

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

விலைமயம்.

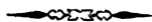
1214

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்ஷம். ௩. 13. 4

மறைஞானதேசிகர்

வாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்

இவர்களின் உடையுடன்

வெஞானபோதயாசாலைவிற

பதிபதிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாகிரிப்பேட்டை

சிவநிலையகாரியர்

IX X B 4

1264

உ

சிவமயம்.

(சீரர்கயிலை—எழுதுவனே) எனனஞ் செய்யுள சிவபிரானரு
ளிய சிவாகமங்களின கருத்தினையும், சிவாகமங்களை
ததிரடடிய சிவஞான போதக கருத்தினையும்,
உடைத்தென்பவாகலான ,
உரையாசிரியாகள எடுத்துக்காட்டிய
ப ர ம ன ன ற ல் க ள் .

மறைஞான தேசிகர்.

தொல்காப்பியம்

திருவாச்சகம்

அளவையூல்

ஞான

பென்ஷகரம்

தாக்கபரிபாஷை

வாசுராசாயக்காரர்

சிவஞானபோதம்

ஸவாயம்புவம்

பார்க்கியை

மதகம்

வாயவயம் (சுபலிதை)

நிஸ்வாசே

சிவசிவலா

விஸ்வசாரோத்தரம்

ரதநத்திரயம்

சீரணுகமம்

நிச்வாசம்

காந்தபுராணம்

ம்ருகேதரம்

சுப்ரபேதம்

தேவாரம்

ஷத்தாகயை

வாதுளம்

காலோத்தரம்

காலிகம்

காமிகம்

மகுடம்

சு

ஸ்வச்சந்தம்
பரமகநிராகரணம்
காரணாகமம்

ப்ரம்மபத்தி
சமப்புத்தி
வாதுளோத்தரம்

ஆ. ௩௪.

சிவாக்ரயோகியர்.

—0—

ஸ்ரீராமம்
வாதுளம்
அம்பாஸ்தவம்
மதங்கம்
மஹிமநஸ்தவம்
பௌஷ்கரம்
அநயதராபி (இதரநூல்)
காமிகம்
சித்தாகத்திபிகை
நைஷதம்
சைவாகமம்
நயாயசார்யம்

தேவிகாலோத்தரம்
மதந்திரம்
ஜைநத்தரம்
பராக்ரமம்
காளிதாசா
ம்ருகேந்தரம்
ததவப்பிரகாசம்
ஆதிதயபுராணம்
பரமஹாண்டபுராணம்
சிவஞானபோதம்
பூஜாஸகவம்

ஆ. ௩௫.

ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

ஞானமிர்தம்
வாதுளம்
பௌஷ்கரம்
இரதந்திரம்

மதங்கம்
காரணாகமம்
ஸ்வாயம்புவ வயாகயாகமம்

ஆ. ௩௬.

௩

சிவஞானயோகியர்.

—0—

சீகண்டபாஷ்யம்

சுதாவேததாற்பரிய

சங்கிரகம்

கக்

வேதாந்தநூல்-உ - அதிகர

தேவாரம்

ணம், க - உ-பாதம்.

வாயுசங்கிதை

ஞானமிர்தம்

வாதுளம்

இரதநத்திராயம்

சிவபிரகாசம்

ஆக

நிரம்பவழகியர்.

—0—

திருவாசகம்

தேவாரம்

சங்கநிபிராகரணம்

திருக்களிற்றுப்படியார்

சிவஞானபோதம்

தத்துவவிளக்கம்

சித்தி-பரபகூடம்

ஆக

—0—

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ்

க—சூ, இஅதிகரணம்.

- க—ஒருவனே டொருததி யொன்றென் றுரைத்திடு
முலகமெல்லாம், வருமுறைவருது நினறு போவது
மாதலாலே, தருபவனொருவனவேண்டும் 150௯
- உ—ஈறுமாகி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்தரு மன்
னி நின்றே. ௧௭௪
- ங—தானமுதல் ௧௯௩

இவற்றிறகுச் சூர்ணிகை கருத்த வார்த்திக முத
விய சிவஞானபோதத்திற் கூறியுள்ளதே! இதன
விபரம் பாண்டிப்பெருமாள் விருத்தியுரை அச்சி
ட்டிருப்பதற் காண்க.

அதிகரணத்திற்கு உதாரண விருத்தக்தொகை.

க—சூ, விருத்தம	க
” க அதி	௨௭
” உ ,,	௩௧
” ங ,,	௪௧

ஆ ௭0

அதிகரண சப்தார்த்தம் —

நீலகண்டபாஷ்யம்

“ விஷய சம்சய பூர்வபகஷ் சித்தாந்த நிர்ணய சூக்தி
நாமாதார்த்தம் அதிகரணத்துவம் ”

சிவஞானமுனிவர் சிற்றுரை - க—சூ, கருத்துரை.

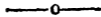
தனஞ்ஞகூதப்படும பொருளும, அதனக ணையப்படும, அ
சுதகுப பிறாகூறம பக்கமும், அதனைமறுத தகைகருளு சிதகா
நகத துணிவும், இடையு ம என னுமிவறதது நிலைக்களம ஈண்ட
திகரணமென்பபடும்

பரயோகவிவேகம் - கக - செ.

“விஷயமொரோவழி மேவுதலெங்கும் வியாபகமென
நடைய விமழ்ந்து வகையான விரியுமதிகரணம்”

‘விஷயமுரிமை விளம்புகசாலே’ ‘ஒரேவழிமேவுத லுப
சசிலேஷம், ‘வேற்றுமைநயததால் வேறேயாபினு-மொற்
றுமைநயததா லொன்றிவியாபகம்’

இவற்றால் உயத துணாக.

உ

சிவம்யம்

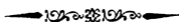
சிவஞானசித்தியார் சுபகூ

விஷயஞ்சிகை.

ப ர ப கூ ம்

பாயிரத்தில் நின்றும் உரையாசிரியர்கள்

எடுத்ததகொண்ட செய்யுள்கள்

இலக	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்.
க ¹²	ஒருகோட்டன	விநாயகாவணக்கம் இதில் (ம -) பாபகூ சுபகூங்களின உற்பத்தி	கக
உ	முகவுணாயிற்	பரபகூ செயுடொகை (ம)	உஅ
ங	ஊநதுதுகி	சுபகூ ஷி (ம)	,,
ஊ	ஆதிநடுவநத	சிவவணக்கம் (சி-ஞா) ஈர்வர பஞ்ச கிருத்தியம்	உக
ஞ	ஈசனருளிச	சத்திவணக்கம் (சி-ஞா) சத்தி பஞ்ச கிருத்தியமும், சிவமும் சத்தியும் பி.நா மாதாவான்றம்	ஙக
க	அநாநையா	கந்தன வணக்கம் (சி-ஞா)	சஅ
எ	நிடுபுசுழ	அவையடக்கம் (சி)	கஅ
அ	போதமிகு	நூற்குஅதிகாரியும் நூல்வழியும் நூறபெரும். (சி) சாம சித்தர் முதலி டோரியல்பு	கக

கூ

சுபகூடப்பாபிரம்.

க அறுவகை

சிவவணக்கம்

ருக

(ம) சமயபேதத்திற்கு மூர்த்திபேதம்

(சிவ-)பரபகூடகருத்தம்,
சுபகூடம் - 1, 2-குத்திரக்
கருத்தம்

உ எனையிப்பவ

முன்னூதகிரப்பு

கூக

(ம)வடமொழி கருத்ததை
தமிழிலியதறிய காரண
ம்

(கூ)-விசேஷவுரை

ங பணடை

நூற்பயன்

எக

ச மறையிலு

அவையடக்கம்

எஎ

டு அருளிலு

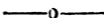
சிவனை யறியும வகை

அங

(ம) பாயிரத்தியல்பும் உரை
இலக்கண முதலிய

அளவை.

க வளவை காண்
ல

பி.மாணங்களின் தொகை

கங

றின் லகூடமும், சமய
கள் கொண்ட கோட்பா

உ மாசறுகாட்சி	பிரத்தியக்ஷாறுமாலுமம்	ககஅ
ந கண்டபொரு	ஐயநதிரிவு விகற்பம்	கஉந
ஸ காண்டல்வா	ஸ -வகை காட்சி, உ- வகை அ றுமானம், ந-வகை ஆகமம்	கநந
ரு அனனியசா	தன்னியல்பு பொதுவியல்பு (ஞா)சிவபேதம், பதிபசுபா சம, விஞ்ஞானகலாமுத லிய ஆணவ முதலிய விப ரம்.	கநக
சு உயிரிலேடி	இந்திரியக்காட்சிமானதககாட்சி கசசி சாமானய விசேஷலக்ஷண ம் அவற்றின-சு-வகைபே தமும் (ஞா)தத்வ வியாபார வி பரம்.	
எ அருநதின்ப	வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சி ககக (ஞா) சாக்ராதி அவத்தை களின் விபரம்	
அ பககமூன்றி	தன்பொருட் டறுமானம் பிற ர்பொருட் டறுமானம்	ககக
க மூன்றுபககம்	பக்கமூன்றின் பருதி	களடு
கௌ ஏதுமூன்று	ஏதுமூன்றின் வகுப்பு	கஅக
கக புகையாலன	கேவலான்வயி கேவலவெஹிரேகி கஅக (சி)பிரதிஞ்ஞைமுதலிய-நு- இன் விபரம்	
கஉ போதுநாற்ற	மூன்றறுமானக்காட்சி	உ00

கக

கங அநாதியே

மந்திரகலை தந்திரகலை உபதேச
கலை என்னும் உரை மூவிதம ௨௦௯
(சு) வேதம் சிவாகமமுதலி
ய பதப் பொருளாகளும்,
அகாராதி வானேற்பத
த்யும், இவற்றின சிறப்பு
ம கூறுகின்றது

கசு ராண்பிகக

போலி—கரு - இன், விபரம்
உதாரணங்களுடன் (உஙக-உ)
(ஞா) சிவ-சிவசத்தி வினக
குலைக் கூறுகின்றது.

—0—

க—சூத்திரம்.

பதியிலக்கணம்.

க ஒருவனே

இப்பிரபஞ்சத்துச் கொருகத்
தா வுண்டென்பது ௨௧௧
(ச) பசுபதி நாமத்தின பொரு
ளும், அநவய வ்யதிரோக
லக்ஷணமும், சார்வாகா
தி மதநிராகரணமும்,
(நி) சிவஞானபோத சூத்
திர சூரினை வெண்பாக்க
ளின் கருத்தள்ள தென்
பது கூறுகின்றது.

க—அதிகாணம்.

‘உதிப்பது, முதல்; ‘காரியங் காரணம்’ உறு கள-செய்யுளால் உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்த்கார் மதமும், மீமாமசா தார்க்கீகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்தட்பட்ட மூவர் மதமபற்றி ஐபநிகழாமல் ‘வருமுறை வந்தரின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவனவேனடிம’ எனனு முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்தல்.

உ உதிப்பது	உலகாயுதன் மறுப்பு	௩௦௬
	(நி) சிவஞானபோதம “பூதாதி”என்னும் வெண்பாவின கருத்து.	
௩ இயல்புகாண்	„	௩௪௩
ஈ நிலமபுனல்	„	௩௬௬
ரு சார்பினிற்றோ	புத்தரில் செளத்ரநதிகன் மறுப்பு	௩௨௫
௬ உள்ளதுயில்	„ மாத்திமிகர் „	௩௩௨
எ ஒருபொரு	சமணர் „	௩௩௭
	(ஞா) இது சாங்கியன் கருத்து.	
	(ம-நி) சார்பினில் எ - துமுதல் இதுவரை புத்தர் கோட்பாடு.	
	(சு) புத்தர்-ஈ - வர் கருத்து.	

கந

அ காயத்தினழிவு	பாட்டாசாரியன் (சிவ) மீமாஞ்சகர் (நி) உலகாயதன	நகந
க ஓரிட மழிய	பூர்வமீமாம்சன (நி)பட்டாசாரி (ம-ஞா) 'காயத்தின்' ஓரிட மிவையிரண்டும் டாட்ட ன	நகந
க௦ காலமேகடவு	காலேஸ்வரவாதி (சிவ) காயத்தினமுதல்-ந- செ, மீமாஞ்சா (நி) பட்டாசாரி	நகந
கக அழிந்தபின்ன	அருகன்மதம (சிவ) தார்க்கிகர் (நி) பட்டாசாரி	நக௦
கஉ காரணவணு	பிரபஞ்சத்துக் குபாதான மா யைஎன்பது (சி) ஆருகமதம்	நகந
கங காரியமென	” (நி) பட்டாசாரி	ந௭௦
கச தோற்றமுநிலை	உலகு மாயையின் காரியமென் பதற் குதாரணம்	ந௭௭
கரு மாயையிலுள	மாயையினக ணின்று தோன் றுவதில்லை யென்பான ம றுத்தல்	ந௭௭
க௧ கருதுகாரண	மாயை யநாதிஎன்பதம் பிரப ஞ்சமும் சிருட்டியாதி கரு	

கூசு

த்திபங்களும் ஆகி என்ப
தும்

நகடிஎ

(சு) ப்ரபாகரன

(சுவ) 'மாபைக கொருவனா
ரெனனிங்கெனனி னுள்ள
வாறுரைப்பககேணி' என
பதொழிந்தது 'அழிந்திடும
னுடகடாமே' என்பதமு
தல் இவை-சு-செய்யுளு
ம், தாராக்கீகர்.

(ம-நி) படடாசாரி

கஎ புகழிமற்காரி

பூகாதியாகிய பிரகிருதியும் பு
ருடனும் கர்ததாவாகா எ
னரது

நககஉ

கடி காரியங்கார

கர்த்தா பிரபஞ்சகாரியத்தை
யுண்டாகருமிடத்தக குலா
லனைப்போல காரணத திர
யததா னுண்டாகருவன எ
ன்பத

நககக

(சுவ) 'மாயைக்கொருவ ரி
ங்கெனனினி னுள்ளவாறு
றைப்பககேணி' என்பது
டபட இவையிரண்டு செ
ய்யுளும் சாங்கியர்.

(ந்) மாயாவாதத்தில் கிரீச்
சுரசாங்கியன்.

கட்டு

இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவ னொருவ னுற் றரப்படுமாறும் அவற்ற தியல்பும் யாவன னயெனபார்க்கு, ஆரியன் குலாலாய் நின்ற சுகுமாறு(விநதுவின் மாயை)முகல் 'அருவினிலு ரு' உறுகி செய்யுளாற் றொருத் துணாததுக ிறார்.

கக	விநதுவின்	உபாதானகாரணமூன்றும் அவ ருறின காரியமு முணர்த்து கின்றது	ச௦கீ
உர	வைகரி செவி	வைகரியி னிலக்கணம்	ச௦க௮
உக	உளஞ்ஞர்	மத்திமை ,,	ச௦௨௩
உஉ	வேற்றுமை	பைசநதி ,,	ச௦௨௭
உ௩	சூசுகுமை	சூசுகுமை ,,	ச௦௩௧
உ௪	நிகழ்கதிடும்	பஞ்சகணிகவில் வாக்கிருககுமு ளை	ச௦௪௦
உரு	வித்தைகள்	விஞ்ஞானகலர்க்கு ததுவாதி வையநதவம	ச௦௪௮
உ௬	மூலகையலு	விநதுஞானம் ஆனமாச்சுளிட த்த சீவிககுமுறை (சுவ) இவை-எ-செ - சுத்த மாயையியல்பு	ச௦௫௪
உ௭	அருவினிலுரு	மாயையி னின்று பிரபஞ்சந் தோன்றியது கையாடிகர் மதமறுப்பு.	ச௦௬௦
உ௮	அருவுருவீன	பிரமத்தில் பிரபஞ்சந தோன் றுமென்னும் பாக்ரியன்மறு (சுவ) மாயாவாதி	ச௦௬௮

உ—அதிகாரணம்.

- உக மண்ணினிற் மாபையினின்று விகாரமாகி
யபிரபஞ்சம் ஒரு கர்த்தா
வாலுண்டாகின்றது சஎச
(நி) புத்தன் மறுப்பு
- ௩௦ சீலமோவுக காததாவுகரு வடிவில்லையாயி
ன ஒருகொழிலை எப்படியி
டற்றுவன் சஎக
சாங்கிபன மறுப்பு
- ௩௧ கற்றநூற் அசீரியம நிர்விகாரியுரான சி
வன சிருஷ்டியாதிகள செ
ய்வ தெப்படி சஅநு
(நி) சிவஞானபோதம் - க-
ஞ, உ-அ, ச-செ, 'கோக
காது' எனட தினகருத்த
“உயிரவை எ-து முகல்-சு-செ, ஈறுமாகி மருவி
டும’ என்றதனை உலியுறுத்துகின்றது.
- ௩௨ உயிரவை ஓடுககன ஆனமா மீளத்தோன
றுவானெனென்பது சகக
புத்தனை மறுத்தது.
- ௩௩ தோற்றுவித கர்த்தா கிருத்தியரு செய்யுமி
டத்து விகாரியாகானுவெ
பைபது
பாஞ்ச ராத்திரியைமறுத்தது. சகஎ
- ௩௪ உரைக்கவித் ” ரு)ச
- ௩௫ இறுதியாய் ” ருகச
(சிவ) பௌராணிக மறுப்பு

கௌ

௩௬ சொன்னவித்	இத்தொழிலென்ன பயன் கரு திச்செய்கறார்	௩௨௨
௩௭ அழிப்பிலைப்	(நி) புத்தன் மறு பஞ்ச இருத்திடமு மறுக்கிரக மென்பது	௩௨௩
௩௮ அருவமோ	(சிவ) 'சொன்னவி'முதல்- உ- செ, நாத்திகர் மாயாவாதி பரிணாமவாதி மறுப்பு (நி) புத்தன்மறு	
௩௯ நண்ணிடு	கர்த்தாவுக்கு வடிவியாதென றகற்கு	௩௩௪
௪௦ விதககயோக	உருவத்தின் முரைமை	௩௩௬
௪௧ மரையதான	,,	௩௪௪
௪௨ சத்தியே	கர்த்தா மாயாரூபி எனறது. (நி) புத்தன் மறு.	௩௪௬
௪௩ உலகினிற்	அவனுக்கு வடிவு சத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டது.	௩௩௯
௪௪ பகதமுமலீசிரமாய	(நி) புத்தன் மறு மேலதற்கோர் புறண்டை	௩௬௦
௪௫ குறித்ததொன்	கர்த்தாவின் வடிவின்னதெ ன றளத்தற்கரிது. (சி) சத்திரவாதி மறு.	௩௬௩
	மேன் முடிந்தது முடித்த லென்னக்கன்கிரவுத்தி.	௩௭௨
	குறித்ததொன்று முதல் உரு மேலி வரைக்கும் பரஞ்சரா த்திரிகள் மறுப்பு.	

- முதல்வனுக்கு உருவத் திருமே
 னியுண்டென்பது அரு+உரு-
 எனபார் மகமறுப்பு.
- சுக ஆரணமாகம சிவ னாகமங்களை யருளாத தி
 ருமேணிகொண்டது. ௫௭அ
- சா உருவருள குணங் சிவ னொருவனா யிருந்து சி
 ருத்திய நிமித்தியம திரு
 மேனி கொண்டது. ௫௮ச
- (சி) அங்க, ப்ரதயாங்க, சா
 ஙக, உபாங்க, பதப்பொரு
 ளவிபரமும், சிவபேத சத்
 திபேத உற்பத்திகளும்.
 (சிவ) இவை-உ-செ, உருவ
 த்திருமேனி
- சா உலகினையிந்து ,, ௫௯ ௩
- சக தேவரினொருவ தேவரில் ஒருவனல்லன் எனற
 து. ௬௦௦
- (சிவ) இவை-உ-செ, அசுந
 த்தின
- ௫) போகியாயிருந்து கடவுள்போகவிசேஷம் ௬௦௫
- ௫௬ ஒன்றொ டொன் மறேச விகிரக நானாவித
 மாயிருக்கு மென்றது. ௬௦௬
- இவை-உ-செ, அசிந்திதனா
 தற்கு ஏது
- ௫௭ நாயகனகண் சிவப்ரகாசத்தால் உலகம்
 விளங்குவது. ௬௧௩
- ௫௮ கண்ணுதல் கடவுள் யோகவிசேஷம் ௬௧௮

கூக

௫௪ படைப்பாதி

சிவனதுக்கிரகஞ் செய்யு மு
ரைமைபலவாறு.

கூஉங்

‘உலகனை, எனபது முசல்
படைப்பாதிவரை’ எ-செ
ய்யுளும் அருளின விசே
ஷம்

௫௫ உருமேனி

மூவிதஉருவம்

கூ௩௦

௫௬ அததுவாமூர்த்தி

மேற்சொல்லியகை விரித்து
கூர்.

கூ௩௧

௫௭ மந்திரமததுவா

கீரத்தவாவில் மந்திரமே
திருமேனி.

கூ௩௩

௫௮ சுதகமாமவிந்து

,,

கூ௩௮

௫௯ மந்திரமதனிற்

,,

கூ௩௯

(சு) பஞ்சப்பிரம ஷடங்கம்
ந்திரங்களின் பொருள

௩—வது, அதிகாரணம்.

—0—

தான்முதல்

கூ௦ அயன்றனை

மந்திரங்களை யதிஷ்டித்தசத்தி,
கிருத்திய கர்த்தாகசுளிட
த ததிட்டித்து நிற்குமென
பது.

கூ௪௩

கூ௧ சத்திதான்

சத்தி ஒன்றோ பலவோ வென்
பார்க் குதாரணம்.

கூ௪௪

<p>௬௨ சத்திதன்வடி ௬௩ ஓனறதா</p>	<p>மேற்சத்திரூப முணர்த்தல். இச்சாநூனக் கிரியாசத்தி க் ருத்திய முணர்த்துதல். (சிவ) அநேகீஸ்வரவாதிமறு இந்நானகும் அனேகேசு ரவாதியை மறுத்தல்.</p>	<p>௬௭௮ ௬௮௪</p>
<p>௬௪ சேவணமிச்சா</p>	<p>சிவசமவாதி சிவனுக்கு மூவிக சத்தியென்றிராயின அம் மூன்று மானமாவுக்குமு ண்டாகையால் இருவரு மொக்கும். (ஞா) மீமாஞ்சகன சிவசமவாதி மறுப்பு.</p>	<p>௬௬௦</p>
<p>௬௫ ஞானமேயான</p>	<p>சிவ விச்சாநூனக் கிரியாசொ ரூப னெனபதும், சத்த மாயா காரியமும்.</p>	<p>௬௬௭</p>
<p>௬௬ வித்தையோ</p>	<p>சுத்தசத்தவ மைந்துஞ் சிவன் றி ருமேனி.</p>	<p>௭௦௪</p>
<p>௬௭ ஒருவனே</p>	<p>சுத்த தத்துவங்களை யதிட்டி த்திருநகாலு மதற்குவே றுபட்டு நிற்பர்</p>	<p>௭௧௨</p>
<p>௬௮ பொன்மைநீலா</p>	<p>சிவன் றனது தனமை திரியா மல் சத்திகாரணமாய் நின் று தானுங் காரணனென்று ணர்த்தல். இக் நான்கும் சிவபேதவா தி மறுப்பு.</p>	<p>௭௧௭</p>

கக சத்தியஞ்சிவ	ஐக்கியமாயிருக்கிற சிவசத்திக ள் விசுவத்தின் கண்ணே பேதமாய் நிற்கும் முறை மை.	எஉசு
எ௦ சிவனுருவருவு	பதியின்கிலக்கண முணர்த்தி மேலெய்தியது விலக்கி பிறி து விதிசூறுகிரார்.	எஊக

முதற்கூத்திரச் செய்யுளின் கருத்து
முற்றியது.

இதில்வந்த குறிப்பெழுத்துகளின் விபரம்.

ம—மறைஞானதேசிகர்

சி—சிவாகரயோகியர்

ஞா—ஞானப்பிரகாசர்

சிவ—சிவஞானயோகியர்

நி—நிரம்பவழகியர் — இவர்கள் உறையிற் கூறுகின்றது
என்பது.

சமயங்களின் பெயர் வருமிடத்தில் ஐடி மறுப்பு எனக்
கொள்க.

—0—

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
ஊ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

க—சூத்திரச் செய்யு ளகராதி.

		ப—செ.			ப—செ.
காபபு.			போதநாத்ற	உ00	கஉ
ஒருகோட்டன	கக		மாசறு	கசஅ	உ
பாயிரம்.			மூன்றுபக்கம்	கஎரு	க
அருளிஞ	அக	ரு	ஆக	கச	
அறுவகை	ருக	க	பாயி-உஉ, செ-கக.		
எனனையிப்பவ	கக	உ	க—சூ, க்ரம்		
பண்டை	எக	க	அ		
மறையினு	எஎ	ச	அத்தவா	ககக	ருக
ஆக	பாயிரம்-ரு.		அயன்றனை	ககக	கரு
அளவை.			(க-சூ, க-அ.)		
அநாதி	உக	கக	அருவமோ	ருகச	கஅ
அன்னிய	ககக	ரு	அருவினி	சகரு	உஎ
அருந்தினப	ககக	எ	அருவுரு	சகஅ	உஅ
அளவைகாண்ட	கக	க	அழித்தபின்	ககரு	கக
ஈண்டு	(உகக—உ)	கச	அழிப்பினிப்	ருஉஅ	கஎ
உயிரினு	கசச	க		ஆ	
ஏதுமூன்று	கஅக	கரு	ஆரணமாகம	ருஎஅ	சக
கண்டபொருளை	கஉக	க		இ	
காண்டல்	ககரு	ச	இயல்புகாண்	ககக	க
பக்கமூன்றி	ககக	அ	இறுதியாவ்	ருகச	கரு
புணையா	கஅக	கக			

	உ	காரணவணு	நகுகு கஉ
உதிப்பது	நுகு உ	காரியக்காரண	நகுகு கடி
(க-சூ, க-அ),		காரியமெனப	நஎடு கந்
உயிரவை	சகக நஉ	காலமேகடவு	நருசு கடு
உருமேனி	சுநடு நுநு		சூ
உருவருள	நுஅசு சஎ	குறித்ததொன	நுஎஉ சடு
உணாதவித்	நுசு நசு	ச	
உலகினிற்	நுகுடு சந்	சத்திதன்	சுஎடி சுஉ
உலகினே	நுகுநு சடி	சத்திதான	சுஎந் சுக
உள்ளது	நந்உ சு	சத்தியுஞ்	எஉசு சுந்
உள்ளுணர்	சஉந் உக	சத்தியே	நுநுகு சஉ

	ஒ	சா	
ஒருபொரு	நந்எ	எ	சார்பினிற்
ஒருவனே	எகஉ	சுஎ	சி
ஒருவனே	உடிசு	க	சிவனுரு
(க-சூ)			சீ
ஒன்றதா	சுஅசு	சுந்	சீலமோவுலக
ஒன்றொடொன	சுடுக	நுக	சீவனுமிச்சா

	ஓ	சு	
ஓரிடமழிய	நசுக	க	சுத்தமாம்
			சுசடி நுடி

	க	சூ	
கண்ணுதல்	சுகடி	நுந்	சூக்குமவாக்க
கருதுகாரண	நடிஎ	கசு	சொ
கற்றநூற்	சடிநு	நக	சொன்னவித்
			நுஉஉ நக

	கா	ஞா	
காயத்தினழிவு	நசுந்	டி	ஞானமேயான
			சுகஎ சுநு

உச

	தே		ம	
தேவரி	கூ00 சக	மண்ணினிற்	சுசச உக	
	தோ	(க—சூ, உ—அ.)		
தோற்றமு	நுசச கச	மந்திரமதினிற்	கூருஉ நுக	
தோற்றவித்	சகௌ நூ	மந்திரமத்தவா	கூசநூ ருள்	
	ந		மா	
நண்ணிடு	நூநக நக	மாயைதான்	நூசக சக	
	கா	மாயை	நூஅக கரு	
நாயகன	கூகநூ ரூஉ		மூ	
	நி	மூவகையணு	சருச உகூ	
நிகழந்திமம்	சசச0 உச	வி		
நிலம்புன	நூக்க ச	வித்தகயோக	நூசச ச1)	
	ப	வித்தைகள்	சசஅ உரு	
படைப்பாதி	கூஉநூ ரூச	வித்தகையோமச	எ0ச கூகூ	
பகதமும்	நூகரு சச	விநதுவின	ச0கூ கக	
	பு		வே	
புத்திமற்	நூகஉ கள	வேற்றுமை	சஉஎ உஉ	
	பொ		வை	
பொனமை	எசஎ கூஅ	வைகரி	சகஅ உ0	
	போ	ஆ செ-எ0		
போகியா	கூ0ரு ரூ)	பாயி-உட், செ-கூ).		

செய்யுளகராதி முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார்

சு ப சூ ம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உரையாசிரியர் காப்பு.

சூனைமுடிந் பதநீனைவா மார்வங்கூர வரனடியம் பிகை
பரதம் பணிகா மன்பால், வானவரை வருத்தியவல் லசரர்தம்
மை வகைத்தகுடன் மரையெம் மனத்தில் வைப்பாறு, காண
மதி னடமாடிக் கோயில்வாய்தல் காவலரு ணந்திபதங் கருத்தி
ல் வைப்பாம், ஞானமுனி சகற்குமரா தியர்தம் .பாத நயந்தெ
னுவா மெணியவர கமக்கேயாசீடி.

சிவாக்கிரயோகியர் உரை.

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

அருமறையா திகளானத்து மன்பத்தொன்றா மக்காத்து
எடவகையவா ஞமதென்னத், தருவிதைது எடங்கியதோர் தன்
மையெனனச் சாந்துசிவா கமப்பொருள்க டன்னி யெல்லா
க், திருமுணியர் சிவஞான சித்தியென்றே செப்பினிங் கிதற்
குரைக் செப்பவென்றெங், ருருசரண ரருள்புரிதன் மறுக்கவ
ஞ்சிக் கூறுமுறை குணமெனவே கொள்வர்கல்லைார்.

விநாயகஸ்துதி.

“திருமகளுய கலைமகளுஞ் சேவித் தேத்தஞ் சிவகாம சுந்தரியுஞ் சிவனுமீனற; குருமணியாங் குமரனுக்கு மூத்தோன பாதல கொண்டெனது புத்தியினிற் கூறுகின்றே, னருமகையுஞ் சைவநெறி யணுகுதக தோக்தே யருணகதி தேவளு ரருவி சசெய்த; தருநிகருஞ் சிவஞான சித்தியுண்மைத் தருமபெரு னைக குருவருளை நலைமேற்கொண்டே.

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

நாவசாபெருங்கடல் சூழாகும்பயப் - பார்புகழ்க்கலை ப் பரமணனறுரைத்த - திடமிகுவடமொழி உடைவுதகதெ ரித்த - பண்ணவர்டயிறு வெண்ணெய்கல்லூரின - மெய்கண்டிசுப்புன மெய்கண்டதேவன - கொணனுலுரையாற் றொரு ஞாசசெய்த - முன்னுமை முறைபெறநிறுவிய - கன்னெறி தருஞ்சிவ ஞானபோதத்தை - யாங்கவரருள்கொண்டத்தவ ணடபிழாற் - பாங்குறவிரித்தும் பழமறையாகமப் - பொரு ள்பொருசுதிடவே புலப்படத்தெரிந்த - அருணக்திதேவ சி வாசாரியாகாம் - அனியுரவுகி னாகதற்பகர்கக - வெளிசு உஞான சித்தியினுண்மைபைச் - சிவனன்பருக்குத் தெளிப மரததனப்பொரு - ஞாய்வையின்விரித் துரைசெத்திடுகென - வாசாரியாருந்த தருளிசெய்தலிற் - நேசாரவரருட் செ றித்தனமகிழ்த்த - திரமாமுவிரித் சிற்சத்திதானே - பிர மாணமெனறும் பின்னரதற்குக் - கரணமாவன காட்சியுங் கருகலு - முரையுமிய்வகை மூன்றெனவேறுபு - பேரிசைப டைத்த பிரபஞமெல்லாங் - காரியருபமாய்க் காணப்படுத லின - இவைபொருமுதல்வஞ செய்துவகென்றும் - பலமுத ல்புரிவேரன் பாரிசெடத்தால் - அரணெயென்று மவ்வான்மா

க்களின் - பரவியமலபரி பாகத்தனக்கு - மொருவருயிருவினை
 யொத்தவாறினுகு - மருவிடசுத்தா சுத்தமாயின - க
 வையாதின்று கனிதறுகரண - புவகபோகங்கள் பொலிய
 வுண்டாக்கி - பாக்குப்பிரபஞ் சத்திவிபாத்தியாய் - திக்
 குதவின்றி கிளைபெறகினறுதா - நேய்கியஞான வருவாலவ
 தறை - கீழ்ப்புய்வேராய் சிற்பவனென்று - மெண்ணியசரு
 மயிபற்றியபயனை - மண்ணிடைத்துய்த்த வாழாமான்மா
 கக - காயமித்திரியம் காதுபிராண - வாயுயந்தக் கரண
 மற்றிவைகரும் - வேறுபாணவ சத்திபான்யிகவு - மாறய்த்
 தமிக் கமணியஞானக் - இரிபாசததிகளைக் கெடாஅதுடைத்
 தாய் - விவிவுகொணித்திய விபுவாயத்தத் - காங்குராண
 னைச் சததத்தடைபாற் - பாங்காலீசன் பரகத்திரத்தாய்-வக்
 தமுரையின் மாயாகாரிப - பத்தமதனாற் பயின்றேசகேசியுஞ்-
 சிற்றறிவனுராய்க் சிவனாவிபற்றுதற் - குற்றவனுரா யொளிர்
 மணவாக்குக் - காயமின்றாற் காண்டற்கிராய் - ஐயுஞ்சிவ
 னுர னத்ததுபவத்தா - னறியப்பட்ட வத்தகையானமாச் - செ
 றிபச்சத்துஞ் சித்தமாய்கின்ற - அரனெனுரவர்க்கு மசத்து
 குடமுராய்ப் - பரவியவநயிர பஞ்சுத்தனக்கும் - அங்கியனு
 மா யவ்விரண்டிசைய - முன்னிபறிதற் குணர்வுடைபோனமா
 க - விருவினைபொப்பு மலபரிபாகம் - பிறக பக்குவமதனிற்-
 சத்தகிபாதத் தனிச்சிவனகுநவாய் - முத்திசொரு சிகே சத்
 தினைமொழியப் - பாசொருவிப் பசியுடன்வேறினா - ஆசறு
 மதுபவ மடைவதேயென்று - மடையுமாராவ கனம்வருபசவி
 ன் - படருஞானத்தாற் பாசஞானக்கா - னறிவரும்பதியைப்
 பதிஞானத்தால் - செறிதரக்கண்டி செறிபொகித்தெரிபக் - க
 ண்ணுறுபவனுல் காட்சியுக்காட்சித் - கக்கியப்பெருகு மழிச்
 சயிபாமற் - ஈன்மயமாகத் தாவித்தென்று - யின்னவாறு
 வக் தெத்தாதிருக்கிற் - பவனாபப்பிர பஞ்சுமெய்நாஞ் -

சொல்லுநிலசத்தியஞ் சுதந்தரத்தணக்கென - வில்லையாகு யி
 யற்றுநம்பணியெலாஞ் - சிவன்பணியென்று சிவவிடத்தேற்றி
 ப் - பவங்கெடநிற்கினமுன பகர்த்தவந்நிலையே - கூடுமென்று
 மக கொள்கையுங்கூடா - தாக்யாணவச் சத்தியாந்தடைச
 ண - தேதமோரறிவற் நிருத்தமககுக் - கோதிலறிவு கொ
 டுதசுருள்சிவனை - மறத்தலரிதென மதியுறக்கருதி-யாததகை
 பத்தரியாகுமதனை - சிறப்பொடுபுரித்தமித திரத்திலத்தரகை-
 முரப்படுத்திவைத் துருகினுஞானம் - வரப்பெறுமென்னுயிவ்
 வகையரிசாயிற - மலைப்படும்பெருமைச் சற்குருசாரண - நிலைப்
 படவடைந்தீ தெறியியினூலவர்த - மேவலின்வழாம வியம்
 பிபசுவனநிருக் - கோயிலினிடத்துங் குழாம்பயில்பரம - ன
 டிபவரிடத்த மஞ்சலியொடும்வழி - படுமுறைபுரியினும் பர
 கதிக்கேதுவாய்த - தப்பிலாஞானக தழைத்தடுமென்று - மி
 ப்படியகேக மெய்ப்பயனவிளங்கக் - கருததுப்பதப்பொருள
 காட்டெனமுனனூ - ருகாத்திடும்வகையா லொன்பொருள்
 விரித்த - பண்டைகாண்முருகதன் பாற்கடல்கடைத்தெடுத -
 தண்டமார்புலவோர்க் கழுதளித்ததுபோற் - பான்மையிற்
 டெளித்தப் பரமனன்பருக்கு - ஞானமென்னு கல்லமுதித்தன
 ன - தரகதவிர்பெருமைச் சதாசிவகேசுகன் - நிருகதுசந்தர
 கத தீபமாய்த்தோன்றி - நிலைபெறுசத்திநி பாதர்க்கருள்வா
 ன - மலைவறுவருண மருவுமாசிரமம் - பெபர்குணமென்றி
 வை பெறுதலில்லாசாரைமைப் - பார்மிசையறிவிப் பதபொரு
 ட்டாக - வாந்தலினதிவரு ண்ச்சிரயியெனச் - சாற்றிடநீன
 ற தலைமையோனாகக் - கொல்லாவிரகமும் கொடியபொய்வி
 னமைபு - மெல்லாவுயிர்க்கு மிதந்தருங்கருணையும் - பொறை
 புருசாகமும் பொருத்ததுக்கம - நிரையுநிக்கமும் நீதிபா
 சாரமும் - குருவினன்னேசமும் கொண்டியுர்தவத்தால் - அரு
 மகாப்பொருளா மாகமமுழுதுஞ் - தெரிதமிழ்முழுதக் திரா

கீகடலொலியென - மருவிபதிருமட மணிமண்டபத்திற் - குல
 மறைமுனிவர் குழாம்புகடெருங்கப் - புலியுரிபாசனம் பெர
 த்புறவிருந்து - நெஞ்சறுபத்தி நெறிகொணம்பிக்கை - வஞ்சக
 யினமை வழத்திபகுருவின் - வாய்மைமறமை மனத்தாதர
 வு - காய்புலனடக்கல் கையுடனுண்மை - மெய்ப்பரிசுத்தம்
 விழுத்தவமுயற்சி - யத்தருகன்றி யறிதல்பலகால் - தத்துவ
 ஞான சாதிரங்கேட்கைபென் - நித்தகையிலக்கண மிசைந்
 திமாணக்கருக் - காசுச்சரிதை யாதிராற்பாதமும் - போதித்த
 ருளும் புனைமையின்றலைமையுக் - தவமறத்தல்லவை தானசெ
 பயாமையு - மவத்தைசெய்மகதிர வாதவினோத³ கிரியைகவி
 னையுடன் கிளர்புலனடக்கலு - மதுபகைதடிந்த வாற்றலும
 மையு - மிறலருத்தாமத யிராசதயின்மையு - மெல்லோரிடத்து
 யின்பொதுப்பாரணையும்-பல்சமயத்தினுண் மைப்பயனறிகையு-
 மருமமாணக்கர் மனகுண்டோடமுன் - கருதுமுன்குறிப்பினிற்
 கண்ணுறக்காண்டையுஞ் - சகலசாதிரத்தின்சத் தேகத்தவிர்
 க்கையு - மகமகிழ்சிவாகக் தாதுபூதியுமென - நிவ்வகையினத்
 து மியல்புரவுடைத்தாய்த்- தெய்வதவடிவு சிறந்தனனாகி - ம
 ன்விபதிங்கரும் வான்நிதும்⁴தியுஞ் - சென்னியின்மருவச் சிவ
 னெனதநோன்றுக் - துயகோபுரமுஞ் சுடரவவிரதப் - பாய்
 பரியிடறப் பவிநிருமதினு - மஞ்சுதஞ்சிய மாடமாணிகையும்-வி
 ற்சியவளம்பல விளங்குதனோக்கிச் - ஆழிவெண்ணிற்றோன
 றொன்பதிவெறுக்கும் - வீழிபம்பதியின் மெய்த்தவங்கைவரு -
காழிஞானக் கவுணியன்போலச் - சைவநன்னெறி தாண்டமு
வித்தப் - பரவியசைவ பரிபாலனென்று - முறைதருசுவாச்சர
போகபென்றுக் - திரத்திருகருணைச் சிவக்கொழும்⁵தென்⁶தும் -
ஊமயின்மாதவர் வழத்தும் - பரம்பரைமாம் பண்டத்த
தேகிகளே.

வரலாறு.

உலகங்களுக்குமுனையே யிலகூடும்யோசனையுந்ததமு முப்பதீ
 தீராயிரயோசனை விஸ்தீர்ணமுமுடைத்தாய், பசும்பொன்வி
 னிரமாயிருக்கும் மஹாமேருவினுச்சிவினடுவே சேர்திசுகரடு
 னனும் பெபணாயுடைத்தாய், இருபதினாயிரம் யோசனையுந்ததத்
 தையும்விஸ்தீர்ணத்தையுமுடைத்தாய், இரசிதம்போலும் படி
 கம்போலு நிரமலதையாயிருக்கிற மஹாகலாசத்தினடுவே,
 சததமாயாஸ்வரூபமாகிய வடவிருஷ்யூலத்திலே, சத்தவித்தி
 யாமயமான மந்திரசிம்ஹாசகத்தின்மீது, பக்குவான்மரககரு
 டைய பாசசகீகாரநிமித்தமாக தக்ஷணாபிமுகமாக வெழுக்கரு
 னியிருந்த ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை; ப்ரம்ம விஷ்ணு இத்தரதி
 தேவர்களும் சர்வருஷிகணங்களுந் சேவித்திருக்க, பரமகரு
 பாளுவான ஸ்ரீகந்திகேஸ்வரகாயனார் ஸ்வாமியைப்பிரதக்ஷண
 த்திரயம்பண்ணி துவாதசவாரஞ் சாஷ்டாங்கமாகஉஸ்ரித்
 துக் கிருதாஞ்சலிபுடராகி; சுவாமி! சர்வாறுக்கிரகார்த்தமாகத்
 தக்ஷணமூர்த்தமாய் சாஸ்திரவியாக்கியாக முத்திராசகிதமாக
 வடியேங்களுக்குச் சேவைப்பிரசாதித்ததால் க்ருதார்த்தரா
 னேம். கிருஷ்டிகாஸத்திலே ஸ்வாமியறுக்கிரகம்பண்ணிய வே
 தாகமங்கள் வெருவிஸ்தாரமணையால், அவையெல்லா மேரதி
 யுணருஞ் சத்தியில்லாமையால், சமுத்திரகலசநியாயமாக வன
 ரவர்களறிந்தமாத்திரங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தார்த்தமு
 மாக வநேகசாஸ்த்திரங்கள் பண்ணினார்கள்: அதனார்சமயங்
 களு மநேகமாயிற்று. அசசந்தேகக்கொண்டா நிவர்த்தியாகிய
 பரமப்பிரயோசகமாகிய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு சங்கிரக
 மாக வுபதேசிக்கவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த பிரஸ
 னையாவன ?

- (உ) சக்தகாண்ட.—அநாதியா - ஆதியா?
- (உ) சகத்து, சுவாயிகமேக. - ஏதுவுள்ளதோ.

(ஔ) ஏதுவானது, காலகன்மாதிமாத்கிரமோ - சேதக
 லேதுவோ.

(சு) சேதகன்றான், சமுசாரியோ தத்தகற்பாந்தமு
 த்தே - அகாதிமுத்தே.

(ரு) அகாதிமுத்தன்றான், அகேகே - ஏகே.

(சு) அவன்றனக்குத்தான் இவ்ஷணமேது.

(ஸ) அத்தக்கத்தாவினுடைய சத் பாவத்தினே பிரமா
 னமேது.

(அ) அவன் காமமேது.

(க) அப்படியொருவன்சித்தித்துள்ளாவில், சகத்துந்ரு
 பாகாமோ - சோபாதாமோ - சூந்தியோபாதாமோ - ப
 சமாணுபாதாமோ - பிரதானோபாதாமோ - கேவலம் பிர
 மோபாதாமோ - கேவலம் மாயோபாதாமோ - ஈஸ்வரச
 த்தியதிஷ்டிதமாயோபாதாமோ.

(க0) சகத்துப்பத்தி, சங்காத்ருபமோ - ஜரம்ப்ருபமோ -
 விவர்த்த்ருபமோ - பரிணாம்ருபமோ - காரணசமுசாரியோ -
 வித்த்ருபமோ.

(கக) ஈஸ்வரன் சகத்திருஷ்டிபைப்பண்ணுகிறது, கன்
 மிராபேகையோ - கன்மசாபேகையோ.

(கஉ) கருத்தியம்பண்ணுவது, லீலையோ - பிரயோசகத்
 ஷத புத்தேசித்தோ.

(கஓ) உத்தேசம், ஸ்வப்பிரயோசகமோ - பரப்பிரயோ
 சமோ.

(கசு) கிருத்தியங்கள் பண்ணுமிடத்து, கரணநிராபே
 கையோ - கரணசாபேகையோ.

(கரு) கரணகரன், தேகவியாபாரமோ - பஞ்சேத்திரி
 யங்களோ - அத்தக்கரணங்களோ - வித்தயோ - சத்தியோ.

(கக) சுததியாகில், அந்தச்சத்தி அநேகையோ - ஏகையோ - சிவனுக்குச் சமயுக்கையோ - சமவேதையோ-சடருயையோ - சிதருயையோ.

(கங) சிவனுக்கு பின்னனாகுண ஸக்தியமரணஜீவன சூந்தியமோ - தேகமோ - இத்திரியசமஷ்டியோ - பிராணவாயுவோ - அந்தக்கரணவர்க்கமோ - ஆஸயவிஞ்ஞானமோ-இவை யிறறுக்கக்கியமோ.

(கஅ) அகரிபமாகில், சடமோ-சித்தோ-அகர்த்தாவோ-கர்த்தாவோ - அணுவோ - மத்தியமபரிமாணமோ - விபுவோ.

(கஆ) ஆன்மா, ஏகஜே - அநேகஜே - சிஞ்சிஞ்சிஜே - சர்வஞ்சிஜே-அவஸ்தா பஞ்சகோர்பத்திரூலு பரவமோ-மித்தியஞானமோ - அதனவாசீனயோ - அநிர்வசககியா விதையோ - ஆணவமஸமோ.

(உா) அந்தஆணவமஸம், அத்ரவ்யரூபமோ - த்ரவ்யரூபமோ.

(உக) த்ரவ்யரூபமாகில், ஜந்நியமோ - அஜந்நியமோ.

(உஉ) இகதமஸத்திற்கு மான்மாவிற்குஞ் சம்பந்தம், சமவாயமோ - சமயோகமோ. (கையோகம்=சமயோகம்)

(உஉ) இகதமஸம், ப்ரதிபுருஷபிக்கமோ - சர்வஜீவசாதாரணமோ - விசித்திரசத்தியுடையதோ - விசித்திரசத்தியில்லாததோ - அந்நித்யமோ - நித்தியமோ.

(உச) இகதமஸத்தையுடைய ஜீவன், வைதாதிரஜே-பரதாதிரஜே

(உசி) பரதாதிரஜுகில் தங்கிர்வாகமாவிருக்கிற சர்வரவியாபாரமாத், சரஜுதிருபமோ-சந்திரிமாதிரியே.

(உக) சரந்தியாவது, சமீபமாயிருக்கவே - சத்திசபீ
பமோ - காரியோனமுக்கிய விசிஷ்டசத்தியோ.

(உஎ) இப்படிச்சநிதிமாத்திரத்தினே ஆன்மாக்களைப்பி
ரேறிககிற ஈஸ்வரன், பிரமாண விர்த்திப்பிரகாசியனே - ஞா
னசொருபனே-சர்வப்பிரகாரத்தினு மநிர்ஸ்வியனே-சொ
ருபஞானப்பிரகாசனே - ஞானஸ்வரூபமாத்திரமோ-ஞானச
ந்தஸ்வரூபமோ-விர்த்திஞானப்பிரகாசியனே - ஆன்மஸ்வரூப
ஞானப்பிரகாசியனே.

(உஅ) அந்தஈஸ்வரசுத்பாவத்தினே, ஆகமம் பிரமாண
மோ - ஆகமமும் பரிசேஷமும் பிரமாணமோ.

(உக) இத்தப்பிரமாணத்தினுடைய பிரமாணணியமாவ
து, பரதோவா - ஸ்வதோவா.

(உ௩) இத்தப்பதிக்கு, அந்தியநாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ
விற்கும் பாசத்திற்கும் இலக்ஷணமேது.

(உ௪) இத்தப்பசுக்களுக்கு, மோஷத்தினே சாதகமியு
யோ-உண்டோ.

(உ௫) அதுதான், கன்மமேசாதகமோ - ஞானகனமச
முச்சயஞ்சாதகமோ - கன்மவேதுவான ஞானஞ்சாதகமோ.

(உ௬) ஞானமுகன்மமும், ஸ்வதந்த்ரசாதகமோ-அவ்
காங்கிபாவசாதகமோ.

(உ௭) கன்மஞானத்திற்கு, ஜக்தியபாத்தியோப காரக
மோ - ஆராதபகாரமோ.

(உ௮) அத்தஞானம், சிவஜீவர்களுக்குப் பேதவிஷயஞா
னமோ - அபேதவிஷயஞானமோ - பேதாபேதவிஷயஞான
மோ - தாதாத்மகஸ்வரூபமே.

(கக) இந்தராணத்திற்கு ஏதவான சைவாகமத்திற் கிருகரி த்ரைவரணிகரோ - ஸ்ரீகுத்திரத் துவிஜயத்துக்கனோ, சாதர்வரணத்தி னவர்களுமோ.

(கஈ) ஆகமாநிகரிகள், கேவல நானுவர்ணத்தி னவர் களுமோ - சமஸ்காரவிஷ்டரோ.

(கஊ) அத்தசமஸ்காரத்தான், ஸ்மார்த்தமோ - சைவமோ.

(க஋) சைவத்தான், சமயவிசேஷமோ-கிர்வாணதிகைஷமோ.

(ச0) கிர்வாணதிகைஷவிலே, வர்ணமாத் திரத்திலே அ திகாரியோ - முமுக்ஷுவோ.

(ச1) அத்த முமுக்ஷுவின் இஷணமேத.

(ச2) திகைஷைப்பண்ணு மாசாரியவிலிஷணமேத.

(ச3) அத்தவாசாரியன்ருன், ஜீவன்முத்தலோ-சிவலோ.

(ச4) திகைஷவிலே சேரதிக்கப்படு மாதிர பத வர்ண புறத் தத்தவ கையெண்ணு மவைகன்னுடைய சொருபமேத.

(ச5) இத்தஅத்வாவைச் சேரதிக்குமடைவேத.

(ச6) திகைஷத்தரம், பரமமுத்தலோ-ஜீவன்முத்த வி யவதாக முண்டேச.

(ச7) ஜீவன்முத்தர்த்து, கிஞ்சிஞ்சுத்தவ கருத்திய யிக் கையேச-உண்டேச.

(ச8) ஜீவன் முத்தியவத்தையிக், ஆகாயமேதமோ- ஏனாதேச.

(ச9) ஏனாதத் ரூபமேத.

(டு) மூத்தியானதுதான், தேக விவாசயோ - யாகிரு தியருஷ விலேகைநறைப்பண்ணிப் பிரகிருதிக்குப் புரம்பாய் பு ருஷமாத்திரமா யிருக்கையோ - ஞானசத்திவிச்சேதமோ-ஆத் தியத்திகதகவிச்சேதமோ-உலோகாகர்கரத்தை உடைவதோ- கீத்தியமான ரூபத்தைப்பெறுவதோ - அணுமாதியைப்பெறுவ தோ - கதைபத்தியமோ - பாஷாணவஸ்திதமோ - அநிர்வ சந்திய வித்தியா விவர்த்தியோ - சிவசாயுச்சியமோ.

(டுக) அத்தச் சிவசாயுச்சியத்தான் சிவருணசங்கிராந்தி யோ - சமுத்தபத்தியோ - சிவசமாவேசமோ - ஆன்மாவிலைத னக்குன்ன சர்வஞ்ஞத்தவாதி அபிவிபத்தியரய சிவசமமாயிரு ப்பதோ - அகண்டாகார சச்சிதநகந்தாவய சிவாகந்திர துபவாதம் சாக்ஷாத்காரமோ: ஏன்னுமித்தியாதி சந்தேகக்க ஷெல்லரம் நிவிர்த்தியாம்படிக்கு அதுகநிரகம்பண்ணவேணும் ம் ற விஞ்ஞாபகம்பண்ண.

ஸ்ரீகக்ஷணமூர்த்தி பகவான் சந்தோஷித்த, சந்திகேஸ்வ ரபகவான் சிரஸ்ஸினே ஸ்ரீ அத்தகத்தை கைத்த, கீர் டண்ணை பிரஸ்னை உலோகாதுக்கிரகமாச்சுது; இவ்வை மொருவர்க்கும் பிரஸ்னை பண்ணக்கூடாத.

சிருஷ்டிகாஸத்திலே பரமசிவம் சநானமூர்த்தியை யதி ஷ்டித்தா ி மாசெகெப்பரகாரமென்றும் ப்ரதி சப்திதாப்ர காரமென்றும் இருவகைத்தாய் ப்ரணவாதி சிவர்கள் பத் தப்பேர்க்கும் அநாதிருத்திராதிபான உருத்திரர் பதினெட்டு ப்பேர்க்கும் ஆக விருபத்தெட்டுப்பேர்க்கும் காயிகாதி வாத னாதமான ஆகம யிருபத்தெட்டையும் அருவிஞ்ஞாதக்கிரகம் ப ணினார்.

ி இதன்விருவை சித்தாந்தசாராவை சலிபாபாத விவா த்பாசம் - 6 - 2 - 5 - ஸ்லோகத்தெளிந் காண்க,

இதே விருபத்தெட் டாகமங்களைப் பாராக்கொள்கப்பிரகார மாக அந்தேஸ்வரதேவர்க்கு அறுக்கிரகம்பண்ண, அந்தப்பிர காரமே அந்தேஸ்வர தேவர் எமக் கறுக்கிரகம் பண்ணினார்.

அதிலே * இரௌரவாகமத்திலே † பாச விமோசகப் படலத்திலே அறுஷ்டிபிச் சந்தசாக த்வாதச சூத்திரஞ்சர் வாகம சாரமாயிருக்கும், அதை யும் குபதேசம்பண்ணுகிறோம். அதை தேவமுனிகணக்கினிடத்திலே பக்குவமறித்து கீரும்பேர டியுமென்று “புரி புச்சுபஞ்சகாதித்தவா” இத்தியாத்வாகச சூத்திரத்தைப் பதனுடைய வர்த்ததந்தையு மறுக்கிரகம்பண் ண.—

* இரௌரவம்=ருளுன்பவர்க்கு ஆதியில் உபதேசிக்க ருளியதால் ரௌரவமெனப் பெயர் கொண்டது. இஃது வட னுற் சிவஞானபோத உரை யச்சிட்டிருப்பதில் கூறுகின்றது.

† பாச விமோசகப்படலம், ரௌரவாகமத்தில்—எக— ஷது படலம், 66-வது அத்தியாயம், த்வாதசசூத்ரம் - சிவ ஞானபோதம்.

அந்த கத்திகேஸ்வர பகவான் சைங்குமார மகாநாஷிக்கறு க்கிரகம்பண்ண, அவர் சத்தியஞான தரிசனர்க்க் கறுக்கிரகம்ப ண்ண, அவர் பரஞ்சோதி மஹாமுனிக் கறுக்கிரகம்பண்ண, அவர் க்ருபாவசத்தினாலே வித்தேசத்தேழுத்தருளிக் திருவெண் ணெய் கல்லூரிலே சாம்பித்தராக அவசரித்திருக்கும் மெய்கண் டதேவ சிவசாரியரை இங்கச் சிவஞானபோதத்தை மொழி பெயர்த்துத் தமிழாகச்செய்து பக்குவான்மாக்களுக் குபதே சியுமென்று அறுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறே மொழிபெயர்த்த முன்னற்பெயராகவே யுகாத்துத் தம்முடைய சிஷியர்கள் - சுக-பேருக்கு மறுக்கிரகத்துத் தம்முடைய ப்ரதான சிஷியர் சிய அருணத்திதேவசிவராவியாரை விதை வித்தரித் தொரு க்ர.

கீதஞ்செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க; அவரும் சகலவேதாசிரமபுராண விதிகாச யதாவத்தாக வறிக் துலோகாநுக்கிரகார்த்த மாகச் சிவஞானஞ்சித்திக்கும் பொருட்டாகப் பண்ணினதாகையால் சிவஞானசித்தியென்று நாமமாக ஆர்வபகூ சித்தரந்தத்தட னை பிரமாணத்திரயங்கனினுடைய இலக்ஷணங்களையும், பிரமேயத்திரயமாகிய பதுபசுபாசத்தினுடைய உத்தேசலக்ஷண பரீக்ஷைகளையும், சரிய கிரியா யோக ஞானமென்னுஞ்-சாதக சதுஷ்டயத்தையும், சாலோக்கிய சாமிப்பிய சாஸூப்பிய சாயுச் சியமெனனும் சதுர்வித க்ரமமுத்திகடையும், ஜீவன்முத்தி பா முத்தி லக்ஷணத்தையும், இய்யாதியான வுண்மைகளையெ ல்லாம் விளங்கவருளிச்செய்தார்:—இதன்பொருளை யளப்பரி தரயினு மென்னுடைய குருசரணியோகிக் கையினாலே குரு வாககியலங்கடையத்தினாலே சமுத்திரகலச நியாயமாக நா னறித்தளவு உணர்யினென்றேன். இதைப்-பெரியோர்க் ளுடைய பிழைதீர்த்தருள்வர்.

திருவண்ணாமலை ஆரீனம்
ஞானப்பிரகாசர் உரை.

காபபு.

சிவமுற மமக்கு முத்தித் தக்திவத் திரணச் சித்தித் தவமையில் சிவஞெப் பில்லா வுண்மஞ்ஞுஞ்ஞுலங்கண் யற்றெண் ண்வர்களே வணங்கி யின்பச் சிவஞான சித்திக் கேற்ப நவமுற முரை யுரைப்பா முன்னுரை நனைக்காள் ளார்க்கே.

திருமறைஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தர்சாரியர் இவ ராகள் சிவஞானசித்திக்குச்செய்த வுரைகள் விரித்தபடி யினாலே எழுவாய் படிக்கினைப் பொருட்புணர்ச்சிபொள்ளெனத்

கோஸ்ருதாகிலுக் தீவ்ரகர புத்திமாண்கன் தங்கன் தங்கன்
 சம்ப்ரநாயத்துரு மாறிச் சிந்தி வினோதித்தமாத் திரீக்கி
 நீரீக்கிப் பால்கோஸ்ரு மன்னம்போலய் பொருள்கோஸ்ரு
 வரர்க னாணையாலும், வேறு மற்றுள்ளபேர்க ளூரைத்தவுகாக
 வ நூரம்பேய்ச் சங்கதர்க்கமாய் முடியும் ஆதனானும், மந்த
 மதிசுடரு மயக்கம்போகரும்பொருடிக் கருககமர போருரை
 செரல்லுயரம் எனற திதனபொருள்.

சிவஞானயோகியர் உரை.

குருவணக்கம்.

பண்ணிகைசெயும் பரிதிமதி துலையினை தீயிருப்பு பரண்பு
 பு, விண்ணகி மூடலுயிரீர் நிழலுச்சிப் பண்டுகுபகம் வின
 கருப் பரணீர், கண்ணீரவி புணர்வெனியேபேற் பிரிவரிய வத்து
 விதக் கலவிகாட்டித், தண்ணலிவைத் தெனையாண்டி துறை
 நயசகி வரயகுரு சரணம்போற்றி.

நிரம்பவழகியர் உரை.

காப்பு.

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைத் தவணர்வார்
 தெனாளு சிவஞான சித்திசுரு—மென்ன
 கிறிக்கும் பதவுகாக்கு வேழதநா னைச்சங்
 கிக்குவ் கிழுகனே காப்பு.

தெருஞ் சிவஞான சித்திப் பதவுகாக்குக்
 காரு யதமுங் கிழிப்பார்ப்பும்—பேருகதி

பொய்யஞ்சு முள்ளார் புசுமும் புரினாலுங்
 ஷையஞ்சு முள்ளானே காப்பு

தனியன் — நேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்புனைந்த பலமலர்தழீஇ - பூன்றூதலவு கோன்றாட்
 செல்வப் - பகலொளிஞ்ளரு மலிடமுழுதக - கந்தியசீநா ன
 கநக்கமுமும் புராராக்கஞ்சு மொராலுரொராணு - மெய்யுதந
 தழுவுங் கையறுகாட்டத் - தேய்த்தமோகிப் பாய்த்தடாக்
 செரியுங் - கொழுத்தழலசீகாக் கெழுத்தயிர்த்தாடி - ய
 குசாகெஞ்சி னஞ்சங்களர்த்த - பொங்குத்தங்க செங்கட்டுசெ
 வியி - னவ்வுழிதயிலுஞ் செவ்வியமாணு - மெய்யுதகாட்ட
 பையிருநூற்று - னோவறகோக்குத் தேவர்கடேவுக் - தம்மையு
 மனைபுந் தம்முட்டம்மையுஞ் - செம்மைவினாடிச் சிவமுதற்
 றெனறாங் - கைம்புலற்காய்த்த செம்பொருடேர்த்த - கம்
 மர்த்செய்குவ கம்மறிவேதுள - மம்மரற்கேயெணு மையரும
 மாராங் - கற்றுங்கற்றிய முற்றும்பெற்றிய - மியாமாரன்பா
 ர கோமாளெவ்வுழி - மென்போர்கணமு முன்போர்கணமுட்-
 பயிலுங்கவிலைச் சயிலத்தவ்வையி - னன்பாளெய்த்த பென்பா
 மெம்மாள் - முன்னகலைகள் பன்னின்பலவே - உலகைக்கண
 னற்றொகுதிமுடுக்கி - யாடியகாலைக் கூடியவட்டாக் 'கெக்
 கையெய்ப்பெருமா னத்தித்தலைவர்க் - காறிரண்டாகக் கூறிப
 வஞ்ஞான - நினைமொகொணத்தி முனிவர்கணத்தாக் - கருளுப
 தேசப் பொருளைவைவையச - சினக்குமுறுறுஞ் சனத்தமரா
 திப - னன்னுனெறிபைத் தன்னுளத்தழீஇ - மாலிருஞாலத்
 தேயிருமியத் - தோன்றியம்மொழியைச் சான்றோர்பெரி
 யன் - விண்ணக்கவர்த்த டெண்ணக்கவர்த்த - ஸண்ணிக்கவி
 க்கும் வெண்ணெய்க்கதிபன் - மெய்ப்பொருடழீஇப் பேரய்ப்
 பொருடொருவிட் - கைக்கிடிடலாள் மெய்கண்டானென-காம

க்தோய்த்த காமங்காய்த்தோன் - தன்னுழிதழுவ வக்துணு
 வற- வக்தோரம்மா னன்னுளு- - விகரீஇப்பாயிர மெய்
 துபதொன்று - முன்னருஞ்சுத்திரம் பன்னிரண்டெனவுமொ
 பயருஞ்சுரண மூப்பத்தொன்பது - மரிநெனவிதனுக் கரையு
 முதீரண - மொருபதுமெழுபது மொருமூன்றெனவுக் - கூறு
 வக்க ணுளுளு - வாரூர்பத்தோ றுருகாடித் - தன்ன
 டிமலகாச் சென்னியின்மியையுக் - கூரியபோதத் தாரியர்கண்
 டோ - யிருமருணத்த வருமருணத்திக் - கன்பரனுவறப் பின்பு
 னைசெய்யுஞ் - செழுஞ்சிவஞான சித்தியினற்பா - வெழுதத
 வறுதூற் திருபத்தேழாம் - விரிவாமகீது யிருபாலாகும்- மொ
 ருபால்முன்னு னளவாமகீதம் - பரபாலாகப் பாடினவா
 கு - மின்பாலோது மினியார்பாலுக் - தன்பாலாகச் சாற்றின
 வாகுஞ் - சொல்லியிவ்வழியிற் சுபக்கவிருத்த - மெல்லியில்
 முன்னுற் திருபத்தேழா - மிவ்வகைனுலுக் கேய்த்தபொருளு -
 மெய்வகைபிறக்கி மேவரும்பதமு - மெழிற்றொத்தீனயு மிதளு
 த்சொல்லு - மொழிப்பிரமாணமு முள்ளிகைச்செல்லுஞ் -
 சமையச்செல்வர்க ளமையக்கூறாத் - தர்க்கமும்விடையு கிற்கநி
 னுத்திப் - பைம்பைத்தோய்த்த வெம்பற்குண்டலி-மெய்க்கட்டு
 உங்குமுக்கட்டேவு - மும்மலத்தழீஇய மம்மர்க்கிழுவரு- மம்மர்
 செய்தொளிரு மும்மலமகீது - மார்க்கலிருப் பவையொருமு
 னறும் -பரவுமதஞாற் பேரலாமெனவு - முற்றுன்முன்றும் வற்
 றுதேயினு - மற்றமலமொன் தறிபாவெனவு - மாளுமாலுயி
 ரறிவித்தன்றித் - தானுவொணறைச் சாராதெனவு - மவவிவ
 னுள்ளு மறிவாய்நிற்றல் - புவனியினு ன்மைப் பொருளாமென
 வுக் - தாயாங்கெனவிரு மாயாமகனி - ரிருட்டலைமகனிர் வெ
 ருட்டவமுங்கும் - பூதத்தலையா காதங்குடையாக் - கூறிய
 தத்துவ மாறுதொருவத் - தோன்றியவறிவே கோன்றுளென
 வுக் - கட்டுண்டோடாக் காண்டக்குழுவை - விட்டிடினோவா

வேலையினுடி - யாண்டோய்ந்தொருகா லீண்டியரூதாங் - சிப்
 புலனீத்து மெய்ப்பொருடோய்ந்த - வீரர்களிவ்வுழி வாரா
 ரொனவு - மறையினபொருளின் - முறைபிறழாம - விந்நூலொ
 விர மனனுடைசெய்தோன - பைஞ்சூட்டிபொவு மெய்ஞ்ஞான
 ததோர்க - கருமறைமருதத் திருமறைஞானன் - வாடாமின்
 ஞள் கோடாதேய்ந்த - கருமஞ்சுபுர திருமலியிஞ்சி - யிரு
 தலைபொருதாங் கொருவனாயெள்ளா - வாடகமிளிரு மா
 டகக்கோபுரத் - தில்லைபதியி னெல்லைக்குணபாற் - கொற்ற
 வகுடிமகர் பற்றிபசெல்வன் - பதமலரோய்ந்த முதலவர்கணத
 தோ - ரறிவால்மிக்க நெறிசெர்செல்வ - எனகலிடமருவுஞ்சக
 லச்செல்வரை - யாடல்பொருட்டா நீடடைபுக்குப் - படொ
 ளினூயிறு சுடர்வானுவப் - பக்குவக்கஞ்ச மிக்கலர்த்தாங்கு -
 செறறஞ்செற்ற நற்றவரீடா - நிலைமையினிற்குந் தலைமைய
 ளிப்பொன் - பஹுனையோடாக் கஹுனீத்தாங்கெ - னுருநா
 வாயி னுருநாநிக்கக் - கருநாஞானக் கணிகனியிட்டோன -
 வெம்பகலெங்கு மம்பரமாறாக - கார்கொணீரரி யார்கலிதழீ
 இ - வாயுழிமாணத் தோயநதாங்கி - விசும்பிடைவீசப் பசுவ
 காலாடிக் - கொழுநதளிபூவின் விழுந்தாங்கம்மா - னறை
 னூலாற்றின் துறைபுக்கவ்வையின் - ஞானத்தோய மானத்
 தேற்ற - திருவாயம லரருள்சோகுரவன - கவறோவும்பே
 முவரீறும்பட்டக் - காட்டாட்டாமரை மாட்டாக், தவவுழி
 ச் - செநதாதுலவும் பைநதாளறுகால் - மானத்தோதுங் கா
 னச்சும்மையு - மண்டங்கிளர்நக தண்டலையிசையி - னுண்டா
 தேய்ந்து வண்டெலுண்டி - தத்தையிசைக்குஞ்சுத்தவிரட்டு
 ஞ் - சூர்த்தெஞ்சக் கூர்த்தகண்ணியர் - தீபத்தரமுங்
 கோபத்தன்ன - காழகம்புனைந்த வாழியமங்கை - யாடற்சும்
 மையும் பாடற்சும்மையு - தன்னுணர்ந்துலக மின்னெனக்காண்
 டோ - ரோதவெழுந்த வேதச்சும்மையு - கடுவோடியிர்த

முங் கம்புகதழங்கும் - படுகடலேழிற் படராற்புறமு - மளவீ
 லகாட்சிய மஃகானோங்கும் - வளனூர்நோய்க்க மதுரைத்தலை
 வ - வீர்க்குணனிமலன் சிற்றூண்சின்மயன் - காரணகாவ
 லன் பூரணபுண்ணிய - ஞாணனாகம ஞாணநாயக - னத்த
 னநாகுல வித்தனிர்ரமையன் - சேவுடைச்சேவக ஞாவுடை
 நாயக - னற்புகனாதிபன் கற்பகநகர்சா - னுரமபதிஞானத்
 சொளியோ - விரமபவழசனென னெஞ்சுகத்தோனே.

கவித்துரை.

அறியுன்பொருளுக் கறிவாவனவு மருகதவதேரர்
 தெறியுதெறிசுரு நிலையாவனவு நினைப்பரிதாங்
 தெறியுங்குறிக்கக் குணமாவனவுங் குவளையயற்
 செறியுக்கிருத்தில்லை யம்பலவாணன் திருவடிமே.
 மைகண்டமேவும் பெருமானடியை மருவியருள
 கைகண்ணினருஞ் சிவஞானசீர்க்கி கட்டர்சுபக்கம்
 பொய்கண்டமுதவர் போற்றவியானசொற் பொருட்டுதவி
 பெய்கண்டதேவ னடித்தாமநாயன்றி வேறில்லையே.

வெண்பா.

அரணமு றெக்கலையு மாகமமுங் கற்றாலுந்
 சேருமுதன் மூன்றுக தெரியாதே—பாரித
 சுருண்பொழி ஞானப்ர காசன் கமலச
 சுரணமிரண் டில்லையேற் றான்.

சுப்ரமண்யதேசிகர் உரை.

சிவஞானமுனிவர் கூறிய குருவணக்கத்தையே
 இவரும் கற்பாக்ககொண்டனர்.

உரையாசிரியர்களின் தெய்வ வணக்க முத்திய
 முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார்

சு ப சூத் ம் .

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நூல் — காப்பு.

விநாயகஸ்துதி.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வாயை
ங் கரத்தனாறு, தருகோட்டம் பிறையிதழ்த்தாழ்சடை
யான் நருமொருவா ரணத்தின்றூள்க, னுருகோட்டன
பொயிம்வணங் டி யோவாதே யிரவுபக லுணர்வோர்சி
ந்தைத், திருகோட்டு மயன்றிருமால் செல்வமுமொ
ன் றேவென்னச் செய்யுந்தேவே.

ஒருகோட்டன்..... ..தேவே. ஏ-து. ஒருகொம்பையி
ரண்டுசெவியினையு மூன்று தாகத்தினன்று பொழியாநின்ற
மூன்று மதத்தினையு காணவாயினையுத் துதிச்சையுட னாகது
கையினையு முடையனும், உங்காதேவியையும் வகைவுபெற்ற
ஞானசூத்ர கலையினையுக் கொன்றைமாலையையு ரீண்ட திரு
ச்சடா பாரத்தின்கட் டரித்த வுருத்திரமூர்த்தியும் பார்யதி
யாருங் களிறும் பிடியமாகக் கூடிப் புணர்ச் சூண்டாக்காநிஷ
ற வொப்பில்லாத வாரணத்தினது தாள்களை ; யுருசோடா
நின்ற வன்புடனே வணங்கி, இடையறும் லைவரதமும் தியா

நிப்போர்கள் சிந்தையிலுண்டாகிய மலமாயாதி சூற்றத்தை யகற்றிப் பிரமன் மான் முதலாயினர் செல்வமுஞ் சீரக்கல்ல வென்று மதித்தது, மேலான ஞானத்தைக் கொடாநிற்கும் இச் சிறப்பினையுடைய கர்த்தா எனவறவாறு.

¶ சரக்கல்ல - பொருளல்ல, இதனை “நற்குஞ்சரக்கன் று நண்ணிக்கலைஞானம்,— கற்குஞ்சரக்கல்லகாண் என்னும் திருவருட்பயன நிரம்பவழகியர் உரை காப்பானுணர்க.

தேவே என்பது எழுவாய் செய்யும் என்பது பயனிலை. ஏகாரம் ஈற்றசை. உமமை சிறப்பு. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இவ்வாசிரியர் சிவதுதி, சத்திவணக்கம், கணபதிவணக் கம், கந்தர்வணக்கம், குருதுதி, அவையடக்கம், நூற்சிறப் பு, குருமரபு, நூற்பெயா, நூற்கருத் திவைகளைப் பததுசசெ ய்யுளாற் பாயிரமாக வுணர்த்தி, உலோகாயிதன்முதற் பா ஞ்சராததிரியீறூண பரசமயிகள் பதினால்வர் மகத்தையு மவ ரவர்மத மறுப்பினையு மிருநூற்றுத் தொண்ணூறு விருத்த த தா லுணர்த்தி, அதன்பின் மமது மதத்தைபே தாபித்தற் பொ ருட்டுப் பரமதக் தன்மதமாகிய விரண்டினையும் வினாவிடை யாககி ஸ்வம்மதத்தினை முந்நூற் திருபததொரு செய்யுளா லுணர்த்தினமையா லிகற்குச் சுபககமெனவு மதற்குப் பரப ககமெனவும் பெயராயிற்று.

இதனுடைய பரபக்கமானது சங்கராசாரியார் செய்த ச ர்வதரிசு சங்கர்ஹத்தும், சர்வமதோப நியாசத்தும், இரா மநாதாசாரியர் பண்ணின பரமத நிராகரணத்தும், சர்வான மசம்பு பண்ணின சித்தாங்க தீபிகையினும், அகோர சிவாசாரி யர் பண்ணின சித்தாந்தார்த்த சமூகயத்தும் பார்த்து; அவை சனின் கருத்தைப்பற்றிச் செய்ததென வறிக.

சுபக்கமானது முன்னுலாகிய சிவஞானபோதத்தின் கருத்தினையும், வழிநூலாகிய சூத்திரஞ் - சூரணி - வெண்பா இவைகளையும், சிவாகமங்களையு முற்றுநோக்கி; அவ்வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகச் செய்தகன வறிக.

சூத்திரமென்ற சொற்குப் பொருள் சூசனையாகச் சொல்லுகையாற் சூத்திரமெனப் பெயராயிற்று. அஃத வது.— “அவற்றுட் சூத்திரநதானே, யாடிநீழலி னறிபத்தோன்றி, காடுதலின்றிப் பொருணனிவிளக்கி, யாப்பினுட் டோன்ற யாததமைப்பதுவே” எனறார் தொல்காப்பியனார். (க)

சிவாக்ரயோகியநூலா வருமாறு.

—0—

மேலிந்தச் சாஸ்திரத்தி லாகியிலே நீர்விக்கபரி சமாப்தியின பொருட்டும், சிவியசந்தராபி விர்த்தியின் பொருட்டும், இகதச்சாஸ்திரம் லோகத்திலே பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும், ஆதியிலே அருணந்திதேவ சிவாசாரியர் பண்ணின

விநாயகஸ்துதி.

(இ - ள்.) கங்கையையும் வளைந்த பிறையையுங் கொன்றை மாலைபையுந் தரித்த கெடிய சடைபையுடைய பரமேஸ்வரனுடைய வருளிலுலே தரப்பட்டொரு கொம்பையு மிரண்டு செவிடையு மிச்சாஞானக்கிரிபெண்ணு மூன்றுமதத்தை யுநா னரவாயினையு மைந்து கரங்களையுமுடையரா யானேபோன்ற திருமுகத்தராய்த் தமக்கொரு காயகனில்லாமையால் விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையராய், ஒப்பந்தவருடைய பாதார வித்தங்களிலே கரைந்த பத்தியுடனே யிரவுபகலிடையறும் நிபாணிப்பொருடைய திருக்காகிய வஞ்ஞானத்தை

பொழித்துப் பரமப்பிரயோசனமாகிய மோஷத்தையும், ப்ரம்ம விஷ்ணுக்கள் செல்வமுஞ் சிறிதென்னும்படிக்கு அவாக்கரப் பிரயோசனமாகிய போகத்தையுங் கொடுப்பவராகையர லத்தே வனே யிக் தூலுக்குக் காப்பு.

ஞானப்பிரகாசருளை வருமாறு.

—0—

இந்தூல் தடையின்றிப் பூரணமாகும்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்க்ததுச் சொல்லுகின்றாராய் முத்தி விகாயகவணக்கஞ் செய்கின்றார்.

ஒருகோட்டன் வாரணமென்று விசேஷிக்கப்பட்டதா னையால் ஐங்கரத்த நென்றதோடு விசேடித் தைங்கரத்தனா கிய வாரணமென்று ரூபகம்பண்ணுக. ஒருகோட்டன் - என் பது - ஒற்றைக் கொம்பையுடைய னாகியும்,—இருசெவியன். எ - து. இரண்டி கண்ண்களையுடையனாயும்,—மும்மத்தன். எ - து. மூன்று மகசலங்களையுடையனாயு மிருக்கின்ற,—நா ல்வாபைங்கரத்தன். எ - து. நான்காவரையினையு மைந்தக்ரங் களையுமுடைய (விகாயகனாகிய)—ஆறு தருகோட்டம் பிறையி தழித் தாழ்சுடையான் தருமொரு வாரணத்தின். எ - து. க ங்காகேவியையுங் கோட்டந்தரும் பிறையென்று உட்டுதலாற் குனிப்பாகிய சத்திரகலையையுங் கொன்றை மாலைபயுஞ் சூட் டாகவுடைய பிண்துங்காநின்ற சை-பையுடைய சிவஹம்ப வித்த குஞ்சரத்தினது,—தாள்கள். எ - து. பாதாரவித்தங் கள் (கம்பை)—உருகோட்டன்பொரி வணங்கி. எ - து. மிகு ந்த பத்தியொடுந்தாழ்க நத்தவணக்கத்தினாலே யுடையப்பட்ட சிவதிகூரவான்களாய்,—ஓவாதே. எ-து. நீங்காதே,—

இரவுபகல். எ - து. அகோராதிரம்,—உணர்வோர். எ-து. அகதப்பாதத்தியாரு முன்னாகச் சிவத்தியாகம்பண்ணுவோர்,— சிவதைத் திருகோட்டிர். எ - து. அந்தச் சிவத்தியானது வாரத்தினாலே சிற்சத்தியினது விரிந்த அறிவுகொழில்லை மறைந்த மலசத்தியினது வியாபாரத்தைத் தடுத்ததனாற்பண்பணப்பட்ட வஞ்ஞானத்தைத் தரத்தும்,—அயன்றிருமால் செவ்வமுமொன்றே வெணை. எ - து. பிரமத்வம் விஷணுத உமென்கின்ற வைஸ்வரியமு மொருபொருளே வெணை,— செய்யுந் தேவே. எ - து. (தேவேசெய்யும்) எனமாறுக-தேவாகதன்மைபைச் செய்யும். முன்னிருக்க சிவத்துவத்தைத் தானே விளக்கித் தவிந்தனி யவர்களைச் சிவன்களாகத் தானே பண்ணும்; முத்தி வியத்தி யிரண்டு மோகூடென்கையால்.

திருகோட்டிமென்றதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேபென்றதனால் சிவத்வாபி வியத்தியுஞ் சொல்லப்பட்டதற்கு. தாள்கள. எ-து. எழுவாய். ஓட்டும் என்பதும், செய்யும் எனபதும், பயவிலை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவஞானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல்யாப்பான் நூல்செய்வான் புருஷவாசிரியர், எடுத்தகொண்டபொருள் இடையூறு தீர்க்கினிதமுடிதற்பொருட்டும், இந்நூலினன்று கிலவுதற்பொருட்டும், முதறகட்டு செய்துகொண்ட கடவுள்வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டிச் செய்யுளரற்றெரிக்கின்றார்.

என்பது கங்கையும் பிரையுங் கொன்றையு மணிகை சடையானனித்தருவிய ஒருகோடு முதலியவற்றை யுடையவருகிய

வாரணமுகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பாணிடையரூது தமமை வழிபட்டுத் திபாணிப்போரறிவினகண்ணதாகிய மலககோணத் தூக்கும்; அதுவேயுமன்றி அபனரிமுதலிபோர் வாழவு மொருபொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தனமைப் பெருவாழ்வையுச் தருமென்பதாம்.

சுந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாளகளுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இந்நூல முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடகல்ப் பிறைபை வாழ்வித்த பெருமான மகனாகலாஹும் அச்சிலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுசுருகோட்டம் பிறையிதழித்தாழ்சுடையானருமொருவாரணமென்றார்

இதழியுமுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின.

இதழித்துணர்போலத் தாழ்ச்சுடையானென உவமத்தொகையாகக் கொண்டிகாத்தலுமொன்று.

தருகோட்டம்பிறை- தன்னூற்றரப்பட்ட வளைவானழகு பெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது இசைபெச்சுத்தால் இரண்டு *முறமபேரலுந் செவியனெனப் பொருடந்து நின்றலின், ஒரு கோடுமுதலிபனபோலப் பிறிதிண்பைபுரீக்கிய விசேடனமாதற்கி முக்கினமையுணர்க.

* முறம்போலுந் செவி எனச் செவிக்கு முறத்தை உவமித்ததை, சூற்பகர்ணம் என்னும் விநாயகர் ஷோடசநாம விதியற்காண்ட

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றி யின்மையான் மும்மதத்தொகல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு மும்மதம் யானைக்கு அ

டைபென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத் தனென விநாயகப்பிரானுக்கேயடையாய் நிற்றலின் யானைக்க டையாமாறு யாங்ஙனமெனமறுத்து இச்சரஞானககிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்படடனவென்றுரைப பாரும், ஒருகோடி முதலியவேணையடைபெல்லாம் உறுப்பினை யேயுணர்த்தி நிற்றலின் இது மாத்திரமினம்பற்றாதுருவகமாத ல் செல்லாமையானும் உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபுவிசே டமினமையானுங் கந்தன முகலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டியின்மையானும் அதுவுமுரையன றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத தா ரெழுத்து காலைழுத்துமுதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங் கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு யிரும தங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங் கை பெண்ணெயென்றொழிவாருமுளர்.

வாரணமுஞ் சுகதையும் ஆருபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணல்காரம்.

ஈண்டு “இறைவனையுமிறைவனாவியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டிஞ் செய்தி-முறைமைகளும் பெத்த மொடி முத்தியெல்லாம்” என்றெடுத்தகொண்ட முறையே வைத்துப்பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனிப ம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

(இ-ள்) ஒருகோட்டன் எ-து. ஒரு கொம்பினையுமுடையனாய்,—இருசெவியன். எ-து. இரண்டு செவியினையுமுடையனாய்,—மும்மத்தன். எ-து. மூன்று மகங்கையுமுடையனாய்,—நால்வாயன். எ-து. நானறவாயினையுமுடையனாய்,—ஐங்கரத்தன். எ-து. துகிக்கையுடனே ஐந்துகரங்கையுமுடையனாய்,—ஆறுதற்கோட்டம் பிரையிதழித் தாழ்சடையான ரருமொரு வரரணத்தினரூள்கள். எ-து. கங்காதேவியினையுமுடையனையுபெற்ற பிரையினையுங் கொண்டெழுவுவையுமுடைய நீண்ட திருசடாபாரத்தினையுமுடைய தம்பிரானர் தரப்பட்டவொப்பில்லாத மூத்தகாயனாரது ஸ்ரீபாதங்களை,—உருகோட்டன்பொடும்வணங்கி. எ-து. உருகயோடப்படாநின்ற பக்தியுடனே தண்டனபண்ணி,—ஒவாதே யிரவுபக லுணர்வேரா. எ-து. ஒழியாதே யிரவுபகல் நீனைக்கற டெரியோர் சளுடைய,—சுந்தைத் திருகோட்டும். எ-து. இருகயங்களின் மலமாயாதிகண்மமெனகற குணங்களைப்போக்கும்,—அடன நிரமால் செல்வமுமொன்றேவெண்சச் செய்யும் எ-து. ப்ரம்ம விஷ்ணுகளுடைய மாயாபோகமாகிய ஐஸ்வரியமும் ஒரு பொருளையெனும்படி ஞானச்செல்வமாகிய பரமபோகத்தைக கொடாநிற்கும்,—தேவே.எ-து. ஆகையா விவனே சத்தாவென்று சொல்லப்படுமென்றுவாறு.

என்னவே யானு மிக் னுனைக் காப்பாற்று நிமித்தமாக வக்தச் சீர்பாகங்களை யொழியாதே உகவரதமு மெண்ணிருதயத்திலே வைத்துக்கொள்ளா நின்றேனைபது கருத்து.

இத காப்பு.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(இ-ள்.) ஆறு. எ-து. கக்கையும்,—தருகோட்டம்பீரை. எ-து. தனனாற்றரப்பட்டவனாவான அழகுபெற்றபிரையும்,—இதழி. எ-து. கொன்றமாயுமணிகை,—தாழ்சுடையானற ரும். எ-து. தாழ்சுடையுடைய சுவிரான் அளித்தருளிய,—ஒருகோட்டன். எ-து. ஒற்றைகொம்பையுடையானும்,—இருசுவியன். எ-து. இரண்டுமுறம்போலும் கரையுடையானும்,—மும்மதத்தன். எ-து. மூன்றுதத்தையுடையானும்,—நால்வாயைக்கரத்தன். எ-து. நான்காவையும் ஐந்துசுரத்தையு முடையவனுமாகிய,—ஒருவாரணத்தின்முள்ள எ-து. ஒப்பற்ற வாரணமுகத்தானுடைய தாள்கள்,—உருகோட்டலபொடும எ-து. உருகோடுசற்கு ஏதுவாகிய பேரன்போடும,—ஒவாதே வணங்கி. எ-து. இடையருதுதம்மணம் வழிபட்டு,—இரவுபகல். எ-து. இரவும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை. தியாநிப்பீர ரதிவினகண்ணதாகிய,—திருகோட்டும். எ-து. மலககோணத் தூர்க்கும் அதவேயுமன்றி,—அயன்றிருடால் செல்வமும். எ-து. அயனரி முதலியோர் வாழ்வும்,—ஒன்றே வென்ன. எ-து. ஒருபொருளன்றெனவெறுப்ப,—தேவுசெய்யும். எ-து. சிவமார்த்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும்.

சிகைத்திருகோட்டித் தெய்வத்தனைமை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு இடையுற்றையோட்டி இந் தூன் முடிவுபெறச் செய்வ தருமையன்றென்பது கருத்தது.

இது விகாயகர் ததி கூறியது.

பரபகூட்செய்யுட்டொகை.

முகவுவாயிற்றசமெழுமுன்றதன்முப்பாடுண்டு
 மூதுலகண்முப்பாடுண்டுநெண்ணைந்தாம்புத்தன
 நிகழ்முவர்க்கோரெட்டாநிகண்டணக்கெட்டேழு
 சீவகனுக்கீரைத்தோடிருமுனரூம்பாட்டன
 பகர்பதின்முனநீரைத்தேப்பாகரணீரண்டாம்
 பரிணமநான்கருநான்கேமாயாவாத
 நிகழைம்முன்றறுமுன்றும்பாற்கரியற்கேழா
 நிரீசுரற்குச்சதுராத்த்திரியெழுமுபபாடுண்டு.

சுபகூட்செய்யுட்டொகை.

ஐந்திததி யீரேழு மளவையாகு
 மாதிரிநி லெழுபதுபின் ரெண்ணூற்றாறு
 நகதுசதுட்டைய நாற்பானவமும் பின்னவமும்
 நனிகான்கு நாற்பதின் லொன்றிழித்தீராறுங்
 கத்தன்முக மோராறுங் கரமங்கீராறுங்
 கருதிவங் கணபதிபைங் கரமுவிருபகமுஞ்
 சிந்தையிவை மூவொன்ப தொழிமுந் தூறுஞ்
 சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத்தெளியே.

இ த ன் கு

மறைஞானதேசிகர் கருத்து.

இதன்கருத் தியாதெனிஸ் ?

சித்திதன்பரமகஞ் செப்புங்காலை - மையுறுமுலகா யதன்
 முதனமதமு - மெய்யுறுசைவ மேன்மையுமாகும் - ஸ்வம்மதந்
 தனனைத் துலங்கவுரைக்கிற - கற்புறுமளவைய வுண்டலாகியா

ய்ச் - சொற்பயின்மூன்றுச் தொல்சிவன்படைத்த - முத்தமவ
 ளிப்புட ன்னொழித்தருள்செய்த - மவனதுவாணையி னுனமாகக
 னைம் - புவனநதோறும் புசித்தவுடம்பின - மன்னியவானமா
 மலத்துடனநதப் - புண்ணியமூர்த்தியைப் புகலருஞ்சிவனைக -
 காணவுங்காணப் பொருளதுமினறி - வீறியபரமும் பாசமும்
 வேற - யீதெனவான்மா வியல்புடணர்நத - மெழிதருரு
 வா விவவகைதெரிந்த - முழுதுணர்வாகி முத்தியையறிந்தரு-
 சீருடன்ருருவாற் சிவனமுத்தன - யரனடிநிழலின் தஞ்செழு
 ததுணர்நத - மகலருமும்மலத் தழுககிணையகற்றியும் - புகலரு
 ருசுவாறு சூதியையடைந்த - மொழிவறுமினப முசலியபரன
 பாற - பழுதறுமடிமைப் பத்திசெய்தஞ் - சிவனடியாராயுஞ்.
 சிவாலயந்தனையு - நவையறவழிபடு நன்மையுமுரைத்தும் - ப
 னனிருகுத்திரப் பயனதுதனணையு - முன்னியாகமப் படியுரை
 ததுவே எனவறிக.

இதற்கு மூலாகமங்க னெழுதில் விரியுமென்று வேறேதிரு
 ஷ்டார்த்தமாக விருத்தந்தோறும் காட்டினம்; ஆண்டுக்காண்க

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவஸ்துதி.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதி
 யருண்ஞானமூர்த்தியாயகிலமீன்ற
 மாதிணையுமொருபாகத்தக்கீவானோர்
 மகுடகுடாமணியாய்வையம்போற்றப்
 பாதிமதிபணிபவளச்சடைகடாழப்
 படரொளியம்பலத்தாடும்பரணூர்பாதத்
 தாதுமலிதாமரைகள்கிரத்தேவைத்தத்
 தளராதபேரன்புளராநிற்பாம்.

மேலிததச் சாஸ்திரத்தில் பிரதிபாத்திரான சிவனை ஸ்வரூபதடஸ்தமென்னு மிரண்டு லக்ஷணங்களினாலும் தேரத்திரம் பண்ணுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆதிநடு வகதமிலா வளவில் சோதி - உற்பத்தி திதி நாசமினறிக் காலதேசவஸ்துகளினுனே யபரிச்சினனமாய் ஒன்றாய் சுத்தமாய் விபுவாய் ஸ்வயம் ப்ரகாசநூணந்த ஸ்வரூபமாய் ஸ்வாறுபவைகவேத்தியமான பரமசிவம்

✽ தடி-கூடம் ஸிரொ—சூடியுண ஸூநயுஜிமம் வபரி
பெருணயு ஜெகம் ஸூகூடி வபரா வபர உநாஜயஜபு ஜெ
யா ஹாவெகமஜி ஜஜயஸிவ த கூலாஹ-ஸிகி:—

இது ஸ்வரூபலக்ஷணம்.

மேல் தடஸ்கலக்ஷணம்:—சத்தர் உத்தியுத்தர் ப்ரவிர்த்தர் என்று மூன்றுவிதம் இவ்வாறு பஹுவிதமாகில் அகேசேஸ் வரத்தவமா மென்னில்? சத்திப்பிரவிர்த்தி பேகத்தினுனே பேத முபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்தபேத மில்லை.

தடி-கூடம் ஸிரொ—சூடியுண ஸூநயுஜிமம் வபரி
வியஜஜுஜெகி ஸூகூடி வபரா வபர உநாஜயஜபு ஜெ
மெயூ வபரா தஹிகி—

அருண்ணான மூர்த்தியாய்-அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மா ககளை யாறுக்கிரஹிக்கவேணும்மென்று க்ருகையினுனே பஞ்சசத்திகளுக்கும் ஞானசத்தி மூர்த்திமானாகிச் சூத்தொணனு நாமத்தை யுடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராயிருப்பர்.

✽ தடி-கூடம் ஸிரொ—விஜகிவம் ஸூபரணாரு
வஜமாத யு லி-ஹிகி:—

ஸக்தே-ஸாஹஸந கஜே-கி-ஸ்கவ ஸஜ-ஹ வஃ || ஐ-வீ-
 ஸக்தே-ஸாஹஸநஜெ-கி-ஸ்க-ஹி-ஸி-ஹொ-வ-
 தெ | ஜாநஸக்தே-ஸாஹஸந கஜே-ஸாஹ வ-
 ஸஹவஃ || க்ரீ-யாஸக்தே-ஸாஹஸந கஜே-ஸாஹ வ-
 ஸஹவஃ—

வானூர் மகுடகூடாமணியாய் வையம்போற்றப் பரீதி
 மதி பணிபவளச் சடைகடாழப் படரொளி யம்பலததாடும்ப
 ஶலூர்பாதத் தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தேவைத்துத் தள
 ராத பேரண்பு வளராநிற்பாம் - பிரம்மாதிதேவர்கள் (அபி
 ஶேகத்திற்கு சிகாரதநமாய்) சர்வலோகப்பிராணிகளுந்
 தோத்திரம்பண்ணும்படிக்குத் தனதிசசையாற் றிருமேலியைய
 யாககிக் கொண்டு அஷ்டகலாப் பிரசாதரூபமாகிய வர்த்தசக்த்
 தனை அழகுபொருத்தச் சிவநக திருச்சடாபரத்திலே தரித்துக்
 கொண்டி அந்தச்சடைகள் தாழ்த்து தொங்க சோமசூரியாககிநி
 ப் பிரகாசங்கள் மழங்கும்படிக்கு மிகுத்தப்பிரகாசமாய் வயா
 யாபியுள்ள சிற்சபையிலே பஞ்சகருதயமே நிர்த்தமாகப்பண்ணு
 குசிவனது தாதுசெநிகத பாதாரவிதங்களிலே சிரசிவால்வண
 ககி தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த வனபுடனே கூடுவோம். இது
 ப்ரவிர்த்தனைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாய்ப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அஃ
 துவருமாறு:—ஸ்வரூபம் தடஸ்தமெனனும் பரிபூரணம் சத்தர்,
 உத்தியுத்தர், ப்ரவிர்த்தகொன்று சொன்னதனறி அட்பலத்தாடு
 ம சிவனையே தோத்திரம்பண்ணினதாக வுரைப்பார்கள். (ஆ
 திகடு.....நிற்பாம்.) ஏ - து. ஆதிமத்யாந்த்ரஹிதமாய் அள
 விட அரிதாயுள்ள வொளியானது க்ருபையருளுகிற ஞானசத்
 தியினை வடிவாக வுடைத்தாய் விஸ்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிற

கீரியாசத்தியைத் தன்னுடைய பாரிசுத்திலே யுடைத்தாய்தே வர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு ரத்திரமாயுலகத்தாராதோத் திரம்பண்ண அர்த்தசநந்ரணத் தரிக்கப்பட்ட பவளம்போன நிறத்தினையுடைய சடைகளைத் காழவிட்டு; ஒளியாக்கப்பட்டாநி னற அம்பலத்துள்ளே நிறுத்தும்பயிலாநிற்கற பரமேஸ்வரனு டைய நானுசெறிந்த கமஸம்போன்ற பரீபாதங்களைத் தலைமெ ற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத வண்பினை மிகவும் அவன்பாதத்திலே யுண்டாக்காநிற்பேம். ௭ - டு.

திருவம்பலத்து நிர்த்தம்பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் ச ழுமுனைநாடி சிதம்பரமாதலால் அதிலாடுகை அஜபாஸ்வர இ பமா மிரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளா லாடுவதனால், உலகத்தி ற் குபிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்கு பலமாயி ருப்பனென்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் “தானாடத த னகச்சயாநிம்” என்னும் பழவார்த்தகையு மிதனைநோக்கி யென சுகொள்க “தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தியாதரர், மூவர்க ளாதி முப்பத்துமூவாகள், தாபநர்சத்தர் சமயஞ்சராசரம யாவையுமாடிடு மெயிறையாடவே.” “தத்துவமாட சதாசிய ந்தானாடச், சித்திகளாடத் திசைகளுமாடிட, வைத்தசராசர மாட மறையாட, வத்தனுமாடிடு லாகந்தக்கூத்தே.” திருமந்தி ரம் திருக்கூத்துத்தரிசநம்.

*இச்செய்யுளுல் பின்வரும் சத்திவணக்கம் கந்தர்வணக்க ங்களும் பரபகூத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றிற்கு சிவாக்ர யோகிகள், ஞானப்பிரகாசர் இவர்களிருவரும் இவ்வணம் வருவி த்தனாயிட்டிருக்கின்றனர். ஒருகோட்டன் என்பது முதல் பா யகூப்பாயிரச்செய்யுளிற் பிரவும் உணாயாசிரியர்கள் சிவவற்றற த் தழுவிடும் விடுத்தமிருப்பதை ஓங்கோங்கு குறிப்பிக்கப்படும்.

பரபக்ய சுபக்யங்கட்குப் பரவிரச் செய்துள் வரையறுக்கப் பட்டிருப்பதை “முகவுரைபிற்றசம்” “ஐந்தததி” எனலும் செய்யுட்டுடொகை விருத்தவ்களிற்றகண்க. (உடி-வதுபக்கம்.)

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

— 0 —

ஆதிநி ஹந்தயிர வனவில்சோதி யருண்ஞான மூர்த்தியாய் - (சோதிபாய் அருள்மூர்த்தியாய் ஞானமூர்த்தியாய் எனறுபிரித்த மூன்றிடத்தங் கூட்டுக. ஆதிநி வந்தயிர வனவில்சோதியாய் என்பது ஆகுபெயராதலால்)

சோதியாய் - உற்பத்தி திதி காசங்களின துபசாரத்துகருக தாரமாய் டுளே வாக்கதீதமாகிய சுத்தசிவ சோதியாகி அதனது மந்தியநில்கள நிர்த்திசோதியாய்; ஆகையால், சகனாதிகார றென்கின்ற சதாசிவன், சகளநில்களபோக றென்கின்ற வநாகதசிவன், நில்களவிலைய றென்சினற பரசிவன், இவர்கட் கதீதமாய்: ஆகையால், மஹாப் பிரளையத்திலேதான் யோகவிவேக பாவனையிலேதான் அனுபக்யமாகிய பிரமாதி பரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டாநைக்க னைவிட்டுச் சிவவிடத்தி னுண்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்யமாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்ரன் மகேஸ்வரன் சதாசிவன் பரவிநது பரகாதம் பராசத்தி பரசிவமென நின்ற வலதத்வ விலயத்தானமாய், திரும்பச் சகனநிர்த்தம்பண்ணும்படி,—

அருண் மூர்த்தியாய் - 'மகாமாயாமய மகாசபாபித்தியிஷ் மாக்'கிரிகனெழுதியபூதாகர சவடிவாகிய மத் திரஸிபிபெணுமிஸக் கிஸ் மாக்திரிக னுச்சரிக்கு மத் திரகரிவழியாய்வக் தக்திபொலாவி

சீப்பவித்துத் திவ்யமக்திரமாகிப் பலன்கொடுக்கும்படி சிவனது சங்கற்பத்தொலுண்டாய், அச்சத்தியசுத்த சம்மேளனமாகிச் சுத்தமரயா புவகவாசிகளாகிய சாஸ்திரிகளுக்குச் சத்தியவடிவாயும் மாத்திரிகனது சங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக் கற்பிதவடிவாயிருக்கும் வாசகமக்திரமாகிய மஞ்சதசாஷுரி பஞ்சாஷுரமாகி, தனது பரித்ரஹசத்தியாயிருக்கின்ற வாசகசத்தியமசரீரத்தி லாவிப்பவித் தவினூபுத்தமாயிருக்கின்ற வாச்சியமக்திரமாகிய பஞ்சதசாஷுரி பஞ்சாஷுரமாகி, தனது சமவேதசத்திபாவிருக்கின்ற வாச்சயசத்தியமசரீரியாய். ஆகையால்,—

நூனமூர்த்தியாய் - சலைபா யிருக்கின்ற ஐடமூர்த்திகட்கு வேறாய், அசலைபாயிருக்கின்ற சித்தகறுவாய், இப்படி கற்பிதமூர்த்திக்குக் கரசரணிகளின தசைவுகூடாதாகையால்,—

(அகிலமீன்ற மாதிரியை மொருபாகத்தடக்கி) அகிலமீன்ற-பரம்பரிமாய்ப் பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்ட தந்தப்பராசத்தி த்வாரத்தினாலேயுந் தன்னாலே சாஷுரத் திஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரம்மாதி த்வாரத்தினாலேயுந் ததுகரண புவகபோகங்களாகிய சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்த;—

ஒருபாகத்த - வாமபாகத்த,—

மாதிரியும் - நிர்த்தசாஷியாய் நிற்கும் உமசதேவியையுடீ நிர்த்தசாஷிபாய்த்தனது சத்திசாந்நித்தியத்தாகமாய் நின்ற நிலைநிற்கவும் ஓரங்கிசத்தினாலே,—

அடக்கி - சமுத்திரத்துதித்த முத்துப்போல வகத்த த்வாரத்தினாலே மாயையி னுற்பவிப்பித்ததுத் தனது சம்மேளன சக்ரவித்ரகத்தி லாவிப்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற் ப்ரவேசிப்பித்த சம்மேளனமாகத் திரும்ப வதிற் றுணஞ்சாந்நித்தியமாய்,—

வானோர் மகுடகுடாமணியாய்- பிரமாதிதேவர்க்கு மதி
தேவராகிய ஸ்ரீகண்டாதிதேவர் தேவராகிய அகந்தாதிக்கட்குத்
தேவனாய்,—

வையம்போற்ற - உலகங்களெல்லாந் துதிப்ப,—

பாதிமதி யணிபவளச் சடைகடாழ - (பரதி - சம்பாக
மன்று ஓரங்கிசுமாதலால்) சந்த்ரகலையைத்தரித்த விரித்த பவ
ளக்கொடிபோன்ற சடைகள் பின்றுங்க,—

படரொளியம்பலதது-பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டிப்
பரம்பாநின்ற ப்ரகாசததையுடை-ய சுத்த மாயாமயமாகிய
சபையின்கண்ணே,—

ஆடும் - கடிக்கும்,—

பரனார் - சுத்த சிவனாரது,—

பாதத்தாதுமலி தாமரைகள் - பாதாரவித்தங்களை,—

சிரத்தேவைத்து - சென்னியிற் றரித்து,—

தளராத பேரன்பு வளராநிற்பாம் - யாம் நீங்காத மிகுநீ
த பத்திநிறை வாக்காநிற்பாம். ஏ - று.

யாம்—தோன்ற யெழுவாய்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நசனருளிச்சையநிவி யற்றலின்ப

யிலயமொடுபேரகமதிகாரமாகித்

தேசருவமருவுருவமுருவமாகித்

தேவியுமாய்த்தேசமொடுசெல்வகிமாப்

பேசரியவுயிரையெலாம் பெற்றுநோக்கிப்
பெரும்போகமவையளித்ததுப்பிறப்பினையு மொழித்திட்
டாசகலமடியருளத்தப்பனுடனிருக்கு
மனனையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம்.

மேலிகதச் சிவனுடைய *சமவாயசத்தியையும் ஸ்தம்பே
தங்களையுங் கூறுகின்றது.

*சமவாயசத்தி - அபிஸ்ரொசத்தி, ஸ்தம்பேதம் - அதனது
பேதம்.

(இ - ள்.) ஈசனருள் - பரமேஸ்வரனுக்கு அந்நிக்கூஷ்ண
ம்போல + அவிகாபாவமாயிருக்கிற க்ருபாசத்தியானது பஞ்ச
ஶக்ருத்ய நிமித்தமாக க்ருத்யபேதங்களினாலே யஞ்சபேதம்.

*கடி-கூ-வனவெவ்வவ-வஸூ-தஸெஸி யாஸூசி
நி-ஸூ-வாபரா| சவிநாலாவிநீஸூ-வொஸூ-வொஸூ-
ஷ்ஷிவபூ-வொரிசி||

பரமசிவத்தி லாயிரத்தொருகூறு பராசத்தி,—

+ அவிகாபாவம் - பிரிவில்லாமை, ஶக்ருத்யம் - தொழில்.

இன்பம் - ஆன்மாக்களுக்கு விஷயசுகத்தைப் பொருத்து
மாதிசத்தியானது அந்தப் பராசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாக
த்தோன்றும்,—

இச்சை - ச்ருஷ்டியாதியைப் பண்ணவேணுமென்னு மிச்
சாசத்தியானது அந்த வாதிசத்தியி லாயிரத்தொரு கூறாகத்
தோன்றும்,—

அறிவு-சர்வான்மாக்களுடைய கன்மக்களையு மந்தக் கன்
மக்களுக்கிடோன ததுகரண புஷ்க்பேரகங்களையு முபாதாகத்ர

கவாசுகத-பூநாடுகிகீகி-கடு || கி யா ஸகெடி-ஸாஹம்.
 சொந கடுலொடாவு ளுலம்ஹவடு | கி யா கடு-கி வி
 ஜெயம் தஸாசுகடுகிநாடுகடு || ணதசு வஜூதக
 கவாஸவ-காஸணகாஸணடு | ஸடா ஸிவடிஹம் ஸு
 கடுகிஸாஸுஸு கிஸி-தடுகி ||

கிரியாததியினுலே சதாசிவத்தில சஹஸ்ராம்சமாகச் ச
 களமாகிய மஹேஸ்வரரூபமாய் இருபத்தைந்து விக்கரஹபேத
 மாகிய சத்தமாயா சருத்யத்தைப் பண்ணுவர்.

இவர் ப்ரவிர்த்தர். இவர்க் கருக்கேஸ்வரர் என்றும் பெயர்.

* தடி-கூடு தடுதெய்வ-கடு-ஸாஸு ளுலம்ஹஸு
 ஸடுவெஸஸு ளுலம்ஹவடு | ஸெஹஸம்ஸகடெவடி ளாசு
 ஸுஸிஸி கிமயா-கடு | வஜூயிஸகி ஸெடிநதநடு-டு
 கி-டுவஜூயிஸகி || ஸ-டுவடி நிஸிவடி கடு-டு-ஸு
 டெகாநடுகொவிடுதெய்வ-ஸரி கி ||

சேவ்யுராய் - சதாசிவாதி மூர்த்திகளுக்கு மனோன்மனி
 யாதி போகசத்திக்ருமாய்,—

தேசமொடு செல்வமாக-சிவனுக் காதாரதேக கரண வன்
 த்ராபரண சூயத ஐஸ்வரியங்களுந்தானேயாகி.

* தடி-கூடு சுஹாஸுவெ-ஸுகிஸுரீஸுயிடு-டுவத
 ஸுஸா-கா ஜாநடுகி யாகாஸண ஸாஸநஜாதீஹா |
 வெஸுப-டு-ஸாயதநஸா வஸணாடி-கசுயுகிஹஸுயடி வஸி
 டெடிஸுஸாங்குளவிரிகி ||

பேசரிய ஷுபிராயெலாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட்ட டரசுகலு மடியருள த் தப்பனுடனிருக்கு மன்னையருட் பாதமலர் செனனிவைப்பா ம் - (இவ்வளவென் நிலக்கஞ்சொல்ல வரிதாகிய) அதாவது அ ளவிடப்படாத ஆன்மாக்களையெல்லா மீன்றும் வளர்த்த ம லபரிபாகத்திலே பேரின்பத்தையும் கொடுத்த மேல் ஜநரமில் லாதபடியும் பண்ணி யாணவாதுகுற்ற நீங்கின வான்மாக்களி டத்திலே சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவாகிய சிவத்துடனே பேதமற ப்ரகாசித்திருக்கும் லோகமாதாவினுடைய பாதார வித்ததைத் தலையின்மேற் பாவிப்பாம். ௭-று.

பதிபைப்போல் பசவு மநாதி, அதற்கு உற்பத்தி காசமுமி ல்லையென்று சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத் தீஸ்வர னான்மாக்களுக்குப் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரியார் மாதாவென் றுரு சர்வப்பிராணிகளையும் பெற்றொனதுஞ் சொல்வது வி ரோதமெனினில? விரோதமில்லாதபடி கூறுவாம்! ஆன்மாக்க ள மஹாப்ரளையகாலத்தி லாணவகேவலமாக விருத்தபொழுது ஞானம் ப்ரகாசியாதபடியாலே யானமாவென்ப கொணற் றில் யென்பதுபோல நின்றது; அதை ச்ருஷ்டிகாலத்திலே ஈ ஈ ஈஸ்வரா விநாயுதையான சத்தி, சுத்தாசுத்த மாயைகளிலே த த்ததாகாரமான கலாதிக்கை யுதிப்பித்து, அத்தக் கலாதிக்கரண ம்களினாலே யானவமல சத்தியைச் சிற்றுகீக்க, யான்மஞான ததைத்தான பேதமறநின்று ப்ரகாசிப்பிக்கையால்; ஈஸ்வரசத் தி யான்மாக்களைப் பெற்றதென்றது. அந்தச்சத்தி ஈஸ்வரா வி காயுதையில் வேறற விருக்கையா லீஸ்வரநிமித்தகாரணமாகிய பிதாவென்றது. ஆணவமல பரிபாகத்திலே யான்மாக்களை வி ஷேபசுகங்கனான சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய ஸ்தூல ரூக்கும சரீரங்களினின்றும் வாங்கிப் பேரின்பஸ்வரூபமாகிய சிவனுடன் றண்ணைப்போ லவிநாயுதமாக வேறற நிற்கப்பண்ணி, இவ்வாறு.

ண்டான வான்மாக்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யாணவகே வலத்திலே நின்றூகீங்கித் தன்னிடத்திலே ஐநிப்பகையும் (பிற ப்பினையும் எனற—வும்மையால், ப்ரளயகாலத்திலே யாணவ கேவலமாகையான மரிப்பது போன்றதையு) மொழித்து; த கையப்படாத ப்ரகாச ஞானஸ்வரூபமாகி, தானும் பரமாத் த ஸ்வரூபமாகிய சிவமும், தகைவற்று ஞாநிருஸ்வரூபமான ஞா னமாதகனிடத்திற் பேதமற நிற்பார்கள்.

¶ ஈஸ்வரா விநாயகா - ஈஸ்வர அவிநாயகை எனப்பிரி த்து ஈஸ்வரனுக்கு பினமரீற்றிருத்தல் எனப்பொருள்கூறுக.

பௌதிகநேகத்திற் கபிவியத்தி டேதவானது கொண்டு ப்ரகா நியிதககாரணமென்றும், மாதா வுபாதாககாரணமென்றும், பினனா யவ்நிருவர காரியமென்றும் விவகாரம் சூதுபாலகோ பாவ ப்ரகிததமாகையால் முத்திபரியந்தஞ் ச்ருஷ்டிகாலங்க டேசறும் சத்தாகமாக ஸ்வரூபாபி வியத்தியைப்பண்ணின லீ ஸ்வரசத்தியையு மீஸ்வரையு மாதாபிதா வென்பதும்; அவர்க ள் காரணம் ஆனமா காரிடமென்பது முசிதம். ஆகையாலீஸ் வரன் பிதாவென்றும் ஈஸ்வரி மாதாவென்றுஞ் சொல்லுகிற து சர்வசரஸ்தரப் பிரகித்தம். ஈஸ்வரன காரணமென்பதும் ஆனமா காரியமென்பது முத்தி பரியகதமுண்டு. முத்தியிலே ஈஸ்வரன காரணமாகிது முத்தியந்த்ர மான்மா சிவஸ்வரூப மே ஆகையாற் காரணகாரிய பாவயில்லை. ஆகில் பாசச் + சே த மொருகாலமு மான்மஸ்வரூபப் பிரகாச மொருகாலமோ வென்னில்? அப்படியல்ல! பாம்பு ஃ குப்பாசம் கழற்றினபொ ருது குப்பாசம் கழன்ற தொருகாலமும் பாம்பினுடைய ப்ர காச மொருகாலமு மல்லாததுபோல; பாச + களமும் ஸ்வரூ பாயி வியத்தியு மேககாலமே.

இன்பமாகி - ச்ரமத்திலே பேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின்பத்திற்குக் காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்தககு நிமித்தமாகிய ச்ரமஷ்டி திதி சங்காரம் தரோபாவமெனகிற நாலுக்ருத்யங்களை ஆரணி ஜகநீ ரோதயித்திரூபமாயிருந்து பண்ணுகத்ரோதானசத்தியெனனு மாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகிய சிவனுக் கிண்பத்தைப்பண்ணும் பராசத்திபதிதமாகிய வினபசத்தியாகிய எனனும் கொறிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப் பஞ்சக்ருதயம் பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந துத்தயோகத்துச் சங்கறபித்துப் பண்ணவேண்டுகையால்,—

இச்சையாகி - இந்தப்பொரு ளிப்படியாய் இந்தப்பொரு ளிப்படியாகாதெனனு நியமத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தியாகி,—

அறிவாகி-இதுகாரண மிதகாரண மிதுகாரிப மிதுப்ரயோசுமெனனுஞ் சாதத சவிகற்பஞானத்தைப் பண்ணு ஞானசத்தியாகி,—

இயற்றலாகி - க்ரியாசத்தியாயிருந் 'திதைநான் பண்ணாநிற் பேனென றுததயோகிததலாகிய சாதத சவிகற்பக் கிரியையையப்பண்ணி, திருடப விச்சாசத்தி ரூபமாகியிருந் திந்தவஸ்திப்படியாகக் கடவதென்று சங்கற்பத்தைப் பண்ணும் க்ரியாசத்தியாகி, உத்த தாலபஞ்சக்ருத்யங்களையும் அந்தத் தாலபஞ்சக்ருதயங்களுககு யோக்கியத்தைப் பண்ணுமதாகிப ரூக்குமபஞ்சக்ருத்யங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் லயபோக வதிகாரகாலங்களிலே பண்ணவேண்டிம தாகையால்,—

இலயமொடு போகமதிகாரமாகி - லயபோக வதிகாரங்களுக்குள் லயத்தைச் சொல்வாம். (அர்த்தமாத்ரயோசன நிர்விகற்பக்காட்சி, ப்ரத்தியர்க்தக்காட்சிமாத்ர சவிகற்பப் பார்வைபார்க்குஞ் சுத்தசிவன்போ லிருந்தாலும் போகண்புமதிகாரராயு மதுக்ரஹக்ருத்யமாத்ரம் சூறித் ததிருக்குமியி

பித் துள்வைத் ததிருக்குமயோசக சாத்த சவிகற்ப ஞானக்கிரியா சங்கற்பவானு யிருக்கின்ற விநதுவைநீங்காத விலபருகரு முததிபண்ணு மறுக்க க்ருத்ய மப்படியிருக்கும். விர்தவை நீங்கிய விலயருகரு வியத்திபண்ணு மறுக்க க்ருத்ய மெப்போது மியற்கையா யிருக்கின்றதாசிலுந துலபஞ்ச க்ருத்யத் துக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணு மதாகிய சூக்கும பஞ்சகருத்யத்தைப் பண்ணும்படி இலயகாலத்திலே போகரையும் அதிகாரரையுஞ் சூக்குமிப்பித் துள்வைத்துச் சிருஷ்டிகாலத்திலே தா னவர்க் குள்ளுமாயிருப்பர். இலயராதலால் அந்த முத்திவியததி க்ருத்யமு முடித்துத் துலபஞ்ச க்ருத்யநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்ச கருத்யத்தையும் பண்ணுவர். ஆகையால், மலாப் பிரஸாயத்திலே துலபஞ்ச க்ருத்யங்களை விட்டிருக்குங் கிரியாசத்திக்குச் சூக்கும பஞ்சக்ருத்ய நிமித்தஞ் சூக்குமித்து நியமித்தல், சந்தே சவிகற்பித்தறிதல், அப்படி யுத்தியோகித்தல், நிர்விகற்ப சவிகற்ப வேற்றுமைதோற்றச் சங்கற்பித்தலென நூல் கொழில்களைப் பண்ணு மிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி, அந்தக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யந்நியமன்றித் தனக்குள்வைத்து நிர்விகற்பவறிவு மாத்ரத்தைப்பண்ணு ஞானசத்தி மாத்ரமாயிருத்தல் லயம்) (போகத்தைச சொல்வாம். அந்தக் கிரியாசத்திக்கு சிருஷ்டியாகி துலபஞ்ச க்ருத்யங்களைப் பண்ணும்படி நியமித்தல் அறிதல் உத்தியோகித்தலெண்ணுத் துலயோசக பவுத்த சவிகற்ப வேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசக சாத்தசவிகற்பத் தொழில்களின துள்ளுத்திரேகத்தைப் பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயு மிருத்தல் போகம்) (அதிகாரத்தைச் சொல்வாம். அந்தக் கிரியாசத்திக்குச் சொல்லிய சாத்த சவிகற்ப நிர்விகற்ப வேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்கும யோசக சாத்தசவிகற்ப சங்கற்பத்தினது அந்தர் சூக்ரேகத்தைப்

பண்ணிக் கிரிபாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்திபாவிருத்தல் அ
 திகாரம்.) ஆகையாற் ரண்ணக்குறித்துப் பிரபஞ்சம் ப்ரயோச
 கமாகத் தோற்றாதலாற் ரண்ணக்குறியாமற் ப்ரபஞ்சத்
 தை ஸ்வரூபமாத்ரமாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவது, “ஆதிநி
 வந்தமில்லா வளவில்சோதி.” என்று முண்டொல்லியது சுதந்திர
 வச்சபாவம். பிறர் ப்ரயோசகத்தைக் குறித்துப் பார்த்தலைப்
 பண்ணுதலைச் செய்வ திப்போதுசொல்லிய விலயபோக அநி
 காரச் சிவச்சபாவம் இந்த விலயபோக அதிகாரச்சபாவமு
 ம்சர்ண கருத்தருத்வத்துக்குட் சிறப்பு கருத்தருச்வ மாகலால்
 ஔபாதிக்கத்தக லக்ஷணமன்று, நிருபாதிக மிருவகை பெ
 ருவகைச் சபாவமும் சொரூபலக்ஷணமே. ஆதலால், இந்த விலய
 போக வதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தகாரம்பங்களி
 னொன்றாகிய நித்தியங்கள் சோபாதிகங்கள் சத்தியங்களன்
 று; பஹிரங்கபேதமாய்ப் பிரித்தற்களிகாதி அந்தரங்கபேதமா பி
 ருக்குன்ற சிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்தி வ்ர
 பாரபேதமாயு மிருத்தலால் வ்யாபாரங்கட்கு இலயபோக வ
 திகாரமென்று மக்கரங்கபேதமுண்டு: சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்
 கு மில்லையென்று சொல்லப்பட்டாது. காரணபேத மில்லாதிரு
 நதாற் காநிபபேத மில்லையாதலால் சிவ சிவசத்தி சிவசத்திங்
 டாபாரங்கள் மூன்றிற்குத் தனித்தனி இலயபோக வதிகாரங்
 கள பிரித்தலில்லாத வந்தரங்க பேதமாயும் பகிரங்கத் தபேத
 மாயும் நித்தியங்களாயுஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமு
 ர்த்தி வடிவுமாத்ரத்தாற் கற்பிதவநித்தியங்களாயு மசத்தியங்
 களாயு மிருக்குமெனவறிக. விந்துவுக்கும் வைகவ சீரிகட்கு
 மாத்ரம் இலயபோக வதிகாரங்கள் பிரித்தற்கென்தாகிய பதி
 ரங்கபேதமா யச்சற்காநியத்தால் நித்தியங்களாயு மணுழர்த்
 திவடிவுமுதற் காநியமாத்ரத்தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்

களாய் மிருக்குமெனவழிக. திரும்ப விஷயபோக வதிரர்க்கி
ரமங்களிலே,—

தேசருவ மருவுருவ முருவமாகி - சேரதியாம் நிஷ்கள ச
களநிஷ்கள சகளமாகிப் பின்னு மதிகாரத்துக்குப் புறம்புமுள்
ஞாமாய்ருகும் பரசிவனா டாகாதசிவனா டுமோகலை யீரிரு
கலைக் கிரமத்தினே யதிஷ்டிக்கப்பட்ட சாந்தியதீதை சாந்தி
விததை ப்ரதிஷ்டை நிவிர்த்திபென்னுங் கலைகளில் விழுதது
பஞ்ச சாதாக்கியங்களையும் பஞ்சமூர்த்திகளையு மித்த விருகலப்
பினுளள பஞ்சப்பிரமங்களையு முறபவிப்பிக்கும் துவகாரிய ப
ராசத்தி ஐக்சத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி க்ரியாசத்திகளு
மாகி, பின்னும் ஈசானியாதி மூர்த்தியக்தமாகிய பஞ்சசத்தி
களுமாகி, வாமாதி சர்வபூததமனியந்தமாகிய வஷ்டசத்திக
ளுமாகி, பின்னு மனோன்மணிபாதி சரவ்வழிபத்தமாகிய பஞ்
சசத்திகளுமாகி,—

தேவியுமாய் - பேரகசத்தியுமாய்,—

தேசமொடு செல்வமாகி-யோகசத்தியொடு வீரசத்தியுமா
கிப் பின்,—

பேசரி வுயிரைபெலாம் பெற்று - எண்ணிரக்த வான்மா
க்களுக்குப் பாநேகமென்றும் ஞுஞ்ஞாதேகமென்றும் துவதே
கமென்றுஞ் சொல்லப்படுங் திரிதேகங்களோடுங் கூட்டி அறிவு
வினங்கச் சிருஷ்டித்தது,—

கோககி - இரகித்தது,—

பெரும்போகமவைபளித்த - புலகபதிகளா யிருக்கின்ற ப
ரபோகங்களையும் புலகவாகிகளா யிருக்கின்ற ஸ்ப்ரபோகங்
களையுங் கொடுத்தத் திரோபவித்தது,—

பிறப்பினையு மொழித்திட்டி - சங்கித்துச் சிவனுக்கொப்
பாகி யிருக்கும் பரமுத்தியையும் அத்த மாயபுலகப் பிராப்தி

சுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம் .

யாகிய வபரமுத்தியையுங் கொடுத்த னுக்காழித்த, —

ஆசகல மடியருளத்த - தீக்ஷாசுத்தராகிய சாதகர் இரு
தயகமலத்திலே யவரவர் யோககியாறுகுணமாய்ச் சகள நிஷ்
களசகள நிஷ்களநிருத்த மத்தியதிலக நிஷ்களாதீதமென்று
முனசொன்ன ஸவருபங்களாய், —

அப்பனுடனிருக்கும் - சிவனோடுகூட தியாகம்பண்ணப்
படும, —

அன்னையருட் பாதமலர் - உலகமாதாவினது பாதாரவித்
தங்களை, —

சென்னிவைப்பாம் - சிரசிலே சூட்டிக்கொள்ளா நிழ்கின்
றேம. ஏ - று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கந்தன்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூற்றித்த
வகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமருட்குறவாங்குறூளை
திருமறைமாமுனிவர்முனிதேவர் கடத்தேவன
சிவனருள்சேர்திருமதலைவநிலையோர் தெய்வம்
பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன்கையிற்
பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றுமடியவர்கள்
கருமறையாகையருளிக்க தியுழங்குங்கத்தன்
கழலினைகொன்சிரத்திற்கருத்திழ்வைப்பாம்.

(இ - ள்.) அருமறையாகம மங்கமருங்கலை நூற்றிரிந்த -
 ஓதியுணர்த்தற்கரிய நாலுவேதங்களை யு மிருபத்தெட்டு சிவகாமங்
 களையு மாறங்கங்களை யு மற்று மரிதாகிய கலைஞானங்களையு மு
 தலே போதியுணர்ந்த, — அகத்தியனுக் கோத்தரைக்கு மருடகு
 ருவாங் குருளை - அகத்தியமஹாருஷிக்கு வேதாந்த ஞானத்தை
 யதுக்கிரகம் பண்ணப்படாநின்ற க்ருபாமூர்த்தியாகிய நித்தி
 யபாலனாகிய குரு, — திருமறைமாமுனிவர்முனி ஸ்வேதோததா
 சாரயுத்தரா யிருக்கிற ருஷிகளுக்குக் கல்லாம் ப்ராதாமாகிய
 முனி, — * தேவர்கடந் தேவன சிவனருள்சேர் திருமகலை - தே
 வர்களுக்கெல்லா நாயகமாகிய சிவன், தாரகாகுரணச் சங்க
 ரித்து அவனாற் றீடக்கப்பட்ட தேவாதிக்கை யிரகூழிச்சுவேண்டி
 மெனகிற க்ருபையினுலே தரப்பட்ட, ஸ்ரீமத் குமாரமூர்த்தி, —
 தவநிலைபோர் தெய்வம் - தபசினுடைய நிலைமைக்குப் ப்ரதிஷ்
 டைபான யொப்பந்ததேவன், — பொருடறையார் கழல்வீரர்
 வீரன் - வேதத்தினாற் றுதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபாதங்கையுடையவ
 ன மஹாவீரர்க்கெல்லா † மக்ரகண்யன், — கையிற் பூநீர்
 செரண் டோவாது போற்று மடியவர்கள் - சர்வகாலமுங் கை
 யிலே புஷ்பத்தையும் ஜலத்தையுங்கொண்டர்ச்சித்துத் தேவத
 திரவழிபாடுசெய்யுந் தொண்டர்கள், — கருமறையா வகையரு
 விக் கதிவழங்குங் கந்தன் - ஜநநாதிதகங்குகளிஊற் றங்களு
 டைய ஸ்வருபஞானத்தை மறைக்கப்படாதபடிக்கு சத்தி
 யை க்ருபைபண்ணுவன், சத்தருக்களைச் சோஷிப்பிக்கை
 யினுலே கந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவன், — கழவினை
 க ளென்சிரத்திற் கருத்திலவைப்பாம் - வீரக்கழலைப்பொருந்
 திய வீரன்கு ஸ்ரீபாதங்கையு மென்னுடைய சிரசினுமிருதயத்தினு
 ம் பொருந்த பாவிப்பாம்.

ஸ்வேதோத்தா சாரயுத்தர் - வேதத்தினுலே சொல்லப்
 பட்ட வாசாரங்களை யதுஷ்டிப்போர், * தேவர்கடக தேவ

என்பதனை யொருமுடிபாக்கி இகத்ராதிதேவர்கட் கெல்லா மதிதேவனாயுள்ளவன் எனவும் இப்பாடல் முழுமைக்கும் பொ ழிப்புளையாகவும சில ப்ரதியிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது. † அக்ர கணினியன் - முதன்மைபெற்றவன், † சோஷிப்பிககை - உலர் ததல், வறறுதல், வாட்டுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அருமறையாகமமங்கம் - தன திடத்திற் சிவதீக்ஷைபெற்ற பின் ஆகமம், அதற்குமுன் வேதவேதாங்கங்கள், அதற்குமுன் ருண் பின் ருண, — அருங்கலை - அரிதாகிய அறுபத்தாநான்கா யிருக்கி னாக கலைஞானங்கள், — தூஸ் - சத்தகர்க்க மீமாங்கச வேதா நகமெனகிற சாததிர மிவைகளைத் தான்போதிக்க, — தெரிந்த - அவைகளிலே சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களை உத்தேச லக்ஷ னை பரீக்ஷைகளோடே கூட வறிந்த, — அகத்தியனுக்கு - அகத் தியமாமுனிக்கு, — ஒத்துணாக்கும் - பிரணவத்தை யுபதேசம்ப ணணி யதனமுடிவிற சிதநாத மஹாவாக்கிய யுபதேசஞ்செ ய்யும், — அருட்குருவாங்குநனை - அறுக்கர விக்கர குருவாகிய கு மாரன், — திருமறைமாமுனிவர் முனி - வேதவித்தாகிய முனிஸ்ர வரர்களுக்கு முனிஸ்ர வரன், — தேவர்கடல் தேவன் - தேவர்க் குற தேவன், — சிவனருள்சேர் திருமலை - சிவனது க்ருபைபொ ருக்கிய புத்திரன், — தவநிலைபோர் தெய்வம் - தவசைப்பண்ணு கிறபேர்க்குப் பலன்கொடுக்கிற தேவன், — பொருடறையார் க ழுஸ்ரீரர் கீரன் - பொராநின் தறைத் தார்ப்பரியாநினை கீர வண்டபத்தையுடைய கீரர்க்கும் கீரன், — கையிற் பூநீர்கொ ண டோவாது போற்றாமுடியார்கள் - கரத்திற் புஷ்பத் தீர்த் தங்கொண்டி இடைவிடாது பூசிக்கும் பத்தர்களுக்கு, — கரும

ஹையாவகையருளி - ஜநகமரணங்களுக்குக் காரணமாகிய மல
மறையாதபடி க்ருபைபண்ணி,—கதிவழங்கும்—சிவஸ்வரூப வி
ளக்கமாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்,—கநகன் - நமது கு
மாரஸ்வாமியினது,—கழலிணைகள் - இருபாதங்களை,—என்கிர
திற சருத்தில்வைப்பாம் - எமது சென்னியில்வைத்து வணங்
கி மனசில்வைத்து த்யாநம்பண்ணுவாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுபக்ஷப் பாயிரம்.

மேற் சுபக்ஷஞ் சொல்லுவான ரொடங்கித்
தெய்வவணக்க முணர்ந்துகீரார்.

அறுவகைச் சமையத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொரு
ளாய்வேறாது, குறியது வுடைத்தாயவேதா கமங்களின
குறிபிறந்தம், கலியினி லருளான்மன்னி யம்மையோ
டபபனாடிச், செறிவொழி யாதுநின்ற சிவனடி சென்
னிலைவப்பாம். (க)

இ-ள். அறுவகை உலோகாயிதன் பௌத்தன் அருகன் மீ
ச சமயத் மாஞ்சகன மாயாவாகி பஞ்சராத்திரியாகிய
தோர்க்கு புறச்சமயிக ளறுவருந தாகநாங்கொண்
மவ்வவர் பொரு ட கோட்பாட்டுக்குத் தக்க மூர்த்திகளு
ளாய் மாய்

வேறாங் குறிய முற்கூறிய சமயிக ளிதவே பரமமான
து வுடைத்தாய் மூர்த்தியென்று குறிக்கத்தக்க கோட்பாட்
டிக்கெட்டாத முதலுமாய்

வேதாகமங்க வேதாகமங்களிற் கூறிய நினைவுகளுக் கெ
னின் குறிபிறத்த ட்டாத பொருளுமாய் சூயிணநியப்படா
னுவென்னில் ?

அறிவினி லரு சிவன் ஈனது காருண்யத்தினாலே பக்கு
 ளாண்மனவி வான்மாக்களுடைய வழிவிலே யநவரதமு
 நிலைபெற்று

அம்மையோ பார்வதியாரும் பரமசிவனுமாய் விட்டுநீங்
 டப்பனாகிச் செ காம லநவரதமுஞ் சராசரங்களாகிய வான்
 றி வொழியாது மாக்கடோறும் வியாத்தியினாலே யந்நியமர
 நின்ற சிவனடி யிருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாகங்களை யாரு
 சென வி வை ப் செனனியில் வைப்பாம்—எ-று.

பாம்.

யாமென்ப தெழுவாய், வைப்பாமென்பது பயனிலை.
 “தன்மைப்பெயரு முனனிலைப்பெயருந் தானுந்தொகலுமா மின்
 னிசைச்செய்யுளினென்றவை” எனபதினாற் றன்மைப்பெயர்
 தொக்கநெனவழிக.

பசுக்களினது நிறம் பலவாறாலும் பால் ஒன்றானுற்போ
 லச் சமயங்கள் பலவாறாலும் பலதனைக் கொடுக்கிறவன சிவ
 னெருவ னென்பதுகருத்த. “அறிவினான்மிக்க வறுவகைச்
 சமயத-நவவவர்க்கங்கே யாரருளபுரிதது” என்னுக திருவரக்
 கினு முணர்க.

சிவன சைவத்திற்குத் தாண்டவபூஷணனென்னு மூர்த்
 தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்நரித்த மூர
 தியாயும், மாவிரதத்திற்குக் கெணபுமாதரித்த மூர்த்தியாயும்,
 காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்ரதீபமணிகடரித்த மூர்த்தியா
 யும்,வாமத்திற்கு அகநியமுபகீதமுந்நரித்த மூர்த்தியாயும், பை
 ரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புந்நரித்த மூர்த்தியாயும், இவ
 ர்களெல்லா முககண்ணையு முடையராயிருத்தலால் அவ்வவர்
 பொருளைச் சிறப்பித்தார். (5)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. புரட்சமயமாகிய உலகாயிதன் புத்தன் சமணன் மீமாம்சன் மாயாவாதி பஞ்சராத்தி அறுவர்க்கும், சைவம பாசுபகம் மாவிரதங் காளாமுகம் வாமம் பைரவம் எனனு மறுவர்க்கு மவரவாகோட்பாட்டுக்குத்தக்க மூர்த்திகளும் பொருளுமாய், அவர்கள் கோட்பாட்டுக் கெட்டாத அடையாளமுள்ள முதலுமாய்; வேதாகமங்களிற் கூறிய அடையாளங்க ணினை வுக்கெட்டாததா யிருக்குமானு லறியப்படாத சூர்யமோவெனவினல்? பக்குவான்மாக்களுடைய வறிவினுள்ளே சிவன காரணியத்தினாலே விளங்கி நிலைபெற்றுநின்றானாவன். மற்றவிடத்தி லில்லையோவெனவினல்? பார்வதியும் பரமேஸ்வரனுமாகிய வ்ருவரும் சடசித்தக்க ளிபாவையிலும் வ்யாபகமாய்ச்சி யமாகவிருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாதகமலங்களை யென்தலைமே ல்வைப்பாம்—எ-து.

யாம் - எழுவாய் வைப்பாம் பயனிலை.

பசுக்களினது நிறம்பலவானாலும் பாலொன்றாலுல்போல் சமயங்கள் பலவானாலுஞ் சமயத்துக்குக் கொண்டதெய்வங்கள் பலவானாலு மதிலை நின்றும் பலத்தைக்கொடுக்குஞ் சிவனெருவனே! என்பது கருத்து.

இதற்குச்சம்மதி—“அறிவினும்மிக்க வறுவகைச்சமையத்- தவ்வவர்க்கே யாராளுள்புரிந்த” என்னும் பாட்டாலும் “யா தொருதெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகியங்கே, மாகொருபா களுர்தாம் வருவர்தம் தத்தெய்வங்கள், வேதனைப்படுமிற க்கும் மறக்குமேல் வினைபுஞ்செய்யும் என்பதனாலுமறிக. சித்- ௨—௫, ௨௫—௫.

வேருங்குறியது வுடைத்தாயென்றது சைவத்திற்குத் தா ன்டவழவுணனென்னு மூர்த்தியாயும் பாசுபதற்குத் திருநீறு

ஞ் சடையுத்தரிதக மூர்த்திபாயும், மாவிரதற்கு எண்புமாலேகரி
 த்த மூர்த்தியாயும், காளைமுகத்திற்குப் படிசுகம் புத்ரதிபத்தரி
 தக மூர்த்தியாயும், வாமததிற்கு அகரியும் உபலீதத்தையுந தரி
 த்த மூர்த்தியாயும், பைரவத்திற்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புத்தரித்
 த மூர்த்தியாயும்; இவர்கொல்லா முக்கண்ணமுடையரா யிருந்
 தலா லவ்வவர்பொருளாய் வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்
 று சிறப்பீத்தாரொனவறிக

* இப்பாட்டும் உரையும் சிலப்ரதிகளிலில்லை.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

சுபகூட சிவதோத்ரஞ்செய்குறர்.

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் - புறச்சமயிகளறுவர்
 க்குள் உலோகாயிதன் ப்ருதிவு அப்பு தேயு வாயு காலுபூகவ்
 களுமே காத்தாவென்பன், அருகன உலகமெலா மித்தப்படி நித்
 யமாயிருக்கும்-தானே அருகேசுரன் குருநவமாத்திரத்திலே கர்
 த்தாவாயிருப்பென்பன், புத்தனு மப்படி தானே சுகதா கர்
 தகாயென்பன், மீமாங்கசன் உலகமெலா மித்தப்படி தானே
 நித்யமாயிருக்கும்-சரீரர தியுற்பத்தியிலே கன்மக் தானே கர்த்
 தா வென்பன், பாஞ்சராத்திரி ஸ்ரீமக் காராயணர் தானே யபி
 ன்னநிமிதிதேபாதாநராப் ஜகத்கர்த்தாவாயிருப்பா றென்பன்,
 மாயாவாதி பிரமக தானே தனவிடத்திலே பரிணாமத்தினுலே
 தான் விவர்த்தத்தினுலேதான் ஜகத்கர்த்தாவாயிருக்குமென்ப
 ன், இப்படிச் சொல்லாநின்ற அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும்,--
 அவ்வவர்பொருளாய் - அவரவர்களாலே சொல்லப்பட்ட கர்
 த்ருகாரணங்களை யறிஷ்டித்துக்கொண்டு அக்கக் கர்த்தருகார
 ணஸ்வரூபியாய், பின்னு முட்சமயிகளறுவர்; அவர்கட்குச்
 சிவனே தேவதையாகையாற் சைவர்க்குத் தாண்டவபூஷண

னென்னு மூர்த்தியாய், பாசுபதர்க்குத் திருநீறுஞ் சடையுந் தரித்த மூர்த்தியாய், மஹாவிரதர்க்கு எனபுடாலைதரித்தமூர்த்தியாய், காளாமுகர்க்குப் படிசும் புத்ரதீபமணிகள்தரித்த மூர்த்தியாய், வாமர்க்கு அக்ஷய முபகீதமுநதரித்த மூர்த்தியாய், பைரவர்க்குத் தமருகமுஞ் சிலம்புநதரித்த மூர்த்தியாய்,—வேரூவகுழியது வுடைத்காய் - வைதிகசைவர்க்கு உருத்ராகாரமாய், சைவசித்தாந்திகட்குச் சகாசியாதியாகாரமாய், அதிசயிருகநத பகருவர்க்கு,—வேதாகமங்களின் குழியிறத்து - வேதாகமங்ளிற கற்பிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைக் கட்டத்து,—அவகு - அவ்வீடத்தில்,—(அறிவினி லருளான்மன்னி) - அருளால் - சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்டு மனோவாக்கத்தீதமாயிருக்கின்ற,—அறிவினில் - தீக்ஷாவாண்களுடைய சிற்சத்தியிலே,—மனனி - தோற்றி,—அர்ணையோடப்பனாகி - சிவசத்தியாத்ரொபுமமாகி,—செறிவொழி யாதுநின்ற - எங்கும் வ்யாபகமாயிராநின்ற,—சிவனடி - சிவனது ஞானக்கிரபாசொருபமாயிராநின்ற சத்தியுபசாமர்த்தியத்தை,—சென்னிவைப்பாம் - உன்மனுகலைக்குமேலே த்யாகம் பண்ணாமற் நியாகம்பண்ணுவாம்: நிர்விகற்பமாகச் சித்திப்பாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. புறப்புறம் புரம் அகப்புறம் அகம் என்னுந் தான்கணன் அகச்சமய மொழித் தொழித்த முக்கூற்றுப்புறங்கனிற்றனித்தனியறுவகைப்பட்ட சமயங்ளினின்றுகொண்டவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட யோர்த்துணர்நின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்; அவரினவேருகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இறயம் போகமுகிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்திய முத்தியோகமும் ப்ரவிர்த்தியு

மெனனூர் தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகே
சனெனனும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமெனனு
ந் தடத்தக்குறிபே குறியாகவுடைத்தாய், சித்தாந்தசைவர்
சுரு அத்தடத்தக்குறிபேயன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற்க
தீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லாமறிவைப் பீரப்பி
குகும் அம்மையப்பனு வாகி, எங்கணுமெக்காலமுஞ் செறிந்த வ
யாபகமாய் நின்ற சிவபிரான நிருவடியைச் சிரமேற்கொள்வா
மென்பதாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தானாயும் புறச்சமயத்
தானாயு மறுப்பீவ; அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும்
மறுக்கப்படாரோ யாவொன்றுங் கருத்தான், அவரையுமுட
னாழுவ அறுவகைச்சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

ஒர்த்தல் ஆராய்தல்.

விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாபென்றார்.

சிவனடியென்றது உபசாரம்.

இதனான், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொரு
ளாபெனவே மேற்கூறிப்போகந் பரபக்கத்துப் பொருளும்,
வேறாங்குறியது வுடைத்தாபெனவே முகற்கூர் முகலியவை
நது சூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்
களின குறியிறகெனவே இரண்மீமன்றி யேனைச்சொருபலக்க
ணவ கூறும் ஆளுஞ் சூத்தர்ப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆ
னமஸ்வரூபங்கூறு மேழாஞ் சூத்தர்ப்பொருளும், அருளான் ம
னனியெனவே ஞானதரிசுகங்கூறு மெட்டாஞ் சூத்தர்ப்பொரு
ளும், அம்மையோடப்பனுகியெனவே ஞானமுதேயமு ஞானி
ருவுமாகக் காணப்படு மொன்பதாஞ் சூத்தர்ப்பொருளும், செறி
வொழியாது நின்றவெனவே ஏகனுகிநிறல் கூறும் பத்தாஞ்

சூத்ரப்பொருளும் சிவனடி சென்னிவைப்பாமெனவே அரண்மலாடிக்கீழ்நிந்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்ரப்பொருளும் சென்னிவைப்பா மென்னுஞ் சொல்லியல்பான அணந்தோர்தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்ரப்பொருளும் குறிப்பான நியக கிடந்தன.

இங்ஙனத்தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென வுணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படுமறுவகை வினைபெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டன வென்றுரைத்தலுமொன்று. அதுகாட்டுதம்:—

அவ்வவர் பொருளாயென்றதனால் அங்ஙனம் பலவேறுவகைப்பட நிற்கு மநக்கசத்திபாகிய அளவில்லாற்றலுடமை கூறப்பட்டது.

வேறாங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனால் அநாதிபோத மநாதிமுத்தத் தன்மையெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குகல் கூறப்பட்டது, நிராமயானமா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினலாதலு மீண்டேயடங்கும்.

வேதாகமங்களின் குறியிறத்தென்றதனால் சுதந்திரனெனப்படிக் தன்வயத்தானால் கூறப்பட்டது.

அறிவினிலுள்ளான் மன்னியென்றதனால் சர்வஞ்சுத்வமெனப்படும் மூற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது.

அம்மையோடப்பனுகி மென்றதனால் அலுக்கசத்தியெனப்படும் பேரருளை-ரை கூறப்பட்டது, விசுத்ததேகமெனப்படுங் தூயவுடம்பினலாதலு மீண்டேயடங்கும்.

செறிவொழியாதென்றதனால் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

இன்னும் விரிப்பிற்பொருளும்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் -
சைவம் பாசுபதம் மஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம்
என்று சொல்லப்பட்ட வறுவகைப்பட்ட சமயத்துள்ளார்
கரும் அவ்வவர்கொண்ட கொண்ட கோட்பாடுகளுக்குத் தக
கதாக வறுக்கிரகஞ்செய்கிறவத்சமாய்,—வேறுக்குறியது வு
டைத்தாய் - இநகச்சமயங்கள் குறிககத்தக்க கோட்பாடு
களுக்கெல்லைப்படாத சுகஸ்வரூபத்தையுடைத்தாய்,—வேதாக
மங்களின் குறியிறந்து - வேதாகமங்களிலுலே யறுதியிடப்
பட்ட பொருளுக்கு மெட்டாததுமாய்,—அறிவினிலருளால்மன
னி - கனது காருண்யத்திலுலே யான்மாக்கள்னோறு நிலைபெ
ற்று நிற்பதாய்,—அமமைபோடப்படுகி - ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள
வாண்மாக்களுக்கெல்லாம் மாதாவும் பிதாவும்,--செறியொ
ழிபாதுநின்ற சிவனடிசென்னிவைப்பாம் - இப்படி சித்தசித
துக் ளிரண்டினும்விட்டு நீங்காமல் நிற்கிற தம்பிரானுடைய
ஸ்ரீபாதங்க ளிரண்டையு றெனனுடைய தலையின்மேல் வைத்து
க்கொள்ளாநினைரேன்—எ-று.

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாய். எ -
து உலகாயினன் புத்தன் கூடமணன் மீமாங்கிசன் மாயாவாதி
பஞ்சராத்திரி என்றுசொல்லப்பட்ட புறச்சமயிகள் சிவனைக
கத்தாவாகக் கொள்ளாதபடியிலுலே யவர்கள்கொண்ட கோ
ட்பாடுகளுக் கறியப்படாத வத்தமாய்; சைவம் பாசுபதம் ம
ஹாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம்என்று சொல்லப்பட்
ட வறுவகைச்சமயத்துள்ளார்க்கு மவ்வவர்கொண்ட கோ
ட்பாடுகளுக்குத் தக்கதாக அறுக்கிரகஞ்செய்கிற வத்சமாயிரு
க்கும் என்றது. இதற்குப்பிரமானம் திருவாசகம் திருவண்

டப்பகுதி—“இருமூச்சமயத்தொருபேய்த்தேரினை - நீர்நசை
தரவருநெடுங்கண்மானகணம்” எ-ம். “திருத்தகு - மதுவகை
ச்சமயத்ததுவகையோர்க்கும் - வீழிபெறாய்நினை” எ-ம். சித் -
பரபகூடம் பாயிரம் - ௧0 - செ.—“இறைவனையுயிறைவனாவிப
ம்பனாலு, மீண்டளவும்பொருளியல்புடவேண்டுகுசெய்தி, மு
றைமைகளும்பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா, மூதுலகெடுமககி
யன்றமுபற்சியாலே, சிறையுலவும்புனனிவத்தோன்றும்பேய்
த்தேர்ச், செப்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்டமார்க்கத், து
றைபலவுங்கடாவிடையாற்சொல்லிப்போக்கித், துகநீரவிர்
னூலிற்சொல்லகிற்பாம்” எ-ம். சங்கற்பநிராகரணம் பாயி
ரம்—“அஃதொலந்நூற் தனையுனிய - மாந்தரிதுவெபொரு
ளென்றதனிலை - யறைதலினவேற்றோர்பனுவலேற்றோர்க - சி
சையாமாறுபாடுகூறுவரதனாற் - புறச்சமயங்கள்சிறப்பில
வாகி - யருளின்மாநதனைவெருளுமயக்கி - யலகைத்தேரினி
லையிற்றீரு - மீங்கவைநிற்க” எ-ம். “நீங்காச்சமய - மூவி
ருத்தகுதிமேவியதாமு - மொணரோடொன்றுசென்றுதுநிலையி -
லாறுமாறாஹீறுடைத்த” என்னுமதுங் கண்டுமொள்க.

வேருக்குறியதுவுடைத்தாய். எ-து. இந்நவுட்சமயத்திலு
ள்ளவிவர்களுக்குஞ் சிவனைக கத்தாவாகக்கொண்டவம்மாதர
மொழிந்த திரிபதார்த்த நிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவென்ற
றிக.

வேதாகமங்களின் குறியிறந்த. எ-து. வேதாகமங்கள்
மனவாக்குக்காய்களினு லறிகையினு லப்பாசனானமெனக்
கொள்க.

பெறிவொழிபாதுநின்ற சிவன். எ-து. பெத்தமுத்தி
யிரண்டிடத்திலும் விட்டுநீங்காமை நிற்பனெனக்கொள்க.

இதுவரை நிர்ணயம்.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறுவகைச்சமயத்தம் - புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அக
மென்று நான்கனு ளகச்சமயமொழித் தொழிந்த முக்கூற்றுப்
புறங்களிற் தனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்று
கொண்டு,—ஓர்ஊட்டும் - அவற்றுள்ளும் பல்வேறுவகைப்பட்டவர
வியத்திற்கின்ற,—அவ்வொபொருளாய் - அவரவர்கொண்ட மு
தற்பொருளாய்,—வேறாக்குறியது உடைத்தாய் - அவரினவே
ராகிய பாடாணவாதமுதலிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலயபோ
கமதிகாரமென்னு மூன்றவத்தையின, முறையே சத்திய முத்தி
யோகமும் ப்ரவிர்த்தியுமெனனாக தொழில் வேறுபாடுபற்றி சி
வன் சதாசிவன் மகேஸ்வரன் என்னும் பெயருடைய அருவம்
அருவருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாகவுடைத்
தாய்,—வேதாகமங்களின் குறியிரந்து - சித்தொந்தசைவருக்கு
த் தடத்தக்குறியேயன்றி வேதாகமங்களினகருத்துக் கதித
மாய்,—அவ்சறிவினில்-அவ்விடத்து யிர்க்குயிராய்,—அருளான்
மணனி - அருளானிலெபற்றுயிர்கட்கெல்லா மறிவைப்பிறப்பிக்
கும்,—அம்மையோடப்பொகி - அம்மையப்ப பொகி,—செறிவொ
ழியாதுநின்று-எங்கணு டெக்காலமுஞ்செறிந்து வ்யாபகமாய்கி
னற,—சிவனடி சென்னிவைப்பாம்-சிவபிரான் திருவடிகளைச்சி
ரமேற்கொள்வாம்—எ - று.

இஃது கடவுள்வணக்கம் கூறியது.

* இவ்வுரை சிவஞானயோகியர் பொழிப்பிற் கிணக்கச்
செய்திருப்பதை அவ்வுரையாற்காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்குமேன் முன்னுற்சிறப் புணர்த்துகிரார்.

என்னையிப் பவத்திறசேரா வகையெடுத் தென்
சித்தததே, தன்னவைத் தருளினாலே தாளனை தலை
மேற்கூட்டு, மின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணை மேவி
வாழ் மெய்கண்டானூல், சென்னிபிற் கொண்டிசைவ
த் திறத்தினைத் தெயிக்கலுற்றும். (உ)

எனனையிப்பவதில்... தெரிக்கலுற்றும். எ-து ஓன
றுகரு மாகாமலான ஜநமரணசமுதரத்திலே கடந் தடி
டடுகிறவெனைத் தனது ஞானமாகிற கைபைக் கொடுத்த தென
னுடைய விதயகமலத்திலே தன்னை யநவரகமு நினைக்கும்படி
யிருத்திப் பாசநாசம் பிறக்கும்படி தனது காருணயத்தினாலே
சீர்பாதங்க ளிரண்டினையு மென ரலைமேல் வைத்தருளி, மேகம்
பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்கல் லுரோ பதி
யரகவிராநின்ற ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனூ ரருளிசெய்த
ஞானசாத்ரமான சிவஞானபோதத்தை மெமதுதலைமேல் வை
த்துக்கொண்டதன்வழியே சைவசித்தார்த்தத்தி னுண்ரையின
றிறத்தை யாம் தமிழாலே சொல்லப்புகாநின்றோம்—எ-து.

யாமென்ப தெழுவாய், தெரிக்கலுற்றுமென்பது பயனி
லை. “சொல்லேயாயினுங் குறிப்பேயாயினுஞ் சொல்லிமுடிப்ப
வேண்டியவெச்சம்.” என்பதனால் தமிழாலென்பது சொல்லொ
ச்சம்.

வடமொழி ப்ராக்ரதம் செளரஜ்யாத்தி பைசாசி
சூசிகாபைசாசி அவப்பிரச்சம் கேசி எனப்பாடபேதம் பல
வாயிருக்கவு மிவ்வாசிரியர் தமிழாற் கூறியதென்னெனில்? வட

வேங்கடந்தென்குமரி நடுத்தமிழ்வழங்கும்பூமி யாதலாற் கா
மிசமுநலிய விருபத்தெட்டுத் திவவியாகமங்களை யானமாகக
எறிதற்குச் சிற்றறிவாதலால் ஸ்ரீநந்திகேய்வரநாயனார் பன
னிர்ண்டு சூத்ரமாகச் சநற்குமாரபகவானாக சதுக்கிரகஞ் செ
ய்தருளினார்.

அதனைச் சர்வானமாக்களு ரெளிகிலறிக் தீடேறும்படிக்
கு ஞானசிந்தாமணியாகிய மெய்கண்டதேவநாயனார் பார்
சுது முதலால் கருத்தனைவு மிகுதிப்பொருள செய்விததோ
ன எனனுமிலக்கணத்தால் முதலுற்பெயரிட்டு வழிநூலாக்கி
யருளிச் செய்தார்.

அவர் மாணக்கராகிய வருணந்தீதேவநாய னார்திருத்து
றையூரென்னுந் திருப்படைவீட்டி லெழுந்தருளியிருந் தம் முன
னூல்வழியே பன்னிரண்டு சூத்ரமாககிச் சிவஞானசித்திடுன
னுஞ் சிறப்புத்திருநாமஞ் சாததித் தமிழாலருளிச்செய்தார்.

அஃதெக்காரணத்தாலெனவிட ?—

“சீரார்சுயிலைத் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்கற்
றாராய்வதுவட சொற்பயின்றாகுகெளி தமமொழியைச்
சாராதவருந் தத்துவஞானத் தலைப்படுகற்
கோரார்தமிழ்ச்செய்யுளான முநீர வெழுதுவனே.”

என்பகளுறிக.

(௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

குருஸ்துதி.

மேகம்பொருந்தஞ் சோலைகுழந்தள்ள திருவெண்ணெய்
நல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செய்த ஒன்றுக்கும் பற்றாதவென்கை
யெழுவகைப்பிறப்பாகிய கடலிலமுந்தாதவகை தனது ஞான
மாகிய டையிலேயே யெடுத்து ஸந்ததமுந் தன்னை யென்னித

யத்திலே சிந்திக்கவைத்துக் கிருபையிலுலே தம்முடைய ஸ்ரீ
பாகங்களை யென்னுடைய புன்றலைமேல்வைத்தருளும் மெய்
கண்டேவநாயனா ரருளிச் செய்த சிவஞானபோதமென்னு
சாததிரத்தை கிரஸாகவழித்தக்கொண்பி சைவத்திற்றிரிபசா
ர்த்த சதுஷ்பாதங்களை யுஞ் சொல்லாநினறேன் எனறிதனபொ
ருள.

யாம் - எழுவாய், பயனிலை - தரிக்கலுற்றும்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

— 0 —

தமது குருவணக்கங்கூறி முன்னூற்சிறப்பு முறைக்கின்றார்.

(செம்பரத்தைப் பூநிறமா யொருமுகமு யிருபுமுமுடை
யராசிச் செம்பட்டினிச் செஞ்சுதனமுஞ் சிவநமமாகியுந தரித
தவராகிய குருமுர்த்திபா லதிஷ்டிக்கப்பட்ட டந்த ரூபியாயிருந
து) அருளினாலே - தனது தீக்ஷாகன்மத்திலே விளங்காநின்று
திகைப்பென்னு யிபற்றைப்பெயரையுடைய சிவசத்தியால்,—எ
ன்னை - அநாதியிலே பசுத்துவத்தினாலே யஞ்ஞானியாயிருக்கி
ற வென்னை,—இப்பவத்திற் சேராவகை - இரத ஜநநமரணங்
களுக் கேதுவாயிருக்கின்ற மலமாயாகந்மங்களோடு பொருந
தாமலிருக்கும்படி ஜடத்வசோகனைசெய்து,—எடுத்த - சம
னாந்தம் பாசக்கூட்டங் கூடாதவகை சின்மாத்ர சுக்ககேவல
மாய்ச் சேஷிககப்பண்ணிச் சேஷித்துநின்ற,—என்சித்தத்தே-
வித்யாதத்வமென நினைக்கப்படு முன்மனமுலத்துச் சின்மா
த்ரமா யான்மாவென்று செப்பப்படு மெனதான்ம தத்வத்தி
லே,—சன்னிவைத்த - உன்மனாகார வித்யாதத்வத்து பரிபு
ஷுந் தனது பரசிவஸ்வரூபத்திற் கொத்து விரிதலமுதலாகிய
குணங்களோடுகூடிப் பரமென்றுகாக்கப்படு மெனது வித்யா
தத்வத்தை விளக்கித் திரும்ப,—அருளினாலே - தனது சத்தி

சங்கற்பத்தினாலே,—தாளிணை—ஒவ்வொன்று மும்முன்றாய்ச் ச
 ததசிவ சாட்குண்ணியருபமாகிய ஞானசத்தி க்ரியாசத்தி யி
 ருசத்தியாகிய வொருசத்திகொத்து, அப்படி சாட்குண்ணி
 ய பரிபூரணமாகிய சிவதவத்தோடு கூட்டிச் சத்தசிவமென்று
 செப்பப்படுமெனது சிவதவத்தை,—தலைமேற்கூட்டும் - முன
 சொன்ன பரமாகிய வித்யாதத்துவத்துக்கும் பரிமுடிபோலச் சி
 ற்ப்பித்துப் பிரகாசிப்பிகளும்,—மின்னமர் பொழிந்ருழ்வெண்
 ணெய்- மின்பொருகதிபு மேகங்கள் படியாநின்ற சோலைசுற்றி
 திருவெண்ணெய்நல்லூரின கண்ணே,—மேவிவாழ மெய்கண்டா
 ன - பொருத்திவாசமண்ணாநின்ற சத்தியதரிசியெனனும் டெ
 யருடைய பரமாசாரியனது,—தூல் - வடமொழிச் சிவஞான
 போதத்தைதிரித்த தெனமொழிச் சிவஞானபோதத்தை,—
 செனனியிற்கொண்டு (செனனியிற்கொண்டெனபது பூஜ்ய
 வார்த்தை)செவிக் கேற்கககேட்டு மனதிலுட்படுத்திச் சிவதிதது
 த்தெளிநது,—சைவத்திறத்தினை - சைவாகமத்திலே சொல்லு
 க திரிபதாரத்த லக்ஷணத்தை,—கெரிக்கலுற்றும் - விரித்துச்
 சொல்வாம்.

இரத விருத்தத்திற் கிதுவே கருத்தென்பது காண்
 பிப்பாம்.

“என்னை யிப்பவத்திற் சேராவகையெடுத்த” என்ப
 தனூற் சமனூநபாசமுததிசொல்லப்பட்டது.

“எனசிகதத்தே தன்னைவைத்து” என்பதனால் உன்மனூ
 வகியுள்ள சிகாசசேதமுனனூக நிஷ்கள சர்வாதிக்கிராந்த கிந்
 துக பரசிவத்திலே யோசனைசொல்லப்பட்டது.

“தாளிணை தலைமேற்கூட்டும்” எனபதனால் சிவத்வாபிவி
 யத்தி லக்ஷண நிஷ்களாதீத சத்தசிவமாதல் சொல்லப்பட்
 டது.

இதுவன்றி “என்சித்தத்தே தன்னைவைத்தருளிவிலே” என்றது இருதயத்திற் சிவரூப ஸ்வரூப சூருத்தயாகஞ்செய் வித்த என்முபொருளுரைத்தாற் சமனாக்த முத்திப் பொரு ள்கொடுக்கும் எடுத்த என்றதோடு மாறுபடும்.

“காளிணைதலைமேர்சூட்டும்” என்பதர்சூத்தனதுபாசங்க ளைச் சிரசிலேவைக்கும்என்று பொருளுரைத்தாலுமப்படிப் பொ ருள் பகைத்து மாறுபடும்.

அதனாற் பொருள் பகைத்தவிடத்தில் லக்ஷணையினா ற் பொருளுரைப்பதே வியல்பு. அதுவன்றிப் பொருள் பகை த்தகவிடத்தஞ் சொற்பொருளிருத்தபடி பொருளுரைக்கற் க ட்டில் கூப்பிட்டதென்றவிடத்து முகயப்பொருளுரைத்தா ல ப்பொருள் பகைக்கும் ; ஆதலா லபொருள்விட் டாதா ரலக்ஷணயிற் கட்டிலிருக்கும் புருடன்என்று சவுண்பொரு ளுரைக்கவேணயிடத்து மப்பொருள்விடிக் கட்டில் தானே கூப்பிட்டதென்று முக்கிப்பொருளுரைக்கவேண்டும். ஆயுக்கி ருதம் என்றவிடத்துங் காரணவிலக்கணயினாலே ஆயுவுகருக் காரணமாகிய க்ருகமென்று பொருளுரையாத ஆயுத்தானே க் ருதமென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். நூலுரிப்புடையன எ ன்றவிடத்துங் காரிபவிலக்ஷணயினாலே நூலிலுண்டாகிய பு டவையென்று பொருளுரையாத நூல்தானே யுடுப்பெனன்று பொருளுரைக்கவேண்டும். கங்கையிலே யிடச்சேரி என்றவிட த்தஞ் சமீபவிலக்ஷணயினாலே கங்காதீரத்திலே யிடச்சேரி யென்று பொருளுரையாத கங்காஜலப் பிரவாகத்திற் யிடச் சேரியென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். பிச்சை சிதம்பரத்தில் ளைப்பிக்குது என்றவிடத்து முபகாரவிலக்ஷணயினாலே பிச் சை. வாகசோபகாரமா யிருத்ததென்று பொருளுரையாத பிச் சைபிடித் திருத்தித்தென்று பொருளுரைக்கவேண்டும். சிங்க

நதானே புருடனன்றவிடத்துஞ் சாமர்தய சாதர்வியவி
 லக்ஷணையினுலே சிங்கததிற்கொத்த சாமர்த்யவா னெனழி
 பொருளுரையாது சிங்கநகானே புருடனென்று பொருளுரைக்
 கவேண்டும் இதுவுமன்றி விடத்தைப்புகி இவன்வீட்டிற் புழி
 யாதே எனபதுமுதல் லர்த்தவாதத்தர், மலைநிலையினும் பிளபப
 ன எனபதுமுதல் துதிவாதத்தம், சொற்பொரு ளிருககபடி
 பொருளுரைக்கவேண்டும்; அபபடி யுரைத்தா லெல்லாநியம மு
 னைமை உட்பும். ஆதலால் தாளிணைநிலைமேற்கூட்டும் என்றவி
 டத்துஞ் சாம்பவதிகையிற் நிருவடி சிரசிற்கூட்டுமிடத்து
 சிவசத்தி குருபாசத்திற் பூசிக்கப்படுமாதலாற் குருபாசமாகி
 ட யாதாரவிலக்ஷணையினும் சிவசத்தியென்றே பொருளுரைக்
 கவேண்டும். அப்படிப் பொருளுரைத்தாலுஞ் சிவசத்தி, சங்கி
 ராத்திசொல்லும் பாசபதிமதமாம். சிவனைக்குறித்தென்றாலும் சி
 வாயேசஞ்சொல்லும் காபாலமதமாம் ஆதலாற் காரியவிலக்ஷ
 ணையினுலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிவத்வரூப வான்
 ம சிற்சத்தியைச் சூட்டுமென்று முன்னுரைத்தபடிக்கே பொரு
 ளுரைக்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

எ-து. பவமாயக்கடலிலமுந்துகின்ற வெண்கை அதன்க
 ணமுந்தாவண்ணங் கருணைகையாலெடுத்த, என்னறிவின
 கணனே தற்சொருபுத்தை விளக்குதற்கெழுந்தருளிவந்து, திரு
 வடி சென்னியிற் சூட்டித் தீர்ச்செய்தருளிய வெண்ணெய்
 மெய்கண்டேவன மொழிபெயர்த் துரைத்தருளிச் செய்த சிவ
 ஞானபோகநூலை; ஏனையாசிரிபனமார் செய்த பிரமாணநூல்
 கட்டுகல்லாஞ் சிரத்தாரமாமகக் கொண்டு, அதனிற் கூறப்படு
 ளு சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவா மென்பதாம்.

இந்நூலுக்கு வழிநடையவாறு.

எடுக்கென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத்தென்றது உபசாரவழககு ; “அன்போடிபைந்த
வழக்கு” என்றும்போல.

சென்னியின இன் உவமவுருபு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இதனாற் சொல்லியது சிவஞானபோதத்தி லருளிச்செய்யப்பட்ட சைவசிந்தனாக்கத்தி னுண்மைபையானு மிந்நூலிலே விரித்துச்சொல்லுகிறேனெனனு முரமையை உறிவித்தது.

என்னையிப் பவத்திற்சேரா வகையெடுத்தி - ஒன்றுக்கும பற்றாதவெனனை யிகதச்சினை நங்கனில்வந்து பிரவாதபடி மெடுத்தது, - என்கித்தத்தே தன்னையைத்து - என்னுடைய விதயத்திலே தன்னை யிருத்தி, - அருளிஞாலே தாளினை தலைமேற்குடும் - தன்னுடைய காரணப்பத்தினாலே தனது சீபாதங்க ளிரண்டையு மெனனுடைய பொல்லாத கலையின்மேல் வைத்தருளினை, - மின்னமர்பொழிற்சூழ் வெண்ணெய்மேவிவாழ் மெய்கண்டானால் - மின்பொருந்தப்பட்ட சோலைகள் சூழ்க்க திருவெண்ணெய்கல்லுணாத்திருப்பதியாகப்பொருத்தி வாழ்கின்ற மெய்கண்டதேவ காயனா ரருளிச்செய்த சிவஞானபோதத்தை, - சென்னியிற்கொண்டு - எனனுடைய தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, - சைவத்திறக்கினைத் தெரிக்கலுற்றும் - சைவசிந்தனாக்கத்தி னுண்மையைச் சொல்லப்புகா கின்றேன் - எ-று.

சுப்ரமணியதேசிகஞார வரமாரு.

—0—

எனனை - பவமாயக்கடலு ளழர் துகின்ற வென்னை,—இப் பவத்திற் சேராவகை - இப்பவககடற்க ணழரதாதவண்ண ம்,—அருளிஞெடுத்து - கருணைககையா லெடுத்து,—எனசித் தததே - எனன்றிவின் கண்ணை,—தனனைவைத்து - தற்சொ ரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து,—தாளினை - திருவ டிகளை,—தலைமேற்கூட்டிம - சென்னியிற்கூட்டித் தீககைசெ ய்தருளிய,—மினனமர் - மின்பொருநதிப மேகந்தங்குதற் கிட மாகிய,—பொழிச்சூழ்-சோலைகள் சூழ்ந்த,—வெண்ணெய்மே விவாழ் - திருவெண்ணெய்கல்லுரொனணர் திருப்பதியில் விரும் பிவாழ்நன்றி,—மெய்கண்டாணல் - மெய்கண்டதேவன மொ ழிபெயர் ததவைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபாத னுலை,—செ ணனியிற்கொண்டி - ஏனையஆசிரிபர்கள்செய்த ப்ரமரணநூல்க ட்கெல்லாஞ் சிரத்தாரமாகக்கொண்டி,—சைவத்திறத்தினை - அதனிற் கூறப்படுஞ் சைவாகமப்பொருட்கூற்றை,—தெரிக்க லுற்றும் - விளககுவாமென்பதாம்.

இது னூற்கு வழிகூறியது.

சிவாக்ரயோகியருார வரமாரு.

—0—

அவையடக்கம்.

நீடுபுடமுண்குதன்னமைந்தர்மாதர்

கேயமொடுகாம்பயத்தபுதல்வர்வாயிற்

கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொன்றுண்

குறிப்பரிதரயிடினமிகக்குலவிப்போற்றி

மாடுகமிக்கிதவென்றுகொண்டுவாழ்வ
 ர துபோலமன்னுதமிழ்ப்புலமையோடு
 பாடுகவிகுற்றங்களைபாராநிக ளால்
 பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசினாலே.

பெரிநாகிய புகழையுடைய வுலகத்தினகண் மக்களு மக
 விரகளும் விருப்பத்தினாலே தாவகளபெற்ற குழந்தையினது
 வரக்கினுண்டா மதலைச்சொல்லாணது அவ்யத்தமாகச் சப்த
 த்தையு மருத்தத்தையுத் தெரியவரிதாயினு மசீழ்நது துதித்
 திர வாககினாலே வியததமாயிருக்கிற சப்தங்களைக்கேட்பதி
 னு மிப்பிள்ளையினுடைய மழலைச்சொல்லே நமககினிதென்று ச
 ந்நோஷித துக்கொண்டு வாழ்வார். அதுபோலத தமிழுணாந்த
 பெரியோருமெனலுற் சொல்லப்பட்ட விந்நூலுக் கெழுத்துச்
 சொற்பொரு ளியாப பலங்காரமெனப்பட பட பஞ்சாதிக்கார
 க் குற்றங்களை பாரார்கா; சிவனருளாற்பண்ணுவ் க்ருத்யங்க
 ளை யித்நூலிற் கூறுகையா லவ்வியல்பினு விந்நூலைப் பரிபால
 கம் பண்ணுநிற்பர்.

நூற்கனிகாசியும் - நூல்வழியும் -
 நூற்பெயரும்.

போதமிழுத்தோர் கொகுத்தபேதமைக்கே
 பொருநதினோரிவர்க்கனறிசுகதிப்பாற்செல்ல
 வேதநெறியெனு மவர்கட்கறியமுன லு
 ளிநைவனருணந்திகணத்தியம்பநத்தி
 கோதிலருட்சுநற்குமாரர்க்குக்கூறக்
 குவலயத்தினவ்வழியெங்குருநாதன்கொண்டு
 தீதகலவெமக்களித்தருளானூலைத்
 தேர்த் துரைப்பன்சிவஞானசித்தியென்றே

ஞானதிகாரியாகிய சாட்சித்தீர்த்தும், உலகவாழ்வே மெய்யென நுந் தேகமே யான்மாவென்றுமிருக்கும் ப்ராக்ருத ஜகங்களுக்கும்மணி; மோக்ஷத்துக்கேது வெண்ணெயென்று சிந்திக்கும் வைநயிகாககறியும்படி யாதிகாஸத்திற் சர்வலோகஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன் ஸ்ரீகந்திகேஸ்வரர்க்கு துக்கிரகம்பண்ண அவர் க்ருபாமூர்த்தியாகிய சகங்குமாரபகவானுக்கு அதுக்கிரஹிக்க, அக்குருபரம்பகாவிலு ளென்னுடைய குருவாகிய மெய்கண்டேவ சிவாசாரிய ளெனக் குபதேசம்பண்ணின ஞானசாஸ்த்ரத்தை யதர்வத்தாகவுணர்ந்த சிவஞானசித்திபெண்ணு நாமமாக விச்சாஸ்த்ரத்தைக் கூறுகின்றேன்.

சாட்சித்திராவார் - சாமான்யமான இஷ்டாபூர்த்த்சாதி தருமங்களுக்கும் பரமான விசிஷ்ட சிவதருமமாகிய சரிமைக் ரிபா யோக மியந்நி யதனான் நின்மலாநகக்கரணராய்; அத்தத் தேகம்விட்டு மந்த்ரஞானங்கெடாமன் மீளவும் ஜநிக்கும்பொழுது மந்த்ரஞானத்துடனே ஜநித்து சிவபாவனை பண்ணுமவர்.

வைநயிகராவார் - விநயலீரர யுலகத்துக்குயர்த்தோர் போதிக்குஞானத்தினுணங் குருபதேசத்தினுணங் சிவசாஸ்திரத்தினுண நிக்யாநிஷ்யவஸ்து விவேககளாய், மனோவாக்குக்கரய வ்யாபாரங்குளிநுற் சர்வகன்மங்குளையுந் தடைக்கப்பட்டவர்களாகிக் கிரமத்தின் மோக்ஷதஹையடைபவர்.

ப்ராக்ருதராவார் - பூமியில்ஜநித்த மேற்சொற்பணத்தின் ஞானம்போ லநிகதறியாமலுங் கிளிஞ்சலை வெள்ளிபென்று அறிவதுபோல விபரீதஞாலியுமா யதனாலே தேகநிகளை யானமாவெனநும் ப்ரகிருதி ஸ்திஜநியவஸ்துக்களையே பரமென்று மெண்ணுமவர்.

* தடி-தெய்யெழுமெடுகு—விபிஷ்டயஜிஸஸ்வார
 ஸஜிஷீவிதவெதஸஃ! ம-ணஸாஃஸிஜீகெ ஊதிஷெ
 ஹாவாயெ விஷணவஸி || தொகயீ ம-ஸ-ஸா வெ
 ஹெஜாஹாதிவெநயிகொ ம-ணாடி | ஸஜாஜிஷெ
 வெநயிகொ ஜிநாவாகுந-வெஷயா || ப்ராசு
 தொ ஷெஹஸயெயெமவ குஸபாஜிஷெயாயவஜிதி.

§ ஜக்சியவஸ்தக்கள் - உண்டானவஸ்தக்கள்.

* “நீடுபுகழ்” “போதமிருத்தோர்” எனனுவ விரண்டு
 செய்யுளும் பரபகூத்தன; இவவுரை ராசிரியர் இதனை வருவித்
 துறையுரைத்தனர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேணற்பய னுணர்த்துகுறார்.

பண்டைநற நவத்தாற்றோன்றிப் பரமனைப் பத்
 திபண்ணும், தொண்டரைத்தானேதூய கதியினிம
 ரொகுப்பன் மார்க்கர், கண்டநூ லோதிவீடு காதலிப்
 பவர்கட்கீசன், புண்டரி கத்தாள்சேரும் பரிசினைப
 புகலுற்றும். (ஈ)

(ஊ-ள்.)பண்டை ஆன்மாக்கண் முன்ஜகத்தி லார்ஜ்ஜி
 நற் நகத் த்த நபோபலத்தாற் பூமியிங்க ணற்சாதி
 நாத்ரே யிற்றெருன் தி ஞானசாரியனை யடைத்த சரி
 ன்றிப் பரமனைப் வைய முநவியஹற்றும் சிவனை வழிபடாநின்

எஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபசூதம்.

பத்தி பண்ணுந் த வெண்வகைப்பத்தியையுடைய பத்தஜ
 கொண்டரைத் தங்களைச் சிவன் னானே துயகதியாகிய சுத்
 தானேதுய கதி தாத்வாலினுண்டாகிய போகங்களைப் புசிப்
 யினிற் றெருகுப் பிப்பன்

பன

மார்க்கர் க அணு சதாசிவ ரட்ட வித்யேஸ்வரர்களா
 ண்டனூ லோதி ற் பரம்பலாயாக வுண்டாக்கப்பட்ட திவ்
 லிபிகாதலிப்பவ யாகமங்களை யோதி மோட்சத்தை உடை
 ராகட்கிசன புண் வோமென நிச்சையுடைய வானமாக்கடகு
 டரிகத தாள்சே முனனுள்ள சிவத்வாபிவியத்தியைப் பொரு
 ரும பரிசீனைப் பு ன்தமுறைமையை யாஞ் சொல்லப்புகாநின்
 கலலுற்றும் றேம்—எ-று.

மாராககொன்பது ஆசாரியர்களையுஞ் சொல்லப்பெறும்.

சசன - எழுவாய், தொகுப்பன - பயனிலை.

யாம்-தோனருவெழுவாய், புகலலுற்றும்-பயனிலை. (கூ)

சிவாக்ரயோகியுள்ள வநுமாறு.

—0—

மேல்விஷயப் பிரயோசக சம்பகதாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

பண்டைநற் தவததாற்றோன்றிப் பரமனைப்பத்திபண்ணுந
 ரொண்டரைத் தானேதுய கதியினிற் றெருகுப்பன் - பூர்வஜந்
 மததிற் சரிதை கிரிமா யோகங்களைச்சாதித்த பெயர் வரப்பிர
 சாதத்தினுற் றுக வாமதேவ ஜடபரதாதிகளைப்போற் பூர்வ
 ஜநம ஸ்மரணையுடனே பிறத்தசிவனிடத்தநக்நிய பத்திபண்ணு
 னு சாமசித்தகை; யாசாரியமூர்த்தியை யபேஷியராமற் சிவன

நன்னாயிற்றானே விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர்க் கறுக்கிரஹ
ய் பண்ணுவதுபோல வறுக்கிரகம் பண்ணுவர்,—மரர்க்கர்கண்ட
னாலாதி வீடுகாதலிப்பவர்கட் சீசன் புண்டரீகத்தாள்சேரும்
பரிசினைப்புகலுற்றும் - பூர்வஜம்மத்திலே சிவதர்மங்களை ய
துஷ்டித்து ஞானசித்தியின்பொருட்டி பூமியிலே ஐகித்து
ஞூவிலுலே திக்ஷிதராகிச் சன்மார்க்கஸ்தரா யுன்னவர்கள் ப
ண்ணப்பட்ட ஞானசாஸ்த்ரத்தை யோகி யறிகது மோக்ஷத்
தை யடையவேணுமென்கற விச்சையுடைய வைகயிகர்ச்சு பர
மேஸ்வரனுடைய புரிபாதகமலங்களைப் பொருகதுமுறைமை
பைச சொல்லுகினறேன்.

சிவன - ௭-ய், தொகுப்பன் - ப-லை. யாம் - தோ-௭-ய்,
புகலுற்றும் - ப-லை.

ஈசன எனவே பகி, புண்டரீகத்தாள்சேர எனவே சேர்
பவன-பசு என்று சொன்னது, சேரும் பரிசு எனவே பாசத்
தை நீக்குமுறைமை என்றது; இது த்ரிபதார்த்தம்.

இந்தச் சாஸ்த்ரத்திற்கு விஷயம் த்ரிபதார்த்தம், ப்ர
யோசகம் - சிவசாயுச்யம், அதிகாரி - வைகயிகன், சம்பகதம்-
சொல்லப்படுகிறதுஞ் சொல்கிறது எனனும் ப்ரதிபாத்ய ப்ர
திபாவகபாவம், கற்றவம் - கன்மநிஷ்ட தபசன்தியின் ஞான
நிஷ்டமான தபசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

டண்டைகற்றவத்தால் - மாபானேகபோக சம்பந்தத்தி
னாலே முகதிப ஜன்மத்திலே மலபரிபாகமானது சந்தே தோ
ற்றானின்நளவி லைந்கருகமாகிய திகைமுன்னுகத்தா னதிலல்
லாமற்றான் ஸைவப்பிரகாரமாய்த்தான் வைதிகப்பிரகாரமாய்
த்தான் பூசாவிதமுதலியவற்றிலுலே சிவனோசமுதலைய
தாரண்களிலே போகம்புசித்துத் திரும்பு—தோஸ்தி - பூலோ

கத்திலே வந்து ஜன்மித்தத் தீவிர தீவிரதர மலபரிபாகத்தி
 னாலே,—பரமீஸ்ப் பத்திபண்ணும் - சிவனைக்குறித்தத் தியா
 கம்பண்ணும்,—தொண்டரை - அடியார்களை,—தானே - கு
 ருவதிஷ்டாணமன்றியிலே நிரதிகரணமாகத் தானே சத்திசங்
 கம்பமாத்திரமாயிருக்கின்ற நிரதிகரணதீக்ஷையினாலே தீக்ஷித்
 துச் சுத்கபுவநத் திருத்தியு யிருத்தாமலும்,—துயககியினிஸ் -
 சிவசமாணநுபவியத்த சிற்சத்திரூப சிவதத்வத்திலே,—தொரு
 ப்பன் - கூட்டுவன், சாத்திரக் தேவையிலே. தீவிர தீவிரதர
 மந்த மந்ததர மலபாகத்தினாலே சாதி கரணசத்தியோ நிர்
 வாணதீக்ஷையினாலேதான், சத்தியோ போகதீக்ஷையினாலே
 தான், தீக்ஷிதற்கட்கு மொன்றும் வேண்டிவதில்லை யாதலால்
 சாதி கரணவசத்தியோ நிவாணதீக்ஷையினாலே தீக்ஷித்தக்
 கொண்டு ஆரியபாஷை தெறியாதபடியால்,—மார்க்கர் - சைவ
 சித்தாநதமார்க்கரீசிகளா யிருக்கின்ற தேசிகர்,—கண்டநூ
 லோதி - தமிழ்ப்பாஷையிற் பண்ணின சாத்திரத்தைப்படித்
 ததனாற் பதிபசுபாசலக்ஷணங்களை யறித்ததான், ஒருபிரதேச
 க்குண்டறித்ததான், அவரவர் மரிடாதியில்வந்த வந்தத்த ஞா
 னங்கொண் - உத்தந்தஞானஞ் சாக்ஷாத்காரரூபமாய்ப் பலத
 துகருவருப்பொருட்டு ஒன்றாக்கொன்று ஜககாரியாயிருக்கின
 த சரிதை க்ரிபை ஸராலம்ப நிராலம்ப சிவயோகங்களை யதுஷ்
 டிதது,—கீதிகாதலிப்பவர்கட்கு-முத்தியை விரும்புமவர்களுக்
 குச் சாக்ஷாத் தான பதமுத்தியிலிருந்து பாரம்பரியத்தினாலே
 தான்,—ஈசன் புண்டரீகத்தாள - ஒதனத்தினது பாகத் தேவ
 தத்தனதுபாகம் எனபதுபோல ஈசன் புண்டரீகத்தாள என்
 றுஞ் சொல்லப்படுமாதலால், இருளினாற்கு விந்த ரூபினது கி
 ரணத்தினு லலர்ந்த தாமரைப்பூபோன்று மலசத்தியினாற்கு
 ளிக தீசனது சத்தியா லலர்ந்த ஞானக்கிரியாரூபசொருப சிற்

சத்ருபவியத்த சிவதத்வத்தை,—சேரும்பரிசின - பொருந்து முறைமையை,—புகலலற்றும் - சொல்லுவாம்.

ஆகையாலன்றோ சத்தியோ நிவானதிகையிலே தேசிக னுக்கணி சாதகனுக்கு ஞானம் வேண்டியதில்லை; யாதலாற் றே சிகனுக்கு ஞானம் ப்ரநாமம்.

சாதகர்களுக்கு திகைப் ப்ரகாரமென்றும் ஸ்வாயம்புவ வி யாகநத்திற் சத்தியச்சோதிபாகங்களால் வித்தரித்திருககையா ல், ஞானம் திகைகனம்மத்துக்கங்கம், திகைகனம்மங்கியென்ப தும்; மலக திரவ்யமாகலால் நேதிரபடலம்போல ஞானகொ டிகளாலும் போகாதென்பதும் மேல்விஸ்தரித்தசொல்வாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உ-த. சாமுசித்தர் வைகயிகர் ப்ராக்ருதரெனனுமிவரு ள், ஆற்றலுற்றிவுங்காதலுயில்லாத ப்ராக்ருகரையொழிந்தது, ஒழிந்தவிருவரின முற்செய்தவவிசேடத்தார் சாமுசித்தராய்ப் பிறத்த லீழி காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை: விஞ்ஞானுகலர் ப்ரள யாகலரைப்போல னூல்வழிபாணனித் தாரேன் சிவகதியிற் சே ர்த்தவனாகலின் அவர்க்கு னூல் வேண்டாமையான், முறைமை யின்மத்ததரமுதலிய சத்திநிபாகமுடையவராய் னூல்வழிபா ன் முத்தி பெற விரும்பும் வைகயிகராயினாகருச் சிவகதி கட்டு முறைமையினை ஈண்டு வருத்துக் கூறுகின்றமென்பதாம்.

சன்மரர்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை.

சன்மரர்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டநூல் அவர்களைல்லாம் பிரமாணமென்றறிந்ததை கைக் கொண்டநூல்.

இதனானே துதலியபொருளுக்கேட்போரும்படனுவ் கூறிய வாரூ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இதனாற் சொல்லியது இன்னு லார்க்குச் சொன்னதென் ன? வினனார்க்கென்று மேலருளிச்செய்க்கிரார்.

பண்டைநற் தவத்தாற்றேன்றி - முனஜநகங்களிற் சாத் திரகுசெரன்ன முறைமையிலே நன்றாக தவசுகளைப்பண்ணி யந த பலதநாலே பூமியின்கண்ணே வந்தவதரித்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணுந் தொண்டரை - பரமேஸ்வரனளவிலே மிருகத வழிபாடுசெய்யு மடியாகனாயுள்ளார்களை,—தானேதுய கதி யிவிற் றொகுப்பன - உகநப் பரமேஸ்வரன றானே சுததமாயி ருக்கிற சாயுச்சயத்திலே கூட்டுவன,—மார்க்கர் கண்டநூ லோதிவிடு காதவிபவர்கட்கு -சனமார்க்கத்தி லுள்ள ராரா யப்பட்ட ஞானசாத்ரங்கையோதி ரோக்ஷத்தை யெப்படி யே பெறுவோமென்கிற வாசையினுடனே தேடததையுடையவர்களுக்கு,—யீசன புண்டரீகத்தாள் சேரும்பரிசீனைப் புகல லுற்றும் - தம்பிரானாருடைய சீபாதகமலங்களைப் பொருகது முறைமையைச் சொல்லப்புகாநின்றேன்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது இன்னுலுத்தமர்க்கு மதமர்க்கும் வேண்டாவேண்டும் மததிமர்கு வேண்டுமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(சாமுசித்தர், வைகயிகர், ப்ராசுருகரென்னுமிவரு ளாத் தனுபநிஷங் காதலுயில்லாத ப்ராசுருகரை யொழித் தொழிதத இருவரில்) பண்டைநற் தவத்தால் - முற்செய்த தலுவிசேடத்

தால்,—தோன்றி - சாம்சித்தராய்ப் பிறத்தி,—பரமனை - மூத
 ல்வலிடத்திலும்,—பத்திபண்ணும் - வீடுகாதலித்தும் பத்திபன்
 னாகின்ற,—தொண்டரை - சிவபத்தகரை,—தானே-விஞ்ஞான
 கலர் ப்ரளயாகலரைப்போல நூல்வழியானனறித் தானே,—
 தாயகதியினிற் றொருப்பன் - சிவகதியினிற் சேர்த்துவராகலின்
 அவர்க்கு நூல்வேண்டாமையின்,—மார்க்கர் - ஞானிகள,—க
 ண்டநூலோதி-ப்ரமாணமென் றறித்தகைக்கொண்ட நூலோ
 தி யதன்வழியான்,—வீடுகாதலிப்பவர்கட்கு - முறைமையின்
 மத்ததரமுதலிய சத்திநிபாதமுடையவராய் முத்திபெறவிரும்
 பும வைநயிகராயினார்க்கு,—ஈசன் - சிவனுடைய,—புண்டரிக
 தகாள்சேரும் பரிசினே - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகுடிமு
 றைமையினே,—புகலலுற்றும் - வகுத்துக்கூறலுற்றும் எனப
 தாம்.

இதனானே துதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனும் கூ
 றியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலவையடக்க முணர்த்துகூர்.

மறையினு லயனான்மாலான் மனத்தினான் வாக்க
 கான்மற்றுங், குறைவிலா வளயினாலுங் கூறொணு தா
 ளினின்ற, விறைவனார் கமலபாத மின்றியா ணியம்புமா
 சை, நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லா நகைப்பினே நிறு
 த்துமன்றே. (ச)

மறையினால்.....நிறுத்துமன்றே. எ-த. ஶாஸ்திரி
 க்களாலும் பிரமாவாறு மாயலுறு முக்குணங்களுடன் கூடிய

சங்கலிட்ட முகலிய மூவிக்மாண மனத்தினுலும் வாக்கியமா
சிய வுரையளவைகளாலு மற்றக் காண்டன்முகலிய வளவை
களாலு மின்னபடிபென நளவிடுகற் கரிதாக்கினை நிவைகளா
லளவிடப்படாதிருகெனு மிப்பொழுதியான் கத்தாவினுடைய
ஸ்ரீபாதகமலங்களை மடகையின்பொருட் டிக் நாவிகை ண்ச்
சயித்தசொல்லு மாத்ரவு மெத் ண்மைக் காக்கு வின? நி
ரைவினையடைந்த வியற்கையையுடைய ஞாதாகளைவர்க்கு
ஞ சிரிப்பையுண்டாக்கும்—௭-று.

அவையகத்தாலலாராகும் வழிபடுகின்றவீசொல்லுக ல
வையடக்கமெனப்பெறும். “அவையடக்கியவே யரிதபததெரி
யின-வல்லார்கூறிலும்வ குத்தனர்கொண்மினென - மெல்லாமா
கதாகும் வழிமொழிந்தனறே” எனஞர் தொல்காப்பியஞ
ரெனவற்க.

அனரென்களவியு மின்ரென்களவியு மரமென்களவியுமா
குடென்ப.

ஆசை - எழுவாய், சிறுத்தம் - டயவினே. (ச)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலவையடக்கமும், சிவன வாக்குமனாதிதனென்பது மு-த.

வேதாகமங்களினுலு மனத்தினுலுங் குற்றமற்ற வறுமா
னங்களினுலும் சருஷடி ஸ்திதி கத்தாக்களாகிய ப்ரம்ம விஷ்
ணுக்களினுலு மறியப்போகாத கத்தாவினுடைய கமலமலா
போனற ஸ்ரீபாதத்தினுடைய தன்னைப யானிவ்விடத் தா
சையு-னே டொல்லுகிறேன எனகறது;பரிபுராணஞானமுடைய
வர்களுக்கு ஒழிவற்ற வினபத்தை யுண்டாக்குமென் நினை
பொருள.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—(1)—
அவையடகம்கூறுகின்றார்.

மறையினால்-பதியினால் பாரம்பரியமர யதிஷ்டிக்கப்பட்ட
 ஓத கனதவதி சர்வஞ்ஞானயிருக்கின்ற பசுவினால் பண்ணப்பட
 டபடியால் சிந்திடத்த பதிஞானமென்றும் பசுஞானமென்று
 ம் பதிப்பிரமானமென்றும் பசுப்பிரமானமென்றுஞ் சொல்ல
 ப்பட்டிருந்தாலும், இயற்கையால் காதற்குப் பாசஞாயமாதலானு
 மானமஞானத்தை விளக்குதலால் ஞானமென்றுபசுரித்தலா
 னும் பாசஞானமென்றும் பாசப்பிரமானமென்றுஞ் சொல்ல
 ப்பட்டியல்பினால் லானமசிற்சத்திபைபொருகிப்பசுபாச ப
 தார்த்தமாதிரித்தையேபடிக்கும் வேதங்கனால்,—கூறெறு
 தாகி - சிந்திடத்த சொருப்பகாரத்துப் பதிபதார்த்தத்தைக்கூ
 றி வேறாய்க்கூறுமாகினு மியல்பாகிய விலக்ஷணத்தால் சொல்
 லப்படாததாகி,—அயினால்மாலால் - சிவானுகூரகம்பெற்ற நி
 ரஞ்சனவிதி விஷ்ணுக்களுக்கே வேறாகி சாஞ்சனராயிருக்கி
 ற விதிவிஷ்ணுக்களுக்குப் பசுத்தய நீங்காதபடியினாலே பா
 சஞானத்தால் விளங்கிப் பசுஞானப் பசுப்பிரமானமாகி கா
 ணடல்முதலிய தீர்ப்பிரமானமாகி யவரவர்களது சித்சத்தி
 மானங்களால் வளர்களால் லறியப்படாதாகி,—மனத்தினால் - பா
 சஞானம் பாசப்பிரமானமென்கின்ற மனமுதலிய வுட்கருவி
 ப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் கேதர்முதலிய புருக
 ருவிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் பாசடோகப் பிரத்
 தியக்ஷப் பிரமானத்தினாலும் டசுடோகப் பிரத்தியக்ஷப் பிர
 மாணத்தினாலும் மூலப்படாததாகி,—வாக்கால் - உலோகவா
 சஞ் சத்தியமு மசத்தியமுமா யிருக்குமாதலால், அதற்குட் ச
 த்தியமாகும்பிரமானத்தி லடங்குமாதலால் பொதுவாகு மந்
 த உலோகவாசத்தினால் லறியப்படாதாகி,—மற்றுக்குரைவிலா

வளவினாலும் - பசுசாத் திரங்களிற் படிக்கப்பட்டுப் பசுப்பிர
 மாணங்களாகிப் புத்திப்பிரகாசமாகிய விங்கபார மரிச்சிதத
 விருத்திமுதலாகிய பஞ்சாவவையவங்களினால் நிறைந்த பாசா
 துமாணங்களினாலும்,—கூறொண்தாகி - அறியப்படாததாகி,—
 நினை - நிலைபெற்ற,—இறைவனும் - சிவனாகி,—கமலபாதம்-
 தாமரைபோல விரிந்த சக்தியென்னுஞ் சிவத்தவ லக்ஷணத்
 தை,—இன்றிபா வியம்புமாசை - இப்போது காணசொல்லவே
 ணுமெனகிற விருப்பம்,—நிரையினும் குணத்தோர்க்கெல்லாம்-
 சமத்தினாலே நிறைந்த நீர்மையராகிய சகலர்க்கும்,—ககை
 யினை - சிரிப்பினை,—நிறுத்துமனதே - நீங்காதுண்டாககுந
 தானே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—) —

எ-து. வேதமுதலியவற்றினு மறிதற்கரிய முதல்வனதியல்
 பையான சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை; சா
 ல்புடையா ரெல்லாரும் ஏயே விஃதோவ்வனறிவன் தெள்ளி
 ககையாடுதற்கேதுவா மென்பதாம்.

அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கானென்புழி, ஆன
 ருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற்பொருள்மையினும், பின்னை
 யவிரண்டிங் கருவிப் பொருண்மையினும் வந்தன: சாத்தனும்
 கண்ணுணைக்கப்பட்டனென்றபோல.

ஈண்டளவென்றது அறுமானப்பிரமாணத்தை. அயன்மா
 லென்றது உபலக்கணம்.

கூறொண்தென்றது உபசாரம்.

இனி, அடனென்றது அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனும்
 செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாலென்றது

மாயோனவதாரமாகிய வியாதனூற் செய்யப்பட்ட இதி
காசனூலையும், மனமென்றது மனுமுதவிபஇருடிகளான் மன
த்காணினதது செய்யப்பட்ட மிருதினூலையும், வாக்கென்ற
து அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமெ
ன நிருவகைப் படுத்தெடுத்திக்கொண்டு அதனபொருளை நி
ச்சயித்தனாக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூர்வமீமாஞ்சை ஐத்தர
மீமாஞ்சைகளையும், அனவென்றது அளவை நூலாகிய தர்க்க
சாத்திரத்தையும். ஆகுபெயரா னுணர்ந்தினவெனக்கொண்டு,
வேதத்தானு மதற்கக்கமான புராணயிதிகாசமிருதி மீமாஞ்
சை தருக்கங்களானுங் கூறெனாத பாதமென்றுகாத்தலுமொ
ன்று.

அவையடக்கங் கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலவையடக்க மருளிச்செய்குறார்.

மணயினால் - இருக்கு எசுச சாமம் அதர்வம் என்கிற
காலுவேதங்களினாலும், - அயனால் - பிரமாவாலும், - மாலால்
விஷ்ணுவாலும், - மனத்தினால் - மனத்தாலும், - வாக்கா
ல் - வாக்கினாலும், - மந்துங் குறைவிலா வளவினாலும் -
வேறுங் குறைவற்ற வளவைப் பிரமாணங்களினாலும், - கூறெ
னாதாகிநின்ற - சொல்லப்படாத தொன்று யெங்கும் பரிபூரண
மாய்ச் சந்தாமசைவற்றுநின்ற, - இறைவனார் கமலபாதம் - அ
ப்படி குறைவற்றுநின்ற தம்பிரானுருடைய சீபாதகமலங்க
ளை, - இன்றியானியம்புமாசை - இப்போ தொன்று மதிபாத
யான் ஒருசாத்திரத்திலே சொல்லுவதாகத் துணிந்தவாதா
டி, - கையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் கையினே நிறுத்து

௮௨ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மனநே - சர்வகு ன சம்பந்தராயிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கெல்லா மெப்பொழுதுகு சிரிப்பினையுண்டாக்காநிற்கும்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது வேதங்களாலு மரிப் பிரம்மாதி களாலு மளவைகளாலு மறியப்படாம விருப்பதொருவதத தகையான் சொல்லுவேனெனகிற வாசை பெரியோர்களுக்கு சிரிப்பினையுண்டாக்குமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

இது சான்றோர் அவையடக்கம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மறையினால் - வேதங்களினாலும்,—அயனால் - அயனாலு ம,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினால் - மனத்தினாலும்,— வாககால் - வாக்காலும்,—மற்றுங் குறைவில்லா வளவினாலும்— வேறுங் குறைவில்லாத ப்ரமாணங்களினாலும்,—கூறொணு தா சிநிசற - அநிதற்கிதாகிநிசற,—இறைவனார் - முதல்வனது,— காமலபாதம் - கமலம்போலும் பாதமென றுபசரித்துக் கூறப்ப டி மருளிபல்பை,—இனறிபாவியம்புமாதை - இனறியான சொ ல்லுவேனென்று எழுந்த எனது புல்லியவாசை,—நிறையினார் குணத்தோர்க்கெல்லாம் - சால்புடையராய குணத்தினையுடை யாரொல்லார்க்கும்,—நகையின நிறுத்தமனநே - ஏ யே? இஃ நோ இவனறியென நெளளி நகையாடுகற்கேதுவாமென்பதாம்.

(இனிமற்றொருவிதம்.)

மறையினால் - வேதங்களாலும்,—அயனால் - அவ்வேதத்தி ன்கங்கமாய் அயனாற்செய்யப்பட்ட பதினென்புராணங்களா ளும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வ்யாதனாற் செய்ய ப்பட்ட இதிசாசங்களாலும்,— மனத்தினால் - மனமுதலிய

விருடிகள் மணத்தால் நினைந்து செய்யப்பட்ட யிருதி நூல்
களாலும்,—வாக்கால் - அவவேகத்தை கருமகாண்ட ஞா
னகரண்டமென் நிருவகைப் படுத்தெடுத்துக்கொண் டதன்
பொருள் டிச்சயித்துரைக்குஞ் சாததிரமாகிய பூர்வமீமாம்
சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவிலாவளவினாலும் - வேறுங்கு
றைவில்லாத அளவை நூலாகிய தருக்கசாததிரங்களாலும்,—
கூடுறா தாகிநின்ற - சொல்லுதற் கரிதாகிநின்ற இறைவனா
ற கமலபாதம் என்றலுமொன்று

இதளுனே அவையடக்கங் கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிச் சிவனை யறிப்போகாமென்றாயி னாகாசத்தி
ற பூப்போ லபாவபதார்த்தமாய்விடுமென்ற மா
ணககனைக்குறித தாகமமுதலியவற்றா ல
றியலாமென நுணர்ந்துகூறார்.

அருளி னா லாகமத்தே யயியலா மளவினாலும்,
தெருளலாஞ் சிவனைஞானச் செய்தியாற் சிந்தையுள்
ளே, மருளெலா நீங்கிககண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா,
விருளெலா மிரிக்கலாகு மடியரோ டிருக்கலாமே. (ந)

(இ-ள்.) அருளி ஞானசாரிய னுறுக்கிரகத்தைப் பெற்ற
னா லாக வர்கள் அபரஞானத்திற் சொல்லப்பட்ட
மத்தே ய வாகமப் பிரமாணத்தாலும் சிவனை யறிய
றியலாம் லாம்.

அளவினாலும் புனைபைக்கொண் டனை யறுமித்தறிந்
தெருளலாஞ் சி தாற்போலச் சத்தியினது காரியத்தைகொ
வனை ண்டி சத்திமானாகிய சிவனை யு பறியலாம்

ஞானச்செய் ஞானமாகிற தீபம் பிரகாசிக்கவே யாண
 தியாற் சிந்தை வாசியாலுண்டாகிய மயக்கவிதற்பீங்கித்
 யுள்ளே மருளெ தன்னுள்ளே பலகாலு மறுசந்தரம்பண்
 லா நீங்கிககண்டு ணிகொண்டு பரமமாண நிட்டைபைப்பொ
 வாழலாம் ருத்தி நாடோறும் வாழுவே

பிறவிமாயா பிறப்பை யுண்டாக்குகிறதற்குக் காரண
 விருளெலா மிரி மாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு றோ
 க்கலாகும் ட்டலாம். இங்ஙனம் பாசகூடியம்பிறக்கவே
 அடியரோ டி சிவாநுககிரஹத்தைப் பெற்ற முத்தகாண்
 ருக்கலாமே. மாக்களைப்போலச் சிவானந்தாநுபூதியைத்
 தீனத்திருப்பார்கள்—எ-று.

அளவினாலுமென்ற வழம்மையால் யோகக்காட்சியாலுஞ்
 சிவனை உறியலாமெனவறிக.

சிவனை எ-து. நடுநிலைத்திடமெனவறிக.

இவை யைந்தும் பாயிரம்.

“ஆயிரமுகத்தாலகன்றதாயினும் - பாயிரமில்லதபனுவ
 லன்றே”. “வணக்கமதிகாரமென்றெடுகு சொல்லச் சிறப்
 பென்னும் பாயிரமாஞ்சீர்” என்றாராகவிற் சிறப்புப்படியிர
 மாயிற்று.

*“ஆக்கியோன்பெயரோவழியேயெல்லை - நூற்பெயர்யாப்
 பேறுதலியபொருளே - கேட்போர்பயனோடாமென்பொருளு
 ம் - வாய்ப்பக்காட்டல்பாயிரத்தியல்பே” எனபதனால் ஆக்கி
 யோன்பெயர் - அருணந்திதேவகாயனார், வழி - சிவஞான
 போதம், எல்லை - நடுகாட்டுட் டிருத்துறையூர், நூற்பெயர் -
 சிவஞானசித்தி, யாப்புத்தொகைவிரிநுகலியபொருள் - பகிமு
 தலிய முப்பொருளினதிலக்கணம், கேட்போர் - அவர் மாண

க்கருட்டலைமையாகிய மறைஞானசம்பந்தநாயனார், பயன்லீடு
பேறு; மேல்வந்தவாறுகாண்க. * தொல்காப்பியம் பாயிரம்.

யாதானு மொருநூற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் உரைவ
கை விருத்திவகை காண்டிகைவகையென மூவிதப்பிடும். ஈண்
டிந் நூற் குரைக்கப்பட்டது காண்டிகைவகையெனவறிக.

அஃதாவது:—“பழிப்பில்சூத்திரப்பட்டபண்பிற - கரப்
பின்றிமுடிப்பதுகாண்டிகையாகும் - விட்டகல்வினறிவிரிவொ
டுபொருநதிச் - சுட்டியசூத்திரமுடித்தற்பொருட்டா - வேது
கடையினுமெடுத்துக்காட்டினு - மேலவாங்கமைகதமெங்கநெறித
ததுவே” எனாரர் தொல்காப்பியனார், பொருள்-மரபியல். (௫)

உரையாசிரியர் அவையடக்கம்.

“ஓரா தெழுநீனே னாயினு மொன்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார்—சீராய்ந்தது
சூற்றங் களைநது குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாநதர் கடன்”.

ஓர்வகையானே பாயிர முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யறியப்படாதபொருள் கர்த்தாவென்னில்? இல்
லையாம்; அதனாற் பயனும்ல்லையாம். அஃதனறியும்வேத சி
வாகமங்களும் ப்ரமாணங்களு மேதுக்காகவென்னில்? அவை
உனெல்லாம் * அர்வாசீநபதாவாச்யமாய் ஜகத்சிருஷ்டியாதி
களைப் பண்ணுஞ் ஸதாசிவாதிமூர்த்திகளைப்போதிக்கும்பர
மசிவம் டிவ்வருபொருளுபவைகவேத்ய மென்பதை மேற்கூறு
கின்றது.

* அர்வாசிகபதவாச்சியமாய் - சீழ்ப்பட்ட பதத்தினாலே சொல்லப்படுகிறதாய், † ஸ்வரூபஞானாநுபவைகவேத்யம் - ஸ்வரூபஞானத்தினாலே யுண்டாகிற யநுபவமொன்றினாலே உறியப்படும்.

அருளினு லாகமத்தே யறியலாம் - கருணையினாலே தரித்த சதாசிவமேஹஸ்வராதி மூர்த்திகளினுடைய லக்ஷணங்களை யாகமத்திலே யறியலாம்,—அளவினாலுந் தெருளலாம் - பரத்யக்ஷமணி யாகமங்களினாலு மதுமானங்களினாலு முண்டலாம்,—சிவனை ஞானசசெய்த்யாற் சிக்கையுள்ளே மருளெலாநீங்குககண்டு வாழலாம்-பரமசிவனை யவனது க்ரியாசத்தி † சம்யோகத்தா லானமக் கிரியாசத்தியினாலே பாசங்களைநீங்கி, யவனது ஞானசத்தி சம்யோகத்தா லான்மஸ்வரூப ஞானசத்தியினாலே யானமாவிற் சிவனை யநநிபமராகக்கண்டு, சிவானந்தாநுபவியாகலாம். ஆதலாற் பரமசிவம் அநுபவைகவேத்யம்,—பிறவிமாயா விருளெலா மிரிக்கலாகும் - அவ்வாறு சிவானுபவமுண்டாகவே ஜனமத்துக் கேதுவாகிய ஸ்ரீ மலமாயாகனமங்க ளெல்லாவற்றையுங் கெடுக்கலாம், இப்படிப்பட்ட ஞானத்திற்குப் பக்குவமுண்டா மாறெவ்வனமெனவில்? அடியரோடிருக்கலாமே - சிவபத்தர்களுடனேகூடி யவர்களை வணங்கி வழிபட்டு அவர்களுபதேசித்தபடி நடக்கவுண்டாம். இவ் விரண்டு விருத்தத்திறகும் சம்மதி.

‡ சம்யோகம் - கூட்டரவு, ஸ்ரீ மலமாயா கன்மம் - ஆணவம் மாபை வினை.

* உலூரிந ஸதவெ—சுதீக: வ்யாநனவவ உலூரி வாஹுநஸயொராதஹு வுதயா ய னுகிதலூரி யதேசு—கிரவி ஸகஸு) ஸொதவ: கதிவ்யய

ஊர் கலையுவிஷயம் வடிகைவாவீடு வதகிநகரம்
கலையுநவயம் || *
—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவனிப்படி ப்ரமாணத்திரானம் சூந்யப்பொருளோவெ
ன்ன? அன்று; பதிப்பிரமாணத்தாற் பார்க்கப்படும் பொருளெ
ன்று கூறுகின்றார்.

ஆகமத்தே-பிறன்படிக்கும் வன்னபதவாச்யங்களைக் கே
ட்கும் வ்யோபபௌதிகாகம வெழுத்தைப்பார்க்கு நினைக்குந
தீஷாவானகளாகிய நமது மனச்சுவசற்பத்தினால், வ்யோம
பௌதிகத்தொநியோடு கிளம்பிய புத்தியினற்பொருதப்பட்ட
வன்னபதவாச்யமயமா யுள்ளுணரோசையாகிய மத்திமைவா
க்குருபமாயிருதயத்திற்கேற்றும் மாத்தியான்மிக சடாகமத்தி
ல், கரியிலக்கநிபோலவந்து வன்னபதவாச்யக் கிரமத்தி லாவிர
ப்பவத்திப் பொருள் போதிப்பதாய்; மஹாப்ரணய பரியநத
காசயில்லாமற் சுத்தவித்தையிலிருக்கு மாதிரைவித திவயாக
மத்திலைவந்து சாநித்யமாகிய,—அருளினால் - சிவசத்தியாகிய
வாதிரைவித திவயசிதாகமத்தினால், திரும்ப விதுகாரியலக்ஷ
ணையாதலா லதினால் விளக்கப்பட்ட நமது சிற்சத்தியாகிய
வாதியான்மிக சிவாகமத்தினும் சிவனை,—அறியலாம் - பரோ
க்ஷமாய் நிச்சயிக்கலாம்,—அளவினாலும் - திவ்யசிவாகமத்திற்
சிவனும் காண்பிக்கப்பட்டிச் சிவசத்தி யதிஷ்டித புத்திப்பிர
காச கலுஷித விக்கபராமரிச வ்யாபாரஸீலமான நமது சிற்ச
த்தி யதுமானத்தினாலும்,—தெருளலாஞ் சிவனை - பரோக்ஷ
மாயறியலாம்,—த்யானசமாதிபெணு மங்கயோகவாசனையில்வ
ந்து பதித்த சிவசத்தியினால் லக்ஷணசமாதிசமய மாத்திரத்தி

ல்,—மருளெலாநீங்க - மலமுல வஞ்ஞானங்களெல்லாம் பேர
 க,—சிந்தையுள்ளே - திரும்பவந்தச் சிவசத்தியினால் விளங்கிய
 நமது சிற்சத்தியிலே,—ஞானசெய்தியால் - அந்த நமதுசிற்ச
 த்தி விருத்தில்கூண சகேகஜீவன முத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினால்,
 —கண்டு - சாக்ஷாத்கரித்த பரோக்ஷமாகப் பார்த்து,—வா
 முலாம் - நமதந்தச் சிற்சத்தி வ்யாபார சாக்ஷாத்காராகார சி
 வாநுபூதியினது பூரிதகலாகிய நமது சிவாநகரத்தின தநுபூதி
 ல்கூண ஸ்வாநுபூதி மான்களா யிருக்கலாம்,—சீராகதசமயத்
 திலே யநதஜீவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார சாமர்த்த்யத்தினாலே சே
 லிததுத் திரும்பத்திரும்பவாராதபடி, பிறவி மாயாவிருளெ
 ளாம் - (பிறவிவன்றதாகுபெயர்) ஆதலால், பிறவிககேதுவாகி
 ய கணமமலம்,—மாயாவிருள் - மாயாமலம், திரும்பமாயாவிரு
 ள எனறெடுத்தக்கொண்டு மாயாவிருள் - கெடாத வகாதி சி
 ததவாணவமல மிவைகொல்லாம்,—இரிக்கலாகும் - நம்மைப்
 பகதியாமற் பொருளுண்மைமாதரமா யிருக்கப்பண்ணலாம்,—
 அடியரோ டிருக்கலாமே - நிரதிசயவிதேக பரமுத்தி பலசர்
 வார்த்தவிலைய சிவசாக்ஷாத்கார வ்யாபாரகாரமா யிருக்கி
 னற நமது சிற்சத்தி சமவேக சிவாநுபூதியினது பூரித்தலாகி
 ய சிவாநகரநுபூதிபாகிய ஸ்வாநுபூதிமான்களாய்க் கொண்
 டி அடிபை சிவசத்திசமான தமது சிற்சத்தியையுடையராகிய
 முத்தானமாக்கலோ டொத்த நாம்வயாபிக்கலாமே.

முனசொன்ன ஜீவன்முத்தியவதகையினேயாகிற் சிவபத்
 தர்களோடு கூடியிருக்கலாம். பரமுத்தியிலே பரதந்திரியங் க்
 காகழிபகதமென்று ஞானூயிர்த்ததி விருத்தலினால் லடிமைத்
 திரயில்லாதபடியினாலே சிவன்கொன்றல்லா தடியர்களைண்
 டு சிவசமான முத்தானமாக்களைச் சொல்லப்படா தென்பத
 றிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனை அவ்
விறைவனுலெணப்படிம் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தினதுபவ
முடைய தேசிகரூனிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலா
ம், கேட்டதனை அதற்குடனாமானவளவையாற் சிகதித்தமறிபு
லாம்: சித்தித்தனைத்தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான்
மரசாததெளித்தாறிபலாம்; அதனாற் பாசகூழம்பண்ணி நீட்
டை கூடிச சிவனநதாதுபூதியுற் பெறலாடுண்பதாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்
துட் கூறிபதடற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள்வணக்க முதலாயினவெல்லாம் பரபக்கதது
நூன்முகத்தாற் கூறிப் போந்தனவேயாயினும்; பரபக்கஞ் சுப
க்கொன விதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின ஈ
ண்டும் வேறு கூறினார்.

அறவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வண
க்கங்கூறுமுசுத்தாற் சுபக்கததி னிறைவனுவானிவனென்பதூஉ
ம், ஏனை நானகுசெய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுசுத்தான்
அவ்விறைவனாலியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்று
ட் பொதுநூல் சிறப்புநூலெனலும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்
டன.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தவத்தந்தனை யறியுமுரைமை பெங்குடிபென்ற
மாணுக்கனை கோக்கி யருளிச்செய்குளார்.

அருளிநூ லாகமத்தே யறியலாம் - தம்பிரானார் திருவரு
ளுண்டானவர்களுக்கு வேதாகமங்களினாலு மந்தப்பொருளை
உறித் தருபவிக்கலாம்;—அளவினாலும் தெருளலாம் - அளவை

ப்பிரமாணங்களினூலும் சித்தித்தறிபலாம்,—சிவனைஞானச்செய்தியாற் சிகையைள்ளே மருளொலாநீங்கக்கண்டு வாழலாம்— மந்தகததாவையிப்படிஞானம் ப்ரகாசித்தமுறைமையாலே அஞ்ஞானங்களொல்லாம் விட்டுநீங்கத தன்னுடைய விருதயத்திலே பேரிபைபகையுந தரிசித்ததுபவிககலாம்,—பிறவிமாயா விருளொலாமிரிக்கலாகும் - ஜகநங்களை யுண்டாக்குகிற மலமாயா திகனமங்களை யு மோட்டலாம்,—அடியரோடிருக்கலாமே - இப்படிபெற்ற திருவடியடியார் திரட்சியிலே கூடியிருக்கலாம்—எ-று.

இதனாற் சொல்லியது சிவனுடைய திருவருளுண்டானவர்களுக்கே வேதாகமங்களினூலு மளவைப்பிரமாணங்களினூலுந் தங்களிருதயத்திலுங்கண்டதுபவிககலாமென்றுஞ் சகநங்களை யுண்டாக்குகிற மலங்களைப் போக்கிகொள்ளலாமென்று ம், இப்படிபெற்ற வடியார்சளுடைய கூட்டத்திலுங் கூடியிருக்கலாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(இறைவனியல்புஅப்பெற்றித்தாயினும்)சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - அவ்விறைவனுலெனப்பபிம் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தை,—அருளிஞ லறியலாம் - அதுபவமுடைய தேசிகர் அருளிச்செய்ய முடதேசததால் கேட்டறியலாம்,—அளவினூலும் - கேட்டகளை யதற்கதுகூலமான அளவையாலும்,—தெருளலாம்-சிகதித்து மறியலாம்,—சிக்கையுள்ளே - சித்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச்செய்தியால் - சிவஞானத்தால்,—மருளொலாநீங்கிக் கீண்டுவாழலாம் -மாசமந்தெனிகத மறிபலாம்,— பிறவிமாயா விருளொலாமிரிக்கலாகும் - அதனால் பிரவிமாயாமைக்கே தவாகிய பாசகூடியமும் பண்ணலாகும்,—அடியரோடிருக்கலாமே - அதனா லவனடியாரோடிகலந்து நிட்டைகூடிச்சிவானந்தாறுபுதியும் பெற்றிருக்கலாம்.

இதனே பொதுநூல் சிறப்புநூலென்று வேறுபாடுகூறியவாறு.

“ஐந்துதுதி”
என்னுமபாயிரம் ஐந்தாம்
முற்றிற்று.

* ‘ஐந்துதுதி’ என்னும் சுடக்கூச்செய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்தது ‘அறுவகை’ ‘எனனை’ ‘பண்டை’ ‘மறையினால்’ ‘அருளினால்’ என்னும் ஐந்தது செய்யுட்களையே! இச்செய்யுட்களைக் திணையும் பெரிபெழுததில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிரகு எல்லாவுணாயாகிரிபரும் உடையிட்டிருக்கின்றனர்.

மற்ற ‘ஆதிநடு’ ‘சசனருள்’ ‘அருமறை’ ‘நீடுபுகழ்’ ‘போதயிடு’ இவ்வைந்தாம் பரபகூ செய்யுட்டொகைச்செய்யுள் வரையறுத்த ‘முகவுளாயிற்றசம்’ எனபதனுடையகவலை. இவற்றில் முதல் மூன்று செய்யுட்கும் சிவாகரயோகியர் ஞானப்பிரகாசர் இருவரும் உடையிட்டிருக்கின்றனர். பின் இரண்டிற்கு சிவாகரயோகியர் ஒருவரே உடையிட்டனர். இச்செய்யுட்களைச் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

‘ஒருகோட்டன்’ என்னுஞ் செய்யுள் தொகைச்செய்யுளிரண்டினு மடக்காயானும், விகாயகரை பெவ்வககாரிபங்கட்கு மிடையூறு நீங்குதற்பொருட்டு முன்னர்த் தியாநிக்கவேணடுகையானும், உணாயாகிரியர் யாவரும் பரபகூ சுபகூ மிரண்டித்தம் வைத்தாயிட்டனர். ஆகலால் இச்செய்யுளையும் பெரிய எழுததில் அச்சிடப்பட்டது.

‘முகவுளாயிற்றசம்’ ஐந்துதுதி’ என்னும் இரண்டு செய்யுளும் பரபகூத்திற்கு முன்னர்க் கூறியிருப்பதை மறைஞானதேசிகர் ‘ஒருகோட்டன்’ என்னுங்காப்புச்செய்யுட்குப்பின்னர் க்குறி, இவற்றின் கருத்தாய் ‘சித்திதன்’ என்னும் அகவலைகூறினர், சுபகூ அதிகார மிதிது விளங்குதற்பொருட்டு. இதனையும் சிறிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

உ

சிவமயம்.

அ ள வை .

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதிகார மென்னுதலிற்றேவெனின? பதிமுதலிய முப்
பொருளையும் விளக்குவதாயுள்ள வளவைப்பிரமாணங்களைப் ப
தினாறு திருவிருத்தத்தாற் பெயரு முரையுத் தொகுத்துணர்
த்தகனுதலிற்று.

அளவைபென்பது - அளத்தறியப்படுவது. அஃதெவ்வா
ராமெனின்? உலகத்துப்பதார்த்தங்களை யெண்ண லெடுத்தன
முகத்த வீட்டலென்னு கால்வகையளவினா லளத்தறியுமாறு
போலப் பதிமுதலிய பொருள்களைப் பக்குவான்மாக்கட்களந
தறிவிக்கையின்பொருட் டளவைப்பிரமாணங்களை முதற்கட்
கூறியதெனவறிக. “பண்ணிலாற்கில்லாத பாட்டிதற்பயப்போ
ன்று, கண்ணிலார்க்கில்லாக் கவன்போன்று—மெண்ணிலா
வஞ்சொலளவை யறியாதவர்க்கில்லை, செஞ்சொலளவின் சிற
ப்பு.” என வளவைவிளக்கத்தி லறிக.

இத்தலைச்செய்யு சொன்னுதலிற்றேவெனின்? காண்டன்
முதலிய வளவையம்பிரமாணங்களைப் பத்துவகை
யானே பெயரு முரையுந் தொகுத்தக்கூறி
அவைகளைக் காண்டன முதலிய
மூன்றி லடக்க யுணர்த்திற்று.

அளவைகாண்டல் கருதலுரை யபாவம்பொரு
ளொப் பாறென்ப, ரளவைமேலு மொழிபுண்மை யை
தீகத்தோ டியல்பெனநான், களவைகாண்ப ரவையற்
றின் மேலுமறைவ ரவையெல்லா, மளவைகாண்டல்
கருதலுரை யென்றிம்மூன்றி னடங்குகுமே. (க)

(இ-ள்.) அளவை அளவைப்பிரமாணம் வல்லார்கள் அறுவ
காண்டல் கைதெனபர்கள். அவையாவன? காண
கருதலு டலெனவு மறுமானமெனவு முறையெனவு
ரை யபாவ மபாவமெனவும் அருததாபத்தியெனவும் உ
ம் பெரிருளொப் பமானமெனவும்வரும். அவை வருமாறு.—
பாறெனபர்

காண்டலாவது - ப்ரத்தியக்ஷம், பறைத்து மலத்திற் கர
ணம் வாய்த்திடவு மத்கமறிநதிடுங்கால் காண்டலாம்.

கருதலாவது - கண்டபொருளை உறுமித்தறிதல்.

உரையாவது - ஆகமப்பிரமாணம்.

அபாவமாவது - “ஒன்றனைமற்றொன்றென்றொருவிப்பி
னுண்மையினோடொன்றனபாவமெனவோர்”. இதனை விரித்
தறியி லைகைப்பதும் என்றுமபாவமு மில்லதனபாவமு மொ
ன்றினொன்றபாவமு முள்ளதனபாவமு மழிவுபட் டபாவமு
மென வைத்தபாவம்.

முயற்குக்கோடி ல்லைபென்கை என்று மபாவம்.

பெரிதெயர்வாயிற் பெரியில்லையென்கை இல்லத
னபாவம்.

கடத்தின்கட் படமில்லை படத்தின்கட் கடமில்லை

யென்கை ஒன்றிஞ்ஞெனறபாவர்.

ஆனைப் பந்தியிற்சண்டிலமென்கை உள்ளதனபாவம்.

கட முடைந்தா லீட்டில்லையென்கை அழிவுபட்ட
பாவம். எனவுணர்க.

பொருளென்பது - அருத்தாபத்தி, அஃகாவது? “உதித்
துலகோதும் பொருளருத்தாபத்தி யாயிதுதா, நெடுதகமொ
ழியினஞ் செப்புவதாகும் இவ்வூரிருள், படைத்தவனென
னிற் படையாதவருள நொறுமியன், கொடுப்பவனெனனிற்
கொடாதாருமுண்டென்று கொள்வதுவே”. எனவறிக.

சூப்பாவது - “கண்ணன்கருமுகில்போல் வண்ணெனக்
கேட்டவனைக் - கண்ணமுணர் வொப்பனவேகாண்” எனவறிக.

அளவையேறு இங்ஙனங் கூறிய வறுவகைப் பிரமாண
மொழிபுண்மை த்தில் மொழிபெனவு முண்மையெனவுமை
பைதிகத்தீதா டி திசுமெனவு மியல்பெனவும் நால்வகைப் பிர
யல்பெனநான்கு மாணங் கூறுவர்கள்.

எவைகாண்பர்

அவையிற்றில் ஒழிபாவது:— “சீராரொழிபென்று
செப்படபடுவது திண்புவிமேற, போராடிநின்று
பொருதாரிருவர்தம் போர்க்களத்தப், பாராரிரா
கவன் வெண்குனெனிற்றன் பரிசுழிதத, கேராயி
ராவணன ரேற்றசசொல்லாயி னிகழ்வதுவே”
எனவறிக.

உண்மையாவது - சம்பவம், அஃதாவது:—தயக்க
தவுண்மை பெனகாவலர்க டுணிக்துணாப்ப, திய
ற்கைப்பொருளினையிற்றெனவாயிது தானுணாக்கி

ன், வியக்குற்றகால்சலிக்கும் தீச்சுகி நீர்சுளிரும்,
வயககுற்றமண்வலி தெனறுபட்டாங்கு வழங்
குவதே” எனவறிக.

ஐசிகமாவது— கொன்டயில்வேலைக் கடல்புடைகு
முங் குவலயததோ,ரன்புடனூவி லலகையுங்ஊ
னபாக ளெனபதவு,மினடயில்புற்றில் வீடகாகமு
ன்டெனப ளென்பதவு, மெனபாகனூவல ளெனப
து மைதிக மெனபர்களை”. எனவறிக.

இயல்பாவது.— “மாமேலிருந்கொரு கோறுவெனி
ற்சுள்ளிக் கோறரலுந், தாமேலிருந்கொரு கோற
வெனிற் றரவேதுணிந்து, பூமேவுங்கண்ணமுத்
தங்கோல்கொடுத்தலும் பூதலததே, நாமேவியல்
பென்று கூறுவார்நலசொன் ளுவலளே”.

இங்ஙன கால்வகைப் பிரமாணங்களை யுறிக.

அவையிற்றின் இங்ஙனங்கூறிய பத்துப்பிரமாணத்தின்
மேலு மறைவர் ளேலும் ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்லுவ
ர்கள்.

அவைமெல்லா அந்தக்காண்டன்முதலிய பத்தம் ப்ரத்
மளவை காண்ட தியகூட மதுமான மாகமம் முனறினூள்ளு ம
ல் கருத ளுரை டங்கும்—எ-று.

யெனறி மூன்றி
னடங்கிடுமே.

முற்கூறிய வபாவமு யியல்புங் காண்டலிலடங்கும், அஃ
தெங்ஙன ளென்னில்? இங்ஙனங்கூறிய வபாவம் இருவிதப்படு
ம்; கண்ணூற் காண்ப்படுவதெனவும் காண்ப்படாததெனவு
மென்,

இதன்முந்தியது கண்ணாற் காணப்பட்டிருக்கிற கடாசியிறுடைய தோற்றரவு கண்ணுகருக் காணப்படுகையினாலே காணடலிலடங்கும். மற்றையது கண்ணாற் காணப்படுவதற்கு விடயமாகாதிருக்கிற பரமானுவாதிகளினுடைய தோற்றரவினறியிருத்தலா லறுமானத்திலடங்கும்.

இயல்பும் பதாதிவதித்துக்கொடுக்கையாற் காண்டலிலடங்கும்.

மற்ற வறுமானத்தி லருத்தாபத்தியு முண்டையு மொழிபு ம் அடங்கும்.

அஃதெங்கனமெனில்? தேவதத்தன் பருத்திருக்கையா விராநரி புசிப்பன்; பகற் புசியாதிருக்கையினும் பருத்திருக்கிறுனென்னும் வியாத்திபைக்கிரிக்கையா லறுமானத்திலடங்கும்.

ஒழிபு - பாரிசேடம். அஃதெங்கனமென்னில்? ஜகத்கர்த்தாமாயுங்கர்மமு மானமாவு மன்றெனவே, சிவனே கர்த்தாவென்று பாரிசேடத்தால் அறுயித்தறிதலால் அறுமானத்தினடங்கும். அஃதெக்காரணத்தானென்னில்? மாயையுங்கமைமுஞ் சடமாதலானு மானமா தானாக வறியு மறிவிலாமையானும் சர்வஞ்ஞான கர்த்தாவே சிவனெனவறிக.

சம்பவம் ஆயிரத்தினுறென்னு மெண்ணிக்கையான தவிநாபாவமாயிருக்கையா லறுமானத்தி லடங்கும்.

ஐதிகம் அப்ரமானமெனவும் ப்ரமானமெனவு மிருவிதமாம்.

இதன் முந்தியது ஆலின்டட் பேயுண்டென்கை யொருவருமதனைக் காணுதிருத்தலால் அப்பிரபூணமெனப்பெறும். மற்றது சாரன்றோர் வாக்கியமே மூலமாக வித்தவாலிற் பேயுண்டென் தறுதியிட்டறிகையாலிதுவு முரையி லடங்குமெனவறிக.

சமயிக ளிந்தப்பிரமானங்களை வேறுபடுத்திக் கூறுவார்களீர்.

உலகாயிதன் - காண்டொன்றுமே கொள்வன்.

பொத்தனும் வைசேடிகனும் - காண்டலுடனதுமான முங் கொள்வன.

சாங்கியன் - காண்டலு மதுமானமு முரையுமாக முன்று ப்ரமாணமுங் கொள்வன.

நையாயிதன் - அமமுன்றுடனுபயானமுங் கொள்வன அருகனும் ப்ரபாகரனும் - அநராலுடனருத்தாபத்தியுங் கொள்வன.

பாட்டனும் வேதாந்தியும்- அவ்வைந்துடன் அபாவமுங் கொள்வன

பொளராணிகன் அவ்வாறுடன் சம்பவமு கைதிகமுங் கொள்வன்.

இப்படிச் சாடிகள் பேதப்படுத்திக் கூறுகையா லிவ்வாசிரியரும் பத்துப் பிரமாண முண்டென்று ஒதினொனவறிக.

இதனுட் பலவெழுவாயும், பலபயனியுங் காண்க (ச)

சிவாக்கரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரமாணங்களினாலே ப்ரமேயங்களை யறியவேண்டுகையான முதல் ப்ரமாணங்களின் துத்தேசலக்ஷணதிகளைக் கூறுகின்றது.

அளவையென்பது அளந்தறியப்படுமது. அஃதெவ்வாற்றாமெனின்? உலகத்துப் பதார்த்தங்களை யெல்லா மளக்குமிடத்து எண்ண லெடுத்தல் முகக்கல் நீட்டல் எனனும் நால்வகைய ளவ்வின வளந்தறியுமாறுபோலப், பதிபசு பாசமுதலிய பொரு

ள்களைப் பக்குவானமாக்களுக் களந்தறிவீர்சையிச பொருட்டு
 ஊனடைபயிரமாணங்களை முநற்கண் கூறியதெனவறிக.

அல்லாமலுந் தீர்க்கயுகதிபாயுள்ளவையு மிந்தவளவையயீசை
 சொல்லப்படும தநிநது அதததப்பிடயோகம் பண்ணவேணுமா
 கையான முநற்கண் கூறியதெனவுமறிக.

“இராகநறியார் இசைப்பயன் தானறியார்
 தராதரமறியார் சர்க்காரியமறியார்
 ஓராரளவை யொருபாயுந் தானறியார்
 ராராய்க்களவை யறிகதுகொள்ளோ.”

அளவை-பரமாணம். ப்ரமாணமாவது சிற்சுத்தி.—அச்சி
 ன்சுத்திக கதிஷ்டாநகவளாவன? காண்டல் கருத லுரை -
 பரதா கூடம் அது மாணம ஆகமம் என்று மூன்றுவிசுமாம்.—இ
 தநகுமேல் னையாய்காதிகள் சொல்லும் பரமாணம், (அ
 பாவம பொரு ளொப் பாறென்பா) அபாவமானது - உண்டை
 னனு ஞானத்தினில்லாமை, அதுபலத்தி;—பொருள் - அர்த்
 தாபத்தி,—ஒப்பு - உவமானம், இவைகளகூட வாறென
 று சொல்லுவர்கள்,—(மேலுமளவை மொழிபு ள்மை னையக
 ததோடியல்பென் நான்களவை காண்பர்) பெளராணிகாதிக
 ள முனசொன்னவாறு பரமாணத்திற்கு) மேலுமளவை ஒழிபு-
 பாரிசேஷம்,—உண்மை-சார்பவம்,—ஐகிசம் - சர்ணபரம்பரை
 யாகவரும் வாகியார்,—இ ல்பு-ஸ்வபாவலிங்கம்,என்றநகாலு
 வகூடப் பத்தாகசசொல்வர்கள்,—அவையிற்றி ன மேலுமளவை
 ர - இந்தப் பத்துகருமேலும் ப்ரமாணமுண்டென்று சொல்
 வாரமுள்ளர் (அவைகள் “போதநாற்றத்தா லறிதல்” என்னும்
 இதனபின்வரும் - கஉ - வது விருத்தத்திற் காட்டுறும்) அ
 வையெல்லாம் - இவ்வாறுசொல்லும் ப்ரமாணங்களனைத்த
 ம்,—காண்டல் கருத லுரையென் றிம்மூன்றிலடங்குகமே -ப்ர

ந்யக்ஷம் அதுமானம் ஆகமம் என்று மூன்று ப்ரமாணத்தினாலு
* மநதர்ப்பவிகஞர். * அநதாப்பவிக்ஞம் - அடங்கும்

மேலிதந்த விபிஷா — இதனமேல் ப்ரத்யக்ஷமொன்று
மே ப்ரமாணமென்னுஞ் சார்வாக்ஷயும், ப்ரத்யக்ஷமு மதுமா
னமுமொழிந் தாகமம ப்ரமாணமல்லவெனனும் பொதக்ஷையு
மூன்று ப்ரமாணமு ஸ்மென்று காட்டி நிராகரித்த; ப்ரத
யக்ஷாது ரா லாகமங்களுக்கு மேற்சொல்லும் ப்ரமாணங்களையு
யும், இம்முன்றுப்ரமாணங்களிற்குள்ளே யநதர்ப்பவித்து, இ
ம்முன்று ப்ரமாணங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களையங் கிஞ்சிந்
விஸ்சரித்துகூறுவாரா

அளவைஎன்பது ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின துசாமாந்நிப
லக்ஷணம், சம்சய விபரிபய ஸ்மிருதி வ்யதிரிசுதையான ஆனம
சிற்சத்தபே

* தஜகூ லபளஷு ரொ—ஸஸ்யாஜி விபி ௨—
கா விபுசி ௨—நநி ௨—த ஐகி.

இதகவிருத்தததினே ப்ரத்யக்ஷம் அதுமானம் ஆகம மூன்
றும ப்ரமாணமென்று சொல்லியிருக்கக் ஶ் சிற்சத்தி ப்ரமா
ணமென்று சாந்தத்தென்னையோவெனலி? இம்மூன்றுஞ் சி
ற்சத்திக் * கபிவியஞ்சகமாகையா லுபகாரஸ்க்ஷணயாக வ
மைகொப்பிரமாணமாகக் கூறிபதே! இப்பிரமாணங்களினு ல
றிப்பட்ட வஸ்துகளில் அநிஷ்டமானதை விரிசையும் இஷ
டமானதைப் பற்றுசையும் இஷ்டாநிஷ்ட மிரண்டிமல்லாத
தை உபேக்ஷிச்சையும் ப்ரமாணத்துக்குப் பலம்; ப்ரமாண சா
மாகயஸ்க்ஷணம்.

¶ சிற்சத்தி-ஞானசத்தி, * அபிவிபஞ்சகம்-விளக்குவது

† ப்ரமாகரணம் - ப்ரமாணமென்று கையாயிகா சொல்
லுவர்கள், ப்ரமைக்குக் கரணமாகிற்று; ‡ சக்ஷாராதி ப்ரமா

னாமாமபொழுது தீபாகிசனும் ப்ரமானமாம், ஆகையால் சக்ஷுராதிகள சிற்சததிகு ப்ரமேயமுமாய் ஸு பதார்த்தாபி வியஞ்சமுமாவதனறி ப்ரமானமாகமாட்டாது.

† ப்ரமா-ஞானம் ‡ சக்ஷு - கன், ஸு பதார்த் தாபிவியஞ்சகம் - பெயாகளை விளக்குவது,

ஆகில் கண்ணலே காண்கிறேனெனகிற தெப்படியென்னி ல்? விளக்காலே காண்கிறேனெனகிறதுபோல வுபகாரம் ஆகையிலே சக்ஷுவானது சப்சுததையறியாது + ஸ்ரோத்ரமானது ஸுபததையறியாது இவ்வாறு பஞ்சேந்தரியங்களு மொன்றையொன்றறியமாட்டாதபடியாலும், ஒன்றினுடைய விஷயத்தை யொன்றறியாதபடியாலும், எல்லாவிஷயத்தையு மறிக்கிறதொன்றறியாதபடியாலும், எல்லாவற்றையு மறிக்கிறது புத்தியாகையால் புத்தியே ப்ரமானமென்னி ல்? புத்தியும் ப்ரகிருதி ஜ்யமமாகையால் சக்ஷுராதிகளுக்கு மாதிரும் பேதமில்லை. இதனறியும் புத்தியானது சுகதுக்கருபையாய சிற்சததிகுப் பிரவேயமானபடியாலும், ஜடவேயல்லது சிதநுபமான ப்ரமானமாகமாட்டாது ஆகையால் சிற்சததிகுப் பிரததியக்ஷாதி ப்ரமானங்களிலே அவ்யாத்திதேதாமும், நாநாப்பிரகாரமாயிருக்கிற ப்ரமேயங்களிலே அறியாததிதேதாமும், தான் நித்தியவ்யாபக சித்நுபமாகையாலசம்பவகோஷமு மில்லாதபடியாலே இத்தேதாஷத் திரயரஹிதமான ஆனமசிற்சததியே ப்ரமானம்.

+ ஸ்ரோத்ரம் - காது.

* சக்ஷு-ஊர் உள்ளவ்விர-வஸூ-வெய வாவாழி வ்யாவாஸு மஹிஷு-தெ | நந-சஸு-கூ-தொ ஜாநம் ய-கூ-ஷு-வீ-வீ-வாயநடு || ஸகூ-வீ-வஜு-மா

நீநாம் பூரணங்கு பூஸம்மதம் | யசுபூரணந்தம்
 மெயம் மெயாவும் பந்நலிதம் || உத்யாநநீய
 தெதத்யு ஸ்வாஜி விஷயகூதம் | யமெயந்நலிதம்
 ஜாநம் யதொஜாநெநநீயதெ || பஸ்யாநீகி ட்யுஸா
 மொகெ பூவிஜிஸுபகாரதம் | நகஸ்யாவி பஜா
 யுஸ்யு யஜிநாவகிபூஜா || ததெவஜாநஜெஷ்வஜு னு
 ணுஸாஜி நதாடியஸம் | நவகூதம் ஸஜஸாவிதள
 நஸ்யூத்யம் ஸநுபவெஜெநெ || ஸவத்யு யூவிணீ
 ஸவிசு மெஸவஜாநஜெதாஜத்யு | யசுவிஜா விஜம்ஸி
 ஜிபயுஜவிஜா நகினுந || பவஜிஸுவயூநீ ஜெகெ
 ந கஸ்யாநாநம்ந வெஷ்தெ | பூகீ தகூயிஸெ
 மெஷண ட்யுஜாஜெ ஸவிஸெஷதம் || சுஸம்வீஜா த்க
 கெந ந்நலிபவ மெஜ பூரணதா | பவஜிஸுவ
 ட்யுதெகினு ஸவம்ஜெவாஜி ஸநுபதம் || பூஜாநெ
 கானதாதெந பவமெஸயிந ஸந்தா || சுத்யூ
 வ யூபூஜாஜெஜாஷாணாந கஜாந ஸம்ஹம் || பூத்யு
 கூதாஜி பூரணெஷு வ்யூபூநா வ்யூபூ ட்யுஷணம்
 நாகி வ்யூபூஜெ மெஷு நாநாவாவெஷ்வத்யு
 நாகி || நாமய்யா யூபூபூவி பூரணெஷு
 தீஜ்யுஸம் உகி.

பின்னுமொருவன் அந்தக்கரணங்களும் * பாஹ்யேயந்தீரியங்களும் விஷயங்களும் ப்ரமாதாவும் இந்நகராலமுண்டானொனறையொன் றறிகையு மிவைகளிலே யொன்றில்லாவிடினு மறியமாட்டாமையு மாகையால் ப்ரமா சாமக்கிரியே ப்ரமாணமெனினி? மறுத்தால் அப்பொழுது ப்ரமாணம் ப்ரமேயம் ப்ரமாதா ப்ரமிதிமெனனும் வயவஹாரமில்லாமற்போம் யானொன்று யானொன்றைக் காட்டிலுமறிக மதுவதற்குப் பின்னமென்கிற வயாபதியுமில்லாம. ஒன்றினிலே யொன்றையொன்றறிகிறதென்கிறது மில்லாம. ஆகையாலே சந்தேகாதி களில்லாத ஆன்மசிறசத்தையே பரமாணம்.

* பாஹ்யேயந்திரிபங்கள்-வெளியே தோற்றுவிக்கும் பஞ்சேகதிரிபங்கள், ப்ரமாணம்-அளவை, ப்ரமேயம்-அறியப்படும் பொருள், ப்ரமாதா-அறிகிறவன், ப்ரமிதி - மெய்யறிவு, பின்னமென்கிற வயாபதி - வேறென்கிறதியம்.

* தஜுகூ தடுவெய்வநநவ்யுரெய ஸம்விரிவொ ஸாஜயீகெந நெஷு தெ | ப்ராஜாஜிவடாடுஷெ-ஸகிலைவ வடநீஸயாசு || நகசுப்ராஜாத்ரெபாஜி வுவுவஹாராஜி லொவகஃ | ஜாத்ரநவ்யுரெயாணாகே ஜகலாவதஸ்திதஃ || தெஷாஜுவுகிரெகெண ஸாஜயீ நவடிஸு தெ | யஜுகொவுகிரிக்ருதெதொலிந ஸாருபவசு || ஸம்பயாஜி விஹீநாகா விவகி ஜாநதிஷு தாடி ஊகி.

ஆஹூகரு * உக்தகோஷமுண்டு, உம்முடைய மதத்திலே ஆன்மா ஞானஸ்வரூபனாகையால் ப்ரமாணமும் ப்ரமாதாவும்

ப்ரமையுந் தானேயாகவேவண்டு மாகையானென்னிந்? அப்படி ப
ன்று; ஆனமசிற்சத்திபானது விதயாராகாதி †கலுஷிதையாய்
† விஷயாபிமுகியானபொழுது கலுஷிதாம்ச சிற்சத்தி ப்ரமா
ணமேயாம். புக்குமின § வ்ருத்திமோடேகூடி விஷயத்தை
ப் பரிச்சேதிக்கிறபோது ப்ரமையாம். இந்நவபாதிக்களிவூ
¶ அகலுஷித சைநகநியம் ப்ரமாதாவாம். இத்தவபாதிவ்ரு
த்தியினறி சிற்சத்தி x சிவோன்முகியானபொழுது சிவஞ்ஞா
லா + பிவிபத்தியிலும் சூரியகரணத்தாற் சூரிபனையும் சாவப
தரத்ததத்தையுங் கண்டதுபோலச் சிவனையு மந்தச்சிவஞான
த்தையுந் தன்னையுந் காணேகாணும்பொழுது அது ப்ரமைமயம்
அந்ந ப்ரமைபை யறிவிக்கிற சிவஞானம் ப்ரமாணமும், சிவைய
க்கியாது சந்திரமும் ப்ரமிதியும், ஆனமா ப்ரமாதாவுமேயாம்.

* உகததோஷம் - நீர்சொன்னதோஷம், † கலுஷிதை -
கூடிக்கலங்கல், ‡ விஷயாபிமுகியாதல் - விஷயத்தி விச்சிதக
ல் § வ்ருத்தி - வ்யாபாரம், ¶ அகலுஷிதம் - கூடிக்கலங்கலாத
து, x சிவோன்முகியாதல் - சிவனை விஷயமாகப்பண்ணுதல்,
+ அபிவிபத்தி - ப்ரகாசம்.

இதனால் ஆனமசிற்சத்தி கலுஷிதமாய் விஷயாபிமுகிபா
னபொழுது அந்தவம்சம் ப்ரமாணமெயொழிப ப்ரமாதா வா
காதென்றும், அகலுஷிதையாய் ப்ரோன்முகி யானபொழுது
ப்ரமாதாவொழிய ப்ரமாணமாகாதெனதுங் கூறப்பட்டது

* தடி—கூடுவளஷி ரெ— ஹி லகிஸ வராவெ
உதவ
கெளா லெயாயவனவ நஉஅபரூ | நதவஸூ ஹி றெஊ
ஜாநம் ஜாதாஜாநம் வெரொநூ—வல்கி || விஷயாஹி றெ
ஊ
வெஜாநம் ப்ரஜாணம் நப்ரஜாணதா | வெரொநூ—ஊ

வெவ்நயம் பூராவெவ நபூரண்பூ ஊதியொ
 ஜநா || *
 * கூறஞ்சூவி — சரிவாகு— ஸகிழியித ரா

ஸஜுப கருத விஜ்ர ஸா | சரிவம் ஸகூராஜி ஹிஸூரூபம்
 பெஸூதூராஜா மதாவூகிரிகி.

அத்ர சிரசத்திப் பிரமாணமென்றும் பொதுப்பிரமாணமா
 னது ப்ரமிதியாகாத, ப்ரமிதியானது ப்ரமையாகாத, ப்ர
 மையானது ப்ரமாதாவாகாத; பெத்தமுத்தியிரண்டிலு மா
 தரம் ப்ரமாதா அதரப்ரதிகஞான பேதத்திலே ப்ரமிதியாம்.

ஸ்வரூபஞானமான சிற்சத்தி முகத்திலே ப்ரமிதிபேதத்தி
 லே சிவனுடைய இச்சாஞானக்கிரியை ப்ரமாணம். முத்தியி
 லே சிவனுடைய ப்ராசத்தியாகிய ஸ்வரூபசத்தி சிற்சத்
 திப்பிரமாண பேதத்திலே மாயாபதார்ததங்கனே ப்ரமே
 மும் முத்தியிலே சிவனே ப்ரமேயம் இப்படியன்றி அத்ரசிற்
 சத்தினுத்தானே யோரவசரத்திலே ப்ரமாணமென்றும், ஓர
 வசரத்திலே ப்ரமைபென்றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமாதாவென்
 றும், ஓரவசரத்திலே ப்ரமதிபென்றுஞ் சொல்வது விருத்த
 ிர் மமத்வாசரயம் ஒரு வஸ்த்தவுக்குச் சொல்லுகிறது உ
 சிதமல்ல. இந்ந்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசத்திலே “இத்தகை
 யுகையருளால்” எனனும் பாட்டிலே “பொருத்தியிமீவகை
 புணரும்புனிதசத்திபுணாந்தே” எனனும் “பேசரிபவராகத்தன்
 கணமத்தசுகிடாய” எனனும் பாட்டிலே “இறைசத்தியுடனாய்
 நினைதே” எனனும், “பன்னிரங்கவருக்கண்ணம்” என்னும்பா
 ட்டிலே படிக்கத்தின ப்ரகாசத்தை விளக்குவக்கிற ஆதித்தப்
 பிரகாசம் அது பஸ் வன்னத்தைக் கூட்டியும் உருமத்தினே

அதை நீக்கித் தனது பிரகாசத்தைப் பறித்தும் நின்றதுபோலச் சிவஞானம் பெத்தத்தலே விஷயத்தைக்கூட்டிய முத்தியிலே யதை நீக்கி ஞானமாய்நின்று நேயத்தைக்காட்டி நிற்பதுஞ் சொல்லுகையானும்; சிவசத்தியே ப்ரமானமாத்ரசத்தி ப்ரமிதிமெனறே கொள்ளவேணுமெனவறிக.

அவயாததி அதிவ்யாததி அசம்பவதோஷ முண்டாயிருக்கையாலு மத்ரசிற்சத்தியைப் பிரமானமென்பது கூடாது. அஃதெப்படியெனவில்? சிவனை அந்த ஆனமசிற்சத்தி உறியப்போகாது என்கையினாலே யவயாததி தோஷமும், சிவஞானமரணது விஷயாதிகளையு மறிவித்ததுச் சிவனையு மறிவிக்கையினாலே ப்ரமேயமல்லாதவஸ்த்துச சிவனென்ப தொண்டனடாகையினாலே அதிவ்யாப்திதோஷமும் வந்தது. ஆனமசிற்சத்தி தானே சிவனை உறியமாட்டாதாகையினாலே அசம்பவதோஷமுண்டு. நித்யவ்யாபக சித்ரூபனமாவானாலும் சிவஞானத்தினாலே மலகோஷம நீங்கியும் சிவஞானமறிவித்தாலல்லது தன்னையும் சிவனையும் பாசத்தையு மறிபமாட்டாகபடியாலும் அசம்பவகோஷமுண்டு. ஆகையால் சிவசத்தியே பெத்தமுத்தி யிரண்டிலும் ப்ரமானமெனவறிக.

* ஸிவாகுட் ஸகிஷீயித்யா ஸஜ்ஜலக்யத விஜ்ஜுஸா | ஸிவம் ஸக்யாஜி ஹிஸூக்யம் பஸ்யுத்யாதீ மதா வுகிரிதி.

என்றது சிவலாகிப ஆதித்தனானவன் சத்தியினாலே அத்ரசிற்சத்தி மலம் நீக்கினவிடத்துச் சிவனையு மந்தச் சத்தியையும் ஆன்மாவையும் பாசங்களையு மறியுமென்றார்.

பெளத்தர் '1' அவிசம்வாதிபானவர்கள் அறிவு விஞ்ஞானம் ப்ரமானமென்பர்கள். அப்படிசொல்லி ஆகமப்பிரமந்

ணமில்லைபென்பன்; அப்படியன்று. பரலோக பாதாளலோகங்களையறிவிப்பது ஆகமமாகலால் ஆகமப்பிரமாணமுண்டெனவழிக. அகாவண?—அர்த்தகக்கிரியாஸ்திதி இதன்பொருள், யாதொருபதார்த்த * தரிசுதத்தினாலே ஞானமானது † பாதிசுபபடாமலிருக்கும் அதுவே அர்த்தகக்கிரியாஸ்திதி அதுசுடாக, ‡ பூதபௌவியத் விஷயங்களாயிருக்கிற அதுமானங்களிலே அவ்யாப்திபாஷகயாலே இநதஜந்நிஸ் வெள்ள மழைபெய்ததண்டானது என்கிறவிடத்தில் வெள்ளமுண்டு, அவ்விடத்த மழையில்லாதபடியாலே அர்த்தமுண்டு, கிரியையில்லையாகையால் அந்தகாலத்தில் இது அவ்யாப்தி, அவண § ஸ்மிருதிஞானமும் சவிகற்பஞானமும் ப்ரமாணமல்லவென்கையாலவனுக்கலக்ஷியமான விவவிரண்டினுமர்த்தகக்கிரியா காரியத்வமுண்டாயிருக்கையாலதிவபாடதியுமா மாகையால் ¶ பூர்வோகத சிற்சுததியே ப்ரமாணம்.

| அவிசர்வாதி விஞ்ஞானம் - யாதொருபதார்த்தத்தைக் கண்டககாலே ஞானமானது ஓடுக்கப்படாமலிருத்தல், * தரிசனம் - காண்பது, † பாதிக்கப்படாமல் - ஓடுக்கப்படாமல், ‡ பூதபௌவியத்விஷயம் - செல்கால எதிரகாலவிஷயம், § ஸ்மிருதிஞானம் - முனரினைவு, ¶ பூர்வோகத்தம் - முன்கொன்னது.

மேல் ப்ரபாகார்-அதுபூதியே ப்ரமாணமென்பர்கள் அதுபூதியாவது-¶ ஸ்மிருதி வியதிக்கஞானம். ஸ்மிருதியாவதேதெனவில்? § பூர்வாதுபவ ஜநிசமஸ்கார ஜநியஞானமென்பர்கள்; அதுசுடாக அஃகெவ்வாறென்வில்? * பசார்த்தஸ்மரண பூர்வகமாக வேதவாகயார்த்த ஞானத்துக்கு ஸ்வதகப்ரமாணம் சாதித்தவனே ஸ்ரூதிய்யதிக்கஞானம் ப்ரமாணமென்கையால் ‡ பூர்வோத்தரவிரோதம். மேலும் ஸ்மிருதிக்கு

ம் x ஆன்மஸ்வாத்மாம்சங்சளிற் ப்ரமாண்யமு மில்லையாமாகி
ல் தோஷமேதெனணில்? + ஸ்வமதத்தி லபசிததார்த்தமாகை
யால் அதுபூசியே பரமாணமென்பது † நிரஸ்தம.

¶ ஸ்ம்ருதி வ்யதிரித்தஞானம் - முன்னினைவில்லாதஞான
ம், § பூவாதுபவ ஜநித சமஸ்காரஜகதியம் - முனலுத்தந்த
துபவித ததலுலே யுண்டா யிருக்கிற, * பதார்த்த
ஸ்மரணபூர்வகம் - சப்காரத்ததை நினைத்து அதுமுன்பாக,
† பூவோததரவிரோதம - முனொன்னதற்கு பின்சொன்
னது விரோதம x ஆன்மஸ்வாத்மாமசம - தன்னுடைய வேக
மேசம், + ஸ்வமதம-தன்னுடையமதம, † நிரஸ்தம-கூடாமை.

மேல்பாட்டர் - அநதிகதார்த்தக்கதருப்ரமாணமென்பர்
கள். இதனொபாருள் ஒருக்காலுமறியாதவஸ்தவையறிவிக்கிறது
ப்ரமாணம்; அதுகூடாது ஒருகாற்கண்டகடத்தை யிதுகடம்
இதுகடமென மெழுங்காகவருகிற ஞான வகளிலே யிர ண்டாவ
து முதலாயிருக்கிற ஞானங்களுக்கு ப்ரமாண்யமில்லையாம இஃ
நன்றியும் தைவாதீனமாக § அர்த்தசம்வாதத்தை உண்டில்லை
மென்ற வாதம்உடைத்தாயிருக்கிறதோஷத்தையுடைய சகூ
ராதிகளுக்கும் *ப்ராதவிப்பரஸம்பக வாக்பங்களுக்கும் ப்ர
மாண்யமவந்துவிடும். ஆகையாலி துவுநிர்ஸ்தம். பூர்வோகத ஆன்
மசிற்சத்தியே ப்ரமாணமாகில் சிற்சத்தியானது இகத்திரிபாத்தக்
கரணங்கள் சம்பந்தமன்றி தானே ¶ பகார்த்த தாபிமுடியாகா
து. ஆகையாலே சிற்சத்திக்குக் கடாதிவிஷயங்களோடு சம்ப
ந்தமெப்படிமென்னில்? ஒக்கும் சிற்சத்தியான தாணவமலத்
தாற் தாகையப்படுகையாலே † ஸ்வநிஷ்டமாகவே யிருக்கும்.
கடையிலுலே ‡ கஞ்சித்தஞ்ஞான நீக்கப்பட்டு வித்தையு மரா
கமுங்கடினொழுது புத்தியாதியோடேகடி விஷயா ியி
முடியாய் ஞானேகதிரியங்களோடேகடி விஷயசம்பந்தமாம்.

இந்தப் ப்ரமாணம் § நிர்விகற்பகமென்றும் * சவிகற்பகமென்று மிரண்டுவிதமாக. நிர்விகற்பமாவது ¶ சாமாநயமாகவொரு, ‡ வஸ்துவைககாண்பது. பிரகு † சம்சய ○ விபர்யயஸ்மிரிதி ● நிவிராதத்யினபொருட்டு * நாம ॥ ஜாதியாதி போசனைபைப்பண்ணு 1 மவாநகர வ்யாபாரம். இந்த நாமஜாதி யாதி விகற் 2 பாநகரம் வஸ்துவை 3 யதாவத்காக வறிஞறது சவிகற்பகஞானம் இந்த ப்ரதயக்ஷநகரன் இந்த்ரிப 4 சாபேக்ஷமென்றும் அநதக்கரண சாபேக்ஷமென்றும் இந்த்ரிபாநதககரண 0 நிரபேக்ஷமென்று மூன்றுவிதமாகம். இதில் இந்த்ரிபாநதக்கரண நிரபேக்ஷ ப்ரதயக்ஷமாவது ஒருக்காலு ¶¶ மரவரணலேசமந்நிருககிற ஈஸ்வர சிற்சத்தியாலே சிவாநகதத்தை ஆன்மா வகநநியமாக வதுபவிப்பது. இதற் கந்யமாண வித்திரியசாபேக்ஷ ப்ரத்யக்ஷமாவது ஆணவமலா §§ வ்ருத்திபைக கலையாலே சிருசித் நீககப்பட்டு அநதக்கரண ஞானேந்த்ரிப †† தவாரா வஸ்துக்களை யறிவது அநதக்கரண சாபேக்ஷமாவது ‡‡ பாச்யேந்த்ரிபங்களி ஓலே கண்டபதார்த்தங்களை சிறசத்தியானது அந்நககரணங்கனோடுகூடிநின்று சித்திப்பது.

§ நிர்விகற்பம் - விகற்பமில்லாதது, * சவிகற்பம் - விகற்பத்தடனே கூடினது, ¶ சாமாநயம் - பொது, ‡ வஸ்து - பொருள், † சம்சயம் - ஐயம், ○ விபர்யயம் - திரிவு, ● நிவிர்த்தி - இல்லாமை, * நாமம் - பெயர், ॥ ஜாதியாதி - குலம் குணமுதலான, 1 அவாந்தரம் - நடுவேயுண்டானது, 2 அந்நரம் - பிற்பாடு, 3 அதர்வத் - உள்ளபடி, 4 சாபேக்ஷம் - கூடினது, 0 நிரபேக்ஷம் - கூடாதது, ¶¶ ஆவாணலே சமந்நிருக்கிற - மறைப்பில்லாமலிருக்கிற, §§ வ்ருத்தி - அதிகமாதல்அதாவது மறைத்தல், †† தவாரா - வழி, ‡‡ பாச்யேந்த்ரியம் - வெளியிந்த்ரியம். அதாவது கண்முதலிய ஞானேந்த்ரியங்களை.

* தடி-கூடம்—விகட யொயாசு வொஸதி ரொகா
 திவியசெய்தெ | வஸ-ஸுர-குப சாத்ரஸ
 மூமண னிரிகடகழ || நாலஜாத்ரஜி ஸம்வய
 ஸஹிதஃ ஸவிகடகழ || வனதஜெய்ய வொவெ
 க்கு னிரவெக்டு கெவெயய || சுக்டுகரண ஸா
 வெக்டு திக்ரீவிய திஷ்யெ | தகெ-சு-யா
 நவெக்டு ஸவ-ஜா து-கஸ்யயா || விஹகா
 நடி யொயா-ய யொம வொலாவிகொஜதஃ | சுந
 ஜெய்ய வொவெக்டு வொலா-ந தி-க-யெ ||
 ஹ-ய-வெக்டு யா-க-த-வ-ரொணாய-வெ-க்டு
 ணம் || சுக்டுகரண வொவெக்டு வி-கெ-வெ-ய-வெ-
 மகி ரிகி.

இந்தப்ரமாணு ஶிவி-ஞ்சகமானது ப்ரத்யக்ஷமெனறு
 ம் அதுமானமெனறும சப்தமென்றும் ஶசவததிர்கு மூனறுவி
 தமாம.

ஶ அபிவ்யஞ்சகம் - வெளிப்படத்தோற்றுகிறது.

* தடி-கூடம்—தடி-கூட-ஜெ-ந-ஜெ-ஸ-ம-ஸ-ஜெ-
 நஸாங்கர ஹகி.

மெல் உலோகாயிசன ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே பொழிக் த
 னு'மானுகமங்கள் ப்ரம'ணமல்லவென்பன் அதற் கவனு-
 ய ம-த-தை நிராகரித் ததுமா னுகம ப்ரமாணங்ஸுண்டெனப
 து பரபக்ஷத்தி லவனுடைய மதநிராகரணத்திலே கூரப்பட்
 டது.

நாலு பூதங்கூடினதே ஆன்மாவென்பன் “பூதங்கூடினதை” கண்டாயோ இந்தப் பூண்டபூத வுடம்பினவகொழு போகமென்கொடு கண்டனை” இதைல்லாம் அறுமானமெனவழிக.

அராவாசையுங் க்ரஹணநீண்டலும் சததப்ரமானத்தினாலேயே அழிகதாய்; ஆகையால் உரையுண்டு.

இலி ப்ரததியகூடினாளுகமங்க ளல்லாமல் உபமாகம் § ப்ரதிகப்ரமானமென்று கையாயிகர் சொல்லுவர்கள். அந்த உபமாகம் அறுமானத்திலே * அந்தர்ப்பவிக்கும்படி ‡ ப்ரதிகரிப்பிப்பாம். உபமாகமாவது கவயமாகிய மரைபையறியவேண்டின பட்டணஸ்தனானவன் வந்ததுக்குப்போய் வந்ததிலுள்ளவனான வொருவனை மரையெப்படியிருக்குமென்று கேட்கப்பசுவைப்போ விருக்குமென தவன் சொல்லக்கேட்டு வந்ததிரகுப்போய் மணைக்கண்டு இது ¶ கோசத்ருஸ்யமாயிருக்கிற மரை கவயமென்றழிகிறது. இது ப்ரதயகூடினா ளுரமங்களினாலே † யசாத்யமாகையாலே ப்ரதிகப்ரமானமெனவில்? சாஸ்தரஸ்யனான முமாகமேயாமெனவில்? இத்தமரை பசுவருகு சமாகமாமென்கிறபொழுது ப்ரதயகூடியேயாம். அல்லது 1அதிதேசவாகய சரவணத்திற்குப் பிற்பாடு கவயமாவ சரிபதவ பரிசேசுதமான துபமாகமெனவில்? அதுசப்தத்தினாலே தானேவரு. இந்தப்பசுவருகுச்சமாக மறை பென்கிற துபமாகமெனவில்? அந்தமரை யிகதப்பசுவருகுச சமாகம் கருகத சாஸ்தரஸ்ய ப்ரதிகையாகியாலே யென்றுசொல்லியது மிக்கையாலே அஃதறுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும்; ப்ரதிகப்ரமானமல்ல.

§ ப்ரதிக் - தனியே, * அந்தர்ப்பவிக் - அடங்குதல், ‡ ப்ரதிகரிப்பித்தல் - சொல்லுதல், ¶ கோசத்ருஸ்யம் - பசுவருகுசரிபாயிருக்கிறது, † அசாத்யம் - (அழிகிறது) கஷ்டம், அந்

வது அறியக்கூடாடுதன்பது கருத்து, 1 அநிதேசவாக்ய ச்ரவணம்-வநத்திலிருப்பவன சொன்னகைக கேட்டது, 2 வாச்சிய தவபரிசேதம் -சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறது.

ப்ரபாகரர் *அர்த்தாபத்தி பரதக் ப்ரமாணமென்பர்கள். அர்த்தாபத்தியாவது ஒருபுருஷன பகல்லல்லாம் போஜநம் பண்ணவில்லை பருத்தமிழருக்கொருன எனறதுகொண்டு பகல் போஜநம் பண்ணுகவனுக்கு தேகபுஷ்டி ராதரி புசிபாவிட்டால் கூடாதாகையா லிநக வதுபவத்தினாலே ராதரிபுசிப்பாடு என்று நிச்சயிக்கப்படுவது. இதுப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாண சதுஷ்டயங்களிலு x மகம்மிபமாணபடியாலே அர்த்தாபத்தி ப்ரதக் ப்ரமாணமெனின? அஃதல்ல இந்ந அர்த்தாபத்தியானது கேவல வ்யதிரேகியதுமாதத்தி லநதர்ப்பவிகுமும். அஃடுபபடியெனனில்? தேவதத்த னிராத்ரி புசிப்பன், பகல்புசியாமலிருக்கவும் பருத்திருக்கையாலே. எவன் ஶ்ரீதிவாராத்ரம் புசியாமலிருநதா னவனுக்கு † பீநதவகூடாது, § மாசோபவாசியைப்போல வென்கையால் கேவல வ்யதிரேகியி லநதர்ப்பவிகுமும். ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

* அர்த்தாபத்தி - பொருள், x அகம்மியம் - அறியப்படாதது, ஶ்ரீ திவாராத்ரம் - பகலுயிரவும், † பீநதவம் - பருத்திருத்தல், § மாசோபவாசி - மாசப்பட்டிணி யிருப்பவன்.

மேல் பட்டாசாரியர் ப்ரத்யக்ஷாதிகளைத்தும் ப்ரமாணமும்ன்றி யபாவமான † ததுபலத்தி வேதயமாகையா லபாவம் ப்ரதக் ப்ரமாணமெனபர்கள்; அதுகூடாது, சக்ஷுசம்புத்தமான விந்தபூதலம் ஶ்ரீ கடா பாவத்தைபுடையதென்று பூதலத்துக்கு விசேஷணமாகத்தான், இந்த பூதலத்திலே கடியில்லையென்று பூதலத்துக்கு விசேஷியமாகத்தான், கரணியி

கீகப்படுகையா லிந்த வபாவம் ப்ரத்யக்ஷத்தி லந்தர்ப்பவிக்ரு
ம்; ஆகையாலே ப்ரதக் ப்ரமாணமல்ல.

† அநுபஸ்திவேத்யம் - இல்லாமைபைக்கொண் டறியப்
படுகை; † கடாபாவம் - (கட ஆபாவம்) கடமில்லாமை.

பௌராணிகர் பாரிசேஷமும் சம்பவமும் ஐதிகமுடீ ஸ்வ
பாவலிங்கம் இவைநாலும் ப்ரதக் ப்ரமாணமென்பாகா.
இவைகள் முன்சொன்ன மூன்றுப்ரமாண த்ரயத்தி லகதாப்ப
விக்கையால் ப்ரதகப்ரமாணங்களல்ல. அஃதெவ்வாறெனனி
ல்? ஆயிரமியானையின் பலமுடையவர்கள் சல்லியன சராசந
தன சீசகன பீசேனன இந்த நாலுமேருமாகையா லிவர்களா
க்குள்ளே சீசகனை வகைத்தவனாறென்றவிடத்தில் அவவிடத்
தில் சல்லியனுஞ் சராசந்தனு மில்லாதபடியால் * அஞ்ஞாத
வாசியாகிய பீமசேனனையென்று நிச்சயிப்பது பாரிசேஷம். ஆ
யிரமியானையின் பலமுண்டான சீசகன தனக்கு சமபலமான
வன கையாலே கொல்லப்படுவன; அத்கனடைபலத்தை யுடை
த்தாகையாலே சராசந்தனைப்போலே யெனகிறது வ்யாப்திமு
லகமானபடியாலே யிந்தப்பாரிசேஷம் அநுமாகத்தி லந்தர்ப்
பவிக்கும். சம்பவமானது ஆயிரத்திலே நூறுண்டென்கிறது,
இதவும் வ்யாப்திமுலகமாகையா லநுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிக்
கும். ஸ்வபாவலிங்கமானது - தேமா † வ்ருக்ஷமாம். தேமா
ஸ்வபாவ மாகையால் வ்ருக்ஷமாகாதபோது தேமாவாகாது.
‡ சிலைபால என்பது அந்வய வ்யதிரேக வ்யாப்தியுண்டாயிரு
க்கையால் இதுவும் அநுமாகத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும். ஐதிகமா
வது இந்தஅரசிலே † ரக்ஷாவுண்டென்பது. இது ப்ரத்யக்ஷமு
மல்லாமல் அநுமானமுமல்லாமல் வாக்யமுலமாகையால் சப்
தத்தி லந்தர்ப்பவிக்கும்; ஆகையால் முன்சொன்ன ப்ரத்யக்ஷ
நுமாகாகமங்கள் மூன்றுமே ப்ரமாணம். இந்தப்பிரமாணங்களி

ஊடைய ப்ரமாண்யமானது § ஸ்வதோவா பரதோவாவென்
வில்? இந்த மூன்றுப்ரமாணத்திலும் 1. அநுரூகமாயிருக்கிற
வானமசிந்ததிபாணது + ஸ்வசம்வேத்ய மானகயரலே x ஸ்
வககபரமானமே.

* அநுரூதவாசி - அறியாமல் வநவாசம்பண்ணுவோன,
¶ வ்ருகூடம் - மரம், † சிலை - கல்லு, ‡ ரகூ - பேய், § ஸ்வ
தோவா பரதோவா-தனைக்கொண்டுவருமொ வேறொன்று
கொண்டிருமொ, 1. அநுரூகம்-கூடியிருத்தல், + ஸ்வசம்வேத்
யம் - தனனாலே யறியப்படுகிறது, x ஸ்வதகப்ரமாணம் -
தனைக்கொண்டறிக்கிறதே ப்ரமாணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பதிபசுபாச தரிபதாரத்தமாகிய ப்ரமேயசித்தி ப்ரமாண
மன்றி யில்லை பெணபதனாற் ப்ரமாணங் கூறுகணரூர்.

அளவை - பரமாணம், ஆறென்பர், —காண்டல் - ப்ரத்தி
யகூடம், —தருதல் - அநுமாணம், —உரை - ஆகமம், —அபாவம் -
அநுபலத்தி—பொருள் - அர்த்தாபத்தி, —ஒப்பு - உபமாகம், இ
பபடி பாட்டனும் வேதாந்தியும் ப்ரமாணமாறென்பர்கள் . அரு
கணம் ப்ரபாகரணம் அவைகளுகளுள் அபாவப் பிரமாண மொ
ன்றையுற் தள்ளிப்பிரமாணம் ஐந்தென்பர்கள், நையாவிதன் அவ
றதுள் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மொன்றையுற் தள்ளி காணென்
பன், சாங்கியன அவைகளுள் உபமானப்பிரமாண மொன்றை
யுந் தள்ளிப் பிரமாண மூன்றென்பன், பொளத்தனும் வைசேஷிக
னும் அடையிற்றுள் ஆகமப்பிரமாண மொன்றையுந் தள்ளிப்பிர.

மாண்பிரண்டென்பர்கள், உலோகாயிகள் அவற்றினுள் அறுமாண்பிரமாண மொன்றையுத்தள்ளிப் பிரமாண மொன்றென்பன், — அளவையேமேலும் - சொல்லியவாறுப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும், — ஒழிவு - பாரிசேஷ்யம், — உண்மை - சம்பவம், — ஐதிகம் - உலோகவாதம், — அதனோடியல்பு - ஸ்வபாவம் என நான்களவை காண்பர், — அவையிற்றினமேலு மறைவர் - சொல்லிய விப்பத்துப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும்ப் பிரமாணங்களைச் சொல்லுவார்கள், — அவையெல்லாமளவைய - அந்த வெல்லாப் பிரமாணங்களுக்கு சாங்கியத்திலேபோல சைவசித்தகர்த்தத்திலே, — காண்டல் கருத லுரை யென்றிம்முன்றின் - பாததியகூடம் அறுமாணம் ஆகமமென்கின்ற முன்றுப் பிரமாணங்களின், — அடங்கிடமே - அந்தர்ப்பவிக்குத்தானே.

இத்தப் பிரமாணங்களினது பகுப்பிலகூறும் அடக்கம் உதாஹரணங்கள் விரித்து, சுருங்கியவுடைய லுரைகளில் விபரீதமாய் விரியும்; ஆதலால் முனசொல்லிய முனனோருடையிற் முதிர்ந்தோருரைக்க வொருநெறிபாலறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவுகூறுவான்றொடங்கி, அவ்வளவையினியல் புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை பெடுத்தக்காட்டலாகாடையின், முதற்கண் அளவையினியல்புபதினான்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

எ-து. பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேஷ்யமுதலிய காண்குயிரமாணமுள்ளவைன்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும்

ககக் சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பிரமாணங்களுள்வென்பாருமுள். அவைபெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சிமுதலிய மூன்றனுளடங்குவனவனிவே ருவனவல்லவென்பதாம்.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மதுமானத்தி லடங்குமெனப்புத்தர் முதலாயினூர் கூறுப. அஃகதனுளடங்காதென்பது“நூலுரைத்தானொருவனுளான, என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க. பௌத் - சௌத் - மறுதலை - கட—செ.

இது சொற்பொருட்டின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருகா வருமாறு.

—o—

அளவைப்பிரமாணங்களினுலு மறியலாமென்ற தெப்படி யென்ற மாணுக்கனைகோக்கி மேலருளிச்செய்குரார்.

அளவை - அளந்தறியத்தக்க ப்ரமாணம்,—காண்டல் - ப்ரத்தியக்ஷம்,—சுருதல் - அதுமானம்,—உரை - ஆகமம்,—அபாவம் - உள்ளடையிலையெனகை,—பொருள் - அர்த்தாபத்தி—ஒப்பு - உவமானம்,—ஆறென்பர் - இப்படி ஆறுவகையாகச் சொல்லுவர்கள்,—அளவைமேலும் - இந்தப்பிரமாணங்கனையொழிய மேலும்,—ஒழிவு - பாரிசேஷம் (பாரிசேஷம் - மூன்றுபெயரிலே யிருவகைக் கள்வரல்லவென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வனென்றறிகை),—உண்மை - சம்பவம் (சம்பவம் - நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்றறிகை),—ஐகிகம் - மரத்திலே யே யுண்டென்றூலதுபோல் ப்ரதிபாதிக்கை,—இயல்பு - மா சூத்ததென்றால் மரத்தின்மேல் நிற்றல்,—என

நான் களவைகாண்பர் - எனறு நாலுவகையாசவு மளக்கிதிவர்
கள, - அவையிற்றின்மேலு மறைவர் - அவையிற்றுடனே வே
ரேயுஞ சொல்லுவர்கள், - அவையெல்லா மளவை - அப்படிச்
சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ப்ரமாணங்கள், - காண்டல் கரு
தலுரை பென்றிம்முன்றி னடங்கடுமே - இவைதான் ப்ரத்திய
கூடம் அதுமானம் ஆகமம் எனறு சொல்லப்பட்ட மூன்றினுள்ளு
மடங்கும்:

இதனாற்சொல்லியது ப்ரத்தியகூடம்முகலான பத்தும் ம
ற்றுமுள்ள ப்ரமாணங்களுங் காண்டல் கருக லுரை யென்னு
மூன்றினுள்ளு மடங்குமென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

அளவை இலக்கணம்.

அளவை - ப்ரமாணமாவது, - காண்டல் - காட்சியும், -
கருதல் - அதுமானமும், - உரை - ஆகமமும், - அபாவம் - இன்
மையும், - பொருள் - அருத்தாபத்தியும், - ஒப்பு - உவமையுமெ
ன, - ஆறென்பா - ஆறுவகைப்படுமென்பர், - அளவைமேலும் -
அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்களுக்கு மேலும், - ஒழிபு - பாரிசே
ஷமும், - உண்மை - சம்பவமும், - ஐதிகத்தோடு - உலகவாத
த்தடன், - இயல்பென - சகசமுமென, - நான்களவை காண்ப
ர் - நான்குப் பிரமாணமுளவென்பாரும், - அவையிற்றின் மே
லுமறைவர் - அப்பத்திற்கு மேலும் ப்ரமாணங்களுளவென்பா
ருமுள்ள, - அவையெல்லா மளவை - அவையெல்லாம் ப்ரமாண
மேயாயினும், - காண்டல் - காட்சியும், - கருதல் - அதுமான
மும், - உரை - ஆகமமும், - என்றி ிமூன்றி னடங்கடுமே - என்
ற இம்மூன்றி னடங்குவனவன்றி வேறாவனவல்லவென்பதாம்.

இதனானே ப்ரமானியினத்தெனக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிமூத்த முறையானே காண்டன் முதலிய
மூன்றினையும் வகுத்துணர்த்துகறா.

மாசறு காட்சியையந் திரிபின்றி விகற்பமுன்னா,
வாசற வறிவதாகு மநுமான மவினாவம், பேசறு
மேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும், காசறு
முராயிம்மானத் தடஙிடாப் பொருளைக்காட்டும்.(உ)

(இ-ள்.) மாசறு குற்றமில்லாத காட்சியாவது ஐயந் திரிபு
காட்சியை மிகுதி முதலிய குற்றத்தை யின்றி யரண
யாதிரிபின மரவினது சிற்சத்தியா ளறிவது.

றி விகற்பமுன்னா
வாசற வறிவதாகு
மும்

அநுமான ம அநுமானமாவது தன்னைவிட்டு நீக்காத
வினாவம் பே வ்யாததி பொருத்தின வேதவைக்கொண்டு
சறு மேதுக்கொ மறைந்தபொருளை யறிவது
ண்டு மறைபொ
ருள் பெறுவதாகு
மும்

காசறுமுரை குற்றமற்ற வாகமப்பிரமானமாவது மு
யிம்மானத் தட ன்சூறிய காட்சியானு மநுமானத்தானு ம
ங்கிடாப் பொரு றியப்படாதிருக்கிற ஸ்வர்க்க கரகாதிகளை
ளைக்காட்டும். யீடுன் தறுதியிவிப்பது—எ-று.

வினா - விட்டுநீங்குவது, அவினா - விட்டுநீங்காதது, பரவம் - உள்ளது; இது வடமொழி.

பசு சாத்திரஞ் சொன்னவர்கள் சர்வஞ்ஞரல்லாதபடியாலு மிராகத்வேஷத்துடன் கூடினவர்களாதலானுஞ் சிவனுக் கஃதில்லாமையாற் சிவவாக்கியங் குற்றமில்லாதவாகியம் ஆதலாற் காசறுமுனாயெனச் சிறப்பித்ததெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மேல் ப்ரத்யக்ஷாநுமாகமங்களுடைய லக்ஷணங்கூறுகின்றது.

மாசதுகாட்சி - குற்றமற்றப் பிரத்யக்ஷமாவது, — ஐயம்-சக்தேகம், — திரிவு - ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காண்பது, — அனதி - பூர்வஸ்மரணையன்றி, — விசுற்பமுனா - நிர்விசுற்ப * தரிசுநூத்திரம் சவிகற்பமாக விசாரித்தது, — ஆசுவநிவதாகும-முனசொனன ட்சம்சயாதிதேரஷங்களின்றிக்காண்பதாம், — அநுமானம்-அநுமானமாவது, — அவிசுரபரவம் - காரணகாரியங்களுடைய பிரிவின்றை, — பேசுறுமேதக்கொண்டு மறைபொருள பெறுவதாகும் - த்ரடவ்யூப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகிய காரியவேறுவைக்கொண்டு அப்ரத்யக்ஷமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது, — காசறுமுனாயிம் மாணத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டிம் - சிற்றறிவனும் வஞ்சகமன்றி சர்வஞ்ஞனுக்கு சர்வாகத்திரியாயிஞ் சர்வஜீவ தயா பரணுமாகிய கீஸ்வரன் வாக்யமான வேகாகமங்கள் ப்ரத்யக்ஷாநுமானமாகிய விவ்விதண்டினுள்ள மறியப்ப்டாதபொருளையறிவிக்கும்.

¶ அன்றி - இன்றி எனவும் பாடும், இன்றி - இவ்விரண்டும்
 ன்றி எனப் பொருளுரைப்பதுவுமொன்று, * தரிசனந்தரம் - க
 ண்டபிறகு, † சம்சபாதி தோஷங்கள் - ஐயந்திரிவுகளாகிய கு
 றமம், ‡ அவிநாபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு - எனஒன்றாகச்
 சேர்த்து டிரிவினமைசொல்லுகிற காரியகாரணத்தைக்கொண்
 டி தரடவயாப்திபாகச் சொல்லப்பட்ட, —மறைபொருள் பெ
 றுவதாகும் எனக் கூட்டிமுடிக்கவும்.

ஞானப்பிரகாசருவைருமாறு.

—0—

மேலிறுத்தமுறையானே காண்டலமுதலிய ப்ரமாண மூ
 னறினையும் வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

மாசறுகாட்சி - சூற்றயில்லாதபொறி புணர்ந்த சிற்சத்தி
 ச்சுற்றி ப்ரதயக்ஷமாவது, —ஐயந்திரிவினறி - சகதேகவிபரீத மி
 ருதிகளன்றி, —விகற்பமுனல - நிர்விகற்பத்துகருமேற் சவிக
 ர்பமாக, —ஆசற - சூற்றயினறி, —அறிவதாகும் - பொருளைப்
 போதிப்பதாகும், —அறுமானம் - தாமமுதற்சாதநம் புணர்ந்த
 சறசத்திககுறி யறுமானமாவது, —அவிநாபாவம் பேசுறுமே
 துக்கொண்டு-வ்யாததிரியாதி சொல்லப்படுமந்த தாமமுதற்சா
 தநவகொண்டு, —மறைபொருள் பெறுவதாகும் - ப்ரத்யக்ஷத்த
 கக்கீபோக்யமு மயோக்யமுமா பொளித்தவஸ்துவையறிவிப்ப
 தாகும், —காசறுமுறை - சூற்றமற்ற அர்த்தவாக்யம் புணர்ந்த
 சிறசத்திச்சுற்றிச் சிவாகமமாவது, —இம்மானத் தடங்கிடாய்
 பொருளைக்காட்டும் - ப்ரத்யக்ஷத்தைக் கடைது அறுமானாதித்
 மாகிய புதார்த்தத்தையும் போதிக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. அம்முன்றனும், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமினறி விடயங்களை நேரேயறிவதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி காட்சியளவையெனப்படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதெனறிச்சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறைநது நின்ற பொருளை அதனை விட்டு நீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழுமேதுவைக்கொண்டு அவவாறுணர்வதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி கருதலளவைபெனப்படும். இவ்விரண்டானுமறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தனவாக்கியங்கொண்டு அவவாறுணர்ச்செய்வதாகிய ஆனமாவினது ஞானசத்தி உரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோகமுதலாயின. இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம். ஜயந்திரிவினறி விகற்பமுன்னுவெனபதனை யாண்டுங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே இம்முன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

காண்டல் கருதலுணானன்ற விம்முன்றினு மெல்லா மடங்குமென்னில்? இம்முனறையும் விரித்துணாக்கவேணுமென்ற மாணுக்கனானேனக்கி மேலருளிச்செய்க்கார்.

மாசறுகாட்சி - சூற்றம்ந்தப் பிரத்யட்சமானது—
ஐயத்திரிவினறி விகற்பமுன்னு வாய்மறறிவதாகும் - ஐயக்கா

ட்சியுந் திருவுகாட்சியுமற விகற்பக் காட்சியும் விசாரியாமலி
பொருளைக்கண்ட மாந்ரத்திலே குற்றமற வறிவதாகும்—அறு
மானம் - அறுமானமானது— அகிலூபாவம் - அவினூபாவமெ
ன்றும், -பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும்—
பிரிவில்லாதருணமாகச்சொல்லப்பட்ட வேதுக்களைக் கொண்டு
காணுதபொருள்களைக் காணப்படுவதாகும்,—காசறு முரையிம்
மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக்காட்டும் - குற்றமற்ற வாகம
மானது முன்சொல்லப்பட்ட விரண்டுப்ரமாணங்களினு மடங்
கூதவத்தத்தைக் காட்டாநிற்கும்.

இதனாற்சொல்லியது ஐயக்காட்சி திரிவுக்காட்சி விகற்பக்
காட்சி மூன்றுங்கூடாமற்காண்கிறது மாசறுகாட்சியென்றும்,
அறுமானம் ஏதுக்களைக்கொண்டு மறைந்தபொருள்களைக் காண்
கிறதென்றும், ஆகமம் இந்தவிரண்டுப்ரமாணத்தினு மடங்காத
பொருளைக் காட்டிநிற்குமென்னு முறமையுறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அர்மூன்றுணர்) விகற்பமுன்னு-நிருவிகற்பவுணர்வை
தீ தைக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயத்திரிபின்றி - ஐயவுணர்வு
ம விபீதவுணர்வு மில்லாமல்,—ஆசறுஅறிவது-விடயங்களை தே
ரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி—மாசறுகாட்சியா
கும்-குற்றமற்ற காட்சி யளவையெனப்படும்,—மறைபொருள்-
அங்வண நேரே யறிப்படுவது இனிற்சாதித்துப்பெறற்பாலதாய்
மறைத்தநிந்தரபொருளை,—அவினூபாவம் பேசறுமேதுக்கொண்
டு -அநனைவிட்டுக்கீங்காது யாண்டுமுட விசமுமேதுவைக்கொண்
டு,—விகற்பமுன்னு வையத்திரிபின்றிப் பெறுவது -அவ்வாறு
நிருவிகற்ப வுணர்வைத்தனைக்கு முன்னாகக்கொண்டையவிப

ரீதக்குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவின் து ஞானசத்தி, — அ
 ஹமானமாகும் — கருகலையை யெனப்படும், — இம்மரணத்த—ங்கி
 டரப்பொருளை — இவ்விரண்டு ப்ரமாணங்களான மறியப்படா
 தபொருளை ஆப்தவாக்கியங்கொண்டு, — விகற்பமுன்னு வையங்
 திரிபிணதிகாட்டும் — அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு
 முன்னாகக்கொண்டு ஐயவிபரீதக்குற்ற மின்றி யுணர்ச்செய்வதா
 கிய ஆன்மாவின் து ஞானசத்தி, — காசமுழுவா — குற்றமற்ற வு
 ரையளவை யெனப்படும் — ௭-௩.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஐயக்காட்சி திரிவுகாட்சி யிருவிதமென்பதும் சவிகற்ப
 நிர்விகற்ப யிருவிதமென்பது முணர்ந்ததுகரூர்.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருதலையந் திரிய
 வே, கொண்டறிரிவரம் பெயர்சாதி குணமேகன்மம்
 பொருளெனவைந், துண்டவ்விகற்ப வுணர்வினுக்குப்
 பொளிணுண்மை மாத்திரத்தின், விண்டவில்லா வழி
 வாகும் விகற்பமல்லாக் காட்சியே. (௩)

(இ-ள்.) கண்ட ஐயக்காட்சியாவது - தோன்றினதொரு
 பொருளை பொருளைக் குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்
 யிரட்டுற லோவென் றிரண்டிறக்கருதாமது
 வே கருதலையம்

திரியவே கொ திரிவுகாட்சியாவது - தோன்றினதொரு
 ண்டறிரிவரம் பொருளை விபரீதமாகக் கருதலை.

அஃதாவது? இருளின்கண் மயக்கத்தாற் பழுதையெய்க் கண்டு பாம்பென தச்சமுறுதல். இங்ஙன மாறுகொளக கருதல் பிறவும் வந்துழிக்காண்க. விகற்பகாட்சி இருவிதமாம் அஃதாவது?

பெயர்சாதி கு பெயர்முதலிய வைநதையுங் கூடி யறியுணமேகன் மம் மறிவு சவிகற்பக்காட்சி. அஃதாவது? பெ பொருளெனவை யர் மாவென்பது, சாதி மாவினது தன்மை. ந துண்டவவிகற் குணம் வண்ணம் வடிவு முதலாயின, கனம ப வுணாவின்னுகு ம் அசைதல் நின்றன முதலாயின, பொருள் மரம்

பொருளினுண் சவிகற்பம் போலப் பெயர்முதலியவற்றை மை மாத்திரத்தி க் கூட்டி யு னராமற் பொருளி னுண்மை மா ன விண்டலில் த்திர முணரு முணர்வு நிர்விகற்பக்காட்சி லா வறிவாரும் யாம்—எ-று. விகற்பமில்லா க் காட்சியே.

அஃதாவது இஃதொன்றென்கை. இப்படி பைந்துவகையாக விகற்பியாதற்கை யெனவறிக.

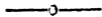
ஆனால் ததான் பாலமுகாடிகள் ஞானத்தைப்போலவோ வென்னில்? அவர்களுக்குள்ளே விகற்பித்தறியு மறிவும் பிரியாப் பிரியமு முண்டாகையால் விகற்பஞானமெனவறிக.

ஏசார மீற்றசை.

உதாரணம் “அவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்றிரண்டா மக் காட்சி-யிவிகற்பங் காட்டுவம்பா ரீண்டு.”

“அவிகற்ப மத்தமுண தென்றறிகை பின்பறிகை- சவிகற்ப நர மாதி சார்ந்தது” எனவறிக. (கூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ப்ரத்யக்ஷலக்ஷணங் கூறுகின்றது.

கண்டபொருளை யிரட்டுதலே கருதலையம்-இரண்டு த்வஸ்துவக்குப் பொதுவாயுள்ள வடையாளத்தை மொன்றினிடத்திலேகண் டிது வெதுவோவென்பதவும், ஒருதருமத்தை யிரண்டு வஸ்துக்களிடத்திலே கண்டு சந்தேகப்படுவதும். அஃதாவன? சாயம் ப்ராதம் சந்தியாகாலத்திலே தூரத்திலே மரையைக் கண் டிதுமரையோ பசுவோவென்பதாதியும், கடக மகுடகே பூராதி ராஜசசினலுபரணங்களை சமலாகத்தரித்துள்ள ராஜாவும் தண்டநாயகனுமோரிடத்தினிற்பதைக்கண்டு இவனராஜாவோ இவன்தண்டநாயகனோ வென்பதாதியும்,—திரியவே கொண்டறிரிவாம்-மரையைப் பசுவெனக்கருதலும் தண்டநாயகனை ராஜாவாகக் காண்பதாதியும் திரிவுக்காகி, இவ்விரண்டினே கூடியேற்றப்பட்ட * பூர்வாநுபவ ஜநிதமாகிய முன்னினைவு ம் “ஒருமொழியொழித வினங்கொளற் குறித்தே” என்னுஞ் சூத்ரத்தாற் கூட்டிப் பொருளுரைக்கவேண்டியது. அதுவறுமாறு—காமுகனுக்குக் காயினியுரு வெளியாதி. இதுவும் ப்ரத்யக்ஷாபாசம். மேல்புத்தி கூடாமல் வித்யாதத்வமாத்ரங்கொண்டு காண்பது சாமான்ய ப்ரத்யக்ஷமென்பதற்காக,—பொருளினுண்மைமாத்திரத்தின் விண்டலில்லா வறிவாகும் விகற்பமில்லாக்காட்சியே - ஒருவஸ்தவை நாமஜாதியாதி நிர்த்தேசமனறி யிஃதொன்றென்று காண்பது நிர்விகற்பக் ப்ரத்யக்ஷம், மேல் புத்தித்த்வத்தைக்கூட்டி நாம ஜாதியாதி விசேஷத்தோடேகாண்பது விசேஷ ப்ரத்யக்ஷமென்பதற்காக,— விக்கற்பவுணர்வினுக்குப் பெயர்சாதிருண்டே கண்மம்பொருளெனவைத்துண்டு - சவிகற்பக் ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு நாமஜாதிகுண த் கண்

ம வஸ்துவென்னு னைவகையும் பகுத்தறிவது எல்லபாத்யகூடம். அஃதாவது மதனபாணமான புஷ்பத்தையும், பரி மளத்தையும், கோகில ர கூஜிதத்தையு முடைத்தாகையா வித்தவ்ருகூடம தே மாவென்றறிவது.

ஏகாரம் ஈற்றகை.

† வஸ்து - பொருள், * பூர்வாறுபவ ஜநிசம் - முன்னநு பவத்தா லுண்—ாயது, † ஜாதிபாதி விசேஷத்தொடே - ஜா திருணக்கிரிடையுடனே எனபதாம், ‡ இம்முனராவது கண்ண பிவை இரண்டாவதினும் இரண்டாவகை முனராவதினும் பா டடிற் கேற்ப சிலப்பரத்தினி லுணாயிட்டிருக்கும், † கனமம் - க்ரியை, ‡ கூஜிதம் - த்வணி, ஓசை.

* தடினகூம் பௌஷ்டிரௌ—ஆ ஜாலம்வ ஸம்ஸயொ ளை—ஆஸிலாநாகார டிஸ—நாசு | விவய—யொ நடு யாஜாந உதடி—உவ பூ திஷிதடி || கூந—ஹ—தா ஸு—விஷயாதிக்கி ஸு ருகி ரிமொலு தெ |

* காதிக்கெவ—காதிக்கணூக்ஷ—ஷாவ்ஸு௦ காதிநீ உப வீஷ்டு தெ |

* பெ—நடு பௌஷ்டிரௌ—விகூ யொமாசு ஸாஸூ கிரௌகா லிவிபர—உ தெ | வஸு—ஸுர—உவஜாதீ ஸு தெ ம—ஹண்—நிவி—கூ கடி || நாஜஜாத ஜாடி ஸம்வம் யவலகி—கம் ஸவிகூ கத்தி | கிணூக்ஷவஸு—ஸ்யொ யாரிடி ஜாவொயொ—நிவி—கூ கடி || ஸுஅவிடி—தீகொ ஜெயொ—வெலஸு—வ்—கீ, கடி | தஸு—ந—த த்—வீ—வெ—த—கெவ்வொவிஸு ஜாநீ—ஸுயாதீ கஹதி.

பெயர் - மா வெண்பது, ஜாதி - வ்ருக்ஷஜாதி, குணம் -
வண்ணம் - வடிவு - பூககாய் பழமுதலாவினைவை, கன்மம் -
அசைதல் - நிற்றல் - பூத்தல் - காய்கருமது, பொருளாவது -
இனனது பெறும் விலை-இனனத்துக்காண்பொருளென்பது.

குணப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

ஐயத்திரிவின திலக்கணமும், நிர்விகற்பநூனம் சவிகற்ப
நூனமென்று நூன மிருவதமென்றும்பண்ணி யதிவிடக்க
ணமும், உணர்த்துகின்றார்.

ஐயம் - சந்தேகமாவது,—கண்டபொருளை - பொதுவில
கூணமாகப் பார்த்த பதார்த்தத்தை,—இரட்டுரவேதருதல்-
குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோவென்று குறித்தல்,—திரிவு-
விபரீதம்,—திரியவே கொண்டலாம் - சிப்பிபை வெள்ளியென
று க்ரகித்தலாம்)—அவ்விகற்ப வுணர்வினுக்கு - அக்கச்சவிகற்
ப நூனத்துக்கு—பெயர்சாநிருணமே கன்மம் பொருளென
வைத்துண்டு -தாண்டவென்னும் பெயர், ப்ராம்மணென்னு
ஞ் ஜாதிர சிவப்பென்னுந் குணம், தேவபூஜகென்னுங் கன்
மம், இவென்னும் பொருளெனவைத்துண்டு,—விகற்பயிஸ்ஸா
க்காட்சிபே - நிர்விகற்பநூனமாவது,—பொருளினுண்மைமா
த்திரத்தின் - ஒன்றிதென்று வஸ்துவினது சத்வமாத்திரத்தி
னே,—விண்டலிஸ்ஸா வறிவாகும்—முன்கிர்விகற்ப காரணத்தினே
சவிகற்பகாரியத் தோற்றதாகி னுத்தரகாவஞ்சவிகற்பமுண்டா
காதாமென்னுஞ் சற்காரியவாதவார்த்தையினுலே காமஜாதி
குண க்ரிபைகட்டுத் தன்னிடத்திற் சற்றேதோற்றுத னுண்டா
யிருத்தாலும் வசிக்கத்துக் கெதுவல்லாத நூனமாகும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்க னுள், பெயர்முதலியவற்றும் பகுத்தறிதலினி இஃதொன்று தோனரூநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாததிகாரமேயறியும் ஞானசத்தி நிருவிகற்ப மெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொரு ளை இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயும் ஞானசத்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனோடொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிசசயிக்கு ம ஞானசத்தி திரிவெனப் படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருடோறுமுண்மையின அவ்வைந்தும் அப்பொருட்கணணுள்ளவா நினைதுவிளங்க வுணரு ம ஞானசத்தி சவிகற்பமெனப்படு மெனபதாம்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர் வு இவ்விடத்துக் கண்ட பொருளின்க ணிகற்பவதனமையின, அ தனை யீண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினார்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேற்றகுரிய நிருவி கற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன ஐயக்காட்சி நிருவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிருவிகற்பக்காட்சிபென்னு நாலு மேலருளிச்செய்கறார்.

கண்டபொருளை யிரட்டுறவே கருகலைபம் - தோன்றின தொருபொருளை யிரண்டிபடக் கருதுகிறது ஐயக்காட்சி,—திரி யவே கொண்டல் திரிவாம் - தோன்றின வந்தப்பொருளைத் திரியக்காண்கிறது நிருவுகாட்சி,—பெயர்ச்சாதி குணமேகன்ம ம் பொருளைனைவைந் துண்டவிகற்ப வுணர்வினுக்கு - பெயர்மா வென்றும் சாதிரிசந்தணமென்றும் குணஞ்சுகந்தமென்றும் இத்த

மரத்தைக்கண்டவ வித்தைக்கொண்டுபோன விதனால் காம
 க்ருப் பயனுண்டென்றும் இஃகமர மித்தனைபொன பெறுமெ
 ன்றும் இப்படி ஐஃதுவகையாக வழிகேதது சவிகற்பப பிரதட்சு
 சம, — பொருளினுண்மை மாததிரத்தின விண்டவில்லா வழிவா
 கும் விகற்பமில்லாக காட்சியே - தோனறின பொருள்னு
 னை சந்துஞ்சொல்லுதற் கொண்டுத வழிவாயிருக்கெது நி
 விசற்பப் பிரதயட்சமாம்

இதனா சொல்லியது ஐயக்காட்சியும் திரிவுக்காட்சியும்
 விகற்பக்காட்சியும் நிருவிகற்பக காட்சியுமெனது சொல்லப
 ட்ட காலினது முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய காண்கணுள்) விண்
 டவில்லா-பெயர்முதலியவற்றூற்பகுதகந்தவினி, — பொருளி
 னுண்மை மாததிரத்தினறிவாகும் - இஃதொன்று தோனருத்
 த தெனப்பொருளுண்மை மாததிகையே யறியு ஞானசத்தி, —
 விகற்பமில்லாககாட்சியே - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படடு
 ம, — கண்டபொருள் இரட்டிவே கருதல் - இஃதிரகோவே
 ன வொனறிற் றுணிவுபிறவாகாராயு ஞானசத்தி, — ஐயம - ஐ
 யக்காட்சியெனப்படும், — திரியவேகொண்டல் - அதிண்யதே
 டொப்புமையுடைய வேறுபொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞா
 னசத்தி, — திரிவரம் - திரிவுகாட்சியெனப்படும், — பெயாசாதி
 ணமே கணமப்பொருளென யைநதுண்டு - பொருஞ் சாதியு
 குணமுங் கன்முழம் பொருளுமெனவைதம் பொருடோறு
 முண்மையின் அவவைத்த மப்பொருட்சுணுள்ளவா றினிது வி
 னங்கவுணரு ஞானசத்தி, — அவ்விகற்ப வுணர்வினுக்காம - ச
 விகற்பக்காட்சி யெனப்படும் என்பதரம்.

இதனானே காட்சிமுகவிய மூன்றினுஞ் சேறற்கரிய நிருவி
சுறமுதலிய நாணகிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் காண்டல் நால்வகையென்பதுவு மனுமான மிருவகைத்
ரென்பதுவு முறை மூவிகமென்பதுவு மிலக்கண
மிருவித மென்பதுவு முணர்த்துகிறார்.

காண்டல்வாயின் மனந்தன்வேதனையோ டியோ
கக காட்சியென, வீண்டிநான்கா மநுமானந தனக்கும்
புறாக்கு மென்றிரண்டா, மாண்டவுரை தந்தியமநதிர
புறொடுபதேசுச்சொ லெனமூன்றும், பூண்டவள
வைக கெகிர்புலனறன னியல்புபொதுவென் றிரண்
டாமே. (ஈ)

(இ-ஈ) காண்ட லிவ்விடத்து நால்வகைபட்டிம
ல்வாயின் ஆல்தாவது?—

மனநதன
வேதனையோ டி
யோசக காட்சி
யென வினடுகா
னகாம

இஃதரிபக்காட்சி மாணதக்காட்சி வேதனாக்காட்சி யோ
கககாட்சி எனவரும். காட்சியென்பதனை முற்றுங்கூட்டுக,
ஓரி என.

அறுமாணத் தன்னறுமாணம் பிறரறுமாணமெனவு மி
 னைகளும் பிறர்க் கு விதமாட.
 கு மெனநிரண்
 டாம.

மாண்டவுரை அழிய வாகமப்பிரமாணத் தந்திரகலை
 தநகிரமநதிரத மந்திரகலை யுபதேசகலைபென மூவிதமாட
 தோடுபதேசத்
 சொலெனமுன
 ழும்

புண்டவளவை இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணங்
 க் கெதூபுலனற னாலே யளநதறிப்பபட்ட பொருள்க ளிரு
 ன விபலபுபொ விதப்படும. அஃநாவது—தணனிப்பென
 துவென நிரண் ழும் பொதுவியப்பென்று மிரண்டாம.
 டாமே.

எதிதல் - தோனறுதல், புலன - ப்ரமேயமெனவறிக.

(ச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரத்யக்ஷ நாலுக்கையு மறுமாணமிருவகையு மாக
 மமூனறுவகையுமெனனு முரைமை கூறுகின்றது.

காண்டல் வாயில் மனநதன் வேகனையோ டியோகக்ரா
 ட்சுபென லீனநிரானகாம - ப்ரத்யக்ஷமாவது, இந்த்ரியப்பிரத
 யக்ஷமென்றும் மாநஸப்பிரத்யக்ஷமென்றும் ிஸ்வவேதனூ பர
 த்யக்ஷமென்றும் யோசப்ரத்யக்ஷமென்றும் நான்குக் கையாம்.

புத யுக்ஷா சிவியம்பொகூ உக்ஷாநல விலீஸாசு

என்றும், ஊனகவெஹீய ஸார்பெக்ஷம் மிரபெக்ஷ
 ஓரெஹீய | சுஹீகாண ஸார்பெக்ஷ ஶீகிரீய வி
 ஷீரெஹீ || என்றும் ப்ரததிகக்ஷ மூன்றக சிவாகம
 வசநமிருகக இவ்விடத்திற் ப்ரதயக்ஷ நாலுவிதமென்று
 சொன்னது விரோதமெனில்? ஸ்வவேதனாப்ரதயக்ஷ மர
 நஸபிரதயக்ஷத்திலே அகநர்ப்பவிக்ஷும். ஆகையால் வீ
 ரோதமில்லை,—அநுமாநகதனககும் பிறர்க்குமெனநிரண்டா
 ம - அநுமாநமானது ஶீ ஸ்வார்த்தாநுமாந மென்றும்
 † பரார்த்தாநுமானமென்று மிருவகைப்படும்,—மாண்டவு
 னாதத்திரமத்திரத்தோடுபதேசச்சொல்லென மூன்றும்—ஆகாம்
 க்ஷாதி உழகையுடைய ஆகமமானது கண்டகாண்டமென்றும் உ
 பாசனாகாண்டமென்றும் ஞானகாண்டமென்றும் மூன்றுவித
 மாம்,—பூண்டவளவைக்கு - பொருந்தப்பட்ட ப்ரமானத்துக்
 கு,—எதிர்புண - முன்னேகாணப்பட்ட ப்ரமேயமானது,—
 தனவியல்பு பொதுவென நிரண்டாமே - தனவியல்பு எனப
 து அவ்யாப்தி ஸம்பவதோஷ * ரஜிதமான x அசாதாரணஸ
 க்ஷணம். பொதுவியல்பு என்பது சாதாரணஸக்ஷணம். இயல்
 புஎன்பது நடுநிலைத்திபகம். லக்ஷணத்திற்குக் குற்றமென்றுண்டே
 அஃகாவண - ஊரெக்ஷுகெஹீயை அக்ஷணஸ்யூவத-ந
 ஶீயுஹீ | சுஹீகாணு அக்ஷணஸ்யூ வத-ந ஶீகிரீயு
 ஶீ | அக்ஷுகாவயு வத-ந ஶீஸம்ஹவம் | என்நிதன்
 பொருள்.

‡ ஸ்வவேதன - தன்வேதனை, ஶீ ஸ்வார்த்தம் - தன்பொரு
 டி, † பரார்த்தம் - பிறர்பொருட்டி, * ரஜிதம்-இவ்வகை,
 x அசாதாரணம்-உண்மை.

இலக்கியத் தோரிடத்தி லக்ஷணமிராம மய்யாப்தி - இலக்கியமில்லாதவிடத்தி லக்ஷணமிருப்ப ததிவ்யாப்தி - இலக்கியத்தோரிடத்து மிலக்ஷணமிராம மசம்பவம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

நிர்விசுநப் சவிகற்பஞானமெனும் ப்ரமிதிபலவத்தாகிய ப்ரத்யக்ஷப் பிரமாணமுதலாகிய ப்ரமாணத்தினது பேதங்களைக்கூறுகின்றா.

காண்டல்-ப்ரத்யக்ஷப் பிரமாணமாவது,—வாயில்-இத்திரியப்ரத்யக்ஷம்,—மனம்-மானதப்ரத்யக்ஷம்,—தன்யேசனை - சுவசந் வேதனாப்ரத்யக்ஷம்,—அந்,கச்சுவசந் வேதனாப்ரத்யக்ஷத்தோடு போகக்காட்சுபென-போகப்பிரத்யக்ஷமென,—ஈண்டு நான்காம்-இக்கவைவத்தில் நான்காம்,—அறுமானம்-அறுமாணப்பிரமாணமாவது,—தனதும் பிறர்க்குமென்றிரண்டாம்-தன்னுறாமெனதும் பிரதனாமெனது மிநவீதமாம்,—மாஸ்டவுரை - மாட்சிசைபொருத்திய வாகமப்பிரமாணம்,—தத்திரமத்திரத்தோ டிபதேசச்சொல்லென - தத்திரகலை மந்திரகலை யுபதேசகலையென,—மூன்றாம் - மூன்றுவிதமாம்,—பூண்டவளவைக் கெதிர்புலன் - பொருளோடு பொருத்திய ப்ரமாணவகட்டு முன்னுதிய ப்ரமேயம்,—தன்னியல்புபொதுவென்று - அசாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையது சாதாரணலக்ஷணத்தை யுடையதென்று—இரண்டாம் - இரண்டுவிதமேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை-வாயிற்காட்சிமுதல் நான்கு வகைப்படும்; கருதலளவை-தனபொருட்டிப் பிறர்பொருட்டென இருவகைப்படும்; உரையளவை-சுந்திரகலைமுதன மூவகைப்படுக. இப்ரமாணங்களா னறிப்பப்டும் ப்ரமேயங்சளதிப்பு - சீரப்பியல்பு பொதுவியல்பென இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் ப஢ும் பாகுபாடும், அவற்றானளகைப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவும் ப்ரத்யக்ஷ மதுமான மாகமமென்ற மூன்றையும் பாரித்து விரித்தருளிச்செய்க்குறார்.

காண்டல்வாயில் மனக தன்வேகனை யா டியோகக்கரட்சி யெனகீண்டி காணகாம் - இதந்ரிபப் பிரத்யக்ஷமென்றும் மானதப் பிரத்யக்ஷமென்றும் கனவேதனூ ப்ரத்யக்ஷமென்றும் யோகப்ரத்யக்ஷமென்றும் இவ்விடத்துப் பிரத்யக்ஷம் காலாம்,—அதுமானம் - அதுமானமென்று சொல்லப்பட்டது,—தனக்கும் பிரர்க்கு மென்றிரண்டாம் - அந்தவறுமானந்தான ஸ்வர்காறுமானமென்றும் பரார்த்தாறுமானமென்றும் இரண்டு வகையாம்,— மான்டலுரை தந்திரமந்திரத்தீதா பிபீதசம் சொல்லென மூன்றும் - காட்சிமையுடைத்தாகிய வந்தவாகம் மானதுதான் தந்திரகலைபென்று மந்திரகலைபென்றும் உ

பதேசகலையென்று மூன்றுப்பிரகாரமாம்,—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் தன்னியல்புபொதுவென் நிரண்டாமே - இப்படி பொருநதப்பட்டப் பிரமாணங்களுக்கு மாறுபாடாகச்சொல்லப்பட்ட விஷயங்களானது தனவியல்பென்றும் பொதுவியல்பென்று மிரண்டுவகையாம்.

இதனாற்சொல்லிபது ப்ரத்யக்ஷம்நாலுப்பிரகாரமாயிருக்குமென்றும் அதுமானமிரண்டுப்பிரகாரமாயிருக்குமென்றும் ஆக மம மூன்றுப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும் இந்தப் பிரமாணங்கள் தனவியல்பென்றும் பொதுவென்று மிரண்டுவகையாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையானது,—வாயிற்காட்சி - வாயிற்காட்சியுர்,—மணக்காட்சி - மானசககாட்சியும்,—தனவேதனைக்காட்சி - தனவேதனைக்காட்சியுர்,—யோகக்காட்சியென - யோகக்காட்சியுமென,—நாணடுகாணகாம் - இவ்வண காணருவகைப்படும்;—அதுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் - தன்பொருடறுமானமும் பிறர்பொருட்டறுமானமும்,—என்றிரண்டாம் - என்றிருவகைப்படும்;—மாண்டவுரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்திரச்சொல் - தந்திரகலையும்,—மந்திரச்சொல்லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச்சொல் - உபதேசகலையும்,—எனமூன்றும் - எனமூன்றுவகைப்படும்;—பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன் - இப்பிரமாணங்களால் அறியப்படும் ப்ரமேயங்களி நியல்பு,—தன்னியல்பு பொதுவென்று - சிறப்பியல்பு பொதுவியல்புள்ள,—இரண்டாமே - இருவகைப்படுமென்புதாம்.

இதனானே காட்சிமுகவிய மூன்றும் படும்பாருபாதி மவ
 ற்ற னளககப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும் தொகுத்துக்
 கூரப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய தன்னியல்பும் பொதுவியல்பு
 மென விருவித முணர்த்துகூர்.

அன்னிய சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்ற, தன்
 னியல் பநதியத்தைத் தயிர்த்துதன் சாதிககொத்த,
 றுன்னிய பொதுவியற்கை சொன்னவிய் விரண்டினுள்
 னே, மன்னிய பொருள்களியாவு மடங்குமி மானமுற்
 றால். (ந)

(இ-ள்.) அன்னிய அப்பசாதியாகிய விருப்பையுந் தன்சாதி
 சாதியுநக யாகிய மாவையு மகன்று தேமாவென
 ன் சாதியு ச்சிறப்புப்பெயர்பெற்றுநிற்ற தன்னியல்பெ
 மகன்றுநிற்ற ற னப் பெறும்.
 னனியல்பு

அந்நியத்தை அந்யசாதியாகிய விருப்பமுகவியவொ
 த்த கவிர்த்துதன் றிகது தன் சாதியாகிய மாமாமெனப்
 சாதிக்கொ த்த பொதுப்பெயர்பெற்று கிற்றல் பொதுவியல்
 றுன்னிய பொது பெண்பெறும்
 வியற்கை

சொன்னவிய் இந்தவிசேடஞ் சாமான்யமெனச் சொன்
 விரண்டினுள்ளே லிய விரண்டினுள்ளே புலகத்து நிக்பெற்ற

மன்னிய பொரு பொருள்களெல்லா மளந்தறியுங்கா விவற்
 ன்களியாவு மட நினை ளடங்கும்—எ-று.

ங்கிடு மாணமுற்
 ழல்.

நாண்டிதனும் ப்ரயோசகமியாகோவெனின ? அந்
 சாத்தியென்பது - பாசவர்க்கம், தனசாத்தியென்பது - ஆனம
 னர்க்கம், தனவிபல்பென்பது - அந்ரயசாத்தியாகிய பாசத்
 தை யொழித்துத் தனசாத்தியாகிய விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகல
 ர் சகலொன நிற்கல், பொதுவியல்பென்பது - அந்ரயசாத்தியா
 கிய பாசத்தைத் தவிர்த்து தனசாத்தியாகிய சகலொன்னும் பெ
 யராயு மொழித்துப் பசுவென நிற்கலெனவறிக. (நி)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

— 3 —

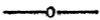
மேல் அசாதாரணலக்ஷண மிவ்வாறு சாதாரணலக்ஷண
 மிவ்வாறு என்பது கூறுகின்றது.

அன்னியசாத்தியுத் தனசாத்தியு மகன்றுநிற்கல் தன்னியல்பு-க
 பிலைப் பசுவானது அந்ரயஜாதியான ஒருமைமுகலானவைக
 களினுடைய லக்ஷணத்தையும் தன்சாத்தியாகிய வெள்ளை கறுப்பு
 சிவப்புமுதலான வர்ணங்களையுடைய பசுக்களுடைய லக்ஷண
 ம்களையு மன்றிக்கபிலைப்பசுவென்று நிற்பது தன்னியல்பென்னும்
 ள் அசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தைத் தவிர்த்து தன்சாத்திக்
 கொத்த றுணவியபொதுவியற்கை-அந்ரயஜாதியாகிய வெருமை
 குகிரை முகலானவைகளின் லக்ஷணங்களையன்றிக் கழுத்தில்
 கான்ற கொம்பு குளம்பு வால் குட்டேறு இத்த வையத்துலக்ஷ
 ணங்களையுமுடையது பசுவென்பது பசுக்களுக்கெல்லாஞ் * சா
 தாரணலக்ஷணம்,— சொன்ன மிவ்விரண்டினுள்ள மன்னியு

பொருளியாகவு மடங்கிடுவானமுற்றால் - இந்த அசாதாரணஞ் சாதாரணமென்று மிரண்டிலக்ஷணத்திக் குள்ளே ப்ரமேயத்தி பதார்த்தமான பதார்த்த த்ரயங்களின் பேதங்களெல்லாம் ப்ரமாரண § புரஸ்ஸரமாக விசாரிக்குங்காலத்தி லறியப்படுமா கையால் பதியினுடைய ஸ்வரூபலக்ஷணத்தையும் சத்தர் உத்தி யுத்தர் ப்ரவர்த்தொன்னும் பதி † மவஸ்தாத்ரயா சாதாரணலக்ஷணங்களையும் திச்சத்திபெதங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷணங்களையும் விஞ்ஞானகலர் ப்ரளபாகலர் சகலொன்னு மான மவர்க்கங்களினுடைய அசாதாரணலக்ஷணங்களையும் மவஸ்தாத்ரயா சாதாரணலக்ஷணங்களையும் ஆணவாதி ‡ பாசபஞ்சக ததினுடைய அசாதாரண சாதாரணலக்ஷணங்களையும் சுத்தாகத்த மாயகாரிபங்களாகிய ததவதாத்விகங்களினுடைய அசாதாரண சாதாரணலக்ஷணங்களையும் x பரீக்ஷாபூர்வகமாக வழிகதவன் + ப்ரமானஞ்ஞன் ஆகையாலிகத ஸாஸ்திரத்தில் முகல்சூத்தர் தொடங்கி ஏழாஞ்சூதரபரியகதம் இஃத லக்ஷணங்களவகத விடங்கடோறுங்கண்டுக்கொள்க.

¶ அசாதாரணலக்ஷணம் - உண்மைலக்ஷணம், * சாதாரணலக்ஷணம் - பொதுலக்ஷணம், § புரஸ்ஸரமாக - முன்னிடமிடெொண்டு, † அவஸ்தாத்ரயம் - மூன்றவத்தகைகள், ‡ பாசபஞ்சகம்-பஞ்சபாசம்எனமாறுக, x பரீக்ஷாபூர்வகமாக வழிகத-பரிசீலித துப்பார்த்து, + ப்ரமானஞ்ஞன் - ப்ரமானத்தை யறிதவன்.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

தன்விபல்பு பொதுவிபல்பென்று சொல்லிய ப்ரமேயப் பொருளின் தியக்கைகைக் கூறுகின்றார்.

பதிபதார்த்தத்துள் - அநாதிமுத்த சிவனுக்கு:—அன்னிய சாதியும் - பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும்—ஆதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்க அநாதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - ஆதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச்சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

ஆதிமுத்தசிவனுக்கு.—அன்னிசாதியும் - பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - அநாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்கி, ஆதிமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்—இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் அபரமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

அபரமுத்தசிவனுக்கு:—அன்னியசாதியும் -பசுபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவ விவர்கனையும்,—அகன்று - நீங்கி, அபரமுத்தசிவனென்று,—நிற்றல்—இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நியத்தை - பசுபாசங்கனாமாதரம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - அநாதிமுத்தசிவன் ஆதிமுத்தசிவ விவர்களுக்குச் சமமாகிச் சிவனென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

பசுபதார்த்தத்துள் விஞ்ஞானகூலனுக்கு:—அன்னியசாதி யும்—பதிபாசங்கனையும்,—தன்சாதியும் - பசுபாசங்கனையும் சகல

விவரங்களையும்,—அகன்று - நீங்கி விஞ்ஞானகலனைன்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னி பல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை - பதிபாசங்களை மாற்றம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தனசாதிக்கொத்தல்-ப்ரளையாகலன்ச கலனிவர்களுக்கும் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை-பொருத்திபசாதாரணலக்ஷணம்.

ப்ரளையாகலனுக்கு:— அன்னிபசாதியும் - பதிபாசங்களை யும்,—தனசாதியும் - விஞ்ஞானகலன் சகலனிவர்களை யும்,—அகன்று - நீங்கி,—ப்ரளையாகலனைன்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னி பல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை - பதிபாசங்களை மாற்றம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தனசாதிக்கொத்தல் - விஞ்ஞானகலன் சகலனிவர்களுக்கும் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருத்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

சகலனுக்கு —அன்னிபசாதியும் -பதிபாசங்களையும்,—தன்சாதியும் - விஞ்ஞானகலன் பரளையாகல விவரங்களையும்,—அகன்று - நீங்கி சகலனைன்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னி பல்பு - தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை -பதிபாசங்களை மாற்றம்,—தவிர்த்து- நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல்-விஞ்ஞானகல ப்ரளையாகல விவர்களுக்கும் சமமாகிப் பசுவென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியபொதுவியற்கை - பொருத்திப சாதாரணலக்ஷணம்.

பாசபதார்த்தத்துள், மூலத்துக்கு:—அன்னியசாதியும் - பதிபாசங்களையும்,—தனசாதியும்-மாயாகன்மங்களையும்,—அகன்று-நீங்கி மலமென்று,—நிற்றல்-இருத்தல்,—தன்னி பல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அந்நிபத்தை-பதிபாசங்களை மாற்றம்,—தவிர்த்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மாயாகன்மங்களுக்கு

குச் சமமாகப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னிய பொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

மாயைக்கு:—அன்னியசாதிபும்-பதிபசுக்களையும்,—தன்சா தியும்-மலகணமங்களையும்,—அகன்று-நீங்குமாயென்று,—நி ற்தல்-இருத்தல்,—தன்னியல்பு-தனதசாதாரணலக்ஷணம்,—அ கபரித்தை - பதிபசுக்களமாத்ரம்,—தவிர்ந்து-நீங்கி,—சுனசா திக்கொத்தல்-மலகணமங்களுக்குச் சமமாகப் பாசமென்று,— நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொதுவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்.

கண்மத்துக்கு:—அன்னியசாதியும் - பதிபசுக்களையும்,— தன்சாதியும் - மலமாஸபகளையும்,—அகன்று - நீங்கக் கண மென்று,— நிற்றல் - இருத்தல்,—தன்னியல்பு - தனதசா தாரணலக்ஷணம்,—அகபரித்தை - பதிபசுக்களமாத்ரம்,— தவிர்ந்து - நீங்கி,—தன்சாதிக்கொத்தல் - மலமாயைகளுக்குச் சமமாகப் பாசமென்று,—நிற்றல் - இருத்தல்,—துன்னியபொ துவியற்கை - பொருந்திய சாதாரணலக்ஷணம்,—

சொன்ன விவ்விரண்டினுள்ளே-சுறிய பொதுச்சொப்பென் னின்ற விந்தவிரண்டினுள்ளே,—மன்னிய பொருளியாவும்-நிலை பெற்ற பதார்த்தங்களெல்லாம்,—மானமுற்றால் - அளவையப் பொருந்தில்,—அடங்கிடும் - அந்தர்ப்பவிக்கும்'

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டினுள், ஒருபொட்டு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுள் தன்சாதிப்பொருளி னுஞ் செல்லாத தனக்குமாத்நினாயே யுரித்தாய் நிலைபெறுங் தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்நி னையிற் செல்லாத தன்சாதிப்பொருட்டுக்கெல்லாம் ஒப்பு நிலை

பெறுந்தன்மை பொதுவியல்பெனவுங் கூறப்படும். சாட்சிமுதலிப பிரமாணங்களாற் பிரவேயப்பொருள்களை யறிபனுறுமிடத்த அகவையெல்லாம் இவ்விரண்டியல்பினு னொன்றுபற்றி அறிபப்படுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றிபல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமனரூய்ப் போமென்பதாயிற்று. பிரமேயத்தை யறிந்தவறியே தான் பிராமாணியமென்பகணையு பறியுமெனவுந், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவவாகாமமாகினாயே பிறிதொன்றானறிபப்படுமெனவுந், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றானறிபப்படுயேபெனனாக தார்க்ககா முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதந்தவம் பரதத்தவமென வழங்குப

சாதிபாவது ஒருநிகரணவாகிய பலபொருட்டுப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே, வேறறன்னியல்பு பொதுவியல்பெனவெற்றிவிசைகணங் கூறப்பட்டது.

இச்செய்யுள் சூசிகடாக நயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—o—

தன்னியல்பென்றதெது பொதுவென்றதெது என்ன மேலிரண்டு மருளிச்செய்குறார்

அன்னிப சாதியுந் தன்சாதியு மகன்றுநிற்றல் தன்னியல்பு - தனக்குவேறான சாதியென்றுசொல்லப்பட்ட விருப்பையும் தனக்கு வேறற்றிருக்கிற தன்சாதியாயிருக்கிற மாகையு மிவை யிரண்டையு நீங்கித் தேமகவெனநிற்றல் தனக்குள்ள விய

ல்பு;—அந்நியத்தைத் தவிர்த்துத் தவிர்க்குதல் சாதிக்கொற்றல் துன்விப பொதுவியற்கை-கனககுவேருன சாதிப்பென்றுசொல்லப்பட்ட விருப்பை பொழிந்து கனக்கு அரயசாதிப்பென்று சொல்லப்பட்ட மாவெனநிற்றல் பொருத்தின சாமாயத்தினுடைய விபல்பாம்,—சொன்னவிய் விரண்டினுள்ளே மன்னிப் பொருளியாவு மடங்கி மானமுற்றல் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட துன்னிப்பு பொதுவென்ற விரண்டினுள்ளே நிலைபெற்ற பொருள்கொல்லா மடங்கி மனக்குங்காலத்தில்.

இதனும்சொல்லியது தன்னியல்பு பொதுவென்று சொல்லப்பட்ட விரண்டினுள்ளே மெல்லாப் பிரமாணங்களு மடங்கு மெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

(சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பு எனவிரண்டினுள்) அன்னியசா தியும் - ஒருபொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினும்,—கனசா தியும்-தனசாதிப்பொருளினும் செல்லாது—அகனறுநிற்றல்-தன க்கு மாத்திரையே யுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை—தன்னியல் பு-சிறப்பியல்பு எனவுள்,—அந்நியத்தைத் தவிர்த்து - வேற்றுச் சாதிப்பொருண் மாத்திரையின் செல்லாது,—கன்சாதிக்கொ ட்கல் - தனசாதிப் பொருட்கொல்லா மெய்நிலைபெறுந் தன்மை,—துன்னிப் பொதுவியற்கை - பொருத்திய பொதுவியல் பெனவுக் கறகப்படும்,—மானம் - காட்சமுதலிய பிரமாணங் களால்,—பொருள்கள்-பொருத்திய பிரமேயப்பொருள்களை,— உற்றல் - அறிபலுறுமிடத்தா—பாவும் - அமைபெல்லாம்— சொன்னவிய் விரண்டினுள்ளே யுடங்கும் - ஈண்டிக்கூறிய விவ்விரண் டியல்பினு சொன்றுபுற்றி யறியப்படும்.

இதனானே மேற் றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி
வினக்கணம் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வரன்முறையானே யிந்திரியக்காட்சி மாணதக்
காட்சி யிரண்டினையு முஊர்த்தகூரர்.

உயிரினே டினர்வுவாயி லொளியுரு வாதிபற்றி
ச், செய்ரொடு விசுற்பட்டன்றித் தெரிவதிந் திரியக்கா
ட்சி, யயர்விளிந் திரியஞான மைம்புலன் சார்ந்துயிர்க்
கண், மயர்வற வந்தஞான மாணதக் காண்டலாமே.(சு)

(இ-ள்)உயிரினே ளுன்மாவுடனே விட்டுநீங்காத சிந்தி
டு ணர் வு யாலே யிந்திரியமும் கலாதிகளுஞ் சோம
வாயிலொ ளுரிபாக்கிநிப் பிரகாசங்களுமாகக் கூடி
னியுரு வாதிபற் யுருவமுசுளிபவற்றை பையக்காட்சிமுகலி
ற்றிச் செய்ரொ ய சூற்றமின்றி யறிவ தித்திரியக்காட்சி ;
டு விசுற்பமின்றி
த் தெரிவதிந் தி
ரியக்காட்சி

“வாயிலிடனும்புலனுமாகும்” என்பதனா லித்திரியக்காட்சி
டெனினும் வாயிற்காட்சியெனினு மீழுக்கா.

சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

இதற் சாமாஂயமாலுது - சமுதாயமாயறிவது. கூகீ
தாவது? சமவாயகுணத்தோடேகூடித் துலகன்முற்கீள ய
றிகை.

விசேடமாவது - அதனைப்பிரித்தற்கை. அஃகாவது? ஆன்மா மனதோடேகூடித் தேசகால வவத்தைகளுட னிர்திரிய விசத்தக்கு விடயமானபொருள் யற்கை.

இந்த விக்கிரிபக்காட்சியினுடைய சம்பந்தத்தை யறியுமிடத் தறுவகைப்படும். சையோகம் - சையுத்தசமவாயம் - சையுத்தசமவேதசமவாயம் - சமவாயம் - சமவேதசமவாயம் - விசேடனவிசேடியபாயம்.

இவையிற்றிற் சையோகமாவது - யாரொருபொழுது கடம் விடயமாயிருக்கிற ஞானமான தண்டாகாநின்ற தப்பொழுது கண் இரத்திரியம் கடம் விடயம் இந்த விரண்டினுடைய கூட்டரவு. இது பிரித்திருக்கிற வத்துக்களினுடைய சம்பந்தமாகையாலே சையோகமென்ப பெயராயிற்று

சையுத்தசமவாயமாவது - யாரொருபொழுது சண்ணலே கடத்திலே யிருக்கிற ரூபமான தறிப்பப்படுகின்ற தப்பொழுது கண் இரத்திரியம் கடத்தையடைந்திருக்கிற நீலாதிரூபம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம். அஃகென்போலவெனவிட? கண்ணுடனே கூடியிருக்கிற கடத்திலே ரூபமானது சமவாயமா யிருக்கையினாலே டெனவறிக.

சையுத்தசமவேதசமவாயமாவது - யாரொருபொழுது கண்ணலே கடத்தை யடைந்திருக்கிற ரூபத்திலேயிருக்கிற ரூபத்துவமான தறியப்படுகிறது, அப்பொழுது கண் இரத்திரியம் உருவத்துவம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தமெனவறிக

சமவாயமாவது - யாரொருபொழுது சோத்திரேத்திரியத்தினாலே சத்தமான தறிப்பப்படுகிறது, அப்பொழுது சோத்திரம் இரத்திரியம் சத்தம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம் சோத்திர மாகாசமிடமாக வறிகையினாலெனவறிக.

சமவேதசமவாயமாவது - யாதொருபொழுது சோத்திரத்திலே சத்தத்தின் ரன்மையைக் காணப்படுகிறது அப்பொழுது சோத்திரயிரதிரியம் சத்தத்வசாமாநியம் விடயம் இவைகளினுடைய சம்பந்தம் சோத்திரத்திலே சமவேதமாயிருக்கிற சத்தத்திலே சத்தத்துவஞ் சமவாயசம்பந்தமாயிருக்கையினுணைவறிக.

விசேடணவிசேடியபாவமாவது - யாதொருபொழுது கண்ணுடனே கூடியிருக்கிற பூமியிலே கடத்தினுடைய வில்லாமைபாண தறிப்படுகிறது. அஃதாவது, இத்தப்பூமியிற் கடமில்லையென்றால் அப்பொழுது கண்ணுடனேகூடின பூமி விசேடணம், கடாபாவம் விசேஷியம் ; கடாபாவத்தைபுடைய பூதலம் என்றபொழுது கண்ணுடனே கூடினபூமி விசேஷியம், கடாபாவம் விசேடணம்

இங்கன மித்திரிபக்காட்சி யறுவிதமான சம்பந்தமாய்வந்தவாறுகாண்க. சம்பந்தமெனினும் சன்னிகரிடமெனினுமிழுக்கா. உம். “இத்திரியமத்தத்தினனங்கும்பொழுதாறு-பத்தமுறும பாரதிவிப்பாம்” “இத்திரியமத்தத்தினனங்குதலேசையோக-யிர்த்தப் பொருளுணர்ச்சியாம்” “சாகிருணத்தன்னிற் றைசயோகசமவாயமாம்-போதமுளார் தாங்காணும்போது” “சையுத்தசமவேத சமவாயசம்பந்த-மய்துங்குணத்தத்துவத்திலே” “சத்தஞ்சமவேதத் தானேசெவிப்புலத்ததக்-கத்தமர மென்றையி” “சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனிஸ்-வைத்தசமவேதசமவாயம்” “தவாதசமவாய சம்பந்தத்தருங்கா-ணபாவவிசேடணத்தவம்”. இவனைப்-பெளட்கரத்திற் கூறினாராண்டுக்காண்க.

அயர்வி லீக்தி குற்றமில்லாத ஞானேந்திரியங்கொண்ட நியஞான கூடம் ஞானமானது சத்தத்திவிடயங்களைப்-பொறு புலன் சார்ந்துமி ருத்தி யாண்மாவிலிடத்து மயக்கமுறவந்து

ர்க்கண் மயர்வற அந்த மனத்தா லறியு மறிவு மானதக்காட்சி
வந்தொன மா யாம்—எ-று. (க)

னதக காண்ட
லாடெ.

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

டேலிந்த்ரியப்பிரத்யக்ஷ மானஸப்பிரத்யக்ஷங்களி னுடைய க்ரமங்கூறுகின்றது.

உயிரினுே டி னர்வுவாயி லொளியுருவாதிபற்றிச் செவிநின்றி
விகற்பமோடு கெரியதித்திரிபக்காட்சி-ஜன்ம சிற்சத்தியானது
ப்ராணவாயு மணசுடனே ஸ்பாஹ்யேந்த்ரியத்வாரா ரூரிபாதிப்
பிரகாசங்கள் சகாயமாக ரூபாதிபாணவஸ்துக்களை சம்பந்தித்
தக் குற்றமாகிய †சம்சயமும் ¶ விபர்யமும் †பூர்வாதுபவ
ஜநிகமாகிய ஸ்ம்ருதியு மன்றி நாமஜாதியாதி விசிஷ்டமாகக் கா
ண்கிறத இநதிரியப்ரத்யக்ஷம். “வாயிலிடனும் புலனுமாகும்”
எனவறிக.

§ பாஹ்யேந்த்ரியத்வாரா -புறவிந்த்ரியங்களை முன்னிட
டுக்கொண்டு, † சம்சயம் - ஐயம், ¶ விபர்யம் - திரிவு, † பூ
ர்வாதுபவஜநிதம் - முன்னினவு.

இவ்விந்த்ரியப் பிரத்யக்ஷத்திற் கேதுவான விஷயேந்த்
ரிய சந்திகர்ஷம் விஷயபேசத்தினுற் சம்பந்தபேதமாகும்.
அவையாவன ? சம்யோகம் சம்புக்கசமவாயம் சம்புக்கசமவே
தசமவாயம் சமவாயம் சமவேதசமவாயம் விசேஷணவிசே
ஷயபாவம்.

மேலிவையிற்றின் தரிசகம்:—கடதரிசகத்திலே சகூ
வுக்கும் கடத்துக்குமுண்டான சம்பந்தம் * சம்யோகம்.

* சம்பந்தனுஞ்சொல்-வசனைத்திசீத்தது.

கடத்ரூபத்திற்குஞ் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுத்தசமவாயம்.

கடத்ரூபத்தில் ரூபத்வாதி சாமாந்யத்திற்கும் சக்ஷுவுக்குமுண்டான சம்பந்தம் சையுத்த சமவேத சமவாயம்.

சப்தத்திற்குஞ் ஸ்ரோத்ரத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம் சமவாயம்.

சப்தத்வஜாதிக்கும் ஸ்ரோத்ரத்துக்கு முண்டான சம்பந்தம் சமவேதசமவாயம்.

அபாவத்தையும் சமவாயத்தையுங் க்ரஹிக்கிறபொழுது சக்ஷுவுக்கும் சமவாயாதாரமான படத்திற்கும் அபாவாதாரமான பூதலத்திற்கு முண்டான சம்பந்தம் சையோகம்.

சக்ஷு சையுத்தமானபடத்தில் படத்துவம் சமவாயமென்கிறபொழுது சையுத்தவிசேஷ்யத்வம் சம்பந்தம்.

இந்தபடத்திலே படத்வம் சமவேதமென்று க்ரஹிக்கிறபொழுது சையுத்தவிசேஷணத்தை சம்பந்தம்.

சக்ஷு சையுத்தமானபூதலத்தி லிப்பூயியிலே கடமில்லைமென்கிறபோது பூதலம் விசேஷணம்,கடாபாவம்விசேஷ்யம்.

அந்த அபாவத்துக்கும் சக்ஷுவுக்கும் சையுத்தவிசேஷ்யதை சம்பந்தம் கடாபாவத்தையுடையது பூதலமென்கிறபோது, அபாவம் விசேஷணம், பூதலம் விசேஷ்யம். இதற்குண்டான சம்பந்தஞ் சையுத்தவிசேஷணத்தை

* தடி-ஊ-சக்ஷுஜாதீ-ண ஸஃஷ்யம் ஷயீ-யொ-
 ஷ-ஷ-ஸஃஜ-தஃ | வடாஜி-டி-வ-விஜா-ந-ஊ-ஷ-ஸஃ-
 யொ-மஜா-தீ-தஃ || ஸஃய-ஊ-ஸஜிவா-யா-தீ-த-ம-ண-
 ஷாஜி-ந-யொ-ஜி-தி | ஸஃய-ஊ-ஸஜி-வ-யா-தீ-த-ம-ண-

வாயாசு மண்ணையீடு || ஸஹஸ்ய மஹமணஸ்யோ
 ஸுஸரவெத தயாலிதா | ஸஹஸ்ய ஸரவெதாசு-
 ஸரவாயாசு ஸுதீயவெத || விஸுஷண தயாலாவ ஸர
 வாய சிக்ஷிதா | விஸுஷணெகந வாலாவ ஸர
 வாய சிக்ஷிதெ ஐதி,—

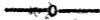
சம்பநகமெனினும் சநரிகர்ஷமெனினுமொக்கும்எனவறிக.

அயர்வி லிநதிரியஞான மைம்புடன் சார்த்துயிர்க்கன் மய
 ற்றற வந்தஞான மானதக காண்டலாமே-குற்றமில்லாமற் பா
 ர்க்கிற ஞானேநதிரிபமானது சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்களைப்
 பொருந்தி சம்சயாதி மயக்கங்களுற வுண்டான அதுபவத்தை
 மனசினாலே அதுசந்தானம்பண்ணுவது மானசப்பிரத்தியக்ஷம்.

“இநதிரியமத்தத் திணங்கும்பொழுதாறு- பத்தமுதும் பா
 ரறிவிப்பாம்” “இநதிரியமத்தத்திணங்குதல் சையாகமுத-லந்
 தப் பொருளுசார்ச்சியாம்” “சாதிகுணநதன்னிற் சையாகச
 மவாயமாம் - போதமுளார் தாங்காணும்போது” “சையுத்தச
 மவேத சமவாயசம்பநத-மெய்துங் குணநத்துவத்தில” “ச
 த்தசுசமவேதத் தாலேசெவிப்புலத்துக்-கத்தமா மூன்றேப
 தி” “சத்தத்திற்சாமாநி யத்தைத்தருமதனில் - வைத்தசமவே
 தசமவாயம்” “நவாதசமவாய சம்பந்தத்தருங்கா - னபாவளி
 சேட னத்துவம்”.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புரத்தியக்ஷ நான்கினு இலக்கண பிரன்சி திருவிருத்தத்
 தாற் கூறுகின்றார்.

உயிரினோடு - ஆன்மாவாகிய ப்ரமாதாவோடு, — உணர்வு-
 சிற்சத்தியாகிய ப்ரமாணம், — வாயில் - மலத்தைச் சிறி தநீக்கி
 யகதச் சிற்சத்தியைச் சிறிது விளக்காநின்று தனக்குப் ப்ரோக
 மாயிராநிற்குஞ் கலை வித்தை ராகங்களோடுகூடிய மனசினாலே
 செலுத்தப்பட்ட விசத்திரியம், — ஒளி - காட்டாகிய சோயசூரி
 யாக்கிப்பிரகாசம், — உருவாதி - உருவ சத்த ஸ்பரிச விரச கந்
 தங்க ளிவைகளை, — பற்றி - பொருத்தி, — செயிரோடு விகற்ப
 யினறி - ஐயத்திரிவோடு சவிகற்பயின்றி, — நெரிவது - நிர்விகற்
 பமாகக் காண்பது, — இரத்திரிபக்காட்சி - வாயிற் ப்ரத்தியக்ஷ
 ம்; — அயர்விலிகத்திரிபஞானம் - முனசொன்னவாயிற் ப்ரத்தி
 யக்ஷமாகிய நிர்விகற்பஞானம், — ஐம்புலன்சார்ந்து-சத்த ஸ்ப
 ரிச ரூப ரச கதங்களைப் பொருத்தி, — மயர்வற-ஐயத்திரிவுகனி
 னறி, — உயிர்க்கண் - ஆன்மாவினது புத்திகலுஷித சிற்சத்தியினி
 டத்தது விதுவாய், — மயர்வறவகருணம் - விளங்கிய சவி
 கற்பஞானம் பௌத்கப்ரயிதி ப்ரத்தியக்ஷமாயிருந்தாலு மீதிண்
 னரூபமாகவேணுமெனு மனசினது சங்கற்ப சந்தேகஞான மு
 னனாக வுண்டாதவினால், — மானதக்காண்டலாமே - மானதப்
 ப்ரத்தியக்ஷமுமாமே.

புத்திககி மனசென்றும் பெயர் பொது, பௌத்தமென்று
 செம்மைப்பொருள்.

தத்தவ வியாபாரமுணைமை சிறி தசாற்றுக்கன்றும்: — ஒரு
 சிற்சத்திரூபமாகிய வோர்ஞானந்தானே தற்பொருளறிவென்
 றும் பிறப்பொருளறிவென்று மிருவிதமாயிருக்கும்.

அப்படியிருந்தாலும் பிறப்பொருளறிவாயிருந்த தான்கு
 னே தற்பொருளறிவாயிருந்த பகுப்பற் திருகண்ணையாயிருக்
 கும். பிறப்பொருள் யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவானது
 தற்பொருளறியுஞ் சமுதாய-சிற்ரூப மாத்திரரூப முன்மணந்த கந்
 த்ரூப சிவரூப வான்மரூப ப்ரத்தியக்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற

பீரமாதா. பிறப்பொருளறிவானது கரணரூப சிவசத்திரூப
வான்மசத்திரூப பராக்க்ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாண
ம். ப்ரமாணத்தின தறிதற்றொழிலானது க்ரிையென்கின்ற
ப்ரமிதி. பிறப்பொருளென்கின்றது கர்த்த்ருகரணக் க்ரியைகட்
கயமாகிய கன்மமென்கின்ற ப்ரமேயம்.

தற்பொருளை யறியுமிடத்துத் தற்பொருளறிவு பிறப்பொரு
ளறிவென்கின்ற விரண்டிற்கும் பொது நடுச்சித்ரூபமாதிர வந்
த ரான்ம ப்ரேரகவறிவானது கர்த்த்ரூப மாதீர சிவரூபரணம
ரூப சிற்சத்தியென்கின்ற ப்ரமாதா. இப்ரமாதாவோடு மண
ந்து பிறப்பொருள் ப்ரமாதாவாயிருந்த தற்பொருளறிவானது
கரணரூப சிவசத்திரூபவான்மசத்திரூப ப்ரத்த்ருகரூப சிற்சத்தி
யென்கின்ற ப்ரமாணம். ப்ரமாணத்தின தறிதற்றொழிலான
து க்ரியையென்கின்ற ப்ரமிதி. பிறப்பொருளறிவான பார்க்
கூப சிற்சத்தியென்கின்ற பிறப்பொருட் பிரமேயம்போ லல்லா
மற் பிறப்பொருட் ப்ரமாணரூபமாக வறியப்படும் ப்ரமேயம்.

சிவன் முத்தசிவன் அபரமுத்தசிவன் ஜீவன்முத்தசிவன்
ஜீவான்மாவென்னு மைவர்க்கும் அவரவர்க் கயமாகிய வவ
ர்வர் பிறப்பொருட் சிற்சிற் பிரமேயம் ஸ்வரூபமன்று, பின்னப்
பொருள். அவரவர் ப்ரமாதிரூபம் ப்ரமாணரூப ஷிரண்டும்
ஜீவான்மாவுக்கும் ஜீவன்முத்தசிவனுக்கும் அபரமுத்தசிவனுக்
கு மாதீரஞ் செப்பப்படுமதாகிய தடதக பௌத்த சவிகற்ப
ஞான மௌபாதிகமாதலாற் பௌத்த னால விகற்பமாதீரத்
தைத் தள்ளி நீங்காமலிற்றுமுன் னற்பசாத்த சவிகற்ப நிர்வி
சற்பஞான ப்ரமிதிரூபமும், பிறப்பொருட் ப்ரமாணமாகும் தற்
பொருட் சிற்ப்ரமேயரூபமுமாக காணும் பகுப்பற்று வேறுவே
று யவரவர்க்கு காண்காய்த் தீ-தீதவகூணமன்றி ஸ்வரூப
ஸக்தன்மரய்த் தானேயிருக்கும். துணையாற் காரத்தத்துவஞ்

சிற்சத்திவிருத்தியிற் சிறிது மலத்தைநீக்கிப் பிறப்பொருளறி தலைப பண்ணுதலைகருதித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்தினைமே லிச்சாசத்திகோத்த கரியாசத்திருப கீரொருகரணநியா யிருக்கின்ற பாகருபபெயரெய்திய வெதீர்முடியாகிய சிற் சத்திபைப் பொருத்தி யதவிடத்தினுள் ளற்பசவிகற்பநிர்விக ற்பஞானமாயினிமே லித்திரியதவாரத்தால் விதயாத்வல்தி ஞால் மலவாசனைமாற்றிப் பிறப்பொருள் யிதுவென்றறியும்படி க்ருமேலிராகத்தவங்கோத்த கலாதத்வமென்கின்ற தனனால் மலவாசனைபமாற்றி யிதுகாரியமென றுத்யோகித் தினன தாகக்கடவதென்று சங்கற்பித்துப் பண்ணும்படிக்கு மறிதல் பண்ணுதற்செழில்களை மலவாசனைமணக்கச் சிறிது விளக்கி யப்போதுமாதரங் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின்னுட னுள்முடியாய்த் திரும்பிப் பிறப்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக் குறித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்திநீரொ ருகாதருநியாயிருக்கின்ற பிரத்திபகருநிப் பெயரெய்திய திரு மடியமுக சிற்சத்திபைப் பொருத்தி யதினனொருக சிற்சத்தி கரணங்கொண்டறிதற் பண்ணுதற்செழில்களைப் பண்ணுவிக் குள் சாமர்த்திபத்தையு மச்சிற்சத்தி பிறப்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு பிறப்பொருளறியும் சாமர்த்திபதையும் விளக்கி யக்கலை காதருகாரகமாயிருந்தது.

தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைகருதித்துப் பகுப்பற்று ஞானசத்தி தன்மேலிச்சாசத்திகோத்த கரியாசத்திருப கீ ரொருகரணநியாயிருக்கின்ற ப்ரத்யக்ருநிப் பெயரெய்திய திரும்பியமுகமாகிய சிற்சத்திபைப்பொருத்தி யதினறிகல் பண் ணுதற்செழில்களைச் சிறிதுவிளக்கிக் கரணகாரகமாயிருந்தது.

பின் னங்க வெதீர்முகசிற்சத்தி திரும்பியமுகசிற்சத்திக ளிரண்டிற்கும் பொதுகெடுச் சிற்சுபமாந்ர வத்தரான்ம கர்த்து

ரூபமாந்ர சிற்சத்தியைப்பொருத்தி யதிற் றிரும்பியமுக சிற் சததி கரணங்கொண்டறிதல்பண்ணுதற் றொழிஸ்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியததையும அச்சிற்சத்தி தற்பொருள்காட்ட வச்சிற்சத்திகொண்டு தற்பொருளறியுஞ் சாமர்த்தியத் தையும் விளக்கி யககலை கர்த்தருகாரகமாயிருந்தது.

அப்படியிருந்து நானறிவேன் நானறிபாநிற்கின்றேன் காண் பண்ணுவேன் காண்பண்ணுகின்றேனென்றுந், அறிந்தபின்னும் பண்ணினபின்னும் நானறிகேன் காண்பண்ணினேனென்றும், முன் னற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பஞானமாய் அஹங்கார தூலவிகற்பார்ப்பதமாயறிதல் பண்ணுதற் கிரமத்தில் கர்வித்துச் சங்க்ரமப்பித்த நிற்கும்; ஆதலாற் கலை கர்த்தருகாரகமென்பதே முக்கியம்.

பிறப்பொருட் ப்ரமாணமென்கின்ற தற்பொருட் ப்ரமேயநதான ருனே ப்ரத்பக்ரூப தற்பொருட்ப்ரமாநிருப்ரமாணரூபமாயறி லதிரூகரூபித்த மேபவிலக்ஷணமாப்ப்ரித்த ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய் நிரத்திரமாப்ச் சடிதிவிளங்கிவிடுதலா லநவததையினறித் தற்பொருட்ப்ரமேய விஷயத்திற் ப்ரமாதாமுகவிய நான்கும் ஸ்வரூபமாயிருநதாலும் ப்ரமாதாவல்ல; ப்ரமாதா ப்ரமாணமல்ல, ப்ரமாணம் ப்ரமிதியல்ல, ப்ரமிதி ப்ரமேயமல்ல, ப்ரமேயமெனவறிக. பிறப்பொருட் சிற்ப்ரமேயவிஷயத்திலேயுஞ் சிறிது சிறப்பொப்பிருத்தலாலப்படி யொருபடியறிக.

பின்பு வித்தியாத்வங் கலையினு லொருபடி விளங்கிய கரணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திரூப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி மலவாசனைபை நீக்கித் டெளிவுபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும். ராகதத்வங் கரணரூப பார்க்ரூப

விச்சாசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி போக்யப்பொருளி லுபரஞ்சிப்பித்தகக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

காலதத்வ நியதிதகவததாற் போக்கியப்பொருளில் நிய மித்த புருடனை யேவி நியதியோடு கரணகாரகங் கர்தருகாரக முணறித் கரணமாதிரமாயிருநதாலு மொருப்ரகாரததாற் காதருகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

புருடகதவம் அவிவேக ப்ரதிபததி விபரீத சுகதுக்க ி ஹ வேதன போகக்கிண்பைப் பண்ணு ற போகதாவா யோடுகூடிக் காதருகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

ப்ரகருதிததவஞ் சாதாரணசாதாரணமுமாய்ப் ப்ரிரவிருத்தி நியம வியாபாரசீல குணகாரிபத்வாரதந் தனககுக் கீழுள்ள போககியபோகப்பொருளகளை யுண்டா குணததவத்தோடுகூடிக் காரணமாதிரமாய் நிற்கும் மாதநிகைகளும் பூசங்களுமாகிய தேரிற் தேராளிபோ கும்.

சுக்ஷு-தத்வமுதலிய ஞானேக்கிரிபம் இச்சாசத்திருபசுற சத்திபைப்பொருத்திய விராகதத்வததாற் செலுத்தப்பட டக் தசிறசதகிபைப்பொருத்திப விராகதத்வமணந்த மனசினுலே வப்பட்டு பார்க்குப ஞானசத்திருப சிற்சத்திபைப்பொருத்தி முன்சொல்லி ப்ரபுறபோககியப்பொருளகளைக்காண்டிக் தகத சி ற்சத்திபொருத்திப வித்யாததவததினும் புருஷ னென்றிது வென தறியுமடிபண்ணிக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்தவறிவு நிர்விகற்பஞானமென்று மிக்கிரிபப்பிரததிய னுமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

அவ்வறிவை யவ்விராகதத்வங் கலக்கும்.

திரும்ப அராகதவத்தோடு கோத்துநிற்கும் மணதத்வ மந்தநிர்விகற்பஞானத்திற் றோற்றும்பொருள்களி லொன்றை விகற்பித்தத தனக்கி யிது வனிதையினது ரூபமாகவேணுமென ள்றிதுமுதல் ரூபங்களைச் சந்தேகமாய்ச் சங்கற்பித்து அறங்கார புத்திப்பீரகமாய்க் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

கலாததவதேகோடு கோத்துநிற்கு மறங்காரதவம் புற ப்பொரு ளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித்தது ஞாநிரு கர்த்ருரூப கர் தருநீ மாத்திரமாய்த தற்பொருளறிதல் பண்ணுதலைக்குறித் து ஞானசத்திமே லிசசாததிதேகாதது ளிராசத்திருப கரண ரூபிய யிருக்கின்ற ப்ரதாசுருபியொய்யொய்யிய திருமபி யமுநிபாகிய சிறசுததிலையு மெதிராமுகசிற்சத்தி திரும்பிடமுக சிறசுததிகளிரண்டிற் கு மந்தரானம சித்காத்த்ருரூபமாத்ர சிற சத்திலையுங் கலாகதவத் துவாரத்தாற் பொருத்தி யதினதினி டத்தி லறிதல் பண்ணு தறறெழில்களையு மந்தததொழில்களைப் பண்ணுவிக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையு முறைறையிற் சமர்த்தித் திகதவத்திரிப நிர்விகற்பஞான மெதைப்பற்றிவந்ததோ வதை நிசசயமாய் நானறிவே நானறிபாநிற்கினதேன நானபண்ணு வேன நானபண்ணுநிறகின்றேனென்றும்; அநிகதபினனும் பண் ணினபினனும் நானறித்தேன நானபண்ணினே னென்றும்; அந்த ஈ கலைபின லுர்ப்பவித்த தற்பொருள்விஷய நிர்விகற்பஞான ததைப்பற்றிப் பிறககுஞ் சவிகற்பஞானமாய்ப் பிறப்பொருள் புஷய வித்தியாகலாகலுஷித பார்க்ரூப ஞானக்கிரிபாசத் திபை விஷயீகரித்தது கர்வித்து சங்க்ரமப்பித்தது நிற்குமாத லா லொருப்ரகாரத்தாற் கரணகாரகமென்றும் ப்ரதாசமாய் கர்த்ருகாரகமென்றும் பெயர்பெற்றுநிற்கும்.

பின்பு வித்யாதத்வத்தோடுகோத்துநிற்கும் புத்திதத்வம் கரணரூப பார்க்ரூப ஞானசத்திருப சிற்சத்தியைப்பொருத்தி

இவள்வவிகை இதுமாலே இதுசந்தனம் இதுசர்ப்பம் இதுமுள் இதுவிடம் இதுசிவகராதம் என் நிவைமுதற்பொருள்களை நிச்சயித்துக் கரணகாரகமென்று பெயர்பெற்று நிற்கும்.

அந்த நிச்சயிக்கப்பட்டபொருள் ஞேமாத் திரத்தினுளே தான போகத்துக்குப் பொருத்திய கணமெத்திரியங்களாற் காரியப்பட்டுத் தான புத்தியிற் ப்ரதிபிம்பிசகும.

புத்தி யதனாற் சுருபையாயுத துக்கருபையாயும் மோக ரூபையாயு யிருசகும.

அந்த சுருபையாகிய மூன்றை பெயர்வொன்றாப் பார்த்துப் பருபஞானசத்திபொருத்திய வித்திபாதத்தவமொன்று நிதுவென்று நிர்விகற்பமாயப் பார்த்தும்

அந்தப்பார்வைபைப் பார்த்துருப விச்சாசத்திபொருத்திய விராகததவ முபரூசிப்பித்துக் கலக்கும்.

அந்த விராகதத்தவத்தோடுகோத் தந்தவிச்சாசத்திபொருத்திபமனத்தவ மிது சுருபமாகவேணும் இதுதுக்கருபமாகவேணும் இதுமோகருபமாகவேணுமென்று விகற்பித்து ஒவ்வொன்றைத் தூக்கிச் சங்கற்பிக்கும்.

கலாதத்தவத்தோடுகோத்து ப்ரத்திபக்ருபஞானசத்திபொருத்திய வஹங்காரத்தவம் விதபாகதவத்தினாற் றேற்றி நிர்வகற்பஞான மொதை விஷையீகரித்து வந்ததோ வந்தவஸ்துவை நானிசையிப்பெனென்று கர்விக்கும்.

பின்பு தற்ப்ரகாச பிறப்ரகாசமாயிருக்கின்ற புத்தித்தவத்தினது முன ப்ரபருசித்த பார்த்துபிற்சத்தி விருத்திகருதி நிர்விகற்ப பிறப்ரகாசத்தோடுகோத்த தற்ப்ரகாசத்தி லச்சுச் சுருதுக்கமோகங்க ளிதுசுக மிதுதுக்க மிதுமோகமென்று தோற்றம்.

அந்தச் சுகதுக்கமோகங்களோடு பகுப்பற்றிருக்கு மந்தப் புத்தி யதயவசாய சவிகற்பஞானத்தில்கின்று மந்தப்புத்தி ப்ரகாசதனோடுகலகதுகின்று அதனறிதந்ரெழிலோடும வித் யாததவததோடுகோத்துக் கிளமயி யநதப்புத்திப்பிரகாசாங்கி சமாதர போக்கியத்தினமேல்விழுநக வெதிர்முகஞானசத்தி யில் அந்தப்புத்திப்ரகாசத்தினது விகறபநதோய்நது சறநே சவிகற்பஞானமாய்வருப்புத்தி யதயவசாய முற்றுப்பொருந திய பௌததசுகதுகக மோகபோகமென்கின்ற வேதனையினது சுபூர்த்தி துடபூர்த்திச சொரூப சுபாநந்த துராநந்தமாய்த் தோற்றுப்போகததை யாங்காரததோடுகோத்துத் திருப்பிய முகசிறசத்தி,கலையினுற் றன்னிடத்தின முனரேற்றிய வுள்ளற் ப சவிகற்பஞானமான சுவசம்வேதனூ ப்ரத்தியகூந்ததை யகங் காரவிகற்ப சவிகற்பமாககி, நானசுகி நானதுககி நானமோகி யென்று பெயாககோப்போகமாய் ; புசிகும் அதுபவிக்கும் பாரகருப்பென்றும் பரோனமுகியென்றும் பரசங்விததென றும் சத்தியென்றும் மெதிராமுகசிற்சத்திககுப் பெயரென்றறிக.

ப்ரத்யக்ரூபி யென்றும் ஸ்வயோனமுகி யென்றும் ஸ்வ சங்வித் தென்றும் சத்திமா னென்றும் சிவான்மாவென்று ிநும்பியமுகசிற்சத்திக்குப் பெயரென்றறிக

அந்த வெதிர்முகசிற்சத்தித் திருப்பியமுகசிற்சத்திக ளிர ளின தந்தரானமசித்தானமாவுக்கு மவரவ ரீரிருசத்திக்குள் ளகுஞ் சித்தானமாவென்பதைக் குறித்துச் சிவனென்று மா னமாவென்றும் பெயரென்றறிக.

பின்னுமொரு சிற்சத்தியினுடைய வெதிர்முகரூபம் திரும் பிய முகரூபமே சத்தியென்றுஞ் சிவனென்றுஞ் சொல்லப்படு மாதலாற் றனதுசத்தியைத்தவிர சிவன் ருனென்பதில்லையென்

பது மப்படியாதலாற் றனதுசத்திபைத்தவிர வான்மாத்தா
செனபதில்லைபென்பதழறிசு.

இருமபவநதவஹங்காரங் கலையினால் விளங்கிய கரிபாச
த்திபைப்பொருந்தி மனோசங்கறபமுனனாகப் ப்ராணவாயு
கணமேநதிரியங்ககளைச்செலுத்தி ஞானசத்தியாலநிதத கடமுத
ற் காரியபதாராததங்களைப் பண்ணும.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

எ-த. மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுளளும், சனை
நோக்கநிற்குமறிவாகிய ஆனமாவின்னனும் விடயங்களை நோக்
கியோடுபறிவாகிய சிந்தசத்தி, சனமுதலிய பொறிகளையும், அவ
ற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்து' -நிற்குந் தேயமுதலிய பூகன
களையும், அபபூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு
ந்நகுதலினறி உ-னாயுருவமுதலிய தனமாத்திரைகளையும் மதி
ட்டி ததுககொண்டு, ஐபவிபரீசக குற்றங்களும பெயர்சாதி மு
தலிப விகற்பமுயினறி, உருவமுதலியவைப்புலனகளை நிருவிக
த்ப்பராயறியுமறிவு வாயிற்காட்சிபெனப்படும அங்கனமைப்புல
னகளை இபைநதநிதக பினனா மீள மரத்தலினறிச்சித்தத்தா
சுநதிககப்பட்டு நிலைபெறுவகாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு; பெ
யர்சாதி முதலியவற்றான விபரீதமாதலினறி நிச்சயமாய்ப் ப்ரா
சித்தத்தவததினகண் வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரி
னோடுணர்வு தெரிவது மானதககாட்சியெனப்படுமென்பதாம.

ஐம்புலன்சார்ந்தயர்வின்க்திரியஞானமென மாறுக.

இன ஐந்தாமுருபு.

ஐநினர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர்.

ஆதியென்பதனை ஒளிபோடுங் கூட்டுக.

சாராதபினைபது சாராதெனத்திரிந்தது காரிபத்தின்மே
லினறது.

உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்திபை உயிரென்றுபசுரி
சுதார்.

வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் ஆறுசென்றபெயரெ
னரூற்போல நினறது.

மனத்தினரெழுற்பாடு முனரூக நிகழ்கலின மானதககா
ட்செபெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்திபான் உயிரினூடுநினாவு
தெரிவதென்பதனை அளவையதிகாரமுமுதினு முய்த்துரைக்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் நாலில் வாயில்
சுரட்சியு மானதககாட்சியு மேலருளிச்செய்குரர்

உயிரினூடு நினர்வுவாயி னொளியரு வாதிபற்றிச் செயிரொ
விகற்பமின்றித் தெரிவ திகதிரியக்காட்சி - ப்ராணவாயுவும்
நீனமபோதமு மித்தரியங்களுஞ் சோமஞரியாகநிப்பிரகாசமு
மாக வருவமுதலானவையிற்றைப் பொருந்திக் குற்றத்தோ
டிகத்தரியவிகற்பமுமினறியே காண்பது இந்தரியப்பிரத்தியக்ஷ
ம்—அயர்வ் வித்திரியஞான மைம்புலன சார்ந்துயிர்க்கண் மய
ர்வற வந்தஞான மானதக் காண்டலாமே- குற்றமில்லாத விந்
திரியங்களினது அறிவுகளானது பஞ்சவிஷயங்களையும்பொரு

ந்தி யான்மாவிவிடத்தினே மடக்கமற வகதவறிவு மானதப்
பிரத்தியகூடம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறி-போகத் காட்சிநான்களுள்ளும்) உயிரின் - த
ண்னேனோக்கி நிரகுமறிவாகிய வானபாவிவினதும்,—ஒளிண
ர்வு - விடயங்களை நோக்கியோடு மறிவாகிய சிறசத்தி,—
வாயில் - கண்முதலிய பொற்களையும்,—ஒளிமாதிரி - அவதறிற்
குத துணையாய் வலி செப் துடனிறகுந் தேயுமுதலிய பூதங்களை
யும்,—உருவாதிபற்றி - அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமா யவ
ந்நைவிட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய வருவமுதலிய தனமாத்தி
ரைகளையும் திட்டித்தகுகொண்டு,—செயர் - ஐயவிபீத குற்ற
ங்களும்,—உறுவிகறபமினறி - பொருந்திய பெயர்சாதி முதலி
ய விகறபமுமினறி,—தெறியது - உருவமுதலிய வைபுலன்க
ளை நிருவிகற்பமா யறியுமறிவு,—இரற்றிரிபககாட்சி - வாயிற்கா
ட்சிபெனப்படும,—ஐம்புலன்சாராத - அங்கனமைம்புலன்களை
யியைந்தறிந்த பின்னா,—அயர்வில் - மீளவுற்றத்தலின்றி,—இ
கத்திரிபஞானம் - சித்தத்தாத சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிட
அவ்வாயிற்காட்சிபறிவு,—மயாவற - பெயர்சாதி முதலியன
வற்றான விபீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்,—உயிரக்கண் - புத்த
த்தது வத்தினகண்,—வகதஞானம் - வருதலி ணுலாகிய சவிட
ந்ப வுணர்வாயுயிரினைவினாவுதெறியது,—மானதக்ககாண்டலா
மே - மானதக்ககாட்சிபெனப்படும.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்ககாட்சிகள் இயல்பு கூ
றப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிருத்தமுதையானே வேதனைக்காட்சியும்
யோகக்காட்சியு முணர்த்துகிரார்.

அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராக
மாகி, தருந்தன்வே தனையாங்காட்சி சமாதியான மலங்
கன்வாட்டிப், பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொ
ருளகளெல்லா, மிருந்துணர் வின்றஞானம் யோகநற்
காண்டலாமே. (எ)

(இ-ள்) அருந்தி ஆன்மஞானத்தாலே யிராகம் விததை
ன்பத்து கலை யியற்றா லுண்டாக்கு மின்பதனபலக
ன்பமுள் னைப் புசித்தலே தனவேதனைக்காட்சி

ளத் தறி வி னு க்
கராகமாகி தரு
ந்தனவே தனை
யாங்காட்சி

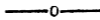
5. சமாதியான் யோகிகள் பலகாலுஞ் சமாதியைப் பண
மலங்கள்வாட்டி ணப்பண்ண மலசத்தி தடைப்பட்டித தாம்
ப் பொருத்திய பொருத்தியிருக்குந் தேசங்களுடையவும்,
தேசகால வியல் செல்காலம் வருகால மதகளுடைய தன
பகல் பொருள்க மையையும், அநயதேசத்திலுண்டாய வ்யா
னெல்லா மிருந்து பாரங்கனையு மிருந்தவிடத்திலேயிருந் தெ
ணர் ஐன்றஞான ல்லாவற்றையு மறியத்தக்கவறிவு நனருன
ம் யோகநற் கா யோகக்காட்சியாரம்—எ-ஆ,
ண்டலாமே.

சுவசங்வேகமாகிய தற்சொருபநரிசுநமுஞ் சுவசங்வே
 த்யமாகிய சிவாநுபூதியு மிவைகள் சாஷூதகாரியாதலால்
 இவைகாண்டலி லடங்கும்.

இஃகொப்பின முடித்தலாற் கூறியதெனவறிக. (எ)

காண்டல் முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருடா வருமாறு.

மேல் நிறுத்தமுறைபானே ஸ்வவேகரூப்ரத்தியகூடம் யோ
 கபரத்தியகூடங்களுடைய க்ரமங்கூறுகின்றது.

அருட்தின்புக் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி நருக்
 தனவே தனைபாங்காட்சி - விஷய * ஜகயங்னாபிருக்கிற சுக
 துகங்களை யிராகததுக்காதியான வித்யாதத்வம் ஆன்மஞா
 னத்திவிடத்திலே செலுத்த நான்சுகி துக்கியென்பது முதலாக
 வருகிற ஞானம் † ஸ்வவேதரூப்ரத்தியகூடம்—சமாதியா
 ன மலங்கள்வாட்டி - வித்யாராகாதி நிரபேகையாக § அ
 நாவிாத இயம நிபம ஆசன ப்ராணபாம ப்ரத்தியாகார தார
 ணை தியான சமாதி எனனு மிணைபை † சிற்சத்தியாகிய
 சிவஞானநாத யோகத்திலுலே மலங்களை நீக்கி— பொருட்
 திய தேசகால விபல்பகல் பொருள்களெல்லா மிருந்துபு
 ரா கின்றஞான மியோகநற் காண்டலாமே - பொருத்தப்
 டட த்ரிபுவநததிலுண்டான வஸ்துக்களையும் பூதபௌஷ
 ய வர்த்தமாரொணனும் த்ரிகாலங்களிலே வருகிறவிஷயங்
 களையும் துரக்ருஷ்டி துரக்ரவணங்களை யியல்பாக விரிவுட
 னைகூட யேககாலத்தி லதீர்த்தியமாகவே கரதலாமலகம்போ
 ல வறிவது ஸவிகற்பஞானம். ஞானநந்தாநுபவஸ்வபாவமாக
 வே நிற்பது நிர்விசற்பஞானம். இப்படி யோக † ப்ரத்தியகூ
 மிரண்டிவகைப்படும். ஸவபாவமென்பது தாதாத்மியம்.

* ஜந்யம் - உண்டாதல், † ஸ்வவேதனை - தன்வேதனை, ‡ அகாவிராஜம்-தடையில்லாமல், § சிற்சத்தி-ஞானசத்தி, † ப்ர ததியகூடம் -காக்ஷி.

தடி-கூடம்—ததெ-கூடியா நடுவெண்ணு ஸவ-
 டிராதிக வ்யயா | வி-கூடா நடுவொயா உ யொ
 ம ஸாலாவிகொடுத்த ஐதி,—

இதனாற் பஞ்சேசத்திரியங்களு மொவ்வொருவிஷயத்தை யறிசிறதொழிப அசயவிஷயத்தை யறியமாட்டாகபடியாலும், அநதக்கரணங்களு மப்படியே யொன்றறிந்த கொன்றறியா தாகையாலும், மனசு பற்றவும் அறங்காரங் க்ரஹிக்கவும் புத்தி நிச்சயிக்கவும் புத்தியினாலே நிச்சயிக்கட்ட விஷயத்திலே யிராக மிச்சையைப்பண்ணுவிக்கவும் வித்தை விஷய ஶ்ரீ கடநம் பண்ணவுமாய் நிற்பதேயாகையால் இவைபெல்லாத்தையும் வி யாபித்த சர்வவிஷயத்தையும் பரிசேசதம்பண்ணுதாகையினாலும், இதனக்கரணங்களைல்லாத்தையுநிரபேசைபாகவே x பூத பௌஷிபத்வர்த்தமாகட்காலீனமாயிருக்கிற விஷயங்களை யறி கையினாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் சிவனையும் அய்யா கத் தரிசிக்கையாலும், ஆனமசிற்சத்தியே *யுபாதீதமான பர மாணம்.

¶ கடநம் - பொருத்ததல், x பூதபௌஷியத்வர்த்த மாகம் - செல்கால நிகழ்கால வெதிர்காலம், † கரலீகம் -காலங்கள், * யுபாதீதம் - உபாதியில்லாதது.

இவைபொழித்த சொல்வாருமுள். அவைவருமாறு.— கண்ணீராமை உணர்ந்ததை யுணர்ந்தல் நினைப்பு என்னும் போலிகளும் கூறும்.

ககச

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கண்டினராமையாவது - சிலவற்றைக் கண்டதென்பின் பெயரறியாத்

உணர்ந்தகையுணர்ந்தலாவது - முன்பு குளிர்வந்துற்றகாலத்து நெருப்பு மருந்தென்று அறிந்தான, பின்பு மதங்கிது மருந்தென உர்ளங்கொள்ளல்.

நினைப்பாவது - குழவிப்பருவத்தே தந்தைதாயை யிழக்கோன காரணம் கருதாது நினகணினூர் தகைதாயென்று பிறர்சொல்ல விதனைகருசிக் கொள்ளல். இதுபோலிகள்; இம் முறைய நியுமாயுங் காண்க.

இகனுடைய பூர்வபகூசித்தார்த்தம் விஸ்தாரம், இவ்விடத்து க்ரந்தவிஸ்தாரபயத்தினூற் சொன்னதில்லை; ஆகையால் சிந்தார்த்ததீபிகையினே விஸ்தரித்துச்சொன்னேனும், கண்டிகொள்க.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

(முன்சொன்ன முறைமையிற் புறம்பே பார்க்குபசிற்சத்தியைப்பொருந்தி நிர்விகற்பமாய்ப்பார்க்கும் விதயாதத்வத்திற் பினகோத்த விராகமுதற் புத்திகத்வ முடிவாகிய தத்வங்களினால் முன்சொன்ன முறைமையில்வரும் இதுமாதே இச்சந்தனம் இவள்வனிகை இதபாம்பு இதமுள்ளு இதவிஷம் இதுசிங்கநாமென்று புத்தி நிச்சயபுத்தி ப்ரதிவிம்பங்களினுற் புத்திகத்வத்துதிக்கும்.)

அருகதின்பதன்பம் - போக்கியமாகிய சுகூடக்கமோகங்களை, —

இராகமாதிரி - திரும்ப வுள்ளிர்விகற்பமாய்ப் பார்க்கும் வித்யாதத்வத்திற் பிணகோதத விராகதத்வமுதற் புத்தித்தவ ஸ்வப்பிரகாசமந்தமாகிய தத்வங்கள்,—

உன்ஊதறிவினுக்கு-ஆன்மாவின் தெதிர்முகசுற்சத்திக்கு,—

தரும் - கொடுக்கும், (திரும்பத்தனனோடு பிரித்தற்சரிதா கிய சுகமுதலியவற்றைத் தனது சுகாதிரவேதனூபூத்திசுருநி போகத்தேதா தெதிர்முகசுற்சத்தி முனசொல்லியபடிக்குத் தீ ரும்பியமுகசுற்சத்திக்குக் கொடுக்கும்து முனசொல்லியபடி யதுபவிக்கு மதத வதுபவம்),—

தன்வேதனைபாங்காட்சி-ஸ்வசம்வேகனூப்ரத்தியகூடம்,—

பலவிதமாயிருக்கின்ற சுத்தாவத்தைகளைசசுருக்கிக் கீழா லவத்தைமுத லவத்தைகளிற் சாக்ராவததைமுத லைத்தகளை யுற் தனது சாக்ரமுத லைத்தவத்தைகளினூல் ஜயம்பண்ணும் சுத தாவத்தையிற் சாக்ரமாவது—ஆசுநப்ராபாபங்களைப்பண்ணி யிகதரிப்பங்களைச் சத்தகாசிரிவிஷுபங்களினின்றுக திரும்பித் தன்வசமாய் நிறுத்தலாகிய ப்ரத்யாகாரம்.

ஸ்வப்பகமாவது.—சாலம்ப சிவயோகத்திற் ஸ்வரூப சிவ ரூப சுகள சுகளாகள சாகாரசிவனிடத்தில் ப்ராகருகமனத் தைவைத்து நிறுத்தலாகிய தாரணை, திரும்ப நிராலம்ப சிவ யோகத்திற் ஸ்வரூப சிவரூப நிஷுகள நிஷுகளாதீத நிராதார நிராகாரசிவனிடத்தில் முறைமையிற் ப்ராகருகமனசை நிர்வி ஷயமாய் ஜவலிதமாயிருக்கும்படிபண்ணித் தியாகத்தினுதெ த டிப்புக்குள்ளும்போய்த் தாக்குஞ் சிவசத்தியாகிய மன சினூல விளங்கிய தனதுசுற்சத்தியாகிய மனதைச் சின்மாத்ரானமா வில்வைத்து சிவசத்திக்கொப்ப விரித்துத் தேடசிவத்தில் வை த்தலாகிய தாரணையுஞ் சுமுத்திசுகுள்ளுந் தாக்குஞ் ஸ்வபந மாம்.

சமுத்திரபாவது:—சவிகற்பமாயு நிர்விகற்பமாயு மந்தநால் வகை ஸ்வரூப சிவரூப விருசிவனகளை முறைமையிற் சிந்தனைபா வனைபண்ணுவதாகிய வங்கசிவயோகமென்கின்ற தியாநம்.

தூரியமாவது:—தியாநத்தை வருதலாகிய வங்கசிவயோக மென்கின்ற சமாதி.

தூரியாதீதமாவது — சமாதிசாமர்த்த்யத்தினால் முறை மையிற் சவிகற்பமாயு முனை னற்ப சவிகற்ப நிர்விகற்பமாயு மந த நால்வகை ஸ்வரூப சிவரூப சிவபரத்தியக்ஷமாருஞ் ஸ்வரூப சிவரூப சிவாபரோக்ஷமென்கின்ற ஸ்வரூப சிவரூப சிவசாக்ஷா த்காரமாகிய வங்கசிவயோகம்.

இப்படி சிவயோகமுறைமைசுருக்கியிருத்தலால்,—

சமாதியால் மலங்கள்வாட்டி - சமாதிசாமர்த்தியத்தி னால் மலமாயாகனம் சாமர்த்தியங்களைத் தடுத்தது,—

பொருந்திய தேசகால வியல்பகல் பொருள்களெல்லா ம் - தானிராநினறவிடம் தானிராநிற்குங் காலம் இகததேச காலங்களினத முறைமையை நீங்கிய நீங்காமலு யிருக்கின்ற சிவமுதல் நித்திடபதார்த்தமுதற் பதார்த்தங்களையெல்லாம்,—

இருந்த -தானிருந்தவோரிடத்திருந்தது—

உணர்கின்ற ஞானம்-சாலம்ப நிராலம்ப சிவயோக முறை மையிற் சவிகற்பமாயு முள்ளற்பசவிகற்ப நிர்விகற்பமாயுஞ் சா க்ஷாத்காரியாநின்ற சாக்ஷாத்காரம்,—

யோகநற் கரண்டலாமே - யோகக்காட்சியென்கின்ற போகப்பிரததியக்ஷாமாமே ; அந்த விர்தசுவசங்வேத்யமாம் பராதுபூதி டரியாய பரசங்வேதனாகார சிவரூப சிவாதுபூதி விசேஷஜுகமாகிய சுவத்தை விஷயீகரித்துவருஞ்சுவசங்வேத னரூப ஸ்வரூப சிவாதுபூதி ஸ்வாதுபூதி ப்ரத்தியக்ஷமுமாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிக முஞ் சத்துவருண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இனபத்தன பங்கள் புருடனதறிவிறகு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைக் து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுமகனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது தனவேதனைக்காட்சி யெனப்படும் ; இவ்வாறனறி அறிவைத் தடைசெய்த நின்ற மலசத்திகளை இயமநியமமுதலிய அட்டாங்கயோகசமாசியான ஒருவாறுகெடுத்த ஒரிடத தொருகாலத திருந்நாங்கிருந்த மூவிடத்த மூக்காலத்தப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படுமெனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால்வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியக்ஷப்பிரமான நாலில் வாயில் காட்சியு மானதக்காட்சியு மருளிச்செய்த மேல் தன்வேதனைக் காட்சியும் யோகக்காட்சியு மருளிச்செய்கிறார்.

அருந்தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினுக் கராகமாதி தருக தனவேதனையாங்காட்சி - புசிக்கத்தக்க விதாவகிதங்களை யானமான்னுடைய ஞானத்துக் கிராகத்தவேஷாதிகளாலே யுண்டாக்கிறவித விவனுடைய வேதனாப்பிரத்தியக்ஷம்,—சமாதியால் மலங்கள்வாட்டிப் பொருந்திய தேசகால விவல்பகல்

பொருள்களெல்லா யிருந்தணர் கின்றஞானம யோகநற் கரணடலாமே - சமாதியாலே யசைவறவிருந்து அந்தச்சமாதியினாலே மலமாயாதிகனமங்களைக் கீழ்ப்படுத்தித் தானபொருள்தப்பட்ட தேசங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருள்தப்பட்ட காலங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தான்பொருள்தியிருக்கப்படாத மற்றுமுள்ள விராஜ்யங்களிலுள்ள வியல்புகளுந் தரிசாலங்களிலுள்ள பொருள்களெல்லாத் தையுந் தானிருந்த விடத்திலே யிருந்தறியத்தக்கவறிவு நன்றானயோகப்பிரத்தியக்ஷம்

இதனஞ்சொல்லியது தன்வேதனைக்காட்சியு மியோகக் காட்சியு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேற்பட்டு நிகழும் சத்தவகுணமுகலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்தின்பத்துணபம் - துகரப்படு மிணபத்துணபங்கள்,—உள்ளதறிவினுக்கு - புருடன தறிவிற்கு விடயமாம்படி,—அராகமாதிரும் - அராக முகலிய வைத்துத்தவங்களாலும் புணர்க்கப்படுவதனை யுயிரினோடுணர்வுதெரிவது,—தனவேதனைக் காட்சியாம் - தனவேதனைக்காட்சியெனப்படும்,—மலங்கள் - இவ்வாறினறி யறிவைதடைசெய்து நின்றமலசத்திகளை,—சமாதியரன்வாட்டி—இயம நியமுதலிய வட்டாங்கயோக சமாதியானொருவாறு கெடுதது,—இருகது - ஓரிடத்தொருகாலத் திருந்தாங்கிருந்து,—பொருத்திய - பொருள்தப்பட்ட,— தேசகால வியல்புகல் பொருள்கள் எல்லாம் - மூவிடத்து முக்காலத்து மியல்பாகவிரிந்த

பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்,—உணர்கின்றனாமை - காண்கின்ற காட்சியா யுயிரினோடுணர்வுநெரிவது,—கல்யோகக் காண்டலாமே - நன்மையாகியோகக்காட்சி யென்பதாம்.

இதனானே தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளி னியல்புகூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லுதமானமுணர்த்துவானொடக்கீழ்ப்பக்கமுனரெனவு மியல்புமுதலிய வேதமுனைநீனயுந் தெகுத்துப் பொருகதவதுமானந் தன்னதுமானம் பிறரதுமானமாக விரணடினையும் வகுத்து, அந்வயயெனிரேகமிருவிதமென்பதனையுந் தொகுத்துணர்த்துகுறார்.

பக்கமுன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத், தக்கஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டா மதுமானந், தொககவிவற்றற பிறர்தெரியச் சொல்லலாகு மச்சொல்லு, மிக்கவந்து வயத்திடுமெடு வெதிரேகச்சொ லெனவிரண்டாம். (அ)

(இ-ள்.) பக்கமு னறு பக்கம் சபக்கம் விபக்கம் எனப்பக்கமுனரும்

மூன்றேது இயல்பேது காரியவேது அதுபலத்தியேது என வேது மூன்றும்

உடையபொரு ளைப் பார்த்து ணரத் தக்கஞானம் இங்ஙனங்கூறியபக்கங்க ளேதுக்களான மதந்தேற்றப் பொருள்களுடனகூடத் தானே வியாத்தியைக் கிரகித்தறிகிற ததுமானம் இருவிதப்படும்

தன்பொருட் அந்தவநுமானந் தன்னுலாதுமித் தநியப்
டாம் பிறர்தம் படுவதெனவும், பிறராலாதுமித் தநியப்படுவ
பொருட்டா ம தெனவும் இருவிதமாம்
நுமானந் தொக்
கவிவற்றூற் பிற
ராதெளியச் சொ
ல்லலாகும்

சுவார்த்தாநுமானமாவது—சுவர்த்தஞ் சுவப்பிரதிபத்
தியேதுவானையா விது பரோபதேசமனநி முன்பு தான புகை
கண்டவிடத்திலே யனலைக்கண்டு பின்பு தானேயாதாமோரிட
த்திலே புகையுண் டவ்விடத்திலே யனலுமுண்டென்று விபா
ததியைக் கிரகித்தறியு மறிவு தன்னநுமானம். இஃகெனநித்
தானே சிவனுண்டென் றதுதிபிட் டறிகிறதமாம்.

முந்சுறியபகூடம் ஏதக்களினாலும் பிறறறியும்படி யறிவி
க்கு மறிவு பரார்த்தநுமானம். இஃகெனநிக் குரவன் மாணக
கற்குச்சிவனு மான்மாவும் பாசமுமுண்டென் றறிவிக்கு மறிவு
மாம்.

அச்சொல்லு அச்சொல்லு மிகுக்க வந்வபச்சொல்
மிக்கவந்நு வப லெனவும் வெதிரேகசச்சொல்லெனவு மிரு
த்தினொடு டெதி வகையாம்—எ-து.
ரேகச்சொ லெ
னவிரண்டாம்.

மூன்றுபக்கமும் எ-து. மூன்றாம் பரார்த்தாநுமானத்
துக்கு வேண்டுகையாற் றொக்கவிவற்றாலெனச் சிறப்பித்தார்
அநவயவெதிரேகிக்குப் பஞ்சரூபமுடைத்தாதலின 'மி
க்க வந்வயம்' எனச் சிறப்பித்தாரெனவறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியநூலா வருமாறு.

—0—

முன்னஞ் ஸ்வார்த்தாநுமாநம் பரார்த்தாநுமாநமென்
றுத்தேசங்கூறி யதற்குமே விஸக்ஷணங் கூறுகின்றது.

பக்கமுன்றின் - பக்ஷ சபக்ஷ விபக்ஷ மென்னுமுன்றிலே,—
முன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துணரத் தக்கஞானம் -
இயல்பு காரியம் அதுபலப்தி என்னுமேதாத் * த்ரயங்க்ளினு
ளே துமத்தாகிய சாததியங்க்ளாத்ருடவியாப்திக்ளினுலே நிச்
சயிககு மறுமிதிஞானம்,—தனபொருட்டாம் பிறப்பொருட்டா
மதுமானம் - † ஸ்வார்த்தாநுமாநமெனறும் ‡ பரார்த்தாநு
மாநமென்று மிருவகையாம், ஸ்வார்த்தாநுமாநவாவது பரோ
பதேசமின்றி முனபுநான புனைபைக்கண்டவீடத்திலே அன
லைக்கண்டு, பினபுநானே யாதாமோரிடத்திலே புகையுண் டவ
வீடத்திலே யனலுமுண்டென்று வியாத்தியை கரவறிதகரியு
மறிவு ஸ்வார்த்தாநுமாநமெனறும் தனபொருட்டதுமாநம் -
இஃசன்றித்தானே சிவனுண்டென்றறுதியிட்டிற்கறதுமாம.
முற்கூறிய பக்ஷத்தள் பரார்த்தாநுமாநம்என்பது இவைக
ளினுலே பிறறியும்படி யறிவிக்குமறிவு பரார்த்தாநுமாநம்
எனறும் பிறப்பொருட்டதுமாநம்; இஃசன்றிக்குரவன் மா
ணக்களுக்கு சிவனும் ஆன்மாவும் பாசமு முண்டென்று
அறிவிக்கு மறிவுமாம்,— தொக்கவிவற்றும் பிறத்தெளியச்
சொல்லலாகும் - பஞ்சாவலையவ ஸ்ரீ யுத்தவாக்யரூபமா
யிருக்கிற வதுமாகத்தினு லையருக்குத்தெரியும்படி சொல்ல
லாம்,—அச்சொல்லு மிக்க + வந்துவயத்தினுடு, வெதிரே
கச்சொல்லெனவிரண்டாம்-அத்தப்பஞ்சாவலையவவாக்கியமா
னது அந்வயவ்யதிரேக கேவலவ்யந்ரோகியென்னுமேதுவாம்.

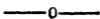
*தர்யம்-மூன்று, ஶதமத்காகிய-ஏதுகூடிய, ஶ்வரர்த்தம் - தன்பொருட்டு, ஶ்ராரர்த்தம்-பிறர்பொருட்டு, ஶ்யுத்தம் - கூடிய, + அந்நவயத்தினொடு வெதிரேகச் சொல்லெனவிரண்டாம் - அவ்வயமென்று மேதிரேகமென்று யிரண்டுவிசமாம்.

மூன்றுபக்கமும் பகார்த்தாஶுமாதத்திற்கு வேண்டுகையால் “தொக்கவிவற்றால்” எனச்சிறப்பித்தார்.

அவ்வயவெதிரேகக்கும் பஞ்சபமுடைத்தாதவின் “யிக்கவந்துவயம்” எனச்சிறப்பித்தார் எனவறிக.

அவ்வயம் - பொருத்தமுள்ளது, வெதிரேகம் - பொருத்தாது. இவை மேல்விரிததுக்கூறுமிடத்தகறிக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

அதுமாண்ப்பகுப்புணர்த்துகின்றார்.

பக்கமூன்றின் - பகூடம் சபகூடம் விபகூடமென்கின்ற மூன்றினுள் மலை யுலகுமுதலிய பகூத்தின்,—உடையபொருளை - அதை பகூத்தினது சாத்தியதன்மமாகச் சாதிக்கப்படு மக்திகாத்தா முதலிய பகார்த்தங்களை,—பார்த்துணர - ஊகித்தறிய,—மூன்றேது -இப்பேது காரியவேது அதுபலத்தியேது வெண்க காரணவேது கண்மயேது வாகமவேது முதலியவேது பேசுங்களையுற் றோற்றுவிக்கு மேதுமூன்று, தன்பொருட்டதுமாணம் பிறர்பொருட்டது மாணமென வறுமாதியிருவிதமாதலால்,—தக்கஞானம் - சொல்லியமூன்றேதுவினது தகமைபொருத்திய தனதுசிற்சக்தி,—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டதுமாணம்,—பிறர்பொருட்டாம்-பிறர்பொருட்டதுமாணம்,—தொக்கவிவற்றால் - மூன்றுபக்கத்தோடுகூடிய மரிபாதிபெற்று

நீதிய முன்சொன்ன மூன்றேதுக்களால்,—பிறர்தெனிய - பிறரது சிற்சந்தியதுமாகம் ப்ரகாசித்துப் பிறர்மறைத்த வகநியீஸ்வரன்முதலிய பொருள்களையறிப,—சொல்லலாகும் - ப்ரிதிருளுகு யேது திருஷ்டாந்தம் முபகயம் நிகமநமெனணம் பஞ்சாங்கத்தைப்படித்தலாகும்.—அச்சொல்லும் - அந்தப்படநமும்,—மிககவந்து வயததினெடு வெதுரேகச்சொல் லெனவிண்ணடாம் - மிக்கவந்வயச்சொல் சாதந சாத்தியங்களினது மேனமையாகிய வுள்ளமைபைச் செப்புதல், வெதுரேகச்சொல் மாறியில்லாமைபைச சொல்லுதல்.

சுவனானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து இயல்பு முதலிய மூன்றணுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தைப்பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவினொபாவம்பற்றி ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினெடுணர்வு தெரிவது தனபொருட்டதமானமாம். அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறரறியப்போதித்தலையுயிரினெடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டதமானமாம். அங்கணம் பிறரறிபப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறையென்று இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதனானே மேலெடுத்ததுக்கொண்ட இருவகையதுமானங்களையல்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன ப்ரத்தியகூப்பிரமானமானது ஐயக்காட்சி திரிவுகாட்சி விகற்பக்காட்சி நிர்விகற்பக்காட்சி வரயிற்சா

ட்சி மானகக்காட்சி தன்வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சி ஆக
எட்டாயிருக்குமென்று சொல்லி; மேலதுமானமாவது ஏதுக்க
னைகடொன்றி மறைக்கபொருளை யறியலாமென்ற தெப்படியெ
னன்? அதுமானத்தை விரித்தருளிச் செய்கிறார்.

பக்கமூன்றின் மூன்றேது வுடையபொருளைப் பார்த்துண
ரத் தக்கருணை தன்பொருட்டாம் - பக்கமூன்றனு மூன்றேது
க்களை யுடைத்தாயிருக்கப்பட்ட பொருள்களை யாராயக்கறிபத
தக்கவறிவு சுவராதாதுமானம்,—பிறர் பொருட்டா மதுமானக
தொககவ்வற்றா பிறாதெளிபச் சொல்லாகும் - கூடப்பட்ட
பக்கமூன்றனு மேதுமூன்றனும் பிறர்க்கு மறியும்படி யறிவிக்க
தக்ககது பரார்த்தாதுமானமாம்,—அச்சொல்லு மிக்கவகதுவ
யத்கிடுகிடு வெத்கோகச்சொல் லெனவீரண்டாம் -அக்கப்பரா
ர்த்தாதுமானமென்று சொல்லப்பட்ட சொல்லானது மிகுத்த
வகதுவயச்சொல்லென்று மத்கிடுகிட வெத்கிரகச்சொல்
லென்று மிரண்டுவகையாம்.

இதனும் சொல்லியது தன்பொருட்டா மதுமானமென்று
சொன்ன விரண்டின முறைமையையும் பிறர் பொருட்டாமதுமா
னக்கான அந்நுவயமென்று வெத்கிரகமென்று மிரண்டுவகை
யாயிருக்குமென்று முறைமையையும் மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மூன்றேது வுடையபொருளை - இயல்புமுதலிய மூன்றனுள்
ஒர் ஏதுவுடைய சாத்திபத்தை,—பக்கமூன்றின் - பக்கமுதலிய
மூன்றின்வைத்து,—பார்த்துணரத் தக்கருணை - அவினாயா
வம்பற்றி யாராய்த்தற்குறிய ஞானமா யுயிரிடுகிடுகிணர்வுடைய

து—தன்பொருட்டாம் - தன்பொருட்டறு'ரானமாம்,—தொக்கவிவற்றூற் பிறர்தெளிபச் சொல்லல் - அவ்வேதக்களாலே தான அறிந்ததனைப் பிறர் அறிடப்போதித்தலை யுயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—பிறர்தம்பொருட் டறுமானமாரும் - பிறர்பொருட் டறு'ரானமாம்,—அச்சொல்லும் - அங்நனம் பிறர் அறிபப் போதிக்கும் சொல்லும்,—மிக்க வந்துவயத்தினோடு வெதரேகச் சொல்லென - மேலாகிய உடம்பாடு மறையென,—இரண்டாம்- இருவகைப்படுமென்பதாம்.

இதாலானேமேலெடுத்தக்கொண்ட இருவகை யறுமானங்காசியல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொகுத்துப்போகத பகக முதலிய
மூன்றின் பகுதிபையுணர்த்துகுரார்.

மூன்றுபக்கம் பக்கநிகர் பக்கநிகரில் பக்கமெனத்,
தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாழுவமை நிக
ர்பகக, மான்றபொருள்சென் றடையாத விடமாநிக
ரில் பககமுத, லேன்றவிரண்டும் பொருளுண்மைக்
கிடமாமொன்று பொருளின்றும். (கூ)

(இ-ள்) மூன்று பக்க மூன்றாயிருக்கும். அவையாவன?
பககம்

பக்க நிகர்பக் பக்கமெனவுஞ் சபக்கமெனவும் விபக்க
க நிகரில்பக்கமெ மெனவு மூன்றும்
னத் தோன்றும்

களக்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பக்கம் துணி இதிற்பக்கமாவது—தானறுதியிடப்பட்ட பொருளுக் கிட டதொரு பொருளுக்கிடம் பக்கமாயிருக்கும் மாம்

அஃகாவது? இந்தமலையின்க ணெருப்புண்டென்று சுட் டிக்கூறுதல். அஃகெக்காரணத்தாலெனில்? இடையமுமவி ருக்கிற புகையுண்டாகையிலுலெனவறிக.

உவமை நிகர் உவமானத்துக்கொத்த பக்கமாவது தா பககம் ளென்றை முனனறுதியிடப்பட்ட பொரு ளுக்கொத்திருத்தல்

அஃகாவது—புகையால் அனலுண்டென்றறிந்த தெவ்வா ற்றாலெனனில்? தானமுனகண்டதுவத்த வடுககளைபோலெ ணககூறல்.

நிகர் - உவமையில் வத்தது நேர் நிகரொன்பதலுறிக.

ஆனரபொரு [விபக்கமாவது - தனகொவ்வாத பக்க எசென் ஈடை ம்] தானறுதியிடப்பட்ட தொருபொருளைச் யாதவிடமா நிக சென்று பொருநதாதவிடமாம் ரில் பககம்

அஃகாவது? யாதொருவிடத்தி லக்நியில்லை யவ்விடத்து ப்புகையுமில்லை, அஃகென்போலவெனனில்? மடுப்போலென வறுநயிடுகை.

முதலேன்றவி முற்கூறிய பக்கமாகிய மலையிடத்தும் ரண்டும் பொரு நிகர்பக்கமாகிய வடுககளையிடத்தும் தான ளுண்மைக் கிட றுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதற் கிட மாம் மாயிருத்தல்

ஒன்றுபொரு நிகரில் பக்கமாகிய பொருளொன்று தா
 ளினறும். னறுகியிடப்பட்ட பொருள் சாதித்தற்கிட
 மல்லவாயிருத்தல்—௭-று.

இது மேல்வரும் புறநடைச்சூத்திரத்தாலறிக.

விபககமெனினு நிகரில்பக்கமெனினு மிழுக்கா. (௧)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் முன்சொல்லிய பகூத ஶ திரயங்கினது ஸ்வரு
 பங்களைக கூறுகின்றது.

ஶ தரயம் - மூன்று.

மூன்றுபக்கம் - பகூமூன்றாவன;—பக்க நிகர்பக்க நிகரி
 பக்கமென -பகூ சபகூ விபகூவகள. இவற்றுள்,—தோன்று
 ம்பககந் துணிபொருளுக கிடமாம் - மூனனேதோன்றியபகூம்
 ஏதுவாகிற + தாமததையுடைய பர்வதம் நி+சி தாராதகமன
 ஶ வநநிக *காச்ரயமாம்;—உவமைநிகர்பக்கம் - சபகூமானது
 உவமானஸ்தலம். அஃதாவது? இப்பர்வதம் வநநியுடைய
 து தாமததையுடைத்தாகையால்,பாகசாலேபோலவென்பது,—
 ஆனரபொருளசென்றடையாத விடமானிகரில்பக்கம் - நிகரி
 பகூமென்று சொல்லப்பட்ட விபகூமானது நிச்சித ஶ் சாத
 யாபாவன. அஃதாவது, எங்கே யங்கியில்லை யங்கே தாம
 மில்லை; ஆமுள்ள மடுவைப்போலென்பது. ஆகையால்,—முத
 லேனறவிரண்டும் பொருளுண்மைக கிடமாம் - மூன்பொருந
 திய பகூ சபகூ மிரண்டுவருமாநத்தாலும் ப்ரதயகூதநா
 ளுஞ் ஶ் சித்தவஸ்துகம்,—ஒன்றுபொருளினறும் - ஶ்சொன
 ன விபகூம் ப்ரதயகூத்தினு மதுமாநத்தினு xமசிதத
 சாத்யம்.

கௌ ௨ சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

† தூமம் - புக்க, § வநி - கெருப்பு, * ஆசிரியம் - இரு
 ப்பிடம், ‡ சாதய அபாவவாண் = சாததி பாபாவவாண் - ஆசீ
 தாவது நிச்சயமில்லாதது, | சித்தவஸ்துகம் - சித்தமான
 பொருளையுடையது, x அசித்தசாதயம் - சித்தமாகிற பொ
 ருளில்லாதது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பக்கமுதல் மூன்றினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின
 றா

மூன்றுபக்கம் - பக்கமூன்றுவன, —பக்க நிகர்பக்க நிகரில்
 பக்கமெனது தோன்றும் மூன்றினுள், —பக்கத்துண்பொரு
 ளாகு கிடமாம் - சாதிககபபிமதாகிய வநி யீஸவரனமுதலிய
 பகாராதததுக்குத தானமாகிய மலை யுருகு முதலிய பொ
 ருளாம், —நிகர்பக்கம் - சபக்சம், —உவமை - திருஷ்டாநதத்
 தானமாகிய பாகசாலை குடமுதலியவிடம், —நிகரில்பக்கம் -
 விபக்சம், —ஆசிரயபொருள் சென்றடையாத விடமாம் - அந்
 தச சாததியசாதநங்களாகிய வநி தூமமுதலிய பதாராதங்
 கள்பொய்ப் பொருந்தாத மடுமுதலிய தானமாம், —முகலேன
 றவிரண்டு - முன்பொருத்திய பக்ச சபக்சங்க ரிரண்டும், —
 பொருளுண்மைக கிடமாம் - சாத்தியசாதநவகணின தள்ளமை
 க்குத தானமாம், —ஒன்று - விபக்சம், —பொருளினாரும் - சா
 ததியசாதநங்க ளில்லாததாம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— ௧ —

எ-து. பக்கமுன்றாவன, பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்பன வாம். அவற்றுள், ஐயுறறுத துணியற்பாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும், அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும் அப் பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்முனறனுட பக்கஞ்சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென வறிதற்கிடமாம், விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாமென்பதாம்

துணிபொருள எதிர்காலவினைத்தொகை.

அவினாபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்க விபக்கமிரண்டும் வேண்டப்படுமென்மார், முகலெனறவிரண்டும் பொருளுண்மைகிடமா மொன்றுபொருளினராமென வுங் கூறினார்.

இதளுனே மேற்பக்கமுனறென் நவந்தினபெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— ௨ —

இனிமூன்றுபக்க மேதெனன மேலருளிச்செய்குரார்.

மூன்றுபக்கம் - பக்கமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று வகைப்பட்டிருக்கும். அஃதேதெனனி?—பக்க நிகர்பக்க நிகரி ல்பக்கமெனத் தோன்றும்- அதுதான பட்சபட்சமென்றும் சபட்சபட்சமென்றும் விபட்சபட்சமென்றும் இப்படி மூன்றாகக் காணப்படும். பக்கமெனத்தேதெனனில்?—பக்க துணிபொ

ருளுக்கிடமாம் - தன்பட்சமானது தானறுதியிட்டபொருளுக்கிடமாயிருக்கும். நிகர்பக்கமேதெனனிஸ்?—உவமைநிகர்பக்கம் - தனக்கொற்ற பட்சமானது தானறுதியிட்டபொருளுக்கருவமையாயிருக்கு. நிகரிப்பக்க மேதெனனிஸ்?—ஆன்ற பொருள்சென ஈடையாதவிடமாம் நிகரிப்பக்கம் - தனக் கொவவாத பட்சந்தான அறுதியிட்டபொருள் சென்றுபொருந்தாத விடமாம்,—முகடேனற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமாம்—உகையால் முன்னே சொல்லப்பட்ட பட்சமிரண்டு தானறுதியிடப்பட்ட பொருளுண்டாதலுக்கிடமாம்,—ஒன்று பொருளின்றும் - பின்சொல்லப்பட்ட நிகரிப்பக்கத்துக்குப் பொருளில்லையாம்.

இதனூற்சொல்லியது பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரிப்பக்கமெனறு சொல்லப்பட்ட மூன்றில் தனபக்கத்துக்கும் தனக்கொத்தபக்கத்துக்கும் தானறுதியிட்ட பொருளுண்டெனறும், தனக்கொவவாய்பக்கத்துக்கு தானறுதியிட்ட பொருளுண்டாகாதெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பக்கமூன்று - பக்கமூன்றாவன?—பக்க நிகர்பக்க நிகரிப்பக்கமெனத்தோன்றும் - பக்கமும் சபக்கமும் விபக்கமெனப்பலவாம்,—துணிபொருளுக்கிடம் பக்கமாம் - அவ்வாறு ஐயுற்றுத்துணியறபாலதாய பொருளிருக்குமிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர்பக்கம்-அதற்கெடுத்தது காட்டப்படுவதாய்த்துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படு வு,—ஆன்ற பொருள் சென்றடையாதவிடமா நிகரிப்பக்கமாம்-அப்பொருளில்லா

தவிடம் விபக்கமெனப்பெய்தும்,—முதலேன்ற விரண்டும்—இஃமூன
 தனுள் முகற்கடபொருநுதிய பககருசுபக்கமிரண்டும்,—பொரு
 ளுண்மைக்கிடமாம்—பொருளுண்டென வறிகற்கிடமாம்,—ஒன
 று - விபக்கம்,—பொளிசுறும் - அஃதிஸ்ஸையென நறிதற்கிடமா
 மெனபதாம்.

இதளுனே மேற்பக்கமூனறென நவற்றிற் பெயரு மியல்பு
 ங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிறுததமுறையானே யேதுமூன்றையும்
 வகுத துணர்ந்துகூறா.

ஏதுமூன்றா மியல்புகாரியத்தோ டதுபலத்தி யி
 வை; யோகினியல்பு மாமரத்தைக் காட்டலுறுகா
 ரியம்புகைதன், னுதியான வனல்காட்ட லாகுமதுப லத்
 தியது, சிதமின்மை பனிமின்மை காட்டல்போலுளு
 செப்பிடினே. (க0)

(இ-ள்.) ஏதமூ ஏதுக்களின் முறைமை மூன்றுவகையா
 ன்றும் யிருக்கும். அவையாதெனில்?

இயல்பு காரிய இயல்பேது காரியவேது அதுபலத்தியே
 த்தோ டதுபல து எனமூன்றும்.
 த்தியென

இவையோதின் இவையிற்றையடைவே சொல்லிச்

கமீஉ

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

இயல்பு மாமர இயல்பேதாவது - மாப்பூத்தென்றான்
தகைக காட்டல் மாமரத்தின் மேலிற்றல். மாப்பாய்க்த
தென்றும் குகையின் மேலிற்றல். அவ
தரத்தகைகேற்ற பெயரையிடுவ தியல்பெனப்பெறும்.

உலகாரியம்பு மிகவுமொருநதிய காரியவேதவாவது -
கைதன னுதியா புகை தானே முதற்கண்டதுபவித்தான ம
யானவனல்காட் றையநினை ததற்குக் காரணமான வனலையுன்
டலாகும் டென நறுமித தறிவிக்கை. அஃதெனபோ
லவெனனிஸ் ?

கலாதி காரியத்தைக்கொண்டதற்குக் காரணமான மா
யையுண்டென நறிதலாம்.

அதுபலத்திப அதுபலத்தியென்னுமேதுவைச் சொல்லு
து சீநமினடை மி-த்துக் குளிரில்லாததுகொண்டு பனியி
பனியினடை கா ண்மையென வறுமித்தறிதல்—எ-று.
டடல்போ லுஞ்
செப்பிடினே.

ஓதி என்.

“காரியவேது காரணவேதுதன்மமுமென்-ரோலிலாருமூ
னறினமுனடி” எனவு பறிக. (க0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே நேதுமுன்றினது ஸ்வரூபத்தைக்கூறுகின்றது.

ஏதுமுன்றி வியல்பு காரியத்தோ டதுபலத்தி-ஏதுக்கள்
மூன்றாவன? [இயல்பேதுவெனினும், ஸ்வபாவவேதுவெனினு
மொகூடம். இது தர்மத்திற்குப் பரியாயநாமம்.] தர்மத்

தினும் தருமியை யறிவிக்கு மியல்பேதுவொன்று, காரிய மாயிருந்து காரணத்தை யறிவிக்கு மேதுவொன்று, அது பலத்தியாவது அபாவத்தை சாதிக்கிறமேது (அதுகாரண மாகிய வக்நியில்லாதவிடத்திற் காரியமாகிய துமயில்லையென்று சொல்லுமதுபோலக் ி காரணபாவத்தினுற காரிய மில்லையென்று அறியப்படுமேது, இவைதர்மாதாமி யதுமாநம-காரியாத காரணதுமாநம், காரணத் காரியாதுமாநம்) என னு சொல்லவுமபடும்,—

ி காரணபாவம் - காரணபாவம், அதாவது காரணமில் லாமை.

* தடி-கூ—யடுகுண ஸாயுடுதெ யஜீ-கூ விசு
காயெடுண காரணடு | காரணெந கூ விசுகாய-டு க வி
டிாஜாயடிஸ-டுநாகு|| ஊதி

இவையோதின் - இவ்வேது மூன்றிற்கு முதாரணகூ-
நின்,—

இயல்புமா மரத்தைக்காட்டல் - மாஎன்றதே இலகூ-
மிக்கும் யானைக்கும் குதிரைக்கும் வண்டிற்கும் இவைமூகலிப
வகேகவஸ்துககளுக்குப் பெயராயிருக்க மாதளிர்ந்த தென்பு
ழி மர மென நறிவிகும், மாபாய்ந்ததென்றால் யானை, மா அ
துமானித்ததென்றால் குதிரை, மா பறந்ததென்றால் வண்டு, எ
னநறிவது ஸ்வபாவ லிங்காதுமாநத்தினு னறிவிகும் இது
தாதாத்மியம்.

தாதாத்மியஸ்வரூப மெவ்வாரெனின?

* கிணிகுலெடிஸவறிஷ- ருலெடிஸாடி-டி ௭0.

சற்றுபேகத்தோடேகூடி யபேதமாயிருத்தல் தாதாத்மியம் எனபது ஸ்லோகப்பொருள். அஃகாவது ஸ்ரீகூதவத்திலுலே பேதமும், வருகூதவ்வயாப்தியிலுலே யபேதமும்,—

உறுகாரிபம - பொருந்திய காரியவேதவானது,—

புகைதனனூதியான வனல்காட்டலாகும்-புகைதனக்குக் காரணமாகிய வகநிமை யறுமிப்பதாம்,—

அதுபலத்தியது - அதுபலத்தியேதுவானது,—

சீதமினமை பனியினமை காட்டல்-பனிககுக்காரணம்சம் சீததனமாதையாகவின காரணீபூதமான சீதபரிசமில்லாதது தனகாரிபமாகிய பனியையிலில்லெனது அறுமிப்பது சீதம் பனியின் குணம். பனிககுக்காரணமல்லவெனின? † காரணம் மூணாகி காரியம் மூணா நூலுடையென் னுநியாயத்தினுற் பனிககுக்காரணஞ் சீததனமாதரமே.

காரணத்தினகுணம் காரியத்திலே யுண்டாக்குமெனபது ஸ்லோகப்பொருள்.

மூணாநூலுடைய மாவது - காரணத்தை யாரம்பிக்கை யெனவறிக,—

போலுளு செப்பிடிவே - இப்படிப்பட்ட வேதக்களிலுலே இச சாஸ்த்ரத்திற் ப்ரமேயமாகிற பாசபசுபதிகளை யறுமிப்பது—எ-று.

* தடிக்கம்—ம-ரொடியிமகம் ஜெயம் வொஸு? பெஸ-வபகி; ஐகி.

ஓடி எண்.

பாசபசுபதியெனனும் ஐ அவியத்தக் கீரமொகச்சொன்னது, முத்தற்பாசதரிசநம் பண்ணி நீங்கினடின்பு பசுதரிசநமாய் அதனடின்பு பதிகரிசந மாகவேண்டுமாகையரல்.

ஐ அவியத்தக்கீரமம் - மயக்கமாகச் சொல்லல்.

இயல்புமா மரத்தைக்காட்ட லென்றது - ப்ரபஞ்சநதோ
ன்றிநிற்கையா விதற்கொரு பதியுண்டு பசவுண்டு பாசமு னடெ
னப்படுதலாம்.

உறுகாரியம் புனைதன்னூதியான வனல்காட்டலாவது-ப்
ரபஞ்சங் காரியமாயிருத்தலால் காரியஞ்செய்வோ னைநியில்
லை யாதலாற் காரியகருத்தாவையும் காட்டிற்று. தேசம் தேச
தனமாகையால் அனைக்காரிப்படுததி நடத்தவாறொரு சை
தநியனு ஊடென்று காட்டிற்று. பாசத்தகருக காரணமின
றிக காரியநதோன்றி தென்பதனால் காரியமாகிய ப்ரபஞ்சங்
காரணமாகிய மாபைபைக காட்டிற்று.

அதுபலத்தியது சீதமினமை பவியின்மை காட்டல்போ
லுமென்றது - யாதொரு யாதொருகாரியத்தகருக காரணமில்
லை யவ்விடத்தகருக காரியமும்மில்லையாமெனக காட்டிற்று.
கததாவில்லையாகிற் ப்ரபஞ்சகாரியமில்லை, ஆனமாவில்லையாகி
ல் தேசமில்லை, மடையிள்ளையாகில் ததவதாதவிக்கங் னிலலை
மென்றதாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

ஏதமூன்றினது பகுப்பிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

ஏதமூன்றும் - ஏதங்கள் மூன்றுவகையா யிருக்கும்—இ
வை - அவையாவன? இயல்பு - இயல்பேது— காரியத்தோடு-
காரியவேதுவோடுகூட,— அதுபலத்தி - அதுபலத்தியேது, (இ
யல்பு - இயற்கை, காரியம் - பண்ணப்படுவது, அதுபலத்தி-ஞா

கடிக்க

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஞாபாவம், க்ரமத்திலே யுககரிக்கின்றார், — ஒதினியல்பு - சொல்லிய வியல்பேதுவாவது, — மாமரத்தைக்காட்டல் - இது மாமரம், மா வெண்கையா வெண்கிறவேதுவால் மனது குதிரை மந்திற் செல்லாமல் இயற்கையாய் மரத்திற் செல்லுதலால் மாவெண்கை மரத்தைக்காண்பிக்குமேது, — உறுகாரியம்புகை - உற்றகாரியவேதுவாவது, மலையிதுவநியுடைத்து, புகையுடைத்தாதலால் எனலும், — தன்ஞாதியான வகல்காட்டலாகும் - தனக்குக்காரணமாகிய வகநினைபக் காண்பிப்பதாகும், புகை தாமவேது, — அதுபலத்திபது - அதுபலத்திவேதுவாவது, — செப்பிலே - பனியில்லை பனிஞாஞாபாவத்திஞென்று, — பனியினமை காட்டலாகும் - பனியினதில்லாமைகை காண்பிக்குமேதுமீனமை, சீதலினமைபால்வரும் பனிஞாஞாபாவமாகிய வேதுபோலும்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

— 0 —

எ-து மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன? இப்புகைக்காரியமும் அதுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மாமுதலிய சொற்கள் மரமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பாணாதாகிய ஆற்றல் சுகசவேதுவெனப்படும், புகைமுதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங்காரணங்களை யுணர்த்துதற்கண் அவைகாரியவேதுவெனப்படும்: குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமைமுதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர் வாராமைமுதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அதுபலத்தியேது வெனப்படும் என்பதாம்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூலகைப்படுதலின் ஏதுவுமுலகைப்பட்டன. காரியவேதுக்கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது? இடித்த மிணளி இருண்டெழுநத மேகம் மழைபெய்தலைக்காட்டுதல் போல்வது.

சீதமினமைபனியின்மை காட்டலென்பது, “வாளைமீனூர் ளறலைப்படல்” எனமுற்போல நின்றது.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமுனறென் றவற்றின பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பக்கமூன்றிலே முன்றேதுவென்ற தெப்படியென்ன மே லருளிச்செய்குரர்.

ஏதுமுனறும் - ஏதுக்கொன்று சொல்லப்படடவை மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும். அவையெங்கின யெனனி?—இயல்பு காரியத்தோ டதுபலத்தி - இயல்பேதுவென்றும் காரியவேதுவென்றும் அதுபலத்தி பேதுவென்றும் மூன்றுப்பிரகாரம்,— இவையோதின் - இவைமூன்றையுஞ் சொல்லுமிடத்து,—இயல்பு மாமரத்தைக்காட்டல் - இயல்பேதுவென்றது மாப்பூகத தெனறால் மாமரமென தறிக்க,—உறுகாரியம் - பொருகப்பட்ட காரியவேதுவானது,—புகைதானூதியான வனல்காட்டலாகும் - புகையானது தனக்குமுதலான வகநியையுண்டென தறிவிக்கையாம்,— அதுபலத்தியது - அதுபலத்தியேதுவானது,—சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல்போலுரு செப்பிடி.

௧௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

லே - சொல்லுமிடத்துக் குளிரில்லாதது கொண்டு பனியில்லை
யெனறநிகதாற் போலும்.

இகலூற்சொல்லிபது இயல்பேதுவென்றும் காரியவேது
வென்றும் அதுபலத்தியேதுவென்றும் சொல்லப்பட்ட வேது
கக ளிப்படியிருககுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மூலதேது-மேலெடுத்தகொண்ட மூலதேதுவாவன,—
இயல்புகாரியத்தோ டதுபலத்தியாம்-இயல்புகாரியமு ததுபல
த்தியுமாம்,—இவையோதின - இவற்றிற்கு இலக்கணம் கூறமி
டத்து,—மாமரத்தைக்காட்டல் - மாமுதலிய சொற்கண் ம
ரமுதலிய பொருள் யுணர்த்துகற்கண் வேறுகரணமின்றி யச்
சொற்களினியல்பா ளுளதாகிய வாற்றல்,—இயல்பு - சகசயே
துவெனப்படும்,—புகைதனஞ்சியாயவன்காட்டல்-புகைமுத
லிய காரியங்க ணெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்க ளை உணர்
த்துதற்கண்,—உறுகாரியமாகும் - அவைபொருந்நிப காரியவே
து வெனப்படும்,—செப்பிடின - சொல்லுமிடத்து,—சீதமின
மை பனியினமைகாட்டல் - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபா
வங்கள் பனியில்லாமைமுதலிப காரணபாவங்களை யுணர்த்துத
ற்கண்ணும், பனியில்லாமைமுதலிய காரணபாவங்கள் குளிர்
வாராமைமுதலிய காரியபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும்,—
அதுபலத்தியது - அதுபலத்தியேதுவெனப்படுமென்பதாம்.

இகலூனே யேதுமூலதென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூ
றப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே னிருத்துமுறையானே கேவலநவயியையுங்
கேவலவெதிரோகியையு முணாத்துகீரார்

புகையாலனலுண் டடுககளைபோ லென்னபுகற
லந்நுவயம், வகையாமனலின் ருமிடத்துப் புகையின்
ரூகு மலரினெடு, முகையார்நீரிற் போலென்று மொ
ழிதல்வெதிரோகச் சொலிவை, தொகையாருறுபபைந்
தொடுங்கூடச் சொல்லுவாரு முளர்துணிந்தே. (கக)

(இ-ள) புகையா [அனலுண்டுபுகையா லடுககளைபோலென
லனலு ப் பகமாறிககொளக] கேவலநவயிபாவ
ண் டடுக் து - மலையினக ணனலுண்டு - இது ப்ரதிரு
களைபோ லென் னை, அவவிடத்திடையரு, புகையுண் - ரா
னப்புகற லநநு கையால் - இஃதேது, ஆஃதெனபோலவெ
வயம் னனில்? அடுககளையிடத்துப் புகையுமனலு
ங் கூடக்காணுந் தனமைபோலென்கை -
இஃது திருட்டாந்தம் ;

ஈண்டு தன்னேனொடொத்த திருட்டாந்தத்தையுடைத்தாத
லால் இது கேவலநவயியென்றும் பெயராயிற்று. இஃது அந்
வயவயாத்தியெனப்பெறும்.

வகையாமன கேவலவெதிரோகியாவது - முறைமைபா
வினரூமிடத் து கச் சொல்லப்பட்ட மலையினக ணெருப்பில்
ப் புகையின்ரூகு லையென்கை - இது பிரதிஞ்ஞை, அவவிடத்
மலரினெடு மு தனலிலாமையாற் புகையுமில்லையென்பது-

கையார் நீரிற் இஃதேது, அஃதென்போலவென்னிற் ? ஈரா
பேரலென்று மரைப்பூவினுடனேயரும்புநிறைந்த மடுப்ப
மொழிநல்வெதி கம்போலென்றுவமித்துசொல்லுதல் -
ரேகசசொல் இஃது திட்டாந்தம ;

தனனூடு - அவ்வாத் திட்டாந்ததை யுடைதகாதலாற்
கேவலவெதிதோகியெனப் பெயராயிற்று இஃது வெதிரேக
வியாததியெனப்பெறும்

இங்ஙனங் கூறிய கேவலநவயியையுங் கேவலவெதிதோகி
யையு மூன்றுறுப்பைககூட்டிச் சமயசாதிரம் வல்லவாகள்
கூறுவாகள். அஃதெங்ஙனமென்னிற் ? ப்ரதிக்ணமுதலிய
மூன்றினையு மபட்டாசாரியன்கொள்வன. உகாரணமும் உப
நயமுமாக விரண்டினையும் புத்தன்கொளவன.

இவைதொகை கையாயிகருளு - னாவரும், பிரதிருளு
யாருறுப்பைந்த ளது உகாரணம் உபநயம் நிகமகமென்னு
டனகூடச் சொ மைநதினையுங்கூட்டி யறுதியிட்டிச் சொல்லு
ல்லவாருமுளர் வாருமுளர்—எ-று.
துணர்ந்தே.

இதனை முதற்குத்திரத்தில் விளங்கக்கூறுது மாணிக
காண்க.

சொல்லவாருமுளர்மென்மும்மெயெதிர்ப்பறை.

அறுமாணத்திற் கவயவமைந்துள் ; “மேற்கோளேதுவுப
நய - நிகமனமென்முறைநிகமுப்பெறுமே” எனரூர் தாகக
பரிபாடையிற்காலங்கராயர். (கக)

சிவாக்காயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

முச்சொன்ன வநவய வெதிரோகிகளின் உதாரணங் கூறு
கின்றது.

புனையாலநலுண் டடுக்கீளப்போ லென்னப்புதற லந்து
வயம் - புகையினூலே யிவ்விடதது நெருப்புண்டு பாகசாலை
ப்போ லென்பது அந்வயம்,—வகையாமந லில்லாவிடததுப்
புகையினறாகு மலரினூடு முகையார்நீநிற் போலென்று மொ
ழிசல் வெதிரோகசொல் - அக்நியிலலாவிடத்துப் புகையும்ல்
லை; தாமரைபுஷ்பததையு மரும்பையுமுடைய மடுவைப்போல
வென்றது வெதிரோகம்,—இவைதொகையாநுறுப் பைநொடு
நகூடச் சொல்லவாருமுனா துணிக்தே - இவ்வநவய வெதிரோ
கவறு'மாநத்தை திடவயாத்தியுடனே பஞ்சாவவயவயுகத்மா
ன னேதுவினூற் பிற ரறியததக்கதாகப் போதிப்பார்கள.

* தடி—கூ—சுந—ஊ—ந—டி—ப—வ—வ—வ—வ—வ—வ—
கூறாய—வாவெவாயகதிகி.

பஞ்சாவவயவமாவது - ப்ரதிஞ்சை - எது - உதாரண
ம் - உபநயம் - நிகமநம்.

ப்ரதிஞ்சைபாவது இந்த பர்வதம் அக்நி + மான் என்பது.

+ மான் - உடையது.

ஏதுவாவது - புகையினூலென்பது.

உதாரணமாவது-எங்கே துமமுண்டோ வங்கெல்லாமக்நி
யுண்டு பாகசாலைப்போல எனபது.

உபநயமாவது - அப்பாகசாலையைப்போ லிப்பர்வதமுங்
துமவானென்பது.

துமவான் - புகையைமுடையது.

நிகமநமாவது - ஆகையா லிப்பர்வதமு மக்நிமானென்பது.

இவ்வந்வய வ்யதிஹோகி யதுமாநததிற்கு ஸு பக்ஷகருமத்த வம் - சபக்ஷேசத்வம் - விபக்ஷாதவ்யாவிர்த்தி - அபாதிதவிஷ்டப தவம் - அசதப்ராஜிபக்ஷத்வம். என்னுமவயவம் - ௫ - உணடு. அவையாவன:—

ஸு பக்ஷதருமத்வம்முகல் முறையே பக்ஷத்தில யுண்டா யிருகதை - சபக்ஷதிலே யுண்டாயிருகதை - விபக்ஷதிலே யில்லா மலிருகதை - கொடுக்கப்படாத விஷயமாயிருக்கை - ப்ரதயக்ஷ மில்லாமலிருகதை எனபதுபொருள்.

பக்ஷகருமதவமாவது - பக்ஷமாகிய பர்வதத்தி x லவிச் சினனமுலமா + யப்பிரமலிகமா யிருசகிற தூமமுண்டாயிரு கதை.

x அவிச்சின்னமுலமாய் - இடையறாமல், + அப்பிரம லிகமாய் - ஆகாசததையளாவிய.

சபக்ஷேசத்வமாவது - பாசசாலையிலே துமமு மக்நியுமுண் டாயிருகதை.

விபக்ஷாத் வ்யாவிர்த்தியாவது - விபக்ஷமாகிய மடுவிற் றாமமில்லாம லிருகதை.

அபாதிதவிஷ்டயதவமாவது - தூமத்தினால் வந்திபையது மிக்கிறதற்குப் | ப்ரமாணுகதரத்தினுற் பாதையில்லாம லிருகதை.

1. ப்ரமாணுத்த்ரம் - வேறொரு ப்ரமாணம்.

அசதப்ரதிபக்ஷமாவது - சாத்நியததிற்கு வ்பரீதசாதக மாயிருக்கிற 0 வேதுவந்தரமில்லாமலிருக்கை.

0 வேதுவந்தரம் - வேறொருதேறுது.

இவ்வவயவங்கள் லொன்றில்லாவிடினுமேதுவாபாசனும்.

ஏதுவாபாசலக்ஷணங்களெல்லா மளவையிற் பதினான்கா
ம் வீருத்தத்தில் விரித துகூறுவாம்.

கேவலநவயிக்குங் கேவலவயதினோகிக்கும் அவயவநா
னகு. அவைவறுமாறு —

வருகூமானது ப்ரமேயம் அசத்தாசையினால் பாஷானம
போல எனதுங் கேவலநவயிக்கு, விபக்ஷ நிலை யாகையால்
விபக்ஷாத வயாவிாததியிலை ஜீவிக்கதசரீர மானாவை
புடையது ப்ராணதிவாயுக்களை யுடைத்தாயிருக்கையால், யா
தொன்று *ஸ்வாதமகம்ல்ல அது ப்ராணதிவாதமல்ல கட்டம்
போல என்கிறகேவல வயதினோகிகு சபக்ஷ நிலைமையாத சப
க்ஷேசதவயிலை.

* ஸ்வாதமகம் - ஆனமாவோடு கூடினது, † ப்ராணதிம
த்த - ப்ராணதிகளுடனே கூடினது.

சிவாகரயோகியர் உரை.

மற்றோர் ப்ரதியில் எழுதியிருப்பது

புக்கபாலனலு ஊ டிகக்கைப்போ வென்னப்புக்க லநதுவ
யம் - இயை-யறப்புணயு ஊடு ஆகலா லம்மலையிடத்து கெருப
புணடு, இது ப்ரதிருளை.

ப்ரதிஞ்ஞபெனினும் பக்கமெனினு மொசுகும், அநவய
மெனினுமது

எங்கனெயெனனி? அடுக்கையி விடத்துப் புக்கைபக்க
னடுகூட அனலுங் கூடக்காணுந தனமைபோல், இது தீட்டா
கதம்.

திட்டார்த்தமெனினும் சபக்கமெனினு மொதபக்கமெனி
னு மொசுகும் இப்படிச் சொல்லுவ தொற்றுமைப்பாட்டைய
றிய வியற்றியது.—

வகையர மனலில்லாவிடத்துப் புக்கயுண்டாகும் - கூறு

படுதத்ச்சொல்லும் நெருப்பில்லாவிடத்தப் புகையில்லையாம்.
அஃனபோலெனனிஸ்?

மலரினொடு முகைபார்நீநிற் போலென்று மொழிதல் வெநி
கோகச்சொல் - அக்கநியில்லாவிடத்துப் புகையில்லையென்பது எ
ப்படிப்போலவெனனிஸ்? மலரினுடனே முகை, நிறைந்த நீரில்லா
விடத்து இல்லையானுற்போலவென்று கூறுதல்; இது கேவல
வெநிகோக

இது வேற்றுமைப்பாட்டையுடையது

முகை - தாமரை

வெநிகோகமெனினும் விபககமெனினும் ஒவ்வாத பககமெ
னினும் மீட்சுமொழியெனினும் மொககம.

இரண்டாவது மதனை வலியுறுத்தல் அது நெருப்பையுடை
ததல்ல இயாதோரிடம் அவ்விடத்துப் புகையுமில்லை, புனலில்
லாவிடத்துத் தாமரையிலை, அதுபோற்பொருளினது மீட்சு
யாய் தன்மாதனமிய திடாந்தத்திறகு நன்றாகிய காரியவே
துவாயிற்று

இனிவீஸ்வம் பொய்பென்றல் தன்னுடைய பககம் அஃன
னபோலெனனிஸ்? பண்ணப்படுகலால் என்றது பக்கத்தின் கண்
னே யுள்ளதாகிய கோரிப்பானவேது. யாதொருபொருள் யா
தொருவன் காரியமாய்ச் செய்யப்பட்டது அது அநித்தம்; அஃ
னபோலெனனிஸ்? கடம்போலவென்றல் காரியவேதுவாகிய
சுபககமாம் யாதொன்று பண்ணப்பட்டாகது அனித்தமல்ல; அஃ
னபோலெனனிஸ்? பதிபசுபாசம போலவென்றது.

யாதோரிடத்துப் புகையென்றது அவ்விடத்து நெருப்பு
னெனனு மகவயத்தாலும், இயாதோரிடத்து நெருப்பில்லை
யவ்விடத்துப் புகையில்லை-புனலில்லாவிடத்துத் தாமரையில
லையானுற்போலவெனினும் வெநிகோகத்தாலும், புகைநெருப்பை
யுஞ்சாதித் திடத்தையும் சாதித்தவாறுபோல; யாதொன்று கா

ரியமாயுள்ளது அவ்விடத்துக் காரணமுண்டென்னு மர்வயத தானும், யாதோரிடத்தக காரணமில்லை யவ்விடத்துக் காரிய மில்லைபெனனும் வெதிடுகேததானும், காரியமான்ப்பரபஞ்சந் தனக்குக்காரணமான மாயையுஞ் சாதித்தததே மோதலுவிக்கும் காததாவையுஞ் சாதித்ததெனவறிக.—

இவை தொகையாருறுப்பைக்தொடுங்கூடச் சொல்லுவா ரு முளா துணிகதே - தொகை பொருந்நிய வையத் தவய வததொடுங்கூடச் சொல்லுவாருமுணடு தெளிசதே—எ - று

ஆஃதாவது, கையாய்கருளு சைவரு - பரதிருளு ஹேது உதாரணம் உபநயம் நிகமநமெனனு மைக்தினையுங்கூடடி யது தியிடடு - சொல்லுவாகள ஆஃதாவது —

* இவ்விடத்த பரதிருளுமுதலிய உதாரணம் முன்னு னையில கூறப்பட்டுள்ளதே!

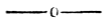
சொல்லுவாருமுளா துணிகதே யென்ற வும்மையால் சொ ல்லாகாருமுளாணபதாம். அது உபநயமும் நிகமநமும் முன் சொன்ன முனதினு ளடங்குமாதலா லெனவறிக இதற்குநா ரணம் “பூபுகராதி [யோவரவுகுறறு - மொருவினையுடைத்துப் பொருவிநிகாரிய - மாதலிதகடமபோலெனனிதகோதின - நிருவகடமதகோ டியற்றி யொருவனை - யொருவகுடன கண்டோ னொழிந்திகலிருகடங - கண்டாலிவையுமவெனை க்கொ ணடாக - குண்டோவுலக முஞ் றுதலொருவற்-கலைமற்றந்நிவு முண்டிவ னெனவெலிற் - கண்டதில்மான முனக்குகக்கொண் டலகோள - கிரிவளாதுமகலிலெரியள - ரடடி லொண்பு கையயலன லுணர்ந்தது - மோட்டினைப்பிறங்கலொள்ளழிலாட டிய - தென்னிவிசேட்சமனிபத தியாகுற்பனெனனி - விசே டமெனனினை மனனோகாடசி - யலதிலசமனிய மாட்சியதென நிடிற் - செயலொடுசெய்வோ கண்டோனமனன - மரணவிதந் தனி னொனெருவோதவ - னொருவன்றிதுகு செயலெனற்

நேன-மாகமாகிய வினையாலென்றெ-பாகயிபைதலிற் கடந்தினு
 ரொணகுண - மன்னலிவைபோ லாகியவழியு முழிபவைய செய
 லென-ரொதுறுவஃதூந தீசுறுசெயலே” ஞானாவமிாதம பதியில
 ககணஞ்சா திககுமி-தது இரகவைந தறுபபும வநவாறுகாணக.

இப்பொருள முனவிரிதகமுறைபே பதிபசுபாச மூன்றிற்
 கும வருமாறும் விரித்துப் பொருளுரைகமுமாமும் அறிந்து
 கொளக.

* இவவுளாயு முகாரணமும் சிவஞானபோகததிற்குப்
 பாண்டிப்பெருமாளாகுறிப வுடையின்றுது எதிந்தெழுதப்பட்ட
 தாய்க்காண்ப்படுகிறது இக்களை அபபுதகககதி னுரையாற்
 கணுசொளக. சிவவிடங்களின் மறைஞானதேசிகருரை வினா
 வ்வருகலுய கணடுணாக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முனசொல்லிய வகவய வெதிரோகவி லககணங்குறுகின்றார்.

அனலுண்டு - இத்தமலையி லனலுண்டு-புகையால்— தாம
 முடைதகாதலால்,-“எங்கேபுகையுண்டு அங்கேயனலுண்டு,அ
 டிககளைபோ லென்னபுகற லந்துயபம்,—வகையாமனவில்லா
 விடதகப்புகையினராகும்,மலரினொடுமுகையாரீரிற்போலென
 றுமொழி கலவெதிரோகசொல்,—இவை - அந்துவயச்சொல்வெ
 திரோகச்சொல்லிவைகளை,-தொகையாருறுபபைநதொடுங்கூடச்
 சொல்லுவாருமுளர் துணிகதே-முனசொல்லிய மூன்றுறுப்பி
 ளுடி ரண்டுறுப்புக்கூட்டிக் கூட நிறைந்த பஞ்சாங்கங்களோ
 டிங்கூட நிச்சயம்பண்ணி யுரைப்பாருமுளா.

“இசெய்யுட்டுப் பதததிற்குப் பொருள்குறது பதத்தை
 யே அகவதித துரைத்திருக்கின்றது; இவ்வாறு பிறவும் வந்து
 யுிக கண்டுகொள்க.

இதுவருமாறு — மலையிதுவன்னியுடைத்து - இதுப்ரதிஞ்
 னைஞபென்கின்ற வவயவம்.

புகையுடை தநாதலால் - இதுவேதுவென்கின்ற வவயவம்.

எங்கெங்கேபுகையுடை டங்கங்கே வநநியுடை-எப்படி? அடு
 க்கலைப்போல்; இது திருஷ்டாநதமென்கின்ற வவயவம்.

அப்படி யிந்தமலையுடை புகையுடைசுது - இதுவுபநயமென்
 கின்ற வவயவம்.

ஆகையாலப்படி வனனியுடைத்து-இதுநிகமனமென்கின்ற
 வவயவம்.

இப்படி யந்நுவயத்தி லைந் துறுப்புங்காண்க.

மலையிது வனனியுடைத்து - இதுப்ரதிஞ்ஞையென்
 கின்ற வங்கம்.

புகையுடைத் தாதலால் - இது ஏது வென்கிற வங்கம்.

எங்கெங்கேவனனியில்லை அங்கங்கேபுகையில்லை - எப்
 படி? மடுட்போல-இதுதிருஷ்டாநதமென்கின்ற வங்கம்

அல்லவப்படி இது - உபநயமென்கின்ற வங்கம்.

ஆகையாலல்ல அப்படி இது - நிகமனமென்கின்றவங்கம்.

இப்படி வெதிரேகததிற்பஞ்சாங்கமு ரிதிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மேலெடுத்தகுகொண்ட சொல்லிரண்டனும், பு
 கையுள்ளவிடத் தனனுடை உடம்பாடுபற்றி அட்டிலை உமை
 கூறுஞ் சொல் அந்நுவயசசொல்லாம், நெருப்பில்லாதவிடத்து
 ப்புகையில்லைபென மறுதலைப்பற்றித் தாமரையோடையை உ
 உமைகூறுஞ் சொல் வெதிரேகசசொல்லாம். இவ்விருவகைச்
 சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்தகுகாட்டும் உபநய
 மும் நிகமனமுமெனனும் ஐவகையுறுப்புக்களான் இணங்கவை
 ததுத் தெளியக் கூறுவாருமுளரென்பதாம்.

அவ்வாறு சொல்வர் தார்க்கீகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென றவற்றிப்பு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்னேசொன்ன பிற ரொருட் டறமானம் அந்நுவய மென்றும் வெதிரேகமென்றும் சொன்னதெப்படியென, மேலிரண்டையு மருளிச்செய்சீரா.

புகையாலனலுண்டிடுக்கிப்பேரென்னப்புகற லந்து வயம் - புகையைக்கொண்டே யக்கிநியுண்டென்றும் அவ்வி - மடுக்கிப்பேரெல யிருத்தென்றும் புகையைக்கண்டு அக்கிநியையுண்டென றதுபவதுச சொல்லுகையா லதுபாகமாம, —யுகையாமலில்லா விடத்துப்புறையினரூடும் - இந்நவ குப்பினுலே அக்கிநியில்லாதவிடத்துப் புகையிலேபாம. அந்நுவயத்தினுடைய முரணைசொல்லி, மேல் வெதிரேகத்தினுடைய முரணை யருளிச்செய்குரர், — மலரினெடு முகையார் நிரித போலென்றுமொழிதல் - பூவுடனேகூடி நிறகிற வரும்பு பொருத்தியிருக்கப்படாநின்ற குளத்திலே புகையுண்டென்று சொல்லுகிறவிது, — வெதிரேகசொல் - மாறுபடச்சொல்லுகிறதாம், — இவை - இவ்வகை, — தெகையாருதுபபைந்தொடுக்கூடச சொல்லுவாருமுளர் துணிந்தே - ஐந்தருப்புடனந்நுவயம் வெதிரேகமென்று சொல்லுவாருமுளர்.

உறுப்பைந்தாவன — பட்சம ஏது திஷ்டாநக்சம உபநயம் நிகமனம் ஆகவையது.

பட்சமெனகிறது நெருப்புண்டென்றது.

ஏதுவெனகிறது புகை

திட்டாநக்சமாவது நெருப்பும் புகையுமுள்ளவிடம் அடுக்கிப்போலு மெனநறிக.

உபநயமாவது அதுபோலவ்விடத்திலே புகையுண்டென
ரநிக.

நிகமனமாவது இவ்விடத்திலே நெருப்புண்டென ரநிகை.

இதனூற்சொல்லியது அநநுவயம் வெதிரோகம்என்னு யிர
ண்டிப்ரமாணத்தையும், இவையனறியும் படசம் ஏது திட்டாக்
தம உபநயம் நிகமனம எனனுமைநது ப்ரமாணத்தையும்கொ
ண்டறிதியீட்டுச சொல்லுவாருமுளரென்னு முறைமையு மறிவி
த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேடுநிததுககொண்ட சொல்லிரண்டனூ) புகையால
னலுண்டு - புகையுள்ளவிடத்து அனலுண்டென வுடமடாடுபந்
றி, —அநிககோடபோலெனனப்புதநல்-அட்டிலை யுவமைகூறுரு
சொல், —அநநுவயம் - அநநுவயச்சொல்லாம், —வகையா மன
ல்லாவிடத்துப் புகையினரும - விளங்கிய நெருப்பில்லாவி
டத்துப் புகையிலையென மறுகலைப்பற்றி, —மலரினூடு முகை
யாரா நீரிப்போலென்று மொழிதல்-மலரோடு அருப்புநிறைநக
தாமரைபோடையை யுவமைகூறுருசொல், — வெதிரோகச்சொ
ல்-வெதிரோகச்சொல்லாம், —இவை-இவ்விருவகைச சொற்களோ
யும், — தொகையாருறுப்பைநதொடுங்கூட - தொகைபொருந்
ட மேற்கோளு மேதுவு மெடுததுககாட்டு முபநயமு நிகமநமு
மென்னு மையசையுறுப்புக்களால் இங்கணவைத்து, — தணிக
து சொல்லுவாருமுளா - தெளியக்கூறுவாருமுளர் எனபதாம்.

இதனூனே சொல்லிரண்டென நவந்நினிமல்பு கூறப்பட்
டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டனமுதலிய மூன்றினாலு

மூன்றனுமான முணாததுகீரார்

போதுநாமறத் தாலலிதல் பூர்வககாட்சி யநுமா
ன, மோதுபுரையா னலிவினள வுணர்தல்கருத லநு
மாய, நீதியான்முற் கன்மபல நிகழவதிப்போ திச்செ
யதி, யாதியாக வரும்பயனென் றயிதலுரையா லநுமா
ளம் (கஉ)

(இ-ள்) போது பூர்வக்காட்சி யநுமானமாவது:—மூன
நாற்றத பொருவன மூன யாதாமொரு பூவையும் சக்
தாலதித தனமணததையு மதுபூதியாகவறிந்து பின
ல் பூவக்காட்சி பொருகாலத தோரிடத்தப் பூவினமணம்கீ
யநுமானம் சவதனைக காணுதிருக்கவு மதனையீதென ற
யுதியிடுகை இது திருட்டாநுமானமெனப்
பெறும்.

ஒதுமுறைபா சிநுமானுமானமாவது:— மூன்பொரு
லிவினள வுண ருவனொருநூலை யதிக்கரித்தறிந தவர்களசொ
ராகல் கருதலநு னன வாகக்கயததைககொண்டே யிவனுக் கக்
மானம் நூல் கைவருமென நறுமித்தறிதல். இஃது
திருட்டாநுமான மெடைபெறும்.

நீதியான மு [இப்போ திச்செய்தியாதியாக வரும்பய
ற்கண்டபல நிக னீதியான முற்கன்மபல நிகழ்வதென் றறித
ழவதிப்போ தி லுரையா லநுமானம்—எனப்பதமாறிக் கொ
செய்தியாதி ளக] ஆகமானுமானமாவது:—ஒருவ னின்தஜ
யாக வரும்பய நந்ததி லார்ஜிதததொழிலுக்குத் தோர்மமா
னென் றறித ய் வருகிற மகத்தாகியசுகதுக்க போகங்களைக்

ஊரையா லது கண்டு முறைமையாக முன் ஜநகத்தி லார்ஜி
மானம் த்க நல்வினை தீவினைப்பய விரண்டிண்டாயதெ
ன ருமிததறிவது—எ-று.

“உரையினதுமானத்து முண்டதுமானங்கள் - விரியுமினு
ம்பாரிய விதம்” எனவழிக. (உஉ)

சிவாக்கியோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அளவை முகல்விருதகத்திற் பத்துவித ப்ரமாணஞ் சொ
ல்வி “அவையிற்றின மேலுமனைவா அவையெல்லா மளவைகா
ண்டல் கருசலுணாபென நிமமுனிநிடகுகிடே” என ததற்கு
ப பூர்வதரிசந பரமாணமெனறும், வசகலிங்க ப்ரமாணமென
றும், அதுபவ ப்ரமாணமெனறும், ப்ரமாணநதரங்குளாகசசொ
ல்லுமவைகளை ; உதுமானத்தி ஸுலகதாபபவிசுருமபடி, மேலவி
ருத்தத்திற் கூறுகின்றது.

† அநதர்ப்பவிசுகும் - அடங்கும். ஸுப்ரமாணந்தரம் - வே
று ப்ரமாணம்.

போதநாற்றததா லறிகல் பூர்வக்காட்சி உதுமானம்-பூ
ர்வத்திற் புஷ்பததையும் வாசனையு றோரிடத்திற் கண்டு பின
போரிடத்தில் வாசனையைககண்டு புஷ்பததைக காணுதிருக்கவு
ம்இவ்விடத்தப் புஷ்பமுண்டென்றறிவது தர்மாதர்யி யதுமா
னமே † பரகத்ப்ரமாணமல்ல—ஒதுமுறையா லறிவினள வுணர்
தல் கருசலதுமானம் - பரபுத்தி யப்பிரததியகூடமாகையா லொ
ருவனசொனை வாக்கியத்தைக கொண் டவறுக்கு ஞான மிவ
வளவுண்டென ரறிகிறதும் வசகலிங்காதுமானமே;—நீதியான
முற் கண்மபல விகழவதிப்போ திசெய்தியாதியாக வருபய
னென் ரறிதலுரையா லதுமானம் - இப்போதறியப் படுகிற கூ

துக்காநுபவமானது பூர்வஜனமங்களி னீதியாலு மநீதியாலும் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களின் பலமென றறிவதும், இன்னபுண்ணியத்திற் கின்னசுக மின்னபாவத்திற் கின்னதுக்க மெனதும், இகத்திற் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணுகபடியாற் ச்ருஷ டியாதி-ன்ற சொல்லிய வாகமங்களிற் புண்ணியபாபங்களுந் க்வவாநுபவம வருமென றறுமிகையினால்; இஃதாகம லிங் காநுமானமே ஶ்கையா லிம்முன்று தாமாதாமி யநுமானமும் வசநலிங்காநுமானமு மாகமலிங்காநுமானமுமாக; வநூரா னத்தி * லநதர்ப்பவிகும்.

§ ப்ரதிகப்ரமாணம் - வேறுப்ரமாணம், * அநதர்ப்பவிகும் - அடங்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பின்னங் காண்டல்முதலிய முன்றினுலு முன்றநுமான மு ணர்த்தகினரூர்

(இவவழியினதோர் புரததத் தாழைப்பூவுமுண்டு பூர்வ க்ஷண்டி முகநத தாழைப்பு மனத தகுகொதத் சாஜீயமணம் வீசலால் என்று) போது - புஷ்பதகை,—

காறதத்தால் - மணத்தால்,—

அறிதல் பூர்வககாடசி யநுமானம்-முன்னுர்பின்னும் ப்ர த்யக்ஷயோககியப் பொருஷ்யணாததுதலால் ப்ரத்யக்ஷாநுமா னம், இது கனமாநுமானம் திருஷ்டாநுமான மென்றுமாம்— நமதீடத்துச் சாததிரப்பொருள் போதிக்குமுதிர்ந்த வார்த கை மாணதப்ரத்யக்ஷத்திர்ரோற்று முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டவன; முதிர்ந்தபுத்திமான, சாத்திரப்பொருள் போதிக்கு முதிர்ந்தவார்தகை வசநிததலால், நம்போல்வாரி லொருவனபோலென்று பிறன,—

ஓதுமுளையா லந்வினளவுணர்தல் கருகலுமாணம்-பிறா
 நிவு போகுகுமாத்திரத.தக்கல்ல சொருவாகும் ப்ரக்யகூல
 ல்வாதலாற் புத்திபூவமான வார்ததைவருமென் றுறுமிதத
 நிகத வறிவினதுயரசியை யுறுமிதத லுமாணுமாணம், இது
 காரியாறுமாணம் ; சாமாந்நியத்தினுற் திருட்டாறுமாணமென
 றுமாம்,—

இப்போதுநிகழுவது - முன்சொன்ன முறைமையில் புத்தி
 யிவிருகும் போசககனம நிமிதயமா யு ன்டாகிய புறபோககி
 யப்பொருள் முனனாகப் புத்தியி லிப்போதுண்டாகி நிற்கினற
 சுகதுககமோகங்கள்,—

நீதியான முற்கனமபலம்-முனைமையில் முந்தியஜனமங்
 களிற் செய்தபுத்தியிற் சஞ்சிதகனமத்தி லெடுததுககோக்த ப
 கருவபராரத்த கனமத்திற போசககனம நிமித்தியமாய் முத
 ற் காரணமாகிய போககிடகன்ம பரிணாமமாகிய பலங் கனமகா
 ரியமென றுகமஞ் சொல்லுதலால்,—

இசெய்தியாசியாக - பராரத்தம புசிக்குமிடத்துவரு மி
 வ்வாகாமியகனமங் காரணமாக,—

பயனென்று - சுகதுககமோகங்கள்,—

வரும - சொர்க்கநரகங்களிலேயுரு ஸ்வர்க்கநரகசேடமா
 கிய பூலோகத்திலேயு மினிமெல்வநது பொருந்தும்.

(சுகதுகக மோகபல காரணங் கனமமென றுகமஞ்சொல்
 லுதலாலென்று) அறிதலுளையா லுமாணம்-இவ்விரண்டறுமா
 னமு மாகமாறு வானம், கிரமத்திலே காரியாறுமாணமென்றுங்
 காரணுமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டி;திரும்பவிருண்டுஞ் சா
 மாந்நியத்தினுற திருட்டாறுமாணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டும்—
 எ - று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ-து. காற்றமுதலிய ஏதுப்பற்றி போது முகலிய காட்சி
 ப்புலனாதற்குறிய பொருளை, உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம்
 பூருவககாட்சி யதுமானமெனப்படும உரைமுதலிய ஏதுபற்றி
 அறிவினளவு முகலிய கருத்துப்புலனாதற்குறிய பொருள்களை
 தனகுறிப்போடு சாராதது, உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம் க
 ருதல்துமானமெனப்படும இவ்விவரணடினும் வேறாய் இதமக்தங்
 கண முன்னர் அச்செயலானு விவருரையை செயினமேலேக்காரு
 ம் எனமுறையோல, வேதாகமங்களுட சொல்லியது கொண்டு
 சொல்லாத பொருளையு ஒப்புமைபற்றி யூகித்தது துணிவதாய்
 உயிரிளேடுமிணர்வு தெரிவதெல்லாம் உரையதுமான மெனப்படு
 மெனப்பதாம்.

ஆசுமத்தடசூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்
 திற்குடையுடைய அதுமானத்தின வைத்தறிவதுஉம் உரையது
 மானமெனப்படு மெனப்பாருமுளர்

இதனானே (அவையிறிதின் மேலுரைதையர்) எனப்பட்ட அ
 ளவைகள் காட்சியதுரானத்தோ டொப்பவைத்து அதுமானத்
 துளடக்கிக காட்டப்பட்டன.

—o—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இன்னமு மனுமான மூனதுபிரகாரமா யிருக்குமெனது
 முறமை யருளிச்செய்குளர்

போது காற்றத்தா லறிகல் பூர்வக்காட்சி யனுமானம் -
 தான முன்பறிந்த ககதங்களைக்கொண்டே யிது பாதிரியா யிரு
 க்குமென ரறிந்தது பூர்வக்காட்சி யனுமானமென்று சொல்ல
 ப்படும்; இதுநிட்டிதானுமானம்.—ஒதுமுறையா லறிவி னளவு

ணர்நல் கருதலதுமானம் - ஒருவன சொன்ன வார்த்தை பைகொண்டே யின்னவனவுஞான முண்டாயிருந்த நென்றி கிறது கருதலனுமானமென்று சொல்லப்படுமென்று அத்திட்டிதா னுமானம்,—நீதியால்முற் செய் கணம்பல நீசமுதவதிப்போ தி ச்ச்சம் தியா தியாக வருபயனென நறிக லுரையா லனுமான ம - இப்பொழு துண்டாயிருக்கிற விரத முறமையைக்கொ ண்டி முறைமையாக முறசனைங்ளளி லார்த்ஜித்த புண்ணியபரவ றக ளேதவாக வந்த பிரயோசனமென நறிகிறது ஆகமவனு மானமென்று சொல்லப்படும.

இசூற சொல்லிபத பூர்வகாட்சி யனுமானத்தின மு றையும கருதலனுமானத்தின முறையும் சாதகரங்கொண டறிகிற வனுமானத்தின முறையும் இப்படி யிருக்குமெனனு முறமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாற்றத்தாற் போதறிதல்-நாற்றமுதலிப வேதப்பற்றிப் போது முதலிய காட்சிபுலனாததகுரிமபொருளை யுயிரிடுண்டு ணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வகாட்சிபதுமானம்-பூர்வகாட் சிபதுமானமென்பபடும,—ஒதுமுறையால் அறிவின அளவுணர் தல் - ஒதப்பட்டவுரைமுதலிய வேதப்பற்றி யறிவினளவுமுத லிய கருத்தபுலனாதற் குரிம பொருள்களைத் தனகுறிப்போடு சார்த்தி யுயிரிடுண்டுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலதுமான ம்-கருதலதுமானமென்ப்டும,—இச்செய்தி நீதியான் முற்கண ம்பலம்-இவவிரண்டினும்வேறா யிகமகிதங்கண் முன்ன ரச்செ யலானால்,—இப்பொழுது நிகழ்வதாதியாக வரும்பயனென்று அறிதல்-இங்குரவைசெயினமேலைக்காகு மென்றாற்போல வே தாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளைபு

மொப்புமைபற்றி யூகித்தத் துணிவதா யுயிரிடுகு மினர்வுகெரி
வகெல்லாம, — உரையாலநுமானம-உரைய நுரான மெனப்படு
மெனபதாம.

இதனானே உடையிற்றிநே லு மறைவொணப்பட்ட வள
வைகள் காட்சியநுரானத்தோடு ஒப்பவைத்து உருமானத்து
ள அடக்கக்காட்டப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிநுத்தமுறைபாசே யுரை மூவிகமென னுணர்த்துகரார்.

அநாதியே யமலனாய வரிவனா லாகமநதான், பி
னாதிமா றின்றிப்பேண நநகிர மநதிரநதான், மனாகிக
ளடக்கித் தெய்வம் வாழ்பதும் வாயமையாகுந், தனாதியீ
றிலாதான்நனைமை றுணர்த்துத லுபதேசந்தான. (கூ)

(இ-ள்) அநாதி அநாதியே மலமிலாதவனுமாய் சாவரு
யே யமல ஞதவாதி குணங்கையுமுடையனா யிருக்கிற
னாய வறிவ சிவனாளி-செய்யப்படாநின்ற காமிகமுத
னாகமம் விவ திவயாகமங்க ளிருபத்தெட்டுஞ் சிவா
கமமெனப்பெறும

ஆ-சிவஞானம், க-மோகூசாதநர், ம-மலகாசர், ஆதலா
லாகமமெனப்பெயராயிற்று.

சாதாக்கியமெனநூத தத்வத்தின் வீற்றிருக்குஞ் சதாசிவ
னா மமலனான “நயந்தாருலகெல்லா நண்ணவதமாதி - யிபம்
பினாகாநாலேழு” எனவறிக.

தானபினாதி அநக மகாத்கணருளிச்செய்த வாகமம்
மா றின்றிப் பே தான முனடுபின மலைவினறி யிருகமும்,
ணல்

“வினையினி ங்கியவிளங்கியவறிவின-முதல்வன்கண்டது மு தனுலாகும்” னூலென்படபிவது துவலுநகாலை - முதலுமுடிவு மாறுபொளிநி-புணர்ணநகன்ற வுறையொடுபொருந்தி-தூண் ணிதனவிளக்க லதுவதன்பண்டே” எனமுா தொல்காப்பியனார்.

தநதிரம் தநதிரகலையாவது — சத்த சாமர்த்திடத் தாற கொளவது, அத்க சாமாததிரயதகாற் கொளவது, அல்லது வதநசகதிரியிறை முனகொள்வது, இம் முன்றுவி சத்தாலு மாகமாந தரங்ஸளிற்றகண்டு செய்வது,

இசுனை மருகைதிரபத சதி விபாககிசையில் விளங்கவறிக. மநதிரங்கன் மநதிரகலையாவது — யாகாரோருயுசெ மலாதிகளடங்கி ன்கத் செய்வததை யாராதிததா னகக்கக த தெவ்வமவழி த செய்வங்குஞ்சுரிததான நிபாசம் இருடி படு வர யமை சநசச தேவதைமுதலியவற் றுண்டையை பு ணார தநநகத தேவதைகளை யாராதனை செய்தல்

தநுதியீறினா உபதேசகலையாவது — ஆதிமந்தமில்லாந தான தண்டைய பரமசிவனுடைய வயாததிரயயாபகதகையு ணத்ததுக லுப ஆனமாவினுடைய வயாததிரயயாபகதகையு மேசகநான ம, பாசவயாததிரயயாபகதகையும, ஆசாரிய லிடமாக வுள்ளபடியறிசை—ஏ-று

ஆகந்நாலுபாதமென றேறுதியிருக்க முனரென்றதெனென லி? சரிசைய கிரியையியவவிரண்டுந தநதிரகலையிலடங்கும், மந திரகலையி வியோகமடங்கும், உபதேசகலையின றுரணபாதமடங் குமென்றறிக. (கூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஆகம மூன்றுவிதமென்னு முறைமை கூறுகின்றது.

அநாதியே யமலரூய வறிவனூ லாகமநதான - அநாதியே யமலரூயுள சிதருபநூகிப சிவ னனூக்ரகமபணனிப வேதா கமங்க ளிரண்டையும்.

எனவே காமிகாதி வாதுளாகமம் - உஅ, வேதம் - ஸ, ம் எனவறிக. [ஆ யென்பது சிவஞானம், க யென்பதுமோ க்ஷசாதநம், மகாரம மலநாசம், ஆதலா லாகமமென்ப பெயராயிற்று]

[வேதமென்பது வஸ்துவையறிவது] இவைகளை—

பிளுதிமா நினைப்பேண்ட தந்திரம-†உபகிரமோப சம் மாரமத்தியே பராமாசங்ளினூலே பூராவோதர விஜீராதமில் ளாமல் ஏகவாக்யத்தைப் பண்ணிச் சந்தசாமாத்பததாற கொ ள்வதும், அந்தசாமாதயதகாற் கொளவதும், வஸ்துசுததியினூ ற் கொளவதும் விசாரிதசறிதது, அகநிஷ்டோமஞ் சிவபூசாதி க்ரிபாபாசத்தைப் டோதிப்பது தந்திரகலை,—

† உபகிரமோப சம்மார மத்தியேபராமர்சங்ளினூலே- மு, நனடுவிறுகியை விசாரிதது.

மந்திரங்கள் மனூதிசுளடகுகித்தெய்வம் வழிபடும்வாய்மை யாகும்-மனசுமுதலாகிய அந்தக்கரணங்களைத் தகைநது நிறுத் தி நினைநு தானாயாதொருதெய்வங்களை அகநகிரகோபாசனை ப ண்ணுகிறு னந்தத தெய்வத தக்குள்ள நியாசம் இருடி சந்தசு அதிதேவதை டீஜம் சுதநிமுதலியவற்றி னுண்டையு முணர்த்தி; அநதமூர்த்தியினுடைய ஜயோதிாமயகதைத தானெனது நிற் கும்படி பாவித்து உபாசனைபண்ணும்படி. போதிப்பது மந்திர கலை.

மக்த்ரமென்றது மந் - அநசவஸ்துவை நினைக்கிறவனை,
தீரம்- இரக்திககிறதெனறு பொருள [மக - மகநம்.]

தனாதி யீநிலாதானறனை யுணாததுத லுபதேசநதா
ன - உபதேசகலையெனறது உற்பத்தியும நாசமுமில்லாத ஞா
னநிபாகிய சியஸ்வரூபதகைய உற்பத்தி நாசவததான டே
சுததையுடைய வானமாவையும், உற்பத்தியாகுந் தேகத்துக்கு
ஏதுவான வானவாதிபாசங்கலையும், வயாததி வபாபகத்துட
னே அதுவதினசொருபங்கலையறிவிக்கிறதுஉபதேசகலை—ஈ-று
உபதேசம் - அறிவிப்பது.

ஆகமத்திலே சரிதாதி நாலுபாதம்சொல்லியிருக்க மூன
றென்ற தெப்படி பென்னில்? சரியை கிரிபை இரண்டிம தகதிராக
லையிலடங்கும்,மநதிரகலையி லியோகமடங்கும்,உபதேசகலையி லு
ஞானபாத மடங்குமென்றிக

அமலனென்றது அநாதியே யமலனென்றது - அநாதிபத
ம் சாதிமுத்தராகிய அநதேஸயராதி * வயாவிருத்தியின பொ
ருட்டி

* வயாவிருத்தி-அவர்களல்லவென்று தஞ்ஞகையெனவறிக

அமலனூடெனகிற க்ரிபாபாதம மஸசகிதராகிய மூன
மாக்களிடத்த அவினூபுதராயிருந்து மவர்க்கு அநதமஸசுடந்
தமில்லை மென பதினபொருட்டி அமலனெனனும் பதமாததீரம்
போதும்,அறிவனெனனும் பதமுங்கூட ப்ரயோகிப்பானேனெ
னனில்? ஜடமாகிய சுததமாபைககும நினமலதவம் கூறப்படு
கையால் ததவ்யாவிருத்தியினபொருட்டி அறிவனெனனும்பதம
பரயோகித்த தெனவறிக.

தூஸ் ஆகாரமென்று இரண்டிபதங் கூறினது வேதம சுவா
சமமிரண்டி மீஸ்வர வாக்யமென்கையால்.

இதற்குச் சம்மதி “வேதனால் சைவனு லென்றிரண்டே நூல்கள்” என்று பிறகே சொல்லியிருக்கையால் நூலென்ற நு வேதமெனவறிக.

இதற்கு மீ மாம்சர் வேதம் * அபௌருஷேயமாய் நிதபமு மாகையாற பரமாணமாம, ஆகாததிற்குப் ப்ரமாமையங்கூடா து, ஈ பெளருஷேயமாகையா லென்பாகள. அல்கெப்படிபெனி ன? வேதத்திற்கு நிதபதவரு ஸ்ருதிபுற சொல்லப்படுகையி றாலும், காணமி னனதென்று ந்ருதிசுபபடாமையினாலும், இப் படி நிதபமாகிய வேதத்திற்குத் தோஷரகிதமாகையாலும், ம ஹாஜன ப்பரிக்கிரஹமுள்ளமையாலும், ப்ரமாண சித்தம்; ம னுவாசி ஸ்மிருதிகள்; § தாதருசுமாயிருக்கற வேதமூலகமா கையால் அதுவும பராமாமையவததென்று சொல்லப்படும்.

* அபௌருஷேயம-புருஷராக்ஷரப்பபடாதது, ஈ பெள ருஷேயம - புருஷராக்ஷரப்பபட்டது, + பரிக்கிரஹம்-அங்கிக ரித்தல, § தாதருசும-காணப்படுதல்

ஆகமத்திற்குப் புருஷப் ப்ரணீதமாகையினாலு வித்பதவமு நிதத்தோஷதவமுங் கூடாமையானும், வேதமூலகதவ மில் லாமையானும், வேதமபோலும் ஸ்மிருதிபோலும் மஹாஜனபரிக் ரக மில்லாமையானும், ப்ரமாணப்பங்கூடாது. ஆயினும் விசி ஷ்ட-புருஷராயுள்ள வியாசாதிகளினும் ப்ரமாணாதாமூலமா கப் பண்ணப்பட்ட பாரதாதிகளபோ லவர்களாலு முபாச்ய ராண ாஸவரராரே ரசிககப்பட்ட வாகமத்திற்குப் ப்ரமா ணயங்கூடாதோவெனின? பாரதப் பிரதிபாதயமான தரு மாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸ்ருதிபாதிகளபோல வாகமங்க ளுக்கு மூலபூதமாக வொருப்ரமாணத்தரங் காணாமையானும், ஆகமங்களினும் பரஸ்பர விருத்தமான வர்த்தஞ் சொல்லப்

பரிசையினும், தந்திராதுஷ்டாநத்திற்குப்புராணங்களி னி
 க்கைக்கேடகப் பரிசையினும்; இஃதன்றிபும தூர்வாசர் ததிசு
 டெளகமர் கணவா ப்ருது உபாணனியுவாகிய வறுவர்களானு
 ஞ சபிக்கப்பட்ட ப்ராமணா ஈஸ்வரனையும் விஷ்ணுவையு ரு
 ஸ்கரித தெவ்ஸுருகு விருத்தியேதென்று கேட்டளவில், ஈஸ்வ
 ரனும் விஷ்ணுவும் ப்ரமமசாபததால் வைதிகத்தி லநதிகாரிக
 ளாவிருக்கிற வப்பிராமணாசுருகு ஐயவே இபாயமாகவும் அசு
 ராதி வ்பாமோகாசத்தமாகவும் ஆக மங்கலிப் பண்ணினார்
 ளென்று கேட்கப்படுவையானும், தந்திராதுஷ்டாநத்தினு
 சாண்டில்பா சித்திராமாவெனகிற தராவிட ராசாமுதலி
 யவர்க்கு நரகபதங்குட்கப் பரிசையானும், ஆகாததிறகுப
 ப்ராமாண்பவகூடாதெவின்? இப்பூர்வபகஷமுஞ் சித்தநாசு
 முஞ் சித்தநாசு தீயிகையில விஸ்தரித்துச்சொனவேம இவ
 னுஞ்சித்தகறுயாம்

† ப்ரணீசம் - சொல்லுதல்.

வேதந்ததியம் நிந்ததொஷத்வத்தினுற் ப்ராமாண்யமு
 டைபது, புருஷப்பிரஸீதமரகலி.௩ ஆகமத்திற்குப் ப்ராமண
 யமினறெனபது கூடாது.

வேதத்திற்கு நித்தயதவத்திற் ப்ராமாண்யமில்லாமையா
 ன் வேதமுஞ் ஸ்வருபத்தியமோ ப்ரவாகத்தியமோவெவின்?
 ஸ்வருபத்தியங்கூடாது; முகதகேட்ட மகாராம போயிறறுக
 காரமுற்பண்ணமாயிற்று என்றும், கோலாகலஞ் சாங்கயாயிற்
 றென்றுஞ் சொல்லுகையினுலே உர்ணசத்தங்களுக கந்தியத
 னம் ப்ரத்யக்ஷசித்தமா யிருக்கையா லினறுகேட்ட மகாராம
 நேற்றுக்கேட்ட மகாரமேபென்ற ப்ரத்யயிஞ்ஞையினுலே வ
 ர்ணங்க ணிதயமேபெவின்? காசியி யாதொருகெல்லைப் புசி
 த்தோம் அதுவே சோளதேசத்திலும் புசித்தோமென்புழி பு

நீஹித்வஜாதி யொன்றாய் ஶ்ரீஹிவி யத்திபின்னமானதுபோல
நேறறுகசேட்ட மகார மினறுக்கேடடோமென்பது மதவா
ஜிஜாதி ப்ரதஃபிருகளுயொழிபவநத மகாரமல்ல வாகலீன வ
ராண மநிதஃமே.

‡ ஶ்ரீஹித்வஜாதி - நெல்லென்னும்ஜாதி, ஶ்ரீஹிவி யத்தி
பின்னம் - நெல்லின் ஆகாரங்கள் பின்னமானது

இஃதனறியு, உரககஃசொன்ன மகார மெள்ள்ச்சொல்
லப்பட்ட மகாரத்தைவிட பின்னமென்று மகாரபேரம் பரத்
யகூடமாக வறுபவிககபநிகையால் வர்ணங்க ளநிதஃமே, ஆ
கையால் *வர்ண சமுறமாயிருக்கிற வேதமு மநிதஃமே

* வர்ணசமுறம்-அகூரககூட்டம்

இனி ப்ரவாகநிதயதவமென்பதுங் கூடாது ப்ரவாகநி
தயதவமாவது? + அவிசினஹுதவயாபக பரமபராதிநகவம்,
அதகூடாது; போன ப்ரளயமு மிவிமேல்வரும் ப்ரளமும் ப்
ரமான்சுத்தமாகலீன.

+ அவிசினஹுத வயாபக பரமபராதிநகவம்-ஒழியாம
ற்படிப்பிக்கிற பரமபராதிநகம்.

ஆகில்வேதத்திறுனே வேதநிதஃமென்று சொல்லியிரு
க்கிறதேமெனின? ந்தயமாகிய சிவபிரணிதமாகையாலும் ஆ
பரளயஸ் தாயிமாகையாலு நிதயமென்றுசொல்லப்பட்டது.
அல்லாமலும் ந்ருபத்தை முஃமென்பாகளஃஹைதிருமுகமாமோ?
அநகமுகத்திலே நினறுமபிறநத வாசகத்தை யந்தத்திருமுக
மென்பதுபோலும், ஸ்வயம்புஷ்னிதத்திலே நினறும் பிறநதபடி
யினுலே ஸ்வயம்புஷ்ன வறிவாயாக.

ஆகில்வேதத்திற்குப் ப்ரமாண்ய மின்னபடியென்று நீர்
சொல்லுமெனின? வேதம் சாந்யோசசாரணத்தை யடேகி

தரொஜதஃ || ஸ்ரீ—கிலாஸஜயாநஜுஸூ—கொழிகொ
 டிபு—வீஸரஜ|வரூ—வாஸூ—வதம் யத்ர வுதம் ஜா
 நனுகய ஜெத || சுந ஜாமி செவஸாலாணீ சொ
 கெவிரெஜாஹநாயெவெ | வெடி வாடி வீர—கா மி ஜ
 ரெயவ கயிதாநிதக் | வாஜ வாஸூ—வதம் வெவ
 லாகூ—ஹெஜெவ ரெஹாவடி | நலெவ ஜெதக் க
 யி தம் வெடிவாஹ ஜெதெ—தராஜிதி .

ஆகமயிரண்டுவிகமாயிருக்கும். வேதத்தை யதுசரித்தரொ
 னது, அதுசரிப, தொனது; வேதத்தை யதுசரித்தது வங்கீகாரம்,
 அதுசரியாதது மோகிப்பிக்கிரதனபொருட்டு நாமேசொன்ன
 மெனெறது ஈஸ்வரவாககியம் அநகளதாலேதெனனி? வா
 ரம் பாசுபதம் லாகூம் வயிரவம இதுமுதலானதுகள வேத
 வாசுகியங்களாகையால் எனபது ஸ்லோகப்பொருள்.

ஆகையால் மதுவாதிஸ்யிருதிகளிற் நகதிராநுஷ்டாநத்
 திற்சூந்ஷேதஞ்சொன்னது வேதவிருத்தமான வரமாதியாக
 மவிஷயங்களே! மணஷபாதி சிவபரிபந்த மாப்த தாரதம்
 மியங்களினூற் சிவன பரமாபத்தூகவிண் சிவவாக்ய மொருவ
 ராலும் பாதிக்கப்படுவதல்ல.

தஜூகம் - நவாடி—வளா—ரெஷெ வ—
 ரெக ஜிஷிவி ரெடி—விகம் தயா | ந்ரெடி ரெடி—
 ஹ ரெணாயாக ஜெ வெஷ்வா வஜிஜநநா || தயாஸள
 ஜூ—நஹரிணா நரூ—ரெடி—ணயிவா—கக் | வால ஜ
 ஜெ—யெ—யூ—யூ—யெயிஷி—டி—யெயெயெயெ—யூ—

யுதஃ||ஸ்ரிவாமலா விஸாயெந ஸாலுஸவயு வு
 வயிதஃ | நாநயு ஸாலுவிஸாயெந தசுஸவாடி
 தயாயவா || ஸிவஸாலுய வுஸாலுபுதயிவாவு
 வுபாவகயதஃ | யஸயஸயஸிஸாலுஸுயு யாவ
 தீவ ஸாலுஸிஷுயெத || தாவதெயு வஸுவெயிஸுயு
 ஸுயாணயு தஸுயு தஸுயெவகி.

மனுஷவாககியத்திலும் ருஷிகள்வாக்கியம் விசிஷ்டம்,
 ருஷிசளவாககியத்திலுக் தேவநைகளவாக்கியம் விசிஷ்டம்,
 தேவநைகள் வாககியத்திலும் ப்ரமமாவினவாககியம் விசிஷ்ட
 டம், ப்ரமமாவினவாககியத்திலும் விஷ்ணுவாக்கியம் விசிஷ்டம்,
 விஷ்ணுவாக்கியத்திலும் ருத்நிரனவாககியம் விசிஷ்டம், ருத்நி
 ரன வாககியத்திலும் சிவஸுடையவாக்கியம் விசிஷ்டம், இப்ப
 படிமனமேல் விசிஷ்டமும் கீழ்க்கீழ்த்தள்ளுகிறது சிவாசம
 ங்சுளுக்கு விரோதமில்லாத சாத்திரங்களுள்லாம் ப்ரமாண
 யம் விரோதமுள்ளது அப்பிரமாண்யம். எத்தெநதச்சாதிரங்க
 ளெவவளவு வயாபிச்சிருக்கிறது அவ்வளவு அதுவதுகட்குப் ப்ர
 மாணயம் எனபது ஸ்லோகப்பொருள்.

காமிகாதிபாகமங்கள் ப்ரமசிவ கர்த்தருகமென்பதற்குச்சம்
 மதி பாரகததில்.

காரிகாடி ஸுயாநாந்தயு யயாடிவொ ஶுஸு
 ஸு | சுஷாடிஸவஸுஸாணாநா கதயு ஸுதயு வயி
 ஸுதயு வகி.

காமிமுக்தலான வாகமங்களுக்கு எப்படிக்க கர்த்தாம
 தே. ஸவரஜே வப்படி பதினென்புராணங்களுக்கும் கர்த்தா ச
 த்தி பவதியினுடைய பிள்ளை எனபது ஸலோகடபொருள்.

வளவூ ரெவி—சூரெபாசி ராஜர ஸ்ரேவி ரு
 ரொக்ஷா ரெவி—கலாயநடி | ரு துரெக்ஷணா ரு
 ராரெநந யஜ்வாகு—ஸு—நிஸி—தடி || யொவசி ரெவி
 யஜா ப்ஸை ராகு தஸுஜாபு—தாஸி—வடி || ஸு—ரூ—ஸ
 ரெ—ஜி—ய—ரூ—ஸ—வ—ஜ—ஸ—வ—ரெ—ம—அ—ரூ | வக்ஷ
 வாதவ—ரூ—கூ—கொ யயாகு— ரூ—ஊ—க—ஸு—ரா || கவ
 ய, வரி—வ—ரூ—ஸ—வ—க—ரூ—வ—ஸு—வா—ஸ—ஊ |
 ரு—ரா—ண—ரெ—வ— த—ஆ—க—ரூ— த—ரூ—ரூ— ரெ—யொ— நி—யி—ஸ
 ரூ—ஊ—கி.

ரூகிம் நிஷ்களசிவத்தினின்று நாதாத்மகமாக ஞானமா
 ரூகமானது ட்பரவாததிககப்பட்டதென்று கேட்கப்பட்டது.
 சிவவிஷ்டனெனென்றுங் கேட்கப்பட்டது. நிஷ்களஞான சிவனு
 கரு, வாககநதரியமில்லையாகலின சப்தோச்சாரண மெப்படி க
 கூடுமெனின? அதயநகம * விமலனாகி சர்வதீர சிற்சத்தி
 டிவ்—ருமபணத்தையுடைய சிவன் வாக்கிந்த்ரிபமன்றியுஞ் சப்
 தோறபத்திபைப் பண்ணுகுமெனகிற தாச்சரியமல்ல. அஃதெ
 வயாறுண்டாகுகுமெனின?

ட்பரவாத்தி—உண்டாதல், * விமலன்—நிர்மலன், மலயில்
 லாதவன், டிவ்—ருமபணம்—பரம்பியிருத்தல்.

சுத்சமாயயாகிய விநதவிற்சிவனது சிற்சத்திபானது ப்ரவாததி டயுசமுசமாகப்பதிய நாதமுண்டாம. அதில்அசுசு குமமாயxசுதேகசரணமாயிருக்கிற நாதத்திற் பைசநதிமத்தி மை வைகரியெனனூ வாகுகுள கீரமத்தில் வருத்திருப்பாகப் பிரவாததிக்கும அசசுததயகள வகதரபாரம்பரிபகிரமங்க ளால்வேதசிவாகம ஸவநபமாய் கணமமார்க்க ஞானமாக கங்குடையோடுகும இப்படியுண்டான சதததி னுற்பத்தி யெப்படியு னடாயிற்று? சந்திசுஹிதமான மந்தர தந்தரஙக ளெவவாறு ன்டாயிற்று? இவைசுனின்பேதங்குளெததனைபரகார ம? சாதநமெதனைபரகாம? சித்தியெதனைப்ரகாரம? இவை யெல்லாமவிளங்க விளமபயேண்டிமெனின?

+ உணமுசம்-எதிமுசம, xசுதேகசரணம்-ஆனமாககோர சுதித்தல்

நீரோதுக் கருஞ்சாலிபாயிருக்கிற பரமசிவன,சிற்சத்தியா ல் விந்தவை ட்?சுடாயிகக, அவவிநதவினினதும் ப்ரமமமய மானஅநாரமுதிக்கு, அசசுசுதமடைபை சுடாயிசகப்பன் ணியசிவாவினூபுசையானசத்தி மாயாதிஷ்டாத திரியாகலி னிடாசையால் போகமாயெனது நாமமாம.

† சுடாயிகக-கலக்க.

நஸ்வரசற்சத்தியால் -சுடூத்தமான சததார்த்ததரூப ச கத்காரணமாகிய விந்துவின முதற்சாஸ்திரங்க னூதாத்மக மாக வுண்டாம். அதற்குமேற் குண்டலாகாரமாகச் சரதகா லத்தி நிஷ்டகளங்க சநதரப்பிரகாசமாக வபரவிந்துவுண்டா ம். அவ்விநத ஞானததே ஜோதியான விந்து விர்த்திருப்பமாக க கீரமத்தி லுத்தரோத்தர காரணமாகச் சூககுமை பைசந தி மத்தடை வைகரீபெனது நானகுவாக்குரூபமாம்.

- சுடூத்தார்த்தம்-கலக்கல், னூ நாதாத்மகம்-நாதஸ்வ ரூபம்.

சிவச்சையால் கோபிதையாகிய வித்துசத்திக் ரகதேர பாகத்தி லம்பிகைபெனகிரசத்தி யு-ஸ்டாம். அவவம்பிகைவிட ததினினறுஞ் சந்திரப்பிரகாசம்போல வாமா ஜ்யேஷ்டடை ரொளதீயென்று முச்சத்திகளுண்டாம்.

0 அதோபாகம்-கீழ்ப்புறம்.

அர்முனநி 10.—

வாமை நிதநிபாபண்ணுகின்ற னர்ப்பம்போற் குண்டவா காராயயிருகரும்.

ஜ்யேஷ்டடை தன்டாகாராயயிருகரும்.

ரொளதீ யிரண்டு கலைகொடபுபோ லிருகரும்.

அம்மாயை யபரஸ்பையாய்க்கொண்டு சயை விசயை அசி தை டராசினையென்று கானகுசத்தியாம் மேலும் நிவீர், ரதி ப் மதிஷ்டடை வித்தை சாந்தி இததிகை தீய்கை உரோசிகை மோ சிகை வயோமஸ்பை அநதை அநாதை அநாஸினைபென்று டனி ரொண்டுசத்தியு மாகப் பதினாறுசத்தியாம்.

இவைகளினுற் சிவசத்வமுதலாகப் ப்ருதுவிதசவ மீருகச சர்வபிரபஞ்சமும் வயாபிககப்படும்.

இச்சத்திகளிடத்திற் றுணை முன்னுற்பத்தியாமெனற அ கார சஹிதமான வைம்பதகூரமுண்டாம். அநதவிஸ்தாரம பிரகுசொல்லுகளேறும். முனசொன்ன அகாரம், ரூபமாகிய தெ வவாரெவின? இரொளதீசிரசும் வாமைமுகமும் அமபிகை பரவாவும் ஜ்யேஷ்டடைகண்டாகாரமரணநான ப்ரதானதேக முமா யிருகரும்.

இப்படியே அகாரமென்று சொல்லப்பட்டது. அவ அகா ரரூபமான சிவனுடைய சத்தி யானது அகாராதியாக ட்.விஸ்ரு ளதயாய் கூகாரந்தமாக வைம்பதுபேதமாம்.

† விஸ்ருதை-விததாரம்.

சர்வாநுகீராவிகையாய்ச் சர்வசத்தார்த்தகருபிணியுமாயிருக்கிற விவ்வக்ஷரகருபிணியான சததிமன்றிச் சத்தப்பிரபஞ்சமுமில்லை, யர்த்தப்பிரபஞ்சமுமில்லைபாகவின, இவ்வர்ணககொல்லாநு சாவசுத்திககு மாலயமாயிருக்கும். இவற்றிற்கெல்லா மீஸ்வரனுடைய ஞானசத்தி போவியும், ஈஸ்வர விமீததமும், வித்தவுபாதாமுமாம் இதற்கானமாக்களின கணபரு *சமகாரிகாரணமாம்; காரணங்களினின்று காரியமெல்லாமானமரககளின கணமாநுஞ்சமாக வுண்டாகவேண்டுகையால்.

* சமகாரி-துணைக்காரணம்.

ஆகலின, விசதுவ்யதிரிதமரக வர்ணகசொனறுமில்லை, வர்ணங்க ளநேகமும் ஜடமுமாகலின விசதுவிற சிவன லுண்டாக்கப்பட்டதே ஆகலி னுறபணைத்திற்கு காசமு கடு. ஆ ப்ரஸ ஸ்சாயிபாணபடியாற் ஸ்வரம் யுகதமாயிருக்கிற விவ்வர்ணங்களையும், வாணசமுஹமாயிருக்கிற பதங்களையும், பதசமுஹமாயிருக்கிற வேதவாக்யங்களையும், நித்திடமெனாதே.

வேதங்களை ஸ்வயம்புவென்றது தந்த தாலோஷ்ட புடவயரபாரத்தினுற்றானே யுண்டாகாம லீஸ்வரசத்திப் பிரசாரத்தினால் விசதுவினின்றுமீநாதாதமகமாக வுண்டாகையால் இப்படியிருக்கிற வாக்யங்களால் வைதிக லெளகிக வயவஹாரவேதவாயிருக்கிற ஈ வர்த்தப்பிரதிதியுண்டாம். இவ்வாணங்களை சகத்திற்கு மாதருஸ்தானமாயிருக்கையாலும், ஸ்வதஸ்ஸர்வஞ்ஞராகிய சிவசத்திப பிரசாரத்தினு லுண்டாகையாலும், சிவமாத்தருகையென்று சொல்லப்பட்டும்.

ப்ரசாரம்-விஸ்கரிக்கப்பட்டது, ஈநாதாதமகம் - நாதவ்யருடம், ஈ அர்த்தப்பிரதிதி - அர்த்தவீர்பததி, அாததஞானம், ஸ்வதஸ்ஸர்வஞ்ஞர் - தானேசர்வஞ்ஞர்.

இதில் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்திற்குப் பரதேவதை சிவனும், ககாராதி கூகாராந்தர கூரவசஞ்சுக்குப் பரதேவதை தேவியும். இவைக ளெட்டு வாக்கமாய்ப் பிரிந்துள்ளனவில்தான் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்துக்கு மதிதேவதை விநாயகன், ககாராதி கூகாராந்தரமாயிருக்கிற ஸப்தவாக்யத்திற்கும் ப்ராயியாதி சப்தமாதாகசஞ்சுக் தேவதை.

இவ்வாணங்கள் சர்வாநுகரஹராயிருக்கிற லீஸ்வரனுக்குக் கரணங்களாகலி லீஸ்வரனென்று சொல்லப்படும். லோகமாதருக்கையா யிருக்கிற விவ்வாணங்களே ஞானசத்தமென நறியப்படும். அவ ஞானசத்தியிற்றானே ஸ்வாஹ் மயமாயிருக்கிற † சத்தஜாலமுஞ் சராசராதமகமா யிருக்கிற ‡வாத்தஜாலமுங் கிரமத்திலுண்டாம். xஇவ்வர்ணாதமமாயிருக்கிற சத்திபை புபாதாநமாகககொண்டு சிவனவேதாக மங்களையுநுகரஹம்பண்ணுவர்.

§ வாஹ் மயம்-வாகமுமயம், † சத்தஜாலம்-சத்தஸ்வரூபம், ‡ அர்த்தஜாலம்-அர்த்தஸ்வரூபம், xவாணாதமகம் - வர்ணரூபம்.

முன்னே சிவனமூர்த்தா, வாஹ்சித்திய வர்ஜ்ஜிதர் என்று சொல்லப்பட்டார்; அவாககிச்சாஸ்த்ரகாரண மெப்படிக்கூடு. கூடிடபண்ணினுடெனின, அவரு மிவ்வர்த்தத்திலுந் சக ளராவொனின? அப்படிசக ளராகவேண்டா! ஸ்வேச்சாசாமாதயபலத்தினுந் முனவிநதுவினினதும் ஶ்வர்ணாகியுற்பத்தியைப் பண்ணினதுபோற் சாஸ்த்ர ரசனையுங்கூடும். எப்படிமெனில்? சம்ஞாவல்லபரான பரிபக்ஞவமல விஞ்ஞானகலாக் ‡ கசரீரிமாகஞானப்ரதாநம் பண்ணினதுகொண்டு சக ளராவரோ! ஆகார். ஆயின் சாஸ்த்ரங்களிற் சம்ப்ரதாய பரம்பரை பெவவாறுவகை தெனின் அஃதெல்லாந் தோன்றச்சொல்லுவோம்.

¶ வர்ணாதி-அக்ஷராதி, † அசரீரி-சரீரயில்லாதவர்.

சிவனுக்குச் சாவாரம்பமுமானமாக்களின் பொருட்டாகவின ஸவேசனையினும் பூரணமூர்த்தியாயிருக்கிறவர் பஞ்சமந்திரமூர்த்திமாலாவா. அவைபாவன? ஈசானஞ்சிரசாகவும், தற்புநடும் வகதரமாகவும், அகோரமிதயமாகவும், வாமதேவங்குறபமாகவுள், சததிரியோசாதம் மூர்த்தியாகவுள், சாவஞ்சுருவாதிரியிருதயாதிரியாறு மவகமாகவுவ கொளவா.

ஆயினிவவர்த்தத்தினு லானமாக்கள் கலாசஹிதரான பேரதுசுகளரானதுபோல சிவனுஞ் சுகளராவொலின்? ஆகார. ஆன மாகக டேகமபோற் சாமாஸ்திமுதலிய தேக தாதகக்களில்லைபாகவினகளரே! ஆனமாக்களின் த்வான பூஜாநிமித்தமாகவுஞ் சாஸ்தர *வகதருதவ நிமித்தமாகவும் பரையாதிபஞ்சசததில்வருபமாகிய லீசானுதிபஞ்சமந்தர சதுமானுசையால், வஸ்துத அகாராயிருந்து முபசாரமாகச் சுகளானது சொல்லப்பட்டி வேதங்கனையுங் காயிகாதிபாகமங்கனையு மதுவடிச்சகதசாக வநேககோடி சங்கையாகப்பண்ணி விஞ்ஞான கலரிப்பசகுமலலாத் தமதுசக்திபரிசுத்தினுன ஞானகரியா சததிகளை ஸ்ரீநிராவாணமாகப் பிரகாசிடகப்பண்ணி, அவர்களிற் ப்ரணவாதிசிவர்கள் பதினமருகரு மேகருத்ராதிசுள் பதினெண்பருகருங் காயிகாதி வாதுளாதமமான விருபத்தெட்டாக மசனையு டொய்வொருவாக டொவவோ ராகமமாகப் பஞ்ச முகத்தினுலு மதுக்கமப்பண்ணினாராகலின்; வேதசிவாகமவகள் பரமாப்த சிவ ப்ரணீதமாகைபாற் ப்ரமாணம். இசசுததஜாலத்தை யிசதசாதகிரமூலத்திலே விளங்கச்சொல்லாதபடியால் இதற்குச்சம்மதி ஆகாததிற் காட்டுகீறும்.

* வகதருதவம்-சொல்லுகிற, ஸ்ரீ நிராவாணம்-தடையில்லாமல் † ப்ரணீதம்-சொல்லப்பட்டது.

* தடிக்கூடப் பளவிரொ — மிகுவொ ஞாடிருவொ
 -தா ஜாநஜாமடி ப்ருவதடுதெ | உதடுக்கூட தநயகூட
 ஸ்யூகாமிஷ்டிரய வியொமதம் | வாமிஷ்டிரயா நவெ
 கூஸ்யு ஸதிலயயடுத நில்லுதா || கூதடுகவிஜம
 கெயந தயாவகி கீஜெ-தழ | ப்ருவதகூட ஸ வில
 கி ப்ருவதடுத நாம-ணஸ்யு | நாடிஸ்யுயெநொ
 ப்ருவதகி ஸஸாநாநம் மில்லுதிலுதடு || ஸஸாஸ-
 பொரம்பயெடுண ஸியஜாநாந-ஜாபகா || கூடா த
 த்ருஸடுகூட ஸுதடுவெ ஸவஸகிஹி || வெஜா
 ஸுதடு கிபஜஸ்யு-ஸாயந ஸிவிவெவவ | வனதக
 ஸவடுஸஜெஸெந ஸ்ருகுஹிநடு பெரஜெஸூர || சூ
 டிளஸூமபரம்ஸ-ய ஜாடிவணடுகூடாமதழ | தக்து
 ஜாத்தகூஜா பெநம் ஸூ-ண-யம் சிஜஸதஜா || கூநா
 டிளஸுகிஸம்ஸாரெ காஸணம் பெரஜெஸூர | ஸஸா
 வா ஜெவஜக்தடுநா ஜந-மு-ஹகரம்பரம் || தத ஸ
 ஹடு-வெகாவெ ஸியஸகெதா ஸஜாமஜா || ஸிவெ
 வயெவ ஸவெ-டுதா ஜ-கூ-தடு ஸ-ஜெநகூரழ || தடி
 ஹடுகி கெகாஹிதம் வீஸூ காஸணம் யொமஜாயயா || த
 கிகெகாஹித ஸஜ-கூ-பநம் ஸாஸம் நாடி ஸூர-கு
 வதடு | ப்ருவதடு தடியடு கிணியிக-ஜா காஸத
 ஸியழ || ஸவவெநு-ரிசியுத ஸூரவடி ஸஜப்ரு

ஊர் | ஸவத-ஊரா ஸஜாவ றாதொ ஜெயாத்திஷாம் வ
 ரதொகியிடு || ஸிவெவா கெஹிதொவந்த- ஸவய
 ஸாநிரவிகா | ஸஸாங்கஸகலாகாரம் ஸகித்ரயதவ-
 த-த- || வாஜாஜெஹிஷா தயா ஸளஜீ-ஸவ-நாடு
 ஸு-நிஷா | வாஜாவெ ஹவஜெஹிஷா ஸளஜீ-ஸு
 ஜாவெவசுஷி தா || ஸாஜாயா வரஸ-பெண ஜயா
 டுயா ப சிகி-க-தா | ஜயாவ வஜயாவெவ சுஜிதா
 உபராஜிதா || நிவநுதிஸ ப்ர-திஷாவ விஷா ஸாங்கி
 ஸவெயெவவ | ஊஷிகா ஶீவிகாவெவ ஸொவிகாவொ
 விகாவரா | வெ ஜாஹ-பவா ப-நந்தாவசுநாயா
 நாஸி-தாதயா || சூனிய-ப-ஷிஷ-ஸவ-ஸிவாஷி
 வகிமதாவாடி | தாஹ-ஸவெ-ஸவ-சுபஷாஸிஸ
 ஊஷாஸவிலிஸகி || ஸிரஸுஜாவாஸா ஸிதா ஸளஜீ-
 வகாவாஜா ப்ர-கி-க-தா | சு-வகாவாஷ-ஸவ-
 ஜெஹிஷா வெ ஹவசுஷி தா || சுகாஸவநஷி விவ-
 த-சூகாஸஸுண-த-அஜா | வநஷவநத-அதிதொ
 தெ-ஹிஷாநா ஸு-ஸி-த-நவ || ஸெஷாணா-
 சு-ஷாஷ-ப-ஷிஷா ஸிஷாஸ ஶிஷா-ஷா | தஸுஸ
 கி-ஸி-யா-ஷி-ஷா வ-ஷி-ஷா ஶிஷாஷிஷ-த-
 த-ஸ-ஷா-ந-
 ஶிஷாஷிஷா ஶிஷாஷிஷா-ஷி-ஷி || வெ-த-

விநாது ஹவெஹுஷா நாவெடா நாவீவியெ ரு
 கி | தெநதெ ஸவடெலிநா ஜாமயடுபரிக்கிடுதாடு
 தெஷாஷெகா பராபொநி யடுதெஜு வரஸெஸாஸு
 நிடு தஜீஸாஸெஷா ஶபாடாநடு ஸவெநு-ராடீஸு
 கஜெஸஹகாஸீஸு ஶாசு காயடு தஸாசு ஸவெஹத-
 கஸு || உபாடாநடுதெஹ்நு யடுஸா ஶணடாநதவி
 நா | ஶஹயா ஸஸ்ஸிதா வணடாடு கருதகா தெத
 நாயதடு || வணடாஸு ஸரஸெபொயாசு பஹெதெ
 வடாகுஜிஷுதெ | தஸாஷயடுபு தீகிஸு ஶா ஶு
 ஶாஸநிஸயநா || ஸவடஜா ஜாதுகா ஜெயா ஜம
 தெ ஜாதருசுஸிதா | யஸாஹகுதாஶ ஶா ஶெஶி
 ஶியஸுகிடுஷெதடு || ஶயமெடுத-வரெபா ஶெவடு
 காடா ஶெஶி வடுவஸிதா | ப-நவிடுநா ஶுவிவடு
 தெமடு ஶரெஷெடுவொவி நாயகடு || ஶாஹு
 ஶாடு காடிவமெடுஷ-ஸபு ஶபுஸஸஸ்ஸிடு | ஶடு
 ஶாஸெஸத-விஜெயா ஶவடாந-முஹ காரிணடு ||
 ஜாநஸுகி ஶா ஶா ஜெயா ஜாதுகா ஶாகாஜாதுகா
 ஶு ஶாஹு-ஜாயதெ ஶவடு வாஶீஸயம் ஶஶாஶ
 ஶாஸு || உபாடாநத-தாஶ கருகா வதீடுஷெவொஶ
 ஶகுநித- | தஞ்ராணி காஜீகாஜீநி தசு ஶஸ்ஸா
 ஶஸ்ஸிதாநித- || ஶாஹு-ஷிஷுஸிவொஷகுதெடாஶ

மி¹டி¹ய¹வி¹வ¹ஜி¹கு¹த¹ | ந¹ஸ¹ா¹ஸ¹க¹ர¹ன¹ெ¹ஸ¹க¹த¹ம¹ொ
 ஸ¹ு¹ஸ¹ு¹த¹ஸ¹ு¹ || சு¹ஜ¹ு¹த¹ு¹ ஸ¹ு¹ர¹ா¹வி¹ டெ¹வ¹ஸ¹ு¹ ஸெ¹
 ஹ¹ ஸ¹ா¹ஜ¹ஸ¹ு¹ யெ¹ம¹த¹ | வ¹ண¹ு¹ா¹ஜி¹ர¹ு¹ந¹ா¹ஸ¹வ¹ா¹
 ஸ¹ா¹வ¹ெ¹த¹ு¹க¹ா¹ய¹ு¹வ¹ச¹ || கி¹ண¹ு¹வ¹தெ¹ஸ¹ டி¹ா¹த¹
 கெ¹வ¹ஸ¹க¹த¹ு¹ கி¹வ¹ஸ¹ு¹ப¹ு¹ || ஸ¹ா¹க¹த¹ு¹ ய¹ு¹ர¹ா¹த¹
 ஸ¹ு¹த¹ு¹ ப¹ு¹வ¹ச¹ு¹ஜ¹ா¹ஜி¹ ஸ¹ா¹ப¹ு¹த¹ு¹ || ஸ¹வ¹ு¹ர¹ா¹ஸ¹
 ஹ¹ா¹ந¹ர¹ா¹ஸ¹ு¹ ய¹ந¹ு¹ஜ¹ா¹வ¹ு¹ண¹ு¹ா¹த¹ந¹ு¹ப¹ு¹ஹ¹ா¹
 ஸ¹ா¹வ¹ு¹ண¹ு¹ா¹ ப¹ன¹ு¹வ¹ி¹ஸ¹ு¹தெ¹ஜ¹ா¹ வ¹ு¹ஜ¹ா¹வ¹ொ¹ர¹ந¹ர¹ா¹
 கி¹வ¹ெ¹க¹ு¹ | ஸ¹ா¹ஸ¹ா¹ந¹ஸ¹ு¹ஹி¹வெ¹த¹ ஜ¹ு¹வெ¹த¹ு¹ || ஸ¹ா¹த¹
 ந¹ு¹ ப¹ு¹ர¹ஜெ¹ஷி¹ந¹ு¹ || ஸ¹ா¹ஸ¹ா¹ந¹ ஜ¹ு¹வ¹ு¹ வ¹ு¹ வ¹
 கெ¹ர¹ வ¹ொ¹ர¹ஹ¹ு¹ ஜ¹ா¹ஜி¹ ம¹ு¹ ஹ¹ு¹க¹ு¹ | ஸ¹தெ¹ஜ¹ா¹ ஜ¹ு¹
 கி¹ு¹ஸ¹ு¹தெ¹வ¹ொ¹ய¹ு¹ ஸ¹க¹த¹ு¹ ப¹ு¹ரி¹வ¹ு¹தெ¹ || ஸ¹ா¹க¹த¹
 ஹ¹ா¹ஸ¹ு¹த¹ஸ¹ு¹ க¹வ¹ு¹த¹ு¹ ய¹ு¹ர¹ா¹த¹ு¹ || ந¹ா¹ந¹ு¹ர¹ா¹
 ஸ¹ு¹ர¹ு¹ய¹ு¹ஸ¹ு¹ஜ¹ா¹ஜி¹வி¹வ¹ஜ¹ு¹ந¹ு¹ || ந¹வ¹ு¹ஸ¹ா¹
 ஸ¹ு¹ப¹ு¹ரெ¹ண¹ு¹க்¹ ஹ¹ா¹ய¹ு¹ ஸ¹க¹த¹ு¹ || ஸ¹ு¹த¹ு¹
 ந¹ு¹த¹ர¹ஜெ¹வெ¹ஸ¹ு¹ ஸ¹ு¹ஜ¹ா¹ய¹ு¹வி¹வ¹ிய¹ா¹ந¹ண¹ு¹ || ஸ¹ு¹
 ஸ¹ு¹ஸ¹ு¹ஸ¹ு¹ந¹ா¹தெ¹வ¹ு¹ க¹ு¹ச¹ு¹ா¹ ஜ¹ு¹க்¹ சி¹ு¹ய¹ு¹ய¹ு¹
 ட¹ா¹ || ஸ¹ஜ¹ா¹ஸி¹வொ¹வி¹ ஹ¹ம¹வ¹ா¹ ஹ¹ா¹ஜ¹ா¹வ¹ு¹த¹ய¹ா¹ ம¹
 த¹ு¹ || சு¹ந¹ு¹ப¹ு¹ஹ¹ு¹தெ¹ந¹ு¹ ஹி¹வ¹ு¹ வ¹ு¹ஹ¹ு¹
 கெ¹ர¹ு¹ || ஸ¹ு¹வெ¹த¹ு¹ வ¹ெ¹தெ¹ஸ¹ு¹ ஸ¹ு¹வெ¹த¹ு¹ ஹி¹வ¹

வெவ்வுருவாடவாயநலு | வஞுவஞெகா டுஸஸவ்யா
 டுஸிவவெஓம் தயாவாஸு || ஈளடிஷ்டா டுஸவிய
 தெவெயாவாடிசு கருவாமியிடு || ததடுஸ கரு
 டெந்ரொடாடகஞ்சு வடாடரீகி ||

உயின சிவப்ரணீதமாகிய சாஸ்தாததானனறிக் கயினசா
 ணடிஸபாதி மஹாருஷிகளி னுற்பண்ணப்பட்ட சாஸ்தரவள்ளி
 னுல ஞானசித்திய ரோகூமுமில்லையாவெனின ? அவாகொ
 லலாம பரகிருதிக்குக்கி திருபசுதுநானகு கதவமுஞ் சொன்ன
 டெசெபொழியப் பிரகிருதிருகோலுள்ள ததவம பனவிரணடை
 யு * வடதரிமசத ததவாதி னமாகிய பரகிவததையுஞ சொ
 ணனசில்லையாகலின சீயோகதாதம ஸ்ரவணமன னுத்கனி னு
 டெடெபர ஞானசித்தியும பரபரோகூமுமாம்.

* வடகிரீமசத - முப்பத்தாறு.

* தததத தடுதடுவ — சுயவா வடீரபுராவ
 ஸுயயாஸிவயொவாஸு | சுடுதடுவடீநாயாகாடு
 ஸுசுதடுவயொவாஸாடு || சுசுதடுஸடுவா ஹ
 சுயவாடு - யுஸாசு காரணாசு சுடுதடு வடீநா யா
 தாடு கவிவாடிடு ணீதாடு - ஸுஸூந வடுஸவாடு -
 ஸுசுதடுவாடி ய ஸுசுயொவாஸாஸவ - சுத டெஸுடு
 வடீடு ஸுயயா ஸுராவடு ஸிவஹாநம் சுயாவடு தி
 கியொஜநா ஸிவதடுதடுகயொவாஸுதிவவநாசு .

இததன் றையான சிவாகமத்திற்குகிகாரி புராணவிகிகா
 சங்குக்குப்போல ஸ்த்ரீகுதர தவிசபத்துக்கனோ, சாதூர்

வண்ணத்தி லவர்களுக்குமோவெனின்? ப்ராம்மண ஈந்திரிய வை
 ச்ப சூதர சுத்த குலோத்பவா இதிவசுராத. எனபத ஸுத
 ரைவரணிகரு முபயசுசுதநுராய் பரம்பனாயாக ஸ்தீரீக
 ளும் புருஷரு ௧ மபேயபாகாதிரகிகருமாயிருக்கிற சூத்திரரிஷ
 ம், இவவர்.னத்தி லவர்களிலுஞ் சத்திவிபாகமுடையனும் சிவ
 தீசையுடையவர்க ளதிகாரிகள்.

ஸுதரைவரணிகா-மூன துவர்னத்தாரர், ௧ அபேயபாகாதி-
 மதுமாமசாதி.

இதற்குச்சம்மதி யெட்டாஞ் சூத்திரத்திற் றீக்ஷாப்ரகர
 ணத்திற் கூறுவாம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகமத்தினது பகுப்பிலக்கண மூணர்த்தகினரா.

ஆகமநதான - சத்தப்பிரமாணநதான, —அநாதியே மல
 லாய - அநாதிமலமுத்தசுவனாக்ய, —அறிவனல்-சர்வனானது
 சாததிரம், (அநத ஆகமம் தநதிரகலையெனறும, மந்திரகலையென
 றும, உபதேசகலையெனறு மூனறுவிதமாம.) அம்மூனறினா, —
 தநதிரம்-தந்திரகலையாவது, சரியாகிரியாபாதப் பகுப்பாதலா
 ல், —1) இதிமாறினறிப்பேணல்-சத்தசாமர்த்தயம் அராததசாமா
 சயம் வத்தசாமாதயனகளால் பிணமூன லாகமாத்ரவிரேர
 தயினறி ச சரியா சிரியா க்ருத்யம் போதிப்பது. —மநதிரக்கா
 ண - மந்திரகலையாவது, யோகபாதப் பகுப்பாதலால், —மனா
 திண்டககி - ஆசன மந்திர ஜபத்தோடு ப்ரானாயாமம் ப்ரத்
 திபாகாரத் தாரண விவைகளால் சித்தேந்திரியங்களை நிறுத
 தி, —தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையாகும் - சுத்தபஞ்சாஷா

ஐப சிவத்தியான சிவசமாதி ஜீவன்முத்தசிவன் சிவசாட்சா தகாராக் காங்கியோகங்கையுள்ள முறைமை போதிப்பதாகு ம — உபதேசநதான - உபதேசகலையாவது,—தனாதி யீறிலா தானறன்மையுணர்த்துவது-பசுபாச பதார்த்தங்களைநிலகக் கணங்களோடு கூடத் தனதுநிபந்தநாசங்கள் காணுந் திலகக் கணத்தைப் போதிப்பது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

—த. அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய முதல்வனருளிச்செய்த வேதாகமங்களாகருமகாண்டம உபாசனா,காண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னொடுமுன மாறுகோளினி அதுடடிதலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும; உபாசனாகாண்டம்பற்றி மனாதிக்கடக்கித் தெய்வம்வழிப்பும் வாய்மையை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவையெனப்படும; ஞானகாண்டம்பற்றித் தனக்கு முதலமுடிவுயில்லாதஇறைவன்கணினவேதல்லாத எண்குணமுடையனாகத் தனவினவே முகிய பசுபாசங்கையுடையனாகத் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும பிறாக்குணர்த்துமாறும் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது உபதேசவுரையளவையெனப்படுமென்பதாம்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சீகண்டபாடியத்தள் ஞங்காணிக ஆத்தவாககிடமென்பதுணர்த்துத்தற்கு அநாத்யேயமலராயவறிவனென்றார்.

அறிவனுலென்பழி ஆளுவதுசெய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது.

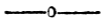
இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமுமில்லக்கணமும் பிணமுன மாறுசோளி அறிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுறையெனவும், மலூதிகளடக்கத் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையெனப்படுஞ்சாதநமாகிய வேண்டிஞ்செய்திமுறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுறையெனவும், தலூதியீறிலாதானறண்டயுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்புகூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது உபதேசவுரைபெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்டொரணறளையே மூலவகைப்படுத்துரைப்பாருமுனர் அவரக்கு மந்தையுபாசலாகாண்டமுவ கணமகாஸ்டமும் பிரமாணத்து ளகப்படாமையறிக.

இனித்தார்க்கிகர்முதலியீயோர் குடம்படமுதலிய உலகச் சொற்கள்பற்றி அவவப்பொருள்களையுணர்த்தலும் உரையளவையெனபர். அவை, காட்சியநுமானங்களினடங்கடாப்பொருளைக் காட்டுவனவனடையின, மா மரததைக் காட்டல்போலும் இயலபேதபற்றிடறிவதாகிய அநுமான விசேட மாவனவனறி உரையளவையாதறகேலாமையறிக.

சொல்லானறித்தேன எனறனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவையாவதன்றி அநுமானத்துடைங்காடுகணபார்க்கூ, குளிரினமைபனியினமை முகலியன அதுபலததியாலறித்தேனென்று அதுஉவநிகழ்தலின், இனலூரணனவற்றை வேறு பிரமாணமெனலுது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருநதாதாய் முடியுமென்றெழுக.

இதலூனே உரையளவை மூன்றென் றவற்றதியல்புகூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

காண்டல்வாயில் என்றெடுத்த திருவிருக்கத்தில் தன் பொருட்டாமதமானம் பிற்பொருட்டா மதுமானமென்ற பக்கத்துசகு, பககமூன்று மூன்றுபக்கம் ஏதமூன்று புகையால் போதநாற்றம் என்ற ஐந்து திருவிருத்தத்தளவும் வயாக்யா நம வந்துமுடிசுது, ஆகமப்பிரகார மூன்றுவகையா விருசகுமென்ற செப்படிடெனன மேலுளி செங்கூர்.

அநாதியே யமலயை வறிவன லாகமந்தான் - ஆகமமானது அநாதியே நினமலூயிருக்கிற சர்வகுளுளுவே சொல்லப்பட்டசாத்திரர்,—பிராந்தமா நினைப்பேணல் தந்திரம் - முனொடுபின மலைவற விதனை யாராய்ந்துபார்த்துச சொல்லுவது தசகிரகலைபாம்,— மந்திரங்கள் மநாதிகாடககிதெய்வம் வழி-மும் வாய்மையாகும் - மந்திரகலைபாவது மனமுதலாகிய கரணங்களை யடக்கி யவரவர்சகு வேண்டின தெய்வங்களை வழிபடுகிற வு-னமையாம்,—தனூதிய நிலாதானரன்மை யுணர்த்துது உபதேசநான - தனககொரு முதல்கடுவிற்றுதி மூன்றுயில்லாக பரமேஸ்வரன உண்மைபையறிவ்ககிறவிது உபதேசகலைபாம்.

இகளுர்சொல்லியது சாத்திரங்களை முனொடுபின மலைவரக கொள்ளுகிறது தந்திரகலையாமென்றும், கரணங்களுடைய வயாபாரங்களை யடக்கி யவரவர் தங்களுக்குவேண்டின தெய்வங்களை யத்தந்த மந்திரங்களினூலே வழிபடுகிறது மந்திரகலையாமென்றும, தனககு முதலு முடிவுயில்லாத பரமேஸ்வரனுடைய சிவஞானத்தை பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பிக்கிறது உபதேசகலையா மென்னுமுறைபு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆகமம் - உரையளவையாவன?—தநாதிர்ய யமலஞாய வ
 நிவனுரூண - அநாதிமுதத சித்தருவாக்ய முதல்வன அருளி
 ச்செய்த வேதரகமங்களா மவை கருமகாண்ட முபாசனாகாண
 ட ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்,—பினூதிமாநிநிபபே
 ணல் - அஹநூட கருமகாண்டம்பற்றி பினூதிமுன மாறு
 சோளிநதி யதுட்டதநலை, யுயிரிடுஓடு ஞானாவுதெரிவது,—சாதி
 ரம - தகதிரவுரையளவை பெண்ப்படு, —மனூதிகளடக்கித்
 தெய்வம் வழிபடு வாய்மை - உபாசனாகாண்டமபற்றி மனூ
 திகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடு வாய்மை, யுயிரிடுஓடு ஞானாவு
 தெரிவது,—மகதிரவுகளாகும் - மகதிர யுரையளவை பெண்பப
 டும்,—தனூதி யீந்நாநான-ஞானகாண்டமபற்றித் தனகரு மு
 தனு முடிவுமிலாத விழைவன,—தனையுணாததுதல் - தன
 னின வேதல்லாத வெண்குணமுடையனூதல் தனனினவேரூள்
 ய பசுபாசகநீயுடையனூதன் முதலிய தனகைநீத காண
 ணருமாறு 0 பிறாசகுணர்த்துமாறு முயிரிடுஓடு ஞானாவுதெரிவ
 து,—உபதேசகநான - உபதேச வுரைஉளவையெண்பபடு மெ
 ண்பதாம்

இதனூனே வுரையளவை மூணதெனறவற்ற தியல்புகள்
 ப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் காண்டனமுதலிய வளவைப்பிரமா
 ணங்களைக்கூறி, மேற் பக்கப்போவி முகவி
 யவற்றைத் தொகுத் துணர்த்துகோ.

ஈண்டுப்பககப் போலிநான் கேதுப்போலி யொ
 ருமுன்றும், வேண்டுமெழுமுன் ருகும்விளங் குவமை
 ட்டேபாலி யீரொனபான், காண்நிந்தோல்விக் தானம்
 ணையுருபத்திரண்டாக கருதிவிவை, யாண்டுமொழிவ
 ராவையெல்லா மளகமில்லுபத் தைந்தாகும். (கச)

(இ-ள) ாண்டி இவவிடத ததுமானம் ப்ரயோகக்குமிட
 பக கப் ததுப் பட்சாபாச நாலாயிருக்கும்.
 போலி

நன்னகு

ஏதுப்போலி ஏதுதுடண மூன்றா யிருக்கும்.
 றொரு முன்றும்
 வேண்டுமெழு அசிததனமுதலிய பசுதியை வருத்தறியு
 முன்றாகும் மிடத திருபத்தொரு பேதப்படும்
 விளங்கு முய அனமாககளுக்கு விளங்கபடணணுந் திரு
 மைப்போலி யீ ட்டாக தாபாசம் பதினெட்டுப் பேதப்படும
 றொனபான கா
 னாடும

நோல்வித்தா செப்புவழு வினுவழுவால்வரு நிக்ரஹத்
 னையிரண்டு தாநமிரண்டாம்

ஆஃதாவது? அப்பிரதிபத்தியெனவும் விப்பிரதிபத்தியெ
 னவும் பெறும்

இருபத்திரண் இவைக ளிரண்டினை பிரித்தறியுமிடத
 டாய கருதி வி துப் பரதிஞ்சைடானி முகலிய பதினமூன
 வை தும், அந்நுபாடனமுதலிய வொன்பதும்,
 ஆகவிருபத்திரண்டாம்

ஆண்டு மொழி இவையிற்றின மேலும் வாதத்தில் வாரா
வா தது, அத்தாந்தர முதலிய வாறுண்டெ
னறும் சொல்லுவார்கள்

அவை பெல் அவைகளின் பகுதியை விசாரித் தறியுமி
லா மளக்கி லறு டத தாகவறுபத்தைந்தாம். இககுற்றம் வா
பத்தைந்தாகும். ராமந ப்ரயோகிப்பதே கல்ல ஏது. ஏ - று.

போலி அறுபத்தைந்தாவன்—பட்சாபாசம் - ச, ஏதுப்
போலி - உச, உவமைப்போலி - கடி, நிகரஹததாநம் - உஉ,
ஆகவறுபத்தைந்தையு மறிசு.

ஆபாச மென்பது வடமொழி.

“ஒப்பில்போலியு மப்பொருட்டாகும்” என்றார் - தொல்
காப்பியனார். இவையிற்றின வயாததிபை உறியுமிடத்துப் பெ
யருமுதாரணமும் வருமாறு —

பட்சாபாச நானகாவன?

பட்சாபாசம்	க ப்ரதிஞ்ஞாபாசம்	ந
அறுமாறாபாசம்	உ வசராபாசம்	ச

இதற்கு முறையானே - உ-ம்.

பட்சாபாசமாவது - அநூஷணம்வன்னி, ரதநுமானம்.
ஏ - து. பட்சமாயுளள வகநியிடத்துகுடில்லாமை யாபா
சமாகைபா லறிக. (க)

அறுமாறாபாசமாவது-அறித்தியம் சத்தம் கண்ணற்கா
ணப்படுகையிலே யென்கிறவதுமானம். (உ)

ப்ரதிஞ்ஞாபாசமாவது-சத்தியிலிரசிடமென்னுமறிவு.(ந)

உகூச சிவஞானசித்தியார் சுபசூகம்.

வசனூபாசமாவது - ப்ராம்மணனூலே சுரரபாகம்பண்
ணப்பட்டது தரவந திரவியமாகையாலே பால்பேலநி
வது. (ச)

பெளவியமெனறும்பெயர் இதுகுறையு

ஆகப் படசரபரச நாலும் வந்தவாறுகாண்க

இதனை

அபிரசித்தி விசேடணம் க அப்ரசித்தொபயம் ௩

அபிரசித்தி விசேஷியம் உ அபரசித்தச்சம்பநமம் ச

எனக்கூறுவாருமுளர்

ஏதுபேரவி மூனமுறவன?

அசித்தன விருத்தன அநைகாதிகன - ௩

இதில் அசித்தனாவது - நிசயிசகப்படாத படசவிருத்தி
யையுடையது (க)

விருத்தனாவது படசத்திலும் விபடசத்திலும் முடைதநா
யிருக்கை. (உ)

அநைகாந்திகனாவது பட்சசுதிரயத்திலும் விருத்தியிருந
தல் (ஈ)

இதி லசித்தபேதம் பணவிரண்டாவன?

சொரூபாசித்தன க ஆசரய ஏகநேசாசித்தன் எ

வயாத திகரணசித்தன உ வயாதவிசேஷயாசித்தன அ

விசேஷபாசித்தன ௩ வயாத விசேஷனூசித்தன க

விசேஷனூசித்தன ச சூரேகாசித்தன ௪௦

பாகாசித்தன ௩ சந்தித்தவிசேஷயாசித்தனகக

ஆசரயாசித்தன ௬ சந்தித்தவிசேஷனூசித்தனகஉ

ஆஹ அசித்தபேதம் - கஉ.

விருத்தபேத மிரண்டாவன?

பட்சவிபட்ச வயரபகவிருத் பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்
தன க தன உ

ஆ_ விருத்தகன் - உ

அணுகாத்திகபேதமேழாவன?

பட்சத திரய வியாபக விரு ஏசதேசகிருத்தி ச
ததி க பட்ச ததிரய ஏகதேச விரு
பட்சவயாபக சபட்சவிபட்ச ததி (௫)
ஏசதேசவிருத்தி உ பட்சசபட்ச வேகதேசவிருத்
பட்சசபட்ச வயாபகவிபட்ச தி விபட்சவயாபகன கூ
ஏகதேசவிருத்தி ௩ பட்சவிபட்ச வேகதேச விரு
பட்சவிபட்ச வயரபகசபட்ச ததி சபட்சவயாபகன ஏ

ஆ_ அணுகாத்திகன் - ஏ.

ஆ_ ஏ துப்போலி - உக

இனிமுறையானே யிதற்குநாரணம் —

சுசித்தபேதம் பனவிரண்டும் வருமாறு —

சொருபாசித்தனாவது - சத்தமந்ததியம் காணப்படுகையர
றே உநித்தியததைச சாததியமாயிருக்கிற சத்தத்திலே கர
ணப்படுகையெனகிற வேதுசொருபமாகவில்லை, சத்தஞ்சிரவ
ணமாகையாலே, இதுமுறதி || சொருப சித்தனெனவழிக (க)

வ்யாத்திகரண சித்தனாவது - அநித்திபம் சத்தம் படம்
பண்ணுகையாலே; இக்கவேது சத்தமெனகிறபட்சத்தககுப்
பின்னமாயிருக்கிற வாதாரத்தையுடைய படத்திலே விருக்கை
வினாலெனவழிக. (உ)

விசேஷியாசித்தனாவது - சத்தமநித்தியம் சாமாந்பத்தை யு முடைததாய்க காணப்படுகையினாலே ; இந்தவேதவினே விசேஷியகாணப்படுகை யசித்தமகையினு லெனவறிக (௩)

விசேஷண சித்தனாவது - சதகம அநித்தியம் காணப்பட்டுச் சாமாநயத்தை யுடைததாய்கையினாலே , இந்தவேதவினே விசேஷணங் காணப்படுகை யசித்தமகையினு லெனவறிக (௪)

பாகாசித்தனாவது - சத்தம் அநித்தியம் ப்ரயதனைததகருப் பின்பு. னடாய்கையினாலே ; இந்தவேதவினே யரலவாதிசத்தநகருக்கு ஈஸ்வரப்பிரயதனைம பூவத்துவமுண்டாயிருக்கையினும மாணுடப் பிரயதனைததானே யுண்டாயிருக்கிற தீவிரத்தவ மகநரத்தவ முதலாயிருக்கிற கந்ததானோட்டங்க ளின் வயாபாரத்தினாலே ஜகதத்துவ மில்லாதபடியா லெனவறிக (௫)

ஆசுரயா சித்தனாவது - தனக்குமாறாய்நின்ற வாதிக்குத்தறிப வேதுவுக்குப் பொருந்திய தனமயில்லைபாகிய வேதுவைககாட்டல் அஃகாவது, சாங்கியன - பரக்குதியுண்டு, விசுவமபரிணமிபாகையினாலே ; இந்தவேதவினே ஆசுரயமாயிருக்கிற ப்ரதானநதாராகுககனுங் கில்லாதபடியினு லெனவறிக. (௬)

ஆசுரய வேகதேசாசித்தனாவது - ப்ரதானமு மானமாவு மீசுரனுநித்தியம், ஒருவராற் பண்ணப்படாறுருகைகையினாலே ; இந்தவேதவினே பட்சமாயிருக்கிற ப்ரதானம் ஜீவனிப்ஸ்வரணிவாகருக்குள்ளே ப்ரதான மசித்தமகையினு லெனவறிக (௭)

வயாத்தசித்த விசேஷியாசித்தனாவது - சத்தம் அநித்தியம் பண்ணப்பட்டுச் சாமாந்யவத்தாகையினாலே ; இந்தவே

துவிலை சாமாந்யவத்தெனகிற விசேஷியம் வ்யர்த்தமாகையி னு லெனவறிக. (அ)

வயாததவிசேஷண சித்தஞுவது - இர்த்தப்பட்டசகதிலே யிர்தவேதுவை முனபினனாகச் சொல்லுகை இகதவிரண்ட சித்தன மீமாஞ்சகனமதத்திற் சொல்லுகிற தெனவறிக. (ஆ)

சந்தேகாசித்தஞுவது - தானகூறுகிறவேது ஐபமாய்நிறக வு மப்பொருளேச் சாத்ததல் அஃதாவது-ஆவியோ பனியோ தோனமுருநினதென றையமுருநினறவிடத்து, அதுபுணையென றறுதியிடடு அவவிடத்து நெருப்புண்டென்று கூறுதலெனவ றிக. (க)

சந்தித்தவிசேஷியா சித்தஞுவது - கபிலரிப்பொழுது ரா கத்தவேஷாதிபுடனே கூடினவர், புருடததவதகோடு கூடி னததவஞான மில்லாத புருடனாகையாலே எனவறிக. (கக)

சகதித்த விசேஷணசித்தஞுவது - கபிலரிப்பொழுது சா தியுடனே கூடினவர், ததவஞானமில்லாத புருடனாகையின லே, இர்தவேதுவிலு மிதற்குமுன்சொன்ன வேதுவிலும புரு டததவததிற்கு விசேஷியமாயும் விசேஷணமாயு மிருக்கிற த தவஞானமில்லாமெனகிற வேது. இப்பொழு துண்டாகா தேயிருக்கிற ததவஞானத்தை யுடையவெனகிறதம, எப்பொ முதந ததவஞான மில்லாதவெனகிறதரு சந்தேகமாயிருக் கையினலே; இரண்டினுலும் பெற்ற பெயரெனவறிக. (கஉ)

ஏதுப்போலியில் அசித்தபேதம்—கஉ, ம் முற்றிற்று.

இனிவிருத்தபேதம இரண்டிவருமாறு—

பட்ச விபட்ச வ்யாபக விருத்தஞுவது? சத்தம் நித்தநி யம் காரியமாகையினலே; இந்தக்காரியத்தவ மெனகிறவேது நித்தயமெனகிற சாததிபத்துக்கு விபரீதமாயிருக்கிற அநிகயத்

தோடு வபாத் தமரகையரலும், படசவிபட்ச வயாபகனுகை யாலு மெனவறிக. (க)

பட்சவிபட்ச ஏகதேசவிருத்தியென்கிற விருத்தனாவது? நித்தியனா சத்தம ப்ரயதநாகசர மாகையினாலே; இகவேது வாயு முகலான சத்தமாயிருக்கிறபட்ச ஏகதேசத்திலும், த்ரணமாகிபாயிருக்கிற விபட்ச ஏகதேசத்திலும், இல்லாதபடியி னு லெனவறிக. (உ)

ஏதப்போலியில் விருத்தபேசும் உ-ம் முற்றிற்று.

அரைகாந்திகனேழும் வருமாறு —

அரைகாந்திகன - ஒன்று பலவாகல். எனவே அவ்விரண்டிற்கு நிற்றலின் அரைகாந்திகமாயிற்று.

பட்சத்திரயவயாபாக அரைகாந்திகனாவது? சதகம் அநித்தியம் அறிபப்படுகையினுலென்கிற வேது, பட்சமாயிருக்கிற சததகநிலி—த்திலும், சபட்சமாயிருக்கிற கடத்திலும், விபட்சமாயிருக்கிற தகாசத்திலும், இருகையினு லெனவறிக. (க)

பட்சவயாபக சபட்சவிபட்ச ஏகதேச விருத்திபென்கிற துரைகாந்திஇனாவது? சததம் அநித்தியம், பரத்யட்சமாகையினாலே யென்கிறவேது; ப்ரத்யட்சதவம் பட்சமாயிருக்கிற சதமெல்லாததினு மிருக்கையினாலும், சபட்சவிபட்சவகளி லெவகு மிராமலிருக்கையினாலு மெனவறிக. (உ)

பட்சசபட்சவ்யாபக விபட்ச ஏகவிருத்திபென்கிற துரைகாந்திகனாவது? இஃது பசு, கொம்பை யுடைதகாகையினு லென்கிற வந்தவேது, பட்சமாயிருக்கிற விருத்தப்பசுவ்விடத்தொ, சபட்சமாயிருக்கிற பசுக்களெல்லாததிலும், வ்யாபித்திருக்கையினாலும்; விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற கோஜாதியிலிருக்கையினாலு மெனவறிக. (ங)

பட்சவிபட்சவ்யாபக சபட்ச ஏகதேச விருத்திபென்கிற அரைகாந்திகளுவது? இதனோவல்ல கொம்பை-யுடைதலாகையினாலே என்கிறவிதவேது, பகவமாயிருக்கிற வித்தபபசவினி' டத்திலும் பசவரகாமலாகையினாலே, விபட்சமாயிருக்கிற வெல்லாப் பசவிவிடத்திலும் வயாபிககையினாலும், சபட்ச ஏக தேசமாயிருக்கிற யானைமுதலானவைகளிடத்திலும் மிருக்கையினாலே மெனவறிக. (ச)

பட்சத்திரய ஏகதேசவிருத்தியென்கிற அரைகாந்திகளுவது? பூமிநிகதியம், நாசம பரத்யட்சமாகக் காணுகையினாலே என்கிறவேது, பட்சமாயிருக்கிற பூமிவினேதேசத்தினிடத்தினும், சபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற விரண்டனாவாதியினிடத்திலும், விபட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற வானமாவினிடத்திலும்; இருகையினாலே மெனவறிக. (டு)

பட்சசபட்ச ஏகதேசவிருத்தி விபட்ச வ்யாபகமாவது? திக்குகாலமானது, இவைதிரவியம், அமூர்த்தமாகையினாலே என்கிறவேது. பட்ச ஏகதேசமாயிருக்கிற மனதினிடத்திலும், சபட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற பூமியாதிபிடத்திலும் மிராமலிருக்கையினாலும், விபட்சமாயிருக்கிற வானமா வாகாசத்தினாலே வ்யாபித்திருக்கையினாலே மெனவறிக. (சு)

பட்சவிபட்ச வேகதேசவிருத்தி சபட்சவ்யாபகளுக்கிய அரைகாந்திகளுவது? திக்குகாலமானது திரவியமல்ல; மூர்த்தமாயிருக்கையினால். என்னவே, பட்ச வேகதேசமாயிருக்கிற மனதிலும் விபட்சவேகதேசமாயிருக்கிற வானமாவினிடத்திலும் மிருக்கையினாலும், சபட்சமாயிருக்கிற குணதிகளை வெல்லாமல் வ்யாபித்திருக்கையினாலும், சபட்சமுதலிய விருத்தியுயிவைக

ளிஸ்வந்த வ்யாபிக்குமாகையினாலே அகைகாந்திகமென்ப
பெற்றது (எ)

ஏதுப்போலியில் அகைகாந்திகன்—எ-ம், முற்றிற்று.

பெளடகரத்திலே ததுடணமஞ்செனேரூதியிருக்கவிவவாசிரி
யர்மூனரூக்கூறியதெனெனினி? விருத்தமபிரகரணம் சாத
ய சமமதிக்காலா யெத்துவாபாசாதிகள-கரு-ம, சூதரவிரோ
தத்தினுலும் எத்துவாபாச மூனறுதானே. அஃதெப்படியெ
னனில்? சமாஸூதிதூல்லிய பல விசுற்புத்தினாலே சந்திரதி
பட்சமெததுவாபாச மாகாதபடியினுலும், பாதித்விஷயன வி
ருத்தினினிலே அகநதர்ப்பவிககையாலும், இந்நேயிவவாசிரியர்சொ
ல்லியதெனவறிக.

ஆகவேதுப்போலி - உக - முற்றிற்று.

மேல்திருட்டாந் தாபாசமாவது.—

திருட்டாந்தம் - ஏதுவுக்குஞ்சாத்தியத்துக்கும்வ்யாப்தி
பைக்ரீகுகுகுநகலம்.

வயாததிசமவேத நஸகூய்ய நதிருஷ்டாந்க மிதிரீயகே
எனரூர். வாதராச்யக்காரனா. இவவிலககண மிநறியிலேசரு
ட்டாநதம் போலததோனறுமவைகெல்லாநதிருட்டாந்தாபா
சமெனப்பெறும்; அவைபதினெட்டாம. அவையாவன?

சாததியவிகலன	க	சாததீயா வ்யாவிருத்தன்	எ
சாதகவிகலன	உ	சாதனுவ்யாவிருத்தன்	அ
உபயவிகலன	ங	உபயவியாவிருத்தன்	க
ஆசிரியனின்ன	ச	ஆசிரயவிஹீனன	க௦
அவவியாததியபிதானன்	ரு	வயாவிருத்தியபிதானன்	கக
விபரீதவயாததியபிதானன	க	விபரீதவயாத்தியபிதானன்	கஉ

சந்தித்த சாத்தியன்	கங்	சந்தித்த சாத்தியா	வ்யாவி
சந்தித்தசாதனன்	கச	ருத்தன்	கஎ
சந்தித்தவ்யுபயன்	கரு	சந்தித்தசாதன	வ்யாவிருத்த
சந்தித்தவாச்ரயன்	கசு	ன	கசு

ஆ சாதவிகலாதி - கஅ-ம், உத்தேச மெனவறிக.

மேலிலககணம் வருமாறு

சாதசியவிகலனெனனூ திருட்டாந் தாபாசமாவது? மனது அநித்தியம் மூர்த்தமாயெனகிற வேறுவினே, பா மாணுவைப்போலெனகிற திருட்டாநதம், அநித்யத்துவமெனகிற சாதசியமில்லாதபடியினு லெனவறிக. (க)

சாசகவிகலனாவது? மனது அநித்தியமூர்த்தமாயெனகிற வேறுவினேயே தவறுக்கு கணமம்போலெனகிற திருட்டாநதம், மூர்த்தத்துவமெனகிற சாதசியமில்லாபா மெனவறிக (உ)

உபயவிகலனாவது? இந்நச்சாத்தியத்துக்கு மிகவேறுவதுக்கு மாகாசம்போலெனகிற திருட்டாந்நதத்தினாலே, சாதசியமாயிருக்கிற அநித்தியமும், சாதசியமாயிருக்கிற மூர்த்தத்துவமும் ஆக விரன்மில்லாமையாலெனவறிக. (ங)

ஆச்ரயனாவது? இந்நவேதவுக்குத்தானே ஆகாசத்திற் பூப்போலெனகிற திருட்டாந்நதமாயிருக்கிற வாகாசுபுடமில்லாதபடியினு லெனவறிக. (ச)

அவயாதித் யதிதானாவது? இந்நவேதவுக்குத்தானே கடம்போலெனகிற திருட்டாநதத்தினாலே யாதொன்றுமூர்த்தம் அதுநித்தியம், கடம்போலெனகிற தலத்திலேயொழியப் புறத்தில் வ்யாத்திதோன்றாதபடியினு லெனவறிக. (ரு)

விபரீதவ்யாத்தி யதிதானாவது - இந்நவேத சாத்தியம் கருக்கே யாதொன்றுமூர்த்தம் அது அநித்தியம் என்று வயா

ததிசொல்லாமல், இதற்கு விபரீதம் யாதொன்று அறித்தியம் அதுமூர்த்தம் என்று வ்யாததிசொல்லுகையினு லெனவறிக (க)

சாதனவயாவிருத்தனவது - இந்த வேதுசாதனியங்களு கருத்தானே யாதொன்று அறித்தி பமல்ல அதுமூர்த்தம்மல்ல, பரமணுமைப்போலவெனகிற திருட்டாநதத்தினுலே சாதன மாயிருக்கிற மூர்த்தம் வயாவிருத்தமாகாமல் அதிலேயி ருக்கையினு லெனவறிக. (ஈ)

சாத்ய வயாவிருத்தனவது - இந்தவேதுசாத்தியங்களு க்கே கனமவதெனகிற திருட்டாநதத்திலே இப்படிக்கொத்த வெகிகோகவயாததியினுலே சாதனமாயிருக்கிற அறித்தியம் வயா விருத்தமாகாம லிருக்கையினு லெனவறிக (அ)

உபய வ்யாவிருத்தனவது - இந்தவேது சாத்தியங்களு க்கு கடாதிமையப்போலவெனகிற திருட்டாநதம் பொருநத கையா லெனவறிக (ஆ)

ஆசிரயவிஹீனமாவது - இந்தவேது சாத்தியங்களுக்கு ஆ காசத்திற் பூப்போலவெனகிற திருட்டாநதம் பொருநதகையா லெனவறிக. (கா)

வயாவிருத்தி யிதானனவது - ஆசிரயம்போலவெனகிற வயாததியுண்டாகையா லெனவறிக. (கக)

விபரீத வ்யாததி யிகாநனவது - இந்தவேது சாத்திய ங்களுக்கே விபரீதவ்யாததியிலே ஆகாசவதெனகிற திருட்டா நதம் பொருநததலா லெனவறிக. (கஉ)

சுநதித்த சாத்தியமாவது - இவன் மகாவிராஜாவாகப் போகினுன, சோம வமசோற்புதனுகையினுலே யிராஜ்யபார த்துக்குக் கர்த்தனான விராஜபுத்திரனைப்போல. இந்தவேது இ வனிராஜ்யபாரத்துக்குக் கர்த்தனாகப் போகினுனென்கிறசா

தீதியத்தோடேகூட வ்யாததிக்குந் திருட்டாந்த நிச்சயிதது
இராஜபபாரத்தை யுடையவளுகையா லெனவறிக (௬௩)

சகதித்தசாதநமாவது-இவன் அசர்வஞ்ஞன் அஃதெக்கா
ரணததா லெனி ல், இராகத யேஷாதிகளுடன கூடினவளு
கையாற் றெருவிற்போகிற புருடனைப்போல. இக்கவேதவுசுரு
த் திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தெருவிற் புருட விசசிதசாதனளு
கையாலு ம, சாதசியமாயிருக்கிற விநகற்புருடனிடத்திலே யசர்
வஞ்ஞ லடசனமுண்டோ வில்லையோவென்று சங்கித்த மு
றுதலா லிது திருட்டாந்தாபாச மெனவறிக. (௬௪)

சகதித்தோபயவது - இவன் சுவர்ககத்தை யுடையப்
போகளுன, முற்றுககத்திற் றேடப்படடிருக்கிற சம்கன்மபல
ததை யுடையவளுகையினாலே, தேவதத்தனைப்போல இக்கத
திருட்டாந்தத்தினு யேதுவாயிருக்கிற முன்பார்ஜ்ஜித்த சகத
கன ரத்வமுரு சாத்தியமாயிருக்கிற சுவர்ககாதித்வமும் சகதி
த்தமாகையினு லெனவறிக. (௬௫)

சந்தித்தவாச்ரயமெனணுந் திருட்டாந் காபாசமாவது-இ
வன் சர்வஞ்ஞன்ல்ல, அஃதெக காரணததாலெனி ல், வெருவகத்
தாவா யிருக்கையினாலே ஜநிக்கப்போகிற தேவததனைப்போ
ல வென்கிற திருட்டாந்தமாயிருக்கிற தேவததனை ஜநிக்கிறதி
லே ப்ரமாணமில்லாதபடியா லெனவறிக. (௬௬)

சந்தித்த சாததிபா வ்யாவிருத்தவது - யாதொருவன்
மகத்தாயிருக்கிற விராஜ்யம் பண்ணவில்லையவன் சோமவம்
சோற்புதனுமல்ல, வேறேயொரு ராஜபுருடனைப்போலவென்கி
ற திருட்டாந்தத்திலே திருட்டாந்தமான விராஜபுத்திரனிடத
திலே சாத்யா வ்யாவிருத்தியமுண்டாய் சந்தேகமுண்டா
கையினு லெனவறிக. (௬௭)

சந்தித்தசாதலு வ்யாவிருத்தலுவது - யாதொருவன் ச
 ராவககியன அவனே ராகததுவேஷமில்லாதவன, சகலசாத்
 திரககியனைப்போலவென்கிற திருட்டாந்தத்திலே யிருக்கிற ச
 மஸ்த சாத்ரககியனுக்கு இராகாதியில்லாததிலே ப்ரமாணமி
 ல்லாதபடியா னெனவறிக (கஅ)

இப்படித் திருட்டாநகாபாசம் பதினெட்டு
 ம் வந்தவாறுகாணக.

மேற் றொகையானே நிக்கிரகத்தாநம

அப்பிரதிபத்தியெனவும

விப்பிரதிபத்தியெனவும்

இரண்டாம்

அப்பிரதிபத்தியாவது - வாதியானவன் றுன்சொன்னது
 ம், ப்ரதிவாதியானவன சொன்னது மறியாதிருக்கல்

விப்பிரதிபத்தியாவது - வாதியானவன றுன்சொன்னவ
 சகத்தையும், ப்ரதிவாதியானவன சொன்னவசந்தையும், உள்
 ள்படி யதனையறியாமல் விபரீதமாக வறிகை

இந்தவிரண்டும் வகையானே யறியுமிடத்து, அப்பிரதிபத்
 தி-பரதிருகு ஆனிமுதலான பதின்மூன்றும், விப்பிரதிபத்தி-அ
 ந்து பாடனமுதலான வொன்பதும், ஆகநிக்கிரகத்தாந மிருப
 தகிரண்டாம்

நிக்கிரகத்தாநமென்பது ஒருவராலுங் கண்டிக்கப்படு
 னென்னு மவன்மதத்தைப் பிறகுந் கண்டிக்கப்படுகை நிக்கிரக
 த்தாநம். அவையாவன?

ப்ரதிஞ்ஞாலி

க ப்ரதிக்கியாவிரோதம்

ந

பரதிக்கியாநதம்

உ ப்ரதிக்கியாசந்யாசம்

சு

எத்துவாந்தரம்	டு	அஞ்ஞாதம்	கடு
அந்ததாரதரம்	சு	அப்பிரதியை	கசு
நிரர்த்தகம்	எ	விக்கோபம்	கஎ
அவிககியாதார்த்தம்	அ	மதானுககியை	கஅ
அபார்த்தகம்	க	பரியறுயோச்சியாபேகூ	
அப்பிராததகாலம்	கௌ	ணம்	கக
நூணம்	கக	நிரறுயோச்சியானுபேகூ	
கூதிகம்	கஉ	ணம்	உௌ
புனருத்தம்	கங	அபசித்தாரதம்	உக
அநருபாடன	கசு	எத்துவாபாசன	உஉ

இவையிற்றுக் கிலக்கணம். வருமாறு —

ப்ரதிஞ்ஞானியாவது - வாதிக்கையிலே வாதியானவன் சபக்கமுதலியவற்றைச் சொல்லி, யதனை முட்டச் சாதிக்கமா டடாம லுடனே யதனைவிடுகை பெனவறிக. (க)

ப்ரதிக்கியாந்த மாவது - வாதியானவன் விசேஷியாமல் சொன்ன ப்ரதிக்கியாதிகளைப் ப்ரதிவாதிபானவன் அதனை தன விததளவில் அநதப்பிரதிக்கியாதிகளைப் பின்பு விசேஷணத்து டனே கூட்டிச் சொல்லுகை பெனவறிக (உ)

ப்ரதிக்கியா விரோதமாவது - யாடுநாருவன் பதவாக்கிய ங்களினுலே ஜகத்கத்தாவை யங்கீகரித்துப் பின்பந்த லீஸ் வரணைக கர்த்தாவல்லவென்கை யெனவறிக. (ங)

ப்ரதிக்கியா சம்யாசமாவது - தான்சொன்ன ப்ரதிக்கி யாதிகளை ப்ரதிவாதிபானவ னிந்தித்துள்ள வினுவதனைச் சொ ல்லவில்லையென்கை யெனவறிக. (ச)

எத்துவாந்தரமாவது - வாதிசொன்ன சாத்தியாம்சமாயி ருக்கற வேதுமுதலியவற்றைப் பிரதிவாதிபானவன் துஷிக் கையி லவன் பின்னையுமொரு விசேஷணத்தோடே கூடத் தா

ன முன்சொன்ன வேதவை திடப்படுத்திச் சொல்லுகை யென வறிக. (ரு)

அர்த்தநாதரமாவது- ப்ரதிவாதி சொன்ன தூடணத்துக் குத் தானதற்கேற்ற வசனஞ் சொல்லாம லதற் குபயோகமில் லாத வார்த்தையை பவ்விடத்திற் சொல்லுகை யெனவறிக. ()

நிராததகமாவது-ப்ரதிவாதியானவன் ஒன்றுஞ் சொல்லா திருக்கையிற முன் வீண்வார்த்தையைச் சொல்லுகை யெனவ றிக. (எ)

அவிகையாதார்த்தமாவது-ப்ரதிவாதியானவன் ஒரு ஏது வை முன்றுதரஞ் சொல்லுகையிலுஞ் சபையிலே யிருக்கிற பரீ ழித்துக்க ளதுவாதிக்கையிலும், ப்ரதிவாதி யானவன் என் க்கிறத வேது தெரிடாதெனகை யெனவறிக. (அ)

அபார்த்தகமாவது - அந்வயத்தில் அர்த்தமாகாதிருக்கிற பதவாகசியங்களைச் சொல்லுகை. அதற்கு - உ - ம் குண்ட டாததிமதே சடாடிமான்விட பூபாம எனகை பெனவறிக.(க)

அப்பிராந்த காலமாவது - வாதமபண்ணுமிடத்த வாதி யானவன் பஞ்சாயவங்களை யடைவில் மாறிப் பிரயோகித்த லெனவறிக. (க0)

தூனமாவது-ஸ்வசித்தாந்தத்திற் கூறிய அவையவங்களை யறிதது ப்ரயோகியாமல் மாறிக் குறைத்துப் பிரயோகித்த லெ னவறிக. (கக)

அதிகமாவது - ஏது முகலியவற்றுடனே கூட வுதாரண தூடனுவாதங்களுக்க திகததைப் பிரயோகிக்கையெனவறிக.

புணருத்தமாவது- சத்தத்திலுலேதான் அத்தியாகாரத்தி லுலே தானசொனை வசகங்களைப் பிரயோசக மின்றியில் மீள வுமத்கையே சொல்லுகை யெனவறிக. (கஃ)

அந்துபாடலாவது - வாதியானவன் சொன்னபொருள்களைச் சபையிலிருக்கிறவர்களுக்கு அதுவழித்த சத்தத்தை நானறியேனென்னுமல் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௪)

அஞ்ஞாதமாவது - வாதியும் சபையிலுள்ளவர்களும் வாக்கியார்தசத்தை யறியாதிருக்க லெனவறிக. (௧௫)

அப்பிரதியையாவது - வாதிசொன்னதற்குத் தானும்பங்கிகரித் திருக்கையிலுலு மதற் குகதரஞ் சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௬)

விக்ஷேபமாவது - வாதியானவ ளெனறைச் சொல்லாததொடங்கி, யதனைமறந்து, வேறொரு யயாச்சியத்தையிட்டு அவைச்சொல்லாதிருக்கை யெனவறிக. (௧௭)

மதானுக்கியையாவது - வாதிபானவன் தன்னுடையமகத்தகருவருந் தூடணம் பரிகரியாமல், பிரமதத்துக்கு இடத்தைத் தூடணமாகச் சொல்லுகை யெனவறிக. (௧௮)

பரிபநுயோச்சியா பேக்ஷணமாவது - வாதம்மண்ணவகதவிடத்து அந்தவாதம் பிறனாலே நிக்கிரகிக்கப்படுகையி னுலும் நிக்கிரகிக்கப்பட்டோமென்று பரிபவமினறியிருக்கை தானெனவறிக. (௧௯)

நிரனுவோச்சியாநுபோகமாவது - நிக்கிரகத்தாற் ப்ராப்தனாகாதவனை நிக்கிரகஞ் செய்வேணுமென்று நிக்கிரகிக்கிறது. ஏவப்பட்டாதவனை யேவுலெனவறிக. (௨௦)

அபசித்தானந்தமாவது - ஒருசித்தாந்தஞ் சொல்லத்தொடங்கி யதற்கு விருத்தமாயிருக்கிற சித்தானந்தவசநஞ் சொல்லுகை யெனவறிக. (௨௧)

எத்துவாபாசனாவது - அவாந்தர பேதங்களுடனே கூட ஏதுசித்தாதிகளான பஞ்சரூபப் பிரகாரமான யாதொருரூபவக

ளாலே காணப்பட்டிருக்கிறதோ அவைக ளந்தந்த ரூபங்களினு
லேதானே யெனவறிக. (உஉ)

இப்படி நிக்கிரகததான மிருபத்திரண்டையு மறிக.

அளவைகாண்டலென்றதுமுதல் ஈண்டுப் பக்கப்போலியீ
றாக வளவை பதினாலுக்குப் பிரமாணஞ் சித்ததந்திர மெனவ
றிக

அளவைப்பிரமாண முடிந்தது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லதுமானப்ரமாணங்கள் வயாத்திபை நன்றாகவறிந்
து நிராததோஷமாக ப்ரபோகிகுஞ் சாதநமானது சாததிப
சமாதனத்திற் பரியாபதமாம். யாதொருமார்க்கமேனும் வ்
யாததிபங்கம்வரு மதுமானத்தைககூறி லஃதேதுவாபாசனும்.
இஃகதுமானத்திற்கு முதற்றுஷணமாகவின பகூவேது தி
ருஷ்டாந்தவகளை யவ்ரோதமாக ப்ரயோகித்து வாதகதையி
ஊம பஞ்சாவயவ பௌர்வாபரிப விபர்யவவாதியான நிக்கிரக
ஸ்தானங்கள் வாராமற் கூறவேண்டும். ஆகையாற் பகூபாபா
சாதிகளுக்குத் தொகையாகப் பௌஷ்கராதுசாரமாகத் தோ
ஷங்களினது ஸ்வரூபங்கூறுகின்றது.

* தடி-கூட வளஷ்டிரொ — வ்யூரெபு ய-பூயாவ தி
ஜாந ஸாபுநம் ஸாஷ்யுலிலயெ | வய-பூபு-த-ஸ
ந தொஷெதொ யெ-நகெநாவி வ-பூ-நா || வ்யூவி
ஹாமாந-ஹாநஸ்யு டி-பூஷணம் பூ-யஜிதி .

ஈண்டு பக்கப்போலிநானகு - [ஈண்டு-இவ்வடத்து] இவ்
வதுமானத்திற் பகூலகூணம் சேஷமாக வில்லாமையிருந்து

மேகதேசத்தினூற் பக்ஷம்போற்காண்பித்துப் பரீக்ஷித்தளவிற்பக்ஷமல்லாமற்போற் பக்ஷாபாசநானகு. [ஆபாசம் போல எனபது பரியாயநாமம்]

அவையாவன்—

ஒரிடத்திற் பக்ஷயில்லாமையினாலே

ஒரிடத்திற் பக்ஷத்தன்மையில்லாமையினாலே [லே

ஒரிடத்திற் பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மையிரண்டுமில்லாமையினாலே

ஒரிடத்தி விரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லாமையினாலே

இவற்றுள் பக்ஷயில்லாமைக் குதாரணம்.—ஆகாயகுதாமரை வாசனையுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால் குளத்திலுண்டான தாமரைப்போல வெண்பது. (க)

பக்ஷத்தன்மையில்லாமைக்கு - உ-ம். ஆன்மாநித்தியன அணுருபமாகலினென்பது. (உ)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமில்லாமைக்கு-உ - ம். முயற்கோடு காதமுள்ளது, ப்ருதிவி விகாரமாகலினென்பது (ங)

பக்ஷம் பக்ஷத்தன்மை யிரண்டுமிருந்தும் வயாத்தியில்லாமைக்கு - உ-ம். ப்ருதிவிநித்யம், கண்ணிற்கு விஷயமாகலினென்பது. (ச)

இந்நான்கு முபலக்ஷணம்.

இவ்வாறுவந்துழி வந்துழி யுய்த்துணர்க,—

ஏதப்போலியொருமூன்றாய்வேண்டுமெழுமூன்றாகும்—எது. ஏதலக்ஷணயில்லாதிருந்த மேதுப்போற்றினறி பேதுவல்லாமற்போ மேதுவாபாசனாவது, முன்னே அசித்தன் விருத்தன் அரைகாதிகனென்று மூன்றுவிதமாய் மேலுமிவற்றிற் சிறிது பேதமாய்க் காலாத்தியாபதிஷ்டன், ப்ரகரணசமனென் றிரண்டுக்கூடி பைந்துவிதமா யிவைக ளவாந்தரபேதங்களினாலுலிருபத்தொன்றும்.

அவைவருமாறு:—

ஆகாசத்தாமரை வாசனையுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால், தடாகத்தாமரைபோல, இதற்குப் பக்ஷமாகிற வாகாயத்தாமரையில்லையாகலின் ப்ரதமமான வாசரயாசித்தன். (க)

கடமுதலானவை பரமானுரூபங்களாகக் கூடும், அநித்தியத்தன்மையால். பாஞ்சராதநிரிமதத்தி லானமாலைப்போல என்றால் சாவசம்மதமா யநித்தமாயிருக்கிற கடத்தி நித்தியத்தன்மை யேதுஸ்வரூபத்தினால் சித்தமாகலின் ஸ்வரூபாசித்தன். (உ)

சத்த மநித்தியம், கண்ணிற்குத்தொரியுங் குணமாகலின்; ரூபம்போல இஃது கண்ணிற்குத் தொரியுமென்கிற விசேஷணமேதுவி லசித்தமாகலின் விசேஷணாசித்தன். (ங)

சததம் அநித்தியம், அறிவிற்கு விஷயமான திரவியமாகலின்; கடம்போல இஃது விசேஷியமாயிருக்கிற திரவியத்தன்மை யசித்தமாகலின் விசேஷயாசித்தன் (ச)

மேலும் விசேஷண விசேஷபாதி யென்கிற வாதிபத சத்தியினாலும், அவவவயுரூபமென்கிற பதஸ்வாரஸ்பததினாலும், இவவிருத்தத்தி னிருபத்தொன்றென்று கணக்காயிருக்கையினாலும், விருத்தன அரைகாங்கிக ணைநதூக்கி யசித்தனபதினாலும் குமுதற்சொன்ன காண்குநீங்கலாக நின்றபனிரண்டிம் வருமாறு கூறுவார்.—

கட மநித்தியம் குணமாய் மிகதிரிபங்களுக்கு விஷயமாகாமலும் மிருத்தலின், விசேஷணமாயிருக்கிற குணத்தன்மையும் விசேஷயமாயிருக்கிற விநதிரியவிஷயமாகாமையும் சித்தமாகலி னிஃதுபயாசித்தன். (ச)

சீவனுக்கேகமு மநித்தியம், காரியமாகலின், கடம்போல, இது பக்ஷமாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஜீவதேகங்களுள் ஜீ

வனிடத்திற் காரியத்தன்மையேது அசித்தமாகலிற் பாகாசித்
தன. (உ)

தேவதத்தன் பகுதனமுள்ளவன், அதற்கேதுவாகிய வநி
ருஷ்டனுளனாகலின் யஞ்சுதத்தன்போல, அதிருஷ்டமுள்ளனெ
னகிற வேது நம்மா லறிபொனாகாகலி னிஃ தேதுவஞ்சுனாஸி
த்தன (ங)

இப்போ திவ்வாகாயத்திற் பரமானு வொருக்காற் நிரவி
யத்தையுண்டாக்கும் பரமானுவாகலின், கடத்தை யுண்டாகரு
கிறபரமானுப்போல ஆகாயமிடமாயிருக்கிற வேதுவுக காச்ர
யமாயிருக்கிற பரமானுவிஷயமான ஞானமினமையி னிஃ ததி
கர னுஞ்சுனாஸித்தன. (ச)

எல்லாம்ஊணிக மசத்தாகலின், நீர்க்குமிழிபோல; அசுதது
க்கும் ஊணிகத்திற்கும் வியாத்திபையறிவிககிற பிரமானில்
லாமையி னிஃதுவியாப்பிபத்து வாசித்தான். (ரு)

கருப்பத்திலிருக்கிறவன் கறுத்தவன் மயித்திரைபிள்ளையா
கலின் முன்பிறந்த மயித்திரை பிள்ளைபோல கறுப்பைச்சாதிக்க
குங்காற் சாகாதி யாகார பரி. னிஃபேதமெனகிற வுபாதிபுண்
டாகலி னிஃ தெளபாதிக்க வியாபியத்து வாசித்தான் (சு)

யாகமுதலியவை சுவர்க்கசாதகங்களல்ல கிரியையாகலி
ன்: ஹீன கிரியைபோல இதற்குச் சாத்தியமாகமத்தினுற பாதி
தமாகலி னிஃ தாகம பாதித விஷயசாத்தியாசித்தன (ஏ)

கவயமெனபது பசுவுகுச்சமானமல்ல வஸ்துவாகலி ன, இ
தற்குச் சாத்தியமுமவமானததினும் பாதிதமாகலி னிஃ துவமா
ன பாதிதவிஷயசாத்தியாசித்தன. (அ)

ஞானவருடஞ் சீவித்திருக்கிற தேவதத்தன் கீட்டினுமில்லை
வெளியினுமில்லை, பிரத்தியக்ஷமாகத் தோற்றமுமையின இஃ தா
ந் தாபத்தினும் சாத்திபம் பாதிதமாகலின் அர்த்தாபத்தி
யபாதித விஷய சாத்தியாசித்தன். (ஆ)

விஸ்வமானது சந்தானபரம்பிராயாயிருக்கும், வஸ்தவாகலி நென்கிற வேறு தன்சாத்தியசாதனத்தி லப்பிரயோசகமாகலினிஃ தரித்திய வசிக்நென்கிற பிரயோசகாசுதன(க0)

சகதம் அநித்தியம், செய்யப்படுதலின, கடம்போல-
என்புழி யிஃது மீமாம்ச கர்மத்திற் செய்யப்படுகிற வேறு
அசித்தமாகலி னிஃ தநநியமோசுதன. (கக)

ஆகவசுததபேதம் - கரு.

ஆத்மாவிபுயல் - கேசுததி லடங்காணயின் என்னுமே
து பக்ஷமாயிருக்கிற வாத்மாவினிடத்தும் விபக்ஷமாயிருக்கிற
வாகாயத்தினிடத்தும் விபாபியமாயிருக்கலினி துவிருத்தன.

விருத்தன - க.

ஆத்மாநித்தியன பிரமேயனாகலின, பிரமேயத்துவமென
கிறவேறு மூன்றுபக்ஷத்தினு மிருக்கலினிது சாதாரணரைகாந
திகன. (க)

இதன லசாதாரண ரைகாந்திகனுஞ் சூசிக்கப்பட்டது.

அஃதாவது? பூமி நித்தியம கந்தமுடைமையி நென்கிற வே
து தார்க்கீகமத்திற் சபக்ஷமசயிருக்கிற வாசசாநிஃளினும் வி
பக்ஷமாயிருக்கிற சனாநிஃளினு மிராமற் பக்ஷமாயிருக்கிற ப்ரு
திவிமாதிரித்தி னிருப்பதாகலி னிஃ தசாதாரணரைகாந
திகன. (உ)

ஆ அரைகாநதிகன்-உ.

காரியமெல்லா முபாதானமில்லாத வாகந் துக்மாகலி
நென்கிறவேது சர்வகாரியத்திற்கு முபாதானத்தை யறிவிக்க
கிற பிரமாணத்தினுற் பாதிதவி ஷயமாகலி னிஃது காலாததிய
யாபதிஷ்டன்.

அக்கலி சூடில்லாதது பதார்த்தமாகையால் ஜலத்தைப்
போல என்பது சூட்டையறிவிக்கிற பிரத்தியக்ஷ பாதிதமாநி
னிஃதுங் காலாததியயாபதிஷ்டன்.

கண்ம நித்திய மனோதியாதலி னுத்மாபோல வென்கிற வ
 னுமானத்திற்கு, கண்ம மனிததிய மனோவாகுகாய வியாபார
 ஜகயமாணகயால் கடம்போலென்கிற வறுமானத்தாற் சாத
 யன் வேறுசாதிககபடுடுவி விதுடீரகரணசமன் -

ஆ - அகைகாநதிகபேத காலாதயாபாதிஷ்டன்
 ப்ரகரணசமன் - உ.

ஆ ஓது வாபாசன் - உக.

மேல் திட்டாநதாபாசங்கன கூறுகின்றது,—

வினங்குவமைப்போலியீரொன்பானகாணடும் ஏ-து. உவ
 மைபோற் பரகாசித துவமாபாசமாகப்போவது, ஶ்சாததீய
 விகலன் - ஶ்சாதநவிகலன்னென நிரண்டுவகையாகப் பதினென
 பேதமாம.

அவை வருமாறு.—

ஶ்சாததீயவிகலனாவது-தானுண்டென்று சாதிககர பொ
 ருளில்லாமை

ஶ்சாதநவிகலனாவது-தானசாதிககர பொருளுககுச் சொ
 ல்லும் வேறு இல்லாமை.

சாசருயிட திட்டாந்தத்திற்கு, சாததீயவைகல்லியம்-
 சாதநவைகல்லியம் உபயவைகல்லியம் - ஸ்வரூபவைகல்லியமெ
 ன நானகுவிதமாம்.

வைதருயிட திட்டாநதத்திற்கு, சாததீயாபாவவைகல்
 லியம் - சாதநாபாவவைகல்லியம் - உபயாபாவவைகல்லியம்-
 ஆசரயாபாவவைகல்லியமென்று நானகுவிதமாம்.

அவற்றுள், அநவயதிட்டாநதத்தீற் சாதயவைகல்லியத்தீற்
 கு. உ - ம. ஆநமாநித்தீயன் விபுவாகைல் ஆகாயம்போல இ
 தற்கு வைதிககைசவாதிகளி லாகாயத்திற்கு நித்தீயதவயில்லாமை

இந்த திட்டாநவயசாததீயவிகலனே, வெதுரேகதிட்டா
 நதத்தீற் சாததீயாபாவவிகலன்.

அன்வயதிட்டாநதத்தீற் சாதநவைகல்லியத்தீற்கு. உ - ம்-
 விமதங்காரியம் பிரதீயகூமாணையால் திருஷ்டம்போல வி

வண் திட்டாநதமானது சாதநமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷயில்லாதது.

இதவே வெதிரோகதிட்டாநதத்திற் சாதரூபாவவைகல்விபததிற் குதாரணம்

உபயவைகல்லியத்திற்கு. உ - ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாகையான மாயைபோல இவண் சாதபமாயிருக்கிற காரியத்தவமுரு சாதநமாயிருக்கிற பிரத்தியக்ஷத்தவமுயில்லை.

இதவே வைநருமியதிட்டாநதத்திற்கு முதாரணம்.

ஸவருபவைல்லிபததிற்கு. உ - ம் விமதங்காரியம் பிரத்தியக்ஷமாகவி ஓகாயபுஷ்பம்போல இவண் திட்டாநதமாயிருக்கிற வாகாயபுஷ்பமே யில்லை

இஃது வெதிரோக திட்டாநதத்திற்கு முதாரணம்

அனவயதிட்டாநதத்திற்குவேரூய்ச்சொல்லுகையு மனனுவயவெதிரேகவியாத்திசளுகருவேரூய்ச்சொல்லுகையு மவ்விபாத்திகளிற்றானே சாததிரியசாதனங்களை வேரூய்ச்சொல்லுகையுஞ் சாததிரியத்தைச்சாதனமாகச்சொல்லுகையுஞ் சாதனத்தைச்சாததிரியமாகச்சொல்லுகையுமென நனவயானுமானத்திலுத்திதோஷ மைந துவிதம்.

இப்படியே வெதிரோகானுமானத்தது மைந துவிதம் ஆகப்பததுவிதம்.

திட்டாநத விபரிப யோகத்தியாவது? மலைநெருப்புள்ளது புகையினாலென்று மறுமானத்தி லனவயவிபாத்திரியைச்சொல்லி மடுவைப்போலவெனகை அவ்வறுமானத்தில் வெதிரேகவியாததிரிசொன்னபின்பு பாகசாலைபோலவெனகை. அவ்வறுமானத்திற்றானே எங்கேஎங்கே அககனி, அங்கேஅங்கே புகைபாகசாலைபோலவென்கை. அவ்வறுமானத்திற்குணே மலை

புரையுள்ள தக்கினியினுலென்று சாததிய + விபர்யயத்திற்குஞ் சாதனவிபரிபயத்திற்கு திட்டாந்தம்.

+ விபர்யயம் திரிபுக்காடசி

யெதிரோகத்தினு மிப்படிமே சத்தார்த்ததோஷ வசத்தினு மனனுவயயெதிரோகத்தினு திட்டாநதாபாசம் பதினெண்விதம்.—

தோல்விததான மிரண்டிருபத்திரண்டாங் கருதில் ௭-து. தோல்விததானமாவது விசாரிகருமிடத்த + அப்பிரதிபத்தி - ஸ்விப்பிரதிபத்தியென்று மிருவகைப்பேசுத்தினு விருபத்திரண்டாம்; இதற்குத் தத்துவாபிரதிபத்தியென்று சாமானியலட்சணம்.

+ அப்பிரதிபத்தி - அர்த்தந்தெரியாதது, விபரதிபத்தியாவது-வேறையொன்றாகச் சொல்லுகை.

சததமநித்தியம் இநதிரியக கிராஹ்யமாகலின், கடம்போல; என்னுமனுமானத்திரூப் பிரதிவாதி இநதிரியககிராஹ்யமானது நித்தியமாயிருக்கிற சப்ததவஜாதபோடே வியாதகமாயிருக்கையிவவேது விசாரிபென்று துஷித்தவுடனே யாகில் சதததானு மநித்தியமாகிடுமென்பது பிரதிஞ்ஞானானியெனனு நிககிரஹஸ்தாநம். (க)

வரண மநித்தியஞ் சரோத்திரேந்திரியக் கிராஹ்யமாகலின்சப்ததவசாதியைப்போலவெனகிற வதுமானத்திற்கு? தவவிகளுட + னவ்வியாத்தியாயிருதகலின் னவ்விசாரியென்று துஷித்தவளவில் ஆகில் த்வனிகளோடு வர்ணங்க ளநித்திடமென்பது பிரதிஞ்ஞானகரமெனனு நிககிரகஸ்தாநம். (உ)

+ அவ்யாத்தி - பிரிக்கக்கூடாதது.

குணத்திற்குவேறாயது திரவிய மதற்குவேறாகாமையின் ரூபத்தைப்போலென்றது குணத்திற்குவெறென்கிறபிரதிஞ்

ளைக் கசற்குவேராகாமையி னென்பது விநோதமாகலி னிஃது பிரதிஞ்ஞாவிநோதமென்று நிக்கிரகஸ்தாநம். (௩)

சததமானதுநித்தியம் ஸ்வியாபாரஜம்யமாகலின ஆகாசம்போலென்புழி யனித்தியததோடு ஶ்வியாத்தமாய் வியாபார சனஸியததுவமானது நித்தியதவத்திற் கெங்ஙனமேதுவாமெ னறு துஷ்டத்தளவில் வியாபாரசனஸிடமென்று நாஞ்சொல்ல வில்லைபென்பது பிரதிஞ்ஞாசன்னியாசமென்று நிக்கிரகஸ் தாநம். (௪)

ஸ்வியாபாரஜயம்-தொழிலாற்பிறந்தது, ஶ்வியாத்தம்-கூடினது

சத்தமநித்தியம் நாம்முதலானது பாக்யேந்திரிக் கிராகி யமாகலி னிவ்வேதுநித்தியமாகிய சததத்வஜாதியோடு வ்யா ததமாகலின விபசாரியென்று துஷ்டத்தவளவிற் சாமாநயவஸ் துஜாதியுள்ளதாயுமென்கற விசேஷணத்தூட னவ்வேதுவைச் சொல்லுக லேதுவநதரமென்னு நிக்கிரகஸ்தாநம். (௫)

சத்தமநித்திய மிரத்திரியக் கிராஹியமாகலின் கடத்தைப் போலவென்ற விவவறுமானத்திற கேதுவான விநதிரியக் கிரா ஹியத்துவமானது நித்தியமாயிருக்கற கடததுவ ஜாதியோடு விபசாரியென்று சொன்னவளவி லிச்சததமாகாசத்திணகுண மாகாசத்தினுற் க்ரஹிக்கப்படுஞ் சமவாயசம்டந்தத்தினு லச்ச மவாய சம்பநதமு மநித்தியமென்று ஷ்ஶ்ரகிருதோபயோகியா காநவாககியத்தைப் பிரயோகிப்ப தர்த்தாநதரமென்று நிக்கிர கஸ்தாநம். (௬)

ஷ்ஶ்ரகிருதோபயோகி-மூன்சொன்னகை.

கட மநித்தியம் ஆகார ககார யகார ரோபாத்மகமா யிரு க்கிற சதகமான தகார்ய ரூபமாயிருக்குமெனணும் ஶ்ஶ்ரகிருதார் ததத்தைச் சொல்லமாட்டா தசத்தத்தைச்சொல்லுகை நிரர் த்தகமென்னு நிக்கிரகஸ்தாநம். (௭)

வாதியானவன் மூன்றுப் பரகாரஞ் சொல்லியிருக்கையிலு
மத்தியஸ்தருக்கும் ப்ரதிவாதிகளு மர்த்தந்த்ரெநியாத் சததரு
சொல்லுகை யவிஞ்ஞாதார்த்தமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்

அஃகாவது- *ஸ்வேதோயாவதியெனகிற வாககியத்திட்டு
வெள்ளைநாய் வழியேபோகிற தெனறும், வெள்ளையாயிருக்கிற
குட்டியோகிற தெனறும், ஸ்வேதெனெனனு நாமமுடைய புருஷ
னபோகிருன்னறு நிச்சயிக்கப்போகா வாத்தத்தைப பர
யோகிசகை (௮)

* ஸ்வேதோயாவதி வெள்ளைபோகிறது.

விசேஷண விசேஷயபாவத்தினு லநவயம்பண்ணுகைக்
கு போககியமாகாமலு மொன்றிற்கொன் டிருகாமகைசு சகநி
தியோககியத்தை யிவைகனன்றிபிருக்கும் வாககியததையும, தா
ரசம்பஃசமாயிருக்கிற வாககியத்தையும் சொல்லுகை யபாத்த
தகமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்.

† ஆகாமகைசு சகநிதியோகயத்தை - பதசமுகம வாகயச
முகம்

அஃகாவது- பத்துமாதளம்பழர், ஆறப்பம், ஒரு குழிடா
டநிததோல், மாமசயினடம், இநசச சல்லடம் குரியுடைய
து, ஸநைரிபகருதென்கிற புருடனுடைய பிதா பராதீசுகனெ
னறும், அசநமோடையிலுனநி, குளித்துப்போகிருன, என
னும் வசநம்போ லொத்தவாககியம் பரயோகிக்கை. (௯)

ப்ரதிஞ்ஞையாதி யவயவங்கனையு மவந்நி னம்சங்கனையு
வ் கரமந்தப்பி முண்பினனுகச்சொல்வ தப்பிராந்தகாலமென
னு நிககிரகஸ்தாநம்.

அஃகாவது? புகையினு லடுக்களைப்போல மலையினு நெரு
ப்புண் டெனபதபோலச் சொல்லும் வசநங்கள். (௧௦)

பாதிஞ்ஞைமுதலிய வவயவங்களுக்கும் சிந்தித்து சொல்லியும் மறையை சொல்லாமை * நயூநமெனனு நிககிரகஸ்தாநம்

மலைநெருப்புளது புகையினால் அடுக்களைபோல வெண்து சொல்லி மறந்து சொல்லாமை. (கக)

* நயூநம-குறைவு

உபையோகமாயுங் கூட்டரவுடைததாயு மிருக்கிற சொற் களைப் புணருததமாகச் சொல்லுத லதிகமென்கிற நிககிரகத்தா னம்

அதாவது பர்வதமானது வகநிபையுடையது புகையும் வெளிச்சுதையை முடைததா கைபால் எப்படியானால்? அடுக்க ளை - சொல்லினுலமமுதிதுகளபோல (கஉ)

வெளிபாயிருக்கிறவர்த தத்தை ப்ரபோசகமில்லாமல் திரு ம்பியும் வேறேயொரு சதகங்கொண்டு இரண்டிததுச சொல்லு தல் புணருதத்பெண்கிர நிககிரககதானம்.

ஊர்வலம் என்று விதமாயிருக்கும் சதகத்தினுலேயு மர்ததத்தி னுலேயு முகதின வந்தகிடிஞ் சததமனிததியம் இரண்டாயதனி ததியரு சதகநாசராயப்போம் (கங)

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவனுலே மறிய ப்பட்ட வாகத்தை யுடைய சததத்தை முடனாயிருக்கிறவ ன வனசொண்படி திருமப்சொல்ல வறிபாமலிருத்தல் கூடச் சொல்லாமைமென்கிற நிககிரகத்தானம். இதுவே அநுபாடம்.

வாதியாற் சொல்லப்பட்டு மததிமஸ்தராத் பொருளறிய ப்பட்டு மறுபடி வாதியினுற் சபையாராத் சொல்லப்பட்டுஞ் சொல்லக்கூடாது மிருக்கிற சொல்லுகருப பதில் சொல்லாமை யநுபாஷணமெனனு நிககிரகஸ்தாநம். எனபதமொன்று. (கச)

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு வறிவுடையவ னறிந்திருந தாலும் வாதியினுடைய பாஹ்யார்த்தத்தை யெப்படி தெரிஞ்

சுதில்லைபென்று ப்ரதிவாதிசொல்லுதல் அக்கியானமென்கிற
நிககிரகத்தானம். (௧௫)

வாதிமுன்றுதரஞ் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருளறிநி
ருக்கையிலு பெப்போது ப்ரதிவாதி நானறிபவில்லைபென்று க
னசிற்பரணையை வெளிப்படுத்திதுசீரூலே வப்போ தவறுக கப்
பிரதிபைபென்னு நிககிரகஸ்தானம்.

அஃகாவது? தேவநாத திபாநர் செய்வொர்போற் பேசா
திருக்கை, இராஜகார்யஞ்சொல்லுகை, ஸலோகமுதலானவை
படித்தல், மாவிராற்றுதல், ஜகாசமபாக்கை, தரையிலெழு
துகை முகவியவைகளைச் செய்கை (௧௬)

வாதம் பணையேண்டுமென்று வந்த வாதி, ப்ரதிவாதி
வி லொருவன் வாதமாரம்பித்தபின்பு, காலநாமசம்பண் ணத
தக்கநாக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற விததுவாயிசா வரவில்லைபெ
னதும், சபைசகு நாயகரூயிருக்கிற விராஜா வரவில்லை யவன்
வருசற்கேதுவாகிய வெககாஸியினசத்தமுங் கேளாமென்று
ம, காலகேஷ்பமபண்ணுவது விசேஷபமென்னு நிககிரகஸ்தா
நம். (௧௭)

தனது சித்தாந்தத்தி லெதிராளிசொன்ன தோஷத்தை
நிககாம லெதிரிக கறிஷ்டபுத்தியினும் தனதுஷ்டத்தைக கா
ட்டண மகாநுஞ்ஞெபென்னு நிககிரகஸ்காநம்.

அஃகாவது? சிலர் தனசகுச சோரதகனையை பொ
ப்புக்கொண்டு ப்ரதிவாதியைப்பாத்த புருஷநூகையாத சோ
ரதகனமை புனக்குண்டென்றுசொல்ல, அவயேதுவினா னீயு
ஞ் சோரனென்றுசொல்லுகை (௧௮)

ப்ரதிவாதிபானவ னிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தை,
ப் பிரயோகித்திருக்கையிலு டஃகையறிந்தாத லறியாமையாத

னிககிரகத்துப் பரியாசம்பண்ணுதிருப்பது பரியதுயோச்சியோ
பேஷுணமெனனு நிககிரகவ்தாநம். (35)

வாதியானவ னிககிரகஸ்தாநததிறீ க்போக்கியமல்லாம
ந்ரகுநத வரீக்கியருசொல்லியிருககவு மாபாசமாக நிககிரகத்
தைசொல்லிப பரியாசமபண்ணுக நிரதுயோச்சியாதுபே
ஷுண நிககிரகத்தாநம். (40)

யாதாவொரு சாஸ்திரத்தின சிததாந்தத்தைக்குறித்து
வாதமுண்டாயிருகையி னடுவிறீ சிததாநதவிரோதமான வாத்
தத்தை யொப்புக்கொள்ள லபசிததாநதமெனனு நிககிரகஸ்தா
நம்.

ஊகாவது? மகத்தாதியா யிருக்கிற விகாரங்க ளேகப்
பிரகிருதியி லுண்டானவைக ளேகநுபமாக காண்கையின ஏக
ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்டையி லுண்டான கட ம.எண்ண
து விகாரமாயிருக்குமாபபோலவென்ற சாங்கியனை; ப்ரகிரு
தியாவதேது விகாரமாவதேனனு கேட்டுழி, யாதொன்றிவி
ருந்து மசுததுக்களாயிருக்கிற விகாரங்க ளுண்டாகின்றன வ
துப்ரகிருதி யாவை சில வற்பத்தியு நாசமு மூண்டாயிருக்கி
ன்றன வவை விகாரங்களென றுததரருசொனனூசி லவது
ககசுதகாரியாகுகாரமாகிய வடசிததாநதமெனனு நிககிரகஸ்தா
நம். (42)

உஉ - வது எத்வாபாசன உதாரணம் ப்ரகிகளில் விட
ப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குதாரணம் மரணஞானதேசிகரு
ரையாற் காண்க —

இவை யாண்டு மொழிவர்-இவ்வாறுசொன்னபகூடபாசம்
ஏதுவாபாசம் உவமாபாசம்xபராஜகஸ்தாநமெனனு காண்கு

வகையின் பேசுக்களையு முன்மையா யறிந்து வாதசமயத்திற்
குற்றங்களவாரா தறிந்தோ ருரைப்பர்.—

x பராஜயம் - நிகரகம்.

அவையெல்லாமளக்கி லறுபதனைந்தாகும்-இகநால்வகை
யிற் பேததொகையுரைபி னறுபத்தைநதாமென நினைபொ
ருள்.

மேலிசசாஸ்ததிரம் பனவிரண்டுத்திரத்தினும் பூர்வப
கூழ்மாகசு சொன்னவிடமெல்லர மித்தோஷங்களினு னிராக
ரித்தமையுளு சித்தநாநச்சதி வித்தோஷங்களில்லா துரைத்த
மையுள கண்டுக்கொளக.

அளவை கரண்ட லறுமான் மாகம
முளவை மேலுரை செய்வ தித்தஞ்ஞளாம்
வினையு தோன்ற விளம்பின னனபாக
டெளியு மாறு சிவாகசிர யோக்யே

இவவுதாரணங்கள் சமஸ்கிருதவாக்யப் பிரயோகங்களா
கச சிலப்பிரதிகளி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளை மு
றையானேகுறிப்பிட டிகனடியிற தவியே சோககப்பட்டது.

வருமாறு —

* தடி—தூ நயாயாவாரெரூ — வக்ஷை வக்ஷண
ரூஹிதொவி வக்ஷைவடிவவாவூரூ — வக்ஷாவா
லூஉகி .

பக்ஷாபாசம் - ச -உம், அவற்றி னுதாரணமும்.

கூ—விசு வக்ஷாவாவாசு. கூ—விசு வக்ஷயு
டூ—கூவாவாவாசு கூ—விசு.வக்ஷைவக்ஷ யூ—கூவ யொ

அசித்தபேதம் - கஉ - உம், அ-உ-ம்.

இ தடி-கூப் பளஹிரொ — சுவிவி: ப்ரூயோ மெ
தொடி பக்ஷயுதெநநிஸயெ | தித்யூகூா டணவொ
வெதொரித்யூபிபஸூர-குப-த: || வி ஸெ ஷ ண
விஸெஷ்யாஜெ ரவிப்யூ தடி-கூகிகெகி.

கிதெ யூவடி: ம-ணஸெவஸ-த யூதீ டீ யகூாக் க
சுநித்யூள ஜீவஜெஹள காய-கூாக்-வடிவக். உ-

ஜெவடிதெ தா வஹ-ய-ந: தவெ-த-தூடி-ஷ்யூ
பகூாக் யஜ-டி-வக் .

ஹூ-நீ-ஹ-காஸெ வரஜாண-: கடி-வி-க-டி-யூ
ர-ஹ-க- வரஜாண-கூாக் வடி-ர-ஹ-க- வர ஜா ண-
வக்

ஸவ-: க்ஷணிக-ஸகூாக் ஜெ-வ-: டி-ப-க் (டு
மஹ-ஸூயூடி ஜெ-கீ த-ந-ய-கூாக் யூ-ஹீ-ந

ஜீ-த-ள-த-ந-ய-வ-க்.
யாமாடி-ய: ஸ-ம-ஸூய-கா ஹ-வ-கி சூ-ய-கூாக்
வ-டி-கி-யூ-ய-வ-க்.

மொஸடி-மொஸூரி த-ப-டி-வா-வெ-யூ-ந-ஹ-வ-கி. அ
ஸ-த-வ-ஷ-டி-ஜீ-வி ஜெ-வ-டி-தெ-தூ-ம-யூ-மெ-வ-ஸூ-ந-ஹ-ஹி

ஸ்-வி-நா-ஸூரி ப்ர-த-யூ-கெ-ஷ-ணா-ந-வ-ஹ-யூ-ந-கூ-ாக்-க
வீ-ஸூ- - ஸ-கா-ந-வ-ர-ஹ-ப-ரா - ப்ர-வ-கூ-கூ-ாக். சு-
சு-நி-த-யூ-ஸூ-: வ-க-யூ-த-க-கூ-ாக்-வ-டி-வ-க். க-க

விருத்தன - க் - உம், அ-உ-ம்.

சூத்ராவிலுந் - ந - உவகி றெயாநவவின்கூசு. ௦

அநைகாந்தகன - க - உம, அ-உ-ம்.

சூத்ரானிதயுப் - ப் - ரெயகூசு. ௧

பாலாதயாபாதிஷ்டன - க - உம, அ - உ - ம்

காயபுலஸவபுலவி உபாடாநரஹிதம் . சூம்கூ -
கூசுசு.

காராத்யாயவகிஷ்டு - சுநிரநகூஷி - பெடாய -
கூசுசு. ௧

பரகரணசமன - க - உம், அ - உ - ம்.

கருநிதயு - சுநாஷிகூசுசூஷ்வசு.

கருநிதயு - ரெநாவாகூய வ்யாபாரஜநகூசுசு
வடயசு. ௨

* தநகூ - தரெத்ய - வதஜாநா விஸூலவ்யா
யெத - பெகூவிபகூயெயா | வ்யாவகொ வ்யாவ
கொபெஜா நவஜுநகூவெத - த || பெகூஷி - த
யெ வதஜாநா ரெநகூஷிகொஹவெசு | சூத்ரா
நிதயுப் - ரெயகூஷி - தயு - திராஹு - தா - திரா || லா
க்யாபு - யாஷகூ - பெகூணவாநகூ - வலாயகூ || லகூ
த்யாவத - ரெத - வீஸூ - வஸூ - கூஷி - தயு - ஹு - த
காராதீதஸூ - பெகூஸூ - பெகூஷாநவ் - ரொயத -

மிரகுபடிநகம் விஸ்வம் காய-ஜாம-த-ககூதம் | சு
ந-ஷா வஹிரித ஜாதி ப்ரகிஜாதெ ஸஹை-
கதிதி.

திட்டாந்தரபாசங்கள் - உஉ - உம், அ-உ-ம்.

* தடி-த ததெத்ரவ — டிஷ்டானு ஸாபு) விகல
ஸாயநெய த ஞாவெயசு |

இலிந்தாந்த - சாதறுபவிகல - ச - உம், அ - உ - ம்

சூதாமித டு) விஹ-கூாசு சூகாஸவசு. க

விஜத-காய-டு ப்ரத டுக்ஷகூாசு - சுடிஷ்டவசு. உ

விஜத-காய-டு ப்ரத டுக்ஷகூாசு - ஜாயாவசு. டு

விஜத-காய-டு ப்ரத டுக்ஷகூாசு - வப-ஷ்டவசு. ச

வய-டுதாவஹிரிஜாநு ய-டுஜவகூாசு

மேல் நிக்சிரஹஸ்ததாநம் - உஉ - இ உ - ம்.

ப்ரயஜிதி-ஷ்டஸு டி-டுஷண ஸஜ-டுந-ஷெண க
யாமிவ-ஜாஹம் சுபஸுதா தெந ப-நஸு ஜாம-ப்ர
கிஜாஹாமி: - தடி-யா சுமித டுஸஜ: வெண்டி-யக
கூாசு - வடிவதி-டு-டு வெண்டி-யகம் ஸாஜாநு மி
தடி-ஷ்டி-திவ டுஹி-ஜாஸி-டு-ந டொஷ்ட-ஷாவி-டு-த-
ஹி-டு-ஸ-ஷாவி மித டுஸு ஜாதி-தி ப்ரகிஜா ஹாநெ
ஸ-ஷாஹாஸணம் .

தித ழுதெ சுஸுஜமெதொ ஸாஜாநெ ழு வுலிசா
ஸுஹி டொஹதெ ஸாஜாநு வுசெஸதீகி விஸெஷ
ணபு கெஷபு .

டு

உவசுரானஸு மெதொடி-குஷணஸு வாழ்நு
பயுக் யசு தஸு வவநு - சுஸு-ராஜாநாஜி நிசு
ஹஸுராநு சுமித ழுஸு னெண்டி யகசுாசு வபவ
சு சுபனுமெ து ஸாஜாநெ ழு வுலிசாஸித ஹகி
டி-ஷிதெ ஸசாகாரா டுணா தெ ந உ டுஹு
தெ ஸஜவாயஸம்வெந ஸசுமித ழு ஸம்வெ
ஹகி .

சு

சுசாஹகம் படி ழு ய-ஜாநஸு வாடிநொ நிசு
சு-கனா நிசு ஹஸுராநு ஹவகி .

எ

வா ழிநா ழி ஹ டு ஜா ஹி யா நெவி ழுாஸி
தெகெ ழு திவாழிநா உ சுஹீஜாதம் சுஹீஜா தா சு-
நாஜி நிசு ஹஸுராநு - து வபுஜாநாபாடிந வுா
ஜொஹாழிநா ழு ய-கெ ஸெதொயாவதீகி வாகு
டி ஜாந ழு யாஸெநா வ மடி ழு சு-கெ வாகு
ஸ-ஷெ .

அ

படிஜாதம் வாகு ஜாதநிதம் - வாகு-கெ வி
ஸெஷண விஸெஷ ழு ஹாஹெநா ழிதம் - யொம ழு நா

ஜாகாங்காழி நவமிதாநாநாம்பலாநாநா ஸஜெஹ ராஜி
 பெவாகயெப்ரயொகூஃ சுலாஸுஃகநாஜிமிஹ ஹ
 ஸாநாஹவகி - தஜ்யோ டிஸாவிஜாமிஷ்டுப்ர
 பார - கஹஜாஜிநா - வலாஹிஸு - சுயெராநா
 கஜெதக கஹாயொஹெஸுரகூபஸுவிதாப்ரா
 கிஸீநஹகி யபாவாடிநா ஸாஸிஹகூ ஸாஹொ
 யாதீகி வபுஹிதாநபவாகயெ. க

ப்ரகிஜாடிவயவாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 ப்ராவியாநா சுப்ராஹகாவநாஜிமிஹ ஹ ஸாநா
 தஜ்யோ யஜெவகூக - ஜஹாநஸவகி பெவஹொ
 வஹிஜாமிகி. ட

ப்ரகிஜாடிவயவாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 வநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 வஹிஜாநு யஜெவகூக ஜஹாநஸவகி தகூ ஹத
 ராவயவாநாநாநாநா. கக

கூஹிதம் உபயகூ வநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 யாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
 நுபவஹத யஜெவகூகஹகவகூக தயா - யபாஜி
 ஹாநஸாயஸாரகூடா. கஉ

ப்ரதீதஹெஸு வாகூஸுப்ரயொஜநஜெத
 ஹெண பெநாஸி ஹெஸுநப்ரகிபாடி - பெந

நாடவதொ லாவாவிக்காடாஹதி வடி சூதவஸுலகி
காயவாடி வரிசு ஶாடாடிவவிகாஹதி. உ க

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

காண்டன முதலிய வளவைகளின் திலககணங்குகூகூறி
யமுமானப் பிரமாணத்தில் வரு மாபாசங்களைச் சொல்கின்றார்.

காண்டி - அதுமானப் பிரயோகம் பண்ணுமிடத்து,—பக்க
ப்போலிநானகு-முனசொன்ன பக்கம்போலதனோன்றி யல்ல
வரய்ப்போம பக்கரபாசம நானகு,—ஏதுப்போலி யொருமுன
ரும்-முன சொன்ன யெதுபபோலத் தோன்றி யல்லவாய்ப்
போ மேது வாபாச முனரும். அதத முத்தகநானே,—எழுமு
னரவேண்டும் - இருபதநொன்றாக விருப்பப்பிடும்,—விளங்கு
முயமைப்போலி - முனசொன்ன திருட்டாகதம போலத் தோ
ன்றி யல்லவாய்ப்போம திருட்டாக தாபாசம,—எரொனபா
ன காண்டி - பதினெட்டாகப் பார்ப்போம்,—தோல்வித
தானயிரண்டு,—நிகரகதகானயிரண்டும்,—சருதில் - விஶாகி
ல்,—இவை-இதந் நிகரகததானங்கள்,—இருபததிரண்டாம்-
இருபததிரண்டாம்,—ஆண்டு மொழிவர் - இவற்றினமேலுஞ்
சொல்வாராகள்,—இவைபெல்லாம்-முனசொல்லிய பக்கப்போ
லி முதலிய யெல்லாம்,—அளக்கில் - பகுப்புதனொகை பண்
ணிப் பார்க்கில்,—அதுபததைததாகும் - அதுபததைத்தாம்.

இவற்றிற் குதாரணங்கள் காட்டில் விரியும். திருமறைஞா
னதேசிகரது விரிந்த உரையில் முதிர்ந்தோர் காண்பிக்க ஹொ
ருப்பகாரங் காண்க.

இப்படி யளவைகளின் திலகூண மறிவிக்கப்பட்டபடியால் நேத்திர முகலிய விநதிரிப விளககு, புனைமுதலிய காரியலிங்கவிளககு, சிவாகம முகலிய சதத விளககு, இரத முனறுவிளககற் பிணமுன கோத்த சிவசத்தி விளககு

இரத நானகு விளககுக்கீளாடு விளகக விளங்குஞ்சம்பநத வதிபாகுஞ ஜீவான்ம சிற்சத்தியும் ஜீவனமுத தானம சீறசதக்யும் சனிதகனி இநதிரியப பிரததியகூப் பிரமாணமெனறும், அதுமானப் பிரமாணமெனறும், சதகப்பிரமாணமெனறும், ஜீவன முததானம சிற்சத்தி மாதர பேரகிப் பிரத்யகூப் பிரமாணமெனறும், தடதத லட்சணமா முபாதிபா னுகாயுள்ளொருஸ்வரூப லகூணப் பிரமாணமாயிருக்கும்.

ஆதலால் அநத நானகு விளககுந தனது தனது சாமாத் தியமுறைமையில் மலவிருளிணது வாசனைபோக ஜீவானம ஜீவனமுததானம சிற்சத்திப் பிரமாணத்தை விளககு முபகாரததா லவாகளைக் குறித துபகாரோப காரபிரமாணம, சிவசத்தி சிவனைமாதிரம குறிதது முகக்யப் பிரமாணம், நீருபாதிகமாய் நிரபேகூமாயிருக்கும்படி திரும்பத திரும்பச சிவசத்திவிளககு விரும்பாம லொருங்கே சிவசத்தி விளககூல் விளககப்பட்டுச் சுவயம பிரகாசமாய் நிரதிசயமாய, சிவனமுதற சர்வபதாததப பிரததியகூபியாயிருக்கின்ற சிற்சத்திப் பிரமாண மொனறுமாததிர முடையலும், நிரபேகூலாய சிவதுல்லிசிவலுயிருக்கின்ற முததானமாவைக் குறிததுச சிவசத்திபுகாரோபசாரங்களிலும் பிரமாணமெனறு சிவனுக்கு மப்படி வேறொரு சிவசத்திப் பிரமாணமாய் வருமதலு லவதததைடா மாதலால்.

இப்படியிருக்கச் சிலர் ஆனமாவுக்குப் பெத்தாவத்தையிற் சிற்சத்தியினது வித்தியாதத்தவ கலுஷிதாம்சம் பிரமாண

ரூபம், வித்தியாதத்தவ கலுஷிதமல்லாத அம்சம் பிரமாதிரு ரூபம். அதனால் முத்தியவதகையிற் பிரமாதிரு ரூபமாதிரே பிரமாண ரூபமில்லை யாதலான முத்தானமாவுக்குச் சிவனைப் பார்க்குமிடத்துச் சிவசத்தியே பிரமாணமென்றும், சிலர் ஆனம முத்தானமாகக் களிநுவர்க்குஞ் சிவசத்தி முகக்யப் பிரமாணமென்றும், சங்கிராந்தவாதி-ஆவேசவாதி-பிரபோச்சிய காத்திருத்தவவாதி-மசுமென்கின்ற முத்தமதப் பிசா சாவேசிகளாய்ப் பிரஞ்சையினறிப் பிரலாபிக்கின்றார்கள், அவாகள சத்த சிவ சித்தானத மநதிரவாதிசுளா லகதப் பிசாசோட்டப் பிரஞ்சை பெறுவார்கள்.

அந்த மநதிரவாதிகள் மந்திரோபதேசமாவது, வித்தியாதத்தவ கலுஷித ஸ்வரூபம் பிரமாண லக்ஷணமென்று பேசுதன்னரன்று, அது சிவசத்திக கில்லாமையாற் சிவசத்திப் பிரமாணமே யில்லையாமென்று சிவனுக்கும்; முத்தானமாவும் பிரமாணக கண்ணில்லாமையால் அநதகாகளாய் விடுவார்களாதலால், வேறொரு பிரகாரத்தினாலே சிவசத்திப் பிரமாணமுண்டென்றால், அது சிவனுக்கு முத்த சிவனமுதற்பொருளகளைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணம, முத்தானமாவாகிய சிவனுக்குச் சிவன முதற்பொருளகளைப் பார்க்குமிடத்துப் பிரமாணமன்று. ஆயிரம் விளக்கு வந்தாலு மநதகளுவன அநத விளக்குக் கொண்டு பொருளகளைப் பார்ப்பதினது; அநத விளக்கினால் விளங்கிய கண்ணுள்ளவன அநதக கண்கொண்டு விளக்கையும் பொருளையும் பார்ப்பன.

பின்னுமொன்று—சிவசத்தி சிவனுக்குக்கண். அது பிறகணைதலால் முத்தானம அதுகொண்டு சிவன்முதற்பொருளகளைப்பாரான். பார்ப்பானாயினும், பார்த்ததற் கிரியைப் பிரமிதப் பிரயேசன மவனதன்றும். சிவானன்னிய வைகக்யத்தினால் அந்

தப பிரயோசன மவனதாமென்னில்? அது கூடாது. சிவனோட யிஷ்யம சிவசமான சாதியாகிய சிவசாஸ்திருசயம வேறொரு தனநென்று சித்தநாத சிகாமணி பிரமாண தீபிகை முதலான வையொன்றில் அநேக பிரகாரத்தால் சாதிக்ஷபட்டிருக்கையால், சிவனோடு சிவசத்யம் சிவசத்தி விளக்கினால் விளங்கி, திருமப ஆயவிக்ஷு விரும்பாமலிருக்கின்ற முதலானமாவினது பிறப பொரு ளறியாகிய யெனினுமுக சிவசத்தியா லறிபப்படுக தன பையினறி, யறியும் பொருளாக வறிபப்படுக

முதலானமாவினது தற்பொரு ளறியாகிய திருப்பிய மூக் ஷ்சத்தியால் அறிபப்பட்டாது அறிபபட்டுமாகில நிருபசரிதவை க்கிபம உருமாதலால் ஏகானமப பிரசங்கம் வந்து சித்தநாத ம ஸ்தி வேதநாதமாய் விபிமாசலால், முதலானமாககளை பிர சித்திசுரூ எனனுமேகதேசவசனத்துககும, பரமுத்தநாகிய அப ர முதலாகியவென நாதநாமாதலால், பரமுத்தநானம சிவசிவச த்தி, திருமப சிவசத்தி விளக்கி விரும்பாமற ஸ்வயம்பிரகாச மாய ஸ்வநகதிரமாய ஸ்வருபப் பிரமாணமா யிருக்குமென்று சித்தநாதம் ஆகையால், சிவன முதற சிவன்மா வந்தமான சி த்பொருள்களுக்கெல்லா முனசொன்ன முறைமையிற் பிரமாதி ருருமப் பிரமாணருபப் பிரமிதிருபம மூனதும் சொருபநதானே தலதமனது

ஆதலால் அவரவ டொதிரமுகியாயிருக்குங்கரணக்குறிச்சிற சத்தியே பிரமாணம், பிரமிதி பிரமாணமென்று அது பிரமாண வியபாராஸ்திப பிரமாண பலமாதலால் பிரமிதிதானே பிர மாணம் பலமேசெனவில்? பிரமாதிரு கோடிப் பிரமிதி பர மாணம் பிரமேயக்குறி விஷயகோடிப் பிரமிதிதான, விஷய வ்யபாராகதான, பலமெனும் பிறர்மதமும்; அதவன்றி காதவி ருத்தி வித்தியா ராகாதிகளாற் கலக்குண்ட சவிகற்ப நிருவிக

நம்பப் பிரமிதிகானே பரோன்முக சிற்சத்தி, அதுகானே பிரமாணம ஆலோபாதானோ பேசுநாடித்தியே பிரமாண பலப்பிரமிதி நாதவருத்தி வித்தியாராகாதிகளாற கலக்குணனாத ஸவஸ்யபோனமுக சிறசத்தியே ப்ரமாதிருநபம், பரமாதிருநபமாத்ரன சொநுபம் முததியிலிருபமது பிரமாணப் பிரமிதி ரூபமிரணம தடதகம் முததியிலிலை, சர்சாரத்திலிருபமது. முதகானமாவுக்கு சிவன முதற்பொருள்கள் யதியுபிடத்தது சிவசத்தியே பிரமாணனெனும் பிரமாத்ரம பேசாமறபோயின

திரும்ப லுக்கிதப பாராகுமிடத்து சிவசத்திமுதரானம் சிவன முதற பிற்பொருள்கள் பாராகுமிடத்து சிவனுக்குப் பிரமாணம், தற்பொருளாகிய தனைப் பாராகுமிடத்து சிவனுக்கு சிவசத்தி பிரமாணமன்று. அது பிற்பொருளறியாத லாஸ் சிவன சத்திக்குப் பின்னப் பொருளாயப் போவாராகலின், சிவன தன்னறி யாகிய தனது சிவநுப் சிறசத்திப் பிரமாணத்தினுற் பிறவறியாகிய தனது சதநுப் மெனகற சிவசொருபப் பிரமேயத்தை தற்பொருட் பிரமாணம் பிற்பொருட் பிரமாணமாகும் அந்த இரணத்தற்கும் அதரானம் சித்தநுப் சிவநுப் பிரமாதாவாயிருந் தறியா இந்த நீத்தமுதானம் சிவனமுதற சிற்பொருள்களுக்கு சமமாகும்

ஆகையால், சிவனமுதற் சித்த சிவயோகி நிருபாதிச சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய தனது சிறசத்திப் பிரததிபுக்கப் பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவித்த அபரோட்ச சாட்சாதார சிவ லக்ஷண லக்ஷிப நிபதித சிவயோகப் பிரத்தியட்சப் பிரமிதியினுற் சிவனைப் பாராப்பன.

சீவன் முதற் சரத்திய சிவயோகி, சிவ்வியாதிகைவிக சிவ, காம சத்தானு வித்தாத்தியானமிக சிவாகம் சதவிஷ்ப வாச,

ஶூழரித புத்திப் பிரகாசத் திரியிற்பற்றி, சிவாகமப் பேர்பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய தனது சிற்சத்தி கேத்திர சிவாகமப் பிரமாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவிதத பரோட்ச சததப் பிரமிதியிஶுற் சிவலக்ஷணக கேழ்வி வழிபால் ; சிவனை யறிதது தியானசமாதி பண்ணுவன.

அறிந்தபின்னும், அவன் வாதிப் பிரதிவாதி விப்பிரதிபத்தி க சலகவகனால்வருஞ் சந்தேகம் போம்படி காரிய லிங்கவிஷய வாசஶூழரித புத்திப் பிரகாசத திரியிற் பற்றி யனுமானப பேர் பெறுஞ் சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற்சத்தி கேத்திரானு மாண சிவப்பிரமாணத்தி லுற்பவிதத பரோக்ஷானு மிதியிஶுற பரீக்ஷித்ததப் பரீக்ஷையின தேககோடியில் விமுகதறிதது தியான சமாதி பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—) —

எ-து மேற்கூறிப்போந்த அநுமானசாமக்கிரியைகளுள் துணியொருட்கிடலாகிய பகவககணத்திற் குறைபாடுடைததாயும் ஒருபுடையொத்ததப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பககப்போலி

துணியும்பொருட் கிடலாகாததுஉம்

துணியும்பொருட் கொருமருக கிடலாகாததுஉம்

துணிகதபொருட் கிடலாவதுஉம்

துணிந்தபொருட் கொருமருங்கிடலாவதுஉ

மென காண்குவகைப்படும்.

சாத்யப்பொருளோடு வ்யாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்தி லிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒரு புடையொத்த ஏதப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதப்போலி

தணியப்படாதது உம்
மறுதலைக்கட் படுவது உம்
ஒருதலைப்படாதது உ

மெனமு வகைப்பட்டு, விரியா னிருபத்தொன்றும்.

அவையாவன.—

சார்பில்லது உம்
சார்புண்மை யறியப்படாதது உ

மெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும்

சொருபயில்லது உம்
சொருபமுண்மை யறியப்படாதது உம்
சொருபத்தின விசேடனமில்லது உம்
விசேடனமுண்மை யறியப்படாதது உம்
விசேடியமில்லாதது உம்
விசேடியமுண்மை யறியப்படாதது உம்
ஒருமருங்கில்லது உம்
ஒருமருங்கு னமை யறியப்படாதது உம்
பரணுக குடம்பாடில்லது உ

மெனச் சொருபம்பற்றிய குற்றமொன்பதும்
சாததியததோடு வ்யாததியுண்மை யறியப்படாதது உம்
செயற்கைபற்றி வ்யாத்தியுடையது உ

மென வ்யாத்திபற்றிய குற்றமிரண்டும்

ஆகியபக்கவிருத்தி தணியப்படாத ஏதப்போலி
யின் விரிபதின்முன்றும்
மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பது உம்

மகாமகோபாய்ய, டட்டா
பெரியாரைதயர் தூ மடயயர்

௩௭௮ சிவஞானசித்தியார் சூபக்யம்.

மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரே துவை உட
னகொண்டு வருவது உம்

சாட்சியளவையான மறுக்கப்பட்டிகொண்டிருவது உம்
உரையளவையான மறுக்கப்பட்டிக கொண்டிருவது உ

மென மறுதலைக்கையுடைய ஏதுப்போலி விரிபை நுட
பக்கசபக மாத்திரையினனி விபககத்துஞ் சேநலுடை
யது உம

சபக்கத்திற் சேறலினிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளது உம்
சபகசவிபகங்கா கடைக்கப்பெறுகது உ

மென ஒருதலைப்படாத வேதுப்போலி விரிமுனரும்

இனி வயாததி நிச்சயித்தற் கிடனூதலாகிய உவரையிலக
கணமினறியு ம உவமைபோலத் தோனறுவ்தாகிய உவமை
போலி, அநதுவமபற்றியு ம வெதினோகரபற்றியு ம இநயாகைய
பட்டு, விரியானொரொயொன றொசபதாய்ப் பதினெட்டு வ
கையப்டிம.

அவையாவன —

சாததியமுடைத தாகாதது உம்

சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

வ தவுடைத்தாகாதது உம்

ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

இரண்டுமுடைத் தாகாதது உம்

இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாதது உம்

சொருபயில்லது உம்

சொருபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாதது உம

செயறகையாகிய வ்யாதத்யுடையது உ

மென அந்நுவய வுவுமைப்போலிவிரி ஒன்பதம்
சாத்தியமினமை யுடைத்தாகாததுஉம்
சாததிபமினமை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாதது
உம்

ஏதுவினமை யுடைத்தாகாததுஉம்
ஏதுவினமை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததுஉம்
இரண்டினையு முடைத்தாகாததுஉம்
இரண்டினையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாதது
உம்

சொருபயில்லதுஉம்
சொருபமுணமை பரனாக் குடம்பாடாகாததுஉம்
வெதனேகவயாததி செயற்கையானுடையதுஉ

மென வெதிரேக வுவுமைப்போலிவிரி
பொன்பதுமாம

இவ்வ நருக்கவாததகினைசட பேசுத ரெரிபாமைபாசிய.
கோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத லுமென
நிருவசைபபட்டு, விரிபாவிருபத்திரண்டாம

அவையாவன —

தானெடுதலுக்கொண்ட மேற்கோலைச் சாதிக்கமாட்டா
மல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும்
பிற்தொரு மேற்கோலைக் கூறுதலும்
மேற்கோளுக்கு மறுசலைப்படப் பேசுதலும்
மேற்கோலை விட்டுவிடுதலும்
தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந்தழி மேலேராற்றின
ஏதுக் கூறுதலும்

௨௮௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தனக்கு வருநதோல்வியைப் பிறிதொன்றபேசி மறைத்த
லும்

படனெடுபடாதன பேசுகலும்

பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொ
ண்டிபேசுதலும்

அவாய்நிலை தகுதிபண்மையில்லனவாய்ப் பேசுதலும்

மேற்கோண்முதலிய வைநதின்னையும் முறை பிறழ்ப பேசு
தலும்

அவற்றுட் சிலகுறையப் பேசுதலும்

ஒன்றாகுப் பல கூறுதலும்

சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பொருளையிரட்டித்துச் சொல்லுதலும்

பிறனகூறிய பொருளை அறுவதிககமாட்டாமையும்

பிறனகூறியபொருளை யறிதலும் அறியான்போன்ற வினா
தலும்

வினா--சொல்லாத தெரியாது வேறொரு கருத்தடையன
போன்றிருத்தலும்

வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழு
துபோகுகலும்

சுபககத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிசீரியா துட
மபட்டுப் பரபககத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும்

தோல்வித்தானமெய்தியோனைத் தோல்வித்தானமெய்தி
னையென அறிதலுக்கூறாதிருத்தலும்

தோல்வித்தானமெய்தாதனை எய்தினையென்று கூறு,
தலும்

தன சித்தநாதத்திற் சிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்
தாந்தஞ் சாதித்தது

மெனவீவை

இந்நகனம் நான்கும், இருபத்தொன்றும், பதினெட்டும்
இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும்; அனுமான வளவைக்
குக் குற்றங்களா மென்பதாம்.

.....

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்றாக வையா
து இறுதிககன வைத்தார். இவற்றிற்குத் தாரணம் உயத்தனாந்
துகொளக் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேது வுவுமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்
வழிப் படுகு சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோவ்வீத்தானத்தன
டவகும்.

ஈண்டுக்கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம்
ஏதுப்போலியுடங்குமெனத் தார்க்கிகா கூறுவா. பக்கவுவ
மைகளி லிலக்கனத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்
போலி யுவமைப்போலிபென்ப படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெ
னப் படாமையறிக.

இகளுனே அனுமானப் பிரயோகத்தின கட்டபிக் குற்றங்
களிமையென்பது தெரித்தகக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—0—

‘காண்டல் வாயில்’ என்ற திருவிருத்தத்தக்கு ‘அனாதியே
யமலனாய்’ என்ற திருவிருத்தமளவும் வியாககியானம் வகது

உ அஉ சிவஞானசித்தியார் சுபநாமம்.

மூடி கசுது. மே லிந்தப் பிரமாணங்களுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கு ரா.

ஈண்டு பக்கப்போலி நானகு - இவ்விடத்துப் பட்சம் நா லாயிருகுகும்.

அவையாவன —

பிரத்தியட்சாபாச மென்றது - அதுஷ்டேனாயம் அகரிதீ யனுமானம், ஸஹா பிரத்தியட்சாபாசம்.

அனுரானு பாசம் .. அவிததிய சத்தம் சாக்ஷுஷ்த்து வாத, இதீய மனுமானுது

ஸ்வனுமா நாபாசம் பிரத்தியாபாசம் .. சுத்திகையிலே ரகிதமிதிஞஞானம், ஸஹா பரத்தியாபாசம்.

வசனாபாசம் . பரம்மணேன சராபோயா திரவத் திரவி யாத வாத க்ஷீரவது இதீ யநனுநாமம்; இது வசனாபாசம்.

ஆஃ ச

எதுப்போலி பொருமுன்றாய் வேண்டி மெழுமுன்றாக - எத்துவரபாச மூன்று பிரகாரமா யிருபத்தொன்றும்.

அவையாவன —

அசித்தம் . அநிஸ்சித பட்சவிருத்தி

அனேகாநகுகம் .. பட்சத்திரய விருத்தி

விருத்தம் . பட்ச விபட்ச விருத்தி.

யென்று மூன்றும்—

அசித்தபேதம்-கஉ

அனேகாநகுகம்-எ,

விருத்தபேதம்-உ.

ஆக இம்மூன்றுபேதமும் இருபத்தொன்று —

விளங்குகுமையேபோலி யீரொன்பான் காண்டும் - விளங்
கத்தகக திருட்டாந் தாபாசம்-சஅ-ஆகக கரணப்பமே.

அவையாவன —

சாததீய விகலாதி டதினெட்டுமாம்.—

தோல்விததான மிரன டிருபத திரண்டாம் - திகசிரகத்
தான மிரனடுவகையா யிருபத்திடனடாம.

அவையாவன ?—

பிரதிஞ்ஞா ஹாநி முதலான-சச,

அனனுபாஷன முதலான-அ,

ஆக இருபத்திரண்டாம்.

இதக குமமை,

பாதிஞ்ஞாஹாநி சதநா வுண்டெனன வேதே யொருவ
னில்லை வென்று சாதிக்க வுடைபடுதல். க

பிரதிஞ்ஞாநதரம ஒரு பிரதிஞ்ஞைபைப்பண்ணிஅகளைச்
சாதிபாமய வேதேயொனதைப பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகல். உ

பிரதிஞ்ஞா விரோதம ..தான சொன்ன பிரதிஞ்ஞை ஒரு
சஞ்சுருத நானே விரோத முரைத்தல். ங

பிரதிஞ்ஞா சகநியாசம் .. ஒன்றை பிரதிஞ்ஞைபண்ணி
அதனை வாநியானவன தூடணமடண்ணி யுளளவளவீய் ஆசொ
னனா னெனகை ட

எததவாந்தரம் . . வேதம் நித்தியமென்று சொல்லி யுதி
ககைசகு ஏதசகாட்டி அசர்சுத் துஷணம்வர வேதே ஒரு
கீத ஒருவாககொள்ளல். டு

அத்தார்தரம் வாதியானவன் தனக்குத் தோல்விவர ஏது
வேண்டி சத்தத்தசுருப் பொருளேனென்று வினாவிக்கேட்ட
வை தனனை மறைத்தல். சு

நிரததகம் ... அத்தமல்சாத வசனங்களைப் பேசல். எ

அவிஞ்ஞாதார்த்தம்...வாதியானவன் தனக்குவந்த துஷ்
ணமறைத்தற்காக தெரியாதசததங்களைக் கொண்டு பேசல். அ

அபார்த்தகம்...பூர்வபாஷை சம்பந்தமின்றி யிருக்கின்ற
வசனங்களைப் பேசுதல். ஆ

அப்பிராத்தகாலம் ... பஞ்சாவயவங்களை யடைவொழிந்
து மாறிப்பிரயோகித்தல். ௬

நியூணம் ... பஞ்சாவயவங்களைக் குறையப் பிரயோகித்
தல். கக

அகிகம் ... ஏது உதாரணங்களைப் பலவாகப் பிரயோகித்
தல். கஉ

புணருத்தகம் ...சொன்னபொருளை மீண்டுஞ்சொல்லுதல்.

அத்தப் புணருத்திகம், சத்தம தொவி கேடிவறியிருக்கு
மென நிரட்டித்தசு சொல்லுதலுமாம். கங

அந்த பாஷணம் ... வாதியானவன் சொன்ன பொருளைய
நிக நனாமதியாதிருத்தல். கச

அஞ்ஞானம்...ஒன்று மறியாதிருத்தல். க

அப்பிரிதிபை ... உத்தரஞ்சொல்லாமல் திகைத்தல். உ

விட்சேபம்...ஒன்றைச் சொல்லுவதாகத் தொடங்கி வே
றேயொரு வியாசத்தையிட்டுச் சொல்லாமலிருத்தல். ஈ

மதானுஞ்ஞானம்...தன்னுடைய மகத்துக்குவருக துஷ்ணம்
பரிசுரியாமல் பிரமதமெடுத்தத் துஷிக்கை. ட

பரியனுயோச்சியா பேட்சணம்...நிக்கிரகத்தான பிராந்தி
யினையறிந்த நிக்கிரஹியாயிருத்தல். ௫

நிரனுயோச்சிபானுபேஷம் ... நிக்கிரகத்தான பிராகதனா
காதவனை நிக்கிரகித்தல். ௬

அபசித்தநாதம் ..சித்தநாதஞ் சொல்லத் தொடங்கி வே
றேயொன்றைச் சொல்லுதல். ௭

* எத்துவாபாசன - உதாரணம். விடுபட்டிருப்பதை ம
றைஞானத்தேசிகருறையிற் காணக. ௮

ஆ உஉ.—

கருகலிவை யாண்டுமொழிவா ரவையெல்லா மளக்கிலு
பத்தை தாகும்—பிரமானத்தைக கொண்டு பிரமேயத்தை
யறியுங் காலத்தி லப்படியே யனுபவித்துச் சொல்லுவார்கள,
அவையிறறையெல்லா மறியுங்காலத்த அனுபவத்தை பிரகா
ரமாம். இந்த வறுபத்தைக குற்றமும் வாராமல் பிரயோகி
ப்பது ௭-து.

இதனஞ் சொல்லியது பக்கப்பொலி
பிரததி யட்சாபாசமென்றும்
அனுமான பாசமென்றும்
பிரத்தியாபாசமென்றும்
வசனாபாசமென்றும்

ஆக நாலென்றும்,

வதுபக்க மூன்றாயிருக்குமென்றும், அவை
அசித்தம்
அனேகாந்திகம்
விருத்தம்

ஆ -மூன்றுக்கு வகை

உயிர் சிவஞானசிக்தியார் சுபகீர்த்தம்.

அசித்தபேதம் - ௧௨

அனேகாசுதிகம் - ௭

வீருத்தம் - ௨

ஆட உக - என்றார்,

இதில்கிட்டாசுபகம் சாத்தியாகலாதி முரல் பதினெட்டுப்
பேதமெனும் ;

சொல்லித்தானமென்றது, இரண்டு வகையான பிரதிநி
தி ஆணிமுதல்-௧௫.

அனனுபாஷணமுதல்-௭

ஆட உஉ - எனறும்,

பிரமாணத்தைக் கொண்டு பிரமேயத்தை யறியுமிடத்து
இவ்வெல்லாவற்றையுள் பெரியோர்கள் அனுபவித்து அனவை
ப்பிரமாணமாக - ௧௫ எனப்பொன்னு முரமையுள் அறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

மேற்கூறியப்போதவனுமானசாமகனிகளுள்,—நன்மிடக்க
ப்போலி - துணிப்பொருட் கிடனாசுதிகம் பகலககணத்திற
குறைபாடுடைதலாயுள் ஒருபுடை யொருதுப் பகலப்போல்தோ
னறுவதாகிய பக்கப்போலி,—நான்கு -நான்குவகைப்படும்,—
ஏதுப்போலி - சாத்தியப்பொருளோடு வியாதியுடையத்தாய்
பக்கத்திலிருத்தலாகிய வேதுவிலககணத்திற குறைபாடுடைத
லொரு புடையொத்து ஏதுப்போலுக் தோனறுவதாகிய வேது

ப்போலி,—ஒருமூன்றாம் - ஒருமூவைகப்பட்டு,—வேண்டுமெழு
 மூன்றாம் - விரிபா விருபத்தொன்றாகும்.—விளங்குவமைப்
 போலி - இனி வியாததி நிச்சயிதகற் கிடனாகலாகிய உவமை
 யிலக்கணமின்றியு முவமைபோலத தொனறுவதாகிய விளங்கு
 வமைப்போலி,—ஈரொண்பானகாண்டும் - அனனுவயம்பற்றியு
 ம எதினோகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரிபா லொரோ வொ
 ன றொண்பதார்ப பதினெட்டியகைப்படும், — தோல்வித்தா
 னம் - இனித தருக்கவாதத்தினகட் பேசத்தெரிபாமையாகிய
 தோல்வித்தானம்,—இரண்டிருபத்திரண்டாம் - மயங்கப் பே
 சதலும் வாளாவிருத்தலுமென நி ருவகைப்படும், விரிபா விருப
 ததிரண்டாம் — அவையெல்லா மளக்கில் - அவைகளை யளவி
 யி—தது— அறுபத்தைத்தொடும் - இவ்வன காண்கு மிருபத்
 தொனறும பதினெட்டி மிருபத்திரண்டி மாகிய அறுபத்தைத்தொ
 டு,—இவைகருநில - இவைகளை விசாரிசுகின்,—பாண்டிமொழி
 வா - அனுமானவளவைகட் செவ்விடத்துவ குற்றங்களாடென்
 ரெழுதி - லென்பதாம்.

இதனான யனுமானப்பிரயோகத்தினகட் படுங் குற்றங்
 க ளிசையென்பது தெரிந்தது கூறப்பட்டது.

அளவை-கசு.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்-உ௦.

“ஈரமூமளவையாகும்”

என்னு அளவை பதினாலும் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம்.

மே லிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? அளவை
பையுணாததி, அதன லதுமிககப்படும பதி
யிலக்கண முணர்த்துத னுதலிற்று

அச்சூத்திரத் திலக்கண மியாதோவெனின்? “அவற்றுள்,
சூத்திரநானே யாடிநீழவி னரியத்தோனறி, நாடுதலினறிப்
பொருணவிளங்க, யாப்பினுட்டோன்ற யாததமைப்பதுவே”
என்றார் தொல்காப்பியனார்.

மே லித்தலைவிருத்த மென்னுதலிற்றோ வெனின்? இப்பி
ரபஞ்சததக் கொரு கத்தாவுண்டெனறும், அநதககாத்தா சங்
காரகாததாவென் றுணர்த்துதலுதலிற்று.

ஒருவனோ டொருத்தியொன்மென் றுரைத்தி
டு முலகமெல்லாம், வருமுறை வந்துநின்று போவது
மாதலாலே, கருபவ னொருவன்வேண்டுந் தானமு
கலீறுமாயி, மருவிடு மநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநி
ன்றே. (க)

(இ-ள்.) ஒருவ ஒருவனோ டொருத்தியாகிய வுயர்திணையு
னோ டொ ம், ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டாநினைதவஃறிணை

ருத்தி யொன்றெ யுராய், சொல்லிய பிரபஞ்சமெல்லாம்
 ன றுநாதத்திமு
 லக மெல்லாம

வருமுறை வந் உபாதாநத்தினின்று தோன்றுமுடைமையி
 துநின்று போவ லே தோனறி, நிற்குமுறைமையிலே நின்று,
 துமாதலாலே ஓடுங்கு முறைமையிலே யொடுங்கி வருகையி
 னாலே, தோனறியு மொடுங்கியு மிப்படி க கா
 ணப்படுகையினாலே

தருபவ னொரு இவையிற்றைத் தோற்றி நிறுத்தி மொ
 வன வேண்டிம டிசுருவித்தவ காரிப்படுத்தகையா லொரு
 கர்த்தாவைக் கருதவேண்டும்.

தா ன்முதலீ ளுனமாக்கிப்போல வாதிமுத்தனனறி
 றுமாகி மருவிடு யநாதிமுதலுராய், ஞானமே தனக்கு வடி
 மநாதிமுதக சி வாய், நிலைபெற்று நிறகு மந்தக்கர்க்கா தா
 ததரு மணநிநி னே, சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கட்கு முரிபனா
 னறே ய் நிறபண. ஏ - று

“ஒருமொழியொழிதன் வினங்குகொளற்றித்தே” என
 வே, திதியுந கூறிபதாயிற்று.

உமமையிற்றுதகணினின்று விளக்கின வெண்ணும்மை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அநாதிமுத்தன் எழுவாய், மருவிடும் பயனிலை.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் - க - சூ - ம், எ
 னவறிக

இகளை யறுமித்தறியுமிடத்துக் கேவலாஹயி யறுமானத்
 தா ளறிக.

அஃதாவது? இப்பிரபஞ்சத்துக்குக் கர்த்தா வுண்டென பது - பிரதிஞ்ஞை.

அதற்கேது யாரெவின்? ஒருவேலு, டொருத்தி யொன் றென நவயவப்பட்டிருத்தலா லென்பது - ஏது.

அஃதென்போலவெனின்? கடாதி காரியத்துக்குக் ரு லாலணப்போலென்கை - திருட்டாந்தம்.

இக்கடாதி காரியத்துக்குக் குலாலணானென மதித்தாற் போல, ஒருவேலுடொருத்தியெனனுங் காரியத்துக் கொருகர் ததா வுண்டெனமதிக்கை - உபநயம்.

முன்சொன்ன திருட்டாநதத்துச் சீக்கத் திருட்டாத்திர ரொத்திருக்கைபா லேதுவாகிய காரியத்துக் கொருகர்த்தாவ ளின்னற் பிரதிஞ்ஞை திடம்பண்ணுகை - நிகமநம். (க)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு ப்ரமாணலட்சணங்களைக் கூறி, மேற் ப்ரமேய மாகிய பதிபசுபாசமெனனும் பதார்த்ததிரயங்களிற் பரத மோத் திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை; மேதுபூர்வமாக நிரு பிக்கின்றது.

பதி யென்றது, இத்திரனெனன நாமைகதேசே நாம் கிரஹ ணமாகத தேவேத்திரனெனப் பெற்றதுபோல; பதி எனவே. பசுபதி யெனப்பெறும்

பஞ்சாம்பதி, பசுபதி என்னும் வசநத்தினால்,

பசு பசுத்துவ சம்யோகாத்-என்னும் வசநத்தினால், அகா திபே பசுத்துவமாகிய வாணவப் பிரதி பந்தத்தினால் ஜீவான் மாச்சொல்லாம் பசுவெனப்பெறும்.

பந்தநாத் பாசமுச்சியதே - என்னும் வசந்ததினூல், ஆன்மாத்மகளுடைய விபுத்துவ சர்வஞ்ஞதையை யநாதியே பந்தித்திருக்கையா லானவாதிகளைப் பாசமென்றது.

ஆணவாதியென்றது, ஆணவங்காமிகம் மாயை யென்றது

பந்த மொன்றினு னென்னுமன் மூன்றைச்சொன்னது கற்பனா கௌரவமெனின்? அற்றன்று உபசர்க்க வசத்தினு லர்த்தபேதமுண்டி அஃகெப்படியெனினில்? ஆணவம் ஆனமாவின்னது சர்வஞ்ஞதையைத் தகைகையாலே ப்ரஜிபந்தம்.

காமிகம் ப்ரவாகாநாதியாக வான்மாவைப் பின்பற்றிக் கொண் டானமாவின்னுடைய புத்தியை, முத்தியி லிச்சைசெல்ல விடாமல், போகத்திற் ப்ரவாததிப்பிகையினு லறுபந்தம்.

மாயை யான்மாவின் விபுத்துவத்தை யாவரித் தேகதேச வர்த்ததியாகப் பண்ணுகையாற சம்பந்தம். இந்தபந்தங்கள் சமயோகமென நிப்படி பேதமாக வறியப்படும்.

* ரு-வாழி ப்ர-திவ-தயெ ஷு-வ-லீ-தெ ரு-க-
 ி-யா காரிவி ஜ-தஜ-வ-ந-தொ-வி ஷொ-ஷ ரு-வி
 தெ-னி-தெ-து-பு-ஜ-அ-நெ-ஸ-த- | லீ-மா-ஜ-ஸ-ந-
 த- வ-ரொ-ஷ-வி-ஷ-யெ-ரா-பு-கி-ர-ஸ-ர-வ-னி
 வ-கி-பு-ஸ-ரெ-ஸ- ஸி-வா-த-ய-கி-ரா-டீ-ஸெ-வ-வ-நீ-
 யெ-ஜ-தெ ||

சொல்லிப்போந்த பிரமாணங்களினுற் ப்ரமேயங்களை யறியப்பெறவேண்டும்.

அவைவருமாறு:—

ப்ரத்தியக் கூறாமா னுகமங்களுட் பிரத்தியக் கூறாமாவது, இத்திரியக் காஷியாகையான, முதற் பதியுண்டென்பதின் ப்ரமணதையு மிலக்கணத்தையு முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

(ஒருவனோடொருததி—மன்னிநினதே) எ-து. ஆன்பெண்ணலி தேசமுதலான காரியருடப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களி லினனதின்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்தின்று, இன்னபடி யழியுமென்று சொன்னபடியே, தோன்றிநின்றழிபககாண்கையால்; இப்பிரபஞ்சத்தையு னடாக்குவா னொருகாததாயேண்டும். அக்கர்த்தாதா லிதிரபஞ்சத்தைச் சம்ஹிதது, மீள்வு முண்டாகருவன அவலிலக்கண மேடுதெனின? அநாதிநினமல ஞானஸ்வரூபன் ஆகாரமேடுதெனில? சர்வவயாபியாய் நின்றே ஜடசித்தககளைப் பிரேரிப்பன. அவன நாமமேடுதெனின? அருஞானத்தை யரிக்கிறவனாகலின் அரணென்னும் யோககாமததையுடையவன் —இதுபொழிப்பு.

இனி விருத்தி —அத லிலக்கணமாவது, சூத்திரத்தட் பொருளானதியு மாண்டைக கின்றிபடையா தியாவையும் விளங்கக் தன்னுரைபானும் பிறநூலானு லையமகல வைங்காண்டுகையுறுபேபாடி மெய்யினை யெஞ்சாதிசைப்பது விருத்தி

பதிபசுபாசமுன்று பொருளும் பிரத்தியக் கூறாமாகக் காணப்படாமையி னதுமானத்தினு லறியவேண்டும்.

இனி ய்வய வியதிகோகி யதுமானத்தினுற் பதியுண்டென்னும்படி வருமாறு.—

முதற்சூத்திர மெழுபதுவிருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமென்றி, நின்ற விருத்தங்களினு மெடுததுக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். “குளகப்பலபாட் டொருவினைகொள்ளும்” என்பவாகலின்.

அந்வய வ்யதிதோகி யதூமானத்திற்கு

பிரதிஞ்ஞை

ஏது

திட்டாத்தம்

உபகயம்

நிகமநம்

என நைத்து ரூபமுண்டி.

இவற்றுள் 'தருபவனொருவன் வேண்டி' என்றது-ப்ரதி
ஞ்ஞை. க

'வருமுறைவந்துநின் றுபோவதூமாதலாலே' என்றது-ஏது.

'ஒருவனோ டொருந்தி யொனநென றுநைத்திமி முலகமெ
ல்லாம்' என்றது-காரியத்தவசாதனை.

'மண்ணினிந் கடாதிமெல்லாம் வருவது குலாலானே'
என்றது - திட்டாத்தம். ங

'எண்ணிய வருவமெல்லா மியந்துவன்' என்றது-உபகயம்.

'கண்ணுகாரியங்க ளெல்லாம் காரணமதனிற் காண்பன்'
என்றது-நிகமநம். ரூ

'ஈசனாரூசை' என்றது - பகூகருமத்தின் பலத்தினுண்
மகேஸவரன் ஏகனே ஜகத்கந்ததா வென்றது.

இனி நேறதுவுக் கைநதுகுணமு மைந்துதோஷமு முண்டி.
இத்தோஷநீக்க குணம்வருமாறு.—

க - பகூகருமத்தவம், பிரபஞ்சங் காரியரூபமாகலிற்
பஷத்தினையுண்டி; அகனூல் - அசித்தினைண்கிற வேத்துவாரபாச
நிரஸ்தம்.

உ - சபகூசைத்தவம், அது கடாநிகளிலுங் காரியத்துவ
மாக்குக் காண்கையால் - விருத்தன் ஏதவாரபாசநிரஸ்தம்.

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். ௨௬௫

௩ - விபக்ஷாத் வியாவிருத்தி, ஆத்மாவீற் காரியத்வமில் லாதிருக்கையால் - அநைகாந்திக வேதவாபாச நிரஸ்தம்.

௪ - அபாதித விஷயத்துவம், பிரபஞ்சத்திற் சூற்பத்தி லயங் காணப்படுகைபா லீஸ்வர கர்த்திருக்கத்துவ மில்லாமையி னென்ற தபாதிதமாகலில் - காலாததியாபா திஷ்டவேதது வாபாச நிரஸ்தம்.

௫ - அசதபிரதிபக்ஷத்துவம், உபாதாக காரணமான மா லையுந் துணைககாரணமான கணமமும் ஜடமாகையினும, பசு க்களுடைய ஞானக்கிரியை யாணவததினாற் றடுககபபட்டிருக் கையினும, இரண்யகர்ப்ப காராயணதிகள சிருட்டியநதர மீ ஸ்வரனா லு ஸ்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை யுடைய வ ராகையானும், பரமேஸ்வரனுடைய காத்திருப்பாவஞ் சா திக்கிற ததகு - ப்ரகரணஸமனென்னு மேதவ பாசநிரஸ்தம்.

இவி அநுமானத்தான்

தருமாத்ருமி யநுமானமென்றும்

காரணாத் காரியானுமானமென்றும்

காரியாத் காரணானுமானமென்றும்

உரையாலநுமானமென்றும்

காணகுபேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈஸ்வர கர்த்தருத்வஞ் சாதிககிறதற்குப் பிர பஞ்சங் காரியவித்தமாகையா லீக்காரியத்தை யறிதது டண னுவதாக ஞானக்கிரியா ஸவரூபமாகிய சத்தியு ள்ளி இ+ சத் திக்குஞ் சத்தி மானாகிய லீஸ்வரனுண்டென்று தருமா த்ருமியநு மானத்தினா லறியப்படும்.

எப்படியெலின்? மண்ணுந் திரிகையுந் தன்மிக் கடா திகளை வேண்டினவனுங் குளாலனுமிருக்க, குளாலனுடைய லீவரபா

ரமுண்டானும் கடாதிசுருஷி இல்லாதிருக்கி னில்லை; அப்படி யே மாயையுங் கனமமு மானமாககளு மீஸ்வரனு மெப்போது முண்டாவிருக்கையினு மீஸ்வரனுடைய சமவேதசத்திப் பிரவிரு த்தியுண்டாயிற் பிரபஞ்சமுண்டு இல்லையாகிற் பிரபஞ்சமில்லை யெனனு மன்வய விபதினோகியனுமான ததினும், ஜகதகாததா மகேஸ்வரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சாவகர்த்தா மகேஸ்வரனென்று ப்ரதிருகைபண்ணிக் கு லாலனைத் திட்டாகதம்பண்ணி யது பிரதிருகாவிரோதமெனி ன? அறறன்று காத்திருத்தவம்.

† பிரயோசககர்த்திருத்தவமென்றும்.

* பிரயோசசிய கர்த்திருத்தவமென்று

மிருவகைப்பட்டு.

† ப்ரயோசகர்த்தருத்வம் - ஏவுகிறது.

* ப்ரயோசசிய கர்த்திருத்தவம் - ஏவப்படுகிறது.

இவற்றுள் -

ராஸ்வர வெவவிடத்தும் பிரயோசகர்த்தா, குலாலாதிகள் பிரயோசசியகர்த்தாககளை

ஆகலிற் பிரதிருகாஹாநியில்லை ; திட்டாகத விரோத முமில்லை —

‘மருவிடு மநாதிமுத்த சித்திரு மன்னிரிந்தே - அநாதியே யானவத்தினுடைய தடையற்ற ஞானஸ்வரூபியா யான்மாக்களையும் முபாதாநங்களையும் பொருநதிரின்று சிருட்டியாதி யைந்தொழிக்களையும் சத்தியாலேபண்ணுமென்றிதன்பொருள்.

ஒருவ றொருத்தி யென்றென் றொருமைமாகக் கூறிய வாசியியர்கருத்து, இணையற்ற வீஸ்வர னிமித்தமு மீஸ்வர சமவாயு

சுத்தி யோனியும், ஆன்மாக்களுடைய கன்மத் துணைக்காரணமும், ஓடெனறதனால் விந்த வுபதானமாகுமளவி லிவ்வேதுவி னூற் பிரபஞ்ச முன்டாயிற்றென்பது.

இதற்குச்சம்மதி

* வளஷ்டொ — தெஷ்டொகொ வராயொ
 ஶிரயுதெஜு வொரஜெஸூரூ | ஶிதீத ஜீஸூர ஸெஷ்டொ
 உவொஷ்டொநப ஸ விநீ—ரூரூட் || ஸகஜு ஸ ஹ காரீ
 ஸு)ா த் ஸூரூகூராயு— ஸவெஷ்டொகூ |

இதனால் - ஜகதது நிரோதுகமெனறது தளளப்பட்டது.

வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே - எனறதனால் பிரபஞ்ச நிததியம், இதற்கொரு கர்த்தாவும் வேண்டா! என்கிற சார்வாகமதமும், பூர்வமீமாம்சமதமுநிரஸ்தம்.

தருபவ னெருவனவேண்டும் - எனறதனால் நிரீஸ்வரவாதி கண்மதமும், ஒருவனெனறதனால் - அநேகேஸ்வரவாதி மதமுந்தளளப்பட்டது.

தானமுத லீறுமாகில் - எனறதனால் நிதிதகியனென்று கூறப்பட்டது

மருவிடும் - எனறதனால் சகலவ்யாபியென்னப்பட்டது.

அநாதிமுத்தன - எனறதனால் ஆகிமுத்தரான வனத்தேஸ் வராதிக்கொப் போலன்றி ஸ்வதநதிரனென்று கூறப்பட்டது.

சுத்தரு - எனறதனால் தேஹந்திரியாதி சூழிதரெல்லாம் பிரயோச்சியகர்த்தாக்கள். தேஹந்திரியாதி ரூழிதரூய்ச் சுத்தசைதன்னிய ஸ்வரூபியாயுள்ள சிவனேபரம். தச்சததியோக பலத்தினூ ஸபரராயுள்ள வனத்தேஸ்வராத் தியதிகார புருஷ

உகம சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

ரெல்லாங் கிருக்யங்கோப் பண்ணுவார்ள். சிவனுக்குக் கேவல
சைதனலீபமே ஸ்வாநுபமல்லது ஸதுலகுக்கும சூனயருபமி
னறெனறது.

* தடிக்கம் லெவீகாவொதரெ — நஸூ-குலஸூ-கு
லெஹாநவஸூ-குநயூ-குலொ ஜரலெநக ரூ-குலொ
ஜமலெகஸ்ய-காரீகி.

—
ஞானப்பிரகாசநூ வருமாறு.

—0—

ஆகையாற் சாத்திரத்தினூறியு மறிவிற் சந்தேகம் வரா
தபடி யனுமானத்தினூற் சிவனை யறியுமுறைமையை யுணர்ந்து
கூன்றார்.

உலகமெல்லாம் தருபவன் ஒருவன்வேண்டும் - சிவதத்து
வமுதற் பிருதவீதத்துவ மீறாகும் தத்துவ தாத்துவிகமாதிய
உலகொரு கர்த்தாவையுடையது. இது...பிரதிஞ்ஞை.

காரியத் தனையால். இது வருவீத்த.. ஏது.

உலகது காரியமன்று ; உமகேதுச் சுவரூபா சித்தம், மம
தேதுச் சுவரூபா சித்தமன்று ; உலகு காரியம்.—

ஒருவனோடொருத்தி பொன்றென் றுணர்த்திடு மாதலா
லே - சரீரத்தைப்பற்றி யசேதனமாகவு மொருவனோ டொரு
த்தி பொன்றென் றகேமாதலு மறையப்படு மாதலால்,—

வருமுறை வந்துகின்று போவது மாதலாலே—இவ்வுளநீர்
து உளநிலநீரகி உற்பத்தி, திது, நாசமுறு மாதலால்;

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். உசுக்

இப்படிக்காரியத்துவ நிச்சயமாதலால் யாதொன் றிபா தொன்று காரிப மது கர்த்தாவையுடைத்து, எப்படி? கடம், இது ... திருட்டாந்தம்.

அப்படி யுலகிது காரியம். இது உபநயம். ஆகையால் அப் படி யுலகிது கர்த்தாவையுடைத்து...இது நிகமனம்.

அந்தக் கர்த்தாவின திலக்கண மெப்படிபென்னில்,—
தான-அந்தக் கர்த்தாவானவன்,—

முதலீறுமாகி மருவிநிம் - சிவநத்துவ முதற் சுத்தவித்தி யா தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசாதாரண சாதாரணசா தாரணங்களாகிய தத்துவநாத்துவிக புவன சூக்குமதேக துலதேக போககிய சுத்தாதத்துவப் பொருள்களைச் சுத்தமாபை யினின்றிஞ் சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

ஸ்ரீமத் அநநதேசுரக் துவாரத்தினாலே மகாசுருட்டியிற் காலதத்துவமுதற் பிருதிவிதத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண வசா தாரண சாதாரண சாதாரணங்களாகிய தத்துவ தாததுவிக புவன சூக்குமதேக துலதேக போககிய சுத்தாகுத்த வசுத்தா தவப் பொருள்களை அசுத்தமாபையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டித்து துத் திதித்துச் சங்கரித்து,

குணதத்துவத்தள்ளும் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதி யின தக்கிரத்த நிலயராகிய, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட நாதத்துவாரத் தினாலே,மத்தி ம சிருஷ்டி கோறும் அசாதாரணம் மகாப்பிரள யபரியந்தம் இருக்கு மென்றுகொண்டு, குணதத்துவ முதற் பிரு திவி தத்துவ மீறாகுஞ் சாதாரண அசாதாரண சாதாரணசா தாரண தத்துவ தாத்துவிக புவன திவ்விய துலதேக போ க்ய அசுத்தாதத்துவப் பொருள்களையும், பின்னும் குணதத்துவத் துள் மத்திமப் பிரளயத்திற் பிரகிருதியின தக்கிரத்த நிலயரா.

கிய பிரம விட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும் பிரமாண்டத் தண்ணிலையராகிய பிரமவிட்டுணுத் துவாரத்தினாலேயும், சில திவயா திவஹ்ய தூலதேக போககிய வசுத்தாத்தவப் பொருளகளையும் பிரகிருதியிலேநின்று சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்த —

முதனடு லீறுமாகி மருவிடும் -எனறுகொள்ளுகலால், முதலென்று சொல்லும் சிருட்டி கர்த்தாவாயும், நடுவென்று சொல்லும் திதி கர்த்தாவாயும், ஈறென்று சொல்லும் சங்காரகர்த்தாவாயும் பொருந்திடும்.

அதவன்றி ச சுவபாவத்தினாலேயும் அகந்தேசுவர த்வாரத்தினாலேயும் திரோபாவ கர்த்தாவாமாம், சுவபாவத்தினாலேயும் அகந்த ஸ்ரீகண்டாதித் துவாரத்தினாலேயும் அதுககிரக கர்த்தாவாமாம்.

சரீரிகளே கர்த்தியம்பண்ணுகலால், அசரீரியாயிருக்கின்ற உமது கர்த்தாவுக்குக் கிருககியமெப்படிக்கூடும்? சத்தியம். ஸூரத்தி யிரண்டிவிதம் — சலையெனறும் அசலையெனறும். சலையாயிருக்கின்ற ஸூரத்தி யவாககில்லாதபடியினாலே,—

அநாதிமுதத சித்தநமன்னி நினதே - அசலையாகிய நித்தியமுத்த சிம்சத்தி ஸூரத்தி பொருந்தி நினதே.

தான் முத லீறுமாகி மருவிடுமென்று பொருட்புணர்ச்சி போதிக்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையா னுணரப்படு மிப்பொருள்களதுண்மை மூன்றுகூத்திரத்

தா னுணர்ந்துவான் ரொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைககு அளவை கூறுகின்றார்.

எ - து. அவனவளதுவெனனும் அவயவப்பகுப்புடைய பிரபஞ்சம், தோனறுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற் றேன்றிநின்று அழிதலுடமையால், அதுதன்னைத தோற்றுவிப்பா னொருவினை முகலை அவாய்நிற்கும். ஆகலான, அவ்வுலக மொடுங்குகற்கு ஏதுவாய் நின்ற சங்காரசாரணனே! அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநாதிமுததகித்தருவாய் நிலைபெற்று நின்று, அநாதிபெத்த சித்தருவியன்பொருட்டு மீளவு மவவுலகத்தை முன்போல மருவுவிசுகம அதனால் அவனையுலகற்கு முதற்கடவுளென்பதாம்.

“கொள்ளப்படா துமறப்பதறிவிலென்கூற்றுக்களே” என்பதனுட் கொள்ளப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னுமொருமை அத்கொழின்மேனின்றது

உம்மை இரந்தது தழீஇயிற்று.

ஒருவனையெனனு மிரண்டாவதும், தானையென்னும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாராததாறொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மைசிறப்பு. ஆகியென்பதுபெயர்.

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல்.

“குடிபொன்றிக்-குற்றமு மாங்கே தரும்” என்றும்போல விய்விரூபி விகாராதற் றொக்கது.

முழுவதுமொடுங்கியபின் முதல்வனெவ்வாறு நிற்பனென்; னுங் கடாவைவிடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்தருவாய் மன்னிநின்று என்றார்.

ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்தருவென இனம்பற்றி யடையடுத்திவின்
 அநாதிபெத சித்தருவுமுண்டென்பதுஉம், மீளவுமருவுவித்
 தல் அதன்பொருடென்பதுஉம் பெற்றும். “மலத்தளதாம்”
 எனரார் முதனுலாசிரியரும்

ஒருவனூடொருத்திபொனறென்றுரைத்தலாகிய அடை
 மொழி, வறதுநீன்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்
 பேதுவாய் நினரது.

இது மூன்றாமுமாயும் மூன்றுபயனிலையுமுடைத்தாய் முத
 னான முதற்குத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகாண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞானபோதமும் சிவஞான சித்தியும் ஒரு கருத்
 தா விருகருமென்று பரபட்சத்தி லிந்த னூலுக்குச் சொன்ன
 பாயிரத்திற் னூற்பெயர்சொன்ன திருவிருத்தஞ் சொல்லும்.

அஃதெவ்வனே யென்னில்? போத மிகுத்தோர் — மூற்
 சணனத்திற் செய்த சரியை கிரியா யோகங்களின முகிற்
 சியிஹ லுண்டாகிய சிவஞானத்தின் மிகுதியாலே பூனோகத்தி
 லேவற தவதரித்த பெரியோர்களுக்கும்,—தொகுத்த பேதமை
 க்கே பொருநதிறோர் — அநாதியே பொருந்தி யிருக்கிற அஞ்
 ஞானத்தோடே கூடி யொன்று மறிபா திருகிவர்களுக்கும்,—
 இவர்க்கணி - இறவ விரண்டு பேற்கு மன்றி, — சதிப்பாற்
 பேரக வேதறெறியெனு மவர்கட் கறிய - ஜநக மரண தக்கத்
 தக்கஞ்சி மோகூந்தைப் பெறுகைக்கு வழியே சென்று தே
 ளுகிற விருப்பத்தை யுடையவர்களுக் கறியத் தக்கதாக, —

முன்னு ளிழைவ னருணநதி தனக் கியம்ப - முற்காலத்திலே ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன ஸ்ரீ நந்திகேஸ்வர் தம்பிரானாற் கு அருளிச்செய்த ஞானசாத்திரத்தை — கைதிகோதிரகுட் சனற்குமாரர்ச்சுக்கூற - ஸ்ரீநந்திகேசதேவ தம்பிரானர் குற்றமற்ற திருவருளிலுடெ கூடியிருக்கிற சனற்குமார பகவானுக்கருளிச் செய்ய, — குவலயத்தி லவ்வழி யெங்குருநாதன்கொண்டி - சனற்குமார பகவானுதியாகச சத்திரஞான தரிசனிகள் பூலோகத்திலே மருகச்சாததிரததைக் கொண்டெழுந்தருளி வந்து எனனுடைய வாசாரியனாகிய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானாற்கு அநதக் கிரமத்திலே அருளிச்செய்ய, — தீதகல வெமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்தரைப்பன சிவஞான சித்தியெனறே - மெய்கண்டதேவ தம்பிரானர் எனனுடைய வஞ்ஞான கீங்கவொன்றுக்கும் பற்றாத வெணக்குத் திருவுள்ளம்பத்தின சிவஞானபோதத்திலுண்டாகிய சம்பிரதாயத்தையாராய்ந்து பாராதது, ஒன்றுமறியாத காணுஞ் சிவஞான சித்தியென்று ஒருசாததிரமாகச் சொல்லாநின்றேன.

எனவே சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரமும் அந்தச் சூத்திரங்களுக்குச் சூரணகரு மருகச் சூரணகருக்கெண்பத் திரண்டு வெண்பாவு மாகச் சொல்லும் இந்த முன்றுவகையிலு முள்ள வாத்தகதைத் தாமெடுத்திகொண்டு, சுபட்சம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்தக்கு மாக முன்னுத் திருபத்தேழு திரு விருத்தமாக வருளிச்செய்தா ரெண்பது கண்டு கொள்க.

அளவைப் பிரமாணத்தில் 'அகாதியேயமலனாய்' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'உணர்த்துதலுடதேசத்தான்' என்று சொல்லுகையில், மேல்உலகாயுதன் அப்படி யொரு பதியுண்டென்றும், ஒரு

பசுவன்டென்றும், கீர்சொன்னது உள்ளதொன்றல்லவென்ன? பின்னையுள்ளதேதென்ன, பிரத்தியட்சமாயுள்ள நாலுபூகங்களுமே யுள்ளது, அது நித்தியமுமாய் ஜடமுமாய் நிற்குமென்று சொல்ல: இல்லைபென்ற கர்த்தாவை யுண்டென்றும், அவன் நித்தியமென்ற பிறவஞ்சத்தை யனித்தியமென்றும், மேல் மறுத்தருளிச் செய்கறா.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென்று காத்திடு முலகமெல்லாம் - நீ நித்தியமென்ற பிரவஞ்சம் அவ னவ னென்ற யுயர்திணையாயும், அது வென்ற அஃறிணையாயும், மூன்றுவகையாகச் சொல்லப்பட்ட பிரவஞ்சங்க ளெல்லாம்,—வருமுறை வந்து நின்று போவது மாசலாலே -தோன்றுகிற கிரமத்திலே தோன்றி, நிற்கிற கிரமத்திலே நின்று, அழிகிற கிரமத்திலே யழிவதுமாய் வரும். ஆகையாலே பிரவஞ்ச நிமித்தியம். அதுவன்றியும் பிரவன்சம் ஜடமா யிருப்படியாலே இதுதானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகையாலே,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - இவயிற்றை யுண்டாகுவா லொரு கர்த்தாவுண்டாகவேணும். பாஞ்சராத்திரி பிரபஞ்சஞ் சீருட்டி கததாவாலே யுண்டாவதொழிந்து சங்காரகாததாவாலே யுண்டாகுமோ வென்ன? அவனைமறுத் தருளிச்செய்கறார்,—தானமுதலீறுமாகி மருவீடும் - சங்காரகத்தாதகானே சீருட்டி காததாவாயும், திகததாவாயும், தோற்றிவிக்கவு மிரட்சிக்கவுங் கர்த்தாவாய்ப் பொருந்திநின்றுசெய்வன. அப்படிச்செய்யில், அவனையுமொரு கத்தாப் படைக்கவேண்டுமென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்ல, அவனை ஒரு கதகாப்படைக்கவேண்டுவதில்லை; அஃதெங்கனே என்னிசை? அநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே - அநாதியே சர்வத்தையும் பொருந்திநின்று காரியப்படுத்துகச் செய்தேயுந் தானொன்றுடனுந் தோய்வற நிற்கிற ஞானமே தனக்குத் திருமேனி

யாக வுடையவன். ஆகையாலே தனக்குவேண்டின வடிவு தானே கொண்டு நின்று செய்வன.

இதனாற்சொல்லியது உலோகாயுதன் பிரவஞ்ச நித்திய மென்றுங் கத்தாவில்லையெனனு மவனை மறுத்தது; பிரவஞ்ச மநித்திய மென்றுங் கத்தாவுண்டென்றும் சங்காரகத்தாதானே சிருடடியையுஞ் செய்வனெனனு முறமையையு மறிவித்தது. ()

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஒருவனோ டொருத்தியொன் றென றுரைத்திடும்உலகமெல்லாம்-அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவேனறும இவவாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாய்க்கூறப்படுமபிரபஞ்சத்தொகுதி, — வருமுறை-தோனறுதற்குரிய சங்காரிய முறையால், — வந்துநின்றபோவதுமாதலாலே-தோன்றினறழிசலுடைமையால், — தருபவ னொருவனவேன்ம - அதுதனைத தோற்றுன்பபா னொரு வினைமுக்கை யவாய்நிற்குமாகலான, — ஈறுமாகி - அவ்வுலக மொடுங்குவதற் கேதுவாய்நின்ற சங்காரகாரணனே, — அநாதிமுத்த சித்தரு மன்னிநின்றே - அஃதொடுங்கிப் பின்னும் அநாதிமுத்த சித்தருவாய் நிலைபெற்றுநின்றது, — மருவிடு - அநாதிபெத்தசித்தருவின் பொருட்டு மீளவு மவ்வுலகத்தை முன்போல மருவுவிக்கும், — தானேமுதல் - அதனா லவனே யுலகிற்கு முத்தக்கடவு ளென்பதாம்.

இஃது முதலான் முதற்குத்திரம் போல மூன்றாமாயு மூன்றுபயநிலையுமாய் முக்கூற்றதாமாறுகரண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகாயுத விப்பிரபஞ்சத்துக்குக தோற்ற மொடுக்க மில்லா
 திருக்கவு மஃதுண்டென்று சொன்ன தெப்படியென்று
 சொல்ல; அவனை மறுதது மூன்று விருத்தத்தால்
 உணர்த்துகுறா.

உதிப்பது மீறுமுண்டென் றுணாப்பதிங் கென்
 னைமுன்னோ, மதித்துல கநாதியாக மஃனிய தென்ப
 றெனனி, லிதற்குபா னநுமானாகி யெடேனிப் பூதாதி
 யெல்லாம், விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலான் மேதி
 னிககே. (உ)

(இ-எ) உதிப்ப இப்பிரபஞ்ச மொருகத்தாவாலே தோ
 துமீறுமுண ன்றிநினை ரெடுகுமென்று நீர் சொல்லிய
 டென்றுரை தெனனை, அஃதெக்காரண மென்னில்?
 படதிங்குணனை

முணனோர் ம ப்ரகஸ்பதிபகவான முகலிய வாசிரிபமா
 தந்ததுல கநாதி ரிப்பிரபஞ்சத்தை யநாதிபென்று தணந்து
 யாக மஃனிய சொல்லுயர்கள் என்று நீ சொல்லில்?
 நென்பொன்னில்

இதற்கியான இந்த விசுவந்தானே தோன்றிநினை ரெ
 றுமானாகி பெ டிங்கு மென்பகற் கறுரானமுகலிய பிரமா
 டேன ணங்களை பெநித் துககரித்துச் சொல்லுவதி
 ல்லை. அஃதெக்காரணமென்னில்?

இப் பூதாதி நீப்பிரச்சியட்ச வாகியல்லோ, உணக்கறுரா
 யெல்லாம் விதிப் ன மெடுத்துச் சொல்லுவதில்லை; இந்தப்பூ

படி தோற்றி மா மியினகண்ணே பூகாடியான சரீரங்கனெல்
 யக் காணான லா மீசுரன விதிககப்படபடிபே தோன்றி
 மேதிவிககே நின நழி பக் காணகைபா விதனை யுள்ளபடி
 யுணாவாயாக எ-று

இதற்குப் பிரமாணம் ஸ்வாயம்பு வாசகம் எனவறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இச்சூத்திரத்தி லாந்தகங்களை யொவ்வொருமகத்தி னவா
 க னொவ்வொருபகத்தைப்பற்றிச் சங்கைபண்ணி யதற் சூத்த
 ரகுசொல்லி ஜகதகர்த்தா லீஸ்வரன ஏகனே அநேகானமாக
 களுடைய மலகன் றானு குணமாகச சுத்தாசுததமாபகளிற்
 தனு காரண புவன போகங்களை யுன்டாககிப் + பாலித தழிப்
 பனென்பகை மேற் கூறுகின்றது

+ பாலித்தல் - திதித்தல்

இதில் 'வருமுறைவகதநின்றுபாவதுமாசலாலே' என
 பதற்கு, லோகாயுகச சங்கைய முத்தரமுமாக, மேன மூன்று
 விருத்தததாற் கூறுகின்றது.

உ'மை இறுதிக்கணினது விளக்கினஎண்ணும்மை

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சித்தரு என்பது எழுவாய், மருவிடும் எனறது பயவினை

* இக்கருத்த - க - செய்யுளினகுறை, ஈண்டு சிங்க னோ
 க்காய் இச் செய்யுளில் அதிகாரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(உதிப்பதமீது ... எனவில்) - இச்சகத்திற்குத் தோ
 ற்றமுகாசமு முண்டெடைதென்னை, பெரியோர்கள் ஷீசாரி

த்துப்பார்த்த ஜகத் தநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளதென்று சொல்லுவார்களென்று சொல்லின்? (இதற்கியானதுமானுதி . . மேதினிகே) எ - து நீ தோற்றமுமொடுக்கமுமில்லை ஸ்பாவ வமாபென்ற வசநத்திற் கறுமானுகமங்கள்கொண்டுசொல்லேன; பிரத்தியக்ஷமாகப் பூதங்களை முதற்காரணமாக நர பசு பக்ஷி கிருமி கிடாநி கேகங்களும், விருக்ஷகுள மல தாபர பாஷாணுகளெல்லாம், இன்னதிலினனபடிருபமா யினனடடி பவித் தினனபடிநசிக்குமென்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே, மகாபூதங்களினினதுந தோற்றமுமொடுக்கமும் பூமியினக ன்ணே காணலால் பூமிபாதிமகாபூதங்களுங் காரியவததாயிரு க்கையினால், இதற்குமொருகாரணமும், அக்காரணத்திற்காரியத் தையுண்டாக்குங் கர்த்தாவு முண்டென் நிதன்பொருள.

பூதாதியெனறதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது.

இதனால் ஜகத்து-சாதியே! வேதத்தில் ஜகத் தநாதியென்றிருக்க விவன்சாதியெனறதுவேதவிருத்தமெனின்? அநாதியென்றவாகசிபத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆகியிலே தாற்பரிய மாகையால் விரோதமில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உலகொரு கர்த்தாவையுடைத்து, காரியமாதலால், உலகு காரியம் ஒருவனோடொருத்தி பொன்றெனறுணாத்திடுமா தலாலும், வருமுறைவந்த நின்று போவதாதலாலும், என்று காரியத்தைச் சாதித் ததனால் கர்த்தாவைச் சாதித்தீர்; அது கூடாது. பிரதிவிமுத லுலகிற் றோற்றநாசங் காணாமென்று நோகாயுதன் ஆருகதன்முதலோர் சொல்ல, மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை - உலகுக்கு உற்பத்திபாதலு நாசமாதலு முள்ள தென நிசைப்பதேது,—முனனோர் - தர்க்க முதற்சாததிர முணர்ந்தோர்,—மதித்து - தர்க்கித்துநிச்சயம்பண்ணி,—உலகு - பிரபஞ்சம்,—அநாதியாக - எப்போது மிப்படியிருப்பதாய்,—மன்னியதெனபர் - நிலைபெற்றதெனறு நிகழ்த்துவர்,—எனனில் - எனறு நீ சொல்லில்,—இதற்கு - நீ சொல்லு மிகதவார்த்தைக்கு,—யான - நான் நீ பிரததியகூடவாதி யாகையினாலும், இது பிரத்தியட்ச சித்தமாகையாலும், பிரத்தியகூப் பிரமாணமாததிரமன்றி,—அதுமானுதி யெடேன - அதுமானுகமப்பிரமாணங்கள்த் தொடேன, பின்னை யறியுமாறெப்படி யெனனில்—இப்பூதாதிமெல்லாம் - பூதங்களையாதியாகக் காரணமாக வுடைததாய்ப பூதபரினாமமாகிய உட ஹர்மர முதலிய விவவுலகிற் பொருநகரிய பொருள்களெல்லாம்,—விதிப்படி தோற்றிமாயக்காணலான மேதினிக்கே - பூமிபின கண்ணே கன்மமுறைமையி லீசரசங்கற்பத்தினு லுற்பத்தி நாசமாகப் பிரததியட்சப் பிரமாணமாகிய சிற்சகதிபொருநகரிய நேததிரத்தினுற்பார்த்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அம்முனநனுண் முகற்கூற்றை இருபத்தேழுசெய்யுளான் வலியுறுத்துவான ரொடங்கிலார்.

எ - து. உலோகாயதநுலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தாசன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலைத்தொழிலொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களதுண்மை பெறப்படாதெனின்?—ஈண்டு நீ விதித்த விதி

யாகிய நிலைத்தொழில்போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடனிகழுக காண்டலான, இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட கரட்சிபளவை யொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்க ளெடுத்துக்காட்டல் வேண்டாமென்பதாம்.

படி உவமவுருபு.

“தோற்றமுமீறு முள்ளதனபாலே கிடத்தலின்” என்றார் முதலாலாசிரியரும்.

மேதினிககென்பது உருபுமயக்கர்.

இஃகானே உலோகாயுதன மதம்மற்றி நிகமுமாசங்கையைப் பரிசுரித்து முத்தொழிலுண்மை சாசிககப்பட்டது.

பரபககத்துட் சிததாநதப் பாவையாற் பரபககத்தாரை மறுத்தாரா; ஈ ணடுப் பரபக்கப் பாவையால் அவா கூறு மறுப்பைப் பரிசுருத்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார் இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலனமையுணர்க்.

வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவு முலோகாயுதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்ற மொடுக்க மில்லையாயிருக்க வுண்டென்ற தெபபடியென்று சொல்ல, அவன் மகமறுத்து மே லருளிச்செய்கிறார்.

உதிப்பதுமீறுமுண்டென்றுரைப்பதிக்கென்னை முன்றோர் மதித்துல களுதியாக மன்னியதென்பர் - பிரபஞ்சத்துக்குத்,

தோற்றமுமொடுக்கமு முண்டென்று சொல்லுகிறபடி யெப்படியே! ஞாதரக்கள் விசாரித்துப் பார்த்துஇந்தப்பிரபஞ்ச மநாதியே நிலைபெற்றுள்ள தெனறு சொல்லுவர்,—எனனில்-எனறு நீசொல்லில்,—இதற் கியானநுமாதியேடென-நியிட்டடி நித்தியமென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்ச மநித்தியமென்று காட்டுகிற விதனுக்கு நான அதுமான முதலான பிரமாண மெடுத்தசொல்லவேண்டியதில்லை,—இப்பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றிமாயக காணலால் மேதினிகே - இந்தப் பூதகாரியமான தேகங்களெல்லாம் பரமேசுரனாலே விதிக்கப்பட்ட விதியின வசத்தாலே இந்தப் பூமியினகண்ணே தோன்றி நின் ரழிப்பப் பிரதிக்ஷியடசமாகக் காணலாம்

உலகாயுகன நீர்சொன்ன கத்தாவென்ப தொன்றில்லை நாறு பூதங்களுமே யுள்ளது அது நித்தியமாயிருப்ப சொனறெனன; ஒரு வடிவிலேநின்று மொருவடிவு தோன்றி நின் ரொடுங்குகலால் பிரபஞ்ச மநித்தியமெனறும்; இது ஜடமானபடியிலுலே இதைக்கொண்டு செய்வா ரொரு கர்த்தாவுண்டெனறும், அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் —சுவரூணபோதம் “பூதாதிய்று முதலுந்துணையாகப், பேதாப்திதிபாகும் பெத்திமையிலோதாரோ, வொனரொன்றிற்சூனறி யுளதாயிறக்கண்டு, மனறெனறு முண்டென்ன வாய்கது.” என்றும், பரபட்சம் “பூதமானவை நித்தமென்று புகனறகெனனை யுருககளா, யாதானோடழிவாகுமாதவி லாகருவோரவர் வேண்டிடுங், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுலோருளர்கண்டனஞ், சிதனீரி னெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாருகெய்கையே.” என்றும் “பூதமாவவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு, மாதலாலொரு நாசனிங்குள னென்றறித்துகொளையனே, பேதமான கடாதிமண்ணினி

ல் வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாத குலாலனூல்வரு செயி
கைபென்று குறிப்பதே.” என்னுமது கண்டுகொளக.”

சித - ப, ரு - உச - செ.

இதனூற் சொல்லி பது உலகாயுதன் பிரபஞ்ச னித்தியமெ
ன்றும கத்தா வில்லை யென்றுந் சொல்ல, அவனை நோக்கிப்
பிரபஞ்ச மநித்தியமென்றுங் கத்தா வுண்டென்று மறுத் தரு
ளிச்செய்த முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

முனனூர் - உலகாயதனூ லுணர்ந்தோர்,—மதித்து-கா
டசியளவைக கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென மதித்து,—
உலகநாதியா மனனியதென்பார்- உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு
மென்பர் ஆகலான,—உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பது-
நிலைத்தொழியேயன்றி யேனைத்தோற்றநாசங்கன துண்மைகூ
றுவது,—இங்கெனனை பென்னில் - இவ்விடத்துப் பெறப்படா
தெனின,—விதிப்படி-நிவிதிதகவிதியாகிய நிலைத்தொழில் போ
லவே,—மேதினிக்கு-இவ்வுலகின்கண்,—இப்பூதாதியெல்லாம்-
இப்பூதமுதலிய பிரபஞ்சங்கொல்லாவற்றிற்கும்,— தோற்றி
மாயககாணலான - தோற்றநாசங்களாகிய இவ்விரண்டுதொழி
லு முடவிசுழக காணலான்,—யானதற்கு-யானினைச் சாதித்
தற்கு, — அதுமாளுத்பெடேன் - நீகொண்ட காட்சியளவை
யொனதேயமையுமாகலி னீண்டதுமானமுதலிய வேறுபிரமா
ணங்க ளெடுத்துக்காட்டுவே னல்லே னென்பதாம்.

இதனூனே உலகாயதமதம்பற்றி நிகழு மாசங்கையைப்
பரிகரித்து, முத்தொழிலுண்மைசாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இயல்புகாண் டோறழிமாய்கை யென்றிடி னியல்
பிணுக்குச், செயலதின் றியல்புசெய்தி செய்தியே லிய
ல்பதினாறு, மியல்பதாம் பூதந்தானே யியற்றிடுஞ்செய்
தியென்னிற, செயல்செயவ - னொருவன்வேண்டுஞ்
செயற்பபும் சேதனத்தால். (௩.)

(இ-ஊ.) இயல்பு இந்தப் பிரபஞ்சம் தானேதோன்றித் தா
காண்டோ னேயழிகை யியல்புகாணும்,இதற்குக் கததா
ற்றி மாய் வேண்டுகுதில்லை

கை

என்றிடி ன என்றுநீ சொல்லின்?

இயல்பிணுக்கு நீசொல்லுகிற வியல்பாகிய பூமிமுதலிய
ச் செயலதினாறு நாலுபூதத்திற்குக் தாந்தாஞ்செய்யுந் தொ
ழிவில்லை.

இயல்புசெய் பூதங்களினது தத்தம் வ்யாபாரந்தானே
தி யியல்பெனின?

செய்தியே லி நீசொல்லுகிற தொழிலையே யியல்பென்
யல்பதின் றும் று சொல்லுவையாகுந்? அதனைவிட்டுவிடு.

இயல்பதாம் சுபாவமாயிருக்கப்பட்ட பூதங்கடானே
பூதந்தானே யிய தததந்கொழில்களைச்செய்யாநிற்குமெனின்?
ற்றிடுஞ்செய்தி பூமிகம்பிப்பானேன், ஓரிடத்திலேநீர்சுடுவா
யென்னின னேன், ஓரிடத்திலே யகநி சுடாநிருப்பா
னேன், வாயு சலியாநிருப்பானேன், இப்ப
டிக்காண்கையிலே

செயல் செய் பூதங்கள் ஜடமாகையர் வித்தத்தொழி
 வா ளெருவன் ல்களைச் செய்வா ளெருகத்தாவேண்டிங்கா
 வேண்டிஞ் செய ண்; ஜடமானபூதத்தானே காரியப்படமா
 த்படும் சேதனத் ட்டாத. ஆதலால் ஒருசேதனை காரியப்படு
 தால் ததக் காரியப்படும். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதழுக ளுலு திருவிருத்தத்துக்கும் ப்ரமாணம் பார்க்கி
 னையெனனு மாகமமெனவறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

இயல்புகாண டோற்றிமாய்கை யென்றிடி. வியல்பினுக்கு
 ச் செயல்தினை - மஹாபூதங்களிற் தேகாதிகடோற்றுக்கிறது
 மொடுக்குகிறதும் ஸ்வபாவமே யெனின்? ஸ்வபாவமானது ஷ
 ட்பாவவிகாரம் பொருநகாது,—இயல்புசெய்து செய்தபே லிய
 ல்பதினமும்-இங்கனத்தொழிற்படுவதே ஸ்வபாவமெனின்? வி
 காரப்படுகிறது ஸ்வபாவமல்லவாம்,—இயல்பதாம் பூதகதா
 னே விாற்றிடுகு செய்தியெனின் செயல்செய்வா ளெருவன்
 வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூதங்கடானே தேகாதிகளைத் தன
 விடத்திலு ள்டாக்குமெனின்? இந்நகாரணத்திற் காரியத்தக
 யுண்டாகுகிறவ ளெருவன்வேண்டும்,— செயற்படுஞ்சேதநத்
 தால் - பூதங்க ள்சேதமாகையாற் கர்த்தாவினாலே காரிய
 ப்படுமென் றிதனைபொருள்.

இதனாற் சுவரபாவிச மன்று ஜகத்வுதக மென்றது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

உலகுக் குற்பத்தி நாசமுடாது, அஃதொரு கர்த்தாவை வி
ரும்பாம லியல்பி லாமெனை ; மறுத்துணர்த்து கினரார்.

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடில் - உபாதாக
காரணத்திற ரேறறி யொடுங்குவது காரியப்பொருளினது ச
பாவமெனறந் சொல்லி, —

இயல்பினுகருச செயலதின்று - இயல்பாயிருக்கும் பொரு
ளுக் கொருபோதுண்டாய் ஒருபோதினறும்க் காரியப்படுக தன
மையினறு, —

இயல்பிசய்தி - அப்படிக்காரியப்படுவ தப்பொருட சபா
வமெனறு நீசொல்லி, —

செய்தியே லியல்பதின்றும் - காரியப்படுமாகில் அப்பொ
ருட்குச் சபாவ மில்லையாம். அப்படிச் சொல்ல யேண்டுவ
தில்லை, செய்தி யியல்பதாம்; உற்பத்திகாச யோககியமாகிய
வியல்பில்லாத பொருள சர்வ சாமர்த்தியமுடைய கர்த்தாவி
னாஹ் தோற்றுவித் தொடுக்கப்பட்டாது; ஆதலால் காரிய
ப்பொரு ளுற்பத்தி நாசமாகு மோ ரியல்புடையது, ஈரியல்
புடைய தனறு. அப்படியாயி னுற்பத்தி காலத்தது நாசம், நா
சகாலத துற்பத்தி காண திருப்பா னேன? உள்ளது. தற்
காலத துற்பத்தி ரூபமாயும் நாசரூபமாயும் நாசோற்பத்திக
னோரி பல்பாயிருக்கும் பௌத்தனுக்குப்போல, தற்காலத் திரி
யல்பா யிராது. அந்த வுற்பத்தி நாசங்கள் காரியப்பொரு
ளிற் கரணப்படுதலாற் காரியமாய், செயற்படும் பொருள்செ
ய்ப்பவளை விடாதாதலால்; அந்தவுற்பத்தி நாசங்களொருங்கே

உதக

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.,

யொருகாலத் தோரியல்பாயிருநதாலுந் தனது தனது காரியம
ஹைதலாகு முருபந் தனது கர்த்திருகாரக முகந் காரகங்களி
னறி முகந்காரணதநினினுந் கோனறாது. ஆதலாந் கர்த்தா
வை விருப்புதல் காரியததுககுண்டு. சம்மதமே! இதைல்லா
முமகருமாதலால்,—

செய்தி இப்பதாம் - காரியம் இயல்பதாம், சிருட்டி திதி
சங்காரங்களை பூதநதானே கர்த்தாவாய்,—

இயற்றிடுமெனில் - பண்ணுமென்று லோகாயுத பகூலு
யிருக்குமநீ சொல்லில், அப்பூதங்கள்,—

செயற்படுமசேதனததால்-காரியமாகுஞ் சடமாதலால்;—

செயல் செய்வாடுருவன் வேண்டும் - பூதகாரியத்தினது
தோற்றம் நிற்கல் போதந் ரெழில்களைப் பண்ணுமொரு கர்த
தாவைவிரும்பும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

எ - து. அத்தோற்றககேடுகள் உலகிந் கியல்பாகலின அ
வற்றிற்கு வினாமுதல் வேண்டபபடுவதனறெலில்,—தோனறலு
ந் கெடுதலும் விகாரமாகலின விகாரமாத லியல்பிற்குக் கூடா
து. அங்நனம் விகாரமாதலாலே உலகிந்கியல்பெனின? அவ்
வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்தின வேறாய் இயல்பென்பதொன்
றில்லையெனப்படும. படவே, தோற்றிமாய்கைஇயல்பெனபது
விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும். இனி இயல்
பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதகான்கும் இயல்பா
யுள்ளன. அவை தோற்றிமாய்கலாகிய விகாரத்தைச் செய்யுமெ
னின? நன்றுசொன்னாய்; அவை அங்நனந் தொழிலுற்று நிக்

சூத் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டிப் பெயரெச்சம்.

அசேதனமென்பது செய்யப்படு பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது

சாததன் தனனைக் சூத்திரஞென்புழியும், சூத்தியது கையும் சூத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின்; வினைமுதலுஞ் செயப்படுபொருளுமொன்றாதல் யாணடுமின மையுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சத் தக்கு அகையு மழிகையு மியல்புகாணும், அதற்கொரு கதகா வேண்டியதில்லையென்று உலோகாயதன சொல்ல; அவனை நோக்கி மேலு மறுத தருளிச்செய்கிரார்.

இயல்புகான் டோற்றிமாய்கை யென்றிடின - பிரபஞ்சத்தானே தோன்றுகையு நிற்கையும் அழிகையுமாய் வருகிறது அதற்குள்ள வியல்புகாணும், இதற்கொரு கதகாவேண்டிய தில்லையென்று நீசொல்லில்,—இயல்பினுகஞ்ச் செயல்தின்று - நீஇயல்பென்று சொல்லுகிற பிரபஞ்சம் சடமாகையானே தானாகத்தோன்றி யழிபமாட்டாது—இயல்புசெய்தி - பிரபஞ்சத்துக்கு தோன்றி நின் ரழிகிறது தானே இயற்கை காணுமென்று, நீ சொல்லில்,—செய்தியே வியல்புதின்றும் - பிரபஞ்சத்துக்குத்தோன்றிநின் ரழிகிறது செயற்கையாகையால் இயல்பென்ற தில்லையாம்,—இயல்பதாம் பூதந்தானே வியற்றிடுஞ்செய்தியெ

னனிஸ்—பூதகாரியமல்லோ தொழில், பூதங்க ளியல்பதாகையே லே எடபொழுத மொருசுபாவமாயிருக்கக்கூட பூதங்கள்தான் என தொழில்களைப்பெல்லா மூண்டாககா நீர்க்குமென்று நீ சொல்லிஸ்—செயல்செய்வாளுருவன வேண்டிஞ செயற்படுஞ சேதனத்தால் - அந்சூதங்கள் சடமாகையாலே இநசததொழில் களை யுண்டாக்குவா ளொரு கத்தாவேணும் ஆகையாலே சடமான பூதங்கள் இவனாலே செய்யப்பட்ட தொழில்களைக் கிடமாக நின்று தொழிற்பட்டுவரும்.

இகளுற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானே தோன்றுவகையும் தானே யொடுங்குவகையும் இதற்குள்ள வியல்பென உலகாயதனசொல்ல, அவனை மறுத்து இது சடமானபடியினாலே இநதப் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒருகத்தாவுண்டெனனுமுரைமையு ரறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

கோற்றிமாய்கை - அதகோற்றகசேடுகள்,—இயல்புகானென்றிடிஸ் - உலகந் கியல்பாகவி னவற்றிற்கு வீணமுதல் வேண்டப்படுவ தனரெனின,—செயல் திபல் பினுகினது - தோன்றலுங் கெடுதலும விகாரமாதவின விகாரமாத வியல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி யியல்பென்றிடின - அங்ஙனம் விகாரமாதலே யுலகற்கியல்பெனின,—செய்தியீய வியல்பதிசுறும் - அவ்வாறு இயம்புவார்க்கு விகாரத்தினவேரா யியல்பெனபொதானநிலையெனப்படும.படவே தோற்றிமாய்கை யியல்பென்பது விடமிபோய்த் தோல்வித்தானமாய்முடியும். இனிவியல்பும் விகாரமும் வேரெனவேகொண்டு, பூதகதானே யியல்புகாம்

பூதகாங்கு மியல்டாயுள்ளன, —செய்தியயற்றிடு மென்னினை -
 அவைதோற்றி மாய்தலாகிய விகாரத்தைசெய்யு மெனின,
 நன்று சொனலாய், —செயற்படும-அவையங்நகை தொழிலுந்
 துநிற்கு, —அசேதனத்தால் - செயற்படுபொருளாகலான, —
 செயல் செய்யாடுருவன வேணமும் - செய்ப்படு பொருட்கு
 வினைமுதல் வேறுவேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

பூதங்கள் சூததியகாததாவல்லவென றுணர்த்துகிறார்.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிகுமாக்க
 கும், பலந்தரு மொருவனியகுப் பண்ணிட வேண்டா
 வென்னி, விலங்கிய தோற்றநிறற லீறிவை யிசைத
 லாலே, நலங்ஊர் தோற்றநாசந தனக்கிலா நாதன்வே
 ண்டிம். (சு)

(இ-ள.) நிலம்பு நாலுபூதமும் ப்ரத்தியட்சமாகப் பிரபஞ்
 ன லனல்கா சுகதைத் தோற்றியு நிறுத்தியு மழித்தம பி
 ல்காண நி ரயோசனங்களைத் தாராநிற்கும், ஒருகர்த
 றுத்திடு மழிக்கு தா விவற்றையண்டாககிக் காரியப்படுதத
 மாககும் பலந்த வேண்டுவதுள்ளபெனறு நீசொல்லில் ?
 ரு மொருவனிங்
 குப் பண்ணிட
 வேண்டா மென
 னிஃ

இலங்கியதோ நாலுபூதமும் விளங்காநின்ற தோற்றமு
 ற்றநிற்றலீறவை தலிய சுருத்தியம ப்ரத்யட்சமாகக் காரி
 யிசைதலாலே யப்படக காண்கையாலே

நலங்கிளர் உற்பத்தியு நாசமுந் தனக்கில்லாத கருத்
 தோற்றநாசத் த தாவே யிவற்றையுண்டாககவேண்டும்.எ-று.
 எனக்கிலா நாதன்
 வேண்டும் (௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(நிலரபுனல் .என்வில்) -ப்ருதிவி அப்பு தேஜசு வாயுவெ
 ன்னுநானகுபூதங்களே பிரததியகூடமாகத் தேகாதிகளே யுண்
 டாககி நிறுத்திப பலங்கொடுத்தழிகும் வேறோகர்த்தகாவுண்
 டாககவேண்டாமெனின,—(இலங்கிய தொற்றிற்ற லீறவை...
 நாதன் வேண்டும்)-விளங்கப் பட்ட வுற்பத்தியையுந் திதியையு
 நாசத்தையு யிரநானகு பூதங்களும் பொருநதகையா லுற்பத
 தி நாசயில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவ றெருவனப
 ண்ணுவான வேண்டுமென நிதன்பெருள்.

இமமுன்று விருத்தத்தினுஞ் சங்கிரகமாகச்சொன்ன வு
 லோகாயுத மதமுந் தததுஷணமும் விஸ்தரித துப் பரபகூத்தி
 ற் கூறினோ மாறகுணர்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிரத்தியக்ஷப் பிரமானகோசரமாகபூதங்கடாமே பொருள்களைத்தோற்றுவித்து நிற்பித்ததும் போசகும்; சேதன லூக்ய யொருகர்த்தா வேண்டிவதில்லை யெனன மறுத்ததுணாததுகிணரா

நிலம்புன லனல்கால் - பிருதிவியப்புத் தேயுவுயுக்கள், — காண - பிரத்தியட்சமாக சரீராதிப்பொருள்களை, — [நிறுத்திடுமழிகுமாகும் பலந்தரும்] - ஆசகும் சிருடடிசுகும், — நிறுத்திடும் - திதிக்கும, — பலந்தரும் - அதனாற போசதசைக் கொடுக்கும், — அழிக்கும் - சங்கரிகரும், — ஒருவன - அபிபிரத்தியக்ஷஸூய்ச் சேதனனா யொருகர்த்தா, — இவகு - இரத்தகாரியத்த, — பண்ணிடவேண்டாம் - செயயத்தகசகதில்லை, — எனனில் - எனறு நீ சொல்லுகில், “பூதாதியீறு முதலுற துணையாகப் பேதாய் திதியாகும்” எனறு சிவஞானபோதத்த திருத்தலால், நிற்கலாகிப திதி தோற்றயீருகிய சிருடடிசங்காரங்களை முனபின காணபியாதிராது. அப்படிப் பூதங்களிலிருக்குற திதியும் அப்படி யன்று, — இலங்கியதோற்ற நிற்க லீநிவை யிசைதலாலே-மனநி லுதித்த சிருடடி திதி சங்கார சமபந்தத்தினால், பூதங்களுவ காரியமென்றுகொண்டு அவற்றைத்தோற்றுவித்தது நிற்பித்ததும் போசகும்பொருட்டு, — தனசகுத்தோற்ற நாசயில்லாத, — நலங்களர் காதன - சாடகுண்ணிய பரிபூரணனா யிருக்கிறை காததா, — வேண்டும் - விரும்பப்படுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. காங்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தி லிலைபெ

றும். அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்ற
 று சமுகத்தி னழிவெயதும். அப்பு ஏனை மூன்றுபூதங்களையுந
 கோமறித தான் அவற்றது சமுகத்திறேனறும் ப்ருதிவி ஏ
 னை மூன்றுபூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப பயப்பிதது
 த தானுமஅவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுவேயுடைத்தரம். இ
 றவருனஞ செயப்படுபொருட்கு வ்னைமுகல் வேறும் நின்று காரி
 ய நிகழ்த்துதல கணகூடாக நிகழ்தலின், இவையே தம்முள
 ளைநனை பொன்று பண்ணவமையு ம,வேறொருவன ஈண்டைசுரு
 வினை முல்லாதன மிகையாமெனின் ? அற்றன்று. இநகாண்கு
 பூதங்களுமொப்ப முததொழிறடடுதலான இவை ஓனநனைக
 காரிபட்டுத்தமாறதல் உடையனவனையின, இவைபோல
 முத்தொழிற் படுதலினி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்
 றைத் தொழிற்படுதகற்பொருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.
 எதிநிமிஸிதைபாக வைத்துரைக்க.

இவ்வாறனநி மேலேசெய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்
 கொண்டு கூறிபதுகூறலெனறும் உழுப்படவுறைப்பாருமுளர்.
 நலங்கிளாநாதனை வியையும். நலம் மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முததொழிலுடைத்
 தென்பதனை யுடம்பட்டித் தருபவனொருவன வேண்டாவென்
 றும் உலோகாயதரினொருசாரார்மதமபற்றி யாசங்கித்துப்
 பரிசுரிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீள வுலகாயுதன் நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்தி
 வே பிரபஞ்சக தோன்றிநின் ரழியும், ஆகையால் ஒரு கத்தானே

ண்டுவிதிவையென்று சொல்ல; அவனை கோக்கி மேல் மறுத்தருளிச் செய்தாரா.

நிலம்புன லனல்கால்காண நிறுத்திடு மழிக்குமாக்கும் பல ந்கருமொருவனியகு பண்ணிடவேண்டாவெனவின-பிருத்தியுட்பு தேயு வாயுவென்று சொல்லப்பட்ட நாலு பூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே எல்லோருங் காணவே தோற்றிவிததும் நிறுத்தியும் அழித்ததும் பல பிரயோசனங்களையும் தராநிற்கும்; ஆகையாலே இந் நாலுபூதங்களுமொழிப வேறையொருவன இவையிற்றை யுண்டாகக் வேண்டுவிதிவையென்று நீ சொல்லி?—இலங்கிய தோற்றநிற லீறியை இசைதலாலே - விளங்காநின்ற சிருட்டியும் திதியுஞ் சங்காரமு மிவை மூன்றும் பிரபஞ்சத்துக்குண்டா யிருக்கையாலே,—கலங்களா தோற்றநாச ந்தன்கலா நாநனவே னிட-இந் மூன்று தொழிலையுஞ் செய்கைககு நனமை மிகக்ருக்கப்படாநின்ற முதலு முடிவுந் சன்கில்லாததொரு கத்தாயுண்டாக வேணும்

இந்தத் திருவிருத்திரண்டிற்கும் பிரமாணம் ‘2 திப்பணமீறும், என்ற திருவிருத்திக்கு இட்டப் பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க இது வன்றியும் சிவபுராணம் “ ஆகமளவறுதியில் லாதனைத்தலகு-மாகருவாய் காடபர யழிப்பா யருடருவாய்” எனனு மது கண்டுகொள்க.

திருவாசகம்-ச-செப்.

இதனற் சொல்லியது நாலுபூதங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே சிருட்டி திதி சங்காரமுண்டாகா தென்றும், இந் மூன்று தொழிலுங் தானசெய்கச் செய்தேயும் இவையிற்றிற்றேய்வற நிறநற கத்தா யுண்டென்னுமுரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—o—

கால்காணந்துத்திடும் - நான்கு பூதங்களுள் வாயு வே
ணைமுன்று பூதங்களை யு நிலைபெறுததித தானவற்றது சமூக
ததினிலைபெறும்,—அனலழிகரும் - அவகி யேணைமுன்று பூதங்க
ளையு மழித்தத் தானவற்றது சமூகத்தி னழிவெய்தும்,—புன
லாகரும்-அப்பு வேணை முன்றுபூதங்களை யுத் தோற்றித் தான்
அவற்றது சமூகத்திற் றேனறும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதிவி
பேணைமுன்று பூதங்களினின்று றுகாப்பிடும் பயனைப் பயப்பித்
துத தானவற்றது சமூகத்திற் பயன்பிதிலை யுடைததாம். இங்
கனஞ் செயற்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறாய்நின்று காரி
யநிகழ்த்துதல் கனகூடாகநிகழ்கலின - ஒருவனிங்குப்பண்
ணிடை வேண்டாயெனனிஸ்,—இவையே யொன்றனைபொன்று
பண்ணவளையும், வேறொருவனீணடைககு வினைமுதலாதன யி
கையாமெனின? அறநன்று,— இலங்கியதோற்றநிற்ற லீறியை
யிசைதலாலே - விளங்கியவிநகானகு பூதங்களுமொப்ப முத்
தொழிற்படுதலா லிவை யொன்றனைக்காரிப்பபிடுத்து மாற்று
லுடையன வனமையின - தோற்றநாசந தனக்கிலா நலங்கினர்
நாதன் வேணிடும்,—இவைபோல முத்தொழில் பதிதவின்றி
மேம்பாடுடையானொருவனே யிவற்றை ததொழிற்படுத்தற்பொ
ருட்டு வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் உலக முத்தொழிலுடைத்
தென்பதனை யுடன்பட்டுத் தருபவனொருவன்வேண்டா வென்
னு முலகாயதரி லொருசாரார் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசு
ரிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் புத்தரிற் செளத்திராகதிகனைநோக்கிக் கர்த்தா
வனறியிலே நிபுனானென றுணாததுகரூர்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாந் தருபவ னில்லை
யென்னிற, தேரினில் லதறகோதோற்ற முள்ளதற
கோந்செப்பாய, யோரினில் லதுவுநதோன்றா துள்ள
தே லுதிககவேனடா, சோர்விலா திரண்மியின்றி நிற
பது தோன்றுமனதே. (௫)

(இ-ள்) சார்பி பஞ்சகநதங்களுடைய வாச்யவிசேடத
னிற் றேன தாலே பூதங்கடோனறுவதன்றி வேறெருக
றுமெல்லா த்தா வுனடாக்க வேண்டியதில்லைபென்று
க் தருபவனில்லை நீசொல்லி? யெனினிற்

தேரினில்லாத அது கோற்றமில்லாதபொருட்கோ உள்
ற்கோ தோற்ற ளபொருட்கோ வதனை நீவிசாரிததுசொல்
முள்ள தற்கோ லாய்
ந்செப்பாய்

ஒரினில்லதவு உணருங்காலத் தாகாசத்திற் புடபந்
நதோனறாது போல வில்லாத தொருக்காலு முண்டாக
மாட்டாது

உள்ளதே லுதி காரியமெப்பொழுதமுள்ளதாகி விப்பொ
க்கவேண்டா ழு தலகத்தினகட் காரியப்பட்டு வரவேண
மவதில்லை

சோர்விலா தி இவவிரண்மியின்றிப் பாரிசேட வறுமா
ரண்மியின்றி நிற னததான் மாயினிடத்திலே யுதியாநிற்
பது தோன்றும பதியாகொன ததுவேதோன்றும்.எ-று (௫)
னதே

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

“தருபவனொருவன் வேண்டும்”

என்ற பதத்திற்குப் பௌத்தரிந்^{சௌ}திராந்திகன்சார்
பிரம்சகததுண்டாவதொழிப வேறொருகாததாவேண்டாவெ
ன்ன; ஆதெவிராகரிததுச சகததிறகுச காததாவுண்டெனகி
ததை மேன மூன்றுவிருத்தததிலே கூறுகின்றது.

சார்பினிற் றேற்றுமெல்லாக தருபவவிலை பெனவில் -
ரூப ரஸ கந்தமாவது மூாததமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்
தானம

இந்த ருபானுகுகளி னுடைய உபசயமானது † ஸ்தம்ப
குமபாதிபா யிருக்கிற பாஹ்யாராததம்

† தூண்கல் = முகலாயிருக்கிற வெளிபானபொருள்.
ப்ருதிவியிள தருமம § ஸ்வைரியமும், ரூபமும்,
§ உரா.

ஜலத்தின தருமம் * தருவத்தவ ஸ்நேஹாதி

* பெருகல், தெட்டா தொடடுதல்
தேருசக ஶ்கொஷணிப சகல்பாஸ்வரத்தவாதி
ஶ்ருமி வெளுத்த பரகாசமுதலிய.
வாயுவுக்கு ஶ்சமீபகரண வேகாதி
ஶ்ருதிரட்டல் ஓடல்.

வார்ணம் - கந்தம - இரசம் - உரூபம் - ஓஜசுக்களாயிரு
க்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பின்டம்

அப்பின்டத்தினினறும் பிருதிவ்யாதி யுண்டாம்.

அப்பிருதிவ்யாதிகளாவது - பரமானுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திர துவக்கு சக்ஷு சிங்நிவை யாக்கிராண மைக் திற்கும் பிரதய பஞ்சகமென்று பெயர்.

வாக்கு பாத பாணி பாயு உபஸ்தங்க னைகதிற்குவ் காரக பஞ்சகமென்று பெயர்.

சைதனவிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தியென்று பெயர்.

அதிற் காரணபூதமாயிருக்கிற வேகதேச மனசு.

இப்படியே பொன்றினுடைய சாரபிஹு லொன்றாகத் தா சேயு னடாவதன்றி யிதனை யுண்டாககுவா னொருவ வில்லை யெனின்,—

தேரி வில்லாதற்கோதோற்ற முள்ளதற்கோந்செப்பாய - விசாரிககுமிடத் துள்ளதற்கோ வில்லாததற்கோ நீதோற்ற மென்று சொல்லுகறாய்,—

ஓரி வில்லாதவுகதோன்ற துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அறியுமிடத் தில்லாத தாகாய - குசுமமபோல வொருகாலு முண்டாகாது உள்ளதே யாமாகிற நேற்றொ சொல்ல வேண்டியதில்லை,—

— குசுமம் - பூ

சோவிலா விரண்டிமின்றி நிற்பது தோன்றுமன்றே - அழிவற்ற காரிபரூப மல்லாததமா, யசத்துமனநினைத தொ ருகாரணத்திற் காரியமான துண்டாக வேண்டுமென நிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பொளத்தன் புத்ததேவதை குருவாயிருத்தன் மாத்திரம ன்றி உலககார்த்தாவல்லன், பஞ்சகந்தங்கள்வினது கூட்டத்தினு

ஊலகுண்டாம், கர்த்தா வேண்டியதில்லை யென்ன; மறுத்துணர் தத்குணரார்.

சார்பினிற் றேன்றுமெல்லாம் - பஞ்சகந்தத்தினது கூட்ட விசேடததாற் பூகமுக்லாகிய பொருளகனெல்லா முதிர்கும்,— தருபவனில்லைபெனவில் - சிருட்டிமுதற் கிருத்தியகருததாய் முணனீரசொன்ன முறைமையனாகிய கர்த்தாவில்லைபென்று நீ சொல்லில், கர்த்தாவுண்டில்லை யென்பது பின்பேசுவோம். இப்போது நீ நிருபாதான வாதியனரே,—தேரினில்லதற்கோதோ ற்ற முளைதற்கோந் செப்பாய்-விசாரிக்கிறேற்ற முள்ளபொருட்கோ இல்லாதபொருட்கோ நீ சொல்,—ஒரில் - ல,—இல்லதவுந் தோனரூ துள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - இல்லாத முயற்கொம்பு முதலியவு முண்டாகாது, உதித்துளதாயி ருக்கின்ற கடபடாதி யு முண்டாகமாட்டாவாம்,—சோர்வினா திரண்டினிற் நிற்பது - அப்படியுள்ளது மில்லது மிசுநி யுள ளதாயிருப்பது,—தோன்றுமனதே - உண்டாகுந்தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எ - து. கணபங்கமாகிய வெல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முறகணத்திற்கேன்றிய பொருள பிற்கணத்திற்கேன்றும் பொருட்குச் சாராய் மேம்படுதலின், எல்லாப் பொருளும் வித்தினகேட்டினங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகா முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும்; இதற்கொரு கருதகாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடு டையனாயினாகல் வேண்டாவெனின்? அற்றனறு. நீசார்பிற் றேற்றதங்கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ? இல்.

பொருட்காயின், அத மூபற்கோடுபோல ஒருஞான்றுந் தோ
னறுமாறில்லை. அந்தேற் குடம்போல உள்பொருட்குக் தோ
ற்றம் வேண்டாமையின், மாததிகர்மதம்பற்றி இல்லதமன்றி
யுள்ளதமன்றி அநிவசனமாய் நிற்பதொருபொருள் தோன்று
மெனக கோடுமென்பதாம்.

இல்லதவுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

உடம்படுமெம்பெறுதல் இலேசாற் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பஞ்ச கந்தங்களுங் கூடின சமவாயத்திலே, உருவம் வீடு
வழக்குஎன்னும் நாலும், தநதஞ் சார்புகளிலே பிரபஞ்சக்
தோன்றுமதொழிதது ஒருகததா வேண்டியதில்லையென்று சொ
ன்ன புத்தரில் சொளத்தராகுகளை நோக்கி; மேல் மறுததருளி
ச்செய்கிறா.

சார்பினில் தோன்றுமெல்லாக தருபவனில்லையென்னில் -
சர்வமும் உருவம் அருவமவீடு வழக்கு என்று சொல்லப்பட்ட
நாலிலும் அநதந்த சார்புகளிலே ஒன்றாய்த்தோன்றி சொல்லா
நிற்கும்; இவை யிறையுண்டாக்குக்கைக்கு ஒரு கததா வேண்டிய
தில்லைபென்று நீசொல்லில்,—தேரிநிலைதற்கோ தோற்ற மு
ள்ளதற்கோநீசெப்பாய்-விசாரிததுப் பார்க்கில் நீதோன்றுமெ
னகிறதாய் உள்ளது தோன்றுமென்கிறாயோ இல்லாதது தோ
ன்றுமென்கிறாயோ சொல்லாய்,—ஒரினில்லதவுந்தோன்றது -
ஆராயுமிடத்த இல்லையாயிருப்பதொன்று, ஒருகாலத்திலு முண
டாகமாட்டாது,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டாம்-எப்பொழுது
முண்டாயிருப்ப தொன்று புதிதாகத் தோன்ற வேண்டியதில்

லை—சொர்விலாவிரண்டிமின்றி நிற்பதுதோன்றாமன்றே - இப் படியுண்டாயு மில்லையாயு நிற்கக்கக பொருள்க ளிரண்டிமின்றியே ஆவதுமழிவதுமாய்நிற்ப தொருபொருள அதற்கே தோற்றம். எ-று.

சார்பினிற் றேனறுமெல்லாக் தருபவ வில்லையென்றும புத்தன சொன்னதற்குப் பிரமாணம் பரபடசம. “ஒருவனென றேதப்பட்டா னுருவாதி யைந்துங்கூடி, வருபவனெனறுகாத தல் தொகையுண்மைவழக்கதாரு,முருவமங்காதியாய வைகதை யுமொருவநினறு, தருவதுதொகையினினைமை வழக்கதாரு சாறறுங்காலே” எனறும “உளவழக் கிலவழக் குளதுசாரந்த வுள வழக்கே, இளளது சாரந்தவினமை வழக்குடவினமைசாராத வுளவழக்கினமைசாரந்த வில்வழக்கெனேராரா,முளவழக் குணாவுண்டெனகை முயற்கோடினறி ல்வழக்கே.” எனறும. “உணாவுசாரந்தணாவுசிக்கை யுள்ளதுசாரந்தவுணை, யுணர்வு பினி னறுமெனையுளதுசாரந்தவினமை, யுணாவுமுன்பினறி ததேநாற வில்லதுசாரந்தவுண்மை, யுணரிநல்லதுசாரிணமை யு ள்ளங்கை சேராமகானே.” எனறுமதுங்கண்டுக்கொள்க.

இத - பர - சொ - மதம, எ - க௦ - கக - செ.

இரண்டிமின்றிநிற்பதுதேகாற்றமனதே-அவனைமறுத்தது இ தற்குப் பிரமாணம் “எனறுமில்லா தொன்றினறாய் வருமுருவம் வித்தினெழுமரமபோலேநின்ற-வித்தினு ளடாய்நின்றெழுங்கா ண்ணததேல வித்தினமரங்குண்ட தில்லைபெண்ணி கெற்கமுகாய் கீளாது கெல்லாயே நீளு, மொன்றிலொன் தங்கிலாயையினு ளுதியா காரணம் பெற்றிருப்பது காரிய மதுவு முளளதாரு, மனறாமுககலைபோலக கதமைந்து மருவியுள தெனு முறையு ம தகதையோ வினதே.” எ-ம். உருவாதி ககதங்க கைகதுங்கூ டி. பொருவனவே ஒருருவநிலை யென்றுகாக்கும்புத்தா, வருவா

தியைத்தினையு முணர்பவராரொணன வுணரும் விஞ்ஞானமெ
 னராய் ஞானமுணர்ந தவரா, நருவாதி பொருள் காட்டித் த
 னைக்காட்டுஞ் சுடர்போ லுணர்வுபிதி தினையுணர்ச்சித் தனை
 யுணராததுமெனன், னுருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு
 முலோசனமபோ லுணர்வுபொரு ளுணர்பவன வேறுண்டே”
 எ - ம். கண்டுக்கொள. சித-பர-சௌத-மறுதலை-கக-உக-செ.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சம் சுகதானத் தொடரசுகி
 யாக வொன்றிலே யொனருகதநானே தோன்றுமென்ற சவுத்
 திராகதினை மறுதது; பிரபஞ்சம் தானேதோன்றாதென
 றும், தோற்றிவிக்கைக கொருதநுண்டெனறும், உள்ளது மில்
 லதுதோன்றாதென றும், உள்ளகாலத்திலே உள்ளகாரியக தோ
 னறுமெனனு முடமைபையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(கணபங்கமாகிய வெல்லாப்பொருள்களுள்ளும் முற்கண்
 த்திறஞ்சுநிய பொருள் பிற்கணதத்தித்தோன்றும பொரு—கு
 ச்சார்பாய்மேமபடுதலின) எல்லாஞ் சார்பிவிற்றேனறும்-எ
 ல்லாப்பொருள்களும் விததினகேட்டி. னங்குரமபோல அவ்வச்
 சார்பிலே தோன்றுமெனச சவுத்திராந்திகா முகவியோர் மத
 ம்பதறிக கூறவமையும்,—தேரின - ஆராயுமிடத்து—தருபவலி
 ல்லைபென்னின் - இதற்கொருகருத்தா தோற்ற நாசமினமை
 பற்றி றேம்பாடுடையனாளுகல் வேண்டாவெனின்? அற்றன்
 று,—தோற்ற மில்லதற்கே வுள்ளதற்கே நீ செப்பாய் - னா
 ர்ப்டிற்றேற்றங்கூறிபது இல்பொருட்கோ வுன்பொருட்கோ,
 கீகூறுவாயாக,—ஒரின் - உணருமிடத்து—இல்லதுவுந் தோவ
 ருது - இல்பொருட்காயி னதுமுயற்கோடுபோல வொருஞாண்

ஹர் தோன்றுமாநிலை,—உள்ளதே லுதிக்கவேண்டா - அந்தே
 ல் குடமபோல வுள்பொருட்குக் தோற்றம் வேண்டாமையி
 ன,—சோர்விலாதிரண்டுமினறி நிற்பது - மாத்திரிகர் மகமப
 த்றி யில்லதமனறி யுள்ளதமனறி அநிர்வசகமாய் நிற்பதொரு
 பொருள்,—தோனறுமனதே - தோனறுமெனக கோடுமெனப
 தாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்குச் சற்காரியவாதஞ் சாதித்
 துப் புறனடை யுணர்த்துகூறா.

உள்ளது மில்லதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலு
 ண்டா, மில்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதா
 கு, முள்ளகா ரணத்திலுண்டாங் காரிய முதிக்குமண
 ணி, வில்லதாம் படங்கடாதி யெழுதரு மியறறுவா
 னால். (சு)

(இ-ள்.) உ. ள் ள யாதொருபொருளுண்டானதமனறி யில்
 து மில்லதுமி லைபானதமனறி நிற்பது யாதொருகாரண
 னறி நின்ற மாகிய மாயைநிற் பரம்பலாயாகிய பௌதி
 தொன றுளதே கத்துககுத் தோற்றமுண்டாகாநிற்கும்.
 லுண்டாம

இல்லதே வில் உவர்ப்பூமியின்கண் வித்தண்டா யிருந்த
 லையாகுந் தோற் தாயினு மதினிடத் தங்குரோற்பத்திகுக்
 தமு மிசையாதா காரணமில்லாதபடியாலே யவ்விடத்தில்து
 கும் யாகும்

உள்ளகா ரண பசுவின் கொம்பிலே யங்குரோற்பத்திக்
 த்தி லு ண்டாங் குக் காரணமுண்டாகையால் காரியமாகிய

காரிய முதிக்கும் காண லவ்விடத்தண்டாகாநிற்கும். அஃதெ
னபோலவென்னில் ?

மண்ணி லிவ் மண்டொழி னனராகவல்ல குலாலன் க
லதாம் படங்க டத்தையுண்டாகருவ தொழிந்து படத்தை
டாகி யெழிறரு யுண்டாககமாட்டான, படகாரியமவல்ல கு
மி யற்றுவானால் விந்தன றததுவினசுட் படத்தை யுண்டாக
ருவதொழிந்து கடத்தை யுண்டாககமாட்
டான, காரியோற்பத்திக்குக காரணமில்லா
மையால். ஏ-று.

இதற்கு மதங்கததம வாயுவவியதது மறிக.

“இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென நிம்மயகக, நல்லா
கம வறிவாக்ககில்லை” எனினும திருவாக்கினுமுணர்க. (சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

உள்ளதமில் துமன்றி நினறதொனறுளதே லுண்டாம்-காரி
யருபமாக வுள்ளது மல்லாமற் காரணதமனாதி யில்லாததமல்
லாம லொருபதார்த்த முண்டானு லதிற்பிரபஞ்சமுண்டாம,—

இல்லதே லில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாதாகும் - அப்
படி யொருவஸ்து வில்லையாகிற் பிரபஞ்சமு மில்லையாம், உற்பத்
தியுண்டென்று சொல்லுகறதுங் கூடாது,—

உள்ளகாரணத்தி லுண்டாக் காரியம் - சந்தாயுள்ள கார
ணத்திற் காரியருபமாகிற் பிரபஞ்சமுண்டாம்படி யொருபாதா
னகாரணமாக யொருவஸ்து வுண்டாகில்,—

உதிசுகும் - அக்காரணத்திற் றுணே பிரபஞ் முண்டாம். ஒரு காததா வேண்டாவெனின? காத்தாவினா லல்ல துண்டாகா தென்பதற் குகாரணம்

மண்ணில்லதாம் படங்கடாதி யெழிறரு மிடற்றவானால்- பூநீயிர படத்திர்குச சமவாயி காரணமான தந்துசுகளும் கடத்திற் குபாதான காரணமாகிய மிருதவி னடமு மெப்படியுண்டாயிருசுகவுச தானே படமுங்கடமு முண்டாகாது. தக துவாய குலால்லா லமுருபெந் வெப்படி யுண்டாயிற் றப்படியே யுபாதான காரணமாகிய மாயையினினதும் பிரபஞ்ச மீஸ்வர னுலு னடாமென நி தனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உககச் சற்காரியவார்த்தையைததானே சமுத்திரித்து நி றுத்துகின்றா.

உள்ளத மிலதமினறி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்- வியத்திரு-மெனசிற காரியருபத்தினாலே உள்ளதமினறி, சத்தி ரூபமெனசிற காரணருபத்தினாலே யில்லத மினறி, இருப்ப தொரு பொருளு ன்டாமாகில் அது உற்பத்தியாம்.—இல்லதே ல் - இப்படி பொருபொருளினதேல்,—இல்லையாகும் தோற்ற மு மிசையாதாகும் - உற்பத்தியும் பொருகதாதாகும்,—பின னைச்சிதகாநர டெப்படிபென்னிறசொல்வாம்.—உள்ளகாரணத் தில் - காரியகாலத்தில் வியத்திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்கு முத ற்காரணத்தில்,—உண்டாங் காரியம் - காரணகாலத்திற் சத் திருபமாய்ச் சத்தாயிருக்குங் காரியம்,—உதிக்கும் - உற்பத்தி யாம். காரியங் காரணதில்லா துண்டா மென்னில்?—மண்

ணிலில்லதாம் படம் - சத்திரூபமாய் முன்னதில்லாமையால்
நூலையெடாமல், மண்ணைக் குலாலனெடுக்கும்படி முனஞ்சு
மித திருந்து இதுகாரண மதுகாரண மல்லவென்றுநியமிக்கு
ஐ காரிபமாகும்,—சடாதி இயந்துவானால் - கூலாலனால்,—எ
ழிரும் - பிரகாசித்தண்டாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடானென்
று உண்டோ இல்லையோவெனக் சடாயிராகரு, உண்டெனி லு
ளபொருளேயாம், இன்றெனி லி டபொருளே யாமெனப்பட்டு அ
நிர்வசனமெனறது போலிபாபொழியும் அல்லதுஉம், அநிர்வச
னப்பொருள் சூனியமாகவின அகற்குத் தோற்றமுங் கூடாது:
இவ்வாறு சுவத்திராந்திகா முதலியோர் கூறும் இப்பொருட்
கும், மாததிகா முசலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குக்
தோற்றங் கூடாமையின், பாரிசேட வளவையாற் காரணங்
காரிபமிரண்டும் உள்பொருளேயாய், காரணத்தினின்றும் காரி
யம் ஒருகருதகாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்று மென்பது, சூய
வஞவான திசரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணகிய முத
ற்காரணத்தின்க ணுய்ப்ப, அதன்வினறும் ஆடைமுதலிய கா
ரிபற் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரிபமே வெளிப்
பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உட
மபாடி முகத்தானும் அறியப்படுமென்பதாம்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதேலென்றது அது
வாதஞ் செய்துகொண்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதாதோன்றாத இல்லாததந் தோன்ற தென்றால், பிரபஞ்சந் தோன்றுகதபடி யெப்படியென்ற புத்தனை கோக்கி மேலருளிச்செங்குரா.

உள்ளதமில்லதுமின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம் - இயாதொருபொரு ளுண்டானது மன்றி யில்லையானதுமன்றி நிற்பது, அப்படி யொருபொரு ளுண்டாகில் அசுதகே தோற்றமுண்டாகா நிற்கும்,—இல்லதே வில்லையாகுந் தோற்றமு மிசையாத'கும் - இப்படியே பொரு முகவில்கைபாகில், பிரபஞ்ச காரியமு நேராக வில்லையாய் வடும. இஃனை பொழிந்து அதற்கொரு தோற்ற மு ண்டாகாத—உள்ள காரணத்தி லு ண்டாகக் காரியமுதிசுகும்—அதஉண்டாகதகக்க காரணத்தி லுண்டாகப் பட்ட பிரபஞ்ச காரியங்களு ண்டாம். அதெனபோலவெனவனிற்? மண்ணிலில்லதாம் படங் கடாதி யெழிறரு மியற்றுவானால்—மண்தொழிலிக்குவல்ல குலால னெனவிலும் மண்ணைகொண்கி கடாதிக்களை யுண்டாககுவன, இதனைபொழிகது படாதிக்களை யுண்டாக்குவதில்லை, அதகனை டபோலும். ௭-று.

இதனாற் சொல்லியது உள்ளது தோன்றவேண்டிவதில்லை யென்றும், இல்லதற்குத் தோற்ற மில்லைபென்றும், இவ்விரண்முகின்றி இருப்பதொரு காரணத்திலே காரியமாகிய பிரவஞ்சம் கத்தாவாலே உண்டாமெனனும் முறமையையு மறிவித்தது உடு

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உள்ளதமில்லது மின்றி நின்றதொன்று - அக்நனம் உள்ளதமில்லது மல்லவா யநிர்வசனமாட்க் கூறப்படுமீம் பொரு

உடனொன்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயிலூர்க்கு,—
 உளதேலுண்டாம்-உண்டெனி னுள்பொருளே யாம்,—இல்லதே
 வில்லையாகும் - இன்றெனி வில்பொருளேயா மெனப்பட்டனி
 ர்வசன மென்பது போலிபா பொழியும்,—தோற்றமு மிகு
 யா தாகும் - அல்லதுஉம் இவ் வநிர்வசனப் பொருள் சூனியமா
 கலி னதற்குத் தோற்றமுகூடாது. இவ்வாறு சவுத்திராநி
 கர் முதலிபோர்கூறு மில்பொருட்கு மாத்திமிகர் முகலியோர்
 கூறு மநிர்வசனப் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரி
 சேட வளையால்,—உள்ள காரணத்தில் உண்டாங்காரிப முதி
 க்கும் - காரணகாரியமிரண்டும் உள்பொருளேயாய்க் காரணமா
 ய்க காரணத்தினின்று முண்டாகும் காரியம் ஒருகருத்தாவால்
 வெளிப்பட்டித் தோன்று மெனபது,—இபற்றுவானு மணனி
 ல்- குயவனுவான் திகிரி முதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணு
 கிய முகற் காரணத்தின்க ணுப்ப வதனினின்றும்,—படமில
 தாம் - ஆடை முதலிய காரிபந தோன்றாத,—கடாதி யெழிற
 ரும் - குடஞ்சாஸ்கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டித் தோ
 னறுதலின் அவ்வெதிர்மறை முகத்தானு முடம்பாட்டு முகத்
 தானு மறிப்பபடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனைநோக்கிக் காரணரூபமுவ் காரிபரூப
 மென் நிரண்டினவென் றுணர்த்தகிரூ.

ஒருபொரு ளொருவனின் றி யுளதில தாகுமென்
 னின், தருபொரு ளுண்டேளினரூந் தன்மையின் றின்
 தேலுண்டாய், வருதலின் யிலதுகாரிய முதலுள தாகு

மெனனிற, கருதுகா ரியமுமுண்டாய்த் தோற்றமுநீ
கருத்தாவாலாம். (எ)

(இ-எ) ஒருபொ ஒரு கததாவையின்றி பொரு பொரு ளு
ருளொருவ ண்டாயு மில்லைபாயும் வருமென்று நீ சொல்
வினறி யுள வில்?

இல காருமென
வின

கரு பொரு எப்பொழுது முண்டா யிருக்கக்கக்க பொ
ளு ளடேவினரு ருளுண்டாக வில்லைபாககககக முறைமைபி
ந தனடையினறு ல்லைபாம

இனடேற லு எப்பொழுது மில்லைபான தெரண றுண்
ண்டாய் வருத டாய்ப் பின்பு வருவதுமில்லை.

வினறு

இலது காரிப காரிபமானது மழிகதிபாக் கரண், கா
முத லுளதாகு ரணமான தழிபாமத கிடககுமெனவில்?
மெனவில்

கருது காரிப நீ காரணத்தை யுண்டென் றங்கிரிதச
மு முண்டாய்த போதே காரிப முண்டாகையினு வினையிர
தோற்றமுங் க ண்டி மொரு கத்தாவாற் றேற்ற முண்டா
ருதாவா லாம மெனறு கருதக. எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசோதகரம்.

(எ)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒருபொரு ளொருவனின்றி யுளதில தாருமெனவில் - ஒரு
வஸ்துவானது ஜகதிஸ்வரண யன்றித் தானே யுந்தத்திகையு
நாசதையு மடையுமெனின், - தருபொரு ளுண்டே வின்றித்

ன்மையின்று - ஸ்வதச்சித்தமாக வுண்டான வஸ்துவுக்கு நாச மவாராத.—இனதேலுண்டாய் வருதலின்று - நாசத்தையடையுமாயின மீனடுமுண்டாகமாட்டாது —இலதகாரிப முதலுளதாருமென்னில் - நீர் காரணரூபமாக முதலுண்டாமென்ற தில்லைமுதலே காரிபமே யுடெனின்,—கருதுகாரண முண்டாய்த் தோற்றமுங் கர்த்தாவாலாம் - விசாரித்துப்பார்; காரியமுண்டென்கையினு லிதற்கொரு காரணமுமுண்டி, அக்காரணத்திற்காரிப முண்டாவது மொரு கர்த்தாவினாலென நிதன்பொருள்

இம்முன்று விருத்தத்தினாலும் புத்தாக னால்வருடையமதக்ஷயமுததது.

இதனை விந்தாரமு மறுப்பும் பரபகூத்திற் சொன்னோமவனுணாக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

முதற்காரணத்தின் முன்னிருநது காரியக தோன்றுமென்றிர், அது நிமித்தகாரணவினதித் தானே பிரகிருதியிற் றேன்றுமென்று சாங்கியனசொல்ல மறுத்துணாததுவொர்.

ஒருபொருள் - காரியம்,—ஒருவலின்றி - நிமித்தகாரணனை யன்றி,—உளதிலதாருமென்னின் - முதற் காரணத்திற்கு ளுற்றி யொடுங்குமென்று நீ சொல்லில்,—தருபொருள் - அக்தி முஃற் காரண முற்பவிப்பித வஸ்து,—உண்டேல்-உள்ளதேல்;—இன ருத்தனமையின்று - நாசத்திற்குக் காரணமில்லாமையால் கிலை பெற்றிருக்குதானே,—இனதேல் - நாசமானால்,—உண்டாய் வருதலின்று - நிமித்த மில்லாமையால் காரணரூபமாயினுப்பத ன்றிக் காரிய ரூபமாய்த் தோற்றுவின்கலை,—முதலுளதாரும் - முத்தற்காரண முள்ள பொருளாரும்,—இலது காரியம் - அக்திற்

ரோன்றுங் காரியம், [சிப்பியிற் ரோன்றும் வெள்ளிபோல சூ
பாசமாய் அசத்தியமாம்,]—என்னில் - என்றுச்சொல்லில், அது
அசத்தியமன்று, —கருது காரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங்
கர்த்தாவாலாம் - குற்றமற்ற பிரத்திபக்ஷப் பிரமாண முதற்
பிரமாணங்களினு லுள்ளபொருளென்று பரீக்ஷிக்கப்பட்ட காரி
யம், முன சூக்குமிதது முதற்காரணத் துள்ளதா யதினுற்பத்
தியஞ் செய்பவனாலாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

எ-து. அற்றேல்-அவையிரண்டு மேலானாயிற் காரியப்படுவ
தோர் பொருள் உண்டுமாயில்லையுமாய் நிற்கும், ஈரியல் புடைய
சாகலின இதற்கொரு கருததா வேண்டப்படுவா னல்லென்க
சமணர்மதம் பற்றிக் கோடுமெனின? அற்றன்று உண்டுமில்லையு
மாமென மாறுபட்ட இரண்டிதனமை ஒருபொருட் கிசைதல் கூ
டாது. இவிக் காரணரூபமாயுண்டு, காரியரூபமாயில்லையென்ப
தே உண்டுமில்லையென்றதற்குப் பொருளெனின? நன்று சொண்
லாய். காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையினமையிற்
காரண முளபொருளாகவே காரியமு மதன்கட் சூக்குமரூபமா
யுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று
தல் ஒருவினை முகலாலாமென்பது தானே போதருமென்பதாம்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தினகட் படுவ் கடாவிடைக
ளெல்லாம் “ தந்தமுதல் காரகம்” என்னும் ஞானுமிர்த முதலி
யவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் முறையே, இஃசது தோன்
றுமென்னுஞ் சவுத்திரார்த்திகர் முதலியோர் மதமும், இஃசது
முள்ளதமல்லது தோன்றுமென்னும் மரத்திமிகர் முதலியோர்

ஐதமும், இல்லாத முள்ளதமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் ஐதமும் பற்றி ஆசங்கித்தப் பரிகரித்து; வருமுறை பென்பதனூ ற்பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி தருபவனொ றுவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவும் புத்தன் ஒரு காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்சகாரி யந் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன்றித் தானேயொடுங்கா தோ, இகற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவ தில்லையென்று சொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

ஒருபொரு ளொருவனினி யுளதிலதாகு மென்னில் - ஒரு கத்தாவை யினறியே தேகாதிப் பிரபஞ்சந் தானே தோன்றி யொடுங்கும் என்று நீசொல்லில்,—தருபொருளுண்டேவின் றுந் தன்மையின்று - இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றத்தக்க முதலுண் டாகில் இல்லையென்றுசொல்லு முறமை யுண்டாகாது.—இன் றே லுண்டாய் வருதலின்று-இல்லையான தொன்றிலே பிரபஞ் சந் தோன்றுமென்னில் உண்டாய் வருவது முண்டாகாது,— இலதகாரிய முதலுளதாகுமென்னில்-காரியமழித்த காரணங்கி டக்குமென்று நீசொல்லில்,—சருதகாரணமு முண்டாய்த் தோ ற்றமுங் கத்தாவாலாம் - ஐராயந் தறியிடத்த ஒரு காரணமு முண்டா யிந்தக் காரணத்திலே நின்று பிரபஞ்ச காரியமும் ஒ ருகர்த்தாவாலே யுண்டாம்.

இதனூற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தானேதோன்றி யொடு க்காதென்றும், உள்ளதொன்று எப்பொழுது முண்டாயிருக்கை யினூந் தோன்றவேண்டுவ தில்லையென்றும், இல்லாத தெரின்

றும் எப்பொழுது மில்லையாயிருக்கிறதற்குத் தோற்றமில்லையாயிருக்குமென்றும், காரணத்திலே நின்றுங் காரியம் ஒரு கந்தரவாலே யுண்டாமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் “சார்பினில்” எனற திருவிருத்தத்துக்கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

‘சார்வு’ ‘உள்ளது’ ‘ஒருபொருள்’ இம்முன்றும் புத்தன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஒருபொருளொருவனினி-அந்தேலவைவிரண்டு மேலாமை யின, —ஒருபொரு ளுளதிலது - காரியப்படுவதோரா பொருளுண் டொ மாயில்லையுமாகிநிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின், —ஒருவனின றியாகுமென்வின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவ தின றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம்பற்றிக் கோடுமெனின? அ ற்றன்று, —தருபொருளுண்டேல்-தரப்பட்டபொருள் உளபொ ருள ஆயின, —இனருந் தண்டையின்று - இல்லையாநதனமை யி னமையி னுள்ளதேபாம், —இனதேவ் - இல்பொருளாயின், — உ ணடாய் வருதலின்று - உண்டாய் வருதலின்மையி னல்லுகே யாம், —ஆதலில் உண்டியில்லையுமாமென மாறுபட்ட விரண்டு தன்மை பொருபொருளுக் சிசைதல் கூடாது, —முதலுளதாகு ன் காரிய மிலதெனின் - இவிக் காரணரூபமா யுண்டிக் காரியரூப மாயில்லை டென்பதே யுண்டு மில்லையெனபதற்குப் பொருளெண் ணின? கன்றுசொன்னாய்; காரண காரியங்களுக்குத் தம்முள் வே ற்றுமையின்மையின் காரண முன்பொருளாகவே, —கருதுகாரி யீமுமுண்டாய்-கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கண் ளுக்குமு ரூப மாயுள்ளதாய்; —தோற்றமும் கருத்தாவாலாம்-அது பின்னர்த்.

துலருபமாய் விளங்கித் தோன்றுத லொரு வினைமுதலாலு மெ
 னபது தாமே போதருமென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே இலது தோன்றுமெ
 ன்னுஞ் சவுத்திராத்திகர் முதலியோர் மதமும், இலது முளது
 மல்லது தோன்றுமென்னு மாத்திமிகர் 'முதலியோர்' மதமும்,
 இலதுமுளது மாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும் பற்
 றி யாசங்கித்துப பரிசரித்து; வருமுறை மெனபதனும் பெறப்ப
 ட்ட சற்காரிய வாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவன ஒருவன
 வேண்டுமெனபது சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லிரண்டு திருவிருத்தத்தாற்பட்டாசாரியன

மதமறுத் துணர்த்துகிரா

காயத்தி னழிவுதோற்றங் கண்டன முலகிறகா
 ணே, நீயித்தை யுளாத்தவாயிங் கென்னெனி னிகழ்
 த்துமுண்மை, மாயத்த வுலகம்பூநீர் தீவளி வானமா
 தி, யாய்த்தா னென்யினென்று தோன்யினிள றழிகு
 லாலே (அ)

(இ-ஈ) காயத்தி இகைச் சீரம ஜடமாகையினுலே தோற்
 னழிவுதோ றமுமழிவுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்தின
 ற்றங் கண் கட்டோற்றமு மழிவுங் கண்டிலம

டன முலகிற்கா
 ணேம்

நீயித்தையுரை நீ யித்தைச் சொன்ன தெப்படி யென்று
 த்தவாறிக் கென் சொல்லுகுறாயாகில் ?
 சேவின்

நிகழ்த்துமுண்மை அநகதப் பூதங்கட்குத் தோற்றமூ மீறு ரூ. ளதென்பதனை பெனக்குள்ளபடியே சொல்லும்.

மாயத்தவுலக பூமி நீர் தீ வளி வான மிவைகள், ஐசாச ப் பூநீர் தீவளிவா முகலாக வொன்றி னென்றாகத் தோன்றிக் காரியப்பட்டு நின் றுதிததமுறையா லுகித் தாஹென்றினொ கொடுவகு முறைமைக் காணகையா லான னறு கோன்றிநி மாககளுக்கு மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரப னறழிதலாலே. ஞ்சமு மழித்துவிடுங்காண் ௭-று.

உலகெனபத - பஞ்சபூதக் கூட்டத்தை.

அழிவு தோற்றமெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பூதோற்பததியை யவன மதானுசாரமாகக கூறி மறுத்தீ தென வறிக

ஐகாரம் தோற்றம்.

இதற்குச் சித்தியாகமமென வறிக.

(அ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

முதல் விருத்தத்திற்
“போவது மாதலாலே”

என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் - நகதா சித நிதருசஞ்சகத்-என்று காரியரூபமா யிருக்கிற தேககடாடிக ளாகே யுற்பத்தியுநாசமும், காரணரூபமாயிருக்கிற பிரகிவியா தி மகாபூதரூபமாகிய வுலோகங்களுக்கு நாசயில்லைபென்றபகூ த்தை மேலிரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

(காயத்தினழிவு ...கென்னெனின்) தேகங்களிற் றோற்றமூ நாசமுவ் கண்டோம், உலோகங்களுக்குத் தோற்றகாசங்கண்ட தில்லை,நியதினை யுண்டென்று சொல்வ தென்னையோவெனினு...

நீகழ்த் தமுண்மை - உள்ளபடி சொல்வாம், — மாயத்தவுலகம்
 ∴. நழிகலாலே-மயக்கத்தைப் பொருந்த முலகங்களான பிருதி
 வி யப்பு தேஜோ வாயு வாகாச மைநதம் ஆகாசாதியாக வொ
 ன்றிலொன்று தோன்றின நழியுமென்று வேதஞ் சொல்லுகை
 யால்; வேதப்பிரமாண்ய வாதியாயிருக்கிற வுணக் கீதன்றென
 ப் போகாதென் நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பட்டாசாரியன் மத மாசங்கித் திரண்டு திருவிருத்தத்
 தான் மறுக் துணர்த்துகின்றார்.

காயத்திழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற்கானேம்-
 ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடும் சீரமுதலி
 ய பொருள்களி னுற்பத்திராசங் கண்டோம், பூமிமுதலிய சக
 த்திற்கானேம்,—நீ யித்தை யுரைத்தவாறிய் கெனெனினில்-உல,
 கமுங் காரிய மாதலால் அதற்கொரு காதநா வுண்டென்று நீர்
 சொல்லுவ தேதென்று நீ சொல்லுகில்,—மாயத்த வுலகம்-
 மயக்கத்தைப் பண்ணும் பிரபஞ்சம்,—பூ நீர் தீவளி வான
 மாதி யாயில் - பிருதவி யப்புத் தேயு வாயு வாகாச முதற்
 பொருளாகில், சைவத்திற்குத் தன மாத்திராயிற் றேற்ற
 மொடுக்கம். அதுநிற்க, நமக்குப் பொதவும் உனக்குப்பொதவ
 ன்றிச் சிறப்பு மாறும் ஸ்வதிகமார்க்கத்தில்,—ஒன்றி ளென்று
 தோன்றி நினநழிகலாலே - ஆன்மாவிலாகாயம், ஆகாயத்திற்.
 வாயு, வாயுவிலக்கினி, அக்கினியி லப்பு, அப்புவிற் பிருதிவி இ
 த்த முலகமையி லுண்டாயினும் தத்த முலகமையினு ளொடிக்

கு மென்று சொல்லுதலாலே அந்தவுலகம், —உண்மை நிகழ்த்தம் - தனக்குத் தோற்றம் நின்றல் ஈறு இது சுகதரியமென்று சாற்றும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இதகாரும் வந்தநின்று போவதென்றதுஉம், வருமுறையென்றதுஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதுஉம், வைதி சுப்புறத்தார் மதத்தான இகத்துபடாமைக் காத்தார்; இவ்வை திசுத்துடபட்ட மீமாஞ்சுகர் தார்க்குகர் சாங்கியர் மதத்தான முறையே அவை யிகத்துபடாமற் காக்கின்றார்.

எ-து. காயமுமுலகுமென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத் துள், ஆன்பெண்ணலிடென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காய சுகிற்கேயன்றி ஏனையுகத்திற்குமைபால், அவயவப்பகுப்பு டைமைபற்றித் துணிப்படுக தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி உலகிற்கில்லையெனபது துணியப்படுவதாயிருக்க; தோற் றக்கேடுகள் இரண்டற்கு மொப்பக்கூறுதல் அடையாதென்று நீ சொல்லில், அற்றன்று. இவ்வாறுணக்கு மயக்கத்தைச் செய்வ தாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி நிரநீர்தீவளிவான மென தற்றொடகத்தப் பகுப்புடைத்தாகியவிதஞான, அவ்வுண்மை யே நீகூறு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்த ளொன்றாகியவுலகமும் ஏனெக்காயம்போலத் தோணநிநின்றழிதலை உணர்த்துமெபை தாம்.

ஆயவென்னும் பெயரெடுத்தளகாரமும், இதுணென்பது ளுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன. “பெற்றத்தாற் பெற்றபயன” என்ருற்போலெ.

ஆயிற்றுகொன்று பாடமோதுவாரமுளர்.

ஒன்றினென்றும் இன் உவமவுருபு.

“ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருளவயின்-மெய்யுருபு தொ
கா விறுதி யான” என்பதோத்தாகலின, இரண்டாவது இறு
திககட் டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினென்று தோன்றின் நழியுமெனஐஞ் சுருதி உள
க்குப் பிரமாணமாதலா லென்றுணாப்பாருமுளா.

வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழித தொழிந்தனவெல்லாம்
புணந்தரை வகையானறிப் பிரபாணமாகாவெனக் கொண
ட மீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு, அவ்வுபநிடகச் சுருதி பிரமாணம
ன்றென்பது அவரறிந்திலா. அல்லதுஉம ஈண்டிக் கூறுவன வெ
ல்லாம் பொருதமாமறு பற்றியனறி ஆகம வளவைபற்றி யன
மையானும் அவவுரை போலியாத லறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகாயுதன் சரீரங்களுக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுங்
கண்ட தொழிந்த பிரபஞ்சம் ஆசவுமழிடவுங் கண்டதில்லையே
மென்று சொல்ல; அவனை கோககி மேல் மறுத் தருளிச் செய்
கிறார்.

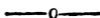
காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டன முலகிற்கானேம் - தே
கங்கள் ஆகியுமழிகையுங் கண்டோம், பிரபஞ்சத்திற் கண்டோ
மிக்கி,—நீயித்கையுரைத்தவாறில் கெணெனவில் - நீ யித்த பிர
பஞ்சக தோன்று மொடுங்கு மென்று சொன்பைடி பெப்படி
யென்று கேட்குரூயாதில்,—நிகழ்த்தமுண்மை மாயத்தவிலகம்

பூநீர் தீவளி வானமாதிரியாயிற்றுஞ்ஞென்றிஞென்று தோன்றிநி
 ன ரழிதலாலே - ஆராயில் மயக்கததையுடைய பிரபஞ்சம் பரி
 திவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஆதிபாயிருக்கும்; ஆகையாலே நி
 டபுழியுமென்று சொல்லுகிற பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய தேகாதி
 யுள தான ஒன்றிலே ஓன்றுதோற்றி யழிகையாலே, அந்தப் பிர
 பஞ்சத்துக்கும் அழிவுண்டாமென்று இந்த தேகாதிகள தானே
 யறிவியா நிற்கும்.

ஆயிததா ஞென்றிஞென்று தோன்றிநின் ரழிதலாலே
 எ-து. உலகாயுதன். இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போ
 தம். “ பூதாதியீறுமுதலுந்துணையாகப், பேதாய்திதியாகும்பெ
 றறிமையி—லோதாரோ, வொனஞெனறிற் றெனறி யுளதாயிற்
 கண்டு, மென்றென்றுமுண்டென்னவாய்ந்தது” எனனுமது கண்டு
 கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூதகாரியமாகிய சரீரங்கள் தோ
 ன்றிநின் ரழியக் காண்டையிலாலே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஆகையு
 டபுழிகையு முண்டெனனு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞாரா வருமாறு.

(காயமுமுலகு மென்னு பிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளாண்
 பெண் ணலிபென மேற்கூறிய உவையவப்பகுப்புக் காயத்திற்
 கேயனறி யேனையுலகத்திற் கிணமையால்) அழிவு தோற்றங்
 காயத்திற் கண்டனம் - அவயப்பகுப்புடைஊபற்றித் துணி
 யப்படுந் தோற்றக்கேடுகளுங் காயத்திற்கே யன்றி,—உலகிற்கா
 ணம் - உலகத்திற் கில்லைபென்பது துணியப்படுவதாயிருக்க;—
 நீயித்தை யுரைத்தவாறிக் கென்னெனில் 1. தோற்றக்கேடுகளிற்

ண்டற்கு மொப்பக்கூறுத லமையாதென்று நீ சொல்லில்? அற்றனறு,— மாயத்தவுலகம் - இவ்வாறுணக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகிய உலகமு நிரவயவமாதவின்றி,—பூ நீர் தீ வளி வானமாதிபா யிததான-நில நீர் தீ வளி வானமென்றற் றெருட ககத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய விதனூல்,—உண்மை - அவவுண்மைபோ,— ஒன்று - நீ கூறுமிறுகூற்றுப் பிரவஞ்சுத்து னொன்றாகியவுலகமும்,— ஒன்றின - ஏனைக்காயம்போல்,— தோனநி நின்றழிசல் - தோன்றினநிநிசலை,— நிகழ்த்தம் - உணர்த்துமெனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஓரிட மழியப்பின்னு மோரிடநிற்கு மொக்கப்,பாரிட மழிவதின்றா மென்றிடிற பயில்வித்தெல்லாங், காரிட மதனிதகாட்டு மங்குரங் கழியும்வேனிற், சீருடைத்துலகுகாலகு சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும். (கூ)

(இ-ள்.) ஓரிடம இப்பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசமழியப் பிணழிபப் பிண னுமொரு பிரதேச மழியாமனிதரும்

னுமோரிட

நிற்கும்

ஒக்கப் பாரிட மழிவதினரும்

என்றிடில்

பயில் வித்தெல்லாங் காரிடம

தனிற் காட்டுமு

ங்குரங்

பூமிமுதலிய பூதங்க ளெங்கு மொக்கவழிந்துபோகாது

எனறுநீ சொல்லுகிறாயாகில்?

பூமியின கண்ணே செறிந்திருந்த வித்துக்கொல்லாம் கார்காலத்திலங்குரோற்பததி

களை யெங்குமொக்கக் காட்பாநிற்கும்

சுழியும் வே வேனிற் காலத்திலே முன்பே முளைத்துப்
 விட பயிரானவைகளைல்லாஞ் சேரவழிதது போ
 கக கண்டாமே

இருடைத்துல சிவசுததியினுடைய கூட்டரவினிலே சிற
 குகாலஞ் சோக் ப்பிணையுடைத் தாகிய விசைப்பிரபஞ்சமு மப
 திடப்பொடாக்து படியே சிவன் சிருட்டிக்கிறபொழுது சேரவு
 செல்லும் ண்டாயும், அந்நினைச் சங்கரிகிற காலத்திற்
 சேர வழிததும், இப்படிக் காலங்கடோறு
 மாறிமாறியு ண்டாயும் பிண்பழிததும் வாராநிற்குங்காண் எ-று.
 இவற்குச் சிந்தியததும், சுவச்சுருத்துவ காண்ச. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சைவத்திலே ஆங்கார வுற்பத்தியாகிய பூதாதி யாங்கார
 ததிலே பஞ்ச தனமாததினாயிற் பூதோதபத்தி சொல்லியிரு
 கக, ஆகாசத்திஸ் வாயுவுர், வாயுவி லகனியும், அக்னியி லப்பும்,
 அபயுவிற் பிருதிவியுமாக வொன்றி லொன றடைவே தோனறு
 மென்று சொல்வாரா றறுப்பா னேனெனின? பூர்வ மீமாம்
 சருக்குச் சம்மதமாக வெவ்வாற்றினுர் பிரபஞ்ச முற்பத்திகாச
 முடைத் தென்பதற் காகக கூறிபத. ஆயி னுமக் கந்தவேத
 வாககியஞ் சம்மத மணரே யெனின? ஆம். வேத சிவாகமங்க
 ளிரண்டு வாககியத்திற்கு மவிரோத மிரண்டாஞ்சூத்திரத்திற்
 பூதோற்பத்திக் கிரமத்திற் கூறுவாம்.

ஓரிடமழியப் பிணனுமோரிடநிற்கு மொக்க வழிவதின்றும்-
 உலகமான தழியுமென்ற வாகம வாக்யத்திற்குப்பொரு ளிப்
 பூதங்களி லொனறழியுமென்று சொன்னதன்றி யெல்லாமொந்

கவழியுமென்று சொன்னதன்று, பின்னை யழிவ தேதெனி
 ன,—பாரிடம்- பூமியானது ஸ்ரீஜலமக்கினமாகச் சீறி தகாளிருக்
 குமெனதெனின? அஃதற்றன்று,— டயில்வித்தெல்லாங் காரி
 டமதனி லங்குரங்காடம வேனிற் கழியுஞ் சீருடைத்துலகு
 காலஞ் சேர்ந்திடப் போகது செல்லும் - பூமியினுண்டான
 டீஜங்கொல்லம் வருஷாகாலத்தின முடியானதுண்டாம், வே
 னிற்காலத்திற் பட்டிப்போம், அப்படிப்போல சிறைப்புடைத்
 தான வுலகங்களுஞ் சிருட்டிகாலம் பொருத்தினபொழு துண்
 டாம், சம்ஹாரமானது பொருத்தின்போது நாசத்தை யடை
 யுமென் றிகன்பொருள்.

ஸ்ரீ ஜலமக்கம் - நீரி லழுந்தியிருக்கல்

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினாலும் பூர்வமீமாம்ச ரூபைய ம
 தமு நிராகரணமுஞ் சங்கிரகமாகக் கூறப்பட்டது.

இதனை விஸ்தாரம் பரபக்ஷத்திற் சொன்னோ மவ ணுணர்சு.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

பஞ்ச பூதங்கட்கு நாசஞ் சொல்லுஞ் சுருதிக்குத தாற்ப
 ரியஞ்சொல்ல மறுத் துணர்த்து கிணரார்.

இஃனபொருள் வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

எ-து. நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்குகிய வுலகமுங்
 காயம்போல் அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதபோலத் தோ
 ன்றீநின்றழிதல்பெறப்படுமென்றதொக்கும்; அவ்வணமாயினும்;

பார்த்தியப்படுமுகமெல்லாம் ஒருங்கேயழிவதெனின்? உலக மகாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணாகலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியைப்பின்ராய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றி உலகத்தினொருபக்கமழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின, —அற்றன்று; தமமு னொருசாஹிப் பல பொருளாகிய வத்தமுதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின ஒருங்கே தோன்றுதலு மொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமாகலின, அவ்வியல்பிற்குரிய வுலகமும் அவவககாலம் வந்துழி அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி ஒருங்கேயழியுமென்பதாம்.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர உவமவுருபு, அச்சிரெனகுற்போல.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒரு தேசமழிய ஒரு தேசமழியாதிருக்கும், ஊகையாலே பெங்குமொக்க அழியாதெனற பட்டாசாரிபனை கோக்கி; மேல் மறுத தருளிச் செய்குரர்.

ஒரிடமழியப் பின்னமோரிடநிற்கு மொக்கப்பாரிடமழிவ தினாரும் - பிரபஞ்ச மொருதேசமழிய பின்னமொரு பிரதேச நில்லாநிறகும், எங்குமொக்கப் பிரபஞ்சமழிந்த போகாத— எனநிடிஸ் - எனறு நீசொல்லுகுராயாகில், —பயிஸ்வித் தெஸ் லாவ் காரிடமதனிர்காட்டு மங்குரம்- பூமியிலே சொரியத்தக்க விதைகளெல்லாம், சேரக் கார்காலத்திலே யங்குரங்களைக் காட்டாநிற்கும், —கழியும்வேனிஸ் - வேனிந்காலத்திலே அவையெல்லாஞ் சேர வழிந்துபோகா நிற்கும், —சீருடைத் துலகுகாலஞ்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்துசெல்லும்- அப்படியே சிறப்பை யுடைந்
தாகிய பிரபஞ்சஞ் சிருட்டிகாலத்திலே சேரவுண்டாயும், சவ
காரத்திலே சேரவுழிந்தும், காலங்கள் தோறு மிப்படியே மா
றிநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது ஒருதேசமழிப ஒரு தேசமழியாமல்
நிற்குமென்று சொல்லுகிறது ஆகாதென்றும்; சிருட்டிகாலத்தும்
சாயமுந் தோன்றும் சருவசங்காரத்தி லெல்லாமழியு மெனது
முடிமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(நிலமலைகடனமுதலிய வடிவிற்குகிய வுலகமுங் காயம்
போலவயவப் பகுப்புடமையா லதுபோலத் தோன்றின ற
ழிதல் பெறப்படுமென்ப தொக்கும், அவ்வனமாயினும்) பாரிட
மொகக வழிவதினாரும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லா
மொருங்கே யழிய தில்லையாம், அழியுமெனின? உலக மநாதியெ
னனுஞ் சருதியோடு முரணுதலான மீளத்தோன்றுவதற்கோரி
யைபினராய் முடியுமாகலானும்,—ஒரிடமழியப்பினது மோரிட
நிற்குமென்றிடின-அவ்வாறினறி யுலகத்தி னொருபக்க மழியினு
ம ஒருபக்க நிற்குமென்றலே பொருத்த முடைதெனின், அந்
றன்று,—பயில்விததெல்லாம்-தம்மு னொருசாதிப் பலபொரு
ளாகிய பயில்கின்ற வித்துமுதலிய சடங்கள்,—காரிட மதனில
ங்குரங்காட்டும்-கார்காலமாகிய வோர்காலவிசேடத்தி னொ
ருங்கே முன்தோன்றுதலும்,—வேனிற்கழியும்-வேனிற்காலமா
கிய வோர்கால விசேடத்தி னொருங்கேயழிதலுங் கண்டாமா
கலின்,—சீருடைத்தலுரு - அண்டியல்பிற்குகியவுலகமும்,—கா

லஞ்சோநதி - அவ்வக்காலம்வந்துழி, — பெயர்ந்துசெல்லும்—
அவ்வாறு முழுவது மொருங்கேதோனறி யொருங்கேயழியுமெ
னபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது காத்தாச செய்யவேண்டிய தில்லை, காலத்தானே
காததா வேன்று காலவாதி சொல்ல,
அவ்நேமறுத் துணர்த்துகீரார்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்
னிற, காலமோ வழிவின்றொரு மாபினுங் காரியங்கள்,
காலமே கரவேகாண்டிங் காரணன் விதியினுகுகுக், கா
லமுங் கடவுளேவ லாறறுணைக் காரணந்தான். (க0)

(இ-ள்) காலமே இநசப் பிரபஞ்சத்துக்கு மூன்று காலக்
க-வுளாக தானே சிருட்டிமுதலிய தொழில்களைப் ப
க கண்டன ண்ணும், அதற்கு வேறு காததா வேண்டிய
ந தொழிலுகுகெ தில்லை, அது நிததியமா யிருக்குமென்று நீ
னனில் சொல்லித்?

காலமோ வறி நீ சொல்லிய காலம் சடமுமா யநேக
வினராகும் முமாய் நிததியமுடா யிருக்கையாற் றானாக
வொரு தொழிலைச் செய்யமாட்டாதுகாண்.

அயினுங் காரி அது சடமேயா யிருந்ததேயாயினு மான
யங்கள் காலமே மாக்களுக்கும் பருவங்கடோறுமரங்களிழ்ந்
தரவேகாண்டும் ககவுங் காய்க்கவும் பழுக்கவும் வால யவ்வ
ன விருத்தமென்ப பேதமும் பிரயோசன
முங்கண்டோம். அது தானாகக் கொடுக்க வற்றோ வெனில்?

காரணன் வி பரமகாரணனாகிய சிவனது ஜநநி ரோ
 தியினுகருக்கால தயிதரி ஆரணி யென்னுள் சத்திகளினாலே
 முங்கடவுளைய யதிட்டிக்கப்பட்டித தானே சிருட்டி முத
 லாற் றுணக்கா விய கிருத்தியங்களுககு துணக்காரண
 ணகதான். மாம் ௭-௫.

தான ௭-௫. அசை.

இதற்குப் பரமத நிராகரணம் காரணமத்தும், பௌட்க
 த்ரதம் காண்க

“ இரப்பே நிகழுவே யெதிர்வே யென்னு, திதத்தியன
 மருங்கிற் றெளிந்தன ருணரப், பொருணிகழ புரைபபது கால
 மாகும்” என்ற தொல்காப்பியனார் இதக காலம் சமணனை
 யுங்கனையுந் அட்சபாதனையு மபோல நித்தியததுவகு சொ
 ல்லப்பட்டதில்லை எனவறிக. (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் முகல் விருத்தத்திற்,

“ தருபவனெருவன யேனமம்”

என்றபதத்திற்சுச் சிருஷ்டி திதி சமஹாரத்திற்சுக் கால
 மே கர்த்தா வல்லது வேழில்லையென்னுங் காலேஸ்வர வாநி
 யை மறுததல்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக்கென வில்-கா
 லமானதே பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கும், காலமேதிதிபண்ணு
 ம், காலமேசமஹாரததையுற்பண்ணும், † பிரபஞ்சோப சமமா
 ராகந்தரமுங் காலமேநித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை யொருவ
 ராலுங் கடக்கப்போகாதாயைந் காலமேகர்த்தாவெனின? -

† ப்ரபஞ்ச மழிந்தபின்னும் காலமே நித்தியமாயிருக்கும்.

தடிசு — காலஸ்யஜகி ஹதாநி காலஸ்யஹா
கி ப்ரஜாஃ | காலஸ்ய-பெஷ- ஜாமகி- காலொஹி
டி-ரகிக்ரஃ ஹகி||

இப்படிச் சொல்லில் காலமோவறிவின்னாகும் - காலமா
ன தறிவில்லாதாகை யானுஞ் டு ஜகத்த புத்திரம் கருத்ருக
மாகையான மிவவநவய வயதிரோகத்தினும் காலத்திற்குக் கர்
தருதவந கூடாது—ஆயினுங் காரியங்கள் காலமேதரவேகா
ணம் - காலம் ஜடமாயினுங் காரியங்களெல்லாங் காலத்தினு
லுண்டாகக் கண்டோமெனின?—காலமுங்கடவுளேவலாம் கா
ரணன விதியினு மருத் துணைக்காரணங்காண் - அககாலமானது
பரம கர்ததாவாகிய சதகருடைய ஜநீ ஆரிணீ ரோதயிதீ
யென்னுஞ் சததித திரயநதின லகிஷ்டிககப்பட்டுக் கொண்டு
சதாசிவாதி காரணேஸ்வரர்பண்ணுஞ் சிருஷ்டியாதிகு லக
காரிகாரணம் எனறிதனபொருள.

தடிசு - சுத்ரஹிஹி ரகாலொ யஜமகஸ்ய
ஷ்டாஜிக்ரஃ | ஜயகாலஸ்ய துத்ரகாலடிந டீஸம் சு
பெஷகஹகி.

வளஷ்டிரவ டுசு — கிரஹகிஃ பெராஸு-
நாஃ கஹ டுதெ காலயொமதஃ | ஸிவஃ காலா நவஹி
ஹொராயாதஃ லீயஸகிஃ || உக்ஷாடிபகி விஸுஸஃ
காலாடி டுஷ்டிக்ரஃ ஹகி.

‡ ப்ரபஞ்சம் புத்திரமானுலே செய்யப்படுகையானும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

காலேசுவரவாதி காலமே கர்த்தாவென்று சொல்ல, மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

தொழிலுக்கு - சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு, —காலமே கடவுளாக - கர்த்தாவாக, —கண்டனமெனவிய் காலமோ அறிவினனாகும் - இதுககிது காரணங் காரியம் கரணம் பிரயோசனமென் றறியுமறி வில்லாததாம், —ஆயினும் காரியங்கள-ஆயினும், தாத்துவிகபோக்கியப் பொருள்களை, — காலமே தரவேகாண்டும் - கால முற்பததிபண்ணக் கண்டோமாதையால், —காரணன் விதியினுகு - முகற்காரணமாகிய தத்துவங்களினின்று தாதவிக்கமாகிய போக்கியப் பொருளினது தோற்ற நிலை யீராகச் சொல்லப்படும் நிமித்த காரணனாகிய சிவனது கிருத்திபத்துக்கு, —தாலமும் கடவுளேவல்லால் - காத தாவினது செலுத்துதலால், —துணைக் காரணங்காண் - சககாரி காரணங்காண்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. காலஞ்சேர்த்திடப் பெயர்து சேறலான் அத்தோற்றக் கேகிகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின? அஃகொக்கும். அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினதேவலான் அவன செய்யு மத்தொழிற்குத் துணைக்காரண மாமென் றறிவாயாக வென்பதாம்.

௩௫௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

இது சொர்பொருட்பின் வருநிலை.

ஓகாரஞ் சிறப்பினகண் வந்தது.

காலமேதரவே எனனும் ஓகார மிரண்டினள் முன்னைய
து பிரிவிலைககண்ணும், பின்னையது தோற்றத்தின கண்ணும்
வந்தன.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாச
ங்கிததுப் பரிகரிதது, வந்துநின்றபோவது சாதிககப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

—6—

மீளவும் பட்டாசாரியன் பிரபஞ்சங் காரியப் படுகைக்கு
வேறேரர் கருததா வேண்டுவதில்லை, நீர்சொல்லுகிற காலங்கள்
தானே காததாவாமென்ன; அவனை கோக்கி மேல் மறுத் தரு
ளிச்செய்குரர்.

காலமே கடவுளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னில் -
பிரபஞ்சகாரியத தகரு வேறே கர்த்தா வேண்டுவதில்லை, இந்த
ககாலங்கள் தானே கர்த்தாவாகக் கண்டோமென்று நீசொல
வில்?—காலமோ வறிவினராகும் - காலங்கள் சடமாயிருக்
கையினாலே பிரபஞ்சகாரியங்களை உண்டாகுகைககு ஆதற்
கொரு பிரஞ்சையுயில்லை, காலத்துக்கொரு பிரஞ்சையுயில்லை
யானால் காலம்வேண்டுவதில்லை என்று நீசொல்லில்?—ஆயினங்
காரியங்கள் காலமேதரவேகாண்டும் -பிரஞ்சை யில்லையாயினு
று காலங்களிலே அந்தந்தக்காரியங்கள் கைகூடக் காண்கையா
லே, இந்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களைக் காலமே யுண்டாக்கவே
ணும். ஆனால் கத்தாவே துக்கு என்று நீசொல்லில்?—காரணன்

விதிவிலக்குக் காலமுங்கடவுளேவலாற்றுணைக்காரணங்காண்-
கர்த்தா நிமித்தகாரிபத்துக்குக காத்தாவினுடைய ஏவலினு
லே இநதக காலங்களும் பிரபஞ்ச காரிபத்துக்குத துணைக்கார
ணமாம்; இஃனை ஒழித்துக் காலங்கள நிமித்தகாரண மென்று
சொல்லப்பட்ட கர்த்தா வாகா

இத்தவிரண்டு திருவிருத்தமும் பட்டாசாரிபன். இதற்குப்
பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் “ போககோடு வரவுகால
மொனநினிாப் புளர்வதினறி, யாக்குவோரொருவரினறி யலு
தியா டுணுககளாடி, நீக்கடாவினையிற்கூடி நிலமுதலாகநீடி,
யூக்கமாருலகமென்று முள்ளதென றுரைக்கலாமே” எனறும்.
அவனமறுபடி “ அநிகின்ற பானமையவை யவநின ரதாக்கிலனு
வழியுங்கடாநி யெனவே, செநிகின்ற வாரநிலை யெனில்வநது
சேருமது திடமனறுகூட லொருவன, குறிகொண்டிகாரின முன்
வருகின ரட்சிமவை கொலைவொனறி யேனிலழிய, முறுகின்றகா
லமவை யுடனினறுபோயழியு முலகென்று நீடியிலதே” என
னுமது கண்டுகொளக.

பட்டா-மத, அ-செய். பட்டா-மறு, எ-செ

இதலுற் சொல்லியது பிரபஞ்ச காரிபத்தை யுண்டாககு
கைக்குக் காலங் கர்த்தாவாகாதென்றும்; இநதக காலங்களைத்
தோற்றுங்கர்த்தா தன்னுடைய ஆளுஞாபிலே பிரபஞ்சத்தை
யெல்லாம் உண்டாக்குவ னென்னு முரைமையும் அறிவ்த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(காலஞ்சேர்ந்திடப் பெயர்ந்தசேரலான) தொழிலுக்கு-
அத்தோற்றக்கேடுகட்கு,—காலமேகடவுளாகக் கண்டனமெ

னனி - காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்? அஃதொக்கும், — ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும், — காலமோ வறிவினராகும் - அகாலமறிவில்லாத சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது, — காரியங்களாகாலமே தரவேகாணும் - காரியங்களைக் காலமே தரக் காண்டலின், — கடவுளேவலால் - சேதனராகிய கருத்தாவின் தேவலால், — காரணனவிதியினுக்கு - அவனசெய்யு மதொழிறகு, — காலமும் துணைகாரணங் காண் - காலமும் துணைகாரணமென ஈறிவாயாகவென்பதாம்.

இவைமுன்று செய்யுளானு மீமாஞ்சகர்மகம்பற்றி யாசங்கித தப பரிகரித்து “வந்துநின்று போவது” சாதிக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லருகன மத மறுத் துணர்த்துகுரார்.

அழிநதபி னனுக்கடாமே யகிலமாய் வந்துநின் று, கழிநதிநிவ கன்மத்தென்னிற கன்மமு மனுவுவகூ ட, மொழிநதிநிஞ் சடமேயாகி முடிதலான் முடியா செயதி, யொழிநதிநி மனுரூபங்க ளுலகெலா மொடு ங்குமன்றே. (கக)

(இ-ள) அழிந்த சிருட்டியாங் காலத்தி லான்மாக்கள்க ின்னுக்க னமததுக்கிடாகப் பரமானுவிலே பரிணமி டாமேயகி த்த பிரபஞ்ச மழிந்தபினனும் பரமானுக்க லமாய் வந்துநி ளாய்ச் சூக்குமித்து நின்று, சிருட்டிமுதலிய னறுகழிந்திடுங்க ளுவொரு காலங்களிலே கருமத்தக் கீடா னமத்தெனினில் கப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று, பின்

பொரு காலங்களிலே யழியா நிற்குமென்று
நீசொல்லில்?

கன்மமு மணு நீசொன்ன கன்மமும் பரமானுவின் சட
வுங்கூட மொழி மாகையினாலே இந்த விதிகை யறிந்த பிரப
நதிநின் சடமே ஞ்சு காரியத்தைத் தானாகத் தோற்றுவி
யாகி முடிதலா யாது;
ன் முடியா செ
ய்தி

ஒழிந்திடுமணு அவ் வணுநுபங்கனெல்லாந் சங்காரகா
ருபங்க ஞலகை லத்தினே சேர வழியுமாதலா லவை இப்பிர
லா மொடுங்கு பஞ்சத்துக்குக் காரண மாகா. ஏ-று
மன்றே

அணுக்கடாமே எனனும் ஏகாரம தேற்றம்.

இந்தவிருத்த முகற் “கருதுகாரணம்” எனனும்விருத்த மீ
ருக வாறுககுங் காரணகமப் பிரமாணமென வறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பரமானு†புஞ்சமே பிரபஞ்சமென்கிற ஆருகதமதத்
தை மறுத்தல்.

† புஞ்சம்-கூட்டம்.

ஓர் பரதியில்:—மேற் பரமானுக்கூட்டமேப்ரபஞ் சோற்
பத்தி, மாயை யல்லவென்பன். அதற்கு முதல் விருத்தத்தில்

“வருமுறை வந்துநின்று போவது”

என்ற பதத்துக்கு அருகமதக்காரர் பரமானுவே கூடுகி
ற முறைமையிலே கூடிப் பிரபஞ்சமாயும், பிரிகிற முறைமையி

55உ சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

லே பிரிகது ஷாசமாயும் போமென்ன; அப்படியல்ல, மாயையிலே கர்த்தாவினாலே ப்ரபஞ்சோற்பத்தி யென்றும் ஒருபாட்டினாலே மருத்தணர்த்துகிரார். எனறெழுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அழிந்தபின் னணுககடாமே யகிலமாய்வந்துநின்று கழிந்திவ் கணமத்தெனவில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தரமீஸ்வரணநியிற் பரமானுகடானே யானமாக்களுடைய கணமானுகுணமாகப் புஞ்சமாக ட்தருணநும்லதாகிகளின் கூட்டமே வனமானது போலப் பிரபஞ்சருபமாய்ப் பின்னுங்கணமானுகுணமாகவே * யுபசமஹிருதமாம,—

* உபசங்காரம்.

தடி-கூடு லெஜந-தா-தெ - வ-மூலா வ ரூ வு
 லெஜ வ- யஜ-யஜ-நா-ஸாரிலி? | வர ஜா ண-வி
 ராரூபா லெஹா ஸ-லெவ-ஸ-லெஹி, லெய: || ஸ-லெ
 ஹஜா நஸா-தா-நா-லொஹா லெஹாலிஜா-நி-ந-ஹதி .

இப்படியெனவில்? கனமமு மணுவங் கூட லொழிந்திடுஞ்சடமேயாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - கருமமும் பரமானுக்களும் ஜடமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினும், அவைகள் பிரளயகாலத்தி லுசத்தை யடைகையினும், திரும்பவுற்பத்திக்கிரிபைய யுண்டாகாது,—ஒழிக்திரி மணுருபங்க ளுலகெனா மொடுங்குமனதே - ஆகையாத சாவலோகோப சம்ஹாரகாலத்தி லணுகுகளெல்லா நாசத்தை யடையென் றிதனபொருள.

‡ புந்சிறுகொடிமறங்கள்.

இவண் குளிக்கப்பட்ட சைனனுடைய மதத்தை யு மறுப்பையும் விஸ்தரித்ததுப் பரபகூத்திர கூறின மாங்குணர்க.

ஞானப்பிரகாசஞா வருமாறு.

—0—

ஆருகதரி லொருவன் மத மறுத துணர்்த்த கின்றார்.

(அருகேசுரனுக குபதேச கர்த்தருத்தவ மாத்திரஞ் சக
 த்கர்த்திருத்தவ மில்லையாகலால்) அழிந்தபின் - பிரளயத் து
 லக மொழிங்கண் பின், ஒழிங்காது நின்ற,—அணுக்கடாமே -
 முதற்காரணமாகிய பரமாணுக்கடாமே,—கண்மத்து - நிமித்
 த்காத்தாவாகிய பாப புண்ணியங்களினாலே,—அகிலமாய் - எ
 ல்லாவுலகுமாய்,—வாது நின்ற கழிந்திடு மெனினில் - தோற்
 றியிரு தொழிவகுமென்று நீ சொல்லுகில்,—கண்மமு மணுவு
 ங்கூட - நிமித்தகாரண முதற்காரண மிரண்டு மொத்து,—
 மொழிந்திடுகுசடமேயாக முடிதலால் - சொல்லப்படும் அசே
 தகமாகி யறித்தியமாகலான்,—முடிபாசெய்தி - கருத்தியம்
 நிறைவேறுது.—உலகெலா மொழிங்குமனறே - உலகமெல்லாஞ்
 சங்கார மாடபோசே,—அணு ரூபங்கள் - பரமாணுக்கள், சை
 வத்தககுப் பூத காரிய மாநலால்,—ஒழிந்திடும்-ஒழிங்கும்; பூத
 முசலிய வுலகத்துக் கெப்படிக காரணமாம், காரணமன்று
 தானே.

—

சிவஞானயோகியஞா வருமாறு.

—0—

எ - து உலகமழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கடாமே
 கண்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும், கண்ம
 ங்காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒருகாரணமாமத்தனை
 யே பிறிதில்லையெனின்? அற்றன்று; கண்மமுமணுவுஞ் சடமே
 யாகலான், அவை தம்முட்கூடித்தொழிற்படுதல் சித்தாகிய

முதல்வன்ரொழிலையின்றி அமையாத. அதவன்றியும், உலக மொடுங்கும்போது அணுவங் கூடவேயொடுங்குமாதலால், அது பின் அகிலமாய்வந்து கழிபுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுக்திராந்திகர் வைபாடிசர் ஓசீவகர்க்கு மொக்குமேனுத் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுததவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் பட்டாசாரிபன பரமாணுவிலுலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினபின்னும் இந்த வணுக்களினுலே ஆனமாகக் கனமத்தகூடாக மீளவும் உண்டாமென்றுசொல்ல; அவனைநோக்கி மறுத தருளிச்செய்குரர்.

அழிந்தபின் னணுகூடாமே யகிலமாய் வந்ததுநின்று கழிந்திடுங்கனமத்தெனினில் - அணுபரிணாமமான பிரபஞ்ச மழிந்த பின்னர், பரமாணுகளாய்ச் சூககமத்திலே நின்று கனமங்களுக கூடாக ஒவ்வொரு காலங்களிலே பிரபஞ்சமாகித் தோன்றிநின்று; பின்பு ஒவ்வொரு காலங்களிலே அழிபாநிற்கும் என்று நீ சொல்லில்?—கனமமுமணுவங்கூட மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலால் முடியாசெய்தி - நீசொன்ன இந்தக் கனமங்களும் பரமாணுக்களுஞ் சேரச் சொல்லப்பட்ட சடமேயாய் விடுகையாலே, இவையிற்றால் பிரபஞ்சகாரிப முண்டாகாது.— ஒழிந்திடு மணுருபங்க ளுலகெலா மொடுங்குமன்றே - பிரபஞ்ச ஐகளைல்லா மழியுங்காலத்து அந்த பரமாணுக்களுங் கூடவழிந்துபோம்.

இதனும் சொல்லியது பிரபஞ்ச மொடுங்கினவிடத்து பர
மாணுக்கள் மீளவுங் கன்மத்துக் கீடாகத் தோன்றி நின ரெடு
ங்காதென்றும், அந்தக் கனமழு மணுக்களுஞ் சடமானபடியா
லே தானாகத் தோன்றமாட்டா தென்றும்; சருவசங்காரத்திற
பூதவணுக்களும் பிரபஞ்சமும் சேரவொடுங்குமென்னு முடமை
பையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அழிந்தபின்-உலகமழிந்தபின்னா,—அணுக்கடாமெ -மீளப்
பாமாணுக்கடாமெ,—கன்மத்து - கனமவேதுவாக,—அகிலமா
ய் - பிரவஞ்சமாய்,—வந்துநின்று கழிந்திடும் - தோன்றி நின
றழியும்,—எனவின் - கனமங்காலங்கள்போ லிறைவனிசையு
மொருகாரணமாம். அத்தனையே பிதிதில்லை பெனின்?அற்றன
று,—கனமழு மணுவுங்கூட - கன்மமும் அணுவுங்கூடினும் —
மொழிக்கிடுஞ் சடமேயாகி முடிதலான - சொல்லாநின்ற சட
மாயே முடிதலின்,—செய்திமுடியா - அவை தம்முட்கூடித்
தொழிந்தபடுதல் சித்தாகிய முதல்வன தொழிலையின்றி யரை
யாத,— உலகெலா மொடுங்குமன்று- அதன்றியு முலகம் ஒடுங்
கும்போது,—அணுருபங்க ளொழிக்கிடும்-அணுவுங்கூடவே பொ
டுக்குமாகலான் அது பின் னகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமா
றியாண்டைய தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்பிரபஞ்சத்தகக் குபாதான மாயையெனதுணாததுகீழர்.

காரண வணுகுகள்கெட்டாற் காரிய வுலமின்றெ
 னன்றி, காரண மாயையாகக் காரியங் காணலாகுங்,
 காரண மாயையென்னை காண்பதுங் கணுவேயென்
 னின்ற, காரண மாயையேகாண காரிய மணுயிற்கண்
 டாய். (கஉ)

(இ-ள்.) காரண இப்பிரபஞ்சத்தககுக் காரணமாயிருக்கி
 ள் வணுகுகள் து பரமானுகள் சங்காரகாலத்திலே யழிக
 கெட்டாற் துபோனால் காரிய மாய் வருகிற பிரபஞ்சம்
 காரிய வுலகன் பின்னை மெட்டடி சோனறப் போகிற தென
 றெனினில் று நீ டால்லி?

காரணமாயை நித்தமாயிருக்கிற மாயை காரணமாயிரு
 யாகக் காரியங் கையினாலே, காரியம பின்னுண்டாதற்குக்
 காணலாகும் குறையிலை;

காரணமாயை மாயை காரணமென்று நீர் சொல்லுகி
 டென்னை காண்ப றதென்ன, வணுகுகளை காரணமாகக் க
 ளுங்கணுவே பென் ண்டிருக்கிறோமே யென்பாயாகில்?
 னில்

காரணமாயை அணுகுகள் காரியமா யவயவத்தோடே
 டேகாண் காரிய கூடியிருக்கையினாலே யவயவ மிலாத மா
 மணுவற் கண் டையே பரமகாரண மாகவேண்டு மென்று
 டாய். காண்பாயாக ளு. (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நியாயவைசேஷிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமானுபாதான வாதிகளாகையாற பரமானுகாரணவாதமாகிய வாருகத்தமதததை நிராகரித்ததகொண்டு பரமானுவுகருகாசரு சொல்லின மேற்பிரபஞ்ச முண்டாகாதெனறும்; பரமானுநித தியுடெனறும், அதவே ஜகத்துபாதான காரணமெனறுரு சொல்லும வாசுகியத்தை யறுவதித்து நிராகரித்தல்

காரணவணுகள் கெட்டாற் காரியவுலகின றெனனில் - காரணமாயிருக்கிற பரமானுகுகள் பிரளயகாலத்தி ளுசத்தை யடையிற காரியமாகிய பிரபஞ்ச மேலுமுண்டாகாதெனின?— காரணமாபையாகக் காரியங்காணலாகும் - காரணமாகியமாயை நித்தியமாகையாற் காரியமாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகக்காணலாம் —காரணமாயெயெனை காண்பதிங்ஊவேடெனனில் - காரணமாயென்று சொல்லுகிறதெதற்காக, நாங் காரணமாகக்காண்பது பரமானுவேடெனின?—காரிய மணுவிற்குண்டாற் காரணமாயேகாண் - காரியமாகிய ரூபத்தவமுமேகதேசமும் பரமானுவிற் காணப்படுகையால், ரூபத்தவமுமேகதேசமு மல்லாதமாயே சகத்திற்குக் காரணமாகவே னுடிங்காணென நினைபொருள்.

—o—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

உலோகாயத னுருக்குக் காரணமென்னும் பூதமும், கையாயிகள முதலோர் உருக்குக் காரணமென்னும் பரமானுவு

ம், பிரளயத் தொடுங்குமென்றீர்; பின்காரணமேதென்று வினா வச செப்புகின்றீர்.

காரண வணுக்கள் கெட்டால் - நாங்காரணமாகக் கற்பித்த வணுக்கள் சங்கரிக்கப்பட்டால்?—காரியவுலகின்றெனவில் - காரியாயத்த நோற்றும் பிரபஞ்சமு மில்லைபாயவிடும்; அஃது ண்டாக்கும் பொருடிக காரணம் வேண்டு மெனின?—காரண மாயையாக; உதினினறு முற்பவிட்குங்காரியங் காணலாகும், — காரணமாயெனனை - மாயைகாரணமெனபதேது, — இங்கு, காரியத்திற்குக் காரணமாக, — அணுவை காண்பதெனவில், அணுவில் காரியங் கண்டால் - காரியத்தனமையறியப்பட்டால், — காரணமாயையே காண.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. சத்திரூபசமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்களழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற் கோரிமூக்கில்லை யெனவும்; அணுக்கள் காரியப்பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதெனவு முணர்கவென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பினவருநிலை.

காண்டாலாலென்பது கண்டெனத்திரிந்தது, மயலாகுமற்றும் பெயர்த்தது, என்றற்போல.

ஆல் அசை.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச மழிவதனறியே, பிரபஞ்ச காரணமாயுள்ள பராணுக்களும் கூட வழிததால், மீளப் பிரபஞ்ச முண்டாகாதென்ற வணை நோக்கி; மேலு மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

காரணவணுக்கள் கெட்டால் காரியவலகினை நென்னில்— பிரபஞ்ச காரணமா யிருக்கத்தக்க பரமானுக்கள கெட்டால் காரியப்பட்டு வருகிற பிரபஞ்சம பிணையும் உண்டாகாதென்று நீ சொல்லிச்?—காரணமாயைக்க காரியங்காணலாகும்—இததப் பிரபஞ்சத்தககுக்க காரணம் மாயை யாகையாலே பிரபஞ்ச காரியங்களுந் தானே யுண்டாகாநிற்கும்—காரணமாயை எண்ணி காண்பதிவ் கணுவையெனினில்— மாயைப்பை பிரபஞ்ச காரணமாகச் சொல்லுகிறது காரணமாக, இவவிடத்தக் காணப்பட்டது பரமானுக்களல்லவோயென்று நீ சொல்லிச்;—காரணமாயையேகாண காரிய பணுவிரகண்டால்—நீ சொல்லுகிற பரமானுக்கள் காரியப்பட்டு வருகையாலே இத்தவணுக்கள காரணமாகாத; காரணமாயுள்ளது மாயையென நறிவாய்

இதனற் சொல்லியது உணுக்கள பிரபஞ்ச காரணமாகாதென்றும், பிரபஞ்சகாரணமாயுள்ளது மாயையென்னு முடிமையு மறிவித்தது.

—

சுப்பமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரணவணுக்கள் கெட்டால்—காரணமாகிய வணுக்கள் அழிக்கால்,—காரியவலகின் நென்னின்—காரியமாகிய பிரபஞ்சமியநெனின்,—மாயை காரணமாக—சத்திரூபசமுகமாய் நிலை

பேறுடைய மாயையே யுலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரிய காரணலாகும்— அணுககள் அழிந்தமைபற்றி யுலகு மீளக்காரிய பபிதற கோரிமுககில்லை,—இங்குகாண்பதணுவே - ஈண்டி முதற்காரணமெனக காணப்படுவ தணுவே,—காரணமாயென னையெனின - அங்குனமாக முதற்காரண மாயென்பதென னையெனின?—அணுவிற்காரியபவ கண்டால் - அணுககவிடத் தே காரியத்தன்மை காண்டலான, அவையுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லா தாகலின,— மாயையே காரணங்காண் - மாயையே முதற்காரணமாமென உணாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

காரிய மென்பதென்னே காரண வணுவையென் னிற, காரிய மவயவததாற் கண்டனய் கடாதிபோலக், காரிய வருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தாற, காரிய வருபாசினமாயை தருமெனக கருகிடாயே. (க௩)

(இ - ள) காரிய அவயவத்தோடே கூடின காரியமென்று மென்பதெ றீரணுககளைச் சொல்லுகிற தென்ன, அணுவனைக் கா கக ளுவகத்துககுக் காரணமன்றே வென ரணவணுவையெ பையாகில்? னனில்

காரிய மவயவ பிரபஞ்ச காரியங்கள் கால வவயவமா த்தாற் கண்டன யிருந்து காரியப்படுகையிலுவே கடாதி கா ளு கடாதி போல ரியங்களைப்போலக் காரியப்பட்டு வருமென ரறிந்தோம்;

காரிய வுருவ யாதொன்று காரியமுமா யுருவமுமாகக்
மெல்லா மழிதரு காண்ப்பட் டிருக்கின்றத, அவையெல்லா
ங் காரணதகால் மொவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு கார
ணங்களாலே யழித்தவிடு மாதலால்,

காரிய வுறுப் தனக்கொரு காரணியில்லாமற் றுனவய
பினயாயை தரு வப்படாம லிருக்கிற மாயைதானே, இநதப்
மெனக் கருதி பிரபஞ்ச காரியங்களை யுண்டாக்குமென்று
டாயே. புத்தி பண்ணுவாயாக. ௭-று. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

காரணவண்ணவைக் காரியமென்பதென்னென்பெனின் - ஜகத்
காரணமாகிய பரமானுக்களைக் காரியமென்பதென்னையோ
வெனின்?—காரியமவயவத்தாற் கண்டனங் காரியவுருவமெல்
லாங் கடாதிபோல வழிதருங் காரணதகால் - பரமானுக்க ள
வயவ வதகாகக் காண்ப்புகையாற் காரியருபமானதெல்லா ம
ணகுடமுதலியவைபோ லழியுமெனனு மேதவினும் பரமானு
களும் பிரளயகாலத்தி ளுசந்தையடைவதேயாதலாற் பிர
பஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது. பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமேதெனின்?—காரியவுறுப்பின் மாயைதருமெனக் கரு
திடாயே - காரியருபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக்
காரணமென ருதிவாயாயாகவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

திரும்ப விகற்பித்த நிராகரிக்கின்றார்.

காரண உணுவை - நாங்களுக்கும் பரமகாரணமாகக் கற்பித்த பரமானுவை, —காரிடமென்ப தெனனை யென்னில்? அவயவத்தால் - சாம்சுததால், —கடாதிபோலக் காரியமாகக் கண்டனம் - அறிநேரம், — நிரவயவமாகிய பரமானுவைச் சாவயமாக வெகதவேதுவினாலே கண்டார்? திகொடு சம் யோகியாயும் மூர்த்தமாயுங் கேட்கப்படுதலாற் சாவயவமெனறும், அதனாற் காரியமெனறும், அதனா லதற்குவேறொரு காரண முண்டென்றும், அறிநேர மாகையால்; பரமானு முதலாம். —காரியமுருவமெல்லா மழிதருங் காரணத்தால் - அநகப் பரமானு முதலிய காரியங்களை, —காரியவறுப்பினமாயை - அசேதனமாய் அநேகமா யிருத்தல், அமுர்த்தமா யிருத்தல், சாவயமா யிருத்தல் முதலான காரிய லக்ஷணமில்லாததாய்; இதற்குச் சேசன மாதிரியினறி விபரீதலக்ஷண முள்ளதாகிய மாயை, —தருமென - உண்டாககுமென, —கருஜிடாயே.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ-து. அணுகாரியப்பொருளாய் அழிகன்மாலைத்தென்பது உம், மரணை காரியப்பொருளாதவினறி நிலைபெறுடையதென்பது உம்; முறையே அவயமுடைமையானும் அஸ்தின்மையானு மறிப்பப்படுமென்பதாம்.

இதவுஞ் சொற்பொருப்பின வரு நிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப் பதிஷ
லாற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாலு.

—0—

பரமானுக்கள் பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாயி ருக்க, அவை
யிற்றைக் காரியமென்று சொல்லுவானேனென்ற பட்டாசாரி
யினை தோக்கி; மே லருளிச் செய்குறார்.

காரியமென்ப தென்னைக் காரணவனுவையென்னில் - பிர
பஞ்ச காரணமாயி ருக்கதக்க பரமானுக்களைக் காரியமென
று சொல்லுகிற தெப்படி. பென்று நீ சொல்லில்? —காரியம
வயவதகாற் கண்டனங் கடாதிபேரல் - பரமானுக்கள தா
னே யவயவங்களுமா யிருக்கையாலே கடாதிக்களபோலே கா
ரிப்பபட்டி வருமென்று அறிததோம், —காரியவுருவமெல்லா ம
ழிந்ருங்காரணத்தால் - காரியப்பபட்டி வருகிற பிரபஞ்சமெல்
லாம் ஒவ்வோரவதரங்களிலே ஒரோர் காரணங்களாலே அழிய
தக்கக முறைமையுண்டாம். ஆகலாலே, —காரியவுருபின மா
பை தருமெனக் கருகிடாயே - பண்ணப்பட்ட அவயவங்களி
ல்லாததொரு மாயையே பின்பு இத்தப் பிரபஞ்ச காரியங்களை
யுண்டாக்குமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பரமானுக்கள் அவயவங்களாய்
காரியப்பபட்டி வருகையினாலே பிரபஞ்சக தோற்றுக்கைக்குக் கா
ரணமாகாதென்றும்; அவயவங்களில்லாததொரு மாயையே
பிரபஞ்சக் தோற்றுக்கைக்குக் காரணமாய் நிற்குமென்று முற
ையு மறிவித்தது.

ங்எசு சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரணவணுவை - காரணமாகியவணுவை,— காரியமென்பதெனனை யெனவில் - காரியமென்ப தெங்ஙனமெனின,—காரியங்கடாதிபோல - அணுகுகள் காரியப் பொருளாதல் குடமுதலியனபோல,—அவயவததாற் கண்டனம் - அவயவமுடைமையா லறிந்தனம்,—காரியவுருவமெல்லாம்-காரியப்பொருள்களெல்லாம்,—அழிதருங்காரணத்தால் - அழிதனமாலைய வாகலின,—காரியவுறுப்பிசமாபை - காரியப் பொருளைன்ப்பிதற்குபையுடைய அவயவத் தனமையினமையி னிலைபெறுமிபற் றைத்தாகிய மாபையே,—தருமெனக் கருதிடாயே - முத்த் காரணமென நீ யறிவாயாகவென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வுரு மாயையினை காரியமென்பதற்கு
உதாரணமிட்டுணர்த்துகோர்.

தோற்றமு நிலையுமிறு மாயையின் ரொழிலதென்றே, சாற்றியி முலகம்வித்துச் சாகாதி யனுக்களாக, வேற்றதே லீண்டிநிறகு மல்லதே னில்லையாகு, மாறறநீ மறந்தாபித்தான் மாயையை மறித்திடாயே. கசு

(இ-ள்.) தோற்ற ஞானாக்கள சிருட்டிமுதலிய தொழில்க முநிலையு மீ னை மாயாகாரியமென்று சொல்லுவார்கள், று மாயை அஃதென்போல வெண்ணில்?

யின் ரொழிலதெ
ன்றே சாற்றியி
முலகம்

வித்துச்சாகா ிருக்குமமாய்ப் பூயியாதாரமா யிருக்கிற வித்தின்கட் பீண கொம்பு முதலானவைக ளடங்கி நின்று காரியப்பட் டவவிததினக ளெடுக்கிநின்று பின்புதோனறுமாறுபோல,

அணுக்க ளாக இப்படி யொழிந் தப்பரமானுகக டாமே வேற்றதே லீண் பிரபஞ்ச ரூபமாகப் பொருக்திந், ஒருகால டி நிற்கும் ததிலு மழிவினறியே நிற்கவேண்டும்

இல்லதே லீண் அஃதொரு காலங்களி லழியுங்காணு மெ லைபாகும் னிந்? அப்பொழுது காரணகாரிடங்கன சேர வழிகையாற் பின்பொருகாலததில் ளேற்றமு ம லொன்றுமில்லையாய்ப் போகவேண்டும்

மாற்றநீ மறந் அறிவாலுபர்ந்தோரா மாபையே காரண தாய் மென்று சொல்லில் இ பொழுது நீயிகந் வார்த்தையை யு மறந்து விடுவையோ !

இத்கான் மா இதுபோல மாபையே காரணமென றறி பைபை மதித்தி வாயாக. ௭-று

டாயே

இதகாலென்பது - அஃறிணைச் சுட்டுப்பெயரின மூன்றும் வேற்றுமை பேதுவினகண் வந்தது. (௧௪)

ஏசார மீற்றசை.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இன்னமும் அத்த வாகியை மறுப்பதாக உதாரணமிட்டு ணர்த்தகிரார்.

உலகக் கோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின்ருழிந் தென றே சாற்றிடும் - உலகமான துண்டாகிறது நிலைபெற்றுநிற்கி.

௩௭௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்,

றது மொடுக்குகிறது மாயாசத்தி விலாசங்களென்று வேத
 னகனசொல்லும்,—வித்துச் சாகாசியனுக்களாக வேற்றதேலீ
 ணடிநிற்கு மில்லதே லிசைவதினரூ மாந்தநீமரக்தாய் - சூக்
 குமமாகிய வடாசத்திற் றூலமாகிய சாகோபசாகை பத்தி
 ரபுஷ்ப பலங்களெல்லா முண்டாவதுபோ லத்ருர்யமாயிருக்
 கிறமாயையில் திருர்யமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடித கடநாப
 டையமாயா எனறுண்டாவ தன்றிப் பரமானுக்களின் கூட்
 டமே பிரபஞ்சமாமெனின? இவண் வித்துக்களின் கூட்டமே
 சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும். அப்படிநிற்க நீசொல்லும்
 பரமானுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். அஃதில்லையா
 கையாற் பரமானுக்களின் கூட்டமும் பிரபஞ்சமென்பது கூ
 டாது இதற்கு நியுத்தரஞ்சொல்லமாட்டா திருக்கையா லப்பி
 ரதியாநாம நிகரகஸ்தானம்,—இதானமாபையை மதித்தி
 டாயே - இதத நீக்ககஸ்தான முனகரு வருகையால் நானசொ
 ணனமாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமென்று விசாரிய
 பாபாக எனறி தன்பொருள்.

இதனாற் சுகத்தற்பத்தி * சங்காதரூப மல்லவென்றது.

* சங்காதம - கூட்டம்

இமமுன்று விருத்தத்தினானஞ் சங்கிரஹித்துச்சொன்ன
 நியாய வைசேஷிகருடைய மதத்தையு மறுப்பையுஞ் சிந்திவீஸ்
 தரித்தகூறுவாம்.

ராஸவரேச்சையினுளும் *போஜகர திருஷ்டத்தினுளும் ப
 ராமானத்தவயங்களிற கினியையுண்டாய் ஸஜாதீய பரமானு
 ககளுசகுச் சம் யோகம்வந்தபோது த்விஊகமாம். † த்விய
 ணுகத திரயத்தினாற் —ஜாலஸ்தருரிய மரீசிப்பிரகாச்யமான த்
 ருசரோணுவாம். த்ருசரோணுவின் கூட்டக்களா லவயவித்தவா
 ரர மஹா பிருதவியாசியாம். ஶீவ வம் ஆப்ப கைஜஸ வாயவ்ய

ங்கள் தத் தத் பரமாணுக்களினு லிக்கிரமத்தினுண்டாம். பிர
ளயமு மீல்வரணுடைய † சநநிஷீஷையினு மான்மாக்களு
டைய போஜகாஹிநுஷ்டாபாவத்தினு மஹாபூதசதுஷ்டய
ரம்பக பரமாணுக்களின் கிரிபையுண்டாய் சிரியையினுல் + வி
பாகமுண்டாய் அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயிகாரண சம்
போகநாசத்தினு மஹாபூதங்களுடைய நாசமுண்டாம். ஆகா
சம் காலம் திககு ஆனமா இநகான்கும் விபுயம் நித்தியமும்,
மன தனுவுமா யநித்தியமுமாயிருக்கும். இஃதவர்கண்மதம்.

* ஆனமாக்களுடை ய புசிப்புக்கு அதருஷ்டம் வகத்தினு
ஹம், † இரண்டனு சேர்ந்த மூன்று கூடியது, - சாலகவாச
ஞாய கிரணத்தினே விளககுக்கிற மூவனு, ¶ இப்படி அப்பு
தேயு வாயு † சங்கரிப்பு, § அதருஷ்ட - அபாவம் = அதிருஷ
டமில்லாமை, + பிரிதல்.

இஃதற்குமுறுப்பு பரமாணுசத்பாவத்திற் பிரமாணமேயி
ல்லை நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகங்கூடாது. சா
வய மாசி ஞ்சுவத்தா யுபாதானத்வங் கூடாகாகையாற் பர
மாணுப் புரக்சிநிபையினுற் சகத்திருட்டிகூடாது. ஆகாசங்
காலந திககு மன திவைகளுகு குற்பத்தி வேகாக மோகத மா
கைபா வித்திபத துவங் கூடாது. மன தனுவாகின், மஹத்த
தாரத்தகிரணங் கூடாது, ஆகையான் மன மகத்தே, விபுவே.
ஆனமா நித்தியமும் விபுவென்றதே உதார்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இவ்வுலகமாயையின் காரியமென் றுணத்தகின்றார்.

உலகினது தோற்றமு நிலையுமீறும் - சிருட்டியுத்தியுஞ்
சங்காரமும்,—மாயையினொழிவதென்றே - அன்னத்தினது.

௩௭௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பாகஞ் சாத்தனது பாக மென்றும்போல மாயையினதுருத் திய மீசுரனது கிருத்திபமென்றுதானே,—சாந்திரிமுலகம்—புர ன்க்தோ சொல்லுவாராகள்,—வித்து - ஆலம் விதைமுதலிய ன,—சாகாதி-பீண கொம்புமுதலானவையை,—அணுக்களாக - சூக்குமசத்தி ரூபங்களாக,—ஏற்றதேல் - தனவிடத்துத் தரி த்திருநகதாலுல்,—ரண்டி நிற்கும- தனதிடத்து நினறுந் துல வியததிருபமாகத் தோன்றி நிற்கும்,— இல்லதேவிலியாகும் மாற்றநீ மறந்தாய் - முதற்காரணத்திற் காரிய முன் சூக்குமி த்துச் சத்திருபமா யிராதிருநகா லுண்டாகாதென்று முன சொன்ன வசனத்தை நினையாதிருநகாய்,—இத்தால் - வித்து ச சாகாதிபெண்ணுத் திருட்டாகந முறைமையால்,—மாயையை மதித்திடாயே - மாயை தனது காரியத்தை முன் சத்திருபமா கஏற்றதேல் அந்தக காரியத்துக்குக காரணமாம். இல்லையேற் காரணமாகாதென்று மாடையைச் சற்காரியவாதியாகித் தா னே விசாரித்துப் பார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

எ - து. மாயைதருமென்றற்கு, மாயையே பிரகருதியெ ன்றதிக வெண்ணுமவேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலிய வற்றின வையத்து, உடம்பாட்டானுமெதிராமறையானும் வழங் குகின்ற உகலமொழியும் சான்றாகலின் ; இத்தானும் அணுகார ணவாதத்தை விட்டிமாயையே காரணமென்பதனை அறிவா யாகவென்பதாம்.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்திபொறு.

வேதத்தினைமுழிஸ் அதனை யுணரந்தார்மே லேற்றிக் கூற ட்பட்டது.

ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலக்கண வ
ந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவு
அப்பினமை மாதிரியையெடன்றி யென இறந்ததுதழீஇயிற்று.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சத் தோன்றினை றெடுகெடுகைக்கு மாயையே யுபா
தானமென றெங்கே காணப்பட்டது எனறவனை கோக்கி; மே
லருளிச் செய்குரை.

தோற்றமு நிலையு மீது மாயையின் றெழில்தென்றே சாற்
மீமுலகம் - பிரபஞ்சக தோன்றினை றழிநிற விதனை ஞாதாக்க
கள மாயாகாரியமென்றே சொல்லுவாராகள். அதென்போலவெ
னவில்?—விததுசசாகாதி - விதையிலே சாகைகள் முதுலான
வை தோனறுகொப்போலே.—அணுககளாக வேற்றதே லீ னபி
நிற்கும் - அப்படியொழிந்து அநதப் பரமானுக்கள் தானே
பிரபஞ்சமாய்ப் பொருநதில், ஒரு காலத்திலு மழிவின்றி நிற்க
வேணும்,—இல்லதே விசைவதின்னும் - ஒருகாலங்களிலே யழி
யுங்காணு மென்னில்? காரணகாரியங்கள சேர வழிகையாலே
பின்பு ஒருகாலங்களிலுண்டாகாமற் போக, இல்லையாபவடவே
ணும்,—மாற்றநீ மறந்தாய் - ஞாதாக்கள் மாயையைக் கார
ணமென்று சொல்லிப்போதுகிறவிது காண்கையாலும், நீ கா
ரணமென்று சொன்ன பரமானுக்களுக்கு அழிவு ண்டர மெ
றழிகையாலும்,—நீகான்மாயையே மதித்திடாதே—இனிமாயை
யேபிரபஞ்சத்துக்கேத்தகாரணமென்றுநீபுத திபண்ணுவாயாக,

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத் தோன்றுகைக்கு மொ
 டிங்குகைக்கு மாயையே காரணமென்றும், பரமானுக்கள் காட்,
 ணமெனவிச் பிரவஞ்ச மொரு காலத்தினு மழியாதிருக்க வே
 ணுமென்றும், ஒருகாலத்திலே உழியில் பிணை பொருகாலத்தி
 லுத் தோனறாதென்னு முரைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோற்றமுநிலையுமீதும் - தோற்ற நிலை யிருதியெனனு முத்
 தொழிலும்,—மாயையின ரெழிலகென்றே சாற்றிநிம - மாயை
 தருமென்றற்கு மாயையே பிரகிருதியென நறி+வென்று கூறுகி
 னற வேசமொழியும்,—வித்துச் சாகாதிடணுக்களாக வேற்ற
 தேல் - வித்தினகண்ணே சாகைமுதலியன சூக்குமரூபமா யட
 ங்கிநின்றனவாயின,— ஈண்டுநிற்கும் - அவைதூலரூபமாக வெ
 ளிப்படும எனவுடம்பாட்டானும்,— இல்லதேல் - அவ்வாறு
 சூக்கும ரூபமாயடங்கி நின்றலிலைபெனின,— இவைவதினரு
 ம - அவைதூலரூபமாக வெளிப்படுதலுமின்றாமென வெதிராம
 தையானும்வழங்குகின்ற,—உலகமாற்றம் - உலகமொழியுரு சா
 ன்ருகலின,—நீமறத்தாய்- அதனைகீமறத்தாய்,—இததால் - கா
 ரியவறுபபின்மை மாத்திரையன்றி வேதமொழி யுலகமொழி
 சானறாதலாகிய விதனானும்,—மாயையை - அணுக் காரணவா
 சததை விட்டு மாயையேகாரணமென்பதனை,—மதித்திடாயே-
 அறிவரயாகவென்பதராம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மாயையின்கண்ணறு தோன்றி யொடுங்குவதில்லை
பெணறவனை கோககித் திருட்டாகதமிட
டுணர்த்துகூரா.

மாயையி லுள்ளவஞ்சம் வருவது போவதாகும்,
நீயகிவ இல்லையென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு
போயுரு மீலைகளெல்லா மரங்கன்ற புககுப்போதி, னு
யிடு மதுவுமென்னிற காரணங் கிடக்கவாமே. (கடு)

(இ-ள) மாயையி காரணமாகிய மாயையிலே நின்று தோ
ணாள வஞ் னறும் பிரபஞ்சம டரிணயியாமற் றுணே
சம வருவ தோன்றியும் பின்பழிவது மாகாநிற்கும்.
தபோவதாகும்

நீயகிவ் கில்லை இங் விகவந் தோற்றுமதற்குக் காரண
யெனவில் யில்லைபென்று நீ சொல்லிச்

நிகழ்ந்திடுமுய இல்லாதது தோன்றுமாயின அது முய
லிற்கோடு லுககுக் கொம் புண்டென்று சொல்லுக்த
தற கொக்குங்காண.

போயுரு மிலை மரத்தின கணிசு றுதிர்ந்த விலைக ளந்த
னெல்லா மரங்க மரத்துலே பொடுங்கத் தானே மீளவுகதோ
னிற் புககுப் போ னறுமாயின, இவவிடத் தழிததபோன வு
தி னுயிடு மதுவு லகமு மாயையின்கட் சென்று தோன்றுமெ
மெனவில் னனில்?

காரணங் கிட அகலிடத்திலே காரணமுண்டாயிருக்கு
க்கவாமே மாகிற் பின்பு காரியமு மப்படியே யுண்டா
ம். ஏ-று.

பிரவஞ்ச மென்பதனை வஞ்சமெனத் தலைகூரைத்தலாக்
கூறொன வறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 9 —

மேல் லப்தாவகாசஞ்ச, சூனியவாநி நீவி ரிருவருஞ்
சொல்லும்பரமாமனுவு மாயையும், பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம
ல்ல; சூநயமே! சகத் துபாதானகாரணமெனலும் வசனத
தை யொருவருதததினா லறுவதிததத் துஷிததல்.

மாயையி னுள்ளவஞ்சம் வருவது போவசாகும் - மாயை
யிங்கணுண்டாம் பிரபஞ்சமானது, உண்டாய் வருவது காசமா
ய்ப்போவதுமாம்;—நீமகிங்கில்லையெனலி னிகழ்த்திநி முபலிற்
கோபி - இவிடதது நீசத்தாக வொருமாயை யெனப கோ ரு
பாசானகாரண மினரெலின? அத்திபநகாபாவமாகச சொல்
லு முபற்கொம்புககு குணகாமக சிரியைக னில்லாததுபோல
புபாதானகாரணஞ சூநயமாகிற் பிரபஞ்சமுஞ் சூநயமேயா
ம் இதுகாரியமு ண்டி கராணமில்லையென்று சொல்லுகறது கா
லாத தியபாநிஷ்ட யேத்வாபாச மாகையால் இப்பகூடம்
நிரஸ்தம், —போயுகு மிலைகளைல்லா மரங்களிற புககுப் போ
தினாயிநி மதவுமெனலில் - அதிற் பிரவஞ்சமானது மாயையி
லொடுங்கி மீ ண்டி மாயையிலுண்டாமெனபது, மரங்களினின்
லும் பமுததுவிழுத்த விலைகண் மீண்டி மம்மரங்களிற புக்கலே
சுளிராகத் தோனறுமாயின, நீர் சொல்லியமாயையிற் பிரவஞ்ச
மில்லபக்கையடைகது மறித்து மம்மாயையிலினறு முற்பத்தி
யாமெனின்?—காரணங்கிடக்கவாமே - அங்ஙனங் காரியருப
மானதெல்லாஞ் சூக்குமருபமாகக் காரணத்திலிருத்து மீளவுமு

ண்டாமென்று சொல்லுமவர்களுக்கித்திட்டாந்தமுத துஷண
மு மெம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் +வாயுவ
சாத தரங்க பேரபுற்புத துஷாரங்களுமுண்டாய் மீண்டு மதி
லயிப்பதுபோ லீஸ்வரசத்தி மாயையைக் கோபிக்கப்பண்ண
லி னைநகரூபத்திப்பிரதேசத்திற் றனுகரண புவனபோக சதூர்
வீதரூபப்பிரபஞ்ச முண்டாமென்பதேயாம்.

தடி-கூ - வா ஜா ழி ஸ சி லி ய- - கூ லி வெ லா வியி
வொஜ்த- - வி ழ ரா ஜா ழி ரா ஜெ சொ ஜா யா வ்
கொலு- - கலா ஜ- - லா ழி யா ஜா லா லவ-
ல கு த ஹி தெ வரா ழி வாய- - வெ ழா ழி யெ ழா ழி
ந- - வ வெ யு வ விகா ஸ வா து | சு- - கொ லு கூ ழி யா
ஜா யா வ் வி கா ஸ கலா ழி லி ரி தி .

+ வாயுவசத்தினால் திறை திறை குமிழி விரதத்திவலை.
பிரவஞ்சம எனபது. வஞ்சம் எனக் குறைத்துநின்றது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

அட்படி தானே, மதிதலை வெளிப்படண்ணிக் காட்டுகின்றார்.

மாயையின் உள்ளவஞ்சம் - சத்திரூபமாய் முன் குக்குமி
த்திருந்த பிரபஞ்சம் வியத்திரூபமாய்த திருமபச் சத்திரூபமா
ய், மாயையின் - மாயையினிடத் திருநது, - வருவது போவதா
கும் - தோற்றிப்பொடுக்குவதாகும், - நீயதிக்கில்லைபென்னில் -
மாயையிற் காரிய முனசத்திரூபமாயிருந்த வருவதுபோவ திஸ்

உயிர்

சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

செய்வது நீசொல்லில்,— முயலிற் கோடு - முயலின்கண்ணே
கொம்பு,—நிகழாதிடம் - உண்டாம்,—மரங்களில் உருமிலை
கொல்லாம்—உதிரும் பத்திரங்க கொல்லாம் மரங்களிலே,—பேர
யப்புக்குப் போதின் - சென்றொடிங்கி வருமாகில்,—அதுவும்
ஆயிடுமெனினில் - மாயையிற் பிரபஞ்சம வருவது போவசாகு
மென்று நீ சொல்லில், மரங்களி லுதிர்ந்தவிலைகள் தங்களுக்
குக் காரணமாகும் மரங்களுக்கு காரணமாகிய பிருதிவியிலொ
டுவதும். அப்பேது மரங்களி லிலைகளினது தோற்ற மெப்படி
மெனினில்? உதிர்ந்த விலைகள்வந் தொடுங்காதிருக்காலும்,—கார
ணங்கிடக்கவாமே - அவைகளினறிப் பின்னுமனந்த பத்திரசத்
திருபமாகிய மரநிற்க வேறுவேறிலைகளுண்டாகாதிற்கு உ.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

அதுவன்றுகு சற்காரியகாரணங் கொள்ளாது இல்லது
உற்பத்தியாமென்பாக்ககு முயலின்கண்ணுவ கோடுதாதல்
வேண்டும்; அற்றேல் உள்ளபிரபஞ்சமே மாயையிலெடுங்கி மீள
த் தோன்று மென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்றுதிரங்க
விலை, தானே மரத்தி லெடுங்கி, மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெ
னின? அஃதொகும். அங்ஙனமுதிர்ந்த விலைகள் சத்திருபகா
ரணமாய் நிலைபேறுடைமையின, அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய
பிறகாரணங்கொல்லம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி, அவ்வா
றே தோன்றும்; அன்றுழித் தோன்றுதலின், அதுபற்றிக்
கடரவெண்ணெயென்பதாம்.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரபஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

பிறகாரணங்களாவன, கனமங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது மழைபெய்யக் குளிரையு மென்றும் போல நின்றது.

அதுவே தோனறுதற்குரியகாரணவிபைபு இவ்வழியும், மரத்தின்கண் அதுபோல மற்றொசுத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோனறுதற் கீழுக்கிணமையு முணர்க்.

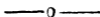
நிரம்பவழுகியருளா வருமாறு.

மாயையிலே நின்றும் பிரவஞ்சம் தோனறுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் உள்ள தொனறல்லவென்றவனை நோக்கி; மேலுமறு ததருளிச் செய்கிறார்.

மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகும் - இப்படிக்காரணமான மாயையி லின்றுங் காரியமான பிரவஞ்ச மாவது மழிவதுமாயும் வாராநிற்கும்.—நீயிதிக்கில்லையெனனி னிகழுகுதி முயலிறகோடு - இப்படிக்காரணமான மாயையினின்றும் காரியமான பிரவஞ்ச மாவதாயு மழிவதாயும் வருமென்று சொல்லாமல், பிரபஞ்சக தானே காரணமுமாய்க் காரியமு வாயிருக்குமென்று நீ சொல்லுகிற விது; முயலுகுதுக கொம்பு றுடென்று சொல்லுகிற துக் கொகரும்;—போயுகுமிகளெல்லா மரங்களிற் புக்குப்போதி னுயிடுமதுவுடெனினில் - உதிர்ந்ததுபோகிற இலைகளெல்லா மரத்திலே புகுத்து மீண்டு மிலைபாகப் புதப்படில், நீர் சொல்லுகிற பிரபஞ்சகாரியமு மிப்படியே யாமென்று சொல்லில்?—காரணங் கிடக்கவாமே - காரியப்பட்டவை காரணத்திற் செல்லவேண்டிவதில்லை, காரண முணர்கவே காரியமுக் தானே யுண்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது மாயையினாலே நின்றும் பிரபஞ்ச
 ந்தோன்றியு மீளவு மந்த மாயையினே யொழிங்கியும் பிரபஞ்சங்
 காரியப்படுமென தும்; மரங்காரணமாகத் தோன்றின விலைகளு
 ட்பூக்களும் காய்களும் மரத்திற்குச்சென ரெழிவக வேண்டியதில்
 லைபென தும் மரங் காரணனா லுண்டானாற்போல மாயைபென்
 னீதகாரணங் கிடக்கவே, காரியமு முண்டாகா நிற்குமின்னு மு
 ளைபெனையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

நீபதிங்கில்லைபென்னின - அதுவன்றியு நீசுற்காரியகாரண
 ங்கொள்ளாது இல்ல துறபத்தியா மெனப்பையின, — முபலி
 ற்காடு திகழத்திம - முபலினகண்ணு வ கோடுகாதல்வேண
 டும், — உளவஞ்சம் - அறநேல் உள்ள பிரவஞ்சமே, — மாயையி
 ன போவதுவருவதாகும்-மாயையினொழிங்கி மீளத் தோன்று
 மென்பாங்கு ம, — மரங்களினது மிலைகளெல்லாம் - அவ்வா
 நே மரத்தினினது உதிர்ந்தவிலைகள், — போய்ப்புக்கு - தானே
 மரத்தினொழிங்கி, — போதின - அசற்குரியகாலத்திலும், — ஆயிடு
 மதடிமெனவில்-மீளத்தோன்றுதல் வேண்டிபெனி னென்றா
 சாதம், — காரணங்கிடக்க - அங்குமுதிர்ந்த விலைகள் சத்தி
 ரூபகாரண மாய் நிலைபெ றுடைபெயின், — ஆமே - அதமீளத்
 தோன்றுசற்குரிய காலங் காலமுதலிய பிறகாரணங்கள் எல்
 லாமதனோ டொருங்கூடியவழி யவ்வாதேதோன்றும்; அல்
 லுழித் தோன்றாதாகலி னதுபற்றிக் கடாவெண்ணையென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மரபை காரிப காரணத்துடனே கூடியிருக்கைபா லநாகி
 யென்பதுஉம், பிரபஞ்சமுஞ் சிருடடியாதி
 கிருத்தியங்களு மாதிபெண்பதுஉம்
 உணர்த்ததுசூர்.

கருதுகா ரணமுண்டாகக காரிய முள்ளதாதி, வ
 ருதலா லநாகிவைய மறறொரு கடவுளித்தைத், தருத
 லா லாகிபாகச் சாற்றலு மாகுமாயைக, கொருவனு
 றொனலிங்கென்னி லுள்ளவா றுரைப்பககேணி. (௧௬)

(இ-ள்.) கருதுகா இந் த ம ர யை யநாகி, யெ க் க ர ர
 ரண மு ண் ணத்தாலெனினில்? கருதப்பட்ட காரணத
 டாகக காரி துடனுங் காரிபததுடனு மனறே கூடிவரு
 டு முள்ளதாதி வ கையினாலே?
 ருதலாலநாகி

வைய மறறொ இந், தப் பிரபஞ்சம் ஓடமாகையா லதனை
 ரு கடவு ளித்தை யொரு காதகா சிருஷ்டித்தக காரியப்படுத
 த கருதலா லாகி துக்கையா லாகியென்று சொல்லப்படும.
 லாகிபாகச் சாற்றலு
 மாகுட்

மரபைக் கொ இசுத மரபை காணே போதாதேர, ஒரு
 ருவனு றொனலி கர்த்தா வாரொனினில்?
 க்கெனினி ன

உள்ளவா று கர்த்தா வுண்டென்பதனை யுணக்குள்ளா
 னாப்பக் கேணி. டி யாஞ் சொல்வ மநனைக் கேட்பாயாக
 எ-று. (௧௭)

மற்றென்ப தசைநிலை

௩௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிராபாகரன் ஜகத் தநாதியு நித்திபமும், இதற்கு நிமித்தோபா தானங்கள் சொல்லவேண்டிய தின்றென்பதைக் குறித்துக் கூறல்.

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகி வருகலால நாதி வையம் - புதுசிபண்ணு முபாதான காரணமாகிய மாயை சத்தா யநாதியாயுள்ள விககாரியமாகியபிரவஞ்சமு மம்மாயை யினின்று முண்டாய் வருகையாற் பிரபஞ்சமும் டுபிரவாகர நாதி,—மற்றொருகடவு ளிததைத் தருகலா லாதியாகச் சாற் றலுமாகும் - [மற்றுவினைமாற்று] காததாவானவனுண்டாக் கலிற் பிரபஞ்சத்தை யாதியென்று சொல்லுவங் கூடும்,—மா யைக்கொருவனா றெனனிங்கெனவின - நீர்ஸ்வரசாங்கிய சா பிலர், அங்குராதிசுருக் கொரு சேதனை யபேக்ஷியாமற் றீ ஜாதிகள் சாமககிரியையானதுபோல் மூலப்பிரகிருதிபானது தி ரிகுணத்தமக மாகவின மகநாதி பிரபஞ்சோற் பததியுத் திதியு மிலயமுத் தானேயாயிருகருமாகவி னிதற்கோ ரீஸ்வரன வே ண்டா. ஈஸ்வரனொருவன ஜகத்கர்த்தாவாக வுண்டாமாகி வி ப்பிரகிருதி யேதிங்கென்று சொல்லுவர்,—

தஜுக்ஷம் - யஜ்யபாவரிஜானெணக ஸ்ஹாவம் தக்ஷு
தக்ஷுயா | சுந்யாநவெக்ஷ ஸீஜாஜி ஸாஜீயயஜிஹ
கூரொ | ஜஹஜாஜிவிகாஸளவ வரிணாஜஸ்ஹாவகஸு
கிரிமணாஃ ப்ரயாநனு தெந ஸாஹ்யம் கிரீஸூ
ஸதிதி.

உள்ளவாறு னாப்பக்கேணீ - இப்பிரகிருதி ஜகத்தருபமாகப் பரிணமியாது, ஜகத்தண்டாமாறு சொல்லுதங்கேள என திசன பொருள்.

‡ ப்ரவாகாநாதி-ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேயந் தத்தண்ணீரோடிப்போகப் பின்னேயு மொழியாமல் வருவதென வறிக.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சம் பிரவாகாநாதி யென்பதிசைக்கின்றார்.

கருது காரணமுண்டாக - இநதக்காரிபத்துக் கிதுவேகாரணமென்று பரிசிககப்பட்ட மாயை யெக்காலத்து முள்ள தாயிருக்க, —காரியமுள்ளதாகி - காரியஞ் சததி ரூபத்திலுலேயும் வியத்தி ரூபத்தினுலேயு மெப்போது முள்ளபொருளாகி, — வருதலால் - சததிரூபத்திரிதது வியத்திரூப மாதலால், —யைய ம - பிரபஞ்சகாரியம், —அநாதி - நித்தியம், —வியத்திரூபத்தினுலே யொன்றுபோகவொன்று பிரவாகமாய்வருதலாற் பிரவாகா நித்திபமென்று சொல்லப்படும்; மற்ருருகடவுள்-நிமித்தகாரணனாகிய கர்த்தா, —இத்தை - இத்தயைத்தகை, —தருதலால் -சததிரூபத்தை வியத்திரூபமாகத் திரிததுக்கி வியத்திரூபமாக்கலால், —ஆதியாசச சாற்றலுமாகும் - அநித்தியமாகவுரு சொல்லப்படும், —மாயைக் கொருவனாரென்னிங் கெணினி -மாயை பாவ்வோரொவயோர் பிரதேசங்களிலே, சத்திரூபத்திரித்து வியத்திரூபமாதலுக்கு நிமித்தகாரண நெவனென்று நீர்சொல்லுமென்று நீசொல்லில், —உள்ளவாறுரைப்பக் கேணீ-சத்தியமாகச் சொல்லுவாம் நீ கேள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலக்
மழிபொருளென்றல் பொருநகாதாப் முடியுமெனின? அற்றன
று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளையெனபது மேற்கூ
றியவாற்றான இனிது விளங்குகலிற் காரியப்பிரபஞ்சமுந்நித்த
ப்பொருளையாம ஒருகருத்தாவால் ஒருகாலத்த விளங்குதலு
மொருகாலத்த மறைதலுமாகிய அவதகை வேறுபாடுபற்றி அ
ழிபொருளெனறுஞ் சாற்றப்படுந். அவவவத்தை வேறுபாடு கரு
சாதவழி உம்மைபால் நிகழ்ப்பொருளென்பதே துணிபென்ப
தாய்.

மாயைக்கொருவனு ரெனனிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்
பக கேணி எனபதொழிதது அழிகதிடுமணுககடாமே எனபது
முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தாராக்கொ மதம்பற்றி யாசங்கி
ததுப் பரிசரித்த, வருமுறை எனபதஞுந் பெறப்பட்ட சற்கா
ரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுததப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மாபையிற் றோனறுமென்ற பிரவஞ்சம் ஆ போ வகாதி
யோவென்று கேட்ட பட்டாசாரியனை கோக்கி; மேலருளிச்செ
ய்கிரார்.

கருது காரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகித் தருகலா
லகாகிவையம் - கருதப்பட்ட வுபாதான முண்டாகவே அகிற்
காரியப்படுகிற பிரபஞ்ச முண்டாய் வருகையா லகாதிபேயுள்

ளது.—மற்றொரு கடவுளித்தைத் தருதலா லநாதிபாகச் சாற்
 தலுமாகும் - முன சொன்னதொரு கத்தா சிருஷ்டி.காலததி
 லே இந்தப் பிரவஞ்சத்தை யுண்டாக்குகையினாலே இததை யா
 தியென்றுஞ் சொல்லுமாம்,—‘அழிநசபின்’ காரணவணு’ ‘காரி
 யமென்பது’ ‘தோற்றமும்’ ‘மாயையின்’ என்ற அஞ்சுகிருவிருக்
 தமும் பட்டாசாரிபன். இதனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம்-பா
 பட்சம். “அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனெரு வது’
 ங்கியானபரிசே, யொழிவின்றியோதனமு மறவுண்டிநாமவினைக
 ளுறுகின்றவாறதெனலாங், சழிகின்றதால்நிவு வினைகுந்திடாவி
 னைஞர் கருங்க ளுடியுரவோரா, பழுதினநிடேயுதவு மதபணப
 தாகவருள பரமனகனாகும் வினையே,” எனலுமது கண்டிகொ
 ள்க. நிரிச்சுர சாங்கியன் மாயை காணே யுருககளாகிற சொ
 ழிநது இசற்கொரு கத்தா வேண்டுவதில்லையென அவினை மறு
 த் தருளிசெய்கிறார்,—மாயைக் கொருவரு றென்வி உமெனநி
 ல் - மாயையாலே பிரவஞ்சமுண்டாமாகில் இதற்கொரு கக
 தாவும்வேணு ற் என்றிவ்விடத்திற் சொல்லுகிறது எப்படியெ
 ன்று நீகேட்கில்,—உள்ளவாறுரைப்பக் கேண் - காமுள்ளபடி
 சொல்ல நீ கேட்பாயாக

பட்டா-மறு, க-செ.

இதனாற் சொல்லியது பிரவஞ்ச மநாதிபென்றும் ஒருகால
 த்திலே கர்த்தாவினாலே காரிபப்படுகையாலே ஆகியெனது; ;
 இப்படி சாரிபப்படுகைக்கு கர்த்தா வேண்டாமென கர்த்தா
 வேண்டாமென்னு முறமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கருதுகாரணமுண்டாகக் காரியமுள்ளதாகிவருகலால்-கருதுகின்றகாரண முன்பொருளாக வதனகட்டோனறுங் காரியமுமுன்பொருளே யெனபது மேற்கூறிய வற்றா னினிது விளங்குதலில்,—வையமனாதி - காரியபிரவஞ்சமு நிரததப்பொருளே யாம,—மற்றொருகடவு ளித்தைத்தருதலால் - ஒருகர்க்காவா லொரு காலத்து விளங்குதலு மொருகாலத்த மறைதலுமாகிய அவததை வேறுபாடுபற்றி,—ஆதியாகச் சாற்றலுமாகும்-அழிபொருளெனறு சாற்றவும்படும. அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதா வழி யுடமைபா னித்தப பொருளென்பதே துணிபெனபதாம். ஆகலின,—இங்கு-இவ்விடத்து,—மாபைக் கொருவ னுரெனனெனின - மாபையே தனகாரிபத்தைத்தரும் இதற்கொருகருத்தா வெற்றுக்கெனின?—உள்ளவாறுணாப்பர் - அதனை யுள்ளவா றுரைத்தலை,—நீகேள் - நீகேட்பாயாக என்பதாம்.

மாபைக் கொருவனொன்னிங் கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ எனப தொழித்த; அழிந்திடுமணுகடாமெ யெனபதுமுத லிவை யாறுசெய்யுளானுக் தார்க்கீகர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்த வருமுறையெனரதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தி விடல்பு கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பூகாதியாகிய பிரகிருதியும் புருடனங்கிருத்திய கர்த்தா வாகாதென முணர்த்துகூர்.

புத்திமற் காரியங்காண் பூகாதி புருடன்றானு, மத்தனு கரணம்பெற்றா லறிதலா லவற்றைமாயை, யுய்

த்திபி மதனான்மாயைக் குணர்வொன்று மில்லையென்
றே, வைத்திபி மதனலெல்லாம் வருவிப்பா னொருவ
ன்வேண்டும். (க௭)

(இ-ள.) புத்திமற் பரமானு முசுவிப பூதாதியாகிய விசுவ
காரியங்கா ம் புத்திமானாகிய கத்தாவினது காரியங்கா
ண் பூதாதி ண்.

புருடனருணம் ஆன்மாவு மஞ்ஞானனுகையாற் பிரபஞ்ச
ந்தானாக வுண்டாக்க மாட்டான், அதுவும்
புத்திமான காரியங்காண்.

அத்தனுகரண அந்த வானமாவுந தனுகரணங்களையும்
ம்பெற்று லறித பெற்றகாலத்து விடயங்களை யறியவேண்டு
லால் கையினுலே

அவற்றை மா அநதத் தனுவாதிக்களை மாயைதானே செ
யையுப்த்திமே லுத்தாநிற்கும்;

அதனு மா அநத மாயை சடமாகையாற் சரீர வ
பைக்குணர் வொ வவயமு மாயாகாரியமாப்த் தனுவாதிக்களை
னறுமில்லையென் த்தானாக வறிந்து கூட்டுதற் கறிவில்லை பெ
றேவைத்திடும் னறு வேதாமங்கள சொல்லும்

அதனு லெல் ஆதலா லானமாயையு மாபையினையுங் கூ
லாம வருவிப்பா ட்டிக காரிபப்படுத்துவான் பசுபாச விலக்
னொருவன வே கணனாகிய வொரு கத்தா வேண்டிமென்று
ண்டும். புத்தி பண்ணுவா யாக ஏ-று.

புத்திமான் ஏ-து. வடமொழி.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உம்மை - எதிரததழீஇய வெச்சம்.

இதற்குப் பிரமாணம். பார்க்க்பையும் வாயுவ்விய சங்கி
தையுமென வறிக. (க௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

பூதாதி - பிருதிவிமுகலான பிரவஞ்சம்,—புத்திமற்காரி யத்கால் - தடையற்ற ஞானக கிரிபாவான ஹண்டாகவேண் மீம்,—புருடன் - ஞானககிரிபாவா ஞானமாவல்லவோ, அவனா த்ப்ரவஞ்சமுண்டாமெனின,— தானும்—[அந்தவானமா தானம என்பது தொகைநிலை],— அததனுநரணம்பெற்று லதிகலால் - கேவலததி லொன்று மறி பாமலிநந்து அப்பூதாதிக்களினினறுங் கணமத்திரகீடான காயததையுர் புறககரணங்கனையு முட்கர ணங்கனையுமுண்டாகப்பெற்று லடபோதொனறையறியுமறி வு ண்டாதலா லானமாககளாற் சிருட்டிககககூடாது,—அவற்றை மாபையுத்ததிநிந்தனா - அக்காயாதிகளுக்கு மாபையுபாதா ன காரணமாகையினுனும் மாபையாமவைகளைச் செலுத்துகையி னுனும், அதனும்,—மாபையக்கு னர்வொன்று மிலலெனறே வையதகிமதனும்—வேதாகமங்களின மாபையகோ ரறிவுமில்லெ பென்று ஸ்தாபித்திருக்கையினுனும்,—எல்லாம் வருவிப்பானொரு ருவன்வேண்டும் - எல்லாப்பிரபஞ்சநகையு மாபையினினறும் பிறப்பிரானொருநர்த்தகாவேன்நிமென்று பாரிசேடப்பிரமாண த்தினும் ஜகத திஸ்வரகருத்திருகமென்று கூறப்பட்டது

தடி-கூ - வராவெ ॥— १-கு-த-லாஸாவயவாடொ ஸ-ர-நா-நா-ந-வ-ப-ப-ரி-ஜ-ஜ-ஃ-ஸ-கு-வ-ய-வ-டி-ப-டி- க்ஷா-க்-ஸ-வி-ப-ல-த-வ-கு-வ-கா-ஃ || ௯-௧-த-ர-ஸி- வ-ப-ப-ஜ-நு-க-ப-ரி-தீ-ஸ-ர-வ-வ-ப-ப-த-ப-ப-தி .

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உள்ளமுறைமையை யுணர்ந்துகின்றார்.

பூதாதி-சங்காரக்கிரமத்தில் பூதத்திற்குப் பூர்வமாகவும், பிருதிவி தத்துவாதி சிவதத்துவாந்தமாகியவுலகு.

புத்திமற் காரியத்தால் - [புத்திமதஎனனும் தகாராந்தவ டமொழிபதம்.] இலக்கணையாற் புத்தியெனறது, ஞானமணி க்க்கிரியையு வ காட்டுதலால்; சர்வசிருட்டி ஸ்கிதி சங்காரத்தொழில்அறிவுடையவொரு கர்த்தவையுடை தது-இதுபிரகிஞ்சை.

காரியப்படுதன்மையால்-இது ஏது.

காரியானுமானததால் முன்காதகாவைவீஸ்கரித்தச் சா திசுதிருகக, கூறிபது கூறலெனனுவ் குறறம வரத திருமபகஹுவானேன? உள்ளது.இப்போது காரியானுமானங்கோத்த பா சேஷியானுமானததாற் சாதித்தச சிறப்பிக்கின்றார்.

ஞானவான காதகாவாகவேண்டிமனறா ஸ்றிவுள்ளவளு ய்ப் பிரசித்தஞான வானமாததானே கர்த்தா,பிரசித்தனைநியி ருக்கு வேறே ரீசுரணவேண்டிப தில்லைபென்று மீமாஞ்சகன சொல்ல; மறுத்துணாத் துகின்றார். விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயா கலர்க னறிவின்றி யப்பிரசித்தராதலால்.—

புருடனறானும் - சகலன்றானும்,—

அக்கனுகாரணம்பெற்றால்- அக்கவேறொரு கர்த்தாச் சிருட் டித்தக் கொடுத்த னுலதேக சூக்குமதேக பரதேகங்களைப்பொ ருத்தினால்,

அநிலால் - அவனைவிடுக்கு நிமித்தமாக முன்பொரு சுவத ன்திர வறிவனாகியகர்த்தாச் சித்தித்தலானும்.

அவன் கர்த்தாவல்லன் முதற்காரணத்தானே கர்த்தாவென்று சாங்கியமுதலோர் சொல்ல மறுத்துணர்த்து கிணற்றார்.—

அவற்றை - அந்தத்தனுக்கானாகவே,

மாயைமுதற்காரணமாயிருந்து நிமித்தகாரணவெவப்பட்டு,—

உய்த்திடும் - உண்டாக்கும்,—

அதனால் - முதற்காரணமாகையால், யாதொன்று முதற்காரண மஃகறிவில்லது மனபோலவென்று —

மாயைக்கு உணர்வொன்று மில்லைபெனறே வைத்தனர்-பெரியோர் நிச்சயித்தார்கள்,—

அதனால் எல்லாம் வருவிப்பானொருவன் வேண்டும் - சகலநிகையு மறிந்துண்டாககு மொருகர்த்தாவிரும்பப்படுவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமொக்கும், மற்றொருகடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருத்தாது. மாயையேதனகாரியத்தைத் தரும், இஃதற்கொரு கருகதா எற்றுக்கெனின? அறியாது கூறியும் குடங் குயவனும் செய்யப்படுங் காரியமானும்போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒருசேதனப்பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப்பொருளாயினும் அவன் அப்பூகாதிபானாகிய தனுக்கானாகவே தெற்றானந்தி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகவின் அது சேதனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேடவனையையான் இவ்வனை

த்தினும் வேராய் மாயையினின்றும் பூதமுதவிப பிரபஞ்சமெ
ல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பா னொருகடவுள் வேண்டப்படுவ
னென்பதாம்.

புத்திமற்காரிபமென்பது வடசொன்முடிபு.

ஈண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மை
யின வந்தது.

புத்திமான் சேதனென்பன ஒருபொருட் களவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமெனனுட்பொருளபட நின்றது

ஏகாரத் தேற்றம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயையிலே நின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்குக் கர்த்
தா வேண்டாம், தானே தோன்று மெனறவனை நோக்கி, மேல்
மறுத தருளிச்செய்கலா.

புத்திமற்காரிபத்தாற் பூதாதிபுருடனானு மத்தனுகரண
ம்பெற்ற லறிதலால் - [அநவயம்] பூதங்கள் முதலான தனு
வும்கரணமும் புருடனபெற்ற காலத்து, புத்திமற் கிருத்தியமா
யிவனறிபத்தக்கவை யெல்லாத்கையு மிவனறிகையாலே,--அவற்
றைமாயையுத்திதும்--அந்ததனுகரணதிகளை யிவன்பொருட்டா
கமாயை கொடாநிற்கும்.—அதனால் மாயைக் குணர்வொன்று
யில்லையென்றே வைத்திடும்--இப்படிக்கொடுத்தாலும் அந்தமாயை
க்குப் பிரஞ்சுஞ சற்றுமில்லையென்றே வேதாகமங்கள் சொல்
லாநிற்கும்.—அதனால்லாம் வருவிப்பா னொருவனவேண்டும்
-ஆகையா லிவையெல்லாத்கையு முண்டாக்கிவிப்பானு மொரு
கர்த்தா வேணும்.

கூகூ அ சிவஞானசித்தியார் கபகூம்.

இஃஹுற் சொல்லியது ஆன்மாவுக் கறிவு மாயை கூட்டி னுலையும் கொழித்த தானேயறி பாததுகொண்டு மாயை அசே தனமாகையாலும், இரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்பட்டுத்திற து கதநாவெனறு முறைவையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

(எ ன்நுகூறி பவற்று ளேனையவெல்லா மொகரும், மற் றொருகடவுள் இஃசைத்தருசலால் எனறது பொருநதாது, மா டையே தனகாரியத்தைத்தரு; இதற்கொரு கருநதாவெற்றுக் கெணிக? அறிபாது கூறியும் குடங்கு பவஹுற் செய்யப்படு கை காரிபமாஹுற் போல),—பூநாதி - பூமுதலிய பிரவஞ்ச மெல்லாம்,—புத்திமறகாரிபததால் - ஒருசேதனப் பொருளா ற் செய்யப்படுக காரியவேயாகலானும்,—புருடனருனும் - புரு டன சேதனப்பொருளாயினும்,—அந்நினுகரணமபேற்ற லறித லால்-அவனபூநாதி பலஞ்சிய தனுகரணுகளைப் பெற்ற லன் றி மறிபமாட்டாமையானும்,—மாபைபவறறையுத்ததிடு மதஹ ல்-மாபைபவறறிற்று முத்தற்காரணமாகலின்,—மாபைக்குணர் வொன்று மில்லையென்றே, வைத்திடு ம - மாயைக்குணர்ச்சியின் மையின் அது சேசனப்பொருளாதல் செல்லாமையானும்,—அத னுலெல்லாம வருவிப்பான. - பாரிசேடவனவையா விவ்வணை த ன்நும்வேறும் மாதையினினறுப பூமுதலிய பிரவஞ்சமெல் லா வற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவனவேணும்-ஒருகட வுள்வேண்டப்படுவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தக் கர்த்தா பிரபஞ்ச காரியத்தை யுண்டாக்கு மிடத்தத் தானே யுண்டாக்குவானே, ஒரு காரணங்களா லுண்டாகுவானே வெணன்? குலாலனைத் திருட்டாநதமிட் டதுபோலக் காரணத் திரயத்தா லுண்டாசகுவெனன
 றுணர்த்துகிறா.

காரியங் காரணங்கண் முதலுணை நிமித்தங்கண்டாம், பாரின்மண் டிரிகைபணனு மவனமுத றுணைநிமித்தந, தேரினமண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக, வாரி யன குலாலனாய்நி ன றுககுவு னெடெமல்லாம். (கஅ)

(இ-ள்)காரியங்கா இந் த லோகத்தை யுண்டாசகு மிடத்தா ரணங் கண் க் கருத்தாக காரணத்திரயத்திலே நின்று முத றுணை ங் காரியங்களை யுண்டாசகுவன். அகார, நிமித்தங்கண்டா ண முதற்காரணமெனவுந றுணைக்காரண மெனவு நிமித்தகாரண மெனவு முவிதப்ப ம். அவையாதெனினி?

பாரின் மண் நிரைநிரையே மணனை முதற்காரணமா டிரிகை பண்ணு கவும், திரிகையைத் துணைக்காரணமாகவும், மவனமுத றுணை குலாலனை நிமித்த காரணமாகவும், பூமியின நிமித்தம் கண் கண்டமை, அதேபோலச் சிவனும் பிர பஞ்சகாரியத்தை யுண்டாக்குமிடத்து.

தேரின மண் இகனை விசாரித் தறியுமிடத்து மண்ணை மாயையாக மாபையாகவும், திரிகை தன் திரிகை தண்டு முதலானவைகளைக் கிரியா சத்தியாக சத்தியாகவும்,

ஆரியன் குலா சிவனுங் குலாலனைப்போலச் சூத்த மசுத்தீ
 லனூய்நின் ரூசுரு மாகிய விருவிதப்பட்ட வத்தவாவி லுண்
 வ னகிலமெல்லா டான வண்டமாகிய பாண்டத்தை யுண்டா
 ம். க்கிக் காரியப்படுததாநிற்பன. ௭-று.

காரணமெனினுங் கரணமெனினு மிமூககா. முத்தக்காரண
 ததை உபாதான காரணமெனப்பெறும் காரண மென்ற சொ
 ற்பொரு ளிபாதெனின்? யாதொன்று காரியத்துக்கு முன்னே
 யுண்டாய், இஃதில்லாவிடத்திற் காரிய நிறைவேறா தென்பது
 மாய், யேதேயு மொனதை யுண்டாககாத துமாய், இருககு மியா
 கொன்று காரணமெனப பெறும். உ-ம. “சுடடிசூடஞ் சால்
 கலசந தோண்டி சார்வாதி யெனப், பட்டவிலை தோனறும்
 பதம்பண்ணி—லிட்டமுசு, விநதவி நநதனணையிலககிய மண்ணி
 னறொழிலை, இந்தவியல் காரியமெனனு ம” “குலாலன்றண கைபற்
 றிக கோலாற் சுழற்றவுலாவுநகிரியதனமேலுந்-றுலாவுரணு,
 மகதமணிற் கைத்தொழிலா லாககுமவன சாலாதி, யிநதவினை
 காரணமென நெண” என விதனுட காரியகாரணத்தின் முறை
 யையறிக.

இதற்குப் பிரமாணம் பார்க்கியை மதங்கம் நிசுவாசமென
 வறிக. (கூடி)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்களைத் திட்டாந்த
 பூர்வகமாகத் தொகுத்துக்கூறுகின்றது.

காரியம் - காரியமாகிய பிரவஞ்சுத்திற்கு, [இவண் நாலம்
 வேற்றுமை தொக்குநின்றது,]—காரணங்கண் முதறுணை நிமித

த மண்டிரிகை பண்ணுவன் முதலுணை நிமித்தம் பாரிற்சண்டாங்குதேரின் மண்மாயாகத திரிகை தனசத்தியாகவாரியபன குலாலனும்பின்முக்குவனகிலமெல்லாம் எனகூட்டிப் பொருளுரைக்க,—* உபாதானகாரணஞ்சககாரிகாரணநிமித்தகாரணமென முவிதமாம் அவைகள்,கடாதிகளுக்கூபாதானகாரண மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணநிரிகையாதிகளும், நிமித்தகாரணங் குலாலனமாகப் பூமியினிடத்திறகண்டோம, அதுபோலறுமிதிககில், கடாதிகளுக்கூ மண்போலப் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானகாரணமாயும், திரிகையாதிகளைப்போல சககாரிகாரண மீஸ்வரனுடைய கிரிபாசத்திப்பிரேரிதமானகாலமும் [இக்கருத்தே “காலமுங்கடவுளோவலாற்றுணைக காரணம்” என்றது.] குலாலனபோல சாவலோக பூச்சயரான மீஸ்வர நிமித்தகாரணமாக வகனிவிபமாகநின்று சகலப் பிரபஞ்சங்களையு முண்டாக்குவன.

மண்போலவென னுமன மண்ணென்ற தாதீமுதல் வேற்றுமைபி லொத்தவென்றபொருள்.

இவன் சொன்ன கந்ததா சதரசுவேஸ்வர னுஞ்ஞாபரிபாலகரான அகத்தேஸ்வரையசுத்தமாயா கருத்தியத்திற்சுசொன்னது.

தடி—கம் . வாஜாஜிஸகீஹி ய—கூ ஸி வெ ஊ வி யி
வொடிதஃ | விடி ளா ளாயி ளா ஜெ ஸொ ஜா யா ஃ வி
செஷாஹ யு—சூ ளா யி கி .

* முதற்காரணம், துணைகாரணம், நிமித்தகாரணம் எனவுமாம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

காரியோதபத்தியீத காரணம் மூன்றுமுறைமையா யிருந்
ருமென ஹரைக்கினரா

காரிடங் காரணங்கள் -கடமுகந்காரிபங்களினது காரண
ங்கள்,—முகதுணை நிமித்தவகண்டாம- முகந்காரணமெனதுந
துணைக்காரணமெனதும நிமித்த காரணமெனதும மூன்று
பாகு-டாகப பரீட்சித்துப் பாதுகேடாம, §அதெப்படி?—தேரின-
பரீட்சிக்கின,—மனமாயையாக - மண்போல முகந்காரணஞ
சுத்தமாபையசுத்தமாபையாக,—நிரிகை தன்சத்தியாக- நிரி
கைபோலத துணைக்காரணந தனது சத்தியு மகளுலேவப்ப-
டவநநீச்சுர சத்தியுமாக,—ஆரின - நிமிதகாரணனாகிய சி
வன,—குலாலநூல் - மணமகண்போல, நினது,—அகிலமெல
லாம - சகலலோகமெல்லாம,—ஆகருவன் - உண்டாகருவான
முகந்காரணம-உபநான்காரணமெனதும, சமவாயி கார
ணமெனதும; துணைக்காரணம-சுககாரிகாரணமெனதும பெயர்
பெறு

§ இவ்விடத்தில் —பாரின் மண் திரிகை பண்ணு மவமன்
(முறைடே) முகத்துணை நிமித்தம். இக்கணழிவுபதம பிரதியி
வ் விடப்பட்டிருக்கிறது.

—0—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அல்லதுஉம், ஒருகாரியநிகழ்ச்சிகரு முக துணை நிமித்தமெ
னதுவ் காரணமூன்றுத் தம்முள்ளொன்றையின் நி யமையாவென்
பது உம்,மூன்றுந் தம்முள் வேறுதனவ் குடமுதலிய காரிபத்தி

ந் காட்சிப்பினு யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்சகாரிபத்திற்கு மவவாரிற் முகந்காரணத் துண்ககாரணங்களின வேறாய் நிமி தககாரணமும ஒருதலையான வேண்டப்படுமென்பதாம்.

காரிபகாரணங்களெனனும் ஆறும்வேற்றைத்தொகை வட தூனமுடிபு

மாபைககொருவ னுரெனனிவ்கெனவி னுள்ளவாறுதைப் பககேணீ எனபதுளப்பட இவை யிரண்டுசெய்யுளானும், சாங் கிபா மசமபற்றி யாசங்கித்துப்பரிகரித்தது திருபவெனருவன வேண்டிமென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வனம உதிப்பதமீறமென்பதுமுதல் இத்துணையுர், உ லோகாபதாபுத்கர் சமணரெனனும் வைதிட்டபுத்தாராமசம பற்றியும், மீமாஞ்சகா தார்க்கிகா சாங்கியரெனனும் வைதிசுத துடட்ட முத்திரத்த்கார மசமபற்றியும் ஐயநிகழாமல்; வரு முறைவகதநின்று போவதுமாகலாலே தருபவெனருவனவே னுமென்ற முகந்ந்துப பொருளாயு காததுக்கொண்டு, இ னி மசகாரணகாரிபங்கள் தருபவெனருவனும் தரம்மிமாறும் அவற்றதிலல்பும் யாங்நனமென்பாங்கு. ஆரிபன குலால னுப் நிணருக்குமறு ஒன்பது செய்யுளாற் ரெருத்தணாதது கினரா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

நீர்ச்சுரசாங்கியன் நீர்சொன்ன கத்தாவே பிரவஞ்சத் துக்குக காரணமெனினில் மாபை வேண்டிவதில்லை பென, மா யாகாரணமும வேண்டிமென் தருளிச்செய்குரர்.

காரிபங்காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தங்கள்டாம் - காரணங்களிலே நின்றுங் காரிபமுண்டாமிடத்து முதற்கார

ணமென்றுத் துணைக்காரண மென்றும் நிமித்தகாரண மென்று மூன்றும் பிரகாரமாயிருக்கும். அநெகங்கனே என்னில்,— பாரில் மண திரிகை பண்ணுமவன் முதல்துணைநிமித்தம் - பூமி யின்கண்ணுண்டான மண்ணுத் திரிகையும் வளையுமவனும், முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமும் நிமித்தகாரணமுமென்று மூன்றுவகைப்பட்டு வருகிற முறைமையைத்;—தேரின மண்மாயையாகத் திரிகை கதனசத்தியாக வாரியனகுலாலலாய்நின்றிருக்கு வனகிலமெல்லாம் - இப்படி யிருக்க முறைமையெல்லாம் விசாரித்துப் பாராகில், மாயைக்கி மண்ணுவமையாகவும், சத்தி க்கி திரிகை யுவமையாகவும், கதகாவுகருக குலால லுவமையாகவுஞ் சொல்லும். இப்படியே நின்று பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்டாக்குவான்.

என்னவே மரையுங் கதகாவு மிரண்டும் வேணுமென்பது கருத்தது.

“ மாயைக் கொருவனொனனிங் கென்னி லுள்ளவாறுரைப்புகவேணி” என்ற பதமுட, “புத்திரிற் காரிபங் காண்” என்ற திருவிருத்த முதலிரண்டும் மாயாவாதத்தில் நீரிச்சுர சாங்கியனைமறுத்தது. இதற்குப் பிரமாணம் பரபடசம் “அநியான்புருடனபிரகருதி டசேதனங்காரியத்தினுகருக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்தி விவேகமெலிற, செறிவாந்தகைபோ காதறியிற் சேர்த்தோனவேண்டுஞ் செயலின்போ, தெறிபாற்பணி செய்துடற்பாசம் நீக்கிக்கொணை நினைமலலால்” எனனு மது உண்டுகொள்க.

பர-நிரீ-மறு, டு-செ.

இகறை சொல்லியது கத்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குமிடத்து மாயை முதற்காரணமாகவும், தனது சத்தி துணைக்

காரணமாகவும், தா நிமித்தகாரணமாகவு முண்டாக்குவனென
 னனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காரியகாரணங்கள் - அல்லது உ மொருகாரிய நிகழ்ச்சிக்ரு
 வேண்டுகாரணங்கள்,--முதலுணைநிமித்தம-முதற்காரணம
 னைகார நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும்,--பாரின மண்
 திரிகைபண்ணுவன - இவவுலகினகண்ணே குடமாகிய காரிய
 த்திற்கு மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,--முதலுணை நிமித்
 தநகண்டாம-முறையே முதற்காரணமுந் துணைகாரணமுந்
 நிமித்தகாரணமுமாதல் காட்சிபளவையா லநீகநாம,-- தேரின-
 ஆராயுங்கால்,--அகிலமெல்லாம் - பிரவஞ்சகாரியத்திற்கு மவ
 வாரே,--மாயைமண்ணுத - மாயை மண்போலமுதற்காரண
 மாசவும,--தனசத்தி திரிகையாக - தனசத்தியே திரிகைபோ
 லத் துணைகாரணமாகவும,--ஆரியன குலாலனாய்நின்ற - சிவ
 பிரான குலாலனபோல நிமித்தகாரணமாய்நின்ற,--ஆசுக்குவ
 ன - தோற்றுவிப்பெனப்பதாம்.

மாயைக்கொருவனொ ரொனலிங்கெனனி னுள்ளவாறுரைப்
 பக்கேணி எனபதுளப்பட விவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சா
 ன்சியர்மகம்பற்றி யாசங்கித்தப் பரிகரித்தத் தருபவனொருவ
 ன வேண்டிமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தக்கர்த்தா ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கு யிடத்
 தபாதானகாரண மூன்றொன்பதுஉம், அவற்
 றிற் றேனறுங்காரிபங்க ளிவைபெண்ப
 துஉம், தொகுத தணர்த்துகரூர்.

விந்துயின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
 வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகரி யாதிமாயை
 முந்திடு யிராகமாகி முககுண மாதிமூலந்
 தந்திடுஞ்சிவனவன்றன்சன்னிதிதன்னினின்றே. (கூ)

(இ-ள்) விந்த சுக்தமாண்பைப்போல வசுத்தமாயு
 வீன் மா முபாதான காரணமாகி
 பையாகி

இன ஐதாமுருபு ஒப்பினகண் வந்தது. “இனனாகும
 த வெல்லே நீக்கு முவமைபெண்ப - பணனுதலு முன்னடக்கப்
 பார ” எனவறிக.

மாயையி னவ மாயைப்போலப் பிரகிருதியு முபாதா
 வியத்தம் வந்தி னகாரணமாய்வரும்.

டும்

வி ச் துக்கன் முற்கூறிப விந்துவிலே குக்குமைமுகவி
 பால் வைகரிடா ய நாலுவாக்குக்களிடத்தி லொன்றி லொண
 தி றுகக் காரியருபமாய்த் தோன்றும்

மாயைமுந்திடு அந்த வசுத்தமாண யிலே யிராகத்தத்துவ
 யிராகமாதி முதலிய வைந்தமுண்டாம்.

முககுணமாதி அந்தமூலப் பிரகிருதியிலே குணமுதலிய
 மூலந தந்திடும் தத்துவங்களெல்லாந் தோன்றும்.

இந்தமூன்றுபாதானங்களுந் தத்தங் காரியங்களைத் தா
மாகத் தோற்றுவிக்கவற்றோ வெனின?

சிவனவன்றன் ஆதிதன் சனவிதியில் ப்ரபஞ்சங் காரி
சன்னிதி தனனி யப்படுமாறுபோல, சிவனது சனவிதிமாந்
னினைறே திரத்திலேதானே தத்தவங்கையுந் தாந்
துவிக்கையு முண்டாகக்கீ காரிப்படுத்த
வன. ஏ-று

“பெருமாயை வித்து பரசிருதியெனன-வொருமூன்றுபா
தானமுண்டு” எனவறிக.

முத்திடுமென்பதனை வித்துவினிடத்தங் கூட்டுக.

இதிற பலவெழுமாயும் பலபடவிலையும்.

இகரகுப்பிரமானம் விசுவசாரோத்தர மெனவறிக (சக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் ஒன்பது விருத்தத்தினு லுபாதானத் திரயங்கனிவி
னறுங் காரியருபப் பிப்பஞ்சமுண்டாமபடி கொடுத்ததக் கூறு
கின்றது.

வித்துவின மாயையாகி மாயையி னவவிபத்தும் வந்திடு
ம்-வித்துவாகிய சுத்தமாயையி னதோபாக மகத்தமாயை துவ
வசுத்தமாயையினிடத் தவவிபத்தமாத்ற மகானு ளடாம இவ்
வாறு விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னு மூவாக்குந்
தனுநரனு திக குபாதானமாகிய வித்து மோகினி மகானமூன்று
ரு சித்தித்ததுள்ளளவி லிசையிற்றின காரிய முண்டாம்படி சொ
ல்லில்,—

வித்துத்தனபால் வைகரிபாதி முந்திடும் - வித்துவினிடத்
தினின்று தாதாதித்தத்தவங்க ளுதிப்பதரகு முன்னே வைகரி
காதிக்காரணமான சூசுருடை பைசுத்தி மத்தையுண்டாம்,—

மாபையிராகமாதிதநதிம - மோகினியாகின்ற வதோ
 மாபையிராகதத்வததிற் காதிசாரணமான காரணமாயைகா
 லம், நியதி, கலை, விததைகலைபெற்றிமீம்,

சூ-ம் யாதனூயிற் கூற்றியும பொருள் செனம
 ருங்கில் வேற்றுமைசாரும். எனபவாகலின, இராகமெனற
 தற்கிராகத்திதகு எனறு கானகனூருபாகப் பொருளுறைககப்
 பட்டது —

மூல முசருணமாதி தநதிமீம் - மூலப்பிரகிருதியாகிற வவ்
 வியதசரு சாதமீக விராசந தாமதகுணங்கண் முநவிய வர
 னமதததவ மிருபததுநானகையும் பெற்றிமீம்.

பிரகிருதியினனறும் புதநிமுதலாக வென்றினெனறு
 தோணறுவதைப் பிரகிருதி தருமெனறதும், கலையிணண்டான
 பிரகிருதியை மாபைதருமெனறதும், காரியத்திற காரணைப
 சாரலகூண இவவுற்பத்திக கிரம மேல்விரிததுக் கூறப்படு
 ம். இவவர அபாதானத்திரடங்கனோ பிரபஞ்சத்தை யுண்டா
 க்கிற காத்தா வொருவ னேதுக்கெனின.—

சிவன-சிவனேயிவவுபாதானங்களினினறும் காரியங்களை
 யுண்டாக்குகிறவன. சிவனாகும் சிவன சீரியாவானுவ னெனி
 ன!—

அவனறன் சந்நிதி தனலிலன்றே - அசசிவனது சந்நிதிமா
 ததிரத்திற காரியப்படுவகாம்.

சூ-ம். அனரெனகளவி யாமெனத்தருமே

தடி-தூ - யாராகு ருஜீ நலிவடிநா ஸஹியெ
 ஸ-வகாஸக | தயா ஸஹியிஜாடுண விடியாத
 வினம் ஸிவம் || ஐ.தி.

விந்துமோகினி மஹானென்று மூன்றுபாதானமாகச் சொல்லுகிறத கற்பனாகெளரவம்

மாயையொன்றே போதமெனின்? அப்படியன்று சுதந்திர வாவுககு விந்தவே யுபாதானமாக வேண்டும். மிச்சராத் வாவுககு மோகினி யுபாதான மாகவேண்டும். அசுதந்திரவாவுககுப் பிரசுருதியே யுபாதானமாகவேண்டும் அஃதெப்படி மெனின்? பருத்தினூலிற் படநிப் புடைவையுங் கோண்பு மாகாததுபோல, மாயையிலே மிச்சராததுவா வொழிய சுதந்திரவாவு மசுதந்திரவாவுங் கூடாது

இதற்கு சிவாதவைதவாதி - ஈஸ்வரனே ஜகத்துபாதான காரணமென்றும்

வாமாத்வைதவாதி - சிற்சத்தியே ஜகத்துபாதான காரண மென்றும்.

பாசுபதி - மாயையேஜகத்துபாதான காரணமென்றும்.

நியாய வைசேஷிகா-பரமானுவே யுபாதான காரணமென்றும்

சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் - பிரசுருதியே யுபாதான காரணமென்றும் சொல்லுவார்கள்

* அருகன்-அனுவே யுபாதான காரணமென்பன்.

புத்தன்-பஞ்சகந்தமே காரணமென்பன்;

உலகாயுதன்-நாலு பூதமே காரணமென்பன்.

அதுகூடாது. இவை சுத்தாததுவாவுககு விந்துவே யுபாதானகாரணம்.

* அருகன் மதமுதல் சேர்த்த சில ப்ரதிகளினொழுதி யிருக்கிறத. இது, யுத்தமென்று, இவவிடத்து மாயையின் பேதங் கூறியது; மாயையுண்டென்பவர்க்கே யாகலின்.

தலைகூடு வளவீரொ — நராயா நெய்வீரொ நா
 ணை நடுசூசியூ—வியுத்—நடு | உவொலாநலிவொ வீடு
 டி— வெரிமொடுமண வஹுதெ || நாகூசூசிர—வா
 டாநனிரி—வகூலாடி—மூசியு | நாயாவீமா தெ—
 வொலா நடு—வாஹகூலா—கூலு—வெஜிவெ—கி.

மேலுஞ் சுதசாத் தவாவுக்கு விந்தவேகாரண மென்பத
 ன்குயுதி. பிரபுதநராகிய விஞ்ஞானாலருடைய தனுக்ரண
 திகளுந் சக்ததமாபை காரணமல்ல. விஞ்ஞானகலர் தேகே
 கத்திரிபாதிகளை யுடையவர்களாகிலுஞ் சிவானுககிரகத்தினுற
 சாவதாபிரபுதகரே அசுததமாபை சாமானுகுணமான த
 னுக்ரணதிகளை யுண்டார்குவசாகையாலுஞ் சுதசாத் தவ வ
 ததிகளாகிய விஞ்ஞானகலருக்கு கருமமில்லாமையாலு மவர்
 களுடைய தனுக்ரணதிகளுக்கே சுதசாத் தம யிருக்கிற விந்தவே காரண
 ம சுதசாத் தமென நிரண்டே யாகலின, அசுததம் மாயை
 யாகலி ச, சுதசாத் தமென்று விந்தவைசொல்லுகையால் கிஸ்வரனு
 டகுச் சமவாயசத்தியேபெனின? அதுசுதசாத் தமெ லு ட
 முமா யுபாதானகாரணமு மாகையாந் குலாலனுக்கு ப்ருத்
 பிண்டிப்போல கிஸ்வரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியல்லது சமவா
 யசத்தியல்ல.

இஃகனறியுந் அசுத்த மாண்பை சேதாபிப்பித் தான்மா
 க்சனுகுக் கர்மாணு குணமாகத் தனுக்ரணதிகளை யுண்டாக்
 குக்கிற வகத்தேஸ்வரருடைய தனுக்ரணதிகளுந் கியாதொன்று
 காரணம், அது பித்த அணுநத்திரரண பேர்கள் யாதொ
 ரு தனுக்ரணதிகளினுந் டகதிடகபட்டுகிறார்கள், யாதொரு தனு
 வாதிகளை விட பரம முத்திபையடைகிறார்கள் எத்தனுக்ரணதிக
 ளுக் குபாதானம் விந்தவே.

நஸ்வரணுடைய லயபோகாதி காரங்க ளியாதோ ருபா
தியிலுண்டாயிற் றதவும் வந்தவே.

ஆகையாற் சுத்தாத்வாவுக்கு விந்தவே யுபாதான கார
ணம் மிச்ராத்தவாவுக்கு அசுதக் மாயையே யுபாதான கார
ணம் அசுத்தாத்வாவுக்கு மாயாஜநயமான ப்ரக்ரூதிபே
யுபாதான காரணம்.

ஆகையால் விந்த யோகினி மறானென்று முபாதானத்
திராமு மங்கிகாரிபரீம

கடி-கூ த்தெ-வ - யதஃபு-வ-வ-ப-காயு
காணாநாநகாஸணல் | ஸ-காயு வகி-ந ஸ வெ-
பு-வ-பாஸிவதெஜவா || டெ-ஹ-பு-யா-ஜி-உ-நொ
வி-ந-வ-பா-ஹெ-ஹ-கெ-வ-ந- | கினு-க-ப-நி
தா-ஸ-வெ-ப-வ-அ-ஸ-வ-வ-க-ப-நி || க-வ-க-ப-ந-
ஸா-ஸ-ண-ஜா-ய-ப-ரி-ண-தா-ஸ-தி | தெ-ஷா-ஹெ-ஹ-
பு-யா-ஜி-நா-ப-வ-பா-ந-ஹ-வெ-பி-ஜா- || த-ஸ-வ-ப-
ய-ந-ஸா-ஸ-வ-ஸா-ந-கா-ய-ப-வ-கா-ஸ-ண-ல் || ஹ-ஷ-பு-தா-
ப-க-ஸ-நி-நா-வ-ப-வ-ப-ஹெ-த-க-பி-ஜா-த-ஜா- | ஸா-வ-
க-ஸ-ண-வி-நி-ஸ-வ-ஸா-ஸ-கி-ஸ-பா-ஜ-பா-கி-கா || ந-தா-டா-
ப-பு-ஸி-தா-கி-ஸ-வ-த-பா-நா-வ-நி-ப-ஹெ | ஸி-வெ-
க-த-பி-தா-டா-த-பு-வெ-ய-க-வ-பி-நி-ஸி-தா || உ-பா-
பா-ந-க-வ-தெ-ஹெ-த-ஜா-க-வ-ஹெ-பு-கி-கா-ய-பா |
கினு-பா-ய-ப-ப-வ-பா-ந-ஹெ-ஹெ-பு-ய-வ-தா-ந-ஸ-ண-ல்
க-ஸ-ப-கா-ய-க-ஸ-ப-க-த-ப-ஹெ-ஹெ-பு-யா

சுகூ || யடிவாடாநதொ ஜாதம் ஸவந்தூரிக்கி ம
 உகூ || கிணூரூணவொயெநவகூ || யசூ
 வாஸூகூ || விசூயெயெதொ வாயம் ஸவந்தூரி
 கிமகூ || யாடிவெடி || யா மகூ யடி வா
 யாஸூவகூ || ஸவந்தூரிக்கி உகூ || ஸவ
 கூ || விசூயெயெதொ ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சிலசைவாசாரியர்கள் சுதந்தமாயை யொன்றுமே முதற்கா
 ரணதனுள் நித்தியமாகும் பரமகாரணம், அசுதந்தமாயை பிரகி
 ருதி யிரன்மம், சுதந்தமாயையினின்று முறைபயிற்றோற்றி அநி
 த்தியமாகு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்களா, மற்றும்
 ளா ஸைவாசாரியர்கள் சுதந்த மாயைபோல் அசுதந்த மாயையும்
 நித்தியமாகும் பரமகாரணம், பிரகிருதிமாதிரி அநித்தியமா
 கு மவாந்தரகாரணமென்று சொல்லுவார்களா என்று இரத்தி
 நத்திரய திர சொல்லி யிருக்கலால், அசுத்தமாயையும் நித்திய
 மென்பா கருத்து இரண்டாரு சூத்திரத்தில் 'நித்தமாயருவா'
 எனறும் திருவிருத்த முதல் விருத்தங்களினால் விஸ்தரிக்கின்
 றார்.

அநித்திடமென்பார்கருக திப்போ தறிவிக்கின்றார்.

விசுதுவின்மாயைகி - சுத்தமாயை வினறும் அசுத்த
 மாயைதோற்றி —

மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் - அத்தவசுத்தமாயையி
 னின்றும் பிரகிருதி தோன்றும்,—

வித்தத்தனபால் - திரும்பச் சுத்தமாயை வினறும்,—

வைகரியாதி வந்திடும் - (எனக்கூட்டுக) சங்காரக்கிரம கணனைக்கு வைகரிமுதல், சிருட்டிககிரம கணனைக்கு அதிசூக்குரை முதலாதலால், மகாமாயை வினாறும மகாசிருட்டியினுண்டாய் மகாப்பிராயடரியந்தம அவரவர்க்கு வேறுவேறு யானமாக்களைப்பற்றிப் பிரணவகலாசத்தி சறுஷ்டய ரூபவிருதய பககஜத்திருககும பிரணவ பஞ்சம நாதகலாசத்தி கர்ப்பப் பிரதான நாதத்துககுள் ளாயுறுடபுபோ லப்படிச் சத்திரூபமாயடங்கிச் சிவதத்துவமைந்தின திடமாயிருக்கின்ற நாத விஷது மகார உகார அகாரபெயர்ப் பிரணவகலை கைதயுர பந்திகொண்ட திருககுமை சூக்குமை பைசகதி மத்திமை வைகரி என்கின்ற வாககுகடோற்றும.

அவவாககு நான்கெனையிடத்து ; உகார அகாரங்கிரிரண்டினையும் பற்றி வைகரியரும், அதிசூக்குமை சூக்குமையினடங்கும் —

மாபைமுத்திரமராகமாதி - சங்காரக்கிரம கணனைக்கு ராகமுதல், சிருட்டிக கிரம கணனைக்குக் காலமுதலாதலான, மாபையினாறுங் கால நிபதி கலை விததை ராகங்கள புருடதத்துவத்தோடு மேற்சொல்லு முறைமையில்,—

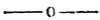
முத்திரும் - உண்டாம்,—

முக்குணமாதி மூலந் தந்திரும்—பிரகிருதி, முக்குணத்ததுவமுதற் பிரதிவிதத்வ மீறாகுந தத்துவங்களை மேற்சொல்லு முறைமையிற் ருந்துவிக்கும் நியித்தமினறி யாமோவாகாத,—

சிவனவனறன் சநிதி தன்னிவின்றே - சிவனது சங்கந் பத்திலும், சிவனதியற்றுதற் கர்த்தாவாகிய அஸந்தேசுரர் சங்கந்பத்திலும் முன்னினறே

சிவனவந்த நெனு மாறும்பெற்றுமைத் தொகை விரிவுவிட்டு சிவஞானிய வவசென்று பனபுகுகொகை மரத்திரம விரிவுபண்ணினால் மாறுபடும, அசுத்தாத துவா அனத்தேசுரற் கர்த்து வமாதலால்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்புகலின, அவற்றிற்கு முத்தக்காரணங்களுக கம்முள் வேறுசுபெறமு அயற்றுநா, மல கணமங்கனோடுவிரவா து முத்தகாரணமாய் நிறபது சுத்தமாபைபெனறு, அஃகேகளை விரண்டனையுர் வியாபித்த மேலாபிநிற் ப அவவிரதுவின் கீழா யு—வகி மல கணமங்கனோடுவிரவி முத்தகாரணமாவது அசுத்த மாபைபெனறும், அவ்வசுத்தமாபைபது துலபரிசுமமாய்த றோசுறுவது பிரகிருதி மாபைபெனறு சுதற்ப—புக. அமமு னறனா, சுத்த மாயினி னறுஞ் சவகாரமுறைபற்றி வைகரி முரல் வைதெண்ணுபபி நாலு வாகஞ் கோனறும் அசுத்த மாயினி னறுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராசமுரல் வைதெந னுணபபுகி காரணத்த தவமைக தநகோனறுர். பிரகிருதி ரா னையினிறுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக கு னத்தவமுரல்வைத் தெ னுணபபுகி மபொககிய தத்தவ மிருபத்தநாலு கோனறு ம இவ்வனஞ் சுருபரண வித்த மோகினி மாண மூன்று த த்தவ காரிபங்களைச் சிவசுத்தி சவகற்புப சுகந்தியி னின்றக் கோறறுவிக்கு மென்பதாம்.

வித்தவின் மாயாகிய என்புழிச் சீழென்றும் பொருள்படவந்த கண்ணுருபு விரித்தரைகக. இன் சாரியை. அதோ மாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதநியாதார்

விந்துவைப்பீபால் மாயையாகியென உவகையுறுபாகக்கொண்டிரைப்பாறும், விந்தவிளினறு மாயை தோன்றிபென கீககப பொருட்டாகக கொண்டிரைப்பாறாமாயினூர். இரத்தினத்திரயமெனும் வடநூலின அவவிரண்டனையும் பிறாகருத்தாகையத்தோதுகலின அயைபொருந்தாமையறிக. அகத்தர் சீகண்டர் செய்யுத தொழிலுஞ் சிவசந்திதியையினறி யமையாவெனலுங்கருத்தான மூன்றற்குஞ் சிவசந்திதே கூறினூர்.

அவன பகுதிப்பொருள் விசுகி.

இதனூரே, முதற்காரண மூன்றாமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்கு மாறும், அது முகலவனையினறி யமையாவ்வாறும் தொகுத்துக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியநூரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மாயையிலே நின்றும் கர்த்தாப் பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்குகிறபடி பெப்படியென்ற மாளுக்களைகூகி மே லருளியசெய்குறார்.

விந்தவினமாய்கையாகி - விந்துவாகிய சுத்தமாய்கையைப் போல அசுத்த மாய்கையும் நித்திய வுபாதானமாகி,—மாயையினவியத்தம்வகதிம - அகந அசுத்தமாயையிலே அவ்வியத்தமாகிய மூலப்பிரகிருதி தோன்றும்,—விந்தத்தனபால் வையகரிபாதி - முன்சொன்ன விந்திதுவிலே நின்றும் வையகரிம ததிமை பைசகதி சூக்குமையெனகிற நாலுயாக்குந் தோன்றும்,— மாயைமுத்திமாராகமாதி - முன்சொன்ன மாயையிலே அராகம் வித்தை கலை நியதி காலம் எனகிற தத்துவம் அஞ்சும் தோன்றும்,—முக்குண மாதிமூலக் கந்திமும் - சாத்தவித இ

நாசத தாமதம் என்கின்ற மூன்றுகுணமுகலான தத்துவங்கள்
டங்கலையும் மூலப்பிரகிருதி தோற்றிவிக்கும் இந்த வுபாதானங்
களிலே இவைதானே தோன்றுமோ வெனனிஸ்?—சிவனவன
றன் சன்னிதி கன்னிலானறே - இவையித்தையெல்லாங் கர்த்தா
வினுடைய சன்னதியிலே தோற்றுவிக்கும்

மாயையி னவ்வியாததம் வந்திடும்என்றது எல்லா தத்துவ
ங்களுந் தோன்றுமுனனே மூலப்பிரகிருதிக்குத் தோததஞ்சொ
ல்லவேண்டினது, இதுவும் உபாதானமாகையினு மெனக்கொ
ளக.

மாயைமுந்நிதி விந்துத் தன்பால் வைகரியாதி என்றது
சுத்தமாயா காரண காரிய வசஞ்சுக்குப் பின்னமம் நிருசகையினு
லும், சிவததறய மஞ்சம காரியப்படு மிடதது நாலு வாக்கு
களாகக் காரியப்படுகையினுலும் எனக்கொளக

மாயை முந்நிதி மராகமாதிம என்றது வித்திபாதத்துவ
மேமுகஞர் அஞ்சுகுத் தோற்றஞ்சொல்வி, இரண்டிற்குத்
தோற்றஞ் சொல்லியிருநது புநுடன தனிததொரு முகலல்லா
தது கொண்டு தோற்றஞ்சொன்னனிலை, காரியப்படு மிடத்தி
லே கண்டுகொள்ளவேணும் ஆகையினுலும், ப்ரகிருதிக்கி முன
னே தோற்றஞ் சொல்லுகையினுலு மெனக்கொள்க.

முககுண மாதிமூலத்தந்நிதும், முக்குணமு மொத்தவிடம்
அவவியத்தமாயும், அவவியத்தந், தானே சித்தமாயும் ஒருகுண
மேறினவிடம் புத்தியாய் முககுணமும் புத்தியிலே சென்று
பொருநத புத்தியிலே நின்று ஆங்காரத்தோன்றியும், இந்த வாங்
காரந தான் மூன்றுவகைப்பட்ட வாங்காரமாய் இதிலே முக்
குணஞ்சென்று பொருந்த மனதம் சோத்திராதியும் வாக்காதியு
ம்சத்தாதியும் இந்தச் சத்தாதியிலே பூதாதியும் இவையெல்லா

கீதோன்றுவையிலுல் சித்தமுதல் பிருதிவு ஈரூயின. ஆன்ம தத் துவம் இருபத்தநாலுக்கு முக்குணங்களே முதலென நென உகொள்க.

இதனற் சொல்லிபது விசது மோகிலி மாணென்று சொ ல்லப்பட்ட மூன்று தானத்திலும்; வைகாரியாதி யான நாலு வரசுகளுந், அராகமாதிபான தத்துவங்க ளனாகும், சூன மாகியான தத்துவங்க ளிருபத்துலுந், ஆக மூன்று வகைய டட தத்துவங்களுந் சிவனுடைய சன்னதியிலே தோன்றுமெ னனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகரூவா வருமாறு.

—0—

(சுததம் சுதநாசுத்தம அசுத்தம் எனக காரியப பிரவஞ்ச முத்திறப் படுதலின, அவற்றிரகு முதற்காரணங்களுந் தம்முள யேரூகல்பெறறும். அவற்றுண மலகனமங்கலோபி விரவாறு முகற்காரணமாயநிற்பது சுதகமாயெனறும், அஃ தேசைவிர ணடனையும் விபாபித்து மேலாய்நிற்ப) விசதுவின மாயையாகி- அவவிசதுவின கீழாயடங்கி மலகனமங்கலோபி விரவி முகற் காரணமாவது அசுத்தமாயெனறும்,—மாயையி னவ்வியத் தம்வகத்திடும் - அவ் வசுதகமாயையினது தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதிமாயெனறும் கூறப்படும் அம்மூ னறணுள்,—விசதுத்தனபால் - சுதகமாயையி னினறும்,—வை காரியாதிமுத்திடும் - சங்காரமுறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத் தெண்ணப்படும் நாலுவாக்குந் தோன்றும.—மாயை - அசுத்த மாயையினறும்,—அராகமாதி முத்திடும் - சங்காரமுறைபற் றி யராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணத்தத்துவ மைத்து

சுக அ சிவஞானசித்தியார் சபகூம்

நீகோனறுர்.—மூலா—பிரசுருதிமாயிநின்றும்,—மூக்குணமந்
 தி முகத்திம்—சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணததவமுதல் வைத
 தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவ மிருபததுநானூர் கோனறு
 ம, இவ்வணம சடருபமான விநறு மோக்னி மானமுணறுந்
 தநங் காரிபங்களை,—சுவனவன தன சநதிதனனிநினறே—
 சிவசத்தி சங்கற்புநுப சநதிதியினறுர்,—நாதிம - தோற
 றுவிசகு மென்பதார

இதனானே முகசாரண முனறாராறுர்,அவை கத்தககா
 ரிடங்களைத் தோறறுவிசகுராறுர், அதுமுத லவனையிநறிய
 னடாரதவாறும தொகுததுகூரப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொகுத்துப் போந்தவற்றுள் வைகரி

மென்னும் வாக்கின திலககனளு சங்

காரக சீரமத்தாலுணாததகிரூ

வைகரி செவிரிற கேடபதாயத்தவசனமாவி,மே
 யுதநு முதானவாயு மேவிட விளைந்தவனனம், பொய
 யம வடைவுடைததாய்ப் புநதிகா ரணமதாவி, யையி
 லப்பாணவாயு வடைநதெழுந தடைவுடைத்தாம்.(உ0)

(இ ள) வைகரி வைகரிபென்றும் வாக்கு = செவிகுருகே
 செவிரிற டகப்படுவதாகி
 கேடபதா

ய்

அத்தவசன அந்தந்த வத்தங்களைப் பொருந்திய சத்
 மாசி தசொருபமாய்

மெய்தரு மு மெய்தரும் உதான வாயுவைச் சார்ந்த
தானவாயுவேவி பல்லு மிகமு நாயு மூக்கு மண்ணமுமாநிய
ட வினாதவன் முபற்சியும், தானத்தினையும் பொருநதி;
னம் ஐபத்தே ரககரமாம்

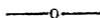
பொய்யற வ வி ரீதமற அகாரமுதலிய வொழுங்கற்
டை வுடைத்தா னு வ்வெழுந் தெட்டுவர்க்கததைப் பொருந்
ய் திதிற்பதாய்,

புநதி காரண யாவனெருவெனொன்ற யழியிடத் திய
மகாக ணுடைவறியே துணைக்காரணமாக வுள்ள
தாய்,

ஐயமில் பிரா சந்தேகமறப் பிராணவாயு மூலாகாரத
ணவாயு வடைந் தினி றறு பிராமாதிரமாவாக முட்டிநி
செழுந் சடைவு னு காரிப்பபிததி வருகிறதே யிதுககு மு
டைகதாம். னுநமையாம் ஏ-று

உதானவாயு - எழுவாய், அடைவுடைத்தாய் - பயனிலை
வைகரிசெவியிற் சேட்பதாம் என்ற விநதகமுசு லெட்டு
சும இரத்தினத திரமெனனும் பிரகரணமே பிரமாணம்
வவறிக் (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் துலாருக்கதி திபாபேண வைகரி மகலானவாக்குக
ணுன்கிணயுந் தரிசிப்பிக்கின்றது

† நிபாயமாக.

(வைகரி...வுடைத்தாய்)-வைகரிவாக்கானது பிரற்செவிக்
சூக் கேட்பதமாய்த் தேசத்தி லுதானவாயுவுடனேகடித் து
லாகூர வ்யாத்தியாய்ப் புத்தியினால் வர்ணூசத்தான ரூப

மாக நிச்சந்தேகமாகப் பிராணவாயுவுடனேகூடி யர்த்தத்திற்
கு வாசகமுமாய் வசனிக்நவனாக குபகாரததைப்பண்ணுவது
மாயிருக்கும். ஏ - று

தடி-கூடு வளவுரொ — வெவரீ ஸ்ரூ து வி
ஷயா ஸூ-குவண-புரிது ஹா | ஸூ-நெஷ்வி யு
தெ வாயா ஸூ-யொகூ-ஈ-வகாரீணீ || ஸ-ஷூ வ
ண-ஊ-ந-ஸூடா-ந வ-கு-வ-உ-ஸூ-ஷூவாவிக்கூகி .

—0—

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சங்காரகிரமத்தில் வாகுகளில் வைகரிவாக்கின திலக்க
ண முணாத துகின ஞா

வைகரி செவியிற கேட்பதாய் - வைகரிவாக்குக் கேட்பவ
னசெவியிற் கேட்பதாய்,—அர்த்தவசனமாகி - கேட்பவனது
நாக்சதிலநைது முறைமையின் மத்திமையாகி,—அவனுசுரு
ப்பின்பொருளைப் போதிப்பதால், முனசொலபவனது கிரியா
சத்தி பொருநதிய வகங்காரப் பிரயத்திநபயிரேரிதமாய்,—மெ
ய்தரும - உண்மைகொடுக்கும்,—உதானவாயு,—மேவிட - பொ
ருநத, இச்சாசத்தி பொருநதிய மனச்சங்கற்பத்தால்,—வினை
தவனனம் - பைசுநதியிற் பரிணமித்த வககரங்கள்,—புத்தி கா
ரணமதாகி-ஞானசக்தி பொருநதிய புத்திபோதங் காரணமா
க —பொய்யற வடைவுடைததாய் - விபரீதமற் றொழுங்குபெ
ற்று மத்திமையாய்,— ஐயமில்பிராணவாயு வடைநதெழுகந
டைவுடைததாம்- பிராணசம்சய காரகுவிரேசகமற்ற பிராண
வாயுவைப் பொருநதிப் புறம்பே புறப்படடு வைகரியாயுந் பவி
த்த முறைமைவிற் கேட்பவனுக்குக் கேட்கப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேந்திய வைகரிபாதி நானகணம், வைகரிபாவது தன் செவிக்கும் பிறர்செவிக்குள் கேட்கப்பட்டு நினைந்தபொருளைச் சொல்லுது சொல்லாய்; அச்சொல்வானுக்குள் கேட்பானுக்குள் சங்கற்பவுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உகானனென்னுந் காற்றூறுத்தப்பட்டு மததிமைதகானத்துச் சூகருமருபமாய்ப் பிரிந்த தோஷநிபவக்கரங்களை அகங்காரததாற்செலுத்தப்பட்டு மிராணனென்னுந் காற்றூறுத்தபட டெழுந்த புரத்தேய டைசுலுடைததாதலுமாகிய இரண்டும் இலகணமாகவுடைத் தென்பதாம்.

மெய்தருமுதானவாயு மேவிடவிளைந்தவனாம் எனதது அனுஷாசம்

விளைதல் உருவையையுத தெரிதல்.

மெய் உடம்பு

பொய் விபரீதம்.

ஐயில் பிராணவாயு, மனதின்செழிற்பாடாகிய ஐய மின்றாகுத கேதுவாய் அகங்காரததாற்செலுத்தப்பட்டு பிராண வாயுவென ஏதுப பெயர்கொண்ட குறிப்புவிளைததொகை

எழுகது பொய்யறவடைவுடைததாயென மேலேகூட்டுக.

கடைவு பிணையது இலகணம்.

என்பிப் புரதியெனதது ஏதபுழிககோடலாற் பிறற்சூரிய சங்கற்பவுணர்வினேற் குயிறது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

சுத்த மாயாகாரியங் காரியப்படுகிற முறைமை மேலரு னிச் செய்குறார்.

வைகரி செவியிற்கேட்பதாய் - வைகரிவாக்கானது இவ்
 னுடைய சோதநிரத்துக்கு விஷயமாய், - அத்தவசனமாகி -
 அத்தங்களை பொருத்தன சததமுமாய், - மெய்தரு முதானவா
 யு மேவிட விளைதவனனம் - தேகத்திலே யுண்டாய்நிற்கிற வு
 தானவாயுப் பொருநத வுண்டானவாக்காம, - பொய்பறவடை
 வுடைத்தாம் - சததியமாக வடையே வொழுங்குபட வுடைய
 தாய், - புத்திகாரணமதாகி - இவ்னுடைய வறியைக காரணமாக
 வுடையதாய், - ஐயயில் பிராணவாயு வடைநெழுர் தடைவு
 டைத்தாம - சகதேகமற்ற பிராணவாயுவுடனே கூடிவருகிற
 தே இதுக்கு முறைமையாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வைகரிவாக்கானது உரானவாயுக்
 கூடின பிராணவாயு தனநேடு கூடிவருக வசனம் சூக்கும
 முதலாயுள்ள வாகஞ்சை செவியின பகுதியிலே கேடக, நினை
 ந்தபொருளை யறிவியா நிற்குமெனனு முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

மேற்கூறிய வைகரிபாதி நான்கனுள், - வைகரி - வைகரி
 யாவது, - செவியிற்கேட்பதாய் - தனசெவிகளும் பிறர்செவிக
 கும் கேட்கப்படடு, - அத்தவசனமாகி - நினைநதபொருளைச்
 சொல்லும்சொல்லாய், - புத்திகாரணமதாகி - அசொல்வானு
 க்குக் கேட்பானுக்கு சவிகற்பவனரவனடாதற கேதுவாத்
 லுள், - மெய்தரும - உடமபினகண்ணிக்குள், - உதானவாயுமேவி
 ட - உகானெனனுங்காற்றா லுத்தப்பட்டு, - விளைதவனனம் -
 மத்திமைதானததச் சூசகுமருபமாய்ப் பிரிநதுதோனறிய வக்
 கரங்கள், - ஐயயில்பிராணவாயு - மனத்தின ரெழுற்பாடாடி

ய வையமின்றாகத் கேதுவா யகங்காரத்தைச் செலுத்தப்படு
பிராணசென்னு வகாற்றால்,— அடைந்தெழுத்து - உகதப்பட்டு
டெழுந்து,—பொய்யற உடைவுடைத்தாய் - விபாகமறப் புற
த்கே யடைகலுடைதகாகலுமாகிய விரண்டும்,—அடைவுடை
த்தாய்—இலக்கணமாக வுடைத்தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே மத்குமையென்னும்
வாககன திலககன முணாததுகிரா.

உள்ளுணர் வோசையாடிக் செவியினி லுறுத
ல்செய்யா, தொள்ளிய பிராணவாயு யிருத்தியை யு
டையதன்வித், தெள்ளிய வககரங்கள சிந்திடுஞ் செய
லதின்வி, மெள்ளவே யெழுவதாகு மத்திமை வேற
தாயே. (உக)

(இ-ள) உள்ள மத்திமையென்னும் வாககு வைகரிக்கு
ணர் வோ காரணமா யிதற்கு வேறுமா யிவனுடைய
சையாகச கண்டத்தின்கண்ணின ரறிவா யுள்ளேயே
செவியினி லுறு ர்தொனியுமாய்ச் சோத்திரத்தககு விடய
தல்செய்யாது மாகாமற் சவிகற்ப சொருபமாய்ப் புத்தியி
னக னெழுத்துகளை யொழுங்குபட நிறு
வி

ஒள்ளிய பிரா னல்ல பிராணவாயுவைச் சார்த்த புறம்
ணவாயு யிருத்தி பே பேசுவிக்கு தனமையினைப் பொருந்தா
யைய யுடையதன மல்,

யினிலுறுகல் செய்யாத-கேட்பவன்செவிக்கேழுதகாய் வைகரி யாய்த் திரிந்து மேலவனுக்குக கேட்க்கப்படுவதாய்,—ஒள்ளிவ பிராணவாயு விருத்தியை யுடைய தன்றி-உதானவாயு வியாபா ரமாத் திரமுடையதாய் பலமுடைய பிராணவாயு வியாபாரத தினது விடுதலுடையதாய்,— ஒள்ளியவக்கரங்கள் சித்திரிந் செயலசினறி - தெளிவாகிய வனனங்கள் சிதறுகலின்றி பொ ழுங்குபெற்று,—மத்திமை,—வைகரிசுகும் பைசந்திகுகும்,வேறு ய்,—மெள்ளவே யெழுவதாகும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

செவியிற் சேட்கப்படாதாயும் மெல்லோசையாய்க் கண்ட த்தினே விளங்குதலுண்மையாற் சொல்லுவானரண னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்பவுணர்புகுகேதுவாய் உள்ளேயுணரப்படுமோ சையாதலும், பிராணவாயுவின சொழிந்பாடினறி உகானவாயு வின தொழிரபாடுமாத்கிரையே ஆ னடு னமையிற் சூக்குமருப மாய் அககரங்கள் பிரிந்து தோணறினும் பல்லிதழ்நாகண் ணங்களிற் பட்டுச சிதறிப்போதலினையு ராகிய அவ்விரண்டி லககணத்தானு முறையே பைசந்திகுகும் வைகரிசுகும் வேறு ய றியப்படுவது மததிமைவாக்கென்பதாம்.

இரட்டிமொழிசலான உணரோசையென்னும் வினைத் தொகையின ஒசையெனயது ஏதப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொ ருட்பெயராயு மினைதது.

தெள்ளுகல் ஈண்டு வடிவு வினக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள விசூதி.

“உயிரிற் சேர்ந்தவருடவை மருவுமுரு வெகையுந் செரிந் துடமுத்தியிடுஞ் செவியுலுறு தள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியீ

சுஉசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீமத்திமை" என்றார் புடைதூலாகிரியரும் ஸுயிரிற்சேர்த்து
ருமவை பெறாத முனனர்க கூரப்படும வைகரியை
ஸு சிவப்பிரகாசம-உசு-ஓ.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மத்திமை காரியப்படுற முறைமை மேலருளிச் செய்தி
சூர்

உள்ளுநர் வேசையாகி - இவனுக்குள்ளே யறிவுமாய்
தொரியுமாய்,—செவியினி லுறுதல்செய்யாது - இவனுடைய
சோதிராத்தகமும் விஷயமாகாமல்,—ஒளிய பிராணவாயு
கருத்திபையுடையது - நனராண பிராணவாயுவின் து தொழி
லையு முடையதாய்,—அனறித் தெள்ளிய வககரங்கள் சிந்திக்கு
செயலினை - அதுவுமனறி ஆனமாவசுக்கு மயககமறத் தெளிச
தவச்சுரவகளை சிதறும் லொழுங்குபடக கூடிக கொள்ளுகிற
தொழிலையு முனை-ததாய்,—மெள்ளவேயெழுவகாகு மத்திமை
வேறதாயே - வைகரியாகக்குகு வேறுபட்டு மெத்தனவே யெ
ழுதிருக்கிறது மத்திமையென்றது.

இவ்வாறு சொல்லியது பிராணவாயுவிலே கூடிவருகிற அக்
சுரவகளைப் பொருத்ததக்க ருபங்க னெல்லாவற்றையுர் ஒழு
ங்குபட நிறுத்திச் செவிசுருக கேளாமல் இவனுக்குள்ளே யறிவா
யதொரியுமாய், நாவிலே பிறகு மத்திமையென்னு முறைமை
யுறறிவித்தது.

—o—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

செவியினி லுறுதல்செய்யாது - செவியித்தேட்கப் படா
தாயும்,—மெள்ளவேயெழுவது - மெல்லோசையாகக் கண்டத்

தில் விளங்குதலுண்மையால்,—உள்ளுணரோசையாகி—உள்ளே
 புணரப்படும் ஓசையாதலும்,—ஒளியிடீராணவாயு விருத்தி
 பையுடையதனி - விளங்கியபிராணவாயுவின ரெழுதிப்பாடின
 நி யுதானவாயுவின ரெழுதிப் பாடுபாடினையே யாணமின்மை
 யின,—தெளளியவககரங்களை - குககுமரூபமாய் வடிவுவிளங்
 கிய வககரங்கள்,—சிறுதிருசெயல்தினறி - பிரிந்துதோவறின
 யபல் விதமு நா வண்ணவசளிப்பட்டுச் சிறுநிப்போத வினரையு
 மாகிய விவவீரணமிடிலக்கணத்தானூர்,—வேரதாய் - முறை
 யே பைசகதிசுகுமவைகரிசுகும வேரூ யறியடடடுவது,—மத்தி
 மையாகும் - மத்திமைவாகுகென்பராம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முறையானே பைசகதிவாகி

விலக்கண முணர்த்துகூரா

வேற்றுமைப் பட்டவன்மை வெவ்வேறு விபர
 கமாகித், தோற்றுத லடைவொடுக்கிச் சொயம்பிர கா
 சமாகிச், சாற்றிடு மய்ளினைண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே
 போன்றது, காற்றவே யுடையதாவிப பைசந்தி யமாந்
 துறிமரும். (உஉ)

(இ-ன) வேற்று பைசகதிபெணும் வாக்கு மத்திமைபை
 மைப் பட ப்பற்றி விளங்காதிருக்கிற வந்தரூபமாகி,த
 டவனமை தன்னிடத்துந் காரிபங்களைல்லாம் விளங்
 வெவ்வேறு வி காத புத்திபாற் சுட்டி யீடுதென்றறிப்ப்படா
 பாகமாகி த வக்கரங்களை பொன்றொன ரெவ்வடித
 வடிவாக வுடையதாய்,

தோற்றுத ல குககுமையாகிய வாக்கே தனைசுக் கார
 டைவொடுக்கிச் னமாய்த் தன்னிடத்திற் ருேற்றப்பட்ட வ

சொயம்பிரகாச மாசி க்கரங்களினுடைய முறைமையைச் சற்றுச் தெரிபாதபடி தனனிடத் தொடுக்கத் தன விடத்தெல்லாம் விளங்கும் ப்ரகாசத்தினை யுடைதகாய் நிற்கும். அஃதெனபோலவெனீன?

சாற்றிநி மயி மயிலி ணண்டத்தின்கண் மயில் சொருபி விணண்டக தரி கரிததுத கோற்றுணையினுஞ் சலராயவாறு த்திடுஞ் சலமே போல எழுத்துகளை சொருபிகரித்தததகோ போனறங் காற் னறி விளககாநிற்கும். ௭-று.
 தவே யுடையதா
 கிப் பைசகதிமம
 ர்கதுநிரகும்.

பைசகதி-எழுவாய், நிற்கும்-பயனிலை. (௨௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(வேற்றுமை . நிற்கும்) - அநவயம் வேற்றுரைப்பட்டவ ண்ணம் வெவவேறு விபாகமாகத் தோற்றுத லடைவொடுக்கி சாற்றிநி மயிலிணண்டக தரித்திடுஞ் செயலேபோன்று சொயம்பிரகாசமாகி யாற்றவே யுடையதாகிப் பைசகதிபரந்த நிற்கும் - நீலாதிபாகிய பலவர்ணங்களையும் வெவவேறுகக் காணப்படுகணி மயூராண்ட ஜலமான தேகரசமாக நின்றது போலப் பைசகதிவாக்கான தேகபஞ்சாசத வர்ணத்தினுடைய பேததசையங் கிரமத்தையு மடக்கிக்கோண்டு விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய் மேன மத்திமைவாச்சிற்குக் காரணமுமாய்ப் பிராணவாயுவுடனேகூட உத்தானமினி நிற்கும்.

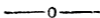
தடி—தூ—உய—குரா—வா—லொ—அ—னி—வி—(—)—ஸெ—ஷா—ஜ—ய—
யா—ஸிகா | வ—ஸ—கு—கி—வா—லி—ய—ஜெ—யா—சூ—கி—யா—ஸி—வ—
ஸா—ஸ—ந—தி—கி—.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

பைசநதிவாககிண நிலக்கணமுணர்ந்து கன்றார்.

பைசநதி - பைசநதி, —வேற்றுமைப்பட்ட வணனம் - வெ
வவேறு குறிப்பாயிருக்கு மககரவகள, —சாற்றிப மயிலி னண்ட
நகரிததிடுகு சலமேபோன்று வெவவேறு விபாகமாகித் தோற்
றுதலடைவொடுக்கி யாற்றவே யுடையதாகி - சொல்ல்ப மயி
லினது முடடைதாங்கிய நீறிற் சிறகுமுதலிய வுறுப்புகள
பேரல் வெவவேறுபிரிக தொழுங்கு பெற்று மததிமையாய்த்
திரிக தினிமேல் வருகலை யிப்போ தடக்க யநத வணனங்கலை
நிலபெற வுடைததாகி, —சொயமபிரகாசமாகி—சொல்வோர்க்
குங் கே—போககும முறைமையில் மத்திமையும வைகரியுமா
ய, புத்தி யசங்காரங்களோடு கூடிச் சவிகற்பஞான காரண
மாய், பைசநதி விதகையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞானகார
ணமாய், பின மதததோடுகூடிச் சவிகற்ப ஞானத தத்தி
யோகுகும குககுமை விதகையோடுகூடி நிருவிகற்ப ஞான
காரணமாயிருக்கும். ஆதலால், புருடப் பிரயத்தினம் பொருந்
தாமற் சந்தேபொருநதி தானே விளங்கி, —ஆமர்ந்துநிற்கும்—
நிருவிகற்ப ஞானவிளக்காய்ச சவிகற்பஞானத தத்தியோடு
தது நிலபெறறு நிற்கும்.

சிவஞானயோகியருடை வருமாறு.

பைசநதிவாக்காவது, மேல் விசங்கித தோன்றுவனவா
 கியபஞ்சவனனங்கொய்யுஞ் சூகஞ்ஞாமாய் உடைவுபடவொடு
 க்கிநிதகுமமயிமுடையிநிபோலப் பல்வகைப்பட்ட வெ
 முத்துக்கண மதசிமைத்தானத்தப் பிரிவுபட விளங்கித்தோ
 னறு முறைமையினை அடக்கி, மிஷுஞ் சூகஞ்ஞாமாய்க் கொ
 ணிடு சிசுதையினக ணிற்றலும், நீருவிகற்பவுணாவிற்ரு ஏதுவா
 சலுராகிய இரண்டிவிநகுகண மாசவுடைத்தென்பதாம்.

விபாகம் - பிரிவு.

நிரம்பவழிகியருடை வருமாறு.

பைசநதி காரியுடபி முறைமை மேலருளிச செய்கிறார்.

வேற்றுடைப்படவனனம வெவவேறுவிபாகமாகி - ஒன்
 றுக்கொன்று வேறாயிருக்கிற சுபாவத்தை யுடைத்தாகிய அககர
 ள்களை வேறுவேறான ரூபங்கள யுடையதாய், - தோற்றுதல
 டைவொடுசுகி - தோன்றுகிற முறைமைகளை அடைவிலே கூட்
 டி, - சொய்ய்பிரகாசமாகி - அந்த வககரவ்ய் ஞகஞ்ஞான பிரகாச
 மேயாய், - சார்ந்தி மயிலினண்டந சரித்திடுகு சுவமேபோன்
 டு - சொல்லப்பட்ட மயிலின முட்டைகரு - ஜலத்திலே பஞ்சவ
 னனவ்ய்ஞகதோனதி உருத்தெரிபாது நின்று உடைத்தாய் ஜல
 மாண தனமைபோல, - ஆற்றிலே யுடைபதாகி - அககரங்களைத்
 தோனற திருக்கச்செய்தே உளளே சிசுகணவே உடைத்தாய், -
 பைசநதிபமாந்து நிற்கும் - பைசநதி வாக்கானது ஆணமாவுக்
 கறிவாய் இப்படியே பொருந்திற்கும்.

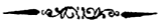
ம இகனற் சொல்லியது மயிலின் முட்டைக்குட் ஜலத்தி
 றே மயி லுநிசரித்துத் தோஸறி உடைதகால் ஜலமான தன
 மைபொல, சித்ததிலே யோ ஞ்ணாவுமாத்திரமாய் நிற்கும
 பைசந்தி வாககானதெனற முறமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிக்ருரை வருமாறு.

பைசந்தி-பைச்சிவாககாவது,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்
 னம் - மெல்லிளங்குதேசானறுவனவாகிய பஞ்சவனங்களை
 யும்,—அங்காந்தவேயுடையதாநி - சூககுமரூபமா யடைவுபட
 லொடுக்கநிற்கும்,—சூதறிமயிலி னன்னடைசதிரித்திரு சல
 மெப்போனது - கூறுகூனாமயிலின் முட்டையிற்றரித்திரு நீர்போ
 ல,—வெவ்வேறு விபாகமாகக் - பலவடைப்பட்ட வெழுத்துக்
 கண் மத்திமைதகானத்துப் பிரிவுபட,—தோற்றுதலடைவொ
 டுகக் - விளங்குதேசானறு முறைமையினபடகக்,—சொய்ம்பி
 ரகாசமாந் - பிஷுஞ்சூசூருபமாய்க்கொண்டு,—அராகதநி
 றஞ்ம் - சிநகையிசக ணிறறலு நிருவிதப்பவுணர்வுக் கேது
 வாகவொகிய விண்ணி மிலககணராகவுடை-தென்பகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் முறையானே சூககுமவாடகிசமுறைபையுனர்த்தகருர்.
 சூககும வாக்கதுள்ளோர் சோதியா யழிவதன்
 றி, யாக்கடு மதிகாரத்துக் கழிவினை தன்னைக்கண்டா,
 னீக்கயி லறிவானநத முதன்மைநித் தியமுடைத்தா
 யய, போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமும் புருடனின்
 ரும். (உ௩)

(இ-அ) சூக்கும சூக்குமையென்னும் வாக்கான துள்ளே,
வாககதள் யதந்தடாத்திரத்தை விளக்குகிறதாய்
னோர் சோ
தியாய்

அழிவதன்றி மறற வாக்குகளைப்போலக் தோன்றுவ
து மொடுங்குவதமின்றி, த தானிலைபெற்றி ப
ல்பாயிருக்கும்

சூக்கிடு மசிகா அசிகாரத்தை யுண்டாக்கி யத்தை யழிக்
ர த துக கழிவி கிற விநதச சூசுருமவாக்கீனூடைய வு-ன்மை
னை தன்னைகக யா தொருபுருடன விவேகஞானத்தினூலே
ண்டால் யிது பரமமான பகதமென்று வச்சாரத் தி
தற்கு மேலான விந்துவையுங் கடந்திருக்கிற
தந்தபுருடறகு

சீக்கமி லறிவா சீவகாதபேற்றிவும் பரமமான வானந்த
னாத முதனமை முளு சந்தரததையு நித்தியத்தவயத்தையு
நித்திய முடைத் பெற்று ஜனனமரணங்கொயும் விட்டி நீங்கி
தரய்ப் போக யானமவித்தா யிருப்பர்கள். எ-று.

கொடு வர விளை
பு விகாரமும்
புருடவினரும்

இதுமுதலிய பத்தம் நீங்கவே மோட்சமடைவனென்பது
கருத்தது. உ-ம் 'அநாதிமுத்த சின்மய லோககர ஞாநிராகு,
மகாநிசுத்த மாயை இனமாககண - மனூதியினை, யாக்கப் பு
விதமந்த காதத்தாம் விநதுவினும், வாககொருநான் கென்ற
ர் மதித்தது.' 'சூக்குமைநம பைசநதி மத்திமைசொல் வைகரி
பேன், சூக்கு மிவற்றின்பே ரடைவறிக - சூக்குமைதான், பக
தித்தான் மாவுணாவைப் பைசநதி மத்திமையா, மத்தித்தித்

ஊல வெழுத்தாம்' 'வாக்கி னுதித்தப் பொருளை மதிப்பிசுகைக், காக்கும பதத்தி னவயவமாய் - வாக்கியமாய்ப், பாவா யியலாகி ஊலாய்ப் பரந்திலங்கு, மோவாதே மத்திடையி னுறு.' என விவைகளை யறிக. (௨௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சூ^௩குமவாக்கதனனோர சோதியாயழிவதினறி - சூ^௩குமவாககான தந்தாககதமாய் விஞ்ஞானப்பிரகாசமாய்த் தன னுடையகாரியவிருத்தியான பைசுந்நி மதகிமை வைகரியென னுமூன்றுவாசுரு மொடுங்கிய காலத்தூத் தாடுடுவெருவதினறி நிற்கு மானமஞானக்கரியாய் பிரதிபந்தகமான வானவமலநி விர்த்தியுடனே நிவிர்த்தியாகையாற் றான யானமாகளுக்குப் பரமானபந்தமுந் தன்னுடையநிவிர்த்தியே பரமானமோகூழ்முமாகப் பிரதயானம நியதமாய்நிற்கும்,—

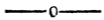
த^௩த^௩ - ஸ^௩சூ^௩அ^௩வி^௩ஐ^௩க^௩ஸ^௩ணா^௩ நி^௩வ^௩த^௩க^௩ஸ^௩ஸ^௩ஷ^௩வ^௩த^௩க^௩க^௩ | சூ^௩வி^௩ல^௩ய^௩ா^௩ ந^௩வ^௩ஸ^௩வ^௩ொ^௩ ஸ^௩ய^௩ சூ^௩ம^௩ ல^௩ய^௩ா^௩ ஶ^௩க^௩ி^௩ஸ^௩ - ந^௩ர^௩வ^௩ஸ^௩ா^௩ || த^௩ஹி^௩வ^௩த^௩ ய^௩ வி^௩ந^௩ா^௩ ல^௩ - த^௩ா^௩ ஶ^௩ய^௩ா^௩வ^௩ா^௩ஸ^௩க^௩ொ^௩ ய^௩த^௩ஹ^௩க^௩ி.

தன்னைக் கண்டா லதிகாரத்திற் கழிவினையாக்கிடும் புருடவினாரும் போககொடுவரவிளைப்பு விகாரமு மினாரும் நிகக மிஸறிவானந்த முகன்மை நித்திய முடைத்தநம். (எனமாறுக) இ^௩ச^௩ சூ^௩கு^௩ம^௩ வாக்கிற் கனலிபமாக வானமாக்க டங்களைக காண்ப தருமை குருகடாகூத்தினூற் கலாசேரத்தை பண்ணப்பெற்ற வானமா வானவன் சூ^௩கு^௩ம^௩ வாக்கிற் கன்யமாகத் தன்னைக் கண்டாற் போகாதி காரத்திற் கழிவினையுண்டாக்கு

மவ்விடத்தப் பும்ஸுத்வமல நிவிர்ததி யாகையா லான்மாஷு
 கருப் புருட னென்னும் பெயரில்லையாம் ஆன்மாவைக் கஞ்சு
 கம்போல வாவரித கேககேச விருத்தி பண்ணிக்கொண்டு இரி
 யும் புஸ்தவமலம் போகையால் ஜநந மரணமு மகனூலுன
 டான பராநத்யும் விகாரமு மில்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவி
 ராத்தி. நையாயிகரைப்போ லாததியநதிக துக்க சம்சேதமே
 மோக்ஷ மென்ப தனி சைவ சித்தானந்ததிற்கு ஸ்வகந்தி
 ரததையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்டவயாபதியு முன
 டென்பதனூ னிரபேக்ஷ சாவஞ்சுதையும் பரமானந்தஸ்வாறுப
 வமுன ஸ்வாதந்திரியமு நித்தியதையமுனடாமென நிதன
 பொருள

தடி-சு-த-தெ-சு-வ-வி-வீ-கா-சு-ந-தெ-தெ-ஹு- வ-
 ம-வா-ஸா-ந-க-சு-வி-சு | ஸ-ர-ந-வ-ஜெ-ப-கி ரெ-வா-ந
 ம-ந-க-ஷ-ஂ-வா-ஹ-ந-பா-யி-நி | ய-ஸ-யூ-ஂ-டி-ஷ-ஹ-ர-ந-
 வ-பா-யா-ஸ-யி-கா-ரெ-ந-பி-வ-த-டு-தெ || சு-ந-சு-ரா-வி - லி
 சு-பா-ய-ம-ஸா-ய-வ-ஸெ-ந-நி-ம-டி-ஷ-க-ய-வி-ஸ-கி-த-டு | ரெ-
 வ-ஂ-வ-ஸ-ஜா-ந-நெ-நா-யீ-ரெ-ந-நி-ம-த-யூ-ஜி-த-பு-ஹ-ஂ ||
 நா-ஸ-நெ-கி-ந-வொ-டு-கி-ந-ஸூ-நெ-ந-வி-கா-ர-வா-
 நி-தி ||

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

குசுகுமைவாக்கின திலககணமுணர்த்துகின்றார்.

குசுகுமைவாக்கது உளளோர் சோதியாய் - தூலசீரத்தி
 ன இருதயாதாரத் திருசுகும் பார்த்திவ்யபங்கசப்பொருட்டினது

சூழியிற்பற்றி, அதனது அழிவில் வேறொன்றுபற்றி, பிரளயபரியந்தமமிருக்கு முனசொன்ன பரசரீர விநதசததிசதுஷ்டய பங்கசத்திலிருக்கும் பிரதான நாத கர்பததிருக்கும் பிரணவ கலாநாக சத்திபைப்பற்றி யிருத்தலா லொப்பறற அந்தரங்க பிரகாசமாய்,—

அழிவதினதி - பிரளயபரியந்த மீறினதி இருக்கும்.—

(அது) தனைககணடால்,—

முறைமையிற பிரக்ருதுபுருட விவேகஞானத்தாற் சாங்கி யன பாகஞ்சலன வேதாநதி இவா முதலோர்க்குப புருடத்த தவப பிராப்தி.

மலபரி பகருயமினதிக் கேவலங் கலாதத்வாநத தீக்ஷா சுத்தி மாயாபுருஷ விவேக ஞானத்தாற் சைவையகதேசிகடகு விஞ்ஞானாகலப் பிராப்தி

மலாநத தீக்ஷாசுத்தி மலபுருஷ விவேகஞானத்தால் மக் ததராதி தீவிராநத மலபரிபாகமுடைய மகாவிரதா முதலோ ர சாமானியசைவர், சையசித்தநாமதிகளிற் சிலாககுஞ் சத்தத்த தவப பிராப்தி.

மகாமாயாந்த தீக்ஷாசுத்து மகாமாயா புருஷவிவேக ஞானத்தாற நீவிரதர மலபரிபாக முடைய சைவ சித்தநாதிகட குப பரமோக்ஷப பிராப்தி.

நாதபுருடவிவேகஞானமே மகாமாயாபுருட விவேகஞானமாதலா லநத நாதத்தோடு பற்றியிருக்கும் ஞுகருமை வாக்கை நான்வே நிது வேறென்று விவேகத்துத தரிசித்தால்,—

அதிகாரத்துக் கழிவினையாகும்-மோக்ஷாதிகாரங் கொடுத்துப் போகாதிகாரத்துக்கு நாசத்தைப் பண்ணும்தா னீ

ங்குவதே கொடுப்பதும். அப்போது புருஷன் சர்வபாச முத்தலும் சின்மாசரலும்.—

நீசுகமியலிறியானநத முதன்மை நிகதிய முடைத்தாய்-சங்காரத்திற பசுததுவ ஸ்வரூப சிற்சததி விளககமே போகாநகம் முத்தியிற் சிவனுகரூப டோல, சிவததுவ ஸ்வரூப சிற்சததி விளககமே மோக்ஷானநத மாதலால நீக்கமியலெனறது; மலமறைப்பிலும் ஸ்வகிட்ட மாய்ப் புருடனூடு சமவாயசமபநத மாய்ருதத லொன ரூலால்,—

[நீசுகமியலிறியானநதம் - சர்வஞ்ஞததுவ சிவதரூப சர்வஞ்ஞதை நிருததி, அநாதிபோதம முக்ருண வடிவாகிய ஞானசத்தியபிவிபததி,

நீசுகமிய முதன்மை - சாவ கர்தசிருத்ததுவ சிவததுரூப ஸ்வகந்திரதை யலுதந்சததி யனநகசததி முக்ருண வடிவமாகிய கிரிபாசததி யபிவிபததி இப்படி யதுவிதமாம. இருவிதமாய் ஒருவிதமாயிருக்கின்ற சிவததுவரூப சிற்சததி யபிவிபததி பெண்கின்ற சிவததுவ விளககமாகிய சிவானந்தத நேரத்ததனது சிவானந்தததை.

நித்தியமுடைத்தாய் - சிவசத்தி விளககனூற் திருப்பச்சிவசத்திவிளககு விருப்பினறிச சர்வப்பிரகாரமாய் மலமறைப்புநீங்கி விளங்குதலாற கெடாதிடைவிடாது அதுபவிப்பாரூகி]—

போககொடுவரவிளைப்பு விகாரமுயின்னும் - இறப்புப் பிறப்பில்வருக தொய்விற்குணதும் வேற்றுமையு மில்லாதவனும்.

போக்கொடு வரவிளைப்பு விகாரமானதும் புருடனுக்கின்ற மென்றும் எழுவாய் பயனிலே யிசைத்துப் பொருளுரைக்கலுமாம்.

சிவத்துவமென்கின்ற சிவகுண விளக்கமே சிவானந்தமென்று சித்தநாதஞ் சித்தித்தித்திருக்கவும், சிவகுணமே சிவானந்தமென்று சிலாசொல்லுவாராக, அதுமாறுபடு மென்பது பிரமாணதிபிகை சித்தநாதக்காமணி சிவஞானபோத வியாக்ஷியான மிவைகளிலே காணபித்துக கண்டித்தனம், இதுசொல்லிபதேது? சிவத்துவசின்ன குணவிளக்கமுதலு குணமாகாதோ! குணமாகாமே! உள்ளது குணமானாலும் குணியிலிருப்பதன்று கந்தாதிக்களித்ததுத தீவிராதி தனமம்போல சிவத்துவ லக்ஷணவ குணத்திலிருந்து மதஞான மாறுபாடில்லே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பரசரீரத்திணுள்ளாக நாதமாதிரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாதிரைக்கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூகசுமவாசகு அதுதான், பைசாதி மததிகை வைகரியாய் விருத்திப்பிடுவதாகிய தன்னதிகாரமாதிரைக்கேயுழிவுண்டாக, தான் சுத்தமாயாநுபமாய்க் கேடினறி நிலைபெறுவதாம த்வவிசேடத்தால் அதனைஉள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயாபுவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப்பெரும்போக முண்டாமென்பதாம்

ஆப இனறி ஆக்கிடமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய்இனறமெனவும், வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைதொகை.

புருடென்பது “கால முலகம்” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச்சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாபா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப்பெரும்போகத்தினியல் பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், கீக்க

சுரு அ சிவஞானசித்தியார் சுபக்யம்.

மலநிவானந்த முதனமை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடி
வரவினையும் விசாரமும் புருடனினமும் எனறார்.

நானழிவதினறித தன்னசிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச்
செய்யுமெனவே, அதுசிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின்
வேறனமை பெற்றும்.

தனை உளபடி காண்டலாவது அதிசூக்குமவாக்கினை
வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போ
லனறி, நம்மனோசகுக குடும்பமுதலிபன காட்சிப்புலரு
மாறுபோலத் தனவியல்பா வினிது விளங்கக காண்டல் உண்
டாலெனவே அநவநவ காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும். இ
வ்வாறனறி, 'ஒவிடவிநதுஞான முதிப்பதோர்ஞான முண்டேற
சேவ்யர் கொடியினுணதகசேவடிசேரலாம'என்பதே தன்னை
குகும் பொருளாகக்கொண்டு, 'கண்டாலாககிம்' என்ககட்டி
த தமக்குவேண்டியவாதே யுரைப்பாருமுளர். அவர், 'அழிவதி
னறி யழிவினைடாககிம்' எனனுந தொடர் அவ்வாறு பொருள்
பரிதறவேலாயையும், கூறியதகூறலாதலும், உண்மை சிகார
த்திற கூறப்படும பரமுததியிலககணம் ஈண்டு வகுத்தககூறாத்
ற கோரியையினமையும் நோக்கிலர்

நிரம்பவழுகியருவை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சூக்குமை வாகுகுக் காரியப்படுகிற முறைமை யரு
ளிச் செய்கிறார்.

சூக்குமவாகத்துள்ளோர் சோதியாய் - சூக்குமைவாககெ
ன்று சொல்லப்பட்டதுதான் ஆனமாவக்குள்ளே அவரவ ரறி
வுக்குத்தக்க பிரகாசத்தினை யுடைத்தாய், - அழிவதினறியாக்கி

இம்-கேடின்றியே மேலுண்டான மூன்று வாக்குகளையும் அநத வாக்குகளுக்குண்டான காரியங்களை யு முண்டாக்காநிற்கும்,— அதிகாரத்திற் கழிவினை - இப்படிதகான கொடுக்கத்தககயி ந்த அதிகாரங்களுக்கு அழிவுண்டாங் காலதது உடையிற் றை ஒழிக்கக் கொள்ளுவதுமாய்,—தனனைக் கண்டால் நிககயி லறிவானந்த முசனமை நித்தியமுடைத்காய்ப் போக்கொடு வரவினைப்பு விகாரமும புருடவினரூம - தன்னை யுள்ளபடி த ரிசித்தால் ஒருகாலத்திலும் பிரியாத வறிவினையுற்ற சொருபத் தையும் பிரபஞ்சத்துக கெல்லாம் மேற்பட்டிருக்கிற முதனமை யும் அழியாத முறைமையை யு முடைத்தாய், இப்படிசு கொடுத்தி ருக்கிற தன்னுண்மைபைத் தரிசித்த பசுருவானமாககளுககுச் ச சதுககங் ளுக் கிடாகச சொாகக நரகஙகளிற போசையு, அது கொலைதவாதே பூலோகத்திலே வருகையுமாய், கொள்ளவ ட்டமபோலவும் கரங்குபோலவும் வட்டருசுத்தித் திரிகிற இந்த விகாரங்களும் இளைப்புசுரு மெத்தன வில்லையாய் விடும்.

இதனற் சொல்லியது சூகசும வாககானது ஆனமாவுச குள்ளே யிருப்பதொரு பிரகாசமுமாய் அந்நிவமாய் மற்றுள்ள வாக்குகளுக்கெல்லா முதனமையுமாய்த் தனனை யுள்ளபடி த ரிசித்த பெரியோர்களுக்கு நிர்விகாரதகைய முண்டாககி அவ ர்களுக்கு ஐநக மரண துக்கமெனகிற இளைப்பும இல்லையாக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சூக்குமவாக்கது - சூக்குமவாக்கானது,—உள்ளோர்சொ ளியாய் - பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குத

லும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய விலக்கணத்தையு
 டைய தாய்,—அழிவுதினறி - தானசுத்தமாயாரூபமாய்க் கேடி
 னறிநிலைபெறறு,—அதிகாரநதிற கழிவினையாக்கிடும்-அதுதான்
 பைசநதி மந்திமைவைகரிபாய் விருத்திபபிவதாகிய தன்னதி
 காரமாதிறைரககே யழிவுண்டாக்கும்,—தனைககண்டால்-ந
 வவிசேடததா லதனைபுள்ளபடி காணப்பெற்றால்,—புருடன-
 டுபபுருடனாகும்,— நீக்கமின்றிவானநத முதனமை நித்தியமு
 டை-ததாய - நீங்காதபேரழிவு மாணநதமுந சுதநதரமு நித
 திராததவமுமுடையதாய்,— போககொடுவரவினெப்பும் விகா
 ரமுமின்றி-நாசோற்பத்தியானவரு மின்பும் விகாரமுமுறுத
 லுமின்றியாய்,—ஆம - சுதநமாயா புவனத்தின கண்ணதாகிய
 பரமுத்தி-ஒருமபோகமு முண்டாமென்பகாம்,

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாக்கு நான்கு, நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சக
 லைகளி லிருப்பார்க்குக் காரியத்துவாரத்தா
 ல் சீவிகு முறைமை யுணாதத்குறர்.

நிகழநகிம வாக்குநான்கு நிவிர்த்தாதி கலையை
 ப்பறவிக், திகழந்திடு மஞ்சதாகச் செயல்பரி னாமமன்
 று, புகழநகிமும் விருத்தியாகும் படங்குடி லானுற
 போல, மகிழந்திமும் பிரமமன்று மாமாயை யென்பர்
 நல்லோர். (உர)

(இ-எ) நிகழந விளங்காநின்ற வாக்கு நான்கும் நிவிர
 திமும் வாக த்திமுதலிய கலைகளி லிருப்பார்க் கஞ்சவி
 குநான்கு தமாய் சீவியாநிற்கும். அஃதெவ்வகைவி

நீ விர்த்தாதி க ல்? நிவிர்த்திமுதலான புவனவாசிகளுக்கு
 லையைப் பற்றித் திகவுந் தூலமாயு, ப்ரதிட்டாகல புவனவா
 திகழநதிடு மஞ் சிகளுக்குத் தூலமாயும், வித்தியாகலா புவ
 சூதாக னவாசிகளுக்குச் சூசகுமமாயும், சாந்திகலா
 புவனவாசிகளுக கதிசூக்குமமாயும், சாநதி
 யாதிதகலா புவனவாசிகளுக்கு அதிசூக்கு
 மதரமாயும் சீவியாநிற்கும.

இங்ஙன மூவகை யானமாகசளுக்கும சீவிக்குமுறைமை
 யறிக

செயல்பரி னை அவை காரியமாகிறபோது டரிணமவாத்
 மமனது மனது

ஆஃதாவது, பா நயிராயும், தயிர் மோராயும் இப்பட்டி யொ
 ருபொருடான முனபிருநகவடிவைப் பேதித்த மரறொரு வடி
 வாகை உ-ம் 'வாளாகை தாளாகை பரிணம மண்ணிற்-பினை மூ
 னையாதி பெறும'. எனவறிக.

புகழந்திடும வி மடிப்புடைவையைத்தானே விரித்துக் கூ
 ருத்தியாகும ப டாரமாய்க காரியப்படுமென்று சொல்லும்
 டக்குடி லானும் விருத்திகாரியமுமன்று,
 போல

மகிழ்நதிடும மகிழ்ச்சியைப் பொருநதிப் பிரமந்தானே
 பிரமமன்று விவர்த்தமாகுமெனனும் விவர்த்தவாதமும
 னன்று, பரிணமமாயிற் பாலுக்கு நாசம் வரு
 மாறுபோல வுபாதானத்துக்கு நாசம் வரு
 மாதலா லதுகூடாது

விருத்திகாரியமென்னில்? படமாய்க் காரியப்படுமபோது
 குடி லுக்குக் காரியமில்லாமற் போமாதலாற் கூடாது.

விவர்த்தவாதமெனில் ?காரியத்துக் கசத்தாய் விடுமா
தலா விதுவுங் கூடாது.

மாமாமை பெ வாயு வடிகசிறபோது சமுத்திர மெப்ப
னபா நல்லோர் டி யொரு ப்ரதேசத்திலே விகாரப்பெடும்
அதுபோலச் சிவனறனது பரிகிரகசத்தியா
யிருக்கிற குண்டலியி னேகதேசத்தைப் பரி
ணமிப்பித்தது தத்துவ தாததுவிதங்களைத்
தோற்றுவித்துக் காரியப் படுததுவிப்பனெ
ன நறிவா லுயர்ந்தோரா சொல்லுவர்கள்
எ-று (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நிகழ்ந்தமெ வாசரு நாலு நிவிர்தாநிகலைப்பற்றித் திக
ழ்ந்திடு மைநகசாக - முனசொன்னவைகரிபாதி வாசருநான்
கு நிவிரத்தாதி கலைகளுடைய ஸ்வரூபமாகக்கொண் டைநது
பேதமாய்த ததகதகலாவாசிகளுக் கவவாதே தாரதம்யமாகக்
சுத்தார்த்தப் பிரகாசகமாயிருக்கும்,—

தடி—கூ பௌஷ்டரொ — லெஸஷா உத— வி—யா
வசுதி நியுத யாஜி கௌஸ்யாசு | பனூயா லிஜிதெ
ஹ—ய ஹதி

காமொ—த ரொ உ - ஸாங்கிவி—ஷ யாபு திஷா உநிவ்
தி ல்ஸூதி தாஃகௌஃ | வாகூசிர—ஓவாஃ ப்ராண ளுதை
கூயாயாஸாஸ ஸம் ஸி—தா ஹதி-

ஜெமெ—வசுதள - லெஸஷா ஸஷாஜி கா ஸம்

உ—வருதிநி—வருத ழாதி கலாஸ்யாணாஃ சூ—நா ங
 ர தஃ லாவெந வஸ்யஜீர நொவ காரிகெதுய—
 ஹதி.

செயல் பரிணாமமன்று புகழ்நீதிம் விருத்தியாகும் படங்
 குடி லானுற்போல - இவ்வாககானது விந்துவின பரிணாமம்
 ல. பரிணாமமாகிய † கநீரந ததியாய் ததி தகரமானுறபோல
 விநதுவுக்கு நிததிபதை யில்லாமற்போய்விடும் போகில், புநஸ்
 விருஷ்ட யுண்டாசாது. ஆகையாற் புடைவையே கூடாரமான
 துபோல விநத வாசுகள விநதவிருத்திருபமே,—

† பால் - தயிர - மோர்.

தடி—கஃ டௌஷ்டிர — ஸவிகஃ விஜாநாதி து
 வவெயொயொ லியாநதஃ | வருந்ரொவஉதா ஸிவீநாஃ
 விடுவெயுவக—டிததஹதி.

மகிழ்நீதிம பிரமமன்று மாமாயைபெனபர் நல்லோர் -
 இவ்வாககு விந்துவிருத்திபென்று சொல்லவேண்டியதில்லை, பர
 மானமாவே வாககுநபமெனதும் வாககே பரமானமாவென
 துரு சுருதியர்சதவக்ள கேடகப்படுகையினும் சததம் பிரமமே
 பெனின? பரமானந ஸ்வருபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச
 *சமவாயிகாரணமென்று, ஆல்நெவவாநெவின? வாககானது வி
 காரியாகையினுலும் ஜடமாகையினுலும் பிரதி புருட நியக
 மாகவநக மாகையினுலும், பிரமமும் விகாரியும் ஜடமும்மகேச
 முமாய் விதிமாகையான மஹாமாயையே வாககுவிருத்திககுச
 சமவாயி காரணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

தடி—கஃ தடுஷ்டுவ - வரஜாடுஷ்டுவவாடாடாவா
 தெவாடுஷ்டு திஉஸ்யு—டுதஃ |

இது பூர்வடசிந்தம்.

மேல் சித்தாந்தம்

நஹு)காஸணகா ஸஹோஸாஹவெய-ஃ கஜாஹந ||
 தெஷாஃ யக்ஷகாஸணஃ விபுரா ஸ ஸ்விதீ- ரிசி உஜெ
 தாஜிதி.

* முதற்காரணம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமரறு.

பஞ்சகலைகளில் வாக்கிருக்கும் முறைமை வகுத் துணர்த்
 துகணரா.

நிசுழநதீம வாசகருநானகு நிவிர் ததாதி கலையைப்பற்றித்
 தீசுழநதீம அஞ்சதாக - நிவிாததிகலா காப்ப புவன வாசிக
 ளுக்குத் தூலதாமாயும், பிரதிஷ்டாகலா காப்ப புவன வாசிக
 ளுக்குத் தூலமாயும், வித்யாகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச்
 சூசகாமாயும், சாநதிகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூச
 குமமாயும் சாநதிகலா காப்ப புவனவாசிகளுக்குச் சூச
 கும தமமாயு மிருக்குமென நினைப்பொருள்,—செயல் - காரிய
 படநிகல்,—பரிஞாமமென்று - மண்ணிவினறுங் கடகலச முகலா
 னையைபோல மகாமாயைவினே நினறும் வாசகுற்பத்தி தூலபரி
 ணதி ஸுபமென்று,—படவகுடி லாஹற்போலப் புகழ்ததிடும் விரு
 ததீயாகும் - புடையை கூடாரமானுறபோல விருததிருமாம
 ம, விருததிகுமும் பரிணாமத்தக்கும அத்திபநதம் பேதயிலவா
 மையால் முற்றுவமையென்று, சூசகும பரிணாமமாகுமென நிகன
 பொருள். அநகவாககு விருததிகுக் காரணம்,—மகிழ்ததிடும்
 பிரமமென்று-சத்தப்பிரமவாதி சொல்லு மான்மாவென்று,—நல்
 லோர் மாமாயை யென்பர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வணங் கூறிப்போகத வைகரிமுதலிய நான்குவாக்குகளும் நிவிததி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்த ஐயகைப்பட்டு சிவத்தத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களினிருக்கும். இவைசுததமாபையினையும் விருத்தியாயக காரியப்படுவனவனறி அசுத்தமாயா காரியம்போலப் பரிணாமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல இவ்வாசுருகளைச் சததப்பிரமவாசிகள் பிரமமென்பா; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதனைநிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசுத்தியென்பபடுஞ் சுத்தமாயாரூபமாமென்று கூறுவரென்பதாம்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாலுய குப்பைப்போலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாலாகிய வாயை—போலத சார்ச்சுகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராலுய நீாதகோற்றம் போல மாயாவாசிகள் கூறும் விவாதவாதமும், சித்தாந்தத்திற்கேலாமையின்? அவற்றையொழித்து, சித்தாந்தத்திற்கு கொள்ளப்படும் பரிணாம விருத்தியெனனு மிரண்டினுள் இச்செயலியாகோவெனனின்? ஐயகைகுதற்பொருட்புப் பரிணாமமென்று விருத்தியாகுமென்றும், அந்நேற்பிரமம்போலுமெனனுவ கடாவையாசங்கித்துப் பிரமமென்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினார்

அன்றியெனனும் வினையெச்சத் திகரம் உகாரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ்சென்றியையும்.

பரிணாமம் விருத்தியெனனு மிரண்டினுள், மலகன்மக்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடி லானு

ற்போல; விருத்தியெனவே ஏனைப்பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுததமாயையின காரியத்திறகெனபனாஉம் பெரப்பட்டது. பாலனுண்டாகிய தயிற்போல முழுவதும் பரிணமித்தலு, தெய்வியுணடாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற்பரிணமித்தலுமென பரிணமியிருவகைப்படும. அவற்றுள் பிணையதே அசுததமாயிற் கொள்ளப்படுவது உமெனக.

விருத்தியெனபது சூக்குமபரிணாமமெனப.

நிவிர்ததாதி கலைபபற்றித் திகழ்ந்திடும்சூசதாக எனபதற்கு, நிவிர்ததிகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிஷ்டையுட்பட்ட புவனவாசிகட்கு தூலதரமாயும், விதையுட்பட்ட புனவாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச சூசுமமாயும், சாந்தி யதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச சூசுமதரமாயும், இவ்வனம் நால்வகை வாகும ஐவகைபட்டுமென்ற ரைத்தலு மொன்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வாக்குகள் நாலும் கலைகளைந்தாலும் காரியப்படுகிற முறைமை அருளிச்செய்குருர்.

நிகழ்ந்திடும் வாசுருநானகு நிவிர்த்காதி கலைபபற்றித்திகழ்ந்திடும்சூசதாக-இந்தக கலைகளைந்தாலும் ஆனமாவக்குளள வறிவு விளங்காநிற்கும்,—செயல் பரிணாமமென்று புதழ்ந்திடும்விருத்தியாகும் படங்குடிலானுற்போல-சுததமாயாகாரியம் அசுததமாயாகாரிய மப்பரிணமியிராது, சொல்லப்பட்ட விர்ததிகானே காரியமாயிருக்கும் அசென்போலவெனனில்? புடவைதான் குடிலானுற்போல. இப்படியே யிருந்ததாமாயினும்,—மகி

முக்திமும் பிரமமன்று மாமாயைவெனபா நல்லோர் - சர்வான்
மாககளிட்டுத்திலும் அதுககிரக மூர்ததமாயிருக்கிற கததாவல்ல,
மகதசான சுத்தமாபைடென்று சொல்லுயார்கள ஓதியுணர்ந்த
பெரிபோர்கள்

வாககு நாலு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்த்திடு
மஞ்சநாகளறது நிவிரத்தி வைகரிபைக காரியப்படுத்தும், பி
ரதிடடை- மததிமையைக காரியப்படுத்தும், விததை பைசகதி
பைக காரியப்படுத்தும், சாந்தி சாந்தியாதீதை குக்குமையைக
காரியப்படுத்தி மென்னு மது கண்டுக்கொள்க

மகிழ்த்திடும பிரமமன்று மாமாபைபெனபர் நல்லோர்-க
ர்த்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனிபெல்லாரு சுத்தமாயையி
லே கொள்ளுகையினாலும், வேதாக்கமங்கலிலே நின்று தோன
றுகையினாலு மெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பஞ்சகலைகளினாலே நாலு வாக்கு
க காரியப்படுத்தி முறைமையும், சுத்தமாயா காரணகாரியங்
க கனனிற் பிணையில்லையென்றும், இத்த மாபை கததாவா
காடுகெனது முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

நிகழ்த்திடும வாககு நானகும் - இங்ஙனம் கூறிப்போந்த
வைகரி முதலிய நானகு வாககுளுமா, —நிவிர்த்தாதி கலையை
டற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளைப் பற்றுக கோடா
கச் சார்ந்தது, —அஞ்சதாகத் திகழ்த்திடும - ஐவகைப்பட்டுச் சிவ
த்தவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும், — படங்
கு லாஹம்போல - படமே கு லாஹம்போல, —புகழ்த்தி

சச அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மீம் விருத்தியாகும் - இவை சுத்த மாயையி னின்றும் புகழ் தக்க விருத்தியாய்க் காரியபட்டுவன வனறி,— செயல் பரி னாம மனறு - அசுத்த மாயா காரிபம் போலப் பரிணாமாய்க் காரிபப்படுவனவல்ல,— மகிழ்நதும் பிரமமென்பா - இவ்வா க்குக்ளைச் சதசபிரமவாதிகளா மகிழ்நதும் பிரமமென்பர் — கல்லோர் - சையதித காநதிகள்,— அன்றுமாமாபையென்பா - பிரமமாதவினநிப் பிரமதகற்றகு நேரேபரிககிரகசத்தியென்ன பபடுகு சுத்தமாயாரூபெ னன்று கூறுவரென்பதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனம விநத காரியமுணாத்தி, மேல் விஞ்ஞான கலாககு கனுயாகியைநதவமென றுணர்ச துகிரர்.

வித்தைகளா வித்தையீசர் சதாசிவ றென்றிவர்க் கு,வைத்துறும் பதங்களவல்னம் புவனங்கண் மந்திரங க,டத்துவரு சரீரம்போகய கரணங்க டாமெலாமு,முய் த்திமம் வபிந்தவநதா னுபாதான மாஹிநின்றே. (உரு)

(இ-ள்) வித்தைக சுத்தவிநதையிலிருசகுஞ் சத்தகோடி ம ள் வித்தை நதிர மூர்ததிகுநெய்குர், அசுரதத தவத்திலிரு யீசர் சதா கதும் அநநதா குககுமர் சிவோததமர் ஏக சிவர் கேததிரர் ஏகருநதிரர் திரிமூர்த்தி சீரிகண் டர் சிகண்டி எனனும் அட்டவிநதேசுர ரா கிய வெண்மர்க்குர், சதாசிவ தததவத்தி விநக்கும் பிரணவர் சாதாக்கியர் தீத்தர் காரணர் சுசீவா ஈசர் சூக்குமர் காலர் தேசேசர் அம்பு எனக கூறிய வணுசதாசிவர் பதின்மர்க்கும்

என்றிவர்க்கு என்று சொல்லப்படட விவர்களுக்குப் ப
வைத்துறும் பத தமுதலான தெல்லாம் பொருததும். அஃகி
ங்கள வணம்பு யாதெனில்?

வணங்கண் மநதி
ரங்க டததுவரு
சரீரம் போகங் க
ரணங்க டாமெ
லாமும

உய்த்திடும் சக்சமாயை யுபாதானமாய்வினது சரா
வயிதவநதா ண தரபோகங்களை யு ளடாககி யவைகளைச் செ
பாதானமாக நி னுததாநிற்கும். ஏ-று.
எநே.

அட்டவித்தேசர் அணுசதாசிவொன்றது விததையீசா
சதாசிவொன்றது தலைகருறைத்தல்.

தான - அசை.

ஏகார மிற்றசை.

சத்தருபத துடனே மத்திரங்களைக் கூட்டிச் சொல்லா
ற்பினனாக கூறியதென்னெனில்? தலைகடு மாற்றமெனணு
தநதர யுகதிவெனவறிக. (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் விதது உபாதான காரணமாங்க காரியப்பட்டித தத்
வ தாதவிகங்க ளு ளடாவது இனனாகென று னர்த்துகிரார்.

வணம் பதங்கள் மநதிரங்கள் விததைகள் வித்தை
யீசர் சதாசிவொன்றிவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவஞ் சரீரங் கர
உக

ணம் புயனம் போகவகடாமெலாமும் வயிநகவநதா இபாதா
 னமாகி நினதேயுத்ததிம (எனமாறுக.) வர்ணங்கனும் பதங்
 களு மந்திரங்களு மநதிரேஸ்வரர் மந்திரமகேஸ்வர ரணுசநா
 சிவாதிகளுக கதிட்டானமாண தத்துவங்களுகு சரீரங்களுங்
 கரணங்களு ம புயனங்களு ா போகவஸ்துக்களுகு சுத்தமாயை
 யாகிற விந்துபாதானமாகிநின றீஸ்வரசததி ப்ரேரகத்தினு
 லுண்டாககுவுதாம.

எல்லாமென்ற திராகாதி குத தவமில்லாதபொழுது போ
 கவ டா தாதையா லசுத்தாத்துவாவிலேபோல சுதகாதவா
 வினும் காலம நிபதி கலை விததை இராகம புருடதத்வம்ஆநசுக
 கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கனமேந்திரியங்கள் எல்லா
 முண்டென்றது.

கடி-கூ-உ-வ-ள-ஷ-ரொ — சுயாய-வெ-ம-ப-உ-உ-வி-ஷ-
 மொ-மொ-ரா-மா-ஜ-ஹி-யி-த-ஃ || சு-க-ஸ-ஷ-ா-ஜ-வெ-ந
 க-ம-வெ-ம-ம-ஜ-வெ-ம-ப- || சு-த-ரா-வி-கா-ம-ப-வ-ப-ா-மி
 ந-ப-மொ-ய-மொ || சி-க-த-ந-ப-த-ப-ம-ப-ா-மி-வெ-ந-
 வ-ா-மி-தி-ஜ-த-ஜ-ா-உ-கி .

ஆனால் கலாதி சம்பந்த மு ள்டாகையினாலே இவர்களும்
 சகலரே எனலில் ? விஞ்ஞான கலர்க்குக் கலாதிசம்பந்தமுன்
 டாயிருந்துங் கலாதிபரதநதிர ரல்லாதபடியா லகலரே.

கடி-கூ- த-வெ-த-வ - கலாதி-க-கூ-ஸ-ம்-யொ-மா-கி
 லக-க-க-ப-ஜ-வெ-ம-ப-த-ப- || தெ-ஷ-ா-ஜ-த-ரா-வி-ஸ-க-ல-வெ
 லக-க-க-க-க-வி-|| தெ-ஷ-ா-க-க-ல-தி-யொ-மெ-வி-வ-ப-ா-ந

ங்களா யிருக்கும் பதங்கள் என்பத்தொன்று.—வன்னம் ஐம்பத தொன்று,—புணங்கள் இருநூற் திருபததுநான்கு,— மந்திரங்கள் பன்னிரண்டு,—தத்துவம் அசாகாரணமா யிரு சகும் சுததகலாதி சுதத பிரகிவிபரதம் முப்பத்தொன்று.—ச ரீரம் - சாதரண சாதரணமாயிருக்கும் துல்தேகம்,—போகம்- போககியப்பொருள்,—கரணம் - முன் சொன்ன தத்துவங் களில் விசேடமாகும் இரத்திரிபங்கள்,—காலமலாமும் - இவைக ளெல்லாவற்றையும்,—வயிநதவந்தான - சுததமரையயி லுன டாகிய சுததவிததை ரசரம் சாதாககியம் சததி சிவம் என னு ஞ் சிவசுததுவமைநததரதானே தானேதங்கள் சங்ளிடத திரு ப்பவர்க்கு முறைகையி,—உபதானமாகிநினதே உத்ததிம-ச மவாயி காரணயாய்நின் றுனடாசகும்

மாயையிற்பிரபஞ்ச மாயையிறகோத்தனடாவதுபோ ல, மாமாயையிற கோத்தனடாகவேனயிவதில்லை. விஞ் ஞானகலருட பரிபகருவ மலர்களி லுதுககரகப்பாடிகி மலபா கமினறிப பதிபதாரதகருட் பிரவேசித தப் பதியாயிருக்கின் ற மந்திரர்கள் மந்திரமகேசவர்களா அநுசதாசிவர்கள் என னும் இவர்களை விஞ்ஞான கலர்கொன்று சிலர் வியாககியான ம பண்ணினார்கள் அது முன்னிச மலையும். ஒருமலதகார் வி ஞ்ஞானகலா என்று சொல்லியிருக்க, மலம நீங்க அதிகாரமல மாதிரிகளாய அபரபதிகளாய்க்கடந திபானவா எப்படி விஞ்ஞானகாரவார்கள், ஆகார்கள் அப்படியாகத் சிலவிட த தப்படிசொல்லியிருப்பதேதே? உளாறு. பூர்வத்தி லிருப் பைநோக்கிப் புரப்படவசனம். இப்போதிருப்பை நோக்கி டெழுந்த வசனமன்று விஞ்ஞானகலர் மாயைகருமேம் சுதத வித்கைகருக மே கடுத்தானததிலே யெண்ணிறத்திருப்பார்கள் எனறதிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுதந்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக் கூறிப்போந்த
வாக்குமாத்திரைக்கேயனது, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர்
அணுசதாசிவர் முதலிய வபரமுதநாககு வேண்டப்படுஞ் சுக்
தாத்துவாக்களெவற்றினுக்கும முதற்காரணமென்பதாம்

விந்துவை யைநகவ்மெனந்து பகுதிப்பொருள் விசுதி
பெற்றது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

ேலுஞ் சுத்தமாயையி லுண்டான தோற்ற மருளிச் செ
ய்க்குர்

(அகவ்யம்) மாமாயையானது தான உபாநானமா
கினைது நாதம விநது சாதாகக்யம் ரசுரம சுதகவிதகைகொ
னகந சிவதத்துவவக தோறும் பஞ்சகலைகளுந் நாலுவாககு
களும ஐவபததோ ரகசுரங்ளும் வேதாகமங்ளிலே சொல்லி
யிருக்கிற பொருத்தப்பட்ட எண்பததொரு பதங்ளும் சுதத
கோடி மந்திரங்ளும் மந்திரா அட்ட விதகியேசுரா அணுசதா
சிவ ரிவாகளுக குண்டாகிய தனுகரண புவனபோகங்ளும்;
விஞ்ஞான கலர்க்குத தனுகரண புவன போகங்ளாக் தோனது
மெனலு முறைமை யறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வயிதவந்தான - சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது,—
வித்தைகள்-ஈண்டிககூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயனதி

மந்திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமேச்சுரர்,—சதாசிவ
 ரொன்றிவர்க்கு-அணுசகாசிவர்முகலிய அபரமுதநர்க்கு,—வை
 ததுறும்பதங்கள்-வேண்டப்பெறும் பதங்களுள்,—வன்னம்-அக்க
 ரங்களும்—புவனங்கள்-புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திர
 ங்களும்,—தத்துவம்-தத்துவங்களும்,—சரீரம்-சரீரங்களும்,—
 போகம்-போகங்களும்,—கரணங்கடாமெல்லாமும் - கரணங்க
 ளுமாகிய சதசாததுவாகக னெயற்றினுக்குட,—பாதானமா
 சிநினை யுபததிமம்-முதற்காரண மாய்நின்று செலுத்துமென
 பநாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வீரதுஞான மூவகைப்பட்ட வானமா
 க்களுக்கும் தாரதனமியமாக சீவிக
 கு முறைமையை யுனர்த்துகுறா

மூவகையணுக்களுக்கும் முறைமையால் விந்துஞான
 மேவின் தில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமீனாறு
 மோவிட விந்துஞான முதிபபதோ ஞானமுண்டேந்
 சேவுயர் கொடியினுறவ சேவடி சேரலாமே. (உக)

(இ-ள்) மூவகை மூவகைப்பட்ட வானமாக்களுக்கும் விக
 யணுக்களுக்காக தாரதனமாய் நாலுவிருத்தியை முடைய
 கு முறை சத்தனான தாரதனமியமாகப் பொருந்
 தமையால் விந்து தி சீவியாதிருக்குமாகில், அவர்களுக்கு ஞா
 ஞான மேவின் னமுண்டாகாது.
 தில்லையாகில் வி
 ளங்கிய ஞானமீ
 ன்றும்

ஓவிட விந்த விந்து ஞானம் பரமமான பந்தத்துக்கு
 ஞான முதி ப்ப க் காரணமாகையா லந்த ஞானத்தைவிட்
 தோர் ஞானமு டிச் சுததமாபைக்கு மேற்பட்டிருக்கிற சிவ
 ண்டேற் சேவ்ய னது பரசாதத்தினாலே சிவஞான மிவாக
 ர் கொடியினு ணுகுப் ப்ரகாசிக்குமாயின; உயர்கத விட
 றன சேவடி சே பககொடியையுடைய சிவனது சீபாநகம
 ரலாமே. லங்களை யடையலாம். எ-று.

ஏகாரம் ஈற்றை.

முறைமை எனபதனும் ப்ரணவாதிகளைப்பற்ற வநந்தா
 திகளுக்கும் குறைய சீவிகக்கும், அவர்களைப்பற்ற சுததகோ
 டி மகாமகதிரங்களுக்குக் குறையும், அவர்களைப்பற்ற மண்ட
 லாதிகளுக்கு, அவர்களைப்பற்ற ககனேசாதிகளுக்கு, அவர்க
 ணைப்பற்ற பரமான்டதாரகராகிப வருத்திராதிசங்குக்கும ப்ர
 மாதிகளுக்குங் குறையககுறைய சீவிககுமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சுததாசுத்த வாசிகளான வான்மாககளுக்கு
 ஏறியுங் குறைந்தும் விளங்குமெனவறிக. (உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

(மூவகை...சேரலாரே)-விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சக
 வொணுமியர்களுக் கடைவே சுததாதவா மிசிராத்வா அசுத
 தாதவா தாரதமயியமாக வாச்சியவாசகஞானமானது பொ
 ருத்திறிநிலையாகி லறிவேயில்லையாம். இவ்வாச்சிப வரசுகஞா
 னமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்த, மேல் விஞ்ஞானப்ரகாச
 மு மப்பிரகாசமரம்படி சிவாணந்தானுபவ ஞானோதயமுண்டா

சுருசு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மாகில் ருஷபகொடிமை யுயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரைமீ
லர்போன்ற சீரீபாதத்தையடையலாமென நினைப்பொருளா.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—n—

முனசொல்லிய மந்திரர் முனை மூவகையானமாய்க்களு
ககுச் சாவருளுத்தவம, முனசொல்லிய வாசருவிருத்திமுதல்
வீர்துகாரியினிதி உண்டாகாகென றுணர்த்துகின்றார்.

(சாவானமாககளுக்கஞ் சூகருமைவாசரு முதலிய வீர்து
ஞானமிருநதாலுங் கனமததினால் மாயையி லுண்டாகிய தூல
சீரீர சூகருமசீர சம்பநதத்தினுலே சர்வருளுத்தவம் பிரகா
சிக்கவிலலை யாதலால்.) முவகை அணுகளுக்க - மந்திரா மங்
திராரகேசவரர் அணுநதாசிவாகளுக்க—முறைமையால் வீர்து
ஞானமேவிபதில்லைபாகில்—சூகருமைமுதல் வாசரு வீர்த்தி ச
ம்பநதக்கிரமததில் ஞானத்தை விளங்குதலான் ஞானமென
று பெயருடைய முன்னிதர விருத்தததில் சொல்லிய வயிர்க்
வ சூகருமதேக தூலதேக புவருதிகாரிய சம்பநத யில்லாகி
ருந்தால்,—விளங்கிய ஞானயினமும - சாவருளுத்தவ சந்தி
யிற சமுற்பன்ன சவிகற்ப சர்வவிஷயஞானம் அவர்களிடத்
திற காணப்பட்ட தில்லைபாய் விடும,—விர்துஞானம்-இப்போ
து சொல்லிய வயிர்கவ தததவதாததவிக வாக்குருபவியஞ்
சக ஞானமுமவாச ருபாதி பொருநதிச் சர்வருளுத்தவசத்தியி
ந் சமுற்பன்ன சாவவிஷயவியங்கிய சவிகற்ப ஞானமும்,—
ஓவீட-நீங்கிட,—உதிப்பதோர் ஞானமுண்டேல்-பரமுத்திக்க
ருகாரியிவாகஞ்ச் சிவநீரீகணபாதர் நிர்விகற்ப சமாதி சமு
ற்பன்ன நிர்விகற்ப சேனமுத்தி சாட்சாதகார ஞானமும்.

சகலர்க்கு முனசொல்லிய மகாமாயாத தீக்ஷாசத்தி மகா
மாயாபுநஷ விவேகஞான சிவத்திபான சிவசமாதியினுற்பவி
ககு மொப்பற்ற சிவவிஷய சீவனமுத்தி சாக்ஷாத்கார ஞான
நதான, சமாதிக்ஷா மாததிரநசான, சியானஞானமாத் திரந்
தான, விவேகஞான மாத் திரநசான, உள்ளதே! அபித து மு
றைமயினும்,—சேவயர் கொடியினுறன,—சேவடி சேரலா
மே-திருவடிவைப் பெறலாகுநதானே!

சாரிய லக்ஷணையினுல் முனசொல்லிய அறிவானந்த முக
னமை பெண்கனற சிறசத்தி லக்ஷண சிவத்துவாபி வியத்தி
பெறலாகுநதானே!

சத்தியோநிருவான திட்சாக்ஷியாகில், அசத்தியோ
நிருவான தீக்ஷா மாத் திரநதக கங்கமாகிய விவேகஞானத்தி
யானசமாதி சீவனமுத்தி சாக்ஷாத்காரங் சளிநிப பெறலாம.

மூவகைபணுககளாவார் விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலா சக
லாக ளல்லர், விவேகிகளாகும். முதலிருவர்க்கும் விந்தனான
யில்லாயால் விந்தனான மென்றது வாசகுமாத் திர மென்
று பணணி, அஃதெல்லாககு முனடென்று சகலர்க்குள் உத்
தம் மத்திம அதமர்கள மூவகை பணுககளென்று பொருளுரை
த்தாலு மாறுபாடில்லே! உள்ளது; ஒருபிரகாரத்தா லப்ப
டியும் பொருளுரைகலாம.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக்கே
துவாகலால், ஈண்டுக் கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்
தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத் திகாககே யன்றி, விஞ்
ஞானாகலா பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஓநதலையான் வேண்ட

ப்படும் சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குகள் தன்
வின வேறாகக் காணப்பட்டு நீங்க; அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு
ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின, அவனப்பொழுதே பரமுத்தியை
த் தலைப்படுவனெனபதாம்.

எனவே, இவ்வாசுருகள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின மேவுதலாவது, வித்தைகள வித்தையீசர்
முதலியோரா போலனறிச சகலா முதலிய மூவாக்கும வியஞ்ச
வேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுத தூலதரமாயுத தூல
மாயும பொருத்ததல்.

ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென றுபசரி
த்தார

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானசலாகுத தனுவில்லையென மயக்
கிக் கூறுவாரமுனா, அஃது ஆகம வசனங்களைடு முரணுதலி
ன அவசிததானதமென ரெழித.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ சுததமாயையிற் றேன்றுங்
தாரியங்களும் அவற்றதியல்பும வருத்தக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன சுத்தமாயையா லொழிந்த மூன்று வகை
ப்பட்ட ஆனமாககளுசகு மறிவுண்டாகா தென்று மேலருளிச்
செய்குறர்.

மூவகையணுக்களுசகு முதமையால் விற்துஞான மேவின
தில்லையாகிய விளங்கிய ஞானமின்றும் - ஆனமவர்க்கமெல்லா
நிலசம்பந்திகளாயிருக்கையினால் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆனமாக

களுக்கும் அவரவ ரறியும் பகுதிக் கீடாக வயிந்தவ ஞானங் கூட்டின்று அறிவிக்கிறதில்லைபாகில் இவர்களுடைய விச்சா ஞானக்கிரிபைகளாலே பிரகாசிக்கப்பட்ட வறியுண்டாகாது.-- ஒவிட விநதுஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் சேவியர் கொடியினுனரன சேவடிசேரலாமே - இப்படி சிவதத்துவங்க னைநதாலும் வேதாகம சாததிர புராணங்களினாலும் அறிப்ப ட்ட வயிந்தவஞானத்தினாலேயும் ஒழியும்படி கீடாக யிவனி டத்திலே பிரகாசிக்கத்தக்க தொரு சிவஞான முண்டாகில், உய ர்த விஷயங்கொடியைய யுடைய தமபிரானுருடைய சீபாதத் தைப பொருநதலாம்.

இதனாற் சொல்லியது மூன்றுவகைப்பட்ட வானமாகக் ளுக்கு வயிந்தவஞானத்தா லொழிப அறிவு னடாகா தென் றும், இந்த ஞானமு லொழியும்படி யிவர்களிடத்திலே சிவஞா னம் பிரகாசிக்க காலத்து சிவனுடைய திருவடியைச் சென்று கூடலாமெனனு முறைபையு மறிவித்தது

‘விநதுவின மானை’ எனற திருவிருத்தத்தில் ‘விந்த தனபால் வைகரியாதி’ எனற பத்ததுககு வியாககியானம் இவ ளளவு ௦ வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

விந்துஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்திற்கே துவாதலால்,—மூவகையணுககளுக்கும் - ஈண் டிகூறிப சுததப் பிரவஞ்சம்போல, விதகைகளை வித்தகையீச ர் சகாசிவர் மாததிரைக்கேயனறி, விஞ்ஞானகலர் பிரணியா கலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையான மேவினதில்லையாகில்—மு னையே னுலமாயுக் துலதரமாயுக் துலதமமாயும் பொருந்தியறி

தலில்லையாயின்,—விளங்கியஞானமின்றும் - சவிகற்பஞானத் திற கேதுவாகிய அவ்வாசுருக்களா லுண்டாகும் ஞானமில்லையாம்.—விந்தஞானமோவிட - விந்தஞானம் பரமபந்தமாத வின நன்னினைவேறாகக் காணப்படாநீங்குக,—உதிப்பதோரா ஞானமுண்டேல - அதற்குமேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்குமாயின்,—சேஷுடா கொடியினுண்டன சேவடி சேரலாமே. அவன்பொழுதே யிடபகொடியுடைய சிவபிரான நிருவடி சேர்தலாகிய பரமுத்தையைத் தலைப்படுவ னென்பதாம்.

இவை ஏழு செயுடானும் சுதகமாயையிற்றேனதுவ கா ரியங்களு மவநிவி பல்பும வருத்தகூடாபட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஞம வாக்கின முறைமையைக் கூறி யருவமாயிருக்கிற மாயையின நும பரடஞ்சகாரியர் தோன்று முறைரையை யுணர்த்துகிறார்

அருவினி லுருவநதோனலி யங்காங்கி பாலமா ளி, யுருவினி லுருவமாயே யுதித்திடு முலகமெல்லாம், பெருநடுஞ் சுருங்கும்பேதா பேதமோ டபேத மாகு, மொருவனே யெல்லாமாயி யல்லனா யுடனாமா வன. (உ.எ)

(இ-ள்) அருவி அருபமாகிய மாயையின நுருவமாகிய வி லுருவந் தனுவாதிசு டோன்றித் தேகமும் தேசியும் தோன்றிய போன்று, அஃகாவது தனுவாதிகள் சரீரம் ங்காங்கி பாவமா போலவும் மாயை யானமாயைப்போலவுங் கி யுருவினி லுரு கலந்து பிறிவற்று நின்று, பின்பொரு உடி.

வாமாயே யுதித்தி விலே நின்றந தூலவுநவம் பரிணமித தொ
மும் ருவடிவாகித கோஷநிநிற்கும்

உலக மெல்லா இத்த முறையே விசுவமெல்லா மாயை,தா
ம் பெருகிடும் னே நரா மிருகாகியான வெண்பதது காண
கு தூறாயிரம போவிபேசமாய் விரியும்.

சுருங்கும் பே பேசமு மபேதமுமாகிய வாண்பெண்ணை
தாபேதமோ ட கியு ம அச்சப் பேதமாகிய வாண்பெண்போ
பேதமாகும் லத தோனறுகையினுலே பேசமல்லாத வ
லியாகியுந கோணநிப பெருகாநிற்கும்.

ஒருவனே யெ அநகக காதநாதானே யிவைகொல்லா
ல்லாமாகி யல்ல மாகியிசைப் பிரபஞ்சததுக ககயனு ராய வ்
னா யுடனுமாவன யாததியினுலே யநகயனு மா யிருப்பன (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அருவினிலுருவநதேதானநி யங்காங்கிபாவமாகியுருவ்வினிலு
ருவமாயே யுதித்திம-அருவமாகிப மாயையின முகல் சூகசூர்
ருபநதேதானநி, தோணநினவனவிந் சூகசூர்ருபமங்கமு மான
மாவங்கியுமெனகிற தனமையைப்பொருகதி, மேற்சூகசூமுருபத
திற் தூலநபுமான துண்டாம்,— உலகமெல்லாம் பெருகிசூகரு
க்கும் - உலகங்சூகசூ மிம்மடிபே சூசூமுமாகிய தததுவங்
களுண்டா யதிலே தூலமாகிய வுலகமுண்டாயவிரியும் விரிகத
உடைவே தூலசூகசூமதகினுஞ சூகசூர்ங்காரணத்தினுமொழி
க்கும். இனி யநகக காரணமான மாயையும் காரியமாகிய பிர
பஞ்சமு மெவ்வாறு நிற்குமெனின?—பேதாபேசமோ டபே
தநிற்கும் - காரிய காரணங்களாயிருக்கிற வவசுரத்தின் மாயை

யென்றும் பிரபஞ்சமென்று மிரண்டுபெய ருரைக்கவுண்டாய், காரிய காரணங்களை பிரிக்கப்படாத தன்மையாற் பேதாபேத முமாம், வஸ்துசுஅபேதமுமாம். வஸ்து ஒருமுதலாகையா லிப் படி மாபைதானே யியவாருகற் காதரா கேவல நிமிதகமே போவெலின்?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவ ன் - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சமெல்லாமாய் ப்ரபஞ் சத்தனமையுந் தானல்லவா † யனுப்பிரவிஷ்டனாகின்று ஸ்தி தியையும் பன்னுவனென நினைபொருள்.

† உள்ளே நின்றது.

ஒருவனெனனது ஒருவனேபென்ற ஏகாரத்தினு லகேசே ஸ்வர ‡ விபாவிருத்தி.

‡ தளபபயிதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

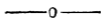
இவ்விடத்து மகாமாயாகாரியத்தைச் சிற்ப்குத சினிமேற் செப்புட்படிகருப் பொதுவாயுரைத்து, மாயாகாரியத்தையும் அப்படிச்செப்புட்படிக கப்படியுரைக்கின்றார்

அங்காங்குபாவமாகி-காரியசத்தி சமூகமே மாயையாதலா ன் மாயையாடு, காரியங்க ளங்கங் கொணர தன்மையாகி,— அருவிலி - காரியசத்தி ரூபமாகிய மாயையின்,—உருவம்-அந் தககாரியசத்தி வியத்திரூபமாகிய கலாநிகாரியம்,—கோண்றி - உற்பத்தியாய்,—உருவிலிலுருவமாயே-அக்கக் கலாநி காரியத்தி னினதும் பிரகிருதி முதலாகியகாரியமாகித்தானே,—உலகமெல் ளாம்-கலாநி பிருக்தி யகதமாய தத்துவதாத்விகப் பொருளை னெல்லாம்,—உதித்திரும்-உற்பத்தியாம்,—பெருகிருஞ்சுருங்கும்-

சுருடிகாலத்தில் வியத்திருப்பமாயும் சங்காரகாலத்திற் சத்தி
 ரூபமாயுமிருக்கும், — பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - வியத்
 திருப்பமாயக காரணமொருக்க காரிபமான காலத்திற்கடமும்
 மிருத்தமபோலக காரிபகாரணக்கள விசேஷா விசேஷமாய்
 ததோற்றும், சத்திருப்பமாய்க் காரிபஞ் ஒருக்கிக் காரணமா
 னகாலத்திற் காரிப காரணங்கள் அவிசேஷங்களாய்த் தோற்
 றும், நிமித்தகாரணனறி யாமோ வாகாத்தென நுணர்த்துகி
 னாரா, — ஒருவனே பெல்லாமாகி யல்லலு யுடனாமாவன - சிவன
 ருனே அநநந த துவாரத்தாலே மாயா காரிபமெல்லாவதையு
 மபண்ணுகிறவருக்க குல்லலன தனடி முதலியவற்றைக கைக
 கொண்டிட்டு ந்துப பண்ணுயது போலம பண்ணைதவனுமாய்த்
 தனது சத்திருப்ப காரண சங்கற்ப சலனமற்ற தெரழிலிலுற் ப
 னலு சிறப்பவனுமாவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சூக்குமமாகிய மாபையினி னதும் தூலமாகிய கலாதியும்,
 அவற்றி னுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அசுனி னுந் தூலங்களா
 கிட கு னத்த துவ முகலாயினவுந் தோ னதும் அசுதூலங்களினி
 னதும் தோ னதும் காரிபம அவற்றி னுந் தூலமேயாம். இவ்வா
 றே காரிபப் பிரபஞ்சமெல்லந் தோ னறி, நிலம நீர தீ வளி
 விசம்பு ஆண பெண் அலி எனறறெருடசுத்தது அவயவப்பகு
 ட்புடை யனவாய, வளர்கதந் தேய்கதம் பரிணயித்தவரும்.
 இத்தன்மையவாகிய காரிபகாரணங்கடகுத் தம்முட்பெரும்பா
 றும் வேற்றுமை கூடும் ரைபாயிதர் முதலியோர் மதம் அடா
 து. மற்ற்னெனினில்? பரிணுமமாதலை கோக்கிப் பேதாபேத

மாம், சற்காரியமாகலை நோக்கி அபேதமாம், மேற்சிவனவன்
 நன் சுகநிதி தனனினி னதே தோனறுமென்பதனூற் பெறப்பட்ட
 ட கிமிதசுகாரணஞ்சிய முகல்வன, அநநதா சீகண்டர் முகத
 தான அவததைக காரிப்படுத நுங்கால், கலபயினாலொன்றயு
 ம் பொருண்மையால் வேறாயுஞ் செலுத்தலான உடனாயு நிற்
 பனென்பதாம்.

எல்லா மெனரகநூற் சுத்மாயா விருத்தியினும் அவ்வாறு
 நிற்பனென்பது பெறுதம.

உருவினிலருவாய்த தோனருதெனப் பிரிதகமையின், ஏ
 காரம் பிரிதிலைக்கண வநகது.

ஒருவனே எனினும் ஏகாரம் சேற்றம்

அங்காங்கிபாவமாகிப பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டிக்,
 அநிவசனத்தின உலகந தோனறுமெனனும் மாயாவாத
 த்தை மறுப்பார அருவினிலுருவந் தோனறியெனறும, அவய
 வமே பொருநாரித்த த்தானறுவதநி அவயவியென்பதொன
 தில்லை பென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார் அங்காங்கி
 பாவமாகிபெனனும், நிலமுதலிய உருவம் பொருளினினறுங்
 ககதகுணமுதலிய அநவந் தோனறுமெனனும் ஆரம்பவாதத்
 தை மறுப்பார உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமெனறுங் கூ
 றினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனறதாம் பெருககஞ் சுருக்கம்ப
 த்றி ஒருபொடகே பெநுந்ராவும் வேற்றுமைகூறும், அவவா
 தத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, பிரவுமன்ன.

இதனானே மாபை முகநிடுமராகமாகி முக்குணமாதிரிமூல
 ந் சுகநிதிம் எனறதனகட்படுவியல்பு தொகுத்தகக் கூறப்ப
 ட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமாயயிற் றேற்றமு மது காரிப்பட்ட முறைமை யு மறுளிச் செய்து, மேல் சுததமாயையில்நின்று பிரபஞ்சக நோ னறுகிற முறைமை யுருளிச்செய்கிறார்.

அருவினிலுருவநகோணி - அருவமாயிருக்கிற மாயையில் நின்று மாயாகாரிபரான பிரபஞ்சருபக நோணி;—அங்காங் கிபாவமாகி - இவையிரண்டிச தேகமுத தேகியு மபோலப் பிரிய துறு நின்றதாய,—உருவினி லுருவமாயே யுதித்ததி முலகமெல் லாம பெருகிடுகு சுருங்கும் பேதாபேதமோ டபேதமாகும் - இதைப் பிரவஞ்சு மனவிநந்த வடிவாகப் பெருகித் தூலா காரமாய் நிறகும், ஒயிங்குங்காலத்திற் குகுகுமமா யத்பமாய் வீசிம, இதை வடிவுகள்தான ஒன்றுககொன்று இரூளும் வெளியு மபோல பேசுங்களு மாய, சொல்லும் பொருளும்போலப் பேதா பேசுங்களுமாய, பொன்னு பணியும்போல அபேதங்களுமாய், இப்படியே கோணருநிரகும். இதைப் பிரவஞ்சக தானே நின்று காரி பப்படுமா வெண்ணில?—ஒருவனே யெல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாவன - கர்த்தா தானே முன் சொல்லப்பட்டவை யெ ல்லாக தானேயாய் விசாரித்ததப் பார்த்தால் இவையிதறுசகு ள ளொன்றுமில்லாமாய் இப்படித் தோய்வற நிரககசெய் தேயும் இவை யெல்லாததையும் விட்டு நீங்காமல் பிழிவதும்.

இப்படி எண்ணிநந்த வடிவமாயிருக்கிற விசுவத்தோ டே காத்தாவுய்கூடி விசுவருபியாய் நிந்தனென்பதற்குப் பிர மாணம் திருப்பாட்டு. “இருநிலநாய்த் தீயாகநிருமாகி யியமா னனையெரியுங் காததமாகி, பருநிலைய திங்களாய் ஞாயிராகி யா கசமாயட்ட மூர்த்தியாகிப் பெருலணங் குற்றமொடுபெண்

“ஊமானும் பிறருருவக் தம்முருவம் வேறகாகி, நெருணலை யாயினராகி நாளையாகி நிமிரபுனசடையடி கணின்றவாதே” கீர்த்தித திருவகவல். “வேறுவேறுருவம் வேறுவேறியற்கையு ம்,நூறு நூறாயிர மிபல்பினதாகி” எனறும், திருவண்டப்பகுதி, “நாடொறு-மருக்கநிற்சோதி யமைத்தோனந்ருத்தகு - மதியி ற்றன்மை வைத்தோனறினாறற - றியின வெமமை செய்கோ னபொய்தீர-வானிற்கலப்பு வைத்தோன மேசகு-காலினுக்கங் கண்டோ னிழறிகு-நீரினினசவை நிகழந்நோன வெளிப்பட-ம ண்ணிற் றினமை வைத்தோ னனறென-றெனைபலகோடி வெ னைப்பலபிறவு - மனைத்தனைதவவயி னடைத்தோன.” திருந தோனோககம. “நிலநீர்நெருப்புயிர் நீளவிசும்புகிலாபகலோ ன், புலனாயமைநகறோ டெணவகையாய்ப் புணர்ந்துநின்று னுலகெழுனத் திசைபதனைத் தாறொருவனுமே, பலவாக நினரவா தோனோககமாடாமோ” எனறும், திருக்களிற்றுப் படி “ஏதெனுங்காரணத்தா லெவ்வலகலெத்திரமு, மாதேயும் பாக நிலச்சினையே—யாதலினுற், பேதமேசெய்வா ய்பேதமே செய்திரிவாய், பேதாபேதஞ்செய்வாய் பின” என்னுமதுந் க ண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது அருவமாகிய மாயையிலே நினறும் உருவமாகிய பிரவஞ்சம கர்த்தாவாலே தோனறுமெனறும்;கர் ததா விந்தப பிரவஞ்சு தானேயாய் இவை யல்லவமாய் இப் படி நிங்கச்செய்யும் விடடு நீங்காமற் பிரிவற நிற்பனெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அருவினலுருவந்தோனி - சூக்குமமாகிய மாயையின
 லுந்துலமாகிய கலாசூய மவற்றினுந்துலமாகிய மூலப்பகுதியு
 மதவினுந் தூலங்களாகிய குணத்தவ முதலாயினவுந் தோன
 றும,—உருவினலுருவமாயேயுதித்திடும்-அந்நத தூலங்கனிவின
 றுந் தோனறுங்காரிய மவற்றினுந்துலமேயாம,—உலகமெல் லா
 மங்காங்க்பாவமாகி - இயவாதே காரியப்பிரவருசமெல் லாக
 தோனி நீல நீர் தீ வளி விசுர்பு ஆண் டெண் அலியென்றற ரெ
 டகத்தவை யவவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடுஞ் சருங்
 கும-வளர்நநுநதேயநதம பரிணயித்தவரும இதணமையவா
 கிய காரியகாரணங்கடகுந் தமமுட்பெருமபாலும வேற்றுமை
 கூறு ரையாயிகா முதலியொர் மதமடாது மதநெனெனெனி,--
 பேதாபெதமோ டபேதமாகும்-பரிணாமாதலைநோக்கிப் பேதா
 பேதமாம, சதகாரியமாதலை நோக்கி லபேதமாம,—ஒருவனே-
 மேற் சிவனறன சநிதி தனனிவினறே தோனறு மெனபதநுந்
 பெறப்பட்டரிமத்தகாரணணுகிய முதல்வன,—எல்லாமாகி -
 அந்நதர் சீகண்டர் முகத்தா னவற்றைக காரியப்படுததுங்கா
 ற் கலப்பினுலொனரூகியும,—அல்லவாய் - பொருண்மையால
 வேறாகியும்,—உடனுமாவன - செலுத்தலாலுடனாகியு நிறப
 னெனபதாம்.

இதனானே 'மாயை முத்திமராக்மாதி முக்குணமாதிமு
 லக தநதிடும்' என்றதனகட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்
 பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்நாமாயிற் ப்ரபஞ்சக தோனறுவதில்லை, பிர
மத்திவ்னதும் ப்ரபஞ்சக தோனறுமெனனு
ம பாறகரியனைகோககி யுனாததுகீரா

அருவுரு வீனாதாகும் விகாரமு மவிகாரத்தில்,
வருவது மில்லையெனின வானவளி யாதிபுதந, த
ருவது தனினமேக சலனசக் துக்களோடு. முருவின்
மீன னுருமேறெல்லா முதித்திடு முணாநதுகொள
ளே. (உஅ)

(இ-எ) அருவுரு முறகூறிப வருவதிலே நின்ற முருவக்
வினா தாகு தோனறுது? அவிகாரமாகிய மாயையின
ம விகார றும விகாரமாகிய ப்ரபஞ்சக தோனறுகை
மு மவிகாரத்தி க கொரு காரணமுமில்லையெனது நீ சொல்
ல் வருவது மில் வில்?

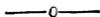
கூடெனவில் வருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுழுவி
வானவளி யா அருவாயுள்ள வாகாசத்திலே வாயுமுழுவி
திபுதந தருவது ய பூதவக ளுண்டாகாநிரகும்.
தனின இன்ன மவவாளில்,

மேக சலனச அநத வாகாசத்திலே மேகமுரு சலனத
தக்களோடு மு தையுந திரட்சிமையுமுடைய மினனுபிபு
ருவினமின னுரு மிவையெல்லாந தோனறுநிச்சும
ேறெல்லா முதி
ததிடு

உணர்நது அதுபோல வருவாயுள்ள மாயையிலே
கொள்ளே. வருவாயுள்ள ப்ரபஞ்சக தோனறுக கா
ணென தறிந்துகொள்வாயர்க. எ-று.

இதற்குப் பிரமாணம் விசுவசா ரோத்திரத்தி லெனவ
திக. (௨௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலு மதற்கோர் புறநடை.

அருவுருவினாதாரும் விகாரமு'விகாரத்த வருவதுயில்லை
யெனவின - அருபத்திலுருபமுண்டாகாது அவிகாரத்திலு விகா
ரமுண்டாகாது. ஆகையா லருபமாயிருக்கிறாயை ருபமாயிரு
க்கிற பிரபஞ்சத்தைப்பெறாது அவிகாரியாயிருக்கிற சிவனிடத்த
திற்கிருத்தியமாகிற விகாரமுமவாராதெனின?—வான - ஆகா
சமவிகாரரஹிதமாயிருக்க,—வளியாதிபுதந் தருவதுமேகம் -
பாரத்திலுமாயிருக்கிறதாமததையும் ஜலதசையுந் தேஜசையுந்
அருமாயிருக்கிறவாயு வதுபந்திததுகொண்டு மேகததையும்
டாகுகும் — தனவிரசுலசததங்கனோடு முருவினயின ஒரு
மேறெல்லாமுதித்திடும்-அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயுதருமமாகி
ய சலனமும, இவைகளுக் கவகாசப்பிரதமாயுள்ள வாகாய
குணமான சத்தமும, தேஜசினுடைய தர்மமான யினனிடியு
ம்,—ஆப்பியதருமமான ஜலமும, பிருதிவிதருமமான ருபமு முண
டாகக்கண்டோம்,— உணாநதுகொள்ளே -இவ்வாறுசொன்ன
திருவ்டாநதத்தின்படியே தாஷ்டாநதிகததையு மறிந்தகொ
ள்வாயாக. அவையாவன? மாயையுந் கனமமு மாணவமு'மான
மாவுகூடி நித்தியநி அமலநிர்விகாரியாயிருக்கிற லீஸ்வரனுடைய
சகந்தியிற் பிரபஞ்சமுண்டாம் உண்டாம்படி, மாயாகாரிய
மாகிய தனுரஹிதிகளுந் கனமபலமாகிய சுகதுக்கங்களும், ஆ
ணவதர்மமாகிய மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய ஞாகிரு
த்வ கர்த்திருதவ போத்திருத்தவங்களும், ஈஸ்வரசிற்சத்திக

ருத்தியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமுமுண்டாய்; இவ்வயைந்தி
ங்கூடிப் பிரபஞ்சமா மெனறிதனபொருள்.

¶ ப்ருதிவிவிகாரம், x இடம்கொடுக்கிற, + மப்பு,

இவ்வகனமனறி வானவளியாதி பூதநதருமென்பது, ஆகா
சத்திவ்யாயும் வாயுவிவகினியு மககினியிலப்பு மப்புவிற் பி
ருதிவியுமுண்டாமென்று சொல்லலாகாதோவெனின? மேற்பி
ரபஞ்சபூதோற்பத்திவி லாகாசாதிகளி லொன்றிலொன்று கோ
ன்றுமெனடதை நிராகரித்து, பஞ்சதனமாததினாயிற் பஞ்சபூ
தங்களுந் தோன்றுமென்று சமாததித்திருககையாற் பூசங்க
லொன்றி லொன்று தோன்றுமென்று சொல்லில், ஸ்வமத அஞ்
ஞானமும் பரமதாப்பியனுஞ்செயு மிரணிநிககிரகஸ்தானமு
ண்டாம்

தஜ-கூ காண்டிபாஸெந - யருஜெஜாகி ஸவீஓ
ஜா-காஓ ஸனிபொதஃகெவெஹி.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—0—

தந்தரு தலிய வருவத்தினினதும் படமுதலியவருவந் தோ
ன்றுதல் கண்டிருந்தம, அருவ்வி லருவந் தோன்று மென்ப
தடாதென ருசங்கத்த மறுத் துணர்த்துகிணரூர்

அரு-மாயை, — உருவீனாதாகும் - கலாநிகளை யுண்டாக்க
மாட்டாது, — விகாரமும்-பரிணமமும், — அவிகாரததில்-பரி
ணமமல்லாத பொருளின, — வருவதமில்லை யெனவில்-வாரா
தென்று ந்சொல்லில், வைதிகமதத்தினுன மறுககிணரூர், — வா
ன-அருவாகிய ஆகாசமானது, — வளியாதி பூதந்ருவது-வாயு
வாதி பூதங்களை யுண்டாக்குவது, — தனவில் - அதவிடத்தில்

அநகப் பூதவிகாரங்களாகிய தூம தூளி படல முகலியவற்றின,--மேகசலன சத்தங்கனோடு முருவின மினுருமேறெல்லா முதித்திடு முணாநதுகொள்ளே

அந்தமேகத் தசைவு தொனிகனோடுகூடி, உருவென்பது வருவித்தது; உருமின, உருவில் உருயேறெனறுபொருள்களகொண்டு இவைபெல்லா முதித்திடுமென்று கூடடுக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றிததாகிய மாயையினினதும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிரபஞ்சந தோனறுமெனறல் பொருநதாதெனில்? அறியாதகூறியும்; உனமதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தில் நினதும் உருவமும், விகாரியுமாகிய வாயுமுகலிய பூதங்களை முறையே தோனறும. அதவேயுமென்று அவவாகாயத்தினினதும் பல முகில்களும் முகிலினகட பல விகாரங்களும் பலயோசைகளும் பலமினகளும பலவிடிகளும் இன்னு மிவைபோல்வன பலவுந தோனறுமாகலான, அதனை மறநது அங்ஙனங் கூறுதல் உனககே வருவாய் முடியுமென்பதாம்.

சற்காரிபங்கொண்ட வெமககாயின அதுவருவன்றென்பது கருத்த.

இதனானேமாயாவாதி மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிமுயருரை வருமாறு.

—0—

மாயையிலே நினைதும் பிரபஞ்சந் தோன்று மென்கிறது அர்தமல்ல, பிரமத்திலேநினைதும் பிரபஞ்சந் தோனாமென்ற பாற்கரிபனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

அருவுருவீன, தாரும் விகாரமு மவிகாரத்தில் வருவதயில்லை - மாயையிலே நினைது பிரபஞ்சந் தோனாரு தென்பானெனவில்? அதிசூககமா யிருக்கிற மாயையிலே நினைதும் எண்ணிறந்த ரூபங்களாயிருக்கிற பிரவஞ்சந் தோனரப்படாது அதென்படியெனவில்? அவிகாரமா யிருப்ப தொருபொருளிலே நினைது விகாரமா யிருக்கப்பட்ட பல பொருள்களு முண்டாகைக்கேதுவுமில்லை,—எனவில் - எனது நீ சொல்வாயாகில்,—வானவளியாதி பூகந் தருவது - ஆகாசத்திலே வாயுத்த முதலான பூதங்களெல்லா முண்டாகாநிற்கும். இதுவனறியும்,— தனனின மேகசுலன சதகங்கனோடு முருவில் மின்னருமேதெல்லா முத்தித்தி முனாந் தகொள்ளோ-அநந ஆகாசந் தனனிலே சலிப்புந் திரட்சியும பொருத்தியிருக்கிற மேகமுட உருவததையுடைய வில்லும் பிரகாசத்தையுடைய மின்னும் இடியும் இவைவெல்லாந் தோன்றாநிற்கும்; இந்ந முறைகளையு மாறாய்க் தறிவாயாக.

பாற்கரிபனை —பிரமத்திலே நினைது பிரபஞ்சந் தோனறியொடுங்க யொழிந்த மாயையிலே நினைதும் பிரபஞ்சந் தோனறியுந் திரமாமணம், பரடட்சம; அவன மதம். ‘சுத்தேயுலகாய்ப்பரி னமித்து சீவனாகுத் திகழந் தமையாந், சத்தேயெல்லாமுத்திசுனை சாரக்கண்ட னானங்கள், வைத்தேமொழியு மாமரைகள் சொனை மரபேவந்தக்கா, லொத்தேகேட்டுப் பிரமத்தோ டொனாரய்ப் போமென றுணாத்தனனே.’

சித்-பர-பாற, உ - செ.

அவன் மறுப்பு—உன்னுகின்றபிர மத்திலேகிரிதிய் வுலக மாணகென வோதினீ, மன்னுகின்றசில காலமோடழியு மழிய வந்துதவு மாயையாற், நன்னிலொன்றுமெனில வருதலோடிது தி தருகலாலது சடதத்தா, மின்னமுஞ்சுகமி துணமையனறுச ட மென்னவேயுறுதி மன்னுமே” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித - பர - பாற் - மறு, - உ - செ.

இதனாற் சொல்லியது அருவத்திலே நின்று முருவக் தோ னரூது, அவிகாரத்திலே நின்றம விகாரந தோனரூதாற்போ லவென்று பாறகாரிபன சொல்ல, அவனை மறுத்த, அருவமாயி ருக்கிற வாகாசத்திலே நின்றும் உருவமாயிருக்கிற பூகங்கனும், உருவமாயிருக்கிற மேகமுதலானவையுந் தோனறுகிற முறை மைப்போலே, அருவமாயிருக்கிற மாயிலே நின்றும் உம்முடைய கத்தாவாலே பிரபஞ்ச முண்டாகிற தெப்படியென்னில? எ எண்ணிநந்த ரூபங்களாயுள்ள பிரபஞ்சந தோனறுமென்னு மு றையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருவா வருமாறு.

—0—

அருவவிகாரத்தின - அருவும் அவிகாரமென்னும் பெற்றி த்தாகி, மாயையினின்றும்,—உருவிகாரம் - உருவமாய் விகாரி யுமாகிய பிரவஞ்சம்,—ஈனாதுவருவது மில்லையாகுமென்னில்- தோனறுமென்றல் பொருநகாதெனின? அறியாது கூறினாய்,— வான வளியாதிபூதந்ருவது- உணமகத்தில் அருவும் அவிகாரியு மாகிய வாகாயத்தினன்று முருவமும் விகாரியுமாகிய வாயமு தலிய பூகங்கண் முறையேதோனறும்,—தன்னின் - அதவேயு மனநி யவவாகாயத்தினின்றும்,— மேகசுலனசத்தங்கனோடு

ம் - பலமுகி்களு முகிவினகட் பலவிகாரங்களும் பலவோசை களோடும்,—உருவமின்னுறுமேறெல்லா முதித்திடும் - உருவமா சிய பலமின்னுக்களும், பலவிடிகளும், இன்னும் இவைபோல் வனநோனறுமாகலான,—உணர்ந்துகொள்ளே- அதனைமற்ற த ங்னங்கூறுத லுணககே வழுவாய்முடியு மென்பதனை யறிவா யாகவேனபதாம்.

இதனானே மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரி தது மேலது வலியுறுதகப்படடது

 க - சூக்திரம, க - அநிகாண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவிகாரமாகிய மாயையினினதும் விகாரமாகிய பரபஞ்சந தானாகத் தோற்றவறதேறாவெனி ல்? ஒருகாததாவா லு அடாமென்பதற் குதாரணமிட் டினர்த்து கிரூர்.

மண்ணினிற கடாதியெல்லாம் வருவது குலால னாலே, யெண்ணிய வருவமெல்லா மியறறுவா னீசன றுறுவ, கண்ணுகா மியங்களெல்லாங் காரண மதன்ற காணபன், பண்ணுவ தெய்கேநின் றிங் கென்றிடிற் பக ரககேலீ. (உகூ)

(இ. ள்) மண்ணி பூமியின் கண் மண்ணின் விகாரமாகிய க னிற் கடா டாதி காரியங்களெல்லாங் குலாலன லுண தி பெல்லா டாக்கப்படு மதுபோல

ம்வருவது குலா

லாலே

எண்ணிய வு சிவன் குலாலனைப்போலக் கரண சிருட்
ருவமெல்லா மிய டியினதிச் சங்கற்பமாத் திரததிலே மாயை
மறுவா னீசனரு யினிடத்துத் தனுவாதிகளை யுண்டாககாநிற்
னும் பன

கண்ணுகா ரி தான் கருதப்பட்ட சகத்திலுண்டாகிய
யங்கமெல்லாங் காரியங்க ளெல்லாததையுத் தத்தங்காரண
காரண மதவிற் றங்களிலே நினைதுதிப்பிபன
காரணபன

பண்ணுவ தெ உமது கர்த்தாவோ அதண்ட பரிபூரண
நகேசின திங்கெ ளுயிருக்கிறவன், எவவிடதே யெந்தவடி
னதிஃத பகரக வை யெடுத்தகொண்டி நினை பண்ணினு
கேண் னென்று கேட்குறாயாகி? யாமகளை விளங்
கச சொல்வாம, அதனைக் கேட்பாயாக எ-று.

இதற்கு நிச்சவாசமும் பெளஷ்கரமு மெனவதிக (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

மண்ணினிற் கடாசியெல்லாம் வருவதுகுலாலனாலே யெ
ண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவனீசனருனும் - பூமியினிடத்தின
மிருத்துகடமுதலான பாண்டங்களெல்லாங் குலாலன லுண்
டாம், அப்படிபோல பூர்த்தேவமனுஷிய தேகாதிடவயவங்க
ளாகப்பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லா மீஸ்வரனுண்டாக்கு
வன் எங்கெனின?—கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமத
னிற் காரணபன - கருதப்பட்ட காரியங்களெல்லாங் காரணங்க
ளிலுண்டாக்குவன்.— பண்ணுவதெக்கேசின்திங் கென்றிடித்

பகரக்கேணி - இப்பிரபஞ்சத்தை யுன்டாக்கும்பொழுது கத்
தா வெங்கேகிசு றுண்டாகருவனெனின் சொல்லகேளென் தி
தனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

திருஷ்டாந்தமுனனாகச் சிவனகிருத்தியம பண்ணுமுறை
மைபறிவிககினுரா.

மன்னிவின - மிருக்டி னடத்தினி னறும, — கடாதிபெல்
லாம - சும்பகலசமுதவிப காரிபகுகளெல்லம, — குலாலனுவே
வருவது - மணமகளுலு னடாவது, அபபடி, — ஈசன ருஹம-சிவ
னு, — எண்ணிபவுருவெ மல்லா மியறறுவன் - நினைநதகாரிபங்
களெல்லாம கிருமிப்பன. முதற் காரணமினதி முடிப்பானே
வெனில்? சர்வசாமாதய மிருக்தாலு மது கூடாது பினஎப்படி
யெனலில்? — கண்ணுகாரியங்களெல்லாங் காரணமதனிற்காண்
பன-நினைத்த காரிபகுக ளெல்லாம முதற்காரணமாகிய மாபை
யினி னறு முண்டாக்குவன — குலாலன பூமி யாதாரமாக நின்
று கடாதிதாரிபம் பண்ணககண்டோமே, — ஈசன ருஹம் எங்கே
நி னறுபண்ணுவ தெனநிடி, — பகரககேணி - சொல்லுவாம்
நீகேள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வாறு, உதிப்பதமீறும், எனபது முதல் 'அருவுரு' என்
பதிகுசிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒரு
உலே' டொருத்தியெனறென றுரைத்திடுமுறைமெல்லாம் வரு
முறை வந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவனெருவன வே

ன்மீம்' என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துவலியுறுத்தி; இனி 'ஈறுமாகி யநாதி முதத சித்திருவாய் மணநினைந்து மருவியத்திமீம், என்னும் இரண்டாவ கூற்றை அவ்வாறுவலியுறுத்தவானொடங்கினார்.

இவ்வன்ம அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போலின்று ஆக்குவனாயின, குலாலன கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றுரு செய்யக் கண்டோமே! ஆரிபன் யாங்ஙனநின்று செய்வனென்பதாம்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெண்ணியவருவமெல்லா மியற்றுவ னீசனருணம் என்றது அந்நவாதம்

ஆயின் எனபது சொல்லெச்சம்.

காரணம் என்றது நிலமென்னுந் துணையாய்நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இதுவினா இசற்குப் பிறரெல்லாவ் கூறியதுகூறலென்னும் வழப்பட்டவுரைத்தாரா.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

புத்தன் மாயையிலே நின்றும் உம்முடைய கத்தாவாலே பிரபஞ்சமுண்டாகிறபடி எப்படியென்குணம் மேலருளிச் செய்கிறார்.

மண்ணினிற் கடாதிபெல்லாம் வருவது குலாலனாலேயெண்ணினி னுண்டான கடாதி கொல்லாங் குலாலனாலே யுண்டாகிற முறைமைபோல, —எண்ணிய வருவமெல்லா மியற்றுவ னீசனருணம் - முன் சொல்லப்பட்ட எண்ணிரந்த வடிவுகொல்லா

சுஎஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வற்றையுங் கத்தா அநத மாயையைக்கொண்டே யுண்டாக்கா
நிற்பன,—சண்ணுகாரியங்கனெல்லாங் காரண மதனிற் காண்ப
ன - கருதப்பட்ட காரியங்கனெல்லாவதசையுங் காரணத்தினு
லே யுண்டாககாரிநிற்பன,—பண்ணுவ தெங்கேநின் நிகு - இந்
தப் பிரபஞ்சத்தை உம்முடைய கத்தாவானவன் எவ்விடத்தி
லேநின் றுண்டாககினு,— எனநிடிநபகரககேணீ - என்று
கேட்பாபாகில் நாமசொல்ல நீ கேட்பாயாக.

இதற்குப் பிரமானம பரபட்சம அவனமதம் “உள்ளது
கடாதிபோல வுதிப்பிதகா நென்றுரைக்கின், மெள்ளவேயெங்
குநின்று விதிதகனனுக்கினமீது, வள்ளறானின்றுனெனில் வ
க்ததாமுலக முன்னே, தாளிடாதெங்குநிதிக் கெய்கமுன் தக
ததாமே”. எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

சிஉ - பர - பொத - செள, உஉ - செ.

இதனாற் சொல்லியது குலாலன் மண்ணிலே நின்றதுங் கடா
திகளை யு ன்டாகக்குத முறை மைபோல, கத்தாவு மாயையாகிய
காரணத்திலேநின்றும எண்ணிநகக வடிவுகளாயுள்ள பிரபஞ்ச
காரியங்களை யுண்டாக்குவனென்றும், இப்படி யுண்டாக்கு மிட
த்த எங்கேநின் றுண்டாக்குவனென்று கேட்டவனைப் பா
த்த மேல்சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாகவென தருளிச்செய்த
முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

இவ்வாறு ‘உதிம்பதமீறும்’ என்பதுமுதல் அருவுரு என்ப
தீருகிய விருபத்தேழு செய்யுளானு முகற் செய்யுளின் ‘ஒருவ
லோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம வரு

மூறைவந்துநின்று போவதுமாதலாலே தருபவ னொருவன்வே
ணமும்,என்ற முகற்கூறறை முறையே அவ்வவர் மதமபற்றி யா
சங்கித்துப் பரிகரித்த வலியுறுத்தி,இனி, ஈறுமாகி யநாதிமுதத
சிததுருவாய் மனனிநின்று மருவுவித்திடும்' எனனு மிரண—ாங்
கூறறை யவவாறு வலியுறுத்துவான றொடங்குறா.

குலாலனுவே - குயவனுவே,—மண்ணினி நகடா தியெல்லா
ம்வருவது - மண்ணினி நகடமுதலிய காரிபமனைத்தம வருகல்
போல,—ஈசன - ஆரியனும்,—எண்ணிபவருவமெல்லா மியற்று
வன - அகிலமெல்லாவறையு மாக்குவனாபி ன,— தானுங்கண்
னு காரியங்கமெல்லாம - குயவனானுவ கருதியகடாதி காரி
யங்கமையெல்லாம,—காரணமதனி நகரணபன - அவற்றிற்சு
க்காரணமாகிய வநநிலத்தினின்றுஞ் செய்ககண்டோமெ. அ
துபோல,—இங்கு—ஆரிபனியவிடத்து,—எங்கேநின்று பண்ணு
வது - யாங்கனின்று செய்வது,—என்றிதற்கு ரககேனீ - எ
ன்ற வினாவிற் கு'விடை மேற கூறப்படுதவி னீயநிவாயாக வெ
ன்பகாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சாங்கிபன் உமது கர்த்தாவுக்கு வடிவில்லையென்றீர், அவ
னொருதொழில் யெப்படி யியற்றுவனென்று
சொல்ல; அதற்குத் திட்டாகத் தூர்
வமாக வுணாததுகூறா.

சீலமோ வுலகம்போலத் தெரிப்பரி ததனான்ற
குங், கோலமு மறிவாரில்லை யாயினுங் கூறக்கேனீ,
ஞாலமே ழினைபுந்தந்து நிறுத்திப்பின் னுசம்பண்

ஊறு, காலமே போலக்கொண்ணீ யச்செயல் கடவுட்க
ணணை. (50)

(இ-ள) சீலமோ அநகக் கர்த்தாவினுடைய சுபாவத்தை
வுலகம்போ விசாரிசுருமிடத்து மூர்த்த மாகைபாலுளு
லத தெரிப் செயல் காணப்படாசுபடியாலு மினப்படி
பரிது பென றாவிட்டிசு சொல்லுதற்கரிது,

அதனாநிற்குங் ஆதலால்வனது சொருபுரதையு மவனிற்
கோலமு மறிவா கு நிலைமையினையு மொருவராலு மாவீட்சிசு
ரிக்கலை சொல்லுதற்கரிது;

ஆயினுங் கூற ஆறலு மவனது நிலைமைப யாருசொ
க்கேணீ ல்வாம, அதனைக் கேட்பாயாக

ஞாலமே ழி பூலோகம புவலோகம சுவலோகம மகா
னையுநகறு நிறு லோகம சனலோகம் தபோலோகம் சத்தி
ததிர்ப்பின் ளுசம யலோகமெனக கூறிப் வேழுலோகங்கனையு
பண்ணுங் கால ளு சிருட்டித்தந திசித்துளு சங்கரித்தந்
மே போலக்கொ செய்கை கூடிநிற்கிற காலமொப்படி வடிவற
ணணீ யச்செய றிருநதம எப்படிப பலத்தைக்கொடுதகத,
ல் கடவுட்கண அதுபோலச சிவனு மமூர்த்தலுயினு மெனசு
ணை ச்சாசத்தியாலே சகததைப பண்ணுநிற்பன

ஞாலமேழினையும எனற உம்மையால் அதலவந்தல முகலி
ய வேழினையு மெனவறிக.

ஓகார மெதிர்தமதை.

உமமை எதிரது சநீஇய வெச்சவுடமை.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

இதற்குக் கிரணுகம மெனவறிக.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்த்தாவினுடைய நிலைசகுஞ் செயற்கு முகாரண முளைத்தல்.

சீலமோவுலகம்போலத் தெரிப்பரிசகனுலிற்குங் கோல முமறிவாநிலை-பமேஸ்வரனுடைய சரித்திர முலோகத்திலுண்டாகிய பிரமாத்தேவாகின்பபோலத் தெரிப்பரிசு, அதுலுப் பரமேஸ்வரனுடைய நிலைபெற்றஸ்வரூபத்தையும் நிற்குநிலையை யும் ஒருவராலு மறிப்போகாத,—ஆயினுங்கூறக்கேணி - அப படி பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாதாயினுந் திடடாந்தத்தினுற் சொல்லுகேறாமீ கேள்,—ஞாலமேழினையுநகந்து நிறுத்திப் பின்னாசம பண்ணுங் காலமே போலக் கொணணி - ஏழுவகைப் பிரபயினுகிய ஜநதுகக ணிற்றைநத பூலோசமுதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை யுண்டாகுகி நிலைபெறுவித தழிகுஞ் காலமே போல, சிவனு மருபமுமாய் விபாபியுமாய்நின்று பண்ணுவனென்று நியநிந்துகொள்,—நிலைசெயல் கடவுடசண்ணை - சிவனே சர்வாதாரமுமா யிருக்கச சாவமுஞ் சிவவிடத்திலேயே நிலைபெறுமென நினைபொருள்.

கடவுட்கண்ணே யென்னும்ஏகாரத்தினுற் சிவவிடத்திலெல்லா யிருப்பதனறிச் சிவனுக்கோ ராதாரமில்லை யென்றது

தஜ-கூ-உஜமொ-ஓடி . யயா கா மொ ஹுஜி-
 தெ-ஓ-வி ஐயூ-ஓ-த மமஸாயகஃ | ளவவம் ஸிவொ
 ஹுஜி-ஓ-தெ-ஓ-வி கூ-ஸ . தெ காய-ஜி-ஹுயா||ஸவ-ஓ-
 யாஸஜநாயாஸ ஜி-கி .

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா நிற்கும் நிலைமைபை நிர்வசனிக்கின்றார்.

சீலமோ வுலகமபோலத் தெரிப்பரிது - பரமேசுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களுக்கும் போலச் சொல்லுவது துல்லபம், அமுாதகமாயை யால்,—அதனு னிற்குங் கோலமுந்நிவாரிஸ்சை - ஆகையால், இறதப்பரமேச் வரனுடைய சகனவிககிரச தடததலகூணத்தையுங் காண்பாரி ல்சை,ஸ்வரூபலகூணந தூரென்பது சொல்லவேணடுமோ!—ஆ யிறுங் கூறககேணீ-அபபடியிருந்தாலுஞ் சொல்லுகேரூம் நீகே ளு,—ஞாலமேழினையுந் தகது நிறுத்திப பிளளுசம் பண்ணுங் காலமேபோல - தாத்தவிக சகலபிரபஞ்சதகையுந் கோற்று வ்தது நிற்பித்ததுப்போகரும், அமுாதகமாய், அபபிரத்தியுடச மாய, பிராதாரமாயிருக்கும் காலமேபோல,—கடவுடகண் ணை - காரியம்பண்ணும் சிவவிடத்திலே,—நிலைசெயல் கொ ண்ணீ - நிராதரமாய்நிற்கு முறைமையுஞ் சங்கதபமாத்திர ச னவிதானததாந் கீர்த்தியம் நிகழுகன முறைமையுங் காண் பாயாக.

அப்போ காலத்துக்குப்போற் புக்கிமற் கர்த்திருத்தவம் பொருததுவ தினறெனினி? அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். காலமென்பது அமுர்த்தமாய் ஸ்வகேசக தசைவுபண்ணும் ஆன்மாவைப்போலவென்று போததிப்பது.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அவன் உலகம்போலவநி வாக்குமனஞ்சீத கோசரப்பொ ருணாகலான, அவ னிற்கு நிலையும் அயவியல்பிந்தேயாம்; அங்

ணமாயினும், ஒருவாற்றா னுவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும். உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லாரார்க்கு மொக்குமனதே, அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்ததுங்கால் எல்லாபொருட்குந் தா னாதாரமாய்த் தனக்கோ ராதாரமினறி நின்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நினதே காரியப்படுததுமுறைமை உணராதுகொளக வென்பதாம். சீலம தன்மை.

ஓகாரம சிறப்பினகண் வந்தது.

சோலமுமென்ற உம்மைஇறக்கது தழீஇபற்று.

சூலமேழினையு மென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு

ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்.

உயாசினைக்கட சிறுபானமை ளகாரந் திரிதகல, மக்கட பண்பு முதலியனபோல இலேசாற கொளக.

நிலைசெயலென்பது நின்றலெனலும் பொருட்டாய் இரண்டாவது கொக்குநின்றது அற்றேன சூலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னாசம்பண்ணுவ் காலம், அதனொழில் வேறுபாடு பற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம இலவக் துடியென்றற் குடககதனவாயப் பலவகை யவததைப்படுமென்பது சித்தநாகநூற னுணிபாகவின, அதுபோல உலகத்திற்காதாரமாய் நின்றசெய்யு முதல்வனும் அவ்வதனொழில்பற்றிப் பலவகையவைததப்பட்டித துடக்குறுவனபொலு மெனின? அதற்கன்றே வருகு செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

கத்தாவினுடைய வுண்மை பிரவஞ்சத்தின முறைமைபோலச் சொல்லுதற் கரியதெனகொமுறைமையை மேலாணிச்செய்குரா.

சீலமேயுலகம்போலத் தெரிப்பரிது - ஆந்தக் கத்தகாவினு
 டைய சபாவம் பிரடஞ்சதகை யிதவென தறுதியிட்டுச் சொல்
 லுதற் செளிதல்ல,—அதனால் நிரகுங் கோலமு மறிவாரில்லை -
 அப்படியிருக்கையினாலே அவனுடைய நிலைபெற்ற சொருபமும்
 ஒருவ ரளவிடப்படாது,—ஆயினும் கூறக்கேணி - ஆளுவஞ்
 சொல்ல நீ கேட்பாயாக,— ஞாலமேழினையுந்நது நிறுததீப்
 பினனாசமப னனுங் காலமேபோலக்கொள்நீ நிலைசெயல் கடவு
 டகணனை - ராஜோழண்ட ரெனப்பபட்ட உலகங்களை சிருட
 டித்தும் திதித்தும் சங்கரித்துஞ் செய்கைக்குங் கூடிநிற்கற
 காலங்களி னுணமைபோல், காத்தாவினுடைய வாகக்கணையினது
 கிடையும அவனுடைய நிரதிசயங்களையும் புத்தி பண்ணுவா
 யாக

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனை மறுப்பு “ கா
 ரியமாயுலகமெலா மிருத்தலாலே கடாதினபேரற் சாரிய கத
 தாவொருவனவேண்டு, மாரியமா யுறப்பொருளோ டினபமனீ
 டெல்லா மறைநதுயிரகட கறிவுசெயலளிப்பதுநூ லநதூல், கூ
 ரியராயுள்ளோர்க ளோதவோதிசு கொண்டுமரலான முன்னே
 குற்றமிசற்ச, சீரியபே ரறிவுடையோன செப்பவேண்டுஞ் செ
 யலினுசகுங் கரிவேண்டுஞ் சிவனுள்ளென்றறியே”. என்னுமதுங்
 கண்டுக்கொள்க

சித-பர-சௌ-மறு, நச-செ

இசுறாற் சொல்லியது சாததாவினுணமை பிரபஞ்சத்திலு
 ளள முறைமைபோல அறிதற் கெளிதல்லவென்றும், ஆயினுஞ்
 சொல்லுமிடத்திலு உலகங்களைல்லாத தோனறுகைகரும் நிற்
 கைகரும் ஒடுங்குகைகருங் கூடிநிற்கற காலங்களின் முறைமை
 போலத் தனனுடைய வாகக்கணையாலே எல்லாக் கிருத்தியங்களையு
 ளு செய்வன என்கற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

சிலமோவுலகம்போலத சொரிப்பரிததனூல்- அவனறனை மையுலகம்போலனறி வாகருமனூதிதகோசரப்பொருளாகலான,— நிற்குங்கோலமு மறிவாறிஸீ - அவனிதருநிலையு மவவியல்பிற் றேயாம்,—ஆயினுநூறககேணி - அங்கனமாயினு மொருவாற்றூ னுவமையில வைத்த உனகருக்காட்டுதம,—ரூலமேழினையுத்த ன்து நறுத்திப்பினனூசம்பண்ணூ ம காலமேபோல் - உலகமெல் லாக் காலத்தாற் றேனறி நினனு மழிந்தக காரியப்படுமென டகெல்லோர்க்கு மொசருமனதேர் அககாலமவரனைக் காரியப பித்தங்கா லெல்லாப்பொருட்குந தான ஆகாரமாயு த தனக கோராதாரயி நறி நின்றஸீபோல்,—கடவுட்கண் - சிவசத்தி,— நிலைசெயல்கொண்ணீ - நிராசாரமாய நினதே காரியப்படுத்து முறைமையு னாகதகொள்க வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அசீரியமாய் நிவிகாரியமுமாயிருக்கே சிவன சி ருட்டியாதிகளைச் செய்யுமதற்குத் திடடாகத பூர்வமா யவனைமறுத துணாத்துகிறார்

கற்றதூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினி லடங் கித்தோன்றும், பெறயியுஞ் சாகவிராதி யுபிரினிற பிறந்தொடுக்க, முற்றதும் போலவெல்லா வுலகமு மு தித்தொடுவகப், பற்றெடு பற்றதின்றி நின்றனைபர னுமன்றே. (கக)

(இ-ள்.) கற்றநூ யாதாமொருவன் கற்கப்பட்ட வேதாக
 ன் பொரு மங்களின் சததமததமாகிய விரண்டினையு
 ளுஞ்சொல் ன் கற்றவன தறிவிலே யிருந்து வருத்தமற
 ளுங் கருத்தினி வவவிடத்திற்றேனறி யொடுங்குமுறைமை
 லடங்குத்தோன போலவுர,

நாம பெற்றியும்

சாக்கிராதி யு சாக்கிரமுசலிய வவத்தைகளைந்து மான்
 யிரினிற் பிறந மாவிவிடத்தே ப்ரயாசமற யொடுங்குத்
 தொடுக்க முற்ற தோனதுகிற முறைமைபோலவும்,
 நாமடோல்

எல்லா வுலக நிர்விகாரியான சிவனதன சன்னிதிமாக்
 மு முக்ததொடு திரததிலே யெல்லாப் பிரபஞ்சங்னையுந
 னகப பறவொடுப தோற்றி யொடுக்களுனையாயினுந தானொரு
 றநதினறி நின்ற செயலுந செய்யாது பணியநிற்பன. எ-று.
 னன பரநாமன
 தே.

“ஆனநெனசினவியு மின்நெனசினவியு மாருமென்ப.”

இதற்கு விசுவாசோதநர மெனவறிக. (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—(0)—

எல்லாஞ் சிவவிடத்தில்திற்ப தெவ்வாரெனின்.

கற்றநூற் பொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்திலிடங்குத்தோ
 னதும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாததிரங்க ளிற் சத்தமுமர்
 ததமும, நினைகரும்போதுதோன்றி யல்லாதநேரந் தோனறாத
 முறைமைபோலவும்,—சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க மு

ற்றதும்போல - சாககிராதியவததைகளிற் கருவிக ளான்மா
 வ்விடததிற் றடிப் பிரிந்தொடுக்க முற்றதுபோலவும். [சாககி
 ராதியென்ற தாகுபெயர்]—எல்லாவுலகமு முத்தித்தொடுங்கப்
 பற்றொழிபற்றதினறி நினறனனபரனுமனறே - பிரபஞ்சமெல்
 லாக தோன்றினைறொடுங்கப் பிரபஞ்சசத்திற றுணபற்றுதலின
 றி, அதிப்பற்றிய வானமாவ்ளோடே தானகநியமாகப் பர ன
 நாதியே நினறன னென்றிதன பொருள்

கற்றனாற்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
 ன்றல்போல வென்றது சிவன பிரபஞ்சத்தையினனபடி யுண
 டாகவேணியென்று நினைத்தபொழுதுண்டா யல்லாதபொ
 மு தில்லைபாத்லுக்குத்திட்டாகதம்.

சாககிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடுக்க முற்றதுபோலவென
 றது சத்தா உதயுத்தா பிரவிருத்த ரவசரங்களிற் சத்திகள ன
 பிவிபதகயானதற்கு மந்தர்க்கதமானதற்கு திட்டாகதம்

தடிதகூ தகூபு காஸெ — ஸசிவ்யாவ்யகி வெ
 உறுகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—௧—

சிவசங்கற்பத்தான மாயையில் விகாரமாய்ச் சிவனுக்கு
 விகாரமின்றிப் பிரபஞ்சத்தோற்று முறைமைபை விரிக்கின்றார்.

கற்றனாற்பொருளுஞ் சொல்லங் கருத்தினிலடங்கித்தோ
 ன்றும் பெற்றியும்-முனபடி ததுப் பழகிய சாதிரிச் சொல்லனு
 பூதி பொருளனுபூதிகள் புத்தியிற் சூட்டிய வாசனையொடுங்கிக்

சுஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கண்ணொழுததிரையபு முகலிய காரணத்தில், திரும்ப அந்தவாசனை களம்பி மதியினினைவு வருவிக்க, நினைத்தவரு வுயிர்த்தனை வி மனத்தி விசுகிக, சூரகுறைவாககிற் சொல் முறைநோற்ற, மதிமணிவிளகனமலர்ந்த சிற்சத்திபிற் சொல்லனுபுதி பொருளனுபுதிகள பிளறேற்றுமுறைபையும போல,—சாசகிருதி - சாககிரமுதலிப அவதனைகளைநதும்,—உயிரினிற்றிரதொடுக்க முற்றதமபோல—அருவாகி நிமித்தகனாகிய வானமாவிற் பொருநதிய கருவிசளிற் தமோசுணங் களம்பிக்களம்பி றெள்ளமெளள மேலிடமேலிடச சததுவகுணஞ் சற்றே சிறசத்தி மனச்சங்கத பத்தோடு குணநிகுணநி மூவர் முறைமையிற் றேற்றி, திரும்பத் தமோசுண சததுவகுணங்களின் கோற்றுதல் குறைதல் மாறிவர மறைநதம போல,—பரஜா-சிவனும்,—எல்லாவலுகமு முதித்தொடுங்க - சகல காரிப பிரபஞ்சமுற்று ம மாயிற் றேற்றி யழிப, அந்தப் பிரபஞ்சத் தோடு,—அனதே - அநாதியே,—பற்றொடு பற்றினிற் - உனது சத்தியாகிய சொரூப காரணத்தினது சத்திப சங்கதபத சொழிலாகிய சணனிதிச் சொரூப சமடநதியாய் நின்று, கடத்தொடுதொடுகனைகொடுபிடித்த தண்டசககிராதி கடத்தி னசைதர் றெழிற் சம்பந்திபோற் சமபந்தியணி,— நின்றனை - வியாபித்திருப்பன

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

கரணங்களாகிய சாககிரமுதலிப வவத்தகள் ஆன்மாவிலொடுங்கித் தோனதும்வழி ஆன்மாவும் அவக்கைப்படத் தடக்குறுதல்போல,முதல்வன எல்லாவலசமூத் தனபாலொடுங்

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். ச அக்ஷ

கியுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதுகாரமென்னும் அவகதைப்பட்டுத் துடகருறுவோனாயும், கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனாபமாய்ப் புத்தித்தவத்தை பொட்டிநின்று ஆனமபோதத்தினகன் ஒடுங்குத நோன்றும்வழி அவவாணமபோதம் அதுபற்றித் துடகருறவாறுபோல, ஆண்டுத் துடகருறுதலினறியே நின்றனனென்பதாம்.

எனநூநினையாகுகொள்க

சாண்டிக கருத்தென்றது உயிருணர்வை

பற்று முகனிலைதொழிற்பெயர்

இவைமூன்று செய்யுடானும் மண்ணினினைமேமருவிடு மென்றது தடைவிடைகளாற் றெறித்துநாத்தப்படடது

இயைபுபற்றி இதனைமுனைவைததார்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

நிருவிகாரியா யிருக்கிற கதநா சிருட்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலையுஞ் செய்யுட்தது அவனுக்குப் பாரமாகாதோவென்ற ஆசைகன சொல்ல, அவனை மறுத்து மேலருளிச செய்குரா

கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்றும் பெற்றியும்- கற்கப்பட்ட சாதகிரங்களிற் சதசமும் த்தமுமிரண்டும் ஆனமாவினுடைய வறிவிலையொடுங்கி யுண்டா கிற முறைமையும்,—சாக்கிராதி யுபிரிவிற் பிறக் கொடுக்கமுற்ற தம்போல - சாக்கிரமுதலான அஞ்சவத்தைகளும் ஆன்மாவினிடத்திலேதோனறியொடுங்குகிற முறைமைபோல,—எல்லாவும்

கழு முதித்தொடுங்கப் பற்றெடுபற்றினி நினைநன் பரணும்
 னறே - அந்தக் கர்ததாவுந தனனூலே எல்லாப பிரபஞ்சமுந
 சோன்றி யொடுங்குமபடி தான கூடிநிற்கயிலேயுட தனகொரு
 பணியநின்ற முறைமை; ஆனமாவின்றிவிலே சததார்ததவக
 றொடுங்கித் தோனறுகையிலும் நினைவுமாதிரி மொழிந்து அந
 தறிவுகொரு பாரமற்று நினராப்போலவும், ஆனமா அஞ்சவத்
 தைப்பட்டு அவததை நீங்கி விழிததவிடதது அநத வவததையி
 னுககு நினைவுமாதிரிம மெய்யாயப் பயனிலையானூற் போலவு
 ம, காததாவும் சிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற மூன்று தொ
 ழிலையுஞ்செய்க்ச செய்சேயும் அவனுககுப பாரமநின்ற முறை
 மையும இததனையது

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம் “நோக்காது
 நோக்கி கொடித்ததனறே காலத்திற், முககாது நினறுளத்திற்
 கணயுறைய-னுககாதே; கண்டநனவுணவிற கண்டகனவுணர
 க், கண்டவனி வீற்றினமுங் கட்டு” எனனுமது கண்டுகொளக.

சிவ-போ, க - ஞ, ச-செ

இதனூற் சொல்லியது, காததா சிருட்டி திதி சங்காரமெ
 ன்கிற மூன்று தொழிலையும செய்யுமிடததது தனககு பாரமந
 னினறு செய்வனென்னு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதி - கரணங்களானூடிய சாககிரமுகலிய அவத்
 தைகள்,—உயிரினி லொடுக்கமுற்றும் பிரந்ததம்போல - ஆன
 மாவின்னெடுங்கித் தோன்றும்வழி யானமாவும்வத்தைப்பட்டுத்
 தொடக்குறுதல்போல,—பரணும் - முதல்வனும்,— எல்லாவுலக

முதிததொடுங்க - எல்லாவுக்கும் தனபா லொடுங்க்யுத்பப,—
பறறொடுநின்னன - தானுமதுபற்றி யிலயம போக மதிகார
மெனறு மவததைப்படடுத தொடசுருதுவோலுகியும்,— கறற
நூறொருளுஞ்சொல்லுங் கருத்தினிலடங்கி - கற்றகற்றநூ
ற பொருளுஞ்சொல்லும வாதொருபமாய்ப் புத்தித்ததுவத்
தை பொடடிநின் றுனம போகத்தினகண் ஒடுங்கி,—தோ
னறுமபெற்றியும்போல - தோனறுமவழி யவ்வான்ம போத
மதுபற்றிதொடகருளுத வாறுபோல — பற்றித்திற்றி நின்ற
னன—ஆனடுத்தொடகருதுதலினறிபே நின்றன நென்பகாம.

இனவமுன்று செய்யுளானு மனனிநின்றே மருவிடுமென்ப
தனைத சடைவிடைகளாற்றெரித்தனர்த்தபபட்டத

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புத்த நவத்தையிலொடுங்கின வானமாககண் மீளவுக்
தோனறுவா னேனென்று சொல்ல,
மறுத துணர்த்துகிறார்.

உயிரவை யொடுங்கியபின்னு முதிப்பதென் னா
ன்பாலெனன்ற, செய்யுறு மலத்தின்குளு சிதைந்த
தே தென்னிறச்சித்தத், தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்
காரணங்கிடகும், பயிறரு காரியம்பின் பணடுபோற்
பண்ணுமீசன. (கஉ)

(இ - ள்.) உயிர பரமேசுரன் சன்னிதியிலே யழிந்தபோ
வை யொடு ன வப்பிரபஞ்சமு மானமாக்களு மறித்தத்
ங்கிப் பின்னு மு தோனறுவ தென என்று கேட்குறாயாகில்,
திசெப்ப னரன
பா லெனவில்

சகூஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூழம்.

செயிருறு மல குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவமலக்
த்தினுகும் காரணமாக வுண்டாகாநிற்கும்.

சிதைந்த தே ஆறு லானமாககளுக்கு மலங்களுக்கு ம
தெனனில் பிவில்லாதிருக்குமாயி னந்தச் சங்காரந்த
ணநிற் சங்காரப்பட்ட தேவென்று நீ சொ
ல்லீல?

சித்தத் தயர் ஆனமாவினது ஞானக கிரியைகளை சீவி
வொழி காரியங் படுக்கின்ற காரியருபவகளழியும்
களழியு ம

காரணங் கீட காரியத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட காரண
க்கும மழிபாது நிற்கும்

பயிற்று காரிய அந்தக்காரணங் கிடசகையாலே யந்தக
ம்பின பண்டு காத்தா செய்யத்தக்க காரியங்களை மீண்டு
போற் பண்ணுமீ முன்புபோல் இருட்டிகளை யுண்டாக்காநிற
சன. டன. எ-று. (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஜநககாரண முணர்த்துதல்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதெ னரன்பாலென்னி
ல் - ஆனமாவானவைகள் சாவசங்கார காலத்தி லன்னமயம்
ப்ராணமயமலோமயமாகிய கோசத்திரயமுஞ் சம்ஹாரத்தையு
டைய விவையிற்றைச் சம்ஹாரமபண்ணின அரனிடத்திலொ
டுங்கின முத்த னெனலுது திருப்ப வற்பத்தி சொல்லுந் கா
ரண மேதெனின?— செயிருறு மலத்தினுகும் சிதைந்ததே

செனின் - சூற்றமாகியவாணவமலரீங்குவதே மோகூடம், மலரீங்காமற நனுவாதி யுபசம்ஹார்ப்டுகையாற சிவனுடன்கூடியிருநதஞ் சிவானுபவம விளங்காதது காரணதசினுற புநருற்பத்தியாகவேண்டியது, ஆமபொழுது கோசுத்திரயமு நாசததை யடைகையா வெவ்வா னுண்டாமெனிச?—சித்தத தயர்வொழிநாரியங்க ளழியுங்காரணங்கிடகம - ஆனமாவி னயாவெனனு மனூனானதை நீக்கு மாயாகாரிபங்கெட்டுக காரணமாகியமாபை சமஹாரகாலத்தினு நிற்குமாகலால்,—பயிரருகாரியமபின பண்டுபொறபண்ணுமீசன - அமமானை மைககொண்டு பூநவமபோலச சங்காரத்திறகுப்பினபுந தனுவாதி காரிபங்களைபரவேஸவரன பண்ணுவனென நிதனபொள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

சித்தசுகம அசிந்துகம தோற்ற மொடுக்கஞ் சாதகிரஞ் சொல்லுமாகலான மாயைநீரேற்ற மொடுக்க முயிரககு மதிக்கப்படாது, சித்துக்குச சடத்தனைமை வருமாதலாலே பாரிசேடததாற் சிவனிடத்திற செப்பவேண்டும, சிவனிடதொடுக்கினால் முதலிடடைநது போகாமற் திரும்பச சித்துதிப்பானெனென ருசங்கத்துப் பரிகரிக்கினரார்.

உயிரவை யொடுங்கிப் பினனு முதிப்பதெ னரன்பாவெனினில் - சிவனிடத்திற சித்துககுத்தோற்ற மொடுக்கம் பிரமத்தில நாராயணப் பிரகிருதியிற பரினச வேதாநதி பாஞ்சராத்ராத்ரீபோல, சித்தநாதிகள செப்பார்கள. பினனெப்படி?—செயிருமலத்தினுமும் - ஆனமாக்ஞுககுத் தோற்றமொடுக்கம் மாயையிற் கலாதித்தத்துவங்க டோற்றி யொடுக்கிக் கட்டவி

ட மோகமுற்ற மல மொருபிரதேசத்தில் நீங்க மறைக்க, அத னால் ஞானககிரியைகள் விளங்க மறைய உபசரிககப்படும விகா ரயினி, ஞானககிரியைகட்குக் கலையினால் விளங்குதல், மல த்தினுன மறைதல், சிததுககு ஜநந மரணம சிவனிமித்த மா தலால் அரணபாலென றுபசரிககப்படடது சடத்துககுச் சி வசங்கற்பததால் விகாரமாய்த் தனதுகாரண ரூபத்திற் காரி யரூப மறைதல், காரணரூப மறையக் காரியரூபம விளங்குத ல், நாச முற்பத்தி, —சிதைந்த தேதெனனிச் - ஹ்வை முதலி ய மலங்களிருக்கிற சங்கரிககப்படட தேதெனிச், —சித்ததத யர்வொழி - மனசிவ மயக்கத்தைவிடு, —காரியங்கழியும்-காரி யப்பொருளொடுங்கும், —காரணங் கிடகும் - முத ஹ்ண நிமி த்தமென்கின்ற காரணத்திரய மிருக்கும் அதனால், — பயிரரு காரியங்களின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன - சிவனிமித்தகார ணால் நின்று போசகபோகங்கியங்களாக முன்பழகிய காரியப் பொருள்களை முந்திய சிருட்டியிற போல முந்தகாரணத்தினி னு துணைக்காரணத்தினுற ரேறறுவிப்பன.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

இனி ஆறுசெய்யுளான் றறுமாகி மருவிடுமெனறதனை வலியு ருத்துகின்றா

ஈரூசுபோல லீறெய்கிய வுலகம் ஈரெய்கியவாரே யொழி யாத மீளவுமவனபானினு தோனறுதல் ஏற்றுக்கெனின ? மலபரிபாகம வரும்பொருட்டுத் தோனறும். அரதேன், மீள வுந்தோனறற்பாலது முனைழிபாது நிலைபெறவே யமையும். அவ்வாறன்றி அழித லெற்றுக்கெனின ? உலரிவினைப்பு ஒழித்த

ற்பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான, அழிந்தவழியும் முனை வினைத்தொடர்ச்சிக்குறியனவாய்த் ததகங் காரணங்களிற் கனமத்தொடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வனென்பதாம்.

ஆகக் கவ்வவர் கனமமெல்லாங் கழித்திடல் என முனைர்க்க் கூறுவாராகவின, அதற்குறியவிபைபு நண்டயுணர்த்தவாராகாரணங்கிடக்கும் பயிறருகாரியமபின பண்டுபோறபண்ணுமீசன எனரார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு

ஏதென்பது ஏற்றுக்கொண்டும் பொருட்டாய் நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவினகண்ணதாகிய இளைப்பு

உழிபவெனனும் வினைபெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்

கது

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத் தியல்பினவைத்துக் கூறியதுகூறலெனனும் வழப்பட்டவுரைத்தார.

நிரம்பவழகியருடை வருமாறு.

—0—

புத்தன உம்முடைய கர்தகாவினிடத்திலே யொடுங்கின ஆனமாக்கள மீளவுந் தோனறுவா நென்னென்றுசொல்ல, அவனைமறுத தருளிச் செய்கிறார்.

உயிரவையொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னில் - கர்தகாவினிடத்திலே யொடுங்கினவானமாக்கள் மீளவுந் தோனறுவேண்டுவானென்று நீ சொல்லில், —செயிருறுமல்குத்தினுமும்—குற்றத்தைப் பொருந்தின ஆணவமலங் காரணத்தார

ஊண்டாகாநிற்கும், — சினைநகதேதெனனிஸ் - ஆன்மாக்களுக்கு மலங்களுக்கும் அழிவில்லையா யிருக்குமாகில் அநதச சங்கார தனவி ல சங்காரப்படட தேதெனறு நீ சொல்லில்,—சித்த ததயாவொழி காரி பங்களழியு ம-ஆன்மாககளுக்கு அநாதிபே ம டைபபையு ணடாகதி மடககுககொனடு நிறகிற ஆணவமலத்தின சத்திகளை நீகுகுகிற மாயையின காரி பமாகிய முபபத்தொரு சத்த வங்களு டழியும்,—காரணங் கிடகுகும் - அநதக காரிபங்களா யு ணடாககப்படட காரணமாகிய மாயை கிடகுகும்,—பயிரருகா ரிபமபின பணடுபோற் டணனுமீசன - அநதக காரணமாகிய மாய்கைக கிடகுகையினாலே அநதச கனமநசளுக கீடான தேகா தீப பிரபஞ்சங்களைக் காத்தா மீணடுமு ணடுபோலே யு ணடாககா நிறபன்

செயிருறு மலத்தினுகுமெனறு புத்தகளை மறுதகற்கும் பிர மாணம சிவஞானபோதம “இலையித்தகனனி விலையித்தகதாம லத்தா விலையித்தவாறுளதாவேணடு-விலையித்தக, சத்தித்தியிலென னி லழிபாதவையழியத, சத்தித்திய மாசியு ராமங்கு” எனறும,ப ர்படச ம எப்பொருளு டனித்தகமென வியமபிசுவையினித்த மில் லத்தகோ வுள்ளதந்தோ வுள்ளிலதானததகோ, செப்பிடினி ல தற்கில்ல தெனறுமீலேச செனரடைவ துள்ளததகே ளுள்ளதெ னறுமுண்—ரா, மப்படி கானுளதிலதா மப்பொருளுககெனனி ளு ளதிலதகாகா வலது முள்ளதகாகா, திப்பொருளுக் கநித்தமீலே பெனறெனதைக் கா—டா பெனிற்றேனறும பொருணினநிய குகுகியாமே” எனறுமது கண்டுகொள்க.

சிவ - போத - க - ரூ, உ - செ.

சித் - பர - செள - மறு, கங் - செ.

இதனாற சொல்லிபது ஒடுங்கிய பிரபஞ்ச மலங்காரணஞ ளுண்டாமெனறும, ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தா ளுண்டானபதைப்

பை நீக்கின மாயாகாரிய மழியுமென்றும், மீளவு மாயா காரண ததிலேநின்றும் பிரபஞ்சத்தைக் காத்தா வுண்டாகருவானென்னு முறை மையையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ராசன - ராஜகியோரூல. — ஒடுங்கியுயிரவை - ஈறெய்திய வுயிரோடுங்கியவுலகம் பின்னும் ஈறெய்தியவாதே பொழி யாது மீளவும்; — அரனபாலுதிபப தென்னெனில் - அரனபா வினது தோன்றுத லெற்றுக்கெனின், — செயிருறு - சூதமபொ ருத்திய, — மலதகினூகும் - மலபரிபாகம் வருசர்பொருட்கு தோனது, — சிதைத்ததெனெனில் - அரநேன, மீளவுந தோன தறபாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையு ம, உவவாதன நி யழித லெற்றுக்கெனின், — சிதைத்தகடாவொழிகாரிபகக ளழியு ம - உயிரி விளைபொழித்ததற பொருட்கு முன்னிலைப்பினைச்செ ய்து நின்ற காரிடக ளழியுமாகலான — காரணம பயிர்ருக் டககும் - அழிந்த வழியு முன்னே வினைத்தொடர்ச்சிக் குரிபன வாய் ததற்குகாரணங்கனிற் கனாததோடு பினைந்துகடக்கின ரு, — காரியார்பின - அகசாரியங்கூடபின்பு, — படைபொறபன் னும் - ஒடுங்கியவாதே யுதிப்பாச் செய்வென்பதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாராத்திரியமது காதநா திருத்தியஞ் செய்யுமி டத்த விகாரியாகாரோ வென்ன, அவிகாரியெ ன்று திருடடாகமீட் டினாததகரூா.

தேறறுவித் தளித்துப்பின்னுந் துடைத்தரு டொ ழில்கண்மூனறும், போற்றவே யுடையனீசன புருகந த டுஉ

து விகாரமென்னித, சாமயிய கதிரோனிதகத் தாமரை யலருங்காந்தவ, காறயிடுவ கலைநீருங் காந்திடுவ காசி னிகக்கே. (௩௩)

(இ-ள) தோற ாசரனே சிருட்டமுதலிய மூன்று கிருத் துவித களி தியங்கியுஞ் செயதந் குரிபனை நெல்லா ததுப பிள ராறுவ கொண்டாடத்தகக மகிமையையு னுந் தடைதரு டையன். டொழில் மூ னம போற்ற வே யுடையீச ன

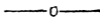
புருத்தது வி விகாரியாவென்று நீசொல்லில்? அவன் காரமெனவில்? விகாரியல்ல, அவிகாரியே! அஃதெனபோல வெனவில்?

சாறிய கதி இந்நப பூமியினக னனே யவிகாரியாகி ரோனிதகத் தா ய வாதிதகன சனனித்யிலே குரியகாத ம மையலருங் கா சலிடையுமிழாநிற்கின்றது, முகுளித மான நதவ காறநிடுவ முறியல்லராநின்றது, சலமானது மண்ணின கலைநீருங் கா கனனே ஈவறிச செல்லாநின்றது, இந்நமு நதிடுவ காசிசிக றையிலே காத்தா வவிகாரியாப்பினது பர கே பருத்ததை நடத்துவான் ஏ - று (௩௩)

உரமை முறையுமை

இந்நகுப்பிரமாணம் விசுவசாரோதகர மெனவறித

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மெல் சிவ னிர்விகாரியென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்றுவித்தளித்ததுப் பிணனு தடைததருடொழிந்க ண்மூனறும் போற்றவேயுடையீசன புருத்தது விகாரமென

யில் - ச்ருஷ்டி திதி சம்ஹாரமெனகிற மூன்றகருத்தியத்தையு
மீஸவரணபண்ணுவாளுகில் அவனுக்கு விகாரமுண்டாயிறொ
ன்று சொல்லின, —காசினிககே சாற்றி பகதிரோனிற்கத தாய
ரையருலருங் காநகங்காறறிடுங்கனலை நீருங்கரநதிரும்-ஆகிதந
னிரவிகாரியாய் நிறக, விவவுலகினசட் டாமரையானது விகசிங்
கும், சூரியகாநகமான தகநீனையயுமிழும், நீரானது சுவறிடு
இப்படிபேபாலச சிவனிரவிகாரியாய்நிறக விபிரபருசநானு
விதமாக வவனசநிதிமாததிரததில் காரியடபிமெனவறிக

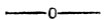
தடி—கூ - யொகெ—அஜிந வெஷாயாம் ஸந்தியெ
ஸ—பகாஸகூ| தயா ஸந்தியிரெ—ண விஷயாத்வி
லப சிவ . உகி . சுந—சூ—வி - யொகூ—ஸுசி ஸம்ஸ
ஸ—கூ—படி—வொயெ ஸஜாநகெ - காநிவிசு ப்ரு
கி—ப—பு—கி தயாந—பூ—ந ஜாத—விசு | ஸா ம வெ
ஷா நகூ—கூ—ஸு த—மெஸஸு நகளயதஃ ||

காரணயலருமெனறது - சவகோசமாயி நகநமாயை சிரு
ட்டகாலசதிவ தனுவாதிவிகாச மாதலுக்குச திட்டநகம

காநகமனலேபுரிமுமெனறது - கனமம ஸந்தி காலத்திற ப
லோதயமாதலுக்குத் திட்டநகம

நாசவறுமெனறது - சக்காரகாலத்திற் பிரபருமொடுக்கு
தற்குத் திட்டநகம.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

சிவன் கிருத்தியகருத் தானுலும் விகாரியல்லென்று வி
ளம்புகனறா.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தருள் தொழில்
 கள் மூனாம-சிருட்டி திதி சங்காரமென்கின்ற மூன்று சீருந்
 திபககையும, சொல்லாமல் சித்திக்ரும திரோபாவானுக் கீரக
 மென்கின்ற விரண்டு சீருத்தியங்கையும, — ராசன - சிவன, —
 போற்றியேயுடையன - பன்னாசுந்ருரியன. — புருநத்துவீகார
 மெனவில - குலாலாதிசன்குப போல முனவிருந் முறைமை
 விட்டு கேடுரு முறைமை யாருதலாகிய விகாநிவநத்தெ
 னவில், ஆஹிஸில், — சாற்றிய கத்திரோவிந் கத தாபனாமலரும
 காநதவநாற்றிடுவ கனலை நீருங் கநநதிடுவ காசினிககே-உலகத
 தினகணனே காரணமாகக் கழிசகபபட்டருரியன முனவின
 ரமுறைமையி விடுக்க கமல மலரும, சூரியகாநதக் கல்லுத் தா
 னும அசைவற்றிருநது அகசினியைக்கசுரு, காசினிககே யென
 வினனுமெடுத்துப் பூமிக்குள்ளே நீருளுசவறும

நீர்சொன்ன துபகருத் திட்டாநதமன்று, சூரியனுக்குக்
 சமலமலரக்கடவது, காநநகானலைக் கசகக் கடவது, நீர் நில
 த்திலே சுவநகசடவது என ஒரு சங்கற்பமிஸிலை; காரியம் நிகழ
 ச்கண்டோம, இதுகொண்டு பூசங்காததா, பிரசீருதிகாததா,
 காமங்காததா, காலங்காததா என்கின்ற வாதங்கள வநது
 லாவ; புத்திமான சாததாவைபதபொய்யாப்த தூரம போ
 யிற்று சததிபம். நீசொல்லியது சூரியனுக்குக் கமணசககற்பத்
 துவாரததினற் கமலவிதாசாதி சங்கற்ப காரியமாமென்று கா
 ணுகலால் வேறுமாறில்லை

கடகாரியம் நீருமிதகலிலே குலாலனுக்கு விகாரமுண்டெ
 ன்றீர், சகத்காரிய நிருமித்தலிலே சிவனுக்கு விகாரமில்லையெ
 ன்றீர், சேகனப்பொருளக் னீரண்டி. லொனறி லுமசகு பட்ச
 பாத்தமேன்? சத்தியமே நீசொன்னது. கடவிகர்தியிலே குலா

லதுல சரீர விகாதி காரணம், குலால துலசரீர விகீர்தியிலே குலால குசுகு ரசரீரவிகாதி காரணம், குலாலகுக்கும சரீரவிகாதி யிலே விகாதியில்லாத குலால சிறசததி யசலுங்கற்பமேகாரணம் அவவிடத்தும் விகீர்தியில் விகாதியுள்ள பொருள காரணமெனவில் அநவஸகைவரும் குலாலதுல குசுகும் சரீரவிகாரித துவாரத்திலே குலாலனுக்கு விகாதி சொனமே, சடசாகூாதசத்தி சரீரத்திலிலையெனபதே பரமார்த்தம்.

சிருஷ்டியாவது சாததுவிக குணதிகத்தாற் கர்த்திரு சங்கற்பத்தால் முத்தகாரணத்திற் காரியப்பொருள வெளியாதல்

திதியாவது ராசக குணதி கத்தாற ரேற்றிய அந்தநசப பொருள அநதநத்ததொழிலி லமைநது முத்தகாரணம் பற்றுக நின்றல்.

சங்காரமாவது தாமசகுணதிக்கத்தாற் தனது தனது தொழில்களை விடபி முத்தகாரணத்திற் முழுமுகைசல்.

திரோபாவமாவது மிகுதியும் நிகதிமகாயபோககிப்பொருளியுமிது நனகென்று நமுவாதிருத்தல்

அதுககிரகமாவது பாசலீரி சிவத்தவ விலக்கமென வறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒருகடவுண் மூன்று தொழி விடையரூது செய்வானாயிற் பாரமெய்தி விகாரிபாவானபோலுமென்பார்க்கு, அஃதில்லையெனபது; தனசகிரிபமுத்தொழில் செய்யுமதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினவைத்து அறியப்படுமெனபதாம்.

காசினிசகென்பது உருபுமயக்கம்

இவையிரண்டு செய்ளானும் புதகர்மதம்பற்றி யாசங்கித் துப பரிகரித்தா றாறுமாகி மருவுவித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட் டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

— 1 —

பஞ்சராத்திரி இந்தக் கிருத்தியங்களை உமமுடைய சாத சா செய்யுமிடத்து விகாரியாகாடு வென்றுசொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்க்குறா

சோறறுவித தளித்தறப்பினனாக துடைத்தருள தொழில் கணமுன்னம போற்றவே யுடையனிசன-பிரபஞ்சத்தைச் சிரு டடித்துத் தித்தித்தரு சங்கரித்தரு செய்யிற விநகக் கிருத்திய வுகள மூன்றும் நீர் சொல்லத்தக்கதாக உமமுடைய காததாவுக கு அநாதியே யுண்டாயிருக்கில்,—புருத்தது விகாரமெனலில் - ஆனமாககளைப்போலே காததாவுக்கு விகாரமுண்டான தெ னறு நீ சொல்லில்? இந்தத் தொழில்களைச் செய்கச்செய்தேயு ம விகாரங்களி லகப்படடால், அநென்போல வெனனி?—சாற றிய கத்தோவித்தக சாமரையலருக காததங்காற்றிடும கணலை நீ ருந் காந்திடுவகாசினிககே - சொல்லப்படட ஆதித்தன சன்ன தியிலே தாமரையானது அவராநிக்கவும், சூரிய்காந்தக் கல்லா னது அக்சிவிபை யுமிழாநிக்கவும், சலராணது சுவராநிதகவும், இந்தப் பூமியிலே மூன்று தொழிலும் ஆதித்தனலே தொழிற் படுகைச் செய்தேயும் ஆதித்தனககு விகாரமில்லா திருந்தாற் போல; காததாவு மூன்சொல்லப்படட கிருத்தியங்களைச் செய்கச் செய்தேயும் விகாரமற்றிருப்பன.

இந்தக் கிருத்தியங்களைச் செய்கச்செய்தேயும் கர்தகாவுக்கு விகாரமில்லை யெனபதற்குப் பிரமாணம். திருவண்டப்பகுதி, “படைப்போற்படைக்கும் பழையானபடைத்தலை-காப்போறகாகருங் கடவுள்காப்பவை-கரப்போனகரப்பவை கருதாக-கருத்துடைககடவுள்” எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது கர்ததா கிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற மூன்று கருத்தியங்களை யுடையொக்கச்செய்தேயும் விகாரமற்று நின்பனென்னு முறைமை அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

ஈசன் - ஒருகடவுள்,—தோற்றுவித்த தனித்துப் பின்னாகுடைத்தரு டொழில்கண மூன்றும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னு மிதுதியைச்செய்விக்கின்ற விமழத்தொழிலுள்,—போற்றவேயுடையன் - இடை-யருது செய்வாறாயின,—புருத்தது விகாரமெனின - பாரமெய்தி விகாரிபாவான் போலுமென்பார்க் கஃதிலலைபென்பது,—சாற்றி பக்திரோளிதக - யாவராணும் புகழப்படுகின்ற ஞாயிற்றி னசகந்திக்கண,—காத்தங்களைக்காற்றிடும் - சூரிடகாநதக கல்லினகணெருப்பைக்காலச்செய்தலும்,—தாமரைபலரும் - தரமரையலரச் செய்கலும்—காசினிகரு - பூமியினகண,—நீருங்காநதிடும் - நீரைக்காநதிடச்செய்கலுமாகிய தனக்குரியமுத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகாரமெய்தாத ஞாயிற்றினைவைத்தறியப்படுமென்பதாம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்தப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவித்ததிடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

திருவுமது.

உரைத்தவித் தொழிலகண்மூன்று மூவருக் குல
கமோத, வரைக்கொரு வறுககேயாகடி வைத்ததிங
கெனையெனினில், வினாககம லத்தோன்மாலு மேவ
லான மேவினோகா, புரைநதி காரசத்தி புண்ணிய
னணலாலே. (க.சு)

(இ-ர) உரை நூகாகக ளித்தொழில்கண் மூன்று மூ
தவித் கொ வருகரு முரிதெனறுசொல்லச சிவனுக்கே
ழிலகண் மூ யிமமூன்றுவகைக் கிருத்திமமென்று வரை
ன்று மூவருச கு யறுத்துக் கூறியதெனனைபென்று நீசொல்
லக்கோத வரை லுசுருயாகல்?
த தொருவனு
கேயாககி வைத்
ததிங கெனனை
யெனினில்

வினாககமலத் மேலான சிவனுடைய வதிகாரசத்தி, பிர
சோனமாலு மே ம விஷ்ணுகளுக்கு அவனுடைய வேவலி
வலான மேவி னுலே பொருநதி யவரவர் கிருத்தியங்களை
னோகா புரைந ச செய்வாரகாள். ஏ - று.
ததிகார சத்தி
புண்ணிய
னலாலே

அதிகாரசத்தியாவது, முக்குணம்மிகையாகிய வாமை பி
ரமாவையதிட்டிககை, சேடடை மாயனை யதிட்டித்துக் கிரு
த்தியங்களைச் செய்கை.

உம்மை என

ஏகார மீறற்சை.

இதற்கு விசுவசாரோத்தரமும் வாய்விய சங்கதையும் ச
வசசக்தமு மெனவறிக. (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சிவனுடைய வேவலாற் பிரமவிஷ்ணுக்கள இரு
ததியங்களைப் பண்ணுவாகளென்பதனாதல்.

உரைத்த விதத்தொழில்களமுன்னு மூவருக்கு நகமோத வ
ரைத்தொருவனுக்கேயாகக் வைப்பதின கென்னையெனவில் -
சொல்லாநின்ற சிருட்டி திதி சங்காரமென்னு மிமமுன்னுந்
தியமும் பிரமவிஷ்ணு நுத்திரா மூவர்க்கு முலகத்தார் சொல்
ல, பிரமாதிகளைக்கே யொருவற்கே மூன்றுத்தியமு மிவவிட
ததுச சொல்லுவானெனின, — வினாககமலத்தொன் மாலு
மேவலால் மேவினோர்கள் - கமலோற்பவனும் விஷ்ணுவும்,
[உமமையினாலுஞ் சந்நிதியோக விசிஷ்டகையினாலுங் காலநுத்
திரனும் இமமூவரும்] சரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய வேவலினு
லித்தொழில்களைப் பொருந்தினபேர்கள் அஃதெங்கெனின
ன, — புரைத்ததிசாரசத்தி புண்ணியனென்னலாலே - புண்ணி
யனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய வதிகாரசத்திபானது, பிரமாசி
ருட்டிக்கவும விஷ்ணுவிரணிககவுங் காலநுத்திரன் சங்கரிக்க
வும பொருந்துகையலே, † அயோதஹத்தியென்ற்போல சிவச
த்தி யிவர்களை யிட்டித்தசசெய்கையா லிவர்களே செய்ததெ
னப்பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தி லந்தர்ப்பா
வமெனவுறிக. சிருஷ்டிகாலத்திற் சரீகண்டபரமேஸ்வரர்

பிரகிருதியிற் குக்குட்சிருட்டியைத் காழுண்டாக்கிக் தூலகிருட்டியாதிககுத் தம ததிகார சததிபைப பிரமாதிகளிடத்திற்வைத்த, ஸதுலமாயிருக்கற சிருட்டிஸ்திதி சவகாரங்களைப் பண்ணுவிப்பர்.

† இருமபு சுடுகிறது.

தடி-கூடு சூழ்திடுவ-பாராணெ — யஜா ஜபா ஜமகூஸூஷா விரிணி; பொவகொவாஸி; | ஸாஹத-ரா காஸா-பூராவொ நஜஸூவெல விநாகிடு ||

அல்லது உம், பிரமவிஷ்ணுரக ளதிகார சததிக்குத் தக்கபு ளணிமதைப்பண்ணப் பெற்றவாட்டுண ஞானமவாககமா கச சொல்லவாகன. அதற்கு வேதாகமங்களில் பஹ-விரோத முண்டு அஃதனநியு யிச்சாதகிரததினம 'நவநதநிபதமேகநாதனை நடிப்பன' எனபதற்கும் விரோகமாதலால் பிரமாவினிடத்திற் கிரிபாசத்திபதிநது கருமபிரதானமு ஞானபிரதானமுமாயிருக்கு, விஷ்ணுவிவிடத்தினை ஞானசகிரியைகள் சமானமாட்ப்பதிநது ஞானகருமசாமயிபமாயி நுகும், காலநுத்திரவிடத்திற் ஞானசத்திபதிநது ஞானே பிரதானமாயிருக்கும். சிவனமாயாதீதா. பிரமாதிருஷ்டிகந பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணுபாலனம் பண்ணுவா, காலநுத்திரா சவகாரம பண்ணுவா ஆகையாலவாகன சாஞ்சனராகலிற் பிரகிருதியிற் குணத்திரததையதிஷ்டி தகுக்கொண்டிரமா ன்டவர் ததி னாயிருப்பர்கள்

தடி-கூடு - ஸூஷாணஜய வகி-ஸூஷா ஹ விஷ்ணுஷியாவொ || ஸாஹதாஸெ ஜய-ஜஸூஷா ஸா கூரா ஜஸூஷாஸூ; | ஊகி .

வந்து பேதமில்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மியத்தினு
 னும் ஸ்தாக தாரதம்மியத்தினுணு கிருதசிய தாரதம்மியத்தி
 னுணுமபேதமாய் குருசிஷ்ய நியாமமாகவுரு சுவாயி பூதய நி
 யாயமாகவு நடப்பதுண்டென நிகனபொருளா.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

சிருட்டி திதி சங்காரங்களை பிரம விஷ்ணு காலாக்ஷினி ரு
 தநிர லியாசருககு + சொல்லியிருக்க மூனறுதெழிவூர, சீர் க
 ண்டமூரத்திககு + சொல்லிய தெனனைபென? அதற்கு உத்தரமு
 ரைகநீனரூர.

உரைத்தவிதமொழிபில்கள் மூனறும மூவருக குலகமீமாத-
 சிருட்டி திதி சங்காரமெனகிற கிருதசிய மூனறும, பிரமவிஷ்
 ணு காலாக்ஷினி ருத்திர லியாசருக குலகருசொல்ல,—

வரைத் தொருவனுக்கேயாகக் கைத்த திங் கெனனை யெ
 னனில் - குணமதய நிலையராயும், பிரகிருதி யககிர நிலையரா
 யும், இராகாத நிலையராய் மிருககினர, ஸ்ரீகண்டமூரத்தி யொ
 ருவருக்கே நியமித்துச சொல்லிய தேனெனில்? முறைமை
 யிற சொல்லுவாம.

பிரகம மகாசிருஷ்டி காலத்திற் பரசிவன சுததமாயையி
 னினறும பொருட் பிரபஞ்சரு சொதபிரபஞ்சமுமாயிருககு
 ம சுத்தத்தவமஞ்சையுரு சுததாததுவவாசிகடகு + சிருஷ்டித்
 ததில் புவனகுகள குசகுமேகங்கள் தூலகேகங்கள போகநிய
 ப்பொருளக ளிவைகளைப் பொதுச்சித்ப்டாசப் பணண்ப் பொரு
 த்தி, சுத்த சுததாசுதத வசுததாத்துவ வாசிகளெல்லார்க்கு

ம் வேறுவேறு நாதமாகிய பரதேகங்களைச் சிறப்பாகப்பண்ணிப் பொருத்தி, அநகப் பரதேகத்துக்குள் ளிருக்கும் பிரணவகலா பஞ்சகருபமாகிய சிவகத்தவ மஞ்சையு யிருக்கப் பண்ணிக் காத்த, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாநதரத்தினு சிலதேகாங்களை யுஞ் சங்கரிப்பர்

பின்னநத மஹாசிருட்டி காலத்தி லநகதேசுரர் அசுத்த மாயையினினதும் புவனககொத்தாயுஞ் சுகருமதேககொத்தாயும் இருவகையா யிருக்கின்ற கலாதிபிருதிவி யநக தத்துவங்களை யுந் தூலசீரங்களை யும் போகயப் பொருள்களையும் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக்காத்த, மஹாப்பிரளயத்தின் முற்று மவாநதரத்தினு சிறி து தேகங்களை யும் ஸ்ரீகண்டாதித தவாரத்தினுலுந் தாமாயுஞ் சங்கரிப்பர்

மதயம சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீமத ஸ்ரீகண்டருதரர் பிரகிருதியினினதும் புவஞ்சாரக ரொத்தமாதிரிமா யிருக்கின்ற குணதி பிருதிவி யநக தத்துவங்களைப் பொதுவாகப் பண்ணிப் போக்சியப் பொருள்களைத் தூலதேகங்களைப் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காத்த மத்தியமப் பிரளயத்தில் முற்றுஞ்சங்கரிப்பா

அவரதேவலால் குணநிலையர்களா யிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுகளும், பிரமாண்டத் துணைநிலையர்களாயிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுகளும், குணதிபிருதிவி யநக தத்துவங்களிற்றுலதேகங்களை யும் போகக்யப்பொருள்களையும் பொதுசிறப்பாகப் பண்ணிப் பொருத்திக் காப்பார்கள பிரதமபிரளயத்தில் ஸ்ரீகண்டரேவலாந் நமதிருப்புத்தகொடங்கிச் சுவர்சகபரியநதஞ் சங்கரிக்குங் காலாக்கினிருத்திரரே அவாந்தரத்தும் பிரமாண்டத்துட் லேசரீரங்களோடு போகயப் பொருள்களைச் சங்கரிப்பர். ஆதலால், —

புண்ணியன் - பரசிவாறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவஸூயிருக்கு முனசொல்லிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,—

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே - பரசிவஸிடத்தினின்றும பரசிவனுச கொத்திருக்கும் பிரகிருதிகாரிப சிருஷ்டியாதி கிர்த்தியிபு செய்துஞ சாமாததியம பெறலாலே, அவனோவுதற்காததா,—

வினாகமலத்தோன் மாலு மேவலான் மேவீனோர்கள் - காலாகனிருத்திரரோடு பிரமவிஷ்ணுகக ளியற்றுதற காத்தாககள் ஆதலால், அவரொருவருக்கேயாகவைத்தது அதுவனநி

புண்ணியன் - ஸ்ரீம தநந்தேசுராறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தமாயச சிவஸூயிருக்கும் பிரமாண்டத்தூட் சிவலோக கைலாச மேருசுகர நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரன்,

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே-ஸ்ரீம தநந்தேசுரரிடத்தினின்று மநந்தேசுரருக கொத்திருக்கும் பிரமாண்டத்தூட் பிரமவிஷ்ணுமுநலோகங்கு நிகரஹாறுக கிரகம டண்ணுஞ சாமாதியம பெறலாலே அவனோவுதற காததா

வினாகமலத்தோன்மாலு மேவலான் மேவீனோர்கள்-பிரமாண்டத்த தளநிலையராகிய காலாகனி ருத்திரரோடு கூடியிருக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்க ளியற்றுதற காத்தாககள். அது வனநியும்,

புண்ணியன் - பரசிவாறுக்கிரகம் பெற்றுப் பரிசுத்தராய்ச் சிவஸூயிருக்கும் ஈசுரத்ததுவ நிலையராகிய ஸ்ரீகண்டபரமேசுரன்,

புனாதத்திகார சத்தி நண்ணலாலே-பரசிவஸிடத்தினின்றும பரசிவனுச கொத்திருக்கு மநந்தேசுரரோடுகூடி மாயா

காரிய சிருட்டியாதி திருத்தியஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியம் பெறு
ஸ லே, அவர் ஸ்வயமாயுங் குணநிலைப் பிரமாண்டநிலைய வீரு
ஸ்ரீகண்டத்தவாரதகிலையு மேவுதற் கர்தரா,

விநாயகமலதசோன மாலை மேவலான மேவீரோர்க்கு-கு
ணததுள பிரமாண்டத்த ளிருவகைய பிரமவிஷ்ணுக்களு மி
யற்றுதலு காத்தாக்கள;

இடபடி ஸ்ரீகண்டத்த திரியம பிரேரகம், காலாக்ஷினி ருத்
திரேரோடு பிரம விஷ்ணு சதுட்டயம பிரோரிடம் எனவறிச

பாசுவ நேவுதற்காதரா, அநநேசாதிசோடுகூட ஸ்ரீ
கண்டத்திரியம பிரமவிஷ்ணு சதுஷ்டமெல்லா மியற்றுதலு
காததாவாயிருக்கும்

* இயவிடத்தது ஞானபிரசாதர் ஈசு-ஈசு-வது செய்யு
டகளை வைத்து, ஈசு-ஈசு-வது செய்யுட்களை ஈசு-ஈசு-வதாக
அரைத்து உரைபாடம் சுறியிருக்கின்றனா அது சிருஷ்டியா
திக்களைக் கூறி அதன்காரண முணாதசவேஸி மென்பதுபோ
லு.

சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

— 0 —

அமனமாலிருவரும், புண்ணிய விசேடக்கான முகல்வனு
டை-ய அழிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையாரன்றி அக்
கொழிந்தருசு சுதந்திரரல்லராகலான, முதல்கொழிலுஞ் செய்தற்
குறிய சுதந்திரமீதுமாக யொருவனுக்கேயுண்டென்பகாம்

நல்வினைக்கண் வாழ்காளின்மாலயஞ்சி" என்றார் புடை
துலாசிரியரும். வேதம் புராணம்இதிகாச முதலியவற்றிற்கும்

இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரக முதலிய வறறுட் காண்க.

வரைநது வரைதென வலித்தது.

புரைததவென்னும் பெயரெச்சததகரம் விகாரத்தாற்றொ சுகது

புரைதகல உயாதல்

நிரம்பவகிழயருணா வருமாறு.

—0—

மேலும் பஞ்சராத்திரி இருத மூன்றுதொழிலும் பிரம்மா விட்டுணு உருத்திரன என்கிற மூன்றுபோக்கு முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்ல, சிவ ஹ்ருவனுமே செய்வானென்று சொல்லுவா னேனென்றுசொல்ல, அவனை மறுக தருளிச் செய்கிறார்.

உரைத்தவித தொழிலுகள் மூன்று மூவருக குல்கமோத - சொல்லப்பட்ட விததக கிருத்தியங்கள் மூன்றும பிரமமாவுக கும விட்டுணுகுகும் உருத்திரனுகும் உள்ளதென்று ஞாதாக சர் சொல்ல, - வரைததொருவனுக்கேயாகக் கைப்பதிவகென னேபென்னில் - இருத மூன்று தொழிலுஞ் சிவஹ்ருவனுக்குமே யுள்ளதென்று நீர் நியமித்துச் சொன்ன தெப்படிபென்று சொல்லுகிறாயாகில், சிருட்டிதி யிரண்டும் பிரம விட்டுணுக்களு கஞ்ச் சிவன கற்பித்த வகிகாரமாகையால், மூன்று தொழிலுஞ் சிவனுக்கேயுள்ளது அதெங்ஙனே பென்னில், - விரைக்கமலத் தோன்மாலும் மேவலானமேவினோர்களபுரைத்ததிகாரசத்திபு

ண்ணிய னண்ணலாலே - மணம்பொருந்தின தாமரைப் பூவிலே
 இருசுகும பிரம்மாவும் விட்டுணுவாக கர்த்தாவினுடைய வேவலி
 னாலே தனதாங்கிருத்தியங்களைச் செய்கிற வவாகள், பொருநத
 பபட்ட புவனங்களிலுண்டான ஆளுஞ்சுத்திகளை அநாதிய
 தம்பிராஜா பொருந்தி நின்று அவரவா கிருத்தியங்களை செய்
 விக்கையினாலே, அவர்களுட்கு ஒரு முத்தனமையிலை, சிவனுட
 கே யெல்லா முத்தனமையும

வதைதொருவனுக்கே யாககியென்பதற்குப் பிரமாணம்
 திருவாசகம் - சதகம் "ஆயனா மறையவனு நீயெயாத லறித்தி
 யா னிபாவரினுங் கடையனாய், நாயிச்சின னுதலையு கோசக்ககண்
 டு நாத்தே நானுனககோ ரனபனெனபே, னுயினே னுதலாலா
 னநிகாண்டா யடியாராதாயிலையே யனநிமற்றோ, பேயனே
 விதநானுன பெருமையனதே யெம்பெருமா னெனசொல்லிப
 பேசுகேனே" என்றும், பரபட்சம நாரணனயனைன்று மய
 னும் நாரணனையின்றுங், காரணவொருவருக்கங் கொருவர்தா
 மிருவருக்கும, வாரணமுரித்தவனளல் காரணெனநுமன்றத,
 தாரண முரைககுமபககத் தவாசனா மடைநதாரனதே." என
 னுமதுங் சண்டிகாளக.

சித - பர - பாஞ - மறு, ஏ - செ.

"விராககமலத்தோன் மாலு மேவலால்மேவினோர்கள்,
 ரபுரைததகிகாரசத்திபுண்ணியண்ணலாலே"என்பதற்குப் பி
 மாணம் திருப்பாட்டு "பாராழியட்டம பகையால் நலிந்தா
 ட்டவாடி, பேராழியான திடாசண்டரு செய்தவாபேணி, நீ
 ராழிவிட்டே நெருசிடங் கொண்டவாகுப, போராழியீநகபு
 கழும் புசுமுற்றகனதே" என்றும், திருவாசகம் - சதகம். சாவமுண
 னுட்டககன யேள்வித்தகர்தினுநஞ்சமஞ்சி, யாவவெந்தாரபெ

ன் தவிதாவிடுகும் மவரவர்க்கே, மூவொனதே யெம்பிராடுநி
மெண்ணி வினனூ ஸடுமணமேற், தேவொனரேயிறுமாந கென
னபாவந திரிசுவரோ.” என நூர், கிருததோனோக்கம. “ பங்கய
மாயிரம் பூவினிலேரர் பூசகுறையத, தங்கணிடநதரன சேவடி
மேற் சாற்றுநலுந், சங்கரனெயிரான சங்கரமாந் கருளிப
வா, நெங்குமபரணநந தோனோக்க மாடாமோ ” என நூம்,
திருச்சாமல் “ சலமுடையசலந்தரனந னுடநடிநதநல்லாழி,
நலமுடையநாரணந்கன தருளிபவாரொனனேடி, நலமுடைய
நாரணநந னயனமிடநநரணடிகுடி,முலராகவிடவாழி யருளின
னகாண்சாமலோ.” என நூம், பரபட்சம், “ சீவனகலசனன
ம்போலச சிலயந நறுசுததமாலைத, தேவெனதே யுகங்காகக
ச்சுவேச்சையால் சனிதகானெனநர், பூவனபின படைக்கமாட்
டா தரணடிபோற்றவேதக, கோவநதுமுசுத்திந்ரோன நிச்சிரு
ட்டியைககொடுதநல்கூறும்,” என நூம்,வானங்குழமண்ணுமெல்
லாமாயனே கதகாவென்பாய், தானஞ்சுஞ்சலந்தரனந னுடல்
கீடைசக்கரத்தை, யானஞ்சுமாடுவானபாந் பெற்றுல்களிகத
வார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாநு சங்கரன காப்பேமா
கும்,” என நூம், அஞ்சியனநரிதாடுட வசரரைகருமரடுவே,
துஞ்சிவிதகொருபெண்ணுலே தாருகனுடறுணிபித, தஞ்சிட
ப்புறந்தியூட்டிச சலநதரனுடல்கீனடோச, நஞ்சுனை யுண்மண
ரோ நாயகனுலகங்காததான.” என நூம், துங்கனடுகொளக

சித் - பாரு - மது, சு - க - உஉ - செ

இதனாற் சொல்லியது சருவசிருட்டியில் மூனறுகொழி
லும் சிவனே செய்வென்றும், பிரம விட்டுணுக்களுடைய
சிருட்டியுந் திதியுந் சிவன்கொடுக்க வவர்கள் செயவார்களு
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உரைத்த இததொழில்களமுனதும் - சொல்லம்படு மிம்மு
 த்தொழில்களுள்,—மூவருகருலகமோத - மூன்றுகடவுளு மியற்
 றுமென வுலகரு சொல்லாநின்பவும்,—வரைத தொருவனுக்கே
 யாகிவைத்ததிரு கெணையெனவில்-வரையறுத தொருகடவு
 ளுக்கேமுத்தொழிலு ளுசுதநதாமென்ப தெனனை. அனி?--விரை
 யகமலத்தோனமாலும்-வாசனைபொருந்திய கமலத்தினகணுணா
 ளுனராயன மாலாரிருமரும்,—புண்ணிய நண்ணலாலே - புண்
 ணிய விசேடததான,—புரைத்ததிகாரசத்தி - முதல்வனுடைய
 உயர்ந்த அதிகாரசத்தி,—ஏவலான மேவ்ளோகா - அயனதே
 வலாற பெற்றுடையாரணறிச் சுதநதிரரல்லா ஆகலான் முத்
 தொழிலும் செயதற்குரிய சுதநதிர மீறுமாகி ஒருவனுக்கே
 யுண்டென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமறு.

இறுதியாக காலநகன்னி லொருவனே யிருவரு
 ன்த, முறுதியி னின்றொனனி யிறுயிதா னுண்டாகா
 தா, மறுதியி லரனையெல்லா மழித்தலா லவானி
 ன்ணும், பெறுதுநா மாககநோககம் பேரறி கரணத்
 தாலே. (௩௫)

(இ-ள்) இறுதி எல்லாரு மொடுங்கிய சங்கராகாலத்தி
 யாக கால லே சிவனொருவனுமே யுான்.
 ி தன வி
 லொருவனே

இருவருந்தமு உம்முடைய சிவனைப்போல விவ்விருவரு
றுதியி வினமுறொ ங் காத்தாவாய்ச் சங்காரப்படார்க ளென
னவில் னில்?

இறுதிதா ளு அப்பொழுது ப்ரக்ருதி மடபி மழிகிற முத்
ண்டாகாதாம தினசங்காரமும், மாபைமட்டி மழிகிற மத்
திமசங்காரமும், நாதமடபிமழிகிற மகாச
ங்காரமுமாக இவை மூவிதமான சங்கார
முண்டாகமாட்டாது;

அறுதியி ளர இம மூவிகமான சங்காரத்தையுஞ் சிவ
னே யெல்லா மனே சங்கரிககையால்
ழித்தலால்.

அவளு வின அநதக் கர்த்தாதானே மேலுஞ் சிருட
ணம பெறுதநா டியுந் திதியு மவ்விருவரையு மதி—டித்துக
மாக்க நேரககம கொண்டு கருத்தியங்களை யுண்டாககாநிற்
பேரதி கரணத் தன். எ - று

தாலே.

உதிகரண மெனபதநு லதிடடித்து நடத்துவனென வ
றிக

இதற்குச் சுவாயம்புவத்திலும் காந்தபுராணத்திலுங் கா
ண்க. (௩௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதவுமத

இறுதியாங்சாலந்தன்வி லொருவனே - மஹாப்பிரளயத்
தீந் பரமேஸ்வர ளொருவனே நிற்பன. [சங்காரத்திலுந் பிரம

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். ௫௧௭

இம்முன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திமத நிராகரணம், அம்மதத்தின விஸ்தாரம பரபக்ஷத்திற் சொல்லிவேறாம கண்டு, கொள்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் மகாப்பிரளயத்தில் பரசிவமொன்றுமே பதிக னுக்குட பாரிசேஷிககுமென்று படிக்கின்றார்.

இறுதிடாவ காலநனைவி - மகாமபிரளயத்தில்,—

ஒருவனே - பரசிவனொருவனே, பதிகளிற் பாரிசேஷித்து நிற்பா,—

இருவருந தாமுறுதியி னினரொணவில் - பிரம விஷ்ணுக்கருளினும், (காணெபது பவுராணிகமதப் பழக்கத்திற் படித்தது) சிவசாஸ்ததீயத்திற்கு அநந்தாதி அதிகாரகாத் தாககளினையருந்தமதுகருத்தியங்கனோ டிருந்தாராகளாகில்,—

இறுதிசானுஷ்டாகாதாம்-மகாமபிரளயம் வாராதாகும். ஆதலால்,—

அறுதியில் - அத்திதிகால முடிவில்,—

அரனே-பரசிவனே,

எல்லா மழித்தலால் - சிவதத்துவமுகற் பிருதிவி தத்துவ பரியந்தம் பிரபஞ்சமுற்றுஞ் சங்கரிபித்துச சங்கரித்தலால்,—

அவனால் - அந்நிப்பரசிவனால்,—

பேரதி கரணத்தாலே—“அதபத்யுரதிஷ்டாகம்” என்று ஸ்ரீ மண் மதங்காகமவசனத்தால் தாதான மியத்தினால் அந்நிப்பரசிவனுக்குப்பெரிதா மிருப்பாடுஞ் சத்திகரணத்தினாலே தானே.

கூக அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

திரும்பவெடுத்தகூடடுக.

பேரதிகரணததாலே-பேரதிகரணத்தினின்று மென (மே
ற்றுமைமாறுக) “நிதயாதிஷ்டேயஸூரிணி” என்று பவுஷ்கரவ
சனத்தினுற் பரிக்கிரக சத்தியாதலா லகதப் பரசியனுக்குப்
பெரிதாயிருப்பாருஞ் சத்தமாயையினின்று சிவதத்துவ மஞ்
சுக்கும)

இன்னும்-இனிமேலும்,—

ஆககநோக்கம் பெறுதும்—சுருட்டி திதிகளைக் காண்
போம

திரும்ப வெடுத்தகூடடுக.

பேரதிகாரணததாலே - பரிக்கிரகசத்தியினுல் அநதப ப
ரசியனுக்குப் பெரிதாயிருப்பாரு மிபற்றுதற காந்தாவாகும்
அநததேசரனுலேதான.

திரும்பவெடுத்தகூடடுக

பேரதிகரணததாலே - தாதானமியத்தினு லந்த வநதே
சுருக்குப் பெரிதாயிருப்பாரு மநதவநதேசரசத்தி கரணத்
தினலேதான

திரும்பவெடுத்தகூடடுக

பேரதிகரணததாலே - (பேரதிகரணத்தினின்றுமென யே
ற்றுமை மாறுக) பரிக்கிரகசத்தியினுல் அநதவநதேசருக்கு
பெரிதாயிருப்பாரும அசத்தமாயையினின்று தானேகாலத
த்துவமாதிராய்ப் பிருதியி தத்துவமந்தமாலுச தத்துவங்களு
க்கு,—

இன்னும்,—

ஆககநோக்கம் பெறுதும்-திரும்பச் சுருட்டி ஸ்கிதிகளைக்
காண்பாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சங்காரகாலத்தில் ஏனையிருவரும் தத்த மாற்றலோடு நிலை பெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதவினமையான, அக்காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லவென்பது பெற்றும். அல்லது உம், சங்காரகாலவுடனொனப்படுவோன, சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன். அப்பெற்றியனாகிய சங்காரகாலவுடனே வேறுசங்கரிப்பாரில்லை யாகலான முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சிநிறைல் பெறப்படுதலானும், ஒடுங்கியவகங்கட்குப் பெரித்தோராதாரம் அவனையாகலானும், ஒடுங்கியவகங்கட்கை மீளாத் தோற்றுத்தற்கும் நிறுத்துத்தற்கும் அவனையுரியனென்பது நானே போதருமென்பதாம்

அறுதியிலரென்னும் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறிப்பவாறு

இன்னும் மீளவும்.

ஆநாரமஅதிகாரமென்பன ஒருபொருட்களவி

பேரதிகரணமென விசேஷத்தார், முதற்காரணமும் அதிகாரமாதலுண்மையின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் சடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருத்தமானுபற்றியும் பரிசுரித்த, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனானே பஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிசுரித்தவாறுமாயிற்று.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

சிருட்டிகாலத்துக்குப் பிரமாவும் திதிகாலத்துக்கு விஷ்ணுவும் சங்காரகாலத்துக்கு உருத்திரனுமாகத் தந்தாவ் சிருத்தியங்களைச் செய்கறது கண்டிருக்கச்செய்கே, மூன்று காலத்துக்குஞ் சங்கார காததாவேயுள்ள தியாங்கனங் காணப் படாதென்ற பாருசராததியை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறா.

இறுதியாங்காலத்தனைவி லொருவனே - சங்காரகாலத்தனனிச் சிவன் ஒருவனுமேயுள்ளன. காக்கிறவனிருக்க காவலழியுமோ¹ ஆகையாலே,—இருவருந் தம் முறுதியாய் நினருரெனில் - அந்தச் சங்காரகாலத்தினும் பிரமம் விஷ்ணுக்க ளிருவருந் தங்கன பலத்தினாலே அழியாமல் நிற்பாங்கொன்று நீசொல்லில்,—இறுதிதானுண்டாகாதாம் - சங்காரமென்கற கருத்திய முண்டாகிறது நோக்கவில்லைபாம் ஆகையா லவர்களையும் அவர்கள் கருத்தியங்களையும் அழிப்பன. கருத்தியங்களை யழியாமல் கருத்திய காத்தாகக்கூடிய மழித்தால்,மேல கருத்தியமுண்டாம்படி யெப்படி யெனில்,—அறுதியிலரையெல்லா மழித்தலா லவனாவினனம் பெறுது நாமாக்கம் நோக்கம் - அந்தச் சங்காரகாலத்தில் சிவனே சருவத்தையும் சங்கரிகையினாலே அந்தச் சிவனாலே மேலும் சிருட்டி திதியும் நாமெல்லாரும் பெறத்தக்க துண்டாம். சங்காரசர்த்தாவாலே சங்காரமொழியச் சிருட்டி திதியுண்டாம்படி எப்படிபெணில்,—பேரதிகாரணத்தாலே - இந்தக் கருத்தியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க மேலான வதிகார சத்திகளைத் தனக்கு கருவிகளாக வுடைவயனாகையினாலே.

இதற்குப் பிரமாணம் முன்னின்ற திருவீருத்தத்துக்கிட்
டபிரமாணங்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனும் சொல்லியது சங்காரகாலத்தில் பிரம விஷணுக்
களையு மவர்களுடைய திருத்தியங்களையு மழித்ததும் தானொரு
வனுமேயாய் நிற்பனெனறும், சிருஷ்டிகாலத்திலே அவர்க
ளையும் அவர்கள் சொழிக்களையு மு ள்டாசகுவ னெனறும், துதி
காலத்தி லவர்களுடைய வதிகாரதசையுஞ் சங்காரகர்த்தாவே
கொடுப்பானெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

இறுதியாங்காலநகனவில்-சங்காரகாலத்தில்,—இருவரு
ந்தம்முறுதியி லின்றொணவில்-ஏனையிருவரும் கத்தமாற்றலோ
டு நிலைபெறுவாராயின,—இறுதிகா னுண்டாகாதாம - உலகஞ்
சங்காரமாக லின்மையா னககாலத தவவிருவருமுளரல்லவே
யெது பெற்றும்,—அறுதியி லரணே எல்லாமழித்தலான-அல்ல
துவுஞ் சங்காரக் கடவுள எனப்படுவோன சிலவற்றையொழித்
துச் சங்கரிப்பானல்லன அப்பெற்றிய னாகிய சங்காரகடவுளை
வேறு சங்கரிப்பாரி லலைபாகலான முழுதஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒரு
வனே-அவ்வொருவனே என்கிறிற்றல் பெறப்படுகலானும்,—பே
ரதிகரணத்தாலே - ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரிபதோராதா
ர மவனே யாகலானும்,—ஆககனோசக மவனாவின்னும் பெறுது
ம்-ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுதற்கு நிறுத்ததற்கு
மவனே யுரிப னென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

இவையிவ்வாறு செய்யுளானு ட பவுராணிகர்த்தப்பற்றி நிக
ழும் கடாயை முறைபே யாகமவானவைடற்றியும் பொருத்தமா
றுபற்றியும் பரிகரித்தது மேலதுவலியுறுத்கப்பட்டது.

இதளுனே பாஞ்சாரத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்ததொழில் னென்னபயனைக்கருதிச் செய்

கியு னொன்றனை நோக்கி யுணர்த்துகுறார்

சொன்னவித் தொழில்களென காணந் தோற்றவெனின, முன்னவன வினையாட்டென்று மொழிதலு மாமுநிகரு, மனனிய புத்திருத்தி வழங்கவு மருளான் முன்னே, துன்னிய மலங்களெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே. (௬௬)

(இ-ள) சொன இக்கருத்தியங்கள் கர்த்தாவா லுண்டா
 ன வித்தொ க்குக்கைக்குக் காரணமென்னென்று நீசொ
 ழில்கொன ல்லில்
 னகாரணந் தோ
 றவெனனிச்

முன்னவன வி அந்தக்கர்த்தா வொருப்ரயோசனத்தை
 னையாட்டென்று க கருதிச் செய்பாதிடியாலே யவனது லீ
 மொழிதலுமாம் லைபென்று சொல்லப்படும்.

இவ்வினையாட்டுச சிறுபிள்ளைக ளாடபோலப் பலத்தைக்கொ
 டாதோவெனனிச்?

உயிர்க்கு மன அவனதருளா லான்மாக்களுக்கு நிலைபெ
 னிய புத்திமுத்தி ற்ற பராபரபோகங்களைப் புத்தித துக் கொ
 வுழங்கவு மரு லைதற்பொருட்டும், அநாதியே செறிந்ததின்
 ளான முன்னே ற மலங்களை யொழிக்கையின் பொருட்டும்,

துன்னிய மலங்க மோட்சத்தை யடைவிக்கைக்குக் காரண
 னெல்லாத து மெனறுஞ் சொல்லலாகும். எ - று.
 டைப்பதஞ்சொ
 லல்லாமே

இதற்குச் சுவாயம்புவ மெனவறிக. (௩௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிருட்டியாதி சூக்ஷ்மகிருதசூயங்கட் கேதகூடல்.
 சொன்னவித தொழில்க னென்னகாரணந தோற்றவென
 னில் - கீழ்சொல்லிப்போக சிருட்டியாதிபஞ்சகிருதசூயத
 தையும் பண்ணுவதான கிரிபை நிர்விகாரிபாண சிவனுடைய
 சத்தித்தவாரா வு னடாகவேண்டிய வேதுவேதென்ன, —மன
 விபவியாக கருளாற்புத்திமுத்தியழங்கவும் - அநாகியே யாண
 வாதிபாசங்களைப் பொருத்த துக்கக்கிற வான்மாகசளுக்குக்
 கருணையினுண மாயையினி னறுங் கலாதிக்கீயுண்டாகி யாண
 வசத்திக்கீ பேகதேசநீக்கிப் போகததையு மாணவமாயைக
 னையுரு சாவாணமலூக்கி யதனு மோ க்ஷத்தையு வ கொடுப்
 பத, (உமரை யெண்ணும்மை) ஆகிற்கந்த சாவுக்குப் பிரயாசமு
 ண்டாமெனின? இல்லையென்பதற்காக, —முன்னவன வினையாட்
 டென்று மொழிதலுமாம் - மூன்றுபொருள்களுஞ்சுன் முகதி
 னபொருளாகப் பதியினுடைய லீலாமாததிர மென்று சொல்
 லலுமாம் (சொல்லலுமாமென்றது சநந்திராததிரத்திற்கீருத்தி
 யமுண்டாணபது கருத்த) நித்தியமாகிய வாணவமாயைக
 னிற் சத்திசமுக்கங்களைச் சிருட்டிகாலத்தி லுண்டாகிச சங்
 காரகாலத்தி னொடுக்குவ ரென்று கீழ்ச்சொல்லிப் போத்த,
 இவ்விடத்தக காரணங்களை நீக்குவ தென்ற தெவ்வாறெ
 னின?—ஆங்கேதுன்னிய மலங்கனெல்லாத தடைப்பதஞ்சொ

௫௨௪ சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ல்லலாமே - அச்சத்தினை நீக்கினதுபோல வநாதியே யான்மனைவை நெருங்கியிருக்கிற வாணவமாயைகளையும் வடையற நீக்குவர்.

துடைப்பதும் எனறவும்மையாற் பக்குவான மாக்களிடைத்திற்பாசங்களையெல்லா நீக்கியு மபகருவானமாக்களிடைத்திற்பாசங்க ணிற்கையாற் பாசங்களுடைய நித்தியமுகவ கெடா தென்பது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியிற் சந்மமுத்திப்பிரசங்கம வரும்.

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

சிருட்டி முதலியசுருத்தியமேதுநிமித்திப மியற்றுவதென் னப் பலம இரண்டி திருவிருத்தத்தா லிசைக்கினரார்.

தோற்ற வெண்ணகாரணமென்று கூட்டுக.

வினையாட்டினபது சிலாகருத்து.

இது வெளி-பொருளா

சிவஞானயோகியருவை வருமாறு.

—0—

சங்காரகடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களைச் செய்கற்குக் காரணம் யாதெனில், “கா ததம படைத்தங் கருந்தம் வினையாடி” எனபது முதலிய திருவாக்குகள் பற்றி ஒருசாரார், அததொழிற்குக் காரணம் வினையாடற் கருக்தென்பர். ஒருசாரார், “ஐயாரீ யாட்கொண்டருளும் வினையாட்டி, ஐயவார்களுய்புரி வகையெல்லா முய்க் தொழித்தோம்,” எனபது முதலிய திருவாக்குகள்பற்றி. வினையா

யாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ் சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாடடென்பதபோல, அததனை யெளிதிற்செயப்படுதலை நோக்கியேயாகவின அகசருததும் உயிரகடகுப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும பதமுததிரசனம, முத்திகாலத்ததீயிபேறுங் கொடுதகற்பயத்தெனபா அவவிருண்டு தம்முன் முரணுமையான் உயிரசன்மேற்சென்ற கருணையே ஆண்டைக்குக் காரணமென்பதாம்.

மொழிதலுமெனமுமமை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணுமை

வழங்கவுமெனமுமமையோடு இபைதற்கேற்பத் தடைப்பதாகவுமென ஆககசசொல் வருவித்தரைகக

அருளாலென்பதனை மேலுங்கூட்டுக.

காரணமெனையெனசு கடாயினுர்க்குப் பயன்கூறிவிடுத்தல் செடபுவமுவராம் போலுமெனின, ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவும்தடைப்பவும் வைத்த அவவருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகவின. அற்றியினும அதுககரகமொழித கொழித்ததொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற்படுகதது தயருதுத்தவனவாகவின, அவற்றைச செய்வது அருளாமா நியாங்குணமெனின? அதற்கனறே வருஞ்செய்யு னெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தத் தொழில்களை என்ன பயனைக்கருதிச் செய்கிறார் உம்முடைய கர்த்தாவென்று புத்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி 'மே லருளிச்செய்கிறார்.

சொன்னவித தொழில்களென்ன காரணத்தோற்றவெனவில் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிகலுமாம் - அந்தக கர்த்தகாவினு - ய சிருவிளையாட்டென்று சொல்லுமாம். ஆயி னுமமுடைய கர்த்தகாப பாலபாபபேபாலப் பயனற்ற காரிடரு செய்வானே வெணில்? காத்தா அப்படி பயனற்ற காரியஞ் செய்பான். அதெவ்வனை யெனில்?—உயிர்க்கு மனனிப புகதி முதலி வழங்கவு மருநால் முனை துணவிய மலங்கெல்லாம் துடைப்பதுகு சொல்லாமே - தன்னுடைய காருணணியத்தினாலே ஆனமாககருகு நிலைபெற்ற போகமோகூலகளைக கொடுக்கைகருகு, இதுவுமனி அநாநியே சகசமாயிருக்கிற மலங்களைப போகருகைகருகு காரணமாகச் செய்தானென்று சொல்லாம, பெரிபோர்க ளப்படிச் சொல்லப்படுகையால்.

முன்னவன விளையாட்டென்றது இந்தத் தொழில்களைச் செய்யுமிடத்துப பாரமறநினை ரெளிதாகச் செய்தெனக கொள்க. இத்தருப பிரமாணம் திருவெம்பாவை “ மொய்பார் தட்டபொய்கை புகுமுடே ரெனக, கையாற் குடைந்து குடைநதுனகழல்பாடி, யையாவழி படிபோம வாழ்தோங்காண ரழல்போற், செய்யாவெண்ணுடி செல்வா சிறு உருங்குன, மையாத்தடங்கண் மடநதைமணவாளா, யையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாடி, லுயவார்களுயும் கையெல்லா முய்க் தொழில்தோ, மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்” எனறும் “ ஆர்த்தபிறவித தயாடெநா மார்க்காடு, தீர்த்தனை நிலைச் சிற்றம்பலத்தே தியாடு, கூத்தனிவ்வானங் குவலமு மெல்லோமுங், காத்தம்படைத்தங் கர்த்தம்விளையாடி, வார்த்தகையும்பேசி வளைசிறம்பவார்களை, ளாட்ப்பரவகுசெய்ய வணிகுமுணமேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். ௫௨௪

பொய்கைக் குடைநதடையானபொற்பாத, மேத்தியிருஞ்சுனை
 றீ ராடேலோரொம்பாவாய்,” எனனுமதுங் கணுகொளக.

இசுறைற் சொல்லிய காததா தனது காருணியத்தினாலே
 சூனமாக்களை இரட்சிசுசை காரணமாக பஞ்சகிருத்தியளு செ
 ய்தானென்றும்; இது செய்யுமிடதது பாரமற நினறு செய்தா
 னென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சொன்னவித் தொழில்கள் - சங்காரக்கடவு ளிங்கனங்
 கூறிப்போகத தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றககா
 ரண மெனவில்-செயதற்குக் காரணம யாதெவின,—முனைவ
 னவினையாட்டெனறு மொழிசலுமாம “காததும் படைததும்
 கரநதும் வினையாடி” எனபது முசலிய திருவாக்குகளபற்றி,(வி
 னையாட்டெனபது ஐங்குப்பாரஞ்சமதகல் சாதகனுககு வி
 னையாட்டெனபதுபோல) அத்துணை எளிதிற் செய்யப்படுதலை
 நோக்கியே யாகவின அககருசதும்,—உயிரகருமுனனே - உயிர்
 கட்டு பெத்தகாலத்து,—மணனிப புத்திமுததி- தங்குதற்கேது
 வாசிய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுததிகளும்,—துனவிய மல
 ங்கலெல்லா மருளாற றுடைப்பதம் - ரூததிகாலகதள் பொ
 ருசுதிய மும்மலங்களு மருளாநீங்குசலாக்ய லீகிபேரூல்,—
 வழங்கவும் - கொடுததற்பபத்தெனபர்,—அருளாற் சொல்ல
 லாமே - அவவிரண்டிக தம்முண் முரணுமையா னுயிர்கண்மேற்
 சென்ற கருணையே யாண்டைக்குக் காரண மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவனசெய்யும் பஞ்சகிருத்திபமு மான்மாக்க
ஒரு கறுக்கிரகமென றுணாதது கிரூர்.

அழிப்பினால் பாறநலாகக மல்லவர் கனமெல்ல
லாங், கழித்திட நுகரசெய்யகை காப்பது கனமெவொ
ப்பிற், நெழித்திட மலங்கொல்லா மறைப்பருட் செய்
திதானும், பழிப்பொழி பந்தம்யீறி பார்த்திடி னரு
ளையெல்லாம். (௩௭)

(இ - ள்.) அழிப சங்காரமாவது, சுத்தாசுத்தமாகிய மா
பின்ப பா யையிற காரியங்களைத் தத்தவ் காரணங்க
ற்றல் ள் லொடுக்கி ஒருநமரணப்பட்டுத் திரியாம
லானமாகக் கொ யின்பாறறுகை.

அஃதெவ்வனமெனினில்? பகலெல்லாம் வேலைசெய் தினீத்
தவ னிராததினி நித்தினைசெய் இன்பாரு மாறுபோல.

ஆக்க மவவவ சிருஷ்டியாவது, ஒடுங்கியிருக்கிற கருவிக
ர் கண்டெல்லா னையு மந்தவான்மாகக் கொய்யு கூட்டி யவரவ
வ் கழித்திட ர் கனமங்களை யறுப்பிக்க, அவ்வவர் யோ
னிகடோறும புரமுழன்று திரிகை.

நுகர்ச்செய் திதியாவது, அந்தக்கனமலங்களை யேற
கை காப்பது மற் குறையாமற் தத்தம் விடயங்களைப்
பொருந்திப் புசித்துத் தொலைககை.

கனமெவொப்பி திரோபாவமாவது, கனம சாமீப மான்
ற் நெழித்திட மாககளுக்கும் பிறங்ககாலத்தும் பரிபாக
மலங்க கொல்லா மாண மலங்களினது வீரிடத்தைத் தடுத்தல்
மறைப்பு

அருள் செய்தி அதுக்கிரகமாவது ஆன்மாக்களுக்குக்காணவ
தானும் பழிப் முதலிய குற்றத்தைப் போக்கி ஞானத்தை
பொழி பந்தமளி க்கொடுத்தது கீட்டை யடைவிப்பிக்கை
௫

பார்த்திடி ன இந்தப்பிரபஞ்ச கிருத்தியங்களும் விசா
ருளேயெல்லாம். ரிக்க லதுக்கிரகத்தின பொருட்டாம். ஏ-று.
இதற்குச் சவாயம்புவமும் மிருகேந்திரமு மெனவறிக. (௩௭)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—o—

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையிறை கிருத்யங்களைப் பண்ணு
வரென்ற தெங்ஙனம், சமஹாரமும் மறைப்புக் கிருபையோவெ
னின? அதுவு மாமென்று கூறல்.

ஆக்க மவவவர்கள்மெல்லாங் கழித்திட-கிருஷ்டியில் தனுக
ரணதிகளை புண்டாக்குவது அவ்வானமாசகள் பண்ணிய கன்ம
மெல்லாம் புசித்ததுக் கொலைப்பதற்கு--காததில் துகரச்செய்
தல்-ஸ்திதிபண்ணுவ தய்வககனமங்களைப் புரிபிக்கிறதற்கு,—
அழிப்பினைப்பாற்றல்-சங்கரிப்பது சநந மரணத்தினுற் சசலாவ
ஸ்தையிலுண்டாகிய விளைப்புக்கக் தததுவங்கமெல்லாமொடு
க்கி யானமாக்ககளைக் கேவலாவஸ்தையிற கீடத்தகின்றது,—

தடி-கூம் ஔமெம்ஓடி — ஹொமஸொயநஜாக்ஷிவ்யு
கூசுகா கரணஸம்ஸு யுத ஹ்வாஹ் கஜாகஜெ வி ஸூஜா
யாவதிஷ்டெத || ஹவிநாம் ஹயவிஹாநாப வஸ வ-ஹ
தஹிஹிதாயதஃ || ஸ்வாவாவஸொநஜாவொஹெயுகி .

மறைப்புக் கன்ம மொப்பின் மலங்கமெல்லாக் தெழிந்
திட - இராதானம் பண்ணுகிறது கன்மசாமியத்தின் மல

ங்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவதாகையாற் கண்மசாம்ய மாம
 ளவுங் கண்மபலத்திலே னேடபுதத்வாராமற் புசிப்பிக்கும்படி
 கருக் கண்மசாம்ய மான்பொழு தத்திரோதான சததியே யது
 ககிரக சததிபாம்,—

தடிஊக் தவெசுவு — பரிணாயதீதாஸுரொ
 ய ஊக் காஹிஹிஷா | யெஜாஜீ-ஹநஜாயெ-த தடிந-ஊ
 மூஹிஹிஷா ஹ-ஹகி.

அருள-ஹதுக்கிரகம பண்ணுகிறது ஜுனமாவக் குபாதியாயு
 ள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவித்தித துவாரா ஸ்வஸ்வரூபமா
 னசசினானநாபிவிபகதியாகருவது,—பழிப்பொழி-ஹகையா
 ற சங்காரம்பண்ணுகிறது நாமதகுணமென்றும், மறைக்கிறது
 ளுசனமென்று, பஞ்சராத்திரி சிவதுஷணகு சொல்லுகின்ற
 கைத தவிர்,—பார்த்திஹற் பந்தமகீடெல்லாச் செய்திதானு ம
 ருளே-விசாரிகருக் காலததுக கலாதி தததுவங்குளினு லான
 மாகக்ரஹ பந்திக்கிறது மக்கலாதிபந்ததைச் சங்காரகாலத்
 தில் விடுவிப்பதுங் கருபையினுறசெய்யுங் கருத்திடமென் நித
 னபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

அழிப்பு - சங்கரித்தல்,—இன்பாற்றல் - பூமியின் கண்
 னே சரீரேத்திரிபங்களோடே சநமரணங்களிற்ஹிதல் பிரி
 தல், சுவர்க்கநரகபூமிகளிற் போதல் வருதல் மூதற்ஹிழிங்க
 ளான வருத்தோய்வுதீர்த்தல், சத்திருன்றிய மாயைச்சூத் திரு
 ம்பச் சாமர்த்திய மூண்டாக்கலுமாம், கண்மபாக நிமித்தரு

மாம்.—ஆக்கம்-திரும்பச்சிருட்டித்தல்,—அவ்வவர் கன்மமெல்லாங்கழித்திட - பிரளயத்திற் பக்குவப்பட்ட அவரவா கன்மங்கள் மூற்றும் மலபரிபாகத்திற்கு நிமித்தமாய்ப் புசிப்பித்துத் தொலைக்க,—காப்பது - திதிசெய்வது,—றுகர்ச்செய்கை - கன்மபலத்தைப் புசிப்பித்தல்,— மறைப்பருள செய்தி தானும் - மலபாகம் வருமபொருட்டுக் கன்மபலபோக்கியப் பொருள்களிலமிழந்துநலாகிய திரோபாவகாததியமும், தீசைபு பண்ணுநலாகிய அநுகிரக இருத்தியநதானும்,—கன்மவொப்பிவ்-மலபரிபாகம்வர வரும் உபகாராபகாரகன்மபலசமத்தில்,—மலங்கனெல்லாந தெழித்திட - மலமாயா கன்மங்களை நீக்கிச் சியத்துவத்தை விடக்க, திரோபாவ கிர்த்தியதநாற் கன்ம சமத்துவம் வருவித்தல், அநுகிரகநிரத்திபதநால் மலம் நீக்கிச் சியத்துவம் வருவித்தல் எனப்பொருள்கொள்க பழிப்பொழி முதல் பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஒடுக்கந தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும்; முறையே இன்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுதலான மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழிப்புமாறு அனை றுகர்வித்தலும், கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை மூதீர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான். ஐத்தொழி ளுமருட்செயலேயாகலின, இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலையொழிவாயாக வென்பதாம்.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈன் டைத்தொழிலென்றன் ம லுள்ளும். பிறவெனின், ஆகாது; மறைப்பையு மருட்டியும் நிலை வி

அதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்
அமையுடைமைபற்றி ஈன்டைந்தொழிலென்ற ராகலின்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், சங்காரககடவுள் செய்யுள்
தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாததிகர்மதமும், வீண்
தொழிலென்னும் மாயாவாதிகள மதமும், தன்பொருட்டென
னும் பரிணாமவாதிகள மதமும்பற்றி ஆசங்கததப் பரிகரித்து,
மேலத சிறப்பிக்கப்பட்டத

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

இப்படி ரட்சிக்கிற கர்த்தகா சங்கரிப்பானென்றும் பு
த்தன்சொல்ல, அவனை நோக்கி மேலு மருளிசெய்க்குறார்.

அழிப்பின்பாற்றல் - சங்கரிகிற காமத திரூலே அலைப்
புண்ணு மானமாகசனை இளைப்பாற்றும்படி சிந்திநா எவையிற்
றை நீக்கவிட்டு வைக்கிறது அப்படியிளைப்பாற்றிவிடாமல், ஆன்
மாக்கள் துகதததையறுபவிகக மீளவுஞ் சிருஷ்டிப்பா நெனெ
ன்னி?—ஆகக ரவ்வவர் கனமமெல்லாங் கழித்திட - சிருஷ்
டிக்கிறது, மலம் சங்கராசபடியாலே மலநீங்குகைக் காரணமாக
ஆன்மாககளுக்கூத தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுத்தக்
கன்மத்தைத் தொலைத்தல். அப்படி சிருஷ்டித்தாற்போல ம
லதகைப் பாசும் வருத்தினது சிருஷ்டியிலே கூட்டிக்கொள்ளா
மல் கெடுங்காலந் திதிபென்று நிறுத்துவா நெனென்னி?—
துகரச்செய்கை காப்பது - ஆன்மாக்கள் செய்தகன்ம யிருதிகா
யிருக்கையிலுநே, அந்தக் கன்மம் புசித்தத் தொலைப்பிக்க
வேண்டி இரட்சித்த. இப்படிசெய்யிற் கர்த்தா மறைப்பிப்பா
நெனென்னி?—கன்மவொப்பித்தொழித்திட மலங்களைப்போ

மறைப்பு - திரோபவிக்கிற அந்தபாகத்தைப் புசித்தக் தொலைப்பித்தக் கன்ம வொப்பிலே மலங்களெல்லாம் போக அதுக்கிரகமென்றது என்னில், — அருளசெய்தினானும் பழிப்பொழிபந்தம்விதி - அதுககிறக முறைமையானும் சூத்திரத்தைப்பொருத்தியிருக்கிற பாச பந்தங்களைப் போககி முத்திரெறியைக் கொடுக்கை இதவொழிந்து முனசொல்லப்பட்டயை அதுக்கிரக மல்லவோ வெனவில்?—பார்த்திடி லருளையெல்லாம் - பார்த்துமிடத்தியனுக்கு நிகிரகமன்றி முன சொல்லப்பட்ட நாலுகாரியமும் அதுக்கிரகமென்றே சொல்லப்படும்.

இந்தக் காரியமும் அதுக்கிரக மென்றதற்குப் பிரமாணம் தத்துவவிளக்கம், “கன்மந்தனைக் கனிவிககுங் காழிடிரான் கருண, பணமைப்படுகொழி நிலைதொகுத்த, வினமையிழந்த வொளிப்புத் துயாநினை நெறித்தலென்ப, வன்மைபடாநிலைமை பெரியோனாக கமைந்தனவே.” எனஹுமதுங்கண்டுக்கொள்க.

இதஹற் சொல்லியது ஆன்மாக்களை யிரட்சிக்கை காரணமாக கந்தகா பருசுகீர்த்தியங்களைச் செய்தானென்னு முறைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

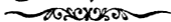
—0—

அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது, — இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும், — ஆக்கம் - தோற்றமாவது, — அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் - அவரவர் கன்மங்கழியு முகத்தான, — கழித்திட - மலபாகம் வரச்செய்தலும், — காப்பது - நிலைபாவது, — துக்கரச்செய்தல் - கன்மங்கழியுமா ததனைதுகர் வித்தலும், — மறைப்பு - மறை

ப்பாவது—கன்மவொப்பின் - கன்மவொப்புறவித்தது—மண
 ங்களெல்லாந தெழித்திட - மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அரு
 ள - அருளாவது,—பந்தம் வீடு -பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய வுது
 திப் பயத்தன வாகலான,—பார்த்திடின - பராவுமிடத்து,—
 எல்லாசெய்திதானு மருளை - ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயா
 கலின,—பழி-பொழி - இவற்றுட சில மறத்தொழிலே போலு
 மெனப் பழித்தலை ஒழிவாயாக வெண்பதாம்

இவையிரண்டு செய்யுளானும் சங்கராக்கடவுள் செய்யக்
 தொழின் மறமாய்முடிமெனனும் நாத்திகர் மதமும்,கீண்டொ
 ழிலெனனு மாயாவாதிகா மதமும், தன்பொருட டெனனும்
 பரிணமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கிதம பரிகரித்து; மேல
 துகிறப்பிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் பஞ்சகருத்தியம பண்ணுகிற கர்த்தா
 வுக்கு வடிவு யாதெனறு வினவ, அவனை
 நோக்கி யுருமேவி யென்ற விருத
 தயீராக வொரு தொடராக
 வுணர்த்து கிரார்.

அருவமோ ரூபாரூப மானதோ வன்றிநின்ற, வு
 ருவமோ வுரைக்குங்கத்தா வயு வெனக குணர்க்கிய
 கென்னி, லருவமு மரூபாரூப மானது மன்றிநின்ற,
 வுருவமு மூன்றுஞ்சொன்ன வொருவனுக் குள்ளதா
 மே. (௩௮)

(இ - ள்) அருவ உர்முடைய கத்தா நிட்களமோ, சகளை
 மோ ரூப ட்களமோ, இவையல்லாத வெல்லாவயவ

ரூப மானதோ ன்க்ருங் காணப்பட்ட சகலமோவென் றெ
வன்றி நின்ற வு னக்கு நீ ரறிவிக்க வேண்டுமென்று நீ சொல்
ருவமோ வுரை வில்,
க்ருங் கத்தாவ
டிவெனக் குண
ர்த திங் கென
வில்

அருவமு மரு மூங்கூறிய நிரதிகாரியாகிய பாமகத்தாவு
பாருப மானது க்கு நீ முன்னஞ் சொல்லிய மூக்தமுந் திரு
மன்றிநின்ற வுரு மேனியாம் ஏ-று.
வமு முன அஞ்
சொன்ன வெ
ருவனக் குள்ள
தாமே.

உம்மை எண்.

ஓகாரம் வினாவின் கண் வருத்த

இதற்குச் சுப்பிரபேதமு மதங்கமுமெனவறிக (௩௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உபக்கிரமத்திற்குந்தா சித்ருயென அபசம்மாரமு ம
வ்வாறே சமர்த்திப்பதான் மத்தியே பராமர்சை கூறுகண்
றது.

அருவமோருபாருப மானதோவன்றிநின்ற வுருவமோவுரை
க்ருங்குந்தா வடிவெனக் குணர்த திங் கென்னில் - நீ சொல்லு
ங்குந்தாவின் ஸ்வரூபம் அருபமோ ரூபாருபமோ வல்ல தரு
வந்தாடுவ விவனைக் கறிவியுமெனின்?—அருவமு மருபாருப

மானது மன்றிநின்ற வருவமு மூன்றுஞ் சொன்னவொருவனுக்
 ஞானநாமே -முனசொல்லப்பட்ட மூன்றுருபமு மொப்பற்ற
 பறமேஸ்வரனுக்கு லப்போகவதிகாரங்களிற் சுவேச்சையினு
 ளுள்ளநாம, அவன் ஸ்வரூபஞான சிதாநந்தப் பிரகாசமே யெ
 ன நினைபொருள.

கடிகூர் வாதுவெ — ஸிவதகூர் உஹா லெந
 நிஷ்டைகி திகூதிசுசு | லகடை மிஷ்டைனுகி லா
 ளா வு சிகி யொ லு தெ || உஹைஸ் லகடைவிஜா
 கி விபாஸெ ஹவகிவெகி.

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வருமாறு.

இதனாலுங் கந்தநாசரீரியல்லனென்பது சொல்லப்பட்
 டி, சில வாடிகா சரீரியல்லாத கந்தநாவுக்குக் காரியகந்தகிரு
 த்தவந கூடாதென்று சொல்லுவார்களே, அஃகெப்படியென
 று வினாவ, உத்தரமுணாக்கனரா.

இது வெளிப்பொருள்

வினாவின் சீஷனகருத்து இவை —கந்தநா சரீரியோ, அ
 ன்றி யசரீரியோ, அனறிச்சரீரியசரீரியோ, அனறிச்சரீரியசரீரியல்
 லாதவனே; இநத நாலு பகூந்துள சரீரியசரீரி யல்லாதவனா
 கற் சூனியப்பொருளாய்ப் போவன, சரீரியசரீரியாகில் விருத்
 ததனமம் இரண்டிஞ் தேமும் உஷணமும்போல ஒருபொருளி
 லீரா. அப்படியிருக்குமாகிலுஞ் சரீரிகளும் அசரீரிக்குஞ் சொல்
 ப்போகிரகூற்றஞ் சொல்லாமறமுனே வரும்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்தருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான வலியுறுத்துகின்றார்.

ஐதொழில் செய்யுமுதல்வறுககு வடிவம் இன்றியமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனும் யாதெனின்? அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாமென்பதாம்.

இது சொற்பொருட்பினவருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாத வகரீற்றுப் பல்வழிசொல்.

சொன்னவொருவன அநாதிமுத்த சித்தருவென மேற்கூறப்பட்ட வொருவன

இஃகானே அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய சங்காரக்கடவுளுசகுத் தடத்த வடிவ மீவைமென்பது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த காததாவினுடைய வடிவு அருவமோ உருவமோ அநுபாருபமோ வென்று கேட்டவனை நோக்கி; மூன்று மவனுக்குள்ளதென தருளிச் செய்குறார்.

அருவமோருபாருப மாவதோவன்றிநின்ற வுருவமோவுகாக்குங்கர்த்தகா வடிவெனக் குணர்த்திவகெனவில் - நீர்சொல்லுகிற கர்த்தாவுககு வடிவு அருவமென்று சொல்லுமோ! உருவமென்று சொல்லுமோ! இவை யிரண்டுமல்லவாய் நிறகிற அருபாருபத்தானே எனது எனககு விளங்கச் சொல்லவேணுமென்று நீ

இக.அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சொல்லீல்?—அருவமு மருபாருபமானது மன்றிநின்றஉருவமு மூனறுஞ்சொன்னவொருவனுக்குள்ளகாமே—அநுபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், அநுபாருபமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், இவையிரண்டு மல்லவாய் நிறகிற உருவமாயிருந்துள்ள திருமேனியும், ஆக யிவைமூன்று திருமேனியும் முனசொன்ன கர்த்தாவுக்கு அநாதிரேய யுள்ளதாயிருக்கும்.

இகலுற சொல்லியது அருவம் உருவம் அநுபாருப மென்று சொல்லப்பட்ட இகத மூன்று திருமேனியும் சிவனுக்கே யுள்ள தெவனு முறைடைபையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உரைக்குங் கருதகாவடிவு-ஐக்கொழில் எப்படி, முதல்வனுக்கு வடிவமின்றி யமையாமையி னவவடிவமாவது, — அருவமோவுருவருபமானதோவன்றி நின்றவுருவமோ—அருவாகியவடிவமோ அருவுருவாகிய வடிவமோ அவவிரண்டிமிசநி நின்றவுருவாகியவடிவமோ இம்முன்றனர் இவ்வடிவென, —இவ்கெனக குணர்த்தெனனிஸ் - இவவிடத்து எனக்குணர்த்தகவேண்டிமெனிஸ், — சொன்னவொருவனுக்கு - அநாதிரூபத்த சித்தருவெனமேற்கூறப்பட்டவொருவனுக்கு, — அருவமு முநுபாருபமானது மன்றி நின்றவுருவமு மூன்றாம் - அருவும் அருவுருவும் உருவுமெனகின்ற மூன்றும், — உள்ளவாமே - வடிவாமெனபகாம்.

இகலுறே அநாதிரூபத்த சித்தருவாகிற சங்காரக் கடவுளுக்கும் தடத்த வடிவ யிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முக்கூறியவற்று ஞருவத்தின முறைமை யுணர்த்துகிறார்
 நண்ணிதி முருவமென்னி எனக்குள வருவம்போ
 லப், பண்ணிட வொருவன்வேண்டு மிச்சையேற் பல
 ருமிச்சை, கண்ணிய வருவவகொள்ளேம் யாம்பெருங்
 கடவுடானு, மெண்ணிய யோகசித்தர் போலுரு விசை
 ப்பனறானே. (௬௯)

(இ-ள்.) நண்ணி அநகக காத்தாவுக குருவந்தானே திரு
 தி முருவமெ டேனியென்று சொல்லில்?
 னவில்

நமகஞா வரு நமககொருவ ருண்டாக்கின வடிவுகள
 வம போலப் ப போல, வவருடைய சரீரமும் ஒருகணுண
 ண்ணிட வொரு டாகக வேண்டும் ஆதலா லகவததா தோட
 வணவேண்டும் முண்டாம்.

இசசையேற் இசசையின லுமது காத்தா வடிவுகொள்
 பலருமிச்சை ஞவனென்று சொல்லுகிறீராகில், ஆனமர்க்க
 ளெல்லாருந் தங்கடங்ளளிச்சையினாலே வ
 டிவுண்டாககிக கொள்ளவேண்டும்.

கண்ணிய வரு யாம நினைத்ததொரு வருக கொள்ளமாட்
 வக் கொள்ளே டோங்காண,
 ம் யாம்

பெருங் கடவு எல்லார்க்குங் கண்ணாழ்காணவு முவமிக்
 டானு மெண்ணி கவு மளவிடவும் படாதேயிருக்கிற பெரு
 ய யோகசித்த மையிசையுடைய யோகசித்தர் நினைத்தகோ
 ர் போலுரு வி ருருவைச் சமஷ்டிருபத்தாற் கொள்ளுமா

ஊசப்பன் றானே அபோல, கர்த்தாவும் தனது காருணிய
யதனினாலே யானமாககளை யிரட்சிகையி
னபொருட்டுத் தனகருவேண்டிய தோருரு
வைத தானே கொள்வன ஏ-று. (156)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு வருதத தருமமாயிருக்கிற ரூபமும் ரூபரூபமும்
மருடமும் மொருவனும் சூண்டெனின அநேகாதிக கோஷமும்
ண்டாமென்ன, மேலு முநபாதிக்களை யொவ்வொன்றாகப் பூவ
பகூத்தி லாகேஷித்தது சித்ததாகத்ததில் சமாதானம் கூறல்.

நண்ணிடுமுருவமெனனி நமக்களவுருவமபோலப் பண்ணி
ட பொருவன வேண்டிம் - பொருநதப்பட்ட ரூபவான பரமே
ஸ்வரெனின? கம்முடைய வருவதகை யொருவனு னடாக்
கினதுபோல வவனுடையருபதகை யு ன்டாகருவா னொருவன
வேண்டிம்,—இச்சையேற் பலருமிச்சை-சுவேச்சையினு லுருப
ங்கொள்வரெனின? எல்லாருளு சுவேச்சையினு லுருபங்கொள
ளலாடெனின, அங்ஙனமன்று — கண்ணியவுருவங் கொள்ளே
மியாம் - நாமெல்லா நினைதகவுருவங்களை யெடுக்கமாட்டோ
ம்,—பெருங்கடவுடானு டெண்ணிய விடோக சித்தர்போ லு
ருவிசைப்பன றானே - மூறாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக
சித்தாக டாங்கணினைத்த வருவமானது போலத் தமமுடைய
விச்சையினுல் ரூபத்தைப் பொருநதுவரெனறழி.

பாகதஞ்செலவொடுவரவு மென்பதனு விசைவெண்பதற்கி
ஊசப்பனென நிருகாலததையுங் குறித்துச்சொல்லியதெனவழிக.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—6—

சரீரியுமாம் அசரீரியுமாம் சரீரிபசரீயுமாம் என்று நாம் சொன்னோம், சரீரியசரீரிபாகிற் சரீரிசுரும அசரீரிசுருஞ் சொல்லுவ் குந்நம வருமெனறது வென்னறு குரு வினாவச சீஷன கூறுகின்றதற்குக் கூறுகின்றாரா.

நண்ணிதி முருவெனவில் - கர்தநாவைச சரீரம் வந்து பொருந் உமெனவில், - நமகருள வருவமபோல - நமபோல்வார்க்குளள சரீரதகிந் குப்போல, - பண்ணிடவொருவன வேண்டி - சிருடடிசக வேறொரு காதகா விரும்பப்படுவன அப்படியாகி வவனுசரும் வேறொருகாதகா வேண்டிமென்று அநவஸ்தை வரும், - இச்சையேல் - தமது சங்கற்பததாற்றமகருச சரீரத்தைப் பண்ணிககொளவாரொன்று நீர் படித்துப் பேசில், தாம்சரீரிபாயி நந்து தமசுருச சரீரத்தைப்பண்ணிக் கொண்டாரோ, அன்றி யசரீரிபாயிருந்து பண்ணிககொண்டாரோ; சரீரியாயிருந்து தம திநசச சரீரத்தைச சிருட்டித்தாராஹல், அந்நச சரீரதசையுந் சரீரிபாயிருந்து சிருட்டிக்க வருமென நனவஸ்தை வரும். அசரீரியாயிருந்து சங்கற்பத்தாற்றமது சரீரத்தைப் பண்ணிககொண்டாரொனவில், அப்படிச் சங்கற்பததாற் சாவடிரபஞ்சசசையுந் பண்ணுவொன்று சரீரகற்பனை நிஷ்பலமாம். அப்படி யாஹம, - பலரு மிசசை-நாமெல்லாரும் நமது சங்கற்பததால நமகரு வேண்டிய சரீரங்களைப்பண்ணிக கொளவோம. அப்படி நீ சொல்லவேண்டியதல்ல, - யாம் - நாமெல்லாரும், - கண்ணிய வருவங்கொள்ளேம் - கருதிப திவ்விய சரீரங்களை மலாதி தகைந்த சாமர்த்தியர்களாதலாற் பண்ணிப் பொருத்திக் கொள்ளமாட்டோம், - பெருங்கடவுடானும் - பரமகர்த்தாத்தானும், - எண்ணிய யோ

இசுஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

காசித்தர்போ ஒரு விசைப்பன்காணே - எண்ணிக்கையாயிருக்கின்ற யோகர்கள் சித்தர்களபோல வேண்டிய சரீரங்களை யெடுப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவவுரையில் (நகூ சா) இரண்டு செய்யுளையும் குளகமாம் சி உறையிடிருப்பதால் இச்செய்யுட்கு (சா) செய்யுளின் உறை வரிசையிற் பாடகவும

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு ஒரு வடிவுண்டு என்று சொல்லில், நமமுடைய வடிவுகளபோல அவனுடைய வடிவையும் ஒருவா படைக்கவேண்டி என்று சொல்ல, அவனது திருமேனி ஒருவா படைப்பிலகபடா என்று அருளிச்செய்க்கார்.

கண்ணிமுருவமெனில் நமசுகூலவுருவமபோலப் பண்ணிடவொருவனவே ஸ்மிம - கர்த்தாவுக்கு உருவமுண்டென்று நீர் சொல்லில் நமககுண்டான வடிவுகளபோல அவனுடைய ரூபதையு மொருவருண்டாகவேணும். காத்தா சுவேச்சா விகிரகஞ்சையாவே அவனுக்கு ஒருவடிவு ஒருவர் கொடுக்கவேண்டியதில் தன்னுடைய திருவாத்தகரூப பொருந்தின திருமேனி காணே டெடுகதக்கொளவ மெனவில்?—ஆச்சைபேற் பலருமிசைச - அவனது சுவேச்சையினால் உருவங்கொள்ளவென்று நீர் சொல்லில்? சர்வானமாககளுக்கும் தங்கள் தங்கள் இச்சையினால் வடிவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள். —

கண்ணிபருவங் கொள்ளேம்யாம் - இப்படி சருவான்மாக்களுக்கரு தந்தா மிசசையினாலே தங்களுக்குக் கருதப்பட்ட வடிவு கையுண்டாகக்கொள்ளுவர்களென்று நீ சொன்னதை நாங் கொள்ளுவதில் ஆலுறுமுடைய காத்தா வடிவு கொள்ளுகிறபடி யெப்படியெனினி?—பெருங்கடவுடானுமெண்ணியபோ கசித்தர் போலுநவிசைப்பனரூனை - எல்லாறகு மேலாய் மக த்தாயிருக்கிற காத்தா தானும், சொல்லப்பட்ட யோகசித்தர் கள தங்களுக்கு வேண்டின வடிவு ஒருவர் கொடாமலிருக்கச செய்தே தாங்களே யெடுத்தகொள்ளுகிற தனடையோல; சிய னு தனக்குவேண்டின திருமேலி தானே கொள்ளுவான்.

கண்ணி முருவமென்றது, புத்தன் அவன் கர்த்தாவில்லை யென்றும் உண்டானாலும் உருவமுமல்ல வருவமுமல்லென்று ஞ்சொன்ன விதற்குப் பரபட்சம், அவன்மதம் “ உருவொடுநி னரூனெனவி லுருவமுன்படைத்தாராவேன்டி, முருவவவிச்செ யெனவி லுலகெலாயிசசையாகு, முருவநகதகூனோகட்குறுவ துகனமாவெனவி, லுருவுடை யோகடகெல்லா முற்றதுகன் மத்தாமே ” எனறும், “ அருவெறிதபவத்தினின்று மெடுததி டானாகாசடபோல், மருவினவிழல்போவெனவிந் மருவினர்க காகுமாட்சி, பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடீனைசததோடுங், கருதிடவுருவமவேன்டி மில்லைமேற கருதவினதே ” எனனுமது ங்கண்டிகொளக.

சித - பர - செள - மத - உரு - உஈ.

இதனாற் சொல்லியது கர்த்தாவினுடைய திருமேலி கன் மத்துக்கிடமான ஆனாககளுக்குள்ள வடிவுபோல் ஒருவரால் சிருட்டிக்கப்படா தென்றும், தன்னுடைய திருவுளத்துக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேலிபைத் தானே கொள்ளவென் னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(௩௧-௪௦) செய்யுளி ரன்மீம மோர்முடி பாககி யுரையிட்டி ருப்பதால் இவகூரை (௪௦) செய்யுள வரிசையிற்பின வைககப் பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது.

வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக கொளநுமா போ, வுத்தமன கொளவனெனனி லவாகளி லொருவ னை, னத்தகை யவர்களைலலா மாகருவ தருளாலாங் கு, வைத்தது மாயையெனனில் வடி வெலா மாயையா மே. (௪0)

(இ-ள) வித்தக யோக சித்தசாகளைப்போகை காததாவுக போகசித்த தனககுவினடியதோ ருருபத்தைககொள ர வேனடி வனெனனில்?

ருக் கொள்ளு மா போ வுத்தமன கொளவ னென னில்

அவர்களிலொ அங்கயோகசித்தர் ராகத்துவேஷத்தட ருவனாவன ன் கூடினவாகளாகையால், அவவியல்பினையு ளுசியனுமுடையவனாவன.

அத்தகை யவ அததகைமைப் பாட்டினையுடைய யோக ங்களெல்லா மா சித்தாகளெல்லாருஞ் சரீரத்தை பெடுக்கிற

ஆகுவ தருளால் தம் விடுகிறதுங் கர்த்தாவின் தருளிளுவே
காண

ஆகுவதை அயவிடது துச் சரீரமெடுப்பதெல்லா மா
து மாயையென யையெனது நீர சொல்லுநீராகில்,
னிஸ்

வடிவெலா யானொருவன கொள்ளுகிற வடிவுகளை
மாயையாமே. ஸ்லா மாயாதேகமொழிகது வேழில்லைகா
ண எ - று

இதற்குக் கிரண்கரம

(௨௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமது

விதகர்பாக சித்தநா வேண்டிருக கொள்ளுமாபோ லுக்
தமன கொளவானெனனி லவராளி லொருவனுயன - சமர்த்த
ராயுள்ள போகசித்தர்களைப லொல தேவானம லயுள்ள பரமே
ஸ்வரன வடிவுகொளவ எனில், அசித்தகர்களி லொருவனுய
ன, —அதககையவர்கொல்லா மாசகுவ தருளால்-உக்கனரை
புண்டய சித்தககொல்லாக தாங்கனவேண்டிருக கொள்ளுகிற
பரமேஸ்வரனுடைய பிரசாதத்தினால் அல்லதுஉம, —ஆங்கே
வைத்தது மாயையெனனிஸ் - அயவிடதுதுச் சித்தர்களுக்கண்
டாக வைத்ததேக மாயையெனின, —வடிவெலாமாயாமே-
உருவங்கொல்லா மாயையே யாம என நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கீர்சொல்லிய திட்டநகஞ் செப்பமன் தென்று செப்புதி
ன்றார்.

வித்தகயோகர்சித்தர் வேண்டிருக்க கொளஞ்மாபோ லுத் தமன் கொள்வ னெனவில் உவர்சுனி லொருவனாவன் - அந த வித்தகயோகர் சித்தர்களுக்களுளே யொருவனாவன். ஆன லேது? அவர்கள் பிராகாயிய சித்தியினாலே தங்களுக்குச் செயற்கையாகிய தியவ்யசரீரங்களை டெடுத்தவிடுவார்கள; த ங்களி னையினுள் செயற்கையாகிய சரீரங்களைவிட்டு இயற்கை யாகிய தியவ்ய சரீரங்களை யெடுக்கமாட்டார்கள்;—அத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ னுள்ள லாவகே யைத்தது மாயை யெனவின் - அதுவன்றிய மயங்கள், ஆவிகள் - அவவிடத்து,— அததகையெல்லாம் - பிராகாயிய சித்தியினு லெடுக்குஞ் சரீர க்க ளைத்தது முபாதான் காரணியி லி யுண்டாகாதெனன்,— அருளால் - சிவானுஞ்சிவனுல் காரிய, த துவாரத்தினாலே,— மாயைவைத்த தெனவின் - மாயையு ளுண்டாகக்க கொடுத்ததெ ன ளுத்தரகு சொல்லில், அத்குருட்டாகமமபோல் அச்சிவனு க்கும்,—வடிவெல்லாமாயைமே-சரீரமுதலு மாயாமயமாமே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

இனி இரண்டினதற்கும் பிராகாயிய கூறும் குற்றங்களைப் பரிசுரிப் பாராய் உருவத்தின்கட கூறுங் குற்றம் பரிசுரிககவே, ஏனைய வும் பரிசுரிககப்படடனவாமென்னுங் கருத்தான, உருவத்தின்க ணு சங்கத்ததுப் பரிசுரிககனாரா.

முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின்? உருவமெல்லாம் ஒ ருபெற்றியவாகவின் உருவமுடைய நமமனோர்க்குளதாகிய பு தநகதிரம் முதல்வனுக்குமுளாதாதல்வேண்டும்; அஃகன்றின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதநகதிரம் நம்மனோர்க்குமுளதாகல்வே

ண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயிருந்தபோல, யோகிகணமுதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்குமுனதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின்; ஒப்புரை கூறுதல் பொருந் தாதெனின்? அங்ஙனமாயினும், உருவடிவெல்லாம ஒருபெறநியாமலின் உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவவேறுபாட்டாற போந்த பபன எனனைபெண்பதாம்.

விதக்கபோக்சித்தா வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன்கொளவெனவின் எனறது அதுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளுந் தடை.

(௩௧-௨)

நிரம்பவசியுருநா வருமாறு.

— 6 —

இப்படி யுருமுடைய கர்க்கா யோகசித்தர்களைப்போல வடிவங் கொள்ளுமாறுகி லவாகளி லொருவெனது பொல்ல அல்லவெனது மறுத்து மேலருளிசெய்யாறு.

விதக்கபோக்சித்தா வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன்கொளவெனவி லவாகளிலொருவனுரும - சாதகிரஞ்சொணை முறைமையிலே சிவதுபெறத்தக்க தபகளைப்பண்ணின யோகசித்தர்க்குகளுக்கே வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுமாறுப்போல் சிவனும் அப்படி வேண்டின வடிவுகளைக் கொள்ளுமெனவின்? இயனும் இந்த யோகசித்தர்களிலே ஒருவனுவன். அப்படியல்லகாணும், சிவனுடைய வடிவு அந்த வடிவுகளுக்குள்ளானதல்ல. அதேமெனவின்? அந்தவடிவுகள் சிவனுடைய காருணியத்தினாலே பெறுகிற வடிவுகளுமாய் மாயாதேகமுமாயிருக்கையினு லெனக் கொள்க.—அத்தகையவர்களுல்லா மாக

1052 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சுவதருளாலாங்கு வைத்ததுமாயை - அந்த முறைமையினை யுடைய யோகசிதகர்களெல்லாம் கர்த்தாவினுடைய வருளிணலை வேண்டின வடிவுகொளருவர்கள் அப்படி கொள்ளுகைச் செய்தேயு மவாகா கொளளுந் தேகங்களெல்லா மாயாதேக மாயிருக்கு, - எனவில் வடிவெலா மாயையாமே - என்று நீர்சொல்லில் காதகாயாகிலும் வடிவுகொளருவனாகி லந்த வடிவுகளெல்லா மாயாதேகமாய.

இதனாற் சொல்லியது சித்தா யோகிகளைப்போலச் சிவனும்தனக்கு வேண்டின வடிவுகொண்டாலும், அந்த வடிவுகள் போலச் சிவனுடைய வடிவு மாயாதேகமல்லவெனன; அவனொரு வடிவுகொள்ளுந் துணையினால் வடிவுகொல்லா மாயாதேகமு மாயென நவனொன்ன முறைமையு மறிவிதந்து

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

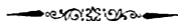
—0—

உருவகொண்டி மெனவில் - முதல்வருக குருவமுன்டெனவில், - உருவகொண்டி யே - உருவெல்லாமொரு பெற்றி உவாகலி ஒருவமுடைய நமமேறாக குளதாகிய பரதகதிரம் போல, - பண்ணிட வொருவன வேண்டி - முதல்வனுக்கு முருவுண்டாதா கொரு குருவுவாயு னெனப்பட் பரதகதிரமாதல் வேண்டி - இசைவேல் - முதல்வநிகைக வடிவம் கொள்ளுதல் சுதகதிரமெனவில், - பருமியிச்சை - முதல்வனுக்குளதாகிய சுந்திர நமமேறாசகு முளதாகல வேண்டி, - யாங்கண்ணிட வருவது கொள்ளேம் - நமமேறாக குருதிய வடிவமெழித்தல் முடியா, - டெருங் கடவுளதானம் - முதல்வனும், - யோகசித்தாபோல் எண்ணிய வருவிசைப்பணகாண - யோகசித்தர்

போலத் தாண்கருதிய தொரு வடிவத்தை எடுத்துக்கொள்வ
ன்,—வித்தகயோகசித்தர் வேண்டிருக்கொள்ளுமாபோல்—சுதூர
ப்பாடுகடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டிருக்க கொள்ளுமாறுபோ
ல,—உததமன கொளவானெனனி லவாசளி லொருவனாவன்—
முதல்வ வினைத வடிவங் கொளவானாயி னவவிதோகசித்தர்
களிலொருவனாய் முடியுமெனின்,—அதனை யவர்கொல்லாமா
கருவ தருளால்—அதனைமையுடைய போகசித்தர் முகலியார்
வேண்டிருக்க கொள்வது முதல்வனருளானறி முடியாமையான
ம்,—இங்குவைத்தது மாகைபெணவில்—அனநிபுமவவிட—ததில்
யோகசித்தர்கட்கு ண்டாகிய ஒருவ மாயாகாரிபமாய் முடித
லானார்,நமமே னாகமும யோகிகட்கு முன்தாகிய வேறுபாடு பெ
ரிதாயினுந்தேபால யோகிகள முகலிப நமமே னாக்கு முதல்வனு
க்கு முன்தாகியவேறுபாடு பெரிதாகி விடுபடுமென்று கல்பொ
ருகதாதெனின?—வடிவெல்லாமாயையாமே—அந்நமமே னுமுரு
வடிவெல்லா மொடுபெற்றியாகிய மாயாகாரியமேயாகவி னுரு
வததின யேறறுமைஇவ்வழி அவவேறுபாட்டாற்போக த பய
னெனனைஎன்பதாம்

இவைஇரண்டி செய்யுளுந் தடை (௩௬-௪௦)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகலா லெமதகாத்தா மாயாருபிமென றுணர்த்துகிறார்.
மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி வருவதேதார் வடிவமாகு
மாயவா ணவமகன்ற வயிவொடு தொழிலையார்க்கு
நாயக னெல்லாஞானத் தொழிந் முத னண்ணலாலே
காயமோ மாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால். (சக)

(இ-ள்.) மாயை நீசொல்லிய மாபை கண்டத்துக் கீடாக
தான மல வடிவை யெடுபிப்பகனறிக் தனித்தொரு
த்தைப் பற் வடிவை வேறொன்றா றெடுபிக்கமாட்டா
ழி வருவதோரவ னையால் மலத்தைச்சாராது வருவதொரு
டிவமாகும் வடிவைப் பொருந் தும்.

ஆயவா னை இடப டி யானமாககீழப் பொருந்திநின்ற
மகன்ற வறிவொ வாணவ மலமாண்டி அவாகளது ஞானககி
டி தொழிலயார ரிபைககோத தடுததுப் பிரகாசியாதபடி நிற்
சுகும சுகம்

நராக னெல் ஆனமாககீழப் போலக கிஞ்சிஞ்சுந்தை
லாஞானத் தொ யு மறைப்பையு மில்லாத காதகாவாணவன்
ழி ன முத னை சர்வதகையு மறிகையினுலுந் சர்வகிருத்தி
னலாலே யங்களைப் பன்னுணையாலும்

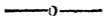
காயமோ மா அயனதுவடிவு மாபையினு றெடுக்கப்ப
ணையன்று டடதாயி னவனு நமமைப்போல யொருவ
ருப் விடுவன ,

கான்பது சத் யாககா னப்பாட்ட திருமேலி யவனதுச
திதனனல் த்தி சாராதகுடத்தாற் கொண்டது. எ-று.

ஏகாரத் தேற்றம்
அவனுக்கு வடிவுண்டாசப் படுவது சத்தியா லெனவ
றிக (சக)

இதற்குக் கிரணுகமத்திலும் பார்ச்சியையிலும் காண்க.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

றல் உத்தாக்ஈறல்.

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவதாகும்.

மாயையான தஞ்ஞான சம்பந்தியாயிருக்கிற வாண்மாக்களைப் பற்றி வருவதொரு ரூபமாகும்,— ஆயவாணவ மகனற வழிவொடு தொழிலையார்க்கும் - அஞ்ஞானமாகிய வாணவம் பெரிதாகிய ஞானத்தையுங் கிரிபையு மறைக்கும் அஃதனை, —நாயகனெல்லா ஞானத்தொழின் முக னண்ணலாலே காயமேர மாயையனறு காண்பது சததிகனஞல்-சாவலோக்காயகஞன சிவன சர்வஞ்ஞானஞ் சாவகர்ததாவு மாணயிருல அவனுடைய தேக மாயையல்ல பிண்ணையெனெனின? சிற்சத்தியேயென நினைபொருள.

தடி-கூடு ஔமெ-ஓடி — லொகெ வவ-ஓடிஓடி
 ஓடிஓடி கூடு-க ளெவொவ ளுலாடிவசு || சூடு-வாடி
 ளெவொவொகூடு வவ-ஓடு-தாடி ளுலவெலாஃ ஊதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஏகதேசவுவையில் முற்றுமைகஞானஉரை யுரைக்கப் படாதென அரைக்கின்றா.

மாயைதானமலகடைப்பற்றி வருவதெவர் வடிவமாசும் - ஆணவமல நிமித்தமாக வாராநினநிருக்கும் துலஞ்ஞானசரீரமாகும். ஏதுக்காக?—ஆயவாணவம் - அநத ஆணவமலம பள ஆண்மாக்களுக்கும், — அகனற வழிவொடு தொழிலையார்க்கும் - சிவனுக்குப்போல விரிந்த சர்வஞ்ஞானத்துவஞ் சர்வகாத்திருத்துவ மென்கினற சிவத்துவமாகிய பேரறிவைக கட்டிம. அதனூலத்தப் பசுவானமாக்களுக்கு மல பரிபாகம் வரும் பொருட்டிப் போகம்புகிக்கச சிற்றறி வுண்டாகச் சிவனருளால் மாயை து

ல சூக்கும் சரீரமாம்,—நாயகன - சிவன்,—எல்லா ஞானத் தொழி லமுதல நண்ணலாலே - சாவஞ்சூததுவ சர்வகாததிரு ததுவருப சிவத்தவததில் நின்று நிமித்தமணி விளங்குஞ்சுக லஞானச சிவபாறுககிரகங்களைப் டொருநகலாலே,—காயமோ மாலையன்று - அவனுக்குச் சரீர மாதேபாற்பண்பமன்று. அத றகு நிமித்தமாகு மலமி லலாமையால், மலமி லலாம லிருக்கவு ம ஸ்ரீமத ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் முதலோரககு மாயாசரீரம வரு வானேனென? மலவாசனையால் அதிகாரகார னமாய் ஸ்ரீமதகந் தாதிக்கட்கு மகாமாயா சரீரமேபால மாயா சரீரம உதித்ததமா ய்வரும். சிவனுக்கு பலவாசனோற்பண்ப உறுகார மலமில்லாத படியால் காயமோ மாலையன்று, அப்போது நீ அவனுக்குச் சொன்ன உடிவேது? சொல்லுவாம,—கா ன்பது சத்திதன் னால்- சிவனது சமவேதசத்தியினாலே யயலுக்கு யடிவு ஸ்டாக்க ப்படும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி கூறல.

ரீயங்கனவ கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளது ஏற்றத் தாழ்வால் அங்கங்களு ட ஏற்றத்தகமுடிவு பாயவணறி த தம்மு னொப்பணவல்ல கூற்றால், அகவேறாதகா முயுக னெனையெ லிற் கூறுதம். யோசிகள் நமமேறேறெல்லாரும் பலததைப்ப றதிக கிடக்கும் பசுக்கள், அதுவன்றியும் ஒன்றையேறிதலும் ஒன்றையே செயலுந் ஒன்றிலே மு னமைபாருவாமாயி அந் பஞானத தொழிமுதலுடையராம். முடிவருவான அம்மல நீங்கியவறிவிற் நவகரின்று உணர்த்துயோனுகிய பசுபதி; அது

புமனறி எல்லாவறிவும் எல்லாதொழிலும் எல்லா முடிவமை யுமுடையன. இவ்வமை அங்ககட்டுத தமுடி ஏற்றத்தாழவு ண்மையின, அதற்கேற்ப மலததைப்பற்றிய பசுக்களுடாகு அத னேடிடைபுடைததாய ஏகதேசவறிவைச்செய்யுடாயையுருவமு ம, அநாதிமுதத சித்தருவாசிய பசுபதிக்கு மலந் வகியவுயிரக கு வியாபகவறிவைச் செய்யுடாததி யுருவமுமாதலே அமைவு டைமையின, அங்கவாணியுத தமுடி ஏற்றத்தாழவுணமை இ னிது விவாங்குதலான, அந்நோநியாது இச்சையேற பலரு மி ச்சையெனதும, மாணுபெனன்ன வடிவெல்லா மாயையாகுமெ னதுங் கூறுதல் அடாடுன்பதாம்

தானென்பது அதுவகுத்தலே யு னாததிநின்றது

பற்றியென்பதுபொது “ஐநகவித்தாடாறநல” எனபுழிப் போலப் பற்றியென்னு நான்கனுருபு விரித்தகாரக

காயகெல்லாருடாத தொழினமுத னன்னலாலென வே, உயிரகா ஒருருடாத தொழினமுதலே நன்னு வனவென பது பெறமு

அகநல் ந் வகுதல்.

ஆதல் பொருகதுதல், அஃது உபசாரத்தாற் காரிபத்தின மேனின்றது

ஓகாரம் சிறப்பினகன வந்தது

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுத தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனைத்தருகரிந்தனது, வியாபகவறிவைச் செ ய்தல் வியாபகப்பொருட்கேபன்றி ஏகதேசப்படுத தகுதியுடையதற்கு உரித்தனருகலான ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுத தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிறும்; வியா பகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுத தகுதியில் லாத சத்தியே உருவமாயிறறெனக கொள்க.

இனி, ஆணவமகனற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபசுரானத் தொழில்களை ஆணவமலக தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுனா. முன்னும பின்னு பொருளியைப்புகுதற்கேலாது நின்றுவறறுமாகலின் அஃதுரைபன்மையறிக்

நிரம்பவழியருரை வருமாறு.

—o—

மீளவும் புத்த நாமமுடைய கர்த்தாவுக்கு மாயாதேக மல்லவோவென்று சொல்ல, எம்முடைய காதகாவுக்கு மாயாதேக மல்ல, சத்திவடிவுகாணும். அப்பொழுது சத்தியடி வென்றாலுமாயாவடி வென்றாலு மொவ்வாதோவென்று சொல்ல, ஒவ்வாதென்று மறுத்தருளிச்செய்சீரார்

மாயாதானமலத்தைப்பற்றி வருவதோரா வடிவதாகும் - மாயாதேகமானது ஆணவமாகக் கெடாமதற்குக் கீடாக ஆணவமலக காரணமாகவுண்டாய் வருகிறவடிவுகளாகியிருக்கும். எம்முடைய கர்த்தாவுக்குச் சத்திவடிவுகாணும். அப்போ சத்தியாலே கொள்ளப்பட்டவடிவு அப்படி மல்லவேயா, அல்ல. அதெப்படிபெனி?—ஆபவாணவ மகனறவறிவொடு தொழிலையார்க்கும் காயகன - இப்படி அநாதீபயுண்டாய் வருகிற ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்பட்டாமல் மலாதீத ராயிருக்கிற ஞானசத்தியையும்கிரிடாசத்தியையும்கூடாகருகிற காத்காவானவன,--எல்லா ஞானத் தொழில்முதல கண்ணலாலே காயமோமாபையன்று - அந்தக் காததா சருவஞானதையும் சருவ கிருத்தியத்தையும் சருவ முகன்மையையுமுடையவ னாகையாலே அவனுக்கு வடிவு மாயையல்ல வாகையாலே,—காண்பது சத்திகண்ணல் - அவனுடைய வருளை யவனுக்குத் திருமேனிபாம என்ற நிவரயாக.

இதனாற் சொல்லியது மாயாசரீர மலகர்பந்தமாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுந் கொழிந்து சிவனுக்கெல்லையென்றும், அவன மலர தீதனாயிருக்கிறபடியிலே தனது சதங்கியே வடிவாகச் சகலீக ரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவனென்னு முறையையு மறிவி துதித்து

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இனி விடை.

நீ பிவ்வனங்கூறுகல் பொருநகாது, அங்கிளதேற்றத் தாழ்வா லங்கங்க ள தேறறத காழ வுடைமனவனித தம்மு னொப்பனவல்ல, அற்றே லவயேறறததாழ்வுக னொனை யெ னனிங் கூறுதம். போகிக ணம்மே னெரலலாரும் மலதகைப் பரநிகக்டககும் பசுக்கள, அதுவனி ஒன்றையே யறிதலுமொ ன்றையே செயகலு றொனிவே முதனமை யாதலு ராகியஅற் பஞானத் தொழினமுத லுடையராம அபமு கல்வனாவான,— லுபஆணவ மகனற - இயவாணவாமலம நீங்கிய,— அறிவொடு தொழிலயார்க்கு நாயகன - அறிவிந்ரங்நி னுணர்ந்த தவோ னுகிய பசுபதி — எல்லா ஞானத்தொழின முதனண்ணலாலே - அதுவுமனி யெல்லா அறிவு மெல்லாதகொழிலு மெல்லா மு தன்மையு முடையன இவ்வா மங்கி கட-குத தம்மு னேற்றத் தாழ்வுக ஞானமயி னகற்றேறப,— மலதகைப்பற்றிய பசுக்க ளுக்கு,— வருவதோ மாணயதானவடிவமாகும்-அகலே, டிபை புடைச்சா யேகதேச அறிவைச்செய்யு மாபை யுருவமாதலும், அநாதிமுத்த சித்தருவாய்ய பசுபதிக்கு,— காயமோ மாணய ன்று-வடிவ மேகதேசத்தைசெய்யு மாயையல்ல ஆகலீன,— சத்திதனனல் காண்பது - மலநீங்கிய வுயிருக்கு வியாபக அறி

வைச்செய்யும் சத்தியருவமு மாதலே யமைவுடைமையின் அவ்
கவரளினுத தம்மு னேற்றத்தாழ்வு னமை இனிது விளங்குதலா
ன் அகனையறியாது இசசையேற பலருமிசசையெனறும், மா
யையெனினில வடிவெலா மாயை யாகுமெனறுகூறுதல் அடா
தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவனுக்கு வடிவுண்டாகப் படுவது சத்
தியானென வுணர்த்துகிரு

சத்தியே வடிவென்றாலுந் தானபரி னாமமாகு,நி
த்தமோ வழியுமத்தா னினமல னெருவையெனனி, னத்
துவா மார்க்கத்துள்ளா னென்றவ னெருமைதனைப்,புத்
திநா னுடையைபோல விருந்தனை புகலககேணி.(சுஉ)

(இ - ள்.) சத்தி அநந்தகர்க்கு சாவுக்குச் சத்தியாரீன வடி
யே வடிவெ வுரைசெனினில்? அப்பொழுது பரிணாமமெ
ன்றாலுந் தா னெனக்குற்றமுண்டாம அகற்கு நிததியத்து
ன் பரிணாமமாகு வயிலலைடாயலிம அசுறவேநினமலனாகிய
நித்தமோ வழியு சிவன ருபமொழிநது ரூபங்கொள்ளானென
மத்தா னினம றுந்சொல்லில்?
ல நெருவே யென
லின

அத்தவா மா அருபமாக லானமாக்களுக்குப் பாவனை
ர்க்கத்த ளளா கூடாது.
னன்று

ஆகையால் வடிவுடையவனையே பாவித்துப் பூசிக்கையின்
பொருட்டி மயிர் தோல் முதலியவாறுங் கலைமுதலியவாறுங் தி

ருமேனியாகையால்; அததுவாமூர்ததியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகிற தில்லையாய விடுங்காண

இவ னருரை நீ புத்தியை யுடையவாகளைப்போல விரு தனைப் புத்தி கண்டா லவனுடைய ஸவருபதகையுள் வ் தா னுடைபை யாபகதகையு முனகருகாராததும அதனைக போலவிருக்களை கேட்பாயாக எ - று. புகலககேணி.

இதற்கு மதந்ததிவரு சுவாயம்புவத்திவ மறிக (சஉ)

சிவாக்ரயோசியருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியே வடிவெனருளுக கான பரிணாமாகு நிதகீமா உழியும் - சத்யே தேசனெனும் பொழுது தேகம பாஸியா தி யவதகையை உடைய வேணநிம, அடைந்தபொழுதே பரிண மியாய் நிதகியந்வ வானியுமவரும் --அத்தா வினாமலனருவே யென்னி லததுவாமாககத துள்ளானன்று - அதகனகையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக காதசா உருபனெனில், சடததுவாறுப பிரவிஷ்ட னல்லவாமெ என, உதகரமாக, — இவனருரை தன் னைப் புத்தி காணுடைபபோல விருக்களை புகலககேணி - இவ வாறு சங்கதமாயுள்ள சிவஸ்வருபத்தி னருரை யைச் சொல்லு கீரோம, நீபுத்தி யுடையவனைப் போ விருக்கருய் கேளென்று மேறகூறுதல்.

—

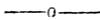
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்போது பரிணம தோஷம் வருமென்று சொல்லப் பரி கரிக்கின்றார்.

சத்தியே வடிவென்றஊர் தான் - சிவனுக்குச் சிவசத்தியே சரீரமென்று சொன்னாலும் அகண்டித மூர்த்தியாகச் சொல்லலாம், கண்டிகமூர்த்தியாகச் சொல்லில், — பரிணாமமாகும் - திரிவதாகும். அதனால் — நிதகமோ வழியும் - நிதயமென்கிற துபோய் அநித்தியமாகும் மாபை கலாதி காரியமாவதுபோல ஏகதேசத்திற கண்டித மூர்த்தியாமெனனி? மாபைபோற் சடமாம், — அதனால் - அநந்தகுற்றம் வருதலால், — நினைவானருவே யெனனி - நீர் சொன்ன வுநவானது, நீர்சொன்ன வருவே யெனனி? — உத்தவாமார்க்கத்தள்ளா எனது - சிவன சடததுவா மார்க்கக் கருவுருவாயிருக்கும் பொருளபோலல்லன, ஆவனெனனி? — இவனாடை தனைப் புத்திநானுடைபைபோல விருந்தனை புல்லக்கேணி - மாறுபடுமென்பது சொல்ல நீ கேள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்குனமாயினும் உருவமெல்லாம் கண்டிதப்பொருளாக லிற் பரிணமித்தழிவெய்துறது சிவசத்திகுருத தகாமைபால், அநாதிரூதக் சித்ததுருவாகிய முகல்வல முகறகட் கூறப்படும் அந்ருவப்பொருளாகன மாத்நிகையெனறவே அரைவுடைததெனி ன்? அத்ததுவாயையு சடநந் பொருவ அவற்றேரூவொட்ப்ப வைதது அவங்நங் கூறுகல் பொருநதானென்பதாம்.

புத்திநானுடைபை போல விருந்தனையென்பது இழித்தற் கன் வநத குறிப்புறொழி

அனறென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத்தள்ளா எனன்பது. அத்துவாமார்க்கத்தள்ள ஒன்றாகக் கருதப்படா

ன்றுணாத்து, அந்நிவனென்பது அவ்வத்துவாக்கள தியல்போ
டு மாறுபட்ட இவ்வென வளைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.
அன்றுதல் உப்பொருட்டாதல் “அந்நிநூர்புரமெரித்ததார்க்
கு” எனபந்நூறு நிக அந்நேச, முகவ்வன அருவமேயெனில்
அத்துவாகளில் வாருவநூம் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனி
ன? அது வருநசெய்யுளிற கூரபட்டிம்

நிரம்பவழியருணை வருமாறு.

—0—

தனதுசத்தியே வடிவாருடய ஒரு ருவமுண்டாம், உருவ
முண்டான பொழுதே அதுகல்காடு அழிவுமுண்டாம், ஆகையா
ல் சிவனுக்கு வடிவு உருவமென்று புத்தனசொல்ல; அருவமல்ல
வென்று மறுதல் வருநிசெய்யுளிற

சத்தியேவடிவென்றது காண்பரிநாமமாக நித்தமேவ
ழியும்-அந்நக கரகாவுக்குத் திருமேனி சத்தியேயென்று சொ
ல்லினும் அதுக்குப் பரிநாம முண்டாட நத்தியமென்ற முறை
மையுமிலையாயவிடும்,—அத்கால நிசமலெருடே பெனனி லத்
துவாமாக்கத்துள்ளானென்று- அநாத்நிசமலே சிவன, அரு
பியாயிருப்பான காணுமென்று நீ சொல்லி, ஆதவழிடாயிரு
தளள அத் தவாமாதத்தியென்று தே காமவகா சொல்லுகிற
முறைரையுண்டாகாது சிவனுடைய திருமேனி யருவமானாலும்
அதுக்கழிவில்லையென்றும், அத்துவாமாதத்தியாகையினு லரு
வமல்லவென்றுசொல்ல, இவையிரண்டு மல்லவென்னில்? பின்
னிடேயென்று கேட்க,—மேலு மருளிசெய்யுளிற. இவ்ருமை
தன்னைப் புத்தியா னுடையபோல விருகத்தை புலககேணை -
ஆகையால் நீ புத்தியுடையவர்களைப்போலே யிருத்தாய், அதைக்

கர்த்தாவினுடைய வருமையை நா முனக்குச் சொல்ல நீ கேட்பாயாக.

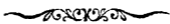
இவ்வாறு சொல்லியது சிவன் தனது சத்தியே வடிவாகச் சகளிகரிதகாலம், அது ஒரு காலத்திலு மழியாதென்றும்; அது அருபமாயிராதென்னு முறை யை மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தியே வடிவென்றாலும் - அவ்வாறும் சத்தியடிவாயினும், - தானபரிஞாமமாகு நிதகமோவழியும் - உருவமெல்லாங்கண்டுகப்பொருளாதலின் பரி னமித தழிவெய்தும், - அதகால் - அதுசிவசத்தக்குத நகரையால், - தினமல னருவேயெனவின - அநாதிரூபித சித்தருவாகிய முசல்வன முகற்கட கூறபடம அருவடபொருளான மாத்திரை யென்றலே அகையுடைததெனவின, - அத்துவாமார்சத்தாளாளா னன்று - அத்தத்துவாயுய் கடநதபொருளே மவதரோடொப்பவைத்து அங்ஊகவகூறுதல் பொருந்தகர்த்தினி, - இவனருமை தனை - இவனகனமை, - புக்திகாணுடைபை போல இருந்தனை - புக்தியுடைபாய்ப்போல விருந்தவனே, - புகலககேண - கூறுவாம நீ கேட்பாயாக எனபகாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லகற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகிறார்.

உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோ டருவமாயி, நிலமிடு மொன்றொன்றாகா நின்றவந் திவையே,

போல, வலமிலா வறிவன்றானு மருவமே யென்னிலா
யநது, குலவிய பதார்த்தத்தொன்றாய்க கூடுவன் குறி
க்கிடாயே. (௪௩)

(இ-ள்.) உலகினி விசுவத்திலுண்டாகிய பதார்த்தமெல்லா
ற் பதார்த முருவமாயு மருவமாயும் பொருந்தாநிற்கும்.
த மெல்லா

முருவமோ டரு
வமாகி நிலிவிடு

ஒன ரென்ற
கா நின்ற வநநி
சையேபோல

அந்மும் ருபமுவ் கூடிநின்றனும் உருவ
த்திரவிய மருவத்திரவிய மாகாது, அருவத
திரவிய முருவத்திரவிய மாகாது நின்ற மு
ரைமைபோல;

அலகிலா வறி
வன்றானு மருவ
மே யெனவில்

சாவருளுன சிவனு மருவத்தையுடைய
னென்றால் அடபொழுது

ஆய்ந்து
குலவிய பதா
ர்த்தத்தொன்ற
ய்க கூறுவன கு
றித்திடாயே

ஆராய்ந்து,
ஆனமாசுகளாற் கொண்டாடப்பட்ட சி
வனும், விசுவத்திற் பதார்த்தங்களோ டொ
ன்றாய் விடுவனகாண ஏ - று

இஈதகும் பந்தமுமென்ற விருத்தத்துக்கு மதங்காகம
மெனவறிக (௪௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

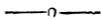
உலகினிற் பதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலிவிடு
மொன்றொன்றாகா நின்ற வநநிசையேபோல வலகிலாவறிவன.

1062 சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

குண மருவமே யெனினில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்களெல்லா முருபமாகிய மருபமாகியுமுள்ளதாம் உருபமான தருபமாகாது, அருபமான தருபமாகாது, அது நின்ற நிலையேபோல வளவநகத ஞானஸ்வரூபியாகிய சிவனு மருபமே பென்று சொல்லில், — ஆய்ந்த குலவிய பதாராததத் தொனருய்க கூடுவன - விசாரித்துப் பாராக்கிற பிரபஞ்சசத்திலுள்ள பசாராததங்களுக்கே குணொணராகப் பொருந்தவன, — குறித்திடாபே - அப்படிமானறி யவன சாவவியாபி யாகையா லெல்லா ருபமுத காணுகின்ற பதியினுடைய ஸ்வபாவ ருபமானது சித்பிரகாச மான தமது சமவாய சத்தியே

தருபமே - சுபு வதது ருபிய ஷா நம் ஸுசகி கிரணா துக்ஷ | காஷா லெலவ ப்ராவுக்ஷா ஸவது ஷிகா உருதாக்கிகா || ப்ரயஸா வரணா ஷாஜா வஸா உருதா கிவாலஸா | சுஷ்ய ஜோவரதா ஸாய் ஷி கு கிஷிக்ஷெ நொ வவயது தஹி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மாறுபடுதலை உரைநதுரைக்கின்றார்

உலகினிற் பகார்த்தமெல்லாம உருவமோடருவமாகி நிலவிடும் - மாயை முதலிய உருவமும் பூத முதலிய வருவமுமாகி நிற்கும், — ஒன்றொன்றாக நின்ற வகிலையேபோல - அருவுருவாகாது, உருவருவாகாது நிற்கும் அநதமுறைமையேபோல, — அலகிலாயறிவன குண மருவமே யெனினில் - ஒப்பற்ற ஞானமு

உடய சிவனு முருவில்லாப்பொருளென்று சொல்லில்,—ஆய்க்
த குலவிய பதாரதகத தொனரூப்க் கூடுவன் - விசாரித்துக்
கொண்டாடப்பட்டாகாமாயா மாயாகாரிப்பொருளாளினு
ரைப் அப்பொருள்களோடு கலப்பில்லான கலப்பன்,—குறித்த
திடாயே - விசாரித்ததப்பா

சிவரு சடவருபொ லன்றென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆகாரமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தினியல்புடைய
தாக்காது, நிலமுதலிய அருவப்பொருள் அருவத்தினியல்புடைய
தாக்காது, சந்தரணமுதலிய அருவருவப்பொருள் அருவியல்பேயு
டையதுமாகாது. உருவியல்பேயுடையதுமாகாது இங்ஙனம் ஆ
தத்தவாவுட்பட்ட பொருள்கொல்லாமலுன்று பித்தொன்றிளி
யல்புடையதாகமாட்டாது அகலான், அநாதிமுதல்த சித்தரு
வாசிய முகல்வனை அருவப்பொருளேயெனின? அவனுடைய
பேரல மூடாடாமையுடையனென்பபடி அவற்றுள்ளொருவரு
ய் முடியுமென்பதார்

உருவமோ—ருவமென்பதனை இரட்டிதமொழித்துரைத்த
கவிகளாக.

ஊநிலிபல்ப ஒன்றுடைத்தாக்காதென்பார், ஊனெருளரு
காவென வுபசரித்தாரா; இவ்வாறுரையாதாரகுச சதகாரியவா
தமுரணுமாறுணர்க

இதனை நினைமலன் அருவேபென்பார் மகமும், அருவு
ருவேயென்பார் பசுமூ மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃக
ங்ஙனமாக, சத்தியவடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்த

ருசுசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

முமாய் விடுமெனக் கூறிய குந்தர்க்கீர்குப் பரிகாரமென்னை யெ
னின, அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—0—

அந்த முறைபாத தெளிப வெணக்குச்சொல்லவேணுமென்
ன மேலருளிச்செயடுறா.

உலகனிதபதார்த்தமெல்லா முருவமோடருவமாகி நிலவி
கும் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான திரவிடமெல்லாம விளங்கப்பட
ட அருவமும் அத தடனேயுருவமாயிருக்கும்,—ஒன்றொன்றாகா
நினறவநிலையேபோல - எந்தப் பதார்த்தங்களான அருவ மு
ருவமாகாமல் உருவ மருவமாகாமல் அருவமருவமாயும் உருவமு
ருவமாயும் நிறகுநதன்மைபோல,—அல்கிலாஶீசன றுணு மருவ
மேயெனலிலாய்ந்தது—எண்ணிறந்த திருமேனிகளெல்லாக தானு
ய்நிற்கிற பரமேசுரனையும் நீயருவமென்றே யாராய்ந்ததுசொல்லி
ல்,—குலவியபதார்த்தத்தொன்றாய் கூறுவன குறித்திடாயே—
ஆகையா லந்தக் காததாவும் ஆனமபோதததாலே அநிறந்துகொ
ண்டாடப்பட்ட பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களிலே ஒன்றாய் விடுவ
ன் இதனை யப்படி யாகாத படியினாலே காததா வருவமல்லவெ
ன்று புத்திபண்ணிக கொள்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சத்திலுள்ள பதார்த்தங்க
ளெல்லா மாயாபதார்த்தமுமா உருவமு முருவமுமா யிருக்கும்,
சிவன அவையிற்றி லொன்றாகாதபடியாலே அருவமல்லவென
னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உலர்நிற் பதார்தகமெல்லாம் - உலகிற்காணப்பட்ட பதார்தகமெல்லாம்,—உருவமோ டருவமாகி நிலவியும் - உருவும் அருவும் அருவுருவமாகி காணப்படமிதிற்கும்,—ஒன்றொன்றாகா நின்ற அநதிலையேபோல - ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருளுருவத்தி னிப்படிடைபதாகாது, நிலமுதலிய வருவப்பொருள் அருவத்தி னிப்படிடையதாகாது, சந்தரன்முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்புபுடைபது மாகாது, உருவி பல்பேயுடையது மாகாது, இவ்வன மாறத்தவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிற்றொன்ற வியல்புடையதாக மாட்டாதாகலான,—அலகிலா அறிவுசுருது மருவமேயெனவில் - அநாதிமுத்தசித்தருவாகிய முகல்வனை அருவப்பொருளேயெனின்,—குலவிய பதாராதகத்தொன்றாக கூடுவன - அவனுள் கொண்டாடப்பட்ட பதாராதகங்களைபோல மாட்டாமையுடைய நெனப்பட்டவற்று னொருவனுப் முடியும்—ஆயந்த குறித்திடாயே - நீயிதனையாராய்க குறிவாயாக வென்பதாம்

இரண்டுனே நினமன அருவேயென்பார் மதமும் அருவுருவேயென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அநதக் கர்த்தாவின்வடி வின்னதன்மையென்றளதசற்கரிதென றுணர்த்துகிறார்.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த் தங்களைல்லா, எனத்தமு மாகியில்லா எனப்பில னாதலாலே, யெந்தைகா

னின்னனென்று மின்னதா மின்னதாமி, வந்திடானெ
ன்றுஞ்சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினதே. (சுர')

(இ-ள்.) பதமு ஆனமாக்களைப் பததிகப்பிம்பதமும
ம் விடுமாய வர்களை மேலானபதகை யடைவிச்சப்ப
பதபதார்த டிமோட்சமுடுணைக் கூறிய சொல்லும்பொ
தங்க ளல்லான் ருளு மல்லாதவன,

அநமு மாதி முடிவெனும் பதததி னுடையவு முக
யில்லான வெனும் பதததினுடையவும் பொருளல்
லாதவன,

அளப்பிலன அளவைப் பிரமானங்களை ளளவிடற் க
ரியவன,

ஆதலால் இதனைமையை யுடையனாகலாலே;
எகதைதா வி எமதுகர்தகா வொருவராத சுட்டியுறித
ன்னனென்று மி ற் கரிபனுகையாலு யின்னதாருமென றள
ன்னதா மின்ன விடற் கரிதாக்கையானு மின்னவடுகா னெ
தா கி வந்திடா னது சொல்லுதற கேதுவுடன் கூடியகொ
னென்றுஞ் சொ ரு சொல்லில்லை. ஏ - து.

ல்ல வழக்கொடு
மாற்றமினதே.

ஏகாரம் தேற்றம்.

உ-ம். மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தா
ன்வார்சடையானுமொசொன்றில்லா, டொப்புடைய னல்லொரு
ருவனல்ல டொருரனல்ல டொருவமையிலலி, யப்படிய னவ்வு
ருவ னவ்வண்ணத்த னவனருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லா,
லிப்படிய னவ்வுருவ விவ்வண்ணத்த னவ்விறைவ னென்றெழு
ழிக் காட்டுரைத்தே. (சுர)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவஸ்ரூபத்தை யத்த வியாவிருத்தியினும் ரெகுத்
துக் கூறல்.

பந்தமும் வீரிமாய பதபகார்த்தங்களுல்லான் - ஆன்மாக்
களைப் பக்திப்பதுமா மாணயத்துட னீங்குவதுமாய சத்தார்
த்த ஸ்வரூபமான வாங்கமயவிஞ்ஞான ரூபியென்று சத்தப் பிர
மவாதி சொல்லுதுமன்று.

இசர்குச் சம்மதி வாக்குக்களினரேற்றத்திலெழுதினோம்.

சங்கமே பிரம்மென்பசற்குச் சம்மதி.

உயெமெடி — காநாஹி ஜெயா ஜாந்வா வா
ஸாஜா துராஹி டெவதா.

அக்ரம மாதியில் லான - உற்பத்தி திதிநாசத்தையுடைய
ய தேச யில்லாதவன, — அளப்பிலனாதலாலே - காலதேச வஸ்
துக்களினும் பரிச்சேதிககப்படுகிறவ னல்லனாகையால், — எந்
தைதா வினன்னென்று மினனதா மினனதாக வந்திடானென
னுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினதே - எம்முடைய ஸ்வா
மிதா னதிகார காத்தாககருக்கு ளினனரென்று மினனதாவ
ரென்று மினனதாகாரொன்றுஞ் சொல்லுதற்குச் சங்கையு முத்
தரமுமில்லை.

இதனும் சத்தமே பிரம்மென்பவனையு மதிகாரகர்த்தாக்க
ளு ளொருமூர்த்தி யென்பவனையு மறுத்தது.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

சாக்கரியமுண்டென் றுணாக்க வில்லையென்றும், பிரகாரா
ந்தரத்தினு ளுண்டென்று முணாக்கினார்.

10௬௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பகதமும் நீரிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் - மோகமு
 ம் போதகமுமாயிருகமும் மாயா மகாமாயா காரியமாகிய சொ
 ட்பொருளாகும் பொருள்களல்லான், — அநதமு மாதியில்லா
 ன் - நித்திபன், — அன்பில்லன் - வியாபகன், — ஆதலாலே எக்
 கைதான் - எமது சுவாயிகான், — இன்னனென்றும் - இச்சூதியு
 டையனென்றும், — இன்னகாம - இப்படியாவதென்று சுட்டி
 யறிப்பிடும் பொருளாமென்றும், — இன்னகாகுவந்திடான் - வி
 யாபகததால் எல்லாந் தானதுவர யிருதலால் இப்பொரு
 ளாய் வாரான், — என்றுஞ் சொல்லவழுகொடுமாற்றமின்றே -
 சங்கையுதகரங்களில்லை அனுமா ளுகமங்கனில்லை யென்றாமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய எகதை, கட்டு லீடென்னும்
 பதங்கனையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்
 லனாகலானார், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அகையிலனா
 கவே அளவைகட் கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுரு
 வமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனாவனென்று தான் அம்முகக
 ளும்படும் வீருத்தி பரிணமம் விவாததனமென்பவற்றுள் ஒன
 றிற் படுவன படானென்று தான கூறுதற் கோராசங்கையுமில்
 லை, ஆசங்கையினமையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமு
 மில்லையென்பதாம்

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்
 லாம் அருவமாயுதிசலு மொருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைக
 டகு வரம்பு படுவனவுமாம்.

அநாதிமுத்த சித்தருவாகிய எக்கைக்குத் தோற்றக் கேடு
 களிணமையானும், அவை யின்மையின் அளவைக்கு வரம்புப

டாமையானும், அவன் முக்கூற்று னொருநூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா னென்பார், அநதமுமாதியில்லா னளப்பிலனூ தலாலே, பெந்தைதாலினானெனது சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமினறே. என்றும்; கட்டு வீடுகளிலனூகலின எவ்வாறுமா மென்பார், பந்தமும்விமாய பதபதார்தகங்களல்லான் இன்ன தாமினனதாதி வந்திடானெனது சொல்லவழக்கொடு மாற்றமினறேயென்றும் கூறினார். எதிர நிரனிறை “எந்தையாரவ ரெவவகை யார்கொலோ” என்றருளிச்செய்த பாசரமுமிது

பதபதார்தகமெனறது குழைக்காறுபோல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை பதம அவவச்செவவி.

ஆதியுமெனனு முற்றை விகாரதகாரமுக்கத அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகேசுமாதலுத் துடக்குறுதலு முடையராதல் காணப்பட்டமையின, முதல்வ னுககு உருவமுடையின அவையு முளவெனப்பட்டி வழுவாமா லெனின, அவவாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளெ னபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கந்ததாவினூ னை எப்படிபென்ன, அவனுணரையை ஆனமபோதத்தால் அறி த்த சொல்லப்படாதென நருளிச்செய்கிறார்.

பதமும்விமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்-ஆன்மாக்கள் செய்த கண்மத்துக்கூடாக அவர்களைத் தொகுக்கப்பட்ட பத் தக்களுமாய், அது புசித்தத் தொலைகால் விட்டு நீக்குவதாயி றுக்கத்தக்கலோகங்களும்மாய், அநத லோகங்களிலுள்ள பொரு

ள்களுமல்லாத தத்துவாதீதனுமாய்,—அகதமு மாதிரியில்லான்-
மற்றுள்ள வடிவுகளபோலத தனக்கொரு முகலு முடிவியில்லா
தவன ஆகையினாலே,—அளபியின் - ஒருவராலு மின்னபடிபெ
ன் றளததறியப்படாதவன்,—ஆகலாலே எநதைகாலின்னனெ
ன்று மின்னதாமினனதாகி வந்ஞொனென்றுஞ்சொல்ல வழக்
கொடுமாற்றமினறே - அபபடி யிருக்கையினாலே எம்முடைய
சுவாமிகான இனனென்று மினனனொகாதெனதும் இன்னகா
மென்று மின்னதாகாதெனதும் இன்னதாகி வருவனெனதும்
இன்னதாகி வாரானென்று சொல்லுகைக்கு அதற்குண்மை
யாதொரு வழககுமில்லை அகதகோ ருகதரமு மில்லை.

எநதைதா வினனென்று மின்னதாமினனதாகி வந்நி
டானென்றுஞ்சொல்ல வழகொடுமாற்றமினறே என்றதற்
குப் பிரமாணம தேவாரம்,“மைப்படிங்க கண்ணாளுந் தானுங்க
ச்சிடயானத்தான்வார்சடையான்மாசொனறில்லா,ஒடுப்புட
யனல்லனெருவனல்ல னெருரனல்ல னெருவனையிற்வி, யப்
படிவவருவளவ்வண்ணத்த நவனருளேகணனாக காரணில்
லா, விபபடியிவருவவிவவண்ணதக விவவிதைவனென்றெ
ழுதிக்க காட்டொண்தே.” என்றுந், சிவபுராணம். “ இவபமுந்
துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே-அன்பருக்கன்பனே யாகையு மா
யல்லையு மாஞ்-சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமைய
னே-யாதியனையந்த னடுவாகியல்லானே ” எனதும், திருச்சு
ண்ணம். “ வேதமுமவேளவியுமாயினாகு மெய்மையும்பொங்
கையுமாயினற்குச், சோதியுமாயினுளாயினற்குத் துன்பமுமா
யினபமாயினற்குப், பாதியுமாய்முற்றுமாயினற்குப் பந்தமுமா
ய்விமாயினற்கு, ஆதியுமந்தமுமாயினற்கு ஆடப்பொந்சுண்
ணயிடித் தனமே ” எனனமதுவ் கண்டுக்கொள்க.

இதனுற் சொல்லியது கர்த்தா சடசித்துக்க விரண்டினும்
 கிறைந்து அவை தானையாய் நிற்கச்செய்தேயும் அவை யொன
 றுடனுற் தோய்வத நிற்பன ஆகையால், அவனுண்மையை அவ
 னறிவிக்க வறியும் தொழிற்து ஆனமபோதத்தால் இன்னபடியெ
 னுளு சொல்லப்படாநென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

‘சொன்ன’ ‘அழிப்பு’ ‘அருவமோ’ ‘நண்ணிமும்’ ‘வித்தக’
 ‘மாரைபதான்’ ‘சத்திரேய’ ‘உலகினில’ ‘பந்தமும்’ ஆகத் திருவிரு
 த்தம் ஒன்பதும் புத்தகன.

அவன காத்தா வில்லைவென்று, பிரபஞ்சம் ஒருவர் படை
 கையேனெய் தில்லை அநாதிரேயென்றும் சொன்ன விதற்குப்
 பிரமாணம் பரபாடசம, அவனமதம் “பெறுவதிங் கென்படை
 சதுப் பெற்றதுவினையாடெனநிற, சிறுமழைவிறையதாருந
 செய்திடுங்கனமத்தெனனி, னுறுபெருங்கனமஞ்செய்வோர் மு
 ன்புளராவருணை, யந்வுறுஞாலமெல்லா மநாதிரேயென நநிச
 திடாயே” எனனுமதுவ கண்டுக்கொள்க.

சித - பர - சௌ - மத, உச

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எந்ததான் - அநாதிரமுத்த சித்தருவாகிய வெந்தை,—
 பந்தமும் வீடுமாய பதபதாரத்தங்கனல்லான - கட்டுகீடெ
 னனும் பகங்கனையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்பு
 டைய னல்லலாதலானும்,—அந்தமுமாதிரி யில்லான-இதுவாயெ
 முவாயிலலாகலானும்,— அளப்பிலலாதலாலே - அளவையிலலாக
 ளானும்,— இன்னனென்றும் - அருவமுருவ மருவருவமென்ன
 முக்கூற்றுள் இன்னலெனென்றுதான்,—இன்னதா மின்னதா

கவநதிடானென்று சொல்ல-அம்முக்கூற்றுப்பரிம் விருத்தி ப
 னாமம்விவர்த்தனை மென்பவற்றுள் ஒன்றிற்பிவன படானென்
 றுதான கூறுவதற்கு.—வழுகொடுமாற்ற மினதே - ஓராசங்
 கையு மில்லை, யாசங்கை யினமையி னதற்கு மறுமொழியாகிய
 பரிகாரமு மில்லையென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன முடிநகர்தமுடிதகலெனனுக கநதிர
 வுதகியா லுணாததுகிரர்

குறித்ததொன்றாகமாட்டாக குறைவில் னாதலா
 னு, நெயிப்பட நிறைநதஞானத் தொழிலுடை நிலை
 மையானும், வெறுப்பொடு விருப்புத்தனபான் மேவு
 தலிலாமையானு, நிறுதநிதி நினைநதமேனி நின்மல
 னருளிணலே. (சுரு)

(இ - ள) குறித ஆனம போகததாற் குறிக்கப்பட்டன
 ததொன ரு வெல்லாமாய் நிற்குநற நிறைவினையுடைஞ
 கமாட்டாக தலானும்,

குறைவில் னாத
 லானும்
 நெறிப்பட நி தன்னிடத தொருக்காலும் பிறிவற்றிருக்
 றைநக ஞானத் கிற ஞானக்கிரிபைகளை யுடையவாய் நிற்க
 தொழிலுடை நி லானும்,
 லேமையானும்

வெறுப்பொடு ஆன்மாக்களைப்போ விராகத் தவேஷா
 விருப்புத்தனபா திக டனவிடத் தில்லாதவனாகையானும்,
 ன மேவுதலிலா
 மையானும்

நிறுத்திடு நி நிடகளான சிவன் தனதுகாருண்ணிப
னைத்த மேலி நி தநிலவே தனககுப் பொருத்தினதொரு நி
னமல னருளி னு ருமேலிபைக கொண்டருளுவன. எ-று.
லே.

இதற்குச் சித்தியத தஞ்சுத்தாக்கிபையிலுங் காண்க (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருண வருமாறு.

—o—

ஆயினுஞ் சிவனுக் குருபமுண்டென முகர்வாளிற் சொல்லு
வது முண்டேயெனி-? உ னமை. அஃதெப்படி யெனனி-?

சூத்திரத் தொனருகமாட்டாக் குறைவில்லாதலானும்—ஆன்
மாக்களைப்போ லொன்று நினைத்தது, அது கூடாதெனனுங் கு
றைவில்லாதவ னாகையினும,—வெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்
தொழிலுடை நிலைமையானும்—மாறுபாடி ல்லாத பூரணஞானக்
கிரியை நித்தியமாக வுடைய னாகையானும்—வெறுப்பொடு வி
ருப்புத் தன்பான மேவுவதில்லாமையானும் - கோபமான நிககிர
கதையும பிரிபமான வறுககிரகததையும பண்ணுகையினு மவை
யாற் பாவபுண்ணிபங்க டனவிடத்திற் பொருநகாதவ னாகை
யானும்,—நிறுத்திடுநினைக்கேரலி நினைமல னருளி னுலே—நினைமல
னாகிய சிவ னுனைந்து பாவிசுக்கு சீவனமுத்தாகளுடைய
தேகத்தைக் கிருபையினுற் தமது திருமேலிபாக வதிஷ்டித்தது
ஃகொண்டு நின்று கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவன. இது லகத்
தேஸ்வராதினை யறுககிரகத தம்முறாததுகளை யதிஷ்டித்துக்
கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன. பூமியினு மாசாரிப
மூர்த்திகளை யதிஷ்டித்ததுக்கொண்டறுககிரகம்பண்ணுவனென
நிதன்பொருள.

தடி-கூட உருமெடுடி — ததொருகூடி லிவ லு

இயற்றுதற் கர்த்தாக்களாயிருந் துடதேசகர்த்தாக்களுஞ் சிரு
டடிமுதலிய காததியகர்த்தாகளுமா யிருக்கின்ற அணுசதா
சிவர் அநநேசுரா ஸ்ரீகண்டத்திரயம பிரம விஷ்ணு புத்தர்
ஆநகர் கபிலா கணநா முதலிய காததாககா சரீரங்களைச் சா
க்ஷாததம் பாரமபரிபமாயு மதிட்டித்தத் தனது சரீரமாகப்
பண்ணிக்கொண்டு அவாகள பண்ணுவகிருத்தியந தனது கர்த்தி
யமாய் முடிதலால் அநந நமது சரீரமென்று, —சூழித்த-சங்கற்
பித்த சரீரங்களுக்கொ ளொரு சரீரமும நமதல்ல வெண்ணுங் கு
ளையின்றி ந்ரைவாகி நிற்பவ னுதலானும், —செறிட்பட நின்ற
ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும் - எல்லாமாக்கத்தொரு
செல்லப் பூரணமாகிய சிந்திரிபாச்செய்தி சபசத்தியுடைய த
னமைய னுதலானும், —வெறுப்பொடு வருப்புத் தனபால்மே
வுத லிலாமையானும் - இராகத் துயேஷ விசைவு தன்னிடத்
தில்லாமையானும், —ஆருளினால் - தனது சத்தி சங்கறபத்தா
ல், —நினைதிரேனி - சங்கறபத்த தாரிபத்திரகேற்ற அணு ச
தாசிவா முதலோர சிருமேனியை, —நிறுத்திமே - தனது சிரு
மேனி போலத் தரிக்குட.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விகாரபிதற்குக் காரணம் பரதநதிரம், ஏகதேசமாத்தற்கு
க் காரணஞ் சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களும், துட்ககுறுதற்குக்
காரணம் விருப்புவெறுப்புக்களுமேயாகலின, அநாத்முத்த சி
த்தருவாகிய மூதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிசுளினைரயின; அக்
குற்றங்களுக்குச் செயலாகிய அவன, ஆணவமகனற வறிவொடு
தொழிலையார்த்த நின்றலின, தானினைக்கதோரு சிருமேனி
யைத் தனதாகக்கொண்டருளுவனென்பதாம்.

குறித்ததொன் றுகமாட்டாக் குறையே பரதந்திரமாவ தெனறநிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்கரிலாகிய முகல்வன் உருவயின் றி நினறே எததொழிலுளு செயய வல்லுமாகலரண, உருவங் கோடலாற் போந்த பயனெனனைபெயின, அஃ துணர்த்துதற் கனறே வருளுசெய்யு னெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருணை வருமாறு.

உமமுடைய கர்த்தாவி னுணை மைய அவனறிவிக்க வழியும் தொழுகறு ஒருவராலு மறிப்பபடாதெனன, சகலீகரித்துப் பிரபஞ்சத்தை நடத்த வேண்டுகையினால் அவனையு மொருவர் படைக்கவேண்டுமென்ற பஞ்சராத்திரியை நோக்கி, அவனொரு வர்படைப்பி லகப்படாதெனறு அருளிச்செய்குரார்

குறித்ததொன றுகமாட்டாக குறையிலொருலானும்- ஆன மபோதத்தால் அறவந்து வென்று சுட்டி யறிப்பபடாத குறை வற்று நிறைந்த ஞானமே கனக்குடி திருமேனி பாக வுடைபவளு கையாலும்,—உறிப்படநிறைந்த ஞானது தொழிலுடைநிலை ம யானும் - போகதுசெய்யாமல் எப்பொழுதும் ஒருகனையாயி ருக்கிற சருவஞ்சுத்தையும் சருவகருத்தியத்தையும் ஒருமை த னைகுளளவளுகையாலும்,—வெறுப்பொடுவிருப்புத தனபால் மேவுதலிலாமையானும்-பிரிபாப்பிரியங்கள் தனவிடத்துப் பொ ருந்தப்படாதவ ளுகையாலும்,—நிறுத்திநினைந்தமேனி நினை ம லனருளிணவே - இவ்வனந் சொல்லிப்போகது முறைமைகனையு டையவ ளுசலா லவனுக்கொருவ ரொருவடிவ கொடுக்க வே ண்டுவதில்லை; தனக்கு வேண்டின வடிவதுதானே பெடுத்தக் கொள்ளுவன் மலரக்தளுகையால்.

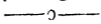
சூறித்ததொன ருகமாட்டாவென்றது, முன அமை கேழல்
காரசிகம ஆகியாயுள்ள தசாவதாரமும் எனக்கொள்க

வெறுப்பொடு விருப்புதனபால் வேவுகலிலாமையானுமெ
ன்றது, அவன பசுமுதல்வெனக்கொள்க

இருளுற சொல்லியது ஆனமபோந்ததால் சுடடியறிப
வொண்ணாத முநலாகையாலே, சகலீசரிநகு யிடத்ததை தனக
கேற்ற திருமேனி தானே பெடுத்தகொள்ளும் கொழிக்கு மற்
றொருவரால் டடைக்கப்பட்டவனன்றென்று முறைபையறி
வித்தது இத்தகுப பிரமாணம் தேவாரம் “அண்டமாரிநுநுமி
கடநதுமபா, பண்டிபோலுமோரொண்குடரசுடா, கண்டுகா
ரறிவாரறிவார்க்கெலாம், வெண்டுகடக ளணி வேதுபென்ன
படே.” என்றும் “விரித்திர ஞாயிரல்லாமதியல்லாவேத விதிபு
லா விண்ணுநிலை, திருநருவாயுல்லவர் செறிதியுமல்லா தெளிநீ
ருமல்லாதெரியி, ளரிதரு கண்ணிபாடி மொருபாக மாக வரு
ளகாரணத்திலவருவா, ரெரியரவா ரமாரப ரிமையாருமல்ல ரிம
ப்பாருமல்ல ரிவடே” எனினுமதுங் கண்டுசொள்க.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

சூறித்ததொன ருகமாட்டாக குறைவில் ஓதலானும்கா
னினைந்த தொன ருகமாட்டாது விகாரபபித்தற்குக் காரணமா
கிய பரததிர மிலஓகிய தனவயத்த ஓதலானும், —நெரிப்பட
நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப
ட ஏகதேசமாதற்குக்காரணமாகிய சிறுணாவு சிறுசெயல்களி
னறி முற்றுணாவு மளவிலாற்றலு முடைய ஓதலானும், —வெ
றுப்பொடு விருப்புத தனபானவேவுத விலாமையானும் - தொ

௧௭௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

1 -கருதுதற்குக் காரணமாகிய வீருப்பு வெறுப்புக்கள தன்மா
 ட் டிலவாகிய பொருளுடைய ளுதலானும்,—நினைவானுள்ளினு
 லே - அத்தனைமைததாகிய அநாசிமுத்த சித்தருவாகிய முகல்
 வண கருணையான, —நினைந்தமேனி நிறுத்திநிற - நினைந்த தொ
 ரு சிருமேவியைத் தன்சாகக் கொண்டருளுவன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ ஞானமாக்கருக் காமங்களை யறுக்கிரகரு
 செய்கையின் பொருட்டித திருமேனி
 கொண்டதென னுணர்த்துகுறா

ஆரண மாகமங்க ளருளின ளுருவுகொண்டு
 காரண னருளானுடிற கதிப்பவ நிலையாகு
 நாரணன் முதலாயின சுரநரா நாகாக்கெல்லாரு
 சீரணி குருநதானச செயதியுருசெனயிடாவே. (சகூ)

(இ - ள) ஆரண சிருட்டிகாலத்திற சதாசிய தேவநாயன
 மாக மங்க ளா தமது காருணணி பத்தினுலே திருமேனி
 ளருளினு யைத் தரித்துக்கொண்டு வேதாகமங்களை ய
 ளுருவங் கொண ருளிச்செய்தா நிலையாகில், அவரைப்போல
 யி காரண னரு ச சருவருக்குதலவ முடையவாகளா யவை
 ளாளுகிற சதியப யிற்றைச் சொல்லுதற்கு வேறொருவரு மில
 வ நிலையாகு ம லையாகும்.

நாரணன்முத ளுக்கையா லப்பொழுது மாயன் முதலாக
 ளாயுள்ள சுரநர வுள்ள தேவர்களு மானுடரும் பாதாளத்தி
 ராகாக்க கெல லிருகருடேசுட விவாக ளெல்லார்க்கும் சிற
 ளாரு சீரணிசுரு பரிணப் பொருத்திய குரு பரம்பரை சமஸ்தி

சுநதானச் செய் தாகநிரமம கௌகக் கிரமமென விருவித
 நியுளு செனி மாக வாகமதகையு னடாகக், அகனைப பா
 டாயே சபந கமுதவிய வறுவிசமாயு ம பஞ்சவிதமா
 யு மொரவாககோருபசேச மில்லாவிடதக
 தவாகமவ தேட்டறா பவிபாபாபோய விதி ம சூநசநான ப
 ரமபமாயுமில்லாதே போயவிதிபகாண எ - று

சாஹிதாசிரமமாவது — சதாவ தேவநாயனா காமிக
 முகலிப சிவபேரம பதினையு முகநகன் அனுசரிசியாககு
 மபிசபு அநாசியவா குணமுதலான பதினெட்டுருதிராககு
 மனுசகிரகஞ்செய்வது

கொரபரமாவது — சிவன அட்டவிசநிசுசுரர்க்கு மு
 த லைசுரர்களுசெய்து, பின்பு சீமுள்ள வருததிராக குறைப்ப
 து

சம்பநக மாராவது — பரசம்பநகமாவது — சிவனுக்கும் அ
 னுசதாசியவாகும்

பரமாமபநதமாவது — அணநததேவாக்கும் சீகண்டாக
 கும

அநதரானமாவது — சீகண்டாகும் தேவர்க்கும்

திவவியமாவது — தேவர்களுக்கு மிருகங்களுக்கும்

திவவியா திவவியமாவது — முனிக்கும் மனுடாகும்

அதிவவியமாவது — குருகங்களுக்கே ழிஷ்டனுக்கு மெனவ
 திச.

இவற்று ளாசியி லனுசதாசியரை நீக்கி மற்றது பஞ்சசம்
 பந்தமெனப் பெறும்.

இவ்விருவிததானானு சிவன திருமேலிவொண் டதககிர
 களு செய்யாவிடத்தக குருபரமபண சிவபேகத்தககு ௩௦-

உருகதிரபேதத்துக்கு-௩௬, ஆக-௬௬-உ-ம, இல்லையென்பது
கருத்து

இதற்கு வாதுளம கிரணம

(௪௬)

சிவாக்ரயோகியருண வருமாறு.

— 0 —

மேல் அப்பாமகிவ ன்ணகாதிமூர்த்திகளையும் பூமியீ லா
சாரி மூர்த்திகளையும் தனது திருமேனியாக வகிஷ்டித்துக் கொ
ண்டி நிப்பானேனெனின? வேதாசமங்களை யறுக்கிரகம் பன்
ணிக குருசிவிய சாமபாநாயப பிரவிாததிபைப பண்ணுவித
துத் தத் துவாரா போகமோகூஷங்களைக் கொடுப்பதாக வெண்
பது கூறுகின்றது.

(அநவயம்) காரண னருளிந் லுருவுகொண் டாரணவா
கமங்க ன்ரணன முதலாயுள்ள சாரநாகாககெல்லா மருளாந்
கிற கதிப்பவரில்லையாகுந் தீரணி குருசநநாணச செய்தியுந்
சென்றிடாவே - பரமகாரணராகியசிவன் இருபையினு லணந
தேஸவர ஸ்ரீக னடேஸவரராத் மூர்த்திகளைத் திருமேலி பாகக
கொண்டி காராயுந் தி தேவார்களுக்குந் சனந் குமாராகி தேவ
ருஷிகளுக்கும் வகிஷ்டாதி மனுஷ்யாருஷிகளுக்குந் சேஷன்
முதலிய சாப்பாராஜாக்களுக்கும் வேசாகமங்களை யுபதேசியா
திருசுந் தி சொல்லுவாரு மறிவாரும். நறிக் குருசிவிய சம்பிரதா
யப்பிரவிாதகியு மிந்தித் தருமார்த்த காமமோகூஷமெண்ணு
சது வித் புருஷாநத்தங்களை யு மடைவாரதறுப் போமென தி
தவபொருள்

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இப்படி குருசேகரங்களை அறிவித்தது தீக்ஷாபதேச னு செப்பாசிரந்தால், முதலராவது யின்னு குருசநநாணமும நடவாதென்று கூறுகின்றார்.

காரணன் - சிவன், — அருளிற்று லுருவுகொண்டு - கனதுச வகரப மாதிரித நா லுருவு கொண்டு, இதுநமெதென்று குருசீச கங்களைக் குருசீசு + செலுத்தி, — ஆரண மாகமங்க ளருளா லு கில - வேசாக மங்களை யுபதேசியாளுகில், — கதிப்பவரில்லை - முதலராவா ரில்லை

மட்டது வெளி - பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

உயிர்குத தனனுடர்பை இடககுதற்கண் வேறே ருருவம் வெண்டார்போல், அநாதிமுதக சித தருவாக்ய முதல்வனுக் குத தனனுருவமாகிய உலகத்தை ரொழிறபடுத்தித பொருட டி வேறேருருவம் வேண்டப்படுவதெ றுயினும், பிரளயாகலாசக லரென்னும் பசுவாசகயிரணொ முறைமே முன்னிலையினும் நினை றுண - ததிலுலனி உணரமாட்டாராயின், உயிரவாககங்கள பொருளிட ல்புணாநது கீறிபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோ வைப்பபடச செய்தரபொருடும், அதனைக் குரு பரம்மரையின் சணவைத்தற்பொருட்டும், திருமெனி ஒருதலையான வேண்டப் படு மென்பதாம்.

கதித்குல் கதியடைதல்.

அந்தேல், இவ்வாற்றால் அநாதிமுதக சித்தருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுஷுண்டாகவே தனுஷிரகுறிய தொழில் சரணம்புயனம் போகவசனா முளவாமாகலின், அவைபற்றி நமமனோர் போலசு சுடடியுணரப்பட்டி வாசுகுமனாதீக னெனதல் வழுவாம்போலு மெலின்? அவ்வாசவகை நீசுருகதகெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

உமமுடைய கர்தகா சகலீகரித்தது இரதக் கிருத்தியாககளைச் செய்யவேணுமோ! திடுகளமாய் நின்று செய்யவொண்ணுதோவென தவனைமறுத்து மேலருளிச் செய்துரா.

ஐரணமாகமங்க ளருளிணுந்ருவுகொண்டு காரணனருளா னாகிற கதிப்பவரிலையாகும் - காத்தா தனது காரணனியத்தி னாலே ஞானமே திருமேவியாகுகொண்டு வடவிருகத்தின கீழே எழுந்தருளியிருந்த நாலுவேதங்களையும் இருபத்கெட்டா கமங்களையும் அவையிறறிலே விரிந்த பொருள்களையும் அருளிச் செய்தா வில்லையாகில், அவனை பொழிந்த மறொருவரிந்த இரணமி தூலகளையுஞ் சொல்லத்தக்கவ வில்லையாகும் — நாரணன முதலாயுள்ள சுரர்நராநாகாககெல்லாரு சீரணிகுருந்தானைச் செய்தியுருசென்றிடாதே - டீரம் விஷ்ணுகள் முப்பத்தது முக்கோடி தேவர்கள் மற்றுமுள்ள தேவர்களாயுள்ளவர்கள் நாக லோகத்தி னுள்ளவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாரு சன்ன மரண க்கலைப் போக்குவதாயுள்ள சிறப்புப்பொருந்தி யிருக்கப்பட்டா னினத குருபாரம்பரியத்தின் முறைமையு முண்டாகமாட்டாதது.

இதனாற் சொல்லியது காத்தா சகலீகரித்திருந்தே வேதா கமங்களை அருளிச்செய்யாதபொழுது மற்ருருவரால் சொ

ல்லப்படாதென்றும், அதுவன்றியும் சருவாக்குவ குரு பாரம்பரியமுண்டாகாசெனனு முறைமைடையு மறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம். திருவாய்மொழி, “ பாரார்விசும்புள்ளார் பாதாளத்தாராபுறத்தார, ராராலுங்காண்டற்கரிபாசெமககெளிப, பேராணனென்னென பெருநுறையானபிச்சேறறி, வாராயழிநுனிவநென்னுளமபுதுநக;வாராவமுதாய்கைகடல்வாய்மீனவிசிறும், பேராசைவாரியனைப்பாடு நுங்காணம்மாளுய் ” என ஆம், திருவெண்பா, மூவருமுடபத்த மூவருமறொழிந்த, தேவருங்காளு சிவபெருநான்-மாவேறி,வையகத்தேவநதிழிந்த வாரகழல்களவநதிக்க, மெய்பகத்தேயின்பமிகும் ” எனும், திருக்காளிற்றுப்படியார, நுகமங்க னெங்கே யறுசமயந தானெங்கே, யோகங்க னெங்கே யுணர்வெங்கே-பாக்த, தருவடிவகாணுமா யாண்டிலனே லந்தப, பெருவடிவையாரறிவார பேசு ” எனும். துவ கண்டுக்கொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

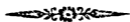
—0—

(உயிரககுத தன்னுடமபையியககுதற்கண் வேற்றோருருவமவேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்தருவாசிய முகலவனுககுத் தன்னுருவமாகிய உலகத்தைத் தொழிற்படுத்தார்பொருடிகவேறோருருவம் வேண்டப்படுவதன்றியினும்) —காரணனருளிணுருவுகொண்டு -முகல்வனருளா லுருக்கொண்டு, —ஆரணமாகமங்களருளாணுகல் - வேதாகமங்கள கோவைப்பட அருளிச்செய்கிலனேல், —கசிப்பவரில்லையாகும் - பிரளையாகலர் சகலர் என்னும் பசுவர்க்கமிரண்டு முறையே முன்னிலையினும். படர்க்கையினு நின்றுணர்த்தினு லன்றி யுணரமாட்டாமையின; உயிர்

121 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வாகுகங்கள் பொருளியல்புணாதது கீழ்பேறடைதலில்லை யாகு
 ம — நாரணன் முதலாயுள்ளசாரா - உதுவனறித திருமானமு
 தலிய தேவாககுடம், — நரா - மானுடாககுடம், — நாகாககெல்லா
 ம - நாகாமுதலியோடகுடம், — சீரணி குருசநகானச செய்தியு
 ம - சிறப்புப பொருத்திய குருபரமபரையின வைத்தருளுத
 லு, — சென்றிடாவே - செல்லாமையின, திருமேனி பொருத
 லையான வேண்டப்படும.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவஞானவருவருநது, சிருட்டிமுதலிய சிருத்திய
 நிமித்தமாகத் திருமேனி கொண்டசெல்லா ம
 நுககிரகமென அணாததுகரூா

உருவருளா குணங்களோடு முணாவரு னுருவிற்
 றேனது, கருமமு மருளானறனறன கரசா ணுதிசா
 ளுகம், தருமரு னுபாங்கமெல்லாந தானரு டனககொன்
 றினவி, யருருரு வுயிருககென்றே யாகமு வ னமலன்ற
 னே. (ச'ள)

(இ-ள) உருவரு சிருட்டிமூர்த்தி பைதும் திதி மூர்த்தி
 ள பைதும் சங்காரமூர்த்தி யாறுமாகப் பதி
 னுது திருமேனிகொண்டது மதுக்கிரகத்தி
 ன பொருட்டு பிரவு மெனவறிக.

குணங்களோ அவன் சிச்சாஞானமு மதுக்கிரகம்
 டி முணர்வருள
 உருவற்றேன் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகருத்தியங்களு ம
 னுக கருமமு மரு ருளே
 ள

அரன்நன் கர அவனது பாசம் பாணி யங்குலி சடஞ்
சரணதி சாங்கந் செவி நாசி கண்ட மகுடமுதலான சாங்க
திருட்டுள மு மருளே.

உபாங்க மெல் பரிவட்டம் பூணூல் மாலே ஆயுதங்கள் ஆ
லாந் தானருள பரணங்களை சந்தரண கங்காபவானி ஆசன
ம முயல்கன நாகம ஆமை இவைமுகலாயி
ன வெல்லா வுபாங்கங்கையுந் தரிசுகுமது
அருளே

எனக கொன் இவைகளைத் தரித்தவெல்லாந் தனக்கொ
றிசிறி ரு பரயோசனத்தைக் சருகிக்கொண்டதன
து. ஆறு விடகாரணமோ வெனவில்?

அருளுரு வுயி நீட்களருகிய சிவன தனது காருணணியு
ருக்கெனதே யா த்திரை லானமாகக் கொ யீடேரறுகையின
கருவ னமலன் பொருட்டித் திருமேலிகொண்து எ-று
ருளே

சாங்கமென்பது—அங்கத்துடன் கூடிய வுருட்புகக ளெ
னவறிசு.

உபாங்கமென்பது—அவனைவிட்டு நீங்காமற் சமீபத்திலிரு
கருமது

ஒடு எண்.

தான அசை

வகாரம் தேற்றம்

இதற்கு வா துளத்துவ் காரணத்துவ் காண்க (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 9 —

மேல் காத்தாவானவனுக்கு ஈபாதிசளி லை எனலில் சினை சசவுமபோகாதா மாணகயால் அவனைவழிபடபிப பிழைப்ப தெவவாறெனின்? உதகரம.

உருவருளுனாவு - சிவனுடைய வங்கமு மானமாகசளினை துகிரகாரத,நிராகச சிறசத்தி ஸ்வரூபமானதே,—கரசரணத்தி யருள - கரசரணத்தியான பிரதக்ரியங்கமுங் கிருபையினாலான ஞானஸ்வரூபமே,—குணங்கனோடு சாங்கமுணர்வருள - தேச குண ஸ்வரூபமான சாங்கமுங் கிருபையாலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உபாங்கமெல்லாத் தானருளுனாவு - உபாங்கமான வைகடானுருளினுலுண்டான ஞானஸ்வரூபமே,—உரவிற்றே னறுங் கருமமுமருள் - இத்திருமேனியிற நேவாகணமுக்லான வரைத சோதறுவிப்பதுங் கிருபையினாலேயே,—சனகிகான் றினறி யருளுரு வுயிருகசெனறே யாசகுவ னசிகநனைறே-இங் கனமானதிருமேனிக்கு மாயோபாதியு மில்லாமற் றனக்கொரு பிரயோசனமு மில்லாம லானாராக்களின் போகமோகூதார்த்த மாகப்பண்ணுந் திபானபூசையின்பொருட்டுக் கிருபையினாலு ள் டாகிய பாவஞரூபசைநய விகிரகத்தை யுடையவனாகையி லுற சிந்திக்கப படாதவென நினைபொருள.

அவங் மாவன.—சிரசு முகமு மிருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன —வசூசுவ கண்டமும் ஸ்கனங்களுந் தோள்களு நாபியு முதரமும் குஹ்பமு கேத்திரமு நாசியுரு சு ரோத்திரங்களு மஸ்தகங்களும பாக்கங்களு மங்குலிகளு மூரு க்களு முழநதாள்களுங் கணைக்கால்களுமாம்.

சாங்கமாவது —குணமூர்த்திகளான பத்தம். அவையா வன? ஆரிஷ்ணியாதி குணத்திரயம்-திரிசூலம், சத்தியம்-பரசு,

பிரதாபம்-கட்கம், தரபேத்தியம்-வசிரம், அதுகிரகம் -அபய முத்திரை, நுத்தியாச்சுச்சாராயை - நாகம், அதோமாயை-பாசம், விவாணம் அங்குசம், சதநாதம் - கண்டை, பாசசங்காரம் - அகனி.

உபாகமாவன — ஸசிரம் உபகீதம் மாலே கந்தம் ஆபரணம் ஆசனம் ஆயாணம் இவவேழாரம்.

* தடி-கூடு யாத-டுவெ — கூடும பூத டு ம வொம் மனு உவொமனு த-டுரா ஹவெசு | ஸிரொவகூ சூ ஹடுய டெமடுகுகி பூசுகி டுகு || வகூடு கண வு நளவாஹ-டுநாஹி-ம-டுஹொடுநகூடு | நெசு ஹா ஸாலு டு கண-டுள வ பொணி-பாடிள தடா ம-டுமீடு . உளா-டுவ ஜாந-டு ஜெவெவ பூத டு மடுகுகி கடு டு தெ | ஸடுதீ-டுநா ம-டுணா-டு வகூ- ஸா மடுகுகி பூசுகி-டுகடு | ம-டுண ஹிநடுகி டெய ம-டுண நுபா யாஹவெசு || ம-டுண ஸத டு பூதா-டுவகூ-டுஹ-டு டு ஜாந-டு மூஹ-டுததா | ஃஃஜி ஹயா விவண-டுகூ . நா டி-டு ஸ-டுஹுஜி-டுவவ || வடுதெடிஸ ம-டுணாடு பூரா-டுகூா தெடிாடு மகூண-டுவ டு தெ | சூர ம-டுணம் ஸ-டு ம-டுஜி த டு-கூ ஸத டு பராஸ-டுரிடி டு தெ || வஜூ-டுஸ பூதா-டுபொயம் டி-டுஹ-டுடி டு வஜூ-டுஷ டு தெ | ம-டுஸ ஸ ஸூராந-டு மூஹ-டுகூவ கஹயனு பூ ஸஸ-டு தெ || ஃ

பொக் ஸுக்ஷீ வா? | ஶ்ரீநாநநா ஸுஹஸ்யாஶாஶீ
 மஶரீஜா ததிஶ்ரீஸுநதஸு || ஶ்ரீஸு ஸுஶஸுதீ உ-ம-பா
 உஶரெவெய ஶ்ரீஶாதஸா | ஶவீ ஜெஶ்ரீஶு உ ஶ்ரீ உ
 -கவெவெயாநாஸு ஶ்ரீஸு | ஶனதாவெய கொ ஶிஸ
 சிஸ மெஶரீஶுஶ ஶு-ஶு வா ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இடபரத சிவஞானகு வாஸ்தவ தேகமில்லாறையால் திபா
 னபூராதி நிமித்தநு கரஶபநிக் தேகம், அஶ்ரீஶாஶிவாதி தேகங்
 களபொடடிக கரஶிககவேண்டி அஶ்ரீஶிஶுந் கரஶிகக வே
 ஶ்ரீமெனது விஸுவ, அவனது சத்தியாஶ ஶ்ரீனே கரஶிககப பி
 மெனது சாஶ்ரீஶு

நிரவநிகைகளாய், நிரூபிகளாய், நிரம்ச நிரம்பேதவநிகளா
 ய், நிவநகாடிநபைகளாய், நிவநசபபைகளாய், நிரசசலைகளா
 யிருக்கின்ற ஶசாநயாதி மூராதியுக பருசுததி சமுந்பனன
 சசிரயாதி அஷ்டதநிரிமசத சலைகளாயிருக்கும் முனபின மூ
 லாகநிரகவசளில் முறைறையிறகோதந் ஶ்ரீஶசுத இசசாசத
 திரிமதசாகிய விரிடாசுதந் சலைகள் விஸுட அகண்ட பிண்டாசல
 ஶிவசரீரம சாவநிகளாய், சநுபைகளாய், சாம்சபேதவநிகளா
 ய், சகாடிநயைகளாய், சகமபைகளாய், சசலைகளாயிருக்கு
 ம மாயாகலைகள் விஸுட கண்ட பிண்ட சல சுபசரீரமபேரால்,
 அயக்காமதமபேரால் அசைவநிறுந் தங் காதிய கிர்ததாதலா
 ஶ், கடிஶ்ரீஶுடித சலிதசரீரமாக உபசரீககப்பட்டது.

ஆதலால், அஞ்சு பதினைந்து பத்த இரண்டு ஆகிய முக்கே
த்திர கரசரணிகளிற் காட்டிய கண்டிப்பு சலனம் வெணை
நிரமுக நிரமாதிசுத்தால் வருகு சகளாதி தேதரு சகலமு
க கற்பிசங்கு அசத்தியங்கலாம

ஆகையால் கிரியாசத்தி லக்ஷண சிவசரீரத்தகரு இச்சா
சத்தி சவகற்ப ரூப பிரவித்தி லக்ஷண சகளாதி கார சகாதி
வநாமாசாரூபமும், கிரியாசத்தி சமுத்தியோகரூப பிரவி
த்தி நிவித்தி லக்ஷண சகள நிஷ்களபோகாராத சிவநாம சகா
சிவ ரூபமும், ஞானசத்திக்ருதி சகமமா இருப்பு ரூபநிவாத்தி
லக்ஷண நிஷ்கள இலய சிவநாம சாரூபமும், விருத்தி பரி
ணதி விவாத காரமபமசுறு

ஆதலால் அநித்தியங் கற்பித அசத்தியங்களுமன்று.

ஆகையால் அந்த இலயபோகாதி கார முச்சொரூபமும்
நித்திய சத்திய ஸவரூப லக்ஷணந தானே!

ஆதலால் அந்த சகளமுரு சத்திகலா சாகித சிவத்தினுள்
சகளம், மாபாகலா ராகித்தியத்தினுள் நிஷ்களமாதலாற சக
ள நிஷ்களமாம

ஆகையால் சிவனது

உருவு - அவகமும், — அருள - சத்திரூபம் — சாங்ககருங்
குணங் சோபிடு உருவிற்குண ஹு, — உணாவும் கருமமும் — சர
வத்தையும் அறிசுலுமபக்ஷணுதலும், — அருள - சத்திவியாபார
ரூபம், — அருளநன் கரசரணிக், — சிவனது பிரத்தியங்கமும், —
அருள - சத்திரூபம், — உபாங்கமும் அருள, — எல்லாநதானருள் -
இதுவனிச சிவனுக்குச் சொல்லப்படு மது யாதொன்றுண்ட
தெல்லாரு சத்திரூபமதான. இப்படி, — அசுந்தன - சிவன், — அரு
ரு - சத்திசரீரத்தை, — தனக்கொன்றிணி - தற்பிரயோசனம்

100 உ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

குறியாமல் பிரயோசனம் உயிருக்கென்றே, — ஆகருவன்,
அது வாதுளத்தில் விதநிககப்பட்டது
அது வருமாறு

“அங்குபரதயங்குலாங்குசு உபாங்குசுதுரோபவேத
சிராவசுதரஞ்சு ஹிருதயம் அங்கஞ்சேதிபரகீர்த்திதம்
வகூடகண்டஸதனொபாஹு நாபிகுஹ்?பாதரநததா
நேதரநாலாஸபகானெளச பாண்பாநெளதநாங்குலீ
ஊநசஜானுலுங்சேச பரதயங்கஞ்சேதிததயதே
மூாதிராவகுணரூபநது ஸாங்கஞ்சேதிபரகீர்த்திதம்
குணரூபினனயிதிருநேபம் தந்குணநிசதாபவேத
குணரஸதயமபரதாபஞ்ச தூபபேதயாதுசரஹநக்தா
ருத்திமாயாவியானஞ்சு நாதாஸஹிருத்தீராவசு
வதேத்சகுணரூபரோகததா தேஷாமலகூடனமுசயதே
திரிகுணமகூலயித்யுததம் சரநியமபரகரிஷ்யதே
சடகம்சபரதாபேயம் தூபபேதயமவஜ்ரயிஷ்யதே
நாஸயாதுந்ரகபசைவ உபயமசபரசஸ்யதே
ருத்திஸ்யாமநாநுநது பாசாமாயாஸவரூபகம்
விவரணமங்குசுசைவ கண்டாநாதாதமகமவிது
ஸம்ஹாரமகநிநுபமஸயாத பாசாநாஸமஸாதசிருதி
ஏதேவைகுணரூபாசு ஸாங்கமசேதிபரகீர்த்திதம்
வஸதரோபகீர்த்தாலாஸ்சு கநதமாபரணநததா
ஆஸநாவரணமசைவ உபாமகஞ்சேதிநாததிதம். இது”

சிவஞானயோகியருவை வருமாறு.

—0—

அரண்மனை அருளாகலான, உயிர்கட குணர்வளிப்பதாய்
அவ்வவுருவநிலை வறு பொழில்களுவ குணங்களுமாகிய கர

ணமும் அருள்வடிவே, கைகான் முதலியவறுப்புக்களும் அருள வடிவே, உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களு ட அருளவடிவே, திவ வருள்வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டனறித தனபொரு ட்டன்மையான் இவைபற்றிச சிந்திதலுயினும் அசிகதிதனே பெண்பதாம்.

அருளுரு முனனையதுவினைத்தொகை, ஏனையது இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச சூல மமுமுதலிய படைககல மாகவின் அவை கரணமென்பப ட்டன.

கரசர ணதிரசாங்கர் தருமருளென்பது முனவைககற்பா வதாயினும் செய்யுளாகவின் முறைபிறழ வைதகார

ஆகியெனறதலால் ஏனையங்கப் பிர்த்திபங்கங்களுந் தழு வப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமெனறது உபசாரம

அசிகதனென்னும் வ—சொல் அன்மொழித தொகை

அன்றேஅசை

இவையொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத் தி ருமேனியுன்டென்பது பிறர்கூறுவ குரரங்களா னிக்கறதுபடா டைக காத்த வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவகிழயருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யும்முடைய கர்த்தா வடிவுகொண்டது எண்பய னைக் கருதி என்றவனை கோக்கி; யவனுக்கொரு பயன வேண்டிய தில்லை, ஆணமாக்களை இரட்சிக்கைப் பொருட்டாடித் தனது கா

ரு ணணி பமே திருமேலியாகக் கொண்டதென தருளிச் செய்கி
மு

உருவருள் - அவனுடைய திருமேலி காருண்ணிப மூர்ச்ச
10, - குணங்களோடு முணாவருள் - குணங்களும் அதனுடன்
காண வசனம் ஞானம், - உருவிறோனறுவகருமமு மருள் - அவ
னுடைய திருமேலி பாலே செய் துண்டாகப்பபட்ட கிருத்திய
யுள்ளும் அந்த ஞானநதான, - அரணநன கரசரணுதி சாங்கக
பருமருள் - காத்தாவினுடைய கரசரணமுதலான சாங்கவுரு
வருள்ளும் அவனுலே உண்டான ஞானமாமம், - உபாங்கமெல்
லானதானருள் - இரத்தத் திருமேலியிலுண்டான இரண்டாமங
கமான கண்டயாளவகுரு மறறு முள்ளவையும் இந்த ஞானந
தானம், - தனக்கொன்றினதே - இப்படிச் சாவத்திலும் தோய்
கிருநகராலும் தனக்கொரு விகாரமற்று நிற்பன - அருளுருவு
யிருக்கெனதே யாக்குவ மைலனனதே.

சுப்தமண்யதேசிகருணா வருமாயு.

—0.—

அரணுருவருள் - அரணநுரு அருளாகலான, - உணர்வரு
ருருவிறோனறும - உயிரகட குணாவளிப்பதாய அவவவுரு
விறோனறும, - கருமமும குணங்களோடு பருளுரு - தொழி
லகளும் வாய்மை முச்சியகுணங்களோடிகய கரணமும் அருளா
சிபவடிவே, - கரசரணுதி சாங்கக தருமருளுரு - கைகானமுத
லிப உறுப்புளும் மருளாகிய வடிவே, - உபாங்கமெல்லான தா
னானருரு - உபாங்கமாகிய புவணபோகங்களும் அருளாகிய வ
டிவே - அருளுரு வுயிருக்கெனதே - இவ்வருள்வடிவேல்லாமு
யிர்களின் பொருட்டனறி, - தனக்கொன்றினறி யாக்கெனனி

ந்சனன்றே - கன்பொருட்டன்மையா ன்வைபற்றி சித்திதனு
யினும அசிக்நுகனையென்பதாம்

இவை ஒன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக் குருவததிரு
மேனி யு ஸ்டென்பது பிறர்கூறுங் குற்றங்கொண்ட இகநுபடா
மைகா தது வலியுறுதகப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலகிலே யிழந்ததுவினம தானுரு வென்பதோரா,
ருவகவ னானுவிமறேனறி யொடுங்கிடு மென்பதோ
ரா, ருலகிழக குயிருமாவி யுலகுமாய நின்றதோரா,
ருலகினி லொருவனென்ப ருருவினை யுணராடுல்
லாம். (சுஅ)

(இ-ர்) உலகிலே இகநுப் பிரபஞ்சத்தைக் கூடிநிறையின
யிழந்ததுகின் மிகநுப் பிரபஞ்சத்திற்கு மதிதமாயிருக்கு
ந தானுரு மவனுடைய திருமேனியென்று மதியார்,
வெண்டதோரார்

உலகவ னுருவி இகநுப்பிரபஞ்ச மநககர்ச்சகாவின தரு
ந்றேனறி யொ ளினிலே தோனறி யருளிடுவே யொடுங்கு
டுங்கிடு மென்ப மென்று மதியார்,
தோரார்

உலகிலுக் குயி பரபஞ்சத்தினுள்ள வானமாக்களுக்கும்
ருமாகி யுலகுமா பிராணனுமாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்கு ப்ரபஞ்ச
ய் நின்ற தோ முமாய் நிற்குமென்று மதியார்,
ரார்

உலகினி லொ அப்படிப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய ஸ்வரு
ருவனென்பருரு பஸ்வபாவத்தை யுணராதவர்சுளெல்லா ம

௩௬௬ சிவஞானசித்தியார் சபையும்.

வினையுணராரொ வினையுமிந்தப்பிரபஞ்சத்திலே யொருவனெ
ல்லாம் ன்றுசொல்லாநிரபர். ஏ-று. (௫௮)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் விஸ்வமூர்த்தியும் அநதர்யாமியும் விஸ்வகாரண
னும் விஸ்வாதீதனுமாய் நிற்பனென்ப துணர்த்துதல்.

(அநவயம்) உலகுமாய்நின்றதோரா ரூலகவனுருவிறீரோ
ன்றி பொங்கிடுமெனறுமோரா ரூலகனுக்குயிருமெனரோரா ரூ
லகனை யிறந்தநினை தரனுரு வென்பதோரா ரூலகனிலொருவ
னென்ப ரூருவினையுணராரொல்லாம்-சிவனுடைய திருமேனியான
சிற்சத்தி அபினனோ நிமித்தோபாதானகையினாலே விஸ்வாதீ
மகமாக நின்றனையுளு, சிவனுடைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி
மாயைபைப் பதிகப்பொழுது ப்ரபஞ்சநீதோன்றி சத்திபராமு
கையானபொழுது பிரபஞ்சம் ஒடுங்குமென்பதும், பிரபஞ்சானு
பிரவிஷ்டையினாலே பிரபஞ்சத் தகரு நியந்தாவாகிய உயிராய்
நின்றதும், அசமகோதர சிநகையினாலே விஸ்வாதீதனாக நின்ற
கையும் அறியார்களை, சிவனுடைய ஸ்வரூபமாகிய அகண்டா
கார சச்சிதானந்தையை யறிபாதபேர் உலகத்தில் பிரம்மாதி
தேவர்களைப்போலே யொருவனென்பர்களை நினைப்பொருள்.

தடி-கூடு வெகுஜாஸூவெ — வீரூகூ கூ ஸடிஸடி
தடிநகூஸூ விஸூஸூரூ வெரூகூரூணூபூ-ஜெயூ வி
ஸூயூவூ வெரூகூரூணகூயூ-ஹீநூ மிதூ) மிரூஸூ
விஷூவெபூ வெரூகூரூணூ-டிடிமூ | விஜூயஜூயூ உயூ
தூ) லாவூ-கூடி-ஹீநூ) கீ-க மூயூ-ஸூவூ-கூடி.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—o—

சிவன ஸ்ரீகண்டப் பிரேரகராகும் அநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவிலகதரானமாவாய்த் திரும்ப வந்தஅநந்தேசுரராகிய மூர்த்தியானமாவைப் பிரமாண்டநகராதிபதியாகும் ஸ்ரீகண்டராகிய மூர்த்தி யான்மாவிலகதரானமாவாக்கி யந்தஸ்ரீகண்டசரீரசரீரிபாய்ச சத்தியகாடிந்ய கண்டிப்புடைய காயகரணகலைகனாற சசுளராயிருந்து பிரமவிஷ்ணு முகலோர்ச்சும், ஸ்வேதோபமணலியப் பிரபிரகுகட்கூர், கருஷ்ணர்ச்சுனாதியர்க்கும், அறுபத்துமூவா முகலோர்க்கும், நிககிரகா நிககிரகங்களைப்பண்ணி விளையாட்டு விளைததப் பின்னகம் பிரதமர்ச்சும் அர்ப்பொற்ப அததியற்புதப் பிரசாத ப்ரதராயிருந்து சரிக்குஞ் சரித்திரங்களிற் சிரிது பவுராணிக மதம் பாஷிப்பதற் குபக்கிரயிக்கணைஞர்.

அரணு - ஸ்ரீகண்டசரீரமாகிக கண்டிப்புப் பொருந்திய சிவசரீரம்,—உலகினை யிறந்துநினைதது - சிவான்ம கருத்தியவிலகினை கிர்த்தியங்களை யுடையது,—என்பது ஓரார் - விசாரியார்,—உலகு-பிரபஞ்சம்,— அவனுவிற் றேனாறி யொடுக்கிமென்று மோரார் - அந்தச் சிவனது கண்டிப்பில்லாச் சமத்தொச்சுத்தி சரீராதிட்டித வகண்டித பரிக்கிரக மஹாமாயா மாயாசத்தி சரீரத்தில் நினைதும் பிரத திறத்திருக்குமென்பதம் விசாரியார்,—உலகினுக்குயிருமாக யுலகுமாய் நினைததோரார்-சுதசித் பிரேரகராய் விடாயியாயிருப்பது முணரார் இப்படியிருக்கும்,— உருவினையுணரா ரெல்லாம்-விவேகத்தியா ரனைவரும் ஸ்ரீகண்டருபியாயிருக்கின்ற சிவன் அதிஷ்டாகார ராகலால்,—உலகினிற்சொருவ னென்பர்-கம்மைப்போலே யொருவனென்று சொல்லுவார்கள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

இனிசிறத்தினுடைய அசிறத்தினேயென்பதனை வலியுறுத்து முகத்தான் அவருவருவின பேதல்களும் அவற்றினகண்களும் மூட தொழிலுள்ளும் அவற்றினுய பயன்களும் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிறத்தினுயிலும் அசிறத்தினே யென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விசுவாதிதனென்றும், விசுவகாரணென்றும், விசுவத்திற கரத்தரிபாயியென்றும், விசுவருபியென்றும் உறுஞ் சருங்களை சான்றென்பகாம.

மாயையிற் றேறியொடுங்குமுலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முகல்வனுநவிற றேறறி ஒம்பகியது - மாமென்பது, சிழங்கினது உதோன்றிய தாமரைபைப் பங்கயமென்பதனூ னாதிக.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— 0 —

உலகினையிறத்தினுற தானுருவென்றுமோரார் - ப்ரபஞ்சத்திற் கப்பாற்பட்டு நின்றது சிவனுடைய உருவமென்று இங்ஙனஞ் சொல்லி விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.—உலகவனுருவிற றேறறி யொடுங்கிடுமென்றுமோரார் - இதைப் பிரபஞ்சம் காத்தாவருளினாலே தோன்றி யொடுங்குமென்று நினைத்தறியவு மாட்டார்கள்.—உலகனுச்சூயிருமாக யுலகுமாய்நின்றகோரார் - பிரபஞ்சத்திலுள்ள சருவரன்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய் விசுவத்துக்கு விஸ்வரூபியாய் நிற்பனென்று நினைத்த

தியவு மாட்டார்கள்,—உலகினி லொருவெ ன்ப ருருவினையுணரா
 றெல்லாம் - அவனுடைய சொருபத்தை ஆராய்ந்து உறிகைக
 குப போதமில்லாதவர்க ளெல்லாம் அவனையு மிகுப பிரவருசுத
 தீலுள்ள வானமாககளைப்போல சொருவனென்று சொல்லு
 வார்கள்

இதனும் சொல்லியது விஸ்வாதிசுகனுமாய், விஸ்வக் கோ
 னறுகைகரும் ஓடுவகுகைகரும் காரணனுமாய், விஸ்வத்தீலு ன
 டான வானமாககளுகுப பிராணனுமாய், விஸ்வருதியமாய்
 நினைத காத்தாவினு னமை அநிரயாட்டாதவர்கள். அவனையு
 விஸ்வத்தீலே ஒருவனென்று சொல்லுவார்களென்று முறை
 டைபை உறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அரணஉரு - சுருதி கலையினும் அசுத்திதனை பென்பகரு
 வேசத்த ளுருத்திரனுருவார்,—உலகினை யிறந்த நின்றநென்ப
 கோரார் - விசுவாதிக்கெனன்று கூறுஞ் சுருதியினையு முணரா
 ர்,— அவனுருவில் - அவனவடிவத்திலும், - உலகுதோன்றி யொழி
 க்குமிமென்று மோரார் - உலககதேசானறி யொடுவகுதலால் வி
 சுவ காரணெனெனுஞ் சுருதியினையு முணரார்,—உலகினுகரு
 ருமாகி நினைதேசாரார்-விசுவத்தீலு கந்தரிபாய்பென்று கூறுஞ்
 சுருதியினையுமுணரார்,—உலகுமாய் நினைத தோரார்-விசுவரு
 பியென்று கூறுஞ் சுருதியினையுமுணரார்,—உருவினையு ன்ராரொ
 ள்லாம் - இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சானுசுவந திருமேனியி
 யல்பு ளாரொல்லாம்,—உலகினி லொருவனெனடர்-உலகத்தீலு
 ள்ளார் கூறுங்கடவுளரி லொருவனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமது கர்த்தா தேவர்களுள் னொருவனென்ன
 அனரென நுணர்த்துகிரா.

தேவரி னொருவனென்பர் திருவுருச் சிவனைத்
 தேவா, மூவராய நின்றதோரரா முதலுருப் பாதிமா
 த, ராவது மயியராதி யரிபயற் கறியவொண்ணு, மே
 வரு நிலையுமோரா ரதனுரு யினோவுமோரார். (சக)

(இ - ள) தேவரி இப்படி திருமேனி பெடுத்திருக்கிற சிவ
 னொருவனெ னையந்த மூப்பத்த முககோடி தேவர்க
 னபா திருவு ளுக்குள்ளே யொருவனென வறிவில்லாத
 ருச சிவனை வாகள சொல்லா நிறபர்கள்.

தேவர் மூவ அந்தத் தேவர்களுட் சிறப்பினையுடைய
 ராய் நின்றதோ மும்மூர்த்திகளையு மவனதிட்டித்துக் கொண்
 ரார டி நின்று தந்தாங்கிருத்தியங்களையு மறியார்
 கள்.

முதலுருப் பா மகேஸ்வரவிக்கிரகத்திற் ருேன்றிய விரு
 திமாத நாவதும பத்தஞ்சி லத்தனூ ரீசுரமா விரண்டநரின்ற
 றியார முறைமையினையு மறியார்கள்.

ஆதி யரிபயற் சகலத்துக்கு மாதியான வழுர்த்தி சா
 சுறிய வொண்ணு தாக்கிய மனற் தம்பமாய்ப் பிரமவிட்டு னு
 மே வரு நிலையு க்களாக் கடிமுடிசாண்ப தரிதாய்நின்றது ம
 மோரார் றியார்கள்.

அதனுரு வினை அந்தத் தழற் பிழம்பிற் ருேன்றிய லிங்கேகாற்
 வுமோரார். பக மு டந்தமூர்த்தபெ ன் றறியார்கள் எனு

மே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அத்தகாரீசர வடிவு கூறும் புராணவசனமுமாகிய இவையு மதற்குச் சா னநெனபதாம்

இவையிரண்டு செய்துளும் அசித்திகனென ததற்கு உரைய எவை காட்டியவாறு.

நிரம்பவழியருளா வருமாறு.

— 1 —

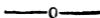
உம்முடைய காததாவும தேவாசனங்களுளோ ஒருவரு) பிறகு வேறே ஒருவனென்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்றவ னை மேல்நுதநுநிச் செய்து

தேவரிலொருவனென்பர் திருவுருச்சிவனை - ஞானமே திரு ரேணியாகவுடைய பரமேஸ்வரனை மாபையே வடிவாகவாரா பிரம்ம விஷ்ணுகளுடனே கூட்டி வவ்னையு மவர்க்கிப்போல ஒருவனென்று சொல்லுவார்கள் போதகனராயுள்ளவர்கள் இ பபடிச சொல்லுவார்கள் அறிவற்றவாக ஞானபானெனனி ல்—தேவர் மூவராய் நின்றதொரரா—பிரம்ம விஷ்ணுகளுக்கு ப பிராணனுமாய இவாசனங்களு காததாவுமா யிவர்களுடனே கூட்டி எண்ணப்பட்டமுறைமையு மறிவாக்கா அதுகொண்டே யாயிருக்கு மறிவற்றவாக ஞானத்து இதுவன்றியும்,—முதலு ருப்பாதிமாத ராவதுமுனராரா,—அநதக கர்த்தாவினுடைய திருமேனி அாதகனரீசரமாகியிருத காரணமும் ஏதுகொன்றி யார்கள் —ஆசிரியப்பற்கறியவொண்ணா மேவருநிலையு ராராரா- பரமேஸ்வரன பிரம்ம விஷ்ணுகளுக்கு மறிப்பபடா தழற் பிழம்பாய் நின்றது ஏதுகாரணமென்று மறிபார்கள் இதுவன றியும்,—அவனுருவிளைவு மோரார் - அவனுடைய திருமேனியா லுண்டான பிறையோசனங்களையு மறியார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சதகம், “தேவர்கோவழிபரீ
தேசுவதேன் செழும்பொழி ல்கள பயநதுகாத் தழிக்ருமற்றை,
மூவர்கோளாய்நின்ற முசல்வனமூர்தி மூலாமைமாதானம்
பாகத்தெந்தை, யாவர்கோசென்னையும்வந தாண்டிகொண்டா
னியாமார்சுருங் குடியல்லோ மிபாது ளஞ்சோ, மேவினோமவ
னடியா ரடியாரோடு மேனமேலு வ குடைந்தாடி யாடுவோமே”
என்னுமதுங் கண்டிகொள்க.

இதனும் சொல்லி பது பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனி ஞா
னமே யாகையினு ளசததி சிவானமிபமாயிருத் த ஆனமாகக
ளுக்குப் போகமோடசங்களைக் கொடுக்கிரவ னுகையாலும், பிர
ம்ம விஷ்ணுக்களா லறியப்படாதவ னுகையாலும் தேவர்களி
லொருவ னல்லவெனனு முறைகளை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

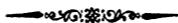

ஆதியரிபயற்கறிப யொண்ணு மேவுருநிலையுமோரார்-விசு
வாதிசென்பது முதலிய காணகு சுருகிகளையு முறையே வலி
யுறுப்பனவாய் அரிபுமயனு மடி முடி தேடி யறிபாவண்ண நீண்ட
திருவுருவி விலைகூறும் புராணவசனத்தினையு முணரார்,—
தேவர் மூவராய்த் திருவுருநின்றதோரார் - மும்மூர்த்திகளுந்
தன்னுறுப்பிற்றேனறி நின்றவடிவி விபல்புகூறும் புராணவச
னத்தினையு முணரார்,—அவனுரு வினவுமோரார்-அவன்வடிவி
லே விளைந்தவண்ணமே யுலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசன
த்தினையு முணரார்,—முதலுருப் பாதிமாத ராவதமுணரார் -
அர்க்குரு ரீசுவரவடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையு முண
ரார்,—சிவனைத் தேவரி லொருவனெயர்-இவ்வளங் கூறும் புரா

ணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை யறிபாதவர் சிவயிராணைக கடவுளில் ஒருவன எனப் பனபதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசுத்திதனைன்பவர்க்கு உரையளவை காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

போகியாயிருந்துபிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார், வேகியானும்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரா, ருகியா மூடொல்லா மும்பரி லொருவனென்பர். (௫௦)

(இ-ள)போகியா சிவன்றான் போகியாயிருந் தான்மாக்களுயிருந் துயிர் க்குப் போகத்தைக்கொடுக்கருந் தன்மையுமுக்குப் போக ணரர்கள்
 த்தைப்புரிதலோரார்

யோகியாயோ சிவன்றான் யோகியாயிருந் தான்மாக்களுகமுத்தி யுதவுத க் கியோகசாதனையாற்பெறு முத்தியின முதவு மோரார் ளைமையு ருதியமாட்டார்கள்

வேகியானும் இராசுத் துடேட மில்லாத சிவன்றானும்போற்செய்த வி கோபமுடையவர்களைப்போல வான்மாக்கணையினை வீட்ட ள்செய்த குரகணமங்களை யறிந்த தற்கேற்றலோரார் துயரங்களைத் துய்ப்பித் ததனை விடுவிப்பிககு முறைமையு மவன் செயல்செனை னுணரார்.

ஊகியா மூட இப்படி நானூவிதமாக வுபகரிக்குஞ் சிவ
 லொலா மூமடரி னது மகிமையை யுளபடி விசாரித் தநிய
 லொருவ னென மா—தவர்கள் தேவரி லொருவனெனக்
 பா. கருதவாக்கள் எ - று. (௫௦)

சிவாக்ரயோகியருவை வருமாறு.

—0—

மேலியவாறு நிர்குணத்தை ப்ரதிபாதித்து சகலாக்கு
 உபாஸ்யா மூத்தியாய பரவரததகாபேதமாய கலாமஸ்தகத
 திலே யிருந்து ப்ரகிருதி மண்டல சிருத்தியங்களைப் பண்ணும
 ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனை ப்ரமம விஷ்ணுவாதிக்கள் அபேகைந
 யாக பரமென்று கூறுகின்றது.

போகியாயிருந் தயிர் தகுப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
 உமாமலையவர மூத்தமாயிருந்து உலகத்தி லானமாககளுந்
 கெல்லாம ஸ்ரீபுருஷ ஸம்சியாக மோகத்தை யுண்டாகுவது
 நிதிதகமெனும்,-- யோகியாயோசமுத்தி யுசவுதலதவுமோ
 ரார - கூடுககைவனசுகில் யோகாசனத்திலே யிருந்து போகிக
 ளுக்கெல்லாம போசசாமர்த்திய முண்டாசித் ததபலமாகிய
 மோகத்ததைக் கொடுப்பதற்கு,--வேக்யானூற்போற்செய்த
 விளைவினை விட்டலோரார-கோபத்தை யுடையவாகளைப்போ
 லே யானமாகசனைத் தனடிக்கிமது அவாகள் பண்ணின பாவ
 னேனமேலும் வளராம லொழிக்கிற தெனறும்,-- ஊகியா
 மூடொல்லா மூமடரிலொருவ னெனபர் - விசாரியாத அரு
 ஞானிகளெல்லாம் இநதச சரித்திரங்களைக் கொண்டே தே
 வாகரி லொருவனெனறே சொல்லுவார்களா எனறிதனை பொ
 ரு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இசுவமூக

போகியாய் - சேவி தேவலயிருந்தது, — யோகியாய் - த
கூடலு முாததீயாயிருந்தது, — வேசுபாஹற்போல் - சோடியா
ஹற்போல், — ஹகியா - விசாரியா.

மற்றது வெளிப்பட.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

முகல்வனகொண்ட திருமெனிரளிற் சிலதிருநேரி போ
கவடிவமுட, சிலசுருமேளி கோரவடிவமுட, சிலதிருநேரி போ
கவடிவமுமாகக்கொண்டது; முறையே உயிரகடகுப் போகம
புரிதற்பொருட்டிம, வ்ணையினை விட்டுநீத்பொருட்டிம, போகமு
த்தியுவுதற்பொருட்டி மாமென்பதாய

—

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

உம்முடைய கர்த்தா சததி சிவானமியமாயிருந்து போக
மோட்சங்களைக் கொடுப்பா நென்றவனை கோக்க, மேலருளிச்
செய்கறா.

போகியா யிருந்தயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் -
பரமேஸ்வரன தான போகசொருதியாயிருந்து ஆனமாக்களுந்
குப் புசிப்புக்களைக் கொடுக்கிற முறைமையு மறியார்கள், — யோ
கியா யோகமுத்தி யுதவுதலுவு மோரர் - தானே போகத்தி

லேயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு யோகமுண்டாக்கி யதனால் மோட்சத்தையும் கொடுப்பத மறியார்கள்,—வேகியானுற்போற்செய்த வினைகளைகிட்டலோரார் - தான கோபமுடையவர்களைப் போல விருந்த ஆன்மாக்களுக்குக் கோபங்களையு முண்டாக்கி அவரவர் முனசெய்த கணமத்துக் கீடாக வுண்டாக்கிய சுகதுக்கங்களைப் புசிக்கச்செய்தே உண்டாகிய பிரியாப் பிரியங்களினாலே ஆகாமியத்தையும் ஏற்றுவித்து, இப்படிப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கிற முறைமையையும் அறியார்களா.—பூகியாமுடொல்லா மும்பரினொருவனென்பர் - இங்ஙனம் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுக்குச் செய்கிற உபசங்காரங்களை விசாரித்துப் பாராது புத்தியினொல்லா மிவனையுக் தேவர்களிலே ஒருவனென்று சொல்லாநீற்பார்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அதக்கதுக்குந்தக்க திருமேனியாயிருந்த போகமோட்சங்களைக் கொடுக்கிற சிவனைத் தேவர்களினொருவனென்று சொல்லப்படாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

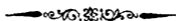
சுப்ரமணியதேசிகருணை வருமாறு.

—0—

போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்—முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற சிலதிரூனினி போகவடிவங்கொண்டது உயிர்க்குப் போகவடிவம் புரிசற்பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—வேகியானுற்போற் செய்தவினைகளைகிட்டலோரார் - கோரவடிவங்கொண்டது உயிர்கள்செய்தவினையினை கீட்டுதற் பொருட்டென்பதனையு முணரார்,—யோகியா யோகமுத்தி யுதவுத லதுவுமோரார் - யோகவடிவங்கொ

ண்டது உயிர்க்கு யோகமுத்தி யுதவுதற் பொருட்டென்பத னையு முணரார்,—ஊகியா மூடரெல்லாம்-இவ்வாறு திருமேனி கொள்ள முறைமையினை யாராய்ச் தறியுபநிவல்லோர்,—உம பரி னெருவ னென்பா - தேவரின ஒருவனென்பா எனபதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மலேசலிகரஹ நாணுவிதமா யிருக்கு

மென னுணர்த்துகீரா.

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே த ரித்துகொண்டு, நினறலா லுலகநீயடு நினறன னென னுமோரா, ரன்றியவ் வேடமெல்லா மருளபரி தொழி லென்றோரார், கொன்றது வினையைகொன்று நினற வக குணமென்றோரார். (ருக)

(இ-ள) ஒன்றொ ஒரு வடிவுக கொருவடிவு மாயுதங்களு டொன ரொ மொவ்வாம லிருபததைத்த விக்கிரக மா எ வவா வேட வொருகததாததானே தரித்துகொண்டு நி மொருவனே தரி ற்கையால் ததுக கொண்டு நினறலால்

உலகநீங்கி நி சிவன ப்ரபஞ்சத்துககு வேறா யதனைநீங் னறன னென்று சி நினறானென்ற முறைமையினையு மறியார் மோரார் கள்.

அன்றியவ வே இங்ஙனங் கூறிய ஐடிவினறி வேரேயுண் டமெல்லா மரு டாககப்பட்ட திருமேனிகளெல்லா மாண

எபுரி தொழிலெ மாக்களுக் கருளைக்கொடுக்கையின் பொருட்
 ன ரேரார் டெனறு மறியார்.

கொன்றது வி அரன் திரிபுரமுதலியவற்றைச் சங்கரித்
 னையைக் கொண ததெல்லா மந்தநதவானமாக்களை யீடெந்
 று நின்றவக் கு றுகையின்பொருட் டவாகள்செய்த கணமங்
 ணமென ரேரா களைப் புசிப்பித்ததுத் தொலைப்பித்ததனநி யி
 ிர் ச்செயலன்றெனறு நல்வினை யடைவிப்பித்த
 தெனறு கருதவுமாட்டாராகள எ-று

இத்தகு வாடவபசங்கை யெனவறிக. (ருக)

சிவாக்ரயோகியுருணா வருமாறு.

—0—

மேலிதவு மந்தகே புறநடை.

ஒன்றொடொன ரெவவாவேட மொருவனே தரித்துக்
 கொண்டு நின்றலா லுலகுநீங்கி நின்றனனென்று மோரார்-பர
 ம்ம விஷ்ணு ருத்திரனென்னு மூன்று விக்ரஹங்களு மொன
 ரேடொன ரெவவாததாய், ஒருவனே ஏககாலத்திலே தரித்
 துககொண்டு நிற்கையால்; காமக்குரோதாதிகளுக்கூத காரண
 மாகிய மாயா பரபஞ்சததிற்கு அந்யமாகநின்றதையும்,— அ
 னறி யவவேடமெல்லா மருளபுரிதொழிலென ரேரார் - அனறி
 யந்த விக்ரஹங்கனெல்லாங் கருபையினுலே பண்ணப்பட்ட
 கருதயங்களுக்கெனறும விசாரியார். சிருபையினுலே பண்ணுகி
 ற க்ருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானே நென்னில்?—கொன்றது
 வினையைக்கொன்று நின்றவக்குணமென்றேரார் - அந்தச் சம்
 ஹார குணமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மததையே நசி
 ப்பித்ததெனறு விசாரியார் என்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

இதவுமத.

ஒன்றொடொன் றொவவாவேடம் - கிரந்தாதி விக்கிரகபே
த ஆபுத்பேதங்கள்,—கொன்றத - கக்ஷ மதனாதி சங்காரம்,—
வினையைக்கொன்றத - இருவினையுட் பாவததைப புசிப்பிதது
காசமாகுவது.

மற்றது வெளிப்படை

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமா
ய்த் தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டிந்ந
னம், தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம
போகமும லீடும் யோகமு முசவுமுகத்தான அதுககிரகமொ
ன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமைசெய்வது கனமைமைப் பயத்த
லும், உலகத்தின வைத்தறியப்படாத வநிசய நிலையாகலான;
இதவுமதரகுச சானநென்பதாம்.

உலகனை யிறந்துநின்ற தரணுவ மென்பதுஉம் ஈண்டினி
து விளக்கியதுஉமாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவெனனும் பெபொச்சன்று விகாரத்தாற் ரொக்
கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசித்திதலாதற்கு ஏதுக்கா
ட்டியவாறு.

—o—

நிரம்பவகிமுயருநா வருமாறு.

—0—

உம்முடைய காத்தா ஒருவனென்றால் வடிவமொன்றெழிந்து பலவாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை எனறவனை நோக்கிப் பலவடிவு அவனுக்குண்டென நருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றவனுலகநீங்கி நின்றனெனென்றுமோரார் - ஒன்றை பொன்றொவ்வாமற் பலவாகக் கர்த்ததாகொண்ட திருமேனிகளெல்லாம் ஒருவர் கொடுத்ததல்ல, தனதிச்சையாலே தானே உண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கிறவன்; ஆகையால் பிரபஞ்சத்தை நீங்கி நிற்பானென்கிற முறைமையையு மறியார்கள். இப்படித் திருமேனி பலவாக வேண்டியானே நென்னில்?—அன்றியவவேடமெல்லா மருளபுரிதொழிலென்றோரார் - இதுவன்றியும் அப்படி பொன்றையொன்றோராத திருமேனிகளெல்லாம் ஆனமாக்கலுக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணுகைப் பொருட்டாகக்கொண்ட திருமேனிபென்று மறியாக்கள. அப்படி யதுக்கிரக மூர்த்தியாயிருக்கிறவன் சங்கரிப்பானென்னில்?—கொன்றது வினைபைகொன்று நின்றவக குணமென்றோரார்—சிரிப்புரத்கன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கொலைகளெல்லாம் ஆனமாக்கள கனமத்தககிடான சரீரங்களைப்பெடுத்தது சுகதுக்கங்களை யறுபவிககிரதுயா ததை நீக்கி யிலைப்பாற்றிவைத்தது குற்றமல்ல, குணமென்று விசாரித்தறியவு மாட்டார்கள்.

இதொருசொல்லியது கர்த்தா எண்ணிறந்த வடிவுகள் கொண்டது ஆனமாக்களை யிரட்சிக்கை நிமித்தமாகவென்றும், அவனசெய்கிற நிக்கிரகமும் அதுக்கிரகமே பாமென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒன்றொடொன் றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொ
ண்டி நினறலால்-அங்ஙனம் போகவடிவும் கோரவடிவும் யோ
கவடிவுமாய்த தமமுண மாறுபட்ட பலவடிவு மொருவனே த
ரித்துக்கொண்டி நிறறலால்,— உலகநீங்கி நினறன னென்று
மோரார் - உலகத்தின வைதகறியப்படாத அதிசய நிலையனெ
ன்பதனையு முணராரா,—அன்றி யவவேடமெல்லா மருள்புரி தொ
ழிலென்றோரா - தம்முண மாறுபட்ட அபபலவடிவவகளும்
அங்ஙனம் போகமும் லீடும் யோகமும் உதவுமுததா னனாக
கிரக மொனறற்கே யேதுவாமென்பதனையு முணராரா,—கொ
னறது வினையைக்கொன்று நினறஅக் குணமென்று ஓரார-கொ
ல்லுசலாகிய தீமைசெய்வதும் வினைஊபக கெடுததலாகிய நன
மையைப் பயததலாகிய குணமென்பதனையு முணரார்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் அசிகத்தினே யென்பதற்
கேது கூறியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

நாயகன் கண்ணயப்பா னாயிபுதைப்பவெங்கும்,
பாயிரு ளாகிமூடப பரிந்துல மினுககுநெற்றித், தூ
யநேத திரத்தினுலே சுடரொளி கொடுத்தபண்டிற,
நேயமா ரொளிகளெல்லாளு சிவனுருத் தேசதென்
னார். (௫௨)

(இ-ள்.) நாயக கைலாயத்தின் கண் இரத்தினப் பிரத்த
ன் கண் மென்னுந் தாழ்வராயிற் கணங்களெல்லாந்

ணயப்பா னாய தோத்திரஞ்செய்யப் பார்வதியாருடன் சி
 க்புதைப்ப வ னெழுந்தருளியிருக்கிற வவதரத்தில் நிரு
 த்தமுதலிய லீலைகளைப்பண்ணி யெழுந்தரு
 ளியிருக்கிற சமயத்திலே, பார்வதியார்வினோதார்த்தமாகச்சி
 வன நிரு நயனததைப்புதைக்க,

எனக்கும் பாயி உலகமெங்கும் பரந்தவிருளாற் நேவர்க
 ரு ளாகமூட னெல்லாராயுந தேவவருடத்திற் கோடிவ
 ருட மறைக்க; அப்பொழு தவர்க டோத்தி
 ரஞ்செய்ய,

பரிந் துலகினு உலகத்திலுண்டான வானமாக்களுக் கெ
 க்கு ல்லாந் தாயருறுவதனைக்கண்டது நீக்குகை
 யினபொருட்டிக் கிருபைசனித்து

கெற்றித் தாய பாலத்தின ஞானககண்ணூற் சுடர்பொ
 நேத் திரத்தினு ருந்திய ப்ரகாசத்தைக் கொடுத்த முறை
 லே சுடரொளி மையாலே,

கொடுத்தபண்பி
 ன

தேயமா ரொ தேசங்களிற் பொருந்தப்பட்ட ப்ரகாச
 ளிக னெல்லாஞ் ங்களெல்லாஞ் சிவன தறுக்கிரகத்தா லுண்
 சிவனுருத் தேச டரண ப்ரகாசமேயென்று விசாரியார்கள்.
 தென்னூர் எ - து.

இதற்குச் சைவபுராணத்தி லேகாதச வுருத்திர சங்கி
 னையி லெனவறிக.

உ-ம். தேவாரம். “மலைமடத்தை விளையாடி வளையாடு
 கரத்தான மகிழ்ந் தவனகண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்
 லா வுலகுடனருள மூடவிரு ளோடும்வகை கெற்றி யொற்றை
 க்கண் படைத்துகந்த வுததமனூர்வினவி, லலையடைந்த புனல்

பெருகி யானைமறுப் பிடறி யகலொடுசக தந்திவரு மரிசிவீன
 நென கலாமேற், கலையடநது கலிககடியந தணரோமப புகை
 யாற் கணமுகில்போன தணிகளருங் சலையநலலூரா சானே”
 எனவறிக. (ருஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ப்ரபஞ்சத்தில் பரகாசமெல்லாம சிவனுடைய நேத்
 ரங்களின் பரகாசமென்ப துணாததுதல்.

லாவலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய திருநயன
 ங்களிலே லோகநாயகியாகிய பராவதியார விநோகத்தினாலே
 மூட வெல்லாலோகங்களும் அந்தகாரமாகையினாலே, லோகங்
 களுக்குக் கிருடையினாலே நெற்றித் திருநயனத்தினாலே ப்ரகா
 சத்தைக் கொடுத்த பரிசினாலே ; லோகங்களிலுள்ளான பர
 காசமெல்லாஞ் சிவனுடைய திருநயனங்களின் ப்ரகாசம என
 புறி எனறிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதுவுமது.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வெடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்

குகு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வி திருக்கண்டிதைத்த திருவனையாட்டி. நக ணிகழந்த நிகழ்ச்சி
யே சான்றென்பதாம்.

நயப்பு மகிழ்ச்சி
பாப்கல் பரததல.
தேயம உலகம.

நிரம்பவழகியருகா வருமாறு.

—0—

இப்படி உம்முடைய காததா பிரபஞ்சத்தை இரட்சிப்ப
னென நெறுகேகாணப்பட்டதென தவணைநோக்கி மேலறளிச
செய்கிறார்.

நா பகனகண்ணமப்பால் நாயகிபுதைப்ப - பரமேஸ்வரனு
டைப திருநயனங்களைப் பரமேஸவரி வினோதமாக சீயத்ததத
தாலே மறைக்க, —எவரும்பாயிருளாகிமுட - எவவிடமுமிரு
ளானது பாரத்து சாவதையு மூடிசுகொள்ளப் பரிந்து பரமே
ஸ்வரன ஆனமாககளுக்காக விரங்கித் திருவுளம்வாழ்த்து உல
கினுக்கு, —தூயதேத்திரத்தினாலே சுடரொளி கொடுத்ததப்பண
பில் - பிரபஞ்சத்துக்கு நெறியிலுண்டான சுததமான திருநய
னத்தாலே விட்டி விளங்காநின்ற சுடர்பொருந்தின பிரகாசத்
தைக் கொடுத்த முறைமையாலே, —தேயமாரொளிகளெல்லா
ரு சிவனுருத் தேசதெனஞர் - பிரபஞ்சத்தி லுண்டான சந்தி
ராதித்தாக்கினி நட்சத்திர முதலான பிரகாசங்களெல்லாம
பரமேஸவரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசத்தினாலே காரியப்ப
டுகிற வெள்ளிகளென்று இந்த முறைமையை உள்ளபடி யறிந்து
சொல்லுகுறர்களில்லை. அதென்னனில்? தங்கள் அகங்காரவ
களால்.

இதற்குப் பிரமாணம். தேவாரம், “மலைமடகதை வினையாடி வளையாடிகரத்தால் மகிழ்ந்தவன்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளாபெல்லா, வுலகுடனொனமுடவிருளோடும்வகைநெறறி யொறறைககண படைத்துகநந் வுத்தமனூர்வினவி, லலையடைந்தபுனலபெருகி யானைமருப்பிடறி யகிலொடுசந்தந் துமரிசி வினநெனகரைமேல், கலையடர்ந்து கலிககடியந் தணரோமப்புக்கையாற கணமுக்கல்போன நண்கிளருங் கலையநல்லூர காணே” எ-ம, திருவாசகம். நீதநல்வினையபம, “கனிவந்தகிசுதைபொ மினகழல்கண்டுங் கலந்தருள, யெளிவந்திலேனே விதி திகண்டாய் மெய்சசுடருக்கெல்லா, மொளியந்தபூங்கழ லுத்தரகோசமந் கைக்கரசே, யெளிவந்தவெநகைபிரா னெனனையாளுடை யெனனப்பனே”. எனனுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

இதனைச் சொல்லியது பரமேஸ்வரன திருநயனத்தைப் பரமேஸ்வரி மறைக்கப் பிரபஞ்சமெல்லாம் அந்தகாரமாபவிடப் பரமேஸ்வரன நெற்றிக்கண்ணிலே அந்த வந்தகாரத்தைப் போகருகையால்; எல்லாப் பிரகாசங்களும பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனிப் பிரகாசமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு

—0—

(அவ்வேடமெல்லா மருளபுரி தொழிலென்பதற்கு) நாயகி நயப்பால் - முகல்வி மகிழ்ச்சியால்;—நாயகன் கணபுகைப்ப - முகல்வனது திருக்கண்புகைத்த திருவினையாட்டினகண்,—எங்கும்பாயிருளாகிமுட - எவ்விடத்தும்பரவிய இருளாகிப்போர்க்கவும்,—பரிந்துலகினுக்கு - பரிவுற்றுலகினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்திலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—

சுடரொளிபொகாடுத்த பண்பின் - மிகுந்தபிரகாசத்தினை யளித்த
 ருளிபதனமையால்,—தேயமா ரொளிகளெல்லாம் - உலகினுள்
 ள யொளிகளெல்லாம்,— சிவனுருதேசத்தெனனார் - சிவனற
 ன நிருமேனிப பிரகாசமென னுணரார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமது

கண்ணுதல் யோகிருபபக் காமநின் றிடவேட்கை
 க்கு, விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை யோரார்மா
 ரு, 'நெண்ணிவேண் மகனையேவ வெரிவிழித் திமவா
 னபெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்ந்துயிர்க்குப பேரின்ப
 மளித்ததோரார். (ருக)

(இ-ஊ.) கண்ணு சிவ னிமவானிற் றுழவனாயிற் றேவதாரு
 தல் யோகி மரத்தினிழுவிலே வேதிகையிற பரியங்கமெ
 ருப்ப னனுமியோகாதனமாக வெழுந்தருளியிருந
 த வவதரத்தில்

காம நினறிட தேவலோகத்திருக்குந் தேவர்கண் முக
 வேட்கைக்கு வி லாவினார்க்குக் காமவிகாரமினறி யதனா ல
 ண்ணுறு தேவ வர்கள் வருத்தமுற்ற முறைமையினையு மறி
 ராதி மெலித்த யார்.
 மையோரார்

மாறானெண் மாயனானவன் தேவர்களுக்குத் துயரத்
 ணிவேண்மகனை கை நீகருகல் காரணமாகத் திருவுளத்தடை
 யேவ த்துத் தன்பிள்ளையாகிய காமராசனை உழை
 த தித்தச் சிவ னியோகத்தி லிருக்கையா லா

ன்மாக்களுக்குச் சுகமில்லாமற் றுயருறுகிறார்கள்; ஆகையா னீ
பேர யிந்தயோகத்திற் சிவன கருத்தைத் திருப்பெண்ண, அவனு
மப்படியே யதனைக் குலைக்க,

எரிவிழித்தது சிவனு மிப்படி வருவானென்று விசாரித் த
ப்பொழுது நெற்றிக்கண்ணு லவ னெரிந்து
போமபடி விழித்துப்பார்த்து,

இமவான பெ மேனையுட விமவான கூடிப்பெற்ற பா
ற்ற பெண்ணினை அவதியாசைச் சிவன நிருககலியாணம்பண்
ப்புணர்ந்துயிர்க ணி யருளிண்பின்பு, சர்வானமாக்களுக்கு மி
குப் பேரின்ப ம குந்த போகத்திற் சருத்தண்டரக்கக காந்
ளித்ததேராரார். தா கொடுக்க, அதனைப்பெற் றதுபவிக்கு மு
றைமையினையு மறியார்கள். ஏ - று.

இதற்குக் காலோதகரத்ததுங் காலிங்கத்ததுங் காண்க (௫௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் காத்தாவினுடைய யோகபோக ரூபங்கள் ஆனமாக்
களின் பொருட்டல்லது தனக்கில்லையென் றுணர்ந்ததகனறது.

கண்ணுதல் யோகருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைககு வி
ண்ணுறுதேவராசி மெலிந்தமையோரார் - நெற்றியிலே நயன
த்தையுடைய பரமேஸ்வரன ஸகிதேவியாசை நீங்கி யோகத்தி
லிருக்கவே ஸ்ரீபுருஷர்களை விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டுங் காம
னுண்டாயிருக்கவும், தேவர்கள் முதலான போர்கள் ஸ்ரீபோக.
மில்லாமல் துககிதரானசையும் விசாரிபார்.—மாறா னெண்ணி
வேள்மகனையேவ வெரிவிழித் திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்
புணர்ச் சூயிர்க்குப் பேரின்ப மளித்ததேராரார் - திருமால்தான
பரமேஸ்வரன யோகாசனத்தி லிருக்கையினாலே யெல்லார்

குகும போகயில்லை யாசுகது, அருத யோகத்தை விலக்கெ
 னறு வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளைபை யனுப்ப; அவனபோய்
 புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவவளவில் பரமேஸ்வரன நெ
 தறி யனல்விழிபாலே யெரிதறுப் பின்பு இமவானமகளாகிய
 பராவதியார் தபசுபண்ண அததபசிலுலே சுகதோஷித்தத தி
 ருக்கலயானம பண்ணிக்கூடி, ஆனமாககருகரு அமைவுபெருத
 விஷய சுகததைக கொடுதத்தை விசாரியார் எனறிதன பொ
 ரு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

இதுவுமது.

வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

பல்வேறுவகைப்பட்ட அருளபுரிசொழிலும் அவ்வேடத்தை
 யின்றுமையாமைகருக கண்ணுதல யோகிருகதுழி உலகத்தின
 கணிகழந்த நிகழ்ச்சியே சானறென்பதாம்.

உலகனுக்குயிருமாய் நின நவற்றை இவ்விருவகைத் திருவி
 னையாட்டினவைத்து இனிது விளக்கியது உமாயிற்று. ஒன்றெ
 டொன ரெவவாவேட மொருவனே தரித்ததுக்கொண்டதும் இ
 தனுட் கண்டுகொள்க

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலதனைக் கண்கூடாகத்
 தெளிவித்துச் சிந்திதலையும் அசிகந்திதனையென்றதனை வலியுறு
 த்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்களுரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் கொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கதையுட்கூறப்படுதலின், ஈணிக கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க.

அற்றுகலினனறே ராண்டிக் கூறியவடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தயிருபத்தைநதனுளவைததெண்ணப்படனவென்பது.

நிரம்பவழுகியருவை வருமாறு.

மோட்சததையனறிப போகளு சிவனே கொடுக்கவேணுமென்கிற முறைமையை யருளிச் செய்கிறார்

கண்ணுதலியோகிருப்பக காமனினறிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமையோரார்-பரமேஸ்வரன யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கக காமராஜனுரு சித்திரம்போலே நிற்க, இன்பத்தசுருத்தெயவலோகத்திலேயுள்ளதேவர்களபுவுலோகத்திலுள்ளவர்கள் நாகலோகத்திலுள்ளவர்கள் இத்தனைபேருமிகவுமெலிந்து வருகத்தப்பட்டது மறியர்கள் —மால்தானெண்ணி வேளமகனையேவ - விஷ்ணுவானவர் பரமேஸ்வரன எழுந்தருளியிருந்த யோகத்தைக கலைப்பதாக நல்ல விசாரம விசாரித்தத தன்னுடைய பிள்ளையாகிய காமராஜனையேவ,—எரிவிழுத்த - அந்தக் காமராஜன் வெந்த பஸ்மமாய் போம்படி திருநயனத்தாலே பார்த்து—இமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்புணர்ந்து - ஆணமாக்கப்படுகிற வருத்தத்தைக் கண்டு பரமேஸ்வரன தானே திருவுளம் வாழ்த்து பருவதராஜன புத்திரியைக கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போகத்தையறுபவித்து,—உயிர்

ச்குப்பேரின்பமளிதததோரார் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனுள்ள வனநே தொடங்கி அவன் நிருவடியைப் பெறுமளவும் வீட்டு நீங்காத மிகுந்த மாயாபோகத்தைக கொடுத்தது மறியாகள்.

இதற்குப் பிரமாணம். திருச்சாழல், “ மலையனாயன்பொற் பாவை வாணுதலாளபெண்டிருவை, யுலகறியத்தீவேட்டா னெ ன்னுமது வென்னேடி, யுலகறியத்தீவேளா தொழிறதனனே லுல கனைத்துவ், கலைவினறபொருளகனெல்லாங் கலங்குகிங்காண சாழலோ” எனனுமது கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பரமேஸ்வரன் போகியாயிருந்து சர்வானமாக்களுக்கும் போகத்தைப் புசிபிக்கிறவன், யோகத திலையிருந்து சாவானமாககளுக்கும் போகததுக்கும மிகுதியா கவருந்த; அது கண்டு மிகுதியும் தானே போகியாயிருந்து சர்வா னமாககளுக்கும் போகத்தைக கொடுத்தானெனனும முறை மையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(பல்வேறுவகைப்பட்ட அருள்புரி தொழிலு மவவேடத்தை யினறி யமையாமைக்கு) கண்ணுதல்யோகருப்ப - நெற்றிக்கண் ணுடைய சிவபெருமான யோகிருந்தழி,— வேட்கைககுக்காம னின்னறிட—வேட்கைக்குக்காரணமாப்காமணிருக்கவும்,— விண்ணு றுதேவராதி—மேலிடததுள்ள தேவர்கண்முதலியோர்,—மெலி ந்தமையோரார் - மெலிவுற்றது மறியாராய்,—மாறானஎண்ணி வேணமதனையேவ - மாயனுங்கருதிகாமனையேவுதல் செய்ய,— ளரிவிழித்த - விழிததெரித்து,—இமவான்பெற்ற பெண்ணின் ப்புணர்ந்து - உமா தேவியைக்கலந்து,—உயிர்ச்சுப் பேரின்ப ம

ளித்ததோராரா - உயிர்களுக் கின்பகிகழ்ச்சி யருளிச்செய்ததம்
சானறெனபதுணரார்.

இவையிரண்டுபாட்டானு மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெரி
வித்துச சிந்திநீனயினும் அசிரதிநேயெனறதனை வலியுறுத்தி
யவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ னறுக்கிரகஞ் செய்ய முறைமையைப் பலவாகக்கூறி,
மே லவற்றை யிரண்டு விருத்தத்தான முடிந்தது
முடித்தலெனஊந் தந்திர வுகதியா
ஊணர்த்துகிரார்.

படைப்பாதி தொழிலும்பத்தர்க கருளும்பா வ
னையுதுலு, மிடப்பாக மாதராளோ டியைநதுபிர்க வுன்
பமென்று, மடைப்பானு மதுவுமுத்தி யளித்திடும் யோ
கும்பாசந், துடைப்பானு தொழிலுமேனி துடககா
னேற சொல்லொணாதே. (ருச)

(இ-ள) படைப் அழிப்பினைப்பாற்றலெனஊம் பஞ்சகருத்
பாதி தொ தியத்தின முறைமையினையும்,
ழிலும்

பத்தாக்கருளு ஏறம்புமுதற் றேவர்க ளீரயுள்ள வான்
ம்பாவனையும் மாக்களைத் திருக்கண சாததி யிரட்சிககிற
பெருமையினையும்,

துலும் ஆரண மாகமங்களென்னு மாகமங்களு
ண்டா யதுவருங் குருமரபின முறைமையி
னையும்,

இடப்பாக மா கண்ணுதல் யோகிருப்ப வென்பதனால் அ
தராளோ டியை ததகா ரீசுரனாகச் சிவன பாவதியாபை
ந துயிர்க்கின்ப பொருந்திப் போகததை யானமாக்களுக்கு
மென்று மடைப் கொடுக்கு முறைமையினையும்,

பானு மதுவும

முத்தி யளித் யோகியாயிருந்தெனறும் யோகத்தின மு
திமம யோகும் த்தியின்பததைப் பெற்றிருக்கு முறைமையி
னையும்,

பாசந துடை ஞான தீககைபைச செய் ததனா லடையு
ப்பானுந் தொழி முத்தியினையும்,

லும்

மேனி துடக சிவன நிருமேனி தரித்துக்கொண்டு சிரு
கானேற் சொல் ட்டிமுதலிய தொழில்களைச் செய்யாதிருப
லொணதே பாணுகில்; கிருத்தியங்க ஞண்டென்றுரு
சொல்லப்படாது ஏ-று

ஆன சாரியை.

உம்மை என.

இதற்குக் காமிகங் கிரணம் மகுடத்திறகாங்க. (105)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரன திருமேனியைச் சிவ னதி
ட்டித்து நிலாசபொழுது ப்ரகிருதியில் ஸ்ருஷ்டியாதி கிருத
தியங் கூடாதென்ப துணர்த்துகின்றது.

படைப்பாதித் தொழிலும் பதகர்க்கருளும் பாவனையு னூ
லு மிடப்பாக மாதராளோ டியைந துயிர்க் கின்பமென்று ம

டைப்பாளு மதுவும் - ஸ்ருஷ்டியாதி ச்ருத்தியங்களைப் பண
னுயது பக்தஜநங்களை தயாநபூஜைக்கும் வேநாகமங்களை ய
ருளுவதும், இடதுபாகத்தி லீஸ்வரியாருடனே கூடியிருந்து ஆ
னமாககளுட்கு எப்பொழுதும் விஷயசுகததைச சோசநிறு
ம;—முத்தி யளித்திம யோகும் பாசந தடைப்பாளுந் தொழி
லாமேனி துடக்கானேற் சொல்லொளுதே - பத்திமுத்திபை
க கொடுக்கும் யோகமும், அருளுனதைச பொழிக்கும் அதுந்
கிரஹமாகிய கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர
னதிருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆமென்று சொல்லொ
ளுதென நிதனபொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுதகாததுவ சிருட்டி திதி சங்காரங்கள் போற் பிர
கிருதிகளுள் உள்ள அவாநகரகாததிபம், பிரமாண்டத்திலுள்ள
அவாநகர காதயம், சாக்ஷாத சிவகாதய மாசட்டுர், சீக
ண்ட டேகமறைவினற் சிவனுக்குக் கிரத்தியமென்பது வே
ண்டாம் அது கனறன்று சகரவாததியாயிருக்கின்ற விராசா
வுக்கு அநதரங்க கிருத்தியம் பகீரங்க கிரத்தியமபோல , சிவ
னுசகு மப்படி யநதரங்க கிருத்தியம் பகீரங்க கிருத்திய மிர
ண்டும் முறைமையிற் சாக்ஷாத தனனூலம் பிறரைச டொலுத்தி
யவர் தானாகி மறைவாலும் நடசகுமென்று கூறுகின்றார்.

முறைமையிற் பிரதம மஹாசிருஷ்டியில் சிவன சிவத்தது
வ பஞ்சக சிருட்டிபண்ணிப் பின் எனகதேசுர சரீரசரீரியாய்
அசுத்தமாயயி வின் றும் காலத்தத்துவ முத்தற் பிரதிவி தத்து
வ மகதமாகிய தத்துவ தாததுவிகங்களை யுண்டாக்கி, உருத்திர

௧௨௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ரை இருதயத்தினின்றும், விஷ்ணுவையும் பிரமாவையும் பாரிசங்களினின்றும், சூரிய சோமாக்னிகளை வல திடது நெழறி நேத்திரங்கள் வினதும், விக்கினேஸ்வரையுஞ் சுப்ரமணியராயுங் கண்டத்தினின்று மிருதயத்தினின்று மிப்படி வாதுளத்திற் சொன்னபடி, மற்றமற்ற அங்கங்களினின்றும் தேவர்களிருடிகள வேதசாஸ்திரங்கள் மற்றுமுள்ளன வுண்டாகுவா.

நடுவே நடுவே வரும் அவாந்தர சிருட்டியில்

மேனி தடக்கானேல் - பிரகிருதிநிலைய ஸ்ரீகண்ட சரீரசரீரயாயு, பிரமாண்டநிலைய ஸ்ரீகண்டசரீரசரீரியாயும் இராஜ்ருந்தால், - படைப்பாதிதொழிலும் - மத்தியமப்பிரளய முடிவினிற் குணத்தவமுத்த பிருதிவி ததவமீருகுற் தத்வதாதவிக சிருட்டி ஸ்திதி சங்காரங்களும், - பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - தீக்ஷாவானகளா யிருக்கும் சிஷ்டருக் குபதேசத்துக காண்பிகளும் நிராலம்ப சாலம்ப சிவத்தியானமும், - தூலம் - சிவாகமோபதேசமும்; - இடப்பாக மாதராளோ டியைந தயிர்க்கினபொன்றும் அடைப்பாளுமதவும் - உண்டாகருவதும், - முததியளித்தியிமியோகும் - உபதேசத்துககாண்டிக்கும் சாலம்ப நிராலம்ப சிவத்தியானமும், - பாசநதுடைப்பாளுற் கொழிலம் - தீக்ஷையைப் பண்ணுவதும், - சொல்லொணாதே - ஆமென்றறையப்படாதே.

சூரியனைக் காசிபர் புத்திரரொன்பதும், சந்திரனை அதிநி புத்திரரொன்பதும், ருஷிகளைப் பிரமா முதலோர் புத்திராக ளென்பதும், வேதசாஸ்திரங்களைப் பிரமா முதலோர் சொன்னதென்பதும், சுப்பிரமண்ணியர் விக்கினேசுர ரிவர்களை ஸ்ரீகண்ட புத்திரர்க ளென்பதும், இவைமுதலிய பலவும்; அவாந்தர சிருஷ்டியில்.

முன் சொல்லியபடி மஹா ச்ருஷ்டியில் மகேசுர புத்திரர்களே.

மாந்திரசாத்திரம் சதாசிவ மாசலால் வெளிகாதி அதிமார்க்காந்த சாஸ்திரங்கள் சாஷாததம் பிராகாராந்தரத்திலும வந்தாலும மகேசுர சாத்திரங்களே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஆரணமாகமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்நிரைக்கேயனி, உலகவனுருவிற்கேனறி யொடுங்கடுமென்பது முதலாக, இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலையரு ளி னுதியென்னும ஐந்தொழில்செய்தற்கும்; அவ்வடிவம இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படுமென்பதாம்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்திலேசியவாதே இயங்கியற் பொருளும நிலையற்பொருளுமாகிய உலகங்கள், முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறுசெய்யவேண்டிதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டி தலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டிதலானும், அது சக்ரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டிதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டிதலானும், உபதேசமாத்நிரைக்கேயனி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பதுகண்டுகொள்க.

ஏனைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பததாக்கு இருவினை யொப்பின ஆளுநர்பொருட்கு செய்யும பாவனையெனது, திரோதானதொழிலையுணர்த்திறது. பாவனையென்றா, அஃத வனுக்கு இயல்பணமையின

ஆல் எனபது ஆலைசெய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடைப்பாகமாசுராளுக்கு அடையாயி றது இவ்வாறனறி எண்ணுமமை யேறற சொல்லாகவே வை தது, மேற்கூறிடபோகந் அரணவாகமங்களைப் பிரித்துக்கூட்ட லென்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடனவைத்து எண்ணினாரென்று ரையினுமாம்

பாசந் துடைப்பாளுந் தொழிலெனறது ஈண்டுச் சங்கா ரத்தினமேரறென்பது, கொன்றது வினைடைக கொன்று நி னற வகருணமென்பதற்கு அறிசு

அடைப்பான துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெ ஷ்சம செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தாரா.

இவையனைத்தானு சுத்தமாயையிற படுங் காரியங்களை நோ க்கிக் கூறிடதெனறுணர்க.

உலகினையென்பது முகல் இவவேமுசெய்யுளானும், மேலைச் செய்யுளின் அசுந்திசெனெறதனை வலியுறுத்தமுதத்தான அவ் வருளுருவின், பேதங்களுந், அவற்றாலுய தொழில்களும் பயனும், அவையினறியமையாச சிதட்டினவாமாறும், தொகுத்துக் கூற பபட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சர்வஞ்ஞாலியிருக்கிற உம்முடைய கர்த்தா அருபமாயிருந் து ஆனமாகங்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கமாட்டானோ! உ

ருவமேன் கொள்ளுகிறு னென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

படைப்பாதிதொழிலும் - சிருட்டி முதலாகிய கிருகதியங்களும்,—பத்தர்க்கருளும் பாவனையும் - சிவபத்காகளுக்கு அதுகக்கமபண்ணும ஒருமையும்,—நூலும் - சாதிரங்களும,—இடப்பாகமாதரானோ டிசைந் துயிற்சென்பமென்று மடைப்பாளுமதுவும் - பரமேஸ்வரன தன்னுடைய இடப்பாகத்திலே பரமேஸ்வரியை வைத்துக்கொண்டிருந்து ஆனமாக்களுக்கு எப்பொழுதும் போகத்தைக்கொடுக்கிற அந்த முறைமையும்,—முத்தியளித்ததிமியோகும்- ஆனமாக்களுக்கு மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற சிவயோகமும்,—பாசநுடைப்பாண்தொழிலும்-ஆனமாக்களுடைய பக்குவாபக்குவமறிந்து ஆசாரியனாக எழுந்தருளியவந்து பாசங்களைப்போகடுக்கிற தீட்சைகளும்,—மேனிகொட்ககானேற சொல்லொணுக - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பரமேஸ்வரன தனது காருணணியத்தினாலே திருமேன்கொண்டானில்லையாகின, ஆனமாக்களுக்கருப போகமோட்ச முண்டாகாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(ஆரணமாகம மென்னஞ்செய்யுளில் கூறிப்போந்த வுபதேசமாததிரைக்கே யன்றி) படைப்பாதிதொழிலும்-படைப்பாகிய ஆதிதொழிற்கு வாதுளாகமத்தி னேசியவாமே இயங்கியற்பொருளு நிலையிப்பொருளுமாகிய வுலகங்கள் முகல்வனது கிருமேனியி லொவ்வோ ருறுப்புக்களி னின்று தோனறுமாறுசெய்யவேண்டி மாதலானும்,— பத்தர்க்கருளும் பாவனையும்-பத்தர்களுக்க கிருவினையொப்பின அருளும்பொருட்டிச் செய்யும்

பாவனையாகிய திரோதானத்தொழிற்கு ஊனநடன மியற்ற வேண்டுதலானும்,—உயிர்க்கின்பமென்று மடைப்படுமதவும்— உயிர்களுக்கின்பத்தைச் செய்வதாகிய திதிகும்,—நூலுமாத ரானோடிடப் பாகமியந்து - இடையினுகு னூலையொப்பாகச் செய்யுந தேவியோ^{டி} டிடைப்பாகத திபையவேண்டுதலானும்,— முததியளித்திமீம் யோகும் - முததியளிப்பதாகிய அதுககிரக த்திற்கு யோகிருநது காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசநதடை ப்பானூத் தொழிலும் - பாசநீங்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற குத தோன்றினமுறையே யவ்வவவுறுப்புதளி ன்ருகிகவேண் டிகலானும்,—மேனிதொடக்கானேற சொல்லொணாதே- இவற் றிற்கு மவவடிவமினநிபமையாச சிறப்பினவாய் வேண்டப்படு மென்பகாம்.

உலகனைபென்பது முத லிவ்வேழுசெய்யுளானு மேலைச்செ ய்யுளின அசிந்திதனெனறதனை வலியுறுத்தமுதததான அவவ ருளுருவின பேதவகனும், அவற்றினுய தொழில்களுமபயனும் அகவயினநி யமையாக சிறப்பினவாமாறுக தொகுத்துக் கூற ப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றலைதமொற்றமெனனுத் தநதிரவுத்தி.

உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தெனறலு முரு விறந்த, வருமேனி யதுவுங்கண்டோ மருவுரு வான போது, திருமேனி யுபயம்பெற்றேளு செப்பிய மூ ன்றுநந்தவ,கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் விளைவு கானே. (ருகி)

(இ-ள்) உருமே மெய் வாய் கண் மூககுச் செவி யிவைக
னி தரித்து னையுடைய சகளமே சிவனுக்குத் திருமேனி
ககொண்ட யெனறது

தெனறலும்

உருவிறந்த வ கலைகளுடன் கூடாத நிட்களமான திரு
ருமேனி யதுவுங் மேனியின முறைமையு மறிக்கேதாம்,
கண்டோம்

அருவுருவான மூழ்கூறிய வருவமு மருவமும' ஓவருக்க
போது திருமே கூடித் திருமேனி கொண்டவிடத்துச் சுகள
னி யுபயம பெற நிட்களமான திருமேனியின முறைமையுங்
றோம்

செபிய மூன இப்படிச்சொல்லிய மூவிதமான திருமே
று நத்தங் கருமே னியுரு சன்ன மரணப்பட்டு வரு ந்து வ
னி கழிக்கவந்த டிவைப் போக்குமடிக்கு அவனது கருபை
கருணையின் விளை யிரு லுண்டாய்தென றறிவாயாக. எ-று.
வுகானே.

இதில் நிட்களம் பரமென்றும், அபரகு சகளமென்றும்,
பராபரகு சகளநிட்களமென்றும் பெறும்.

அஃதென்போல வென்னில்? சகளம் மரமானதுபோலவு
வும், நிட்களம் நிழறபோலவும், சகளநிட்களம் பூவும் பூவினது
மணம்போலவு மறிச

ஒருபொருட கிரண்டுணமையு முண்டெனவில்? சிதகா
ந்தத்துக்கு விருத்தமான அரைகாந்திகமென்னுங் குற்றமுண
டாம். உருவமாயிருக்கிற புட்பத துணிடத் தருவமாயிருக்கிற கக்
தமாயிருக்கிற கந்தமாச்ரயமாயிருத்தலாற் குற்றமில்லை யென
வறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

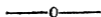
மேல் மூன்று ரூபமும் அதுக்கிரஹாரத்தமென் றுணர்த்து தல்

உரு ரேனிசரித்தகுகொண்ட தெனறலு முருவிறநகவருமே வியதவு வகணடோம - கர்த்தகா ரூபத்தைத் தரித்துகொண்டா னென்கையில் உருவில்லாம வருவென்ப தறிந்தோம்,— அருவரு வான்போது திருமேனியுபயம் பெற்றோம் - கண்ணாடிநிழல்போலக காண வுண்டாய், தீ னடுதற்கு இல்லையாயிரு கும் ரூபாரூப மானபோது; இருதன்மையாயிருக்கும் திருமே வியைக்கண்டோம்— செப்பியமூன்றுநதங் கருமேனிகழிக்க வநக கருணையின் வடிவுகாணே -சொல்லப்பட்ட ரூபம் அருப ம் ரூபாரூபமெனநூ மூன்றுதிருமேனியும் நமமுடைய கணமகார ணனால் வருமசேஹங்களை மாற்றவநக கருபாசத்தியின் வடி வென்றறி யென்றிதன்பொருள்.

நநதம் எனறது சகலரைச் சொன்னது

ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக வதுக்கிரகபண்ணுவ ரென னால் மூன்றுமூர்த்திகளினாலே அதுக்கிரகஹமபண்ணுவரென்று சொ ல்வது கல்பனாகுளரவமெனலில்? அதல்ல சகூராதிர தீகைக் கபண்ணுவதற்காக குருமூர்த்தியாயும், தயாகபூஜார்த்தமாந ச களாகள் மாடியும், அநதர்யாமிபாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹிப்பதற்காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி மூன்று திருமேனியு மூகிக்கப்பட்டதென றுணர்த்து க்கினரா.

உருமேனிகரிததுக்கொண்டதெனறலும் - ஸ்ரீகண்ட சுகள சரீரத்தைத் தனது சரீரமாய்ப் பரிததிருககுமென்று படிததமா ததிரத்தில், தரிக்கப்படுவது உரு, தரிப்பது அரு, என்று இரண்டிபொருள சித்திததலால்,—உருவிறந்த அருமேனியதுவுக கண்டோம - உருவாதிதமாய் அருவாயிருக்கும் நிட்கள சரீரமனுமிதி தகிறிதோம,—அருவுருவானபோது - அருவுருவாயிருக்கும் சரீரமென்று,—திருமேனியுபயம் பெற்றோம-சுகளநிஷ்கள சரீரமுந் தியானிப்போம்,—செப்பிய மூன்று நகதங் கருமேனிகழிக்கவந்த கருணையின வடிவுகாணே-அசலம் சலாசலம் சலம என்றும், பரம் சூககுமம் தூலமென்றும், சாற்றிய மூன்று சரீரமுந், பாசரீர சூககும சரீராதகோடுகூடப் பிதிர மாதிரு சுக்கில சரோணிதங்களினுண்டாகிய ஸ்தூல சரீர சமசாரத்தை நீக்கவந்த சிவசத்திவடிவாயும் சிவசத்தி யபிவியத்தி வடிவாயு மிருக்கின்றதுதானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

திருமேனிபெல்லாம் ஒருநிகரனவாகலின, ஏனைய வருவத்திருமேனி அருவுருவத்திருமேனிகளதுணையும; அவையும் அவ விபல்பிணவாமாறும், உருவத்திருமேனிக்கோதிய நயமேபற்றி அறியப்படுமென்பதாம்.

உருவமெனப்படுக தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுக சூககுமவவத்தை ஒருதலையாணுண்டெனணஞ் சற்காரியத்தினியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதெனறலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுகண்டோமென்றும்; அவ்வருவமெனப்படுக சூககுமப்பொருள் பிண உருவமெனப்படுக தூலாவத்தையெய்துமபோது அவவிரண்டறகும பொதுவாயதோரவத்

தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பது பற்றி அரு
வருவானபோது திருமேனியுபயம பெற்றோமென்றும், வேறு
பொறுளானமையான அவையும் அவவுருவடிவோ டொகருமெ
ன்பதுபற்றி மூன்று நாகதங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன் வடிவென்றும், கூறினார்.

இஃதானே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும்
அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடுதாக்கிய இயைப்புற
றிச சாதிக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உம்முடைய கர்த்தாவுக்கு உருவமொழிந்தது அருவம் அரு
பாநுபம காணப்பட்ட தில்லையென்றவனை மறுத்து மே லருளி
சசெய்க்கினார்.

உருமேனி தரிசுத்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வரு
மேனியதுவுங் கண்டோம-பரமேஸ்வரன் சகளமான திருமேனி
யெடுத்திக்கொண்டா னென்றபொழுதே சகளமுமனறிபே நிட்
களமான திருமேனி உண்டென்று மறிந்தோம்.—அருவருவான
போது திருமேனி யுபயம்பெற்றோம்- நிக்களமானபோதே திரு
மேனி சகள நிக்களமென்னு முறைமையு மறிந்தோம். இப்படி
ஒருவனுக்கு மூன்று திருமேனியாகச் சொல்லுவானே னென்னி
ல்?—உசுப்பியமூன்று நக்கங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையி
ன்வடிவுகாணே - இங்கனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று திருமே
னியும் நமக்குள்ளதாகிய கர்ப்பாசபத்திற் றொக்கனை அநாதியே
யொழியாமல் வரப்பட்ட தேசாதிகளைப் போக்குதற்கு வந்த
காரணத்தினையுமான் திருமேனியென் றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே யொழியாமல் வரப்பட்ட சன்ன மரண துககங்களைப் போக்குவது காரணமாகப் பரமேஸ்வரனுக்கு சகள நிட்களாம் சகளநிட்கள மென்னுமூன்று திருமேனியும் அநாதியே யுள்ளதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

‘குறித்ததொன்று’ ‘ஆணம்’ ‘உருவருள்’ ‘உலகனை’ ‘நேவரில்’ ‘போக்யாய்’ ‘ஒன்றொடொன்று’ ‘நாயகன்’ ‘கண்ணுதல்’ ‘படைப்பாதி’ ‘உருமேனி’ ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧-ம், பஞ்சராதிரி அவன் சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற மூன்று தொழிலும், திதி கர்த்தாவே செய்வன என்றதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம், அவன்மதம். “உகதியி லயனை யீன்று மவனைக்கொண் டிலகுண்டாககி, வநதயிலுலகழிக்க வரணையுமாகருவித்தது, தநதிடுகு சகத்தினுக்குத் திதி கர்த்தாதானேயாகி, வநதிடுக தோற்றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன்.” என்றும், அவன் மறுப்பு. “அபனனைப் பயநதானென்றாய் டரிபயன் சிரருட்சிதிப்பப், பயந்தான றலைமாருணும் படைத்திடான சிரததைக்கள்ளும், சயநதருமனைத்தநதா னயனென்கைதப்பேயன்றே, தியங்க்டா துணராயெல்லாரு சிவனசெயலென்றுநதேர்ந்தே.” என்றும், “அழிப்பரியேவலென்ற யரிதனையழிகருமனறந, கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னகமுமழித்தேபூண்டா, னழிப்பரியேவலென்றந் கறைநததமழிநததன்றே, வழித்திமிரனேயாக்க நோக்கமுமாக்குவானே.” என்னுமது கண்டுக்கொள்க.

சி - பா - மத-௨, மறு - ௫ - அ.

அருவமேயென்ற திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் உருமேனியென்ற திருவிருத்தமீறாக வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

உருமேனிதரிததுகொண்ட தெனறலும் - உருவமென்ப பழித் துலப்பொருட் கெல்லாம அருவமெனப்பபிடு சூகரும அவ ததை யொருதலையானுனென்னுஞ் சமகாரிய வாகத்தினியல் புபற்றி யுறுவததிருமேனி தரிதகமைபால்,—உருவிற்றத் அருமே னிபதுவுங் கண்டோம - உருவிற்றகுக் காரணமாகிய அருவத்தி ருமேனியதுணமையுங் கண்டோம,— அருவுருவானபோது திரு மேனியுபயம பெற்றோம - அவவருவமெனப்பபிடு சூகருமப பொருள் பின னுருவமெனப்பபிடு தூலாவத்தை யெய்தும போ து அவவிரண்டி றகும பொதுவாவ தோரவத்தை யுண்மையி னி ரண்டாகிய அருவுருவத்திருமேனி யுணமையுமபெற்றோம,—செ ப்பிட மூனறும் - இங்ஙனாகுகூறிய மூனறு திருமேனியும்—நக தற்கருமேனிகழிக்கவந்த - நாகருவில் வீழாவண்ணங்காதத ற்குக் கொண்ட,— கருணையின் வடிவுகாணை—கருணை வடிவென பதாம

இதளுனே யேனைத்திருமேனிக னிரண்டின தன்மையு மவறறகியல்பு முருவத்திருமேனியோ டிளதாகிய வியைப்புற்றி ச சாதிககப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேறறொகுத்துப்போகதவற்றை விரித் துணர்த்ததுகூறார்.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தென்னையென் னி, னித்தனாய் நிறைந்தவற்றி னீங்கிடா நிலமையா

னுஞ், சித்துட னசித்துககெல்லாளு சேட்டித னாதலா
னம், வைத்ததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளைல்
லாம். (ரு௬)

(இ-ள.) அதன ஆறத்தவாவுஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியா
வா மூாத ன தெப்படியென்று நீ கேட்கமுயாகில்?
தியாக வ
றை குவ தென்
னைபென்னில்

நித்தலாய் நி அநதச்சிவ னொருகாலத்து மழிவினறி யி
றை தவற்றி னீ ருககிரவனுமா பெருகும் பூரணனுமா யநச
ங்கிடா நிலைமை வாறத்துவாக்களிலும் யயாபித்ததற்கு மேற
யானும் பட்டுநிரகையாலும்

சித்தட னசி சித்தத்ததாகிய விரண்டினையு மநாதியே
ததுக கெல்லாளு யுளபடி யறிந ததனைச சேட்டிப்பித்தக
சேட்டித னாத கொண்டு நிற்கையாலும்
லானாளு

வைத்ததா ம வேதாகமங்கள் சிவனுக் காறத்துவாவுந்
ததுவாவும் வடி திருமேனியென்று சொல்லுங்காண. எ-று.
வென் மறைக
ளெல்லாம்

யாதொருவனுக்கு நித்தியத்துவமாக விலககணமில்லாம
லிருக்கின்றது அவனுக்குச் சித்தசித்தகுகளினது சேடடை கூ
டமாட்டாதாதலால் நித்தியத்துவம் பதம்வைத்ததென வறிக.

அத்துவா வடிவான முறைமை பெங்கனமென்னின்? சா
ந்தியாதீககலை திருமுடி, சாநதிகலை திருமுகம், வித்தை மார்பு,
ப்ரதிஷ்டை குய்யம், நிவிர்த்தி முழந்தாரும் பாதமும், இப்ப

டிப பஞ்சகலைகளு மங்கமாகவும்; புவனங்கள் உரோமம், வன்ன
ங்கள தோல், மந்திரங்கள் சோரி, பதங்களு நரம்பு, சத துவம் எ
புநதசையும், இப்படி யாநத துவாவும் சதாசிவர்க்குத் திருமே
னிபாகவும், பிராணபூதம் பரமசிவ னெனவுமறிக.

இதற்கு வாதுளத தும் ப்ரம சமபு பதத்தியினுங் காண்க.

உ - ம. “அயயவங் கலைகளாகு மாறிய புவனரோமஞ, ச
வையறு துவகருவனனஞ சோரிமந திரமநாகரு, தவமுறு பத
நரமபு சத துவந தாதுவாகுஞ, சிவமுயர் சதாசிவர்க்குச சிற
நசுவா றுறுப்புநகானே.” எனவறிக. (௬௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்சுவன வுடத்வமூர்ததிபென்று வேதங்களிலேசொ
ல்ல, இவவிடத்திசுதருபெனென்று சொல்லுவா னெனென்பதற
குஉத்சரம.

அத தவாமூர்ததியாக வறைருவதெனனைபெனில் - மநதர
பத வாண புவன தத்துவ கலையெனகிற வாரதவாவும் காததா
வுக்கு தேகமென்று வேதங்களசொல்ல, நீ சிற்சத்தியே மூர்த்
திபென்று சொன்ன வெனவெனனில்?—நித்தனயும் நிறைந த
வற்றி னிங்கிடாநிலைமையானும் - சர்தகாவானவன நித்தியனு
மாய் பரிபூரணனுமாய் அந் தத்வாககளைப் பிரிபாத நிலையுடை
யவறாகையாலும்,— சித்ததுடனசித்தககெல்லாஞ் சேடடிசிறு
தலானும் - சித்தாகிய வானமாககளுக்கு மசித்தாகிய மாயாகா
ரியங்களுக்கும் பிரேரகளுக்கையாலும்,—வைத்ததாமத்துவாவும்
வடிவென மறைகெல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்கு தே
ஹமெனன வேதாகமங்கள் ஸ்தகாபித்ததென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

செப்பியது நன்றுதான. அவ்வள விய்வளவில், ஈசானி பூரணி ஆரத்தி வாமை மூர்த்தி எண்ணம் டருசசத்தி புறவுரு வு டைத்தாய், ஆரணி சனனி ரோதயித்திரி எண்ண திரிசத்தி உள னுருவுடைத்தாயிருக்கும் கிரியாசத்தி சரீரப் புறவுருவி லுத்திக சசுனியாதி யஷ்டத்திரிமசத கலைகளினது பிரவிாததி நிவிாததி பிரவிருத்திநிவிாததி வடிவாயிருக்கும் சகளவுருச சரீரம், சகள நிஷ்கள வருவுருசசரீரம், நிஷ்கள வருசசரீரம், சொரூபமென னு முனசொன்னீர், திரும்ப அதுவனறி மூன்றுள சகளசரீரமா ததிரஞ சத்திகலா சாசத்தியத்தினாலே சகளமாதலால், மாயா கலா ராகித்தியத்தினாலே நிஷ்களமாதலால், சகள நிஷ்களமெ னறு முனசொன்னீர். திரும்ப வதுவனறி இப்போது பூரிகண்ட தேகதேகியா யிருக்கின்ற சிவனுக்கு ஸ்வரூப தடதசங்களிலே நி ஷ்களம் சக்ளநிஷ்களம் சகளமாயும் சரீரஞ்சொன்னீர். திரும் ப அதுவனறி அத்துவா மூர்த்தியாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதே தென ரூசங்குக உத்தரஞ் சொல்லுகின்றார்.

அத்துவாமூர்த்தியாக வறையுது என்னையென்னில் - ஏதென்று நீ வினாவினால்,—நித்தனாய் நிறைந்த வறறி நீங்கி டாநிலைமையானும் - நித்தியனாய் இடைவிடாது வியாபித்துப் பிரியாதிருத்தலானும்,—சித்துட னசித்தககெல்லாஞ் சேடடி தனூதலானும்—சேதனசடபதாராததங்க ளனைததிற்கும் பிரேரக னூதலானும்,—அத்துவாயும் - ஆறுமார்க்கமுஞ் சிவனுக்கு,— வடிவென - சரீரமாக,—மறைகள்எல்லாம் - சிவாகமங்கள்,— வைத்ததாம் - சொன்னதாம்.

அப்படி யன்றோ. ஆனமாக்களுக்குச் சலையென்றும், அசலை யென்றும் மூர்த்தி யிரண்டு.

அவற்றுள் அசுலையாவது-முன பிரபஞ்சித்திருக்கின்ற ஞானககிரியாருப சிறசத்தி மூர்த்தி. அது தனது சங்கற்பத்தால் தானசைவனி அசைவீனாற் கடகாரிப நிகழ்பபண்ணும். அதனாற் மூர்த்தியென உபசரிக்கப்பட்டது

சுலையாவது முனபிரபஞ்சித்திருக்கின்ற பிரணவ கலாபஞ்சக ரூபமாட், நாதத்து ளஞ்சாயிருககும் சிவத்ததுவ தாத்துவிக பரதேக மூாதகியாயும், ஏழு இருபத்தூறலா யிருககும் வித்தியாதத்துவ ஆனமத்ததுவ தாதத்துவிக சூககும்தேக மூர்த்தியாயும், பௌவன தூலதேக மூாதகியாயும் இருககும்

அசுலையென்று முனசொன்ன ஞானககிரியாருப சிற்சத்திமூாதகி, சங்கற்பத்தால் அசைநது சஞ்சரித்துக காரியப்படும. அதனாற், இஃகொன்றுமே க்ருபசரித வாஸ்தவமூாதகி.

கரசரணத்யாயும் கரசரணி சமபநதமாயுங காணப்படுதலால் அபபடிச சிவன திரண்டு மூர்த்திகளில் அசுலையாவது? ஞானககிரியாருப சிறசத்திமூாதகி. அது தனது சங்கற்பத்தாற்ற ஞானசைவனி அசைவீனாற் சடகாரிபம நிகழ்பபண்ணும், அதனாற் மூாததியென்று உபசரிக்கப்பட்டது

சுலையாவது சுததாத்துவ பரதேக மூாதகியாயும், சுத்தாசுததாத்துவ சூககும்தேக மூாதகியாயும், அசுததாத்துவ தூலதேக மூாதகியாயும் இருககும்.

அசுலையென்று முன சொன்ன ஞானககிரியாருப சிற்சத்தி; மூாதகி சங்கற்பத்தால் அசைநதுசஞ்சரித்துக காரியப்படும. இதனாறும், விங்கத்திற் கலாதி சடத்துவ நியாசம்பண்ணுதலானும், வாஸ்தவபநத மூர்த்தியல்லா திருநதாலும், மூர்த்தியென்றுபசரிக்கப்பட்டது.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

எனடுக கூறியவாற்றான முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேய
 னறி மாயை வடிவு இல்லையாயின, ஆகமங்குளின அத் துவாகக்
 ளாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தெனனைபெண்ண? அது
 எல்லாமாகி யல்லவா புடனும் மியல்புடைய முதல்வனுக்குத்
 தனது திரோதானசத்தியா னவற்றோடுதானாகிய இயைபு நோ
 கக்க கூறும் உபசாரமேயாமென்பதாம்

அத்துவாவும் என்னுமுமமை உபசாரவடிவென்ப துணர்த
 திநின்றது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

உருவ மருவ முநவாரூப மூன்றும் பரமேஸ்வரனுக்குத் தி
 ருமேனியாயிருக்க, அத்துவாமுர்த்தியென்று வேதஞ் சொல்லு
 கிறது எப்படியென்ற மாணாககளை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கி
 றா.

அத்துவா மூர்த்தியாக வறைகுவ தெனனைபெண்ணின்பர
 மேஸ்வரனுக்கு மகசீரம் பதம் வனனம் புவனந தத்துவங் க
 லையென்கின்ற ஷ்டாதத்துவாககளை திருமேனிபாக வேதஞ்சொ
 னை தெப்படிஎன்று கேட்குறாக்கில்?—நித தனும் நிறைநதவ
 ற்றை நீங்கிடா நிலமையானும் - அழிவிலாக சம்பூரணரூ ய
 நத அத்துவாவிலே நிலைபெற்று நிற்கிற முறைமையைக்கூட
 லாதலானும்; அதுவன்றியும்—சித்தூட னசித்தககெல்லாஞ் சே
 ட்டித்த லாதலானும் - அநாதியே சித்தாகிய ஆன்மாக்களையும் அ

கூசுட் சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சித்தாகிய பாசதசையும சேடடிப்பனுகையாலும்,— வைத்த நா மத்தவாவும் வடிவென ஈறாகொல்லாம - பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாயே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்டது

இதனாற் சொல்லியது அநாகியே பரமேஸ்வரன் சடசித்துக்க ளிரண்டிலும் நிறைநிறுவின்று அகையிறறை சேடடிபடிகையால் அத்துவாயே திருமேனியென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்பென்ற முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(ஈ னநிக்கநியவற்றா னிறைவறுக்குக கருணைவடியேயன்றி மாயவடிவிலையாயின),— மறைகொல்லாம - ஆகமங்கொல்லாம,— அத்துவாழாந்திபாக அனாகுயசென்னைபெனவில் - அத்துவாக்களாறு முதல்வனுக்கு வடிவமாகக் கூறுதலென்னை பெனவிலை,—நிறைகதவற்றி னீங்கிடா நிலைமையானும் - நின்றவுற்றவத்தவாக்களினுங் கலந்து எல்லாமாகி நின்றலானும்,— நித்தனாய் - அகையல்லனாய் நின்றலானும்,—சித்தாட சித்தாக செல்லாரு சேடடித்தனானும் - சடசித்துக்ககையெல்லாம செலுத்தியுடனாமாய் நிற்குமிபல்புடைய முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவும் வடிவெனவைத்ததாம - தனதுதிரோதான சத்தியானவற்றோ ளிளதாகிய வியைபுநோக்கியத்துவாவும் வடிவெனக் கூறுமுபசாரமேயாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆறத்தவாவினிடைச சிறநத மநதிரமே திரு
மேலியென்றுணாத துகிரா.

மநதிர மகதுவாவின் பிருத்தொரு வடிவமாகத்
தநதே தனரஹுகெளனித சகத்திலுக்குபாதானங்கள்
பிரதமோபினிமானமுன றும்வறயினமேலாடு, விநதுச்
சிறதைபா ரத்தமான சிவசத்தி சேர்நதுநிறகும். (19)

(இ-ள்) மநதிர ஆறத்தவாவினுண மநதி ராததவாவே
மத்தவாவி சிவனுக்குத் திருநீலியென்று வேதாசமங்க
ன மிகு த ள சொல்லியதென்று நீகேடகரூபாகில்,
தொரு வடிவமா
கத கநத்தே ன
ரணுக் கெனலின

சகத்தினுக் கு ப்ரபருசாறபத்திக ரூபாதானகாரணங்
பா தானங்கா க ண மூனரூபி நசுருங் கு ன்-லி யெனறம
விரத மோகினி அசுதக மாயபெனறும் ப்ரநுதியெனறும்.
மானமுன றும அ மூனறாக தனனி லொசகுமோ வெனனி
ல?

இவற்றினமே இங்ஙனங் கூறிய மூனறினூண், மேலாகிய
லாகிவிநதுச சிற சுக்தாமாயை சுக்தமாயி ந்தசுலாலு மானமா
கைபா ரதீசிரா ககண் மனதாற சிறதித்தற் கரிஹமாய் நிட
ன சிவசத்தி சே களமுமாயிருக்கும் பராசத்தி யகனை யதிட
ரநதுநிற்கும். டித்தககொணி வாக்குண்டர யதிறீறற்
றிப மநதிரங்களே சுகதணுக்குத் திருமேனி
யாகா நிறகுமென் றறிவாயாக. ௭-று.

இதற்கு வாதுளோதகரத்திற் காண்க.

(௫௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மந்தர ரூப முணர்த்துதல்.

மந்திரமத்துவாலின மிகுதகதோவடிவமாகத் தந்தெனரணுககெனவில் - அதவாசகங்களுளோ மந்தராதவாவே முகயமான மூதசியாக வரணுககுச சொன்ன தெனனையெனில்,—சுகத்தினுககுபாதாநங்கள் விநதுமோகினிமானமுனரூ யிவற்றினமேலாகிவிநது சிந்தையாரதி,தமான சிவசத்திசோநது நீற்கும - பரபஞ்சத்துக் ரூபாதாமானது விநதுவென்றும் மோஹிநியென்றும் மஹானென்றும் முனரூம இநத மூனறுபாதாநத்திந்குளோ உத்தமமான விநதுவிலே சிநதிக்கபடாத பராசத்தி பொருநதியிருககும.

யாதாமொன்று ஜடமு மநேசமுமாயளாது அஃதெல்லாஹ் காரியமும் அசத்தமெனனு மதுமானததால் ஜடமாச, ஜகத்துபாதாந காரணம் மூனறென்று சொல்லுசையால் காரியமும் அசத்தமாம். இதனால் சைவம் சற்காரியவாடிமென்பதற்கு விரோதமென்னில்? மேயமஹாமாயையென்ப தொன்றே முதற்காரணம். அநத மஹாமாயை சதநபையசத்தி கூடாப்தம்பண்ண, அநத கூடாப்தப் பிரதேசம் பரகாசமென்றும் மோஹகமென்று'ம ஆளுகமென்றும் தரிவிசுமாம அதற்கேபரியாயமாக சத்தமென்றும் சதகாசத்தமென்றும் அசத்தமென்றும் பிநதுவென்றும் மோகினியென்றும் மஹானென்றும் இத்யாதிநாமக்களுண்டு. இந்த உபாதாநங்களுக்குள்ளே பிநதுவிலே நின்று முண்டான சத்தாத்வா ப்ரபஞ்சத்திற்கு சாந்தாதம

அத்துவாவில் - ஆறத்துவாவுகளுள், — மந்திரம் - மந்திராத்தவா, — அரணுகு - சிவனுகு, — மிகுததொருவடிவமாக - மிகுதியும் ஒப்பற்ற மூர்த்தியாக, — தந்தெனெனில் - சொன்னதெனென்று நீ சொல்லில், — சகத்கினுக குபாதானங்கள் - உலகத்துக்கு முத்தீகாரணங்கள், — வந்துமோக்வி மானமுன்றம - மகாமாயை மாயை பிரகிருதிபென்று மூன்று வகையாம, — இவற்றில் - இம்முதற்காரண முன்றனா, — வந்த - மகாமாயையானது, — சிந்தையாரதீ, மான சிவசத்தி சொந்த நிற்கும - சிந்தையை வியாபித்துக் கடந்திருக்கும் சிவசத்தி சாத சன்னிதிப்படடிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

இவ்வனா ஐம்பதசெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது

நிரம்பவழகியருடா வருமாறு.

பரமேஸ்வரனுக்கு அத்துவாக்களாறும் திருமேவியாயிருக்க மந்திர முர்த்தத்தை விசேஷமான திருமேவியெனறது, எப்படி பென்றவனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்

மந்திரமத்தவாவின் மிகுததொருவடிவமாகத் தந்தேனானுகுகெனில் - ஷ்டாததவாக்களிலும் வைத்துக் கொண்டு மந்திராத தவாவை பரமேஸ்வரனுக்கு சேட்டமான திருமேவியென்றும் வேதாகமங்கள் சொன்னபடி யெப்படியென

னி?—சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விநதுமோசினிமான மூன்
 ரும - பிரபஞ்சத்துச குபாதானங்கள் சுதகமாயை பெனறும
 அசுதகமாயை பெனறும பிரகிருதியெனறும மூனறுவணையா
 ம—இவற்றின் மேலாசு விநதுசசிககைபாரதிசுமான சிவசத
 தி சோநதுநிறகும - இவையிறறுககெல்லா மேலுமார் கித்தா
 தீகமான சிவனுடைய பராசுசுசையை மாமாடை பெனறு சொல
 லபபட்ட விநதுப பொருந் திற்றகும.

விநதுவென்றது விநதுவை, மோசினியென்றது அசோரா
 யையை,மாணென்றது காரியமாயையாகிய பிரசுருசுசையை விநது
 சசிககையா ரதிசுமான சிவசததி சோநது நிறகுமென்றதுசிவ
 னுடைய சததுபைப்பொருதி நிறகுந் சதகமாயையிற ரேரநி
 ன மநதிரங்கனாகையால், மநதிரமூாததமே விசேஷமென்ற
 தெனக கொள்க.

இதனாறு சொல்லியது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிற
 சிவசததிபைவிட்டு நீங்காத விநதுவிந்ரேனநின் மநதிரங்க
 னே சிவனுக்குத் திருமேனியர் யிருக்கையினால், அததுவாரமாத
 தத்திலு மநதிரமூாததமே விசேஷமெனறு முறைமை யறிவித்
 தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவவுரை ஐம்பத்தெட்டாவது செய்யுளின் உரையுடன்
 சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதற்கோ புறநடை யுணாததுகிரார்.

சுத்தமாம் விநதுத்தனன்ற றேன்றிய வாதலா னாளு, சத்திதான பிளோரித்துப்பின் றுனதிட டிததுக கொண்டே, யத்திறை புத்திமுத்தி யளித்தலா லரனு க்கெனேறே, யைத்ததா மந்திராயுகள் வடிவென மறைக னெல்லாம். (௩௮)

(இ - எ) சுத்த மநகிரயோனி மகாயாவெனனும் வா மாம விநது க்கியமுண்டாதலால் விநதுவினகண டோ த தனன்ற ற்ற முண்டாகையாலும், றேன்றிய வாத லானும்

சத்திதான பி ளுதமநதிரவகளைப் பராசத்தி தானே ரோரித்துப்பின தோற்றுவித்து, பின்பனைச் சத்திகானே றுனதிட டிதது யதிடடித்துக்கொண்டே நிற்கையாலும், க்கொண்டே

அத்கிலால் அநதக் காரணத்திலாலே புத்திமுத்திய இநத மநதிரங்கொண்டே சிவபூசையக் ளித்தலால் னிகாரியஞ சபமுதலியவற்றால் வழிபட்ட வானமாககளுககுப் போகமோடசங கொ டிககுளு சாமாதகிய முண்டாகையிலாலே,

அரனுக் கென வேதாகமங்கனெல்லாஞ் சிவனுக்கு மநதி றே வைத்ததா ரமே திருமேனிபென றறுதியிட்டுச் சொல் மநகிரங்கள் வ லாநிற்கும். எ - று. டுவென மறைக னெல்லாம்.

அத்து சாரியை

இமமநதிரததின பகுதியை விரிக்கற் பெருகும்.

இசற்கு வாதுனோததரத்திற காண்க.

(௫௮)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

சுததமாம விநதுதனைறிற ரோன்றிய வாதலானும் - சுதத மாயையென்று பெயராயுடைய விநதுவிலே கோன்றின காகையாலும்;—சுத்திரானபிரித்ததுபின் ருனதிட்டித்துக்கொண்டே யத்தியாஹித்திமுத்தி மளித்தலால் - சிவசத்தியானது மநதிரங்களைத் தோற்றுவித்து அதுப்ரவிஷ்டமாய் மநதிரங்களை யதிஷ்டாநமாய் நின்று பிரித்தது உபாஸகாக்ரூப் போகமோகூததைச கொடுத்த லுண்டாகையால்,—அரணுகுகளே வைத்ததா மநதிரங்களை வடிவெனமறைகளெல்லாம்—அரணுகு மநதிரரூபமென்று வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டது எனறித்தனபொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அதனால் ஏதெனனச சமபந்தஞ் சாதிககினரார்.

சுததமாம்விநது தனைற்றோன்றிய வாதலானும் - சுத்த மாயையினின்றுஞ் சிவசத்தி சங்கற்பதகாற்றேற்றிய காரணத்தினாலும்;— சுத்திதானபிரித்ததுபின் ருனதிட்டித்துக்கொண்டே - அந்தசசிவசத்திதான தனது சங்கற்பத்திலுண்டாகச் சுத்தவிததையிலிருக்கும் அந்த ஆகிதைவிக திவ்வியாக்கிவிசம

மந்திரங்களைப் பிரேரித்து மாந்திரிகளுக்கசரிகஞ்சு கரிககொத்த ஆத்திராமிக மந்திரங்களிலே செலுத்திப் பறந்துவித்து அவை களிற்சாணித்திய மாய்தநானே,—அதிலால் - மாந்திரிகளுவே சபிக்கப் பூசிக்கப்பட்ட அந்தமந்திரங்களிலே,—புத்திரமு ததியளிதரலால் - சித்திமோகூடங்களைச் சொடுத்தலால்,—அ ரணசென்றே வைத்தகாமந்திரங்களை வடிவெனமறைக்கெனல் லாம-சிவஞான மந்திரங்களை சரீரமென்று சிவாகமடகளைத்தது ளு செப்பியதாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்தவாககஞ்சுஞா மந்திரவடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்த கோதியது, தலைமையும் பயனுமபற்றி விசேடவுரிமையாதலே க்கப்பென்பதாம்

சுகத்தினுகஞ்சுபாநானங்கள் விந்துமோகினி மாணமுனமு மென்றது அநுவாதம்

ஆரத்திம பண்புத்தொகை

சோந்து சேரப்படடு

விந்துத்தனவிற ரேனநினை வென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரிபாதி எனக்கூறிப் போந்தவரமுனநிக

பிரேரித்து சாதகராவார கணிகஞ்சுமாறு செலுத்ததல்.

அதிட்டித்தல் கணிகத்தின பயன்கொடுத்ததற்பொருட்டு அவரனை வாயிலாகக் கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரணுக்கென்றே வைத்ததெ னமுர். (௫௭ - ௫௮)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரமுாதத்தின் விசேஷ மேலு மருளிச்செய்கிரா

சுததமாமஹிநுதனவிந ரேஷநிபலாதலானும - இப்படிச் சிவசத்தியைப் பொருநதி சுததமாயிருக்கிற விநதுவிலேதோ னறப்பட்ட தானையினும, —சந்திரான பிரேரிததுப பிணரு னதிட்டிததுகொண்டு - அந்தப் பராசத்தியானது இநக் மந திரவகளிலே யதிட்டித்து இந்த மந்திரம் காளுக நினைவு, —அ ததிபாற புச்சிமுத்தி மளித்தலால் - விருப்பத்தடனே அந த் மந்திரவகளிலே ஆன்மக்களுக்கூப போகமோகூவகளை யுங் கொடுத்தி நிறையினும, —அரணுகொன்றே வைத்ததா மந்திரவகளை வடிவெனமறைகொல்லாம - இப்படி யிந்த மந திரவகளிருக்கையினே பரமேஸ்வரனுக்குமந்திரமே திருமே னிபென்று வேதாகமங்கள் சொல்லாநின்றது.

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்தியானது சுததமாயையி னே நின்று மந்திரவகளைத் தோற்றுவித்து, அந்த மந்திரவகளை யதிட்டித்து அவை தாளுக விருந்து மவையிறிது லானமாக களுக்கூப போக மோட்சவகளைக் கொடுத்தி, இப்படி யிருக்கையினு இநக் மந்திரவகளே சிவனுக்குத் திருமேனியென்று வே தாகமங்கள் சொல்லுமென்னு முறைமையறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அரணுக்கு - முதல்வனுக்கு, —அத்துவாவின மந்திரமொரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளுமந்திரத்தை யொருவடிவமா

௧௫௨ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

க, — மிகுத்துத்தந்ததென்னென்னில் - சிறந்தெடுத்தோதிய தெனையெனின, — சுகத்தினுக் குபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள், — விந்துமோகினிமானமுனரும - சுத்தமாயை, — அசுத்தமாயை பிரகிருமிமாயென முனராகும், — இவற்றினமே லாக்விந்து - இம்முனறின மேலாகிய விந்தவினகண், — சிந்தையாரதிதமான - மனோதீதமாகிய, — சிவசத்திசோந்து நிறகும - சிவசத்திசேரப்பட்டு நின்றலானும்

சுத்தமாம் விந்துதனவில் - சுத்தமாயையில், — தோன்றியவாகலானும் - தோற்றியதலைமையானும், — சத்திதானபிரேரித்து - சத்திசாதகராவார கணிகுமாறு செலுத்தியும், — பினமுனத்தடித்துக்கொண்டே - கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டி அவற்றை வாயிலாகக்கொண்டு, — அததினறு புத்திமுத்தியளித்தலால் - அதனும் போகமோகூததை உளித்தலாகிய பயனும்பற்றி, — மறைகளெல்லாம் அரணுகு - ஆகமங்களெல்லாமுதல்வனுக்கு, — மந்திரங்கள் வடிவெனவைத்த தெனறேயாம் - மந்திரவடிவம் விசேட வுரிமையாதனெக்கிக் கூறியனவேயாமென்பதாம். (௫௭-௫௮)

மறைஞானதேசிகர் உரை,

மேற் சிறப்புவிசியுணாததுகரூர்.

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாயிங் கெனனென்றசாற்றக்கேணி முநகிய தோற்றத்தாலு மந்திர மூலத்தாலு மந்தியில் சத்தியாதிக விசைத்தலு மாகுமனறே. (௫௯)

(- ௫௭) மந்தி சுத்தாத்துவாவிற் றேற்றிய மந்திரங்க ர மதனிற் ளநேகமுளவாயினு மீசானமுதலிய வைந

பஞ்ச மந்திர னு மந்திரங்களுமே திருமேனியென்று தீவ
 ம் வடிவமாகத் தவிர வியாகரணங்கள கூறியதென்னென்று நீ கே
 தசுதிரஞ்சொன டகூறாயாகில்,
 னவாநிவ் கென
 னெனின

சுற்றுககேணீ அநனை யாம் விளங்க வுனககுச் சொல்
 வாங் கேட்பாயாக

முநகிய தோ சிவனருனே சுத்தமாயையிற் றேற்றுவி
 ற்றத்தாலும் க்கையானும்,

மநதிர மூலத் சதககோடி மஹாமந்திரங்களுக்கு மீசான
 தானும் முதலிய மநதிர மைநதுமே ப்ரதாஸமாகை
 யாலும்

அந்தமில் சத் ஆதியாகிய சதாசிவதேவர் முதலாயினு
 ன்பாதிக்கிசைத ர்க்கு ராசானி பூரணி ரவுத்திரி வாமைமூர
 தலு மா குமன ததி சேடடையு மதிடடித்துக்கொண்டு ப
 றே. ஞ்சகிருத்திபங்களை நட்சுதிநிற்றையாலு மி
 நந வைந்து மநதிரமுமே சிவனுக்குத் திரு
 மேனி எ - று.

இதற்கு ம்ருகேநதிரத்தும் மகங்கத்துங் காண்க.

சிவன முதற்கண் பஞ்சமநதிரங்களைத் தோற்றுவித்துப்
 பின்பு பதமநதிரங்களை யுண்டாக்குகையால் மநதிரமூலமென
 ச் சிறப்பித்தா றொனவறிக

மநதிரங்களைல்லாஞ் சத்தியின் சொரூபமாயே யிருக்கு
 மென்று ரத்தந திரயத்திலோதின றொனவறிக. (௫௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பஞ்சமந்திர தனுவென ஹணாததால்

மந்திரமந்திர பஞ்சமந்திரமவடிவமாக நந்திரஞ்சொன்னவாழிங் கெனெனெறிசாற்றுகக்கேணி - சபதிகோடி மஹாமந்திரங்குளிஹ மபஞ்சபரமஹ மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனியாக வாகாம சொன்ன தென்னபெனில் சொல்லக்கேள், —முந்திய சோற்றத்தாலு மந்திரமூலத்தாலு மந்தியில்சத்திபாதிக்கிதைதவலுமுகுமனதே - பராசத்தி முகலாகிய பஞ்சசத்திகளால் சத்திராயையிலே பஞ்சமந்திரங்களு முகற்றேன ஹுஷ்யி ஹுஷ்ய, நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லா மந்திர நூறு மந்திரங்களுங்காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள விகரணத்தக காதியாகிய சகாசிவத்திற்குத் திருமேனிபாகக் கூட்டி நிறையாலும், பஞ்சமந்திரங்களை சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொன்னதென நறிவாயாக என நினைபொருள்

சிவனுக்கு மந்திரத்துவ மாயாதனுவ மில்லாமல் ஃ சிதஸ்வரு பமேயாயிருக்கவுட, சாத்கருடைய தயானபூஜைக ணிமித்தமரகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திரங்க ளுபசாரமல்லது ஸயபாவமல்ல. பஞ்சமந்திரமாவது அநுசரஹ திரோதான சம்ஹாஸத்தி ஸ்ருஷ்டாராதகராக, ரசானம ததபுருஷ அகோர வாம தேவ சதிரோசாதகுகள மூாததா வகத்த ஹிருதய குஹ்ப மூர் சத்திகளாகச்சொல்லப்பட்டது ஃ சிதஸ்வருடம-ஞானஸ்வருபம்.

தான் சர்வோதகருஷ்டமுமாய் ததபததை ஹுணமாகக் ளுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூாததாவென்றது

பித்தநாத வருத்தியான சங்கஜாலங்களை ஜகத்திலே பூரிக்கையினால் ததபுருஷ வக்தரமென்றது.

கோரமென்றது - அஞ்ஞானம், ததவிரோதியா யிருக்கிற ஞானம் அகோரம் அகோரம் ஹிருதயபரியாய மாகையால் அகோரம் ஹிருதயமென்றது.

சாவரணமாக்களுக்கும் பிந்த வருத்தியாகிய விருஞ்ஞான திகளை யுற்பவிக்கைபாலும் இது சூத்திரம் கருத்தியமாகையிலு லு உவாமதேவ குஹிபமென்றது.

விருஞ்ஞானத்த கோசமாகிய காரணதேவர் ஆனமாக்களுக்க கு முகவுண்டாயுள்ளவில் மனோமயாகி கோசதகிரயமான சூ த்ரம் ஸ்தூல சரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சாமாத்நிராதிநி னு வே மநவிரோஸவர மந்தரங்களை அதிஷ்டித்த துடனே யுண்டா கருக்கையிலே சத்யோஜாக மூாததிமென்றது

இந்த மந்தரங்களைத்தம் ஐந்து சத்குகள

ஹாரணி ஜகதி ரோதியிதரி எனனு மூன்று சத்குகளும் பரிசுகரஹ சத்குகளா

ஆக சத்குகள எட்டு

இதில் ஹாரிணிடானது — ஆனமாக்களுக்கடய தனுக்கரண தி சாவதசையும் மாயையிலே உபசமஹாரம் பண்ணுவதுஞ் செய து, பகவமலரை பரகிவத்திலே யடைவ்ப்பிக்கசையுஞ் செய்யு மாகையால், சமஹாரமும் அதுக்கிரஹமும் ஹாரணியினுடைய கருத்தியமாயிருக்கூ

ஜகதிபானது.—ஜகத தூர்பதத்தியைப் பண்ணுகிற ஸ்வ பாவமாயிருக்கும்

ரோதியித்திரியானது — ஸ்த்நிகாலத்திலே ஆனமாக்களு க்கு டேபாக நிபமனத்தையுட, பரளயத்திலே சகலர் ப்ரளயாகலா விஞ்ஞானகலர் இயாகளை மாயாதோ பாகத்திலு மாயாமதய கையிலும் மாயோ பரியிலும் வாச நியமந்ததையும் பண்ணிவி ட்கும்.

வளவுரெ — ாஸாநிவரஜா கா ஷா செவ ர
 கெநகவீ தா | ஜமசுவ-ருண மெத-கூசு எம்
 ஷாந-ஷாடி வுதீயி: || வகெண ஸாஜு த ஸஸு
 வ-ஜாநு வகதி தீய-கெ | வெராஜாடி ஸம்மா
 ஸா ரொயி தயாவீம-: | சுவொரஜகி விவ ரு த
 ஸாஜாவொயா ஸகக்ஷண: | மூடிய னூவி ஸஹ்வொ
 யஸா தஸாதெடுவஹி || வா ஜொ ஸு த- ர ஹ
 ஸுக்ஷா த-கக்ஷக்ஷா ஸு டுக் கி யா-க் க: | கத-ரா வி
 ஸஸு வ-தூடி காரிய-ஷ- ஜநந-ய-த: || வா
 ஜொம-ஹு த-த ஸாயம் ஸாஸெவநிநு ஸஜ்கொவ-
 தெய: || ஸஸெ ஷா ஜாத த ஸஸு ஸகி உ-ஸ
 ராதிக்கா: | ஷ-கி-ஷாஸாடியெடி ஸா சு ஸஜொ
 ஷ-கி-ஸ-தஸு-த: || னவம் ஜ-தூஸ- வ-கெ
 தெ தெயநி-ஷ-வ-த-ந-ஸூ-வா | ாஸாந செவ
 ஸீஸாவ வ-வகாரெவாரஹுக்ஷுதா | வாஜம-ஹூ
 வஸஜூவ்ரீ ஹாரிணீ ஜநதீ தயா || ரொயயி தீ
 கிதிஸுநிஸகிவி: கவீ தெஜி-யா | கஷாவெதா ய
 ஸவநி நூ ாஸாநா ஜூ ஸிஸ-கி-நா || ஹாரிணீ
 யாஸிவஸெ ஷா கா ஸவ-ஷாஹுணஸகிகா | சுயொவ

க,—தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனில் - சிவாகமஞ் செப்
பிய தேதெனவில்,—சாற்றககேணு?—சொல்ல நீகேள்,—முநதிய
தோற்றத்தாலும் - பிரகமசிருட்டியாதலாலும்,—மந்திர மூல
த்தாலும்- மந்திரங்களிற் பிரதானங்க ளாதலாலும், விசேஷித்
து வடிவென்று செப்பியது மநநத திராண தனமிததுவம, சிவ
சததிககும் சிவனுக்குமே நாதாகருதிவாசகங்கள் மந்திரங்களு
ன தெப்படிச் சொல்லப்படும , சததிமநநானே!—அந்தமில்சத
தியாகிக கிசைத்தலு மாருமனதே - நிததி யாஷ்டத்திரம்சத்
கலாபேத ஈசானியாதி மூர்த்தியநத சததிபேத சிவசததிசுரு
ம், ஆதியெனனும் ஈசானியாதி சததிவேயா சாகாநத சிவபேத
சிவனுக்கும், மந்திர மென்பது முக்கியமாய்ச் சொல்லலாகும் ;
மநநத் திராணதனமிததுவரு சாடசா திருக்கையால், சிவம் சத
தியாகிய வாசசிய மநநிரங்களுக்கு நாமமாதலால், வாசக மந்
திரங்களுக்கு மந்திரமென்பதுபசாரம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்த
தோதிபது, ஏனைய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முதற்படத் தோன்றி
முற்படக்கொண்ட வடிவாதல்பற்றி யென்பதாம்.

தந்திரம் ஆகமம்.

இந்நனங்கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்ச
ப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம், அவறறைச் செலுத்திநிற்குந் தி
ரோதான சததிககிசையச் செய்த உபசாரவடிவென்பார்; சத்
தியாகிககிசைத்தலு மாருமென இறுதிக்கட் கூறினார்.

சத்தியாதிபெயன்பது முனபினஸூகத தொக்க இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

ஆதிசத்தியெனினூர் திரோநாண சத்தியெனினு மொக் கும்

உம்மை சிறப்பினகண் வந்தது.

இவைநானகு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திரு மேனி இவைபெண்பது கூறப்பட்டது.

‘அருவமோ’ எனபதுமுதல் இதுகாறுந் திருமேனியி னியல் புகூறுமுதல்தால் ‘அநாதிமுத்த சித்தருவாதலை’ தெரிந்தண னாத்கியவாறு.

அற்றேல் அயன முதலியோரையும் அததுவாமூர்த்தி மா னகளாக வைத்துத் தத்தமெல்லை யளவும அவரவர்வடிவின் அத்தவநியாசஞ் செய்யுமாறும ஆகமங்களின் விதித்தலின், அவ ருருவும் அரணுருவோ டொக்கும் போலுமெனின? அகற்கு வி டை வருளுசெய்யுளிற் பெறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

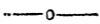
முனசொன்ன மந்திரங்களெல்லாம் சிவனுக்குத் திருமே னியாயிருக்க அந்த மந்திரங்களுக்குள் ஐந்த மந்திரத்தைத் திருமேனியென்ற தெப்படி யென்றவனை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்

மந்திரமதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரஞ் சொன்னவாறிய் கென்னெனிற் சாற்றக்கேனை - மந்திரங்கள் பலவற்றி னுள்ளும் ஐந்த மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனி யெ

ன்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்? நாமுனக்குச சொல்லக கேட்பாயாக — முந்திய தோற்றத்தாலும் - எல்லா மந்திரங்களுக்கு முன்னே இந்த ஐந்தை மந்திரங்களுந் தோற்றப்பட்ட தாயாலும், — மந்திரமூலத்தாலும் - ராசானம தற்புருடம் அகோரம் வாமம் சத்தியோசாதம் என்னு யிவை ஐந்துமந்திரமும் மூலமாகையாலும், இஃகனறியும், — அந்தமில் சத்தியாதிக ச்சைதலுமாகுமனறே - இவ்வனம இந்தமந்திரங்க ளிருக்கையினால் முடிவில்லாத சத்திகளுக்கு உத்தகாவாகிய தம்பிரானாக்கு ராசானுதி மந்திரங்க ளைந்தம திருமேனியாகச் சாத்திரங்கள் சொல்லும்.

இதனா சொல்லியது மந்திரங்க ளெல்லாவற்றிற்கு குன்றும் ராசானுதி ஐந்து மந்திரமும் முந்தித் தோன்றுகையினாலும், மந்திரங்களுக்கு மூலமாகையினாலும், பரமேஸ்வரனுக்கீந்த ஐந்தை மந்திரமே திருமேனியென்று சாத்திரஞ் சொன்னதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தந்திரம் - ஆகமங்களில், — மந்திரமகனிற் பஞ்சமந்திரவடிவமாக - மந்திரவடிவுகளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தை வடிவமாக, — சொன்னவா நிற்கெனனெனில் - சிறந்தெடுத்தோதிய தென்னையெனில், — சாற்றககேணி - கூறுவது நீ கேட்பாயாக, — முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனைமந்திரங்கட்கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படத் கொண்டவடிவாதல் பற்றியும், — அந்தமில் சத்தியாதிக்கு - அவற்றைச் செலுத்திநிற்கும் ஆதிசத்தியாகிய திரோதான சத்திக்கு, — இ

ஊசத்தலு மாகுமணறே - இசையச்செய்தல் வடிவென்பதாம்.

அருவமோ எனபதமுத விதகாறுத திருமேனியி வியல்பு கூறு முகத்தான் அநாதிமுதத சித்தருவாதலைத் தெரிததுணர் த்திபவாறு.

க-சூ, ௨-௮-ம், முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மகதிரங்களை யதிட்டித்த சத்தி, கிரு
ததிய கர்த்தாககனிதத் ததிட்டதது நிற்
குமென றுணர்த்துகூர்.

அயன்றனை யாதியாக வரணுரு வென்பதென்னை,
பயங்கிடுகு சத்தியாதி படைத்தலாற் படைப்புமுல,
முயன்றன ரிவயோயின் முனனவ னெனனைமுறறு,
நயங்கிடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன்றா
மே. (சூ0)

(இ-ள்.) அயன்ற பிரமாமுதலிய கிருத்தியகர்த்தாககளைச்
னை யா தி சிவனென்று சொல்லுகற தெப்படிபெனனி
யாக வரண ல்?

ரு வென்பதென
னை

பயந்திடுஞ் ச கிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்
த்தியாதி புதித யுஞ் சிவசத்தி பிரமாமுதலாயினு ரிடத்துப்
லால் பதித தவர்களு முலகங்கொல்லாத்கையுஞ்
சிருட்டியுந் திதியுந் சங்காரமு முவனுடைய

பிரோகத்தி லிவர்களுந் தொழிலைச் செய்கையால், இவர்களை யுஞ் சிவனை வெண்ணப்படும்?

அஃகெனபோலவெனினில்? ஆசாரிபரை யந்தச் சிவனது சத்தி யதிட்டித்துக கிரிபையை நடத்த, அவரைச் சிவனென்றே கருதுமாறுபோ லெனவறிக

படைப்புமூல சிருட்டிமுதலிய கருத்தியங்களை யிவர்க முயனறன ரிய னே செய்வார்களாயின பினைக கர்த்தாரோயாகின முன வேணுமென்று சருத வேண்டிவ தில்லைபென்னவ னெனை றுந் சொல்லில

முற்று நயந்தி பஞ்ச கருத்தியங்களை யு மந்தக கர்த்தாரி மவனிவாகரு வே செய்தற்குரித்தாதலால், அந்தககர்த்தார நண்ணுவ தொ வே பிரமண மால் உருத்திரன ஈசுரன் சகாரோ வொன்றா சிவொன்னு மிவர்களுந் கொவ்வொரு கருத்தியங்களைப் பிறித்துகொடுக்க வந்தந்தக் கருத்தியங்களை யே யவர்கள் செய்தற்குரித்து ஏ-று.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இதற்கு வாயவ்யசங்கிதை பெனவறிக.

(௬௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் சர்வக்ருத்தயத்திற்குந் சிவனே கர்த்தாவென்ப துணர்த்துகின்றது.

அயனறனையாசியாக வரணுருவென்பதென்னை - சிவனுடைய விசுரஹங்கள பரம்மாவே யாசியாகச்சொல்ல, நீர் சதாசிவ ததை யாசியாகச் சொன்ன தென்னைபெண்ணில், — பயந்திடுஞ்

சத்தியாதி பதிதலாற்படைப்புமூலம் - ச்ருஷ்டியாதி க்ருத்திப
 ததிற்கு ஆதிகாய பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி பொருந்தாத
 லால் ஐந்துபேரும் ஐந்து கருதயம் பண்ணுவார்கள, ஸ்ருஷ்டி
 யை முதலாக வெண்ணுகையினாலே தொழின முகனையினாலே
 ஸ்ரம்ஹாவை முதலாக வெண்ணப்பட்டது—முயனரனரி
 வரோயாகின முன்னவனெனனை - ஐந்துபேரு மைந்த தொழிலை
 யுரு செய்யில் இவ்வைவர்க்கு முன்னவனாகி வயாவஸ்திதலாகி
 ஹரனென்னு நாம முடையவா செய்கதெனனெனில்,—முற்று
 நயநகிரிமவன - பரிசுகிரஹ சத்தியாக்ய சுத்தமாடையை காரி
 யோனமுகமாக சேஷாபம்பண்ணியும், ப்ரளயத்திலே ஆனமாக
 களுடைய கர்மங்கள சம்ஹாரரூபமாக மரடையிலேயிருந் தத
 னைப பலோனமுகமாககியும், கிரோதானம பண்ண யோக்யரா
 த் திரோதானம்பண்ணியும், விசுருகானகலரில் அகிபக்வாககுச ச
 சசிதாநந தாவய சாக்ஷாதகாரததைத தரிசிபிததும், இவ்வா
 று பஞ்ச க்ருத்யங்களும் ஏடுவவாராகவேணு மவ்வாறு திருவு
 ள்ளத்து நோக்கியிருப்பர் இங்ஙனம் சூக்ஷமமாகிய கருத்தியங்
 களைச் செய்து ஸ்தூல கருத்தியங்களுக்கும்,—இவர்க்கு நண்ணு
 வதொரோவொன்றாமே - சதாசிவர் மஹேஸ்வரர் ருத்ரர் வி
 ஷ்ணு ப்ரம்ஹா எனனும் பஞ்சபூததிகளுக்கும் அதுககிரஹ
 தரோதான ஸமஹார ஸ்திதி சிருஷ்டியெணு மைந்து க்ருத்தி
 யங்களு மொவ்வொரு கர்மதாவகக் கொவ்வொரு கருத்தியம்
 ஸ்வததரமாகவும், நினத நாலு கருத்தியமும் அதுஷங்கீகமா
 கவும்பரமசிவனது சத்தியாலே பொருந்தமெனநினைபொருள்.

தஜ-ஹ் ௨, ௨௨௨௨ — ஸூ வெ வ்யா வெ

வொயயது ரொயயொய்யாது ரொய்யாது ரூய

ன்னுவன்.—இவர்க்கு நன்னுவது - இவ்வணு சதாசிவ னன ந்தேசுரண ருததிரண விஷ்ணு பிரமா இவர்களுக்குப் பொருந துவதாகிய கருத்தியம்,—ஒரோவொன ருமே - ஒவ்வொன்று தானே.

அவர்க்குள், அணுசதாசிவனுக்கு அணுக்கிரக கருதகிடமொ ன்றுமே, ஈசுரனென்னு மநநதேசுரனுக்கு சுததமாயையிற நி ரோதான கருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் அசுதத மாயா காத் தியம் அஞ்ஈம நடநசாலும் திரோதான காததிரம பிரதான ம், உருத்திர னென்னுஞ் சீகண்டாகுப் பரகிருதிக்குமேற் ச ங்காரகருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் ப்ரகிருதி கருத்திய மை க்தும் நடநதாலும் சங்கார கருத்தியம் ப்ரதானம், குணநில ய விஷ்ணுவுக்கும் பிரமாண்ட நிலய விஷ்ணுவுக்கு பரகிருதி க்கு மேல் திகிகருத்தியம் நடவாதிருநதாலும் பரகிருதிக்குட் லேசரீர போக்கியப்பொருட டிகிகாததிரம ப்ரதானம், குண நிலய பிரமாவுக்கும் ப்ரமாண்ட நிலய ப்ரமாவுக்கும் பரகிரு திகுமேல் கிருஷ்டி கிருத்திரம நடவாதிருநதாலும் ப்ரகிரு ததிகுட் லேசரீர போக்கியப் பொருட்சிருட்டி காததிரம ப் ரதானம்; ஆதலால், ஒரோ வொனநென்ற தெனவறிக.

சுத்தி மூன்றாகில், பஞ்சகிர்த்திர மெப்படி பண்ணும்? எப் படிபண்ணுவிடகுடி? சத்தியநதானே! ஜநநிகுசுச் சிருட்டிகருத் தியமொன்றுமே, ஆரணிகுசுச் சங்கார கருத்தியமும் அதுக்கிர ஹக்ருத்தியமும், ரோதயித்திரிக்குத் திகிகருத்தியமும் திரோபா வ கருத்தியமும், என்பதனால் விரோதமன்று. ஆரணி ரோதயித் திரி ஜநநி மூன்றும் சத்திசரீர கற்பணயினாலே சிவனுக்குச் சூ க்ஞமதேகம்; ஈசானி பூரணி ஆர்த்தி வாமை மூர்க்கிர்பெண்ணும் பஞ்சசத்தியும் அதுக்கிரகமுத ளஞ்சு கிர்த்தியத்தையும் அடை

விற் பண்ணுநின்ற சத்திசரீர கற்பனையிலே சிவனுக்குத் து
லசரீரம் எனபதறிக.

இருதயாதி யாறுமநதிரமும் சரீரகற்பனைக் குள்ளதன்று,
சரீரமும் சரீரியும் சமபநதமான விடத்துப் பிரபாவ ஸ்வரூபமா
யிருகரும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனம் 'மண்ணினிற்கடாதி' எனபது முதன 'மக்திரம
தனில்' எனபது ஈராகிய முப்பத்கொரு சொ யுளாஹம, முதற
செய்யுளின் 'ஈறுமாகி மருவிமநாதி முதத சித்ததுரு மனலினின
றே' எனற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவா மதமபதறி ஆசங்கி
ததப் டரிஃரிதது வலியுறுத்தி; இனி 'தானமுதல்' எனற மூன்ற
ங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அயனுருவம் அரியருவ முதலியவற்றையும், அரனுருவோ
டொத்த உருவாக வைத்து, வேதாகமங்களிற் ரதகமெலலைள
வும் அததுவநியாசம் மநதிரநியாசம முதலாயின விதித்தலின ;
சங்காரக கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான செல்
வர்போலுமென மலைபதக படைப்பாதித்தொழில் செய்யுரு ச
னனிமுதலிய சிவசததிகள் ஒரேவொன்று அவாமாட்டுப்பதிநது
நின்று செலுத்ததலான, அவ்வியைப்புற்றி வேதாகமங்களின்
அவ்வாறு உபசரித் தோதப்பண்டன வெனபதாம்

அற்றேல் ஒருதொழிற் கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை
நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினுக்கு அரணையின்றியமையா
மைபோல, அயனரிமுதலாயினுக்கு அரனருணையின்றி யமையா
மை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமுல முயன்றனி

வரையின் முன்னவெனை, என்றும். அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினுறையோல அரசனுக்கு அபனரி முதலாயினும் வேண்டப்படுவரென்பது ஏதமுததான விளக்குவார், முற்றுநயநதிடு மவனிவாககு நண்ணுவதொரோவொன்றமே என்றுங் கூறினார்.

உவமை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்

ஐ அழகு. அஃதாகுபெடரான அழகுடை யருவத்தின மேனினறது. இரண்டனுருபாக வைத்தரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லொழி இயைபினமை நோக்கலர்.

ஆக வரனுருவென்னு முவமைத்தொகை பைபரவல்குங் போலினறது.

ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல்.

படைப்பு மூலம படைப்பாதிவென்க

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிகலை பிரித்தவைத்துக் கூறுகின்றமையின, இவரோபென்னு மேகாரம பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித தொழில்களென்னுஞ் செய்யுள், பெளராணிகரை நோக்கி இயைபினமை மாததிர நீக்கி 'ராமமாகி மறுவிடும்' எனறதனை வலியுறுத்தியது

இஃது அநேகேசுவரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியபு நீக்கி 'தானமுதல' எனறதனை வலியுறுத்தியது.

இவை யிரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல் அநேகேசுவரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதிவெனச் சத்திக்குப் பணமை கூறவே, சத்திமரனொருவனாதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பர

ந்தள்வாயின் விழந்தா லொப்ப, மறித்தும் அநேகேசுவரவாதமா ய் முடியும்போலுமெனின்? அவ்வாசுவகை நீக்குதற்களறே வ ருஞ் செய்யு ளெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

முனசொன்ன ஐந்து மந்திரமுமே பரமேஸ்வரனுக்குத் திருமேனியென்று சொல்லில்? பிரம்மா முகலாகப் பரமேஸ்வர னுடைய திருமேனி யென்றது எப்படி யென்றவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச் செய்கூர்.

அபனறனையாதியாக வரனுருவென்பதெனனை - பிரம்மா முதலாகப் பரமேஸ்வரனுடைய திருமேனியென்று சொல்லுகிற தது எப்படி யெனவில்?— பயந்திடுகுசத்தியாதி பதிதலால் - விசுவத்தையெல்லா முனருகுகிற கிரியாசத்தி முதலான சத் திகள பொருந்தகையாலே,—படைப்புமுல முயன்றனரிவரோ - சிருஷ்டி முதலாகிய கிருத்தியங்களை இவர்களே நடத்துவர்க ளு,—ஆயின் முன்னவெனனை - இவர்களே நடத்துவார்களா யின் உம்முடைய கர்த்தா வேதுகென்று நீசொல்லில்,—முற்று ம்நபந்திமவனிவர்க்கு நன்னுய்தொரோயொன்றமே-சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்கிற முன்று தொழிலும் பரமேஸ்வரனே யுடையவன். இவையிற்றிலே ஒவ்வொருதொழில்களையாதப் பர மேஸ்வரன் கொடுக்க, அந்த வதிகாரத்தினாலே பிரம்ம விடதி ணுகளை சிருஷ்டியுந் திதியுஞ் செய்யா நிர்ப்பர்கள்.

இதனும் சொல்லியது, பிரம்மாவை சிவனுடைய திருமே னியாக முந்தச் சொல்லவேண்டினது, சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமிடத்துச் சிருஷ்டி முத்துகையினாலே அவன் சிருஷ்டிகர்

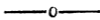
த்தா வாகையிலுள்ளும், பிரம்மாவுக்கும் விட்டுணுவுக்குள்
சிருஷ்டியுடைய திதியுள் சிவனுடைய சத்தி கொடுக்கச் செய்வாச
ளென்றும், சிவன் எல்லாச சிருத்தியங்களுடைய தானே செய்
வனென்னு முரைமையு மறிவித்தது.

‘சூறித்த தொன்று’ என்ற சிருவிருத்தத்தில் ‘நிறுத்திசி நி
னைநதமேனி நினைமல னருளிணுலே’ என்ற பதத்துக்கு வியாக்
யானம் இவ்வளவும் வந்தது முடித்தது

சூறித்ததொன்றென்ற சிருவிருத்த முசல் அயன்றனை பெ
ன்ற சிருவிருத்த முடிவாக பதினாறு சிருவிருத்தமும பாஞ்ச
ராத்திரி சிருஷ்டி திதி சங்கார முனரையுள் செய்கிறவன் சங்
கார காததாவல்ல, திதி கர்த்தாவே யென்று அவன் சொன்ன
தரகுப் பிரமாணம். பரபட்சம அவன் மதம். “உத்தியிலயனை
யீன்று மவனைகொண்டிலுண்டாககி, யந்தநல்லுலகழிகவர
னையுமாகுவித்தது, தந்திடுஞ்சகத்தினுசுகுத திதிநாத்தாநா
னையாகி, வந்திடுநதோற்றுமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன்” எ
ன்றும், மறுப்பு. “அயன்றனைப்பயந்தானென்றா டரியயனசிர
ஞ்சேதிப்ப, பயந்திடானறலைமாறுணும படைத்திடானசிரத
தைக்கிளளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனென்கைதப்பேய
ன்றோ, திபங்கிடாதனராயெல்லாஞ் சிவன்செடலென்றுநதே
ர்ந்தே” என்றும், “அழிப்பரியேவலென்றா டரியனையழிசும
ன்றங், கழிப்பதுதவிரமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா, ன
ழிப்பரியேவலென்றங் கறைத்ததுமழிந்ததன்றோ, வழித்திரிமர
னையாகக நோக்கமுமாக்குவானே.” எனனுமறுங் கண்டுக்கொ
ள்க.

சித் - பர - மத - உ, மறு - டு - டி.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இங்ஙனம் 'மண்ணினில் கடாசி' எனபது முதல் 'மக்திரம தனி' எனபதீராகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும் முதறசெய்யுளின் 'நறுமாகமருவிடு மலூதிமுத்த சித்தரு மணவிநினே' என்ற இரண்டாவ் கூற்றை அவ்வவர் மதமபற்றி யாசங்கித்தப்பிரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி 'தான முதல்' என்ற முனரூங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார்.

அபனறணையாதி-அபனூருவ பரியுருவ முதலிபவறையுமீ,— ஆக அரணூருவென்பதெனனை - அரணூருவோடொத்த வுருவாக வையத்து வேதாகமங்குளில் தத்த மெல்லையளவு அத்துவநியாச, மக்திரநியாச முதலியன விதித்தளவிற சங்காரககடவுளோடொப்ப, அவரு முதல்வனாவான செல்வாபோலும் மணமலையற்கு,—பயநிறிடுகு சத்திபாதி - படைப்பாதித் தொழில் செய்யும் சன்னிமுதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - ஒரோவொன்று அவாமாட்டுப் பதிநதுநின்று செலுத்தலான அவ்வியை புபற்றி வேதாகமங்குளினவ்வாறு உபசரிக்கோதப்பட்டன.—படைப்புமுறையிவரே முபனறணராயின - அறதேல், படைப்பாதிதொழில்களை அபனரிமுதலாயினா முதல்வனருளினறியுச தாகநானினைநதவாதே செயவரெனின,— முன்னவனெனனை - முதல்வகெற்றிசு?— முற்சநயநக்திநிமவன - ஐநதொழிலுஞ் செய்யமுதல்வன,—இவர்க்கு நண்ணுவதொரோ வொணமுமே— இவர்க்கு ஒவ்வொரு தொழிலியற்றச செய்தல், அரசனுக்கு அமைச்சா முதலாயினுற்போல வேண்டப்படுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவர்களை யதிட்டிககுஞ் சததி யொன்றே பலவோ
யெனன, அதற் குகாரணமிட்
டுணர்த்துகூர்.

சத்திதான் பலவோவென்னிற் றுறென்றே ய
நேகமாக, வைத்திடுவ காரியத்தான் மந்திரி யாதிககெ
ல்லா, முய்த்திடு மொருவன்சத்தி போலர னுடைய
தாசிப், புத்திமுத் திகளையெல்லாம் புரிநகவ னினைய
தவாரும். (௬௧)

(இ - ள்.) சத்தி அவர்களிடத்திற் பதிந்த சததி யொன
தான பல ரே பலவோ யென்னில்?
யோயென

வில்

தானென்றே அந்தச்சத்தி சிவனிடத்தில் விட்டு நீங்கா
ம லககனிக குட்டணம்போலச் சமயே, தடா
யிருக்கிற சத்தி யொன்றுதானே !

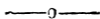
அநேக மாக சிவசத்தி யொன்றாயிருக்கவும் காரியிடு
வைத்திடுவ காரி தததா வவனது கிருபையினாலே கிரிபாசத
யத்தான தி யொன்றுதானே மூன்றாகிய வாமை சே
ட்டை ரவுத்திரியெனப் பிரிந்த பெயரைப்
பெறும்.

ஒன்றுதானே பலவாகக் காரியப்படுவ தெங்கனெனில்?
மந்திரி யாதிக் இராசாவின தாககிஞ்சத்தி யொன்றாயி
கெல்லா முய்த் ருநது மந்திரி முதலாயினரிடத்தப் பலவா
திமொருவன்ச க சகத்திற் காரியப்படு மதுபோல,
த்தி போல்

அர னுடைய வாமைமுதலிய மூன்றுசத்தியும் பிரமா
 தாகிப்புத்தி மு முதலாயினுரை யதிட்டிப்பித ததனவழித்
 ததிகளை மெல் தாய் நின் றுனமாககடகுப் போகமோடச
 லாம புரி நதவ றுகளை மெல்லா மவரவாசெய்த விருவினையி
 னினைநதவாரும் ன பலததுககிடாகக கொடாநிற்பன எ-று
 ஏகாரந தேற்றம்.

இந்நகுச சுவாயபபுத்தது மிருகேந்திரததுங் காண்க (௬௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சத்திதானபலவோவெனவில் - ப்ரம்ஹாதி காரணேஸ்வர
 ிட்டதகிலே பதிநது கருத்தியங்களைப் பண்ணும் சத்தியெனை
 பால் சத்தி யநேகமாகவேணும், சத்தி யநேகமாகில், சத்திமா
 னுமநேகமாய் அநேகேஸ்வரதவமவரும் அல்லது சக்தினொருவ
 னை! சத்திபநேகையெனவில்? அநயோநய விருத்தாத திரயாச
 கதிநா ஒருவனுக்கு சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்வம் வரு
 ம எனவில்? அப்படி வாராதெனறும் உத்தரம்.—மந்திரியாதிக
 கெல்லா முய்த்திடுமொருவன் சத்திபோ லரனுடையதாகி சத
 திகாரணேதே காரியத்தா லநேகமாய் வைத்திடும் - ராஜாவி
 னுடைய ஐஞஞாசத்திபாணது மந்திரி சேனாபதி கராமபாலகன்
 முதலான பேர்களிடத்திலே யிருந்து தனிதகனி தொழிங்க
 னைப் பண்ணிவைக்கிறப்போல், ஹரனுடையதாகிய சத்தி யொ
 னதே கருதய பேதங்களைச் செய்யுமென்று சொல்லப்படும
 உபபடிச சொல்லப்படுவதும்,— புத்திமுத்திகளையெல்லாம பு
 ற்ந தவனினைநத வாரும் - போகமோகூததைக கொடுக்கப்பட்ட
 ட ஹரனுடைய சத்திபாணது அந்த ஹரனினைவின பேதத்தி

லலே க்ருத்ய பேதததால் பேதமாகக் தோனதும் என நிதன பொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்தி டநேகமாகிற் சத்திமானு மநேகமாமெ னனுஞ் சவகைக குத்தர முகாககினரா.

(ஞானக கிரியேசசாசத்தி மூன்றினுட கிரியாசத்தி ராசா னியாதி யஞ்சு, ஆரணி யாதி மூன்று, ஆகச்சத்தி யெட்டாயிரு கரு மெனறதனல்,) சத்திதான பலயோ வெனனில தானென ரே - ஒருசத்திதானே,—காரியத்தால்-வயாபார பேதத்தினு ல்,—அநேகமாக வைத்திடும் - அநந்தமாகச சொல்லப்படும்,— மகதிரி யாதிக்கெல்லாம் - மகதிரி சேலுபதி ஊர்சகாவலன மு தனோரிடத்தில்த்,—உய்தகிடு மொருவன சத்திபால் - ஒன்ற யிருந து செலுத்த மிராசாவினது ஆஞ்ஞாசத்தி யொப்ப,—அ ரனுடைபதாக - சிவசம்பநதியாகி,—அவனினைநதவாறு - அநக ச சிவன் செலுத்தின்படி,—புத்திமுத்திகளை பெல்லாம் புரிந தவ நினைநதவாரும் - போகமோட்சககளைக கொடுத்திருப்ப தாம.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அரசன் சத்திபொன்றே யமைசசர் படைத்தலைவர் பாடி காவலர் முதலாயினர் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபா ட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே

சுஎசு சிவஞானசித்தியார் சபக்ஷம்.

அவ்வவர் மாட்டு நின்றுசெய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் சன
னி முதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்படும் சிவசத்தி யொன்றே
பென்பதும், அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்ப
தும், அமைச்சா முதலாயினார் எவைபெவை செய்கின்றும் அரச
னினைந்தவாறன்றி யாகாமை? பால, போகம் விடுபேறுகளைல்
லாம் அரசனினைந்தவாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படுமென
பதாம்.

தானொன்றே யரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமா
க வைத்திடு மெனவியையும்.

அரனினைந்த வாறன்றி யாகாமை, தக்கனவேள்வி மார்க்க
கண்டிவாமுநாள் ஆலாலர் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனி
து விளங்கக் கிடத்தலின், வகுத்துக் கூறாராயினார்.

அற்றேல் நான்டுக் கூறியவாறனால் சனனிமுதலிய பேத
மெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமெனறையவழிச சொரூபமெ
னனையோவெனின? அஃதுணர்ந்துதற் கனறே வருஞ் செய்யு
ளெழுந்ததென்பது.

நிரம்பவழுகியருளா வருமாறு.

— 0 —

முன்சொன்ன சத்தி ஒன்றாயிருக்குமோ பலவாயிருக்கு
மோ எனற மாணக்களை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

சத்திதான் பலவோவென்னில் - சிவனுடைய சத்தியான
து இப்படிப் பலபேதமாயிருக்குமோவென்று நீ சொல்லில்,—
தானொன்றே யநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால், - பூராசத்
தியொன்றுமே எப்பொழுது முள்ளது. இப்படிச் தானொன்றா
யிருதம் பெருந்தொழிலும் பலவானது பிரபஞ்ச காரியங்களு

கீட்டாக. அதென்போலவென்னில்?—மந்திரியாதிக்கெல்லாமும் சத்தி மொருவன் சத்திபோல - காரிப்பொழுதாலாகிய இராசசியத்திலுள்ள வதிகாரங்களுக்கு மற் றுண்டானவர்களுக்கும் இராசாவனுடைய ஆளுராசத்தியானது நிகழ முறைமைகளி லே நடத்துகிறப்போல;—அரனுடையதாகி - அந்தப் பராசத் தியும் பரமசிவனுக்குள்ளதாகி,—புத்திமுத்திகளையெல்லாம் புரி ந்து - சருவானமாக்களுக்கும் போக மோட்சங்களையும் கொடு தது,—அவர்களைத்தவாரும் - அந்தப் பரமசிவன திருவுள்ளத்த டைத்ததயாதொன்று, தானுமதுவாய் நின்று பஞ்சகிருத்தியங் களைச் செய்யும்.

இதனும் சொல்லியது பரமேஸ்வரனுடைய சத்திதானே பெருந்தொழிலும் பலவாய்த தானொன்றாயிருக்கு மென்றும், அவனுடைய திருவுள்ளப்படியே ஆனமாககளுக்குப் போகமோ ட்சங்களைக் கொடுக்கு மென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சத்திதான் பனுவோவென்னில் - சத்திக ளநேகமோவெ ன்றியுள்,—ஒருவன்சத்தி - அரன் சத்திபொன்றே,—மந்திர யாதிக்கெல்லாம் உயத்திடுப்போல - அமைச்சர்படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறு பாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்போல,—தானொன்றே- சிவசத்தியொன்றே,—அரனுடையதாகிக் காரியத்தாலநேகமாக வைத்திடும் - அவரவர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட் டால் சன்னிமுதலியவாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்டும் சிவசத்தி யொன்றேமென்பது மதுவே கடவுளர் மாட்டுநின்று நடாத்து

மென்பதும்,—புத்திமுத்திகளை யெல்லாம் புரிந்தவனைந்தவா
 ஞானம் - அமைச்சர் முதலாயினுள் எவை எவைசெய்யினும் அரசு
 ன்னைந்த வாறன்றி யாகாமைபோல போகும் வீடுபேறுகளெல
 லாம அரணைந்த வாறன்றி யாகாமைபற்றி அறிடப்படும்.

அரணைந்தவாறன்றி யாகாமை தசுகனவேளவி மார்க்க
 ண்டி வாழநாள ஆலாலா தோற்றரவு முதலியவற்றா னினிதுவி
 ளங்கக்கிடத்தலின் விரித்துக்கூறாயினுள்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சத்திரூப முணர்த்துகுரர்.

சத்திதன் வடிவேதெனன்றி றடையிலா ஞான
 மாகு, முயத்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் துள
 வோவெனனி, லெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை
 செய்தி, வைத்திடு மறைபின்ஞான மருங்கிடுங் கிரி
 யையெல்லாம். (௬௨)

(இ-ள) சத்தித அந்தச் சத்தியினுடைய வடிவேதென்று
 ன வடிவே கேட்குறயாகல்?

தெனன்ன
 தடையிலா மலத்தினுன் மறைப்புண்டு பின்விளங்கி
 ஞானமாகும். னது போலன்றிப் பூரணமான ஞானமாயி
 ருக்கும்.

உய்த்திடு மிச் இப்படி யுண்டாய விச்சையுற் கிரியையு
 சை செய்தி யி மந்தஞானசத்தியினக ணுண்டோவென்று
 வைஞானத் து கேட்குறயாகல்?

ளவோ வெனனி
 ல

எத்திறஞான யாதோரிடத்திலே ஞானமுண்டவவிட
முள்ள தத்திற த்தி விச்சையுங் கிரிடையும தோனறிக காரி
யிச்சை செய்தி யப்படுவகாண,
வைத்திடும்

மறைபின ஞா மறைப்பில்லாத ஞானசத்தியினது சா
ஞானமருவிடுவகி மாராதசியத்தாலே இச்சையுங் கிரிடையும்
நியையெல்லாம். பொருநதி காரியப்படுவகாண. ௭-று

ஓகாரம வினா.

இதற்குச் சிநகியாகமம்

(கூஉ)

சிவாக்ரயோகியநுநா வருமாறு.

—0—

மேலந்தச் சத்திஸவருப மேதென்பதற்கு உதகாம்.

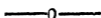
சத்திதன வடிவே தெனனிற் றடையிலா ஞானமாகும்.—
சத்தியினுடைய ஸ்வருப மேதெனனிற் ? ஜீவானமஞானமபோ
லத தமிககப்படாமல் எக்காலத்து மெத்தேசத்தும் ஸவப்பிர
காசையாயிருக்கும்,—உய்த்திடு மிச்சைசெய்தி யிவைஞானத் து
னவோவெனினில்-பொருநதப்பட்ட விச்சையானது குணம், சரி
பையானது வயாபாரம், இவைகள் ஞானத்திற்கு னடோ வெ
னினில்?—எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சைசெய்தி வைத்த
லால் - ஞானமெவ்வளவுண்டு அதன குணமான இச்சையுங் கிரி
டையு மவ்வள வுண்டென்று சாஸ்திரசித்த மாகையினுலே,—
மறைப்பில்லாஞால் மருவிடுங் கிரிடையெல்லாம் - சத்தியானது
அநிவாரிக ஸ்வருப யாகையினுலே சர்வ காந்ருதவ சாமாத்
யத்தையும் ததகுணமான விச்சையையும் அடையாதமாகில்;
ஞானுதி யிச்சாத் திரியப்பிரயகதா எனனும் கிரம ஞாயத்தினு

லே அறிந்ததை யிச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேணும். ஆகையால் ஞானச்சாததிரியை யென்றும கிரமஞ் சொல்ல வேணும். இதனறியும்,

ஐாநெவாகுகிநா ஸஜாநவிஷயகல் ஸஜாநா ஸுயகலனுமியததிந ஸுயாசு .

மூன்று பின்ன ஸ்வரூபமுமாய் ஏகாச்ரயமுமா யிருக்கவேணும். ஆகையால் இச்சையாகிபாக மூன்று மொன்றே யென்று சொல்லுகிறது விரோதமெனில்? சத்யம் [சத்யமென்றது அாதகாங்கிகாரம்] ஓன்றையறிந்து அதையிச்சித்து அதிலேப் பரவர்த்திக்கிறது ஜீவானமாககளுக்கே! சிவனுக்க கப்படியல்ல வென்பது மேற்கூறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஞானக்கிரியேச்சா ரூபி சத்தியென்றீர்! அதுவிருத்தம் தடததமு முச்சொருபமாயிராது. இருக்குமெனில்? சத்தியென்ப தெடுபட்டுப் போமென்று மனசிலெண்ணிச் சங்கைபண்ணி, உத்தர முணாககின்றார்.

சத்திதன வடிவேதென்னில்- சத்தியினது ரூபமேதென்று கேட்குறயானால்?—தடையிலா ஞானமாகும் - மறைப்பில்லாத வறிகற்றொழிலைப் பண்ணுமறிவாகும்.— உய்த்திடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத்தளவோவெனில் - பண்ணுகற்றொழிலாகும் சங்கற்ப முத்தியோக மிவைகள் வேற்றுத தொழிலாதலால் ஞானசத்தியினுண்டோவென்று நீ கேட்கில்?— எத்திறஞானமுள்ளது - இது காரண மிதகாரண மிதகாரிய மிதுபிரயோசன

மென் நறிதற்றொழிலால் யாதொரு பிரகாரம் ஞானசத்தித் தொழிலாகிய ஞானமிருந்தது,—அத்திரம்-அநதப்பிரகாரம்,— இச்சை - இஃதின்னதாகக் கடவதெனு மிச்சாசத்தித் தொழிலாகிய யுத்தியோகத்திற் பினனாக வருளு சங்கற்ப ஞான விசேஷமாகவும்,—செய்தி - கிரியை,—இதைப்பண்ண நிற்பெனென னுங் கிரியாசத்தித் தொழிலாகிய சங்கற்பத்தினமுனனாக வரும் உத்தியோக ஞானவிசேஷமாகவும்,—வைததலால்-சிவாகமம் சொல்லி நிச்சயித்ததனால்,—மறைப்பினனானால் - தடையற்ற ஞான விசேஷத்தி சங்கற்பத்தால்,— எல்லாம்-காரிய சடபதார்த்த மும்மும்,—கிரியை மருவிடும்-உற்பத்தி திதி ஞான சலனத் தொழிலோடு பொருந்தும்.

சலனத்தொழிலுக் கேதுவாயிருக்கும் ஞான விசேஷ நிச்சல நித்திய சத்திய சங்கற்பங் கிரியை யென்றுச் சொல்லப்படும.

சிவஞானயோகியருடைய வருமாறு.

உயிர்க்கு அறுக்கரகமாத் திரங் குறித்தப் பொதுவகையானறிந்தும் அறிவித்த நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவசத்தியின் சொருபம். அதுவே பராசத்தி யெனப்படும். அநதஞானம் உயிர்க்கு மலபாகம் வருதறபொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்பு வகையான வியாபரிக்குங் கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக் கிரியையென முத்திரப்பட்டு வியாபரிக்கும். ஆகலான் இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறணமையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சண்ணிமுதலிய வியாபாரசத்திக் கெல்லாம்

முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞானமொன்றான உள்
வாவனவேயாமென்பதாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பெனறதும் அது.

திடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்தகூடக்க.

தடையிலா ஞானமெனவே, தடைசெய்யு ஞானமுமுன்
டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதானசத்தி யென்
ப்படும்

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் சண்டிகொளக.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண வரும் இன்னு
ருபு விரித்தகூடக்க

உள்வாதல் ஈண்டித தோனறுதனமேற்று

ஏனையோல்த தோனறினவல்ல வென்பார், எத்திறஞா
னமுள்ள தத்திறமீச்சை செய்தியென்றார் ஞானத்தின் வியா
பார விசேடங்களே அவையென்பதாம் நீடுபரா சத்திகிழ்சி
சாஞான நிறைநிறை கர என்றதூஉம் “கிரியையறி விச்சை கிள
கதச்சத்தியேதோ-பெரிப்பரா சத்தியெனப் பேசாய்” எனறதூஉ
மிகசருத்தே கோக்கியெனக.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானாலென நி
னறது அம்முக்கெட்டுதல் “பெற்றொன றுயர்த்த பெருமான”
“கோணுகணையான” என்றா போல்வனவறுள்ளுங் காணக.
அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றெக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இகறிப்போந்தபொருளெனை யெனின்? அது வருகு செ
ய்யுளிற் கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சத்திக்கு வடிவேதென்ற வளை நோக்கி மேலருளிச் செய்துரை.

சத்திதன்வடிவேதென்ற டையிலாருநாமாகும் - அந் தப் பராசத்தினுயினுடைய திருநேனி யேசென்று சொல்லிப் பரிபூரணமான ஞானமேயாயிருக்கும்.—உய்ததிடு மிச்சைசெய்தியிவைஞானத் துளவோவெனவில் - முன்னே பிரபஞ்சத்தை நடத்துவென்று சொல்லப்பட்ட இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவையிரண்டும் ஞானசத்திக் குள்ளேயோ வெனவில்?—எ ததிரஞானமுள்ள சத்திறயிச்சைசெய்திவைத்தலால்—எவ்வளவு ஞானசத்தியினது நிரையுண்டானது அவ்வளவு! இச்சாசத்தியினது நிறைவுங் கிரியாசத்தியினது நிறைவும் உண்டென்று வேதாசமங்கள் சொல்லுகையால்,—மறைப்பில்ஞானம் மருவிநிக் கிரியையெல்லாம் - ஆனமாவி நறிவுபோல ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்படாது ஞானசத்தியிலே கிரியாசத்திக்குள்ள தொழில்களெல்லாம் பொருந்திக் காரியப்படும

இதனும் சொல்லியது பராசத்திக்கு வடிவு ஞானமென்றும், அந் ஞானத்திலே இச்சாசத்தியும் கிரியாசத்தியும் காரியப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திதன்வடிவேதென்னில் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதென்னில்,—தடையிலா ஞானமாகும்,—உயிர்கட் கறுக்கிர

ஈ மாத்திரம்குறித்தப் பொதுவகையானிந்து மறிவித்து நிற்ப தாகிய ஞானமொன்றேயாம். அதுவே பராசததியென்பபடும். சடையிலாஞானம்,—உய்த்திடும்—அந்தஞான முயிர்கட்டு மல பாகம வருகற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச்சிற டபுவகையான வியாபரிக்குவக்கா லொருகூற்றானே திரோதானச த்தி யெனநின்று இச்சாஞானக்கிரியையென முதத்திறப்பட்டு வி யாபரிக்கு மாகலான,—இச்சைசெய்தி யிவைஞானத்தளவோ யென்னில்—இச்சைக்கிரியையெனகிற இவைகள் ஞானத்தினின்று தோனறுவன வுளவோவெனின?—ஞானமெத்திற முள்ளது- ஞானமெவ்வா றுள்ளதோ,—அத்திறமிச்சை செய்திவைத்தலா ன—அவ்வாதே யிச்சைக்கிரியைசளு நடத்தலின, அவ்விரண்டு ஞா னத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறனமையான,—கி ரிபைமெல்லாம் - காரிபத்தா லநேகமாகிய சனனிமுதலிய வி யாபாரசத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பின ஞானமருவியும்,—மு ற்ஈறப்பட்ட பராசத்திருபமாகிய ஞானமொன்ற னுளவாவ னவேயா மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அம்முன்றினது கிருத்திய முணர்த்தகிரூர்.

ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றுகி, நின்றியிடுஞ சத்திபிச்சை யுயிராககரு ணேசமாகு, நன்றெலா ஞானசத்தி யானயந் தறிவானாத, னன்றரு ட் கிரியைதன்னு லாக்குவ எனகிலமெல்லாம். (௬௩)

(இ - ள்) ஒன்ற சிவனிடத்தி லவிஞாபாவமாயிருக்கிற சம தா யிச்சா வேதசத்தி முதற்கட் பராசத்தி யொன்ற ஞானக் கி ய்,அததானே யிச்சாஞானக் கிரியையென்று

ரிபையென் ரொ மூவியுதப்பட்டு நித்கும். இவை யிற்றுக்குத்
ருமூனருகி நின் தொழிலியாதெனனி? ?

றிடுகு சததி

இச்சையுயிர்க் அவற்று ளிச்சையாவது சிவன் சர்வான்
கரு ணேசமாகு மாககையு மோட்சததை யடைவிககவே
ம் ணுமென நவர்களிதது வைத்த கருபை
யாகும்.

நன்றெலாரு ஞானசத்தியாவது சிவனான்மாக்கள் செ
சைத்தி யானய ம்த விருவினைப் பலவக னெல்லாத்தையு ம
ந் தறிவகுதன வர்கள புசித்ததுத் தொலைக்கையினபொருட்
டு விருபி யறியாநித்பன.

அன்றருட் கரி கரியாசத்தியாவது அப்பொழுது காந்
யைதின்னா லாக் தா தனது காரூண்ணியமாகிய கரியாசத்தி
குவ னகிலமெல் யானே சக்சிருட்டி. முதலிய காரியங்களெ
லாம். ல்லாத்தையு நடத்திடுவன எ-று.

இதற்குச் சுவாயம்புவதது மிரததினத் திரயத்தங் கா
ண்க. (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

ஔந்ததாயிச்சாருணக கிரிபைபென் ரொருமூன்ருகி நின்
றிடும் - பரமசிவனுடைய ஸ்வருமாய் ஸ்வரூப் பிரகாசையான
பராசத்தி யொனதே யாயிருந்து அதனுடய வ்ருத்தி பேதத்தி
னுவே யிச்சாருணக கிரியையென்று மூன்ருகத்தோன்றும்,—
சத்தியிச்சை யுயிர்க்கருணையமாகும் - இச்சாசத்தி யான்மா
க்களை யறக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்று இச்சித்த வவசரமா
ம்,—ஔன்றெலா ஞானசத்தியால் நயந்தறிவகுதன் - ஔன்மாக்க

கூடிகு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

கனபண்ணின் புண்யங்களை யெல்லா மெனறதனும் பாபங்களை யு
மநதப் புண்யபாபாறு குணமான த்நுகரண புவனபோகங்களை
யும் இத்த்கிதுவென்று காத்தாவானவன பகுத்தறிவது ஞான
சத்தியால் — அன்றருட சீரியைதனனூ லாகசூவனகிலமெல்லா
ம-அநாதியே கருபையினூே முன்சொன்ன கதுகரணுகி பரப
ஞ்சங்களை யுண்டாகருவது கரிபாசத்தியாலே சீரிபாசத்தியெ
ன்றது தன்னுடைய ஸபரிசமாதரத்தினூே பிறநுவிலே சீரியையு
ண்டாகருகையினூே கூடப்பட்டதன்றி சசுத்திஸ்வயம் சரிபாவ
தியென்று சொன்னதல்ல ஆகையாற சத்தி பொன்றேயென
று இத்தன்பொருள.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

சத்தி ஒன்றுதானே உறிதல் டண்ணுதல் இச்சித்தலென்
னும் வியாபார பேதததால் முனறெனறும், அவாநதர் வியா
பார பேதததால் அநநகமெனறும் சொணனீர் ; தனமபேதத
தாற் றனமி பேதிககுங், காரிப பேதததாற் காரணம் பேதிககு
ம எனனும் நியமத்தால் சத்திபேதிககும. அநநதமாயிருக்கின
ற ஞானகசீரியைகன சத்திககுச் சகசதன்மமாய் சகசகாரியமா
ய தீபசத்திககுத தாகபிரகாசம் போலிருத்தலால், ஞானநூற்
திபங் சீரிபாநகியமுமில்லை, ஞானமென்றுங் கிரியையென்று
ம இரண்டு தொழில்லை; ஆதலால் சத்தியொனறெனனில் ஞா
னகசீரியா நகதிப சாங்கரியம் பிரமாதிகளாஊற் தநிககபபடா
ததாய் வரது சாருமென்று சொல்லச சாற்றுக்கினூர்.

ஒன்றதாயிச்சாஞானக் கிரியையென றெருமுன்றுகி நின
றிகு சத்தி - ஞானங் கிரியை யிச்சையெனனூகு சத்தித தொ

ழிற்சன் பிரிப்பாய்ப் பேதமாயிருக்குமென்று நாம பேசவில்லை, அவை மத்தியத்திற்கு மந்தஞானமந்தகிரியை யந்தகவ்ச்சையெனுமாந்தியமும பிரிந்துபின்னமாயிருக்கு மெனதுநாம்பேசவில்லை, தாகபிரகாசங்கள் போலப் பிரிப்பினறிப் பேசுமாயிருக்கும் பிரிப்பைககுறித்த பேதமாயிருக்கும், ஆகையால் அந்ததொழில்களுக்குக் காரணமாகுஞ் சத்தியேகமாய இச்சாசத்தியெனும், ஞானசத்தியெனும், கிரிபாசத்தியெனும், அந்தசத்தியெனும் பிரிப்பினறி, மூன்றைந்த பேதமாயிராநிற்கும் சத்திராளுகிய சிவனும், ஏகரூய இச்சிதாவெனும், நாதாவெனும், காத்தாவெனும், அந்ததெனும் பிரிப்பினறி மூன்றைந்த பேதமாயிருப்பன அந்தசத்தி சத்திமான்களபண்ணுந் தொழில்களுக்குள்,—

இச்சை - நியாமிகை என்னுமிச்சாசத்தி பண்ணுந் தொழில் நாமபேசவில்லை,—

உயிர்க்கருணைசமாகும்-இதிப்படியாம், இதிப்படியா காது, எனபதுமுதல் நியமித்தற் சித்தித்திருபையாம்,—

நாதன-சிவன,—

நனநெலாம்- கருத்தியத்துக் கணங்கும் றொருநெலாம் இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரியம் இது பிரபோசனமென்று,—

ஞானசத்தியால் - ஞானத்தொழிலைப்பண்ணும் ஞானசத்தியால்,—

நந்தநிவன - விரும்பிப்பார்ப்பன.

கிரிபாசத்தித் தொழில் கிரியையாதலால், இதை நான் பண்ணுநிற்குநேனென்றுதயோகப்பன,—

அன்று அருட்கிரியை தனனால் - கிரிபாசத்தியின் துத்தர

௬௮௮

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கோடியாயிருக்குஞ் சங்கற்பயித்திரியென்னு யிச்சாசத்தி இதி
பபடியாகக கடவதென்னுஞ் சங்கற்பததால்:—

அகிலமெல்லாம் - சகததனைததும், —

ஆகருவன - சிருட்டிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை
யானொன்றாய், இச்சாஞானக திரியையென வியாபார பேதத்
தான மூன்றாய், அடையே மற்று மவவககாரியபேதததாற் பல
திறப்பிம். அரமூனறும் முறையே உயிர்கடகு மலதநைநகக்ச
சிவத்தையளித்ததகண் ணுளதாகிய சருணையும், அதற்குச் செய்
யக கடவதான உபாயங்களை யெல்லாம அறியுமறிவும, அவற்
றை யவவாதே சங்கற்பித்ததுச செய்யுஞ் சங்கற்பமுமா மென்ப
தாம்.

“உள்ளியதெல்லாம்” என்றார்பேல நன்றெலாமென்பது
ஒருமைப்பனமை மயககம்.

நன்மைஉபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவைநானகு செய்யுளானும், அயன்றனையாகியாக வரண
ருவெனறல் பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே
முகற்கடவு ளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி ம
ததகை ஆசங்கித்துப் மரிகரித்து; ‘தான்முதல்’ என்றது வலியுறு
த்தப்பட்டது. 3

திரம்பவழகியருடை வருமாறு.

—o—

பராசத்தி யொன்று இச்சாளுனக கிரிபை பொன்றும் தன்னிற் பின்னமாயிருக்குமோ எனறவனை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஒன்றதாய் - பராசத்தி பொன்றுறே பெப்பொழுது முள்ளதாய்த் காண் சமஸ்கிரிக்ருமிடத்து, —இச்சாளுனக கிரிபை பென் றெருமுனருகி நின்றிடுசுத்தி - இரதப் பராசத்திதான ஆனமாககளை விரட்சிகளை நிமித்தமாக இச்சாசத்தி யொன்று மருளுசத்திபொன்றும கிரிபாசத்தியொன்றும மூன்று சுபாபத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். அதெங்கனே பெண்ணில், —இசை யுயிர்க் கருணைசமாகும்—இச்சாசத்திபாலு ஆனமாககளுக் கறுக்கிரகம் பண்ணவேணும்மனகிற சினைகமேயா யிருக்கும், —நன்றெல்லா ஞானசத்தியால் நபநதிற நாகன - அநகப பரமேஸ்வரனுனவன ஆனமாககள்செய்த கனமங்களை பெல்லாததையு முறைபிரமாமல் நனருக ஞானசத்தியினுலே வ்ருபியறிபாநிற்பன் —அன்றருட்சிரிகைகளு லாசுருய னகிலமெல்லாம - அநாதியே கனகாருணணிபமான கிரிபாசத்திபாலே ஆனமாககளுக்குக் கனமத்துக டீடாகத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை பெல்லா முண்டாக்கா நிற்பன்.

இதலுற் சொல்லியது பராசத்தி தானே இச்சாளுனக கிரிபையென்று மூன்றும். இச்சாசத்திபாலே சாவாண்டாக்களிடத்திலும் அறுக்கிரகத்தைச் செய்துப், ஞானசத்தியாலே ஆனமாககள் செய்த கனமங்களை யறிந்தும், உரியாசத்தியாலே ஆனமாககள் செய்த கனமத்துக டீடாகத் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்கியும்; இப்படி இரத மூன்று சத்தியும் சிவனுக்குக் கருவியாய் நிற்குமென மூறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞான வருமாறு.

சத்தியொன்றதாய்-பராசத்தியாவது தடையிலா ஞான மென்ப பொதுமையா னென்றாய்,—இச்சாஞானக் கிரியையென ரெருமுனராகீநின்றிமீம் - இச்சாஞானக் கிரியையென வியாபார பேதத்தான மூன்றுகூறாயவையே மற்று மவவகக் காரிப பேதத்தான பலதிறப்பிம்,—இச்சை யுயிராக சருணைசமாகும-அம்முன்றனு ளிச்சாசத்தியாவது உயிர்க்கு மலத்தைக்கீக்கிச சிவசத்தையளித்தற்க ணுளதாகிய கருணையும்,—நனமெலாஞான சத்தியால் நயநதறிவன-ஞான சத்தியாவது அதற்குச் செய் யக்கடவதான வுபாயங்களை யெல்லா நயப்பா னறியுமறிவும,— அநடகிரிபை தனனா லன நகிலமெல்லா நாதுளுகுருவன - அரு ளின் யேறல்லாந சத்தியாவது அறிநகபோசே யவற்றை யவ்வாறே முதல்வன சவகற்பித்ததுச செய்யஞ் சவகற்பமு மாம.

இவைநானகு செய்யுளானும் அயனநனைபாதி யாக அரணு ருவனரல்பற்றியும், சத்திபலவாதல் பற்றியும், தானொருவனே முதற்கடவுள என நல்செல்லாதென்னும் அநேகேசுவரவாதி மத ததையாசநகித்துப் பரிகரித்து; 'தான முதல்' என்றது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ரேற் சிவசமவாதி, உமது சிவனுக் கிச்சாஞானக் கிரியைமூன்று முண்டென்ற ராயின, அம்முன்று மாண்மர்வுக்கு முண்டாகைபால், அவ்நுருவருமொக்குமென்று சொல்ல; அவனை மறுத் துணர்த்துகுறார்.

சீவனு மிச்சாஞானக் திரியைபாற் சிவனையொப்ப,
 னுவனென றிடிலநாதி மலம்வற றினைமறைகருங்,காவ
 லனிவன்செய்கனமத் தளவினிற் கொடுப்பக்காண்ப
 ன, பாஷியாம் புத்திமுத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற
 றாகும். (௬௪)

(இ-ள) சீவனுயிச் சூன்மாவுக்கும் இச்சாசத்தி யுளவாதலா
 சா ஞானக ற் சிவனோடு நிகர்வனென்று நீ சொல்லி?
 திரியைபாற்
 சிவனை யொப்ப
 னுவ னென்றிடி
 ல்

அநாதிமல மி இந்த வானமாவினுடைய விச்சாஞானக்
 வற்றினை மறைக கிரியைகளை அநாதியாகிப் மலமறைக்கப்படு
 கும் கையால்,

காவல னிவன கத்தா வானமாக்கா செய்த கன்மபுத்
 செய்கனமத் த துகடீடாக விருவிதமான போகங்களை யே
 ளவீனிற் கொடு றுமற் குறையாம லகளைப் புசிப்பியாநிற்ப
 ப்பக காண்பன ன. அதற்கேதியாடுனிற்?

பாஷியாம் புத இவன் தனக்கென வொரு சுதந்தரயில்
 திமுத்திப் பயன் லாதவ ஞாசையாற றுறூய்ப் போகமோடச
 கொளும் பண்பி ங்களை யறிந்த கொள்ளு முறைமையிலை
 ற்றாகும் யாகையாற் சிவனுக் கிவனெனுகே பொப்பெ
 னரபடி. ௭-று.

இற்றாகும் ௭ - து. வலித்தவழி மெலிக்கும் வழியாகிய
 முறைமையால் இனறாகு மென்றகாம்.

இதற்குப் பார்க்கிவை பெணவறிக. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பரமேஸ்வரனு மானமாவும் † ஸ்வாமி பூத்யபாவ மென்ப துணாத் துதல்.

† ஸ்வாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானநிமைத்திரம்.

சிவனுமிச்சாஞானக சீரியையாற சிவனையொப்ப னுவனெ னறிதல்-ஆனமாவும் மிச்சாஞானக கீரிபாவா னுகையாலே சிவனு கருச சரியாகையால் ஸ்வதந்தரனுவனென்று சொல்லி?—அ நாதிரமல் மியற்றினை மறைக்கும் - அநாதிரே அஞானமானது ஆனமாவினுடைய இச்சாஞானக சீரியைகளைத் தகைந்துகொ ண்டருக்கும்,—காவலனிவனசெய்கண்டத தளவின்றிகொடுப்ப க்காண்பன - ராஜிதரவான சிவன், இந்த ஆனமாபண்ணினை கா மாறுகுணமாக ஞானத்தை பரகாசிப்பக்க அநதப் பிரகாசிக் மான ஞானத்தினால் விஷ்பஞாதாவாவை,—பாவிபாம புத் திமுத்தி படன்கொளும்பனபிறாரும் - உண்டாவதான போக மோகூதமாகிய புநுஷாராதத்தைச் சிவன கொடுக்க உறுபவிக கு முறைமையாவது, சிவன் ஸ்வதந்தரனான ஸ்வாமியுள், ஆன மா ஈஸஸவாதகீத வபாபாரனாகிய பூத்யபாவம எனறிதன் பொருள

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள வேலைசெய்து கூலி பெறு வதாகையால், இவ்விடத்து ஆனமாச் செய்தற கண்மீடும வே லையும், அநத கணமாறுகுணமாகச் சிவன கொடுக்கும் பலமே கூலியுமென வறிக.

—

ஞானப்பிரகாசஞ்சை வருமாறு.

—o—

முடிந்தபட்சம் ஞானக் கிரியேசசாவான சகத்கர்த்தா வென்று சொன்னீர், புநடனா ஞானக் கிரியேசசாவா ஞானலால், அவனே கர்த்தாவாகட்டும், அபிரததிபட்சமா யிருக்குமிசரண வேண்டிய தில்லையென்று மீமாஞ்சன சொல்ல, மறுதலுணர்ந்துகூர்

சீவனும் இச்சாஞானக் கிரியையால் சிவனை யொப்பனாவென நினை - விசுவகர்த்தா வாவனெனினில்? விஞ்ஞானகலட பிரளயாகலாவததைகளிலே அநாதிரலம்,—இவரறினை - இச்சாஞானக் கிரியைகளை,—மறைமுகம் - தவைசமாசுப் பண்ணும்,—ஆகையால் அவா இருவருங் கர்த்தாக்களன்று, சகலனகர்த்தாவெனினில்?—காவலன் - சிவன்,—அவனென்ப கனமத்தளவினில் - அந்தச் சகலானமா பண்ணின கனமத்துக்கிடாய்ப்பரிமிதமா யிச்சாஞானக் கிரியைகளை,—கொடுப்பக்காண்பன - ஓகதேசத்திற் கலைகொண்டு விளக்க, அநதப பராக்காயிருக்குஞ்சிற்சத்தி விர்த்திருப விச்சாஞானக் கிரியைகளைக் கொண்டு பதார்த்தங்களையும், பிரததிபகாய்த் தானிருக்குஞ் சிற்சத்தி விர்த்திருப இச்சாஞானக் கிரியைகளைக்கொண்டத இச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பராபன.—பாவிதாம் புத்திமுத்திப்பயனகொளும் பண்பிறறாகும் - வருவதாம் போகமோகூ பலமடையு முறைமையனவன

சத்தியம்! இஃதிருக்க முத்தகான்மா சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வகர்த்தவ சிவத்தவாபி வியத்தியினாலே, சிவனாலே முற்றுபம ஞானால், அவன்போல விசுவகர்த்தா வாகட்டிமென்று சிவசமவாதி அநேகேசுவாதி முதலோர் செப்புவார்கள; அஃதறிவி

னமை. சிவனதுகிருபா சங்கித்த பஞ்சகீர்த்தியத்தோ டபின் ளு வர்சசரீய சங்கித்த பஞ்சகிருத்தியாதி காரண முதலென னு மேலுதரிக்கையால் விசுவகர்த்தாவன்று ; சிவனே விசுவ கர்த்தா.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

இச்சை முதலிய மூன்றும் முகல்வனோடொப்ப உயிர் கரு முனவென்பது மாததிரையேபற்றி, உயிர்களும் முகல்வ னோ டொக்கும் போலுமென மலையற்க. இவை அவைபோ லனறிக கேவலத்தின் மூலமலத்தான மறைபடுதற்குரிய தன் னையும், சகலத்திற் கனமத தளவின ஏசுசேசப்படடு நிகழுகற் குரிய தனடையும், அக்கனமத்தால் வரககடவதாசிய போகப பயனபோலச் சுத்தத்தின அதனின வேறாகிய முதலிப் பய னுர், முதலவன கொடுப்பவே கொள்ளு முரிமைதனபையும் உடைமைபான், இத்தனமைக ளில்லாத முதல்வனுடைய இச் சா ஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகவி னென்பதாம்.

பண்பு தன்மை.

பாவி கடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுமவருபு விகாரத்தாற்றொக்கது.

இங்ஙனமுரையாதார் கனமததளவினிற் கொடுப்பக கா ணடலே புத்திப் பயனகோடெனப்ப துணாகதிலர்.

இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கீத்தப் பரிசு ரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்படட்து.

க—சூத்திரம். பதிபிலக்கணம். சுகுகு

அற்றயினும், ஆகமங்களின இலயசிவன் போகசிவனஅதி
காரசிவனெனச் சிவப்பனமை கூறுதலின்; தானமுதலென்று
ஒரு பொருண்மேல் வைததேதாதகல் அமையாதுபோலுரெளி
ன, அஃதுணர்த்துதற்கனறே வருளுசெய்யுடக னெழுந்தனவெ
னபது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படிச் சிவனுக்குண்டான இச்சாளுனக கிரியை முன்ன
தும் ஆனமாவுக குண்டாகையால், ஆனமாவுஞ் சிவனுக் கொப்ப
னென்று சமவாதி சொல்ல; அவனைமறுத தருளிச் செய்கிறா.

சிவனுமிச்சாளுனக கிரியைபாற் சிவனைபொப்ப ளுவனெ
ன்றிடில் - ஆன்மாவுக்கு இச்சையுமறியுந்தொழிலு உடையலு
தலாலே இவனும் சிவனுக் கொப்பாவானென்று நீ சொல்லில் ?
ஆனமாவினுடைய இச்சாளுனக் கிரியைகள் சிவனுடைய இச்
சாளுனக் கிரியைகளைப்போலல்ல. அதெப்படி யெனனி?—
அநாதில மிவற்றினைமறைக்கும் - ஆனமா வுளளவனறே ஆ
காதியாயுள்ள ஆணவமலம் இவனுடைய விச்சாளுனக கிரி
யைகளை அக்கினிமைக் காட்ட மறைத்தாற்போல மறைத
துக்கொண்டி நிற்கும். இதுவனறியும்—காவலனிவனசெய்கன
மத்தளவின்றி கொடுப்பககாண்பன பாவியாம்புதுதி - காத்தா
வானவன ஆனமாக்கள் செய்க கன்மத்துக் கீடாகத் தனனு
டைய இச்சாளுனக் கிரியைகளைக்கொண்டே ஆணவமலத்தை
பொதுக்கி இவனுடைய இச்சாளுனக் கிரியைகளை எழுப்ப எல்
லாத்கையும் அநிகது பொருத்தி தனக்கு முறைமையான போக
ங்களைப்புகிப்பன், —முத்திப்பயனகொளும்பண்பிற்கும்—மேர்

டசத்திலுள்ள பிறையோசனங் கொள்ளு முறைமையு மித்
தனமை

‘காவலனிவனசெய்கனமக் தளவிவிற் கொடுப்பககாண
பன’ என்றது, ஆனமா சிற்றறிவனுகைபால் இவனுடையிச்சா
ஞானக கிரிபைசுருப பேரறிவுண்டாகாதென்பது கருத்தது

இங்ஙனம் சமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம். சங்
சுரப ந்ராகரணம், “அவலிவருகியிவனவனசெய்தி, யென்று
செய்வானென்றியமலத்தா, லெல்லாமறி கல்செல்லாதியாகள,
சிற்றறிவெனுமிச்சொற்றவருகும” எனனுமது கண்டுகொள்க

இதனும் சொல்லியது ஆனமாவுக்கு இச்சாஞானக கிரி
யைக ஞானடாளுவ மலத்தினாலே மறைக்கப்படுகையினால் இ
வனுடைய இச்சாஞானக கிரிபைசுருகசு சிற்றறிவொழிந்து
சிவனுடைய விச்சாஞானக கிரிபைசுருகுகள்ள பேரறிவுண்டா
காதென்று மாகையால்; சிவனும ஆனமாவும் தனனிற் சமமல்ல
வென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகுருரை வருமாறு.

—0—

இச்சாஞானக்கிரியையால் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்று
ம்,--சிவனை யொப்பனாவன சிவனுமென்றிடில்-முதல்வனோடொ
ப்ப யுயிர்க்கு முனவென்பது மாத்தினாயேபற்றி யுயிர்களு முந
ல்வனோடொக்குமபோலுமெனமலைபற்க,--அநாத்ரிமல மிவற்றி
னை மறைக்கும்-இவையவைபோலனறிக் கேவலத்தின் மூலமல
த்தான மறைபடுகற்றருமிய தன்மையும்,--காவலனிவனசெய்கன
மததளவிவிற் கொடுப்பக்காண்பன்-சகலத்தின முதல்வனிவன
செய்கனமத்தளவிற்றேற்ற பயனளித்தவி னைகதேசப்பட்டி

நிகழ்தற்குரிய தன்மையும்,—பாவியாம்புத்தி-அக்கன்மத்தான்
வரககடவதாகிய போகப் பயன்போல,—முசுதிப் பயனகொ
ளும் பண்பிற்கும் - சுத,சுத்தி எனதனினவேறாகிய முததிப்பய
னு முசுவனகொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத,தன்மையு ம்உடை
மையான, இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாளு
னக்கிரியைகளோ டுவற்றினவேறறமை பெரிதாகவின எ-ம்.

இதனானே சிவசமவாதி மகம்பற்றி யாசங்கிததுப் பரிசுரி
த்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ விச்சாளுனக் கிரியா சொரூபனென்பதனை யுணர்ச்சி
மேற் சுத,தமாயா காரிய முணர்ச்சுகூறார்,

ஞானமே யானபோது சிவனொழுநின் ஞானமொ
கடி, லீனமில் சநாசிவனபே ரீசனாந தொழிலதேயி,
ஞானமேற றிரியைவித்தை யொளிசிவ னிலயபோக,
மானபே ரதிகாரத்தோ டகிகர ணத்தினுமே. (௬௫)

(இ-ஊ) ஞானமே கர்த்ததாக் கேவலஞான ரூபமாகவே யிரு
யான போ ககூற ணப்பொழுது சிவத்தத்துவமெனப்பெ
து சிவம் றும்.

இந்த ஞானசத்தியான தவனுடனே யிரண்டற வக்கினிக்
கு வெம்மைபோலப் பிறிவறறு நிறறலாற் பிறிததுச் சத்தி
தத்துவமெனக் கூறிற்றிலர். அஃது சிவபானமை பெரும்பா
ன்மையாகவே ஞானமெனனவே யொழிபினால் கிரியையான
போது சத்திசத்தவ மெனபாரு முளர்.

தொழிற் றா ஞானசத்தியங் கிரியாசத்தியமா யிரண்டு
 னமொக்க லீன மொத்த வவதரஞ் சாதாக்கிய தத்துவமெ
 மில் சதாசிவன னப் பெறும்.

பேர்

ஈசனா தொ ஞானங்குறைந்து கிரியையேறிய வவதர
 முழுவேறின மீசரதத்துவமெனப் பெறும்.

ஊனமேற்கிரி கிரிடைகுறைந்து ஞானமேறின வவதரஞ்
 யை வித்தை சுத்தவித்தை யெனப் பெயாபெறும்.

பெயொன்பது முற்றுங் கூட்டுக.

ஒளிசிவ னீல ஞானப் பிரகாசமே திருமேனியாகவுடை
 யபோக மாண யசிவன, இலவியெனவும் போகியெனவும் ம
 பேரதிகாரத் திகாரியெனவும்; சிவன சதாசிவன் மகேசுர
 தோடதிகரண ராக விமழுவருங் கிருத்தியங்களுக் கீடாக
 ததினும். ப்பெயர்களைப்பெறது; அநதந்தக கிருத்திய
 ங்ளை நடத்துவர்களா. ஏ-று.

அசிகரண மென்பது - வடொழி. அஃசாவது ஒருவ
 னைப் பரமசிவ னதிட்டித்தல்.

இலயிடென்பதனார் சிவதத்துவமுஞ் சத்தி தத்துவமுமா
 க விரண்டி மடங்கும்.

போகியென்பதனார் சதாசிவ தத்துவ மடங்கும்.

அதிகாரி யென்பதனார் சுத்தவித்தையு மீசரமு மடங்கும்.

ஆக வைத்து மூன்றிலடங்குமென வறிக.

இகனைச் சத்தொனவும் உத்யுத்தொனவும் பிரவர்தகொ
 னவும்; ஈசர் சதாசிவன் சாந்தொனவும்; ஆகமங்களிற் கூடும்;
 ஆண்டாண்டு வத்துழிக் காண்க.

உருத்திர னிலயபோகமெனப் பாடமோதிற் பரமனிப்பெ

யர்க் கர்த்தமன்மொன வறிக. சிவனுக்கே யிலயமுதலிய கிருத்
தியங்க ளுரிதெனவறிக ஆதலா னுருத்திரனென்பதுகூடாது.
ஆணுசதாசிவனுக்கு மலமுண்டாதலா லீனமில் சதாசிவ
னெனச் சிறப்பித்தார்.

இநதச் சிவதத துவததைப் பரமகாரணமென்றும் நித்திய
மென்றும் மாமாயை யென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்

இதற்குப் பொட்கரததும் சிந்திப விசுவசாதாக்கிய மெ
ன்னு மாகமததற் காண்க. (௬௫)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் னர்த்தாவுக்குச் சததிபேதத்தால் மூர்த்திபேத ரு
ணர்த்ததல்

ஞானமேயானபோது சிவன்—ஞானஸ்வரூபமேயாய்நின
ரபோது சிவனெனனு நாமம்,—தொழில்ஞானமொக்கி லீனமி
ல்சதாசிவனைபேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நினரபோது சதா
சிவனெனனும் பெயராம்,—ரஈநுதொழிலதேறின - சிரியை ய
திசுமாகில் ஈஸ்வரனென்னும் பெயராம்,—ஊணபேற் சரிபைவி
ததை யுருத்திரன - சிரிபைகுறையில் சததவித்தயாதி பதியான
ருத்ரனெனனும் பெயராம்,— இலயபோகமான பேரதிகாரத்
தோ டதிகரணத்தனாமே- லயபோகாதிநாரஸ்தானமான பர
நாதம் சாதாகயம மஹேஸ்வரமெனனும் ஸதானங்களை யதிஷ்ட
டித்தக்கொணமி க்ருத்தவகளைப் பண்ணுவர் என் நிதனபொ
ருள்.

இவ்விடத் திச்சாசத்தியைசொல்லாதிருந்தது ஞானக்கி
ரியை யுள்ளவிடத்தில் இச்சாசத்தி சித்தம். மூன்றிடத்திலு மிக்
சாசத்தி யுண்டாயிருக்குமென வறிக.

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞான வருமாறு.

சிவசத்திக்கி லயதத்வம், போகதத்வம், அதிகாரதத்வ முதலிய பேர்வருமா றுணாக்குனஞ்ஞான

ஞானமே யானபோது - சிவனது சீரிபாசத்தி மகாமாயையிலே மாகாப்பிரளயத்திலே மகாமாயா காரியமெல்லா மொடுக்க பொழிந்ததாய், ஞானதொழில் மாததிரதசைப்பணணி ஞானசத்தி ரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,--சிவன - சிவத்தவமென்றும் லயதத்தவமென்றும் சுத்த தத் தவமென்றும் நிஷ்கள தத் தவமென்றும் போபெற்றநித்கும்,--தொழினஞானமொகுகில் - திரும்ப மகாமாயாகாரிப பிர்சவாபிமுகரீயாக சீய சீர்த்தியத்திலே யுத்தியுத்தையா யிஃசிப்படியா யிஃசிப்படியாகாது இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுவிரயோச மென்னுமிச்சா ஞானத்தைப்பண்ணு மிச்சாசத்தி சவிகற்ப ஞானசத்தியிற் பினனிதை நானபண்ணு நிற்பேனென்று ஞானகுகிரிபாதொழிலொத்த கிரியாசத்தித தொழிலைப்பண்ணுக கிரிபாசத்தி ரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,-- ராமலிசதாசிவனபேர் - ஒத்த சதாசிவத்தவமென்றும் போகதத் தவமென்றும், உத்தியுத்தத்தத் தவமென்றும், சுகள நிஷ்களத்தத் தவமென்றும் பேரிபெற்று நிற்பன.--தொழிலதேறில் - திரும்ப ம் காமாயாகார் றோர்பத்தியிலே பிரணீாததியாய், இப்படியாகக்கடவதென்று சிரியாதொழிலேறி ஞானதொழில்குறைநக சங்கற்ப விச சாதொழிலைப்பண்ணி யிச்சாசத்திரூபியாயிருந் துள்ளளவில்,-- ராசனும் - ராசரத்தத் தவமென்றும், அதிகாரத்தத் தவமென்றும், பிரவிர்த்தி தத் தவமென்றும், சுகளத்தத் தவமென்றும் போபெற்றுநிற்பன,--ஊனமேற்கிரியை-அநசவிசசைக்குத்தானே ஞானமேறிக்கிரியை குறைந்தகாலையில் அந்தவிச்சாசத்திரூபியா யி

ருநதுள்ளவில்,—வித்தை - வித்தியாதத்துவமென்றும், தூலஸீசுரத்தத்துவம் தூலாதிகாரத்தத்துவம் தூலப்பிரவிாகத்தத்துவம் தூலசுகளத்தத்துவமென்றும் பேர்பெற்று நிற்பன,—உருத்திரன்,—சிவன் - இப்படிச சமவேதசத்தியிற் பிரிப்பிணறிப் பேதமாய்த நோற்றும்,—இலயபோகமான பேரதிகாரத்த நோடுகடி அதிகரணத்தனாமே - சமவேத சத்திபெனு மிருப்புடையனாய்க்கொண்ட நதசசத்தி யிருப்புத்தவாரத்தினாலே மகாமாயா பரிசுகிரகசத்திபெனு மிருப்புடையனாமே!

ஆதலால், சிவனுஞ் சிவனென்றும், இலயனென்றும், சத்தனென்றும், நிஷ்களனென்றும், சநாசிவனென்றும், போகனென்றும், உத்தியுகத்தென்றும், சுகளநிஷ்களனென்றும், ராகுரென்றும், அதிகாரனென்றும், பிரவிாக்தென்றும், சுகளனென்றும் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற் பெற்றுநிற்பன சத்தத்தன்மமாகிய மகாமாயையும் சிவத்தத்துவமென்பது முதல் சுகளத்தத்துவமென்பதிலுள்ள சத்திபோலப் பன்னிரண்டுபேரும் முறைமையிற் பெற்று நிற்குமென்பதற்கு

சிவஞானயோகியருடைய வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போனத சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டுமொரு பெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும இசையையொழிந்த தொழிந்த ஞானங்கிரியைகளிரண்டும் தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்த வியாபரித்தலானும், தம்முள்ளேநிக் குறைந்த வியாபரித்தலானும்; சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மசேசுரஞ் சத்திவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போக மதிகாரமென மூன்றாயடங்குமவத்தைகளையும்; அவத்தைக்கேதுவாய் அங்கனம், வேறுபட்ட

ஆதாரங்களையுமுடையனாய். உருத்திரஞ்செருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பனெனபகாம்.

உருத்திரஞ்செருவன விடையுள்.

ரண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனை, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருணமையின் அவவிலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலையேகாரத்தையுந் தொழி லென்பகளுடிக் சுட்டிக்

பின் உருத்திரஞ்செரு சத்திகுடும் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒருகிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரிசன் மகேசனெனும் பொருடிக்

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவிமென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க

அற்றேல், அவவிலயபோகவதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய் நின் அதிகரணங்களியாவை, அவற்றியல்பெனையோவெனின? அது வருகு செய்யுளில் கூறப்படும.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

இருக இச்சாஞானக கிரியைகள் சிவதத்துவம் ஐந்தையும் பொருநகி, இலயபோகத்தி லதிகாரமாக அதிடடித் தககொண்டு, சிவனுக்குரு திருமேனியா யிருக்குமென்ற மாணக்களை நோக்கி, மேலருளிச் செய்கூர்.

ஞானமேயானபோதுசிவம் - ஞானசத்திபொன்றுமேயாய் நிற்குறவவுதரம் சிவதத்துவமாம். எனனவே கிரியையேயுடா

னவவதரம் சத்திதத் துவமாம்.—தொழில் ஞான மொக்கி லீ
 னமில் சதாசிவம் - இரத ஞானக்கிரியைக ளிரண்டும் தனவி
 லொதத வவதரம் குறறமில்லாத சாதாகசிய தத்துவமாம்.—
 பேரீசனூநதொழிலதேறில் - ஞானங் குறைதது கிரியையே றின்
 வவசர மகேஸ்வரனும் — ஞானமேற்கிரியைவிததை - கிரியைக்கு
 றைதது ஞானமேறின வவதரம் சுதகவிததை இரதச் சிவதத
 துவங்க னைததும சிவனுக்குத் திருமேனியாய் நிற்கிற முறை
 யானுளிசெய்க்குறார்.— உருத்திரநிலயபோக மானபேரதிசாரத
 தோ டதிகரணதகனூமே - சிவனுக்குச் சிவமுரு சத்தியும் நி
 களமாயுள்ள திருமேனி, சதாசிவம் சகல நிட்களமாயுள்ள திரு
 மேனி, எஸ்வரனு முருத்திரனுமான விரண்டு மிக்கவதிசாரதது
 டனே கூடியிருக்கிற கரசரணங்களோடே கூடியுள்ள சகலமா
 ன திருமேனியாம்

பேரீசனூந தொழிலதேறி னெனறது தத்துவங்களுக்கரு
 தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யெனரென்க கொ
 ள்க.

இதனூற் சொல்லியது சுத்தமாபையிற் றேறானின் தத்து
 வங்களுக்கும் தத்துவ கர்த்தாக்களுக்கும் பின்னமில்லை யென
 றும். இரதத தத்துவங்கள் இச்சாஞானக் கிரியா சொருபமாயி
 ருக்கிற சிவனுக்குத் திருமேனியா யிருக்கருமென்னு முறை
 யும் அறிவித்தது இதற்குப் பிரமாணம், தத்துவவிளக்கம். “போ
 ற்றும்பரதகிற் பொதிகின்ற ஞானம்கிரியையொத தத், தோற்று
 ள்சகாசிவ முன்னதஞானங் கிரியைகுறந், தேற்றிப்பவித்தை
 யவத்தினறிவு யகேசனமைபால், மாற்றுருசிரபுரத தெங்கோ
 செறியில் வகுத்தனரோ.” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

(மேற்சுறிப்போகக சிவசததி மூன்றனுள் யாண்டு மொரு பெற்றித்தாய் விபாபரிஈகு மிச்சையொழித்ததுஒழிந்த இரண்டினுள்) ஞானமேயானபோது சிவனும் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற சிவமெனவுட, —தொழி னஞானமாம் - கிரியையாய் விபாபரிக்கிற சத்தியெனவுட, —ஒக்கலீனமில் சதாசிவனும் - ஞானங்கிரியைபிரண்டி மொத்துவியாபரிப்பிற சதாசிவமெனவுட, —தொழி லதேரித டேரீ சனும் - ஞானங்குறைந்த சிரியையே நின மகேசுரமெனவுட, —கிரியை யூனமேல் விதகையாம-கிரியை குறைந்த ஞானதேறித் சத்தவீத்கையெனவுட ஐவகைப்பட்டு, —இலயபோகமான பேரதிகாரத்தோடு - அவ்விவயபோகம் பெரிதாசிய அதிகாரமென மூன்றையடங்கு மவதகைகளையுட, —அதிகாரனத்தருத்திரனும் - அவதகைக்கேதுவா யங்கனமவேறுபட்ட ஆதாரங்களையு முடையனும் உருத்திரனெருவனே அவவப்பெயாபெற்று நிற்பனென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இந்தச் சதககத்துவங்க லோகஞ சிவனுக்குத் திருமேனியென நுணர்த்துகிறார்

வித்தையோ டீசர்சாதாக் வியனூரத்தி சிவங்குளந்துரு, சுத்தத்தத் துவஞசிவன்றன் சுதந்தர வடிவமாகு, நித்தமென் றுரைப்பர்கால நீவிய நிலைமையாலே,வைத்திலா முறபிறபாடு வருவித்தார கருமத்தாலே.(சுசு)
(இ-ள.) வித்தை சுக்கவித்தை யீசரஞ் சாதாக்கியஞ் சதமோ டீசர் திசிவமெனனு மிவவைந்துஞ் சுத்தமாபை

சாதா க்கியஞ்சத் யிற் றேற்றிய தாதலாற சிவனுக்கு ச சுதநத
தி சிவங்கீரநது ர விக்கிரகமதாசும்.

ஞ சுததத்தத்துவ
ஞ சிவனறன சுத
ந,தர வடிவமா
கும்

நிதகமென்று அந்தச சிவதத்துவ மாணது கா லம்நி
பைபரா காலநீ மாயைபபபோ ல நிற்றலா லநிவாலுபாக
நசியநிலைமையா தோ ரதனை நிததியமென்று சொல்லுவாரா
லே கள.

வைததிரர் மு இவை சுததியினது கிரிபா பேர,தசா,ந்
ந்பிப்பாடு ரேற்றி ப தாதலா விவரநிறை கடைவுபற
நித சோற்றஞ சொல்லப்பட்ட திலை

ஆனற் சொல்லுவா நேனெனவிஸ் ?

வருவிததார காரிபப் பாட்டிலுலே முறைபிறழாமற்
கருமதகாலே. கூறியதென வறிக.

சிவகத்துவத்தை முதற்கட் கூறாது சுததவிததைபைக
கூறி ப தெனனெனவிஸ் ? தலை,உடுமாறற மெனனாக தற்கிர உத
தியாற் கூறிபதெனவறிக.

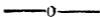
சுதந்தரமென்பது-வ-மொழி

அஃகாவது.—சுவம், தான, தந்தரமென்பது-தொழிஸ்; ஆ
தலாற் சுத்தமாயாகிருத்தியமெல்லாஞ் சிவசிருட்டிபெனவறிக.

இதற்கு மகங்காகமம்.

(சுசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூர்த்திலகூடண முணாத ததல்.

விததையோ டசா சாதாகக்யரு சததி சிவங்கீநதம்
 சுதததததுவம் - சுததவிததை ஈஸ்வரம சாதாகயம சததி சி
 வம எனது சொல்லப்பட்ட வைந்தும் சுததமரையிற ரேறற
 பபட்ட ததவங்களை—சிவனறன சுதததரவடிவதாகும் - சிவ
 னதானே சுததமரையிலே யுதிப்பிதது அதிலே அதுடிரவிஷ
 டமாம விககிரஹம்,—நிததமென றுரைப்பார காலங்ககிய நிலை
 மையாலே - காலாதீதனானசிவனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தான மா
 னதுகொண்டிம அசுததமாயா காலததினூல் அபரிச்சேச மா
 கைபாலும் நிததமெனது ஓ சொல்லுயாரகளை,—வைத்திலா மு
 றபிறபாடு வருவிததார கருமததாலே - இந்தபளுசுததவங்க
 ளுக்கும சுருத்தியபேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது, வஸ்துத மு
 றபிறபாடிஸ்தை

தடி-கூட தகூவு காஸெ — வனூ நாஸெவ்யுஷா
 னவ்ஹிகு ஷொவ்ஹி காஸஹி தகூவு வு வா ர வ
 ஶாஸெஷா வ்ஹி தாஸெ-கூ நாஸாஸுஹி.

சிவததவம சததிததவ யிரண்டுர் சிவனுக்கும் சததிகுக்கும்
 அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சாதாககிய தததவம சதா
 சிவததவத்திற்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், ஈஸ்வரதத்
 வ மஹேஸ்வரனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமாயிருக்கும், சுததவித்
 தை ருக்ரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும் எனறி
 தன பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சத்திகத துவததைச் சிவசத்தவததை எடக்கியி
ருதகலாற் காரணசிவதத்துவ மூவைந தங் காண்பித்தக காரி
உசிவசத்தவ மூவைந தங் காண்பிக்கினுரா காண்பிக்கமுடிகது
க காரி சிவசத்தவ மூவைந தரு சிருஷ்டமென்றுரு சிருச்சி
உமென்று மிருவதமாம

சிருஷ்டமாவது சிருச்சிப சிவவதத்துவ வைநசையும் பற்றி
ப பரிணதி செயற்படப பண்ணிவந காலும், தனத்திடத்தில் விரா
ததிபரிணதி விவாதசமனநி யதனாற பிரிப்பில்லா வைநது தேப
தமான தனது வியாபார பேதத்தினு உப்படிப பிரிப்பில்லா
வைந துபேசபினனமாயி சிவசத்திப்பகமுஞ்சிவபேதமாகும்

சிருச்சிய சிவபேதத்துவமாவது 'விததைகளை விதகையீ
சர்' என்ற விருத்தத்தாற கூறிய மகாமாயா பரிணதிபேதப்பிரி
புள்ள வைநது பேதபினை சிவதத்துவமாகும்

ஆதச சிருட்டரு சிருச்சிய மிரண்டனூர், சிருச்சியம் 'வித்
தைகள்' என்ற விருத்தத்தால் முன சொல்லப்படபடியால்,
சிருட்ட சிவசத்தவமாதிரிஞ செய்பிக காண்பிக்கவருர்.

வித்தையோடசர் சாதாககியஞ் சத்தி சிவங்களைந தரு சு
த்தத்தத்துவரு சிவனறன சுந்தர வடிவமாகும்—இததச்சிருஷ்ட
சிவசத்தத்துவமைந துஞ் சமவேத சத்தி ரு—மாதலால், சிவனு
சருச் சிறந்தசரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்டது—முன சொன்ன
சுர்ச்சிப சிவதத்துவம் பரிககிரக சத்தி ஸ்வரூபமாதலாற் பொ
துச்சரீரமாக உபசரிக்கப்பட்டது, இந்தச்சிருஷ்ட சிவசத்தவ
மைநதும்,—காலங்கிய நிலைமையாலே—விர்த்தி பரிணதி விவர்

த,த ரூபயில்லாமையாற் காலவரையறையைக் கடந்திருத்தலா ல் பெரியோர்,—நிததமென றுரைப்பர் - நித்தியமென்று சொ லலுவாராகள். அதனால்,—முடிபிற்பாடு வைத்திலா - முன்பின னென்கின்றது சொல்லார். ஆகற் சொல்லுவானேன்?—வருவி ததார்கருமத்தாலே - சிருசசிய சிவத்தத்துவத்தைப் பற்றிய சிவ சத்தி வியாபாரக கிரமத்தால் சொனஞாக்கள்.

இதனால் சிருசசிய சிவத்தத்துவ மகாமாயா டரினதிருபமா ய்ச சதசகாலவரையறைக் குளளாதலால், அநித்தியமென்றும் முன்பினென்றும் சொல்லப்பட்டது.

சிருஷ்டம சிருச்சிய மிரண்டிகும் பொதுவாகுஞ் சிவத்த துவமுஞ், சத்தித்தத்துவமுஞ், சிவத்தத்துவமென்றும், லயத்த துவமென்றும், சுத்தத்தத்துவமென்றும், நிஷ்களத்தத்துவமெ ன்றும், காரண சிவத்தத்துவ சத்தித்தத்துவப் போபெற்ற, கார ணவிலய போகாதிக்காரங்கள் மூன்றினுள் ளிலயத்தத்துக்குக் கற டிக்கப்பட டிலயத்தடங்கும்.

சதாசிவத்தத்துவம் - சதாசிவத்தத்துவமென்றும், போகத்த துவமென்றும், உத்தியுத்தத்தத்துவமென்றும், 'சகளநிஷ்களத் தத்துவமென்றும், காரணசதாசிவ தத்துவத்துக்குரைத்த பேர் பெற்றுப் போகத்தத்துக்குக் கறபிக்கப்பட்டுப் போகத்தடங்கும்

ராசுரத்தத்துவஞ் சுத்தவித்தியா தத்துவத்தோடுகூட ஈசு ரத்தத்துவமென்றும், அதிகாரத்தத்துவமென்றும், பிரவிாகத்த துவமென்றும், சகாதத்துவமென்றும், காரணவீசுர தத்துவ தத்துக்குரைத்த பேர்பெற்று அதிகாரத்தத்துக்குக் கற்பிக்கப்பட டதிகாரத்தடங்கும்.

ஸ்ரீ மதகாதிகளிற் சத்தித்தத்துவம் போகத்திலும், சதா சிவத்தத்துவ மதிகாரத்திலுமடங்குமென்று சொல்லியது மறிக.

காரியசிவனு மித்தோடு பொருகிச் சிவனென்பதாதி யாய்
ச் சுகளனென்பதநதமாய்ச் காரண சிவனுக்குறைதத பேர்பெற்
றுக கிரமத்திற் காரணவிலய போகாதி காரங்களுக்கறபிகக
ப்பட்டுக காரணவிலயபோகாதி காரங்கட குளளடகருவன.

இமமுனறு பொன்பதா யிருககிணறகாரிய இலயபோகா
திகாரங்கக காரணாதி காரத்தட கறபிககப்பட்ட தறிக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அவவ வியாபாரங்கடரு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்
கூறி ிபோகத அவவப்பெயரே பெயராக வுடையனவாளு சுத
தகததவ ஸைநதம், அவவிறைவனுக்குச் சுதத்திரமாகிய வதிட
டானமுமாம். முன்பினனுக நிகழும் ஞானசததி கிரிடாசததி
களின வயாபாரபேதரபறறி இவற்றிற்கு முற்பிறபாடு கூறபப
டினம், இவவைத்தக தோன்றிய பினனர்த தோன்றுவதாய
காலத்தவம் இவறறத தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையின,
காலம்பற்றி முற்பிறபாடு கூறுதல் செல்லாத; காலவாய
ரைபைக் கடந்த நின்றலால் அதபற்றி இவை சிவனுக்கு நிததி
ய வதிட்டானமென றுரைக்கப்படு மென்பதாம்.

அநகததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நினறதிட்டிசகப்ப
டும ஏனை மாயேயம் போலனறித தானே யதிட்டிக்கப்படுதலி
ன இவை சுதத்திர வடிவமெனப்பட்டன.

அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுக ஞுடையனவாய் தத்துவங்கள் இறைவ
னுக்குச் சுதத்திரவடிவமாமாறு யாங்கனமென்னுங் கடாவை

யாசங்கித்து நிததமென் றுரைப்ப றென்றும், நித்தமாகற்கே துக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் கா லீங்கியவழி இவற்றின ரேற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதெனபாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியத கா லம்பற்றி யனநென்பார் வைத்திலா முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமததாலெனதுங் கூறினார்.

ஈண்டுக் கருமமெனறது மேலேச்செய்யுள்த் கூறிய வ்யா பாரபேதங்களை

அநக வ்யாபாரங்கட்குக் காரணங் கலைத்திரிபெடைப் பெயாபெற்றுக் காலத்தானமாய் நிறகுஞ் சிவசத்தியேயாகலி ன், ஆண்டுக காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பாடு னெமைககு இழுக் கிணையு மறிக.

அற்றேல் இலயசிவன் முதலிய ஈழவநக கமமுள் வேறென னுது சுததசிவ னெருவனே இவ்வதிகாணங்களைப் பற்றிய வ்யாபார பேதத்தால் அங்நன்ம முனறவதகை பெய்துவனெ னின், விகாரியாவான போலுமெனின்? அவ்வாசநகை நீக்கு தற் கெழுநதது வருஞ்செய்யுனென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படி முன சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களை சுக்க தத்த வமெனற தெப்படி பெனறவனை நோக்கி, மேலுமருளிச் செய்தி றா.

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைந்துஞ் சுத் தத்தத்துவம் - சுத்தவித்தையு மதனூ டசுரத்தத்துவமும் சாதா

கீகிய தத்துவமுஞ் சத்தித்தத்துவமுஞ் சிவதத்துவமு மெனகிற தத்துவங்கள் ஐந்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானக் கிரியைகள் அதிட்டிகையிலுலே யிவையிற்றுசுருச் சுத்தத்தத்துவ மென்று பேராம்,—சிவனறனசுதநதிர வடிவமாகும் - இவைகான சிவனுடைய விககிரகங்களுட்கு சுதந்தரமான திருமேனியாயிரு சகும்,—நிதகமென றுரைப்பா கால் நீக்கியநிலைமையாலே- இத்தத்துவங்கள் காலங்களிற்படாது; ஆகையாலே யிவையிற றை நித்தியமென்றே ஞானாகககள் சொல்லாநிற்பாகள் நித்திய மாயிருக்கிற தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடு வருவானேனென னில்?—வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - ஆகையாலே முன்னே தோனறினது முந்தினதெனறும், பின்னே தோனறினது பித்தினதெனறும் சொல்லுவாரில்லை; இப்படிச் சொல்லப்பட்டது கிருத்தியங்களுக்க டீடாக.

இதனாற் சொல்லியது சிவதத்துவங்களை சுத்தத்தத்துவமெ னறது சிவனுடைய ஞானக்கிரிபைகள் அதிட்டிகையிலுலென றும், காலாதிதமா யிருக்கையிலுலே நித்தியமெனறும், இத்தத்துவங்களுக்கு முற்பிற்பாடில்லையெனறும், கிருத்தியங்க ளுக்க டீடாக முற்பிற்பா டானதெனறஞ் சொல்லுவார்க ளெ னனு முறையையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வித்தையோடசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களைத்துஞ் சுத் தத்துவஞ் சிவன்றன சுதநதிர வடிவமாகும்-அவ்வவியாபாரங் கட்டிடமா பைவகைப்பட்டு மேற்கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்தத்தத்துவ மைத்து மவ்விறைவனுக்

எகஉ சிவஞானசித்தியார் சுபசூம்.

குசு சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்.— கருமத்தாலே வரு வித்தார் - முன்பின லாகநிகமு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வயாபார பேதமபற்றி யிவற்றிற்கு முடிப்பாடு கூறப்படினு ம,—கால நிகநிய நிலைமையாலே-இவ்வைகதூத தோன்றிய பின் னாத தோன்றுவதாகிய காலத்தவயிவற்றது தோற்றத்திற் கேதுவாகாமையில்,— முற்பிற்பாடு வைத்திலா - காலமபற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் சொல்லாது,—நித்தமென றுரைப்பா - காலவரையறையைக் கடந்து நிறறலா லதுபற்றி யிவை சிவனு சகு நிகநிய அதிட்டானமென றுரைக்கப்படும.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுதந்தரத்துவங்களை யதிட்டித்திருந்தாலு
மதற்கு மேறுபட்டு நிறகுமதற் குதாரணமிட
டுகார்த்தகூறா

ஒருவனே யிராவணாதி பாவக முற்றும்போலத்,
தருவனின் வருவமெல்லாந் தன்மையுந் திரியானுகும்,
வரும்வடி வெல்லாஞ்சுத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்
பு, மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டியைந்து
நிறகும். (கூஎ)

(இ - ள்.) ஒருவ கூத்தாடி யொருவனாயிருந் திராவணன்
னே யிராவ முதலிய பலகோலங்களையுந் கட்டி கடித்
ணாதி பாவ தானேயாயினு மவன் தன்னுடைய தன்மை
உ. "முற்றும்போல குன்றும் லதுவதுவாய் கடித்தாற்போல,

தருவனிவ் வு காததாவுரு சுத்த சததுவங்கடோறு மி
 ருவமெல்லாக த ருகதானேயாயினு தனது தன்மை குணரூ
 ணையுந் திரியா ம லதுவதுவாய்நின் றதற்கு வேறுபட்டிநிற்
 ளுரும பன

வருவடி வெல் அவனியாகொரு வடிவு கொள்ளுகூ ண
 லாருசத்தி துவதுவெல்லாரு சத்தியினது சொருபமே!

அவ்விருவருந் கலக துநிற்கு முறைமையாடுநீன் ?

சத்திதான ம எடபடி மரமு மவயிரமு மவ்னூபாவமா
 ரமுங்காழ்ப்பு மி யிருக்கு மப்படியே யிகதச சத்தியுளு சிவனு
 ருநாயும போல டன பிறிகுபபடாம வின்பெற்று நிர்கும.
 மனனிச சிவத்தி எ - று

வே டியைக துநி
 தரும

ஏகாரக தேறதம்.

உமமை எதிமமை.

இசுதரு மதங்காகமம.

(௬௭)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் கர்தகா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும் சிதேஹரூப
 மான தன்மை பிறழானென்ப துணர்த்துதல்.

ஒருவனேயிராவணுதி பாவகமுற்றப்போலத் தருவனிவ்
 வருவமெல்லாக தன்னையுந் திரியானாகும் - கூத்தாடியொருவ
 னே இராவணுகளைப்போல ரூபத்தையும் அபிகயத்தையும் பிற
 ர்க்குக் காட்டித் தான் நன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கெடாது

நின்றதபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச
 கருத்தியத்திற்காக விப்படி யநேக விக்ரஹங்களை அதிஷ்டித்
 துககொண்டிருந்து கருத்தியங்களைப் பண்ணியும், அகண்டாகா
 ரசச்சிதானந்த ஸ்வரூப மாறுபாடாகான. அஃதெவ்வாறென
 னில்?—வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான மரமுங்காழ்ப்பு
 யிருமையும்போலமணனி சிவத்தினே னுடிபைநடை நிரகும் - இங்ங
 னம வரப்பட்ட திருமேனிவெல்லாம் சிற்சததியே' அநகச சத்
 தியானது மரமும வயிரமுமபோலப் பிரிகுப்படாததாய்ச சிவ
 த்துடனே பொருநதி நிற்குமென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படிச் சடபதார்த்தங்களையெல்லாந் கணகஞ்ச சத்தி
 த்துவாரத்தினாலே சரீரம்போலப் பண்ணிகொண்டு செலுத
 தியசைத்த வேற்றுமைபடுத்திக காரியப்படுத்தினால், சிவனு
 க்குஞ் சிவசத்திக்கு மசைவு வேற்றுமையில்லைமென நறை
 கணறார்

காழ்ப்பு - வயிரம்.

மரமுங் காழ்ப்பும் என்றதில் காழ்ப்பு பிரத்தியக்ஞ ரூபம்,
 மரம் பரகஞ்ரூபம், அப்படிச சிவமுஞ் சத்தியுமென நினைபொ
 ருள்.

மற்றது வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

ஒருவன் கூத்திற்குரிய பலவேடங்கட்டி நடத்தானாயின
ந் தனதன்மையிற் சிந்திந் திரிபாமைபோல, முகல்வன ஐந
தொழிற் குரியனவாய் இவநனவ கூறிப்போந்த பேதமெல்லா
மெய்க்கியும் அவசேவறுபாடெல்லாவ குணகுணீபாவமாயுடனிற்
குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின, அதுபற்றித் த
னதன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவா னல்லனென்பதாம

ஏகாரந கேதறம.

தனமையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது தான டெண்ணினமேலினதது

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென றுபசரித்
தாரா.

அற்றால், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்கரமாறு
யாங்குமெனின? அது வருகு செய்யுளிற் கூறப்படும.

—

நிரம்பவழுகியருடா வருமாறு.

—0—

கர்த்தா யொருவனாயிருக்க யிப்படி திருமேனி பலவான
தெப்படியென்றவனை நோக்கி மேலருளிச்செய்குறார்.

ஒருவனே யிராவணுதி பாவக முற்றும்போலத் தருவனிவ்
யுருவமெல்லாம் - கூத்தாடி யொருவனாயிருக்க இராவணம
தலான பல கோலங்களையுங் கட்டி நடத்தாற்போல, இக்கரு
பமெல்லாங் கர்த்தாதானே கொள்ளாநிற்பன். இர்த்தத்திருமே

எகக சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

னிகள தோறும் கர்த்தாவும் பலபேதப்பட்டு நிற்பனென
 னில்?—தன்மையும் திரியானுகும் - இப்படிப் பலதிருமேனிசொ
 ண்டி பிரபஞ்சத்தை நடத்துகச் செய்கேயும் தன்னுண்மையுந
 குன்றாமல் ஒருதன்மையாய் நிற்பன. அநெங்ஙனையெனில்? வ
 ரும்வடி வெல்லாஞ்சுத்தி - ஆகையால் சிவன் கொள்ளப்பட்ட
 வடிவுகளெல்லா மிவனுடைய சத்தியே! சத்தியென்றுஞ் சிவ
 மென்று மிரண்டா யிருக்குமோவெனில்? சத்திதான் மரமு
 ன்காமுப்பு மிருமையும் போலமன்னிச் சிவத்தினே டிசைசுத்திநி
 ற்கும் - அந்நச் சத்திதான் மரமும் வயிரமு மெனனு மிரண்டு
 மடீபால் நிலைபெற்றுடையதாய் சிவனுக்குத் திருமேனியாகவே
 ஒருகாலத்திலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கும்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியாரா “பொன
 னிறை கட்டியினும் பூணினு நின்றாடீபா, லநநிற வண்ணம
 மபிசையுஞ்—சென்னிறத்த, செனவிறத்த ளாயிருப்ப செங்க
 ள சிவபதியு, மன்னிறத்த ஓயிருப்ப னுக்கு” எனனுமதுங் க
 ண்டிக்கொள்க. * திருக்களிற்றுப்படியார்—எக - செ

இதனாற்சொல்லியது சிவன் கொள்ளப்பட்ட வடிவுக்
 ளெல்லாம தன்னு சத்தியாகிய வடிவென்றும் சத்திசிவ மிரண்
 டிம பிணையில்லையெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனே விராவணதி பாவக முற்றற்போல - ஒருவன்
 கூத்துக் குரிய விராவணதி பலவேடங் கட்டி கடித்தானாயினு
 ன் தன்மனமையிற் சிற்றுக திரியாமையோல,—தருவனில் வரு

க—சூத்திரம். பதியிலக்கணம். ௭௧௭

வமெல்லாம் - முதல்வ னைந்தொழிற் குரியவாய் இங்ஙனங் கூ
றிப்போதே பேதமெல்லா மெய்தியும்,—வரும்வடி வெல்லாம்—
அவ்வடிவு வேறுபாடெல்லாம்,—சத்திதான மரமுங்காழ்பு
ம - சத்தியுந் தானு மரமும வயிரமுமாகி,—இருமையும் போ
லமனனி - அவ்விரண்டும்போல நிலைபெறறு,—சிவத்தினே டி
யைநதுநிற்குஞ் சத்தி - குணகுணி பாவமா யுடவிறகுந் தன
து சத்தியிற காணப்படுவனவாகவின,—தனையுந் திரியானு
கும - அதுபற்றித் தன நன்மை வேறுபட்டு விகாரிபாவ னல
லன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவன நனது தன்மை திரியாமற் சத்தி
காரணமாய் நின்று தானுங் காரண
னென்றுணராததுகூறா.

பொன்மைநீ லாதிவன்னம் பொருங்கிடப் பளிங்
கிவவறின, நனமையாய் நிறகுமாபோற சத்திதன பே
தமெல்லா, நின்மலன் றுணுய்த்தோன்றி நிலைமையொ
ன றுயேறிற்பன், முன்னருட சத்திதன்பான் முடிபுக்
குநதான் முளையானன்றே. (கூஅ)

(இ-ள) பொன படிக்கமானது பொன்மை நீலமுதலிய ப
மைநீ லாதி ஞ்சவன்னங்களையும் பொருநதின் விடத்து

எகஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வனனம் பொரு த தனநிரத்தைக் காண்பியாம லந்தவன்
நகூடப் பளிங்கி நைதி னிறமாய் நின் றுற்போல,
வரநிஷ றனமை
யாய நிரகுமா
போல்

சததிகன பே உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களல்லாத த
தமெல்லா நினம னது சொருபத்தைக் காட்டாம லகதச சத
லன று னாய்த சியினுடைய ரூபத்தை யதுவது வாசுவே
கோனநி நிலை பொருத்தி நின றுனையாயினுந் தனது சொ
மையொன றுயே ரூபத்தைப் பிறழாது நிற்பன.
நிற்பன

முன்னருட ச சிருட்டிகாலத்திற் றனனி-ததிலே சத்
ததிதனபாண மு திமைய யுண்டாககுவதனைநித தனக்கொருகா
சீழகருந தானமு றண் மில்லாதபடியாலே தானொன்றிற றே
லையானனறே. ன றுன. எ - று.

சிவன சததி யாதாரமாய் நில்லான, சததி சிவனை யாதா
ரமாகக்கொண்டு நிற்குமென்ப தெனவறிக.

இதற்குச் சுபபிரபேதமு மதங்கமு மெனவறிக. (சுஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லி துவமுத வென் றுணர்த்துகல்.

பொன்மை நீலாகிவன்னம் பொருநகூடப் பளிங் கவற்றி
ன் றன்மையாய் நிற்குமாபோல்- பொன்மையாகிவனனங்களா

கிய யொருவஸ்து சுததஸ்படிகத்திலே சம்பநதித்தபொழுது, அநதஸ்படிகமும அநதநிதமாகவே பார்ப்பாக்ககு தோன்றின ருறபோல—சததிதனபேதமெல்லா நின்மலன ருறாயத தோ னறி நிலைமையான ருயே நிற்பன - சததிதனபேதமாகிய விக்கி ழவகுகளெல்லாம தானேயாய்க காணபித்தம பேதமன நித் தானொரு தனமையேநிற்பன அநத சததி யாதேரவெனி னை?—முன்னருட சததிதனபான முநுகுகுந தானமுனையான னதே - அநதக்கர்த்தாவினிடத்திலே முநலே கிருபையாகிய டராசத்தி உதித்து அநகபேத சததிகளாம. தானொன்றிலு மு தியாதவனாகி அநாதியே சாவகாரணத்திற்கும பரமகாரணலு க் நின் ருன னெறிதனவோருள.

சு—சூகாரதது யெ—வராநடுவெக்ஷா ரு—வாயசு
 விஜாநம் சிவஸூகீ து || தவ்யுஸூகீ || வரா வெக்ஷா
 ரு—வஜாஹ—வி—வஸித || சூகாராயஸம் வி—
 தெரஸெஷஸூவி வஸு—த || வரா நடு வெக்ஷா
 வெக்ஷாஹ || சுஸிஸூகீ சிவாய ||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது.

பொன்மை நீலாதிவனம் பொருநதிடப் பளிங்கிவற்றி ன் தன்மையாய் நீற்குமாபோற சததிதன பேதமெல்லாம் - இ ல்தேகதேச திட்டாநதம். கிருச்சிய சிவதததுவங்க னோதமுத லான ருயகாரியங்கள் சிவசத்தியிலே பிரதிவிம்பித்ததாற் சிவ

சத்தியுஞ் சடமாய்ப் போமாதலால் விம்பப் பிரதிவிம்பத்துவ
ம பரிணத சடங்களுக்கல்லாமற் சித்துக்களுக்கில்லை யென்று
பவுஷ்கரத்திற் சொல்லப்பட்டது அதனால், ஞானசத்தி ஸ்வ
ரூபமாயிருக்கின்ற சிவசத்திக்குஞ் சிருச்சிய சிவசத்துவ முதலா
ன ஞேபதார்த்தவ களுக்கும ஞாபபியஞாபக பாவ சம்பந்த
மாதிரும், கிரியாசத்தி ஸ்வரூபமா யிருக்கின்ற சிவசத்திக்கு ம
நகச சிருச்சிய சிவசத்துவ முதலான காரிய பதார்த்தங்களுக்க
குஞ் சங்கற்ப சமுத்திரோக விஷய விஷயீபாவ சம்பந்தமாத
திரும், பிரதிவிம்ப சமயோக சமவாயாதிகள சித்துக்குச் சடத்
தனமை வருமாதலாற் சொல்லப்படாது காஞ்சொல்லிய வி
ஷயி சமபந்மாதிரித்தினாலே சிவசத்திகட்குப் பிரிப்பில்லா வ
நதரங்க வாகநதிபம் இயற்கையாய், நிருபசரிதமாயும் பிரிப்பு
ள பகிரங்கவாகநதியுஞ் செற்கையா யுபசரிதமாயு யிருக்கு மெ
ன தப்படியே சிவசத்திக காகநதியமென்று சொல்லப் பட்டவ
னைதேபேதமறிக்க;—

நின்மலன தானுய்த்தோனறி நிலைமையொன்றாயே நிற்ப
ன - அநந்த சத்தி தேபேதஞு யிருந் தகதரங்க பேதஞ் சொ
ரூபமாயும், பகிரங்கபேதந் தடஸ்தமாயு யிருத்தலால்; ஏகஸ்வ
ரூபவானுகத் தானுயிருப்பன.—

முன்னருட்சத்திதனபான முகிழ்ச்சும் தான்முனையான
றெ - மகாப்பிரளயமாயப் பிணசுவபாவகாலத்திலே ஞாலஞ்ச
கருத்தியுத்திலே உதாசீனையாய், நிருவிகற்ப ஞானரூபியாய், இ
லய சிவனிடத்திலே யிருந்த கிரியாசத்தி, திருமபிச சூக்கும ப
ராசத்தி வியத்தி யோக்கியதை முதலாகிய சூக்குமபஞ்ச கிரு
த்தியுத்தைப் பண்ணுநின்று, மகாசிருஷ்டி வருமிடத்து ஸ்தூல
பஞ்ச கிருத்தியம் பண்ணும்படி;—

[தன்பால் - சிவனபால்,— முன்னருடசத்தி - முந்தவந்த ஸ்தூல பராசத்தி ரூபியாய்,— முகமுகும் - சிவனசெலுத்த இ சசாசத்தி சவிகற்பொருணசத்தி கிரியாசத்தியாகிய போசுரூபியா ய்க்கொண நுத்தியுத்தையாம்,— தானமுளையானனறே - சிவன சத்தியா லேவப்பட நுத்தியுத்தனாகான, சத்தியையேவி யந்த சத்தித துவாரத்தினுலே யுத்தியுத்தனாயிருப்பன]

[பின்னமிதன்பொருள்].—தன்பால்-தறவிபொருளறிவாகிய ச தத்சிவனிடத்தில்,— முன்னருடசத்தி - லடபோகாஐ காரண களைக கடந்த புறப்பொருளறிவாகிய முந்தவ சத்த சிவசத்தி யானது,— முகமுகும் - திருசயமினறித திருக்கு ரூபியாய ஸ புரித்தத தோற்றியறியப்படும புறப்பொருளறிவாகிய அந்தச் சிவசத்தியிலே,— தான - சிவன,— முளையானனறே - தான ஸ புரித்தததோற்றான , தானப்படி ஸபுரித்தததோற்றியறியப்ப டியானாயின புறப்பொருளாய்ப்போவனென னுமாம்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

— 0 —

பொனமை நீலாதிக்களைத் தனனிற்றே பற்றத தானும் அதனமைக ள்ணைததுமாய்த தோனறி வேற்றுமையினறி நிற்கும் படிக்கம்போல, முதல்வனுந தனது சத்தியிற் காணப்ப டும் அப்பேதமெல்லாந் தானாகத் தோனறி வேற்றுமையினறி யே நிற்பன ; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியிலிடமாகவே தோன்று வானனறித தானாக வேறு தோனறானாகலா னென்பதாம்.

வன்னம் படிக்கிறதம்.

ஏகாரந தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைநனனா லாக்குவ
ன எனமுற்போல.

அகவென வருவித்தகாகக.

இவை நானா செய்துளானா சிவபேதவாதிகள் கூறுங்
கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்த மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இரமுத்திறுத தொன்பது செய்துளும் 'நானமுதல்' என்ற
தனை வலியுறுத்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—r—

பாடிமலவரண சத்தியாலே கொள்ளப்பட்ட திருமேனிக
னொல்லாம தான பல பிரகாரமாய்நின்று நடத்தகச் செய்தே
சனனுடைம குணமுமல ஒன்றாய்நின்ற தெப்படியென்றவனை
நோக்கி ஒருதிட்டாநதமிட் டருளிச்செய்குரர்

பொன்றை நிலாதிவனனம் பொருந்நிடப பளிங்குவற்றி
ன தன்மையாய் நிற்குமாபோல-பொன்மையுங் கறுப்புமுதலா
ன பருசுவனனங்களும படிக்கத்தலே சென்று பிரதி விடபரு
செய்ய, அநதப் படிக்கமானது அநதவனனங்களைத் தன்னிடத்தி
லே வலித்தக்கொண்டு அதுவதுவாய் நிற்குமுறைமைபோல,—
சத்திதன பேசுமெல்லா நினமலன முறையத்தேதானறி - அநத
ச சத்தியிறுடைய றெறுபாடுகளெல்லாம நினமலனாகிய சிவ
ன தானாகவே தோன்றி,—நிலைமை யொன்றையேநிற்பன - இப்
படிக்க கூடிநிற்ககச் செய்தேயும் தன்னுண்மை குலையாமல் ஒன்
முறைய நிற்பன,—முன்னருட் சத்திதனபால் முகிழ்க்குந தான
முனையானனறே - முற்பட்ட பராசத்தி அந்த பரமேஸ்வரனி

டத்திலே தோன்றுகும்; தானந்த பராசத்தியி விடத்திலே தோன்றாது.

இதனாற் சொல்லியது படி கமானது பஞ்சவன நங்கனோ டே கூடி யதுவதுவாய நிறகச செய்வேயும் தன்னுண்மை கு ன்றாமல் நின்ற தன்மைபோல், சிவனும் தனது ததிகளுடனே கூடி அது வதுவாய நிறகச செய்வேயும் தன்னுண்மை கு ன்றாம ல் ஒன்றாய் நிறபனென்றும்; பராசத்தி தன்விடத்திலே தோன் றுமென்றும், தானதில் தோன்றானென்னு முறையையு ர்நிவித் தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பொன்மை நிலாடிகவனனம் பொருநகிட - பொன்மைநீலா திகளேத் தன்னிறமே பற்ற, — அவற்றின் தன்மையாய் நிற்கும் பளி வகுபோல - தானு மத்தன்மைக ளனைத்தாமய்த தோன்றி வேற்றுமையினி நிற்கும் படி கமபோல், — நின்மலன் சத்திச ன பேதமெல்லாம் - முகவனநுந தனது சத்தியிற காணபடு ம பேதமெல்லாம், — காணுய்த தோன்றி நிலைமை யொன்ற யேநிறபன-தானுந் தோன்றி வேற்றுமையினிபே நிறபன, — முன்னருட சத்தி தன்பான முகிழகரும் - அவன் யாண்டுஞ் சத் தியி விடமாகவே தோன்றுவானன்றி, — தான முனையான ன்றே - தானுந் வேறு தோன்றாக்கலான

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங்க டாவை யாசங்கிததுப் பரிசுரிதது மேலது சாதிககப்பட்டது.

இம்முத்திறத்தது ஒன்பதசெய்யுளுந் தானமுத லென்றத னை வலியுறுத்திப்பவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி னைகசியமாயிருக்கற சிவசத்திகள் விசுவத்தின
கண்ணே பேதமாய நிறகுமுறைமை
யுணர்த துகிரா.

சத்தியுஞ சிவமுமாய தனமையிவ் வுலகமெல்லா,
மொத்தொவ்வா வானும்பெண்ணு முணர்குண குணி
யுமாக, வைத்தன வவளால்வந்த வாக்கமீவ வாழ்ககை
பெல்லா, மீததையு மயியார்பீட விங்கத்தி னியல்பு
மோராரா. (சூ:க)

(இ-ள) சத்தியு இநதப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ சத்தியுஞ சி
ஞ சிவமு வமுமாகிய முறைமைபை யுடையது,
மாய தன
மையிவ் வுலக
மெல்லாம

ஒத தொவ்வா சிவ னுண பெண்ணென்னும வடிவொத்
வானும பெண தாண குறியாகிய கோசமுற பெண்குறியாகி
ணு முனாகுண ய யோலியு மொவவாதென றறியப்பட்ட
குணியுமாக வை குணமுங் குணியுமாகிய பதார்த்தங்களாக
ததனை வைத்தனை ;

அவளால் வந ஆதலா விர்தப் பிரபஞ்சமாகிய சரரசர
த வாக்கமிய்வா ங்க ளாணெல்லாஞ் சிவனாகவும், பெண்ணெ
ழகை யெல்லா ல்லாஞ் சத்தியாகவும் வயாபியாரிற்கு முறை
மிததையு மறி மையெல்லாம, இநதச் சத்தியினுடைய சா

யார் மர்த்தியத்தா லுண்டாயதென் றறியார்கள்.
இஃகனநி

டீட லிங்கத்தி இலிங்கத்தினுடைய டீட மனோன்மனி
னியல்புமோரரா. சொரூபமாகவு, சிவலிங்கசூ சதாசிவமூர்
த்தியினுடைய சொரூபமாகவு நிறகுற முறை
மையினையுந் தெளியார்கள. ௭ - று.

நூன் சத்தியமசூ சிவலிங்கமெனவுங் கிரியாசத்தி மய
ம் டீடமெனவு முணரபடமும்

இதற்குச் சுபிரபேதம் வாயவய சங்கசையு மெனவ
நிக. (சூக)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

— 1) —

மேல் சத்திசிவமே ப்ரபஞ்சத்திற்குப் பரமகாரணமென்
றுணாத் துதல்

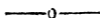
சத்தியுரு சிவமுமாயதன்மை யிவவுலகமெல்லாம் - சத்தி
யும் சிவமும் பொருந் தி நின்றமையினாலே இருக லோகங்களெ
ல்லா முண்டானது பொருந் திநின்ற முறைமை யெவ்வாறென
னில்?—ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணும்-சைதன்ய ஸ்வரூபமா
னது ஒத்திருக்க விகரஹங்கள் ஈஸ்வரனென்றும் ஈஸ்வரியென
றும், புருஷரூபமும் ஸ்ரீரூபமுமாக பேதமாம ஆகல்பேதமே
னெனில்?—உணர்குணகுணியுமாக வைத்தனை - விக்ரஹங்
களாநிச் சத்தராய்நின்ற பொழுது சக்திகுணமும் சத்தன
குணியுமாய் நின்ற அவவாறே வஸதுக்களெல்லாக் குணகுணி
களாகவே யுண்டாக்கி நிறுத்திகான்,— அவளால்வந்த வாக்

சமீப வாழ்க்கையெல்லாம் - ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுலனபோக மிவைகளெல்லாம் அநதச் சத்தியாலே யுண்டாகப்பட்டதே!—இதையுமறியாரா -நிரீஸவரவாதிகளாயிருக்கிற பெயர்கள் அததை யறியாமல் அந்யதாவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சத்தி சிவங்களுண்டாகக் கண்டதில்லை, இவவிடத்து ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்திலுலேதானே பரரிஜாதபத்திக ளுண்டாகக்க கண்டோமென்று ப்ரததிகூழ்வா திகள் சொல்லி,— அப்படி ஸ்ரீபுருஷ சமயோகத்திலுலே யுண்டாகிறதும் அநதசத்திசிவங்கணிநற முறைமையிலுலே அஃவ்வவாரிநெனனி?— டீடலிவகத்தி வியல்புமாரார் - சிவனநாதரூபலிங்கமாசவும, சத்தியிகதரூபமான டீடமாகவும், யோனியும் விங்கமுமாக எப்பொழுதும் கூடியிருந்த இப்படியே யோனிலிங்க சமபகத்திலுலே சுகல பரஜோதபத்திகளை யுண்டாகுகிறதும் மறியாராக ள எனறிதன பொருள

தடி-கூ-வா-த-வெ — நா-ஓ-லி-ம-உ-தி-ஜெ-ய-
 வி-ந-வீ-தி-ஸூ-த-டி | நா-டி-வி-ந-ய-த-ஸ-ரு-வ-
 க-ஸூ-ல-ல-வ-ப-உ-ப-தெ || லி-ம-ஸ-ஹ-ரி-தி-ஜெ-ய-
 வீ-ஸ-சி-ர-ஹ-ஹ-த-டி | யொ-நி-லி-ம-ப-ரூ-கா-ரெ-
 ண-ஜ-ம-ஸூ-த-டி-ய-கா-ர-ண-டி || ஸ-ல-ல-ஸ-லி-யா-ம-ர-
 வ-கூ-ல-க-க-ஸூ-ரு-வ-ப-உ-ல-ஹ-த-டி | லி-ம-உ-ந-ஜ-ய-
 தெ-த-தி-ஜ-ம-ஸூ-ல-ல-வ-ர-ஜ-ம-டி || த-லூ-லி-ம-வி-ஸ-
 ஷெ-ண-க-ஸூ-ரு-வ-ப-உ-ல-ஹ-த-தி-தி.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு

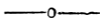

உலகினிற் பதார்த்தங்கள் சிலவயவவங்களொத்துஞ்சி
வயவவங்க ளொவ்வாமலு மிருக்கின்ற வான பெ ன் றீட்சியுரு
ட்சி முதலிய குணி குணம இலிங்கம் டீடம என்கின்ற சடப
தார்த்தங்களி லேயும், சற்பொரு ளறிவு புறப்பொருளறிவு என
கின்ற சிறகுணி குணங்களிலேயும், சிவனுசகுரு சதங்குரு மு
றைமையி லதிட்டானங் கறபித்திருக்கையால், எல்லாரு சிவ
சிவசத்தி மடமென்று செப்புக்கொ

மெளிப பொருள்.

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

இறைவ லிவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே
இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளவைத்தலானதே, பல்
வேறுவகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளனைத்துங் குறியானங் கு
ணத்தானும் ஆன்பெண்ணெ அவிவியோனிசுருள இருவேறு
வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழாநின்றனவா
கலான், இப்படியே யீண்டிக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லா
ரு சிவசத்தி மணத்தனூலாகிய வாழ்வென்ப தறிப்பபடும்.
அச்சொலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங்
கொண்டருளிய டீடலிங்கவடிவமே அங்ரணமிருவேறு வகைப்
படவைத் ததனைக் கண்டாக வறியச்செய்தல் சான்றென்ப
தாம்.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கையய வடி

௪௨௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வகவரால்லா மொததுங் குறிகுணங்ளொவ்வாது இருவேறு வகை படுதல்.

ஆண்பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன.

உணாகுணகுணியுமாகி யென்பது. அவவக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படுமிருவேறு வகைக குணங்களை யுடைய குணியுமாகி யென்பதாம்

இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது ஆணென்பட்டனவெல்லாம் ஆணமைகுணமும், பெண்ணென்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக குணமு முடையனவாதல்.

ராணநிக குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபனம் என குறும்பொல

ராணநிக கூறிப்பொருத வாழ்க்கையாவன? உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முததொழிலுடையனவாதலும், கருதநாவையுடையன வாதலும், சங்காரகடவுளினின்ற நோனறுவன வாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையன வாதலும் என இயை.

இதனான, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகஞ்சாந முகவ்வுககுரிய பொதுவியல்பினைத்தூற தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சத்தி பலவடிவான அவை நூறநோனறும் சிவனும் அந்தச்சத்தி தானாகவே தோன்றிநிற்பு

னென்றும் எங்கே காணப்படாது என்றவனை நோக்கி மேலநு
ளிச்செய்கிறா.

சத்தியுரு சிவமுமான தனனை யிவவுலகமெல்லாம் - இந்
தப் பிரபஞ்சமெல்லாரு சத்தியினது வடிவும் சிவனது வடிவு
மாயிருக்கிற முறைமையை யுடைத்தாயிருக்கும் அநெதவனெ
யெனில்?—ஒத்தொவ்வா வாணுமபெண்ணு முணர்-வடிவத்து
முத்தினா பெரவவாத வாணும பெண்ணுமாயிருக்கிற முறை
மையை யறியாயாக. இப்படி பெண்ணு மாணுமென இரண்டா
யிருக்கிற தனனைபோல் சத்தியுரு சிவமு மிரண்டா யிருக்கு
மோயெனவில்?—குண குணியுமாக வைதகனை - குணமுங்
குணியும் பிறிபடாத தனனைபோலச் சத்தியுரு சிவமும பிறிப
டாதென்று பரமேஸ்வரன வேதாகமங்களிலே அருளிச்செய்
து வைத்தான, ஆகையால் சத்தியுரு சிவமு மிரண்டாயிராது.
பிரவஞ்சத்தை நடத்துகைக்கு சிவமே யமையாதோ சத்தியே
னெனவில்?—அவளால்வந்த வாககமிய்வ வாழ்ககையெல்லாம்-
அந்தச் சத்தியாலே யுண்டான ஆககமாயிருக்கும் இரத்தப்பிரப
ஞ்ச வயாபாரமெல்லாம்,— விததையு முணரார்-இந்தச்சத்தி
ஆனமாககளை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கிற வுபகாரத்தையு மறி
யார்கள் இப்படி யுபகரித்து நிற்கிற சத்தியே யமையாதோ, சி
வமேனெனவில்?—பிடலிங்கத்தி வியல்பு மோராரா - சிவத்
தைவிட்டு சத்தியுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று காரியப்படா
து, சத்தியைவிட்டுச் சிவமுந் தனித்தொரு முதலாய்நின்று கா
ரியப்படாது. அநெசைபோல வெண்ணி லாவுடையாளுந் சிவவி
ங்கமு மொன்றைவிட் டொன்று நீங்காமற் தன்னிற் கூடியிரு
ந்து ஆன்மாககளை யிரட்சிக்கிற முறைமை யறியார்கள்.

இதனாற்சொல்லியது பிரபஞ்சமெல்லாரு சிவசத்தியினு
டைய வடிவாயிருக்குமென்றும், இந்தச் சிவமுந் சத்தியுங்

எக.0 சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம.

குணமுங் குணியும்போல் பிறிபடாமல் கூடிநின்று பிரபஞ்சத்
தைக் காரிப்படுததுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—C—

சத்தியஞ் சிவமுமாயதனமை - இறைவனவவாறு சத்திய
ஞ் சிவமுமெனத தன்னுள்ளே யிருவேறுவகைப்பட்ட தன்மை
கள வைத்தல்லாநறே,—இவவுலகமெல்லாம் - பலவேறுவகை
ப்பட்ட உயிர்வடிவங்க ளினைத்தும்,—ஒடுதொவ்வா ஆணுமபெ
ண்ணும் - அவவப்பிறப்புத திபைவடிவங்கொல்லா மொத்தக
குறி குணங்களொவ்வாறு இருவேறுவகைப்படட ஆணும்பெண
னுமாகப்,—உணாகுண குண்டுகாக வைத்தனன,—அவயயோ
னிககு ளவவசகுறிகடகேற்பவுணரப்பி யிருவேறுவகைக் குண
ங்களையுடைய தமமுடகூடிக களித்தது வாழாநினறன வாகலா
ன,—இவவாழகையெலாம் - இப்படியே ஆண்டிககூறிப்போகந
வாழவுகளெல்லாம்,—அவளால்வநதவாகம -சிவசத்திமணக்க
தனாலாகியவாழ்வென்ப தறியப்படும,—இத்தையு றிபார் - அச்
செலாமிலிவகாசக பகாங்கமாம்படி சிவமுருசத்தியும் கொண்
டருளிப முறையுமுறைவார,—பீடலிங்கத்தி னியல்பு மோரா
ர்,—பீடிலிங்கவடிவமே யங்ஙனமிருவேறுவகைப்படவைத் தக
னைக கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சாரணருகவும் அதனையுமுண
ரார எனபதாம்.

இதனானே தான்முதலாதல் கண்கூடாக விளக்குமுகத்
தான் முகல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்தும் தொகுத்துக்
கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகாராணி சிவனுருபியும

லலை அகலையாகிய

பதியின திலககண முணர்த்தி, மேலுன் அருபியு மல்

விலக்கப் பிழிதுவிதி யு நாத்தகருஸ்வரசமவா

சிவனுரு வருவுமல்லன சித்தினே ட்சுடியுமாகி

ன், பவமுதற ரெழில்களொன நும் பண்ணிடு வவெ

ல்லன, தவமுதல யோகபோகந தரிப்பவ னல்லன

னே, யிவைபெற வியைந்துமொன்று மிபைநகிடா வி

யலபினே.

(௭0)

(இ - ள) சிவனு பரமபதியாகிய சிவன முறகூறிப் வருவ

ரு வருவும் மு மருவமுமனது,

லலை

சித்தினே ட சிததாகிய வானமவர்க்கமு மசிததாகிய

சித்தமல்லன பிரபஞ்சமு மல்லன,

பவமுதற ரெ சிருட்டி முகலிய பஞ்ச சிருத்தியங்களி

ழில்க ளொன்று ளொன்று செய்கிறவனு மனது,

ம பண்ணிடு வா

னுமல்லன

தவமுதல்யோ மகமேரு பாரிசத்தி லிருந்து தவசமுதலா

கபோகந தரிப்ப க வுடைய யோகநிலை லிருந்தவனும், சுப்பி

வனல்லன ரமணியனை யுன்டாகருசையின பொருட்டு

ரெடுககாலம் போகததைட புரிந்தவனுமன

து;

தானே யிவை அவ னிவை பெல்லாத் தைய மதுவதுவாக

பெற வியைந்து வாண்டாண்டுப் பொருந்தி யிருந்தானேயா

ம்

யினும்

ஒன்று மியைக் முற்கூறியவைக னொன்றுடன் கூடுவா
திடா வியல்பினு ளுகி னநதக்காததாவஞ் சாதிகாரியாவ னு
னே. தலாற கூடாவியல்பை யுடையனாய் நிரதி
காரியா யிருப்பன எ-று.

தானேயெனனு மேகாரந தேற்றம.

இதற்கு மதங்கததி லறிக.

உ-ம “ பெண்ணுரு வாணுரு வல்லாப் பிரமபுரந தாமேய,
வண்ணல்செய் யாதன வெல்லாமறிநது வகைவகையாக, நண்
னிய ஞான சம்பநதன ” எனவறிக.

இசூத்திரத்திற் கூறியது, பிரபஞ்ச மிபல்பிற் றேன்றி நி
ன் றெடுகருமெனனு முலோகாயதன முதலாயினா வினாவி
டைய முணாததிப் பரமபதியின திலககண முணாத்கிய தெ
னவறிக (௭0)

முதற்கூத்திர முடிநதது

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

முசல்விருத்ததகிலே சித்தருவென்று உபக்கிரமித்தது, ம
த்யே அறுபததெட்டுவிருத்தம பராமர்சமபண்ணி, மேலநத ப
ராமர்சநதிலேவநத ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை
இவைகளைல்லாம் உபசாரமல்ல தியல்பல்ல, கேவல சுதத சை
தந்யமாததிரமே சிவஸ்வரூபம்; தத்ஸனைதிமாசுதிரதகிலே
பஞ்சகருதயமுண்டாவதென்று உபசம்ஹராம் பண்ணுகின்றது.

சிவனுருவல்லன் - அநநதேஸ்வர ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர
காலருத்திர விஷ்ணு பிரம்ஹாதிரமூர்த்திகளைத் தனது சமவா

ய சத்தித்துவாரா அதிஷ்டித நின்றுகொண்டு சிவனுரூபியும
 ல்லன்,— அருமலல்லன் - சததாவஸ்தையிலே அகனையாகிய
 சிதசததி முர்த்திமாஸூக நினறதுகொண்டு சிவன்அருபியு மல
 லன்,—சித்திதிரூ டசித்தமல்லன் - சித்தாகிய ரஸ்வரசமவா
 ய சத்தியானது, ததவமும அசித்தாகிய பிந்தமூர்ததியுமாகி
 க கூடினவிடத்திலே, பரபாவருபமாஸூ பருசமநதர தனுவெ
 னைதுகொண்டு, சிதசித்தாதமகமான ரூபாருபியுமல்லன்,—ப
 தமுதற் ரூழில்லக் கொணறும் பண்ணிடு வானுமல்லன் - ப்ரம்
 ஹாவிஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அ
 பிவியகதியாகநினறும் அவர்களபண்ணும் சருஷ்டி ஸ்திதி சம்
 ஹார திரோபாவ அனுககிரஹமாகிய சரியைகளைப் பண்ணினவ
 னுமல்லன்,—சுவமுதல யோசந தரிபவனல்லன் - தவமாகிய
 அணிமா தயஷ்டாங்கயோக சாதீனையை முனிகளபொருட்டுத்
 தாருசெய்தகாட்டிய ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை வேறறநினறும்
 அநத ஸாதலீக குணததை யுடையவனுமல்லன்,—போகந் தரிப்
 பவனல்லன் - உமாமஹேஸ்வரனை வேறறநினறும் அநத ராஜஸ
 குணததையுடையவனு மல்லன், சமஹாரததைபண்ணுங் காலரு
 தரனை வேறற நினறும் அநத தாமஸகுணததை யுடையவனு
 மல்லன். “ அகிலகரோதீதி காத்தா” எனனும் வயுதபத்தியால்
 கர்த்தா வென்பது சிவனுக்கெப்படி கூடுமெனலில்?—தானே
 யிவைபெறவிசைநது மொன்று மிசைநதிடா வியல்பினுனே -
 தனது சன்னிதிமாதரத்திலே தானே ஆனமாககளுடைய போ
 கமோக்ஷார்த்தமான சருஷ்டியாதி பஞ்ச க்ருத்தியங்களும்
 பொருந்தும், தொழில் குண மிசைசை வெறுப்புவிகார மொன்
 று மல்லாத சத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமே ஸ்வபாவமாக வுடை
 யவன் என நினைபொருள்.

௭௩௬ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவஞானபொருளோடு முலமிககப்படா நென்று செப்பு
கின்றார்.

சிவனுரு வருவு மல்லன - சிவன சத்தியுருவ நென்று முத
ற் சாதித்தலால், மாயாசரீர வருவனன்று, சத்தியருவனென்
று முகறசாதித்தலால், மாயாவருவனன்று, — சித்திவேடசித்
துமல்லன - சிவனசத்தி யுருவனென்று சாதித்தலால், ஆன்மவ
ரு சடவரு வன்று, — பவமுதறெழுழிங்களொன்றும பண்ணிடு
வானுமல்லன - சுகநடபலக்ஷணசநநிதிமாத்நிரததால், விகா
தி வீரவாமல் சிருட்டியாதி பஞ்சகிராத்திய காததாவென்று சா
தித்தலால், குலாலாதிபோற சரீர கரசரணத்தினாலே சிருட்
டி முதற் சிருத்தியங்ளைப் பண்ணுகிறவ னன்று, — தவமுதல்
யோக டோகந சரிப்பவனல்லன - ஸ்ரீகண்ட தேக தேகியாய்
சனகாதிசுருகுத் தபாபிரயம் யோகாபிரயம கவுரிகல்யாண
ம் இவைகளைப் பண்ணுவனென்று சாதித்தலால் தவம் யோ
கம்போகங்கள் தாளுட்பண்ணுகிறவனன்று, — தானே - சிவன்ரு
னே, — இவைபெறவிடையெது மொன்று மியைந்திடாவிடயல்பி
னானே - முனசொன்ன முறைமையினாலே சிருஷ்டி முதற் சிரு
த்தியங்கள் பண்ணப்பொருந்தியும் பொருந்திடா வியற்கைய
னருளே.

சிவநானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டுக் கூறிப் போக்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொருபலக்ண மெனப்படுக தனனுண்மை இவற்றின வேறும். அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படுமென்பதாம்.

இகளுனே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரன் இகதக்கிருத்திய ங்களைச் செய்யுமிடத்து உருபமாயிருந்த செய்வனோ, அருபமாயிருந்த செய்வனோ, என்ற மாணுக்களை கோக்கி; மேலருளிச் செய்கூர்.

சிவனரு வருவமல்லன் - சிவன் முயற்கோடுப்போலக் காணப்படாத வருபமுமல்லன், பிரபஞ்சத்திலுண்டான வடிவுகள் போல் அதுவிதவென்று சுட்டி யறியப்பட்ட உருபமுமல்லன்,—சுத்தினோ டசுத்தமல்லன் - சேதனமும் அசனோ டசேதனமுமான பிரபஞ்சமுமல்லன்;—பவமுதல் தொழில்களொன்றும் பண்ணி வானுமல்லன் - சிருட்டிமுதலாக வுண்டான கிருத்தியங்களெல்லாம் ஒன்றுஞ் செய்வானுமல்லன்,— தவமுதலியோகபோகக் தரிப்பவ னல்லன் - தவசமுதலாக வுண்டாகப்பட்ட யோகங்களையுங் கன்மத்துக் கீடாக வுண்டாகப்பட்ட போகங்களையு மிவை யிரண்டையுந் தானேசெய்து அறுப

விக்கிறவனு மல்லன். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா
ந தானல்லவாய் நினரால், இவை காரியப்படுவ தெப்படியென்
னில்?—தானே யிவைபெற விசைந்தமொன்று மிசைந்திடா
வியல்பினுனே - முன்கொல்லப்பட்டவை யொன்று மல்லாத
சங்காரகர்த்தாத் தானே சிருட்டிமுதலானவை யெல்லாந் த
னதாகக் கூடிநின்று செய்கைச் செய்தேயு மிவையொன்றுட்
னுங் கூடாமல் தோய்வற நிற்கிற வுண்மையை யுடையவன்.

தானே யிவைபெற விசைந்து மொன்றுமிசைந்திடா வி
யல்பினுனே எனறதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானபோதம் “ஒன்
றலா வொன்றா லுளதாகி நின்றவா, ரென்றலா வொன்றில
வை யீராத-லொன்றலா, லீரேமுதலசனி லீறலா வொன்றுபல
வாதே தொழும்பாகு மங்கு” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம-க—கு, ரு-வது, வெண்பா.

இதனாற் சொல்லியது உருவும் அருவும் சித்தம் அசித்த
ம் சிருட்டிமுதலான கருத்தியங்களும் போக மோட்சங்களும்
ஆன்மாக்களுக்கொழிந்து தனதில்லாத சங்காரகர்த்தா இவை
யெல்லாந் தானாகி நின்று காரியப்படுதற்குச் செய்தேயும், இ
வையொன்றினுந் தாககற நிற்பனென்னு முரைமை அறிவி
த்தது.

ஆகையால் பிரபஞ்சம் சங்காரகர்த்தாவின் வசமாய் நிற்
கையிலுலே பிரபஞ்சத்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவே முதலென்
னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் தேவாரம் “வேதமுதல்வன் முத
லாய்வினங்கும் வையமேத்தப்படா மெய்யுலகத் தவிரேத்த
ல்செய்யப், பூமுதல்வன் முதலேமுதலாய்ப் பொலிந்தருத

ஞெலி மாலைபென்றே கலிக்கோவை சொலவே என்றும்” திரு
வாசகம் “கொள்ளேனபுரந்தரன மாலயன்வாழ்வு குடிகெ
டினு; நள்ளேனினதடி யாரோடல்லால்நர கம்புகினு, மெள்ளே
ன்றிருநூ ளாலேயிருக்கப் பெறினிறைவா, வுள்ளேனபிறதெ
ய்வ மூன்னை யல்லாலெங்க னுத்தமனே” எனறும், திருக்களிற்
றுப்படியார் ‘இனறிச் சமயத்தி னல்லதமற் றேழையுடன,
ஒன்றுசொல்லிமன்றத்தூண் ணினறவா—நின்றுங்கே, யங்கமு
யிரபெறவே பாடு மடியவர்க, ளெங்குமிலை கண்டா யிது’ எ
ன்னுமதுங் கண்டுகொள்க’.

திருக்களிற்றுப்படியார் - சுரு-வது செ.

‘ஞானமே யானபோது’ என்ற திருவிருத்தமுதல், சிவ
னரு வருவுமல்லன்’ என்ற திருவிருத்த மீளுகவும் சேஷன்.

‘ஒருவனே டொருகதி’ என்ற திருவிருத்தத்தக்கு
வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

முதற்குத்திர முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுரு வருவுமல்லன் - சிவபிரா னுருவு மருவுமல்லாதவ
—சித்திலேட சித்தமல்லன்—சித்த மசித்தமல்லாகவன்,—
முகற் றெழில்களொன்றும் பண்ணிடுவானுமல்லன் - சிருப்
தலிய வைந் தொழில்கள் செய்வானுமல்லாதவன்,— தவமுத
யோக போகத் தரிப்பவ னல்லன் - தவமுதலியயோகவடிவ
கரள்வானு மல்லாதவன்,—தானேயிவைபெற விடையத்துமி-

எசு0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஈண்டுக்கூறிப்போந்தவை யனைத்து முகல்வனுக்குத் தடத்தலக் கணமாகலின்,—ஒன்றுமியைந்திடா வியல்பினானே - சொரூபலக்கண மெனப்படுந் தன்னுண்மையிவரறின் வேறும். அஃதுண்மை யதிகாரத்துப் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குச் சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

 க—சூ, கூ - அ, முடிந்தது.

—0—

 முதற் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—

“ஆதிசனிவெழுபது”

என்ற முதற் சூத்திரம்

எழுபதும்

முடிந்தது.

பாயிர முடபட சூத்திரம் - கா.

—0—

உ

சிவமயம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயறமிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபகஷம் உ-சூத்திரம்.

மறைஞான தேசிகர்

சிவாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

வெளானபோதயநரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சர்வதாரி (ஸ்) வைகாசி மீ'

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ்

உ—ருத்திரத்திற்கு

உரையாசிரிப்பர்கள் எடுத்தககாட்டிய

பிரமாண நூல்கள்.

மறைஞானதேசிகர்.

—ॐ—

சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சிந்தியம	கிரணம்
சிதகாந்த சாரசங்க்ரஹம்	சித்தகாந்தசாராவளி
வாதனோத்தரம்	பாரதம்
தேவாரம்-திருஞானசம்பந்தர்	பரார்த்தம்
„ சுந்தரமூர்த்தி	மகங்கம்
தெய்வப்புலவர்குறள	இருபாவிருபஃது
சாரபுநூலார் திருவருட்பயன	நிஸ்வாசம்
பார்க்கைய	சுப்ரபேதம்
ஸ்வாயம்புவம்	விஸ்வசாரோத்தரம்
வாயவய சங்கைய	தொல்காப்பியம்
காரணம்	வாதுளம்
காமிகம்	சாரதாதிவகம்
சாவசுரோத்ரசாரசங்க்ரஹம்	சிவப்பிரகாசம்
காந்தம்	வாதுளசுத்தாங்க்யை
சுதருத்ரசங்க்யை	இரதநதரயம்
தந்த்ரசாரம்	மகுடம்
சிதம்பர மஹான்யியம்	காலோத்தரம்

சு

சிவதனமோத்தரம்	சுத்தாக் க்யை
பௌஷ்டகரம்	சௌந்தராயலகரி
மருகேந்தரம்	சாவஞானோத்தரம்
சுபாஷிதம்	ஸ்வசசுந்தவைரவம்
பதிபசுபாசுப பநுவல் உரை	

ஆ. சரு.

சிவாக்ரயோகியா.

—0—

சிவஞானபோதம் - சமஸ்கிருதம் அமர சிம்லம்	சிரணம்
,, தமிழ்	ஸவாயமபுவம்
தேவிகாலோத்தரம்	மருகேந்தரம்
தேவாரம்	சாவஞானோத்தரம்
சிவதாமோத்தரம்	சதவப்பிரகாசம் - சமஸ்கிருதம்
பௌஷ்டகரம்	நீஸ்ரவாசுகாரிகை
காமிகம்	வா. தளம்
காமபுராணம் - சிவகிதை	ஞானோத்தரம்
பாரதம்	சிவப்பிரகாசம்
வீஸ்வசாரோத்தரம்	
பூஜாஸதவம்	

ஆ. உக.

ஞானப்பிரகாசர்.

—0—

பரங்க்யை	பாரமேஸ்வரம்
மருகேந்தரம்	சுகந்தியம்
ரௌரவவிருத்தி	வீஸ்வசாரதாக்யம்
மதங்கம்	மோக்ஷகாரிகை

ஆ. சி.

நிரம்பவழகியர்.

— 0 —

சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
பரபகூடம்	தத்தவவிராகம்
காளகதிபநகாதி	சங்குறபநிராகரணம்
திருக்களிறுபபடியார	

ஆ. எ

சிவஞானசிந்தியார் சுபகூட

உ—சூ, இ அதிகரணம்.

— 0000 —

க—உலகெலாமாசி வேற யுடனாமாய	எசுக
உ—அலகிலாவுயிராகா கணமத தானையின	எஎஉ
ஈ—அமாநதுசெல்லத தலைவனாய்	க0உ0
ச—இவரறினறணமை தனகுகெயதலினறித நா னே நிலவுசிரமலனாகி ஒளியாயோங்கி நி னநன னீங்காடுதங்கும்	கஉகந கஉஎந
ஒழிபு	

இவ்வதிகரணப் பகுப்புகள், சிவஞான போதம் மெய்கண்ட தேவா வராத்திகத்திற கேறபகூடறப்பட்டன ஆதலால் உரைகளில் விடுபட்டுள்ளவைகளையும், பேசப்படுவன வற்றையும் அதற்கிணங்கச் சரிசெய்தக கொள்க.

அதிகரணத்திற்கு உகாரண விருத்தத் தொகை.

உ—சூ, விருத்தம்	க
” க அதி	உ
” உ ”	சஎ
” ஈ ”	உஉ
” ச ”	எ
” ஒழிபு	கஎ
	—
	ஆ. எ கக

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷ

விஷயகுசிகை

— 0 —

உ—சூ த் திர ம்

அத்வித இலககணம்.

உ—சூ க-வ து) அதிகாரணம்.

இலக் செய்யுள்

கருத்த

பக்கம்.

கம

க உலகெலா

சிவன்றன தாக்கணையா லா
னமாககளை வேறற நட
தது முறைமை

(சி) உ-சூ, கக-செ-கருத்தம்,
அவதறிற்கு மதககோட்பா
டுகளும், மறுப்பு வகுக்கி
னறது (சூ)இக்கருத்திற்கு
ஆகமங்களினகோட்பாடு.

(சிவ) சிவம்- சததி - பதி என்
பதினபொருள்.

எசக

உ ஞனறென

மாயாவாதிரை மறுத்தது

(நி) உ-சூ, உ-ந-வெ, கருத்து

எடுநி

ந உருவொடு

பிரமம் ஆனமாக்களைக் கலந
து நின்றதாயினும் வேறும்

(சிவ)இவையிரண்டும் பேத அபே
த பேதாபேதவாத மறுப்பு.

(நி) உ-சூ, க-ஈ- வெ, கருத்து

எசுநி

உ—சூ, உ-வ து, அதிகாணம்.

ச	இருவினையின்ப இரண்டற நிற்குவ கர்தநா இருவினைப் பயனகளைக கொடுக்குமுறைமை (நி) உ-சூ, டு-வெ-கருத்த.	
	இ. தவரை-ச-செ, மாயாவாதிமறுப்பு	எஎஉ
சூ	இருவினையெனனை இனப தனபநதர ஒருவ வில்லை, ஆஃத்யல்பு எ னனும் ஸோகாயதன	எஎஅ
கூ	தன்வியல் ,, மறுப்பு	எஎஉ
எ	இமமையின பொருடேடி அனுபவீசும திம்மைப்பய னொழிய ம றுமைப்பயனில்லை	எஅஅ
அ	இருவினைச்செய ,, (செ) இவை ச-செ, உலோகாயகா	
க	பேரிழ மதமறுத்த இருவினைசாதி, தல் பேறு முதலிய ஆறும ஆனமா அனுபவீசும் (ம) 'இருவினை' மூ	எகா
க௦	உடற்செயல் கனம் பிரவாகாஹி யென் றதற் குதாரணம்.	எகரு
கக	முற்செயல் உடலெடுத்தத திரிகரவனு க் காகாமியமேறுதல்	அ)க
கஉ	மேலைக்கு கன் மட்டிசெகுமாறு (நி) 'இரு வினை' முதல் இ. தவரை உலகாயதன்	அ)கஉ
கஊ	இதமகித இசாக்த மிவைஎன்பதும் அ னைச் சிவன்கொடுப்பதம்	அ)கஊ
கச	இறைவ கன்மீ நானேவரும் அதைக்	

கொடுக்க வொருவனே
 ணடாமெனடதை மறுத்தல்

	(ம-நி) பட்டாசாரி மறுப்பு	
	(ஞா) மீமாஞ்சுனமறுப்பு	அஉரு
கரு நிககிரக	நிககிர காறுககிரக விபரம்	அஉக
கௌ தகதைதாய	ஷெ உதாரணம (சிவ) இவை	
	ச-செ, மீமாஞ்சுகா மறுப்பு	அஉரு
கள செயல்களே	மீ மாஞ்சுகன உமதுகரதகா	
	காம பலனைக கொடுக்க	
	வேணடுக்தில்லை எனடவ	
	னை மறுத்தல் (ம-சி-ஞா)	
	மீமாஞ்சுகன மறுப்பு	அருள
கஅ செய்க்கிடு	,,	அசுக
கக திர விட	,,	
	(நி) மீமாஞ்சுகனை மறுத்தது	அசுக
உ) செய்தவா	செய்த கனமககானேகெட	
	டுப்பலத்தைக கொடுக்கு	
	மெனறவனை மறுத்தல்	அருக
உக தானஞ்செய்	காததா கனமகததுக கீடாகப	
	'பலன கொடுப்பா(நி) இறை	
	வனிங்கு'என ததுமதல்இத	
	வரைபட்டாசாரிபனமறுப்பு அருக	
உஉ உலகு-ல	,,	
	(நி) மீமாம்சன மறுப்பு சிவஞா	
	னபோதம உ-ஞா, ச-வெ, கருத்து அசுக	
உரு ஒழுக்க	ஆனமாககளுக கொழுக்கமு	
	தலிய நறசெயல்களால்அ	
	ர னறுககிரகஞ்செய்தல்.	அசுக
உச மனமது நினைய	சிவனை வழிபட புத்திமூத்	
	தி புண்டென்பது	அருளி

உரு யாதொரு	சிவன முத்தி கொடுக்கவே ணடுவ திலலை எமது புரு டோத்தமனே எனபடை மறுதகல (ம-நி) பாஞ்ச ராதநிரிமறுப்பு (சி-ஞா - சிவ)பு,மசுதகெயவங்களை மறுததல்	அஅஅ
உக இவகுநாரு	மேலகற் குதாரண மிடடு ணாததல	அஅக
உள காணபவன	விருப்ப மில்லாச சிவன ஆ னமாகக னிடததுக சிரு பையுடையன ஆதலாபசி வனைவழிபடுக	அகஉ
உஅ நாபரரு	சிவனை வழிபடும விபரம	அகௌ
உக அரண்டி	அன்புள்ளாரா சிரடபு, அஃ திலலார்க கஃசினைமையும் (சிவ) மீமாஞ்சகன மறுப்பு (நி) 'ஒழுக்கம்' எனபதமுதல இத ஆணையும் சிவபுண்ணியமகூ-று	க0உ
௩0 மறைக	வேதசிவாகமங்களின வழி நின்றே ரடையும பலனும் அஃதில்லார்க குமமநரக தனபமும்	க0க
௩க ஆணையா	சிவசததி நடத்தமதற் கு தாரணம	ககக
௩உ அரசனுஞ்	சிவ ஞானமாககளிநுவினைப் பலததைத துப்பித தண ககிரகஞ செய்தற குதா ரணம்	ககஅ
௩௩ அருளிஞ	இராசாவைப்போல் சிவனு ககும் பட்சபாத மிலலை	

வைத்தியனைப்போல்மல்கோ
பைத்திராப்பன (சி)வைத்திய
நாதனசிவனஎன்பதற்குப்பொருள் கஉசு

௩௪ மருத்துவ

சிவவாககியப்படி கடப்பா
ர் கடவாதோக ரூதார
ணம்

கஉசு

௩௫ மண்ணுளே

ஆனமாககள கனமம் அறுப
வித்தததொலையாவிடக்
துத் தீர்ககப்படா எனப
தற் குதாரணம் (நி)காப
ரம்'எனறதமுதல் இதுவ
ரை சிஷ்யனுக்குச்சொன்னது ௩௩௫

௩௬ பூகலு

கனமம்புசிததுச் சரீரமபோ
னபி னனுபவிப்பதன் விப
ரம் (நி) பட்டரசாரி மறு
ப்பு சிவஞான போதம்
உ-சு, அ-வெ, கருத்து (௩௩௮-௯)

௩௭ உடல்விடா

ஆனமா தன்மா தன்மத்து
க் கீடாகஜலிக்கும

௩௪௫

௩௮ பன்னக

சரீரமெடுப்பதற் குதாரணம்

(சிவ)இருவினைமுதல் இ தவணா-௩௬-செ-ம, இருவி
னையின்பதன்பத்து'எனனுச்ச-வது-செ, கருத்து இக
னுப்பகுப்புகளாங்காங்கு இவருரையில்வகதிருப்பதை
க் கண்டுகொளக (நி) மாயாவாதி மறுப்பு, சிவஞான
போதம் உ-சு, க-வெ, கருத்து

௩௫௦

௩௯ தன்மமோ

கனம விலக்கணக் கூறுதல் (சி) கர்
மம்=கன்மம் என்பதன் தாதுப்பொருள்(சிவ) கா
னமியம்-காமியமென்பதாய் மருவிற்று(நி) உலகா

யகன் மறுப்பு

கருடு

ச0 இருவினையநாதி கனமமாயையிலடங்கிச் சிரு
ஷ்டிகாலத்திற் புத்தியை
டடைகதுக் காரியப்படும்

(சிவ) 'அரண்நாணையினமர்ந்துசெல்ல' என்பது
முடிந்தது முடிந்ததல் இவ்விரண்டு செய்
யுளும் இருவினையின சொரூபம் (நி) கனம மா
றிப்பிறக்குமென்று உலகாயதனை மறுத்தல்.
இவ்விரண்டுசெய்யுள் கன்மத்தின காரணம்

ககசு

சக சங்கமஞ பட்டாசாரிய னசுகமாறாதெ
ன அச்சுமாறுமென்பது.

ககக

சஉ நரர்களாய்

”

ககடு

சங வண்டிக்

அச்சுமரறியுடலெடுசகு மென்ப
து கனமமகாரணமென்பது

ககஅ

சச அகலியை

”

ககஉ

சடு செப்பினும்

”

(சிவ) இவ-டு-செ, மீமாஞ்சுகரி லொருசாராரா
மறுத்தத 'தானபலபேதங் காட்டி' என
மேற்கூறியதைச் சாதித்தல்

ககசு

சசு அவ்வவ

அதை ஒருகர்தகாகாரியப்படுத்தி
மென்பது (நி) சிவஞானபோ
தர் உ-சூ, சு-வெ, கருத்து (கக0-க)

சஎ மாறியிவ

துலவுடலைச் சூக்குமங் கொண
மிண்டாககுவன (நி) 'சங்கமம்'
என்பது முதல் இதுவரை எ-

செ, பட்டாசாரியனை மறுத்தல்

ககசு

சஅ சூக்குமங்

புத்த நீ சொன்ன துலத்தி
ர்க்க காரணம் சூக்கும
வுடல்

க000

கூக விதிப்படி	கனமத்துக கீடாகவுண்டா மெனறவனை மறுததல்	க00௭
கூ௫ னுலமா	ஆனமா இச்சரீர மெடுக்கக் குதருமமே காரணமோ யெனறதற்கு மாயை மு த லொன்றுக கொன்று காரணம குண்டல் சா வோபாதானம	க0௧௫

உ—கூ, கூ - வது; அதிகாரணம்.

கூ௧ அரன விதி	சிவன நறுவாதிக்கைக கொடுப்ப து சீவாகள மோக்ஷமடை ய (நி) 'சூகருமம்' எனபது முதல் இதுவரை புத்தன. 'இருவினை' எனபதுமுதல் இ துவரை செ'- சது-உ-ம், கன் மமல காரணகாரியம் (க0௧௧—௨)	
கூ௨ எழுமுடல்	மாயா காரியம் மலங்களைப் போககுமெனபது (நி) ஐக்கியவாதி மறுப்பு	க0௨௬
கூ௩ நித்தமா	மாயை இலக்கணம்	(க0௩0—௧)
கூ௪ மாயையிற்	மாயையிற்றேற்றிய காலமு தலிய தததவங்களின் றேற்றமும காலததவவி யாபாரமும	(க0௩௫—௧)
கூ௫ நியதியின	நியதிகலையின காரியப்பாடும் கலையிறறேற்றிய விததை யின் காரியப்பாடும	க0௩௫
கூ௬ விச்சையி	வித்யாததவத்தில் இராகக் தோணதிக காரியப்படுவ	

	தம் புருடதத்வமும்	க௦கூஉ
	(ம)இசசெய்யுட்குச்சார்புநூ லரா கூறிய ஆகம பேதம கூ-று	
	(ச) ஆனமாவிரகம புருஷ தத்துவத்திற்கு முள்ள பேதம்	
௫௭ வருவகுண	பிரதிருதி குணங்களா கோற் றமும் காரியப்பாடும	
௫௮ சித்தமா	(ச) பலமதங்களின கோட்பாடு மேல் சித்தம புத்தியினது தோற்றமும்காரியப்பாடும	க௦௭௮ க௦௯௦
௫௯ ஆங்காரம்	ஆங்காரத்தின தோற்றமும் தன்காரியமும் அதுபடும பாசுபாடும	க௦௯௭
௬௦ மனமது தைச த	மனதினரோற்றமும் காரிய ப்பாடும இந்நிரியங்களை தோற்றமும்	க௧௧௫
௬௧ நட்செவி	ஞானேந்திரியமும் மதனவி டயமும்	க௧௨௭
௬௨ வாககொடு	கனமேந்திரியமும்மதனரொழி லும்	க௧௩௫
௬௩ வாயாதி	கருவிகள் ஆனமாவிறகுப் ப தம்	க௧௪௧
௬௪ ஒசைநற்	தனமாத்திரைகாரியமும் புரி யட்டசமும்	க௧௪௫
௬௫ சாற்றிய	பூததோற்றமும் மதனகுண மும் நிலையும்	க௧௫௧
௬௬ இரகசர ௬௭ மணபுண	பூதங்காரியப்படு முறைமை பூதவடிவுநிறம அக்கரமுறை மை	க௧௬௭ க௧௭௭

கூடி குறிகள்	பூதங்கட்கடையாளமும் அதி தேவகையும்(நி) 'எழுமுட ல்' எனறதுமுதல்இதுவரை அசுத்தமாயா காரணகாரியம் ககஎசு	
கூக சுத்த	தத்வ-நூ-சுததாதி இருவி தமெனறும் சிததசத்தின வீவேகமும்	ககஅடு
எ0 ஐதசுத்த	சுத்தம் மிசீரமஅசுத்தம் மூவ கையும் காண்டம் மூவித மும்	ககஅடு
எக தத்துவரூப	தத்துவசப்தம் பதிமுதலிய பொருளிடத்தனடாம்	கககஉ
எஉ தத்துவமெண்மு	தத்துவ ஒரிகக முறைமை உ—சூ, ச - வது, அதிகாரணம்.	கஉ0ச
எங மொயதரு	உலகாயதன முதலாயினாக்கு ம் உடசமயமாகிய பாசுபத முதலாயினார்க்கும் அடையு ம்ததவ மீதெனறு வரையறு ததல்(சிவ) புறசசமயம-எ இல் பாடாண வாசுத்திற்கு ம் பேதவாதத்திற்கும் வேற் றுமை சிறிதே யாதல் பற்றி- சு-என்பதது (நி) இவை று செ, ஆனமாககள் கனமம பு சிக்கைக்குத்தத்துவ - நூ- உ-ம், பலபிரகாரமாய் நிற்கும்	கஉகஊ
எஃ சிவஞ்சத்தி நா	பரமசிவன நவவித திருமே னி கொள்வன	கஉஊஉ

கரு

எடு சத்தியாய்	* சத்தி யொன்றே காரியப் பாட்டாற் பலவாயிற்று	கஉசுந
எஃ சத்திரா னாத	சத்தி சிவத்திற்கும் பேத மில்லை	கஉருௌ
எஎ சிவஞ்சத்தி ன	சிவசத்தியினது சீருஷ்டி	கஉருச
எஅ தனுசரண	தத்துவஞானி யிலக்கணம்	கஉசுந
எஃ எல்லா மாய்	ஆனமாககட கிப்படி தத்து வகளைக கூட்டிக காரிய ப்படுத தம நெக்காரணத தாலெனினில்? கனமகூந யம் பிறநது மலம்போக	கஉசுஅ

உ.சூ. ஒழிபு.

அ) ஒன்றதா	ஆணவிலககணம் (நி) 'எழுமு டல்' எனற விருதத்தில் 'மா சைய கொடுமலமொழிப்பன்'எ ன்ற பதகதிறகு உரை இதவ ரைவநது முடிநதது	கஉஎந
அக மலமென	மே லைகசவாதியும் பாசுபதி யு! ஆணவமல மென்ப தொன்றில்லை மாயையே யுள்ள தெனபதனை ம றுந தானவ முண்டென பது	கஉஅஉ
அஉ மாயையே	மே லதற்குத்திருஷ்டாநதம்	கஉஅஎ
அந பரிதியை	„	கஉகக
அச போதகாரிய	„	கஉகரு
அடு புருடன	„	கநூ

அகீ மும்மல	மும்மல பஞ்சமல காரிடப்பாடு	கந்அ
அள் மாயின	மாயேயம திரோதாயிவின	
	உணாகதுதல	கந்அசு
அடி மலமாயை	பஞ்சமலகரு—ன ஆனமா	
	அவததையுறுயது	கந்அசு
அக அ னடசரு	மேயேமுயகையோனியுடப	
	டட நாலவகைத தோற	
	ற முரைத்தது	கந்அ
க0 நராபயி	மேயுதன்ற சிரடபுடைய மா	
	னு—ாதோறற முரைததல	கந்அசு
கக வாழ்வென	மானுடா சிவபூஜாதியால	
	மோசூதமடைவா	கந்அ
கஉ மானுட	சிவபூஜாடுகோச செயும்	
	மானுடின்சிறப்பும ஆஃ	
	துடையரலலதாரி நிழிபும	கந்அ
கங கருவின	பாக்ககரிலையானார கருதி	
	சிவபிரானை வழிபடுக	கந்அ
கச ஒருபு	கருவிகரண திகள நிலையா	
	மையை உவமானத தாலு	
	ணாகதல	(கந்அ—க)
கரு அரிசனம	போகதுடண முணாததல	கசருக
கசு பினத்தின	சிவபிரானை வழிபட்டுப பிழைத	
	தலசெயுங்கன(ரி) 'அண்டச	
	ம' எனபதமுகல் இதுவரை-	
	அ-உம, சிவஞானபோதம-க0-	
	செ,கருத்த	கசருக

இரண்டாளு குத்திரச செய்யுளின் கருத்து முற்றிநக.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூட

உ—சூ த் திர ச் செ ய யு ள க ரா தி.

ப—செ.

ப—செ.

	அ	இருவினையினப	எளஉ ச
தகலிபை	கடிஉ சச	(உ—சூ, உ—அ)	
அண்டசூ	கநநூ மக	இருவினையெனை	எளஅ தி
அரசனூ	கசஅ நஉ	இறைய	அஉநி கச
அரண்டி	காஉ உக		உ
அரணவீதி	கௌர ரூக	உடல்விடா	கசநி நள
(உ—சூ, ந—அ)		உடற்செயல்	அாக கௌ
அரிசனம	கசநிக் க	உருவொதி	எசுநி ந
அருளிண	கஉச நந	உலகூடல்	அசுஉ உஉ
அவ்வவ	ககக சச	உலகெலா	எசுக க
	ஆ	(உ—சூ, க—அ.)	
ஆங்காரம்	ககௌ ரூக		எ
ஆணையா	ககந நக	எல்லாமாய்	கஉசஅ எக
	இ	எழுமுடல்	கௌசு ரூஉ
இங்குராஞ	அஅசு உச		ஐ
இசமகித	அகக கந	ஐத்தசுதத	ககஅநி எௌ
இம்மையின	எஅஎ எ		ஓ
இரத்தர	கககௌ கக	ஒருபுல	கநநிக கச
இருவினைச்செய	ககௌ அ	ஒழுக்க	அசுக உந
இருவினையகாதி	ககச சௌ	ஒணறதா	கஉஎந அ

மகாமுகோபநித்யாய, டாக்டர்

நிலை நாயகி...

கடி

	(உ—சூ, ஒழிப்பு)		
ஒனறென	எடுடு உ	செய்க்கீடு	அசக கடி
		செய்தவா	அடுக உடு
	உ		த
ஓசைநம்	ககசடு கூசு	தத துவமென்மூ	கஉடு எஉ
	க	தத துவருப	கககஉ எச
கருவீனு	கநசஎ கநு	தநகைதாய்	அநநு கசு
	கா	தனுகரண	கஉசநு எஅ
காணபவன	அகஉ உஎ	தனமமோ	கடுடு நக
	சூ	தனனியல்	எஅஉ கூ
சூழிகள்	ககஎசு கூஅ		தா
	ச	தாபரடு	அகஎ உஅ
சங்கமந	கஎக சக	தானஞ்செய்	அடுசு உச
சத்திதானூக	கஉடு எசு		தி
சத்தியாய்	கஉசநு எடு	திரவிய	அசசு கக
	சா		தூ
சாழ்நிய	ககடுக கூடு	தூலமா	சடுகசு டூ
	சி		ந
சித்தமா	கடுகூ டூஅ	நரர்களாய்	கஎடு சஉ
சிவஞ்சத்தினன்	கஉடுசு எஎ	நரர்பயி	கநநுசு கடு
சிவஞ்சத்தினாத	கஉநஉ எசு	நறசெவி	ககஉஎ கூக
	சு		நி
சுத்த	ககஅடு கூக	நிககிரக	அஉக கடு
	சூ	நித்தமா	கடுக 'நு
சூக்குமங்	கடுக சஅ	நியதிபின	கடுடு கடு
	செ		ப
செய்பினாய்	ககசு சடு	பரிதிபைய	கஉகக அநு
செயல்களே	அநுஎ கஎ	பண்ணக	கடுடு நஅ

கக

	பி		மாறியிவ்	ககக	சுள
பிணத்தினை	கசடுக	கக	மாணுட	கநசந	கஉ
	பு			மு	
புருடன	கநஃ	அடு	மும்மல	கநஃ	அக
	பு		முச்செயல்	அக	கக
புகடு	கநக	நக		மே	
	பே		மேலைக்கு	அகஉ	கஉ
பேறிழ	எகடு	க		மொ	
	போ		மொய்தரு	கஉக	எந
போதகாரிய	கஉகடு	அச	(உ—கூ, ச—அ,)		
	ம			யா	
மண்ணுளே	கநடு	நடு	யாதொரு	அஅ	உடு
மண்புன	ககக	க		வ	
மருத்தவ	கஉக	நச	வண்டிக	கஎஅ	சந
மலமாயை	கநஉக	அஅ	வருவகுண	கௌஅ	டுஎ
மலமென	கஉஅஉ	அக		வா	
மனமதுநினைய	அஎடு	உச	வாக்கொடு	ககநடு	கஉ
மனமதுகைசத	கககடு	கௌ	வாயாறு	ககசக	கந
மறைக	கௌ	நடு	வாழ்வெணு	கநநஅ	கக
	மா			வி	
மாரையிற்	கௌக	நச	விச்சையி	கௌக	டுக
மாரையின	கநகச	அஎ	விதிப்படி	கௌ	சக
மாரையே	கஉஅஎ	அஉ			

செய்யுளகராதி முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம்.

—ॐ—

மறைஞானநேசிகர் உரை.

—ॐ—

மேலித தலைசூத்திர மெய்நுகலிற்றே வெனின
அச் சிவனறன தாககிணையா லானமாகக
ளாசசித்த விருவினைக தீடாகப
பிரபஞ்சத்தனக ணினறு நடத்து
முறைமை யுணர்த்துத்
னுதலிறறு.

உலகெலா மாஹிவேறா யுடனுமா யொளியாயோ
ங்கி, யலகிலா வுபிர்கர்கன்மத் தானேயி னமர்ந்துசெ
ல்லத், தலைவனா யிவயினானமை தனககெய்த சி
னயித்தானே, நிலவுதி மமலகுதி நின்றன லீங்காடுத
குகும். (க)

(இ-எ) உலகெ பிரபஞ்சமெல்லாந தானேயா யவையிற்
லாமாகி வே றுக்கு வேறுமாயிருப்பன. பிரபஞ்சமெல்லா
றா யுடனுமா மவனேயாளுனென்று சொல்லிப பினையு
பொளியா யோ மத்துடன் கூடாகிருப்பனென்ற தெப்படி
ங்கி யலகிலா வு பென்னில்? சடசித்துக்களுக்கே வேறாயிருக்
யிர்கள் கன்மத் கீனும் வ்யாத்கியினாலே யநன்னியமாய்; அ

எசுட சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

தானையினமர்ந் வனபினனாபின்னெனனி? சமணர்மதம்
 துசெல்ல போனநிறணி தனடைகூடா ததலால்
 ஞானப்பிரகாசமா யளவிறந்த வானமாக்க
 கடத்தவகனமததுககீடாகசசிவனதுகிரி
 யாசத்திபொருந்நிடதத

தலைவராய் அவனருனே யெல்லாக கிருத்திபங்களுக
 குஙகாததராய்

இவற்றினறன இவ்வானமாக்க ஞானு சுகதுககங்கட
 மைநனககெய் நகணணிகழதலினறி
 தலினறி

தானேநிலவு இவனுக்கு மலமில்லாதவ ஞானையாற்ச
 சீரமலலுகி த்ததனுவாகிய சிறப்பினைப் பொருநகி

நினறனவீங் அனுவக் கனுவாய மகத்துக்கு மகத்தா
 காநெங்கும் ய்நிற்றினுந தனககொரு போக்குவரவின்றி
 யேபுரணராய் நிறபன ஏ - று

ஏகாரமதேற்றம்.

இதற்குச் சிவஞானபோதத்துஞ் சிந்தியததுமறிக. (க)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் சிவன தமமுடைய சமவாயசத்தியாலே ப்ரபஞ்
 சோற்பத்தியைப் பண்ணுவரென்பதம, சிவஜீவர்களுடைய அ
 பேதபாவமும, பாசத்ரயமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களி
 னுடைய லக்ஷணங்களையும், தத்வதாதவிகங்களி னுடைய லக்ஷ
 ணங்களையும் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சிவஞானபோத மூலகுத்ராளு குணமாக அந்
 வயம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுஈ

இவ்விடத்தில் சிவன்வேறாயுடனாமாயல்கிலாவுயிர்கள் கணமத்தானையினால்கொலாமாகி யமர்ந்தசெல்லத் தலைவனாயிவற்றினறணமை தனக்கெய்தலினறித தானேநிலவுசீரமலனாகி யொளியாயோங்கி நீங்காநெங்கு நினறணன

ஸமல நிர்மலசையினாலே சிவனும் உலகெலாம்-ஆனமாக்களும் பேசுமுமாப் வயாப்தியினாலும் சிதருபசையினாலும் பேதமற்றதுமாய, எண்ணிரந்த ஆனமாககளுடைய கணமாறுகுணமாகத் தனது சமவேதசத்தியினால் மாயையைக் கோபிப்பித்ததுத் தனக்கருணிகளை சமவாயசத்தியாறு சூதமாவெண்டாகி ஸ்திதி காலமெல்லாம் ப்ரபஞ்சத்திருந்து ப்ரளயகாலத்திலேயொடுங்கும்படிக்குத் தானதடஸ்த காததாவுமாய், இவ்வாறிக ப்ரபஞ்சத்தடனே பிறிவறநின்று ஆனமாககளுடையகர்த்தருதவ போகதருவாசிகளும் மாயையினுடைய ஸமகோசவி காசங்களுமாய், கார்யங்களுடைய உதபத்தி ஸ்திதி நாசங்களுந் தனக்கினறி, அதாநிய ஸ்வபாவமாக அழகுபெற்ற நிர்மலனாகி ஸ்வ பரகாசனாக காலதேச வஸ்துககளினாலே அபரிசின்னனாகி நீக்கமற் றெங்கு நினறணன.

தடி-கூடு ஸிய ஐரநவொயெ — கூடுலு வுடாவி
தொநநடு; கூடா கடு-ந-லாரத; | கடுரா கி
லுண்டுகி வ-லலா ஐயா ஸிவெதயெகி ||

இதற்கு மெய்கண்டதேவ சிவாசார்யர் சொன்னவுதாரணம்.— “அரக்கொடுசேர்த்தி யண்தகவககற்பீபா, லுருக்கியுடங்கியைநது நின்றும் - பிரிப்பின்றித, தானேயுலகாநதமியே னுளம்புஞ்சல், யானேவுலகெனபவினது”

மேற்பதப்பொருள்.

வேராய் - அநாதியே சிவனு மானமாவும் உபாதியினாலே
 பேதமுமாய்,—உடனாய்-ஸ்வரூப வ்யாப்தியினாலே பேதமத் து
 மாய்,—அலகிலாடியாகள கணமதது - எண்ணிறநகி ஆனமாக்க
 களுடைய காமாதுருணமாக,— ஆணையின - தனதுசமவாயசத்
 தியினாலே,—உலகெலாமாகி - எல்லா லோகங்களுமாய்,—அ
 மாநது - நிலைபெற்று நின்று,—செல்ல - லபததையடைய,—ந
 லைவனாய் - காதநாவாய், எல்லாலோகங்களையு முண்டாககி
 ஸாபிதது அழிக்கக்ககந்ததாவென்றுகூறாது, எல்லா லோகங்
 களுமாயநின்று ஒடுங்குவென்று பரபருசுததையே காதநாவா
 க்சொன்னது சிவனுடைய காராயோனமுகியாயிருக்கிற சக்தி
 ஸம்போகத்தினாலே பரபருசுங்காரியப்பட்டு நின்றுமழியும்; அ
 தர்குசசிவன தடஸ்கனென்பதனால்,— தானேநிலவுசீரமலகு
 கி-அந்த அநந்தகேஸ்வராதிபள சிவனால் அமலரானதுபோலச்
 சிவனுமொருத்தரால் நிாமமலனாகாமல் அநாதியே ஸவபாவநி
 ராமமலனென்றது,— ஒளிபாய்-ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கை,—
 ஒங்கி - பிரதை பிரகாசபிசகை ஈஸ்வரனுடைய ஸமவாயசத்
 தி ப்ரபருசாது ஸூகையாய் அபினையாயிருக்கையினாலும் ஈ
 ஸ்வர நிமித்தமாயிருக்கும் சதசத்திமானக ளபினைமாதை
 யாலே பரபருசும ஈஸ்வரனை அபினைநிமித்ததோபாதான மா
 கவுடையது ஈஸ்வர நிமித்தகாரணமென்றும் சததாசததமா
 பைகள் உபாதானமென்றுரு சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில்
 அபினை நிமித்ததோபாதான மென்றது விரோதமென்னில்? இ
 து விரோதமில்லை, புதரனுடைய தேவததிவே மாங்கசாதிகளு
 கரு மாதாவினுடைய சோணித முபாதானமும், அஸ்திக்குப்பி
 தாவினுடைய வீர்ய முபாதானமும் ஆகானத்திரில பிதா கர்
 த்காவுமாயிருக்க உபாதானகையைக்கூறும்ல் பிதாவை நிமித்
 தனென்றதுபோல ஜகததிற்கு ஈஸ்வரனை உபாதானமென்றது

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுரு

பர்கானமான கர்தருத்வததினிலே நிமிததனென்றது ஜட
மாதியமாயையும் சித்தாதிகிய ராய்வரசததிபு மிளிதமானப
டியினிலே பாபஞ்ச சித்திதாசாரமாய் நினதநெனவறிக.

§ இவற்றின நனமை தனககெயகலினை இவ்வாறிக்தப்
பிரபஞ்சததுடனே பிதிவறநின்று ஆனமாககருடைய சுதகசுர
முடைததா பிருககையு மாயையுடைய சவகோசவிரிவுகளு மா
யாகாரியங்களுடைய வுறபததி திதிநாசங்களுந தனககினி, —
நீவகாதெங்கு நினநனன - நீசகமற வெயவிடததும் ஜடசிக
துககளதோறு நினநனன

§ இவவ்வய பதப்பொருள் பிரதிகளி ல விடடிருப்பதை
சரிசெயதுக கொளக.

தடி—கூ லெவிகாவொத ரொ — யுதாமி லாஹம்
லிரஜம்உலாமி யாவந்தி லாநபாநபுஹலெவகாநீகி ||
வகுஜாலுவெவ — விஸாநீகம் லாதத ருநகுதீஸ
லிகி .

தேவாரததிலும் “எல்லாவுலகமு மாளுநீயே” என
றும் ‘இருநிலனாய, எ - ம, திருவாசகத்திலும் “வானுக” எ-ம.
“நினைப்பற நினைததா லீயலாற்பிதிதமறநினைமை” எ-ம. இவ்
வாறு ஆகமபுராணவகளிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் ப
ருவாகசம்மதியுண்டு

சுவனும் ஆனமாககளும வஸ்துபேசுமுமாய் வ்யாப்தியி
னிலே அபேதமுமெனததனால் சமபகதம் சமவாயமோ, சம்
போக சமவாயமோவெனனிஸ்? அதுசுசசத்தியேயாம்.

சம்போகமெனனிஸ்? அந் சசமபோகம ஜகயமோ! அஜக்
யமோ?

ஐநயமாகில் ஆந்யசாகாமஜநயமோ உபயகாமஜநயமோ, ஸம்யோக ஜநயமோ? இருவருமசீததம விபுவுமாக்கையால் அந யாதாகர்ம ஜநயமும் உபயகாம ஜநயமும்சுடாது ஆகையால் சமயோச ஜநயமாயிருவிற சமயோசத்திறகும் உதபத்தியில் லை ஆகையால் ஆந்ய சமயோசத்திறகு நீதயவிகாரிதவம வரு மெனிலவாராது

யயாபதியானது வைஷ்டிக யயாப்தி மெனறம ஓபச் யேஷிக யயாபதயெனறம இருககை

ஆதிசே வைஷ்டிக யயாபதிபாஸது-கடாதிசாவமுாதச தரவயங்கலையும் ஆசாசம யயாபித்திருககை

ஓபசயேஷிக யயாபதியானது-பாலினகெய்போலவர், பமுததில மதுரயபோலவர், எள்ளிலெண்ணெய்போலவும், அரணியிலசங்கபோலவும் இருககை

இவவீடது ஆனமாவுருசிவனும் சைசநயமும் விபுவுமா கையால் யயாபதிய யயாபகபாவம ஓபசயேஷிககே! இது ஆராதியும் நீரா முமாகையால் இதனூலவிகாரிதவமில்லை. இந தசயபககரு சிவனெனறம சீவனெனறம பேதருசொல்லவுப பெறமுப பிரிதகபபடாமலு மிருககையிலுலே, தாதாமயமென று யபவநிறிதகபபடும இவையிற்றின விஸதாரம சித்ததாதநி ரணயததில நீருதிதேகாம கனடுகொடக

இநக விருதக மேல் கொணனூற்றைகது விருதகத்திற்கு முலநகராராகையால் இத்தகுப பதபரயோஜநவ கூறவேண று! உவைவருமாறு —

லகெலாமாசிக-

பரபருசம 'வஸதுவாகி யுதபத்தியு ளளதல்ல பராநதி எ - ம, விவ ராதவாத நீராசாராதகமாக

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எச'எ

- வேறாய்- சிவாதவைத நிராஸாராததமாக
உடனுமாய- சிவனாகும் ஜீவனுசுகும் அநயாதர
பேசுநு சொல்லும் நயாயவைசே
பிகாசி நிராசாராததமாக
- ஒளியாயோங்கி- ஸ்வ பரபயிரகாச ஸ்வருபனென்ற
துஇதுகாதநாகுணவானுமஸாவ
யவமுமென்னும்பாசுசராதர பாசவாதி நிராஸாராததக
மாக
- ஆசுலா யிரகல- டகாணமவாத நிராஸாராததமாக
கனரத்தது- லோகாயதமத நிராஸாராததமாகவு
ப, ஸநசரசய ஸவஷமயதோஷநி
ராஸாராததமாகவும,—
- ஆசுயின்- மாயாததி மல்லத சிவனுசுகு சம
வாயசத்தி மில்லையென்னும் பா
ட்ட பாஸ்சரமதா நிராஸாராததமாக
- அமாகது- ஜகத்திற்கு உரபதநியுணி ஸநா
யியலல, கூணத்திலே நாசமெ
ன்னு சொல்லும்பெளத்தமத நிராஸாராததமாக
- செல்லதசலைவாய ஜகத்திற்கு நாச மில்லை, ஆனமாகசுரு
டைய காமத்தினுலே சேவேந
திரியாதிக ஞ்ணடா மொழிநது இனையுண்டாசகுவா னெருக
ராததாவு மில்லையென மீமாசசுக மத நிராசாராததமாக.
- சேஷபத பரயோஜந முதலே சொல்லப்பட்டது.

எசுஅ சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருவா வருமாறு.

—0—

முதற் சூத்திரத்திற் சிருட்டி நிதிசங்கார இருத்திய கர்த்தா சிவனென்றறிவித்ததனால், மேல்துககிரக காதகாவென்றறிவிக்கப் போகின்றபடியால், இப்போது திரோபாவ காததியு காதகாவென்ப துரைககினரார்.

சிவன் உலகெல்லாமாக - சித்தித பிரபஞ்ச கெல்லாந் தானாகி, பிரமநானே அருஞான கலுஷித அவ்வேகத்தினால், சத்கியப் பிரபஞ்சமாயத கோன்றி, விவேகத்தினால் சத்கியப் பிரமமொன்றுமாயே சேஷிகரு மெனனும் விவாதத வேதாநசியோ நீ? அதுவன்றிப் பிரமநானே சத்கியப் பிரசஞ்சமாய்ப் பரிணமித்த தந் தானூயிருகருமெனனும் பரிணதவேதாந் தியோ நீனென? நாமிருவகை வேதாநதியுமன்று சைவசித்தாநதிபென்று சாறறுகினரா,—

வேராய் - சித்தித பிரபஞ்சத்துக கெல்லாம் பொருளினால் வேறறுமையாய், அனால் கைபாயிகாதிக்கள போலப் பேதவா தியோ நீரெனன்ப பேசுகினரா,—

உடனுமாய் - அசித பிரபஞ்சத்துக கெல்லாந் சித்தித பொருட் சொருபத்தினாலே வேறறுமையாய் வியாததியினாலே யுள்ளடக்கி வேற்றுமையற்றுப் பொருள மாத்திர ஸ்வருபத்தினாலேயும் வேற்றுமையற்றுத் கோற்றி, சித்திதபிரபஞ்சத்துக கெல்லாம் வேற்றுச் சித்ததானாலும் சித்தருபப் பொருள மாத்திர ஸ்வருபத்தினாலேயும் ஒத்தவியாத்தியினாலேயும் வேற்றுமையற்று முற்றுமொத்தது,—

ஒளியாயோங்கி-வியோமவியாபித் கோத்திரத்திலுரைத்தபடி மலமுதற்பாசம் பாசவாசனை விஷயதாகக கிரியாசா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எச்சு

ஆகக் கிரியாசத்தி யக்கினி, அதற்கனனிய வஸ்துப் பிரகாச ஞா
னசாதக ஞானசத்தி யக்கினிப் பிரகாசப் பெருககுடையலு
ய் —

அல்கிலாயியர்கள் - அளவிற்றத் வானமாக்கள்,—

கனமதகாணையி னமானதுசெல்ல-அவரவாபண்ணின நல்
வினை திவினைககேறப் விதிநிஷேதப் பிரபோதிகையா யிருக்கி
னற தனதாஞ்ஞா சத்தியினாலே நல்லபொல்லாத போககியப்
பொருள்களி லமிழந்தி யதனாலுண்டான சுகதுக்கமோகங்க
ளையதுபவித்துச் சமஸாரம பண்ணப்பண்ணி,—

தலைவரூப் - சிவன சுவயம் அபினன நிமிதகோபாதான
ங் கேவலமுபாகானமென்று மாயாசடஸ்ததந்த்ர டரியவசித ப
ரிணதி படிசகுப குருசிஷ்டி வாதங்கட கிடகுகொடாத நிமித்
தகாரண மாத்திரக சூதிக காததாவாகி,—

அவற்றினறன்மை - அநத வானமாககளது சுகதுக்கமோ
கங்கள்,—

தனககெய்தவினதி - பிரப்பிறப் பின்றி யுட்பிரிந் துடனாய்
நினரூலும் தனககருபவிககப்படு மவைகளனதி,—

தானேநிலவுசிரமலலாகி-ஸ்வயம்பிரகாசசத்தி ஸ்வபாவ நி
னமலலாய்,—

நினறன னீங்காடுதென்றும் - எங்கும்வியாபித் தொருகா
லத்துமிடைவிடாதிருந்தான.

ஆகையால், நிரூபாநிகானம சீவோபயஸ்வரூப மொத்த சி
த்துரூபமேசினமூலமன்று, பின்னேதோ வொன்றென்றுஞ் செ
ப்புவதன்று, நையாயிகன் முதலோர்க்குப்போலச் சடரூபமா
ய்ப்போம் சினமூலமென்பதும் ஏதோவொன்றென்பதுரு சித்
துக்காணுமெனினில்? அநவத்தைவரும். ஆதலால், சித்துரூபநதா

னே சிவநரூபனானும வேகாநதிகடகுப்போலச் சினமாத்திர மன்று பிண்ணை தாவொவறெண்ணும அநிவசநீயமு மன்ற மாகில “தத்பநங்கி ரபிஸதிதம்” என்றுசுவாகமரு செடபியதச தயிபம திருசயமன்று அதிரசயமு மன்றென்று கொலலி மெல்லத் திருக்கு ரூபத்ததைக காணபித்தது பராக்கமைய மிரு கேர்திரவரளிவே

“சிதநரூபமாதம் நோரூபம தருக்கிரிபாகுணலக்ஷிதம், ஞா கநரூப ஸபதஸ்பாபி ஸ்வரூபம தருக்கிரிபாதிகம், சைகனயம் தருக்கிரிபாரூப ததஸதயாதம் நீசாவதா, சாவஸ்சய நோமுக தொ ஸரூபதேஸாவ நோமுகம், அதாநாதி மலோபேதஸ ஸ கவகருத் ஸாவவீத சிவ”

என்று வசன யிருக்கையால், நோபகாரிப திருசய திருக் குரூப திருக்கதா திராகு ரூபச சுவதிராகுரூப ஸவரூப சச்சிபானந்த ஸவரூபத்தவ ஸாவகாத்திருத்தவ சிவத்தவ சிவத்தவையகரூப திருபாநிகானமசிவோபயபதிரூபகு சாவா பேசுமாறானும, அக்கணிகருத் தாகப பிரகாசப்போ லிருவர் சகு மொனறுககொன்று டரிசிபாமலொபப விருவருசகும சவ ரூபலக்ஷணநதானே தடதத் லக்ஷணமன்று, அருகுத்தவ அகர் ததருத்தவ லக்ஷணபாச சடதடஸ்தத்திலும பாசோபாதிக கி ளுசிஞுருத்தவ கிஞ்சித் காத்திருத்தவ போத்திருத்தவ லக்ஷ ணபசுத்தவ சடதடஸ்தத்திலும, அவவிரு பதி ஸவரூபமில்லா னுமபால், ஜாலால் “கிஞ்சிஞுருத்தவநக்காரணத்”எனனும வ சனத்தினால், கிஞ்சிஞுருத்தவ கிஞ்சித் காத்திருத்தவ போக திருத்தவம அருகுத்தவம அகாதகிருத்தவவகளை ஓன பாதிவகளைணப சிறிபாது,கிஞ்சிஞுருத்தவ கிஞ்சிநகாததிரு த்தவம போகதருத்தவம் அருகுத்தவ அகாத திருத்தவ மியை போலே சரவருகுத்தவம சாவகர்த திருத்தவ யிரவா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எடுக

டு மெளபாதிக்களே' தடஸ்தலக்ஷணம் ஸ்வரூபலக்ஷணம
 னறு, சிவமாத்ஸிரமே ஸ்வரூபலக்ஷணமென்று வேதாத, விப
 வகார சோராக்ளாய, பிரஷ்டசித்தாத விபவகாராக்ளாய,
 னைவசித்தாத விபாபாக்ளாய இருக்குஞ் ச்றிதுபெயர்
 சொல்லிபது ஆரம்போய்தது + சமாயிறறு

திருமபவிவாகள சிவனுக்கு மாணமாயுக்கும. என்னுக்கு
 மெனெனப்பகும பழதற்கும ரசத்தகும போல ஒருபசு
 ஸேஷிக் விபாத்ஸிரமே விபாபிய விபாபக பாவக அது
 மகாதி சமபோதம்; அதுவேமுதறிபென்று சொல்லிபது மபா
 டிபே போயிறறு ஆகாசாதி மழாத்ஸிரமே, சமசமய, தகில் ச
 திரவிடத்தி லொத்தது விழுக்கக்ஷணெனிக் கொண்டு டொ
 னறு தட்டாதிருக்கண்பெரல தட்டாதிருக்கு மாணமாய், திருப
 திகாணம சிவங்குள சமசமயத்திற சாவபராத்தங்குளி லொ
 துவிழாறு விழாறு ஒன்றெனறு தட்டாமலொன்றெ
 றிருக்குமிடத கொண்டுள்ள திருபுவிடா துடபுறமெனறு
 கொத்திருத்தலால, அந்த ஆனம சிவங்குளக்கு சமபோக சம
 வாய விபாபிய விபாபக பாவசமயாத முத்தசமபத்தங்குளி
 ட்டா; சாதிருசிய சாதிசம்பத்த மொன்று'ம சாதாதிகமா
 ய்க் கொண்டு சமபூசிடம ரௌரவவிருத்திக காரருமடபுயே
 சொனறு.

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

முத்த சூத்திரத்தின ஈறுமாகிமருவிடுமெனறதன்கட ப
 மும் அவாய்க்ஷணை நிரப்புத்குப் புனருந்பவமாமாறுணர்த்து

முகததானே ஆண்டிலகிற்கு நிமிததகாரணஞ்சிய பதியுண்மை
 கரு அளவை கூறியவாசிரியா, காரணமாதற் பொதுமையான
 இயைபுடைய ஏனைத் துணைகாரண முதற்காரணங்களா துணை
 மைசகு அளவையுந், அவற்றாற காரியப்படுமாறும், இரண்டாரு
 சூத்திரத்திற் கூறுகின்றா

மேற கூறிப்போக சிவன, புனருற்பவம் செய்யுங்கால்
 உயிராசனிடத்து உடலுயிர கண்ணருகக னறிவொளிபோற பிறி
 வருமத துவிகராய், அவவவயியாகளினவழி நிற்பதாகிய சத்திரூப
 மாகியும், தனதானையான வரும் இருவினைககேற்ப அவவயிர்க
 ள ஐதொழிலிந்பட்டுச் செல்லுவகால அவவைதொழின
 டாததுவகாகிய பதிநுபமாசியுந், அதகன்மைகளின் வேறாய்
 அவற்றோடுக தாதானமியமாய் எவவிடததாதானே சொயம்
 பிரகாசநுபமாமியல்புடையனா நின்பனென்பதாம்

ஆகாதிமுதத சித்தருவாகிய முகல்வன, ஒனநினுதோய்
 வினறித சானே சொயம்பிரகாசமாய் நிறகுந தன்னுண்மையி
 ற சிவமெனவும, உகெலாமாகி வேறாயுடனாய் அவவாறுயிர்க
 ளினவழி நிற்குந தனமையிற் சத்தியெனவும, தாதானமியத்தா
 னிருதிந்பட்டு பினஐதொழிற் செய்யுநதனமையிற் பதியென
 ப் பெயாபெற்று நிற்பனெனனூரு சிவாகமநூற நுணிபுணாதது
 வார் இவவாறு பகுத்தோதினூ

ரா னிலக மெனறது உயிராகீர்.

ஒளியெனறது சத்தியை

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொகரும்

நீங்காமை தாதானமியம்

இச்செய்யுள் முகனூலிரண்டாரு சூத்திரம்போல காற்கூ
 ற்றதாமாறு கண்டுகொளக.

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். எடுக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் எல்லா மொன்றென்று வேகஞ்சொல்லுகச் செய்
தே நீ ஒரு ஆனமாவுண்டென்று சொல்லுவானென்றை மா
யாவாதிபை நோக்கி மறுததருளிச்செய்குறா.

உலகெலா மாகி-அவ னவ ளதுவென்று சுட்டப்பட்ட பி
ரவஞ்சும காத்தாத தானையாய நிறகுமென்று வேதஞ்சொ
ன்ன தொழிந்த ஆனமாவிலைக காத்தா வொருவனுமே யுள
னதென்று சொன்ன கல்லவாம,—வேறாய - இத்தபிரபஞ்சத்
துடனே கூடிநிற்கச் செய்தேயு மிவையிற்றுசகு வேறுமாகி,—
உடனுமாய் - இப்படிவேறாய் நிறகச்செய்தே பித்ததற்கரிது
மாகி,—ஒளியா யோங்கி - மிகுத்த பிரகாசமுமாகி எல்லா
ம் பரப்பிரமமென்றாய், புண்ணியபாவங்கள் பரப்பிரமத்
துககு வேண்டுவதில்லைபென்று அவனை மறுததருளிச்செய்கி
றா,—அலகிலா வுயிர்கள்கணமத தானையி னமர்கதுசெல்ல-எ
ண்ணிறந்த வானமாக்கள தன்னுடைய வாககினையிலே கனம
த்துக கிடாகப பொருநதிநடகக—தலைவனுப் - தானே எல்
லாததுக்கும நாயகனுப், பரிபூரணஹயிருக்கிற வான்மாலை ஒ
ருததன காரிப்படுத்திடு னென்றதென நமபும் பட்டா
சாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்குறார்.—இவற்றின் தன்மை த
னககெய்தலினதி - மாறிப் பிரந்துவருகிற தோற்றமு மீறும்
ஆனமாககளுக கொழிந்து அநதமுறைமை தனக்குப் பொருந
துவதினதி எங்கும் நீககமற நிறைந்து நிற்குமென்று சாத்தி
ரஞ் சொல்லுகச்சிதே தோற்றமற வுண்டென்று சொல்லுவா
னென்ற மாயாவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்குறார்.—தானே
நிலவுசி ரமலனாகி நின்றன னீங்காதெங்கும் - கர்த்தாத் தர

னே சுறப்புப் பொருகதப்பட்ட மலாதீதனுமாய் தனக்கொரு போகருவரத்தினறியே எயவிடத்தம விட்டு நீவகாமல் நிற டன.

இஃனூறசொல்லி பறு காத்தா இயவானமாதகா பலவுக் தானேபாய் நிற்பெனனறும், இயவானமாதகளுககு இருவினை யவனுடைய வாணியில நிறகுமெனறு முறையடி பறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாலு.

— 0 —

(மேற்கூறிப்போரத சிவன புனருறபவரு செய்யுங்காலை) உலகு - உயிரகளித்தது, — எல்லாமாகி - கலப்பினுலுடலுயிர போல அவவுயிரகனேயாய், — வேறூப-பொருட்டனமையான கணணருக்கனபோல அவறறின வேறுமாய், — உடனூ ராய-உயிராக் குயிராதறணமையாற கண்ணூளி யானம பேசமபோல உடனூமாம, — ஒங்கியொளிபாய் - அவவுயிரகளின் வுறிநிறப தாகிய சூசூரமரகியும், — ஆணையின் - தனதானபாண வரும், — கனமத்து - இருவினைக்கேற்ப, — அலகிலாவுயிரகள் - எண்ணிறதஅவவுயிரகள், — அரைந்துசெல்ல - ஐதெதாழிவி தப்பட சிச செல்லுங்கால், — தலைவனும்-அவவைதெதாழி னடத்துவதாகிய பதிருபமரகியும், — இவறறின தனமை தனக்கெய்த வினறி - அத்தனமைகளின் வேறூப, — நீவகாடுசங்கும் - அவ தமேறூடுத தாகானமியமாய் எயவிடத்தம, — தானேகிலவுசீர மலனுகி நின்றனன - தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனறு நிற்பெனன்பதாம.

இச்செய்யு முகனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற் ததாமாலு கண்டுகொளக

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேல் மாயவாதிபை மறுத் தணாததுகூர்.

ஒன்றென மறைகளொலா முரைந்நிடவுபிர்க
 ளொனயி, நினனை னொனறுபானமை நிகழ்த்துவ தெ
 ளனையெனனி, னன்றவை பதி நானொன்றென மறை
 யுமக கரங்கடோறுகு, சென்றிதி மகரமபோல நினந
 னா சிவனுஞ்சேநீத. (உ)

(இ-அ) ஒன்றெ இருகருமுதலிப வேதங்களுள்லாம பிர
 ண மறைக மமொன்றுமெ பென்று சொல்ல நீரியவிட
 ளெல்லா மு ம தானமாக்கள பவொன்று சிவனொருவ
 ராததீட வுயிர னொன்று மிரண்டாகி நினருனொன்று சொ
 களொன்றி நின லுயதெனனைபெனனிவ ?
 தன்னென்று ப
 னமை நிகழ்த்து
 வ தெனனை பெ
 னனிவ

அன்றவை ப இடபிரபஞ்ச கர்த்தா வொருவனென்று
 தீதா னொன்றெ வேதங்கள சொல்லியதுகாண, சீவானமா
 ன நறையும் வையும பரமானாவையு மொரு பொருளொ
 னறதென்று : அஃகெத்தனமைத் தெனவில் ட
 அக கரங்க அகரவயிரொன்றாயிருக்கவு மெப்படிப்ப
 டோறுகு சென ல மெய்கடோறுக கூடிநின ததனை நடத்து
 நிதி மகரமபோ மதுபோல

ல

உயிர நடத்தவேண்டிமேர மெய்யே நடவாதோவெனிஷ்?

என்கு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

“உடன்மே லுயிர்வந் தொனறுவ தியல்பே” எனவும், “மெய்த் வித்தியலா” எனனு மிலககணததா லறிக.

நின்றனன சி ஆனமாத தனககெனன வொரு பிரவிர்த் வனுஞ்சோந்தே தி யில்லாமையா லந்த வானமாககளைச சி வனதிடடித்துககொண்டு பிரபஞ்சகாரியத் தைச செயவிப்பன. ஏ-று.

உயிரொழுத துடலாகா உடலெழுத் துயிராகாவாதலா வி ரணடுங் கூடிபே காரிப்பட்டவேணு மெனவறிக.

உமமை எதிரது சழீஇய வெச்சம்

இகற்றகுச சித்தநாத சாரசங்கிரகததும் வாதுளோத்தர த்த மறிக

“அகரமுதலானை யணியாப்ப நூரானை-வினைப்பற நறுப் பாரே” என்றா திருஞானசம்பததப் பிளனையாரா. “அகரமுத லெழுத்தாகி நின்றாய் சொல்லே” என்றா சுந்தரப்பெருமானா யனார். “அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதிபகவன முதற்றேயுல கு” என்றா தெய்வப் புலவா “அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங் கு-நிகரிலிதை நிறகு நிறைந்த” என்றா சார்புநூலாரா. (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

‘அலகிலாவயிர்க ளுடனுமாய் நின்றனன’ எனபதற்கு ஏகர் னமவாதி பண்ணுரு சங்கையை அருவதித்தத் தூவித்தல்.

ஒன்றெனமறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிரகனொன்றி நி ன்றனனென நுபனமை நிகமுத துவகெனை பெனனில் - வேத வகளிலே ஆனமாகக ளேகமேபென்று சொல்லுகையிலுவே அநேக ஆன்மாககளிடங்களிலுஞ் சிவ லொருவனே பிழிவறநின்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எடுள்

முன்னென்றும், ஆனமாககளை யநேகமாகக் கூறியதென்னையோ வெனில்?—அந்நவை பதிதாடுனநென நறையும்—வேதங்கள ஓனநென்று சொன்னது ஜீவானமாககளையன்று, பின்னையே தென்னில்? ஜீவானமாககளுக்கூப பதிபாகிய பரமானமா வையே ஓனநென்றுசொல்லும். ஆகில் ஜீவானமாவும்பரமா னமாவும் பேதமாயிற்று,வேதத்தில் அதவைதமென்ற வாகயத திற்கு விரோதமெனவில்? வாராது பரஸததத்துக்கனரோபர திஷ்டை முள்ளுவது, ஆகையால் ஜீவானமாவும் பரமானமா வும் வஸ்துவிலே பேதமும் வயாபதியிலு லபேதமு மாகை யால் அதவைதமென்றது. அதெவ்வாடுனனில்?— அக்கரங்க டோறுகு சென்றிடும்கரம்போல நினநனை சிவனுஞ்சோநகே- நாற்பத்தொன்ப தக்கரங்கடோறுகு அகரஞ்செறிந்த உயிரா ய நினநதுபோல, அநேக ஜீவானமாககளை தோறுகு சிவன பி றிவறச செறிந்த பரமானமாவாக நினரூன மெய்யெழுத்த து முப்பத்தநாலிலும் அகாரம் ப்ராணனாக நினநதொக்கும், உயி ரொழுத்துக்களிலே அகாரம் பிராணனாக நினநதெவ்வாடுன னில்? அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதினைந்தெழுத் தும் விகிருதியாய் நின்றது. இதிலுடைய லக்ஷணம் அளவை ப தினமுணரூம விருத்தத்தில் ஆகம நிருபணத்தில் வர்ணோக ப ததியிலே சொன்னோம்; கண்டிக்கொள்க. இது பொழிப்புரை.

மேல் அகலம் வருமாறு.

அநேக ஆனமாகக ளுனடென்ற தெதனாலே அறியப்பட ிம்; ப்ரத்யக்ஷத்தினாலும் அநுமானத்தினாலும் மல்லவோவெ னனில்? ப்ரத்யக்ஷத்தினாலும் அநுமானத்தினாலும் ஆகமத்தி னாலும் அநேகாஃம் சித்தம்.

அதெப்படிபெனவில் “ப்ரத்யேக மஹமஸ்திய எங்கிற

பரதட்சு முண்டாகையினால் பரதட்சுடம் மேலும் ஜநக மரண வகை பேதமாகக் காலகையினால் ஆனமாகக் ளநகமே

அதனது ஜநகநாசகுகா தேயததிற கொழிநது ஆன மாவிற் கில்லையெனில்? அபபடியல்ல ஆனமாவிற் கே லிவக சரீரத்தடனே கூடி ஜநக மரணமுங் காணப்படுகிறது, அன மையமாயிருக்கிற ஸ்தூலசரீர லிவகசரீரத்தினுடைய காரய மாசிய நாதவீகம், இரக ஸ்தூலசரீரத்திற்கே அந்தயதை ஸ்வ கசரீரம் ஆனமாவுடனே ஸ்தூலசாரிபாய காப்பதிலே பதிசிற பொழுதுங் கூடப்பதிறதம், ஸ்தூல தேயததை விட்டுப்போ கிற பொழுதுங் கூடப்போய் மோக்ஷபாயநசமுட அதுவறிக ளையினால், ஆனமாவிற் கும லிவகசரீரத்திற்கும கூடயே ஜந கமரணத்திகள சொல்லப்படும.

லிவகசரீரிபாயிருக்கிற ஆனமாவிற் கு ஜநகமில்லை ஸ்தூல சரீரத்திற்கே ஜநகமெனில்? அநத தேயததிறகு சைதநயமி ல்லாமற் போசயேணும்; அப்போது பிறநத குழநதைககும அநத தேயததிலே சைதநய முண்டாகையினால் சைதநயத் தோடீயே லிவகசரீரத்திற குறபதந். ஜநகாதி பேதவகையு டைய இரதலிவக சரீரமே ஆனமபேதத்திற்கு தேயத.

நிதயலாயிருக்கிற ஆன மாவிற் கு உறபத்திறாசம எப்படிசு கூடுமெனில்? ஸ்தூல சரீரநதிரிபாதிசுரகு சமவாயிகார ணமாய் ஆ மோக்ஷநிதயமாயிருக்கிற லிவகசரீரத்திற குறபத் திறாசங்களை அங்குகிரிகளையினால் ததயஸசினனல யிருக்கிற ஆனமாவிற் கு உறபத்திறாச மங்குகார்ததமே!

அபபடியல்ல, லிவகசரீரமும் ஆ மோக்ஷஸ்தாயியல்ல, அ சததேயெனில்? அதயநதம் ஸதநானது ககன குசமம்போல வுண்டாகாது. எப்பொழுதும சதநானது நாசததையடையா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலககணம். எடுசு

ஆ லுகையால் விவகசீரம் ஆ மோக்ஷஸ்தாயி யானகயினூலே சததது, மோக்ஷந்தா பாயிபானகயினூலே அசததமானபடியா லே சததததாம, ஆுகையால் விவகசீரத்தத குறபத்திரசமு ணடு சதவஸதின்னமாயிருக்கிற வானமாவிற்கு மவவாதே. இப படி பாதி ஆனம நியதமாக விவகசீரமும ஜநநமரணமு முண டாயிருக்கையினூலே ஏகானமவாதப கலபிக்஠தது அதிநினமே!

அதல்ல, மாயாவிலாசமான விவகசீரங்கன அநேகமாகி ஹம் குப்பகலபோதகளுசநாதிக்கயநேகங்களிலே யிருத்தம ஆகா சமொனதே யானதுபோல, ஆனமாவொனதே அநேக சீரங்க னிலு மிருக்குமெனினி? இநச கிருஷ்டாந்தம கூடாது கும் பகலசாங்கசனிலே யிருக்கிற ஆகாசம லசநபராவே யிருக்கும், அநேக விவகசீரங்களிலேயிருக்கிற சைதநயமடபடியல்ல ஒரு காலத்திலேதானே யொருடேயுநிபகு போஜநேசசையும், ஒருவ னுக்கு வழிநடக்கிறததிலே யிசையும், ஒருவனுக்கு நீத்தினாயி லே இசசையும், ஒருவனுக்கு அஞ்ஞானமும, ஒருவனுக்கு ஞான முட, ஒருவனுக்கு வையராயமுட, ஒருவனுக்கு விஷயாசசதியு றாகக சானகையால், ஒருவனுக்கு ஏககாலத்திலே விருத்தநா நாகிருத்தயம கூடாதாகையால், ஆனமா அநேகமென்று சித்தம.

ஆகாச மொனறாயிருக்க சலசகுமபாதி பேதங்களினூலே பேதானதுபோல ஆனமா யொருத்தனுககே விவகசீராதி பேதத்தினூலே பேதமெனினி? அது கூடாது தருஷ்டாநந மாயிருக்கிற ஆகாச மொனறாகையினூலே அதனுடைய பேதம உபாதி பேதத்தினூலே யு ணடாசகல்தென்று சொல்லலாம. இவ விடத்து ஆனமபேதம யுத்தங்களினூலே சித்தமாயிருக்கையினூ லே பேதாசித்திரபை யங்கிகரிககிறது சோபையல்ல. மேலும ஶ்விதயாதி காரியங்களுக்கு ரஸ்வரன் கர்த்தா. அநத ஈஸ்வர

ன விபுவும் நித்ய த்ருப்தனு மாகையால் க்ஷித்யாதி ப்ரபஞ்ச ததைத தமமுடைய போகாததமாக வுண்டாக்கினதல்ல.

அந்த பருகிவ்யாதிகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று போகமாக வுண்டாக்கினு ரெனனிஸ்? அவைகள் ஜடமாகையினால் போகய மாமொழிந்த போகதாவாகாது. ஈஸ்வரன சாவஞ்ஞராகை யால் நிராததமாக உண்டாககார இந்தப பாரிசேஷத்தினு லே ஈஸ்வரனுக்கும் பரபஞ்சத்திற்கும் அகயமாக போகாயதக மாண சரீராதிக்களே யறிக்கிறவர்களான பசுக்கொன்று சித்தம்

ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமான முண்டாயேயல்லேர இந்த பரபஞ்சம ஆனமாக்களுடைய போகாதத மாகவே ணும் ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பரமானமீயில்லே பெனனிஸ்? ப்ரதயக்ஷாமாகக் காணப்பட்ட ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரமானமே ன? அஃதன்று பைத்யோதகோக பரமத்திலே சூர்யகிரணத்தினுலே நாநாவிதமாயிருக்கிற வெயிற்குஞ்சுகள காண்பித்தது போல, அஞ்ஞான வசத்தினுலே தீாகக ப்ரமையாகக் காண்பித்தகே! இவ்வாறு ப்ரதயக்ஷ பரமான மில்லாதபொழுதே ப்ரதயக்ஷத்தை வேறுவாயுடைய அநுமானமும் ப்ரமானமல்ல. பரதயக்ஷாநுமானங்களுக்கு விருத்தமான ஆகமமும் ப்ரமானமல்ல.

அப்படியேன்? ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமானமுண்டு அதெவ்வாறெனனிஸ்? கோடி தவயசமான தாமதரிசந்தினுலே ஸ்தாணுவோ புருஷுனுவென்று சந்தேகிக்கில் இந்தசந்தேகத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற ஸ்தாணுபுருஷர்களைச் சத்யமாக வறிகையினுலே, ப்ரபஞ்ச சத்பாவத்திலே ப்ரதயக்ஷ ப்ரமானமுண்டாகையால், ப்ரதயக்ஷத்தை வேறுவாகவுடைய அநுமானமும் உபயசமமதமான ஆகமும் ப்ரமானம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுக

அந்ந ப்ரத்யக்ஷமும் ரஜ்ஜு சர்ப்பாதிபோலும், சுததிர ஜித பராந்திபோலும், மருமீசி ப்ராந்திபோலும், பரபஞ்ச ப்ராந்தியல்லது பரமாணஞானமல்ல.

அந்நது, அந்ந ரஜ்ஜுவிதகு சர்வசாமய முண்டாகையாலும், பராந்தி வயதிரிசுத ஸதலத்திலே யநாவததாக ஸாபத்தை யறிபவுண்டாகையாலும், ஆரோபயமான சாபமுற அதிஷ்டாநமான ரஜ்ஜுவுற சதபந்பமாக யறிபபடுகையினாலும், ஆரோபயமான பரபஞ்சமும் அதிஷ்டாநமான பரமஹமும் இவையிரண்டும் சித்தமே!

சுதந்ந ரஜிநமபோல பராந்தியினபதுவுங் கூடாது சுததியிலே ஆரோபிதமான ரஜிநத்தை ஸதலாந்தரத்திலே யநாநாகமாகக் காணுதபொழுதிநத பராந்தி கூடாந்துபோலும், பரபஞ்சத்தையும் யநாவததாகக் காணுதபொழுது பரமஹத்திலே பரபஞ்ச ப்ராந்திகூடாது.

மருமீசிகா தநுஷ்டாநதமும் பூமியும் ஞாயமீசியம் சுதயஜலமும் மூண்டுவஸது வுநகானதுபோல, மாயையும் ஸ்வரசத்தியும் பரபஞ்சமும் சித்தி. மேலும் பரபஞ்ச பாவசாதகம் பிரமாணம், ப்ரமாணமோ அபிரமாணமோ, நீய விசாரித்துப்பா

ப்ரபஞ்ச பாவஸாதகம் பரமாண மெனவில்? அநதப்பிரமாணம் பிரபஞ்ச கோடிநிவிஷ்டமாகையால், பரபஞ்ச சைக தேசாங் கிகாரத்தினுலே பரபஞ்சம சித்தம்.

ப்ரபஞ்ச பாவசாதகம் அபிரமாணமெனவில்? ப்ரபஞ்ச பாவசாதக பரமாணபாவாத் சுதாரம் பிரபஞ்சசித்திவி ஆகையால் ஆதமா நானாதவமு மஸததாகிய மாயாகாய ப்ரபஞ்சம் வஸ்துவாதமகமுமாம். இவவிருவகைக்கும் சமமதி வசநங் கள் சிவாக்ரபாவ்யத்திலே யெழுதினோங் கண்டுகொள்க.

சிவனுக்கு ஆனமாக்கள் பின்னமாகையால் ஞேயமாகவே ணும், ஞேயமானபொழுதே பரிசுசினமும் விநாஸ்யமும. இத ணால் சிவன ஆனமாககளை யறிவானெனவில் சாவஞாதவ ஹா னிவரும. இந்த வீரண்டிறகும அவிரோதமான வுணமை குரு முகத்தினு லறியப்படும.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாயு.

—-1—

சிவனு மானமாவரு சமாண சாதியா, பிரமமொனதே! நா ணு சைதந விபயில்லை யென்னுரு சுருதிககுத் தாறபரிய முண ராததுகமுா

ஒவறென மறைகனெல்லா முணாததிட - வேதங்கனெல் லாம பிரம சைதனவிப மொனதே நாணுசைதனவிய மில்லை யென்று சொல்ல,—உயிரகனொன்றி நினறன நென்றுபனமை நிகழத்தவ தெனனெனவில் - சிவன ஆனமாககளுககுள மு ததரிடத்திலே யெவகுமொககச சிவசத்திக கோததூச சிற்சத் தி விளவகுதலால் சாத்ருசிய சமபநத் சமபநதுபாயும், டெத தரிடத்திலே யேகதேசத்திலே சிவசத்திக கொய்வாமற் சிச சத்தி விளவகுதலால், அதுகக்ராகி யாதுககிராக சமபநதமென றுரு சாற்றப்படும, வியங்கிய வியஞ்சக பாவசமபநத்தேடு வயாப்பிய வியாபக பாவசமபநத் சமபநதுபா யிருப்பனென று அநேகாணம வாதியாய் நிரசொன்ன தேதெனவில்?— அன றவை பதிதாரெனறென றறையும் - அநத் வேதங்கள அநாதி சித்த பதிபென்னுங் கர்த்தா வொருவனென்றும், ஆதிசித்த ப திகளும் பசுக்களு மனநத் மென்று முணாகும். அநாதிமுத் த பதி ஆதிமுத்த பதி பசுக்களுககுப் பின்னப் பிரதேசத்திலே

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுங்

யிருப்பனாவென? உதாரம்,—அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிதி ம
 கரம்போல நின்றனன சிவஞ்ஞ சோந்தே - அக்கரங்களுக்கும்
 மகரத்தகருஞ் சமவாய சம்பக்கத்தினாலே தாரானமியம்,—
 அநாதி முதத்தபதிகளும் ஆதிமுத்த பதி பசுக்களுக்கும் முனசொ
 ளனபடி சாதிருசிய சாரசம்பந்தத்தினாலேயும், விவாபயிய
 ாபகபாய சம்பக்கத்தினாலேயும் தாரானமிய மில்லாமையா
 தேசு யமை முறையமை உண்டென்ப த்திக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதத்துள் ஜன்மா வேகனையென்பதற்குப் பரமானமா
 வொருவனே பென்பது தார்பரியமாகலான அதுபற்றி முரணு
 தலினமையான மேல்செய்யுளின் வேறையென்றதுஉம், ஒன்
 றாகிய அகரம் பல்வேறுத்தகுகளின் விரலித்தலை காணப்படு
 தலின் ஒருவனாகிய பரமானமாப் பல்வயிர்களின் விரலித்தற்
 ல் யாவறவமென்னு மாசங்கைக்கு இடமின்மையான், உள்ளு
 மாடென்றதுஉம், அமைவுடையன் வென்பதாம்
 உமமை சிறப்பின்கண் வந்தது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

—0—

வேதம் ஒன்றென்று சொல்லுகச்செய்தே நீர் பல்வாகுச
 சொன்னதென்ன என்ற மாயாவாழியை கோக்கி யருளிச்செய்
 ளுரை.

ஒன்றென் மறைகளெல்லா முரைத்திட வுயிரகனொன்றி
 நின்றன னென்றுபனமை நிகழ்த்துவ தெனையெனின - ப

ரபிரம மொன்றுமே யுள்ளதென்று வேதங்களைல்லாரு சொல்லுகச்செய்தே ஆனமாககளுடனே பொருந்தி அதுவாக நின்றுனென்று பலவாகச் சொல்லுகிறபடி எப்படியென்று நீ சொல்லிவ்—அன்றையை பதிதானென்றென தறையும் - அகாசியே சாதகா யொருத்தென்கிறே வேதஞ்சொன்னதும் தனக்கு ஒபயிலாதவென்றதுகாண. அப்படி வேதமொன்றென்று சொல்லுவானென்னெனில்?—அக்கரங்கடோறுஞ் சென்றிதி மகரம போல நின்றுன சிவனுஞ்சீர்ந்தே - அகரமாகிய வககர மொன்றுமே எல்லா வககரங்களிலுஞ் சென்று பொருந்தி யந்த வககரங்களுக்கெல்லா முயிராயநின்ற தன்மைபோல, டகபதியி னுடைபிழ்ந்துடி. சாவானமாககளுக்கும் பிராணனாய் நிறந்த படியு மிந்த முறைமையென்று வேதஞ்சொல்லும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் “ஒன்றென்ற தொன்றேகா லெனதே பதிபசுயா, மொன்றென்ற நீபாசுத் தேயுள்ளகா-ஒன்றுநின்ற, லககரங்களின்ற மகரயுயிரினதே, லிககரமத் தென்னுமிருக்கு” எனதும், பண்ணையு மோசையும போலப் பழமதுவு, மென்னுஞ்சுவையுமபோ லெங்குமா-மண்ணு, னத்தவிக மாந் லருமறைக ளொன்றென்னு தத்தவிக மென்றையு மாங்கு” எனனதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - கு, உ - ங-வெ

இதனும் சொல்லியது பதிமுத லொன்றென்றும், எல்லா வககரங்களுக்கும் அகாரமுயிரான தன்மைபோல சாவான்மா க்களுக்கும் சிவனே யுயிராய் நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவி த்தது

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எசுடு

சுப்ரமண்யதேசிகரூரை வருமாறு.

—0—

மறைகளெல்லாம் - வேதங்க கொல்லாம், — ஒன்றெனவு
ரைத்திட - ஆனமா யொருவனென அரைத்திடவு, — டயிாக
சொன்றி நின்றனனென்று-உயிரகனோடு கலந் துடனாய்ந்நப
னென்று, — பனமை நிகழ்த்தவ தென்னையெல்லின் - பனரை
சு-அவதுயாதென்னீ— அவை பதிதானென்றெனநதம -
வேதத்தானமா வேகனையென்பாறதுப பரமானமா யொ
ருவனையென்பது தாறபரியமாகலி, — அன்று - அதுபற்றி மு
ரணுதலினையான, மேலேச செய்வின வேறாய்எதநாம், —
அகரபகடோருரு சென்றிடு அகரமபோல - ஒருமுடிய அர
ம பலவெழுத்துகளில் விரவிந்நதல் காணப்படுவது போல, —
சீவனுஞ் சோகது நின்றன - ஒருவனாய்பரமானமா பலவயி
களின் விரவிந்நதல் யாவகனமென்று மாசங்கைகிடமி
மையான உளநு மாபென்றது உமமைவுடைமயன் வென்பாரம

மறைஞானதேசிகா.

அகதப் பிரமம், ஆனமாகக ள்ளேத்தந தாலாய்
க கலகது நின்றதேயாயினு மகதவானா
விதகும வேறும்ந்நரு முறைமையு
ணாததுசீரா.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிரகொடு நின்று
வேறாய், வருவது போலவிச னுயிர்களின் மருவியு
வன், நருமுயி ரவனையாகா வுயிரவை தானுமாகான, வ
ருபவ னிவைதானாயும் வேறுமாய் மன்னினதே. (உ)

(இ-எ) உருவொ தததுவங்களுடனே பொருந்திநிச்சிற வா
 டி சருவியெ னமாவானவ னிவையிற்றைக கூடி. ௩ காரிய
 லலா முயிர ப்படுத்தி நினைகையிலும், இவையிற்றுசகுத
 கொடு நினையே தானுதாரமுமாய் வேறுமாய் நினமுறபோ
 ராய வருவது ல,

போல

ராச னுயிர்சளி சிவனு மிப்படி யானமாககளைப் பொருந்
 ன பருவ்வாழவ திபிருப்பான இருந்தானே யாயினும்,
 ன

தருமுயி ரவ சிவனு மந்த வான்மாவுங் கூடினவிடத்
 னையாகா தந்தவானமாக காத்தரவாக மாட்டாது

உயிரவை தா அந்தக்காதகா யுயிரசளுடனே கூடி யிரு
 னுமாகான கதானேயாயினும், அந்த யுயிரசளுமாகான.

வருபவலிவை சிவ விப்படி யானமாககளுககு வேறுயிரு
 தானுயும் வேறு நதானேயாயினும் வியாதத்யிலுலே யநன
 மாய மனவி நி னியமாய் நிலைபெற்றதுநிற்பன. ௭ - து.

நைதே

ஐதாரம அசைநிலை

இசுதகு வாதுறோதகரம்.

(ஈ)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

சீவசிவர்களுடைய அதவைதததிற்கு உதாரணம்

வருபவ னீசன - ஒருகாலத்தி மெவவிடத்தும் ஆன்மாக்க
 னைப் பிழிவறக்கூடி வருபவளுன ரஸ்வான, —வேறுமாய் மன்
 னிநினதே - ஆனமாககளுடைய காற்றுத்வ போக்த்தருதவாதி
 களுக்கு அந்யமாக ஆனமாக்களிலே நிலைபெற்று நினதே, கன

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௭௬௭

மாறுகுணமான சுகதககபோகங்களைப் புசிப்பிப்பன,—உயிரக
 ளின் மருவியிவைதானாயும் வாழ்வன-முகதானமாககளை வே
 தறககல்குது ஜீவஸவருபந தோனமுதற முனையாக வாழ்வன.
 ஜீவானமாககளுதான மலர் க்கிச சிவனுவாகொன்ன ஆகாதோ
 வெனனி?—சருமுயி ரவனையாகா - சிவனூற் பிரகாசிப்பிகக
 பபட்ட வழிவையுடைய வானமா சிவனே வயாபியாது அநெ
 னபோல வெனனி?—உருவொடு கருவியெல்லா முயிரொகாடு
 நின்று வேறாய வருவ துயிரவைதானு மாகாபோல - தேநேறந
 திரியாகக கரணங்களை ஆனமா தானாக வடிமானம பண்ணி
 ககொண்டு நின்று, அதற்கு அநயமாய வருவது அவ்வாறு கூடி
 நின்ற காலத்தும் தேநேறகிரியாதிக ளானமா வாகாகதுபோ
 ல இவைதானாயும் வேறுமாய் எனற இரண்டிரபையும சிவ
 ன சீவானமாககளு மல்ல அவையிறறுககளுக்கு அநயமுமல்ல
 தாசானமிடமே! எனறது. இருவா கூடியாழத வினபுறுபுண
 ராசசி என்பிதன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவனுக்குமானமாவுக்கு மிப்போத சொல்லிய சம்பந்தத்
 திருவே யொரு பிரகார மத்துவைத மறிவிககப்பட்ட தானு
 ம,வஸதுவிருவே பேதப்படுமென்ப துரைககினுர்.

உயிர - ஆனமா,— உருவொடு கருவியெல்லாங்கொடு நின்
 று - தூலதேக குக்கும தேக பரதேக மிவைகளைகொண்டு நி
 னன்று, தனதுசங்கறப ரூபை சனனிதி மாததிரத்தாற் செலுத்
 தித தொழில்களைப் பண்ணுவித்து நின்று,— வேறாய்வருவது
 போல - உயிர்வேறு சரீரம வெறென்று நினமுற்போல,—ராச
 னுயிர்களின் மருவிவாழ்வன - ஆனமாககளிடத்துச சம்பநதித்

தந் தனது சங்கற்ப ரூப சந்திமாத்திரத்திரத்திரத்திராலே செலு
 ததி நிற்றன. அமூர்த்தமாப, விபாபசமா யிருக்கின்ற வா
 னமாக்களைச் செலுத்தும் வகை பெபபடி. பெனனிர்? சரீரத நில
 வயவங்களை யங்கங்குப டிரேரித தானமாசாளிடத்தி லறிவு
 தொழில்களை யந்தச் சரீரத்தி லவயவங்களைக்கொண்டு விளக்கி
 க காரிபம நிகழ்பபண்ணுவதே செலுத்துவதெனறபடி. ஆதலா
 ல,—தருமுயிரவனேயாகா வுயிரவை தானுமாகான - செலுத்த
 பபிம பொருளாகிய ஆனமாககந்த, செலுத்தும் பொருளாகிய
 சிவனும் ஒருபொருளாகா,— வருமவலிவைதானுமும் வேறுமா
 ய மனவிதினதே - அந்தச்சிவன முனசொலலிய விபாபபிவ
 யாபக் சமபதச்சுதினாலே இருசுஆனமாககளாயும், வஸ்துவ்ரு
 லே வேறாய்த் தனித் தொருபொருளாயும் இருப்பன,—முத்தா
 னமாக்கள நிரருசனாகளாதலால், சிவனபோலச் சிவப்பிரே
 ரியாகளன்று.

“வய்யோநாவிர்த கீர்யாஸ்ய
 ஸவதயேவாபிமோகஷுஸ்த”

என்று மோகஷ பரியந்தம சிவனுக்கு வசிடனெனும் பெ
 யர் மிருகேந்திர வசனத்தினாலே காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முதல்வன அவநம வேறாகியும், உலகெலாமாகி நிற்றல்
 அமைவுடைத் தென்பது உடம்பின கண்ணதாகிய உயிரியல்பி
 ன வைத்துக் கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

ஐ சாரியை

அவை பகுதிப்பொருள் விசுதி.

நீன்று வருபவ நெனவியையும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எசுசு

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பேசுவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாகமாகிய முககூறறு மகங்கையும் பரிசிரித்தது, 'உலகெலாமாகி வேரூ யுடனுமாய்' என்ற முதற்கூறறுப் பொருளவலியுறுத்தப் படடத

இன்னும் இதனசட்டிடுங் கடாவிடைகொல்லாம் முன்னரா விரிதற்கு கூறப்படு மென்பதபற்றி ருண்டு விரித்திலா.

இனி ஒளியாயோபகுத கூடப்படுங் கடாவிடைகளே மேலேச் சூத்திரத்த ளியையுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின ருண்டித்த தெரித்திலா.

அஃதவங்ஙனாக, முகனூற்பொருள முகனூலிற் கிடந்தவாறனறித்த தொகுத்தன முகலிய நால்வகையாபயினு ளொன்றுபற்றிச் செய்தலுதே வழிநூலாவது, அவ்வாறனி, 'அன்றைய பதிதாரெனநென தறையும்' எனவும், 'உருவொடு கருவியெல்லாம்' எனவும், பிள்ளைக்கு சிலவற்றை முகனூலிற் கிடந்தவாதே கூறுதல் வழி நூறகு மரபன்று போலுமெனின?—'முன்னரோ மொழிப்பொருளே யனறி யவாமொழியும், பொன்னே போற போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னரேயின, வேறுதூல் செய்துமெனு மேறகோளில் லென்பதற்குங், கூறுபழகு சூத்திரத்தின கோள்' எனப்பவாகலின, அப்பயன்பற்றி ஷரோவழியங்ஙனங் கூறுதலும வழி நூறகு மரபாமென விடுக்க

இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவினமையுங் கண்டுகொளக.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தப் பரப்பிரமக்கைப்போல் நீர் சொல்லுகிற வான்மானாவக் காணப்பட்டதில்லையே யெனன, மேலருளிச்செய்தோர்.

உருவொடு கருவியெல்லா முயிரகொடு நின்று வேறாய் வ
ருவது போல - ஆனமாவானது இதழிரியங்குள கரணங்கள்
முதலான கருவிகளெல்லாவ கூடினதொரு சரீரத்தை பெடுத்த
துகுகொண்டு நிறகசெய்யே, இரகச சரீரத்தைக் குளளபேரை
ச சொல்லியழைக்க, இவையிறறே நிரள வயிசுகாவத்தினு
லே யிகையிற்றை யுளளடக்கி யிவையிறறகரு வேறாயிருக்கிற
தானவகறு வெனென்றபேரல,—ரச ணியிரகளின மருவிவாழ
வன-சிவனு மானமாவினே மிளள வயிசுகேகா பாவத்தினுலே
ஆனமாவை யுளளடக்கித் தானபிரகாசித்து நிறபன ஆனமாத்
தானே அநகச கத்தாவாய் நிறபனெனினில?—கருமுயி ரவ
னையாகா - உண்டாகப்பட்ட வானமாவும் சிவனேனே கூடி
யிருந்தானாயினுஞ் சிவனாக மாட்டான். அநகச காததாதா
னே ஆனமாவாய் நிறபனெனினில?—உயிரவை தானமாகா-அ
நகச காததாவும் இப்படி ஆனமாககளுடனே கூடியிருந்தானு
யினு மந்த ஆனமாககளாசுர னல்லன ஆனாவிரண்டுஞ் சமமெ
னினில?—வருபவ லைவந்தானாய் வேறுமாய் மனனிவினதே-
சிவனு மானமாகளுமா யவையிறறகரு வேறுமாய் வரதகச
க சத்தியையுடையறாய் நிறபன. அவதன்போல, ஆனமாச சரீ
ரமுமா யத்தருவேறுமாயநின்ற தன்மைபோல.

இசுத்திரப் பிரமாணை சிவஞானபோதம் “கட்டு முறப்
புக கரணமுங் கொண்டுள்ள, மிட்டொரு பேரழைக்க வெ
னெனென்றது—கொட்டி, யவனுளமா கல்லா னுளமவனாமாட
டா, தவனுளமா யல்லனுமா மவகு” “எனறும், “அரகுகொடு
சேர்த்தி யணைத்தவக கறபோ, லுருக்கி யுடங்க்கைபற நினறு—
பிரிப்பினறித, தானே யுலகாந் தமிழேனுளமபுருதல், யானே யு
லகெனப னினறு” எனனுமதுங் கண்டுக்கொளக

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, க - ச - வெ.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எளக

இதனூற் சொல்லியது ஆன்மாச் சரீரத்தை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நின்றபேரல் பரமேஸ்வரனும் ஆன்மாக்களை யுள்ளடக்கித் தானே பிரகாசித்து நிற்பனென்றும், பரமேஸ்வர னானமாவுமா யல்லாமாய் நிற்பனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிசருரை வருமாறு.

—0—

உயி ருருவொடு சருவெல்லாங் கொடுநினது-உயிர்நரப்பு முகலிவறநுற் றினிககப்படுக தனுவோ கடைமபொறி முகலிய கருவிக் றெயுற ளைகொண்ட டிடனாயநினதும,— வேறாயருவதுபோல்-அவ்வாறுடனாய வழியு முயிருமிரே யுடமபுடமபேயுருடமபா யொழியா துடம புயிராகமாட்டாததுபோல,—ஈசனுயிர்களின் மருவிவாழ்வன-முதல்வ னுயிராகனோ டபேசமாய்க்கலந்த நிற்பன,— தானுமுயிரவையாகான தருமுயிரவனாகா-அவ்வாறுசலந்த நின்றவழியு முதல்வன முதல்வனே! உயிருயிரே! முதல்வனுயிரா யொழியான, தரப்பட்ட உயா முகல்வனாகமாட்டாது அவ்வாறாயினும்,—இவைகாறாயும் வேறுமாயும மன்னினினதே வருபவன-உயிரவவுடர்பின வேறாகியும் அதவாகிநிறதல் காணப்படுதல் போல, முதல்வன அவநனம வேறாயு முலகெலாமாகி நின்ற லமைவுடைததெனக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் பேதவாதம பேதா பேதவாதமஅபேதவாதவமாகிய முககூறாமதககையும பரிகரித்து 'உலகெலாமாகி வேறாயுடனாமாய்' நின்றமுதற் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுதகப்பட்டது.

 உ-சூ, க-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமாகளிட-த கிரண்டற்று நிற் கு
 ங் காத்தா, விருவினைப பலனகளைக் கொ
 டுககு முறைமை யுணாததுகிரா

இருவினை யினபதுன்பத் திவவுயிர் பிறந்திமந்து,
 வருவது போவதாகு மனனிய வினைப்பயன்க, டரும
 ரன் தரணியோடு தராபதி போலத்தாமே, மருவிடா
 வடிவுங்கனம பலன்களு மறுமைககணனே. (சு)

(இ - ள) இருவி இயவானமா பு னனிய பாவங்களுக கி
 னை யினப டாகப் பிறுதுவருவது மிறுதுபோவதுமா
 துணபத தி கும், கனமரு சடமாதநாற றுனாகச் சரீர
 வ்வுயிர் பிறகதி த்தினை மெடுககவற்றோ வெனில்?
 தகது வருவது
 போவதாகும்

மனனிய வினை லுன்மாக்கண் முற்சனனத்தி லார்ச்சித்
 ப்பலனக டரும த கனமபலத்துக் கிடாக நிலைபெற்ற விரு
 ரன வினைப் பயனகளை பேராமற் குறையாமற்
 கர்த்தா வறிந்து கொடுப்பன. அஃதெனபோ
 லவெனனில்?

த ரணியோடு விசுவத்தி லானமாக்களுக் கதிபனாயிருக்
 தராபதி போல கிற விராசாவானவர்கள் செயல்களுக கீடா
 க நிக்கிரக மதுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமை
 போல;

தாமே மருவி இப்படியொழிந் தான்மாக்களுக்கு வரு
 டா வடிவுக்கன கிற சுகநத்துக் கேதுவாகிய சரீரமு மந்

ம பலன்களு மறு ற்சேதுவாகிய கனமபலங்களுந் தாமேவந்
மைககண்ணே. து பொருநதமாட்டாது, ஆதலா லொருகாத
தா க கூட்டிக் காரியப்படுத்தவன. ௭ - து.
ஒந் இடைச்சொல்.

‘இருவினை’ முதல் ‘பேநிழ’ ஈழக நாலு மொருதொடர்.
இதற்குப் பாராக்கியபென்னு மாகமம் (௭)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல மாறிப்பிறந்து வருமா துணாத் ததல்.

இவ்வயி ரிருவினை யினபதனபத்து பிறந்துவருவது யிற
ந்துபோவது மாரும-புணைய பாபத்தின பலமாகிய சுகத்தையு
யும் துகத்தையும் புசிப்பதாக பூமியிலே வந்து பிறப்பதம ஸ
வாசுகத்திலே புணையபலமே புசிப்பதாகவும் நரகத்திலேபா
பபலமே புசிப்பதாகவும் இறந்து போவதுமாம்,—மனைய வி
னைபயனக டருநரன் - இவ்வாறு பொருந்திய புணையபா
ப பலங்களை ஹரணே கொடுப்பன. எய்வாறெனினில்,— தரணி
யோடு தராபதிப போல-பூமிபானது விகாரமணி நின்ற அவ
ரவர பண்ணின் காஷ்டஹதிகளுக்கு ஏறதபலத்தைக்கொடுக்கரு
ப்போல காமபலங்களை யுனடாக்கிப் பூபதிபானவன அவ்வவ
ர பண்ணின் கிருஷ்யாதி பலன்களை யவ்வவர்க்கேயாகச் செலு
த்தாமாபோல அவ்வவாபண்ணின் காமபலத்தை அவ்வவா
யே புசிக்கப்பண்ணுவன. காமமே பலத்தைக்கொடுக்கும்லது
காமாறுகுணமாக மாபையே பலத்தைக் கொடுக்கும், இதற்
கொரு கர்த்தா வேனெனினில்?—தானே மருவிடாவடிவுங்
கனம பலங்களு மறுமைக் கண்ணே - மாயை ஜடமாகை
யால் தானே யுருவாகவறியாது, கனமமானது செய்தவுட

எளச

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

னே நாசமாகையால் அநகககனமததிலே ஒரு அகிருஷ்டத்த
கைநிப்பித்து அதை அநவ நிஷ்டபம்பண்ணி மறுமைகககண
னே பலககொடுப்ப தாகையால் கருமந தானே பலககொடுக்க
மாட்டாது, ஆகையலீஸ்வரனே கருமபலத்தைக கொடுக்க
வேண்டுமென்று இதன்பொருள்.

‡ அநவநிஷ்டம் - வழியிலிருப்பது.

இயலியிரென்பது சகலரென்பதிக.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

மேல்வினையால் மாறிப்பிறந்து வருமாறு உணர்த்துகின்
ரா

தரணியோடு தராபதிபோல - பூமிபோடு கூடிய விரா
சா கிருஷிபாதிபலங்களை யவரவா செய்தியறிந்து கொடுப்ப
துபோல, — அரண் - மாயையோடு கூடியசிவன், — மனனியவி
னைபயன்கள் கரும - அவனவனுக்குப் பொருந்திய சுகதுக்க
மோகங்களைக கொடுப்பன.

தரணியாகிய முகதகாரணமினநித தராபதிபலன் கொடு
க்கமாட்டான் தராபதிபனநித தரணிபறிவினமையாற் பல
ன கொடுக்கமாட்டாது கிருஷிததொழிலுமபபடியே அப்படிச
சிவனும மாயையும் கன்மமும் மூன நுமயிரித்த பலன்கொடாது.

இருவினை யின்பதனபத தெனறவிடத்து இருவினைகளா
லென விரிக்க.

இன்பதனபத்து - சுகதுக்க காரண போனிகளில் வருவ
து போவது சுவாக்க நரகங்களில்.

மற்றதுவெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எனடு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான அலகிலா வுயிர்கள்கன மத்தானையி னமாநது செல்ல, என்ற இரண்டாவகூறறை அவ்வவா மதமபு நி யாசகந்ததுப் பரிபரிதது வலியுறுத்துகின்றாரா

மேற் கூறிப்போகவுயிர, முற்பிதவியிற செய்யப்பட்டு க்கூடாத இருவினைக்கிடாக இப்பிதவியிள் வரும் இன்பத்துன்ப துகாபசியான, மேலும் வினையெழுநவின், அந்நான மீட்டாப பிறகதிரததுவ மதுககநிரயங்களிற்றானது மீடலுமுடைத்கா கலான, உடலோபி நிலைபெறு மய வினைப்பயன்கள், மருத்து வனும் வேறதும்பீபால, முநலயநீன் யயவுயிரகருத கனகா னையாற கூட்டுவன், இவ்வாறனைசி சடமாந்ய அவைநாமே ம றுமைக்கண் யத்து கூடமாட்டாவென்பதாம்.

தரணமென்ற ம வடமொழி கட்டத்தென்னும் பொருட் டாகலான, நோயைக் கூடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தர ணியெனக் காரணக்குறிப்பாயிற்றென்பது

அதற்குவிண்ணந்த மருத்துவனுரைத்தனாவி னென முன னா வகுத்துக் கூறுவாராயினுரென்பது

இத்தனென் முதல்வ னவ்வாறு முய்கையுமாய் நிறறலாநு ய பயன் இதுவென்பதுணாதியமுக்கத்தான, இரண்டாவகூற தினசுட பநிமியல்பெல்லாந தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

எல்லாம் பரப்பிரமே யேனதும் புணைய பாவங்கள் பர ப்பிரமததுக்கு வேணடுவ தில்லையென்று மவனை மறுத்தருளி ட்செய்க்கூர்

இருவினை யின்ப துன்பத சிவவுயிர பிறந்திராதவருவ து போவதாகும் - முற்சன்னத்திற் செய்த புண்ணியபாவங் கஞ்சகிடான சுகதுக்கங்களை யதுபவிக்கைக்கு இநநவான மாக்கள சன்னமரணப்படடுச் சொக்கநரகங்களிலே போவ தும பூலோகத்திலே வருவது முடைததாயிருக்கும். இரதச சுகதுக்கங்க ளிவனுக்கு வரதுசுகிதற்படி யெப்படியெனவில்?— மன்னிய வினைப்பலன்கடருமரண-ஆன மாக்களுக கநாதி யேநிலை பெறறுள்ள புண்ணிய பாவங்களின் முறைமை கிடான சுகது க்கங்களைப் பரமேஸ்வரன கொடாநிற்பன அதென்போல வெ னவில்?—தரணியோடுதராபதிபோல- இராஜாவாணவன விசுவ தகி லுள்ளவாக ளவரவாசெய்து புண்ணிய பாவங்கள தா னே அசற்குததக்க பலன்களைக்கொடுக்கு மதொழிந்து கர்த்தா வேண்டிய திலைபென்ற பட்டாசாரிபனை மறுத்து மேலருளிச செய்கிறா —தாமேமருவி!—வடிவுங் கனமபலன்களு மறுமை க்கணனே - இப்படி யொழிந்து வருந்த சநகநதுக குண்டா ன சரீரமும், புண்ணியபாவங்களுக குண்டான இன்பதுன்பங்க ளும், இவை யசேதனமானபடியிலே தானேவந்து பொருந்தமா டடாது, ஆகையால் கனமங்க ளையும் ஆனமாக்களையும் பரமேஸ் வரனே அநிகது கூட்டவேணும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் “உள்ளதேதோ ற்ற வுயிரணையும்வவுடலி, னுள்ளதா முற்செயவினை யுள்ளடை வே—வள்ளலவன, செய்பவாசெய்திப் பயனவிளைகளுக்கு செய் யேபோல், செய்ப செயலணையா செனது” எனனுமதுங் கண்டு கொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, று-வெ.

இதனும் சொல்லியது ஆனமாக்கள கனமத்துக் கிடாக சநக மரணப்பட்டுச் சொக்கநரகங்களிலே போவார்களென்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலககணம். எஎஎ

ஹம், மீளவும் பூமியினகண்ணே வருவார்களென்றும், அநதக கணமங்களை சடமானபடியாலே ஆனமாகக்களைத் தானாகச் சென்றும் கூடாடுகின்றும், ஆனமா தனக்கென வறிவில்லாதது கொண்டு தானசெய்த கணமங்களை மறித்து கூட்டமாட்டாது; ஆகையால் அவ்விரண்டையும் பரமேஸ்வரனேயறித்து கூட்டி வனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

‘உலகெலாம்’ ‘ஒனதென’ ‘உருவொளி’ ‘இருவினையின்படி’ ஆகத் திருவிருத்தம் - ஈ, மாயாவாதி இவ்வீனமறுத்தது ஆனமா வுண்டென்றும் புண்ணிப்பாவக ஞானென்றும் சொல்லுகிறதது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போகத் துயிர், — இருவினை - மு, பிறவியிற செய்யப்படும் கிடந்த விருவினைக் கிடாக, இன்பத்துன்பத்து - இப்பிறவியின வரும இன்பத்துன்ப துக்காயான மேலும் வினையேறுதலின், — பிறந்திராது - அந்நூன் மீளும் பிறந்திறத்தலும், — வருவது போவதாகும் - துக்ககநிரயங் ளிற் சென்று மீடலு முடைத் தாகலான, — மனவியவினையில ன்கள் - உடமசீபாதி நிலைபெறு மவவினைப் பயன்களை, — தரணியொடு தராபதிபோல-மருத்துவனும் வேந்தனும் போல, — ஆரணதரும் - முதலவனே யவ்வுயிர்களுத் தனநானையற கூட்டுவன, — வடிவுங் கணமபலங்களு ம-இயவாறணி யுருவுகண மபயனுஞ் சடமாகலின், — தாமே மறுமைக் கணனை மருவி டா - மறுமைக்கண்ணே வருற கூடமாட்டா தென்பதாய்.

எனது சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

இதனானே முதல்வனவவாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாயபயனிதவென்பதுணாதது முகததா விரண்டாவகூற்றினகடபிமியல்பெல்லாக தொகுத்துக கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேல் லோகாயத வினபதுன்ப மென்ப தொருவா தரவேண்டியதில்லை, அவ்விரண்டிமியல்பாக வானமாககளுக குண்டாமென்பதனை யுணாத துகீரா

இருவினை யெனையினபத் துன்பங்க ளியல்பு தென்னி, தொருதனமையியல்புகுள்ள தொருவறுக விசுரணிசெய்தி, வருவதென மலருநீயு மருவலின வாசமவெமமை, தருவதென லீனொனசெய்து தானியல்பாகுமனதே. (10)

(2 - 8) இருவினை யெனையினபதுன்பங்க ளியல்பு தென்னி ஆனமர்க்களுககுச் சுகதககமாகிய விருவினையெனையினபதுன்பங்க ளியல்பு தென்னி வினையுரு சுபாவத்திலே தானே யுண்டாம, ஒருவன கொடுப்பனென்பானேன, அவ்விரண்டிக தானே யுண்டாமென்று நீ சொல்லில்?

ஒருசுனமையியல்புகுள்ளது நீ யஃ தியல்பென்று சொல்லுவையாகி லஃதொருபபட் டிருக்கவேணுககாண

ஒருவனுக் கிர னுமிசெய்தி வருவதென இப்படி யியல் பொன்றையே யிருப்பதொழிர் தானமாககளுககுச் சுகதககமென்ப திரண்டாய்வருகிற தெப்படிபென்னின?

மலருத்தியு ம நீரானது மலரைப் பொருந்தினபோது
 ருவலின வாசம வாசனையுண்டாம், அக்கநினைப்ப பொருந்தின
 வெமமை தருவ போது வெமமை யுண்டாவானேன, அஃதெ
 தென னீரென னன கனமத்தைச்செய்ததற் குண்டாயிற
 செயது று

தானியல் பா ஆகையா லானமாககா சுடியாயிருக்கிற
 குமனதே. து துகியாயிருக்கிறது மொருவன கொடு
 ககவேண்டாம், சுபாவங்காறும் ௭-து (நி)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

—0—

மேல் லோகாயதன புண்ணியபாபங்களைப்ப தொன்று
 மில்லை, சுகதுக்கங்கள் சேகததுக்கு ஸ்வபாவமென்பதை பனி
 ரணி விருத்தத்தினாலே அதுயத்தது நிராகரித்தல்

இருவினையென்னையின்பத துன்பங்க ளிப்பலிதெனவில்-பு
 ண்ணிய பாபங்களை நிரண்டி னடென்று சொல்லுவானேன,
 சுகதுக்கங்கள் ஸ்வபாவமே பெனனி, —ஒருநன்மையியல்புக
 குள்ள தொருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவதென - ஸ்வபாவ
 மான தொரு பகுப்பா யிருப்பதெனறி பொருவனுக்கு சுகமும்
 துகமும் பிரணமிகையா யிருப்பதெனெனில், — மலருத்தியு
 மருவலின வாசம வெமமை தருவதென னீரென செய்து தானி
 யல்பாகுமனதே-புஷ்பமானது பொருந்தினபொழுது வாசனை
 டையும் அகலிபொருந்தினபோது ஊஷணத்தையும் உண்டாக்
 குகிற நீரானது எனபுண்ணிய பாபத்தைப்பண்ணிற்று, ஆகை
 யாலெல்லார்க்கும் சுகதுக்கங்கள் ஸ்வபாவமே எனவில்

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உலோகாயதன மத மாசங்கிததுத தூஷிக்கினரார்

இருவினையென - பாலபு னணிப மென்பதேது, — பிரதீ
 திய சூடப பிராமண ரொணறுககுமே விஷபமாகச காண்பித்தீ
 ராரலு லு ம நிஷிரயோசனம, — இன்பதனுபவக ளி பல்பவெ
 னனி ல - சரீரத்தைத தவிர ஆனமாவிலலை, சரீரானமாவுகுசு
 சுகதுக்கங்கரைச் சபாவமென்று நீசொல்லலை, — ஒருதனைம யி
 யல்புகளுளது—சீகருண ம ஜலத துகியற்கை, — ஒருவனுக்கிர
 ணி செய்கிவருவதென - ஒருபு நஷனுக்குச சுகதுக்கானுபவயி
 ரணி வருவதேது, — மலருக தீயு ம மருவலின வாச மயெமமை
 நருவதென னீரென செய ததான - ஜலம எனன கனமதகை
 பய னணித காண புஷபாசகலிகா பொருகதியவிடத்து மன
 னு சூரி கொடுபபது. ஏது காரணம. இல்லை, - இலப்பாகு மன
 தே - பொருளி வியறகைதானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவவுரை - சு - செ, சேசுக்கப்பட்டிருப்பதைக காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உள்ள தொணதல்ல, பின்னை யுள்ளதேது? இருதச சரீரத து
 க்குச சுகதுக்கவக ளிரணி மியல்பாக வுனடாமெனற உலகா
 புதனமத மருளிசு செய்கிறார்.

இருவினை யெனையின்பத் துன்பங்க ளியல்பதெனில்-
 இரண்டுவினையாகச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள யெ
 ண்டிலதிலலை, இதரச சரீரத்துக்கு உண்டாகிய சுகதுக்க மியல்
 புகாணுமென்று நீ சொல்லில்?—ஒருகனமை யியல்புகளுள்ளது-
 இயல்பென்று சொல்லுவையாகில், அக்கரியும் ஊஷணமுமபோ
 லவொருபடிப்பட டிருக்கவேணும், அப்படியன்றிச சுகதுக்கங்
 க ளிரண்டா யிருக்கையிலு ளியல்பென்ற தாகாது. இதுவன
 றியும், —ஒருவனுட க்ரண்செய்தி வருவதென - ஆனயா ஒருவ
 னையிருக்கச் சுகதுக்கமென்று இரண்டாய வருகிறபடி யெப
 டி, —மலருந்தீய மருவவின வாகவொடை சருவதென நீரொ
 னசெய்த - புஷம் அசுநியம் பொருந்த சலத்துக்கு கந்தமு
 மூஷணமு முண்டாவானேன், அந்தசலம் என்க கனமத்தைச
 செய்ந்து, ஆகையா லந்த சலத்துக்கு இரண்டு மியல்பாக வந
 ததீபால் —கானியல் பாகுமனதீற - புண்ணியபாவங்களால்
 வரவேண்டியதிலலை, சுகதுக்கங்க ளிரண்டும் இதரச சரீரத்
 திலை நிற்கிற வறிவுக்கு இயல்பாகவுள்ள முறைமை காணும்

இதற்குப் பிரமானம் பரபக்ஷம் அவனமசூர “இன்பொ
 டி துன்பமெல்லா மெய்துவ கனமெனவி, னன்புனல் சந்தனா
 தி நனுகவு மணுகவொனணு, மின்பொலி யழலிடுவி மேவுவ
 நனைடி தீமை, யென செய்த தியமபிடாய்நீ யிவையெலா மி
 யல்ப தாமே” எனனுமதுவ கனமிகொள்க

சித-பர, லோகா-ம, கர-செ

இதலுற் சொல்லியது ஆனமாககளுக்கும் புண்ணியபாவ
 ங்களுந் கீடாகச் சுகதுக்கம் வரவேண்டியதிலலை, சலத்திலை
 பூஷம் அக்கரியுஞ் சென்று பொருந்த கந்தமு மூஷணமுமியல்
 பாக வுண்டாலுற்போல், சுகதுக்கங்களு மியல்பாகவநது பொ

எ ௮௨ சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ரம்.

நூதனென்று உலகாயுதன் தன்மதஞ் சொன்னென்னு மு
றைமையை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வூரை - சு - செ, சேறககப்படடிருபபதைக் கா ன்க.

மறைஞானதேசிகர்.

முனசொன்ன லோகாயுதனை மறுததுணர்த்துகிறார்.

தன்னியல் பொழியப்பூவுந் தழலும்வந தணையநீ
ரின், மனனிய திரண்டுசெய்தி வருமிரு வினையினானு,
முன்னிய விற்பத்துன்ப முறுமுயி ருணர்விலாத, துன்
னிய வசித்தையினபத் துனபயகர்குழந்திடாவே. (சு)

(இ-ள்) தனனி நீரானது தனக்கியல்பாகிய தடபததை
யல் பொழி யொழிந்த, மணததையும வெம்மையும பொ
யப்பூவுந் த ருந்தியதற் கிரண்டு குணமுண்டாய தாகை
ழலும்வந தணையால்,

யநீரின் மனனிய
திரண்டுசெய்தி

வருமிரு வினை ஆன்மாக்கள் செய்யப்பட்ட விருவினையி
யினானு முன்னிய னானு மவரவருகருத் தக்க சுகதுக்கபலங்க
விற்பத துனபத னைப பொருநதும்.

முறுமுயிர்

உணர் விலாத நெருங்கின பூதங்க டனக் தென்ன வறிவி
துனனிய வசித் லாமையானுஞ் சடமாதலானு மதனை யின்பு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௭௮௩

ஹையின்பத்துள் துன்பங்கள் பொருந்தாதான் ௭ - று.

பங்கள் சூழ்நி
டாவே.

(சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

'இதற சூத்திரம்.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழுவும் வநதணைய நீரில்மன
னிப திரண்டுசெய்தி-நீருக்குத் தனக்கு இயல்பான குளிர்ச்சி
நீங்கப் பூவும் நெருப்புந் பொருந்திவிட மணமும் வெமமையுந்
பொருந்தித்தது, அப்படியே,— வருமிருவினையினு முன்னிய
வினையபயன்கள் - புண்ணியபாபங்கொன்று சொல்லப்பட
விரண்டிதொழிலிலுலும் சுகதுக்கங்களாகிய கருமபலமான துவ
ரும் — உறுமுயிர்-அநதசுகதுக்கங்களை ஆனமாவானது பொரு
ந்தும்.— உணாவிலாத துன்னியவசத்தை யினபத்துன்பங்கள்
சூழ்நிடாவே- அறிவில்லாததாய ஆனமாவிற்கு போகாய்தந
மாயிருக்கிற தேகத்தை சுகதுக்கங்கள் பொருந்தாது, நீரிற்பொ
ருந்தின வாசனையுமுஷணமும் நீருக்கினறி அந்த நீரை ஈஸ்கிக
ரிகிற பேர்க காணதுபோல தேகத்தில் பொருந்தின சுகதுக்க
ங்கள் தேகிககல்லது தேகத்துக்கில்லை.

ஈ ஸனீகரித்தல் - அயகீகரித்தல்.

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

நீ சொன்ன திஷ்டாந்தத்தி லானமாவிற்குச் சுகதுக்கங்
களியற்கை யன்று, செயற்கை யென்றுதானே சித்தித்ததென
றுசெப்புகின்றார்

சுன்னி பல்பொழிய-தனதிரயற்கைச சிக்குணமறைய, — பூ
 வந்தழலும வந்தணைய - பொருந்த, — நீரினமனைய சிரணயி
 செயதிமண நூருடனென்னுஞ் செயற்கைககுண மிரன்மீம வந
 துசோக்சன, அப்படி, — வரு மிருவினையினும-புகதியில் பொ
 ருத்திப புணையபாயவசரி னுலும, — உணையவினபத துணப
 ம் - உண்டாசிய செயற்கைச சுகதுககவகளை, — உயிருலும - ஆ
 னமா வதுபவியபய, — உணாவிலாத துணையவசிகதை யின
 பத துணபவகா குமுந்நிடாயே - ஜனமாவைப்பொருந்நிய சரீ
 ரோகிரியாழிகள் அறிவினமையாதலா லாதப சுகதுககவகளை
 வதுபவியாது, சித்ததைப பொருந்தி யிராதெனதுரை பண்ண
 லாகாது.

சுகதுக்கவகளை புத்தித்ததுவத்தி லுண்டாய்ப் பொருந்நி
 யிருத்தல்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

ஒருபொரு-குத தம்முண மாறுபட்ட- விரண்தனமை
 சாரணத்தானனி உளவாகாமையானும், தணைநுக்கு வாச
 மும வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவானவாகலின் அதுவேயீ
 ணடைக்கு உவமை யாய முடிதலானும், இன்பத்துணபதுகர்ச
 சி சித்தககவறிச சடத்துகக்குக கூடாமையானும் அவவினபத
 துணபயிரண்டற்கு காரணம வேண்டப்படு மாகலான, இரு
 வினயென்பபடுஞ் சஞ்சிதமே ஜுண்டைக்குக காரணமென்ப
 தாம்.

என்னையென்னும் வினா இனமை குறித்தநின்றது,

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எஅரு

அதுவெனனும் பகுதிப்பொருள் விசுதி அப் பண்பினமே
னினைரது

தனனியல்பு தடபம

உணர்விலாத வரததெனறது “அடியளநதான்றாயது” எ
ன்றூர்போலக கொள்க (ரு—க)

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச்சொன்ன உலகாயுதனை மறுத்து மேலருளிச் செ
ய்க்கிரா.

கனனியல் பொழியப் பூவுந் தன்னுமவந் தனையநீரின மன
விய திரணநிசையதி - தன்னுடைய சபாபொழியப் பூவும அ
சுநியும் பொருந் த சுலததககு இரணநி குணமுண்டாயது அ
ததன்மைபோல, —வருமிரு வினையினுனு முனனிய வினபதது
னப முறுமுயிர - அநாதியே யுண்டாகப்பட்ட புணனியபாவ
ங்க ளீரணடி நூலும் உணர்நின்னவுகநிடாக வரததகக சுகதக
கங்களை ஆனமாப பொருந் தி அருபவிககும் அப்படி நீர்சொல்
லுகற வானமாவை எங்கே யுண்டென்று காணப்பட்டது இந்
த உடமபு காணும் சுகதககங்களை யணுவிக்கிறது என்று நீ
சொல்லி?—உணர்விலாத துனனிய வசுந்தையின்பத துனப
ங்களை சூழந் திடாவே - பிரஞ்சையிலாத பூதவகளினுடைய
காரிடமுமாய சேதனமுமாயிருக்கிற சரீரம், நனமை திமைக
ளை யறியாத, ஆனபடியாலே யந்தச சரீரத்தைச் சுகதககங்க
ள வரது பொருந் தாது. ஆகையால் சேதனருயிருக்கிற வான
மாவே யின்பதனபங்களை யறிந்து புசிக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகும் அவன்மறுப்பு “கந்தமவெ
ம்மை கலந் திடும்புணல் கனமமென்செய்த தென்றனை” சந்தனை

எனது சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ந்தமல் சாரநீரிரு தனமையற்றிடு மாறுபோம், தந்துகன்ம மிரண்டணந்து தருசுகத்தொடு துக்கமுளு, சிந்தியாவெழு சீவனுற்றிடும் வேறுடற்கிலை தேறிடே." எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித்-பர, லோகா-மறு, கசு-செ.

இசூறற் சொல்லியது உலகாயுதன் சுகதுக்கங்க ளுடலுக் கொழிந்தது ஆன்மாவுக கில்லைபென்ன, அவனை மறுத்து ஆன்மாவே சுகதுக்கங்களை யனுபவிசுகுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இருவினையென்னை - இருவினையென்பவே யில்லை,— இன்பத்துன்பங்களியல்ப தெனவில - இனமதுன்பங்க வியல்பே யாகுமெனின்,—இயல்புக கொருதனமையுள்ளது இயல்பினுக் கொருதனமையுள்ளதன்றி,— ஒருவனுக்கிரண்டு செய்தி வருவதென,— ஒருபொருட்குத் தமமுனை மாறுபட்ட விரண்டிதனமை வருவதுயாது,—மலருந் தீயுமருவவின்—பொதுமனலும் பொருத்துதலான,—வாசம வெமமை-மணமும் வெப்பமும்,—நீரெனசெய்துதருவது - தண்ணீர் யாது காரணத்தாற் றரப்பட்டது,—தானியல்பாகுமனறே- தானேயியல்பாகுமெனின்?—நீரின்றனனியல்பொழிய-தண்ணீர்க்கியற்கைபாகிய தட்பமொழிய,—பூவுகதழலுற் வகதனைய - மலருந் தீயும் பொருத்துதலான்,—இரண்டுசெய்தி மனவியது - வாசமும் வெப்பமும் செயற்கையா னுளவாயின. ஆகவிக் குவே யீண்டைக குவமையாய்முடிதலா னும்,— உனவியவின்பததாப முயிருறும்—கருதிப இன்பதுன்ப துகர்ச்சி யுயிராகிய சித்தி—உணர்விலாத-உணர்வில்ல

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். எயுஎ

னவாகிய,— தன்னியவசத்தைக் குழந்திடாவே - நெருங்கியசட
 த்திந்ருக்கூடாமையானும்—இன்பதனபங்க ளிருவினையினு
 மவரும் - அவவின்பதனப பிரணடிந்ருக காரணமவேண்ட
 ப்பிமாணையால் இருவினையெனப்படும சூத்திரமே யாணடைக
 குகாரணமெனப்படும எனபதாம். (நி—சு)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவன மீனவு மிமையிற் ரெழில் செய்ததனலே
 பொருடேடிப் போகங்கையு மிசசனனத்தி
 லனுபவிக்ரம கொழிந்த, மறுமைப்பயனி
 ல்லை யெனபதனை யு னாததுகிரா.

இம்மைபின் முயற்சியாலே யிருநிதி யீட்டி யிள்
 ப, மீமமையே துகாவாசெய்தி யிலாதவர் பொருளுமி
 னயி, யிமமையே யிடருழப்பர் வேயிரு வினையதுண
 டே, விம்மைபின் முயற்சியினறி யெய்திட வேண்டிமி
 னாகே. (எ)

(இ-ள்) இம்மை ஆன்மாக்க ளிந்த வுலகிற் றமது முயற்சியி
 யின முயற் ற் பிரயாசப்படடுப பெருகப் பொருளை யா
 சியாலே யி றாசசித்த

ருந்தி யீட்டி

இன்ப மிம்மை இம்மையிலே தானே சுகத்தை யதுபவி
 யே துகர்வர் ப்பார்கள்

செய்தி யிலா இஃகனறி மடிமைபை யுடையோர்கள்
 தவர் பொருளு முயற்சியினமையாற் பொருளும்பெறா தும்
 மினறி யிம்மை மையிற் றானே கமக்கில்லாதே போயிற்றெ
 யே யிடருழப்பர் னறு துணபததையு முறுவார்கள்.

௪௮௮ சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

வேறிரு வினை இன்ப துன்பங்கட்குக் காரணமாசிய ம
யதுண்டேல் டியு முபற்சியுமின்றி முற்சநங்ஙகளி லாராச்
சித்த விருவினைப்பலனகா வேறுண்டாகில்,
இமமை யின அந்நூலிவவிடத்து முயற்சியு மடியுமின்
முயற்சியின்றி லாதிருக்கவும பொருளுண்டாக வேணுவ
யெய்திட வேண காண எ-று
மெய்கே (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்சங்கை

இந்ததேகத்தினுடைய உச்சாகத்தினுலே பருவான திர
வியதைகத் தேடி, அதினுலே இந்ததேகத்திலே தானே சுகத்
தைய மனுபவிப்பார்கள உச்சாக மில்லா நவாகருகருப பொ
ருளுநில்லாம விவகேசானே துகத்ததை அனுபவிப்பார்கள். இ
ந்தஉச்சாக மடிமை பெனகிற விரண்டலலாமல் வேறே புள்
ணியாபாபங்களென நிரவநி முண்டாமாகில் உச்சாகமன்றியி
லே யிப்பொழு திவவிடத்துண்டாக வேண்டும

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

காரணமாகக் காணப்பட்ட பொருளைக் காரணமாக விஃ
தமையுமென்று, கற்பிப்பதே முக்கியம், கரணத் காரண கற்ப
னை நிஷ்பிரயோசனமென் றுசங்கிக்கின்றா.

வெளிப்பொருள்.

—

உ—சூத்திரம். அக்விதிலக்கணம். எ அக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை - அ - செ, சோககடபட்டி ருபபகைக காணக.

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

மீளவு 0 இமமையிலே தொழில்களைச் செய்து பதாராதத
ங்களை யுண்டாகக் கி யதனா லு ண்டான போகங்களை யிதக ச
நகத்திலே யனுபவிக்கும் கொழிநற மறுமைப்பய நிலையெ
னகந உலகாயுதன மதமே லருளி செங்குரர்.

இரண்டின முயற்சியாலே யிருகிங் யீட்டி - இந்த சகந
தநி லு ண்டாகிய உற்சாகநகதகாலே மிகுசி பாகந தனங்களைசே
கரித்தது, — இன்பமிமமையே துநாவா - நகசப்பதாராததங்
லு ண்டாய போகநகரை யிதக சநகத்திலே புரியாநிற்பாகள், —
செய்கி யிலாதவா பொருளுமின்றி யிமமையே விடருழ்பபா -
ஒரு தொழிலுஞ் செய்ய மாட்டாதவா தனங்களு மில்லை
யா யிமமையிலே துயரத்தோடே கூடி. அதிசப்படாநிற்பாக
ள், — வேறி நு வினைய தனடேல் - இதுவொழிநறு வேறே முற
சநகத்தி லாராசகிந்த பு ணணி பபாவங் களு ண்டாமாகில், — இம
மையின முயற்சியன்றி யெய்யுட வேணுமிங்கே - இந்த சகந
தகிலே ஒருதொழிலுஞ் செய்யாமலிருக்கச செய்தேயுந திரவி
ய முண்டாகவேணும், அபபடி யுண்டாகாது அதகொண்டே ம
றுமைப்பயனிலை யானகபால், இந்த சநகத்திலே செய்த தொ
ழிலா லு ண்டாகிய பயனை இங்கே யனுபவிப்பன.

இதனாற் சொல்லியது, உலகாயதன் இமமையிலே தொழி
ல்களைச் செய்து அதனா லு ண்டாகிய திரவியங்களைக் கொண்கி

இமமைப்பயனை யனுபவிக்கிற தொழிந்த மறுமைப்பயனில்லை
பெண்புண என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

இவ்வுரை - அ - செ, சோக்கபபட்டிருப்பதைக் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீ:ஸ்த:ஸ்ரீ: —

அவனை மறுத்துணாததுக்குரை.

இருவினைச் செயல்காணிமமை யிரும்பொருளி
ன்பமவிண்ணடி, வருவினை செயுங்காலை மடிவரு மடியு
ய்னயிக, தருவினை யதனிலத்தந தானநுந துயரநதந
கு, மொருவினை செய்யாதோரு முடையரிவ வுலகத்
துளனோ. (அ)

(இ-ள) இருவி நீ முற்கூறிப் மடியு முயறசியு மிருவினை
னைச் செய யால வருகு செயதிகாண, ஆனமாகடம
லகாண து முபறசியா லுண்டாவதல்ல அஃதெவ்வ
னமெனினில் ?

இம்மையிரும் இமமைக்கண னெருவன மிகவும பொரு
பொரு ளினபம டேட வாசைபபட் டகறகேற்ற வினைசெய்
வேண்டி வருவி யுங் காலத்தி லவன் முற்சநநத்தி லாச்சித்
னை செய்யுங்கா த நலவினைப்பய னுண்டாகாவிடத் தமமுய
லை மடிவரும் ற்சி நீங்கி மடிமைவநது பொருநதாநிறகும
மடியுமினறித் மடிமைவந்த காலத்து மடிமை நீங்கிப்
தருவினை யதனி பொருளவரவிற கேதுவாகிய வைகளா லீட்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எகக

லத்தந தானறு டியதனமு மொரோவழி பொருந்தம. முந்
ந துயரகதகுகும் சநததி லார்ச்சிதத சதகனமயில்லைபாகிற்
களவுமுதலியவறகுற பொருள போனவா
தேதுன்பமடையாநிறகும

ஒருவினை செ ஆகையா விபபடிப்படடதொரு முயர்ச்
ய்யாதோரு மு சி செய்யாதிருக்கவுட, பூர்வத்தி லாரச்சிதத
டைய ரிய வுலகத கணமபலததானே பொருளெயு மினபததையு
துளனே. முடையரா யிருப்பாகள எ-று

உமமை யுயர்வு சிறப்பு

(அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதரூத்திரம்.

இருவினைச் செயல்காண-சுகதககங்கள் வருவதெல்லாம்
புண்ணியபாபங்க ளுடைய தொழிலிஞ்ஞலல்லது இம்முபதச்சி
யால் வாராதுகாண, அதெவ்வாறெனவில்?— இமமையிரும
பொருளினபம வேண்டி வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும ம
டியுமினறித தருவினை யவனி லத்தந தானறுந துயருநதவகுட-
இமமையிலே அதிகமான பொருள்ததேடி சுகததை யனுபவிக
கவேண்டிப பொருளவரு முயாச்சிபைச செய்யுங்காலத்து மடி
மைவரும. மடிமையைத தவிராது உச்சாகததைப பண்ணிலு ம
தனூற பொருளு நில்லாமல் போனாலும் போம. பொருளில்லா
ததனி அபாயம் வரினுமவரும,— ஒருவினைச செய்யாகோரு
முடைய ரியவுலகத் துளரே-பிராரதத மல்லது வாராதென
னும் முறைமையை யறிந்த பெரியோரா, அயாசிதவ்ருதமாக பூமி
யினகண்ணை யிருக்கவும் அவர்களுக்கூ சீவனம் நடக்கவும்
கண்டோம்.

ஞானப்பிரகாசனா வருமாறு.

—0—

இமமையின முயற்சியாற் செய்யுங்கனம மோரிடத்திற் பலதகைப பொருநடு யோரிடத்தி னீங்கி வியப்சரிபாதாதலா லவியப்சரித்த விடகதக கரணத் காரணங கழபிகக வேணு மென்று காண்பிக்கின்றா.

கெளிபபொருள.

—

சிவஞானயோகியருனா வருமாறு.

—0—

அற்றைல் அக்காரணாவது முயற்சியையாமென்பது உடம்பாடபுற மெதுமரையிறும வைத்தக கனகடாக உழிப க்கிடத்தலின அதுவேயடையும, வேறுமோர் காரணங கோட னயிகையா மென்றது பொருநகாது அஃதொரோவழிப பிற ழுதலுர் அவவிருகிறத்தினும் வைத்தறிபக கிடத்தலின நிபத காரணம வேறு னடென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண டைசுகுப் புலனாகாத சஞ்சிதவினை மென்று அறிப்பபடுமென்ப தாம்

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்பட ப்பெறறா முதலாயினாமாடடுக காணப்படும

ரண்டியரென்றது செல்வரை. அஃது உடையார்மு வி ல்லரறபோல்' என்பதனானுமறிசு

இவைநான்கு செயுளாலுர் உலோகாயதர் மதமயற் றியாசங்க்குதுப பரிக்கரித்துச் சஞ்சித மெனப்படு மிருவினை யு னமை, காரிடவேதுவின வைத்துச் சாதிககப்பட்டது.

அந்தேல், இருவினையையையுமாகவின “முயற்சி திருவி
 னைடாககு முடிந்தினமை-யினமை புருத்தி விதி” எனபதுபு
 றிச செயலும மனவெழுச்சிகுப பயனிலை போலுவினவின” அ
 து முன்னற கூறப்படும (எ-அ)

நிரம்பவழியருணா வருமாறு.

மேலுற அவனைகோகி மறுமப்பய வுடையுறு மறுக
 தருளிச செய்குரா

இருவினைச செயல்காண் - சீமுன்னே சொன்னவையிற்
 லாம முதசநத்திலே செயத புண்ணியபாவங்களினு வுள்ள
 முறைமைகாண், — இமமை யிருப்பொரு டின்பமேயேனடா-இ
 கத சநத்திலே மிகு பராத்தத்திலு ளுண்டாகிய போக
 ததை விருயி, —யருவினை செய்யுங்காலை மடியரு - திவிப
 முண்டாகத சககெ தொழில்களிலே நின்று உறசாத்தநாறு, மு
 தசநத்திற் செயத புண்ணியபாவங்க ளுற - பாவகறு கூடி
 த சிலலைமாகல், உறசாக்குற வயசுத்திலே இத்தகு மறுச
 லைமாகிய மடிமைவந்து கூடாநிறகு - இறுயனித்யு, —மடியு
 மினைத திருவினை உதலிலதகற் தானலுச துபருசகதம-போ
 தமு மடியாமல் மிகுந்த விருப்பத்துடனே திவிபமுண்டாக
 த தகக தொழில்களைச செய்காலு, முதசநத்திலே இயனசெ
 யத புண்ணிய கனமயிலைபாகல், இயன கையிலுள்ள திரவிப
 கநானும போய், மேல்வருகிற ஆதியமு முண்டாகாமல், வியா
 குலமே யுண்டாகாநிற்கும் — ஒருவினை செய்பாதோரு முடை
 ய ரியவுலகத்துள்ளே-இப்படி முன்கொலைப்பட்ட தொழில
 களுகுகுள ஒருதொழில்களுகு செய்யாநிருத்தவாகள முடிசந

ததிலே செய்த புண்ணிய கன்மங்களுக்கிடாக மிகுத்த சிவகா
தனபசியா யிருட்பாகள, பிரத்திடட்சமாக இநதப் பூலோகந
தனக்குள்ளே

இஃஹை சொல்லியது இம்மையிலு னடான பதார்த்தங்
களு மநதப்பதார்த்தங்களா லுண்டாகிய புசிப்புகளுஞ் சாவ
மு மறுமையிலுள்ள புண்ணியபாவங்களுக்கிடாக வருகிறதொ
ழிகது, இம்மையிலுள்ள தல்லவென்று, உலகாயதனை நோக்கி ம
து துத்தருளிச் செய்தாரென்று முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அந்தேல்-அக்காரணமாவது முயற்சியே யாமென்பது —
முயற்சியானே யிமையின் - முயற்சியா விமமைககண, — இரு
நிதியீட்டி, — மிகுந்தபொருளகளை யீட்டுதல் செய்து, — இன்ப
மிடமைபெறுசாவர் - இன்பத்தையு மிப்பிறப்பின கண்ணே ய
னுபவிப்பரென வுடன பாட்டினும், — செயதியிலாதவா பொரு
ளுமினதி - முயற்சியிலாதவா போருளிதலினதி, — இம்மையேயி
டருழப்பர் - இப்பிறப்பினகட்டுன்பத்தினை யெய்தவரென எதிர
மறையினும் வையத்துக் கண்கூடாக அறியக்கூடாதலி னதுவே
யமையும, — வேற்றுவியையதுண்டேல் - அதவனறி யிருவினையெ
ன்பதொன்றுண்டென வேறுமேரா காரணங்கொள்ளின, — இ
ம்மையின் முயற்சியினதி - இப்பிறப்பினகண் யாதொரு முயற்சி
யினறியும, — இங்கேயெய்திட வேண்டும் - இவ்விடத்திற் பொ
ருள கைகூடவேண்டும். அஃஹைமையா னதுபொருந்தொடுனி
ன, — இம்மை யிரும்பொருளினபம் வேண்டி - இம்மைக்கட
பெரிய பொருளின்பங்கள் கருதி, — வருவினைசெய்யுங்காலே மடி

உ—சூத்திரம். அத்விநிலக்கணம். எகடு

வரும் - வருகின்றவினை செய்யுமிடத்துச் சோம்பலுண்டாகலானும்;—ரடிமுயினி - சோம்பலையனறி,—தருவினை யதவி லத்தநகானம - தருகின்ற முயற்சிக்ககண பொருளினறிப் போதலானும்;—தயருந்தகும்-அதனாறுண்ப மெய்துதலானும்;—இயவுலகத்தளவே-இலவுலகனைகண;—ஒருவினை செயயாதோரு முடையா-டாதொரு முயற்சி செயயாதோரு செய்வாராய்த் திருகுதலானு மாகிய பிழ்ச்சியு மவ்விருத்தித்திறம வைத்தநீராக்நடத்த வினி யககாரணம வேறுவென்பது பெறப்படுதலால்;—இருவினைசெயல்காண் - அதவேயானடைககுப்புலனாகா சஞ்சிதைவினைபென நறியப்படு மென்பதாம்

இவைநான்குசெய்யானு முலகாயதாமதம் பற்றி யாசங்குதப டிரிபிததுச சஞ்சிதமென்பபடு மிருவினையுணமை காபியேதுவினைவைத்துச சாதிக்கப பட்டது (எ—அ)

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆனமா முனசநத்தி லார்ச்சித்த கனமலத்தக திடாக விசசந ரெடுங்குங் காலத்திற பேறுமதலிய வாறு வகையா லனுபவித்தத தொலைக்கு முறைமை யுனாததுகிரா.

பேற்றி விற்பமோசி பிணிமுப்படிச் சாககாடுளையு, மாறுமுன கருவிறப்பட தவ்விதி யறுபவத்தா, லேறிபி முனபுசெய்த கனமயிங் விவற்றிறகேது, தேறுநீ யினிச்செய கனம மேலுடற சேருமனதே. (சு)
(இ-எ.) பேற்றி சநமுதலிய வாறு மானமாச சுககில வினபமோ சுரோணித்தத்தனும் வாயுவுடனுங் கூடிச

எகக சிவஞானசித்தியார் சபக்சும்.

மீணியூப்புச் சூககுமசீரத்தூடன் கருப்பாசயத்திற் றங்
சாக்கா டெனனு குடபொழுது சிவனு லககாலத் தமைத்தார
மாறு முனகருவி கும.

உபட்டது

அவ்விதி யனு இவ்வனம் விசிககப்பட்டவிதி யனுபவித்
பவததார லேநீயி தே தொலைக்கப்படும்.

ம

முனபுசெய்த முற்சநததி லானமாக்க ளார்சசித்த
கனமயிங் கிவந் விருவினைகளு மிப்பொழு திவவிடத் தனுப
நீர்கேது விபபதார னவறறிதகுக் காரணமாம்.

தேநநீ யிவிச நிசுழகாலத்திற் சரீரிசெய்கிற கனமங்க
செய்மசனமமே னும வருகிற சநநததுககுக் காரணமாயி
லுடற் சேருமன ருந நகரத் தேகத்திற் கூடுமென்று நீடுள்ளி
நே வாயாக எ-று.

இருவினையெனையெனனும் விருத்தமுத விசநான்கு மொ
ரு தொடர

சுப்பிரபேதத்திற் பேதித்துக் கூறிய தாகம பேதமென
வறிக.

கருவுட்பட்டனவென்று பன்மை கூறா தொருமை கூறி
யது, “ஒருமையிற் பணையும் பணையினொருமையு மோரிடம்
பிறவிடந சமுவலு முளவே” எனபதனற கூறியதெனவறிக.

“அட்டகவுலகத்தோடே யுயிரிதாவருந்தனனுதி, தொ
ட்டவனுதாரநொககுச் சுககிலத்தடனேதோனறிப், பட்டனை
பபசத்திற் பட்டிக கருட்டையிற் பதிந்தமுற்றிச், சட்டகமென
ததோனறித் தரணியிறறங்கிச்சாயுர்” எனவறிக. (க)

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௭௯௭

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலும்.

பேறு-ஒன்றுண்டாகிறது,—இழவு-போறது,—இன்பம்-சுகம்,—பிணி-துக்கம்,—(ஒசி-இடைச்சொல்)மூப்பு-நரைதிரை,—சாக்காடு - மரணம்,—என்னுமாறு முன கருவுட்பட்டது-இப்படிச்சொல்லப்பட்ட ஆறும் கறுவிற பதிகிறபோழுதே முன செய்த கருமத்தில் பசுரவமானவை பிரார்த்தகமாகப் பொருக்கப்பட்டது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் ஏறிடும்,—அநகபிரார்த்தத்தினுடைய சுக சுககானுபவத்தினாலே சுகாமயமேறிடும்,—முனசெய்த கனமயிங்கிறனுக்கேது-பூரவத்திலே செய்த கருமங்களிசுகதேகத்திலே யனுபவிக்கிற சுகதுசுகங்களுக்கேது,—தேறு நியமி-செய்கனமமேலுடற் செருளரே-இருத்தெக்கதிலே செய்கிற புண்ணியப்பங்களினாலே மேல் தேகாதிக்களைய பொருநதுமென்று தெளிவாயாக

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

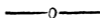
—o—

பிரார்த்தகமபுசுககுமிடத் தாகாமிய மேறுமுறைகையி, அத சஞ்சிததோடு கலந்த காலாகரத்திற் பலன கொடுக்குமென்பதும், பல மாறுண்டென்பதும் படித்தறிவிக்கின்றா

பேறு - தனக்கு யோசகிய போக்கியப் பொருள்ப் பொருநதுதல்,—இழவு - நியமித்த காலாகரத்தி லதைப்பிரிதல்,—இன்பமோடுபிணி - சுகதுக்கம்,—மூப்பு - நரைதிரை,—சாக்காடு-மரணமென்கின்ற,—ஆறு முன கருவுட்பட்டது-சார்த்தகடைத்தது,—அவ்விதி யனுபவத்தால் - நியமித்தவாறின

சுறுபுகியால்,—ஏழிம - ஆகாமிப கனமம் வந்துபொருந்து
 ம,—முன்பு செய்த கனம மிங்கதனுக்கேற - முன சனமவ
 களிதப னணிச சஞ்சிதமாய்க் கட்டுப்பட்ட கனமத்துட் பகரு
 வ'மரீய பிராரதத கன்ம மியவாகருறுப காரணம். கண்டகா
 ரிபாவமானத்தாற் காணாத சாரண மனுமிதிக்கப்பட்டது,—
 கேறுசி - இப்படி மனுமிதித்தநீர்,—ஒளிசசெய் கன்ம மேலு
 டற நேருமனதே - இப்போதேது மாகாமிபகனம நேற சஞ்சி
 தத்கோடு கலந்த சில பசுவமாயப் பிராரததகனமத்கோடு
 கூடி மேல்வருகு சனமவகளி லெடுகருகு சரீரவகளிற் பேறி
 முயினபமுத லாறு பலத்தோடும் பொருந் தம,—கண்ட கார
 னுமாவனத்தாற் காணாதகாரிய மனுமிதிக்கப்பட்டது

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

எடுத்ததோருடம்பின வரககடவனவாகிய இனபத்துப
 னகடகு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும, அவற்றின் வரும உ
 யாவிழிவுகளும, அவற்றொய இனபத துன்பங்களுமாகிய வர
 றுமமுனைதானே சுகசுகமமாய்ச் சுருவினனரைந்து கிடந்தன
 வனறி, அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல அவைப்பின்னாத
 னூலமாய்வந்துகூடுதல் அவற்றையனுபவித்ததற்குக் துணையாகிய
 முயற்சியாலும். அங்கனமனுபவித்ததற்குத் துணையாகவெழுந
 து முயற்சியும் அவ்வளவினொழியாத மறநேருடம்பிறப்பிம அ
 வவறுவகைகுகும் வித்தாய நிலைபெறும். முற்பிறவியினிசுழந்தமு
 யற்சி இப்பிறவியின வருமவ்வாறிந்தொ ஏதுவாயினுற போலு
 மத்தனையேமுயற்சியானுகுகடவறு பிதிநிலையென்பதாம்.

பிணியென்பது ாண்டுத தூலப்பா னநிரையே யுணரத்தி நி
 னறது.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். எசுசு

“நோயுயினபமும்” என்றார் தோல்காப்பியனாரும்”

ஈண்டு மூப்பெனறது உயர்ச்சியினமேற்று, அது“விண்ணோ
ர்க்கெல்லா மூப்பாய்” எனபதனானும், மூத்ததிருப்பதிகமென்ப
தனானுமுணாக

சாககாடு போறலின இழிவைச் சாககாடென றுபசரி
தநார

எனமூப்புச்சாககாடுகள், பேறிழவினபம பின்னீபாலத்
தமமுன் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின மறுகலைப்பொ
ருளகல் உடன கூறாமையானும், இவற்றுடையகுதலின வேறு
கூறவே னாடாமையானும், காலமபற்றி ஒருகலையான வருமபிம
பயினகன ஐயமறுதல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன
வைதென்னணி யுரைசெய்கல் பொருநதாமையறிக்க.

ஒடு எவ்வாறானகன வந்தது

ஞ்சு சுவவந்தகையிற பாகுபாடினரைபற்றிப் பட்டசெ
ன்று ஒருமைபாலால் கூறினாற.

கூறக்கல் ஒறிந்மென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயி
ற்று.

இது சரகாரியவாதம்.

அனுபவமெனக காரணத்தக காரியமாக வுபசரித்தார்.
முன்புசெய்க்கனம மிங் கிவற்றிதகேது என்றது எடுதது
ககாட்டுவமை.

ஈணடுககனமெனறது முபறசுமை.

மேலே வினையெனறதுமது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மும்சநநத்திற் சரீரத்தா லுண்டான புண்ணிய பாவங்க ளநதச் சரீரம வ்டிமபொழுது அதுவும் ஒக்கப்போம், அது இந தசநநத்தில் வநது பொருநதுகிற முறைமை யெப்படியென்ற வளை நோக்கி அருளிச்செய்க்ஞா.

டேறிழ வினபமோடு பிணிமூப்புச் சார்காடெனனு மாறு முன கருவுட்பட்டது - இவன பொருடசாவு உயிரசசார்வு என்று சொல்லப்பட்ட விரண்டையும் பெறுகிறதா, இவையி ருரை யிழநதுவிடுகிறதா, ஒருசுகதுகசக்தை யுறுபவிசகிறதும், அசநேடு விபாதிமுதலான துககங்கீர உறுபவிசகிறதா, வி றுதநாயியததால் வருகிற துககங்கீர, மாணமும, என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஆறுகாரியமு முறசநநத்திற் செய்தது; இடபொழுது மாதாவினுதரத்தி லுண்டாகிய சருபடையிலே ஆ னமா வணுவாகச சென்று பதிசிற வவதரத்திலே யிவையும் சூ க்கமாகச சென்று கூடிப் பதியாநிறதும்—அவவிதி யறுபவத தா லேறிமும்-அநதமுறைமை பரமேஸவரன விதிததபடியே ய றுபவிததத துலைதபோம். இதற்குக் காரணமேதெனனி?— முனபுசெய்க கண்டமிவகவற்றிறகேது-முறசநநத்திலார்சகித தபுண்ணியபாவம இவவிடதது இநத அறுபவததகரும் அது யே காரணமா. இநதவ்வுடலில இப்பொழுது செய்கிற கண மம அறுபவிப்ப தெப்படியெனனில?—தேறூர் யினிச்செய்கன மமேலுடற சேருமனதே- இநத முறைமைபோல இப்பொழு துநீசெய்கிற கணமங்கனும் வருகிற சநநத்தில் எடுக்கிற தேக த்திலே கூடுமென்று புதகிபண்ணுவாயாக.

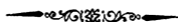
இதற்குச் சொல்லியது முறசநநத்திற் செய்த புண்ணிய பாவம இநத சநநத்திற் பொருநதுகிறபடி யெப்படி யென்ற

வனுக்கு அதவந்த பொருந்தகிற முறைமையும்; அதனாலுள்ள சுகதுக்கங்களை இத்தவடலிலே யறுபவிககச செய்தே ஆர்சித்த புண்ணியபாவங்களை மேலெடுக்கிற வுடலுக்கு அறுபவமாமென்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

பேறிழவு - எடுத்ததோருடமபின் வரககடவனவாகிய இனபத் தனபங்சட்டேகதுவாகிய செல்வம்வறுமைகளும்,—மூப்புசகாககாபி-ஆவற்றானவரும் உயாவிழிவுகளும்,—இனபமொபிபினி - அவற்றானுகிய இனபத்துனபங்ளும்,—என்னுமாறும-ஆசியுற்றும,—முனசருவு-பட்டது - முன்னேதானே சூகசுமமாயச கருவினுமைத்து கிடந்தவனறி படபோதப்போதுளவாவனவல்ல,—அவவிதியனுபவதநாலேறிடு-அவை பின்னர் ததுலமார்வத்துகித லவற்றையனுபவிக்கற்கு, துணையாகிய முயற்சிபாணம்,—முன்புசெய்க்கணம மிக்கசுகுகேத-அங்கன மனுபவித்திறகு, துணையாக எழுந்த முயற்சியும் அவவள வினொழிபாது மறறேருடமபிற்பபிம அவவறுவகைக்கும் வித்தாய்நிலைபெறும்,—இனிசசெய்கணமேலுடற்சேருமனறே-முற்பிறவியி நிகழ்ச்சமுயற்சி யிப்பிறவியினவரும் அவவாற்றகுமேதவாயினுறபோலு மததனைபே முயற்சியானுகககடவத பிறிதினலையேன, நீகேத-நீசெரிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இக்கணமம் பிறவாகாநாதி யெனபதற் குகார
 ன னூரவமாக வுணர்த்துகிறா

உடறசெயல் கணமய்ந்த வுடல்வந்த வாமெள்ள
 னென்னில், பிடபபபி முன்னுடமபின் வினையிந்த வு

டல்வினைக்குந், தொடர்ச்சியா லொன்றுக்கொன்று தொன்றுதொட்டநதிவித்தி, னிடத்தினின மரமர தின வித்தும்வந் தியையுமாபோல். (க0)

(இ - ள) உடற் இவவிருவீகளு முடலின காரியமாக செயல் கன வேணும், இனி யிவவுட லுளதாதற்குக் கார மமிநத வுட னமயாசென்று கேட்குறாயாகில், ல்வநத வாறெ னசெனனிச்

விடப்படு மு முறநநதநித் தி விடப்பட்ட தேகத்தினி னனுடம்பின வி னறு செய்கனம மிநத சநநதை யுண னையிநத வுட ல் டாசுருண்டு நீசொல்லி? இஃதோதரா விலைகரும் சிரயமெனறுவ குற்றமு கிடாம அஃசென்று, இநதமுறையே கனமு முடலுமொன்று க கொன்று காரணமாய்த் தொடர்ந்து தொ டாநது சநநதகடோறும் வருகையா லிவை டநாதி பிரவாகாநாதியாகும் அஃசெனபோல் வெ னனிச்?

விததி விடத் விததிவிடதது மரமுண்டார் மரத்தின தினின மரமரத கன விததுண்டா யிப்படி பொன்றுககொ தின விததுறவந னறு சாரணமாய் வநது தோன்றுமாறு தியையு மாபோ போல் எ - று

ல்.

பிரவாகம எனப திடையறமும் வரும் பெருக்கெனவறிக. பிரவாகாநாதி, அநாதியென்பதில் தலைக்குறைதத லாககி னார்.

இதற்குச் சிந்தியமும் பார்க்கியையு மெனவறிக. (க1)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

உடற்செயல் கணமநசவுடலவநதவா நென்னெனில்-உட
லினுலே புண்ணியபாபங்ள செய்யப்பட்டது; இதவுடல்
புண்ணியபாபங்ளிலே வந்ததெனில்? அன்னியோனனி
யாசிராமாசுகுத, உகையால் தேதேநக்சிரிபாதி யுற்பதிகளுககா
ரணேரெனெனில்— விடப்படி முன்னடாபின வினையிந
வுடல்வினேகளுந தொடாட்சியா ரொன்றுகொன்று தொன
றுதொட்டநா? - முன்னேவிடப்பட்ட தேகத்தினுலே பண
ணினகரும மிநதவுடலு னடாசுரும, இப்படியே கொன்று
தொட்டு ஒன்றுகொன்று ஶீ தவந்தமாய் பிரவாகாநாதிபாயு
டையது எவ்வாறெனில்?—விதிநிடைத்தினி ன மர மரத்தி
னவித்தம வநதவாயு ராபோல் - ஒருசீரமானதிலே ஒருவிரு
கூமுண்டாகி அந்நவிருகூத்திலே அநேகவிருடசங் காரண
மாக அநேகசீரங்கூண்டாம், அவ்வாறுகருமமானது பிரவா
காநாதிபாய் முமமலத்தொன்றிப் புண்ணியபாபவ்வருபமா
ய்அத்துவரிஷ்டமாய் இருவினேகளுககுடகாரணமா யிருதகலா
ல் இவ்வாறுதேகங்களுங் கருமங்களுமுண்டாம், *அன்னியோ
னனிபாசிரயதோஷமில்லை.

ஶீ தவந்தம-இரணடி.

* அன்னியோநநிடாச்சரயம்-சுன்னையறிய அதனறிவையும்
அதைஅறிபத்தன்னறிவையு மபேட்சிக்கிற ஒருகுற்றம்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சரீர கணமப் பிரபந்தம பிரவாகாநாதியென்று பேசுகி
னார்.

சரீரந்தரங் கன்மந்தரம், கன்மாநகரஞ் சரீரந்தரத்து
 க்குக் காரணமாதலால், இந்ரேகராசரய தோஷமு மில்லை
 யென நிருசயம்
 வெளிப பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்கனம் உடலும் வினையும், விததும் மரமும்போலத், த
 ம்முட காரண காரிரமாய்த் தொனதுதொட்டுப் பிரவாகா நா
 தியாய் வருதலின, அவற்றிறகு, த தமுன முறப்பிப்பாடு முடியா
 தென்பதாம்.

அறநேல், வரமபின் றிபோடி அநவத்தையாப போலும்
 னமலைபற்க, அவ்விரண்டற்குமுலமாகிய சூசகுமவுடம்பு வே
 றுண்டாயின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கன்மங்களெல்லா முடலானே யுண்டானது, இந்ரவுடல்
 தான ஏதானே யுண்டானது எனறவனை நோக்கி; மேலருளிச்
 செய்கிறார்

உடற்செயல் கன்மமிநத வுடல்வநக வாறேனென்னில் -
 கன்மங்களெல்லா முடலிலே நின்று செய்ப்பட்டதா யிருந்
 தது, எனசகு இநத வுடம்புவந்து கூடினமுறைமை எப்படி
 யெனினில், - விடப்படு முன்னுடம்பின வினையிநத வுடல்வினை
 க்கும் - முற்ககநகதில் விடப்பட்ட சரீரத்திலே நின்று செய்
 த கன்மம் இனிமேல் ஒருடலை யுண்டாகும். இப்படியே, -

தொடர்ச்சியாய் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு - ஆகையாலே ஒருதேசத்திற் செய்த கனமம் ஒருதேசத்தை யுண்டாக்கப்பட்டு இப்படி தொண்டு தொட்டு வாராந்திரமும் அவ்வென்போல எனலில்,—அநாதி வித்தினிடத்தினின்று மரமரத்தின வித்தமவந் திசையுமாதோல் - அநாதியே விவையினிடத்திலே மரமும் அநாதமரத்திலே விவையுமவநது தோன்றுகூறப்போல.

முன்னுடைய பின்னையிந்த வுடல்விளக்கூற, கனமமென்ப தொன்றிலலை பென்ற உலகாயத்தை நோக்கி, கனமமுண்டென்று மறுத்து அருளிச்செய்ததெனக் கொள்க

அதாவது யோனிபேதங்க ளாகவும் இரத்திரியங்க ளேற்ற க குறைவாகவும் சாதிபேதங்களாகவும் இப்படி பலபேதப்பட்டது கனமத்துக் கீடாகையால், கனமமுண்டென்றதெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகூடம் “ஐதுநான்கொரு மூன்றிரண்டு—ஒன்றதா யுடலங்களின, வந்திடாவுணர் விக் தியங்களும் வனவபனையு மினமையாம், புத்தியோடிய வனனபோக குணங்களுத புணர்ச்சிநான, தந்திடாதிவை பேதமாயிட வந்தவாவினை தந்தவா.

சித-பர-உல-மறு, கூ-செ.

தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தொண்டிதொட்ட நாதி, இஹையிற் செய்தது இரபையிலை மனுபவிககிற தொழிந்த முன்புள்ள தல்லவென்றவனே நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்ததெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபகூடம் “அநாதியே லனாவின் நெனின் மலமாயைகனம மனுச்சிய, அநாதிசுணம மனுக்கள் செய்ய வறித்துகனம முடநசெயா, வநாதிசாரிய மாமுடற்க

எச்சேதனமபணை யாவழிந், தநாதி யாதி யமைக்கவேண்டு மமைப்
பிடுகிடு மநாநுயே ” எனனூறு தங் கண்டு கொள்க

சி, த-பர-உல-மறு, சஅ-செ.

இசூத்ர சொல்லியது வித்தினிடத்திலே மரமுண்டானு
ற்போலவு மீளவு மாபுத்திலே வித்தண டானுறபோலவும, கன
மத்தினுலே யுடலுண்டாயு மீளவு முடலினுலே கனமமுண்டா
யும, இப்படி சரீரமுங் கனமமும உநாதி யே தொண்டு கொட
டு தொடராச்சியாய் வருமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உடற்செயல்களமம் - தனுவினசெடதிபாற கனமமுண்
டாம்,— இந்நவதுடல்வநக வாறேதெனனிஸ-இத, நனுஉண்டாத
நருக காரணமபாதெனில்,—விடப்படு முன்னுடம்பின்வினை-நீ
கப்படு முறநனுவினகனமம்,—இந்நவதுடல்வின்கும-இத்தண
வைவிளவிசும,—வித்தினிடத்தினிளமரம - வித்தினகனமர
மும,— மரத்தினவித்தம வந்தினையுமபோல்-மரத்தினகன
வித்தம வந்துபொருது மாறுபோல்,—ஒன்றுக்கொன்று தொ
டாச்சிபாய் - தமமுடகாரணகாரிபமாய்,—தொன்றுதொட்ட
நாதி-தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதி யாய் வருதவினவரறி
நருக தமமுறமுற்பிறபாடு முடியாதென்பதாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உல-மறு—

இப்படி யுடலெடுத்தத திரிநிறவனுக் காகாயி
யமேறுமா நுணர்த்துக்குர்

முறசெயல் விதியையிந்த முயறசியோ டனுபவி
த்தா, விச்செயல் பலிக்குமாறெ னிதமகி தங்கண்முன்

ன, ரச்செய லானாவிடரு மவைசெயின் மேலைககாரு
ம், பிறசெயா தனுபவிப்ப தினறுபின் ரொடருஞ்செ
யதி. (கக)

(இ-ள.) முற்செ முற்சநகவாளி லார்ச்சித்த கனம மிகதச
யல் விதிபை நகத்தின முயற்சியாற பிராரதசம புசித
யிசக முயற் தவிடடா லிப்பொழு திவகே யதுபவித த
சியா டனுபவித விநிற்றொழிந் து டேலுமொரு சநகத்தக
தா விசசெயல் ப காகாமியமாகக கூடு முறைமையே யெப்ப
ல்கு மா நெ டியென்று சேட்ரி றுயாநில்,
ன

இத மக்தவக மறுமைக ணு னடாம வினை யீ. னடதனை
ள ப புசிக்கு மவசுரத்தி வியான பிறையோ
மயினேன பிறொனகஞ்ச தீமைசெய நாரொ
னனு மிகாதவகளை

முன்ன ரச் முற்சநகத்தி விதாதிதஞ் செய்தகளு ளு
செயல் ணடாய கனம மிப்போ தனுபவமாகும்,

ஆலுவிக்கு ம இப்படிப் பிராரதசம் புசிககையி ளுன்
வைவெயின் மே டானகானகபா லிப்பொழுது மதனைப புசி
லைககாகும் ககிற காலத்த ணடாகிற விதாதிதமும் வரு
கிற சநகத்தக கேதவாகா நிறகும்

பிற்செயா த ஒருகாலத்து மிகனுக காகாமிய மேறாம
னுப விப்ப தின் ற் புசிப்புணடாக மாட்டாது,
று

பின் ரொடரு இப்படியே சநகவகடோறுந் தொடர்ந்த
ஞ் செய்தி தொடர்ந்து வராநிறகும் எ-று.

முற்செயலென்றதுமுத லேந்துகஞ் சிந்தியாகம மென
வநிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முற்செயல்விதியை யிந்தமுயற்சியோ டனுபவித்தா விச் செயலபிசுக்ரமாதென-பூரவத்திறசெய்த புண்ணியபாபங்களை யிந்ததேகததில் யததினததினலே புசிக்ரதேயாலால், இத்தலில் மேலகருமமேறுமபடி மெப்படிமெனனி?—இதமகிதங்கள-விருப்பு வெறுப்பாம,— முன்னாசசெயலாலால்-பூர்வத்திலும் புசிககையில் விறுப்பு வெறுப்பா லாகாமிய மேறுகையால்,—இங்கு மலைசெயிசமேலைக்காகுட-இவவீடதது மககவிருப்புமெறுபபைபண்ணினால் மேல்சநநநக தேதுவாட,—பிற்செயாதனுபவிப்பதினது-சிவா னுககிரகத்தினலே ராகததுவேஷ நிமுசகனுககொழிய ஆகாமியமேறுதபடி புசிககிதுகூடாது, ஆகையா லாகாமியம் பொருநத அனுபவிப்பதில்லாமையால்,— பிள்ளைடருளுசெயகி - செய்யப்பட்ட தொழிலானது புண்ணியபாவங்களால் சனம தொடர்ச்சியாய்வரும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகாமியம் வந்தேறுமாறு கூறுகின்றார்.
முற்செயல் விதியை - முற்சனனத்திற பண்ணின கன்ம பல சுகதுக்கங்களை,— இந்நமுயற்சியோடு - அநதசசுகதுக்கங்களுக்ககு முகற்காரணமாகிய போககிய கனம சுகதுக்கமாய்ப் பரிணயித்ததற்கு நிமித்திமாய்ச் சனகந் தாரகமாகி யந்த முற்செயலுட் டானே யிருக்கும் போசக கனம மிப்பிரயத்தன ததையுண்டாக்கி யதனோடு கூடியுண்டாகக, அநதச் சுகதுக்கங்களை,— அனுபவித்தால் - புசித்தால்,— இச்செயல் பல்குமாறென - இவ்வாகாமியம் வருதற்குக் காரணமேது,— முற்செய

லைப்படி வந்தது,—இதமகிதவகளால் - எனினில், இதமகிதங்
 ள,—முன்னர் - முன்னாக,— அச்செடலானால் - அசதமுற்றின
 ம கனமமுண்டாமாறால்,—அவைசெயின மேலேககாகும் - அந
 த இதமகிதங்களை விப்போது பண்ணினால் மேலேககாகும்,மேல்
 மறுசனமதகிற் சுகதுகககாரணமாகு மாஉாமிய மேலும், இத்
 மகிதமுற ஏவுசத்சாதகா பண்ணுவீடுகு முறகணமபலம பலாந
 னறே, பின்னாகாமிய மியற்றுபத காததாவாயிருக்கு மிவக
 குண்டாததகுக் காரணமே? சத்தியம்? விவேகமினறி நானே
 பண்ணி திந்தினறே சென்றை சாவ ராக பயாவேசதகாத சத
 நதர கனம காததாவாய்ப் பலன்கொள்பவனாகியும், தனசகுத்
 தானே தோற்றிவிருக் கனால், ஆகாமிய மிகதமுனறுகாரணத்தா
 லேறும்,—பிறநியா தனாபவிப்ப தின்று - முறபண்ணுகது பின்
 னனுபவிப்ப தின்று,—செய்தினை தொடருச்செய்தி-மனேறவா
 க்குக்காயங்களிற் சமவாய சாபநதியாய் வருமிக மகிதமெனகி
 ற வியாபாரது வதனமம், கிருஷி கனமம்போற் றெழினாதலா
 ல் இவகேக்கெட்ட தெங்கே போய்ப் பின்வந்துதான பலநதருட்,
 கிருஷி கனமததொழில் கெட்டாலும் அதனும் பூமியிலுண்டா
 கும சமஸ்காரமபோல், மனேறவாகுக் காய்ததொழிலு—சே
 கெட்டாலும் கெடும், முறகணகதிற் றெழினால் புத்தித்தவ
 த்திற் சமவாயசமபநதியாய் வைக்கப்பட்டுப் பலபரியாத மிருக
 குஞ் சமஸ்காரமாகிய அநிருஷ்டமெனனும் பெயாசஞ்சுகுமக
 னமம்,—பின்னொடரும்-சொர்க்கரக் பூமிகளிற் குக்குமதேக
 த தேரிவிருந்து போய்வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அற்றேல் இத்தனையுங் கூறியவாற்றான முன்புசெய்தக
 ன்மம் இங்குவற்றிற்கேதுவென்பதுஉம், அவற்றையனுபவித்தற்

குத தணையாதன மாச திரையே முயற்சிபென்பது உ மொக்கு மாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கிடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின? நன்று சொன்னால், முனவினைபென்பபடு மிதமகிதமாவன? முற்பிற வியினவவாறு நிசமுமுபரசியேயனறி வேறினமையான, அதனை யுடமபட்டாய்க்கு அநநயமபற்றி இவருமமுயற்சி நிகழாதால் அது மேலேகரு வினையாமென்பதுதானே போதரும் அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியினறி யிருப்பார்க்கு மேல வரக்கடவகொ னறு இல்லேபோலுமெனின? அற்றன்று, அனுபவமாவது முப தசியை பொட்டியே நிகழவதொனகுநல்த பிராரததவினைய னுபவமுள்ளளவும் முபரசியும் ஒருசலையானு னடென்பது பெரப் படுகலிச, அனுபமுளவழி மேலேகரு வரக்கடவகொன்றிலை யென்றல் யாண்டையதெனறொழிதவென்பதாம்.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றும் வருகிச் செய்யவேண்டாது எளிதிற பெறுவது நோக்கியே பிதிகனறெ ன்பது கருத்தது.

மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய குசுகுமமுயற்சி யுண்டென்பது உணரந துகொள்க

யாண்டும் பிறழாரை யுணராதததற்களறே பிற்செயாத னுபவிப்பதின்று என எதிராமறை முகத்தான வராசெய்து கூ றிறுரென்பது.

ஆளுலென்பது தெளிவின்கண் வருத்தது; காண்பவனசில னேயானு என்குற்போல.

அற்றேல் ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற்சென்றன்பொ ருட்டாதல் கண்டிலமாதலிச, இதமகிதங்கள் முன்னரச்செய

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அகக

லாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின? அஃதுணர்ந்துதற் கண
றே வருஞ்செய்யு னெழுந்ததெனபது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—0—

இதகவு—லிலே புசிககிற கணமெல்லா முன்புள்ளதாசில்
மேலைக்குக கணமுண்டாகிறபடி பெப்படியென்றவனை நோக
கி மேலருளிச்செய்கிறா

முற்செயல் விதிபயிந்த முயற்சிபோ டனுபவித்தால் -
முற்சநகவசளி லாசகித்த புண்பபாவங்களை யிந்த சநகத
தி லுடசாகத்த டுடனே புசித்தால்,—இச்செயல் பலிகருமவா
றென - இப்பொழுது இவகே புசிக்கச்செய்சே யுண்டான க
ணமங்களை எங்கே பலிககுமெனினி?—இதமகிதங்களை முன்ன
ரச்செயலானால் - முற்சநகத்திற சநககவகளை புசிககிற வ
வதரத்திலே யுண்டான பிரியாப பிரியவகளை இந்த சநகத்த
க்குச சநககவகளாய வந்து பொருந்துகையிலே,—இவரு
மவைசெயின மேலைசாகும் - ஆகைபால் இப்பொழுதும் பிர
ரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகிற இநாகிதவகள் வருகிற ச
நகத்துக்கு ஏதுவாகாநிறகும்,— பிற்செயா தனுபவப்ப தின
று - ஒருகாலத்திலுட ஆகாமிப றேறும் புசிப்ப துண்டாகமா
ட்டாது,—பின்புடருளு செய்தி-ஆகைபால் கணமங்களை நொ
ண்டிதொட்டி வாராநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் முந்தின திருவிருத்தத்துக்கு இட
ட பிரமாணத்திலே கண்டிகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது முற்சநகத்தி லுண்டான வாகாமி
ய மிந்த சநகத்துக்குப் பிரார்த்தமாயும் இப்படியே கணமம்

அகல சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அநாகியே ரொண்டு தொடர் வருமென்ன முறைமையு மறிவி
த்தத

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

முற்செயல்விதியையினக முபந்சியோடனுபவித்தால் - அ
றநெலித துணையு கூறியவார றுன முன்செய தானம மிகவந்
றிற் சே சயென்பதுஉந, அவர றைனுபவித்தற்குத் துணையாக
னமாத்கிரையே முயாசிபென்பதுஉந ஓசுதமாயினும்,--இச்செ
யல்பவிக்கு ராறென-அவ்வாறு வினைப்பயனுக் கிடாகவருகின்ற
முபந்சி மேலுடற சேருநற்குரி பவினையாமாறு யாகவனமெனீ
ன? நன்று சொன்னும்,--இதமகிசங்கன முன்னரசெயலாளு
ல-முன்வினைபென்பபி மிசமகிசமாவன? முற்பிறவியி னவ்வா
று நிகமுமுபந்சிபெயனநி வேறினமைபா னகணையுடமபட்டாய்
க்கு அநநயமபற்றி,--இவருவைசெயி ன மேலேககாகும் - இவ
கும்முயந்சிசிகழ்க்கரவத மேலேககு வினையாமென்பது தா
னேபோதரும் அறநேல் ஒரோவழி முபந்சி யினநி யிருப்பார்க்
கு மேல்வரககடவகொன்றில்லை போலுமெனின? அறநன்று,--
பிறசெயா தனுபவிப்ப தினறுசெய்தி பின்னொரும-அனுபவமா
வது முயந்சிபையொடடியே நிகழ்வகொன்றாகலி. அ பிராரத்
தவினைனுபவமுள்ள அளவு முபந்சியு மொருதலைபா னுண்டெ
ன்பது பெறப்படுகலின, அனுபவமுள்வழி மேலேககு வரககடவ
தொன்றில்லையென்றல் யாண்டைய கென்றொழிக எனபதார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

முற்குறிய கனமம புசிககுமிடத ததாரண பூ
ர்வமாகத் தொகுத் துணாததுகிரா
மேலேக்கு வித்துமாவி விளைந்தவை யுணவுமாமு,
ஞாலத்து வருமாபோல நாஞ்செயும் வினைகளெல்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகந.

லா, மேலத்தான் பலமாய்ச்செய்யு மிதமகி தககட்டுக்
ல்லா, மூலத்த தாய்யென்றும் வந்திடு முறைமையோ
டே. (கஉ)

(இ-ள்) மேலேக் பூமியின கண்ணே பொருவன செய்யுந்
கு விதது கொழிலா லுண்டாகிய தானியமுதலிய, வரு
மாகி விளை வு காலத்தகு விததும் நிசுழ்காலத்திற் பு
நதவையு ணையு சிபபுமாகியும் வருட. அதுவருமாறுபோல
மாகி ஞாலத்து வருமாபோல

நாளு செய்யுந் நாமு முறசநகங்கடோறுளு செய்க வி
விளைக ளெல்லா னை+ளெல்லா மிப்பொழுது புசிப்பதற்குப்
மேலத்தான பல பாகமாய், சிற்று சஞ்சிதராயக கட்டுப்பட்
டாய் டி = சநிதுகால மிருந்து மேல்வருளு சநகங்
களிற் புசித்ததற்குப் பாகமாயி நுகரும்.

செய்யு மிதம யாமெடுத்த தேகத்திற் செய்யு மிதாசிக
கிசுககட கெல் ள தானே யாகாமிப்பமாயேறிச் சநகங்கடோ
லா மூலத்த தா னுஞ்சரீர மெடுத்ததற்குக் காரணமாகி வ
கி ரு.

என்றும் வர எப்பொழுது மித்த முறைமைபைப் பொ
திநி முறைமை ருத்தி சநகமரண வகளுக் கேதுவுமாய் வரு
யோடே. ம். ஏ - னு.

காயா யிலையாயக கிழங்காய் விளையும் விததுககளு முண்
டாகையாற் பொதுவாக வுணவெனரா.

ஏகார மீறழசை.

லுவற்றுட் சஞ்சிதமாவது - சநகங்கடோறு மகாதிபே
கொடர்ந்து தொடர்ந்த தாறத்துவாககளிற் கட்டுப்பட்டன
அளவிற்று கிடக்கு மிருவினைகள்.

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பிராரத்தமாவது - அந்தச் சஞ்சிதத்திலே பரிபக்ருவத்
கைக குறித ததற்கேற்ற தனுசுரண புவனபோகங்களை யுண்
டாககிப் புசிப்பிப்பது.

ஆகாமியமாவது - பிராரதத்ததுக் கிசையவெடுத்த தே
ககதி லதனபலததைப புசிககையில் விருப்பு வெறுப்புக்களா
லுண்டாய கனமபலததைக கூட்டுகு சிவனை மிகழந்தஅபராத்த
தால் வரும் புண்ணியபாவவக னெனவறிக.

முற்கூறிய பிராரததம் இசுசை அநிசுசை பபோச்சை என
மூவீதமாம்.

இடு விசுசையாவது - இராசாவின மனைவியைத் தீண்ட
லால் வருளு சுசமுந துககமும.

அநிசுசையாவது - இடிமுதலியவற்றா விருபயணியு முறு
வது.

பபோச்சையாவது - ஒருவ ரொருகாரியஞ் செய்ய வசளு
லவனை யாககினை யபராதமென நிராசகரஞ்சொல்ல அகற்கொ
ருவன் வினைமுதலியவற்றாலுறு மிருபயணு மெனவறிக.

அஃகனறித திருட்டமெனவும அதிருட்டமெனவும் திருட்
டா திருட்டமெனவும மூவிதம்.

இவற்றுள் திருட்டமாவது - இப்பொழு திவ்விடத்திற்
சீந்தற்றண்டு முதலிய வெளடதவகளை மந்திரவகாளாலு யிம்மை
யிலே செய்த கன்மயிம்மையிற் பலிகருமது.

அதிருட்டமாவது - இம்மையிலே செய்தகன்ம மறுமையி
ற் சுவாக்கநரகங்களை யதுபவிக்கை.

திருட்டா திருட்டமாவது - இம்மையிலே அசுவமேதஞ்
செய்தவ ணிம்மையிற் றானே சுதத்தையடைந்து சுவர்ககத்தை
யடைவது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநி

இஃகன்றி “சூறித்தொருவரைச் செய்த தீவினை கொலைகள் சூழ்ந்த களவெலாரு, செறித தொருவரைச் செய்த தீவினை யிமமையேவருந் திணைமே” எனவழிக.

பிரமகததி செய்தா விடமையிற் றுககததை யடைந்து மறுமையி னரகததினைகளை விழுவது.

இதனைவிரிக்கிற் பெருகும எனவழிக (சஉ)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலிதற் சூதாரணம்.

மேலேசூவித்தமாதி விடாத வையு னவுமாகி ஞாலத்த வ ருமாபோல- ஶ பக சாமர கர்சூர திசுநிரிணியாதி பலவகளை னவைகளை இப்பொழுது புசிப்புமாய் † க்ரீசுககா மேலேகரு வித்தககருமாய் பூமியினகண்வருமாடபோல,—காட்டுசெய் மவி னைகனெல்லா மேலததான பலமாசசெய்யும் - காம வாகுமநக காயவசுநிலை பன னப்பட்ட ஸ்தூலகருமவகா இவவிட த்து நசிக. அதிலிடதிலே நின்று சூககுமருபமாக அதி ருஷ்டமென்றென்று சனித்து தத்தவகாலங்களிலே தநுவா திபலவகளைப் பொருத்தப்பண்ணும். அந்தச சூககுமகருமத்தி லே சுசூககுமமென்று ஒருகருமமு னடாய் அதுகருமீசமென றுபேராடபுத்திநிஷ்டமாய நின்று பு னணியகருமீசம புண்ணி யத்தையு, பாபகருமீசம பாபதகையுப் பண்ணுவிகும. கரு மமானது ஸ்தூலம சூககுமம சுசூககுமமென்று திரிவிதமாம்.

இதற்குசமமதி

+ நிருமுத்தன்-விடுபட்டவன்

ஶ பனசர் - பலர, ஆமரம-மா, கர்சூரம் - பேரிச்சு, தி க்திரிணி - புளி.

† நீசம்-கொட்டை.

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சபகூழம்.

ஸிவயஜெ-ரூ த ரொ — சுயஜ-ஜெஜா விஜெ யா ஸி
த வ ரு தி பு ஜெஜ-தஃ | ஸு குலா ஸு கு ளா ஸு ஸு
கூ | ஸு கொடி ஜெஜெஜெ ரு நகயா ஹி.

இசமகிதங்கட கெல்லாம் மூலதகதாகபென்றும் வகதீம்
முறைமை? — இசமகிதமாகிய புண்ணிடபாபங்களுக்கெல்
லாம் மூலகாரண வாகிப முறைடைபையுடைத்தாய் முததிப
ரிபநதமும முறைபிறழாமல் பொருநதிவருவது ஆகும் காரண
கருமமானது

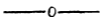
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஆகாமியமே, சஞ்சிதம் பிராரததமாய் வருமென்பதற்குக்
திருஷ்டாநகம

வினேநதவை மேலைக்கு வித்துமாக யுணவுமாகி வருமா
போவென்று பொருட்பு னாசசி
மற்றைய யெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உலகத்தின உணவினபெரு-டு வினேநத கனிமுகலாயின
உணவுமாய வித்துமாதல கண்டாமனதே, அ தபோல, நாமெ
னனுமுனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல்வ
கையான் வினைக்கிடாக வரும்னுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்த
வகையான இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமியவினையைப் பயக்கு
மென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகர

இவ்வியல்பு தொன்றுதொட்டு லீடுபெறெய்தமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், எனறுமென்றார்.

மூலத்தகென்னுமொருமை அதகருமத்தினு மேலின்றது. இதமகிதகுகளென்பது என வருகின்றது மது

“ஊர்பொடு குயினற தூசும் பட்டும” எனறும்போல ஈணடு ஒறி ஆனயிறறு

இவை நாசுரு செய்யானாறு, முயற்சிககுப் பயன இது வென்பதுணாததமுக்கதான வருவாயி நமையின, வினையுண்மை பெறப்படாதெனணுமவா மகமபற்றி ஓசங்கித தப பரிகரித்து, வருவாயினியல்பு கூறி, மேலது வலியுறுத்ப்பட்டது.

அற்றேல், அம்முயறசியினுளவாகிய இதாசுகங்களிபல்பாமாறும், அவை பிணனாபபயப்பிமாறும் யாங்ஙனமெனின, அது முன்னாக கூறப்படும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படித் தொன்றுதொட்டு வருமென்ற கண்டம ஒன்றாயிருக்க, பிராரததமாயு மாகாமிடமாயும வருமென்ற தெப்படியென்ற உலசாயத்தை நோக்கி அருளிச்செய்குறார்.

மேலேக்குவீத்துமாகி வினேந்தவையுணவுமாகி ஞாலத்துவருமாபோல - விசுவதசிலே வினையதகக தானியங்கள், வருகிறவருஷத்துக்கு விதையுமாய், இத்தவருஷத்துக்குப் புசிப்புக்களுமாய் வருகிற முறைமைபோல, —நாஞ்செயும் வினைகளெல்லாம் - கம்மாலே முற்சநகங்களிலே செய்யப்பட்ட கன்றங்களெல்லாம் இததன்மைத்து, — ஏலத்தானபலமாம் - இத்த

சுன்னத்திலே வகதுகூடிப் புசிச்சுக்குப் பிரயோசனமுமாய், — செய்யு மிதமகிதங்கட்கெல்லா மூலதததாகி - இப்படியனுபவிககசசெய்தே ஆர்சசிககிற பிரியாப்பிரியங்கள் வருகிற சநகதில் அனுபவிககதசகக சுகதுகககளுககு ஏதுவுமாய், — எனறும் வர்திடு முறைமையோடே - எப்பொழுது மிப்படியே முறைமையாகவந்து பொருநதாரிதரும்

மூலதததாகி யெனறும் வர்திடு முறைமையோடே என்றது உலகாயதன இமமையிலே செய்தகனமம இமமையிலே அனுபவிககிறதொழிந்தது, இப்படித தொனறதுதொட்டு வாராதெனறதைப பற்றியெனக கொளக

இசுதற்குப் பிரமாணம். பரபட்சம. “செய்திடுங்கனமமெல்லாளு செய்தவா சமமைப்பறறி, யெய்திடு மெனனிநிககே மாயநகிடு மேய்வதெங்கன, மெய்தருதூலாய்கெட்டுச சூககமாய்வேவுமெனனி, லையனேஜீபமபோளு லதெனாளி உவதுண்டோ” எனனுமதுங் கணிக்கொளக.

சித-பர-உல-மது, எ-செ.

இசுறா சொல்லியது இருதப் பூமியிலுண்டான விளவுகொல்லாம இருத வருஷத்தககுப் புசிப்புமாய், வருகிற வருஷத்தககு விசையுமாளுறபோல, ஆனமாககள செய்யப்பட்ட கனமமும இருதச சநகத்துசுகுப் பிராரததமாய், வருகிற சநகத்துககு ஆகாமிபமுமாய் வருமெனறும், பிரியாப்பிரியங்கள் சுகதுககமாயும் சுகதுககத்திலே பிரியாப்பிரிய முனடெவனு முறைமையும அறிவித்தது.

“இருவினையென்னை” என்ற திருவிருத்த முதல். மேலைக்கு’ என்ற திருவிருத்த மீறகவும் உலகாயதன.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநா

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞாலத்தவினாசவை - உலகத்திலுணவினபொருட்டு வி
 னைந்த கனிமுகலாயின,—உணவுமாகி மேலேசுவித்ததுமாகி வரு
 மாபோல,—உணவுமாய் மேலேசு வித்ததுமாதல் கண்டாமன்
 றே அதுபோல,—நாஞ்செயும் வினைகளெல்லாம் - நாடுமென்னு
 முனைப்பாற செய்யப்படுவதாசிய முயற்சியும் முறைமையோ
 டே,—ஏலத்தானபலமாசெய்யும்,—செயலவகையாற பொரு
 ந்த வினைசக்டிராய வருடாபவத்தைப்பயசுகும்,—எனறுமிதமகி
 தங்கடகெல்லாம்-எககாலமுங் கருத்தவகையா நிதமகிதமெ
 னப்படும,—மூலத்ததாசுவநநிதிம-ஆகாயியவினையைப் பயசுகு
 மெனபதாம்.

இவைநானடு சொய்யுளான முயற்சிகுதப் பவனிதுவென
 பதுணாதது முத்தகால் வருடாயினராயின வினையுண்மை
 பெறப்படாடுனறு மவாமகரபற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து
 வருவாயினிமல்பு கூறி மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருவ—

முற்கூறிய விதமகிதயக ளிவவயெனப துஉ
 மகறை சிவநிருபாயணியு வகொடுப்பனெ
 னபதுஉ முணாத்துகுரர்.

இதமகி தங்களுள்ப திகனமன வாககுக்காயத்
 திகமுபீர்க குறுநிசெயத ளகிதமற் றதுசெயயாமை,
 யிதமகி தங்களுள்லா டிமைவனே யேற்றுக்கொண்டி,
 கி,விதமகி தத்தாலின்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே.(கூ)

(இ-ள்.) இகமகி அச்சநகத்தக்குக் காரணமாகிய கன்மமி
 தங்கனென தமகிதங்கனென நிருவிதமாகச சொல்லப்ப
 பது மம
 இகனமனவா அய்விருவிதமு மனசாவினைப்பதம், வாக
 கருக காயம காற சொல்லியதம, காயத்தினூற செய்வ
 தம், தமமி லொன்றுகொன்று வேறுபா
 டாய வருவன்

இம்மூவிதத்தா விபற்றுவுது தூலகனம மெனப்பமம
 மநாதிக ளொவ்வொன்று தொகையான முமமுன்று பே
 தமாய்வுரும

“அவைவருநாறு —பேசிய தூலபேதத் தனித்தனி நானகு
 பேக, மூசமுன நானகுபேத முற்றமம் மூன்றுமின்னு, மாசி
 லோரறியுமவேலை விரிகதிமிகேகமாக, நாசமாநரகபேதத் து
 யரினைக கொடுக்குநாளில் ”

மறறச சூசுசுராமு மதிசூசுக்குமமும பதிடசுபாசப் பணவலி
 த்சுநிறு ராணிகககாணக

இகமுயிரக கு ஆனமாகக டமதுயிரக குறுதியாகப் பு
 றுதிசெய்தல் ண்ணியத்ததைச செய்த விதம.

அக்தமற் றது ஆனமாசகட் கிதமாகிய புண்ணிபத்தைச
 செயயாமை செய்பா தகிதமாகிய பாவஞ்செய்த லகித
 ம அவைசானே பலத்தைக் கொடுக்கவற்றே
 வெனின ?

இகமகி தங்க அவவிதாகிதங்க ளாசிய கனமபலங்களை
 ளெல்லா யிறை பெல்லாங் காத்தா வறிததுகொண் டான
 வனே யேறறுக் மாககளுக கிருவினைப் பலங்களை யேறமுற்
 கொண்டிங் கித குறையாமற் றுய்ப்பிப்பன். ௭-று.
 மகி தத்தாலின்
 பத் துன்பங்க ளீ
 வனன்றே.

ஆன்மாக்கட்குப் புண்ணியபலமே யிதமாதலா விதமென்றார்,

பாவபலம் துககத்துகருக காரணமாதலா லகிதமென்றொனவறிக

ஏகாரம் சேற்றம்

இசற்குச சுவாயம்புவத தக் காணக. (௪௩)

சிவாக்ரயோசியநரா வருமாறு.

இதமசிகங்குன்னப திகல்மனவாசகுசகாயம - இதமசிகங்களாவன, செந்தாமராய மனவாசகுசகாயகினிலை வருவது உதெவ்வாரென்றால், —இதமுயித குறுதிசெய்த லகிகமற்றது செய்யாமை—இதமசிகத்து ஆன்மாக்ரகருகு மனசினிலே நனனாமபைநினைத்தும், வாசகினிலே நல்வசனத்தையுரைத்தும், காயத்திலுலே நனமைகளைசெய்தும், அநநாதிகளைக கொடுத்தமுறுதியெய்தல. இதனி அகிதமாவது ஆன்மாக்ரகருகு மனசினிலே ஒருபொல்லாபபை நினைத்தும், வாசகினிலே நிஷரேஞ்சொல்லியும், காயத்தினிலே லீடைபண்ணியும் பரத்திரவியங்களை யபகரித்தலுமாம்.

தடி—கூ - ஸூகாரெபுந புவக்யூதி யடி—கூ
சூயகொழிலி? | வரெராவகாரூ: வண்ணூயவா
வாயவரவீயநதிதி.

மற்றிது செய்யாமைபென்றது கொண்டு யாதொருவாண்மாவிற்கு வருத்தம்வந்தகாலத்து அசைமாற்றத் தனக்கு சததியுண்டாயிருக்கவும் உபேட்சைபண்ணினாலுதில் அதுவும் தான்பண்ணின அகிதமேயாம்.

தடி-கூட - சுநாயாது விகலாது கீவாது வாகவது
 லகரூபா-த-ராது | யாந-கூட-கி யெஜ-குலா டே
 யா-கி நாசகாண-வஜிகி .

இதமகிதங்களுள்லா மிழைவனே டேற்றுகொண்டிங் கி
 தமகிதததாலினபத துண்பங்களீவனைதே - இங்ஙனம் சொல்
 லப்படட புண்ணிப பாவங்க ளொலநாததையும காத்தா திரு
 வுடத தடைத்துக்கொண்டு அநதப புண்ணிய பாவங்களிலுலே
 சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பன.

அனதே எனபது நிசசயமாகவென தரிச.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதமகிதங்க ளிவைபென்பது மதையறிந்த சிவனே பலங்
 கொடுப்ப னென்பது முணாத தகிணரர்.

இதமகிதங்க ளென்பதே தெனலில்?—இகல் - ஒன்றுக்
 கொன்று மாறுபாடி அதற்குள்,—இதம மனவாகசுக் காயத
 து - மனவாகசுக் காயங்களிலுலே,—உயிர்க்குறுதி செய்தல்-
 ளுனமாககளுக்கு நன்மை பண்ணுதல்,—அகித மற றதுசெய்யா
 மை - அகிதமாவது நன்மைசெய்யாமற் றீமை செய்வது. அவ
 ற்றுள, மனத்தினுற் செயதல் பிரியம்கோபமுதலியன, வாக்
 கினுற் செய்தல் துதி நிகதை முதலியன, காயத்தினுற் செய்த
 ல் அடித்த லணைத்தல் முதலியன,— இதமகிதங்களுள்லாம் -
 இதமகிதங்களால் வரும் பாவ புண்ணியங்க ளனைத்தையும்,—
 இறைவனேயேற்றுக்கொண்டு - சிவனே கண்டு கொண்டு,—இ
 தமகிதத்தால் - வரும் சனகம் தாரகம் போர்கியமெறு முத்
 திழவின்களிலுலே,—இன்பத் துன்பங்க ளீவனன்றே - சுக

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஉக

தக்கங்களைப் போக்ய கன்மத்திலே நின்று முண்டாக்கிப் பு
சிககப் பண்ணுவனரானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உயிர்களுநுத்யென யேதாகமங்களின விதிதவற்றைச்
செய்கலே இம்ம, அவற்றது மறுகலைபச செய்கலே அகிதமா
கலான, அவ்விரண்டனையுறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக்
கைககொண்டு புகுனளிப்பனென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லியநத இரமெனறதேதென்றும் அசிக
மென்ற தேதென்றம கேட்ட மாணுகளை நோக்கி யருளிச்செ
ய்க்ருா.

இதமகிதங்கொன்ப திகல்மனவாகுக காபுதது - இவனு
க்கு இதமகிதங்கொன்று சொல்லப்பட்டது ஒன்றுகொன்று
மாறுபட்டு வருகிற மனத்திலுள்ள நினைவாலும், வாகுகிலுள்ள
வசனத்தாலும், காயத்தினுள்ள தொழிலாலு முண்டாம் இதமா
கசெய்குறதேது அகிதமாகச செய்கிறதேது எனலி? — இது
முயிர்க் குறுத்செய்தல் - இரமென்பது ஆனமாவுசகு நன்மைப்
பகுதி யுண்டாகத்தக்க வுறுதியான காரியங்களை யறிந்துசெய்
கிறத, — அகிதமறிதுசெய்யாமை - அகிதமென்பது ஆனமாவுக்
கு நன்மைப்பகுதி யல்லாத காரியங்களை யறிந்து ஒன்றையுஞ்
செய்யாதிருத்தல். இதமகிதங்களா லுண்டாகிய சுகதக்கங்க
ளசேதனமாகையாலும் இவனுக்குத் தனக்கென்ன வறிவிலா

தபடியாலு மிவை தன்னிற்கூடாது. இவைகூடுகிறபடி யெப்படி யெனவில்?—இதமகிதங்களெல்லா மிறைவனே தேற்றுக்கொண்கிற - அந்த இதரவகிதங்களெல்லாம் பரமேஸ்வரன திருவுள மபற்றிக்கொண்டி,—இங் கிதமகிததகாலின்ப துண்பங்க ளீவனனறே - பரமேஸ்வரன இத்த துகருத் தக்க சுகததையும் அகி தத்துகருத் தக்க துககததையும் கொடாநிற்பன

இதகூறற் சொல்லிபது மனவாசுருக காயங்களினூலே விருப்பு வெறுப்பு உண்டாமென்றும், ஆனமாவுக்கு உறுதியான காரியங்கு செய்கிறது விருப்பென்றும், உறுதியான காரியங்கு செய்யாமலிருக்கிறது வெறுப்பென்றும், இங்கு விருப்பு வெறுப்புக்கு ண்டான சுகததங்களைப் பரமேஸ்வரன தன்னுடைய திருவுளத்தினூலே கண்டி ஆனமாவுக்குள்ள முறைமையினூலேகூட்டுவன என்றுமுறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

இதமகிதங்களென்பது - இதமகிதங்களாகிய கனமம யாவைபெரிசை,—இகனமனவாசுருக காயத்து - மாறுபட்டமனவாசுருக காயங்களால்,—உயிராகுறுதி செய்தலிதம் - உயிர்கருறுதியென வேதாகமங்களில் விதித்தவறறைச செய்தலேயிதம்,—மற்றது செய்யாமையகிதம் - அவற்றது மறுகலையைச் செய்தலே யகித மாதலால்,—இத்தமகிதங்க ளெல்லாம் - இதமகிதமாகிய அவவிரண்டினையும்,—இறைவனே யேற்றுக்கொண்டி - அறிபவல்ல முதல்வனே யவற்றைக கைக்கொண்டி,—இதமகிததால் - அவ்விதமகிதமா யக்கனமத்திறுக்கேற்பு,—இசுபத்தனபங்களீவ னனறே - இசுப துண்பமாகிய பயனளிப்பன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பட்டாசாரியன், கனமநநானே வந்த
 கூடுவ தொழிற் துமதுகாதகா கொடுக்க
 வேண்டுவதி ல்லையென அவன்காணே
 மா னடத்தவனென துணா
 த் தநீரா

இறைவனிட கேறபடுநானே யிதமடி தங்களை
 ன்னி, னிறைபர னுயாகருவைத்த நேசத்தி னிலைமை
 யாகு, மறமலி யிதஞ்செயவோருக கறுககிர கத்தைச
 செயவன, மறமலி யிதஞ்செயயி னிககிர கத்தைவை
 பபன. (கச)

(எ-இ) இறைவ னுனமாகக் செய்ந் விதாகிதமாகிய விரு
 விங் கேற வினைபலங்க ளுமது காதகா கைக்கொ
 பகெனை ண டெதுகாரணமாக வவாசஞ்சுபுப் புசி
 யிதமகிதவக ளொ டிதநீரா னத்தை பெண்கஞ்ச சொல்லுமெ
 னனின விஸ்?

நிறைபர னுயி எங்கும் பூரணனாய் நிற்குஞ்சிவ ளுனமா
 ர்க்குவைத்த நே க்சளிதத்தினில் வைத்த கிருபையனறித ச
 சத்தி னிலைமை ணககென வொரு பிரபோசனத்தைக கரு
 யாகும திச் செய்கிறதல்லக காண்.

அறமலி யிதஞ் மிகுத்த புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களு
 செய்வோருக் க க்தணையறிந் தனுக்கிரகத்தைப பண்ணுவ
 ளுககிர கத்தைச் ன்,
 செய்வன

மறமலி யகித அறமல்லாத மறமாகிய தீவினைசெய்தவர்
 ளுட

உ—ரூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௮௨௭

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மீமாஞ்ச ஞானகிகக உததரமுரைக்கினரா

இறைவனிங் கேறபதெனனை—சிவனடி மானிபபதேது,—அ
ணக்கிரகம - இனபம,—நிக்கிரகம - துனபம,—வைப்பன - ப
ணனுவன.

மறறதுவெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முகல்வன அவற்றையேற்றுக்கோடறகுக் காரணம் உயிர்
கள் லீலிபெறெய்தறப்பொரு—டி வைதத் கருணையோபார

கருணையாயினும் காரண மிருவேறுவகைப்பட நிகழாத
மையிற பயனு மிருவேறுவகைப்படச் செய்யென்பதாம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட கனமங்களுக் டீடான சுகது
க்கங்கள் ஆனமாவுக்குத தானேவநது கூடுமொழிந்து, காது
தாவறிந்து கூட்டவேண்டிவ தில்லையென்று சொன்ன பட்டா
சாரிபனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா.

இறைவனிங் கேறபதெனனை இதமகி தங்கொனனில் - ப
ரமேஸ்வர விவ்விடத்து இரத இதாக்கிதங்களை யறிந்து கூ
ட்டியது யெனனைபயனைக் கருதியென்று நீ சொல்லீல?—நிறை
பர னுயிர்கருவைதத் நேசத்தி னிலையதாகும் - சித் தசித்துக்க

ளிர்ண்டினும் குறைவற நிறைநடந்திற்ற பரமேஸ்வரன், ஐன
 மாககளாவில் வைத்த கிருபையி றுடைய வுறுதியானே, இப்ப
 டி கூட்டிக் கனமங்களைப் புசிப்பித்தகாம. இப்படி யனுக்கிரக
 மூர்த்திபா யிருக்கிற சாகதா, சிவாகரு அணுகிரகமும் சிவாக்
 கு நிககிரகமுமாகச் செய்வானே னெனின்?—அறமலி யித
 னுடையோருக் கணுகிரக கதைச்செய்வன - நனமத்தின வ
 ழியிலே மிகவும் பிரியமாயிருந்துள்ள புண்ணியங்களைச் செய்த
 வாகளு கு மிகவும் அணுகிரகமே செய்யாநிற்பன,— மறமலி
 யக்திருநிசயி விக்கிரகத்தை வைப்பன - மிகுத்த கொடுமை
 களால் அப்பிரியமா யிருந்துள்ள பாவங்களைச் செய்தவாக
 ளுக்கு நிககிரகவாளாகிய நரகத்திலே போடாநிற்பன; ஆகை
 யால் படசபாகயல்ல.

இவ்வாறு சொல்லி பது, பரமேஸ்வரன் ஐனமாகள செ
 யந் கனமக்குக் கீடான சுருகுகங்களைத் தன்னுடைய திருவு
 ளளத்திலே உறித்து அவ்வா கனமக்குக் கீடாகக் கூட்டுவ
 னென்று, இப்படிக்கூட்டிவிடத்த றுணமாகள மேல்வைக்
 தகிருபையினுலே அவ்வாகளமங்க ளு உறித்து புசிக்கையினு
 லே படசபாதிமல்ல வென்னு முறையையு பறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

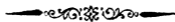

இறைவன் - முதல்வன்,—இவமகிதங்கள் - ஆனமாககள்
 செய்தவந்தமகித மாகிய கனமத்தை,—இவகேறப் தெனனையெ
 னனின் - இவவிடத்தேற்றுக் கோடற்குக் காரணம்யாதெனி
 ன,—நிறைபர னுயிக்குவைத்த கேசத்தி விலைமைபாகும்—மூத
 லவ னுயிர்கள் விதிபேறெத்தறபொருட்டி வைத்த கருணையையா
 ம். கருணையாயினு வு காரணமிருவேறுவகைப்பட நிகழ்த்தமை

உ—சூத்திரம். அக்ஷிதஇலக்கணம். அஉசு.

யின பயனு மிருவேறுவகைப்படச் சேய்ய வேண்டிதலின,—
அறமலியிகஞ்செய்வோருக்கு—அறமிருந்த விதமாகிய வினைசெ
ய்வோர்க்கு,— அனுகூலகரகதைச செய்வன்—அநுகூலகதைச
புரிவன்,—மறமலி யிசெய்யின—மரமிருந்த அசிகமாகிய வி
னைசெய்வோர்க்கு,—நிககூலகதை வையபன—நிககூலகதைச செய
ய்வன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாககூல நிககூலகஞ்செய்வது மனுக்கிரக
ஞ்செய்வது மெய்வனமென்று வினவ, அ
வனைக்குறித துணர்த்துகூலா.

நிககூல கங்கடாறு நேசத்தா லீசனசெய்வ, அககூ
ர மத்தாறகுற்ற மடித்து தீர்த்த தசசம்பணணி, நிககூ
ர மத்தினாலே யீண்டற பியறறிடென்ப, அனுகூல மத்
தினாலு மறைசெய லருளேயென்றும். (கரு)

(இ - ள) நிககூ சிவ னானமாகக ளிடத்து வைத்த கரு
ர கங்கடா பையினாலே நிககூலகங்ககூலையுஞ் செய்வன. அ
னு நேசத ிதெங்ஙனமெனினி? ?
தா லீசனசெய்
வது

அக்கூர மத்தா பிரமா நானே கர்த்தாவென்ன வவன
ற்குற்ற மடித்து சைக்காவதாகிய தலையைச் சீகண்ட பரமே
தீர்த்த தசசம்ப ஸவரண றனது நகததாற்குளளிப் போட்
ண்ணி யிக்கிரம மும், மாயனு கரசிவகவடிவை யெடுத்தகங்
த்தினாலே யீண் கரித்த வப்பொழுது சரபமாய் வந்து சிற

டற மியற்றிடெ கா லடித தவனுடையவிதயத்தைப்பிளந் தி
 னபன வைமுதலிய பயங்களைப் பண்ணி, பிண பவ
 ராகளை முறையி னின்றுவி யறதசையு மியற்றா
 ங்களென்று புத்திசொல்வன,

எககிர மத்தி சிவ விராகத்தேட மில்லாகபடியால்
 னுலு மிழைசெய ஆனமாககடகுச செயயுரு செயல் வெறுப்
 லருளே யென்று பு விருப்பன டுதெல்லா மா,கலா லவனெ
 ம துசெய்தாலு மனுக்கிரகமெனறே கொளவா
 யாக. ௭ - று

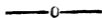
உமமை எதிரது தழீஇய வெச்சம.

ஏகாரந தேற்றம.

இசுறகு வாயவயசங்கத்தை பெனவறிக.

(கரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஈஸ்வரன சர்வானமாகக ளிடத்திலும் பிறிவற்றிருநுக்
 கையிலுலே அவாகருககுப்பண்ணின இநாகுதங்களை கிரகிப்ப
 ரெனகையால்,நாமகத ஆனமாககளை யெவவாறு நிககிரகிக்ரு
 ரெனனிஃ? தனனுடையதேகததில் கிரகதியைத தானே கீறியும்
 வெதுப்பியும் திராபதுபோல, ஆனமாககளை தனடிப்பதம
 வினேதிராப்பதற்காய.

நிககிரகங்கடாமு நேசததா மீசனசெயவது-பரமேஸ்வர
 ன நிககிரகம பண்ணுவது கிருபையிலுலேயே! அதெவ்வாறெ
 னனிஃ?—அக்கிரமததாற் குறற மடித்துத் தீர்த் தச்சம்பண்
 ணி யிககிரமத்திலுலே யீண்டறமியற்றிடெனபன-கிரமஹீனங்
 களாகிய தொழில்களைச்செய்தோர்களை தனடித்துப் பயமுறுத்
 தி முனபுசெய்ததோஷங்களை டக்த தண்டத்தினுலே பொழிக

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அடிக

து, மேல் இவ்வீடத் தினனபடி தருமத்தைப்பண்ணென் ருளு வன,—எக்கிரமத்தினுலு மிறைசெயலருளேயெனறும் - நிகுகி ரகம்பண்ணுவதும் அறுக்கிரகமபண்ணுவதும் கர்த்தாவிலுடைய செயலான துகிருபையே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதுவுமது.

கெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அங்ஙனம் அக்தஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப்படி ததற் பொருட்டேயாகவின, அதுவுங் கருணையாதற் கீழ்க்கில்லை யென்பதாம்.

தான அசை

உமமை இறந்தததழீஇயிறறு, சிறப்புமாம்.

திரோபவிதகல் சங்கரிந்தலுடப்பட்ட செயல்களும் அரு ளேயென்பார், எக்கிரமத்தினுலு மிறைசெயலருளேயென்றார். ஏகாரந தேற்றம்.

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

உம்முடைய கர்த்தாவுக்குப் பாவஞ்செய்கிறவர்க ளிடத்திலே யப்பிரியமும், புண்ணியஞ் செய்கிறவர்க ளிடத்திலே

பிரியமுமுண்டா யிருக்கையிலால், அவ னனுக்கிரக மூர்த்தியல்
ல யெனற பட்டாசாரியனை மறுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

நிக்கிர கங்கடோறு நேசததா லீசனசெய்வது - பரமே
ஸ்வர விப்படி செய்கிற நிக்கிரகநதானு மாணமாக்க ளளவீற்
கிசேகமேயென ரறிவாயாக அகெநங்னை யெனவில்?—அக்
கிர மதகாரகுற்ற மடித்துத்தீராத தசசம்பண்ணி - அநத
வகிதமாயிருக்கிற கனமததுக்கும இசுமாயிருக்கிற கனமததுக்
கும துக்கததுக்குத தக்க கிரமங்களாலே குற்றமான கனமஞ்
செய்வவாகிலைக் கோபித்து மடித்தும் பயப்படப பண்ணி யவ்
வ வகிதமான வினைகளைப் போக்கி, மேலுமகிதமான கனமங்க
ளைச் செய்பாசபடி நிறுத்தி,—இக்கிர மத்தினாலே யீண்டறமி
யற்றிடெனபன - ஆனமாககளுக்கு இநத விதமான கிரமங்களி
னாலே மிகவுந கனமங்களைச் செய்பென்று வேதாகமங்களை ய
ருளிச்செய்து, இவைசொன்ன முறைமையிலே நில்லுங்களென
று கற்பியா நிற்பன;—எக்கிர மத்தினாலு மிறைசெய லருளே
யென்றும் - எல்லாக கிரமங்களினாலும் பரமேஸ்வரன செய்
வது அனுகிரகரேபென ரறிவாயாக

இதனா சொல்லியது ஆனமாக்கள செய்த பாவத்தககு
த்தக்க தண்டங்களைத் தண்டிப்பித்தது அவர்கள் பாவங்களை
ப் போக்கியும், இநதக் கிரமத்தினாலே தனமங்களைச் செய்வெ
ன்று வேதாகமங்களையு மருளிச்செய்து, இவைசொன்ன மு
றைமையிலே நில்லுங்களென்று கற்பித்தும், இப்படி யனுக்கிர
கமே பண்ணுகையால் பரமேஸ்வரனே செய்கிற நிக்கிரகமும
னுகிரகமே யாமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇக்கணம். அகக

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஈசன - முகல்வன்,— நிகிரகங்கள்தானாகு செய்வது -
 அநுகிரகஞ் செயதலேயனறி மங்ஙனாடு கரு செய்காராக க
 ண்டித்தலும்,— நேசத்தால் - கருணயினாலேயாட,— அக்கிரம
 ததாறமுறம் - அக்கிரமதகாற் செய்யப்படட குற்றங்களை,—
 அடித்துத் தீர்த சசசபலாணி-கண்டதற நீகருகலா லசகம்
 உண்டாகசசெய்து,— இக்கிரமத்தினலே யீண்டற மியற் றிட
 னபன - இமமுறையா லிகனனமறத இளைச செய்திடல்வே னி
 மென வுணாதவன,— எக்கிரமத்தினலும் - எமமுறையாலு
 ம்,— இறைசெய லருளே யெனறு ம - முதல்வன செய்தி கருணை
 யாதற கீழுககில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மேலதற் சூதாரணமி— மூணாத்துகிரர்.

தந்தைகாய் பெற்றதத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ
 லாற்றின், வந்திடா விடிவாகு வனாரினு லடித்துத்தீ
 ய, பந்தமு மீடுவொல்லாம் பார்த்திடிற பரிவேயா
 கு, மந்தநீர் முறைமையன்றோ வீசனார் முனிவுமென்
 றும். (கக)

(இ-ள்) தந்தை மாதாபிகாக்க டமது பிள்ளைகளைக் கோ
 தாய் டெற் பித்த மாற்றினாலே டடித்து விலங்குகுந தை
 றதத்தம் பு த திப்படி நிகிரகஞ்செய்யினும், அதனை வி
 திந் வர்க டஞ் சாரிக்கல், அஃசெல்லா மவர்கள்பேரில் வை

அக.ச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சொலாற்றின் வ தத வனுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். அது
ந்திடாவிடி லுறு போல,

கக் வளாரிலு ல
டிததத் தீயபந
த முயிடுவ ரெ
லாம பாததிடி
ந் பரிவேயாகும்

இநகநீமுறை சிவஞ்செய்யு நிககிரகங்களு மான்மாவீ
ரைமனரே லீச விடததில் வைதத கிருடையின் முறைமை
ஞா முனிவுமெ காண. எ - று
னதும்.

பரிவே பென்னு மேகாரந் தேற்றம்.

அனரே வென்னு மேகாரம் வினா. எமமையு மாளவரோ
எனபதபோ லெனவறிக.

இதற்குககாரணமத தும்வாயவபசங்கிசையிலுமறிக. (கசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிகற்குகாரணம்.

தககைதாய் பெற்ற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின்
வந்திடாவிடி லுறுகி வளாரிலுலடிததத் தீயபந்தமுயிடுவா
ரெல்லாம் பாததிடிந் பரிவேயாகும் - தத்தம் புதல்வர்கள்
காங்கள்தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கத்திலு நடவாதிருக்கில்,
பெற்ற தாயுநகந்தையுமே நிஷரேஞ்சொல்லி மிலாற்றினுமடி
த்தப் பொல்லாதாகிய விலங்கையுமிடுவார்களா. இதுவெல்லாம்
விசாரித்தப்பார்க்கில் பிள்ளையானவன நீதியில்நடந்த அதனா
லிம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகததைப்பெரவேனு மென்னும்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அநுரூ

பரிவினாலாகும்,— இந்தநீர் முறைமையன்றோ கீசனார்முனிவரென்றும்—இப்படிமாதா,பிதாக்களசெய்யுமநீர்மைபோலொத்தமுறைமையல்லவோ பரமேஸ்வரனுடைய நிக்கிரகமு மென்றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இதவுமறு
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனனோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினவ கருத்துவகையான அருளேயாதல் கடைக்காலறியப்படு மென்பதாம்.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை.

நீர்மை இயல்பு

இவை நானகுசெய்யுளானும் மீமாஞ்சசர்மகம்பற்றி ஆசவ் சித்துப் பரிசுரித்து, 'மனனியவினைப்பலனக டருமரண' என்றது பொருநதுமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கழுக்கினமையுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

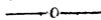
இப்படிக்கர்த்தாச் செய்கிறவனுக்கிரகத்தை ஆன்மாக்களானவில்வைத்த பரிவென்று சொல்லுவ தொழிக்கு, நிக்கிரகத்து

கையும் பரிவேன்ற தெப்படியென்றவனை கோக்கி யருளிச்செய்குரை.

தக்கைதாய்பெற்ற தத்தம்புதல்வர்க டஞ்சொலாற்றின வந்திடா விடின - மாதாவும் பிதாவும் தாம்பெறப்பட்ட பிள்ளைகள் தாங்களசொன்ன கிரகத்தினவழி வாராதவிடத்து— உறுக்கி வளாரினு லடித்தத தீயபகமு மிடுவர் - கோபித்து மாற்றினுலே யடித்தம கொடிசான விவகரங்களிலே யிட்டு வைத்தும இப்படி செய்வார்கள்,—எல்லாம டாத்சிடித் பரிவே யாகும் - இவையிறறை பெல்லாம் விசாரித் துபார்க்கல் மா தாவும் பிதாவும் பிள்ளைகள் மேலேவைத்து சிசேகமாயிருக்கு ம்,—இந்தநீர் முறைமையன்றோ லீசனா முனிவுமெனறும் - ஆகையா லானமாக்களைத் தம்பிரானா பாவத்துக்குத் தக்க துக்கங்களையும் புசிப்பிக்கிறதுமே கோபிக்கிறது மிகு முறைமை போல

இதனாற் சொல்லியது மாதாபிதாங்கள் தங்கடங்கள் பிள்ளைகளை யவரவாசெய்த குதரத் துக்குத் தக்ககாகக் கோபித்துப் பயப்படபயணி யநதக் குற்றத்தைத் தீர்த்துப் புத்திசுளை ககற்பித்து மீளவும் பிறிப்பபட்டாப்டோஸப பரேஸவாணும் ஆனமாகக் ளளவில்வைத்த கோப்பிரியமு மிதகனமைத்தெ ஸ்னுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தக்கைதாய் - உலகத்தத்துநகை தாயர்கள்,— பெற்ற தத்தம்பு தல்வர்கள்-பெறப்பட்டதாமுடைய புதல்வர்கள்,—தஞ்சொலாற்றின வந்திடாவிடின,— தம்முடையசொல்வழி நடவாவிடின,—உறுக்கிவளாரினுலடித்து - அதட்டிவளாரினுள்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௮௩௪

டித்து—தீயபகதமுமிவர்தீயவிலங்குமிவர்கள்.—எல்லாம் பார்த்திடின-இனஞ்சொனவை பார்த்துமிடத்து,—டர்வியாகும - செயல்வகையான வெருளிபோலத் தோன்றினும் கருத்துவகையானருளோயாகல் கடைககாலறி பம்பிவதுபோல,—என்று மீசுஞர்முனிஷும-எச்சகாலமும முதலைய விகிரகமும்,—இநதந்ரமுறைமையனஞ்சு-இச்சமுறைமைபோலு மியலபரமெபைநாம.

இவைநானருசெய்யுளானு மீராம்சகர் மகிமபற்றியாசங்கித்தப பரிசுரித்த மனனிய வினைபலன்கள தருமரன' என்ற துபொருட்துமாதம; அதுபற்றியவ னுக்க முக்கனையுங் கூறப்படடன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மீரானுசகனும் உமதுகாதகா கனமபலத்தைக்
கொடுக்கவேண்டிய தில்லைபெனை; அவ
கைக சூறித் துணர்த்துகுறூ

செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந தெயவம்வேண்
டாவிவகெனனின, முயலுமிச் செயல்களின்கே முழுவு
து மழியுமெங்கே, பயனளிப்ப பனவழிந்தே பலங்களைப்
பண்ணுங்கெடடே, வயலிடுந் தழையுந்தின்னு மருந்
தும்பின் பலிகுமாபோல். (க௪)

(இ - ள்.) செய ளுண்மக்கள்செய்த யாகாதி கன்மபலங்
ல்களே பல கடானே யபூர்வமாக சனித் தவர்களுக்
கத்தைச் செ குப பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும்.

ய்யும்

தெய்வம் வேண்டா வின்கெனனில்
 அவரவர்கள் செய்த பலங்களை யும்துகர்தகாக கொடுக்கவேண்டுவதில்லை யென்று நீ சொல்லிச்?

முயனுமிச செயல்களின்கே முயவத மழியும்
 ஒருவன முயறசியாற செய்யப்படுக்தண்ணீர்ப்பந்தா முதலாயின கனமங்கனெல்லாமியவிடத்தே தானே நாசமாயப போகாநிதரும்

எங்கே பயனளிப்பன
 அப்போ தககனமதகா லுண்டாய பலததை யுன்ககெவவிடத்தே வந்து தருமென்று சொல்லுகுறாயாகில்,

அழிந்தே பலங்களைப பண்ணும்
 அககனம மிங்கேதானே யழிக்தங்கே தானே பலததைக கொடாநிறகும்.

கெட்டே வயலிடுந தழையுநநினனு மருநதமபின பலிகுமா போல்.
 ஒருவன வீரபோகமாக வினேதற்பொருட்டு வயலிஸ்ட்ட தழைமுதலாயினவும், ஒருவன சீவிகு மருந்தும், இங்கேதானே கெட்டுபின பிங்கேதானே யதற்கதற்கேற்ற கனம பலங்களை யுண்டாகும். அதுபோல உமது கர்தகாவால் பிரயோசனம் எ-று.

ஏகாரத் தேற்றம்.

இதற்குச் சர்வதோப நியாசத்தங் காமிகத்து மறிக.

இந்த விருததமுதற் 'காணபவன'எனனும் விருதத மீறகப் பதினாறுக்குங் காமிக மெனவறிக. (கஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கருமமேபலத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தாவேண்டாவென்னும் பூர்வமீமாம்சகரை கர்த்தாவினாலே யல்லது கருமபலம்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகசு

பொருந்தாதென்று மேலிருபதிரண்டு விருத்தத்தினாலே சாதித்தல்.

செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந் தெய்வம்வேண்டாமியகெனவில்—ஆனமாக்கள செய்த வினைகளே யிவவிடத்துப் பலத்தைக்கொடுப்பது, காத்தாவொருத்தன வேண்டாவெனவில்,--முயலுமிச்செயல்க ளிங்கே முழுவதுமழியுமெங்கே பயனளிப்பன - இவவிடத்துப் பண்ணப்பட்ட கன்மங்களெல்லாம் மழியும் இனி பெறக்கேபலத்தைக்கொடுக்கும்,--அழிந்தேபலங்களைப்பண்ணும்-கருமமானது நசிந்தே பலத்தைக்கொடுக்கும். அதெவ்வாறெனவில்—கெட்டேவயலிடுந் தழையும் தினன மருந்தும் பின்பலிக்குமாபோல்-வயலிலேயிடுதத்தழையும் வியாதி யுடையவனுக்குக் கொடுத்தொஷதமுட, ஸ்தூலரூபங்கெட்டு சூக்குமமாப்பின்னதே பயிருக்குற்றபலத்தையும் தேகத்துக்குச் சொசக்யத்தையுந் கொடுத்தாறபோலவறிகு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

மீராமசன கன்மநதானே கர்த்தாவென்று சொல்ல மறுத்துணர்த்துகுரர்.

செயல்களே பலத்தைச்செய்யும் - அவரவர் பண்ணின கன்மங்களே சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கும்,-- தெய்வம் வேண்டாவிடுகெனில் - ஒருகாதகா வேண்டிவழில்லை யென்று நிசொல்லில்,--முயலு மிச்செயல்களின்கே முழுவது மழியும் - பண்ணப்பட்டவிநதச கன்மங்களெல்லாம் மனோவாகுக் காயத்தொழில்க ளாகையாற் பண்ணின விடத்து முற்றுக்கெடும்,-- எந்தேபயனளிப்பன - சுகதுக்கங்களைக் கொடுப்பதெங்கே,--

௮௪௦ சிவஞானசித்தியார் சுபசூம்.

வயலிடுக சைழயும் தினனு மருந்தம் கெட்டே பலிக்கும்போ
ல் - அழிந்தே பலனகளைப் பண்ணும் கனமங்களுக்கெட்டே
பலத்தைக்கொடுக்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவவுரை - ௯௮ - வது செம்புளிசுகானக

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு

ஆனமாககள் செயத கனமதறுசுகோன பிரயோசனங்க
ளை கதகாக கொடுக்க வேண்டி சிவில, அந்தக கனமங்களகா
னே கொடுக்குமென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி யருளிச்செய்
கூறார்.

செயல்களை பலத்தைசு செய்யும் - ஆனமாககள் செய்ய
ப்பட கனமந்தானே அவரவாக்குத தக்க பிரயோசனங்க
ளைக் கொடுக்கும்;—செய்வமவேண்டா மிகெனவில் - இவவி
டதறு ஒருகாததா வேண்டிவதில் பென்று நீசொல்லில்?—
முடலுமிச செயல்களிகே முழுவது மழியும் - அவரவா்கள மு
யன்று அருமையாகச செய்யப்பட்ட புண்ணிபகனமங்களும
பாவகனமங்களும் எல்லா மிககே யதிறதேபாகாநிற்கும்.—எ
ங்கே பயனளிப்பன - ஆகையா விலை யெவ்விடத்திலே யுன
ககு வந்து சுகதுக்கங்களைத் தருவன என்று நீ கேழ்க்கில்?—அ
ழிந்தே பலனகளைப் பண்ணும் - அதுகான கெட்டுக்காணும் பிர
யோசனங்களைத் தருவது. அதென்போல வெனவில்?—கெட்
டே வயலிடுக சைழயும் தினனு மருந்தம் பின் பலிக்குமாபோ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

ல் - கழணியிலே யிடப்பட்ட தழையும் ஒரு வியாதிக்காக்கப் புசிக்கப்பட்ட வவிழ்தமுந தான கெட்டுப்போய்ப்பினபுபிர யோசனங்களை யுண்டாககு முறைமைபோல்.

“இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம் “செயறரு ம்வினைகண மாங்கது சிநகையிற் சோநதநின்று, பயனெடு பவி யாநிற்கும் பலாலமுந தழையுமெல்லாம், வடநனின் மருவிநாச ம் வநதபின பலததைவந்திவ, கியல்பொடுந தநதாற்போல வெ ன்றும் பின னியமபுகிணருன ” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மத - க0 - செ.

இதனூற் சொல்லியது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மத்தக கி டான பிரயோசனங்களை யநதக கணமங்கள தானே கொடுக குமாகையால், ஒருகாததாக் கொடுக்க வேணடுவதில்லைபென்று தன்மதங் கூறினனெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவ்வுரை-கஅ - வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதவுமத.

செய்க்கிடுந் தழையுந்தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல, வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பல த்தையென்னின், வைத்திடுஞ் சோறும்பாக்கு மருந்தி னர் வபிற்றின்மாய்ந்தான், மெய்த்திடும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ. (கஅ)

ருச

(இ-ள்.) செய்க் ஒருவன் செய்யலிட்ட தழைமுதலாயவு
 கடுந் தழை ம் புசித்த வெளடதமு மநதநதத் தானத்தை
 யுந தினனு ப் பொருநதினறு தனது லீரியங் கெட்டுப
 திரவிய மதுவும் பினபு பலததைக கொடுததாற்போல,
 போல

உய்த்திடுகு நீசெய்யும் யாகாதிகனமங்களு மீண்டுக்
 செய்திகெட்டே கெட்டாணபிப் பலததைக கொடுக்குமென
 யுறுவிகரும் பல று நீசொல்லில்?
 ததைமென்னின

வைத திடுகு உனகொருவ னாகனம்போட்டு வைத்த
 சோ றுமபாககு ப் பரிநதிட்ட சோறும பாகரும் வெற்றிலை
 மருநதினா வயி யுளு செரிததால்,
 ற்றி னமாய்த்நா
 ல்

மெயதநீடும் நீ புசித்துக்கெட்டத மலமாகக் கண்ட
 பலமுனககு மல தே பலமொழிநது வே ருணபிக கண்டதன்
 மலால் வேறுமு டோ? ஆகலாற் கனமறு கெட்டுப பலததை
 ணடோ. க கொடாதுகாண் ஏ-று.

ஓகாரர் தேற்றம்.

(க௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

செய்க்கடுநதழையுந தினனுந் திரவியமதுவும்போல வுய்
 த்திடுகு செய்திகெட்டே யுறுவிகரும் பலத்தைமென்னில்-வய
 லிலே யிட்டதழையும் வியாதியுடையவன் தினற மருத்தம்போ
 லச், செய்யுங்கருமமானது அழிந்தே பலத்தைப் பொருத்தவிக்
 குமென்னில்?— வைத்திடுகு சோறும்பாக்கு மருத்தினர் ஓடிற்

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

நின் மாய்ந்தால் மெய்ததிலும் பலமுனக்கு மலமலால் வேறுமு
ண்டோ-இது வெளிப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அதன்னைதானே யனுவதித்துத் துவிக்கின்றார்.

செய்க்கடுக தழையும் தினனூர் சிரவிய மதுவும்போல - த
ழையும் மருந்துக தாங்குபோயப பொருந்திபவிடததுச் சார
ததை வைத்து கெட்டுச் சாரத்தவாரத்தினாலே விளவு வியா
திசீங்கல் முதலிய பலங்களைக் கொடுப்பதுபோல,—உய்த்ததின
செய்திகெட்டே யுறுவிகும பலத்தை யெனினில் - பண்ணியக
னமநதானேபோய்ப் பொருந்தியவிடததுச் சாரத்தை வைத்
துக்கெட்டுச் சாரத்தவாரத்தினாலே சுவர்க்கநரக சுகதுககப
லங்களைக் கொடுக்குமெனினில்?—வைத்துதினஞ் சோறும பாககு
ம் - நல்ல பாத்திர மியானொன்று குறித்துப் பாத்திரத்திற் ப
டைத்து விபஞ்சன வித்ததோடு கூடிய அன்னமும் பாககு வெ
ற்றிலை கற்பூர முதலிய முகவாசங்களும,—அருந்தினா வயிற்
நிம்மாய்ந்தால்-பொருந்தியசாரத்தை வைத்துக் கெட்டுச் சா
ரத்தவாரத்தினாலே,—வைத்திடும் பலம் - வரும் பிரயோசன
ம்.—உனக்குமலமலால் வேறுமுண்டோ-சுவரககநரக சுகதுகக
ங்கள் விளவு,தழை பிட்டபூமியிற்போல், அவர்கள் வயிரறி லு
ண்டாய் நீபுசிப்ப துண்டோ.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—ஜ—

அற்றயினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்
லுமரவின், ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்ற

அச்சு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ல் பொருந்தாத. செய்தவினை செய்தபொழுதே கெட்டொழி
வதாகலிற் பின்னின்று பயனறருதல் செல்லாமையானும், கெ
ட்டுப் பயனறருதலே உலகத்தப் பொருள்களிற் கண்டாமெனி
ற் கெட்டவை பயனறருமென்பது சிலவற்றினின்றி யாண்டுஞ்
செல்லாமையானு மென்பதாம்

செய்க்கடுந் தழையுந் தினனுந் திரவியமதவும்போல வுய்த்
திடுஞ்செய்திகெட்டே யுறுவீசுரும பலதகையெனறது, அனுவா
தஞ்செய்து கொண்டது.

மெய்திடும் பலம மெய்யினகண்ணதாய் வரும் பலம.

அற்றேற் கெட்டுப்பயன றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காண
ப்படுதலின, வினையுமவவாறு கெட்டுப் பயனறருமென்பது அ
மைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி, அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது
வருஞ் செய்யுள்ளென்பது. (கௌ—கடி)

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிசொன்ன பட்டாசாரியனை நோக்கி மறுத்தருளி
ச்செய்கிறார்.

செய்க்கடுந் தழையுந் தினனுந் திரவிய மதவும்போல-வய
லி லிடப்பட்ட தழையும் புசிககப்பட்ட வவுஷதங்களு மவை
யிரண்டும் நாசமாய்ப் போய்பின்பு பிரயோசனத்தை யுண்
டாக்கு முறைமைபோல,—உய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறு
வீக்கும் பலத்தைபெனவில் - செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் கெ
ட்டுப்போய்ப் பின்பு பிரயோசனங்களைத் தருமென்று நீசொ
ல்லில்?—வைத்திடுஞ் சோழம்பாக்கு மருத்தினர் வயிற்றின்மா
யந்தால் - சற்காரத்துடனே ஒருத்தனை யழைத்துவந்து அவ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசுநு

ஊக்கீட்ட அசனமும் பாக்கும் வெற்றியை மிவையிற்றைப் புசித்தவனுடைய வுதரத்திலே செரித்தவிட்டால்,— மெய்த்திரும் பலமுணக்கு மலமலால் வேறுமுண்டோ - பிரததியகூடமாக வுணகருக் காணப்பட்ட பிரயோசன மலமொழிந்த வேறுமுண்டோ' எனவே இவை திடடாகத விரோதமாகையால் நீ முனபுசெய்க கனமங் கெட்டுப்போயப் பின்பு பலிகுருமென்பது அததமாகாத.

இதனாற் சொல்லிபது ஆனமாக்கள் செய்த கன்மங்களழிந்தபோய் பின்பு பலிக்குமென்று சொல்ல, ஒருவனுக்கிட்ட அசனமானது அவனுதரத்திலே செரித்ததுப் பின்பு மலமாய்ப்போனது கண்டோம், அதொழிந்த வேறொரு பிரயோசனமுங் கண்டதில்லை யாகையால், இந்த வாததமாகாதென்று அவனைமறுத்த முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாறு.

—o—

செயல்களே பலத்தைச்செய்யும் - அற்றயினும் வினைகளே தம்பயனைத்தோற்றுவிக்க வல்லுமாகவின,—தெய்வம்வேண்டாவிடகென்ன - ஆண்டைசுருமுதல்வன மிகைபோலுமென்றல் பொருந்தாது,—முயலுயிச்செயல்களின்கேழுமுதுவதுமழியும்—செய்தவனைசெய்கபொழுதே கெட்டுஒழிவதாகவின,—எக்கேபயனளிப்பன - பின்னின்று பயனளித்தல் செல்லாமையானும்,—வயலிந்தழையுந்தினனு மருதும்—செய்யினகணிட்டு தழைகளும் தின்னப்பட்ட மருதகளும்,—கெட்டுப்பின்பளிக்ருமாபோல் - கெட்டுப்பின்ப பலிக்குமாறுபோல், அழிந்தேபலன்களைப்பண்ணும், கெட்டுப்பலனறருகலே யுலகத்தப்பொருள்களிற் கண்டாமென்னில்?—செய்க்கிடுத்தழையுத் தின்

அச்சு சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஊந்திரவிய மதவும்போல - வயலின்கணிட்ட தழையுந் தின்
 னைப்பட்ட பதார்த்தகளும்போல,—உய்த்திடுஞ்செய்தி கெட்
 டே-முயற்சியானாகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை யுறுவிக்குமெ
 னனின-பலத்தைப்பொருந்கச் செய்யுமென்றிடின,—வைத்திடு
 ம்சோறுமபாகும்-வைத்திடப்பட்ட சோறுமுதலிய வுணவுக
 ளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினா வயிற்றினமாய்ந்தா
 ல்-உண்டாவயிற்றின கண் மாயப்பெற்றால்,—உனககுமெய்த்கி
 டும்பலம்-உனககு மெய்யின கண்ணதாய்வரும் பலன,—மலம
 லால்வேறுமுண்டோ-மலமன்றி வேறில்லையாகலின, கெட்டு
 அவையபயனறருமெனபது சிலவற்றினனறி யானிடுஞ் செல்லா
 மையானுமெனபகாம. (கள—கஅ)

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதவும்து மறுத் துணர்த்துகுரர்.

திரவிய முவமையன்று செய்திக்கட் டிரவியங்க
 ள்,விரவிய விடத்தேவீயந்து பலந்தரு மீம்மையம்மை,
 பரவிரீ பார்நீரங்கி பாத்திரத் திட்டவெல்லாவ, கரவிடு
 மிங்கேயெங்கே பலன்கொளக கருகினாயே. (கசு)

(இ-ள்) திரவிய அவற்றினுக்குப் பலம வேறுதலிற் கண்ம
 முவமைய ததுக் கந்தத திரவிய முவமித்துச் சொன்
 னறு னதல்ல காணும்,

செய்திக்கட் ஒருவனசெய்த தானதம்மங்க ளிம்மைக்
 டிரவியங்கள் வி கண் ணழிந்துபோய் மறுமைக்கட் பயன்
 ரவிய விடத்தே கொடுக்குமென்று நீ சொல்லில்?
 கீய்ந்த பலந்தரு
 மீம்மையம்மை

உ—சூத்திரம். அத்விதஇக்கணம். அசுள

பரவீரீபார் யாமுத்தரஞ் சொல்வாம். அதனை விசாரி
த்துப்பாராய்.

நீரங்கிபாத்தி புண்ணியதீர்த்தக் கரையினுஞ் சற்பாத்
ரத் திட்டவெல திரததி னிடத்தினுஞ் செய்கதானமுந் தன
லாக் கரவிடு மி மமு மியாகாதுயிற் குண்டததி லோமருசெ
ங்கே மலு மிருக்கிற திரவியங்கனெல்லா மிககே
தானே யழிந்தபோகாநிற்கும்;

எங்கே பலன் ஆசலா னீயிமமையினகண்ணேயோ மறு
கொளககருதி மையினகண்ணேயோ பலகுகொள்ள விசா
னாயே. ரித்தாய். எ - று.

ஏகாரம் வினா

(சுக)

சிவாக்ரயோகியுரா வருமாறு.

—0—

திரவியமுவமையன்று-நீர் புசித்தவன வயிற்றில் திரவிய
ம்பலம்மென்ற துவமையல்ல,— செத்திககட்டிரவியங்கள வி
ரவியவிடத்தே லீய்ந் தப்பலந்தரு மிடமையம்மை-இமமையிலே
தன்மத்தினகண்ணே கொடுக்குந் திரவியங்கள் பொருந்திடவி
டத்தேமாய்ந்த மறுமையிலே பலததைத்தருமென்னில்,—
பரவீரீபார் நீ ரங்கிபாததிரததிடட வெல்லாக் கரவிடு மிக்
கே யெக்கே பலனகொளககருதினாயே-நீ விசாரித்ததுப்பார,ஜல
த்திலும்அக்கினியிலும் *பிரதிக்கிரஹிப்போர்கையிலுந் கொடுத்
ததெல்லா மிக்கேயழியக்கண்டோம்; எனகேபலன்பொருந்த
நினைத்தாபென்றிதன்பொருள்.

* பிரதிக்கிரஹிப்போர் - தானம்வாங்குவோர்.

அசு அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அதுவன்றியுந் திஷ்டாந்த விரோத முண்டென்றுசெப்பு
கின்றா.

செய்திக்கண் - இருவினையாகிய குணப்பொருளில் செ
ய்க்கடுதழையுந் தின்னு மருநதுமென்று சொல்லிய,—திரவி
யம் - குணப்பொருள் - உவமையன்று - திருஷ்டாந்தமன்
று வினையென்றுசொல்ல வேண்டியதில்லை,—திரவியங்கள் -
தழைமருநது முதலியனவும், எள்ளு நெய் அன்னமுதலியவு
ம்,—விரலிய விடத்தே விய்நது - தாங்கள பொருந்திய விடத்
தே கெட்டு,— இம்மை அம்மை - பூமியிலும் சுவாகக நரகங்க
ளிலும்,— பலநதரும் - பிரயோசனததைப் பண்ணும்,—பரவி
நீ பார் - பண்ணுமென்பது விசாரியாது சொனலாய், நனரா
ய் விசாரித்துப்பார்.—நீரங்க்பாத்திரத்திடட வெல்லாம்—நீரி
லிடட திவகாப்பணமுதலானவும், அங்கியிலிட்ட ஆச்சியவோ
மாதி, பாததிரத்திட்ட அன்னபானுதிதானம் இவைமுற்று
ம்,— இங்கே - இநதலோகத்திலேகானே,—கரவிடம் - கெட்
டிப்போம்,—எங்கே - எப்படி சுவாககநரகங்களிலே,— பலன்
கொளக கருதினாயே - சுகமனுபவிக்கத்துணிநதாய்.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டெடுத்தக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களூந் தா
ங்கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டேபயன்றருவனவாம்; வினை
யுவ்வாநனி இவ்வுடம்பிற் செய்வ தீண்டே கெட்டு மந்திரேரு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசக

டம்பிற் பயன்றருமாகலின், அவையிரண்டுக் தம்முளொவ்வா
மையானும்; அற்றேற் சோநகவிடத்திற் பயனரூராத கேடு
மாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்
றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக்கொண்டு அவற்றோடு விமிககவமை
யுமெனின்? ஓரிடத்திற் கெட்டபொருள் மற்றோரிடத்திற் பவி
த்கவில்லையென்பது தீபொழுக்க காய்கத கலத்திஸ்வாகடிய ரீ
ர் முதலியவற்றிற் காணப்படுகலானும், வேறிடத்துப் பயனாக
ற்குரியவினை தானே பயனாய் வருமென்றல் கூடாதென்பதாம்.

செய்திககென்பது செய்திககண்ணென உருபுமயக்கம்.

பரவிப்பார்த்ததல் புடைபடவொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இமமையமமைபாதல்பற்றி வேறிடமென வே
ண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின வேற்றுமையினமையி
ற் செய்தார்வினை செய்தவறிவினகண்ணே யடங்கிச்செய்க்கி
யும் தழைமுதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்க
மென அமையுமாகலின்; திரவிய முவமையனரென மறுததல்
பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிசுரித்தற்செழுந்
தது உருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

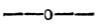
மீளவுக திரவியங்களைக் கொண்டு தானஞ்செய்ய அத
தானே பலிக்குமென்றவனை மறுத தருளிச் செய்கிறார்.

திரவிய முவமையன்று - தானஞ்செய்த பதார்த்தங்களை
யுவமையிட்டுச் சொன்னது அர்த்தமாகாது. அர்த்தமாக் காணும்
அதெப்படி யென்னிஸ்?—செய்திக்கட திரவியங்கள் விரவிய
விடத்தே கீய்ந்து பலந்தரு மிம்மையம்மை - தானமுதலான.

வை செய்யுமிடத்து அந்தத் திரவியங்கடானே தான மேற்க
 ப்பட்டவர்களிடத்திலே சிலவழித்து இம்மையிலே கெட்டும்
 அம்மையிலே பிரயோசனங்களைத் தாராரிறதும் என்று நீ
 சொல்லில்?—பரவிநீ பார் - நான சொல்லுகிறத்தை விசாரித்
 துப் பாராய். நீசொன்னது திட்டாந்த விரோதம், அசெப்படி
 யெனனிஸ்?—நீரங்கிப் பாததிரத திட்டவெல்லாங் கரவிடு மி
 ங்கே - நீரிவிட்ட திரவியங்களும் நெருப்பிலிட்ட திரவியங்க
 ளும் பாததிரததிலிட்ட திரவியங்களும் எல்லாத் திரவியங்க
 ளு மிகையழித்துபோகா நிற்கும்;—எங்கே பலன்கொள்க க
 ருதினையே - எவவிடத்திலே பிரயோசனங் கொள்ள விசா
 ரித்தாய். என்னவே உணகரு அகதப்பயன் அவ்விடத்திலே தெரி
 யாது, ஆகையால் கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டவேணும்.

இதனாற் சொல்லியது மீமாங்கிசன் தான விதிசொண்
 ன முறைமையிலே திரவியங்களைக் கொண்டு தானஞ்செய்ய,
 அந்தத் திரவிய மிம்மையிலே கெட்டு மறுமைப்பயனைக் கொடுக்
 குமென்று சொல்ல; அந்தத் தானஞ்செய்ததுக் குண்டான மறு
 மைப்பயன் இவனுக் கிணனவிடமென்று தெரியாது, ஆகையால்
 கர்த்தா யறிந்து கூட்டவேணும்மென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக்காட்டிய தழைமுதலிய
 பொருள்களும்,—விரவியவிடத்தேவீயந்த-தாங்கிடத்தவிடத்
 தேகெட்டு,—பலன்றரும் - ஆண்டேபயன்றருவனவாம்,— இம்
 மையம்மை-வினை யவ்வாறனறி பிவ்வுடம்பிற் செய்வதின்டே
 கெட்டு மற்ரு ருடம்பின்பயன் தருமாகலின்,—செய்திகட்டி

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். அநிக

வியமுவமையன்று-அவையிரண்டுத் தம்முளொவ்வாமையானும் அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயனறராது கேடுமாத்திரமுடைய பொருள்களும் பலவுளவாகவின அவைமற்றேரிடத்தில் பலிக் குமெனக்கொண்டு அவற்றேடுவமிக்க அமையுமெனின்?—அங்கி பாத்திரத்திட்ட நீ றொல்லாமிங்கேகரவிடும்-ஓரிடத்தில் கெட்டபொருள மறறேரிடத்தில் பலிததலில்லையென்பது தீயொழு கக்காய்கத கலத்திள்வாககிய நீர்முதலியவற்றிற் காணப்படுத லானும்,—எங்குபேலன்கொளக கருதினயே-வேறிடத்திற் பய னாத்ருபி வனை தானே பயனாகவருமெனறல் கூடாதென்ப து,—நீபரவிப்பார்-நீபுடைபடவொற்றி யாராய்வாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்செய்தகனமந் தானே கெட்டுச் சூக் குமித்த நின்று பலதகைக கொடுகருமெ னறவனை நோக்கி யுணர்த்துகிறார்.

செய்தவர் மனத்தேயெல்லாச் செய்தியுங் கிடந் துபின்ன, றொய்தவே பலங்களீனு மென்றிடி லிருளுச வர்க்கம், பொய்யர்வாழ் நரகம்பூயி புநகியிற் கிடந்து போந்த, தையனே யழகிதுன்சொ லிந்திர சாலமாய் த்தே. (உ-0)

(இ - ள்) செய் ஆன்மாச்ச்கள் செய்த தானதன்ம பலங்க தவர் மன ளெல்லாம், அவரவர்கள் புத்தியிலேதானே த்தேயெல் சூக்குமருபமா மடைநதிறுந் தவரவர்க்கே லாச் செய்தியுந் த்றபலங்களைக் கொடாநிற்குமென்று நீடுஷா கிடந் து பின்ன ல்லுவாயாகில்,

செய்தவே பலங்
கள்ளு மென்றிடி
ன

இருஞ் சுவர்க்
கம் பொய்யர்
வாழ நரகம்பூமி
புநதியிற் கிடந்
துபோந்தது

புண்ணியத்தா லடையும் பெரியசுவர்க்க
மும், பாவத்தாற் பொருநது நரகமும், அவ்
விரண்டினும் பொருநதும பூரியுமாகிய விம
மூரணமும், உனது புகழிபையடைந்திருந்தோ
புறப்பட்டது; அவையெல்லா மநதப்புத்தியி
ற்கிடக்க விடமெங்கே, இதற்கேது சொல்
லுவாயாக.

ஐயனே யழகி
துணசொ லிரதி
ர சால மாய்த்

வாராய் நீயப்பனே! அழகாகச் சொல்லிய
சொல்லான திரதிரசால வித்தை காட்டுவா
னைப் போன்றுவிட்டதுகாண. ௭ - ௮.

தே.

ஓகார மெதிர்மறை.

(௨௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாசசெய்தியுங்கிடந்து பின்ன
ரெய்தவேபலங்கள்ளு மென்றிடின - கருமத்தைப்பண்ணினவர்
களுடையபுத்தியிலே யநகக் கருமரூபமானது இருநதுமயசன்ம
த்திலே யவர்களுக்குப் பொருந்தப்பண்ணுமென்னில், - இருஞ்
சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புநதியிற் கிடந்து போந்த
வையனேயழகிது - பெரியபோகத்தையுடைய சுவர்க்கத்திலும்,
பொய்யையெய்யென்பார்புகும் நரகமும், பூமியிலும், பொய்வந்
தநீ; உன்னுடையபுத்தியிலே அவ்விடங்களிலேபுசித்த சுகதக்க
ரூபங்களும் நீபண்ணின கருமங்களுமிருந்துதாமாநி ஸழகியநா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருட

யிப்பொழுதுசொல்லு; உனக்குத்தெரியாதாதலின்,— உன்சொலிரசாலமாய்த்தே-நீமுனபண்ணினகருமங்களெல்லாம் புத்தியிலேயிருந்த தானேகூடிப்புசிபபனென்றது இந்நிரசாலவித்தைப்போலவாச்சுது.

ஐய்மனையென்றது இழிபுரை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

தன்மதத்திலே வந்தது விழப்பண்ணித் தழுவிவிளையாடுகின்றார்.

எல்லாச் செய்தியும் - கன்மங்க ளெல்லாம்,— செய்தவர் மனத்தேகிடந்தது - கனமம பண்ணினவர்களது புத்தித்தத்துவத்திலே தங்களால் வைக்கப்பட்ட சமஸ்கார ரூபமாயிருந்தது— பின்னரெய்தவே பலங்களீனுமென்றிடில் - பிற்பாடு பொருந்தவே சுவர்க்கநரகபூமி சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்றதுண்டாக்கு மெனில்?—சுகதுக்கமோகங்களை போசககனம நிமித்தமாக முதற்காரணமாய், போசகிய கனமங்களுண்டாககு மென்பத மாத்திரஞ் சத்தியம். அதுவன்றி போசக கனம நிமித்தமாய் மாயாகாரிய பூதங்களினுண்டாகும்,— இருஞ்சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி இவைகள் புநதியிந்தகது போந்த உன்சொல்-புத்தி தத்துவத்தி லிவைகளைக் குறித்து நிமித்தகாரணமாகிய சமஸ்காரரூப கன்மங்களில் நின்றும் புறப்பட்டன எனனும் உன்சொல்,— ஐயனே-அப்பனே!—அழகுது-யிருதியும் நல்லது,— இந்நிர சாலமாய்த்தே - கடைசியிற் பொய்யாய்ப்போயிற்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வினைக்குப் பயனாவன? தறக்க நிரய நிலமெனனுமவற்றுட் பட்ட பலவேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே! அவையனை ததும் வயலின விளைவுபோல ஆனமபோதத்தினகட்கிடநதுள வாமெனறல் சொனமாத்திரையே யன்றிப் பொருளபடாதென பதாம.

ஐயனெபென்பது இழிததற்கண வந்த குறிப்புமாழி.

செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பறறி ஏறபோர்ம னமுங் கொள்ளப்பட்டிம.

அற்றுகலினனறே மறுததற்கட புநதியிங்கிடந்துபோநத தெனப் பொதுவகையா னெடுததோதி விடுததது உமெனக.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

—o—

முனசொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவர்க ளிருதயத்திலே யடங்குகிடநது, பின்பு ஒருசநநததிலே பய னைக கொடுக்குமெனறவனை நோக்கி மேல் மறுத் தருளிச்செய்கி றா

செய்தவர்மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங்கிடந்து பிண னொய்தவே பனனகளிணு மென்றிடிண் - புண்ணியபாவங்களைச் செய்தவர்க ளிருதயத்திலே அநதச் செய்திகளுக் குண்டா ன பயனகௌல்லா மடங்கிக்கிடந்து மற்ற சநநத்திலே யி வர்கள புசிக்கும்படி பிரயோசனங்களைக் கொடாநிற்கும் ள னறுநீ சொல்லில்?— இருஞ்சுவர்க்கம் பெரய்யர்வாழ் கற்க

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருகு

ம் பூமி புத்தியிற் கிடந்துபோந்த - மகத்தாகிய தேவலோகம், அசத்தியராபுளள பாவிகள் துக்கத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நரகம், இந்த இன்பதுன்பங்கள் புசித்துத் துலீந்தால் மீளவும் வருகிற பூமி, இந்த மூன்றுலோகமும் இவையிற்றுக்குத் தக்க கணமங்களு மிவாக ளிருதயத்திலே கிடந்து போந்ததாகவேணும். ஆகையால்,—ஐயனே உழுகிதுனசொல் இந்திர ஞாலமாயத்தே - எனனுடைய சுவாமியே! நன்றாயிருந்தது நீ சொன்னது, பொய்யை மெய்யாகச் சாதிக்கிற இந்திர ஞாலமாய் விட்டதே

இதனூற் சொல்லியது இம்மையிலே யானமாக்கள் செய்த கணமங்களெல்லா மவரவா கருத்துக்களிலே யடங்குகிடந்து மறுமைப்பயனைக் கொடுக்குமாகில், அந்தப்பயன் மூன்றுலோகத்திலு முண்டா யிருக்குமாகையால், ஒருவரி னிருதயத்திலே யவைகளெல்லா மடங்காதென்னு முரைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

செய்தவா மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தினகண்ணே,—எல்லாச்செய்தியுங்கிடந்து - எல்லாவினைகளுந்தங்கி,—பின்னரெய்தவே பலனகளினுமென்றிடின - பின்னர்ப்பொருத்தவே பயன்றருமெனினி,—இருஞ்சுவர்க்கம் - வினைக்குப்பயனாவன பெறியதற்க்கம்,—பொய்யர்வாழ்நரகம்-பொய்யர்வாழ்கின்றிரயம்,—பூமி-நிலமென்னு மிவற்றுட்பட்ட பலவேறு வகைவபுலனங்களாமன்றே,—புத்தியிற்கிடந்து போந்தது-அவை யனைத்தும் வயலின்விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தினகட்கிடந்துளவாமென்றல்,—ஐயனேயுன்சொல் அழுகிது-ஐயனேயுன்சொ

அடுக சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ஸ்பிகவும் அழகாம்,—இந்திரஜாலமாய்த்தே,— சொன்மாத்தி
னாயேயன்றிப் பொருளபடாதென்பகாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஒருவன் கூலிவேலைசெய்தா லதனருமையறிந்து வே
லைகொண்டவன கொததளககு மாறுபோல,
கர்த்தாவுந தததவ கனமத்துக ிடாக
ப் பலங்களை யறிந்து கொடுப்பனெ
ன றுணாததுகிரார்.

தானஞ்செய் பொருடரித்தேதார் செய்தவர் தக்க
செய்தி, யூனம்பி னுறவேகாணடும் பலமுறு விபபா
ன்வேண்டு, மீனமில் செய்தியீச லிடும்பணி யிவைநா
ஞ்செய்கா, னூனங்க ளதிகநோகடி துகா விபபன் வினை
நோபதீர. (உக)

(இ - ள.) தான ஒருவன் றுணஞ்செய்த திரவியமதனையே
ஞ்செய்பொ ற்வாக டானஞ்செய்தவர்க ளிவவகையா
ரு டரித்தோ னே பொருந்கப்பட கனமங்களைல்லா ம
ர் செய்தவர் தக ழிந்துபோனது. திருமபச் சொர்க்காதிபோ
கசெய்தி யூனம் கனங்களைக் கொடுக்கவுங் கண்டோமாகையா
பின னுறவேகா ற் திரவியமுதலிய நான்களையுங் கூட்டிப்
ண்டும் பலமுறு புசிப்பிப்பா னொருவனாகவேண்டும்,
விப்பானவேண்டு
ம்

ஈனமில் செய் அனாதியே மலமில்லாத சர்வஞ்ஞானதலா
தியீச லிடும்ப ல் வேதமுதலிய சாத்திரங்க ளினனகன்ம
ணி ன்ஞ்செய்தா லின்னதாமென்று விதித்த வழி
யரயிருக்கும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அருள்

இவைநாளு அவன விதித்த நூலினவழியே கன்மங்க
செய்தால் னை யறிந் தியாளுசெய்தால்,

நூனங்க ளதி எப்படி வைதசியரூனவ ரூனமாககள்
ககோக்கி நுகா வியாதியை யறிந் தகற்றகேற்ற வெளடதங்
விப்பன வினை களைக் கொடுத்ததுதீர்ப்பன, அதுபோலச சி
கோய்தீர வனு மானமாக்கள செயந் கன்மங்களினை
உறகுருரைவையறிந் ததனு லுறுங் கிலேசந
தீருமபடி புசிப்பியாநிற்பன. ஏ-று.

காணருசெய பொருளையுந் தரித்தோரையுளு செய்தவரை
யுந் தக்க செய்திடையு மெனலு தோடிபது எண்ணுமமைத
கொகை.

ஏகார மிசைநிறை.

(உக)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

தானஞ்சிப்பொருள் - தானதிரவியம், — சரித்தோரா-கா
னம்வாங்கினடோ, — செயதவர் - தானஞ்செய்தவர், — சுக
செய்தி - தானவேளையில்லணணின் கிரியைகள், — ஊனமுதலே
காண்டும-கெடவேகாணும் ஆரலால், — பின்பலமுறுவிப்பா
னவேண்டும்-பின்புலசதைப்பொருத்தகறவன ஒருகாததாவே
ண்டும், — ஈனமில்செய்தி யிசனிமபணி - குற்றமற்றதானதரு
மாதிக் தி பரமேஸ்வரனாலே சொல்லப்பட்டது, — இவைநாளு
செய்தால்-இந்ததானாளுகளை நாளுசெய்தால், — நூனங்களாக
கோக்கி நுகர்விப்பன வினைகோய்தீர-ஒருதருமஞ்செய்யுமிடத்
த மந்திரம் கிரியை திரவியம் மூன்று வகையாயிருக்கும். இதி
லே மந்திர ஸ்ரீலோபகிரியாலோப திரவியலோபம் வரினும் தோ
ஷமுண்டு. இவைகள் உத்தப்படுகாரமந்தி அதிகமாதிலும் தோ

ருள்

௮௫௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஊழ்முண்டு ஐதலால்கர், த் தாவானவன மிகுதிருறையைவிசாரித்
து வினையாகிய ஆனமடிகை தீருவதாகப் புசிப்பிப்பான என
றிதனபொருள்.

§ லோபம-குறைவு, † உக்தப்பிரகாரம்-சொன்ன விதம்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சத்தியம்! நீ ருமது வாக்காலும் போசக கன்மம் மாயாகா
ரிய முண்டாதற்கு நிமித்தகாரணமென்று சொன்னீர், அதனால்
கனமமேகர்த்தா, ஈசரனொருவன வேண்டி மென்ற விக்கற்பனை
வேண்டாமென வுத்தரமுறைககினரார்.

தானஞ்செய் பொருள் தரிதேசார் - தானத்திரவியம்வா
ங்கினோர்,—செய்தவர்-தானத்திரவியங் கொடுத்த பெரியவர்
களிருவர்களுக்கும்,— தககசெய்தி-யோககியமாகிய வாங்குத
ல் கொடுத்த கிரிபைகள்,— ஊனமபினனுவே காண்டும்-நாச
முறக் காணநிற்கின்றேம், (பினனென்பது பினனுக ட்டிக)—
பினபலமுறுவிப்பான வேண்டும் - கெடுமுன பலங்கொடுப்ப தி
ல்லாமையினால் காலாந்தரத்தில் வினைப்பலனாகிய சுகதுக்கங்
களைக் கூட்டுவா னொரு கர்த்தா விரும்பப் படுவன. மனோ
வாக்குக காயங்களினால் பிறக்குக் துலகன்மங் கெட்டாலும்
புத்தித்தத்துவத்திற்கெடு முற்கணம் அவைகளால் வைக்கப்பட்
ட சமஸ்காரரூப சூக்தும கனமங்கள் பலபரியகத மிருக்குமவை
கள் பலத்தைகொடுக்குமென்று முன்சொன்னோமே, சத்தியம்!
சூக்துமகனம மிப்படி யிருந்தாலும் அசேதன மாதலால், அவைத்
திரமாய் பலத்தைக்கொடாது,— ஈனமில்செய்தி-புண்ணியகன்
மம்,— ஈசனிடும்பணி - சிவன் பன்னென்று கற்பித்தது. அதுத

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். அநிகு

குமாறுபாடாயிருக்கும் பாவத்தைப்பண்ணாதேயென்று கற்பித்தது—இவைநாஞ்செய்தால்-இந்தக்கிரிபைகளை நாம்பண்ணினால்,—நூனங்க ளதிகம் நோக்கி-ஏற்றக்குறைகளைப் பார்த்து,—வினேநோய்தீர - அந்தமடுவாக்குக் கிரியைகளால் புத்திதத்துவத்தி லுண்டாகப்பட்ட வாசனாகார சூக்கும கணமஞ்சக துக்கருபமாய் பரி.னமிததுப் புசிககப்பட்டிக கெடுமபடி,— நுகர்விப்பன - புசிப்பிப்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடந்து,பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனின? செயப்படு பொருணமுதலிய வளைததும் நிலைபேறினநிக கெட்டொழிவன வேயாகலான, நிலைபேறுடையனாய்ப் பயன்றரு முதற்கடவுளவேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள பயன்றருதற்கியைபெனையெனின? முயற்சியாவது முனணைவினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத தரப்படு முதல்வன தேவல்வினையாகலான அதனை நாமாக முனைநதுநின்று செய்தால்,அது தீர்த்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய பாவபுண்ணியங்கலையறிந்தது அவை தீர்த்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுகுக் கடப்பாடென்பதாம்.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல் இச்செய்தி ஈசனிடும்பணியென்றற்குப் பிரமாணமெனையெனின? அதுகாட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுத்தென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன குற்றமன்றியும் இமமையிற்செய்த கன்ம பல மறுமையிற் றானே வந்தது பலியாது; பல பிரகாரத்தாலுங் காதாவே யறிந்தது கூட்டவேணுமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

தானஞ்செய் பொருள் - தானங் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம்,—தறித்தோர்-தானம் பெற்றவர்கள்,—செய்தவர்-தானம் பண்ணினவர்கள்,— தக்கசெய்தி - இப்படி பொருந்தப்பட்ட முறைமைகளெல்லாம்,— உடனமபின் னுறவேகாண்மீம் - இவ்விடத்திலே யழிந்துபோகக் கண்டோம். இப்படி இவர்களும் தானஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களு மழிந்துபோகையினால்,— பலமுறுவிப்பான வேண்டிம் - இந்தத் தானகனமங்களுக்குத் தக்க பிரயோசனங்களை யறிந்தது தருவிப்பா னெருகர்ததாவே னும ஆனமாததா னறிவல்லோ! தானஞ்செய்த கனமங்களுக்குத் தக்கபயன்களை யறிந்தது கூடுவனெனவில்? இவன் பாச சம்பந்தியாகையினாலும் பரமேஸ்வரன் கர்ப்பத்தொழில் செய்கிறவனாகையினாலும் இவனதானாக யறிந்தது கூடமாட்டான, பரமேஸ்வரன் கூட்டிப் புசிப்பிக்கவேணும். அதெங்கனே யெனவில்?—எனமில் செய்தயீச னிமமபணி - ஒரு குற்றமில்லாதவராய் எப்பொழுது மொருதன்மையா யிருந்துள்ள பரமேஸ்வரன் நமக்குக்கற்பித்த தொழில்,—இவைநாஞ் செய்தால்-அவன்கர்ப்பித்த விந்திக்கன்மங்களை நாஞ்செய்யுமிடத்து,—தூண்கள்களிகளாகக் கருகர்விப்பன் வினைநோய்தீர் - நாஞ்செய்த கனமங்களினு லுண்டாகிய ஏற்றல் குறைச்சல்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கனமமென்கிற வியாதி தீரும்படி, கன்மமயுங் கனமத்தையுங் கூட்டிப் புசிப்பியாறிப்பன்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகக

இதனாற் சொல்லியது தான மேர்க்கப்பட்டவர்களும் தானமிடப்பட்டவர்களும் அநதந்கத் தானஞ்செய்த திரவியங்களு யிங்கே யழிகதபோகையினும்; ஆன்மாதான்செய்க கணமத்துக்குத தககபயனை யறிந்து கூடிப் புசிக்கைக்குத் தனக்கென்ன வறிவில்லாதபடியாலும், சர்வஞ்ஞானுள்ள பரமேஸ்வரனறிந்து கணமத்தையும் ஆனமாவையுங் கூடிப் புசிப்பிப்பென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

‘இறைவனிவகு’ என்ற திருவிருத்தமுதல் ‘தானஞ்செய்த’ என்ற திருவிருத்த மீறாக எட்டும் பட்டாசாரியன். இகரகுப பிரமாணம் பரபட்சம அவனமதம் “செயறரும் வினைகணமாய்ந்து சுகதையிற் சேர்த்துநின்று, பயனெடு பலியாநிற்கும் பலாலமுத் தழையுமெல்லாம், வயறணிந மருவிநாசம் வகையின பலத்தைவநதிற, கியல்பொடுத தந்தாற்போல வெனாமபி வியம்புகின்றான்.” என்றும்.

சித் - பர - பட்டா - மத, 30 - செ.

அவனமறுப்பு “அழிகின்ற தால்வினைக ளாகின்றவாறெனெரு வறமங்கியானபரிசே, லொழிவின்றி யோதனமு மறவுண்ணாமவினைக ளுறுகின்றவாறெனலாங், கழிகின்றகாலறிவு வினைதந்திடாவினைஞர் கருமங்க ளுடியற வோர், பழுதின்றி யேயுதவு மதுபண்பதாகவருள் பரமனக ளுருமவினையே” என்னுமதுங் கண்டுக்கொள்க.

சித் - பர - பட்டா - மறு, 6 - செ.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(அற்றேல், அவ்வச்செய்தி யவ்வச்செயப்படு பொருளிற் கிடத்து பின்னர்ப் பயன்றருமெனக் கோடுமெனில்?) தானஞ்செய்

அகஉ

சிவஞானசித்தியார் கவசம்.

பொருள்-நானமளித்த பொருளும்,—தரித்தோர் - அதனையேற்
றும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—நககசெய்தி-தக்கசெய்தியு
மாகிய அனைத்தும்,— ஊனம்மீனாறவேகாண்டும் - நிலைபெறின்றி
சு கெட்டொழிவனவேயாகலான,—பலமுறு விப்பானவேண்டு
ம்-நிலைபெறுடையரூய்ப் பயனறரு முதற்கடவுள் வேறுவேண்
டப்படும். அற்றேல் முதற்கடவுள் பயனறருதற் கியைபுயென்
னை யெனின?— ஈனமில்செய்தி - குறைவில்லாதமுயற்சியாவ
து,—ாசனிடும்பணி-முனைவினையறுபவிததற்பொருட்டுத தர
ப்படு முதல்வனது ஏவல்வினையாகலான,—இவைநாளுசெய்தா
ல் - அதனைநாமாக முனைத்து நின்றுசெய்தால்,—வினைநோய்தீ
ர-அதுதீராதற்பொருட்டு அச்செய்திபாறாய பாவபுண்ணியங்க
னையநிறுது அவை தீராதகுறிய,—நூனங்களதிகரோக்கி நுகர்
விப்பன,— தக்கபயனறருத லவவேவுவானாகுக் கடப்பாடு
னபதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே லதற்கோர் புறநடை யுணர்த்துகூர்.

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியகிசெய்தி, ப
லம்வை கொண்டுக்கன்மம் பண்ணுவ துண்பதானு, னி
லவிடா விவைதானுசென்று நினைநதுயிர் நிறுத்திக்
கொள்ளா, தலகிலா வயிவகுணை யனைத்திடு மருளி
னலே. (உஉ)

(இ-ள்.) உலகுட புவனமும், தனுவும், கரணமும், காலமும்,
ல் கரணங் அதனா ளுறுவிக்கும் விடயத்தையும், அவவி
கால முறு டயத்தை வரையறுத்தப் புசிப்பிக்கு நியதி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலகக்ணம். அகாட

பல நியதிசெய்தி தத்துவமும், இவையிற்றின் ரெழிலும், அத் பலமிவை கொ தொழிலினாற் பலனும், இப்படி யெண்விதமா ண்டிகன்மம் பன் ன கரணங்களைக் கொண்டு சிவ ஞானமாக னுவ துண்பதா களைக் கனமஞ்செய்விப்பதஞ் செய்த கன் னால் மபலங்களைப் புசிப்பிதகஹர்.

அஃதென்போல வெனவில்? “வினையே செய்பவன் செய ப்படும்பொருளே—நிலனேகாலங் கருவியெனரூங்—கினனதற்கிது பய னாகவெனனு—மனனமரபி னிரண்டொடுந கொண்கஇ—யா யெடடெனப தொழினமுசுனிவேயே” எனனு மிலக்கணத்தா னெருவன ரெழில் செய்யுமிடத் சிவவாறு காண்க.

வினையெனப தானமாக்கள செய்யுந தொழில் செய்பவ ஞானமா.

செயப்படுமபொரு ளிருவினே.

நிலனெனபது அவாக ளிருக்கும்புவனம்.

கால முககாலததையு முண்டாகரூங் காலத்தவம்.

கருவி முப்பத்தாறு ததவம்.

இன்னதற்கெனப திருவினேப்டயன்களைப் புசிககவேண் டிய காரணம்.

இதுபயனெனப திச்சுகதுக்கங்களைப் புசித்துத் கொலைத் தின் கன்மகூடியம்பிறந்து மோகூதகையடைகையெனவறிக.

நில விடா வி இவை சடமாநலா லானமாவைச் சென வையதாஞ் சென று தானே பொருந்தமாட்டாது.

று

நினைந் தயிர் ஆன்மாவுந் தனககெனச் செயலில்லாதப நிறுத்திக் கொள் டியாலே நாயிநக கன்மமார்ச்சித்தநற்குரிய ளாது தல்லோவென் றறிந் தக்கனமங்களைக் கூ ட்டிக காரியப்படுததவு மாட்டான்.

அலகிலா வறி எண்ணிறந்த ஞானத்தையுடைய சிவன்ற வணை யனைத் தனதாக்கினு சத்தியாலே தஹவாதிகளையு மா திமீமருளி ஓலே. ன்மாவையும் கூட்டிப் போகங்களைப் புசிப்

பித்தத் தொலைப்பித்த மோட்சத்தை ய
டைவீப்பான. ஏ - று.

இதற்குப் பார்க்கியையிலு மறிக.

(௨௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகு-காசியாதி புண்ணிய கேடகத்திரங்குளிலே,—காலம் - குரியோஃபராகாதி புண்ணியகாலங்குளிலே,—உல்-காய வியாபார வசனாதிகளினாலே,—கரணம்-ஞானேந்திரிபாகதக கரணங்களினாலே,—உலம - பொருநகுபபட்ட,— பலநிடதிசெய்தி-அநேகமாகிய அனுஷ்டானகடிகையகளை,—பலவிவைகொண்டுகனமம்பண்ணுவ துண்பதானால் - இவை பலவயிறறையும புத்திபுண்ணிகொண்டு கருமங்களைப்பண்ணி யநதகருமபலங்களைபுசிப்பதானால்,— நிலவீடா நிவை தானுசென்று நினைந்துயிர்நிறுத்திகொள்ளா-கீழ்ச்சொல்லிப்போந்து தேசமும் காலமும் தேசமும் கரணமும் தொழிலும் சடமாகையால் தானுசென்று பலமாப்பொருந்தவறியாது ஆனமா கிருதிஞானகை பூர்வஜனமங்களிலே செயத கருமிற அகற்குப்பலமிறவென்றறித்த கருமபலததுக்குத தேகாதிகளை மாயையிலே யுண்டாகி நிறுத்திகொள்ள வறியாதாலால்,— அலகிலாவறியானையணைத்திடுமருளினாலே- சர்வஞானகிய பரமேஸ்வரனுடையகிரியாசத்தியானது,மாதாவானவள பிள்ளைக்கு வ்பாதிவநதகாலத்தக கசப்பாதிகளையும், நின்ற காலத்திற் பால்முதலான மதுரபதாரத்தங்களையும், கிருபையுடனே கொடுக்குமாபோல; சுகதுக்கங்களைச் சேர்க்கும்.

ஃபராகம் - கிரஹணம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகநி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கன்மத்துக்குச் சுவதநதிரம் இல்லாதிருந்தால், கன்ம கர் த்தாவாகியபுருஷன ருணை பொருத்திப் புசிப்பனென்பதனை ம றுத் துணர்ந்துகின்றார்.

உலகு - புலனம்,—உடல் - துலசரீரம்,—கரணம் - சூக்கு மசரீரம்,—காலம் - நிகழ்காலம்,—உறும்பலன் - திரவியமுத லியவம் சுகதுககங்களுமாம்,—நியதி - சுகதுக்கங்கையு மிடமு தலியவரறையும் நியமிக்கும் நியதித்ததுவம்,—செய்தி - மனோ வாக்ருக்காயங்ளிளதுதொழிலாகிய துலகனமம்,—பலவிலை கொண்டு—இவவிடமுதலிய வெகுசாதனங்கள் கொண்டு,—கன் மம் பண்ணுவ தண்பகாரால்-புத்தி தத்தவத்தில சமஸ்கார ரூப சூக்குமகன்மத்தை யுண்டாக்குவது. திரும்ப வது சுகதுக் கமாய்ப் பரிணமிக்க வரைப் புசிப்பனாகில்,—நிலவிடா விவை தாஞ்சென்று - சுவர்க்க நரகங்ளி ல போகும் புசிக்கு மிடத் து இடமுதலிய விவைகள் தாமேயாய் உயிரையுறுது,—உ யிரும்,—நினைந்தவை நிறுத்திக்கொள்ளாது-சங்கற்பித்தவைக ளை யுண்டாக்கி அவைகளோடு கூடமாட்டாது ஆகையால்,— அலகிலா வழிவருணை யணைத்திடு மருளிளுவே - சாவருளுகி ய சிவனது கிரியாசத்தி கருடையிலுவே சிருட்டித்தப்பொரு த்தம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வினைமுதற்காரணமாகிய வயிர், ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளை யீட்டலும் துகர்த்து

அகசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

முடைத்தென்பது எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின்; உயிரையினறி யமைத்து தொழிற்படமாட்டாத சுடமாகிய அக்காரகங்களாதல் அவற்றையினறி யறிபமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமேகூடமாட்டாமையின், பாரிசேட வளவையானே சுதந்திர வறிவனாகிய மூகல்வனே தனநாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வயிராகுப் பொருததிச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அசசெயலெல்லாம் அவனபணியேயாமென்பதாம்.

ஆதலாலச்செயலெல்லா மவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவெனணும் இரண்டிகாரகங்களையும் நியத்யென்பதொற் தழீஇயினார்.

பண்ணுவ துண்பதெனனு மொருமைகளை அதொழின்மெனினறது.

அற்றேல் அப்பணி ஞானங்க ளதிகமாமாறு யாங்ஙன மெனின? அதுவருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மீமாங்கிசன் கன்மமலமோ சடம், ஆன்ம வறிவல்லோ தானசெய்த கன்மத்தைத் தானறிந்து கூடிப் புசிக்கும், ஆகையால் கர்த்தா வேண்டியவதில்லைபென்று சொல்ல; கன்மத்தைச் செய்த கன்மத்தைப் புசிப்பிக்கையினாலும், ஆன்மா பாசசம்பத்தியா யிருக்கையினாலும், கன்மத்தை யறிந்து புசிச்சுமார்ட்டான். கர்த்தாவே யறிந்து கூட்டனெனுமென் தருளிச்செய்கினார்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அசுள

உலகுடல் கரணங்கால முறுபல நியதிசெப்தி பலவிலை கொண்டு கனமம் பண்ணுவ துண்பதானால் - அநதக்கனமங்களு க்குத் தக்க புவனங்களும அந்தச் சரீரங்களும அந்தக் கரணங் களும் காலதத்துவமும் பொருநதத தக்க சாலவிலையங்களு ம் கனமத்துக கிடாக வேறாமல் குறையாமல் புசிப்பிக்கிற நி யதிதத்துவமும் செய்யப்பட்ட தொழில்களும் என்று இப்படி பல இலையிறரையுங் கூடிநின்று ஆனமாக கனமங்களைச் செய் து புசிப்பிப்பதானால் இவை கூடுகிறபடியை விசாரிக்கில்,—நில விடா திவைதானுசென்று - கன்மஞ் சடமானபடியாலே தா னாகசென்று ஆனமாவைப் பொருநதமாட்டாது. கனம மல மல்லோ சடம், ஆனம வறிவே ஆனமாவறிந்த இவை யிறறைக கூடுமென்று நீ சொல்லில்?—நினைநதயிர நிறுத்திக் கொள்ளா - ஆனமா தனக்கென வறிவில்லாதபடியாலே தானாக விலை நமகருள்ள தல்லோவென நறிநது கூட்டிக் கொள்ளமாட்டாது. ஆனாலிலையிரண்டுங் கூடிக் காரியப்படு கிற முறைமை யெப்படியெனவில்?—அலகலா வறிவானைய னைத்திடு மருளினாலே - எண்ணிறநத ஞானத்தையுடைய சிவ னதாககனை யிலையிறறைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்தும் தனது காருண்ணியத்தினாலே.

நிலவிடா திவைதானுசென்று நினைநதயிர் நிறுத்திக்கொ ள்ளா வெனறது மீமாங்கிசன. இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞா னபோதம் “அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞா தானுசெ ன்றந், கவ்வினையிற் காநத பசாசம்போ—லவ்வினையைப், பே ராம லூட்டிம் பிரானி னுகராரோ, லார்தாமறிந்தனைப்பாராக் கு, எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சிவஞானபோதம் - உ - சூ, சு - வெ.

இதனாற் சொல்லியது கன்மஞ் சடமானபடியாலும் ஆ ன்மாந் தனக்கென்ன வோரறிவில்லாத படியாலும் இவை தா

அக ௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஓக வொருசரீரத்தை யெடுக்கவுங் கன்மத்தைச் செய்யவு மா
ட்டாதாகையால் பரமேஸ்வரன தனது காருண்ணியத்தினு
லே இவையிற்றைக கூட்டிகு காரியப் படுத்தவனென்னு முறை
மை யறிவித்தது.

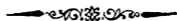
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியஉயிர்,—உடல் - இடமாகி
யவுடலு ம,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம் - மு
ககாலங்களுளொன்றாகியகாலமும்,—உறுபலம்-செயப்படுபொ
ருளாகிய பொருந்தியபலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இதுப
யனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி - செயலாகிய
செய்தியும்,— பலவிகைகொண்டு - ஆகியவேழுக்காரகங்களுந
தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு,— கனமமபண்ணுவ துண்பதா
ரூல - வினைகளையீட்டல் துகாதலுமுடைதென்பது எல்லார்
சுரு மொமமுடிந்தமையின, - சென்றுநிலவிடாவிவைதான -
உயிரையின்றியமைநது கொழிற்படமாட்டாத சடமாகியஅக்
காரகங்களாதல்,—நினைநிறுந்துதிக்கொள்ளாதுயிர் - அவற
றையினறி யறிமமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவவுயிராதருமே
கூடமாட்டாமையிற பாரிசேடஅளவையானே,—அலகலாஅறி
வண - அளவீட்டறிதற்கரிய சுதந்தர அறிவனாகியமுதல்வ
னே,—ஆணைஅருளிஞலே-தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அ
ணைத்திரும்-அவற்றையவவுயிராகுப் பொருத்திசு செய்விட்பனெ
ன்பது பெறப்படுதவி னவன்செயலெல்லாம் அவன்பணி
டேயாம்.

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். அகசு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லானமாககளுக் கணுகிரகஞு செய்தர்பொ

ருடமி நல்வினை யாட்சிப்ப துணாததகிரூர்

ஒழுக்கமன பருளாசார முபசார முறவுசீலம், வ
முக்கிலாத தவநதானுகள் வநதித்தல் வணங்கலவா
ய்மை, யமுக்கிலாத் துறவடகக மயிவொடர்ச் சித்த
லாதி, யிமுக்கிலா வறயகளானு லிரயகுவான பணியற
ங்கள. (உஈ)

(இ - ள) ஒழுக் தத்தஞ் சாதிககேற்ற வாசாரத்தட ன
கம டததல். அஃதாவது, சாததுவிக பாவத்
தையுடையது.

அன்பு சிவனிடத்து வைதக பத்தி
அருள எல்லாரிடத்தம வைதத கிருபை
ஆசாரம் வேதாசாரங்களிற கூறியவற்றை யனுட்டி
ததல்

உபசாரம் பெரிபேரிடத் தனக்கியனற யாதானு
மோ ருபசாரஞு செயல்

உறவு பெரியோ ரிடத்திஸ் வைதத மித்திரபா
வம

சீலம் ஒருநெறிப்பட்ட நல்லறிவு “ஞானமுஞ்சி
லமு நல்லறிவாகுர,,

வழுக்கிலாத்த
வம் இரதிரிய விடய மிவற்றினவழி செலுத்
தாது கிருச்சிர சாநதிராயண முதலிய விர
தங்களை டனுட்டிக்கை

தானங்கள் சம்பாத்திரக திடத்திற் பொருளைச. செ
லுத்துவது.

உத்தமாதிரி பேதத்தான் மூவிதப்பமும்.

அவைபாவன? பெரியோ ரிருககுமிடந் தேடிப்போய்த் தன க்கியன்றது கொடுத்த லுத்தமம்.

சற்பாத்திரத்தைத் தன்வாய்தவி லழைப்பித்துக் கொடு த்தல் மத்திரம்.

பாததிரவான் றனை வந்து கிட்டிக்கேட் டிருக்கையினு மின்று நானையென்று கண்ணழித்துப் பின்பு கொடுகதை யத மம்.

வந்தித்தல் பெரியோர் முதலாயினுரைத் தோத்திர கு் செயதல்

வணக்கம் தான் வணங்குதற் குரிபாரை வணக்கஞ செய்தல்

வாய்மை ஒருக்காலும் தவறுசொல்லாது சத்திய மே சொல்லுதல்

அழுக்கிலாத் துறவு “ஏந்திழையார் தஞ்சயனத் தெய்தித்த ன மெய்தொடினும், காய்ந்தவாதத லேன றவுகாண” எனனுந் துறவு

அடக்கம் தவங்குல நிலைமைகல்வி முதலியவற்று லுண்டாகுஞ் செய்க்கறுதல்

அறிவோர் ச்சித்தல் ஆகமத்தை போதி யதனவழி தவறாது பூசுதல்

உதி அக்கிரி காரியங் கயிலபூசை சிவாலயசே வை முதலாயின

இழுக்கிலா வ றங்க ளா னு லி இவைகளெல்லாங் குற்றமற் றிருக்குமஊ கிற் சிவனைக்குறித்துச் செய்யிற் சிவதன்ம ருங்குவான் பணி மேயா யவன தனுக்கிரகத்தக் கேதவாரம். யறங்கள் ஏ-று. (உ.ந.)

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளக

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஒழுக்கம்-குலதருமம் வழுவாமை,—அண்பு-மாதாபிதாக்க
 னிடத்தில் பததி—அருள்-சாவபூததயை,— ஆசாரம்-வர்க்குச்
 சிர+மோசிதமான சௌசாசம்நஸ்நாநாதிக்கள்,—உபாசாரம்-அ
 திதி+சுக்காரம்,—உறவு-நூதிமுதலான பநதுக்களிடத்திலே சி
 நேகம்,—சீலம்-சாத்தவிகபாவம்,—வழக்கிலாத் தவநதானங்க
 ள-நியமித்த விரதம் விடாததபசு திரவியசுத்தியும் சிரத்தையு
 முடையதானங்கள்,—வநதிததல் வணங்கல்-பெரியோர்களிட
 திலே ஸுரைச்சியம் பகர்தல்,—வாய்மை-சத்தியமே சொல்லு
 கை,—அழுகிலாத் துறவு-மனம்பற்றில்லாத சனனியாசம்,—
 அடக்கம்-குல தன வித்தி +யாதிக்கததா லகவகாரமனறி+வி
 நயபரஸூயிருக்கை,—அறிவோடாசசித்தல் - பூசா ஶிவதான
 ததை நனராகவறிந்த பூசைபண்ணுதல்,— இழுகிலாவரங்க
 ளாலல்-இவ்வாறு குற்றமில்லாத தருமங்களைப் பண்ணினால்,—
 ஆதி-பரமேஸ்வரன்,—இரங்குவான பணியறங்கள் - நாயிட்ட
 பணியாகிய தருமங்களைப்பண்ணினானென்று இருபைபண்ணுவா
 னென வறிக.

+ உசிதம் - தக்கது, † சுக்காரம் - பூசித்தல், § ஸைச்சி
 யம் - தழுவு, † ஆதிசகம் - மேன்மை, x விநயபரன் - வணக்க
 மேபிரதானமாகவுடையவன், ஶிவதானம் - விதி.

—

நானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தேவதாப் பிரசாதத்தினாலே சகலமும் வருவதென்று சூ
 த்றுகின்றார்.

ஒழுக்கம்-அகத்த சாதியாசாரம் வழுவாது நடத்தல்,—அன்பு - மாதா பிதா குரு தேவதாபததி,—அருள் - சர்வானமாக்களிலிவைத்த விருக்கம்,—ஆசாரம்-வருணாசிரமங்களுக்கேற்ற சௌசாசமனுகிள,—உபசாரம் - அதிசி சமஸ்காரம்,—உறவு-ஞாதி முகலான பநதுக்களிடத்திலே சினேகம்,—சீனம் - ஒரு தெறிப்படமிப் பிறறையுபரஞ்சிபிகருவ் குணம்,—வழுக்கிலாததவம் - சாநதிராயண முதலிய நியம விருகம்,—தானங்கள் - சறபாததிராததிற் றுணதேடிய பொருளாக் செலுத்தல்,—வருகித்தல் - குரு ஜனங்களை நடுக்கரித்தல்,—வணங்கல்- பெரிபேரிடத்தில் தாழ்ந்த தணமை காண்பித்தல் —வாய்மை - உள்ளது சொல்லுகல்,—அழுக்கிலாததுறவு - சர்வகருகப்பரித்திபாகம்,—அடக்கம் - குலங்கல்வி நிறைவாயிருந்தாலும் காமமற்றிருக்கல்,—அறிவொடாசுத்தல்-அவரவர் சாததிர குருகிரவர்களி னுஞ்சியபடியவரவா கொண்ட தேவதைபப் பூசித்தல்,—ஆதி-இவை முகலானவை,— இழுக்கிலா வறங்களாலு - குற்றமற்ற கணமங்களாகச சாத்திரவகொணமி நிச்சயிக்கப்படுமாளுல்,—இரங்குவானபணியறககள் - பரமேஸரண சுற்பித்த புண்ணிய கணமங்களிவற்றிரு மாறாய் வருவன பாவகணமங்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

ஒழுக்கமுதலிய பதினாலும் மற்றமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், இரங்குவாது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியுமென்பதாம்.

எனவே, இவ்வொழுக்க முகலியவற்றை மறுத்தலைத் தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதும் பெற்றும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம், அளக.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழு
குதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறந்திரிய பி
றர்மனை விழைபாமை, வரைவினமகளிராவிழைபாமைமுதலிய.

ஆண்டகைமையே யெனறுணாததுவார், அழுக்கிலாவெ
ன விசேடித்தாரா.

அறிவாவது தக்கனவுந தகாதனவும் பகுத்தறிசல்.

“இனமலர் கையிறகொண்டங கிச்சித்ததெய்வம் போற்
றி, என முனவருகலின, ராசுடுவநதிதகல் வணங்கல் அா சசித்த
லென்பன தனனின மூத்தார்மாடடுச செய்வனவற்றை யென
க்கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும்
இருவகையுடங்கி அறஞ்செய்வார்க் கெல்லாம் பொதுவகை
யான வேண்டப்படுமங்கமாகலின, இவற்றையேறெடுத்தோதி
வார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படி சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவ மிரண்டிலும் பு
ண்ணியதின் முறைமை யெப்படியென்ற மாணககணுக்கு, பு
ண்ணியம் சிவபுண்ணியமென்றும் பசுபுண்ணியமென்று மிரண
டாயிருக்கும்? இஃத விரண்டிலுஞ் பசுபுண்ணியத்தின் முறை
மை யருளிச்செய்க்கார்.

எப்பொழுதமோ ரொழுங்காய் நடக்கையும், பத்தியும், கி
ருப்பையும், அராசாரங்களென்றி யாசாரமும், கல்லோரக விடத்தி

டுக

லுபுசாரமும், அயிச்சுமும், சாத்தவிதமான குணமும், தவறுபடாமல் எப்பொழுது மொருநடைமையாயிருக்கிற தவசும், சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே கொடுக்கப்பட்ட தானமும், வழிபாடுசெய்க்கையும், சிவனடிபாணா அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாகத் தண்டனை பண்ணுகையும், அசத்தியமீனறியே சத்திபஞ்சொல்லுகையும்; சற்றுங் குற்றமில்லாத துறவும், யானெனதற்றிருக்கிற வடக்கமும, பிரஞானையுடனே பூசிக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட விவையுடலான குற்றமில்லாத தன்மங்களை யிப்படி சொன்ன முறைமையிலே செய்வனாகில், அது சர்வரிடத்திலு மனுக்கிரகஞ் செய்யப்படா நின்ற பரமேஸ்வரனாலே யருளிச்செய்யப்பட்ட சிவபுண்ணியமாம்

இதனாசொல்லியது, இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பொழுக்கமுதல் சிவபூசை யீரூஉ விந்தவாசாரத்தை யனுட்டிக்கிறது பரமேஸ்வரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்ட பசுபுண்ணியமாமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்ட பொழுக்குதலுடைமையும், — அன்பு - யாவரிடத்தங் காசலுடைமையும், — அருள் - யாவரிடத்தங் கருணையுடைமையும், — ஆசாரம் - வேதாகமங்களை விதிக்கவாறனுட்டித்த லுடைமையும், — உபசாரம் - தக்கோர்மாட்டுச்செய்ய முபசரிப்புடைமையும், — உரவு - யாவரிடத்தங் கலப்புடைமையும், — லீலம் - நற்குணமுடைமையும், — வழுக்கிலாத்தவம் - வழுவுதலில்லாத வையம்பொறியடக்கல் விரதங்காத்தல் முதலியதவமுடைமையும், — தானங்கள் - தக்கேள்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளகு

ரிடத்து வகையோடுசெய்யுந் தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்
தல் - தன்னின்புத்தாரமாட்டு வழிபாடுடைமையும்,— வணங்
கல் - தன்னின்புத்தார மாட்டு வணங்குதலுடைமையும்,—வா
ய்மை - மெய்மையுடைமையும்,—அழுக்கிலாத் துறவு - குற்றமி
லாத நிறம்நீநயவாமை வரையினமகளிர் விழையாமையுடை
மையும் வாண்டகையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீரெறிக்கட்
செல்லாகடங்குதலுடைமையும்,—அறிவு - தக்கனவிவை தகாத
னஇவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,— அர்ச்சிதகலாதி -
தன்னின்புத்தாரமாட்டர்ச்சிததலுடைமையாகிய பதினாறு
ம், அற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய,—இழுககிலாஅரங்களானல்-
குற்றமில்லாத கனமைகள் ஒருவனுக்குவாயின,— இரங்குவா
ன்பணி - இரங்குவானது பணியாகிய வம்முயற்சி,—அரங்கள்
- அறமாய்முடியுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் றொருத்துப்போந்த சிவனை வழிபடவே, புத்தி
யு முத்தியு முண்டென மணர்த்துகூறா.

மனமது நினையவாக்கு வழுத்தமந் திரயங்கள்சொ
ல்ல, வினமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்யவ
ம்புபாற்றிச், சினமுத லகற்றிவாழுஞ் செயலற மாண
ல்யார்க்கு, முனமொரு தெய்வமெங்குஞ் செயற்குமு
ன் னிலையாமன்றே. (உச)

(இ-ள்.) மனம மனதானது வேண்டியதொரு வடிவை
துநினைய வா திபானிக்க, வாக்கானது தோத்திரஞ்செய்
க்குவழுத்த ய, மந்திரங்களை யுச்சரிக்க,காயமானது னை

அரசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

மந்திரங்கள் யிலே பலவாகிய மலனாக்கொண்டு தான்வ
 சொல்ல வினம முடிநடு தெய்வத்தைட ருச்சனைசெய்து,
 லர் கையிற்கொ
 ண்டங் கிசசித்த
 தெய்வம போ
 ற்றி

காமக்குரோத முகலியவற்றை விட்டு,நா
 னி வாழுஞ் செய டோறம வழிபடவே, அப்பொழு தஃதெல்
 லற மானால் லாஞ் சிவதனமமேயாப் போகமோட்சுக்க
 னே யடைவி லடைவிப்பிசுருமானால்,

யார்க்கு முன சாவதேவாகளுக்கு மேலாய சர்வகர்த்
 மொரு தெய்வ தாவுமாயிருக்கிற சிவனே யாதொருவர் கா
 மெங்குஞ் செய மித்த பலங்களாக் கொடுப்பதற்கு முன்னிற்
 ற்கு முன்னிலை பன. எ - று.

யாமனதே.

யாதொருவன யாதொரு தெய்வத்தை விட்டகாமிய பல
 த்தைக்குறித்தது உழிபடுகையால்; இசசித்த தெய்வமெனச் சி
 றப்பித்தா றெனவறிக. (உச)

சிவாக்ரயோகியநரா வருமாறு.

மனமது நினைய வாக்குவழுத்த மந்திரங்கள்சொல்ல வின
 மலர் கையிற்கொண் டங்கிச்சித்ததெய்வம் போற்றிச் சிவமுத
 லகற்றி வாழுஞ்செயலறமானால் - காமக்குரோதம் முதலான
 வைகளைத் தீவிந்தது,மனசிலே தியானித்து,வாக்கினாலே மந்திர
 ங்களைச் சொல்லிவாழ்த்தி, சுவேதாதி புஷ்பங்களையிச்சிரம்ப
 ண்ணுமலர் தத்தவர்க்கங்களையே கையிற் கொண்டு அங்வி

உ—சூத்திரம். அத்திவிதிலக்கணம். அளள

டத்துத் தனக்கு இஷ்டநீவதையை பூசித்தவாழும் தருமநி
ரீயைக்கு,—யார்க்கு முனமொரு தெய்வமெங்குஞ்செயற்கு மு
ணனிலையாமன்றே - எல்லாத் தேவர்களுக்கு முனனேனாகிய ஒ
ருவனே ருத்திரனென்று வேதவகன்சொல்லுமகாதேவனேய் உ
த்தேய்யராக நின்ற பஸ்ததைக் கொடுப்பன

¶சுவேதம் - வெள்ளை.

×தததத்வர்க்கம் - அத்தந்தகூட்டம்

†உத்தேய்யன - முககரன.

சுவேதாநி புஷ்பங்களை மிச்சிரம்பண்ணாமலென்றசற்கு ச
ம்மதி

காநிக — ஸனகயண— கருதாநாலா ஸூரெஷி
வரிக்கி—தா | வஹ—வரிண— ஸூரா வ—ஷெ
ஷுஷூவரிக்கி—தா || வ—ஷுவ—ஷெ: கருதாநா
லா கி—தாலா கநீயவீதி |

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

ஆகையாலவரவாகொண்ட தெய்வம் அவரவர் செய்துந்
கன்மங்கட்கு முனனிலையாய் நின்ற பஸ்கொடுக்கும், கணம்
தானாய்ப் பலங்கொடாதென்று சாற்றுகின்றா.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

அவ்வொழுக்கமுதலிய கன்மைகளைபுடையதாய் அவற்றை
புதுதலைத்த நிமைகளை நீக்கியொழுதுவா னொருவனுக்குத் தங்

அளவு சிவஞானசித்தியார் சப்சூத்ம்.

கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களாள் வ
ழிபட்டு வாழுஞ்செயலாகிய அறமுமுளதாயின, முண்ணப்பழ
ம்பொருட்கு முண்ணப்பழம்பொருளாகிய சிவபிரானே அத்தெ
ய்வத்தினிடமாக நின்ற அச்செயலைபெற்றுக்கொண்டு பயனுத
வுமெனபதாம்.

போற்றி வாழும் செயலென வியையும்.

அகற்றியெனபது பெயர்.

அகற்றிக்கெனநு நானகனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

சினமுதலகற்றதுதல் கூறவே ஓழுக்க முசலியன வுடைமை
பெற்றும்

மேற்கூறிய வொழுக்க முசலிய வந்தங்கட்கு ஈண்டிகூ
றியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுததோதினார்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிப்படப்பட்ட அவ்வத்தெ
யவமே பயன்கொடுக்கு மெனறறற்பிம் இழுக்கெனை மென
பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளைபது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொல்லப்பட்ட பசுபு னணியங்களு மனவாக்குக் கா
யங்களினாலே யுண்டானது, இப்பொழுது சொல்லப்பட்டசிவ
புண்ணியங்க ளுண்டாமபடி பெப்படியென்ற மாணுககனுக்கு;
அதுவு மனவாக்குக காயங்களினாலே யுண்டாமென்னு முறை
மை யருளிச்செய்க்கார்.

மனமது நினைய - மனமானது பரமேஸ்வரனுடைய திரு
வடியை நினைக்க, — வாகுருவழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல -
வாயானது தோத்திரங்களைச் செய்யவு மந்திரங்களை சபித்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அளசு

கவும்;—இனமலர் கையிற்கொன் டங்க்ச்சித்த தெய்வம்போ
ற்றி - காயமானது பலதிருப்பள்ளித் தாமகளைக் கரத்தினு
லே யெடுத்தக்கொண்டு தாங்கள விருமப்பட்டதொரு தெய்
வத்தைப் பூசுகது;—சினமுத லகற்றிவாழுஞ் செயலற மாண
ல்-கோபமுதலான பொல்லாத தொழில்களெல்லாம் போக்கி
கனமையு—னே கூடிகொண் டிருக்கற முறைமைகளெல்லா
ம் தனமமாகையினால்,— யார்க்கு முனமொருதெய்வ மெங்கு
ஞ் செயற்கு முனவிலையாமன்றே - சாவாக்கும அநாதியே
யொவ்வொரு தெய்வம் எவவிடத்திலு மவாகள தொழில்க்கு
முனவிலையாம்.

இகூற சொல்லியது கோபமுதலாயுள்ள பொல்லாத
தொழில்களை விட்டு மனவாக்குக் காயங்களினாலே தங்களுக்
குப் பிரியமான தொருதெய்வத்தை கினைத்தும் வாழத்தியும்
வணங்கியும் அசசிக்கவேணுமென்கற பாககியத்தை யுடைய
வர்க்குக்கு, அவரவர் பக்குவத்துக்குத் தக்கதாக ஒவ்வொரு
தெய்வம் எவவிடத்திலும் வந்த முனவிலையாமென்னு முறை
மைப்பறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சினமுதலகற்றி - அவ்வொழுக்கமுதலிய கனகைகையு
டையனா யவற்றைமறுத்தலைத் தீமைகளைக்கி பொழுகுவா
னொருவனுக்கு;—இச்சித்ததெய்வம் - தனகருத்துக் கியைந்த
தொருகடவுளை;—மனமதரினைய - மனத்தானினையவும்;—வா
க்குவமுத்த மந்திரங்கள்சொல்ல - வாக்காற்றுதிக்கவும் மந்தி
ரங்கள்சொல்லவும்;—கையி வினமலர்கொண்டுபோற்றி - கை

கனா வினமாகிய மலர்களைக்கொண்டர்ச்சித்த வணங்கியும்,—
வாழ்ஞ்செயலறமாநூல் - வழிபட்டுவாழ்ஞ் செயலாகிய அறமு
முன்காயின, — யாசகுமுனமொரு செய்வம்-யாவர்க்குமுன
னைப் பழர்பொருடகு முன்னைப்பழம்பொருளாகிய சிவபிரா
ணே,—எவகுஞ்செயறகு முன்னிலைபாமனதே - அததெய்வத்தி
விடமாகநின்று அசெயலையேற்றுகொண்டு பயனாகவுமென
பதார

மறைஞானதேசிகா உரை.

பஞ்சராத்திரி யுபதுசிவன முததிகொடுக்க வே
ணியுதில்லை, எமது புநடோதநமனே
யென்ன, மறுத துணாகதகீரூ

யாதொரு தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகிய
ங்கே, மாதொரு பாகநூதாம் வருவார்மற தத்தெய்
வங்கள, வேதனைப படுமிறகரும் பிறககுமேல் வினை
யுஞ்செய்யு, மாதலா லிவைபிலாதா னயிறதருள் செய
வானனே. (உரு)

(இ-எ.) யாதொ சிந்தாமணியான கொணரூயிருக்க, யா
ரு செய்வ தொருவன காமித்தநெல்லாக கொடுக்கிறது
ங் கொண போல, சாதகனுவ நெநெத்தத செய்
டரத்தெய்வ வததை மனநினகண் ணினைத்துக்கொண்டு
மாகியவகே மா வழிபட்டான, அநகநதத தெய்வமாகியவவி
தொரு பாகநூர் டததுப் பாவநியாரா யொருபக்கத்திலே
தாம் வருவா யுடைய தம்பிரானார் தாமேயவர்களவர்க
ளகோடபாட்டுக் கேற்ற மூர்த்தியாய் வந்
துகின்று பலங்களைக் கொடாநிறபர்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். அஅக

இவர் கொடுக்கவேண்டியோ அந்தந்தத் தெய்வங்கடா
னே யவர்க ளவர்களுக்கேற்ற பலதகைக கொடாதோவென்
னிஃ?

மற்றத தெய் வேறே தெய்வமுண்டென்று நீ சொல்லு
வவகள் கிற தெய்வங்களொல்லாம்

வேகனைப் படு பிரகுமுனி சாபத்தினாலே தசாவதார
மிறகரும பிறக மெய்ததற்பொருட்டு சரீரத்தை டெய்தது
குமேல வினையு க கிலேசமுற்றுப் பின்புஞ் சகந்ததை யெயி
ஞ்செய்யும் த்துக கனமபலந தொலைதவாதே மரணக்
தையு மடைவே பொருநதி மேலுமொரு பு
ணணியங்களையும் பண்ணிநிற்கும்.

ஆதலா லவை இப்படி சனித்து மரித்து வருகையினு
யிலாதா னநிகர வே குற்றக் தனக்கொன்று யிலாத பர
ருள புரிவ னை மேஸ்வரனை உறித்து வழிபடவே சாவான
றே மாகசுக்கு மனுசகிரியா நிற்பன. ஏ-று.

இதற்குக் காயி்க்மனநிச சாவசுரோத சாரசுகிரிகத்த
ங் காரதபுராணத்து பறிக (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரைவருமாறு.

—0—

வேதத்தி விதிராதிபான அநேகதேவர்களை யர்ச்சிக்கச்
சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து நீரளவொருவனே உத்தே
ய்யனென்று சொல்லுவானே னென்று பண்ணுஞ் சங்கைக் கு
த்தரம்.

யாதொருதெய்வங்கொண்டீர் ரத்தெய்வமாகி யங்கேமா
தொரு பாகனாந்தாம்வருவர்-யாதொரு தெய்வத்தை உத்தேசி

தயாது அதுபதிப்பொரு ளென்னு யிதவென்றே ஏனைச்செயல்
களான வேற்றுமையறிய வாராத வவ்விரண்டற்குத் தம்முள்
வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், ஏனைத தேவரெல்லாம் அங்ங
னம் பிறநதிறத்தல் கேட்கப்படுகலானும், சிவஞெருவனே வி
னைவயத்தஞ்சலினறி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர்கட்கு
அவற்றையறிந்து கூட்டவல்லவன், ஏனைதேவா அதுசெய்ய
மாட்டாரென்பது தானேபோதருமென்பதாம்.

மற்று வினைமாற்று

பொதுவகையானெடுத்துக் காட்டிச் சிறப்புவகையாற்
கூறினாராகலிற் பால்வழுவினாராயுணர்க

அந்தேவ ஒருவரை வழிபட மற்னொருவர் பயன்கொடுத்த
ல் உலகசுதிற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெ
ழுந்தது வருஞ்செய்யுளைன்பது.

நிரம்பவழகியருரை வாருமறு.

—0—

இர்படி சொல்லப்படடிருகிற தெய்வங்களைப் பூசுத்தா
ல் அந்தநதத் தெய்வங்களதானே முதநுகைக்கொடுக்கும், பர
மேஸ்வரன் வேண்டிவதில்லை யென்ற பஞ்சராதத்திரியை நோக்
கி யருளிச்செய்குறா.

யாதொரு தெய்வங்கொண்ட ரத்தெய்வமாகி யங்கு
மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர் - எந்நெய்த தெய்வமாகிலும்
உங்களுக்குப் பிரியமானதொருதெய்வத்தைக் கர்த்தாவாக
கொண்டு வழிபடுகிறவர்களே அந்நெய்த தெய்வங்களாகி, எ
ல்லாவிடத்திலும் பரமேஸ்வரியை டொரு கூறாகவுடைய தம்
பிரானூர் தாமே யெழுந்தருளி வாராநிற்பார். முன்சொல்லப்ப

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அஅடு

ட்ட தெய்வங்களோ வெண்ணில்?—மற்றத் தெய்வங்கள் வேதனைப்படு மிதக்கும் பிறக்கு மேல்வினையுஞ்செய்யும் - முனசொல்லப்பட்ட வந்தத் தெய்வங்களெல்லாங் கணமத்துக டீடாகச் சுகதகக வேதனைகளையு மனுபவித்து சநமரணங்களை யு முடைத்காய் மேலும் புணணியபாவங்களையு ம பண்ணிதற்கும் அநாதி யே இந் சுககுற்றங்களை யுடைய தெய்வங்கள் தங்களி வழிபட்டவர்களுடைய பகருவா பகருவங்களை மறித்து சநமரணங்களைப் போகசமாட்டாது — ஆதலா விஷயிலாதா னந்ததருள செய்வனதே—அப்படி யிருக்கையிலே யிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட குற்றங்களெல்லாந் தனக்கெல்லாத பரமேஸ்வரன் ஆன்மாக்களுடைய பகருவா பகருவங்களைத் தானே திருவுள்ளத்தை—தது அணுகிரகஞ் செய்யாநீர்பன.

இதனாற் சொல்லியதற்குப் பிரமாணம் காளத்திபந்தாதி “இவரோ முகந்தேவ ரெல்லார்க்கு மிக்கா, ரிவரல்ல வென்றிருக்க வேண்டாங்—கவருசே, காதலிடுதொன தேததுதினேற காளத்தி யானவாநீ, ராதரிதத தெய்வமே யாம்.” எனனுதது கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் தங்கள் குங்கள் போதத்துக்குப் பொருநதினதொரு தெய்வத்தை வழிபட, அந்தத் தெய்வங்கள தானேயா யங்கங்கே பரமேஸ்வர நிற்பனென்றும், அந்தந்தத் தெய்வங்களுக்குச் சுகதககவேதனையுஞ் சநமரணமு முண்டா யிருக்கையிலே தங்களை வழிபட்டவர்களை யறித்து அணுகிரகிக்க மாட்டாதென்றும், பரமேஸ்வரன் தன்னை வழிபட்டவர்களை யணறியே மற்றுள்ள தெய்வங்களை வழிபட்டவர்களை யு மறித்து அணுகிரகஞ் செய்வனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(நால்வகையோனியு ளொருயோனியினவாய்ப்பட்டுப் பி
றப்பனயாவை, அவையெல்லாளு சீவவாககம் அவவாறு பிறத்
தலில்லாதது யாது, அதுபதிப்பொருளைனு மிதுவெனறே ஏ
னைச் செயல்களான வேற்றுமையறிய வாராத அவ்விரண்டற்கு
கதம்முள்வேற்றுமையறிய நிற்பதாகவினயு—மற்றத தெய்வங
கள்-ஏனைத்தேவரெல்லாம்,—வேதனைப்படும-வேதனையுற்று,—
இறககுமபிறககும-இறக்கலுமபிறததலும,—மேல்வினையுஞ் செ
ய்யு மாதலான-வினைசெய்தலுங் கேட்கப்படுதலானும்,—இவை
யிலாதான-சிவனுக்கவையுண்டென்பது யாண்டனுவ கேட்கப்
படாமையானும்,—மாதொருபாகனூர் தாம-சிவனொருவனே வி
னைவயக்களுகவினறி,—யாதொருதெய்வங்கொன்மர் - நீயா
தொருதெய்வத்தைப் பொருளாகக்கொள்ளினும்,—அதெய்வ
மாகியாங்கே வருவர்,—அவவத்தேவரிடமாக வினறு,—அறிந்த
ருள் செய்வனனறே - உயிர்சடகவற்றையறிந்து கூட்டவல்லு
வன.

ஏனைத்தேவரதுசெய்ய எட்டா ளென்பதுதானேபோதரும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மேலதற்குச் காரணமிட னெனர்த்தகீரார்.

இவகுநாளு சிலர்க்குபபூசை யியற்றினு விவர்க
ளோவந, தவகுவான் றருவாரன்றே லத்தெய்வ மத்த
ன்மைக்கா, னெனவகும்வாழ தெய்வமெல்லா மிறைவனு
னை யினனிற்ப, தவகுநாளு செய்யுஞ்செய்திக் காண
வைப் பாலளிப்பன்.

(உசு)

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். அஅள்

(இ - ள்.) இங்கு யாஞ்சிலர்க் கவ்விடத்துப் பூசைபண்ணி
 காஞ் சிலர் னு விவர்களல்லவே மறுமைககண் வந்தப
 க்குப் பூசை லத்தைத் தருகிறவர்கள்.

யியற்றினு விவர்
 களோவந தங்கு
 வான தருவா

அன நே லத இவர்களல்ல வாகையால் நீ சொல்லிய
 தெய்வ மததன தெய்வமு மம்மரியாதிகாண.

எங்கும் வாழ எவ்விடத்து முண்டாய பிரமணமுதலிய
 தெய்வ மெல்லா முப்பததமுககோடி தேவர்க ளையோரு
 மிறைவ னுணையி றுக்கூணையாற்ற சத்தபைப
 னுனிற்பத பொருந்நித தங்கடங்குள இருத்தியங்களைச்
 செய்திருப்பர்கள்

அங்கு நா னு ஆகலா விமமைக்கணணைநி மறுமைகக
 செய்யுளு செய்தி ண்ணம் யாளுசெய்யும் வழிபாட்டுக்கேற்ற
 க் காணை வைப் பதங்களி லுண்டாய போகங்களைத் தனது
 பாலளிப்பன. சத்தியாலே சிவன பயனைக கொடுப்பனகா
 ண். எ-று.

உகார மெதிர்மறை.

(உசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேலிதற்குதாரணம்.

இங்குகாஞ்சிலர்க்குப் பூசையியற்றினுவிவர்களோவந் த
 ங்குவாந் தருவார் - இநதபூயியினகண்ணே நாம்பிரமணதிகளு
 க்குப் பூசைபண்ணினால், இவர்களேயோ அந்தஸ்வர்கத்திசே

பலத்தைக்கொடுக்கிறவர்கள்—அன்றே - அல்லவே. ஆகையால்,—அததெய்வமத்தனைக்காண்-அந்தததெய்வங்கள் நாம் பண்ணும் பூசையாகிய போகத்தை யறுபவிப்பார்களொருபலத்தைக்கொடுக்கமாட்டார்கள்,—எவருமவாழ தெய்வமெல்லா மிதையனானியினுனிதபது-எவகெங்கே யிருந்து பூசை கொள்ளாதேவர்களும் தேவஸ்வாமியாகிய சிவனுடைய அதிகாரசத்தி அநிஷ்டிதரா யிருப்பார்கள்,—அங்குநாரு செய்யுந் செய்திக்காண வைப்பாலளிப்பன-அவர்களுக்கு நாமபண்ணும் பூசைத் தொழிலுக்கு பலத்தை தன்னுடைய அதிகாரசத்திபை அநாதேவனைக் களித்தாலே வைத்திருக்கையால் சிவனேகொடுப்பன.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

எல்லாச் செய்திக்கும சிவனே பரமகாரணமென்ப தூகக்கினரார்.

இங்கு - இந்தலோகத்தில்,—சிலாக்கு - சில பிராமணருக்குச் சிலசங்கமாகு,—நாம பூசை யியற்றினால் - அன்னபானதரம்பூலாதிகள் தானமபண்ணினால்,—இவர்களோவற் தங்குவானறருவார் - இந்தபிராமணர்கள சங்கமர்களோ சுவாக்க சிவலோகங்களைத்தருவார்கள்—அன்றேல் - அல்லவாமென்று சொல்லில்,—அததெய்வமத்தனைக்காண் - அந்தத தெய்வங்கள் தமரிபாதி காண். அஃதெப்படிச் சொன்னீர், இவ்வுலகத்தில றயன் தூர்க்கை சணங்கள் பூசை கொண்டு பலங்கொடுப்பது கண்டோம், அவ்வுலகத்தும் பிரமேத்திராதிகள் பலங் கொடுப்பது கேட்டோம். சத்தியம்!—எங்கும் வாழ் தெய்வமெல்

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். அடிக

லாம் - இவ்வகத்திற் தெய்வங்களெல்லாம்,— இறைவனான
யினூன்றபது - சிவனது சத்தியா லேவப்பட்டுக் கொண்டிருக்
கும். ஆகலால்,—அவரு நாஞ் செய்யுநு செய்திகரு - அந்நத
தெய்வங்களி—தனில் நாம பன்னும் புரைகரு,—நூணவைப்
பால்—கன நானூராசதகையை செலுத்தலிசைவித லால் பலங்
கடா,—அளிப்பன - அந்நதேடகைகடாக கொண்டி கொடுப்டப்
பன.

சிவஞானயோகியநூ வகுமாறு.

—0—

பசுப் பராப்பா தகை தாய முதலாயினுரை இரண்டக
கண் வழிபட டாராசகு அஃ' நிந்து மறுமைகட பயனநருங்
கடவுள யேறென்பது எல்லார்கரு மொப்ப முடிநகையின;
ஈண்டுமவவாருதலையும் அநேல் தமமைவழிபடார்கரு
அவ்வதேவரே எதிர்தோன்றி நுன்று பபனகொடுதாராரென
வுர், ஆண்டாண்டிக கேட்கப்படுகலின; அவருமதற்கு வல்லுவர்
போலுமென மலைபற்க. அரசுநூனியே அமைச்சா முதலாயினு
ர்மாடடு நின்று பிறாக்கள்கருமாறுபோல, முதலயனே தனனு
னையத தன்னேவல்வழி நிறகும அவ்வகடவுளாமாட்டு வைத
துப் பயனகொடுப்பன. அவ்வாறனநித காமே வினைதகொடக
கிற்பட்டுப் பரநகதிரராய்நிற்கு மககடவுளா, பிறாசுரப பய
னகொடுக்கு மாறு யாண்டையதென்பதாம்.

அந்நேல் அவ்வககடவுளர்மாடடுசெய்யும் வழிபாடுஞ்
சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனுவிற பசுபுண்ணிய
முஞ், சிவபுண்ணிய மாவன செல்லுற்போலுமெனின?— பசுபு
ண்ணியஞ் சிவபுண்ணிய மெனப் பாருபட்டது செய்வோர் கரு
டுள

த்தவகையானறிக கொள்வோர் கருத்தவகையா னன்றாக
லாற் சொல்லாதெனவிககக.

நிற்பதெனனுமொருமை அத்தொழினமேவின்றது.

இவை நான்குசெய்யுளானும் ஈசுனிமபணி காஞ்செய்
தலான ஞான யளதிகமாமாறும, அவைநோசகி றுசாவிசகுமாறு
ம, பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவுகையானுந் தெரிததுணாததப்
பட்டன.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

மீளவு முனசொல்லப்பட்ட தெய்வங்களை வழிபட்டவர்
களுக்கூ, அவரவாசகுத தக்கபலனைநீ யநதநதக தெய்வங்கள
தானே கொடுக்கும் தொழிநதுசெய்ய கொடுக்கவே.னடிய தில்
லையென்று பஞ்சராத்தரி சொல்ல; அவனை மறுத நருளிச்செய்
கூறர்.

இங்குராஞ் சிலாசகுப்பூசை யியற்றினால் - இவ்வீடத்தி
லே மூாதிகரித்தது இருசகிற மூாததிகள சிலனை நாமர்ச்சனை
பண்ணினால்,— இவாகளோவந தங்குவான தருவார் - இந
த மூாததிகளல்லவே யவவீடத்திலே வநது நமமைச சுவர்கத
திலே வைக்கிறவாகள்,— அன்றே லததெய்வ மதனைக்கரண் -
அப்படியல்ல வாகையால், நீ சொல்லுகிற வநததெய்வங்களு
ம் அதிகாரியென நறிவாயாக. அப்படி யிருக்கையினால்,— என
குமவாழ் தெய்வமெல்லா மினைவ னுணையிலை நிற்பது - எவ்
வீடத்திலும் அவரவரிடத்திலே யிருநது பூசைகொள்ளுகிற தெ
ய்வங்கள் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய வாஞ்ஞையாலே கா
ணிப்பது. அப்படி யெங்கும் பரிபூரணனுயிருக்கிற சிவனுக்கு அ

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். ௮௬௧

ங்கங்கே பந்தத்தத் தெய்வங்களை வைக்கவேண்டின காரணமேதுக்கெனவில்?—அங்கு நாளுசெய்யுளுசெய்கைக் காணவைப்பா லளிப்பன - ஆகையாலே அவ்விடங்களிலே நாளுசெய்கிற பூசைகளுக்கெல்லாம் சன்னுடைய பாடுகளுடையே யவையித்துக்குத் தக்க பலன்களைத் தர வேணுகையினால், அந்நகரத்த தெய்வங்களை யங்கங்கேவைத்து, அந்நகரத்த தக்க பலனைப் பரமேசுரன தருவன.

இதனற சொல்லிப்பது, இவ்விடத்திலே யானமாகசளுக்காகச் சுகளிகிறத் தொரு திருமேனியை யாரசித்தகாலத்திடுமேனியல்ல வய்விடத்தல் வந்த பூசாபலத்தைத் தருவது. இதனமைபோல் எவ்விடத்திலு யிருந்து பூசைகொடுக்கிற தெய்வங்களும், பரமேசுரனுடைய வாடுகளுடையே யிருக்கையினால், அந்நகரத்த தெய்வங்களை வழிபட்டவாசளுக்கூடா பனகலையும் பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிலர்க்கங்குராம் பூசையிபற்றினால்- பசுப் பார்ப்பார் கருதை தாய்முதலாயினுரை இம்மைக்கணவழி பட்டாசுரு — இவர்களாவத தங்குவான நருவாரனதேல்-அஃகறித்து மறுமைக்கண் பயனறநங் கடவுள வேறென்ப தெல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தையின, — அததெய்வமதனைக்காண் - ஈண்டுமவ்வாறுதலையும் அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவவத்தேவரே யெதிர்நோன்றினறு பயனகொடுத்தாரெனவும், ஆண்டாண்டு கேட்கப்படுதலின் வரு மதற்கு வல்லுவர்போலு மென

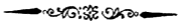
அகூஉ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூழம்.

மலையற்க. அரசனானேயை யமைச்சர்முதலாயினார் மாட்டு நின்
 று பிரர்க்களிக்குமாறுபோல,— இறைவனானேயினு லெங்கும்
 வாழ்தெய்வமெல்லாநிற்பது - முதல்வனே தன்னானையேத
 ன்னனேவல்வழிநிரஞ்சு அயவககடவுளாமாட்டு வைத்த,—
 ஆவகுநாளுசெய்யுளுசெய்தக்கு - அயவிடத்து நாளுசெய்யும்
 செய்திராரு,— ஆன வையபாலளிப்பன-தககபயனகொடுப்பன,
 ஆயவாறனநிந தாமே வினை,தொடக்கிறபட்டிப பாதநதிரமா
 றந்நரு மககடவுளா பிராருப பயன கொடுக்குமாறு யா
 னடையதென்பதாம

இவையானகு செய்யுறானு மீசனிமபணி நாளுசெய்த
 லா னானவக எடுமாமாறும், ஆயைநோக்கி துகர்விகரு றாறு
 ட, லொபாதுகையானுரு சிறப்புயகையானுர் தெரித, துணாதகப்
 பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நனககொரு விருப்பமில்லாத சிவன,முறகூழிய
 உறவகள்ள விருப்புடையதேன வெள்ளி
 ல? உணமாசுகளிடகதில் வைத்த சீரு
 பைத நென றுணர்த்ததுஞர்

காலபவன் சிவனேயானு லவனடிக கன்புசெ
 யாகை, மாணபற மரன்றன்பாத மறந்துசெய யறங்க
 ளெல்லாம், வீண்செய ளிறைவன்சொன்ன விகியறம்
 விருப்பொன்றில்லான், பூண்டனன் வேண்டல்செய்யு
 ம் பூசனை புரிந்துகொள்ளே. (உஎ)

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகந

(இ-ள்.) காண்ப வன் சிவனே யானு லவனடிக்கணபு செய்கை மாண் பரம

காரொரு தெய்வத்தைக் குறித்துச் செய்யும் பூசைமுதலிய வழிபாடுகொல்லாத் தையுமறிந் தகற்கேற்ற பலங்களைச் சிவன கொடுப்பனென்றாகில், அவனது திருவடியிற் பூசைபுரிதலே பரமமான பூசைமரபு.

அரணநன் பா தமநந் துசெய் டுநங்க னெல்லா ம் லீன்செயல்

நீ யரணநு சீபாதநதைக் கூடாது யிதி தோரிடகதிற செய்யு மறங்கொல்லாம ப யனநற செயல்கள. ஆளுந பபயுள்ள திபா தோயெனில்?

இறை வன சொன்ன விதிய நம்

சிவனருளிச்செய்த தியவியாகமங்களின வழிநிறநலு நடத்தலே சிவதன்மம்.

விருப் பொன றில்லான

தனக்கொரு விருப்பமுளு சிந்தில்லாகவ ன

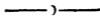
பூண்டனன வேண்டல் செய் யும்

யாதாரொருவன் யாதொரு பவத்தை யி சுகித்துச் சிவனைப் பூசைசெய்யோக கதந் கதற்கேற்ற பலங்களைக் கொடுப்பனகாண்.

பூசனை புரிந்து சொள்ளே.

ஆகையாலரச்ச சிவனையே பூசைபைவி ரும்பிச் செய்வாயாக எ-று (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேலான்மாக்கள் பண்ணுங் கருமங்களையெல்லா மறிந்து பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் சிவனையாகையால் சர்வகர்மமும் சிவனையுத்தேசித்தே பண்ணுவது புத்தியென்பது உணர்த்துகல.

காண்பவன்சிவனையாகி லவனடிக்க கன்புசெய்கைமாண் பரம் - எவ்வழிப்பட்டதேவர்களை வழிபடினு மதைக்கண்டுபல

ங்கொடுப்பவன் சிவனேயாகையால், அந்தச்சிவனுடைய பாதா ரவிகதங்களிலே பகதிபண்ணுகிறதே சிறப்புடையதருமம்.—அர ணதனபாத மறந்துசெய்யறங்கெல்லாம னீண்டெயல் - சிவ னேபிரதானமாகவும், பிரமாதிரேவாகா அங்கமாகவும், சிவானு ஞைபால x செளராதி பூசைகன பண்ணுகிறேமென்றும் பண்ணுமல், சிவனபாததுவமென்பதை மறந்து தந்தாமபூசைப ண்ணுமசெய்யையே பரததுவமென்று விசாரித்துப்பண்ணிற்; ப ண்ணின் பூசாபலம் விபரீதமாம் — இறைவன்சொன்ன விதிய றம் விருப்பொன்றில்லான பூண்டனன வேண்டல் செய்யும- காத்தகாவானவன் விருப்புவெறுப்பு யொன்றில்லாதவனாயினு மதானசொன்ன வேதாகமத்திண்டடி பூசைபைச் செய்வோர பத்தியைத்தரித்தனன். அதுனால் பத்தாகளவேண்டிய போக ரோகூரங்கூர கொடுப்பவனாகலால், — பூசனைபுரிந்து கொள னே-ந்யும சிவபூசையைச்செய்து அரிஷ்டத்தை வேண்டிக் கொள்வாயாக

†சௌரம் - சூரியசமபந்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

அந்தச்சிறமற்ற தேவதா பூசாபலத்தையுஞ் சிவனே கொடுப்பவனாகையால், சிவ பூசாபலந் திரமாதலால், சிவ பூ சையே செய்யவேண்டுமென்று செப்புகின்றார்.

காண்பவன் - பலமுண்டாக்குபவன், — விருப்பொன்றி ல்லான - விருப்பில்லாநாயினும், — பூண்டனன வேண்டல் செய் யும-அணுகிரக நிமித்தியம் பூசைக்குட்பட்டவனாய் விருப்பஞ் செய்யும

மந்தவை வெளிப்பொருள்.

உ—குத்திரம். அத்திதிலகக்ணம். அசுடு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி அவை ஞானங்க ளதிகமாதற்கட் படுவ விசேடங் கூறுகின்றார்

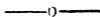
இத்தனைபுங் கூறியவாறானால், ஏனைக் கடவுளாமாடடுசெசெய்யும வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பன சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனைவழிபடுதலே நல்லதோராம, அவனைமன்றிச் செய்வனவெல்லாம லீனென்பது போதருகலானம்; புண்ணிய மாவது யேதா கரங்களிச அவவிழைவனை விதிக்கப்படும் விதிபாசகயானும், ஒன்றினால் விருப்பிலுந் யும உயிரகண்மாடடுகருநீர்ப்பூனை விருப்பருசெய்யுமவவிழைவனை தீருவடிபூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாறென்பகாம

இல்லான பூண்டனென்பன முற்றெசசங்கக.

சிதப்புட்மை விகாராதகாற் றெருக்கது.

அந்தெல், வாகசுமருதீத கோசரமாய் இறைவன திருபேனி கொட்டருளிப்பவழியுந் சுதசுகததுவ புவனதகினனநிசாநிவைகுத வினமையின, அவனையி ளுள்ளாரா எங்ஙனங்கனநி பூசுகசுமாரெனினி அஃதணாததுசுதலெமுக்கது வருந் செய்யொன்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

முனசொல்லிப் போகத் தெய்வங்களை யாசுகிதவர்களுக்கு அந்தந்தத் தெய்வங்கள் அகற்கு, தக்கபலத்தை யறிந்து கொடுக்கமாட்டாது, பரமேசுரனே யறிந்து கொடுப்பனென்னில்? அந்தத் தெய்வங்களை வழிபடுகிற தொழிந்து, பரமேசுரனை வழிபட வேண்டிவதில்லையென்று சொல்ல; அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

காண்பவன் சிவனேயாகி லவனடிக்கண்புசெய்கைமாண்பறம் - எவ்விடமும் அவனுடைய வாகுகினையா யிருக்கையினு ல நாஞ்செய்கிற பூசைகளெல்லா மறிக்கறவன் சிவனேயானால், எவ்விடத்தும் அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைத்து பத்திபண்ணுகிறதே மா-சுமையுடைத்தாயிருக்கிற சிவபுண்ணியம். சிவனை மறந்து செய்யப்பட்ட புண்ணிபங்க ளெல்லாம் புண்ணியமல்லவோவெனலி?—அரணநனபாத மறந்துசெய்யறங்க ளெல்லாம் வினசெயல் - பரமேசுரன் சீர்பாதத்தை மறந்து செய்யப்பட்ட புண்ணிபங்க ளெல்லாம் பிரயோசன மற்ற தொழில். தனமத்தைச் செய்கிறதெல்லாம் நனடையல்லவோ வெனலி? நன்னமிட வந்தவனுக்குச் சுகபோசனமாக விட்டது ஒரு சிவஞானிக்குப் பிரசாதிட்டது ஓவ்வாறு ஆகையால்,—இறைவன் சொன்ன விதிபற்றி - பரமேசுரன் வேதாக மங்களிலே நியமித்ததே தனமமென்று சொல்லப்பட்டது.— விருப்பொன் றில்லாந பூண்டனன் - ஆகையால் தானசொன்ன முறைமையிலே யிந்தை தனமங்களைச் செய்தவர்களை யிரட்சிக்க வேண்டுமென்று தனக்கொரு விருப்பில்லாத பரமேசுரனுக்கு நிருபுளாமபற்றிக் கொண்டு ஒருநாள் அநுசுகிரகஞ்செய்வன.—வேண்டல்செய்யும் பூசனை புரிந்துகொள்ளே-ஆகையாலே நாமவேணுமென்ற பிரயோசனங்களைத் தாராநிற்பன், பத்தியாலே யர்ச்சனையை விருமபிச் செய்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, எவ்விடத்தும் மர்ச்சித்தவர்களுக்கு அதற்கதற்குத் தக்கபலனைப் பரமேசுரனே கொடுக்கிறவனு கையால், அவனுடைய சீர்பாதத்தை நினைத்து அர்ச்சிக்கிறதே யர்ச்சனையென்றும், அல்லாதது அர்ச்சனையல்ல வென்றும், காண்விதித்தபடியே யர்ச்சித் தவர்களுக்குத்தப்பாம லதற்குற்ற

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். அகூள

பலனைக் கொடுப்பனுகையால்; சிவனை யர்ச்சிக்கிறதே பய
னெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காண்பவன் சிவனை பாநூல - இவதூணயுங் கூறியவற்றால் ஏனைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யு மவழிபாடுளையுமிறதற்குக் கொண்டு அளிப்பவன் சிவரிராஜனென்பது பெறப்படவே, —அயனடிக்கனபுசெய்கை-அவனைவழிப்படுவோ, — மாண்பறம்-ரஸ்வதோரதமாம. —அரணதரபார மதக சூசெய்யதவங்கொல்லாம-அவனதிருவடிபை மதகது செய்து அறங்கொல்லாம, —வீணசெபஸ்-வீணென்பதுபோதருநல்லார, —அறம்-புளணிபமாவது-சொன்னஇறைவனூல் விதி -வேகாகமங்குளி செய்விறைவனூல் விதிக்கப்படும விதிபாகலானும், —விருப்பொன்றிலான -ஒன்றிலும்விருடில்லாதியும், — பூண்டெனவேண்டலசெய்யும்-உயிரகணமாட்டிக் கருணபூணி விருப்பஞ்செய்யும், —பூசனை புரிந்துகொள்ளே - அவவிதைவன்றி நவடிப பூசனையே யொருக்கையாகச் செய்யற்பாற் மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சிவனை வழிபடுமிட முணாததகருர்

தாபரஞ் சங்கமங்க ளென்றிரண் டிருவினின்று
மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க் கருளைவைப்ப
னீபரன் தன்னைநெஞ்சி னினைவையே னிறைந்தபூசை
யாய்ப்பரம்பொருளைநாளும்ர்ச்சிநீயன்புசெய்தே. (உஅ)

அக்டு

சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

(இ-ள்) தாபர மகத்தாகிய சிவன் சிவலிங்கத்தி லிடத்
 னு சங்கம துஞ் சிவதீக்கையினையுடைய சிவபததர்களி
 ங்க னொன டசதுராக விரண்டிடத்து மதிடடித்துக்
 றி ரண் டிருவினி கொண்டு நின் ததி லொருமைப் பாட டையு
 னறு மாபரண பு டைய வானமாகுகளுக சனுக்கீரகததைச்
 சை கொண்டு ம செய்வன.
 னையிடுக கருவா
 யைப்பன

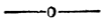
இவ்விரண்டையும் வழிபடவேண்டுமா, ஒன்றையே வழி
 படவன்றயாரோ வெளி லீ யாதாமொருவர்கா தரபரதிலிவ
 ழிபட்டு சங்கமத்தை வழிபடா தவமானஞ்செய்யில; இவன்
 ருபரத்திறசெய்தும் பலி பாதென றுகமங்கனசொல்லுதலால்,
 அவ்விரண்டினையும் வழிபட்டுவனமும்.

நீ பரண தன அவ்விரண்டினறி நீபரமமான சிவனை
 னைநெருசி லினை யநவரகமுத திபாணம் பணணிககொண் டி
 யைபே லிதைந் ருப்பாயாகில,அவனுக் கதவு மசத்தாகிய பூ
 தபுசை சையாங்கான.

ஆபரம டொ ஆதலா லியவிடங்க னொன்றை நீ யாரா
 ருநொநாளுமாச்சி ய்ததுகொ ண்டி சிவனை காடோறும் பத்தியு
 நீடன்புடுசுத்தே. டனே பூசிப்பாயாக எ - று.

தாபர சங்கமமென்பது வடமொழி
 இருக்கிறீக சீலமாகையாற் ருபரமென்றா.
 போசுருவரவையுடை—ததாகையாற் சங்கமமென்றார்.
 இசுந்ருச சிவகனமத்தி லறிக. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

சிவன் தேவேந்திரியாதி ரஹிதனாகையால் சிவனைப்பூசை
 பண்ணுவ தெவ்வாறென்ன? மேலுத்தரங் கூறுகின்றார்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

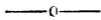

அருவாகிய சிவனைப் பூசுகுமவகை போதிககின்றார்.

தாபரம்-ஒலி வகம்,— சங்கமம்-சியபதகர்கள்,—என்றிரண்டுருவிவினறு மாபரண பூசைகொண்டு மன்னுபிரக கருளைவை பபன்,—நீயரனறனை நெடுசினினைவையே-இருதமகமலத்திலே மனசை வடபனணி சல்கச உதிபால விளக்கப்பட்ட சிற்சத்திபாகிய மனசிஞா நிபானமபண்ணாமற் நிபானமபண்ணுவையாகில்,—அதந்நைந்தபூசை-போகபூசைசிராதுபாய், அது ஞானபூசையுமாம் அதுவன்றி,—ஆபரமபொருள்-சிவாகமவாககியாகொண்டி திரிபதாராத விவேசமபண்ணி பசுபாசபதார்த்தத்தினின்றும விவசு, நனுகந் தியான நிமித்தமறி, அதுவுமநினைந்தபூசை ஆகலால்,—ராநுமாசசினீ யன்புடையதே -பத்தியோடுபகூ—த தினகதேரறுஞ சொன வபிரகாரம கிரியாபூசையோக பூசை ஞானபூசைகளினுற சிவனைப்பூசை பண்ணு.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

சகாசிவசத்தவத்தின வைகுமிறைவன புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமு மாதாரமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரி-மாகக் கொண்டிருந்தும், ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவ ளுகலான; அஃசுநி தவ்விடங்களின் வழி-டுகவென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யெவ்விடத்திலும் நிறைந்தநிற்கிற பரமேசுரனைப் பூசிக்கிற முறைமை பெப்படிபெனற மாஸூககளை நோக்கி, மேலு மருளிச்செய்கிருர்.

தாபரஞ்சங்கமங்க னொன்றான இருவரின்று மாபரண பூசைகொண்டு மன்னாபாக சருவியைப்பன-அசைவற்றுநிற்கி ற சிவலிங்கப் பெருமானென்றும், அசைவுடனே கூடியிருக்கிற மயேசுரனொன்றும் சொல்லப்பட்ட விரலாதி வடிவிலும், மகத்தான பரமேசுரன எழுதாருளிநிற்கு து பூசைகொண்டு, அநா தியே தனவிடத்திலே நிலைபெற்று நிற்கிற ஆணாமாகசுரு அ னுகக்கரகத்தைச் செய்வன இக்கப புறப்பூசை யொழிந்து உட்பூ சையுஞ் செயலாம அதெவ்வனே யெனினின்று—நீபரண தன் னைகெஞ்சிந் தினைவையேல் நிறைந்தபூசை - அந்தப் பரமேசு ரனை யுன்னுடைய விருதயத்திலே திபாணிப்பையாகில், அது அ வனுக்கு மகாபூசையாம — ஆய்பரம பொருள் காளு மர்ச்சநீ ய ன்புச்செய்தே - ஆகைபால் இப்படி யாராயந்து உறியப்பட்ட பரமேசுரனை காளதோறும் பத்தியுடனே பூசிப்பாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலும் ம யேசுரரிடத்திலும் பரமேசுரன எழுந்தருளியிருந்து பத்தியுட னே பூசித்தவாகளை இரட்சிப்பவென்றும், அந்தப் பரமேசு ரனைத் தங்க ளிருதயத்திலே தியாவித்தவர்களே அதுதானே மகத்தான பூசையாக வங்கேறினறு இரட்சிப்பவென்னு முறை னையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மாபரன் - சதாசிவதத்துவத்தின்கண் வைகுமிறைவன், — தாபர சங்கமங்கு னென்றிரண்டு நவ்வினறு - புறததேதிருக கோயிலிலிருகருந் திருமேனிபுந் திருவேடமுமாகிய விரண்டையு மாகாரமாகக்கொண்டினைறு, — பூசைகொண்டு மனறுயிர்க்கரு னைபபன-நிலைபெற்ற ஆனமாககளசெய்யுந் பூசைபைகசொ ண்டவருகருளசெய்வன, — நீபரன்றனைகெருடில் நிலைவை யேல் - நீயவலிறைவனை மகததேசிகருபையாயின, — நிரைந த்பூசை - அவலிறைவனவகததே யுயிரிடமாகக் கொண்டிநி னறு அநநிறைநத்பூசையைக் கொண்டருளுவன ஆகலான, — ஆ ய்பரம்பொருள்காளுந் - ஆகதிறநது பரம்பொருளை நாடோ றும், — நீயன்புசெய்தாசசி-நீடவவிடங்களி லர்சசித்தது வழிட களன்பதாம.

மறைஞானதேசிகா உரை.

முற்கூறிய வன்புள்ளாரா சிறப்பும், அன்பில்லாதார சிறப்பினையு முணாததுகருர்.
 அரனடிக் கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும்
 பரனடிக் கன்பில்லாதார் புண்ணியம பாவமாகும்
 வரமுடைத் தக்கன்செய்த மாளேள்வி சீமையாகி
 நரரினுட்பாலன்செய்த பாதுகநன்மையாயத்தே. (உக)
 (இ - ள்.) அரன பததியுள்ளவர்கள் சிவனிமித்தமாகப் பிர
 டிக் கன்ப மகத்தி செய்ததுத் தனமமாம.
 ர் செய்யும்
 பாவமு மறமதா
 கும்

பரனடிக் க மேலான சிவனடிக் கனபிலாதார் யாகா
 ன் பிலாதார் பு திகனமங்களைச் செய்தாராகளே யாவினும், அ
 ண்ணியம் பாவ னுவு மிதநத பாவமாய்விடும் ஆஃதென
 மாகும் போலவெனனி?

வரமுடைத த்சப்பிரமாயு— டலைமைபாகிய தககன
 தககனசெய்த சிவனிடத கனபிலலாணையர் அவனசெய்த
 மாவேனவி தீ யாகமபாவமாயு, மாணுடாகருட டலைமை
 மையாகி நரரின யாகிய பிராமணகுலத்த டுட டோனறியநிறு
 ட பாலனசெய் பிள்ளையானவன சிவனிடத தவைதக தே
 த பாதகனமை சகநாத செய்த பிரமகந்தியும் தன்மமான
 யாய்ததே. வாறுபோல. ஏ-று

இஃதெதிரா பிலினிதை

இதற்கு வாய்வியததிலுங் காநதபுராணகு சதநுகிர
 சங்கிகையினும் பிரமாண்-தது மறிக (உக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்கு முனவிருத்ததிலே அரனடிக் கனபுசெய்கை மா
 ண்பு, அவனறனபாத மறந்துசெய் யறங்கனெல்லாம் கீணசெ
 யலெனததற்கு உதாரணங் கூறுகின்றது.

அரனடிக் கனபாசெய்யும் பாவமு மதமதாரும் பரனடிக்
 கனபில்லாதார புண்ணியம் பாவமாகும் - சிவனிடததில்பத்
 தியிலுலே பண்ணும்பாவமும் புண்ணியமேயாம, சிவனிடததி
 ல் பததியில்லாமற் பண்ணும் புண்ணியமும் பாவமேபாம் அ
 தெவ்வாதெனனி?—வரமுடைத தககன்செய்த மாவேனவி தீ
 மையாகி நரரினிற் பாலனசெய்த பாதகம் நனமையாய்ததே-
 பிரமாவினுடையபுத்திரரைய த்சப்பிரசாபதிகளி லொருவனுன

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
 டி. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
 அடையாறு, சென்னை-20.

சுக்ஷுப்பிரஜாபதி, மஹாவிஷ்ணுமுதலான தேவர்களை கூட்டிப் புண்ணியங்களுக்கெல்லா மதிகமாகிய யருளுததை சிவனை யனறிப் பண்ணு; அந்த யருளுமு மழிந்தது + யஜமானனுக்கு தலை போய், யருளுத் தி வநகிருந்த தேவர்களுக்கு ௦ || பராபவமும் x அங்கசசேதமும் வந்தது. மனுவத்யாயிலே பிரமசாரிபா யுள்ள சண்டேஸ்வரநாயனார சிவபத்தியினாலே சிவாபராதியாகிய தமமுடைய பிராவை மமுவினாலே வெட்டப் பிதருவதமும பிரமமத்தியெ னவற கோபுதமும் பொருநகரம் வந்ததேஹத்திலே யே சிவசாரஸ்பிபததைபெற்றாரா. இதை § அநவய + வியதி ரேக திருஷ்டாநகதினாலே சர்வகருமங்களு ௦ சிவனையுத்தே சித்தேத் புத்திமான் டனணக்கடவன்.

+ யஜமானன் - யாகஞ்செய்யிறவன்.

|| பராபவம் - அவநாகம்

x அங்கசசேதம் - சரிசருறைவு.

§ அநவயம் - உண்மை.

+ வியதிரேகம் - இல்லாமை

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

நீர்சுரவாதிபா யிருக்கின்ற மீமாமசன முகலோர்க்கும் சத்தமுதற்றேவதை கனமசாஸ்திடாதலால், சிவனைத் தான கனமசாஸ்திபாப்பண்ணிககொண்டு, சிவனுக்கு மாறுபாடு மன சினிணயாமல், சிவனிடத் ததிகாரமபெற்ற விஷ்ட தேவதாசாஸ்தியாகத் தான் பண்ணிக்கொண்டு பண்ணுத கனமம், பலங்கொடாது. அப்படிப்பண்ணின கனமம் பாவகன்மகலைப்பானுலும் பலங்கொடுக்கு மென்பதற்குதாரணம்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அறம்பாவங்கள் பயனற்றவறு கொள்வாரது வனமைமென்மைபற்றியனறிச செய்வாரது வனமைமென்மைபற்றியாகவு செய்வினைகளது வனமை மென்மைபற்றியாதலனறென்பதற்கு, உடம்பாட்டினு மெதுமறையினு தக்கனாக சிண்டிசகாயனரு மேசானளுகலானும்; சிவபிரானையே அர்ச்சிசகற்பாறறென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் ஞானங்களதிகரோக்கி றுகர்வீத்தறகட் படும விசேடங் கூறப்பட்டது.

இததுணையும் மீமாஞ்சுகர் மதம்பற்றியாசங்கீதத்துப் பரிசுரித்து இருவினைகளதிபல்பு கூறுமுகததானும், அவை இறைநாணிபாமாறு கூறுமுகததானும், அவறறை நாளுசெய்யுமாறு கூறுமுகததானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகததானும், சாமே மருவிடா வடிவுங்கனம பலங்களு மறுமைக்கணனே? எனறதுனை வலியுறுத்திபவாறு.

—

நிரம்பவழகியருநா வாருமாறு.

—0—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போகந வுட்பூசையாகவும் புறப்பூசையாகவும் பூசிததுப பரமேஸ்வரா சீர்பாதத்திலே பதகியையுடையவாகள பாவங்களைச் செய்தார்களாயினும் புண்ணியமாறென்றும்; பத்தியில்லாதவர்கள் புண்ணியஞ் செய்தார்களாயினும் பாவமாமெனதும் மே லுளிச்செய்குறர்.

அரனடிக் கன்பர்செய்யும் பாவமு மறமதாகும் - பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாதத்திலே மிகுத்த பத்தியைய யுடையவாகள

ஒவ்வொரு பாவங்களைச் செய்தார்களா மாகிலும், அதுவு மன் பாயேவிடும — பரனடிக் கணபிலாதார புண்ணியம் பாவமாகு ம - அந்தப் பரமேசுமனுடைய சீர்பாதத்தி லேதுகரும் பத்தி யில்லாதவர்கள் புண்ணியங்களைச் செய்தார்களாயினும், அதுவு மகத்தான பாவங்க ளாகாநிற்கும் அடெப்படிபெனவில்?—வ ரமுடைத தக்கனசெய்த மாவேளவி தீமையாகி நாரினிற் பால னசெய்த பாதம் நனமையாய்ததே - வரப் பிரசாதத்தை யுடைய நட்சப பிரசாபநி செய்ப்பட்ட பெரிய வேளியா னது குற்றமாயவட்டது மனிதரிட சிறுபிள்ளைசெய்த மஹாபா தசமுட புண்ணியமாய் விட்டது ஆகையால் பத்தியுள்ளவர்க ளசெய்த பாவமும் புண்ணியமாம். பத்தியில்லாதவர்கள் செய் தபுண்ணியமும் பாவ மாகாநிற்கும்.

பத்தியுள்ளவர்கள் செய்த பாவமும் புண்ணியமாமெனற தற்குப் பிரமாணம் தேவாரம். “கடிசோநந் போதுமலா கைக்கொண்டு நல்ல, படிசோநந் பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதைபணி, முடிசோநந் காலையற வெட்டிட முக்கணமூர் த்தி, யடிசோநந் வண்ண மறிவாரசொலக கேடடுமனதே.” எனறும், திருவாசகம். “தீதிலலை மாணி சிவகருமருகைத ததானைச், சாதியும் வேதியன றுதைநனைத் தாளிரண்டிஞ், சேதிப்ப கிசன நிருவருளாற் தேவாதொழிப், பாககமே சோ று பற்றி னவா தோனோககம்.” எனறும் தங் கண்டுகொள்க

திருக்களிற்றுப் படியாரா கக-செ. “பாதக மெனறும் ப ழிபெனறும் பாராதே, தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டி று—சேதிப்பக், கண்டசர் தாமாம் பதியனிததாய் கண்டாயே, தண்டசர் தருசெயலாற் றுன.” எனறும் தங் கண்டுகொள்க.

சிவபத்தி யில்லாதவர்கள் செய்த புண்ணியமும் பாவமு மாமெனறதற்குப் பிரமாணம் திருவாசகம். “சந்திரனைத் தே

ய்த்தருளித் தககன்றன லேள்வியினி, லிந்திரனைத் தோணேரி
 ததிட டெச்சண் றலையரிசு, தநதரமே செலலு மலர்கதிதிரான
 பற்றகர்த்துசு, அர்த்தி திசைதிசையே தேவாகலே யோட்டிசுந
 து, செந்தார பொழிப்புடைசூழ தென்னன பெருநத றையா
 ன, மந்தார மாலைமே பாடுதபகா ணம்மாறாய” எனநும,
 திருக்களிற்றுப்படியார். ௬௩ - செ. “லீட்டிலே சென்று வி
 னையாழிதது நிசநிடிவென, நாடடிவே நவவினைகா செய்தி
 டிலென—கூட்டிலவாட, சாததியே நினைநிலையேற தற்களுா
 யேளவிசெப்த, மாத்திரமே யாவகண்டாய வநது.” எனநும
 து வகண்டுக்கொள்க.

இருறா சொல்லிபது பரதேசுரவிடத்தில் பத்தியுடைய
 ர்கள் செய்த பாவமும் புண்ணியமாரென்றும், பரதேசுரவிட
 தில் பத்தியிலலாகவாகா செய்த புண்ணிபமும பாவமாரெ
 னறும், இப்படியானது சண்டேசுரநாயனா பூசையினும் தக
 கனவேள்வியிறவ கண்டோமென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிசுருரை வருமாறு.

—0—

(அறம்பாவங்காபபனறருவது கொள்வாரது வனமைமெ
 னமைபதறிபனறி செய்வாரது வனமைமெனமை பதறிபாதல்
 செய்வீன்களது வனமைமெனமை பதறியாத லன்றாகவின) அ
 ராசடிககணபுசெய்யும் பாவமு மறமகாகும்-முதல்வன நிருவடி
 ககு அனபுடையார் செய்யும் பாவசெய்க்கையும் அறமாய்முடியு
 ம்,— பரணடிககணபிராதார் புண்ணியம்பாவமாகும்-முதல்வ
 ன நிருவடிககு அனபிரார்செய்யும் புண்ணியச்செய்க்கையும்பா
 வமாய் முடியுமென்பதற்கு,— வரமுடைததக்கன் செய்தார

வேள்விதீமையாகி - வரப்பிரசாதம்பெற்ற தக்கனசெய்த நன்மை பொருந்திய டெரியமாக முன்தீமையாய் முடிந்ததாகிய உடனபாட்டானும், — நரரினிற்பாலனசெய்த பாதகம் நனமையாய்ததே - மானுடப்பிறவியிற் சிரந்த தன்மசநாயனூர் செய்தகொலைப்பாதகமும் புணணியமாய் முடிதலாகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சானலுகலின, சிவபிரானேயே யர்சகிக் கற்பாறறெனபநாம.

இவைமுன்னு செய்யுளானும் நூனங்களூகநோக்கி நுகர்விககப்படும விசேடவகூறப்பட்டது.

இததுணையு மீமாஞ்சுகர்மநம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்த இருவினைகள இயல்பு கூறுமுகததானும், அவையிறைபணியாமாறு கூறுமுகததானும், அவற்றைநாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகததானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவும் கனமபலனகளு மறுமைக்கண்ணே? என்றதனைவலியுறுத்தியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

விதிவாத முணர்த்துகுரர்.

மறைகளீ சன்சொலச்சொல் வழிவரா வுயினாவைககுளு, சிறைகொண்மா நிரயபிட்ட பணிசெயவொர செல்வத்தோடு, முனையுமா பதிகளும்ப ருலகங்கள யோனிக்கெல்லா, மறைவளுணையினுவிபத துன்பங்க ளீயைவதாகும். (௬௦)

(இ-ள்.) மறைக வேதாகமங்கள் சதாசிவநாயனூ ருளிச் சீசன்சொ செய்த இருவாக்கு, இது விப்பிரலம்ப வாக்கியங்கள் போன்றதன்று. ஆஃதெக்காரணம்.

த்தாலெனில்? இராகத்தவேட மில்லாமற்
சருவத்தையு மறிக்கவனாதலாலே!

அச்சொல் வ
ழிவரா வுயிரை
வைககுஞ் சிதை
கொணமா நிர
யம

அந்த வேதாகமமாகிய விரண்டு தூலின்
வழிபினை நனுட்டிபாத வானமாக்க்கி
பெரிவாய் நரகககுழியினகட் கொண்டுபோ
ய்வைககும்.

இட்ட பணி
செய்வோர் செ
ல்வதனோடு மு
றையு மா பதிகளு
ம்ப ரூலகவகளை

அந்தச் சிவவாக்கியத்தைப் பிரமாணித
ததனவழி வழுவாததின் நனுட்டி ததவாக
ள் செய்த பிரயாசத்தக் கிடாக, சுவர்க்க
முதலிய வபரபோகவகையு மேலான செ
ல்வததையுடைய பரமுதநியையு மடைவர்
கள்.

யோனிச்செல்
லா மி தை வனா
ணையினுலினபத்
தனபங்க ளியை
வதாகும்.

எழுவகை யோனிபிற் றேற்றிய வானமா
க்களுக கெல்லாங் காததனாகிய சிவன நன
து சததி சாமர்த்தியத்தான் முறைமையிற்
சுகதுககவகளைப் புகிப்பிககும். ௭-று.

சொல் - எழுவாய்.

வைக்கும் - பயனிலை.

இசற்குத் தத்திரசாரத்தஞ் சிதம்பர மகானமியத்துங்
காந்ததது மறிக (௩௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்வேதமார்க்கத்திலே நடக்கோரையும் நடவாதோ
ரையும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலே சிவன்சேர்ப்பனென்னும் முறை
மைபுணர்த்துதல்.

மறைகளீசன்சொ லச்சொல்வழி வராவுயினாவைக்குஞ்
 சிதைகொண்மாரிரயம்-வேதங்கள் சிவனுடையவாககியம். அந்த
 ச்சிவனுடைய வாக்கியமானவேதத்திலே செய்யச்சொன்னதைச்
 செய்யாமலும், தவிர்ச்சொன்னதைத் தவிராமலும் நடந்தஜ்ஜன
 மாககீனவைசகுரு சிதைசாலையில் நரகங்கள்—இட்டப்பணி
 செய்யோர் செய்வததோடு முறையுமா பதிகளுள் பருகங்கள்—
 சிவன வேதத்தில் அநுகிரகமபண்பட்டே நடந்தஜ்ஜனமா
 ககள், ஐசுவரியத்துடனேபொருதும் ஸ்தலங்கள் இத்திரலோ
 காதிகள். கேவலமபாமமே பகருவாமாயின நரகமும், புண்ணிய
 மே பகவாமாயின சுவர்க்கமமுடைவாகள் புண்ணியபாபங்க
 ள துவநதுவாமாயினர்க்கு இம்மையிலேசுகதுககங்களைப் புசிப்ப
 தாக யோகிஜாதிராவாகள்,—யோநிககெல்லா மிறைவ லுணியி
 லுலிபபத துன்பங்க கரிசைவநாகும-யோநிஜாதிகமாகிய மத
 தியலோகத தவர்க்கும் புரியவுடகருபத்திலுண்டான யாகு
 சரீரத்தை யுடைய நரகஸ்தருக்கும் சுககமதேககதிலே நினது
 ம் பூசசாரசரீரத்தையுடைய கருமதேவர்களாலிய ஸவர்க்வாசிக
 ளுக்கு சுகமும், நரகவாசிகளுக்கு துக்கமும், மத்தியலோக வா
 சிகளுக்கு சுகதுககங்களும், ரஸ்வராஞ்சுயிஸுலே யுண்டாம்.

சுருஹாஸ்தெ—சுருஜாஜக— ருநீ ஸொ யா
 சுருத நஸு—வஜ—வயொஃ | ஸஸுஸுஃ ஸுருநிதொ
 மஸுஸுஸு—வஜ—வயொஃ ||

ஞானப்பிரசாசருவை வருமாறு.

வேதாசமங்கள் பரம்பரையினாலும் சாக்ஷாத்நாகவும் சி
 வபணி விதிவாக்கியம் ஆதலால், அநதப்பணி விதிவழி நடப்ப

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௬௧௧

போர்க்கும் கடவாதோர்க்கு நிக்கிரகமணக்கிர மிதவென்று நி
கழ்த்துகினரார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருடை வருமாறு.

—o—

இனி 'தரணிபோதி தராபதிபோல' என்ற உவமைப்பொரு
டாத தெரிததுணாதுகினரார்.

மேற் கூறியவாற்றான இருவினை முதலாயின அழிவையது
வனவாகலானும், இதமகிதங்கொல்லாரு சிவபிரானே ஏற்றுக்க
கோடலானும், அவனையினபத துன்பங்களியனென்பது போக
தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன? சிவபிரான கற்பித்
தருளிய வாய்மொழியே, நரகமாவது அமலொழியழி நடவா
தாராத தண்டிதகற்பொருட்டு அவனானாககப்பட்ட சிதை
க்களமே! துறக்கவுலகமாவது அமலொழியழி நடப்போரை
வாழவிததற்பொருட்டு அவனானைக்கப்பட்ட கோனகரமே
யாகலானும்; உயிரகட்டு இன்பததுன்பங்கள அவனானாகக
பாலனவேயென்பதாம்

இயைவதெனனுமொருமை அததொழினைமேனி என்றது.

நிரம்பவழுகியருடை வருமாறு.

—o—

'ஒழுக்கம்' என்ற திருவிருத்தமுதல் 'அரணடி' என்ற திருவி
ருத்த மீறாக ஏழு திருவிருத்தமுஞ் சிவபுணைய மருளிச்செய்
து,மேல் பரமேசுர னருளிச்செய்யப்பட்ட வேதத்தின வழி வ

ந்தவர்களுக்குச் சொற்கமென்றும், அந்தவழி வாராதவர்களுக்கு நுரகமென்றும் மாணககளை நோக்கி யருளிச்செய்க்கிரார்.

மறைகளிசன சொல்-வேதாகமங்களைப் பரமேசுரனுலே யருளிச் செய்யப்பட்டது,—அச்சொல்வழி வாரா வழிநாவை உருகு சிறைகளாமா னினாயும் - அந்த வேதஞ்சொன்ன முறை மையிலே வாராத ஆனமாதகளை யிட்டுவைக்கிற சிறைச்சாலைகள மகத்தான நரகங்களாயிருக்கும்.—இட்ட பணிசெய்வோர் செல்வசுதோடு முறையுமா பதிகளுப்ப றுலகங்கள் - பரமேசுரன அருளிச்செய்த வேதஞ்சொன்ன முறைமையி லுண்டான தன்மங்களைச் செய்கிறவர்களா யிருக்கும் புண்ணியவான்கள், ஆயாகள் மிகுத்த ஐஸ்வரியத்தோடேயுங் கூடியவர்க ளிருக்கிற பதங்களே! தெய்வலோகங்கள் முதலாயுள்ள மகாலோகங்கள முன்சொன்ன முறைமையிலே புண்ணியபாவங்களுக்கீடாக சொற்கநரகங்களை யறுபவித்து வருகிறது ஒருவர்க்கல்ல,— யோனிகெல்லா மிறைவனானேயிலு வினபத துன்பங்களி சைவதாகும் - மற்றுண்டான சர்வ யோனியிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேசுரனுடைய ஆக்கனையிலுலே சுகதுக்கங்களவ நது பொருநதாநிற்கும்.

இதனும் சொல்லியது, பரமேசுர னருளிச்செய்த முறை மையிலே தன்மங்களைச் செய்தவர்கள் மகத்தான சொர்க்காதி பதிகளிலே யிருப்பொன்றும், அந்தமுறைமை செய்யாதவர்கள் கொடிய நரகத்திலே கிடப்பார்களென்றுரு, சர்வ யோனியிலுள்ள வான்மாக்களுக்கும் பரமேசுர னுக்கிணையிலுலே சுகதுக்கங்கள வநது பொருநதா நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(மேற்கூறியவாற்றா விருவினை முகலாயின அழிவெய்துவ
 ன ஆகலானும், இதம் அகதவகனெல்லாம் சிவபிரானேயேற்று
 கோடலானும், அவனே மின்பதுணபங்ளீவனென்பது போசு
 து) மறைகளீசனசொல்-அதுவன்றியும் வேதாக்மங்களாவன?
 சிவபிரானகற்பித்தருளிப மொழியே!—மாநிரயம் - பெரியநரக
 மாவது,—அச்சொல்வழி வாராவுயிரை - அம்மொழிவழிநட
 வாதாரை,—வைககுருசிதைகள் - தண்டித்தற்பொருட் டவ
 னுலமைக்கப்பட்ட சிதைககளமே!—உட்பருலகவகள - தூசக
 வுலகமாவது —இட்டபணிசெய்வோர் - அம்மொழிவழிநடப்
 போரை,—செல்வததோடு முறையுமாபடுகள் - செல்வததோடு
 வாழ்விததற்பொருட்டு அவனுலமைக்கப்பட்ட பெரியதோர்
 நகரமேபாகலானும்,—யோனிக்கெல்லா மின்பத்தனபங்கள் -
 உயர்கட் கின்பதுணபங்கள்,—இறைவனானையா லியைவதாரு
 ம் - அவனா லாகதபாலனயேயென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய சிவசத்தி நடந்தமதற் குதாரண
 மிட் டினர்த்துகுரார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யா
 னா, யானையிற் றண்டருசெய்து மருகுசிதை யிட்டும்
 வைப்ப, னானையின் வழிசெல்வோருக் கரும்பதி செல்
 வநல்கி, யானையும் வைப்பனெங்கு மாணையே யானை
 யேகாண்.

(௬௬)

(இ - ள்.) ஆணை பூமியின்கண் வாழாரின்ற ராசாவானவ
 யா லவனி னரிய வேதத்தின் வழியாகிய மனுமுதலிய
 மனனன மிருதிகளிற கூரப்பட்ட சாமபேதந் தான
 ருமறை முறை தண்டமெனனு ரால்வகையினு ளதுகுணமா
 செய்யாரா யா கவே தனதாக்கினையாற் சிலரைத தண்டித்
 னையிற் றண்ட துங் காவலில்வைப்பதஞ் செய்வன்.
 ஞ்செய்து மருஞ்
 ஈறையிடம
 வைப்பன

ஆணையின் வ இராசா சுற்பிதகவழி நடப்போருககுப்
 பி செய்வோருக் பெறுதற்கரிய விராசுகரிசை யுண்டான தக
 சுருமபதி செய்வ சொடுத்த இராசகியபாரசுதி னிறுவியே மவ
 நலகி யானையும னுந தனதாக்கினையாற் சிலரைத தண்டித்
 வைப்பன னுகொ னடதநாற்றபன.

எவகு மாணை அந்த ராசாவினுடைய வாக்கினுசத்திசா
 யே யானையேகா னே யவனுடைய தேசமென்கு மு ளமையா
 னை. கவே யவனதானை நடக்கும. ௭-ஆ.

இசாநகுத கந்திரசார மெனவற்க (நக)

சிவாக்ரயோகியஞா வருமாறு.

—0—

மேலுமதற்கே உகாரணம்.

ஆணையா லவநிமனன னருமறை முறைசெய்யாரா யானை
 பிற்றைடஞ்செய்து மருஞ்சிறையிடடுவைப்பன-சிவனுடையஆ
 ஞ்ஞாசத்தியானது பொருந்துகையால் பூபதியாயுள்ளான் வே
 தத்தினுடையவழியிலே வர்ணஸ்ரமதருமமானது நடவாத்பே
 னை சிவாஞ்ஞையானவேதத்திலே யினன அபாரதத்தக்கு இன்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூகடு

னதண்டம் இத்தனைஞா ளின்னப்படிச் சிறைவைக்கவென்றுசொ
ன்னப்படியே தண்டித்ததுச் சிறையிலும்வைப்பன.— ஆணையினவ
ழிசெய்வோருக் கருமபதி செல்வநல்கி யானையும்வைப்பன் - சி
வாஞ்ஞாபாகிய வேதமாககததிலே நடக்கசொல்லி ராசா
வானவன கட்டளையிட்டபடியே நடப்பவருக்கு, அவாகளு
கு முன்னரிதாயிருந்த கிராமாதிகையு மகொடுத்த, ஐசுவரியு
தசையகொடுத்தது தன்னுடைய அதிகாரசத்திடையும் வைத்
து பிரபுவாகப்பண்ணுவன ஆகில ராசாவும் நிகரகாணுக்க
காததாவாகையால் ஈஸ்வரனுக்கு சர்வநிபந்திருத்தவய மி
லை பெனனில்? உத்தரமாக,—எங்குமாளையே யாளையேகாண்
எவ்விடங்களிலு மிருக்கு மதிகாரசத்தியெல்லாம் சிவனுடைய
ஆளுகாசத்தியாமெனநிற்க.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

மேலகர குதாரணம்

ஆணையும் வைப்பன - சட்டர்களை அனுசரிக்க ம பண்ணு
வோம தஷ்டர்களை நிகசிரகம் பண்ணுவோம எனது தனதிட
ததிருக்கு மாளுகாசத்தி சாமர்த்தியத்தை யுடததுக் கறிவி
ப்பன இப்படி இராஜாவிட்கு நிகசிரகாணுக்கரக கர்த்திரு
ததுவம் சொனாநர் சிவனுக்குச் சாவ காததிருத்தவய மெப
டடுபபோம். அதில்லை,— எங்கு மாணையே யாளையேகாண்
இராஜாக்கள முதலோரிடத திருக்கு மாளுகாசத்தியே சிவ
ன தாளுகாசத்தி.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகத்து வேந்தா ஆணையாற் கிளநடு தமது மொழிவழி நடவாதானா ஒறுததுச் சிறைக்களப்படவும் வைப்பா. அம் மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வீடுததுத் தங்கி முகிகாரமுஞ் செய்வவைப்பர். அமைச்சர் முதலாயினர்மாட்டு அவவாறு காணப்படுமானையும் அவ்வேந்தரதானையேயாம். அதுபோல முதல்வனமாட்டுங் கண்டுகொள்கவென்பதாம்.

ராண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரைபையுணர்த்தி நினைந்து

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டெனனாமலங்காரம்.

அற்றேல், அரசரூனை வேறுள்வழி இறைவனானையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி; அஃதுணர்த்து தற கெழுத்தது வருஞ் செய்யுளைப்பது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமேசுரனுடைய ஆக்கினையு மிப்படி இருக்குமென்று ஒரு திட்டாகதமிட் டருளிச்செய்கறார்.

ஆணையா லவனிமன்ன னருமறை முறைசெய்யாரை யாணையிற் தண்டஞ்செய்து மருஞ்சிறை யிட்டுவைப்பன் - பொது வற விராச்சியம் பண்ணுகிற விராசாவானவன தன்னுடைய வாக்கினையாலே யரிய வேதத்தின்வழி வாராதவர்களை யத்த வாக்கினையாலே தண்டித்துச் சொல்லுதற்கரிய துயரத்தைப்

பொருத்தியிருக்கிற சிறைச் சாலையிலே யிட்டுவைப்பன்,—ஆணையின் வழிசெய்வோருக் கரும்பதி செல்வநல்கி யாணையும் வைப்பன் - தன்னுடைய வாக்கினையின் வழியிலே தப்பாமல் நடக்கிறவர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய விராச்சியத்தையும் இஸ்வரியத்தையும் கொடுத்ததே தன்னுடைய வாக்கினையென்று உத்தரவை வைப்பன்,—எங்கு மாணையே யாணையேகாண்-இதமுறைமை போல, எவ்விடத்தும் சததுயமே பரமேசுரனுடைய வாக்கினையென நறிவாயாக.

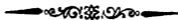
இதனாற் சொல்லியது உலகியல்பு வேத நூலொழுக்கமாகையால், இராசாவானவனாதநூலின் வழியிலே வந்தவர்களுக்கு வேண்டாததகக பாசியங்களைக் கொடுத்தும், அந்தநூலின் வழி வாராதவர்களை யருளுசுரையிலே யிட்டுவைத்தததன்மையாகிற முறைமைபோல; பரமேசுரனுடைய வாக்கினையுமித்தனமைதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

அவனிமன்னன் - உலகத்துவேந்தர்,— ஆணையால்ருடறை முறைசெய்யாரை - ஆணையார்களாததமது மொழிவழிகடவாதாரை,—ஆணையிற்றண்டஞ்செய்து மருளுசுரையின்பிழை வைப்பன்—ஆணையினொறுத்த அரியசுரைககளப்படவும் வைப்பா.—ஆணையின்வழி செல்வோர்க்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,— அரும்பதிசெல்வநல்கி - அரியபதியுஞ்செல்வமுமிருது வாழ்வித்தது,—ஆணையுமவைப்பன் - தனதுமுகாரமுற் செய்யவைப்பன்,—எங்குமாணையே யாணையேகாண்-அமைச்சர்முதலாயினுமாதவ்வாறுகாணப்படு மாணையு மவவேந்தர் தாணையேயாம்; அதுபோல முதல்வன்மாட்டிங் கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ ஞானமாகக் களிநுவினைப்பலததைத் துய்ப்பி
த த்நுககிரகஞ்செய்யு மதந் குதாரணமி
ட்டுணாததுசீரா.

அரசனுஞ் செய்வதீச னந்நாவழி யரும்பாவங்
க, டனாயுனோர் செய்யிற்றிய தண்டனை வைத்துத்த
ண்டத், துணாசெய்து ழர்ப்பலாபிளபு சொல்வழி நடப்
பாதுயோர், நிராயமுஞ் சேராபநத திரையடந்நீர்மை
யீதாம். (நஉ)

(இ-ள்.) அரசனு இராசாவானவ ஞானமாககள் செயத க
ஞ் செயவ னமபலததுக தீடாக நிசகிரகஞ்செய்வது ம
தீச னந்நா துககிரகஞ்செய்வதுரு சிவனதாககனை ஆயி
வழி னினாய்த தானமாககளை யுறுவிப்பது மதுக்
கிரகமாமோவெலிச்?

அரும்பாவங்க பூமியினக ஞானமாககள் பரதார கமன
டனாயுனோர்செ முதலிய பாவங்களைப்பிறழிபச் செய்யின,
ய்யிச்

தீய தண்டவி இன்னபாவஞ் செய்தவர்களுக கினன வ
ன வைத்து பராதமென மனுதூல் விதிப்படி யறிததத்
ந் கேற்ற தண்டதனைக கொண்டு விடுவன.

தண்டத்து சிவாசெய்த பாவத்துக் காககினையிட்ட
ரைசெய்துதீர்ப் தனால்தனை யிம்மைக்க ணனுபவிப்பிததத்
பன தீர்ப்பன்.

பின்பு சொல் இராசாவாற் புத்தி கற்பிக்கப்பட்ட பின்
வழிபடப்பர் னும் பாதகத்தைச் செய்தா லின்னமூக் ன

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். சூகசு

ண்டிப்பனெனப் பயந்தவர்கள், வேதாசனம் களில் விதிக்கப்படியே நடப்பார்கள்.

ஆயோர்க்கிரா ஆதலாற் சூததனும்ப் பாவங்களைச் செய்முஞ் சேரா ய்ப்பாது நடக்கவே நரகத்திற மூகமுஞ்ராகள்.

அதந் நிராய சிவனுமித்த வானமாக்கீர் நரகவாசனை மிக நிராமையீசா ப்படுத்தி, ததுபருதுவிப்பதுகூ பருபையாளும. தபோல, இந் "ராசாவு மித்தவானமாகக்கூ ததுபருதுவிப்பது மத்தனடைந்து எ-று

அரசனுமென்ற வுமமையாற் புனணிப்பவானகளை யிருக்கிறவாகள செய்த தீவினைபையிற சாசாரியன டரிகாரஞ்செய்து தீராநிப்பன.

இராசாவுவ குருகளுமாக விவவிருவரு மறிபாமற் செய்த பாவத்தை யியமதனமராசன போகருவது மவனதருள வயியென நறிக.

இதற்குச் சிவதனமோதந்ர மெனவறிக. (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற் குதாரணம்

அரசனுஞ் செய்வதீச னருாவழி யரும்பாவங்கா தனாயுனோர்செய்யில் - ராசாவானவன செய்கிறதும் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரணையால். அதெவவாறெனனி? தங்களாற்றீர்த்தக கொளனுவதற்கு அரிதாகியபாவங்களை பூயியிலே யுள்ளபேர்கள்செய்தால், —தியதன் டலின்வைத்தத் தண்டத்தரைசெய்த தீர்ப்பன-தண்டிக்கச்சொன்ன வுராயின்படியே பொல்லாததாகிய வருத்தத்தைச்செய்து அவர்கள் பண்ணின;

பாபத்தைத்தீர்ப்பன,—பின்பு சொல்வழிகடப்பர் துயோர்-சு
ததரானவர்கள் முனநாயின்னபடி அபராதத்தைச் செய்து
இனதைண்டப்படோமே, மேலேவேதாகமங்கள் சொன்ன
படியே நடக்கவேணுமென்று நடப்பாபாகர் — நிரையமுரு
சேரார் - முன்பண்ணின்பாபம ராசதண்டத்தினுலே போ
கையினுலுர், மேல் பாபத்தைப்பண்ணும விருககைபினுலுர், அ
வாகள நரகத்தைச்சேராசுள் பாபமண்ணின்பேர்க்கு நர
காறுபவமென்று முனசொன்னீரே யெனனி?— சுதநிரை
ய முன்னீரையீதாம்-அதநரகத்தில் தண்டமு யிகந ராசந
ண்டம்போ லாகையால.

இதநராசதண்டம் பட்டவாகளுக்கு நரகயாதனையில்லை.
அதெவவாறெனனி? ஆதியிலேகர்,தநாவானவன பூமியினகன்
தான அருளிணவேகநிதி யமுவினோரக்கு முனதுவகையாக பி
ராயச்சித்தநங கற்பித்தார்

வர்ணசிரமதர்மத்திலே நடக்கிறபேர்க்கு ஶ்ரீ பிரமாதாத்
பாபம்வநதால் குருவினிலே பிராயச்சித்தநாதி யதுஷ்டாஸத
தினிலே சுத்தி.

துர் ஜனமாக்களா யிருக்கிறபோகள் பண்ணின்பாபத்தி
ற்கு ராசதண்டத்திலே சுத்தி

ராசாவினூழியப்படாத பாபத்துக்கு யமகண்டத்தினு
லே சுத்தி.

ஶ்ரீ பிரமாதாத - அபுகதிபூவமாக

தடி-கூம் ஶியயொ-ஆத்-ரொ-ம-ஶ-ரொ-ஆத்-விஜா-
ஸாலூ ஶாலூஸாஜா ஶ-ஶா-ஆத்-நாடூ | சுஜூ பூ-ஶு
வாவாநா- ஶாலூ-வெவஸூ-தொயஶூதி ||

உ—குத்கிரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அஃதேதினா லெனைசெய்வன காஞ்ஞாசத்தி யவா - ரா
ஞ்ஞாசத்தியை விடாது செலுத்திற்றலாலென்று டெட்டிங்
னரா

தண்டததுறை - தண்டுகரு மீடததுக குஞாயாநகை ,
மனசாதிராதிவசனமுமாம —நிரயமும நீரமையீதாம - கா
கத்திலுந தண்டுகரு முறைநாயு பிராசதண்டீசைபோல, இ
ராசதண்டைப படடாகரு நரக மில்லாமையால.

மந்தது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—ஊ—

அரசதண்டம வைத்து நரகதண்டம வாராமற் பாதுகா
த்தறபொருடாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்திக
பொருடாகலானும், அவ்வரசனுடைய முகல்வலுணையினவ
ழித் தாவதனறிசு சூதந திரமனறென்பதாம.

பாவஞ்செய்யிற் தண்டலின வைத்தது தண்டததுகா
செய்து தீர்ப்பன. நிரயமுனனீரமையீதாமெனவே, புநாணிப
ஞ் செய்வின அந்நருரிய வரிசையின வைத்தது தீர்ப்பன; அநந
த்தறககமுனனீரமையீதாமென்பதூஉம் பெற்றாம.

நிரயமுமெனனுமுமமை சிறப்பு

தண்டததுகாசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ் செய்வின
இத்துணையினனி இன்னுங் கொடிதாகச் செயவலென அதிக
ண்டைத்தைச் சொல்லி அசுசுறுத்தல்.

ருக

சாரிடையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசா
ற்த் கொள்க.

மோனை யெதுகைக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச்செ
ய்தெனினா மையும

துரை மகுதப்பாடு, அது “எனதுடைய துரைமாண்டவா
பாடி” என்பதனானுமறிக்க

முன்னீரை ஏறுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

நானமயுடையகளை நீரமையென நுபசரிதகார்.

இவ்வ முன்னுசெயுநானுந் தராட்சிபோலத் தருமாறு
பெரிதகை கூறப்பட்டது

அறநேல், பாவமாத்தினாயெயனறிப் யுன்னியததையுந்
நோக்க வெறறுக்கெனின? அது முன்னாக் கூறப்படும்.

நிரம்பவழியருணா வருமாறு

—0—

இவ்வனரு சொல்லப்பட்ட வீராசாவினுடைய வாக்கினை
போல பரமேசுரனுடைய வாக்கினையுமென்றது எப்படியென்ற
மாறுககூர நோக்கி, மேலருளிச்செய்க்குர.

அரசனுரு செய்வதீச னருள்வழி - இராச்சியமபண்ணுகி
ற இராசாயெகிற வாக்கினையும் பரமேசுரன கற்பித்த முறை
மையாவிருக்குர. அதெவ்வனெபெனினில்?— அருமபாவங்கள்
தரையுனோர செய்வில் - அனுபவிககைக்கு அரிதா யிருக்கத்த
க்க மிகுத்தபாவங்களைப் பூயியிலுள்ள வானமாக்கள் செய்தா
ர்களாகில்,—திய தண்டலின் வைத்தது - பொறுக்கவொண்ணு
த கொடிய தண்டங்களைப் பண்ணி,—தண்டிப்பதுதான் செய்து

உட்குத்திரம். ¹அத்விதஇலக்கணம். கூஉந்

தீர்ப்பன் - செய்த குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டங்களைச் சொல்லிக் கற்பித்த விதனமுட்படுத்திப் பின்பு தகுற்றங் களையுந் தீராநிற்பன் - பின்பு சொல்வழிகடப்பர் அயோர் - பின்பு சுததரானவாகள இன்னமுங் குற்றஞ்செய்தால் விதனம வருமென நறிந்து சுதபித்த முறைமையிலே நடவாநிற்பாக ள் - நிராயமுரு சேரரா - அவாகள பூமியிலே பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற வீடுகட சிதையிலும பொருந்தார்கள். - அநத நிராய முநீரமையீகாம - பரமேசுர னருளி செய்து வேதாபமதகின வழியிலே வாராநவாகளே யிடமிகைக்கற அநதநரசமும இரத முறைமையின யொககும.

இதனாற் சொல்லியது, இராசாவானவன இராச்சியகதி லுள்ளவாகள் குற்றஞ்செய்தால் அநதக் குற்றங்களுக்கருத் தக் கதண்டங்களை தண்டித்துப்புகறி கற்பித்தால் புத்தயுள்ளவர்க ள அநத முறைமையிலே நடவருவாகள. அதுபோலப் பரமேசுரனும் ஆன்மாதகள செய்த பாவங்களுக்குத்தக்க இபம தண்டங்களையும் பண்ணுவது பின்பேயும அனுககரக்ப்பனெ னனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுபாமண்யதேசிதருரை வருமாறு.

—()—

தையுள்ள ரருமபாவங்கள் செய்யில்-இவ்வுலகத்துள்ளா ரரிய பாதகங்கள் செப்திதல், - தீயதண்டவினவைத்து-அரச னுணவன் நியனவாகிய தண்டருவெய்து - தண்டத்துரைசெய்தும் தீர்ப்பன்-மேலும் பாவஞ்செய்யி வித்துணையினன்றி யின் னுங்கொழுதரகச் செய்வலெனத தண்டத்தைமெடுத்துச் சொ ள்ளி யச்சுத்துத்தியொழிப்பன். - அயோர் பின்புசொல்வழி நட

ப்பர் நிரயமுஞ்சேரார்-அறிவுடையார் பின்பு விதிவழிகடந்த நிரயத்தினுமமுந்தார்,—அந்தநிரய முன்னீமையீதாம்-அந்தகர கண்டமும் ராசந்நடம்போலாம். இங்ஙனம் ராசந்நடம் வைத்து நரகந்நடம் வராமற் பாதுகாத்தற்பொருட்டு நரகந்நடத்தை யறிவுறுத்தற்பொருட்டு மாகலான,— அரசனுஞ்செய்வதீச னருளவழி-அவ்வரசனானையு முதலவனானை வழிதநாவ த்நதிசு சுதநதிரமனநென்பதாம்.

இவை முன்னுசெய்யுளானு தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இராசாவைப்போலச் சிவனுக்கும் பட்சபாத மிலையென துணர்த்துகிறார்.

அருளி லுரைத்ததூலின் வழிவரா ததன்மரு செய்யி, னிருளுலா நிராயத்துன்பத் திட்டி ரும் பாவ ந்தீர்ப்பன், பொருளுலாஞ் சுவாகசுமாதி போகத்தாற் புணியந்நீர்ப்பன், மருளுலா மலயகடர்க்கு மருந்திவை வயித்தியநாதன். (55)

(இ-ள்.) அருளி ஆனமாகக் கநமரணக் கடலைவிட்டுக் ளு லுரை கரையேற்றுக்கையின பொருட்டுத் தனது க த்கதூலின ருணையினும் நிருவுளஞ்செய்த வேதாகமவ வழிவரா ததன கள்வழி நடவாமற் பாவத்தைச்செய்யின, மருசெய்யின

இருளுலா நி இருன்பொருத்திய நரகவேதனையிற் கிட னாயத் துன்பத் து துயருறு மகத்தாகிய பாவங்களைப்புகி

திட்டிரும் பாவ பித்தத்தத் தொலைத்தவாதே, யதனைத் தீர்ப்பன
க்தீர்ப்பன பன.

பொருளுலா அருக னூலி லரங்கூறிய முறையினடக்கு
ஞ் சுவர்க்கமாதி மவாகளைப போகத்துக கேதுவாகிய பொ
போகத்தாற் பு றுள்க ளீன, ததையுமுடைய சொகதமுருவி
ணியநதீர்ப்பன ய போகங்களைப புசிப்பித துத் தொலைப்பியா
நிற்பன இவவிரண்டு காசத்தாற் பயனியா
தெனில்?

மருளுலா மல வயித்தியநாதனாகிய சிவன மலமாபாதி
ங்கடர்க்கு மருந யாகிய வியாதியை யானமாககளுகருப பட
திவை வயித்திய சபாதியினறியே போககாநிற்பன ௭-௮.
நாசன.

வயித்தியநாதன - எழுவாய்.

தீர்ப்பன - பயனிலை.

இதற்குக் காரணமும் வாயவயசங்கிதையு மெனவறிக.
“விண்ணுளா கரா மற்றை விலங்குமோ, பண்ணு ம பா
வ பலததைக கொடுப்பவ, நிண்ணமே யமன ரேசிகன நிராத்தி
டும், பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பததரும்” “பிணக்கக தனையை
ம் பெற்றவா தமமிடைக, கணக்கி லாறாயுய காவாக டம்மை
யும், வணக்கு வானமனனன மறறையர் தங்களை, யிணக்கருவா
னர சதது ளி பமனே ” எனவறிக. (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வைத்யனை யுதாரணமாகக் கூறுதல்.

அருளிணுலாத்தநூலின்வழிவரா ததனமஞ்செய்யின்-ப
ரமேசுரன் ஆன்மாக்களுக்கு தருமார்த்த காமமோகூமாகிய சி

தர்விசுபுருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டுக் கருணையினாலே யருளிச்செய்த வேதத்தினவழிநடவாமல் அதர்மத்தைச்செய்யில்,—இருளுலா நிராயத்தனபதநிட டிரும்பாவகதீர்ப்பன-அநதகார்பொருந்நியிருக்கிற நரகத்திலே யிடடுப பெரியதாகிய பாபத்தையொழிப்பன,—பொருளுலா ஞ்சுவாககமாதி போகத்தாற புண்ணியத்திரப்பன-எல்லாப்பொருளுமுண்டாகிய சுவர் உகாஹிலோகங்களில் போகத்தினாலே புண்ணியத்தைப்பொழிப்பன,—மருளுலாமலங்க டர்களுந்நினை-† துச்சமாயிருக்கிற விஷயசூத்திரிலே பரமசூத்திரியாக மலங்களைப்பண்ணுவதாயிருக்கிற கருமங்களாகிய மலங்களையொழிக்குமருந்து இத்தஸ்வாகநரசங்களை — வைத்தியநூலை-பிவன

ஸ்வாகநரசகமாகிர ஓஷகூடங்களைக் கருமங்களைகளிய விவாதிக்கின்றமும் ஸ்வாகியானுசனென்றது-சேகத்திலிவ்வாசியை போசுநிறைவுகரு வைத்திடெனன்ற பேராகையால், தேகத்துக்குக்காரணமாய் கருமத்தைப் போக்குகையால் வைத்தியருக்கும ஸ்வாமிபெனபது கொண்டு வைத்தியருகளை எனறது.

† துச்சம் - நிஷ்பலம்.

சுஉசு-ஸம்ஸாரவெஷ்யஸையுஜீஸவயுவெஷஜலிகி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பின்னு முதாசரிக்கினரார்.

அருளிணுலாத் தூல் - வேதாகமங்கள்,—இருளுலாநிஷயம் - அநதகாரம் பொருத்திய நரகம்,—மருளுலாமலம் - மூடா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலகக்ணம். கூஉள

கம்மபொருநதீய பாவபுண்ணியங்கள்,— மருது - கரகசுவாக்
கம்,—சிவனருணை,—வைததீயன - பண்டுகள்
மற்றதுவெளிப்பொரு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வேதாகம நூல்வழி நிலாநா பாவம், நூல்வழி நீன்று
கருவழி நிலாமை பு னிடம் இரண்டிரவிர கு கோயா
உயா, அவதநா பகரமுருரைப்பொருட்டு சிவயோகிய
வைததீயன இன்பதனடங்கள் சிவ மருகதை து காசிப்ப
னென்பகாம

இஃது ஓகேச உருவகம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

ஆனமாககளுகுப் பரமேசரன இங்வுரு சொல்லிப்
போந்த பாவகனமதைய போகரும் தொழிதது பு னணி க
னமததைப் போககவேண்டிய நிலைபென்று சொல்ல; அவனை
கோககிப் பகருவானமாககளுகுபு பு னணியகனமமு மாகாது
ஆகையால் அதுவும் போக்குகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறா.

அருளிஞ ஹுனாத்த நூலின வழிவரா ரதனமஞ்செய்யினி
ருளுலா நிராயததனபத திட்டிரும் பாவத்தீர்ப்பன - பரமே
சுரன தனது காருணணியதிலுவே யருளிச்செய்த வேதாகம
த்தின் வழியிலே வாராமல் தனம் மல்லாதவையிற்றைச் செ
ய்துவர்களை, மயக்கம்பொருகதி இருக்கப்படாநின்ற கரகவே

தனையிலே யிட்டுப் பெரிய பாவங்களைப் போக்குவன.—பொரு
ளெலாரு சுவர்க்கமாதி போகத்தாற் புண்ணியநதீர்ப்பன - யி
குடித பதாராதங்களை யுடைத்தா யிருக்கப்படாநின்ற ஆவர்க்க
முதலான போகங்களைப் புசிப்பித்தே புண்ணியங்களையும் போ
ககாநிற்பன,— மருளுரை மலங்கடாசகு மருநிவை வயித்திய
நாதன் - அஞ்ஞானமே பொருநதி யிருக்கப்படாநின்ற மலங்
களைச் சுவர்க்க நரகமென்கிற அலுஷகயகளைக் கொண்டு போ
கருவன, ஒருத்தராலுந் தீதகற்கரிதாகிய பிழைப் பிணியைப்
போகருகைக்கு வயித்திய நாதனாகிய பரமேசுரன்.

இஃ ஒரு சொல்லியது, பரமேசுர னருளிச்செய்த வேதா
சமத்தன் வழி வாராத பாவிகளை நரகத்திலே யிட்டுத் தண்டி
ப்பித்தப பாவங்களைப் போகருவனென்றும், புண்ணியஞ்செய்
தவாகளை சுவர்க்காதி போகங்களிலே வைப்பித்துச் சுகத்தை
யதுபவிப்பித்துப் புண்ணியங்களைப் போகருவனென்றும், இந
தப் புண்ணியபாவமென்கிற விரண்டு விஷயத்தாலும் அஞ்ஞா
னமே பொருநதி யிருக்கப்பட மலங்களைப் போகருவனென
ஐமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(வேதாசமநூல்வழி நிலலாமைபாவம், நூல்வழிநின்றும் அ
ருளவழி நிலலாமைபுண்ணியம், அவவிரண்டுரோயாகலான),—
அருளிஞ்ஞானாதத நூலின் வழிவராது-உயிரகட்குக் கருணையா
லனிக் கருளிய வேதாசமநூல்வழி யொழுக்காது,— அதன்மஞ்
செய்யின் - பாவஞ்செய்யின்,—இருளுரை நிரயத்துன்பத் தி
டு - இருணாறைத்த நரகத்துன்பத்தினக ணமுத்துவித்தது,—இ
ரும்பாவநதீர்ப்பன் - பெரிய பாவத்தினைத் தீர்ப்பன்,—பொரு

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௯௨௯

ஞாலஞ்சுவர்க்கமாதி போகத்தால் - பொருள்கள்தங்கிய சுவ
 ர்க்காதிபோகததால்,—புண்ணியநதீர்ப்பன - புண்ணியத்தி
 னைத்தீர்ப்பன,—வயித்தியநாதன - சிவபிரானுகிய வைத்திய
 ன,— மருஞாலாமலங்கள் - மருட்சியுண்டாதற் கேதுவாகிய ம
 லனோய்களை,— தீர்க்குமருநதிவை - போக்கு மருநதக ளிவவி
 னபத்தனபங்களா றெனபகாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவவாககியத்தினவழி நடப்பாசகும் நடவாதோ
 ர்க்கும் உதாரண முணாததுகூறா

மருத்துவ னுரைத்தநூலின் வழிவரிற் பிணிகள்
 வாரா, வருத்திடும் பிணிகடப்பிற் றப்பிய வழியுஞ்செ
 யயத், திருத்துவன் மருந்துசெய்யா துறும்பிணி செ
 ன்றுநீர்ப்ப, னுரைத்தநூற சிவனுயினலோ யுறுங்க
 ன்ம மூட்டித்தீர்ப்பன். (௩௪)

(இ-ள.) மருநது தனவநதரி சங்ககைமுதலிய வாகடத்தி
 வ னுரைத் ன வழி நடக்கு மவாககுப் பிணிகளவநது
 த நூ லின பொருந்தாவாம

வழிவரிற் பிணிக
 ளவாரா

வருத்திடும் பி அந்நூலினவழி நடவாமல் அபத்தியமா
 ணிகடப்பிற் ய் நடக்கிறவாகளை யநத வியாதி வருத்தாநி
 ற்கும்.

தப்பிய வழியு அந்தவயித்தியன் சொன்னபடி நடவா த
 ன்செய்யத் திரு பத்தியமாக வென்றைச்செய்யி னதற்கே

பேருக்கு வியாதிபொருநதாத.— வருத்தமும்பிணிகடப்பில் -
 அகதசாத்திரபடிசப்ப நடக்கில் பிணிகளவரு வருத்தத்தை
 ப்பண்ணும்,—சப்பியவழியுஞ் செய்யாத திருத்தி நனமருநதுசெ
 ய்யா துறுமபிணிகெனறுதிராப்பன - வைசுதியசாதிராம் சொ
 னனபடி தபின்னவழிபால் வியாத்வருசகாலத்து அசாயினி
 யுற்றவனபாறசெறு மருநகைசெய்யகொடுசுதமு திராபப
 ன னானசெல்லாத மருந் துபயியுதிராபபன —உரைத்தநாற்
 சிவனுமீனே யுறுவகனாமூட்டித்திராப்பன - வேதாசுதகை
 யானிசெய்த சிவனு மரசு வேய்மாராகசுதினாடி நடவாது
 தற கருமவியாதிகொடுரு நரசாந் போக துறவகனாக்ய ஓன
 வுசுதகைக கொடுத்ததுதிராபபன

வைசுதியை வியாதிபாளரி—ததினே செனறுசெல்லாம
 லுத்திராபபனவநசரகு, பூமியில்ராசாவினூற மமல ஹம்சுக
 துககங்ககைகொடுகது புண்கரிமபாபவகளை யொழுகிநதது
 க்குசு செல்லா ரநாபடது செனறுதிராப்பனெனபது, ஆசாரிப
 ளாகதியா பெருகருளி யெல்லாருமகையு ம வககாலத்தி
 லேயொழுகு மோகைகைகொடுபப சென துகருதது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

வைத்தியனைனறதேதினூலெனன வொப்புரைக்கன்றர்

மருத்துவ இலாகை தூல் - வைத்தி சாதிரம —சப்பிற்
 பிணிகருத்திடுமெனறு மாறுக உறுவகனம மூட்டித் திராபபன—
 பிராயச்சித்தம பண்ணுதவிடத தேறின கனமத்தைப் புசிடபி
 த்துத கொலைப்பன்.

மற்றது வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வாகடநூல்வழி பொழுதாது தப்பியவழியொழுக; அங்ங
ன் மானமிகத்தானும் பொளதிகததானும் வருமபிணிகளை அதற்
குத தககமருகதகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழியொழுகாதிருப்
பவுந் கைவிகததான வருமபிணிகளை அவதறிற்குத தகக உ
பாயங்களிலே செலுத்தியும், தீரத்திடுவன மருததுவன. இவ
வாதே, சிவபிரானும் உயிர்கடகு வரும் இருவினையைப் பலதி
றத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பனென்பதாம்.

மேலுருவகளு செப்ததனைத் தெரிததுணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமெனறவும்மை இழிவுசிறப்பினகண் வகதது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம.

நன்மருநதென்பதுஉம் பாடம்.

சென்றும் உமமை இறந்தது தழீஇயிற்று.

சென்றுமென்புழி விவங்குசி விகாரத்தாற் றெருக்கது;
“குடிபொன்றிக குற்றமு மாவகே தரும்” எனறற்போல.

அவதறிற்குததகக வுபாயங்களிலேமென்பது அவாய்நிலை
பான வகதது.

அவ்வுபாயங்களாவன, தானம் பூசை யோமமுதலாயின.

செய்யாதென்னு மெதிராமறை செயவெனெச்சததிரிபு.

அற்றயினும், துன்பதுகர்ச்சியேயன்றி இன்பதுகர்ச்சியும்
மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி; அஃது
ணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழிகியருரை வாருமாறு.

—0—

மேலும் வயித்தியன சொன்ன நூலினவழி வந்தவர்களுக்கும் வியாதி வாராதென்றும், அந்த நூலினவழி வாராகவர் களுக்கு வியாதி வருமென்றும், நடக்கிற தன்மைபோல, பரமேசுரனருளிச்செய்த வேதாசுமத்தின் வழிச்செய்தவாசனா க்கும் செயயாதவர்களுக்கு முனசொன்ன முறைமைபோல வென்று தோன்ற அருளிச் செய்கிறார்.

மருத்துவ ஹதை நூலின வழியிற் பிணிகள் வாரா - வாகட சாததிரத்தினபடியிலே வயித்தியனசொன்ன முறை மையிலே செய்தவாசனாசு கு வியாதிகளு ளடாகாது.—வருத் திமபிணிகடப்பிற் தப்பிய வழியுருசெய்யத் திருத்தவன-அந தச் சாததிரத்தினபடிக்குத் தவறுவந்த விடத்தும் ஓளவுதரு செய்ய முறைமையுந் திருநகச்சொல்லிவைத்தனன — மருநது செய்யா துறுமபிணி சென்று தீர்ப்பன-ஓளவுநகங்களுக்கு மட பிப்பாத வியாதிகளையும் அதுககுத்தகக வுபாயங்களிலுலே சென்று தீராநிர்ப்பன.— உரைத்தநூற் சிவனுமனனே யுறுங்க னம மூட்டித் தீர்ப்பன - வேசாகமங்களை யருளிச் செய்யப்ப ட்ட பரமேசுரனும் இதை முறைமையிலே பொருநதத்தகக சு கதுககங்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பியா நிற்பன.

இதற்குட்பிரமாணம் சிவஞானபோதம் உ-சூ, ௭-வெ, ‘‘நெ ல்லிற் குமியு நிகழ்செயி விந்களிம்புஞ், சொல்லிற் புதிதனறு தொன்மையே—வல்லி, மலகனம மனறுளவாம் வள்ளலார் பொனவா, எலர்சோகஞ் செய்க மலத்தாம்’’, என்னுமதுங் க ண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது வயித்தியன கற்பிக்க சாததிர த்தின் கிரமத்திலே வந்தவர்களுக்கு வியாதி வாராதென்

றும், அந்தச் சாதகிரத்தின் வழியிலே வாராதவர்கள் வியாதி யினாலே வருத்தப்படுவாக னென்றும், அந்தச் சாதகிரத்தினவழி தவறினாலும் ஓர்ஷ்டம்மண்ணு முறைமையுங் கறமிக தானென்றும், ஓர்ஷ்டங்களுகரு மட்டுப்படாத வியாதிகளை தான சொன்று தீர்ப்பென்றும், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைபோல், பரோசரம ஆன மாக்கள செய்த கனம ங்களையுள்ள முறைமையிலே கூட்டுப் புப்பித்துத் தொலைப்பெனென்று முறைமையு மறிவிப்பது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உரைத்த நூலின் வழியில் - வாகட நூலின் வழியொழி க்கில், - பிணிகளையாரா - பிணிகளையாரா - சபலில் - தப்பி யவழியொழுக்கல், - வருத்தி பிணிகள - அபவனம் ஆனமிகத் தானும் பெரித்திரானும் வருத்திபிணிகளை, - செயலமருந்து திருத்தின - அதற்குத்தக்க செயல்காகிய மருந்துகளைத் திருத்தியும், - தப்பியவழியுடையவாறு - தப்பியவழியொழுக்காதிருப்பவும், - உறுபிணி - தைவ்ச்சுதானையும் பிணிகளை, - சொன்னுநதீர்ப்பனமருந்துவன் - அபநிறகுத்தக்க வுபாயங்க ளாகிய தானம் பூசை போம முயலானவைகளிற் செலுத்தியுந் தீர்த்துவின மருந்துவன் - இன்னே - இயவாதே, - உரைத்த நூற்சுவனும், - வேதாக்கமங்களி னுரைத்திய வண்ணஞ் சிவபிரானும், - உறுவகனம் மூட - ஓத்தீர்ப்பன் - உயிரகடகு வருமிருவினைப்ப பலதிறத்தான மூட ஓத்தீர்ப்பன்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாக்களசெய்த கனமத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைக்கு மதித்ததற்கேற்றவினைசெய்யா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௩௫

விடத்துத் தீர்க்கப்படாவெனபதற்
சுகாரணமிட் டொனாததுகீரா.

மண்ணுளே சிலவியாதி மருந்துவ னருத்தியோ
டுந், துணைமா யறுத்துகயித் தீராதடுவ சிலநோ
யெல்லாவ, கண்ணிய கட்டுப்பாடுவ கலந்தூடன கொடு
த்துகீர்ப்ப, வண்ணு மீனபததுலப மரு, தயே வி
னையலுப்பன. (௩௫)

(இ-ள்) மண்ணு பரிசாரிபாவ னுணமார களுடைய விடா
ளே உலவி திரைபதிர உ சந்திரம விவயதரு னறுந
யாதி மரு உய உநியுர வெதுடயுத தீராநிறபன. அது
ததுவ னருகவு அறுக கட்ட-மாயிருகவு ந முடைய வி
போய்க சிலவா உாந்பைப்போககீரூ னொன தயறுசுருந
மா உறுத்துகீ கொடை கொடுகவுவ கண்டோம.
நிக் தீர்த்தீடும

சிலநோ யெல அவன ருனே சிலவியாடியி ன குணநிற
லாவ கண்ணிய தெலலோருப கருறுவ கருப்புடகட்டயோடு
கட்டப பாலுங ம பாவேயி மருகைக்கலந்து சொடுத்தது
கலந்தூடன கொ வ்யாநீடைத் தீராநிறபன
டுததுத்தீர்ப்ப
ன

ஆலா விவனிடத்தில் விருப்பு வெறுப்புக் கணபுலம், அ
வனிடத்திற் பட்சபாச் சிலலாமையால்

அண்ணலு மி அதனைபோல வெமது சிவனு மான
னபத்துனபமரு மாககா கணமத்துக் கோக விருவினப்பல
த்தியே வினய னகலையும் புசுடபித்துத் தொலைபன. எ-று.
றுப்பன.

அண்ணலு மென்றவும்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம்.

இதற்கு மிருகேகிரமும் வாயவ்ய சங்கையு மெனவ
நிக. (௩௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்

மண்ணுளே சிலவியாதி மருந்துவனருத்தியோடுக திண்
ணமாவறுததுதழீந்ததுத் தீரத்திடு சிலரோயெல்லாம - பூ
மியினகண்ணிலே வைத்தியனுவன வியாதி தீரவேணுமெ
னனும் பிரிபத்தாலே கூசசமற அறுததும காய்கோல்போட்டு
ரு சிலவியாதிகளை நீசருவன —கண்ணிபகட்டிப்பாலுங் கலந
கூடனகொடுததுத தீரப்பன-இச்சையாய் கருகப்பட்ட கருப்
புககட்டி பாலுடனே கலநதுகொடுததுச சிலவியாதிக்களை நீச
ருவன இயவாரே,—அண்ணலுந துபைவின்ப மருத்தியேவி
ணையறுப்பன-ஸ்வாமியும் சுகதுக்கங்களை புசிப்பித்தேவினெொ
ழிப்பன.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இனபத துன்ப மூட்டி யிருவினை தொலைததற் குதாற
ணம்.

வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வக்கோய்கட்கேற்ப மருத்தவன்செய்யு மிருவேறுவ
கையும் மருந்தாதல் உலகத்துக காணப்படுதலின், அவ்வாரே

முதல்வ னுகர்விக்கு மின்பத்தனபமிரண்டும் மருத்தாத லுணர்
ந்துகொள்க வென்பகாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானுத் தரணிபோலத் தருமாறு
தெரித்துக் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

பரமேசுரன் ஆனமாக்களசெய்த கனமத்தை சுகதுக்க
மாகிய ஓளஷ்சுங்களைக் கொண்டு போககுறிப்படியென்ற மா
ணுக்களை நோக்கி, ஒருகிட்டாகதமிட்டு அருளிச்செய்க்கூர்.

மண்ணுள்ளே சிலவியாதி மருத்துவ னருத்தியோடுக தி
ண்ணமாயறுத்துக்கூறித் தீர்த்திடும் - விசுவத்திலே சிலவியா
தியையாசையுடனே வயித்தியானவன் செய்து கைகண்டப
டியே நிச்சயமாக வறுதறுவ தீறியும் பரிசாரஞ்செய்ததீரநிற்ப
ன - சிலநோயெல்லாங் கண்ணிய கட்டிப்பாலுங் கலந்தட
னகொடுத்துத் தீர்ப்பன - சிலவியாதிசூருக்கெல்லாங் கருகப்
பட்ட கருப்புக்கட்டியும் பாலுங் கலந்துகொடுத்துத் தீரா
நிற்பன. அத்தனமைபோல, - அண்ணலுத் துன்பமினப ம
ருத்தியே வினையறுப்பன - பரமேசுரனு ம்ப்படியே ஆனமா
க்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாக சுகதுக்கங்களைப் பு
சிப்பித்துக் கனமங்களைத் தொலைப்பிற்பன.

இதுஞ்சொல்லியது, பிரவஞ்சத்திலே வயித்தியானவ
ன் வியாதிகளைத் தீர்க்குமிடத்த விப்புரிதிமுதலான விபாஸிக
ளையறுத்துக்கீறிப் பரிசுரித்தும், பித்தமுதலான வியாதிகளைக்
கருப்புக்கட்டியும் பாலுங் கலந்துகொடுத்துப் பரிசுரித்தும் செ
ய்கிறமுறைமைபோல; பரமேசுரனும் ஆன்மாக்கள் செய்த புண்

சுருதி

சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தி.

னியபாவத்தக்குத்தக்க சுகதக்கங்களைப் புசிப்பித்தக் கன்மம்
களைப் போகருவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

‘தாபரம்’ ‘அரண்டி’ ‘மறைகள்’ ‘ஆணையால்’ ‘அரசனும்’
‘அருளிநால்’ ‘மருத்தவன்’ ‘மண்ணுளே’ ஆக எட்டுத் திருவிரு
த்தமும் சிவ்யன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மருத்தவன் - மருத்தவனாவான், — மண்ணுளே சிவவி
யாதி - இவவுலகத்தள்ளார்கருண்டாகிய சிவவியாதிகளை, — அ
ருத்தியோடுகி ன்ணமாய் - ஆகரவோடுமுறுதிபாய், — அறு
த்தகழித்தீர்த்திம - அறுத்தகழித்த தீர்த்திடவுஞ்செய்
வன், — சிலரோபெல்லாம் - சிவவியாதிகளை, — கண்ணிபகட்டிப்
பாலும் - கருதிய சர்க்கரையும்பாலும், — கலத்தடை கொடுத்த
த்திராப்பன் - கலத்தக் கொடுத்த திராப்பன், — அண்ணலுமின்ப
த்தனப மருத்தியே - அவவாதே முதல்வனு மின்பதனபக
ளாகிய மருத்தை நுகர்வித்து, — வினையறுப்பன் - இருவினையாதி
ய நோபைத் திராப்பன்.

இவை மூன்றுபாட்டானுந் தரணிபோலத் தருமாறு தெ
ரித்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இப்படிக்க கன்மம் புசித்தச் சீரம்போலு லா
ண்டனுபவிப்ப தேதென்று வினவ; மே
லுணர்ந்துகிரார்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௬

பூதனா சரீரம்போனாற் புரியட்ட ரூபந்தானே, யாதனா சரீரமாகி யின்பத்துன் பங்களெல்லா, நாநனா ராணையுக்க நரகொடு சுவர்க்கந்துய்த்துத், தீதிலா வனு வாயோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம். (௩௬)

(இ - ள்.) பூதனா இருவனைக்கிடாக யெடுத்த பஞ்சபூதமய சரீரம்போ மாண துலவுடல்விட்டு நீங்கினால், ஆங் கனூப னால் விக்குஞ் சரீரம் யாதெனிச்?

புரியட்ட ரூப கலைமுகலிய வசாதாரணமாகிய தத்தவ ந்தானே ங்கண் முப்பதம், ஆனமாககடோறுந் தனி த்தனியாய்ச் சிருட்டிசொடங்கிச் சவகாரம ளவு மது தானேநின் றங்கவகுளா சுகதுக கவகளை யறுபவித்தற்கு

யாதனா சரீர சிவன தாககிஞ்சுசுதியானது செலுத்த, மாக்கி இன்பத்து ஆனமாக்கள் புண்ணியகனமததுக கிடாக ன பங்களெல்லா ப பூதசாரமெனனூ தனுவை யெடுத்திசு நாநனா ராணையு சுவாகபலங்களைப் புசித்தும், பாவபலத்த ய்க்க நரகொடு ச க கிடாகிய பூதமெனனூத் தனுவை யெடுத்த வாககத் துய்த்து நரகமுகலிய வாகைதனைப் புசித்தத் தொ லைநவாதே

தீதிலா வனு குற்றயிலாத வான்மா புரியட்டதேகி வா யோனிசோ யாய்ச சுககில சோணிகங்களுடன கூடி ந்திடுஞ் சீவனை ப பூதபரிணாமமாகிய சரீரத்தைக கனமானு ல்லாம். குணமாகக கர்ஜதாவின தாககினையா லநத ப்புரியட்டகமே யோனிகடோறு மதற்கத்த கேற்ற சரீரத்தை யெடாநிற்கும். ௪-று.

தான் - அசை.

ஏகார மீற்றசை.

உய்க்கல் - செலுத்தல்.

இதற்குக் காரணமததுஞ் சிவநருமோத்தரத்த மறிக.

“புரியட் டகமே புரிந்தக்கங் குண்ண-வுரியவுட றணனை வினாகும” எனவும், “அருந்தயாக் குழியிலுழவா ராகமே பாவததாகும், பொருநதிர பூதத்தாலே யிமைத்திடும் போதுதன னுட, புரிந்தவின் புகுவாராகம புண்ணியத் தாலேயாகும, பொருநதிர பூதசாரத பொருகணப் போதுதனனிஸ்.” “புண்ணிய பாவத்தாலே பூதத்தின பரிணாமத்தா, மண்ணிடை மனிதராக மற்றைய வடிவமெல்லாம்” எனவறிக. (௩௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிந்த ஸ்தூலதேகமவிட்டால் ஸ்வர்க்கநரகத்துக்கு தேகமுண்டாம்படியும், காபத்திலேபதியும்படியும் முணர்த்து தல்.

பூதஞ்சரீரம்போஹ் புரிபட்டருபநதானே யாதஞ்சரீர ம்-இத்தஸ்தூலதேகமவிட்டால் சூக்குமமாகிய பஞ்சதனமாந் திரையும் மனோபுத்தி யகங்காரமாகிய புரியஷ்டக்கத்திலேதா னே நரகானுபவத்துக்கு யாதஞ்சரீரம்உண்டாம், ஸ்வர்க்காநு பவத்தக்கு பூதசாரமாகிப் பிரகாசரூபமாகிய சரீரமுண்டா ம,—இன்பத்துணபங்கொல்லா நாதஞ்சரீரையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கத்துத்த-நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் தன்பக்கைய மின்பக்கையும் கந்தகாவினுடைய சத்தியிலுலே பொருநதப் பட்டுப்புத்தி,—திதிவாவணுவா யோனிசேர்க்கதிடுஞ் சிவனெல் லாம்-பரமானுவெனனுக் தன்மையும் மத்தியமபரமானுவென னுக் தன்மையுமாகிய சூற்றமன்றியில் சூக்குமரூபியாய், பூயியிலே சூருமத்துக்கீடான கர்ப்பத்தையடைபுமீ.

உட்கூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கௌசீ

ஆன்மாக்கள் தேவதேகமூண்டாமென்று மூலத்தீர்சொல்லாதிருக்கவும் சொன்னது, ஸ்வர்ககருகத் திலனுபவஞ்சொல்லுகையால் கருகத்துக்குபாதானுசீரம் சொல்லப்படுகையால், சுவர்க்கத்துக்கு தேவசீரமழைத்துகூட்டிப் பொருளுரைதல்.

யாதநாசீரம்பூதசீரமென்பதற்கும், பூதபரிணாமம் மனுஷ்யசீரமென்பதற்கும், பூதசீரம் தேவசீரமென்பதற்கும்சம்பதி

‘ சிவயஜெஹுத ரெ — சுயநாஸகிணாம் வஹோ
 ஜயஜா ஜெவ கெவமாத் | க்ஷண ஜா த்ரெண ஹுதெ
 ஹுஸூரீரஜஹவஜெதெ || ததுஜஜெண வெவகெந
 ஜெவாநாஜாவவாஜக்ய | ஸஜ்யு: ப்ரஜாயதெ ஜ்வய
 ஸரீரம் ஹுதஸாராத: || கஜுணாஜவி ஜிஸ்யெணயஹ
 ரீரஜிஹாத்நா | தசுஹுத வரிணாஜெந விஜெயம்
 ஹீதி.

இவ்விடத்து பூதபரிணாம மென்றது தேகமானது பால் யாத் யவஸகாந்தரங்களை யடைகையினவே தேகத்துக்குச் சொன்னது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கன்மபலத்தையனுபவிக்கு முறைமையை யறிவிக்கின்றார்.

பூதனுசீரம் போலல் - பஞ்சபூத பரிணாம சமுத்தபூதமாய துஸசிரம் விட்டால், — புரியட்ட தேகந்தானே - சூக்ருமசீரந்தீர்சனே, — காசனாராணயய்க்க - சிவாஞ்சை செலுத்

தா—யாத்நா சரீரமாக - பூதோத்பூத நரக சரீரத்தைத் தான், பூதசாரசமுத்பூத சுவர்க்க சரீரத்தைத் தான் பொருகக, அவற்றோடு பொருந்தி—சீவனெல்லாம் - சகலான்மாசுக்ஞம்,—இன்பத்துண்பங்களெல்லாம் - சுகதக்கங்களினைத்தும்,—நரகொடு சுவர்க்கதய்த்த - நரக சுவர்க்கங்களி னனுபவித்து, பிண னந்த யாத்நா சரீரம் விட்டி,—தீதுவா வனுவா யோனிசேர்த்திடும் - குற்றமற்ற சூக்கும தேகியாய்ப் பூலோகத்திற் பூதபரிணாம சமுத்பூத னுல தேகத்தில் வந்து பொருகதம்.

இப்படியன்றி, யாத்நா சரீரமாக வென்கின்ற பாடங் கொள்ளாமல், யாத்நா சரீரமாகி யென்று பாடங் கொண்டாற் பொருளிசையா தென்பதற்கு. புரியவுட தேகத்தானே யாத்நா சரீரமாக வென்பதற்கு, சுத்த மாயையில் அசுத்த மாயை தோன்று மெனனுஞ் சைவ பவுராணிக மதானுசாரியா யிருக்கு மாசாரியர் கருகதுக்கு யாத்நா சரீரமாய்ப் பரிணமிக்க வென்று பொருள் கொள்க. சுத்த சைவ சிந்தாந்தியாகிய வாசாரியர் கருத்துக்கு யாத்நா சரீரத்தைப் பொருதத வென்றுபொருள் கொள்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி, அண்ணலருத்தமவ்வின்டத்தன்பங்களை உயிரருத்தமுறைம எவ்வாறென்பார்க்கு; இன்பத்துன்பத் திவ்யயிர் பிறத்தீரகத வருவதுபோவதாமாறு கூறுகின்றார்.

இத்தலவுடம்பு கழித்தவழித் தானமுடன்கழிதலிற்றி கினைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினைக்கும் அங்வினைப்படி

உ—சூத்திரம்:—அத்விதிலுக்கணம். ௬௪௩

ஊர்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான, உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதஞ்ஞான சேலுத்தச சென்று தறக்கநிரயத் தினபத்துணபங்களை நுகர்தது, பின்பு அவ்வினைச் சேடமனுபவித்தற்பொருட்டுச் சூகருமஉடம்போடு நிலத்திற் சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படுமென்பதாம்.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருகு செய வெனெச்சத்திரிபு

பொன்விலங்குபோறவின தறக்கவுடம்பையும் யாதஞ்ஞ சரீரமென்றார்.

நிலவுலகத்துக்கு வரும்போது அணுவாயோலி சேர்க்கிடு மெனவே, தறக்கநிரயங்களிற் செல்லுமபோதும் யாதஞ்சரீர த்தைப்பற்றியே சொல்லுமென்பது பெற்றும்.

இங்ஙனம் பூகஞ்சரீரம் போனவழி யாதஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், யாதஞ்சரீரம் போனவழிப் பூகஞ்சரீரத்தைப் பற்றுதற்கும், காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின, அஃதுணாதது தற்கணதே வருஞ்செய்யு னொழுந்தகென்பது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு

—0—

பரிபூரணமாயிருக்கிற வான்மாவுக்கு ஒருவன் சுகதுக்கங் களைப் புசிப்பித்ததுக் கணமங்களைப் போக்கினுனென்ற தென னென்ற பட்டாசாரியனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பூகஞ் சரீரம்போனால் - ஆன்மாவுக்கு இந்தப் பூமியிலுள் ள புசிப்புத் தொலைத்து பூகங்களினுடைய காரியமாய்வருகிற தேகம்போனால்,—புரியட்ட நேகக்கானே யாதஞ்ஞ சரீரமகி-ஞ்ஞ சூகருமசரீரம் தானே அனுபவிக்கைக்-கொருதேமொகி,—இன்பத்

துன்பங்களெல்லா நாதனா ராணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கக்
தயத்து-சுகதுக்கங்களெல்லாம் பரமேசுரனுடைய வாக்கினீ
செலுதக நரகத்திலுஞ் சொர்க்கத்திலு மனுபவித்து,—தீதிரா
வனுடா யோனிசொந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்-அங்குள்ளது தொ
லைநதால் மீளவுங் கணமசேஷம் புசிககததக்கதாகக் குற்றமற்ற
சூகசூமருபியாய் பின்பு கணமங்களுக் கீடான யோனி † வேரங்
களிலே ஆனமாககெல்லாம் வந்து பதியாநிற்கும்.

† வேரம் - சரீரம்.

புரியட்ட ருபநதானே யாதனா சரீரமாகின்றது இப்படி
கணமததுக கீடாகச் சுற்றிக்கொண்டு வருமென்றதற்குப் பிர
மாணம் தததுவவிளககம் “பற்றியசுத்தப் டரிசமுருவ யிரதக
நத, மறமணம்புத்தி யாங்காரமெனநிவை வலவினையாற், சு
ற்றியமைநக புரியட்டகமென்று சொல்லுவர்வான, பெற்றிய
மைந்த பிரமபுரதொழப் பெற்றவரே.” என்றும், சிவஞான
போதம். ௨-சூ, ௮-வெ. “கண்ட நனவை கனவுணர்விற ருண
மறந்து, விண்படா தததுமி வினையினாற் — கன்செவிகெட், நி
ளளதே தோற்ற முளமணுவாய்ச சென்றுமணந, தள்ள விழுவ்
கருவிற ருண ” எனனுமதுங் கண்டுகொளக.

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா துலதேகத்தை விட்டுச்
சூக்குமகேகத்தோடும் போய்ச் சொர்க்க நரகங்களிலுள்ள வி
வபதுவபவகளைபு மனுபவித்து; மீளவுங் கணமததுக் கீடாக
வொரு சரீரத்தை யெடுகரும் எனனு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பூசலசரீரம்போலல் - இத்துலவுடம்பு கழிந்தவழி,—
புரியட்டருபந்தானே - நானுமுடன கழிதவின்றி நினைபெற்று

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூசுஇ

ளதாகிய சூக்குமஉடம்பினின்றும்,—யாதஞ்சரீரமாகி - அவ்வினைப்பயன்களை மனுபவித்தற்குரிய வெவவேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவனெல்லாம் - உயிரகனெல்லாம்,—நாதஞ்சாரணையுய்க்க - அவ்வுடம்போடு நாதஞ்சாரணை செலுத்தச்சென்று,—சுவர்க்கநாகொடு மின்பததுண்பங்க னெல்லாம் துய்த்து-தற்கக நிரையத திண்பத்துண்பங்களை துகாற்று,—தீதிலாவனுவாய்-பின்பவவினைச்சேட மனுபவித்தறொபாரு-டுக சூற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்போடு நிலத்தறச்சென்று,—யோநிசேர்நகூடும்-கருப்பாசடத்தைத் தலைப்படும.

மறைஞானதேசிகர்உ னா

—உலகை!உலகை—

இந்த வானமா தனமாதனமத்துக் கீடாக
சனிக்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்.

உடல்விடா யோனிபற்றி யுகிப்பினு முதிக்கு
மொன்றிற, படர்வுறா துறும்பாவத்தாற பாடாணம்
போறகிடந்து, கடனதாங் காலஞ்சென்றாற் கடுநர கத
னில்வீழ்ந்தவ, கிடருறு முருவாய்கன்மத் தளவினி வெ
டுக்குமன்றே. (௧௭)

(இ-ள.) உடல்வி இரதப் பூதத்தா லுண்டாகிய தூலவுட
டாயோனி லை விட்டு, சாணஎட்பான புழுப்போல வக்
பற்றி யுகிப் த வான்மா வககணமே வேறொருடலைக் க
பினு முதிக்கும னமத்துக் கீடாகப் பூமியிற் பற்றினும் ப
ற்றும். அன்றிக் கனமபரிபாகமில்லாவிடத்து
ஒன்றிற் படர் சூக்குமதேகத்தட னொருவினையு முறும்ற்
புறா துறும்பாவ பாவம்குதியால் வேறொரு யோனியையும்

சூசகர்

சிவஞானசித்தியார் சபக்சம்.

த்தாற் பாடா சென்று பொருந்தாம லதிகப்பட்டுப் பத்
'ணம் போற்கிட டாணம்போலச் சிறி தகாலங் கிடந்து
ந்த

கடனநாங் கா இப்படிக்கிடந் தந்தக்காலந் தொலைந்த
லஞ்சென்றாற் க வாறே பாவபலம் பாகம்வந்தால், அக்கண
டுகர கதனில்லீழ் த்தினிற்றானே கொடிய கரகத்தில் கீழ்ந் த
ந்தங் கிடருறும் திலுள்ள துயரத்தைத் துய்க்கும்.

உருவங் கனம ஆகலாற் பழம்புடைவைபைப் போட்டு
த் தளவினி லெடு கவமான வத்திரத்தை யெடுகருமாறுபோல;
கருமனறே. மீளவுங் கன்மத்தக கீடாகப் பூகபரிஞம
தேகததை யெடாநிற்கும். எ-று.

“ புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்-பல்விருக மா
கிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக-கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க்
கணங்களாய்-வல்லசுரராசி முனிவராய்த் தேவராய்ச் - சொ
லா அநின்ற வித் தாவர சங்கமத்து-எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்
தினைத்தே நெம்பெருமான ” எனவறிக. திருவாசகம் சிவபுரா
ணம்.

உம்மை எண்.

இதற்குச் சிவதன்மோத்தரம் சுப்ரபேதமுங்காண்க.(௩௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமது.

உடல்விடா யோசிப்பற்றி யுதிக்கிலும் உதிக்கும் - இந்த
வ்துவதேகம் விட்டவுடனே கருவிற்பதித்த பிரக்கிலும் பிறக்
ரும;- ஒன்றிற்படர்வுரு துறும்பாவத்தால் - பூயிவில் ஓனிக்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௬௪

கவும் ஸ்வர்ச்சகரகத்திற் செல்லவுமொன்றாத பாபமானதுபக் குவமாயின்,—பாடாணம்போற் கிடந்துகடனதாங் காலஞ்சென்றூற் கடுகர கதினில்லீழ்தநங் கிடருறும் - புரியஷ்டகரூபியாய் பாஷாணம்போல ஸ்பரிசுவேதனையே யொழிந்த ஒருணர்வுயில்லாமல்கிடக் திருககவேணடுங்காலங் கிடநது இறுதியில் கொடியகரகத்திற் லீழ்தது துக்கத்தை யனுபவிகரும். துக்காறுபவகாலந துலைநதளவிலே,— உருவங்கனமககளவீனியெடுக்குமனறே - பக்குவமானவினைக் கிடானதேகததையெடுக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சூக்கும தேகத்தோடுங் கூடிய வுடல்விட் பிடனுட னெடுக்கு மென்றும், தூல சரீரத்துக் கேற்ற கனமம் பரிபகருவ யில்லாதிருகதாற் சூககும சரீரத்தொடுங் கூடி யறிவினறி யாகாசத்தைப்பற்றி யகரானமாவா யிருந்து கனம பரிபாசத்திற் காலாந்தரத்தி லுடலுறு மென்று முரைசுகினரூர்.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வவ்வினைகளது வனமைமெனமைகட்கேற்பப் பூதஞா சரீரம் போயவாறே யாதஞாசரீரத்தைபெடாது, மற்றுமோர் பூதஞாசரீரத்தை யெடுக்கலுமுண்டு. யாதஞாசரீரம் போயவாறே பூதஞாசரீரமெடாது, மற்றுமோர் யாதஞாசரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது சிகழ்தலுமுண்டு; இடைவிட்டிடுகழ்தலுமுண்டென்பததம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனும்
வாராதல் பெறப்படும்.

அந்தேல் இரந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின் ? உ
டம்பு முகலியனவு மிறந்தவைதானே மீளத்தோன்றமெனல்
வேண்டும்; அஃதினமையின், அதுவுமில்லைபெனக் கீரீடாப்பிர
மவாதி முகலியோரா கூறுங் கூற்றை யாசங்கிந்து உவமை மு
கததாற் பரிகரித்ததற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி தூலதேகத்தை விட்டுச் சூச்சும் தேகத்தோடும்
போய்ச் சொர்க்கநரகங்களி லுள்ள படனகளை யறுபவித்துக்
தொலைநகால், மீளவு மொருதேகத்தை பெறிகுறும் தொழிந்தது;
இந்தத் தேகம் விட்டவுடனே வேறே மொருதேகத்தை யெடு
ககிறது முண்டோவென்ற மாணக்களை நோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்.

உடல்விடா யோனிபற்றி யுதிப்பினு முதிக்கும்-இந்தத்தே
கம் விட்டவுடனே சொர்க்க நரகங்களிற் போகாமல் கன்மத்
துக் கீடாக மீண்டு மொருயோனியிலே வந்து சனிக்கிலுஞ் சனி
க்கும்.அதவன்றியும்,—ஒன்றிற் படர்வுறு துறும்பாவத்தாற் பா
டாணம் போற்கிடந்து - ஒருயோனியிலுஞ் சென்று பொருந்
தாமல் மிகுத்த பாவத்தினாலே தல்லுப்போலே கிடந்தாக்கட
னதாங் காலஞ்சென்றால்-இந்தப் பாவத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட

உ—சூத்திரம், அத்யந்தஇலகக்ஷம். கூசக

காலங்களைல்லாம் அறுபவித்தத் தொலைதால்,—கடுகரகத்தி
ல்விழாத - கொடிய நரகங்களிலே விழாதது,—அங்கிடருமும்—
அதிலே யிருக்க துயரத்தை யறுபவியாநிற்கும்.—உருவங்கனம
த தளவினி லெடுகருமனறே - அப்படி அறுபவிக்கிற கன்மக்
தொலைந்தவாரே மீண்டுங் கனமத்துக் கீடான தொருதேகத்
தை யெடுத்தக கொள்ளாநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா தூலதேகத்தை விட்ட
வுடனே யோனியிலே சென்று படுகிறது ஒருதேகத்தை யெடுக்கி
து மெடுக்குமெனறும், ஒரு யோனியிலே சென்று பதியாமல் க
ல்லுப்போலே எண்ணிறந்த காலங் கிடந்து அது தொலைதா
ல் கொடிய நரகங்களிலே விழாத துயரத்தை யறுபவியாநிறும
னறும், அது தொலைதால் கனமத்துக் கீடாகத் துயரத்தைப்
பொருந்தின தொரு தேகத்தை யெடுக்குமெனறு முறைமையு ம
றிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கனமத்தளவினில் - அவ்வவவினைகளது வனமைமென்
மை கடகேறப,—உருவமெடுக்குமெனறே - பூகஞ்சரீரம் போ
யவாரே யாதஞ்சரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர் பூகஞ்சரீர
த்தை யெடுத்தலுமுண்டு. யாதஞ்சரீரம் போயவாரே பூகஞ
சரீரமெடாது மற்றுமோர் யாதஞ்சரீரத்தை யெடுத்தலுமு
ண்டு.—உடல்விடா தியோனிபற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு ம
ற்றே ருடம்புக் கேதவாக்ய மற்கொரு யோனியிற்றங்கி,—உதி
ப்பினுமுதிக்கும்—உசித்தல் இடைவிடாது நிகழ்ந்துமுண்டு,—
ஆன் நிற்படருது—ஒருயோனியிற்றங்காது,— உறும்பாவந்தார

ல்-பொருந்தியபாவத்கால்,—பாடாணம்போற்கிடத் து-பாடா
 ணம்போற் சிந்திகாலத்தங்கி,—கடனதாங்காலஞ்செனஞல் -
 அக்காலஞ்செல்லுங்கால்,—கடுநகதனிவீழ்து - கொடியகர
 கத்தினகண்வீழ்து,— அங்கிடருமம் - அவவிடத் துன்புறுத்
 லாகிய இடைவிட்டு நிகழ்ச்லமுண்டு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அச்சரீரவக ளெடுக்குமிடத் ததாரணமிட்டுணர்த்துகறார்.

பன்னக மண்டசங்குள பரகாயந் தன்னிறபாய
 வோர், துன்னுதோன முட்டையாககை துறந்துசெல்
 வதுவேபோல, வுன்னிய வுயிர்கலை வுடல்விட்டு வா
 னினூயி, மன்னியி நனவுமாயிக் கனவினை மருவுமா
 போல். (ந.அ)

(இ-எ.) பன்னக பஞ்சபூத பரிணம சரீரத்தை விட்டுசெ ளு
 மண்டசங் கருமதேகத்தோடே போகிற தெப்படியெ
 கள பரகா னனில்? பாம்பானது தோலை யுரித்தப்போ
 யந் தனனிற்பா ட்டும் அண்டசங்கண்முட்டையைவிட்டுப்புற
 ப்வேரா தனனு ப்படுவித்தும் பரகாயப் பிரவேசம் பண்ணு
 தோன் முட்டை வோர்க ளந்தக கூட்டைவிட்டு வேறொரு ச
 யாக்கை துற்த ரீரத்திற் பிரவேசிக்கு மாறுபோலவும் போ
 செல் வதுவே கிறத்துக் குவமித்தது.
 போல

உன்னிய வுயி சூனமா வொணறைவிட் டொன்றைப்பந்
 ர்கலை வுடல்வி றுமிடத் தந்தவழிவுடனே போமோ மயங்
 ட்டி வா னினூயி கிப்போமோ வென்னில்? துலவுடலாகிய பூ
 மன னியி நனவு தபரிணம வுடலைவிட்டுப் பூதசாரமான் ளுத்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடுதல்

மாறிக் கணவிக் குமவுடலைப் பொருந்திப் போகாநிற்பார்கள். மருவுமாபோல்.

அப்போது சாக்கிராவத்தை சற்றுந தெரியாமற் கணவைப் பொருந்திநிற்கு முறைமைபோல். எ-று.

இதற்குக் காரணமம்.

(154)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஆனமா ஸ்துலதேகத்தைவிட்டு சூக்ருமதேகத்திடனே தேகாந்தரத்தை யடையுமபடி யுணராததுதல்.

பன்னகமண்டசங்கள் பரகாயநநனநிற்பாய்வோர் துண னுதோன முட்டையாககைதறந்து செல்வதவேபோல-ஆன மா ஸ்துலதேகத்தைவிட்டு சூக்ருமதேகியாய்ப்போமாறு பாம் புதோலுரித்துப்போட்டுப் போனும்போலவும் பட்சியானது மு டடையினினதும்புறப்பட்டிம போனும்போலவும் யோகசுதரா க்கள் தங்கள்தேகத்தைவிட்டு அநநியதேகத்திற் செல்லுமாபோ லும்,—துணையவுயிரகள துலவுடல்விட்டு வானினுமிமனநிநி நனவுமாறிக் கணவிக்மருவுமாபோல் - தேகங்களிலே பொ ருந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களானவைகள் ஸ்துலதேகத்தை வி ட்டி சூக்ருமதேகத்தோடே ஆகாசத்தேபொருந்தம்; சாக்கிரா வஸ்கையொழிந்த ஸ்வப்னாவஸ்சையிலே வந்தபோது ஸ துலதேகானு பவயின்றி சூக்ரும தேகானுபவமேயாய் சாககி ராவஸ்தையில் நினைவில்லாததுபோல வென்றிதன்பொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

துலதேகம்விட்டுச் சூக்ருமதேகத்தோடு போய்த் துண தேகாந்தரத்தைப் பொருந்தித் குவமையுரைக்கின்றார். 64

பன்னகம் - பாம்பு, — அண்டசங்கள் - பக்திகள், — பர
காயநனனிற் பாய்வோர் - வேறொருவர் சரீரத்திற் பிரவேசி
க்கும் யோகிகள், இவர்கட்குப் பொருத்திய தோல் முதலிய மூ
னதும் நிரணிதைபாக்கக்கொள்க.

மற்றதுவெளிப்பொருடா

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

முன்னத தோனமுதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்
றொன்றனைப் பற்றும் பாம்புமுதலியனபோல, உயிரகளும் மு
ன்னுடம்புவிட்டு வானெறிச் சென்று மறகுருடம்பினிலிபெறு
ம கனவுணாவு மாநிக கனவுணாவைத் தலைப்பிமாறுபோ ல
றிவுவேறுபட்டென்பகாற்

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாயநிலைபான வந்தது

கனவுகனவென்பன ஆகுபியா.

பன்னகமுதலிய கானகுந் தானவேறாதவினநியுந் தன்னு
டலுந் இடமும அசகம அறிவும வேளுகற்கும, முறையே யு
மையாயின

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வயிர் பிறந்திருக்கது வரு
வதுபோவதாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு 'இருவினையெனை' எனபது முதல் 'பன்னகம
ண்டகம்' எனபதீராகக் கிடக்க முப்பததுநானகு செய்யுளும்,
' இருவினையினபத்துன்பத்து' எனனு மேலைச்செய்யுளிற கூறிய
பொருள்களை; அவ்வமகம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்தது வலி
யுறத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

—0—

பரப்பிரமகதானே குடாகாசம்போல நின்று காரியப்படு
மதொழி. ஏ, மாநிபிதநதவருசிற ரொரு வானமாயிட்டு
னற மாயாவாநிபை நேககி, அருளிச்செய்யுறா

பணகை மண்டசங்கர் பரகாயந தனனிதராயயோ து
னனுதோல் முடடை—பாசகை துறத்துசெல் வறுவேபோல—பா
ம்பு தோலுரிததப போமாறுபோலவும முடடைமாயிட்டு சங்க
கப்பட பறையபாணது பறந்து போமாறுபோலவு பரகா
யப்பிரவேசம் பணனுநறவாகா நேகதகைவிடமிப் போசக
முறைமையோலவு ம, — துனனிப வுபிக லெவுடல்விட்ட யாநி
ஹி மனலிநிம—எண்ணிநறத வானமாய்க்கரும துலகேகதைய
போடரி சூகரும நேகத துடனே ஆகாயததின் கண்ணெ பொ
ருகி அநுநே போகாநிதரும அநெனபோல வெனலி —
நனவுமாநிக கனவினை மருவுராபோல்—கனவுகாண்டிறவல
னவை மறந்தாறபோல அநியு மாறுகிறபடியி மித்தணைமகத

பணகைகொன்றது துலவுடல்விடரி சூகருமத துடனே
பொகிறதக் குவமை அண்டசமென்றது சூகருமநேகம வி—
மித் துலகேகத துடனே பொருந்தகிறதற் குவமை. பரகாயநச
னலிநிபாய்வோ ரொறத பரகாய பிரவேசஞ்செய்து மீள
மாறுபோல, நினைவு மாததிரத்திலே சூகரும நேகததொடே
சென்று துலகேகத்தைப பொருந்தகிறபடி. கனவுமாநிக க
னவினை மருவுராபோல் ஒருடலிற் செய்த காரிய மன்றோ ரு
டலிற் ரொரிபாததக் குவமை.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம். உ-சூ, க-வெ.
'அரவுதன் றேலுவிவு மக்கனவும் வேறு, பரகாயம்போய்வரு' ம
கூக

ப் பம்பு—பரவி, குடாகாச வாகாசக கூத்தாட்டா மென
 ப, தடாதுளாம போமா தது” எனறும், சங்கற்ப நிராகரண
 ம “உடல்விடச கடத்திட படுவெளி போலெவில்-விடெ
 ன பெறவுடற படலென படமற்-நிகலற வொருவ விவவகை
 டெளி-யர் லமு முதகி யடைதிட வேண்டு - மறிகதோர முத
 டி யடைகதோ ராயிற - பிறிகதோ ருயிரபல பேதத கணதே”
 எனனாமற மாயாயாதி நிராகரணத்திற கண்டுக்கொளக

புத்தூற சொல்லிமது, பரப்பிரமக காணே குடாகாச வா
 சாமுடேபோலே பிளறு சாரியப்படும கொழிந்தது, ஆனமாவென
 ப கொணறிலை மெனறு, பல பிரகாரத, தாலும் ஆனமா வு ன
 டெளறு முனாமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

துணதேநால் - நெருங்கிய முன்னததோலாகிய வுடலி
 சே வுடலிப புகுகொருதேதாலினைப் பற்றியும்,— பன்னகம்போ
 ள - தானேவேளுகாத பாம்புபேபாலவும்,— முட்டை-முட்டை
 யாக்ப முன்னையிடத்தினைவிட்டும்,— அ னடசங்களபோல-கா
 ம்வேளுபாச பறவைகளை போலவும்,— யாக்கைதறந்து செ
 ல்வது - பா ளா பாகிய முன்னையசரினைவிட்டிச சென்றும்,—ப
 ரகாயகனைன்ற பாய்வோரபோல - தாமவேளுகாத பரகாய
 ககனைன்ற பாம்பாரபோலவும்,— உனவிட உயிர்கள் - கருதியவு
 யிரகள்,— தூலவுடல்விட்டு வானினூடும் - தூலஉடலாகிய முன
 னையுடம்புவிட்டு வானேறிச்சென்றும்,— மணனிடும - மற்ரோ
 ருடம்பின்லைபெறும்,— கணவுமாறிக கணவினைமருவுமாபோல் -
 கணவுணாவுமாறிக கணவுணாவைத தலைப்படுமாறுடோ லறி
 வுவிவறுபட டென்பதாம்.

—குத்திரம் அத்திதிலக்கணம். ௯௫௫

இவைமுன்று செய்யுளான மிவவுயிர்பிதநதிறந்த வருவது போவதாமர்து வருத்தக கூறப்பட்டது.

இஃ. வாறு 'இருவின' என்பது முதல 'பன்னக் மனடசம்' என்பது 'சூகூகடச - நச - பெயுளும்', 'இருவினையின்பத்துன' 'இனது' என்று மேலேச்செய்யுளிற் கூறியபொருளகரீ யவவம வபறி யாசவகீத்துப பரிசரித்து உலியுறுத்தி வருத்தககூறி ர வெண்ககரணக

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

இவ்வணக் கணமவிருத்தியை யுணாததி படகண

மவினககண முனாத தகிரா

தனமமோ டதனமமாமித தானிரு பயனுநதந்து

நனமை மை மி யமினபத் துன்வினு நாடி ககரண

முன்னமே யன்மாவின்ன முமமலத தொனததாடிக்

கனமமு மூலவகாட்டிக காடிய மலமாய்நிறகும். (௩௧)

(இ - ள) தனம ஆனமாக்கள சநவகடோறு மாரகித

மோடக து வரபபடாநினற கணமங்கள புணண்பக

னமமாகித னமமெனறம பாவகனமமென்று மிருவித

தானிரு படனூக மாய், அகவிரண்டினது பிரயோசநவகரீ யு

தநது னடாககி,

நனமை தீமை பேறிழவாகிய கணமை தீமையினும், இவை

யினு மின்பத து யிடமாகவநது தாநதா மனுபவிககபபட்ட

னபினு நா டிக ஈகத்துக்கங்களினும், பாவபு னணிபமுண்டெ

கரண னறிமமைக்கணனே குறித தறியபபடும.

முன்னமே அநாதியே யானமாக்களுக குண்டாகிய

யானமாவின் ற மலத்திரயங்களிற் ருடுணரூகி,

ன மும்மலத்தொ
னற தாகி

கனமமு மூவ மனோவாகுக் காயங்களு லிபுற் றப்படு
ஙுகாடடிக காயி கைபாற கனமமெனப பெயாபெற்றி நுகுகிற
ய மலமாயநிறகு பலங்களைப் புசித்தத கொலைக்கு மளவ
ம. தான கெடாமற சரீர மெடுந்தரகுக் கா
னமா உநாநிபாய்க காமியமெனனா பெ
ரைபெற்றுக் காததாவி னுக்கணையாற் புசி
ககப்படாநிறகும எ-று.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி.

ஏகாரக தேற்றம்

கனமசம்பநத மாதலாற் காமியமெனஞா

இசுந்குக் காரணத்தொரு சுவாயமபுவசது மறிசு (நக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வாறு கருமானுகுணமாக ஈஸ்வரனே தேகாதிக்கியு
ண்டாககி ஸவர்ககரகங்களைப் புசிப்பிப்பெனன்பதும், ஆனமா
ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு போமுறைமையும், காரபத்திப்பதியுமு
றைமையும் உரைத்தத, மேல்சீஷனுக்குக் கருமத்தினுடைய லக்ஷ
ண மிரண்டு விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

தனமமோடதனமமாகி - கர்மமானது சத்தியமாகிய ஆ
னமஞானமும் அசத்தியமாகிய மாயாகாரியமும் கூடினவிடத
திலே உண்டானதாகையால், புண்ணிப்பாபஸ்வரூபமாகி; பிர
ளயகாலத்திலே சமஸ்காரா ிவஸ்தையாய் மாயையிலேயிரு
ந்த சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்கு தறுவாதிபுண்டா
வதற்கு உபயோகமாவதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கூடுஎ

¶ சமஸ்காரம் - மறைந்திருத்தல்.

‡ அவஸ்தை - தசை.

தஜ-கூ வியஸாரொதரொ — தசஸ தஜா நஜ
தயொநிசுபாஜஜொயஜொஸரொவெக்யூஸாரொவெயிபொ
கஜொஜொகிதசஸுஜொயபய-ஜொதஹி.

இந்தகர்மமென்பது ஒன்றுவேண்டி ராஸ்வரப் † பிரசா
தத்தினாலேதான், ‡ ப்ராகிருதபுத்திரம்பாவாதியினாலேதான்
சுகதக்கபோக முண்டாமென்பவரை பூர்வபக்தம்மண்ணி சீத
தாரதநகூறுவாம். போக கர்தநுததுவமானது எல்லார்த்ரும
சரியாயிருக்கையிலே சிலர் ஸ்வர்ககாறுபவிகளாகவும், சிலர் நர
கயாதநாறுபவிகளாகவும் உண்டாகையினாலே, இதற்கு ஏது
வாகவொருகர்மம்வேண்டும்.

† பிரசாதம் - அறுகிரகம்.

‡ ப்ராகிருதம் - ப்ராகிருதியினுண்டானது.

தஜ-கூ வியஸாரொ — சுவியஸிரொதொ வொகூ
கெயுஹொஜொத திவிகெயந | கெயநாவிவி ஜொவெ
ஷொ நஸாரொஜொதொகிதி.

இதனையும், சருஷ்யாதி பண்ணுகிறபேர்சளுடைய சருஷ
ணுகிகிரியைகள் சமமாயிருக்கையிலும் ஒருதகனாகு அதிகப
லமும் ஒருத்தனாக் கற்பபலமுமாயிருப்பதற்கும் ¶ பூர்வதன
கர்மமே காரணம்.

¶ பூர்வதனம் - முன்னிருக்கிறத.

தஜ-கூ ததெதெவ — உஹயொஃ க்யூஸாரொஜொ
தொ கபரிஸாரொகி யஹி | நகிணிடி வரஸூஸொக
ஜொகாரணகொஹிஜொஹி.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடுக

தானிருபடனுகதத - பண்ணினபுலாணி பபாபந்ரூபகு
சுகதுககவகளாகிய பலததைப்பொருகதுவதற்கு நேதுவு ரா
ப,—

கனமதிமையினு மிசடத துனப்துரிதர - கவவின வி
சைசெய்யமிடதது ப்னபத துனபவகன புடுகருமிடச ம (மு-ர)
ம் நிற்கும்,—

தலுத - உவதிழிதி திழிநு மகிசுபந-மகிசுப
கொரி தி கரு வுடி கடு வாயெயா நு வியா
நீதி ||

காடிசகாணவ - இவ்வாறுநிற்பது யாடுசைறுவிசாதி
துப்பாரசி,—

கனமமம முனைமே யானமாவின்றன முமமலசெ ரன்
தநாகி-இசகருமமானம அநாநிமே ஆனமாவிறை— மு
மலததிரொனரு,—

மூலவகாடடிக காரணமாமாட தீர தம-நேவாருசந
ய வியாபாரமாநிப காரிகாமததுசகு மூலகார நமாதக
ல் காரணமலமென்று பெயராய்நிகும இந்நாசமாத

கரூபமிடவிற — சூலாகரூபநு சாரூண சிதி
ண-பு சூயெ சூலு-கூக கரூணாரு சூணீ
தெ சுநீகிபுசுகிவா யாநூகூ

கானமிகமல மாய்நிறகு மெனமபாடமு அமி எழுதினவ
னபிழையாகவே நடுச-அலு த,

கரூப-சூயொ லொவெவாவறிகுதுக.
கானமிகமெனது உபபததி

ம, — கன்மம் - கன்மமானது, — தானிரு பயனுதகத்து - தான்ரூ
 னே முதற்காரணமாயும், நிமித்தக காரணலுகிய சிவனுக்குக து
 ணைககாரணமாகிய நிமித்தக கரணமுமாய், சுகதுங்கையுலாடா
 ககித தானபிரத்தியகூடமில்லாத பொருளாணையால், — நன்மை
 தீமையினு மினபததுண்பினும் நாடிககாண-பேறிழவு சுகதுகக
 மெனகிணற காரிபாறு மானத்தா லறுமித்ததிய, — முன்னமே
 யான்மாவினறன முலமலததொனறராகி - அநாதியே அணவ
 மமாயேயம சானமியமெனகிணற திரிமலததொனராய், — முல
 ளகாட்டி - தானு மவைகளைப்போ லகாதிமெனபகைத் தோற
 றுவித்தது, — கானமிய மலமாய் நிற்கும்.

கனமமெனகிணற மலம கானமிய மலம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இத்தூணையுங் கூறிபவாறமுற் போகத கனமமெனப்படுவ
 து, சத்சததாற செய்யப்படுகின்ன அறமபாவமெனறிருவகைத்
 தாய், இருவகைக்குமுரியபன் தருகலாற செய்யப்படுபொருளாகி
 யநகைகு முதற்காரணமுண்டெனபது காட்டிக கானமியமல
 மெனபபட்டு, பகதமுறுததுதலொப்புமையான முலமலதது
 ளொனதென உடனவைததெனணப்பபட்டு; காரணவேதுவா
 ளுங் காரியவேதுவானும் அனுமித்ததியு ராறு நிற்குமெனபதாம்.

முலகன்மய காரிபமாய்ப் பரிணமித்தகனிப பயனரூரா
 மையின ஏனையபோல வேறுவைத தெனணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கானமியம் காமியமென மரீஇயிற்று.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சொல்லுகிற வானமா கணமததாசு—க மாநி ப்பிறகு வருமென்று சொல்ல, அந்தக் கணமுண்டென்று எ ன்க்கே காணப்பட்டதென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளி யொப கிருர்.

தன்மமோ டதன்மமாகி - சகலங்கள் தோறு மாறாதித தவா டகக இகாதிதவகராசு,—நாவிரு பயனுந்ரதது - மூற் சகலத்திற் செய்த இகாதிதவகர தான இந்த சகலததாசு ச சுகதகககையு மு ளடாகுருவதாய், மீரவு மிகந்ர சுகதக கககைப் புசிக்கிரவிடத்திலே,— நணரைதீமையிறு மின்பத து னபி, ராடிக்காரண-பிரிபாப் பிரியங்களிறும் அக்ஷண ளடா கிய சுகதககககராலும் துதத் முறைமையிலே கணமமென்ப ரொனறுண்டென்று வருய்ந்நியததககவாகளுக்கு அறியப்ப ளுவதமாய்,—முன்னமே ஆனமாவின்ரன முமலத் தொன்ற தாகி - ளகாதிதய யானமாவுச குண்டாகிய மலத்திரயங்க ளிலே யொன்றாய்,— கணமமு மூலங்காட்டிக காமிய மலமா ய்ந்ரம - ஆணவமலமெபால் அந்தக் கணமமலமும அநாதி யெனனம படியுத தோற்றுவித்து காமியமலமென்று டேறாயு முடைதநாயிருகமும்.

இதளுத சொல்லியது, ஆனமாவுக் கநாதியே பொருகதி நிறகதகக விதாதிதங்களாயும், அது புசிக்கிரவிடத்திலே மி ளப பிரிபாப் பிரியங்களாயும் வருகையினால் கணமமென்ப ரொ னறுண்டென்றும், ஆணவமபோ ளநாதிதயென்றும், ஆணவமா யைகாமியமென்று சொல்லப்பட்ட முன்று மலங்களிலே யொ னறாய் நிந்ரமெனனு முறைமைபு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கண்மமும் - இத்தூணையுஞ்சுறியவாற்றாற் போந்த கண்ம
மெனப்படுவது—முன்னமே யானமாவினறன - முறபிறவியி
ற சதசததாற் செயயப்படுதலின,—தன்மமோ டதனமமாகி-
அறம்பாவமெனனு மிருவகைத்தாய்,— தானிருபயனுநகத் து-இ
ருவகைக்கு முரியபயனறநுகலானு- மூலங்காட்டிக் காமியமல
மாய் - செயப்படுபொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணமுண்டெ
ன்பு காடடிக் காமிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்தொன்ற
தாதி-பகதமுறுதத லொப்புமையான மும்மலத்துனொன்றென
வுடனவைத்தெண்ணப்பட்டு,— நனமைதீமையினும் இன்பத்து
ன்பினும் - நனமைதீமையாகிய காரணத்தானும் இன்பத்துன
பமாகிய காரியவேதுவானும்,— நாடிகசாணநிற்கும் - அனுமித்
தறியுமாறு நிறகுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ॐ—

அநாதியாகிய கன்மரு சுவகாரகாலத்தின மா
யை யடைந்திருந்து, சிருட்டிகாலத்தி
ற் புத்திமை யடைநது, காரிடப்படு
முறைமை யுணர்த்துகிறார்.

இருவினை யநாதியாதி யியற்றலா னுகர்வாலந்
தம், வருமலஞ சார்ந்துமாயா வருவுகண் மருவியார்
த்துத், தருசெயன் முறைமையாலே தான்பல பேதங்
காட்டி, யருவதாய் நின்றரன்ற னுணையி னமர்ந்துசெ
ல்லும்.

(௪0)

உ—சூத்திரம். அத்திவிதிலகக்ணம். ௬௬௫

(இ - ள்.) இருவி ஐன யநாதி ஐன யநாதிபென்று சொல்லப்படும
 ஐதி யி யற்ற ஐனமாககளுடைய யயாபாரத்தா ஐன
 லால் டாகையா லாதி யென்று சொல்லப்படும
 றுகர்வா லந்த ஐனமாகக ள்ளேக கனமங்களை யாரசி
 ம் வரும ததாரசளை யாயினு மதுவா பசுஞவமாக
 வே யதனைப் புசித்தத தொலைகையால்
 மலஞ்சார்த்து சங்காரகாலதவ மாயைபப பொரு
 க்தியத.

ஐனெக்காரணத்தா லெனில் யாகாமொருவன விசை
 பைக காசிக் கடடிவைககு மாறுபேலச சிவனுரு கிருட்டிகா
 லத்தக கவகுரோற் பத்தி நிமிதகமாக மாயையிற பாகம்பன
 ணிவைப்பத

மாயா வருவ சிருட்டிகாலத் தானமாக்க ளெடுக்கு மா
 கண மருவியார் யாதேகதகைச் சூகருமமாய்ப் பொருநசி,தி
 த்து திகாலதநிற் புதகியிடமாக நின ளுனமாக
 களுக்குச் சீவித்த,

தருசெயன் மு இப்படிச் சங்காரகாலத தொடுங்கியுரு
 ஹைமையாலே சிருட்டிகாலத் தந் திதிகாலத்தொ சீவித்த
 ம் வருகிற முறைமையிலே,

தான்பல பே ஆன்மாக்கா போசம் புசிக்கை நிமித்தந்
 தங்காட்டி துலகு சூகரும மதிசூகருமமெனக கனம
 ழுவிகமாகப் பொருந்து,

அருவதாய் நி சூக்குமமாய்க் காணப்படா திருத்தலா
 ன்று லருபமாய் நின்று,

அரன்றலுனை அந்தக் கர்த்தாவிலுடைய வாக்கினுசத்
 யி னமர்த்தசெ தியைப் பொருந்தி யவரவர்கள் கனமபலத்

கூகூகூ

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

ல்லும்

துக் கீடாகச் சங்காரத்தைப் பொருநதிரிற்
கும ௭-து.

மலமென்பது மாயாமலத்தை ஈண்டுத தலைக்குறைதத வெ
னவறிக

சுரர் நரர் மிருகாதுயாகிய சாதிபேசும்.

ஆணைக்கு நாக்குக் குறுகியிருக்கிற விநதிரியபேதம்.

பாம்புக்குக் கடசெவியாயிருந்தாலும், கோட்டானுக கொ
ளியு மிருளாதலும், கண் விரிவா யிடல்பாயிருக்கவுந் தெரிபாதிரு
ததலும் விடயபேசும்

சாசகபுள் வானத்தி னீரையே டபேட்சித திருக்கையு
ம், ரயிலின மேகோகயதகாற் பிரியம் வருகையும், கோழி கு
டபையைக் கிளிச் சீவிகையும், வண்டுக்குந்ருந் தாமரைபூ
வினரதரு சீவிககை.

இப்படிக்க கணம் வைசுத்திரிபமுண்டாகையாற் முன பல
பேதங் காட்டி யெனச சிறப்பித்தாரா.

இதற்குக் கிரணத்த மிருகேநதிரத்தரு சிவநருமோதத
ரத்தரு சிதகாந்தசாராவளியினு மறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லநாதியாயுங் கருமத்தக கந்த முண்டென்பகையுண்
ர்த்ததல்.

இருவினையநாதி - புண்ணியபாப ஸ்வரூபமானகருமம்
தொனதுவொட்டு வருகையினாலே பிரவாகாநாதி,— இயற்ற
லாதி-மனோவாகருக்காய வியாபாரங்களினாலே ஜநிகையினு
ல் ஆதியாம். ஆதியகாதியிரண்டு மொனறுககுச்சொல்லுகூற
விருத்ததருமென்னில்? † சமுதரயாத்மகா அநாதியும் † பி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூகௌ

ரத்தியேஃபரியா வசானேந சூதிபுமெனகைபால் விரோதயிஸீ,
 ஸீ,—துநர்வாலநகம் வரும-சுக-துசகபோகங்ளினுலே பு ன்ண
 யபாபங்ள நசிகுர்,—மலஞ்சாரநது - ஆனவமல தருமநாகி
 ய ரோகாதி-ளினுலே வாநடுப்பதாய்,—மாயாயுருவுகண ம
 ருவியாரததுத் தருசெயல்முறைமையாலே தானபலபேய்நகா
 டடி - ஐனமாகக்ள மாயாதேகததைப்பொருத்தி யாவென
 தென்று அபிவானிததுசெய்யுந் தொழில்களுடைய முறைந
 யினுலே அநேகபேதமாய், அவவாறே விசித்திரபலங்கருமா
 ய்—அருவதாய் நினறநனற னுணையினமர்ந்து செல்லுந-பிரா
 யகாலத்திலே அநிருஷ்ட-மாய மடையிலே பொருத்திநின்று
 சிருட்டிகாலத்திலே சிவனுடைய சத்திப்டேரணயினுலே அய
 வயவானமாகக்ள சோனம பலவதநாய ந-ககுமென நினை
 பொருள்.

‡ சமுநாயாத்மநா - கூட்டமாக

† பிரதத்யேஃஃபரியாவசானேந - தனித்தனிமுடிவதிரைஸ்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

கனமமானது மலமாயைகள் போலக் கூடத்த நிதகிய வ
 நாத்தீபோ, மாயாகாரிமபோலப் பிரவாகா நிதகிய வநாக்டோ
 வென்று வினுவ, பிரவாகாநாத்யென்று பேசுகின்றா.

இருவினையநாதி - சமுநாயத்தினுலே மூற்கோடி பிற்
 கோடி காணப்படாத படியினுலே,—கனமம் அநாதி ஆதி இய
 ற்றலாய் துகாவாலநகம் வரும - தனித்தனி பண்ணப்படுகிறப
 டியினுலும், புசிக்கப்பட்டிச சில நாசமாநலானும், விஞ்ஞான
 கைவல்லிய மடைபவனைக குறித்தும் முத்தி டுடைபவனைககு

றித்தும் முற்றும் நாசமாதலானும், முற்கோடி பிற்கோடி காணலா லாதியுமாம் அநதமுராம் ஆகலாற் பிரவாகாநாதி,— அநதக்கனமம மலஞ்சாரதது - ஆணவமலத்தோடும் பொருநதி,—மாயாவுருவுகண மருவி யாநத்த-மாயாசரீரங்களை யுண்டாககி யவைகளோடு பொருநதியநதத் துவாரத்தினு லாணமாககளைக கடடி,—தருசெயல் முறைமையாலே - மனவாகக காயங்களை விமற்றப்பட்ட விபாபாரக கிரமத்தினுலே,—தான பல பேநக காட்டி - தா னருவாயிருந்தாலுந தனது காணப்பட்ட மனூதி காரண பேசத்தினுலேயுந தனது சுநாதிபாரிப பேசத்தினுலேயுந தனது வைதிகநிபததைக காணத்தது,—அருவசாய்நின்று - புத்தியி லதிவகட வாசனையாயிருநது பலததுககுபபோமபோது சடமாதலால் சுவநதநிரியப பிரவ்ருநதி இல்லாமைடால்,—அரனற னூணையி லமர்க்து செல்லும் - சிவானுநு செல்லுதகப புத்தியோடு நடககும

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அவநீனதான நாசோற்புத்தி பண்ணப்பட்டிச் சநதான மாய வருகலாற் காரிபப்பிரஞ்சமபோல் ஆதியநதமுடைத் தாயும், பிரவாகாநாதியாய், ஏனை யிருமலங்களின காரியங்க ளோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்தத தனது காரிபவேறுபாட்டிற் கேற்ப அவவுயிர்க்குப் பலவேறுவகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்ததுச் சூக்குமமாய் நின்று; இறைவனூணியினடக்கு மென்பதாம்.

அரன்றனூணியினமர்க்து செல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

உ—சூத்திரம் அத்திவிதிலக்கணம். ௯௯௯

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவின்யின் சொருபம் இதவென்பது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—0—

இப்படிச் சொல்லுகிற வானமா கணமததுக விடாக மா நிப்பிறத்தவருமென்று சொல்ல, அநக்க கணமமுபென்று என்கே காணப்பட்டதென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

இமையிலே செய்த கணமம் இமையிலே யாறுபவித்த அழித்தபோகக் கண்டிருக்காதசெய்தே கணமமுபுபாடுதனை சொல்லவேணிய தில்லையென்ற உலகாயுதனை நோக்கி யருளவும அருளிச்செய்குறா

இருவின் யாநாதி-இததப் புணணியபாவவக விானநிபுணமா வுள்ளவனறே யநாதிவேயுள்ளதாய், — துதி விபரணலால-இததப் புணணிய பாவவகளை ஆணமாகக் கா சொகையிலவே தோறறப்பட்ட கெனதுரு சொல்லலாம. நோதநின தழிமா சோயெனவில்? — துகாவா லகத்தவருற - புத்தகத தொலைகையிலவே முடிவுமுபென்று சொல்லப்படுக, — மலருசாரத்த - மலருசாரருக் காரணமாயிருக்கிற ஆணயமலகதைப் பொருநதி ஆனல் காரியம்யிம்படி பேனெனவில்? — மாயா யுருவுகா மருவிமார்த்த - மாயை லுண்டான துகாரண பு வனபோகங்கொயும ஆணமாகக்கொயுக கூட்டிப் பிணியிப்பத்தாய், தானொன்றாயிருந்து பலபிரகாரமாயிருக்கிறது எப்படியெனவில்? — தருசெயல் முறைமையாலே தானபல பேதக காட்டி-ஆணமாககந்தோறும் பொருத்தியருகிற முறைமையா

லே, தரஞென்றாயிருந்தும் வெகுவிதங்களான முறைமையையுடைதராய் இப்படி இருக்கச் செய்தும், — அருவதாய் நின்றரனா ஞானியின் மாநக கிசலிலும் — தனக்கெனை வொரு சொருபமுடாறுத ததவயங்கலொப பொருநகிநின்று பரமேசுரனுடைய ஆக்கினைய விட்டு, ஏறக்குறையப் போகாமல நீன்று காரியபடபிடம்.

இருவினை யாக நினைந்தது இரையிற்பெய்த கனம மிமையிலே உறு விப்பற கொழிந்து முன்புள்ள சொனறலலதெய்வமே நோக்கி, முன்புள்ளதென்றும் இது அநாதியென்றது மெசை கொள்க

இசுரகுப் பிரமாணம் பரபடசம் உலோ - மறு, கடி-செ. “ அநாதியே பலமை வன்னொனி அமல மாயைகனம் மணுசசிவ, னகாநிகனம் மணுசுகளரொய வநிந்தகனம் முட்டசெயா, வநாது காரிய மாமுட்டக ளசே அமைமனை யாவநிந, சநாதியாநி யமைகவேணு பமைபட்டுறும் மநாதியே ” எனனுடறுவு கண்டு கொள்க

இதஞூர் சொல்லியது, கனமமில்ல யென்றவனை நோக்கிக் கனமமு னலென்றும், இப்படியுள்ள கனமம் புதிதல்ல வநாதியென்றும், உணவமலததைச் சாராது நிற்ருமென்றும், மாயையிலுண்டாகிய தனுநாண புவனபோகவுசலையு மானமாகக் கோயுள் சம்பந்தரு செயவித்துக்கொண்டி நிறகுமென்றும், வெகுவிமொன யோணி பெதங்களுமா யருவமுமாய பரமேசுரனுடைய ஊக்கினையிலுலே நீன்று காரியபடபிடமென்னு முறையை யுடறிவித்துது

‘தனமமோ’ ‘இருவினை’ என்ற திருவிருத்த யிரண்டும் கனமமலத்தின் காரணம்.

உ—குத்திரம். அத்திதிலககனம். கூளக

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இருவின நுகாவாலிபராவல - அயவிருவினதான நா
சோதபசதி பண்ணடபடநிச சநதா.னமா ப்வருவான,—ஆதிய
கதமவரும - காரிய-பிரவருச மஃபா லப்டிநக முடைதநாயு
ம,—அநாநிமலருசாரநது மாயவுருவுக.வமருவி-பிரவாகநாதி
யாப ஏனையிருமலயகரின காரியாககீராசிகுடி,—உாத உதந
ருசெயன முறைமையாலே-உயிதாபபநதிதது தவதுகாரியவே
த பாடடிதகேறப,—பாபபபிபநபகாடி-அவயுவிடகருப
லவேறுகைபபட்ட டோவிசுததேதா நுவத்தது—அருவசா
ய்சினது - சூககுமருபமா பகிசுடி,—அ உறரு.எயி னமாநது
செல்லு-இறைவரு) னயி னடசகுடுபெயாம்

இயையிர னிசெய்யுராறு யிருவினயி சொருப யிதுவெ
பைது கூறபட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் டட்டாசாரிய னைசுமாருவென, கனமத்து

கீடாக வரகரூடுவென துனாக கங்கு

சங்கமந் நாவராக டத்தங்கன் மத்துகக்டா

வங்குந யோனிமாறு மச்சமா ருதிங்கெனயி

விங்குமா னுடரியறறாம புண்ணியக் திவப்பீட்ட

மங்குவாள்சுரர்காரயோநராகளாயருநதுவாரோ. (சுக)

(இ-ள) சங்கம நிப்பன நடப்பனவாதிசுளாயுள்ள வெண

க தாவரந் பத்தகானகு துராயிர யோனிபேதங்களை

க டத்தங் ல்லாமவ்விடத் தவ்விடத்தத் தோன்றின

கன்மததுக்கிடா சரீரங்க ளழியும், அழிந்தாலும் பின்பு தேர்
வங்குரு யோவி னறுமபொழுது மாடுமாடாமபடியே மனுட
மாறு மசசுமாறா ர மனுடராமபடியே முன்பு போலேதானே
சிங் கெனினி ன யோவி மாறாமற் பிறக்கும் தொழிந்த மா
றிடபிறவாடுகென்று நீ சொல்லில்?

இங்குமா னு யாதாமொருவ ரிவவிடந தாரச்சித்த க
டரிபற்றும் புன் னமபலத்தின் மிகுதியை உருச சொக்கத
ணியத தினபி னுத தேவாக்களாயப் புரிப்பார்களோ மனு
ட்ட மவகுவாண் டராயப் புசிப்பார்களோ சொல்லாய் எ-று.
சுராகளாபோ ந
ரர்களா யருந்து
வாரே.

ஒகாரம் வினா

இதற்குக் காரணமாகக் கொணவறிக

(சுக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தத்துவாதி கரமிருக பசுபட்சி ஸ்தாவராசிகள கர்
மத்துக்கிடாக அநகத யோவிகளிலே பிறப்பதன்றி, கராதிசு
திகள கைவல்ய பகமாகிப வைகுண்டத்திலும் மாறாதென்பதை
யேழுவிருத்தத்திலுலே நிராகரித்தல்.

சங்கமநதாபரங்க டததவ கன்மததுக்கிடா வங்குருவி
யோநிமாறு மசசுமாறா, சிங் கெனினில்-சஞ்சரிககப்பட்ட தேவ
கர பசு மிருக பட்சியாதிகளும், ஸ்தாவரமாகிப சிவவிருட்சகு
மலதாசிகளும், தாங்கள்தாங்கள் பண்ணின புண்ணியபாபங்க
ளுக்கு கிடாக அநகத்ததேகங்கள் மாறிப்பிறப்பதன்றி யிவ்விட
தது ஒருவர்க்கமானது ஒருவர்க்கத்தில் மாறிப பிறவாடுகெனினி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௯௭௩

ன்?—இவரு னானுடரியதும் புண்ணியத தின்பசீட்ட மங்கு
வான சுராகனாயோ நாராகனாயிருந துவாரே-இவவிடத்த ம
னுவையரபண்ணும்பண்ணியதொர தேடப்பட்ட இனபமானது,
அவவிடத்து ஸ்வாகசத்தி ளக ளனே தேவாகனாய்ப்புசிப்பாக
னோ மதுஷ்பராயிருந்தே புரப்பாக்கரோ?

ஞானப்பிரசாசருவை வருமாறு.

—o—

மேற சக்துவவாசி மத்திலே, ராயிருக பசு சுழி தாப
ராசிகள், கலமத்தக டீடாக வந்ததத போளி ளிலே மாறிப
புட்பதனது மனுவா மும் ளிய சாதிகள் மோசுந்த நானமாக்
ய வைகுண்டத்திலும் மாறானபகை யே மு திருவ்ருத்தத்தி
லுலே பிரசாரிகளினார்

பெளரானிகம வெளிப்பொரு ளாசலார் 'அகலிகை கல்ஷ
தானுள்' எனற திருவிருத்தமடடாயப பொரு ளுந் ததுணாக
தகொளக

சிவஞானயோகியருவை வருமாறு.

—o—

வினையீடாக அவவயி ரவயபோனியி-ள மாறிப்பிதத
தனனி, அசுமாரி ரதொரு போனியிற பிததகலிலையென
பாக்ககுக கன்மறுகாசசிபாமாறு யாகவனமென்பதாம்.

நிரம்பவழுகியருவை வருமாறு.

—o—

இப்படி க் கன்மத்துக டீடாக யோனிமாறது, தாபரங்கள்
தாபரமாயுஞ் சங்கமங்கள் சங்கமமாயும் சனிக்குமென்ற பட்
டாசாரியனை மறுத் தருளிச்செய்குார்.

சங்கமம் தாபரங்க டத்தங் கணமத்துக்கீடா யங்குரு யோனிமாறும் - சரிககப்பட்ட யோனிகள் முதலானவை, கன்மத்துக கீடாகச சரியாமல் நிற்கிற தாபரங்களாயும், அநத த தாபரந்தான சங்சமமாகிய மாறிப்பிறகரும் — அசசுமாற திகென்னில் - தெய்வசரீர மானுடசரீர பாகாது, மானுடச ரீர தெய்வசரீர மாகாது, எனது நீ சொல்லில்— இங்குமா னுடரியறறும் புண்ணிடத் தினபலீட்டம்-இந்நவலகததில் மா னுடராலே செய்யப்பட்ட புண்ணியத்தா லுண்டான சுகத்தி ன மிகுதியை,—அங்குவான சராகளாயோ நராகளா யருளு வாறோ - அபவீட்டத்த தெய்வலோகத்தி லுண்டாகிய போ கததைத் தேவாகளாயிருந்து புசிப்பிப்பார்களோ? என்னவே மானுட சரீரமாயிருந்து புசியாக்கள், தெய்வசரீரமாயிருந்து புசிப்பர்கள்.

இதனூ சொல்லியது, டட்டாசாரியன் தெய்வயோனி மா னுடயோனி யாகாதெனறும், மானுடியோனி தாபரங் களா காத்தெனறும், அநதநக டோனி அநதநக யோனிபாகவே சவிக் கும தொழிந்து அசசுமாறுத்தெனறுரு சொல்ல, அவனைமறுத்து அசசுமாறிப்பிறக்குமென்று முறைமையுமறிவித்தது.

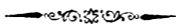
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தத்தங்கன்மத்துக்கீடா-தத்தமவினைக்கீடாக,—சங்கமம் தாபரங்கள் - சரரசரமாகிய அவவவவுயிர்கள்,—அங்குறுயோ ணிமாறும் - அவவவ்யோனியின மாறிப்பிறகதலன்றி,—அசசு மாறுதிகென்னில்-அசசுமாறி மரொருயோனியிற் பிறத்தவி ல்லையெனறியுன்—இங்குமானுடரியறறும் - இவவுலகத்த மற,

ஊடரிற்செய்யும்;—புண்ணியத் திண்பலீடடர்-புண்ணியத்திண
பயனாகிய வினபயிக்குதிபை;—அங்குவான சுராகளாயோ நர
ர்களாய நுதவாரோ - மேலுக்கத்திண வாழ்கின்றதேவர்களா
யனுபவிக்கலையன்றி நரர்களாயுறுபவித்தலில்லை.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இகவுரத

நரர்களாய்த் துயப்பொனனி னராபதி சுரநுலோ
கஞ், சுராகளாயத துயப்பொனனி ற சொன்னவச சரி
யுமாகுஞ், சுரர்களாயப பயனாகிய, துத தாயிக்குத்
தோன லும்பொது, நராகளாயப பிறப்பொலுத்த தமர
ராய நண்ணிடாரோ. (௪௨)

(இ - ள்.) சுராக தேவலோகம் திலுள்ள பிரயோசனங்களை
ளாய து மலிதாகையிந்த புத்தபாக்கொட னிலது
ய்ப்பொன புலோகமாகவேஷிய.

னி னராபதி சுர
நுலோகம்

சுராகளாய்த் மாண்டநுபத்தைவிடிக தேவர்களா யா
துப்பொனனி னநிரள போசனங்களைப் புத்தபொனனி? தீ
ற சொன்னவச சொல்லுந்ற வசகருகொல்லா யுத்திதபேர
சமியுமாகும கூகாண

சுரர்களாய்த் தேவர்களாயிருந்து பிரயோசனங்களைப்
பலங்கிய்த்தத் புத்தவாக னிவவிடத்திலே வந்து தோன
தாயிக்குத் தோ றும்பொழுது,
ன் றும்பொது

கள்ள

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நராகளாய்ப் பூமியின் கண் மாணுடராய்ப் பிறகும்
பிதபபா ஞாஸந் தொழிநது தேவாகளாய்ப்பிதபபார்களோ
தமமறாய் நான் பிரவாகள எ-று
ஊட்டாரே

இதழ்ப்பு காமணத தார பாராகது வெ னதிக. (சஉ)

சிவாக்யோகியருணா வருமாறு.

—0—

(நராகளாய் பூமியின் கண் மாணுடராய்) ஸவர்க்
கதளேயும் மாறுஷயாகளாயிருந்து புரிபார்களெனில்? தேவ
லோகமாய் பூமியின் கண்மாற தேவாகளாய் புரிபார்களெனில்?
நீயழியாக்கென்று சொன்ன அச்சநீயதாம ஆகையால் தேவ
லோகத்திலே தேவாகளாய்ப் புரிந்து பூமியின்கண்ணே பிறக
குமலொழுது மருஷயாராய்ப் பிறப்பாற்றி பூமியின்மேல் தே
வாகளாகப்பொருந்தாரகள் அதுகலா—வாரெவகனெனில்?

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

வெளிடை—

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

கணமறுகா சசிககண இமமைமறுமைகளது இடல்பரியவ
ல்லார்க்கு, அரசுமாறுதலுணமை இனிது விளக்குமென்பதாம்.
அந்தேல், நராவடிவுமுதலாயின சுரர்வடிவுமுதலிபனவா
ய் வேறுபடும்வழியும், அவ்வவாகாரம் மாறுதலில்லையெனக்

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூள

கொளவாசகு அதபநியீழைகெனனையென்பாரை நோக்கி,
வேறமெயித்தக காடடுததெழுந்தது வருகுசெய்யுள்ளபது.

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

—0—

பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்து பண்ணின புண்ணிய
ம் தெய்வலோகத்திலே தேவர்களாயிருந்து புண்கையால், அச
சுமாரூதெனறவனை நோக்கி, அசுமாறிப் பிறககுமென தருளி
செய்க்குரா

நாடகங்களில் துய்ப்பொண்ணில் நராபதி சுரருலோகம் -
தெய்வலோகத்தி ஓள போசகங்களை மானுடராயிருந்து புசி
ப்பாரெனது நீ சொல்லில் மானுடரிருக்கிற பூலோகமூற் தெ
ய்வலோகமாய்— சுரர்களாய்த் துய்ப்பொண்ணில் சொண்ண
வச சப்தியுமாகி-தெய்வலோகத்தில் மானுடசீரமாயிருந்து
அதுபவிப்பார்கள தெய்வசீரமாயிருந்து அதுபவிப்பார்களெ
னது நீ சொல்லில்? அசுமாரூதெனறதுபோல் ஓரசச ஓரசசா
க மாறிப்பிறகும இப்படி யிருக்கையாலே —சுரர்களாய்ப் ப
ண்கயித்ததுத நா பிவகுத் தோனறமபோது-தெய்வலோகத
திலே தேவர்களாயிருந்து அவருள்ள போசகங்களைப் புசித்து அ
வர்கள பூமியி ஷசனனை வந்து சனிக்குமபோது, — நரர்களா
ய்ப் பிறப்பா ஞாலத்தமரராய் கண்ணிடாரே - கண்டததுக கீ
டாக மானுடராய் வந்து சனிப்பார்கள, பூமியிலே தேவர்களா
ய்வந்து பிறவார்கள.

இதனாற் சொல்லியது, பூலோகத்திலே மானுடராயிருந்
து மிகுத்த புண்ணியங்களைச் செய்தவாக்க ளந்தச்சீர மொழி
ந்தால் தெய்வலோகத்திலே தெய்வசீரமாயிருந்து அக்குள்

கௌஅ

சிவஞானசிந்தியார் சுபகூடம்.

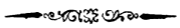
என போகங்களைப் புசித்து அதுதொலைகவாதே மீளவும் பூலோ
கத்திலே வந்து மாணுடசரீரத்தை பெடுகையினு லச்சுமாறு
தெனறவனை நோக்கி யச்சுமாறுமென்னு முறைமையு மறிவித்
தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

சுரநிலாககராகளாயத் துப்பபரெனனி ன - மேலுலகத்
து மாணுடவடிவாக யனுபவிப்பரெனனி ௧ - நராபதி - மண
னுலகேபாம - சுராகளாயத் துப்பபரெனனி ௨ - தேவர்களா
யனுபவிப்பரெனனி ௩ - சொன்னவசுபுதியுராசு ௪ - சொல்
லிய அச்சுமாறு லுண்டாம - சுராகளாய்ப் பலன்களதுய்த
து - தேவர்களாய்ப் பலனுக நது தொலைகவதி, - தாமிவகு
ததோனதுமட்பாது - தாமரை டுவயுகிலுசிகருமபோது, -
கரர்களாய்ப் திறப்பா - நராவடிவாய்ப் திறப்பதனி, - அரரா
ய்ஞாலாத - தேவராயிவயுலகத்தினகன, - ந ண்டாரே -
பொருக்திடார எனபது கனாதுகாசிக லரி மைமக
ளதியல்பு அறிபவல்லராக கச்சுமாறுதலு ண்டையினிது விளங்
குபெபபாம.

மறைஞானதேசிகா உரை.

அச்சுமாறியுடலெடுபதற்குக் காரணங்கனம
மென துணாததகிருா

வண்டிக ளாகிமாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர்சங்
துப், பண்டைய வருவந்தானே வேட்டுவ னுய்ப்பிறக்

கூஅ0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

யிற்குட்டிப்புழுவானது அககச்சரீரம்மாறி வணிகளாம்.மந்து
ம பசுசைப்புழுவானது முனனிநுத்தவுருவகானே ஞானவியா
ம இதை பரதநியகூடாகப பாரதநுகுகொள்.—யோனியெல்
லாம் கனமதநால் மாறுமென்றே கொடைசமயமெல்லாமி
சசொல்லீகொண்டதெங்கே-கருமந், நால் யோனிகள மாறிப்பிற
கருமென்று எல்லாச்சமயத்தகாருநு சொல்ல மாறிப்பிறவாதெ
ஓ மிகதச்சொல்லீ ஈடாரமையிலே கருமுகொண்டாய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வெளிப்படட.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இமமையிலும் வண்டுமுதலியன அச்சுராறுதல் கண்கூடா
யறிபகசிடதநலானும், இஃலகல்லாச சமய நூல்கட்கு மொப்ப
முடிந்ததாகலானும், அககா-சிபளவையோடும உரையளவை
யோடும முரணிககூறுவார கூறறுபு போலியென்பதாம்.

அந்ருயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின அவவச்சே பிறி
தொன்றாய்ப பரிணமிப்பதென்றி, அஃதழிந்தது வேறு தோன்றவ
தன்றாகலாக, அவதநறையீனடெடுத்தக காடநிதல் அமையா
தென்பாரை நேரககி பெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

முனசொன்ன வுயர்திணையி லுள்ள மானுடயோனி தெய்
வயோனியாயும், தெய்வயோனி மானுடயோனியாயும், கன்மந்

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூடிக்

தக் கீடாக விப்படி அச்சமாறிப் பிறக்கிறதான்றி, அஃறிணைவி
லள்ள புழுக்கள வண்டிகராயும வேட்டுவாளியாயும அச்சமா
றுமென்று மேலு மருளிச்செய்கிரா.

வண்டிக் காசிராறு மயிரக குட்டி - மயிரககுட்டி புழுவி
ன பழையவடிவுதானே மாறி வண்டிகளாய்ப் போகாநிறகு
ம்—மற்றோசகத பண்டைய வுருவகதானே வேட்டுவ னு
ய்ப்பிறக்கும்-வேடுபொரு புழுவின் பழையவடிவுதானே வே
ட்டுவாளியாகப் பிறவாநிறகும— கண்டிகொர யோனியெய்
லாவ கண்டிததால் மாறும் - கண்டிபாளுக கீடாக என்பத
தநானகு தாலிரம் போவிசுரும ஒரு யோனியாக அச்சமா
றிப் பிறக்கின்றது யறிவாயாக -- எனதே கொட்டன் சுமய
மெல்லாம் - இப்படி யச்சமாறிப் பிறக்கும் எனதே எலாச்ச
மயவகளும பொருநூவிற பொருநாயிருக்க, — இச்சொனி
கொட்டெனவே - அச்சாருவென்று நீ கொண்டிருக்கிற வி
கத வததம் எதிலே கண்டி கொல்லுகூறு.

இதனற் சொல்லியது, கண்டிததக் கீடாக மயிர்க்குட்டி
ப் புழு அச்சமாறி வண்டிகளாய்வு, பசுடைய புழு வச்சமா
றி வேட்டுவாளிகையாலும், அச்சமாறிப் பிறக்கிறென்றும், அச்
சுமாருகென்ற பட்டாசாரிடனை நோக்கி மருளிச்செய்தாரொன
னு முறைமை யறிவித்தது

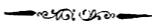
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மயிர்க்குட்டி வண்டிகளாகிமாறும்- இம்மையினு மயிர்க்கு
ட்டி வண்டிகளாகிமாறும், — மற்றோற்சகதபண்டைய வுருவக்
தானே வேட்டுவனாய்ப்பிறக்கும்-புழுக்களபழையவடிவமே வேட்டு

வேனுகவு மச்சுமாறுகல்,—கண்டுநிகாள்-கண்கூடா யறிபக்கிட
 ததலானும்,—கணமத்தானபோவிடெல் வா மாறுமெனறே - க
 ணமத்திறுகேற்ப யோனி மாறுகலுமு னெனவே,—சமயமெல்
 லாவகொண்டன - எல் வாசமப நூலகட்டு மொப்பமுடிந்த
 தாகலானும்,—இசொசானீ யெங்கேசொண்டது-நீயககாட்சியள
 ளையோடு முரைபளவையோடு முரணிககூறு வகூறறுப போவி
 யென்பதாம

மறைஞானநேசிகா உரை.

இத்யமுத

அகலியை கல்லகாஞ ளரிபல பிறையினான், பக
 லவன் குலத்திறறோனயிப் பாரொலா முழுதுமாண்டு,
 நிகரிலா வரசனாகுஞ சிலம்பிநீ யிலகம்போறறக்ச, சகம
 தி லெலிதானனறே மாவலி யாயத்துத்தானே (சுச)

(இ - ள்) அகலி கௌதமா பாரி யகலியாதேவிபைத கே
 யை கல்ல வேங்கிரன காழும் றத தீன—வறுகண்ட
 தானுள் வா சாபதகா லவா கல்லானுள்

அரிபல பிறவி மாயனுமசெய்வ் கூாமம் வராக காரசிங்
 யானுண் கம் வாமணன இராமண பரசராமண பலப
 பத்திரராமண கருட்டினன எனப் பிருசுசா,
 பத்தாற றசாவதாரத்தை யெடுக்கப்பட்
 டான.

பகலவன் குல சிலந்திப்பூச்சி சூரிய வமிசத்திற் செங்க
 த்திறறோனயிப் ட்சோழநாயனாராய்ப் பூயிமுழுது மாண்
 பாரொலா முழு டொப்பில்லாத ராசாவானது.
 துமாண்டு நிகரி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௮௩

லா வரசனாகு

சிலமடீ

நீ இலகமபொ பெரி வுலகமாதிய திருமறைகாடடிற்
 த்நச சகமதி லெ நீருவி ாசுத து னடின பு னனியபலதநா
 லி சா னனறே லனசீரு எலி மாவலிபா யெல்லாருக தோத்
 மாவலி யாயத திரகுசெயப்ப பிறநதது ஏ - று

தததானே

மாவலியாயினுனை பென தஃநீனை யுயாதினை வாயபா
 டாகக கூறுவா

“உகபட் னுவாப்பி னொதினை மறறெனரு - மயக்கமல
 வென்றே மதி” எனபதரு லகனை யதிக

ஓகார மீறததை.

தானதை

ஓகாரந சேதநம்

இதற்கு காமிகாகமம், காந்தபுராண றெனவதிக.

“நிறைநறைக் காமிகனனி வீ அடெரி திபநகனனைக, க
 றைநிறத தெலிகனமுககாற் சுடடிடக் கனனறுதுண்ட, தி
 றைகடன் மனனுமவி னனு நீண்டவா னுலகமெல்லாங், குறை
 வறக கொடுபாபோலுவு கொறுகைநி ரட்டனாரே” (சச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதற்குகாரணம்

(அகலிகைகல்லதானான ியினுனை) அகலிகைகல்லாயிரு
 ந்தாள். மகாவிஷ்ணு மீன ஆமை கேழல் நாரசிம்மம் வாமநர் மு
 தலாகிய பலதேகங்களுடெடுத்தார். பூர்வத்திலே சிலந்தியூயி.

கூ அசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ருகவரர் சூரிபவம்சச்சிலே சோழராஜாவாகஜந்த பூயியெ
லலாமாண்டரா இகவநியும், பூாவம எலியாயிருகதவன ஒரு
புண்ணிடவிசேஷக திருவே மகாபலியனனும் நாமதகைய
டைய வசுரனாகி மூன்றுலோகதகைய மாண்டான

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

வெளிப்படடை

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முகலியோராமாட்
கிக் கேடகப்படுதலான, யாண்டிமவவரதே தெளிப்படுமென
பதாம

அகலியை முகலியோராககு அங்ஙன வாழிபதகு சாபவரு
ளகளானாயதனநிக கனம மாதநிரைபாண்டி யருகலான, அ
ணவேபழி யாண்டிமவவாறு கோடல் பபாருககாதென்பா
ரை கோகதி பெழுந்தது வருகு செய்யுளென்பது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

முனசொன்ன சேதனங்கா அசேதனங்களாக மாறிப்பி
தக்கும் தனநிய மசேதனங்களு யாழிபயிதகருமென தருளிச்
செய்கிறா.

அகலியை கல்லகாளுள்-சேதனவாக்கதகி லுண்டாகியவ
கலிகையென்பா ளொருத்தி யசேதனவாக்கதகி லுண்டாகிய

உ—சூத்கிரம். அத்விதஇலககணம். கூயிரு.

கல்லாய்ச்சனிதாள்.—அரிபல பிறவிபாணை-புருஷோத்தம
மன பிருகுவென்பா னொருருவம் சாப னுவே மச்சமுத
லானபத்துச சகநகரீயு பெரிசுதான —பகவய-சூதவி
த்தே.சநிபபரொலா முமுதமாண்டி கிரிஸவரக - சி
லமி - ஒருசிலமபிபாண்டி துதி பெட்டாசுதான - சா
முதவகஷத்திலே புகது, பூவேக மிராசெயு எனா ப
ராசசியமப னணி, ஒப்பிலாத கிராசுவாயிருதான - துதய
நிபுர.—கீ மிய மபேரதத = சமதி வெலிநாணனவே தாவல
யாயினுனே-பெரிப பூமவினு எனவாக னொலாத தான ச
விக்க, இத்தபஞ்சியி வாகனே பெரோலியலலேத ச தக
படாக மாவெலிமாசபடதா ன

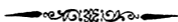
இரண்டு சொல்லிபறு, அசுவிருக கலாபபடிகைகி
லும், புருஷோத்தம தால கராதசொல்லி பாசு, சி
பியிராசாவாகப பிற கைபாலு, என் மாவெலியா
எயரலு, சண்டகதுக பிடாக யசுமாநிப புககு மாயமு
றைமையநிபி ன

சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாயு.

உசலிடை - அகவிதயபாணவர, —கலாப - சொச
மமுனிவன்—சாபவசுதாத கல்லாக யசுமுதகீத மாதுசல
ம,—அரி-மாயோருவவன, —பயசிகிரியாசு, —பிருசமுனி
வன்—சாபவசுதான மச்சமுருவிட சுவாகதாரவசு, லு
ச்சமுதகீத மாதுதலும், —சிலகதி-சீமட்பபூசுமாத, —பக
லவன குலசிற்தேனநி-சூரியவமி-திலுசுததும், —பாரொலா
முமுதமாண்டு-பூமிமுமுதம ஆண்டி,—கிரிஸாவரசனாகும-மு
தல்வனருளா னொப்பிலாத வரசனாக வச்சமுதகீதமாதுதலும்;
கூடு

ம்.—எலிதான்—எலிபானது,— சகமதில் இவ்வுலகத்தில்—நீடு
 லகமபோற்ற - இவ்வுலகத்தாரா போற்ற,—மாவெலியாயதண
 றே - முதல்வனருளான மா வெலிச்சகரவாத்தியாய் அசசழி
 நதே மாறுசலும கேடகப்படுதலான யாணடுமவ்வாதே தெளி
 யப்படுமென்பதாய்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மே லவணநோக்கி முடிந்தது முடிந்தலென
 னை கந்திரவுத்திபா லுணாத் தகிரூர்.

செய்யலைய மாறவேறு சிலர்விதி யாலேகன்மா
 ல், வைப்பறும் யோனியெல்லா மாறிவந திடாவிவ
 தெனனி, நெப்படி யாறுருசெய்திக டிதைகரி யாவ
 னெனாதே, முறப்பட மொழிந்தேனெல்லா முத்வ்வன்ற
 ன் விதியேயாகும். (சுரு)

(இ-ள்) செய்ப சிலவாணமாககள் கனமவசத்தாரே நர
 னாய் மாற ரானவாக ளிச்சனனத்த மந்தநரராயே பி
 வேறு சில தக்குறாறுபோல், சிலவாணமாககன் மா
 ர்விதி யாலே றுமற் சில சனனவசஞ்சுத் தோனறுவது
 கொண்டே பெல்லா யோனிகளுந்தான மா
 றுதெனறு நீசவரு வுரைத்தனை காணென்று
 நீர் சொல்லுநீராகில்?

கன்மால் வை கனமததுக டிடாக வுண்டாகப்பட்ட
 ப்புறும் யோனி வெல்லாயோனியு மாறிப்பிறககுமோ. மாறி
 யெல்லா மாறிய ப்பிறவாதுகாணு மெனவில்?
 நதி — விவகெ
 ன்னினை

எப்படி யானு அப்படி நீ சில மாறாமலும் வருமென்றது
ம நமக்குச சிறிதொப்புக்காண

நீ சேர மாறா தென்றாற்போல நானு சேர மாறுமென்று
சொல்லவில்லை

செய்திருக்கிற கனமலங்களுக்குப் பரமேசுவரா சாட்சி
கரியாவென்ன பூதரூபமென்று முன்னே சொன்னேன
மே முற்படமொ
ழிகதேன

எல்லா முடல் லுகையாலே காத்தாவிருடைய நிபமகதி
வனநன் விதியே லுலே யிர்தச சகதசெல்லா மாகாநிறகும
யாகும எ-ழ.

இதற்குக் காரணமதது மதங்கததரு சிவதருமோதகர
த்து மெனவறிக. (சுரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

செப்தினும்மாறவேறு சிலாவிதியாலே - அச்சுமாறம்
படி சிலர்சாபததினாலும் வரத்தினாலும் வரத்தரைச் சொன்ன
ரல்லது— கனமாலவைப்புறு மியோநிக்மல்லா மாறிவந்தி
டாவிவகெனவில் - கருமத்தினாலே அச்சுகள போநிமாறி
யிவ்விடதது வகதிடாவெனவில்,—எப்படியானு செய்துகி
றை கரியாவென்றே முற்படமொழிகதேனெல்லாமுதல்வ
ன்றன் விதியேயாகும் - எல்லாவகையினாலும் ஆனமாக்கள செ
ய்யும் கருமங்களுக்குக் காத்தாவானவன் சாட்சியென்று முத
லேதெனியச்சோனினும். சீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தி
னு லுருமாறிவத்தது அகதகர்தாவாலாகையால் எல்லாவருநீ

களும் கருமத் தக்கீடாக முதல்வனுடையவிதியினாலே மாறிப்
பிறக்குமென நறிவாயாக.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அகலிகைமுதலோரா சாபத்தாலுருமாறினது, சுபாவத்தி
னாலு அல்லவென வுதர முறைக்கென்றும்.

சிலர் விதியாலேமாற - சாபானுக்கிரகம்வல்ல சில பெயர்
சாபத்தினாலும் வரத்தினாலு மாறி யோனிகள் பேசிக்கே,—வே
றுசெப்பினால்-கனமத்தினுன மாறுமென்று சொன்னீர்,—கன
மால் வைப்புறு மியோனியெல் வாம மாறிவகதி—ா விவகென
வில் - கனம நிமித்தமா யுண்டாகுஞ் சீராககளைத்தம பே
சித்து வாராவென்று நீ சொல்லில்,—எப்படியானுஞ் செப்தி
க்கு - சாபத்தினாலே மாறுதலாகுங் கனமத்தினாலே மாறுத
லாகும்,—இறைகரியாவெனநே முற்பட மொழிந்தேன - ஈ
சுவரண சாட்சியென்று முன்னமேசொன்னோம். ஈசுவரானு
னையினும் கனம வேதவாகச் சூகரும் பேர் சபிததலால் வ
ரங்கொடுக்கும் பெயர் வரங்கொடுதலால்,—எல்லாம் - யோ
னிமாறுதல் முதலே—த்தம்,— முதல்வனான விதியேயாகும்—
கனமானு சார லீசுர சங்கற்ப காரியமாடே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மறைகளீசன் சொல் எனபது முதலாக மேற்கூறிப்போ
ந்தமையின், வினைப்பயனைப் பட்டனவெல்லாம் முதல்வனு
டைய சாபவருள்களே யாகலின், விசேடமினமைபான், ஓரிட
தகிற் கண்டது யாண்டு மொக்குமென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்திவிதஇலக்கணம். கூடிசு

விதியெனறது ஈண்டுச் சாபவருள்கண் மேற்று.

இவை யைநதசெய்யுளானும் மீமாஞ்சுகரி லொருசாரார் மதம்பற்றி ஓசங்கித்துப் பரிகரித்து, 'தானபல பேதங்காட்டி' என மேற்கூறியது சாங்கிககப்பட்டது.

அற்றெல், நோக்கற்றை நோக்கி நிற்குமுயிரா, மற்றேரச் சினைப் பற்றுதல் யாவ்வனரு செல்லுமென்பாரா நோக்கி யெ முந்தி வருஞ்செய்யுளைபது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மீளவும் பட்டாசாரிபன ஒருயோனி மற்றொரு யோ ணிபாக மாறிப் பிறவாதென்று சொல்ல, அவனை நோக்கிப் பர மேசுரனுலே யோனிகளெல்லா மாறிப் பிறக்குமென்று மேலும் ருளிச்செய்குரா

செப்பினுப் மாறவேறு சிலர்விதி யானே - வேதாகமங்க ள் சொன்ன முறைமையனறியே வேறே சிலர் நியமிக்கப்பட ட நியமங்களாலே யோனி மாறாதென்று முன்னேசொன்னும். அதுவனறியும், - கனமால் வைப்புறு மியோனிமெல்லா மாறி வக திடாவின்கெனவில் - கனமங்களுக்கீடாகக் கற்பிக்கத்த தக்க யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதென்று நீசொல் வில், - எப்படி யானுஞ்செய்திக் கிறைகரி யாவனென்றே முற் பட மொழிந்தேன - எல்லாப் பிரகாரங்களாலும் கனமங்க ளுக்குப் பரமேசுரன் சாட்சியூத வானென்று முன்னேசொன னென், - எல்லா முதல்வனறன் விதியேயாகும் - ஆணையால் சர்வமும் பரமேசுரனுடைய நியமத்திலே ஆகாநிற்கும்.

இக்கூற்ற சொல்லியது, யோனிகளெல்லா மாறிப்பிறந்து வாராதென்று சொன்ன பட்டாசாரியனை நோக்கி; பரமேசு

கூகூ 0 - சிவஞானசித்திவார் சுபகீர்த்தம்.

ரஜஸ்தைய வாக்கினையாலே கன்மத்துக் கீடாக மாறிப்பிறந்து வருமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

வேறுமாற - மறைகளீசனசொ லென்பது முதலாக மேற் கூறிப்போகலமையி னச்சுழிகதே மாறுதல்,—சிலர் விதியா லேசெய்யினாய - சிலர் சாபவருளாகளா லுபபதனறி,—கனமா ல்வைப்புறும் யோனியெல்லா மாறிவந் திடாவி வகெனின - கனமமாபுகிணைக் கேதவா யோனிகளி லுயிராககழித்த மாறுத லினறென நீசொல்லில்?—எப்படி யானும்—எவ்வகையானும்,— செடதிக கிறைகரி யாவனெனறே - உயிரகளசெய்யுங் கன்மங் கக்கு முதல்வன சானறென்பது,— முற்பட மொழிகதேன - முன்பே யறியககூறினமையின,— எல்லா முதல்வனறன விதி யே யாகும்—வினைப்பய னெனப்பட்டனவெல்லா முதல்வனுடை ய சாப அருளகளேயாகலின, விசேடமீனமையா லூரிடத்தி ற கண்டது யான்கிமொககும்.

இவை - (5) - செய்யுளானு மீமாருசுகரில் ஒருசாரார் மகம் பற்றி யாசங்கிததுப் பரிசீரிதது, 'தானபல பேதநகாட்டி' என மேறகூறியது சாதிக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இங்ஙன மெய்தியது விலக்கப் பிறி தவிதிகூறி, மேற் கனமு மாணமாவுந தம்மிற் பொருந்திக கா-
ரியப்படாது, ஒரு கருத்தா காரியப்படுத
துவனென அணர்த்துகிறார்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௬௬௬

அவ்வவ யோனிதோறு மவ்வவ வுலகந்தோறு
 ன், செவ்விதி னநிந்துகன்மஞ சேர்ந்திடா சீவனசே
 ரா, விவ்வகை தம்மீறசேர்வு மீறையெய லாறையெ
 ய்த, வெவ்வுரு வுநதனகனமான் மாறறுவ னீறையெ
 றுனே. (௬௬)

(இ-ள) அவ்வவ நரா மிருக பசுபடமுதவிய யோனிக
 யோனிதோ டோறு ம
 றும

அவ்வவ வுலக பூலோகமுதவிய வுலகங்கடோறும
 க்டோறும

செவ்விதி ன கனமஞசுடமாதலா லநதநா போனிக
 நிக துக னமஞ டோறு மநதநதப புவனங்கடோறும கா
 சோந்திடா சீவ றுக்கசெல்லமடடாது ஆனமாயு மஞரு
 னசேரா னமாதலா லததநேறந வடிவையெயிடுக தா
 னடுள்ள போகங்கடோறு புடகமடடாது.

இவ்வகை தம இநதக சனமததையு மாணமாளயயக கூ
 மிறசோவு மீறையெ டடிக காரியப்படு றுயதுவ காசநாவனது
 செயல் செயல்

ஆறாற் செப்த காசநாத காறாகவே யந்நது செயமதக
 வெவ்வுருவுந த கக சாராததியமுடைய றுணையா லெல்லா
 ன்கனமாண மா றுபங்கன்று மாணமாககூ செய்த கனமங்க
 றறுவ னீறையெ றுக்கடோக மாறிப்பிறப்பிபண. ௭-று.
 னுறனே.

ஏகாரக தேற்றம்.

இநதற்குப் பார்க்கியெயினு மகங்கத்தினு மறிக. (௬௬)

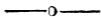
சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

அவ்வவ யோனிகோறு மவ்வவ வுலகநோறுஞ் செவ்வி
 தி னநிதகனமஞ் சேரத்திடா சீவனசேரா - காம்பலம புசி
 பபதான தேகங்கனையும் போகங்கனையும் கனரூபறிதறு காமமா
 னது ச-மாக்கடால் ஆனமாவுசுருப பொருந்தவறிபாறு. ஆன
 மாவுவ கிருசிகுருகுறையைல் தானாகப் பொருந்தவறிபாண,—
 இயவகை தமமிற்சோவு மினைசெய லானுற்செய்த வெவவரு
 வுநகனகனமால் மாறறுவ விறைவனரூனே-கனம்பலத்துக் கீ
 டான தேகங்கனையும் லோகங்கனையு மெல்லாதகையுங் கூட்டுகி
 றது காத்தாவிறுடைய கிரிபாசத்தியாகையா லவ்வவா செய்க
 கனமத்ததுக் கீடா பெல்லா வருக்கனையு மாறிப்பிறகுமாறு க
 ராததாவே செய்வன

குரானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன செயலாற் சிவன கனமமிணநி ம பொருந்தி யுறு
 மாறுகல முதல பலத்துக் குபரியாகங்கனாமென றுரைக்கின்
 றா

அவ்வவ வுலகநோறும்-பூலோகமுதலிய புவனங்கடோ
 றும்,—அவ்வவ யோனிகோறும் - அந்தந்தப் புவனத் துதிக்கு
 ந தேகங்கடோறும்,— செவ்விதி னநிதறு-மாறுபாடினறிப் பு
 ததிபண்ணி,—கனமம், அறிவினமையால்,—சீவனைச் சேர்த்தி
 டா-சீவனைப்பொருந்தா,—(சேர்த்திடா வென்று பாடமோதிற்
 கனமந தானே போகம் புசிப்பவனாகும், சீவனைப் பொருந்தா
 து, சீவன சிந்தறிவாகையா லவைகளை உறித்தது),—சேர்த்திடா

உ—சூத்திரம்: அந்விநிலக்கணம். கவகக

ருந்தா—இவ்வகை தமயிற் சேர்வும்—(சேர்ந்தடா வெனற பா
டதகால்) இந்தமுறைமை பொன்றுக்கொன்று சேர்ந்தவர்கள்
பொருத்ததலுஞ் சேக்கனமங்கள் பொருத்ததலும் சரிசனமங்
கள் காரியகாரணமாய்ப் பொருத்ததலும்,— இறைசெய லானு
ல் - சிவன செலுத்த வுடாமானால்,— செய்த வெவவுருவும-
பண்ணப்பட்ட வடிவங்களெல்லாம்,— தன்கனமால் - ஆவரவா
பண்ணின கனமத்தகட்டாக—இயற்று வ னிறைவன ருனே-சி
வன ருனே பண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மாயை வினைகளைக் காரிப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்து
வரல் இறைவனென்பது மேற் பாரிசேடவளவையாற் பெ
றப்பட்டவையின, ஆஃத உயி முதலியவற்றின செலவனமை
யான, இறைவன செய்தவகளை இறைவன மாற்றுத்தகளை ஆ
சுவனை பென்னென்பதாம்.

இவ்வென்பது வகரலீற்றுப் பல்வறிசொல்

இவ்வென மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல் இவ்வாறு அச்சமாறித தோன்றுமாயிற் சற்கா
ரிய வாதத்திற்கு இழுககாம் போலுமென்பாரை நோக்கி யெ
ழுத்தி வருஞ்செய்யு னென்பது

நிரம்பவழகியருரை வாருமாறு.

—0—

மீளவும் முன்சொன்ன பட்டாசாரியன் யோனிகளெல்லா
கக்கமத்துக் கீடாக மாறிப்பிறக்கு மொழிந்து வெருகத்தி

வேண்வேதில்லையென்ன; அவனை கோக்கி கர்த்தாவேணுமென்றருளிச்செய்குறார்.

அவ்வவ போனினோறு மவ்வவ வுலகத்தோறுஞ் செவ்வி சினறிந்துகனமரு சேர்ந்திடா - எண்ணிற திருக்கிற அகநகத் த போனிகள்தோறும் அதற் கநற்கு, தகை வுலகங்களதோறும் கனமரு சடமாகையாலே, இன்னு னினன்கனமரு செய் தானென்றும், இவனுசகு இன்ன யோனியென்றும், இன்னவுலகத்திலே யிருப்பனென்றும், இன்னகாலங் கூடவேணுமென்று ம, முறைபிறழாமற் குணே பறிந்த கூடமாட்டாது - சிவன சேரா - ஆன்மாவுங் கூட்டக கூடும்தொழிந்த காணிக் இவை பிறதை யறிந்த கூடமாட்டாது. - இவ்வகை தமயிறகோவு மிதைசெய லாளுல-இதக கனமவளரூம ஆன்மக்களுந் தன்னிற் பொருந்திக் காசிப்ப்படுகிற முறைமையும் பரமேசுரனுடைய செயலான படியாலே, - செய்த வெவவுருவுந் தன்கனமான மாறறுவ விதைவனகுணே - ஆகையாலே எல்லா ரூபங்களிலும் ஆன்மக்கள் செய்த கனமத்துக சீடாக மாறிப் பிறப்பிப்பண பரமேசுரனதானே

செய்த வெவவுருவுந் தன்கனமான மாறறுவ விதைவன குணே என்தகற்குப் பிரமானம சிவஞானபோகம் உ - சூ, கூ-வெ. “அவவினைபைச செயவதனி லவவினைஞா தானுலகநற ன, கவவினைபிற் காநக பசாசமபோ - லவவினைபைப், பேராம லுட்டிம பிரானி னுகராரோ, லாதா மறிந்தனைப்பா ராய்கு” எனறும், இருபாவிருபஃத. ககூ-செ “வாககு மனமும் போககுளத தனுவுஞ்-சொல்லும நினைவுகு செய்யுளு செயலு-ந ல்லவுக தீயவு மெல்லா மறிந்த-முறைபிறழாமற் குறைவுநிறை வொணறாய்க் - காலமுந் தேசமு மாஸற வகுத்த - நவியுந் நற ருத்தவி னமி வகாருதியே.” எனறும் தறு கண்டிக்கொள்ச.

உ—சூத்திரம்: அத்விதஇலக்கணம். ௧௧௩

இதனாற் சொல்லியது, கணமஞ் சடமானபடியாலும் சூன்மாத தனக்கெனை வோரறிவில்லாக படியாலும்; இவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்திக்றது பரமேசுரனெனனுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

கணம மவவவ யோனிதோறு மவவவ வுலககோறுஞ் செயவிதி னநிகது சோநதிடா - வினை சடமாகலின் அவவ வினைக கிடான தனுக்கீயும் புவனங்ககீயும் நேராக வறிகது செனறடையமாட்டா — னீவனசேரா - உயிரகள சேசனமாயி னாக தமக்கென வறிவினமையா னவையே யவறறது பயனை யறிக தெடுததுக்கொண்டு துகரமாட்டா.— இவவகை கமயிற் சோவும் - ஆதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிரக குச சேர்த்தவான,— இறைசெய லானால்-இறைவனே யென்பது மேற்பாரிசேட வரவையாற் பெறப்பட்டவையின், ஆஃ தயிர முஃவியவற்றின் செயலன்மையால்,— இறைவனருனே செய்த வெவவுருவும் - இறைவன் செய்த வசசை,—கன கன்மான் மாறறுவன் - வினைககேற்ப வினைவன் மாறறுதறக லுசவகை பெனனையென்பதாம்.

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமதகர்த்ததாத் துலவுருவை யுண்டாகருமிடத தெ
ந்த வுபாதானத்தி வினறு முண்டாக்ருவனெ

எறு வினவ; அதற்குச் சூக்குமவுடலெ
எறுணாததூரர்.

மாறியிவ் வருவமெல்லாம் வருவதெங் கேளின்
மெனனிற், கூறிய சூக்குமத்தா முருவெனிற் குறி
யொன்றென்னில், வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங்
கிழியுமாகுந், தேறுந் யொருவனாசிச் செயலெலாரு
சிவனாலாகும். (சஎ)

(இ-ள.) மாறிய அந்தகத யோனிசுளினு முலகம்சுளினு ம
வ் வருவமெ சசுமயோனியு மாறிப்பட்டநறு வருவதற்குக்
ல்லாம் வரு காரண மிபாதென்று கேட்குறயாகில,
வதெங்கே நின்
மெனனிற்

கூறிய சூக்கு அந்தத் தூலவுடல்களெல்லாங் கலைமுத
மத்தா முருவெ விய முப்பத்தொரு தத்துவத்தா லுண்டா
னில் காசினற் சூக்குமதேகத்தி வின்று முதிசுரு
மென்று நீ சொல்லில்?

குறி யொன அந்த மாயாகாரியத்தி வின்று முண்டா
மெனவில் கிய யோனிபேதங்களெல்லா மொன்றல்ல
வேர வென்று நீ சொல்லில்? அஃதென்று.

வேறொரு குறி பொன்னான தொன்ற யிருக்கவு மதிற்
யாமாரம் வீரச றேற்றிய வீரசங்கலிமுதலிய வாபரணத்தி
ங்கிலியுமாகும் ன பெயரையு மடையாளங்களை யுந் தனித்த
னி பெற்றாற்போல; வித்தச் சூக்குமதேகமு
ந் தானொன்றையே நின்று நரர் மிருகமுதலி
ய பெயரையுந் தனித்தனி யடையாளங்களை
யும் பெற்றுநிற்கும். அது தானாகத் தோன
றவற்றோவெனில்?

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலகக்ணம். கூகூள

தேஹீ யொ ஒரு கம்மியஞ லுண்டானதென்று விசா
 ருவனல் ரித் தறிவாயாக அதுபோல
 இச செயலெ இததப் பிரபஞ்ச காரியங்களெல்லா மொ
 லாஞ் சிவனாலா ரு கர்த்தாவானவ னுபாதானத்தி வினறு
 கும. முண்டாககாநிப்பன. ஏ-று.

இதற்கு நிசுவாச மெனவறிக. (சுஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மாறியிவ வுருவமெல்லாம வருவதெவகே நினறெனனிஸ்-
 இஃத ஸ்தானஸேகமானது கருமத்தக கீடாக அநேகவி சமாய்
 மாறிவருகிறது எதிலே யுண்டாமெனனிஸ்?—சூறிய சூககுமத
 தா முருவெனில-ஸ்தூலஸேகம் விடமி சூககுமதேகத்தோடே
 ஆனமா போககுவரவு செய்யுமென்று முனசொன்ன சூசுகும
 தேகத்திலே யுண்டாம்,— சூறி பொனறெனனிஸ் - காரணமொ
 னருகையால் ி காரணகுணதி காரியகுண காத்பந்தே பெனனு
 ம்நியாயத்தினாலே அதி லு ன்டாகப்பபட காரியங்களெல்லாம்
 ஒருபடித்தாயிருப்பதனறி வெவவே றடையாளங்க ளாகாதெ
 னனில?—வேறொரு சூறியாமாரம வீரசங் கிலியும் ஒருவனாலா
 கும - பொன்னொனரூயிருக்கச செய்வா னொருவனால வை
 ரமணி சங்கிலி கடகம் குடாதிமென்று வெவவே றடையாள
 மும் பேருமுடையதாம். அதுபோல,—தேஹீ யிசசெயலெலா
 ஞ் சிவனாலாகும்—சூககுமதேகத்திலே நினறும வேறுவேறு அ
 டையாளங்க ளாகிய ஸ்தூலதேக முண்டாகிதது சிவனாலே
 பென்று நீகெளி.

ி காரணகுணதி காரியகுண காத்பந்தே - காரணத்தின்
 குணங்கள் காரியத்தின் குணங்களை யுண்டாகும்.

காரணகுணம் காரியத்திலே யுண்டாமென்பது காரண மாகிய மாயாவிக்காராதிகள் காரியமாகிய சர்வதேகங்களிலு முண்டென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

உருமாறுத லொத்துக்கொண்டு மாறி வருவதற்கு முதற் காரண மேடுதென, சைவ பவுராணிக மதானுசாரியாக்களா யிருக்கின்ற வாசாரியாகள மதத்தினு லுத்தர முறைக்கெனறா.

மாறியிய வருவெல்லாம வருவதென்கேநின்றெனனில்-இ ந்தச் சரா நரா பசு மிருக டக்ஷி ரூபமாபிருகஞ்ச தூலதேகங்க ள மாறிமாறி வருவதற்கு முதற்காரண மேடுதென ந்தேடுகென றாயானால்,—கூறிய சூககுமத்தா முருவெனில்?—சொல்லிய சூககுமகேத்திலே நின்றும் தூலதேக முண்டாமென்று நீர் சொல்லில்,—குறியொன்றெனனில் - சூககுமதேகத்தில் வை சித்திரிய மில்லாமையாற் தூலதேகங்களிலும் வைசித்திரிய மி ல்லாதே போமென்று நீர் சொல்லில்? பொறுப்பொருளாகிய வெரு முதற்காரணத்தி னினது.—வேறொரு குறியாமாரமளி ரசன கிலியும ஒருவனு லாகும்—வேறொரு குறிபாம் பகக்கமும் லீரசங்கிலியுஞ் சரப்பளியு மொருவனு லுண்டாகும்,—தேறுநீ- தெனிகதறி,—இச்செடலெலாம் - இத்தக்காரியவைசித்திரியமும் ஒருவனுலாகும். எவனால்? —சிவனால்,—ஆகும்—உண்டாகும். ஒப்பற்ற பரமேசுரனால்,—ஆகும்—உண்டாம், என்றுமாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

செய்வான தாற்றலான ஒருபொன் வெவ்வே தணிகலங்க ளாய்ப் பரிணயிக்கு மாறுபோல, இறைவன்தாற்றலான் ஒரு

ஆககுமவுடமபு வெவவே றச்சககளாய்ப் டரிணயித்தத் தோ
 னறுத்துணமையான, ஆண்டுச சறகாரிய யாதத்திற கீழுக்கல்
 லை யென்பதாய்

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

இப்படி யுமருடைய காத்வாவானே மாறிப்பிறகுமென
 ற வடிவுகளெல்லா வெவ்விதத்திலே நின்று சோனறுமென்று
 நீ கேட்கில்? ஆககுமதேகத்திலே நின்று மிகத்த னுலசாரிய
 னெல்லாத சோனறுமென றருளிச்செய்குறார்.

மாறியவ வருவமெல்லாம வருவதெவகேநினைமெனலில் -
 ஆணமாகுகள மாறிப்பிறக்கைக்கு இறத்த தேகங்கொல்லா மெ
 ன்கேடுகிறது வருமென்று நீ கேட்கில்?—நிற்ப ஆககுமதகார மு
 ரு - வேதாநமங்குள் குமமா யிருகருமென்று சொல்லடப
 ட்ட மாயையிலே நின்று மிகத்த தேகங்களெல்லா முண்டாகா
 திற்குள்,—எனினி -என்று நீ சொல்லில்,—குறியொன மென
 னில்-அதத மாயையிலே நின்றும இறத்த தேகங்கொல்லா மு
 ண்டாகில் எல்லா வடையாளங்களு மொத்திருக்கவேணுமெ
 னறு நீ சொல்லில்,— வேறொரு சூறிடாமாரம கீரசங்கிலியு
 மாகும - வேறே வேறே ஒவொரு குறிகளாகத் தோற்றப்பட
 ட ஆரம் கீரசங்கிலி முல்லான ஆபரணங்களெல்லாம பொன
 னிலே நின்று முண்டானுற்போல், மாயையிலே நின்று மெண்
 ணிறக வடிவுகளெல்லாந் தோனறுநிற்கும். இப்படிப் பொ
 ணினிலேநின்று பணிக ஞண்டானுற்போல மாயையிலே நின்
 றும்பலவடிவுகளு முண்டாமிடத்தக கர்ஜதா வேண்டியதில்லை
 பெண்ணில்?—தேறுகீ யொருவளுவிச் செயலெனாஞ் சிவனுலா
 ளும்-பொண்ணிலே நின்று மித்தப் பணிகளைபெல்லா மொருவ்

ஊண்டாக்கின தனமைபோல் மாயையிலே நின்று மிக்த வடிவு உடெல்லா மொருகர்த்தா வுண்டாக்கவேணுமென்று புத்திபண்ணுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சூக்குமமாயிருக்கிற மாயையிலே நின்றாக தூலமாயிருக்கிற வடிவுக ளுண்டாமென்றும், உண்டா மிடத்தத தானே யுண்டாகாது பொன்னிலே நின்றும் பலபணிகள் பணகிசெயலிலு லுண்டான முறைமைபோலக சூத்த தாவாலே மாயையிலே நின்றும் பலவடிவுகளு முண்டாமென னு முறைமை யறிவித்தது.

‘சங்கமம்’ ‘நராகநாய்’ ‘வண்டிகள்’ ‘அகலிகை’ ‘செப்பிலுய்’ ‘அவவவபோனி’ ‘மாறிபிவ்வுந’ ஆகத்திருவீருத்தம ஏழும பட்டாசாரிடன.

இவையிற்றுக்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமறுப்பு. சித-பர-பட்டா-மறு; க செ. “ அழிகின்றதால்வினைக ளாகி னறவாறெனெரு வதமங்கி யானபரிசே, பொழிவின்றி போ தனமு மறவுண்டுகாம்வினைக ளுறுகின்ற வாதெனெனலாக, கழிகின்றதாலறிவு வினைத்திடாவினைஞர் கருமங்களுடியுறவோர், பழகின்றியேயுதவு மதபண்பதாகவருள் பரமனக னாகும் வினையே.” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவவுருவமெல்லா மாறிவருவது-அந்தே லிவ்வாறச்சுமர ிறித் தோனறுவது,— எங்கே நின்றெனினில் - யாங்குண நின் றெனின்,— உருவெனிற் கூறிய சூக்குமத்தாம்-தூலவுடம்பாழி னங்குணங் கூறிப்போத்தகன் மூலமாகிய சூக்குமஉடம்பினுண் டாம்,—குறிபொன் றென்னின் - காரணமொணறுதக் காரியம்

பலவாத ஸமையாதெனின்,—ஆருவனல் வேறொரு குறியாம்-
செய்வான தாற்றலா னொருபொன்,—ஆரம் கீசசங் க்லியும்
ரூம்—ஆரம் கீரசங்க்லியுதலிய வெவ்வே றணிகலகனாய்ப்ப ப
ரிணயிக்குமாறுபோல,— சிவனா விசெயலொலா மாகுட - இ
ஹவனதாற்றலா னொரு சூக்கு றவுடமபு யெவவே றசுக்கார
ய்ப் பரிணயித்த தத தோனறுச லு னமையின,— நீக்கந-ஆண
டு சந்தகாரிய வாதத்திடு டிமுக்கலலையென்பதனை நீ தெளிவாயா
க என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் புத்த, நீசொலைய தூலயருவிர்க்கு க
ரணம யாதெனறு வினவ, சூக்கு றமென
றுணாததுகூறா

சூக்குமங் கெடமிந் தூலந தோன்றிடா சூக்கும
த்தி, னாக்மியோ ருடல்திடப்ப தினறுட லாகுத்த
ன்மைக், கோகடிய சத்தியுண்டா யுடலருங் காலமும
று, நீக்கிட மரம்பின்வேபோர நீணமர நிகழ்த்துமா
போல். (ச-அ)

(இ-அ) சூக்கும ராயகாரிய ராகிய சூக்குமநேகக கெ
க் கெடமித ட்நித தூலமாகிய கேகாகிய பிரபஞ்சங்க
தூலந தோ டோனறாது.

ந்நிடா

ஆறுந் சூக்குமநேகத்திலே பலவுடல்களையும் பண்ணிவை
த்திருக்குமோ, அதற்குக் காரணம் யாதெனின?

ஆக் சூ மத்தி நித்தியமுமாய்த் சூக்குமமுமகதியுடையகாரண
கூசு

ஐக்கியோ ரூட வினக ன்றோடும்புங் கிடப்பதில்லீ;
 க்கடடபப திசற

உட லாக்குக்
 தனனைக நோக
 சிய சததியுண்டா
 யுடாரும்

அந்தத் நோகாதிகளை யுண்டாக்கிததற்க
 சனிடத்தில் யோகசியமாயிருக்கிற கிபிபாச
 ததிககு ரூடகமாயிருக்கிற மரையை யதி
 ட்டிததகொகாண்டி னாலவுடல்களை யுண்டா
 ககாநிற்கும்.

காலமுதறு நீ
 க்கி மரம்பின
 வேரோர் நீண
 ர நிகழ ததுமா
 பேரல.

யாதாமோ மரததக கிறுகியான கால
 மவநக காலத் தகளை வெடடினவிடத் தக்
 சத னாலங் கெட்டாலுர் அந்ற்குக் காரண
 மாசிய வேருண்டா யிருக்கையால், அதனை
 தும பெரியமரமான துண்டாகு முறைமை
 போல். ஆகலால் அந்தச்சுக்குரதத சத்தி
 யான்மகமா யிருத்த தானே வியத்தியான
 மகமாப் விளங்காநிற்குங்கான ௭-௮

இதற்குக் கிரணாகமத்த மிருகேத்திரதது மறிக (௪௮)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மே கைதவிருத்தம் மானவகனுடைய ஶீபிரஸ்கத்தகரு
 உதந்ரம

ஶீபிரஸ்கம - கேள்வி

ருகருமத கெட்டுத் துலத்தோன்றிடா - வித்திலே மரமு
 ண்டாணபோத விக்கழிந்தாப்போல ஸ்தானகேக முண்டகம்
 ஶோத ருகருமதேகம் கெடாத.—ருகருமத்தி னுக்கியோ. ரு
 ட்ல்கிடப்ப திசற-மண்டக வசனைவைப்போல ருக்குக்கே
 த்திலே ஸ்தானகேகங்கீசுப் பண்ணிகைத் திருப்பதயில்லீ—

முற்றும் - காலந்தோறும்,—நீக்கிட மரம்-விருக்தத்தைச் சே
திக்க,—பின்னவோர்-அநதவிருக்தமூலம்,— ஓர் நீண்மரம் நிகழ்த்
துமாபோல்-மறறொரு நீண்டமரத்தை யுண்டாகருவது போல.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனஞ் சூகருமவுடம்பி வினதும் இத் துலவுடம்பெல்
லாம் வருவது, ஆரம விசுவகலி யானுற்போல ஒன்று பிதி
தொனருவது மனது. விதது மரமாளுறபோல ஒன்று கெட்டு
ஒன்று தோன்றுவதுமனது. மங்கலிக்ழு கல்களபோல ஒன்று
னக னென்று க--ருது னோன்றுவதுமனது. மறறெனனையெ
வின்? மரவேரின மறறொரு மரம்போலச் சூகருமவுடம்பிதது
லவுடம்புகள சத்திருபமாயிருது தோன்றுவன வென்பதாம்.

சுறகாரிப மாகுறகட்படும் விசே--ய கூறியவாறு.

யோககியம ஓககியமென மரீஇயிறறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

புத்தன சூகருமத்திலே சினதும் ஒருவடிவு தோன்றுயி
டத்த அநதச் சூகருமங் கெட்டுப்போய் துலநதோனதும், மீ
ளவும் பலவடிவுகளும் அநதச் சூகருமத்திலே தோன்றுமென
கிறதளப்படியென்று சொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சூகருமங் கெட்டுத் துலநதோனதிர - சூகருமமாகிய
மாயை கெட்டுத் துலமாகிய தேகாதிப் பிரவஞ்சக தோனஞ்
து; அநதச் சூகருமங் கெட்டுத் துலநதோனதும், லந்தக் சூகரு

உ—சூத்திரம். அக்ஷிதஇலக்கணம். ௧௦௮

மத்தியே யோருடல் பண்ணிக் கிடக்குமோ என்று நீசொல்லீ
ல்—சூக்குமத்தி னாகையோ ருடல்கிடப்ப தின்று-அநத மாயீ
யிலே யோருடம்பாய்ப் பண்ணிக் கிடப்பதயில்லை ஆளு வதன்
டாகிறபடி பெப்படி யெனலில்—உடலாகருதனமைக கோக்
கிய சததியுண்டா யுடறரும-தேகங்கீ யுண்டாகரு முறைமை
க்கு அநத மாயீயின்று ஒருபபட்ட சததியுண்டாயிருநது, தே
காதிப் பிரவஞ்சவகீ யுண்டாககாநிறகும் அதென்போலவெ
னலில்—காலமுற்று நீககிட மரம் - ஒரு மரத்துக்குப் பக்குவ
ம் வத் ததனை வெட்டிடபோட்ட வளவில்,—பினை வேரோர் நீ
ன்மர நிகழ்த்துமரபோல் - அதுக்குக் காரணமாகிய வேர்கிட
க்கையாலே அநதவேர் தனலிடத்திலே நின்று மீண்டு மொரு
நீன்மரத்தகையு ண்டாகருநிற முறைமைபோல, மாயயிலே
நின்றுத் தேகாதிப் பிரவஞ்சவகளை உண்டாகருதபடியும் இத்
தன்மைதது.

சூக்குமங்கெட்டுத் தூலகதோன்றுமென்று புத்தகன் சொ
ன்ன விதற்குப்பிர மாணம சித்-பர-அவனாதம,௧-௧௨ “தேர
ந்றிய பொருள்கொல்லா நாசமா மென்றுசொல்லு, மாற்றமு
ன னுலாதகல்மறறை மிகுத்துரை வழக்கினுண்ணை,போற்றிய
பொருள்கண்கட்டுப் போனது போல்முசிராதது, வேற்றுமைப்
வட்டதெனகை மிகுத்தரை யிலவழக்கே.”

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலகதோன்றிடா தென்று அவனை
மறுத்ததற்குப் பிரமாணம. ஷெ.மறுப்பு, ௧௪-௧௬. “அங்குரம்
வித்தின்கேட்டிற் றேனறுமதுபோல வனைத்தருவுங் கெட்டு
வழி யாகுமெனனி, லங்கவற்றுக் காக்கக்கே டறைந்தாயெல்
லுமெனித்தமெனு முறைமறந்தா யருளுமாளுயீ, இங்குமுனை
புரிமுரமா பெழுத்தின்கிச்செல்லா நிறத்ததே பெழுத்தயடி வி
ல்லாதெனலில், மங்கியிடாதே பரவதருள விருத்தருவக்யம் வ

கும்வடிவு தீர்த்துநின்ற மாயுக்கானே." என்னுமதுக் கண்டு கொள்க.

இதனூற் சொல்லியது, சூக்குமங் கெட்டித் துலக தோன் குதெனமும், சூக்குமத்தக குளளே துலம ஒருவடிவாயிராதெ ன்றம, ஒருமரத்தை வெட்டிப்போட வகத மரத்தின யோக்ட, க்த மீளவு மொருமரத்தை யுண்டாக்கிப்போல மாயையிலி னின்று தேகாதிப் பிரவஞ்ச முண்டாமெனனு முறைமையும, அ நிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பி னின்று மிததுலவுடம்பெப் லாம் வருவது ஆரம கீரசவக்லி யானூறபோல வொன்று பிதி தொனறுவது மனறு) சூக்குமங் கெட்டித் துலகதோனநீடா- வித்தமரமானூற்போல ஒன்றுகெட்டு ஒன்று தோனறுவது ம ன்று,—சூக்குமத்தி லாககியோ ருடல்கட்டப் பதினறு—மதிக்கெ முகலுகள்போல வொன்றினக னென்று கிடகது தோனறுவது மன்று. மற்றெனையெனினை,— மரங் காலமுற்று நீக்கிட—மர மானது அதற்குரிய காலநீங்க,— பினைவேரோர் நீணமர திகழ் த்துமாபோல்—பிணமர வேரினை மற்றொரு நீண்மா முண்டாதல் போல,—உடலாககுந தனமைககு - சூக்குமவுடம்பிற் துலவு— ம்புண்டாதற்கு,— ஓக்கிய சத்தியுண்டா யு—றரும்—யோக்கிய மரண சக்திருபமா யிருகது தோனறுவன வெண்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவன் சூக்குமதேகத்தி விந்துக் துலவுகு

உ—சூத்திரம்; அந்விதிவகணம். சூரன்

வாதவரவேண்டிமோ, கன்மத்துக்கீடாக வுன்
டாமெனன; மறுததுணாததகூர்.

விதிப்படி சூக்குமத்தித யுருவரும் வினையாலவகே
யுதித்திடா வருவமாக வருவரு மரங்களவித்திற
கதித்தெழு மரமும்வித்துவ கழியம்பி னறியுருகக
மதிக்கெழுக்கீலகாபோலவருவதுபோவநாமே. (4க)

(இ-ள்.) விதிப்ப காதகாவின தாக்கீணயாற் சூக்குமதே
டி சூக்கும கதி வினறுத் தூலவருத் தோனறும.
ததே யுருவ

ரும்

வினையாலங் கனமத்துக்கீடாகச் சூக்குமதேகத்தி வி
கே யுதித்திடா னறு தூலதேகங்க டாமே யுங்டாகமாட்
வருவமாக டாது.

உருவரு மரங் சூக்குமமாகிய விததிலே தூலமான மர
கள்வித்திற் கதி ங்க ஞானடானதுபோலச் சூக்குமத்தி வின
த்தெழும றுத் தூலதேகமுண்டாம்.

மரமும்வித்த மொருகாலத்திற் சேரவு
ங்கழியுமபின் னழிபக கண்டே! அதுபோல மரக் தோனறி
ழியுரு சூக்கம் னவிடதது விததழிகது போலுறபோலத்
தூலதேக மழியுமபொழுது சூக்குமஞ சேர
வழிகது போங்காணுமெவனிஸ்? அஃதனறு.

மதிக்கெழு க சந்திரனுக்குப் பூரணகலை, பதினாற ம் கா
ணுகள்போல வரு ரணமாகிய யொருகலை யெப்பொழுது மழி
வது போவதா யாமனிற்க, மற்றககாரியகலைக னொங்வேச
மே. றிடங்கனிலே யொடுக்கிநின்று பின்பு கருவி

ற முறைமைபோல; காரணமாகிய மரையடி
ழியுமநித்திலே, தாரியமான சூக்குமதேக

மாவிய தத்துவங்களொழிந்தக்கூடும். இவனை யொழிந்த துணதேகங்களைப் போலவழியா தாகையால், காரியகாரணங்களுக்கழிவின்றி யிருக்கவே, காரியப்பட்ட தேகங்களு மிவை யிறகு லாடாகாநிறகும. ஏ-று. (சக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேலிதவு மதற்கே புறநடை

விதிப்படி சூசகுமத்தே யருவரும் வினைபால் - கர்த்தாவ னுடைய அருளுகுப்படியிலே சூசகுமத்தேகத்திலே கருமத்தக் ட்டாக ஸ்தூலதேகமுண்டாம.— இவகே யுகித்திடா வருவமா க-இவ்விடத்த சூசகுமத்தே மில்லாமல் ஸ்தூலதேக முண்டா காது,—உருவரும் - சூசகுமத்தேகத்திலே ஸ்தூலதேகமுண்டா ய் வரும் எய்வாரெனவில?—மரங்கள்வித்திற கத்திதெழுட்- சூசகுமமாகிய வினைகளிலே ஸ்தூலமாக மரங்களுண்டானது போல,—மரமும்வித்தங் சழிபுமபின னழியுளு சூசகம்-வித்த ழிந்து மரமாய் மரமு மழிபகண்டதுபோல, சூக்குமக் கெ ட்டி ஸ்தூலமாக ஸ்தூல மழியுங்காலத்த ஸ்தூலசூசகுமயிரண் டி மழியுமெனவில? சூசகுமத்திலே ஸ்தூலந கோணறுகிற மாத் திரத்தக்கே வித்தம மரமு மூவமையல்லது மூற்றுமையல் ல. அதற் குவமைபேதெனவில?— மதிசெழு கலைகளபோல வருவது போவதாமே - சகதிரனுடைய பிரதான கலையானது காணவும் படாம லழிடா லுயிருக்க, அகநிலே ஓம்பண்ணப் பட்ட உக்சினுடைய சூசகுமம்சமானது சூரியகிரணத்த லாரா + சம்பிருகதமாய் ஷோடசகலையாக விருத்தியானுத் தோல ; ஆன்மாக்கள் பண்ணப்பட்ட தர்மாதர்ம ஜய்மரண

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேலு மதற்கேள் புறண்டை.

விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும் வினையால் - கனமான சாரமாய்ச் சிவசங்கற்பத்தின்படி. சூக்குமத்தேகத்தி வினையக ளுலசரீர முண்டாம் - உதித்திடா யுருவமாக - சூக்கும சரீர கதானே திரிந்த ளுலசரீரமாகாது. - இங்கே யுருவரும் மரவக ள்வித்திற் கதித்தெழும் - இவ்விடத்து வடிவுற்ற விருகூங்க ள் பீசத்தி ளுண்டாம். அந்த, - மரமும் வித்துவ கழியும், - (அப்படிச்) சூக்குமம் பின்னழியும் - சூக்குமத்தேக முருகருணி க் கெட்டுப்போம் ஆளு லப்படிபனறு, - மதிக்கெழு கலைகள போல வருவது போயதாமே - சூக்குமசரீரத்தி வினையும் ளு லசரீரங்கள் ஒருகலையாய்ச் சேடித்த சுகதிரவிடத்தே நின்று முதிக்கும மறமுள்ள கலைகளபோல உண்டாய்த தானே கெடுகிற

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மரத்தோன்றால் விதகையினை யமையாதவாறுபோல, அத்தலவுடையு தோன்றுகூற தனக்கொரு முகலில்வழிக கூ டர்கெனனும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறிப்ப ப் பிடுமென்பதாம்

சூக்கும வுடம்புன்மைக்குப் பிரணமானங் கூறிபவாறு ஆண்டிதேனோன்று மாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டி மதி க்கெழு கலைகளபோல வருவது போயதாமெனவு முடனகூறி னார்.

அற்றல், ளுலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும், பூதகே ளுலவடிவு சூக்குமவடிவு ளுற்றுக்கெனின? அதிபாது கூறினார்.

சற்காரியவாதத்திற் தூலப்பொருட்டுக் காரணஞ் சூக்குமமே யாவதன்றிப் பிறிதில்லைவெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவத ஸூகிரு மூலமென்பபரிம தனமாததிரையானியனற வடிவாக லின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெருமூல வடிவென்பதெனவும், தெற்றென வுணாந் துகொள்க.

உருவருமாங்களை வித்திற் கதிதகெழுமென்பதமத, எரி ததக்காட்டுவமை; மரமும்வித்தங் கழியுமென்பதமத. அழியுஞ் சூக்குமெனவிலெனறு உரைத்துகொள்க.

சூக்கம் பாதசுகிலைவு.

இவை மூன்றுசெய்யுரானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முகற்கார ணமாமா றுணர்த்தித் தூலப்பல பேசுங்காட்டுகல் பறதிச சற் காரிய வாதத்திற்கு இழுககணமை கூறப்படாத

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் யேதில்லை போலுமெனின? அவ்வாசனகை நீக்குகற கெழுநத த வருஞ்செய்யு னென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

இப்படித் தோன்றுமிடத்தச்சூக்குமத்திலே சின்றும் தூல க்கண்மத்தக் கிடாகக் தானேதோனறும் கர்ததா வேண்டி வதில்லைவென்றும், சூக்குமும் தூலமுஞ் சேரக்கெடு மெனறு ன் புத்தனசொல்லு; அவனைமறுதது யேலு மநனிச்செய்கிறார்.

விதிப்படி சூக்குமத்திற் உருவரும் விசையால் - மாயையி லே சின்றுங் கண்மத்தககிடாகப் பரமேசுரன நியமித்தயடி யிப் படிவுகளெல்லா முண்டாம்,— இக்கே யுதித்திடார்; வருவ மார்; இருவம் - சூக்குமமாயிருக்கிற இத்தமாயவிடுந் தித்தம்

தூலமாயிருக்கிற தேகாதிப்பிரவஞ்சம் தோன்றாத தூலத்திலே நின்றும் தூலமுண்டாகவேணும். அப்படிச் சொல்லுகிறத அர்த்தமல்ல. சூக்குமத்திலே நின்றதூல தூலக் கோணதவேணும். அதைப்படி பெனனில்?—மரங்களவித்திற் கதிதசெழும - வித்திலேநின்ற மரங்களானது ஒருகி பெழுக்கிற முறைமைபோல், சூக்குமத்திலே நின்றதூலமுண்டாகாநிறகும; அப்படித்தோணறில் இரண்டுநூ சேரவழியு அசெனபோல்,—மரமுமவித்ததங் கழியும் நின்றழியுஞ்சூக்கும-மரமும விசையுஞ் சேர வழிநதுபோகையாலே தூலமழிநது போமபொழுது ஸூசுசூமுஞ் சேரவழிநது போங்காணும் தூலமழியும்கொழிநது ஸூசுசூமு மழியாத. அதெனபோலவெனவில்?—மகிசெழு கலைகளபோல்; வருவது போவகாமே - சந்திரனுக்குக காரணமாகிய கலையென்ப கொரு கலை பெப்பொழுது மழிபாமல் நிற்க, காரியகலைகள ஒவ்வொரு விடங்களிலே யொடுங்கிக் கூடுகிறமுறைமைபோலக் காரணமாகிய மாயை நிறகவே காரியமாண ஸூசுசூமுதேகமென்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க யொடுங்கிக் கூடும, இதனை யொழிநது ஸ்தூலசேகங்களபோல் வழியாத ஆகையால் காரணகாரியங்களுக்கு அழிவின்றியே யிருக்கவே காரியப்பட்ட தேகங்களு நிலையிதருலே யுண்டாகாநிற்கா.

இதனொற் சொல்லிவது, ஸூசுசூமுமாகிய மாயையிலே நின்ற ஸ்தூலமாகிய தேகாதிப்பிரவஞ்சம் பரமேசுரனாலே கமைத்தக் கிடாகத் தோன்றுமென்றும், உருவத்திலே நின்ற முருவக் கோணறாமல் அருவத்திலே நின்ற முருவக் கோணறமென்றும், அதுகருவமை சந்திரனுக்கு ஒருகலை காரணமாய் நிற்க மற் றள்ள கலைகள் ஒன்றுகொன்று ஸ்தூலமாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருகிற தன்மைபோலும் எனது முறைமையும்; அறிவித்தது.

உருத்நிரம். அத்விதஇலக்கணம். ஸ்கந்த

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உருவரு மரங்கள்-உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—
 வித்திற் கதிக்கெழும் - தனக்கு முதலாகிய வித்தினகனனே
 தோன்றி யெழுக்கலபோல,— வினையால் விதிபபடி-வினையகே
 த்ப வினையலணயால்,— உரு - இத்தனவட்டிபுகள்,— குக
 குமத்தே வரும-தனக்கு முதலாகிய ஸூககுமவுடமயி வினைய
 க்தோனறும,—மரமுமவித்தது சுழியும் - மரமுநித்தவழி யந
 த்ரு முதலாகியவித்தது மு-னழிபககாணடலின,—பின்னழியு
 ள் ஸூகசமணலின-அதுபோலத தூலவுடமபு கெட்ட வழி
 யதற்கு முதலாகிய ஸூககுமவுடமபு மழிவனபோலுமெவின்?
 அற்றனறு. ஸூககுமத்திற தூலத்தோனறுதன மாத்நிரைக்
 கொருபுடை பொப்புணமயலலது முறறுவமை யனமையான,—
 மதிக்கெழு கலைகலபோல வருவது போவதாமே-சுகதிரணுகரு
 ளவாகிய கலை பநிலுநிற் காரணமாகிய பொருகலை உழியாதநீ
 த்கு மற்றகலைக டோனறுதலு மொடுங்குசுலு மாகுதலின், இ
 ன்கே வருவமாக விதித்திடா,—மரந தோனறுதல் வித்தையின்
 றி அமையாதவாறுபோல வததூலவுடமபு தோன்றதலுந த
 னககொரு முதலில்வழிக கூடாதென்னு மருகதாபத்தியர ள
 ித்தனடென்ப தறி பப்படுமென்பதாம், ஸூககுமவுடமபுணமை
 க்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு.

இவை மூன்றுசெய்யுளானுஞ் ஸூககுமவுடமபு முதற்கார
 ண மாமாறுணாததித் தாணபல பேதங்காடடிதெல் பநித்ச் ச
 த்காரியவாதத்திற் கீழுக்கினமை கூறப்பட்டது.

மன்றொனதேசிகர் உரை.

ஆன்மாக்க ளிச்சீரததை யெயிக்குமிடத்த ஸூக
 குமமே காரணமோ, அஃதன்றிற் காரணம் பந

வுளபோடுவென்ற வினவுமாயைமுதலொ
 ன்றக்கொன்று காரணமா யிருக்கு
 மென்பதலெவ் குண்டலி சரு
 வோபாதானமென்பதலி
 உ முணாததகரூர்

தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதலதறகு, சூ
 லமா னதறகுமுல மோயினி யதன்முதறறு, மேலதா
 ம் விந்துசுத்தி சிவயிவை யிசையாமெலலாஞ், சாலயி
 ன் றுகுமானமாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது. (இ0)
 (இ-ள்) தலுமமா பஞ்சபூச பரிணாமமான காலசரீரத்திற்
 முருவினுக் குப் புரியுடடதேகமான ஸூக்குரசரீரமே
 கு ஸூக மூலம்.

குமமுள்

அதற்கு மூல அகலஸூககுமதேகத்துக்குக் காரணம் மூல
 மான அப்பிரகிருதி.

அதற்கு மூல அப்பிரகிருதிக்குக்காரண மாயை.
 மோர்வி

அதன் முதற் அகல வசுததமாயைக்கு மேலாய பரம
 று மேலதாம வி மான வுபதானமாயிருக்குங் குண்டலி.

கதி

சுத்தி சிவயி இநகக் குண்டலிக்கு மேலாஞ் சுத்தி. இ
 வை யிசையாம் வையிற்றுக் கெல்லா மேலாய்ப் பரமகா
 ணமா யழியாமனிற்றுஞ் சிவம்.

எல்லாஞ் சா ஆன்மா யாடுகாரு போது சகலவுபாதி
 லவின றுகுமா வாய்ச்சிதமான பிரமத்தைப் பொருத்தின்போ
 ணமாச் சிவத்தி து, இநகப் பேதங்கொல்லா கோரகவில்லை
 னைச் சார்ந்த யாம். ஏ-து.
 போது.

சூக்துமகேகத்திற்கு முதற்காரணம் பிரகிருதி. (தன்மாத்திரை
 னையத, மனம் புத்தி ஆங்காரமுமாக எட்டெனனும் வசனந
 துக்குப் பிரகிருதி முதற்காரணம். எட்டிகொததென்று கொ
 ள்ருமிடத்துப் பூதக்கொத்த, தன்மாத்திரைக கொத்து, கன
 மேத்திரியக கொத்த, ஞானேத்திரியக கொத்த, அநதக்கரண
 க்கொத்த, குணக்கொத்த, பிரகிருதிக்கொத்த, கலாதிஐத
 மொருக்கொத்த, ஆக எட்டிம புரிவிற சூக்துமகேகத்தில் அட்
 டகம். புரிபட்டகம் என்று கொள்ளுமிடத்துப் பிரகிருதிமா
 யை இரண்டும் முக்காரண மெனவறி) — அநதகு மூல
 மோகினி - அநதப் பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம் அநததமா
 னை, — அதன்முதற்மூல மேலகாம விநத-அநத அநததமாயை
 ககு முதற்காரணம் உபரிவனாயும் சுததமாயை, — சத்தி சிவநி
 வை மீசையாம் - அநத சுததமாபைபைச செலுத்தும் பராச
 த்தியும் பராசத்திபைச செலுத்தும் பரசிவமும் மேலாய் விரியு
 ம், — எல்லாம் - இப்போது சொல்லிய பிரபஞ்ச பிரபண்டக்கொ
 ல்லாம், — ஆனமாச சிவத்தினைச சார்ந்தபோது - தனது சொ
 ரூபமாகிய சிவத்தவாயி விபத்திபைப பெற்றபோது, — சாலவி
 ன் றாகும் - பகதிப்பிக்ரம முறைமையை விட்டிருக்கும்.

மதங்க பாரமேசுரத்தில் சிவத்தவம் பெற்ற முததானமா
 வைக் குந்ததுச சிவன பிரேரகரல்லர், சிவனைக்குறித் தவனும்
 பிரேரியனல்லனென்று பேசப்பட்டது.

“ பச்சுர்த்தத்தே சிவதவேனோ, காரணதவேக காரணம்;
 நதம்பிரதிகதாசித்யாத், ஸோபிகார்யத்வ கோசுராத்;
 அதித. பரிபூர்ணச்ச ஸவதத்திரஸ் ஸாவதேரமுக.”

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

துலவுடம்பிற்கு முகநகாரணஞ் சூதகூர்வுடையது, அதற் குமுதநகாரணம் மூலப்பகுதி, அதற்கு முதற்காரணம் மோசினி, அதவேபரம் முதற்காரணமென்பபடு. ஏனைக் குண்டவி விசத்தியோவெனின? அது சுதகிராய், இவையனை, கிறகுமவி யாபகமாய் நிறகும இவ்விநுவதைப்பிரபஞ்சமும ஆனாய் சிவத்தினை சாரகநேதுவாகிய பசுசுவகாலஞ் சாலுதற்பொ ருடநி இப்பெதகாலத தூவாவனவென்பதாம்.

அதனமுதற்றானென்பது அமமூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்ப பண்புத்தொனையாய் மோசினியினமேனினதது.

அதனமுதற்றானெனதனுவதித்து மேலதாமென்ப பரம் முகநகாரணமாகில் கூறப்பட்டது.

இயவாறணி முதலெனதனை எழுவாயாக வைத்தனர ப்பாாககு, தகரமிடடததல் பொருநதாரையுந் சிதாரக, த திற்கு வலாயுமுணாக.

சிவமெனதது முன்னையது சுதகமெனனும் பொருடநி சாலவாகுமென வியையும்,

சாலுதல் அமைதல்.

சாரகதவெனனும் பெயரெச்சம் ஏதுபெயராகொண்டது.

இசுளுனை மேலதனைகணிகமுமாசககை நீகக் வருநு செ ய்யுக்குத் தோற்றவாயுநு செய்யப்பட்டது

‘இருவினையினம்’ எனனாரு செய்யுணமுதல், இதுகாரும் முதற்செய்யுளின் ‘அலகலாயுயிர்கள்கனமத்தானையினமாகது செல்ல’ என்ற விரண்டாக் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இடபடிச்சுநிரனுகருக காரணகாரியம் பலவாயிருக்கிறத
 ன்மைமேல மாயாகாரணகாரியமும பலவாயிருசகுமோ வெ
 ன்றவண்ணோக்கி, அபபடிப பலவாயிருக்குமென றருளிச்செய்
 உறா

துலமாமுருவினுகுசுகமமுதல - பூதகாரியமானது
 ள்மெத்துசகுப புரிப டடகமானசூகுருகேகவ காரணமாயிரு
 க்கும் — அந்நகுமுலமான - அநதபபுரியட்டகதேகத்தகக்குக கா
 ரணமாயிருசகு முலபயிரகிருதி — அந்நகுமுலமோகணி - அநதப
 ப்ரதநுகுமொடைகருக காரணமாயிருக்கும அநேர மாயை, — அ
 ந்நகுமுலமுலமொடை வந்ததுசத்தி - அநதஅநதகமாயைசகு மு
 தனமையமாய அந்நகு மேறபட்டதுமாயிருக்கும வந்தது
 வென்றுவசாலலபபட்ட சத்தி, தனவார — சிவமிவையிசைபா
 ள - இவையிற்றுக்கெல்லாம சிவத்ததுவமேலாயிருக்கும. இ
 வையா லலமாயை ஒருகாலு ரவிடநிந் வகாதோவெண்ணி? — எல்
 லா ள்சாலவின்முது மானமாச சிவத்தினைச சாரநபோது - ஆ
 ன்மாயுக் கிருவினொபபுரு - த்சனிபா, மும உண்டான வ
 ககாதது ஆசாரியனாலே யு, ன்மையைப பெறறு அநத்சிவத
 துடனை யானொபமுது, இவ்வனமொசாலலபப - டவை யெல்
 லாம விடநிந்நகி நேராக வில்லமாயவிடும்.

இந்நூற்சொல்லியது துலசரீரத்துக்குக காரணங்குக்கு
 மாரீரமென நும், குக்கமாரீரத்துக்குக காரண மவமவியதமெ
 ன்றும், அவ்வியத்தத்துக்குககாரணம காரணமாயைபென்றும்,
 அநதமொடைகரு முதனமையுமாய் மேலுமாயிருக்குப விசுது சத
 தியென்றும், இவையெல்லாத் தகரு மேலாயிருக்கும சிவத்த
 துவமென்றும், இவையெல்லாம நேராகவிலையாய்ப்போம ஆ

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கடுகக்

ன்மா அகசச் சிவத்தைப் பொருநதினால் எனனுமுரைமையும்றி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

தூலம் முருவினுகரு முதலகுகமும் - தூலவுடம்பினுக
கு முதற்காரணஞ் சூலகுகமவுடம்பு, - அதற்குமுலமான - அ
தற்குமுதற்காரண முலப்பகுதி, - அதற்குமுலமோர்னி, - அ
தற்கு முதற்காரணமோர்னி, - அதன் முதற்குணமேலாம், -
முலப்பகுதிக்கு முதலாகியமோர்னி பரமமுதற் காரணமென்ப
பதிர, - விநுசுத்திசுவயியை யிசையாம - குண்டலிசுத்தியோ
வெளிசு அதுசுத்தமா யிசை யனைத்தீறகும விபாபகமாய்நி
றகும. - அல்லாம-இவயிருவகைப்பிரபகுசமும், - ஆனமாசசுவ
தகினைச்சாராதபோது சாலவினறகும - ஆனமாசசுவதகினை
ச்சாராத கெதுவாநிபகருவகால மமைத்தபொருட்கு இப்பப
தக்காலத்தாயாவது

இத்தகுணே மேலகனச ணிகமுமாசங்கைக்கி வருகுசெய
யுடகுத் தோறறுவாயுருசெய்யப்பட்டது

‘இருவினையின்பம்’ எனனுஞ் செய்யுள்முத லீத காறும் மு
தற்செய்யுளின ‘அலகலாயுயிரகன கனமததாணையினைமாநது செ
லல’ எனற இரண்டாங்குறறை வலியுருத்தப்பட்டது

உ-ரு, உ-அ, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படிச் சிவன தறுவாதிக்கை கூட்டிப் போகத்
தை யானமாகளுக்குப் புசிப்பிக்கைக்குக் கா

ரணம்யாதெனன? அவனுக் கொருடீரயோ
சனநிமிதகமனறு, துணமாக்களைமோ
சுதமடைவிப்பிககையேகாரண

மென றுணாததுகீறா.

அரன்விதி யருளெடுத்தே யரைநதன னதுவுமுன்னே
தரைநர கருநதுறககந தனுகர னு தியெல்லாம்
வருவதுஞ் செயநாதி மலங்களிம மருநதாறநீர்த்துப
பரகதி யதுவுநகநது பாதபங் கயமுளுகுடும். (ருக)

(இ-ள.) அரனவி முகநகுத்திரதகிற சிவஞானமாகளைக
தி யருளெடு குறித்ததுச செயபுந செடல்செல்லாம 'நி
னதே யதை கங்ககவடாளு நேரத்தா லீசனசெய்வன'
ந்தவ னதுவுமு எனறும் 'மன்னுனே சிலவிபாதி மருத்தவ
னனே ன' என வுயமித்த முன்னையுரைக்கன.

தரைநர கருந அரிதாஃப சொரகமுதவிப மூவிடத்து
துறக்கந தனுகர க ரிப தனுகரண புயன்போகங்களை பெ
னுதி யெல்லாம ல்லா முண்டாகருமபடிச் கற்பித்து,
வருவதுஞ் செய
து

அநாதி மலங் அநாதிபாய் வருகிற மல மாயாதியாகிய
களிமமருந்தாற வ்யாதிடைப போகருதல் பொருட டெள
நிராத்து டதமாகிய சுவாககநரகங்களி லுண்டான
போகங்களைப் புசிடபித்துத் தீர்த்து,

பரகதி யதுவு டேலான சிவானந்தானுபூதிபைக் கொடு
ந்தத்து த்து,

பாத பங்கய தனது காருண்ணியத்தாற் சீர்பாதகமல
முளுகுடும். ங்களை யிடைவிடாமற் பொருந்தியிருக்கும்
படி குடடாந்ற்கும். எ-று.

உம்மை - என்

இசற்குக் கிரணுகமம்.

(ருக்)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் காத்தா ததுகரமுதிகளாக கூட்டிப் புரிபித்தி, மலபரிபாகத்தில் அறுபக்கமபண்ணி, மோண்டதைக் கொடுத்தி லேபுணாததுல்ல.

அரணவிய்யருணதெனறே முன்னேயறைநனை - சிருட்டியாதி உருத்தியவகை அரணுவாபண்ணுதது அருளிணுலேயென்று முன்னேயெனறேம — அதுவுந்தரைநர கருந்துதகந் தது கரமுதிகளாலாம யருவதுருசெய நநாதிமலங்கனம் மருந் தாதிநிந்ததுப பரதந்யதுவுந்தது பாதபவகயமுஞ்சூட்டிம் - அந்அருநாவதும பூமியிலுமரகத்திலும சுவாககத்திலும காமாறுருணமாகப் பொருந்தகிற ஆனமாககருக்குமேகததையும் மனசமுலாகிய கமணங்களைபும புவனங்களையும் போகவகையும இயையெல்லாங் கூடுவதாகப் பண்ணி, அநாதிமலமாகிய ஆனவம மாயை காண்கமெனறும் ஆனமவியாதிக்கை சுகதுககவகனாகிய ஓஷத்ததையும் புசிபித்திப்போககி, முன்னடைந்த அதிதாமாககததையொழித்தது ஊர்தவமாயிருக்கிற ஞானமாககததைப் பிரகாசிபித்தது, சாவதஹ்பாதமெனனு முறைமையாலே சிவன தன்னதுசாயுசியத்தையுங்கொடுப்பா.

பாதபங்கயமெனறது ரூபகம.

பரமானந்தமீருத்தமாகியமதவை ஜீவாத்மாவாகிய ட்ப்ரமரம் புசிக்கப்பண்ணுவரென நிதனபொருள் ட்பரமரம்-வண்டு.

மாயாகாராயமாகிய ததுகரணதிரால் காரண மாகிய

கர்மங்களுக்கு நாசமெவ்வாறென்னில்? காஷ்டத் தக்கினி, காஷ்டத்தை தகிக்குமாப்போல வெனவறிக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுத்தமாயையி லசுத்தமாயை தோன்றுமென்று ஒரு குகருமதேகத்திற் றூலநீலகந தோன்றுமென்று ஒரு சொல்லுரு சைவபவராணிக மதானுசாரிகளா யிருக்கின்ற வாசாரியாமத மனுபாஷித்த, சுத்த சைவசித்தநாநநாசிரியா சொல்லு மதானுசாரமாய்; சுத்தமாயை நித்தமென்றும், முடிவி லண்டசமென்னுந் திருவ்ருத்தத்தாற் றூலதேகஞ் சாதாரணத்தத்துவ புவனமாகிய முக்தகாரணத்தி னீன்று ஒரு குகருமதேகத்தை நிமித்தகாரணமாகப் பண்ணிக்கொண டிண்டாமென்று முதாகரித்தம் ரூபகக்ரமிக்கினறா.

அண்வதி - பதிபஞ்சகிருத்தியம், — அருள தெனறே முன்னையறாதநமை - அநதச் சிவனது பஞ்சகிருத்தியம் நிக்ரிக ரூபமாயிருக்கின்றது மனுக்கிரகநதானே பென்று முன்பதி பரீகஷயிற் சொன்னோம், அப்படியே, — அதவும் - அநத வருளுந் தொழிலும், — தரை நரகத் தறககந தனுக்கரண்தி யெல்லாம் - தகுகளது கலபிஹலே மலடபிராகதகைப் பண்ணுரு குகருமதேகந தூலதேக முகலிய மாயாகாரியங்களை, — வருவதுஞ்செய்து - மாயையினின்று முற்பத்திபண்ணி, — இம்மருநதால் - இந்மமாயாகாரியமாகிய ஓண்டத்தால், — அநாதி மலகுகளதீர்த்து - மலமாயா கனமககளைப்போக்கி, — பரக்தி யதுவுந் தந்த - பரத்திலே போசித்தது, — பாத பங்கயமுஞ் சூடமும் - சிவத்தவாபி வியத்தியையுஞ் செய்க்யும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இனி, இருபத்திரண்டுசிவ்யுளான மூன்றாவது கூற்றின்க
ட்டபிறித முறைமைபெல்லாத ரெரித்தணாத தூண்ரா.

எல்லாரு சிவதகினைச் சாராதபோது சாலவியுறுதலாஸி
ய வதுவும், இலயம போகம அதிகாரமெனனும் அவதகைகளி
னினற இறைவன செய்யுஞ் செய்திலானறும், அந் கருவாடிய
யெனறும், தொகுதும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்போகநாமா
கலின, அதகனுகரளுதிகள மலகனமஙகனாகிய கோ. கருடரு
கதாக அவருலமைகம்பபட்டன அவற்றால் அகநோய்தீரகவ
ழிப் பரஞானதனத விடக்கூச சிவானநரப்பெருமபேயும் அவ
ருற்றரடபரிமென்பதாம்.

சதியெனடது ஞானத்தினையு னர்த்தகல் வடமொழிமகம்

முன்னையதைதன நெனறதனால் அமாததெசுலக க
லைவனாகதகடபடுமியல்பெல்லாம ஈண்டே கூற்றபாலுனவாவி
னும், ஒவ்வொரியையுபறறி ஆண்டான்கு ஒருங்குவைத் தோத
பபட்டன; அவையெல்லம ஈனடிபத்துரைத்துக்கொண்டினாக
வென்பதுஉமாயிற்று.

மாயாகாரியமெல்லாரு சிவத்தினைச் சார்த்தப்பாருடடா
மாறு யாங்ஙனமெனனுட ஆசங்கையை நீக்குதற்பாருடபி, அ
காதிமலங்க ளி மருகதாற்றீராததுப் பரகதியதுவுசுநது பாக
பங்கயமுளு சூட்டுள்ளாரர்.

மலத்தீர்க்கு முகத்தால் அவையங்ஙனமாமெனையாராயி
ற்று.

“இன்னென்றுதியவை செய்யற்க” என்றும்போல அனவி
று ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது.

மேல் இனபத்துன்பமருத்தியே வினையறுபபன் என்றவா
சிரியா, ஈனாதி மாயாகாரியங்களை மருந்தெனான மலைவாரம்
போலுமெனிது? ஓகாது; நோய் தீராதரு ஏதவாயினவெல்
லார மாகதெனப்படுமாகலின்.

அது உண்மையான மருந்தழைச் செல்வானென —
தப்பாறாத கூடதே மருந்தது” என்பதனானுபதிக

இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இஃதுவே பேச்சு நிப்போக துலா ம ஸூகிரமம் மான்
மோக்ஷி விசுவயெல்லாம், மருந்தவகங்கரு மருந்தபோல, ம
லகாதி சிவஞான அமலகருப டாடிரக விபுதிபாசல் கூறப்ப
ட்டது

நிரம்பவழியிருரை வாருமாறு.

—0—

இப்படி யுருமுடைய காந்தாச சரீரங்கொயும் ஓன்மாகக
னையுமகூடிகு காரிடப்படுகதுகற்றது எனன பானைய கருதி
ச செபுகுருணைனதும, அப்படிக்கூடிகு காரிடப்பட்டு வருகிற ஆ
னமாகசுருகருதான பயனெதென்ற புத்தனை கோக்கி, மே
லும் அறளிச்செப்குரா

அரணவிதி யருளதெனதே யறைதகன உதுவுமுன்னே-ப
ரமேசுரன செய்யப்பட்ட கருத்தியங்கொல்லாம் அவனுடை
ய காருணணியமெனதே முன்னற சூககிரங்களிலே சொன
னென. இனி யானமாககருகரு அந்தககாத்தாவால் பயனெதெ
னனின்?—தரை நர கருத்தறககந தனுகரணுதியெல்லாம் வரு
வதுரு செய்து-பூமி நரகு பெறுதற்கரிய சுவாககம் சரீரத்தது
வம் புவனம் போகம் இவையெல்லாம் உண்டாம்படியுங் கரு

பித்த,—அநாதி மலங்க ளிம்மருத்தாற்றீர்த்து-அநாதியே யுள்ளவனறே யுள்ள மலமாயா கனமங்களை நாக சுவர்க்கமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட இரக ஓஷதங்களாலே போகி, இப்படி கனமங்களைப் பூமியிலே யிருந்து ஆர்ஜிததம் கரசுவாக்கங்களிலேபோ யனு-வித்தும் தொலைந்து கனமவொப்பு வகவ வகரத்து,—பரகதி யதுவுந்நது பாதபங்கமுக்குடமும் - மேலான மோட்சதையும் திருவுளம-ஹி சோபாதமாகிய தாரணாமலாகையும காட்சிநம

இருநற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் பெய்கிற திருத்திடங்களைல்லாம உயறுடைய காருணணியமென்றுமொசர்க்கநகமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஓஷதங்களாலே யுள்ள ரகசனாகு அநாதியே யுள்ள மலமாயாகனாகையுட்போகித் தன்ன திருவடிமையுங் கொடுப்பனென்று முனரையு றிவித்தது

குசுருமம் 'வீதிப்படி' 'தூலமாமுரு' 'அரணவிதி' ஆகத் திருவிருதகம நாறு புகன.

'இருவினை' என்ற திருவிருதாமுதல் 'அரணவிதி' என்ற திருவிருதக மீ ருதத் திருவிருதகம நாறுபுகிெட்டும் கனமமலத்தின காரணகாரிய மருளிசெய்ததெனக் கொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அதவும் - எல்லாரு சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால வினமுதலாகிய அதவு, — அரணவிதி-இலயம போகம அதி காரம எனனும் அவதகைகளினின்று இறைவனசெய்யுஞ் செய்திபெனறும், — அருகெனறு-அது கருணையென்றும், — அரைத்தன் முனனே-தொகுத்தும் வருத்தம் மேலே கூறிப் போகதா மாதவின, — தரைநர சருத்துறக்கத் தனுநரணுகியெய்

லாம்-பூமி நரக மரியதறக்கம் முதலியவற்றிற்சென றப்பயனை யண்ப்பவீத்தற் கேதுவாகிய தனுசுரனுதிக்களை,—வருவதுகு செ ய்து - உண்டாகச்செய்து,— அநாதிமலங்கள் - அநாதிமல க னமந்தளாகிய நோய்களை,—இமருநகாந்நீராதது - இதகது கரணுதிக்களாகிய மருந்துகளினாலே தீர்த்தது,— பரகதி யதுவு நகந்த - பரஞானத்தைவிளக்கி,—பாதபங்கபமுரு சூட்டிம - திருவடித்தாமரை சூட்டிகலா லாகிய சிவானந்தபபெருமபே று மவனூற்றறப்படிம.

இதனானே மேற்கூறிப்போக்த னுல சூக்கும மாண டோதி னி விந்த வெல்லாம, மருந்துவனுக்கு மருந்துபோல மலவயித தியனாகிய வரனுக்குப் பரிக்கீரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வணங் கூறிய மாயாகாரிய மாணம போசுததை
 மறைக்கும சொழிந்த மலங்களைப்போககவற
 றேவென றைக்கவாதிசூத, இக் தணுவா
 தி யசுத்தமாயினு மிஃதில்லாவிடத
 து மோட்சத்தக கேதுவின
 றென றுதாரணபூவமா
 க வுணாததுக்கூரா.

எழுமுடல் கரணமாகி யிவைமல மலமலத்தாற்,
 கழுவுவ னென்றுசொன்ன காரண மென்னையென்னி
 ற், செழுநவ வறுவைசாணி யுவர்செறி வித்தழுக்கை,
 முழுவதுவ கழிப்பன்மையை கொடுமல மொழிப்பன்மு
 ன்னோன். (இஉ.)

(இ-ள்.) எழுமு மாயையினக ணுண்டாகிய தனுவாதிக
டல் கரண னெல்லா மலசம்பரதமாதலான மலமென
மாதியிவை ப பெறும்.

மலம்

மலமலத்தாற் ஆனமாவக சீந்த மாயாமலத்தைக் கூட்
க முவுவ னென டி மூலமலத்தைப் போககருவனென்று நீர்
றுசொன்ன கார சொன்னதெனெனில் ?

ஊமெனனை யெ
னனில்

செழுநவ வறு மேனமைபொருந்திய புதுமையினையுடை
வைசாணி யுவர் ய புடைவை, கோவினது மலமாயிருக
செறிவித தழுக சிற சாணுக முவர் காரமுசலிவயரூற கா
கை முழுவதுவக ருவாக னவைஉளிற ருேர் த நினமலமாக்
ழிப்பன காறிப்பன. அத்தனைமைபொல்,

மாபை கொடு மலினனூயிருக்கிற வானமாவைச சிவனு
மல மொழிப்பன ங் கலாதியாகிய மலினத்தைக் கூட்டித் த
முன்னேன. னது கிரியாசத்தியால் அதனைப் போககாநி
ப்பன. ஏ-று.

இதற்குக் கிரணுகமம். (௫௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுகாரணம்.

எழுமுடல்கரணமாதி யிவைமல மலமலத்தாற் கழுவுவ
னென்றுசொன்ன காரணமெனனையென்னில் - உண்டாகப்ப
ட்டதேகமும் மனஇத்திரியாதிகளு மீதுகஎல்லாம் அஞ்ஞாண்

ம. அஞ்ஞானத்தை அஞ்ஞானங்கொண்டே போககுவனென்ற ஏதையேதெனனி?— செழுநவவறுவை சாணி யுவா செறி வித் தழுசுகை முழுவதுந்சுழி பபன மாடைகொடு மலமொழிப் பணமுனனென - இய்வி - ததுக + காருவானவன அழகியகோ டிப புன-வையி?ல சாடையு முவாம ணனுந கோத்தது யிகவுங் கது,ததுப்போச்செ சாப பணனி,முன னநிலிருநத அழிகையுந கூடலிவித்தது பிசவு ரவெண்ணையாகருவன அபபடிப்போலக் காதநாவானவன மாயாக்காரி வகொண்டே ன னாகருடைய அஞ்ஞானத்தைப் போககுவனென நிகனபொருள்

+ காரு - வணனென.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

மாயாகாரியததால் மலத்தைப் போககுமென்ப தடாடுதெ னன வடுககுமென நறைகினஞா
எழுமுடல் கரணமாக மிசை மலம் - மாயையினு னடா கிய கறுகரறு திகனெல்லா மழுக்கது — மலமலத்தாழ கழுவுவ னென்று சொன்னகார நல னென பெனனி? - ஆணவமலமா கிய வழுகை மாயாமலமாகிய வழுகினுப் போககுவனென னுரைத்த நிமித்த ரேனெனலி?— செழுநவ வறுவை சாணி யுவா செறிவித்து - அழகிய கோடிபுடைவையிற் சாணி யுவா மண் முதலியவறுரைப் பிசறி,—அழுகைமுழுவதுங்குழிப்பன- புடைவையின முனனிருக்க தோஷத்தகோ டாகருதக தோஷ முற்றுங் காருவனெனவ னீக்குவன அப்படி,—மாயைகொடு-மாயாமலத்தினால்,— முனனென - சிவன,— மலம்-ஆணவமலத் தை—ஒழிப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அழகைக்கொண்டு அழகை நீக்கவேண்டிசலின், மா யேயமலம ஏனை மலங்கடகு மருந்தாகக் கூறப்பட்டன வென பதாம்

மலம் அழககு எனபன ஒருபாருட்களவ்.

இதனானே மேலதுவலியுறுத்தப்ப—டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி நீர் முன்கொல்லப்பட்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன மபோதத்தைக் காண்கும் கொழித்து, மலங்களைல்லாம போ ககுமென்று நீர்சொன்ன தெப்படியென்ற ஐக்கவாழியை மறு த தருளிச்செய்தீர்.

எழுமுடல கரணநாதி யிவைமலம்-உண்டாகப்பட்ட தனு கரண புவனபோமென்று சொல்லப்பட்ட இவைபெல்லா மாயாமலம்—மலமலதசாற கழுவவுவ னென்றுசொன்ன கார ண மெனனைபெனவில் - இந்த மாயாமலத்தைக் கொண்டு ஆ ணவமலத்தைப் போக்குவனென்று நீர் சொன்னபடி பெப்படி யெனவில்?—சொழுவ வறுவைசாணி யுவா செறிவித தழுக கை முழுவதங் கழிப்பன் - வாய்ப்புற புதையும பொருக தியிருக்கப்பட்டாநின்ற புடைவையை சாளுகத்தையு உவனாயு ன் கூட்டி யதனுடைய வழுகுக் னெல்லாததையும ஒருதான போக்காநிற்பன் அத்தனைபோல்,—'ராய்கொடு மலமொ ழிப்பன் முன்னேன - பரமேசுரனு மாயையிலே யுண்டான தனு கரண புவன போகங்களைக் கொண்டு, ஆணவமலத்தினது விருத் திகளைப் போக்காநிற்பன்.

இதனும் சொல்லியது, மாயையும் மலம், ஆணவமு மலம். ஆனால் ஒரு மலத்தைக்கொண்டு ஒருமலத்தைப் போக்குவனென்ற தெப்படியென? புடையையி லுண்டான வழக்கை சாணகத்தையும் உவவாயுங் கூட்டி உதனுடைய உழுக்குக ளெல்லாத் தையும ஒருத்தன் போக்குந் தன்னாபோல, பரமேசுரனு மாயாமலத்தைக்கொண்டு ஆணவமலத்தைப் போக்குவனென்ன முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

எழுமுடல் கரணமாது யிவையமலம் - எழுநின்ற தனுகரண முதலியனவு மலமாய்,— பலமலத்தாற சமுவுவனென்று சொன்ன காரணமெனனை யென்னின - மலத்தைக் மலத்தானீக்குவனென்று சொன்ன காரண யாடுகினி?—செழுவவறுவை - செழிப கோடிவதிரத்தில்,— காணியுயாசெறிவித்த - சாண முவாம னமுதலிடவ முக்கைக்கொண்டு,—ஆழுகை முழுவதுகழிபபன் - அழுக்கை முழுவதுக்கு ாலெய்யாம வண்ணன்போல,—முன்னேனமாலை கொடு மலெராழிபபன் - முதல்வன் மாயேயமலத்தினை மருந் தாக்ககொண்டு ஏனைமலங்களைத் தீர்ப்பென்பதாம

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வனங்கூறிய கனமத்தான, மாயாகனுவிற்போ கமபுசிப்பிப்பென்னதீர், ஆஃதொசும மாயவிலக்கணம் யாதென? மேலுணர்த்துகூறா.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௧

நித்தமாயருவாயேக நிலையதாயகிலத்துக்கோர்,
 வித்துமாயசித்தாயெங்கும் வியாபியாய விமலனுக்
 கோர், சத்தியாய்ப்பு வனபோகந தனுக்ரணமுமுயி
 ராககாய, வைத்ததோர் மலமாயமாயை மயக்கமுஞ் செ
 ய்யுமனதே. (10௩)

(இ-ள்) நித்தமாய பிரபஞ்ச சங்காரத்தில் இஃகழிந்தான மீ
 எழு மிசையுண்டாககுமதரகோ ருபாதான
 மிலையாதலாலே யிதற்கதிதயததுவங் கூ
 டாடிபடியினாலே காசமில்லாததாய்,

அருவாய் ஆனமாக்களசெய்த கனமததுக்கூடாகபி
 ருருதியிற்றேனறிய பதாராதகங்களைப் பு
 சிக்குப்படி யிசையைபடணணி விருக்கவுந
 தான றேனறுகதாய்,

- ஏகநிலையதாய் அநேகமெனக்கூறத்திற பிரமாண மில்லாத
 படியா லொன்றதாய்,

அகிலத்துக் சகலசக்திக்குவகாரணமாய்,
 கோவித்துமாய்

அசத்ததாய் காரியஞ் சடமாயிருக்கையினாலே தானஞ்
 சடமாய்,

எங்குாவியா எவ்விடத்துங் காரியங் காணப்படுகையி
 பியாய் னாலே வியாபகமாய்,

விமலனுக் நினைமலனான சிவனுக்குப் பரிசுக்க சத்தி
 கோசத்தியாய் யொன்றாய்,

புலனபோகந ஆனமாக்களுக்கு மாயேயமான தனுவாதி
 தனுக்ரணமுமுயி களை யுண்டாககுவதாய்,
 ர்ககாய்

வைத்தோர் ஆணவ மாயை கனமென மூவகைப்பட்
 மலமாய மலங்களில் ஒன்றெனறுசொல்லுமதாய்,
 மாபைமடக்க மாயையான தானமாககளை மயக்கத்தை
 முகு செய்முன் யுகுசெய்யாநிரகும—எ-று.
 நே.

எல்லாசகதையை மயசகததைப பண்ணுகையான மாயை
 யெனறா (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் மாயாலக்ஷண முணாததுல்

நிததமாய் - காரிய காரண மிரண்டும அநிநிதியமெனனும்
 பௌதமச ஸ்நிராசாரத்தமாக, — அருவாய்-ருபமாயிருக்கிறப
 ராமானுவேகாரணமெனனும் கையாய்கமதநிராசாரத்தமாக, —
 ஏகநிலையதாய்-வேதானகைக தேசியைப்போல் பிரதிபுருஷ நிய
 தமாக மாயையுண்டென்பதனி சகலராக்ய ஆசுமாக்களு
 ககுச சாதாரணமாக மாயைப்பொன்றேயென்றது, — உகிலத்த
 ககோ வித்தமாய் - பிரபஞ்சம சூனயோபாதாக மெனனும்
 மாததியமிதமமபோலன்றிச சாகோபசாகாதிகளையுடைய வி
 ருக்ஷத்ததுக்கு குக்குமமாகய வித்ததுப்போல ஸ்தூலமாகிய பிர
 பஞ்சத்ததுக்கு குக்குமமாகிய மாயையுண்டென்றது, — அசித்தா
 ய் - சிந்தத்தியே ஜகத்பாதாக காரணமெனனும் அதவை
 தவாதி நிராசாரத்தமாக் ஜடமென்றது, — எங்கு மவியாயியா
 ய் - ஸ்வகாரியமாகிய முப்பத்தொரு தத்துவங்களிலும் தக்கா
 ரியமாகிய தாத்துவங்களிலும் வியாபித்த நிற்பதாய், — விம
 லனுககோ சத்தியாய் - நினைவ சிவனுககொரு பரிகிரக சத்தி
 யாய், — புவணபோகை தனுக்கரணமு முயிர்க்காய்-ஆனமாக்களு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௬

க்குக் கருமா தருமமர்க ததுகரணபுவனபோகங்களுண்டாவதற
 கு உபாதிநகாரணமாய்,—வைததீதீதார்மலமாய் - ஜணவயா
 யைகானமிகமென ரெண்ணப்பட்ட மூன்றுலமததககுளீள
 யொருமலமாய்,—மயககமுருசியுமனதீற - மாபை யுளாரக
 களைப்பொய்ப்பைமெய்மெனனம—டி மயகதிறைப்பண்ணி அநா
 தீயேயுள்ளதா மிகத மாபையென நிகனபொருள.

§ நிராசார்தகம் - தளஞல்

தடி—கூம் பொஷரொ - மிதெடுகாயுவிதீயவஸு—
 ருருவ கடு—ராஸ்யாஸியா | ஸாயுரணீய ஸாயு—
 ஷா—ஸகலாநா—ஜ—நீஸுரா— || ப்ரு—உயெ மீ—நடுஷஹ
 ஸு—கடு—வினா—வினா—ரஹ—டு—வெ | வெடி—ஹா—டி—கா
 ருண—ஜாயா—ஸ—டு—ஷ—ஸு—டு—அ—தீ—கஸு—டு—|| ககா—டி—கந்த—கி
 வய—டு—கூ—வி—ஹ—சி—வ—ஸு—ஸு—ரம் | வி—ஹ—க—ஸு—டி—யா—ஸீ—ய—ஜ
 ஸ—ய—வ—ண—டு—வ—லா—டி—க—டி—||

ஸ்ரீ—ஜக—ஸா—யா—ஹ—வெ - ஜாயாததீ—ஜ—ஜ—ய—நா
 ஸு—ஸியா—தீ—க—டி | வி—ஹ—க—டி—க—ல—ஸ—டு—ஷ—டி—நா—டி—டி—யு—ய
 ஜீ—ஸு—ரா—டி—||

ஸ்ரீ—ஜக—ஸா—யா—ஹ—வெ - தடு—டி—க—டி—ஸி—ய—ஸீ—ஜ—
 த—ஸி—த—ஸ—கி—டி—க—டி | ஸ—ஹ—கா—ய—டு—டி—கா—ரா—ஹ—ஸ—ய—ரொ—ரா
 யி—ய—டு—வ—டி—ந—ஸு—ரா—டி || க—த—டு—ந—தீ—ய—தெ—யெ—ந—ஜ—டி—
 ரெ—டி—ஸ—வெ—த—நா | தெ—நா—வா—டி—ந—டி—வ—டி—ஸி—ந—வ
 டு—ஸ—ஹ—ஹி—வி—டு—நா || த—டி—வெ—த—ந—வெ—ஸு—டி—கா—ரா—டி

ஸுஜாலிசு கூடிஸ-நாசு | தடியாஸாணிகாய-ராணி
 ஸ்சிர-குவாணி ஸவஹுதள || விவுதள வுச்சிர-கு
 பொணி வுபூபூய-விகேய-லிவியை ஐகி|

குணத்திராய சாமயாவஸ்தா ரூபமாயிருதர அவயத்த
 நெஜு + துபா தாநகாரணமெனனப்பொருத் தமாமாயெனெரு
 னநூவிவ வடாயெனினில்குணங்களான துமூலகாரணமாகாது.
 † தரிசநூக-ரகுகளிலே குண சாமயாவஸ்தை யல்லாமல் பர
 தக்காக பிரகிருதியிலையென்று சொல்லுவார்கள, அது பிரமா
 ணசகரல்ல குண சாமயியாவஸ்தைக்கு பரம்ப பிரகிருதியெ
 னபதே சித்தநாகம ஆகையா விதமூலகாரணமல்ல

† தரிசநூக-ரகுகளிலே குண சாமயம-சமானம்.

தடி-கூட வுபூபூய-விகேய - நவமளண ஸ்வாஜாநடகி
 ம-ணரநாடு விவாமத்து || ம-ணரவிவாம ஸ-குவாத-
 ஸு-குகிந-பா டு-மணவிஸ || ம-ணரவிவாம ஸ-குவா
 ஸா விவா-விகேய-கி பாஜிதா|| | டி-ஸ-நாநாஸடி
 டு-பூ-தஸயாநஸலிவியை-சா ஐகி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

ஆருட அசுத தமாயைவினிலக்கனமெனென விசைக்கின
 னா.

நித்தமாட - காரிய காரணங்களிரண்டும அநித்தியமெனனும்
 பெனத்தன்குப்போ லநித்தியமினறி,--அருவாய்-உருவாகிய ப
 தமாமனுவே காரணமெனனும் நைய-யிகன்குப்போ ஆருவமன்

நி—ஏசுநிலையகாய்-மாயை யனந்த மென்றும் சத்தெனறுஞ் சொல்லும் வேதாநதைகதேசிகும சதத வேதாநதிகட்குர போல முறைமையி னநேகமி னநி சதகனநி,—அகிலததக்கோ ர் வித்தமாய்-சூனயோபதானய சூனியம பிரபஞ்சமெண்ண ம்பக்தகைசகதேசிகுப்போலச் சூனிபயிஸநி,—அஸித்தாய-சுத பிரமோ பாதான ஊலிஸநிற் சடசித துறபதசியாமென்று பரிணகவேதாநதிகுர காராயணபிரரூபிணி னறுஞ் சடசித துண்டாமெண்ணுர பாஞ்சமாததிரிகுமபோலச் சித்த கநி,—ஊ கருவியாபிடாய்-கண்ணுக்குத்தோற்றி பபுதவகாரணவெண்ணு முலோகாபகணுகுப்போல அயவியாபிமஸநி,—வி லணுககோ ரசத்திடாய்-சிவனுககுச்சமவேத சிறசத்தியொன்று பரிக்கிரக சடசித்ததிரணநி ஆக மூனநிநூலொரு பரிக்கிரக சடசதசியாய்,—புவனபோகக் கணுகரணமு முவிரககாய் வையதநீதார மலமாய்-பிறபோககியப்பொருளகையும் துலசீரகுககுமசீர குகளைய மிலககணையா லயைகளாலுண்டாகிய சிறநிறியையங் கொடுத்த மாயாமலமாய்,—மாயை மயகமுஞ்செய்யுமஸதே- மாபையானது அந்தச்சிற்றநிறைப்பற்றி நானசுகி நான துககி யென்றுவரும் விபரீதஞானதகையு முவிரககுப்பண்ணுந்தானே.

சிவஞானயோகியநூலா வருமாறு.

—o—

இனி, அம்மாயைமாபேயங்களை இப்பாவது என்கையெ ன்பார்க்கு, அதனை வருத்தக கூறுவானொடங்கினூர்.

உலகிற்கு முகந்தாரணமெனப்படும் மாயையாவது, நிகத மாதன் முசலிப இலக்கணங்களை யுடைய தென்பநாம.

மாயையின சொரூபங்கூறுவார், புவனபோகக் கணுகரண முமுயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்துமிகர் மதம்பற்றிச் சூனி

யத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் விததமாயென
 னறும், அதுவுங் கணிகவாழிகள மகமபற்றிச் சார்பினிற் செல்
 லாமைப்பொருட்டு நிததமாயெனறும், அதுவும் உலோகாயதர்
 மகமபற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென
 றும், அதுவுந் வைசேடிகா முதலியோர் மகமபற்றிப் பரமானு
 க்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எவரும் வியாபியாயெனறும்,
 அதுவுஞ் சாங்கியா மகமபற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்
 பொருட்டு ஏகநிலையதாயெனறும், அதுவும் பாதகரியா மகமப
 றறிப பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுககோ சத
 தியாயெனறும், அதுவுந் சிவாததுவிதா மகமபற்றிச் சிற்சத்தி
 யிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசுத்தாயெனறும், அதுவும் மாயா
 வாதி மகமபற்றி அநிவசனத்தற் செல்லாமைப்பொருட்டுவை
 த்ததோர் மலமாயெனறும், இத்தனமைதகாகிய மாயை, ஆண்
 வமலம்போல மயக்கமே செய்யென்னுஞ் சைவருளொருசாரா
 னா மறுதகற்பொருட்டு, மயக்கமுஞ் செய்யென்னுங்கூறினார்.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப்பட்டன,

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை,

மயக்கமென்னுமுமமை, அது தன்னியல் பனமை யுணர்
 நின்றது.

நிரம்பவழியருணா வருமாறு

—0—

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மாயையினுடைய விலககணம எ
 ப்படியென்ற மாணுககணகோக்கி; மாயையினிலக்கண மருளிச்
 செய்கிறார்

(அசுத்தமாயையானது) நித்தமாய்-அழிபாததாய், —அரு
 வாய் - ஒருவர்க்குந் தோணுததாய்,—ஏகநிலையதாய் - ஒன்று

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௩௭

யிருக்கிற நிலைமையினையுடைத்தாய்,—அசிலத்தக்கோர் வித்த
மாய் - பிரபஞ்சத்துக்கொரு காரணமுமாய்,—அரிததாய் - அ
சேதனமுமாய்,—எங்கும்வியாபியாய் - எவ்விடத்தினும் வியா
பகதையுமுடைதகாய்,—விமலனுகுகோர் சூதியாய்—மலரகித்
னையிருக்கிற பரமேசுரனுக்கு தானொருசத்தியமாய்,—புவன
போகநகனுகரணமு முபிரகசார் -ஆனமாசகளுக்கும் தனவுவங்கர
ணமும் புவனமும் போகநகனும்மாய்,—வைத்ததோர்மலமாய்—
மூனதுமலங்களிலே வைத்தெண்ணப்பட்டொருமலமுமாய்,—
மாயையககமுஞ் செய்யுமனதே - மாயையானது மூனமாகக்
கருகும் பொய்ப்பைமெய்யாகவும் மயகமுடையுஞ் செய்யும்

நிகதமாய் எ-து தன் காரிடமாயுடைய முப்பத்தொன்று
மழியுட்கூடத்துவ காரணத்துக்கு அழிவில்லையென்ற தெனக்கொ
ளக.

அருவாய். எ-து. சாரணத்திலொழிந்து காரியப்படுமிடக்
கிலுந் கொணராதென்ற தெனக்கொளக

அசுததாய். எ-து இதனவே ஆனமபோதனூ சீவிததசா
மாயினுமிது சடமென்றெனக்கொளக.

எங்கும் வியாபியாய். எ - து தவறுடைய காரியமாயுள
ள முப்பத்தொன்றுக்கும் எவ்வளவு வியாதமுடையது,அவ்வ
ளவுக்கு வியாதமுடைய தெனன்ற தெனக்கொள்க.

புவனம். எ-து உலோகங்களு

போகம். எ-து. அண்ணமுதலானவையிற்றை.

தனு. எ-து. உடல்.

கரணம். எ-து. அத்தக்கரணமும் புறக்கரணமும்.

வைத்ததோர் மலமாய். எ-து. எண்ணப்பட்ட மலங்களி
லொன்றையென்றெனக் கொளக.

இதனூற்சொல்லியது, அசுததமாயை நித்தியமென்றும்,

கடுகையு சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

அருவமென்றும், ஒன்றாயிருக்கமுமென்றும், பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமென்றும், சடமென்றும், எங்கும் வியர்த்த முடைய தென்றும், பரமேசுரனுக்குச் சத்தியாயிருக்கமுமென்றும், ஆன மாக்களுக்குத் தனுசுரன் புவனபோகவகளுமா யிருக்குமென்று ம், மூன்று மலகளிலே ஒன்றாயிருக்கமுமென்றும், ஆனமாககளு க்குப் பொரியை பெய்யாக மடக்கததையுஞ் செய்யுமென்னு மு ளைமையு மறிவீத்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மாயை - உலகிற்கு முந்நீகாரணமெனப்படு மாயையாவ து,—நீத்தமாய் - நித்தமாசியும்,—அருவாய் - அருவாயும்,— ஏகநிலையதாய - ஒன்றாயும்,—அகிலத்துக்கோர்வித்தமாய் - உலகமுண்டாகற் கோர்வித்தாயும்,—அசுதகாய - சடயாயும்,—எவரு மவியாபியாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகாயாயும்,— விமலனுக்கோரசத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கீரகசத்தி யாயும்,—புவனபோகந தனுசுரன்முமுயிரககாய் வைத்ததோ ராமலமாய் - புவனமும் போகமும் தனுவும் கரணமுமாக வ்யிரக ளினபொருடடு விரிந்ததோர் மலமுமாயும்,—மயக்கமுஞ்செய்யு மனறே - மயக்கத்தினையும் செய்தலாகிய இலக்கணங்களை யுடையது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—॥॥॥—

இந்த மாயையிற்றேற்றிய காலமுதலிய தத்து வங்களினது தோற்றமும், காலத்ததவத் தினவியாபாரமு முணர்த்துகூர்.

உ—சூத்திரம். அக்விதஇலக்கணம். ௧௦௩௯

மாயைபிற காலமோடு நியதிபின் கலாதிதேகாள்
று, மாயவக காலமூனரு யாகவியு மளித்தும்போகவிக,
காயமோடுல சுககெல்லாயகாலசங்கைநீண்பபணணி,நா
யகணைபாலேகடத்திடுசுகத்தையெல்லாம். (நிச)

(இ-ள) மாயை வாயுவாண த சமுசகிரதவி லொருபிரதே
யிற கால சகதை விகாரப்பித துமாறுபொல,அணநக
மோடு நிப தேவநாயனா கிரிபாசகதிபா லநகராணையி
திபின் கலாதி லொருபிரதேசத்தை விகாரப பித்தி,அதினி
தோன்றம னறுவ காலத்தவததட னிபதிநாயு மக
ளபின் கலையினையு முண்டாசுதுவா இணைய
வா தாமாக வுண்டாசுதுவரோ யெனணி?
காதாவினதாசுணையாலெனயறிச

ஆயவக்காலமூ அககாலம் செங்காலம் வருகால நீசமு
னருப் காலமென மூனருட.

அவைவருமாறு —யாதொருகாலத்தி விபாதொரு கிணிய
மைசெய்து முடிக்கப்படுந், அஃகிரநககாலம்.

யாதொருகால மிபாதொருவனு லொன்றைச செய்யவே
ண்டுமென்று விருடபுதல், வருகாலம்.

யாதொருவனு விபாதாமொரு கணமக தொடங்குசப்ப
ட்டதமுடிவின் நி யிருகமது, நிகழ்காலமெனயறிச.

ஆகவியுமளித் பிருகவிமுத னாதமீருள தததுவங்கோத
தும்போககி தோற்றுங்கதம் அவையிறிதுண்டான வா
னமாககளை நிறுத்துவித தம அவையிற்றைத
கோரநி ன முறைமையி லொடுக்கவித தம இ
ங்வன மூவிதமாகச் செய்தும்,

காயமோடுல ஆணமாக்கள் தனுகரணதிகளை பெடுத்திச்
சூக்கெல்லாங்கா சாதாரண வசாதாரணமாகிய புவன த தன

ல சங்கையினப் டாகிய போகங்களைப் புசித்தற்குத் துடி ள
பண்ணி வ நிஷதமுதலிய காலங்களை யுண்டாக்கி
அங்கங்குள்ள வானமாகக னெடுங்காலம்
புசியாந்னரே மெனனப்பண்ணி; அக்கா
லரு சடமாந்லாற ருளுகப்பலததைக்கொ
டுகவறரேறவெலிள?

நாயக னு ன சிவன நன்காககினுசத்தியாலே பிரபஞ்ச
யாலே நடத்திடு மெல்லாததையு மிபுபடி நடத்தா நிறபன
ரு சகததை யெ
லலாம

அசுத்தமாபையிறரேற்றிய காலமானது சுததமாயா புவ
ன வாகுகருசுசுருடடிமுதலிய கருத்திபவகையு மதிவண்
டாகப போக பகையுளு செய்வதெவநன மெனனிஸ்? சுததமா
டையிலுடைடாகிய சுததகாலநதானே யகநப் புவனவாசிகளுக
ருச் சிவ நத்தி போக முதலியவற்றையுண்டாக்கப புசிப்பிடாநி
தசூம.

இசுதகு மதவகத்தகு சுப்பிரபேதத்தும் பொஷகரத்த
மதிசு. (ருச)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் நாலுவிருத்தத்தால் மாயையிற் கலாதிதத்துவங்க
ள நோனறும் படியு, தத்கிரியைகளுங் கூறுகின்றது.

அசுத்த மாயையினுலே அநகதேஸ்வர சத்திக்ருத ஸ்ரோ
பத்தினுலே முதல் காரியமாயையுண்டாம். மேல்-போகாவதி
பரிச்சேதகமாய் பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானாத்மகமாயிருக்கிற
காலநதோனறி, சிருஷ்டிகாலமென்றும் ஸ்திதிக்காலமென்றும்

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கரசக

சம்ஹாரகாலமென்றும் திரிவிதமாய், சாதாரணமாகவும் அசாதாரணமாகவும் பிரதிபுருஷநியதமாய், தத்தத சரீரோற்பத்தீயாதிகளுக்கே துவாய், சர்வலோகநாயகஞ்சிய ஈஸ்வரசத்தியான ஜநகிரோஷ்யதிரி ஆரிண்பெணனும் சததிக்நரபா திஷ்டாநததினாலே ஜகததற்பத்தியாதிகளேப் பண்ணும.

* போகாவசிபரிசேதகம - போகமுடிவையளவீடுகை.

இதற்குக் காலவாதி காலமானது ஏகமுறாய் விபுஷாய் பிரவாஹநாதி காரிபங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவாயிருக்கையால் நிதயமாயிருக்கிற காலகதாசு உற்பத்திபாதிக்க னெப்படிடெசனில? பூரவாபரப ஶ்ரீ ப்ரதீதயு ஸ்டாகையினாலே காலமகேசமும் அநிதயமும.

¶ பிரதீதி - அறிவு

ஆசபூர்வாபரப ப்ரதீதிமானது நூரிபகதிபாதி யுபாசிவினாலே வருவதல்லது, காலகதாசு பேசம வாஸ்தவ மல்லவெனலில? அந்நயுபாதிவினாலே தானே காலவயவஹாரம வருமாகல், காலமே யில்லாதேபோகத திரியும்.

காலமொன்றையாகில், இன்னகாலத்திலே யினனதாம் இன்னகாலத்திலே யினனராகாதென்றும், அநவயவிடநிரேசமுங்கூடாது. இரணறியுர், சிநகடி காதிகளுக்கஞ்சூரிப கதிபாதி யுபாதி யல்லது † லவ x தருடி யாகிசளுக்க கில்லையாகையால் காலபேத † மெளபாதிக்க லல்ல, ஸவபாவிக்கமென்று சிததம்.

† லவம - கண்மெடிகெகொண்டது, x தருடி - கொடிப் பொழுது, † ஓளபாதிக்கம் - உபாதி யானுண்டானது.

கடாதி பதார்த்தங்களிலே யுதபவிஷயத்வியவகாரமொழிந்த வர்த்தமான விபவகார மில்லாதிருக்கையால் வர்த்தமரணகாலமே யில்லையென்னில்? கடநிருமாணத்திலே யிருத்த

பிண்டாவஸ்தை பூதகாலமாம் * ஜலாஹரணயோக்ஷிகரல
 ம் பவிஷ்யதகாலமாம். சகரத்திலே கபாலாதிபவஸ்தையாயி
 ருக்கிறகாலம் வர்த்தமானகாலம் ஆகையால் காலத்திரயமு மு
 ண்டி ஆகையால் ஜடமு மனோமு மான துகு நிதபதவகூடா
 து நிரயமில்லாத வஸ்துவுக்கு விபுசுவகூடாது ஆகையால்
 காலமேதகம் அநீகயமென்பதுசித்தம்.

* ஜலாஹரண - ஜலங்கொண்டு வருகை

அக் விநகககால் முற்பத்திபாதிக்குக்கு ஏதுவாமெனவில்.
 இநதகாலோற்பத்திக்குக் காலமுண்டோ விஸலையோ? காலமு
 ண்டெனவில்? - அநவஸ்தையாம் இவலைபெனவில்? காலமேயு
 ண்டாகாது எனவில்? இநதக காலம் ஶ்ரீஸவவியதிரிததத ததது
 வதாததவிகவசளுக கேதுவல்லது தன்னுடைய உற்பத்திக்கு
 தகானே ஏதுவல்ல. காலாதிரண ஈஸ்வரண சயேசகையி
 ளுவே காலதகையபேட்சியாமவே காலததை +யுற்பாதிட்டா?

- அநவஸ்தை - முடிவினமை, ஶ்ரீஸவவியதிரிததத - த
 னக்குவேறான, + உற்பாதிததல் - உணராசகுதல்

இநதக காலம் அசுதமாயா ஜநயமாகையிலவே சுததமா
 யாகாரியோற்பத்தியாதிக்குக்குக் காலமேதெனவில்? சுததமா
 டையிலுமியவாறு சுததகாலமு ண்டி.

ஆகில் காலோபசங்காரத்தகக்குக் காலமேதெனவில்? இ
 ன்கக் காலாபேகை சுதாசியாதிக்கள பண்ணுங் கிருத்தியங்களு
 க்கே காலாதிரண சுததர் காலதகையபேக்ஷிபாமல் ஸ்வெச
 சையிலவே பஞ்சகிருத்தியங்களுமும் பண்ணுவா

இன்னு மிந்தககாலமானது ஒன்றுக்கு பூதகாலமும் ஒன்
 றுக்கு வர்த்தமானகாலமும் ஒன்றுக்கு பவிஷ்யத காலமுமாயி
 ருக்கையிலவே பூதபவிஷ்யத வர்த்தமானகாலமாக ஒருபடித
 தாயிராதாகையால், பதார்த்தாதிவசேதககாலம் திரிவிதமெ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடுசங்

ன்பது கூடா தென்னில்? காலமும் திக்கும் ப்ரதிவஸ்த நிய
 தமாயிருகருமாகையால், முகலே ப்ரதிவஸ்த நிடதக கால
 மென்று சொல்லுகையிலே ஈனென துஷணங்கூடாது.
 நிததியகாலாது வாததிததுவாத ஆனமா நீததுபன? காலம
 நிததியமாகில் ஆனமாவுகரு நிததிபததுவ மெபடியெனனி
 காலா நவசசநததயே. சிசியததுவ மெபடி கூடுமெனனி
 காலாநவசசினததயே நிதயதவமாகையால், பூரயோகந் து
 ஷணயில்லை + அவ சேதகம - அளவிடுதது.

தடிக்கூப்பள ஷ்டிரா - சுயகாலு க்ரூகாசு ப்ராபு
 ஸுடுகூடுவெணா யுடுநாஅயுடுத | க்ரூகாசு ஷ்டிர
 ஷ்டிரெகூடு ப்ரவ்யுதெபுடாநுததது || அவசுடா
 ஷ்டிரெகூடு கமயதபுடாநுதது || தாஸுஹவந ஷ்டிர
 ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு யுடாசு க்ரூகாஸுயா || சுதீதவ
 துடாடுநெஷ்டாசு வ்யுதீநாங்காஸுணதயசு | ஷ்டிர
 ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ||
 ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு |
 ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு
 ஷ்டிரெகூடு || ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு
 ஷ்டிரெகூடு | ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு
 ஷ்டிரெகூடு || ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு ஷ்டிரெகூடு

துக்கு | காலனகொ விஹிதகு ஊஷுதெகெகெ
 ஸிதீஸாரஃ || தயாகிரிதி நெஷுத ஹவநுவகூபி
 ஹிஷி | காலனகொ யதிஷுத சியாதொநாகி
 ஸிஷுதெ || யஸூகூஸதஃ சியாயாதநாஸுதீ
 தாபுரபதா | தஸூஷெவ யதிஷுத லெஸவகா
 உபஸுஷுதெ || ததஸுவதஜாநாதிவபூதீ ஜாநா
 உகீஸாரஃ | வதஜாநாதி ரகுலெவஸு காலெ
 ஹிஷுநெவபுவஸிதி || ததஸு நெககாலொ ய
 கிசூநநூதீ வபூதி || னெஷுதீதஸு காலயள
 பூதீயெதெ ஶெஷுஸாரஃ || வதஜாநகூணெஷெ
 நெஷுதெ தஸூஸவாசு | சுதீதகாலெ ஶுஷு
 ரகுலஃ கஹொ வபுவஸிதஃ || ஸகலா ஶெஷுதி
 தஜா கஹொநாஸு சியாஷிஷி | சூதீயதெ
 தயிஷுஷெ வதஜாநஸு ஊஷுதா || தூஷா
 ஸகலாஜாஷா ஹவாநா வாரணாதீ || வதஜா
 நஸுஷுதீயொநொ ஹவா ஹவபூகாஸகஃ || ஜ
 ஶெஸதெ நெககூஸநிதெ யா யஸூவா || சுதி
 துஷுஷுதஸுஷு விஹிஷு விநியாஸிதஃ || சு
 காலொயஸுஷுபாஷுஜாநஃ காலொ நெவதிஷெ | ந
 காலொஷெஷுயாஷுஷு காலஸூ விவபூ
 தஃ || கிஷுஷுஷு வபூஸுஜாநா கஷுதெகால

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧0௪௫

யொமதஃ | ஸிவஃ காலாநவஹிஹொ ஜாயாத வ்யீயஸ
 திதஃ || உதாடியதி விஸஃ ஸ காலாடிஸ்வாடிக்கூஜா
 க் | ஜாயாதகூடியொ ஹாமெ காலொயம் ப்ரூகிவா
 திதஃ || ஸஃலாய ஸுஸிஸஃஹார ஸித ஜாஜி த்யஜஃ
 க்யஜ் | ஸஃலாய நி விஸஃஹஸஃ காலொ வ்யீகி வஃ
 ரொஜிதஃ | தெந காலெந தஃகூராவஃ கஹுதெ
 ஸிவஸிதி தஃ || ஜாயொயகெநகாலஸ ஜிநாஸிஸஃ
 வ்யவஸிதி | கஸ ஜஹாஸஃ ஸஃஸார தியஜஃ கால
 தெஹவெக் || தஜஸக் ப்ரஹஸ்யா ஸ ஜிநியஜொ
 நதஃகாலதஃ | சிஹஹொமெஷஃ விநாநாஃஸ்யா
 ஜுஸஃ ஜஹேஸாரஃ || ஸெஹயெவொவ ஸஃஹா
 ரநியஜி விஜயாதிஸஃ | ததஃ சி யொ வ ஸஃஹா
 ரொ காலா வெக்ஷா நஸாஜிதா || ப்ரஹயெ வ்யநஃ
 மஜ்ஜாதி ஸுஜத்யதி ஹஃகிவ | திரொடியாதி ஹ
 மவாநு நகாலாவெக்ஷயாஸஜா || வதஜாநாடியஃ கா
 லாஃ யெவஹஃ ப்ரூகிபாஜிதாஃ | ந யஃகியகூ
 ஸெயஸாஜதஜாநெ வடுஸகி || வடுஸ்யா தீத
 ஹாவிஸ்யாடிநஸுப்ராஹாவதஃ | தஜா டெகக்ஷ
 ணஸ்யாஸ ஜ க்யஜிநிரஹவ்யக்யஜ் || வ தஜாந
 க்ஷணெஸவஃ ஹாவொகூகிநஃ நாஸநஜ் | நாஸொ
 விலவஃவஸுஹாஃ சுதீதெ காலவெவஃ || ஹதெ

வா நியமெநஸூ டெதெடிவொஹயம் யதஃ | வத
 தெநாஸணகஸூ தெடிவாந ஸூ டொடியஃ ||
 ந டுதஃ ஸதிராநுபெண வததெ தெஷ்டுடாஃ,
 தஸாடிக்கண்ணெ வததாநாடி ஸவஃ வஸுஃ
 கீ யாவி ரெவ விடிஃ தெ படிஃ ஸாநஃ ஸா
 தஃ | தஸாடி ப்ரகிபடிஃ ஸவததாநா டெ
 யதஃ || ப்ரயொஹதாநாநெக வடி ஸுஃ ப்ரகி
 ததெ | விநஸூ கி கிஃ தெதெஷ்டுஃ கிஃ ஸுஃ
 தவாஃ || ஸவஃ காஸுஜாஸெந யஃ டாஃ ப்ரகி வா
 டிதஃ | கமிதஃ காஃ டிஃ ஸுஃ கமித டுதாநா
 கித டுதாநாநஃ வதி டுதாநா கித டுதாநா
 காதாஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா காதாஃ டிஃ
 ஸுஃ கித டுதாநா காதாஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா

காலத்திரயத்தையும் ஜநதி ஹாரணி ரோகயித்ரியென
 மீஸ்வரஃ ததிதிரயமு மதிஷ்டித துதினறு ஸுஃ கித டுதாநா
 கித டுதாநா பண்ணுமெனதற்கு சமமதி.

தெதெவ - வகிஸகிஃ யாவிஷ்டஃ ஜமக ஸாவா
 ஜஃ டிஃ | ஸுஃ கித டுதாநாநஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா
 விதஃ || ஸுஃ கித டுதாநாநஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா
 தஃ | ஸுஃ கித டுதாநாநஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா
 டிஃ ஸுஃ கித டுதாநாநஃ டிஃ ஸுஃ கித டுதாநா

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கர்சள

வாஸிவ்வடிநயெஸ | ஜநநீஜநநீஜகூ வகூஸு
விவியாய்வெநா? || சொயயிசூணு ஸவஸு
உயெயிவஜிதிதி |

சுதவகாலப் பிரளயாநதரத்திலும் சுதகா சூகருமமாயை
யுடைய பஞ்சுருதசிடிகதைபடணனுயரொணபந்ருச சமரதி.

ஜுமெவெசூ - ஸாவிவ்வயாமஸு வெயாயயஜு
வெயாயயொமூரது சொகூரது ஸூயது வாயயது
கூடுகூடு | ஜாயாஸகூயவூசிவ்யாமூ, பூகூவூது
வெஸூது ஸயலுபடிவூ யஸூஜாதூ || உதி.

பின் நித்பகலாதிதேதானநந் தோனநிவெணபது ஷசாகாம்
டசாபந் மாகையால, சேஷம் மேலவிருத்தந்நிலை கூறுதி
ந்ரது

† சாகாமகூநாபதம் - விஸுவோடு கூடினபதம்.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

மாடையினினறும் தத்தவவ்ளின்து தோறறமும தெர்ழி
வமுறைககனஞா.

மாடையிற்சாலமோடு நியதிபின் கலாதிதோனறும் - சுத
தமாடையிற் சிவன்கிருஷ்டித்தநாதபநத்தின பின் பநதமா
யநநேசுரசத்தி கலகதிய மாடையினினறும் காலநந்நுவம நிய
தித்தவம் கலாதத்தவம் பிறசூ (ஆதிபெணந்நூற் புருட
தத்தவமுமுண்டாம்.) முன மாணதப்பிரத்தியகூப் பிரஸகா
பத்திலே தத்தவவ்ளின்து வ்யாபாரககிரமம்விஸகிரிககப்பட்
டது; இப்போ தற்பத்திக் கிரம மாசாரியர் தானே யுணர்க்கின

முர் — ஆயவககாலம் - சூக்குமதேகத்தன ளசாதாரணமாயிரு
கருங் காலத்தவம், (புறமபிற்சாகாரண காலத்தவத்தின
துவாததி துடி முகலய கலைகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு போ
கக்யப் பொருளிற் போகத்தின பொருட் டியினைச் செலுத்தி ம
காப்பிரளய பரியந்த யிருகரும புறமபிற் சாதாரண காலம்)—
மூன்றாயாககியு மளித துமபோககி-போகவதி பரிசேசேதகமாய்த
துடி லயம காட்டாதி காரியகலாபேதத்தினாலே செல்காலம்
வருகால யிரண்டின மதயத்தி னிகழ்காலமாயும், சரீர முகலி
ய தாததுவிகப் பொருள்களின தாறு சோற்றல் நிறை நிமித
தமாய் நிற்குங் காலத்தவத்த நோற்றத்தினும் காலம் வேண்டி
லன, அவததைவருமாதலால் தத்துவத்தோற்றத்திற் காலநிமித்
தமனறு திதியை நியமிசகருகாலத்தவம்போலச சகாகாரத்
தை நிபயிகருங் கலையித்திரி பெண்கின்ற சங்கார சத்தியே தத
துவத்தோற்றத்தில் நிமித்தியாய்,—காயமோடுலகுசகெல்லா
ம-தனுகரண புவனபோகங்கடகு,—காலசககையினைப்பண்ணி-
வுகமுதற் பராதத பரியந்த கால வெண்ணிக்கைபை யுண்டாக
கி,—நாயகனையாலே-சிவானுரையினாலேயப்பட்ட காலதே
வதையினாலே யதிஷ்டிககப்பட்டி,—நடத்திடுகு சகதககெல்
லாம-சடசித்தகக ள்ணதகைய முற்பத்தி யோகக்யதகை யுற்
பத்தி பண்ணிச் செலுத்தும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அதகனமைதகாகிய மாயையினின்றுங் காலமுதலிய தத்
வங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வருணையான்
முத்திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப்பிரபஞ்சமீதூத்தக

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். கடுசுக

யுங் கால வரையறையிற் படுத்திக் கணமத்தை வரைசெய்து
நிற்குமென்பதாம்.

எண்ணுட்மை முன்னருஞ்சென நிபையு ர.

நாயகனானபாலே யென்பதனைத் தத்துவாதிக்காரமுழுகி
முய்த்துரைக்க.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—ப—

அசுதகமாயாகாரண மருளிசெய்து, காரியமான தத்துவ
களினது தோற்றமு மவைகாரியப்படு முறைமையு மருளிச் செ
ய்க்குரா.

மாயையிற காலமோடு நியதிபின கலாதி தோனறும் -
அதோ மாயையிலே காலமுடி அதனொடு நியதியும் அதனான க
லையும் தோன்றும், — ஆயவந்தீரலமுனரூப் - இப்படியான கால
தத்துவநதான செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலம் என மூ
ன்றாய, — ஆகியு மளித்தும் போகக்கூடுதிறதாலதெக் லையு நய
ருகிறகாலத்திற புதுமையும் நிகழ்காலத்திற பலதகையு உண்
டாககி, — காயமோ இலகுக்கெல்லாங் காலசுவகையினைப்பன
ணி - தேகாதி பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாங் காலவெல்லையுமு
ண்டாக்கி, இது தானாகப் பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்தினமோ
வெண்ணில்? — நாயகனானபாலே நடத்திடுஞ் சகதகையெல்லா
ம் - பரமேசுரனுடைய வாக்கினைடாலே இப்படிச் காலத்தத்துவ
ம் பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் நடத்தும்

நாயகனானபாலே நடத்திடுஞ் சகதகையெல்லாம் - கிரி
யாசத்தி சத்தித்தத்துவத்தை யெழுப்ப, சத்தித்தத்துவங் காலத்
தையெழுப்ப, காலம் ஆனமாவக்குள்ள கணமத்தைக் கூட்டுமெ
னத்திடுதான்.

இதனால் சொல்லியது அசுத்தமாயையிலே காலமும் நியதி யுட கல்யை உணர்வமென்றும், சகதி கத துவததாலே காலத் ததுவக காரி பபபடுகிற முறைமையு மறிவித்தது.

சுபரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மறையிற் - உதரனமையாசிய மாயையினின்றும, — கா லமோம் - காலசுத துவததோடு, — நியதி - நியதி ததுவமும, — ப்னகலாதிமோனறும - பினகலைமுதலியனவு முறையேகோ னறுவனவாம — ஆட அக்காலம் - உவரறுளொனரூக்ய காலத்த துவமாவது, — நா பகலுணையாலே முனரூய்-முதல்வனூணையா லமுதகிற பபபடு, — ஆகியுள்ளி தம்போககிக் காயமோ பிலருக கெல்லாப - தோற்ற நில யிறுதிபெணனு முதகொழிலுடைய ச னசகுக ிமுள்ள காரியப்பிரபருச ினைத்தையும, — காலசங்கை யினைபபணரை - காலவரைபரையிரபடுகதி, — சகதகையெல் லா நடத்திம - இவவுத்திற் கணமதகைவரைசெய்து நிற் குமென்பகாரம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

வேற்றுத்த முறையானே நியதிகலையின் காரிய ப்பாடுங் கலையிற்றேற்றிய வித்தகையினது காரியப்பாடு முணர்த்துகிறார்.

நியதிபின் ருளன்றிககன்ம நிச்சயம் பண்ணிநிற் கு, மபாவிலாக் கலையினரூன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின, செயல்புரி விரியசகத்தி தெரிவிக்குகுகிறி

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧0௫௧

தேவித்தை, புயர்கலை யதன்றேனயி யயிவினை யுதி
க்கப்பண்ணும். (௫௫)

(இ-ள.) நியதி அந்தக காலகதகருப்பின நியதித்தத
ன ரேனறி வநதோனறிப் படசபாத மில்லாத விராசா
ககணம நிச வானவன துடட நிக்கிரகமுரு சி
சயம் பண்ணிநிற் டட பரிபாலனமுரு செய துலகத்தி லான
கும மாக்களை நியமித் தித்தற தீதென வரையறுத
து நிறுத்தமாபோல; சிவனு மானமாககா
செயக் கணமத்தக திடாக வேறறகருளை
தலினறிபே யநகந்தக காலககளிற போகவ
களைப புச்சுகுமபடி உறுதியிடாநிரகும

உயா விலாக நியதிசுருப் பின மயக்கமில்லாத கலாதத
கலைபினரேனறி துவந தோன்றி, மாணமாவுக உநாதியா வ
யாணவ மொது ருகிற வாணவமல சத்தியை உலாகளவாக
கக்ச சித்தினசெ ள செயத கணமத்தக திடாக்சிந்தி துக்கி,
யலபுரி கிரிபாசத் ஞானமான தவாகளை விடயத்தகருபு பு
தி தெரிவிசுருகு பபடாமல உத்த மாத்திரமே கிருக்கருமப
சிறிதே டி சிவனது ஞானக கிரியாசத்தி பண்ணிவி
சுரும

விதகை யுயர் வித்திபாதத்தவமானது சிற்ற பிரகா
கலை யதன்றே சக்தினையுடைய கலையிற ரேனறி, ஜனமா
னறி யறிவினை யு புத்தியிடமாக விடயங்களைக கிருக்கருமிட
திககப்பண்ணும். ததச சிவசத்திப பிரேரகத்தினுலே வித்தி
யாதத்தவந காரணமாய்நின ரறிவை விள
ககப்பண்ணும் ஏ-று

ஒருபாத்திரத்தை யகநியிற் காய்ச்சினவீடத் தரசருப்ப
ந்துகைக கியோக்கியமாஹற்போல, ஜனமாவுங் கலைபுய்

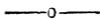
கட்டுட

சிவஞானசித்தியார் சுபசூகம்.

பொருந்தினபோது சுகதக்கபோகமே ரூபமாகிவருகிற பஸ்க்க
னைப் புசிக்கச் சத்தலுவலுதலாலு மயர்விலாக கலையெனச் சி
உபபித்தாரா.

இதற்குப்பெளஷ்கரத்து மிருகேந்திரகதுங்காண்க.(௫௫)

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

நியதிபின்புறானறிக கனம நிசசயம்பண்ணிநிற்கும்-காலத
தவததகருப்பியபு மாரபயிலேரினம நியதித்தவமான
ததோனறிக கர்ம +நிபமனததைப்பண்ணி ஒருவர்பண்ணின
காமபலத்தை ஒருவாபுசியாகபடியும், விஷய செனதநியத்
துலே அநிகப்பவருத்திகள வாராதபடியும், பிராப்தமான
பாபபலபோகம அநிஷ்டமெனறு விடாதபடியும், பரிபக்கு
வமான காமபலத்தை முன்பினருக புக்கவொட்டாமலும், சு
சுசத்திப்பிரேரணையினால் ராசானுஞையானதுபோல ; நிய
மனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

+ நியமனம் - ஏற்பாடு.

சுஸ்வரசத்தியே நியமனத்தைப்பண்ணுதோ! நியதி தத்து
வமெனறெனதை அங்கீகரிப்பது கற்பநாகளரவமெனனில்? சு
ஸ்வரசத்தி நினமலைபாகையிலே நியதி *வியவதாநமனறித்
தானே பண்ணுமபொழுது அதுமுத்தியையேபண்ணும.

* வியவதாநம்-மறைவு

காமநதானே கத்தந கர்த்தாகளுக்கு நியமமாகபலத்தை
கடொடாதோ யெனனில்? காமமானது க்ருஷ்டாதினைப்போ
லத் தொழிலாகையினால் நியாமகம்பண்ணமாட்டாது.ஆகில் ஒ
ருவர் பண்ணின கருஷ்டாதிபலங்களை ராஜாவுமிருக்கையிலே ஒ
ருவர் புசிக்கக்காண்டிரேமே யென்னில்?உஞ்ஞத்திசே *சூ

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௦௫௩

த்விக்குகள் பண்ணின கருமபலத்தை யஜமானன்புகிக்குமா போல, ஏவினவன தொழில்செய்தவனுடையபலத்தைப் புகிப் பன

× நுதவிக்கு - யாகருசெய்தவைககிணறவன

அவ்வாறு ஏவினவனும் ஏவல்செய்தவனும் எனறி, ஒருவன் தன் மென்று பண்ணின கருஷிபாதிபலத்தை ஒருவனபுகிசெக்ககாண பாணேனெனனி? அதுவும் இன்னமாநதர சம்பந்தமல்லது வா ராது ஆகையால் ஈஸ்வரசத்தியுங் காலமும் கணமமுமன்றி நிய தித்ததவமென்பது ஆனமாககருடைய போக + நிபா மக்மாக வு ணடாகவேணும் —

+ நிபாமகம் - ஏறபாடு

தடிக்கு வளர்ச்சி — லொடியவநி ப்ரவ்யுத்
ஸு கலாவிஜ்யாப்யுத்திஹி | கஜுணா ஜாஜி-தா நா
த-ம் மலொபவஸரின்னஸகி || தசிநாஸொ ப்ரவ்யு
தெயம் நியகிஸிவஸாஸநெ | நதது னியஜெநா வி
ஜல ஜாயாபுஜெ-ணா || ப்ரவ்யு-தா சிசு- ததுத
ப-ஸ-ஷரின்னெயு வொசிஜா; | சுவினொமெஷி நி
வகம் திரியாஜயகி ஸாஸலாசு || ஸாஜி-ரெத டெஷவ
நெஷா-ரெடி ராஜ-ரெநஷ- கராஅந | யவ்ஸா நல
வெஷநெயு ஸ-ஜீஸாநாஜி-த-வ-ரெஸு; || ராஜாஜா ஜ
ஸாாயதுஜி-ஜ-ரெத டிஸுவு வ-ரெஸு; | சுஜி-தா
நிதரெயவெய ஜாஸஜெஸு நாஸிநீ || சுநயா நிய
த- தது யவ்ஸ-ரெடி யாடிசு; | சுடி வெலாகரீ ஸு

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧0௫௭

ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யாதொன்றுஈ கரணம் அத்திதத்தை.

† அபிமுகம் - எதிர்நோக்கினது, x கலுஷிதம் - கலக்கப்பட்டது, *குத்தவம் - அறியுநனமை, — கிராஹயம் - விஷயம், ஈ கரணம்-உதவி.

விஷயதரிசனத்திலே புத்தி கரணமாசாதோவெனவில் ; புத்தியு மானமாவிலே கிரகிகப்படுகையால் கடகுடடியமபோலசடமே, புத்தி ஆன்மாவுக்கு கிராஹ்யமாகையினாலே சக்ஷாகரணமாக ரூபங்குகிரகிகருமாடபோல, இநதபுத்தியும் கிரகிக்கிரகுகு விதகைகரணம் அசுவந-ரவேர சாரதிநா xபந்தாநவகச்சதி எனஹ நிபாயமாக, கிரமத்திலே சக்ஷாராதிததுவாரா கரிசிககப்படநிப புத்தியினாலே விஷயமானது நிசசயிககப்படடு னளவில், விததையினாலே புருஷனுவன அநதவிஷயத்தை கிரகிப்பன.

xபந்தாநவகச்சதி-வழிநடக்கிறா

இநதவிஷயத்தை கிரஹிகத்ததுக்கு புத்தி ஞானமெனகையால், புத்தியேகரணமாகப் போருமெனவில்; உள்ளது. சக்ஷாராதியநதிரியங்களைப்போ லனநி புத்தியாதி கரணாத திரயங்களும மனதுசமசயததையும், அநவகார மயமானதநதயும், புத்திநிசசயததையும் பண்ணுகையால், பகார்தததரிசனத்திலே ஞரியாவனோகணமபோல, விஷயதரிசனத்திலே யிவைகள் விததைக்குச் சஹகாரியாயிருக்கும். ஆகையாற் கலையானது ஆணவத்தைச் சிந்திக்கிறா க்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்க, இந்தவிததை ஞானத்தைக் கலுஷிதம்-ண்ணி விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுகும். இந்தவிததை ஆன்மாக்களுக்கு இரண்டாம்பத்தம்.

உ—குத்திரம்.. அத்திததுலகணம். ௧௦௬

செவந நவொயவ வுத- மெதவஃ || விஜா கவ-
 விதாதவரா விவகி வெயாயகா தநஃ | சிசு- ரு-
 க வுஜயொநெயுஜொ ருவிவக ஸு-பு-கா ஸகஃ ||
 வெயாயுதக வு-கா-சு-த- நதெநாஜவி மெத-
 கா | வெயா லீகரணம் விஜா ஸு-வி-ஃ கரண-த-
 தஃ || கவாவுதில் விநெ-த-ஸு-சு-ந-யொ-கா-ய-
 ஸு-கரஃ | கவா-தொ-ந-கர-ம்-வி-ஜா-க-கி-தீ-யொ-வ-ய-
 ஜா-த-நா-பு || கவா-வி-ஜா-ஹ-ய-ள-வ-ய-ள-க-த-பு-
 வெ-வ-கா-ரிகா | உதி.

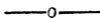
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—-0—-

நியதிமுரளி பதின தொழில் நிச்சயிகளினரார்
 நியதி பினரேனறி-பினபு மாயையி னி-ந-ம-நியதி-த-த-
 வ-முண்டாய்,— கனம நிச்சயம்ப-ந்-நி-நி-ரு-ம-த-ன-த-க-ன-ம-
 ப-ல-மா-க-ய-சு-க-த-க-க-வ-க-ள-ப-பிர-நி-ப-தி-ச-ப-ந-தி-ப-பிர-நி-ப-தி-ப-
 த-பிர-ர-வ-க-ள-க-த-ன-த-ச-ம-ப-ந-க-ய-ய-ரு-க-க-ள-ந-வ-ா-ந்-மா-ப-
 பு-ச-ப-மா-ம-ல்-வ-ர-ய-த-ப-ந்-ந-நி-நி-ரு-ம-ம்,—அ-ய-ர்-வி-ல-ாக-க-ல-ப-
 ரே-ன-றி-ய-ா-ண-வ-ம-ொ-தி-க்-க-ச்-சி-த-தி-ன்-செ-ய-ல்-பு-ரி-ப-ா-ச-த-தி-
 சி-றி-த-தெ-ரி-வி-க்-க-ம் - பினபு பிரகாசமான கலாதததவம் மா-
 யையி னுண்டாய் ஒரு பிரதேசத்திலே மலசத்தி வியாபாரத்-
 தை மறைத்த ஆனமாவினது புறப்பொரு ளறிவாகிய ஞான-
 க்கிரியாசத்திவியாபாரங்களைகிரியாசுகமாய்ச் சிறித வினங்கி-
 த்திரும்பித் தற்பொரு ளறிவாகிய சத்திமத் கர்த்தாவைப் பொ-
 ருத்திக் கர்த்திரு காரகமென்று பேர் பெற்று நிற்கும்.— வித்

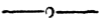
தை யுடர் கலை யதனிற்றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்
- பின்பு வித்தியா தத்துவங் கலா தத்துவத்தி லுண்டாய்க்
கலையினொரு பிரகாரம் விளக்கப்பட்ட ஞான சத்தி வியா
பாரத்தை மலவாசனையோகி விளக்கப் புறப்பொருளறிவா
கிய சரதி கரணத்தைப்பொருந்திக் கரண காரக மென்று பெ
யா பெற்று நிற்கும்

சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

நியதித்தவம் அககாலத்தின பிள்ளை மாயையினின்று
நதோனி, அவரவர் செய்த கணம் அவரவரே நுகருமாறு நி
யமிக்கும் அதனபின் உம்மாயையினினே கலைதோனி ஆண
வதகை யேகதேசத்தின்கி, ழுணமாவின் கிரிபாசத்தியை விள
க்கி வினைககடாக வரும் போகததற் செலுத்தி நிற்கும். அக்க
லையினினும் வித்தை தோனி அவவானமாவினது ஞானசத
தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதனகட்செலுத்தி நிற்குமென
பதாம்

நிரம்பவழுகியுரை வருமாறு.

மேல் நியதித்தவமுங் கலையுங் காரியப்படுகிற முறைமை
யும், கலையிலேவித்தைதோன்றிக் காரியப்படுகிற முறைமையும
ருளிச்செய்குறார்.

நியதிபின்றோன்றிக்கண்ம நிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்-நியதி
தத்துவமானது காலத்தின் பின்புதோன்றி ஆன்மாக்கள்செய்த
கணமத்தினளவானன்றி யேறக்குறையப் பேரகாதபடி யறுதியி

உ—சூத்திரம். அறிவிதிலக்கணம். கருக்க

ட்டு நிறுத்தும்,—அயர்விலாக்கலைபினரோன்றி யானவமொது
க்கி - மயக்கமில்லாத கலையானது நியதிககுப்பின்பு தோன
றி, ஆணவமலததைச சந்தேக்கி,—சுத்தியசெயல்புரிநிரிபாச
த்தி கெரிவிகும - ஆனமாவிலுடைய சேடடைபையுண்டாககி
ற கிரியாசத்திடைத தோற்றுவிடும். —சுறிதேவிததை யுயாக
லையதனிற்றோன்றி யறிவியுநிககபபண்ணு 0 - விததைபென
றதததுவமானது மேலானகலைபினி—ததுவேதோன்றி ஆனமா
வுக்கு அறிவையுண்டாககா நிறகும.

இந்தத்தததுவபகா தானுகக்காரியப்படவற்றோ வென
லில்? கிரியாசத்தி சந்தித்ததுவதையெழுப்ப, சத்தித்ததுவ 0
நியதியையுற கலையையெழுப்ப, இந்தத்தததுவபகா ஆனமா
வுக்குள்ள கனமததைநியதிநிச்சயித்தும், கலை யானவ மலத
தைச சிறிதேக்கி ஆனமாவைத்தொழிற்பித்தும் ஞானசத்தி
சுதநவிததைபெழுப்ப, சுதநவிததை விததைபெழுப்ப,
விததை யானமாவுக்கு அறிவையு ண்டாகு மெனக்கொருக

இதனூற் சொல்லியது வித்தியாதததுவதில் நியதியுறகலை
யும், இக்கலையிலே தோன்றினவிததையும், இதமுன்னுத்ததுவ
முறகாரியப்படுகிற முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நியதிபினரோன்றி - நியதித்ததுவம் அக்காலத்தினபினரூ
க மாயையினின்றுதோன்றி,—கனமநிச்சயம்பண்ணி நிற்கும்—
முதல்வண்ணையா லவரவாசெய்த கனம மவரவரே நுகருமாறு
நியமிக்கும்.—பின் அயர்விலாகலைதோன்றி - அதன்பினனும்
மாயையினின்று யயர்ச்சியில்லாதகலைதோன்றி,— ஆணவஞ்சி

றிதேயொ துக்கி-ஆனவத்தையேகதேசத்தினீக்கி,—சித்தன்செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆனமாவின்கிரி பாசத்தியை விளக்கி முகல்வனுணையால் வினைகட்டாக வரும் போகத்திற் செலுத்திற்கும்.—உயாகலைபதலில் விதனததோனறி - உயர்ந்த அக்கலைபிவின நும் வித்திபாதத்தவரதோனறி,—அறிவினை சகிழிதே யுதிககப்பண்ணுற - அவ்வானமாவின் த ஞானசத்தியை யேகதேசத்தில்விளக்கி முகல்வனுணயானதனகடசெலுத்திற்கும்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வித்தியா சத்தவத்தி விராக தத்துவர
 தோனறித காரிடப்படு முறாமையு, புரு
 டதத்துவத்திசையு முணாததுகிரா

விச்சையி விராகநதோர் வி வினைவழி போகத்தினாக, ணிசசையைப பண்ணிநிறகுந தொழிலயி விசசைமுனநாம, வைச்சபோ திசசாஞானக கிரியைமுன்ம நவியானமா, நிச்சயம் புருடனாப பொ துமைபி ணிற்குமனதே. (௫௬)

(௫-௮.) விசசை வித்தியா தத்துவத்திலே யராகத்தத்துவயி விராக ரதோனறி, ஆனமாககள்செய்த கனமத்துதோனறி வி கட்டாகப பிரகிருதிவி வினநும் பிறந்த சுகணைவழி போகத துகசானுபவகளை மேலுமேலும் புசிககைத்தின்க ணிச்சையினபொருட டிசசையைப் பண்ணுகிற்கும். பைப பண்ணித்கும்

தொழிநறி வி ஆன்மா விச்சைபாகிய வீராகத் தீனியு
 ச்சை சமூ னறும் ஞானமாகிய வித்தையையுங் கிரிபையாகிய
 வைச்சபோது கலையினையும் பொருத்தினபோது,

இச்சாஞானக ஆன்மா விச்சாஞானக கிரியைகளாகிய
 கிரிபைமுன மரு கஞ்சுகத் திரயங்கனையும் பொருநதி, இரத்திரி
 வியானா நிச்ச யாதி விடப்போகவகளைப் புரிக்கைககு நிச்
 யம் புருடலுசிப் சபததையுடையனும்? புருடதத்துவமென
 பொதுமைவி னி ப கொரு மலமு னடானபடியாலே புருட
 மருமனதே னெனனும் பெயரைப் பெற்றுப் பொதுவா
 ய்நிற்கும். ஏ-று

வழி நூலா கஞ்சுகத்திரபவ கூடினதே புருடதத்துவ
 மென றேசியிருக்க, ச பு னா லாகிய சிவப்பிரகாசத்தில் “ஐவ
 கையா ஹுபயானக ஹுகரவருங்கால மதுபுருட தத்துவமென
 நகரத்திரிவ ரறிதேரா” என றெழுதிட தென்னேபோ வென்ன?
 மதங்காகமத்தின் மூன்றென றேதுகையால் அவவாசிரியரு
 மோகிரூா சிவப்பிரகாசம் - பொது - உக - செ.

பொளவுகர முரலி பவறறி னைநென றேதுகையால் ஆக
 மபேதமென வழிக.

இதற்குப் பொளவுகரத்திற மதவ : த ற மறிச (ருக)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேலராக தத்துவலக்ஷணமும புருஷத்தத்துவலக்ஷணமு
 ங் கூறுதல்.

விச்சையிலராகத்தோன்றி வினைவழி டோகத்தினகணிச்
 சையப்பண்ணிநிற்கும் - கலாவிதவகளினுலே ஞாநிருத்தவகர்த்
 திருத்தவத்தை யுடைய ஆன்மாவுக்கு விஷயப் பு பிரயுக்த

தி யர்ந்தமாக, வித்தியாதத்தவததிலே நின்றும் ராகதத் தவநதோன்றி கனமாநுருணமாக விஷயேச்சையைப்பண்ணும்.

‡ பிரவிருத்தி யாததம் - பிரவிருத்தியின பொருட்கு

ராகத்தவமென்றென்றுதோன்றி விஷயேச்சையைப்பண்ணையெனும்! ஆனமா இச்சா ஞானக கிரியாவானுகையாலக விச்சைநானேபோருமெனனி? சாக்கிரததிலே யகத இச்சாஞான க கிரியைகளி ருகையிலும் † அநாசகதனான புருஷனுக்கு போகயிலலாமல்ருகையிலும சக்கனானபுருஷனுக்கு அகததமாயிருக்கிற போகககின்புசிக்கையிலே அமைவுபெருமலிருகையிலும இநதராகத்தவமுண்டாகி போகநாவுக்கு உபகாரததைப்பண்ணும்.

† அநாசகதன - வருபயில்லாதவன

காலமானது பூர்பவிய்யாத வாத்தமான மாக்ய தனனுடைய விருத்திசுளிலுலே புசித்தபோகததை விடவும, ஒருபோகததிலேநின்று புசிக்கவும, ஒருபோகததை பு தபாதிக்கவும, நிமித்தமாய்நிறக, நிபதியானது காமபலத்திலே நியமனம் பண்ணி, காமமானது ஒருவாபலம ஒருவருக்குவராமல் அவாகளவாகளே புசிக்கிறதககு சமகாரியாய்நிற்க, கலையிலும விததையிலும போகோனமுதமான புருஷனுக்கு ராகமானது சடிதிப்பிரவிருத்தியை யுண்டாகப்பண்ணும். ராகயில்லாதவன புசியானுகையாலே புத்தியிலே அவை ராக்கியமெனகிறராகயிருக்கிறதேபோரும், கலாஜக்யமாக வொருராகததை யகநிசரிப்பது கற்பநாகௌரவமெனனி? விததையிலும ராகததிலும கலங்கயிருக்கிற ஆனமசிந்தி யானது இச்சைவடிவாய் புத்திரருமமான ராகததடனேகடிபிரகிவிஷயம் ஸ்ரீ பிந்நராகமாய் அசாதாரணமாயிருக்கும்.

‡ உதபாதித்தல் - உண்டாக்கல், ஸ்ரீ பிந்ந - வேறு.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௦௯௫

முனசொன்ன ராகத்தவமானது சாதாரணமாய் புத்
திதர்ம ராகத்தககு அநயமுமாய் கிராகியலுயிருக்கிறஆன
மாவுசகு பந்தமாயிருக்கும்

சதநாதி சாவ்விஷயங்களும் திரிகுண தீரகமா யிரு
க்கையினுலே கதத்தகுணாசிரயனா யிருக்கிறபுருஷனுக்கு அந
தகவிலிஷப சொளகரிபத றுலேயே பிரவிருத்தியரும. முல
ராகம்வேண்டாவெனனிஸ்? விஷப சொளகரிபமே ராகத்து
சகுக் காரணமாகில் + விரகதனேயில்லையாம.

+ விரகதன - விருப்பில்லாதவன

ஆகில் ஆனமந்ஷடாறிய சூதா ராகமிருக்கில் புக்கபோக
த்திலுட இசைசடைப்பண்ணமே யிருசகு வாகையால்* வீத
ராகதனேயில்லையாமஎனனிஸ்? அநதராயானது ட் வாசநாத
மாவெனனம § பிரதயககாதமாவெனது மீரணடுவிதமாயி
ருக்கும்.

*வீதராகன - ஆசையற்றவன, ட்வாசநாதமா - அப்பியாச
ரூபம், §பிரதயக - அறிவு

வாசநாத்தமாவானது ஆனமனான சம்பநதிபாயிருக்
கும்.

பிரதயககாதமா x புத்திகுதமாயிருந்து விஷப ட்சுக்கி
யாயிருக்கு றஆனவதாமமாகிப மோகாதிசுப்கவசளிநுடைய +
பரிபாகத்திலே விஷப வைராக்கியமவநது விஷயத்தியாகரபண
னலே பரதபக காத மாவாகிய ராகமபோம அதெவ்வாறெ
னனிஸ்?சகூசுவிருதனம ரூபவதபதாரத்தமில்லாதபொழுதுஅ
ப்ரியோசனமாவதபோல, இந்த புத்திகதரர்கம் போகவே
விஷயசொளகரிபதக ளுண்டாகியுட்த்ரூபவத பதார்த்த முண்
டாயிருக்கையிலும் சகூசு இல்லாதபொழுது கிரகிக்கப்புட்
டாதததபோல விஷயகிரஹணங் கூடாத.

ஜெதகமும் உபாசு உகலொமஸு உநவம் | ரா
 மொவி சிவியாவாஸநாதீய ப்ருத டுதாசுக் || த
 சூஸாவெடிநாதீயொ ராமொவீஷயஸம்ஸிதம் | வி
 டுயஸு டாமதஸு டாம விஸகூ; உ-ஸ-மொஹவெசு ||
 நஜெபெ யஸு ராமஸு ப்ருஹாவாசாஸநாதீநம் |
 ஸஸெகதாஸகி ராமெழிநு வாலநாதீ ப்ருவத-
 கம் || ட்ராஹு ஹாவெ யபாநெசூம் ஸடிசினிசுகாரம்
 ஹவெசு | ஸஸம் ஸாமொ விராமெழிநு டுடிஸு
 ப்ருவத-கம் || வீடி டா நொ வி விஷ்டொ நட்ரா
 மெ டா ஸகிசுகூ-வி | ராமொதொ வாலநாதீ
 யம் ஸம்ஸிதொ ட்ராஹகாசுநம் || யடி தஸு டா ப்ரு
 ஹாவெந மெவராமம் விஷ்டெயஷ்டெ லொம் | ஸந டுசூ
 விஷ்டெய உபாசுதொ நஸு டாசுகூஹம் | ரஜெதொ
 ஹாயந டுசூ வாலநாதீ தத ஸிஸம் || யடி டவம்
 வாலநாதீ த- ஸிஸொ ராமொ ஜெஹஸு ர | வித
 ராமம் கமஸுடி; உ-ஜா து ஸம்ப்ருதெவடி || ஸம்
 ஸம் ட்ராணியாநெந டீசுயாசுஷ்டெவதெ நவா | ரா
 மொகிவத-தெ உ-ஸஸு வ-டிஹொநெநெஸுதம் ||
 விதராமஸு நாவா தஸு டெவம் ஜெசூஸாரம் | த
 ஹிவ்ருதெ விநாவா ஸம்ஸயொ ஸ-ஹெயா ஹம் ||
 ராமெஸுயஸுண-கூடி ஸாமொஜயகி நாதீ-த-

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கரளக

கையகள் ஆனமஸ்வரூபமல்ல. ஸ்வரூபமாகிய சிறுசத்தியினுடை
 உ காரியமென்று முதலே சொன்னோம்; இவைகளுக்கே மடுகா
 புகழி யகங்காரமான கரணங்க *ளபிவியருச்சகவக இச்சூ
 சம்மதி முதலே யெழுதின பௌஷ்கர வசகத்தே கரளி
 கொளக

x ஆருருசனம் - முடசருகல், * பரசாரணம் - சீடரிச
 ல, -பிரமணம் - சூறுமல, § ஆதராத - ஆதத்தி நுஃ, *
 *அபிவியஞ்சகம் - பிரகாசிக்கறது

கலாதிகதவையங்குள பாக டிரியைகளாகையால் ரக கா
 லத்திலே ட்.சமுதாயிகமாக ஒருவியாபாரதளை பணயுய பெ
 வாறு கூடுவொளி உ இகருதசரமாக —

† சமுதாயிசம் - கூடம

ஆனமா டிசசயபுருடலூபிப் பொதுயையி விரபனனதீற-
 ள்ணனெயுத திரியு மகனியுல கூடின சமுதாயத்திலே தீமடோ
 ல, கலாதியுர பிரி ருதியி லவிதகையுல கூடின சமுதாயகநி
 லே புருஷத்ததகவென்று நிசயிகப்பட்டதை, கருசகஸகா
 கமாகப் ப ள்ளிக்கொண்டு, அதலு விஞ்ஞானகலாக குடிர
 ளயாசலாசகு மிலலாத புருஷனெனகிற நாமதகைய புருஷத்த்
 துவ சாலோகததினலே பெறறும பொதறையில நிற்பன

தடிசூத உரிமொடுடி - ஸவ-டுதொ ய-மவ து
 தெரந-சுயாடிா டிவலவ-டுடி | விந்ஜாசுயடுவியு
 மலு உபாண்டவஸ-வசு ||

இகநஸ்லோககீம பூகபருசக சம்போகததினல் தேகமு
 ண்டாகிறதற்கு சம்மதி.

பொதமை யென்றது சாதாரணம். சாதாரண
 மாவது பிரதிவிஷய மிசசையன்றி புத்தியாதி காலாக்
 கிணி ருத்திர பூர்வ பரிபத்தமுண்டான பேரகங்களைப் புசிக்குக்

சமர்த்தனாய் நிற்பது

ஆகிய கலாதிபே புருஷ தததவத்துக்குக காரணமாகி
வீதிம் பிரகிருதியிலவ்வித்யா சம்பந்தம வேண்டாயெனனி? பிராக்ருதா வித்யாசம்பந்த மில்லாதபொழுது பிரளயாகல
ஸூக மிச்சாததவ வாததியேயாய பிராக்ருதப்போகத்ததைப் பு
சிசுகமாட்டான, ஆகையால் பிராக்ருதாவித்யாசம்பந்தமும்
மேலும்

ஆனமாவசுகே புருஷ னெனனும் நாமொழி
ந்து புருஷத்தவ மென்று வேறே பொன்றில்லையெ
னனி? தததவ முப்பதராறு என்கிற சங்கையபு கூடாது
வித்யாகலா சோதனையிலே புருஷத்தவ சோதனையு மில்
லையாம கருசுகஸ்தானமாக விந்த புருஷத்தவ மென்றென
து ஆனமாவ யாவரித்து பரிச்சேதித்தக கொண்டு சஞ்சரி
யாதபொழுது விபுயாயிருக்கிற ஆனமாவசுகு யாதாயாதம் கூ
டாது, ஆகையால் புருஷத்தவம அவசிய மங்கோரியம இது
பவனாதார மாகாமல ஆனமாவையே யாவரித்துக்கொண்டி
ருக்க, இதிலே யிருக்குமென்ற புவனங்கரும் லட்சணமாக பி
ராக்ருதி மஸந்தத்திலே யிருக்குமென்கையால்; புருஷத்தவமென
றென்றில்லை, ஆனமாவசுகே அவசரநாமமென்று சிலர் சொல்
லுவார்கள சிவசொன்ன யுகதியிலு லது கூடாது. பஞ்சகரு
சுகமென நிருக்க பிராக்ருதாவிததை கூடில் ஷ்ட்கருசுகமாமெ
னனி? அந்த பிராக்ருதாவிததை தாததவிகமாய குண ரொ
ழிந்து தததவமல்ல வாகையால், பஞ்சகருசுகமே யிந்த பும்
ஸதவமலம். காலாகக்னிருத்திர புவனபரிபந்தம விபாபித்திரு
கையிலுல் திகையிலுலே காலாகக்னி ருத்திர புவனசோத
னையிலே டோகவேணுமெனனி? அப்படியல்ல, இந்த புட்ஸ்த
வத்தை பிரகிருதிக்கு மேலே எண்ணப்படுகையிலுலே காலாக்
க்னி ருத்திர புவனமாத்யாக பிரகிருதி பரியந்தம் புவனசோத

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கரளா

னைளிலே ஸ்தூலரூபமானது நிவிருத்தியாய் ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர புவனமாகிய கலாதத்தவ சோகணியிலே நிச்சேஷமாகப் போம். உப்பொழுது ஜனமாவுக்கு புருஷனைசேற நா மயிலகையாய் ருக்கிரானாயாம். ஶீபோக்குவரத்து + ஓசமயம்.

தடிசு வொடிசு - ஶ்ரீணயம் உயி வொசு
 கூய யொயநுயி பனமயா | வனுகனுக வொய
 க்கு ப்ருகுகி லொகூஉசு | சுவிடிஜி லொ
 யகூ வொசுஷிபரிக்கிசு || நவீரா நகலாஸ
 ந நாவி ப்ருவயகெயொ | வொசுஷாவொவொவொ
 டுலொக் நாவிடிஜி விவஜிசு || துலொக் வகலொ
 வாண வவொ வொசுஷாவொயொ | கலொ விவனுக
 லெவொய யடி வொசுஷிநிசுதா || தடாப்ருகுகி
 லொகூசுஷலொடிஜி கலொயொ | தடா விடிஜி
 டிஜிசுஷி காவிவொசுஷிநிசுதா || கலொ டுலொ
 யெகத டுலொலாவொக் லொகூ கலொ லவொக் | ப்ரு
 குகிதா யலொவிடிஜி வொவொ வொசுஷிஷிஷி
 து || தடாசுஷிகலொடிஜி வொசுஷிஷிஷி
 டிசு | டிசுஷியாந்தவொவொவொ லவொநாநுடி
 தாநிஷி || கலொசுஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷி
 து || யசுஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷி
 ததலுக் ப்ருகூவகிசுநொ ப்ருகுகூதாவொவொ
 தாடி | மொயொ ஶ்ரீஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷிஷி

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். கருவி

விச்சையி விராகத்தோன்றி - கலாதததவததிலே நின்று
 க் தானே விததியா தததவததோ டொத தேககாலத்தி வி
 ராக தததவமுண்டாய்,— வினைவழி - எனமததை முனைநீ
 டு,—போகததினக ணிச்சைமைப் பண்ணி நிற்ரும - போகதி
 யப் பொருளகளிலே சிறப்பு வருப்பத்தைப் புத்தககே தாராக
 ம் பண்ணுமாதலால், பொதுவருப்பமாகிய வச்சாசத்தி வியா
 பாரததை விளக்கிக் கரண காரகமென்று பெயாபெற்றுநிற்கு
 ம்.—தொழி லறி விச்சை மூனறும்-கிரிபைமுதலாகிய மூன்று
 வியாபாரங்கடையுங் கலைமுதலிய மூன்று தததவமும்,—வச்ச
 போது - விளக்கினவிடத்து,— இச்சாசானக கிரிபை மூன் ம
 ருவி-காலமுத விராகமுடிவாகிய பஞ்சகஞ்சுருய அவத்ததை
 அஸ்மித இராகம் துவேஷம் அபிவிவேச மெனகனற பும்ஸது
 வ மலசித்த மலப்பெயாப் பஞ்சகலேசியாய,— ஆனமா நிச்
 சயபுருடனாகப் பொதுமையி னிறபனைறே - போகதாவாய்
 ப் போகோன முகனூட்ப் புருட-தததவமென்று பெயாபெற்று
 நிற்பன

முனசொன்ன கால நியதி தத்தவங்ளினற வியா
 பார மிராகதததவ வியாபாரத்தின பின்னெனவறிக. அவவி
 ரணமும் பிரதானமாதலால் கர்ச்சிசு காரகமென றுபசரிக்கப்
 படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வித்தையி வினறும் அராகக் தோன்றி இச்சாசத்தி
 யை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்திநிற்கும். இவ்வாறு க
 லைமுதலிய மூனறும் தொழிள்முதலிய மூன்றையும் விளக்கிய
 வழி, கண்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யமுதல்

தான் உபகரிப்பனவாய காலநிப்திகளு முனப்படப் பஞ்சகஞ்
சூ முடைய வுயிரி, உவவிசைசமுதலிப மூனறையு மேகதேச
சுதின மருவிப் பொதுவகையாத புருடசுததுவமெனப் பெய
ராபெற்று அபபோகத்தி லுனமுமாம் நிரகுமென்பதாம்.

சிறப்புவகையாத புருடசுததுவமென நின்றல் மூலப்பகு
தியிற் றேனறு மவவிசைசமுதலிப பஞ்சககிலேசமு முடைத
தாய வழியே மென்பாரா, ராநிபி பொதுமையி விற்பனென
றா.

போசத துனமுமாயி உயிரோ புருடசுததுவமென நிற்
பதனறி வேறில்லையென்ப துணாத தவாரா, நிச்சயம் புருடனாகி
மென்றா

நிரம்பவழிகியருநா வருமாறு

மேல் விதகையிலே யிராகத்தவக தோன்றிக காரியப்ப
டுகிற முனறையு புருடசுததுவக காரியப்படுகிற முறைமையு
மருளிச்செய்குறா

விசையி லாராகத்தோன்றி - ஆராக சுததுவமானது வி
தகையிலே தோன்றி, - வினையழி போகத்தினக ண்சகையை
ப பனணிநிசும - கனமகளுக டீடாக டுனமாககள் புசிக்கு
ம்படி பெற்றதிலே நின்றும பெருத்தக்கு இச்சையை யுண்
டாககாநிரகும. - தொழிவி விசைமுனறும வைசசபோத-
இச்சாருநாக கிரியைகள் மூனறையும் ஆனமாக்களிடத்திலே
பரமேசுரன சத்திகள கூட்டிவைததபோது, - இச்சாருநா
க கிரிபைமுனமருவி யான்மா நிச்சயம் புருடனாகிப் பொதுமை
யி விற்குமனறே - இத்தவான்மாத் தனக்குள்ள விச்சாசத்தி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். 30௭௭

மையும் ஞானசத்திடையும் கிரிபாசத்திடையும் கனக சூடம்பா கப் பொருத்தி, கனமத்தக் கீடாக விடயநகல் யறுதியிட்டுப் புசிக்கத்தக்கதாக வருகிற வவதரம் புருடனென்றும் புருட தத்துவமென்றும் பேருமார்ப் பொதுமையிலே நிற்பன

இச்சாளுனக் கிரிமை முன மருவி யாசமா நிச்சயம் புரு டனாகப் பொதுமையில் நிற்பனனறே - காலம் நியதிகலை மூன அங் கிரிமை விததை ஞானம் அராகம் இச்சை ஆகையால் புரு ச்சாளுகனென்று இச்சாளுனக் கிரிபா சொற்பனென்றும் புருடனென்றும் புருட தத்துவமென்றும் பெயா இதற்குபயி ரமானம் தத்துவவிகாசம் “இதை நவததத்துவ மஞ்சி னுமெஞ்சா வகைப்பிணிப்புன, பிராக்ரமியிப்பினைப் புரு டனென்றும் தத் துவமென்றும், முபாநவரோதுவ ரோதுநக லையின துறபவிக்ருவ, குணநகருமூலப் பருசியநாமென்று கூ றுவரே ,என்னுமதங் கண்டுக்கொளக.

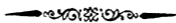
இதனூற சொல்லியது, ஈசர தத்துவத்தினூலே அராகத் தத்துவங் காரிப்பபி முறைமையுற இச்சாளுனக் கிரிமைகன மூ னன்று கூடின் சமுதமே புருடத்தத்துவமென்னு முறைமையுமறி விதத்து.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

விச்சையி லராகநதோற்றி - அவவிச்சையி னின்று மராகத் தத்துவ தோன்றி,— இச்சையை வினைவழி போகத்தினகட் ப ண்ணிநிற்கும் - ஆனமாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி மூகல் வறூணையால் வினைக்கீடாகப் போகத்திற் செலுத்திநிற்கும்,— தொழிலறி விச்சைமூனும் வைச்சபோது-இவ்வாறு கலைமுத

லிபமூன்றுத் தொழிசமுதலிய மூன்றையும் விளக்கிய வழி,—
ஆனமா - கனமத்தை வரையறுக்கலு நிபமிக்கலுரு செய்யமு
கதகா னுபகரிப்பணவாய் காலநியதிகளு முட்ப்படப் பஞ்சகஞ்
குகமுடைய வழி, — இச்சாஞானக கரிமைமுன மருவி-அவவி
சைமுநலிப மூன்றையு றேக்கேசதசின மருவி,— பொது
மைவி னிச்சுடம் புருடலுநி திபணனறே - பொதுவகையா னி
சசுடமாநிப புருடதத துமெனப் பெபாபெற்று முதல்வரு
கிளபா னப்போகத்தி னுனமுமமாப் ந்தருமெனபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற பிரகிருதி கு னவகளிச ரேறந்தமுடி கா
ரிடப்பாமி மு னாத தீ ரா.

வருங்குண வடிவாயமுலப பிரகிருதி கலையிறறே
ன்மித், தருங்குண மூன்றாமொன் ம ருளமூன்றும் மு
ம்மூன்றது, மருங்குண ரூபமாகி யிசைநடுகி மெங்கு
மானமாப, பெருங்குண வடிவாயப்போக சாதலம்
பெத்தமாமே. (108)

(இ-ள்) வருங்குண கலையிற ரேறநிப மூலப் பிரகிருதியான
ண வடிவா து அருமயினிட திபெப்படி பணமானது விள
ய் மூலப்பி காகாம லடங்கி நிணறார்போல, இக்கப் பிர
ரகிருதிக்க கலையிற் கிருதியுந தன்னிடத் துண்டாகிப குணங்க
ரேறநி னைச் சற்று ம விளங்காமலிருக்கும்.
தருங்குண மூ அக்கப் பிரகிருதியி விணறம் புத்திச் கு
ணம பாசானமாகிய சாததுவிக யிராசதக தாம
தமென்னுங் குணத்தத்துவம விளங்கத்தோ
னறும்.

ஏனையவும் வந்தழிக் காண்க

இதரகு மிருகேந்திரததம் பௌஷ்கரததம் பிரகரணத் தவ காரணக.

சிவாக்ரயோகியநா வகுமாறு.

மேல் குணநுபமாகிய பிரகிருதியின கோற்றங் கூறுகின்றது

கலையில் மூலப்பிரகிருதி வருவகுணவடிவாயதேநானறித தருங்குணமூன்றும் - சாவருத்திராதிபதிபாகிய ஸ்ரீகண்டபர மேஸ்வரனுடையசத்தியிருவே சேஷாபிணைதபானகலையிலே, மே லுண்டாக் குணதி பிரதிவிபந்தமானதத்துவங்கருக்குக கார ணநுபமான மூலப்பிரகிருதி கலையிலுமதுலமாகத்தேநானறி, ம ஹானென்றும் அயங்ககமென்று பெயராய, சாதவிக ராஜ சதாமசங்கமென்றும் மூன்றுகுணங்களையுபெற்று.

தடிக்கூடு பௌஷ்டிர - ததுராயொழி வாய்ஸூரக் கூறாவிஸூ - மதாந்தமதம-ணாடிக்கூகிபய-கூடுக்சு வ ஜாதம் யதொ ஹவெசு || தடிவகூடுகி ப்ராக்கூடுகூ ஹூலீகூணவிகூடுகி ரிதி .

இதற்கு பாஞ்சராதகரியும் *சேசவசாகங்கியனும்பண்ணு ம் சங்கையு மதற்குத்தரமும.

* சேசவசாகங்கியன் - ஈஸ்வரருண்டென்றுசொல்லுளு சாகங்கியமதம.

குணங்களுடைய சாய்மா வஸ்கைபை ப்ரகிருதியென்று சொல்லப்படும். குணங்களுக்கது ப்ரகிருதிகாரணமென்னிடுக்கண க்குத்தான் காரணமென்று அங்கீகரிக்கிறது எப்படியென

உ—சூத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். கரபுக

உத்தரம். † குணசாம்யாவஸ்தையே ப்ரகிருதியென்பதசைவஸித
தாநகமல்ல. அதெவ்வாறெனனி? குணங்காசேகனமு மீக
கமுமாகையால் காரியங்களைகையாலே கிரணநசையுடைய
தென்று அங்கிகரிக்கவேணும், அந்தக் கிரணமாவது ப்ரகி
ருதி.

† குணசாம்யாவஸ்தை - முககுணமு லுததநிலை

மேலுமிதரகுசவகை. ஞானபிரகாசமுத கரிடையு
சாதவிகராஜசங்களைகிற குணங்களுடைய ஸ்வரூபமான
யால், ப்ரகிருதியுந் ஞானககிரிபா ப்ரகாச ஸ்வரூபியாயிரு
கையால் குணஸ்வரூபமே ப்ரகிருதி, அநமல்ல

மாயைகலைவந்தகைகளு மியவாதே ஞானககிரிபா ப்ரகா
சஸ்வரூபமாகையாலவைகளுங் குணவிபத்திரிசங்களைல்ல, கு
ணத்தமகமேஎனனி? மாயாதிப்ரகிருதியுந்நவக ஞானவைகளு
க்கு ஞானககிரிபா பிரகாசநவம் ஸ்வபாவசத்தமே! காரண
குணவி காரியகுணநாபநமே எனனுநிடாயத்தினுலே, கா
ரணமாகிய மாயையினுடைய ஞானககிரியாபிரகாசநவம் த
த்காரியமாகிய கலையிலேயுண்டா உந்ககிரியமாகிய கலாபகிரு
திகு மவவாதே யுண்டாய் தத்காரிடமாகிய சாதவிகாதிகுண
ங்குளுசகுலவவாதேயுண்டானமே! ஆகையால் மாயைகலைபிரகி
ருதிகளுக்கு ஞானககிரியாபிரகாசநவம் ஸ்வபாவசத்தம். சா
தவிகாதிகுணங்களுக்கும் தத்காரியமாகையினுலே ஞானககி
ரிபா பிரகாசமுண்டானமே!

மேல்தீரீஸ்வரசாங்கிடன சங்கையமுதகரமும. ராஜசகு
ணத்தினுலே பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாதவிககுணத்தினுல ஸ்
தித்யும், தாமசகுணத்தினுலே உபசங்காரமுமுண்டாம் இகற
கு ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரனை ப்ரகிருதியிலே சிருஷ்டியாதிகளை
ப்டண்ணுவாரென்று சொல்லுவானெனெனனி? உத்தரம்.

குணங்களேசேதனமும் மனேசமும் மாயையினாலே காரியமே! காரி தனக்கே காரணத்தினாலே யுண்டாகுகூற்றதற்கு சேதநாடுப னையேனும் இரகசுகுணங்களே துறந்தரவசனிலே ஜநமா திக்ள டடையெமனவி? அவைகளுந் காரியருபமாகைய ல் அவற்றிற்செருகாரணத்தை டபேக்ஷிக்கவேண்டும். ஆகையால் அவைகளுந் உருவம் உருவியும் ஜ-மானகெல்லாமசீத பரேர ணையனறியி கரிபபயிரவாதகமகாசிநுககையலகலைவே நினமபிரசருசீயையதபாதிதத பிரசருசீயவே நினம குண மூதவான குணங்களுந் தமையினாலே யுண்டாகுகூற்றதற்கு ஸ்ரீக ண்டபரே ஸ்வரணே காகரா மாயாக ரிபவகரணலாமமா ம வ்ரபூமாத விருப்பதபோல், பிரகருதிசாரியங்களெல்லா ம பிரகருதிபவர புதவகளாயிருக்கும். மாயையென்ற சடதத தால் பாப டே பாகம கீய கலாவிருபுதமாத பிரகருதிபவ ரக கததவகருவ்வா மிருகுர அபபடியே பிரகருதிய சோபாகமாதப கு ளவிரபூதமாதவே புசுதிபாதி பருதிவியநத மான தத உவவ்வொலவாமிருகுர

§ (சுருசமம் - மேற்குணம், பிரவாததமம் - நட்சுத கீத)

நட்சுதவளவீர - உணாவனவ விரவ விரா வ்ரபூத, புகுகிரவவெடு | தக்கமும்வெடு பா டாநம்வெடு கிபுகிவடி வுத || நட்சுணாநாஃவ ஜவவிரா புகுகிரியஸாஸவந | சுவெத நடுகூ டெநககூரக உணாநாஃவகிவமவாஃ || உஷ்கா ரணவவவகூத புகுகிரிஸுஜாது | சியா புகாஸ ஸிஷாநா ராஜாதிமணம் ஸ்ரீக | புகுதவாவி தாடி குவாக உணவெலவா நாகிரி

ப்படியே மூன்றுகுணமும் ஒன்பதகுணமாம். அவையாவன? சாத்விகம் ராஜச தாமசங்களை அடக்கித் தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது ஸ்குதைமெனறும் பிரகாசமெனறு மிரண்டிருணந் தோனறும். ராஜசம சாதவிகதாமசங்களையடக்கி தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது + உபஷ்டமபகமெனறும் சலனமென்றுமிரண்டிருணநதோனறும் தாமசம்சாதவிகராஜசங்களையடக்கித் தானமேலிட்டிருநகற்பொழுது x குருவெனறும் ஸ்வர்ணகமெனறு மிரண்டிருணந் தோனறும். இப்படியென்றுகுணநதோனறி பிரதானகுணங்களுடனே கூடஒன்பதாமாம்.

இதிலுபஷ்டமபகததுக்குப் பரிபாயநாமம் அடர்ச்சி.

சலநத்ததுக்குப் பரியாயமவியாவிருத்தி.

குருவுக்குப்பரியாயம கௌரவம்.

வர்ணத்ததுக்குப்பரியாயம் அநியமம்.

இவ்வாறிக்த குணங்கொண்பதும் புதுகிசுத்தவததடனேகூடி பதாரத்ததரிசனங்களிலே சகூலசகருகீபமுபகாரியாவதுபோல ஆனமாககருக்கு விஷயதரிசனத்திலே யுபகாரிகளாம்.—

+ ஸ்குதை - லேசாயிருகதை, x உபஷ்டமபகம் - பிடிப்பு, x குரு - கனம், ஸ்வர்ணகம் - அநியமம்.

தஜுக் தடுவெவ - சுடுநொநொலி ஹவாஸ்யயஜநநாரியுந ப்ரவ்யுத்யஸமணாரி | ஸகூலவஸுப்ரகாஸகரிடி ஸுபஷ்டமகனு அனுஸஜ || ம-ஸ-வரணகடுவததுப்ரஜீபவவாசுடுதொவ்யுகிரிதி

இருங்குணரூபமாகி யிசைந்திடுமெங்குமாமாம், — கீழ்ச்செரன்னகுணங்களுடைய சம்பந்தத்தினாலே ஆனமாயானவன்,

உ—சூத்கிரம் அத்விதிலக்கணம். ௧0௮௭

புண்ணியபாபாதுகுணமான ரூபங்களைப் பொருத்தி எல்லாவிஷயங்களையும் புசிப்பன —

பெருங்குணவடிவாய்ப்போக சாசனமபெக்நாமே ஶுபஞ்சாசத்பாவமான குணங்களோடே சமயிருசதசுமான புத்தியாதிசூகூடமஸ்துஸகீரமெனகந போகவே தவானது ஆனமா விநகுஸ்துஸபககமாமென நினைபொருள.

பஞ்சாசத - ஐம்பது

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

—0—

பிரகிருதி தததுவோற்பத்திடைப் பேசுசுனரா

வருங்குணவடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலைபிரதேயநி-கன திடத்தி லிவிபத்தமா யுண்டாகு மனலிவியத்த குண ரூபமா ய்க கலாசத்தவத்தி லுண்டாய,— தருங்குணம் - குணகத்த லுத்தை யுண்டாகு மந்தககுணம்,— மூன்றாய் - சாததவிக ராசக தாமத மென்று மூன்று பிரகாரமாய், திருமய,— ஒ னநிறமுன மூன்றாய் முமமூன்றாகும் - சாததவிதத்திற சாத தவிகம், சாததவிகத்தி லிராசதம், சாததவிதத்திற முமதய, இமமுரைஸையி வெண்பதாகி,— இருங்குண ரூ மாகி யிசைந திரிமெங்கு ரானமா - எவவி-ததம போக்கியப பொருளக ளிற் பிரவீரத்தி மானாகிய வான மாய பெரிதாகிய குணவடிவா கிப் போக்கியப் பொருள்களோடு பொருள்தம். அப்படி,— பெருங்குணவடிவாய்ப் போகசாதனப் பெத்தாமே - கலை முகந் பூகாந்தமான போகோபாயங்களினுற் கட்டப்படும. சாததவிககுண வியாபாரம் பிரகாச முகவியண; இராசந்

க௦௮௮ சிவஞானசித்தியார் கடவுள்.

குண வியாபாரம் பிரவிர்த்தி முகலியன, தாமதகுண வியாபாரம் நிபமமெனகின்ற நிவிர்த்திமுதலியன.

இவைகளை பரிமன மதங்கமுதலிய வாகமங்களிற் கேட்டறித

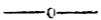
சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

உசனயின மூலப்பகுதி கலைவினனநா உவவியககுண வடிவாப்த தோனதித கணகணினனநா விபததாரப்த தரப் பநித குளப்ததவரு சாததவிதமுதலிய மூலகையாய் அவற்று உபாபவொனநு முகதிபபபபநி ஒனபத வகைபாரம போகககுளகுச் சாசனமாயதனகடடோனநாம புதகிமுதலிய கத்தவகசனநா குணவ உவேபாப் உயிரைப் பகதிசுரும். அதனா திபாகநுநருமிடமெங்கணும் உயிருமககுணரூபமாய் நிறகுமெனபதாம

நிரம்பவழகியருண வருமாறு.

குணசொருபமாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதி கலைவிலேதோன்றி ஒனபதகுணமாவெனநு மேலநுளிசெய்கிறா

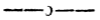
வருவகுணவடிவாய் மூலப்பிரகிருதி கலைநிரோனதி - கன்மத்தககிடாக ககதுக்கவகளை யுனடாககப்பட்ட குணங்களை வடிவாகவுடைய மூலப்பிரகிருதிபெனநு சொல்லப்பட்ட காரியமாயைகலைவிலேதோன்றி, - தருங்குணமூலமும் - அத்த மூலப்பிரகிருதியிலே சாத்துவிதி இராசத தாமதமெனநுசொ

உ—சூத்திரம். அக்விதிலக்கணம். ௧0௮௯

ல்லப்பட்ட மூன்றுகூண முண்டாம்.—ஒன்றிற் றூன்மூன்றாய்மு
ம்மூன்றாகும் - சாத்தவிகததிலே இராசகம் சாத்தவிகதத்தில்
தாமசம் இராசகசில் தாமதம் இராசகதில் சாத்தவிகம் தா
மகதில் இராசகம் தாமசதில் சாத்தவிகம் இப்படி இவை
யொய்வொன்று முற்றமன்றும் ஒன்பதுகூணமுண்டாகா நீற்கு
ம.—இருவருணையாகி பிசைகதிடு நெய்து மாணமா - இக்கப
பெரிடகூணவகைசொருபமாகக்கொளி ஜனமாயொல்லாவி
டகுகரிபுர பொருடநாநீர்பன,—பெருவ - வடிவாப்தீபாக
சாசனமொதரவகே - இப்படிப்பெருகமயுடையருவய்தோ
வடிவாகநெராணிபோகசாதனமான நெதேக்கதிரிபம அக்கக
கரணவகைகில பொருகதிநீற்றிததானே ஆனமாயுசுப்பெ
ததமா

இக்கூறலொல்விபது கலையிலே மூலப்படுகொதிநோன்றி
இக்கமய்ப்பிரகிருதியிலே முக்குணவானுகேதானறி இக்கமுக
சூணவகை ஒன்பதாகப்பெச்சுதக காரிப்பயிடுமென்று? ஆன
மாறெய்வீ—ததமட்டுணவொருபமாப்சிறு போகங்குறப்பொ
சுகுகி விது பெக்கத தனமைடாரென்று முணாமையு மறிவித
தத

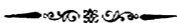
சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

மூலப்பிரகிருதி கலையிலே வருவதுண வடிவாப்தீதானறி -
அகனயின மூலப்பகுதி கலையினன்று உவவியதசகூணவடிவா
ய்ததோன்றி—கருவகுணமூன்றாய - தனகணினன்று விபத்த
மாப்ததாரப்படுகுணத்தவஞ்சாத்தவிகமுதலிய மூவகை
யாய்—ஒன்றிற்றூன்மூன்றாய மும்மூன்றாகும் - அவற்றுளொ
வ்வொன்று முத்திறப்பட்டுடொன்பதுவகையாம்.—போகசாநீ

னம் - போகததிற்குச்சாதனமா யகனகட்டீடானறும் சத்தி
முதலிபகத.துவங்ஞர - இருவகு னுந-மாகி இபைநத்திம -
பெரிபகுணவடிவமேபாய் உயிரைப்பரதி கு - எனகுமானமா
ப்பெருவகுணவடிவாப்ப பெத்தமாமே - அதனாறபோகநகரு
மிட றெங்களு உயிரமே துணநாமாய் நிந்துமென்பகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சித்தகர புரதியி னத கோறாமுற காரிய
ப்பாடி முணாததகிரா

சித்தமா மய்யிபகதிற் சித்தனை யதுவுஞ்செப்
யும், புக்தியங் வரியதமீரே றனயிப புண்ணிய பாவஞ
சாந்து, வதநிசிச் சயமுமபணணி வநுநக துகக
மோகப, பிதயினி ன மய்யுஞானக விரியையும் பேணி
நிறகும். (௫௮)

(இ - ஈ) சித்த பிரதிநிதியி னி னறுஞ சித்தக கோனநி
மா மவவி யாகாமொரு விடயங்களைச் சித்திபபதஞ
உத்திறச்ச செயதநிறகும்

தனை யதுவுஞ்செ
ய்யுற

புத்தியவவிப அவ்விபகதததிரு புத்தித்தவவதோனநி
த்திற் றேனநிப யவாக னவாகளை செப்த புணணிபபாவங்
புணணிப பாவ களுக ஐடாகப் பினைசென்று பொருத்தி,
ஞ்சார்த்த

வதது நிச்சய சித்ததகாற் சித்திததபொருள்களை யொ
முட்பண்ணி வ்வொருவிடயமாக வுள்ளபடியே யறுதியி
ட்டறித்த

உ—சூத்திரம். அத்வீதஇலக்கணம். ௧௦௯௧

வருஞ்சக தக மும்குணங்களா லுண்டாகாநின்ற சுகத
கமோகப் பித்தி க்கமோகருபமாகிய பிராகத்யிலே யகப்ப
னின் மயங்கி ட்டிகுகொண்பு,

ஞானககிரி ஆனமால்ஹுடைய ஞானக கிரிமைகிரிப்
யையும பேணினி பொருந்திச சீவியாநிபுகும ஏ-அ
ற்கும.

மோகபாவது - சுகாதீசயம், துகாதீசயம் இஃகனநி ய
ரமிகுதியாகுகரும்

நூர்சனையாய வகதெல்லா மோகமென்ப பெருது அ
ஃகியாதெனில் ஆனவமலதநா லநிவை மடககப்பட்டு மபகக
மாம

புத்தியாவது ராசாமூந் தாமதமுங் குறைதது சாகுத
கீக மேலிட்ட வவகர றெனவநிக

இந்தப புத்திநானே போதததககு நிமிதகம

விதனையினுந் பிரயோசன மி லையெனவில்; ராசாவான
வன படைக்குப போமொழுது யானே யொருகரணமாயிருக
கவு மதனகை யிருப்புலகையு றொருகரணமாயக காரிமப்படு
மாறுபோல; புத்திபோதததககுத காரணமானுஹ மகதகுட்
கரணம வித்தியாகததுவம் விபகூக மாணபடியினுலே வித
திபாதத்தவமே யானமாவுககுப பரமாரண கரணமெனவநிக.

இதற்குச் சுப்பிரதேத மிருகேகதிர பௌஷ்கரதது ம
நிக.

புத்திகாரியமாகிய பாவப் பிரததிபபேதங்களை யீண்டுரை
க்கிற்பெருகும்.

பதிபசுபாசப் பணவலுக்கிட்ட காணடிகையிற கூறின்
ம், ஆண்டுக்காண்க. (ருஅ)

சிவாக்ரயோகியருவா வருமாறு.

மே லெட்டு விருகதத்தினாலே பிரகிருதியிலே ஆன்மத்தத்
துவமிருபத்தினாலுடனே நானு முறைமை கூறுதல்

புத்தகமா மய்வியத்தகளு சிவகீழை யதுவுருவியும்-அவவி
யத்தகானது குணநாமாய நிறுத்தனறியுட சித்தகருபமாக போ
சசந்தைமையுட பண்ணித்தருட-—

புத்தக உயவியத்தகரேணநிப் - புத்திபானது குணத்திர
யுய்யிப்பாதத்தகரு மேல் தாமசத்தையுட ராஜாதையுட மடக்கி
சசொன்றி + சத்ததுவோத கடகராக விஷயவகை நிச்சயிப்ப
தாச யுண்டாம். அது பாவருபமும் வியவசாய ரூபமுமாக இ
ருவகைடாம்.

யுய்யிப்பாகம் - பிரியு, + சத்ததுவோதகடம் - சத்ததுவகுண மே
லிடடது.

பாவமானது விஷய * விசாரணகீழ்ப் பண்ணுகிருக்கும்.

* விசாரண - டருடத்தியு

வியவசாயமானது விஷய நிச்சயத்தகைப் பண்ணும்

பாவானமாவானது கிராமாஹாரூபிருக்கிற ஆன்மஞான சு
ம்பாதிடம் நிர்வகிப்பவா யிருக்கும் உடலாநாதிசுள்ளிலே ப
ண்ணப்பட்ட ச.எண்ப்பகசுல குணமுதலான கமாக்கிரிடைக
ளானவகள் உடனே பலதகைக கொடாமல் பரத்திலே ப
லவதகாகையால் அக்கச செய்த கரும நசித்ததினாலொரு
ஆபூர்வம் ஜித்தது பஸ்டிரியத்தம் ட்சமஸகாரானமாவாய் யு
னுஉத்திகரும், ஆகையால் அது ஆனாவிண்டத்திலிராது. இரு
சகுமெனலில்? ஆன்மா ஜடமாய்விடுவன. கிருஷ்பாதி பண்
ணின பேர்களுக்குக கிரியாஸம்சகாரமான + கிருஷ்டகேத

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். 30௬௩

ராதிகளிலும் பல போகத்தாவினிடத்திலு மன்றி பலவத்தா
 ம். § சசயாதிகளிலே * வர்த்திதது பலதைப் பண்ணுவது
 போல் பூயிரபாகடாகாதிக ளிரிபா சமஸ்காரயுஞ்ஞம எத புய
 னத்திலே. டலவததாம அந புயணத்தவே பிருதது ததகாலத்தி
 லே பலதை ஜநிபபிதகும. அநக்க கருமவாசனையானது பாயா
 னம புத்திநிஷ்டமாம. தததுகுணமாக தததத்காலங்களிலே
 பிர்விருத்தியைப் பண்ணிவீகடும் —

x பலாததி - பலதை விரு-பினவண, † ச-ஸ்தாரம்
 வாசனஞ்சொருபம், ¶ அறுவாததிததல - தொடருதல, †கிருஷ்
 ட-உழப்பட்ட, § சசயா-பயிர, * வாததிததல்-இருத்தல், பூயி
 ரபா-கண்ணாபபகல

தததுக் கொடுக்கொடு - மண்ணகொடுக்கொடு வராவை
 விருவவது உண்கிவ-மவாடிருஜஸூரொவாநடுகூடு
 தர் வுத்திஸ்கெநவொகூட || ஸாவை-விரு-தீ-தா-தம்
 தெ-விஷபாபு வலாயிதீ | மவா-மொ-து-வி-வி
 மொவாவ வுயவாயாத்கவ்யா || சூரெ-ரா-நபு-வ
 லாயாதீ வுயவாயாத்கவ்யா | ஸாவை-வி-ராத
 ரஸஸூக் வலாவொ-சூ-மகா-த-நடு || சி-நு-பு-
 வாதடாகாதி-சு-யாகா-பா-வ-மொ-கி-மீ- | ம-ம-ந
 ளு-ர-மெ-வ-ம-ந-ப-ம-கி-ம-ம-கி-த- || சூ-உ-ஷி-க-க-
 க-கி-ம-த-ய-வி-ந-ஷ-க-வி-த-ம-சு-ய- | ம-ம-க-ம-
 ந-வ-ய-கி-க-க-ஸ-ஸூ-ர-ம-வ-ம-வ-ஸ-கி-த- || க-
 ம-வ-த-ந-ஸ-வ-ம-வி-ஸூ-வி-க-ரி-கெ-ந-மெ-த-
 நா | க-ஷ-ர-மெ-ர-வி-ஸ-ஸூ-ர-ம-வ-ம-வி-வ-ரி

உய்யுதெ || கூவல்கி யசுலுலார கியா லூ
 ஷமணாதிக்கி | சூதலி; கூத கஜாணி த வுா
 கூவல்கி வாவாநாஜி ||

புணைய பாவஞ்சாரத-புணையமெனறது தாமம, அ
 து ஞானதிக்கு † உபலகை சம பாவமெனறது அதர்மம அ
 து அருநா னுக்கு உபலகை

† உபலகை சம-ஞாயகம்

சகைபால்-சாமர ஞானம் வைராசகியம் ஐஸ்வரிடம் அ
 தர்ம அருநா-சம அயைராகயம் அரைஸ்வரியங்க ஞானம்
 பாலாஷடகவத்யுர விநகையா யுடையகா யிருகரும. அ
 வைவருமாறு.

சாதரல்க குண ஶூதிசயததால் தாம ஞான வைரா
 சகிய சமனறுமு ளடாம.

ஶூதிசயம - அஞ்சார.

ராஜச குணதிக்கிடததால் ராகப பிரவாததியான ஐஸ்வ
 ரிய முண்டாம

தாமச குணதிக்கியததால் அசாரம அருநானம் அவை
 ராககியம் அரைஸ்வரியம் இரகத ராலுமு ளடாம

தகூகூ தவெசுய - யஜெர் ஜாநகூ வெரா
 ஜ வெஸுயலும் வாவியுதய; | து யொசு யஜெ
 ஜவலுலு லூகா பவரிக்கி-தகூ || ராமலு -
 ராஜஸுஸி ஶூத லூலலூ; பவரிக்கி-தகூ ||

இவையிற்றைய பொருநதி அனமாககளுடைய பல ரா
 வன:-தர்மத்தினுலே ஸ்வர்க்கம், ஞானத்தினுலே பதமுததி,
 வைராக்கிடத்தினுலே பிரகருதி லயம், ஐஸ்வரியத்தினுலே யு

லகிமாவாவது சீகரவேகியாய்ச் சேற்றிலும் சலத்திலும் அ
டி அயிழைநாமன செல்லுந் தேகத்தை யுடைத்தாக்கை.

மகிமாவாவது தேகேதிரிபாதிகளிவ்வே விபாபியாய் பி
ரமலோக பரிபந்தமுடைய தேகத்தை யுடைத்தாயிருக்கை.

இதே மூன்றும் தேகசித்திமான ஐஸ்வரிபங்களை.

இனிஅநதககரண சித்தியாகிய ஐஸ்வரிபங்களை நோதாவன?
பிராபகியாவது மனசினால் நினைத்த பகோத்தல்களெ
ல்லாம முன்னே வந்திருக்கை.

பிராகாமயமாவது தியவிபநுபமான ஸ்ரீக ளநேகை ம
னச்சவகரபத்தினு லுண்டாகி மெல்லாருடனும் ஏககாலத்தி
லே +தாதிருக்கு ரூபங்களைக கொண்டி கூடியிருக்கை.

+தாதிருக்கு- அப்படிச்சொந்த.

நசுத்தவமாவது பிரமாதிகளான சாயிடத்திலும் தன
னுடைய துகளினையேச் செலுத்தகை

வசித்தவமாவது சர்வஜனங்களையும் பிரசுரித்தையும் வ
சீகரணம் பண்ணிக்கொண்டு சிருஷ்டியும் பன்னுகை

கிரிமாவாவது பாவத்திலும் பரமாய மகாவாயுவினாலு
ம் அசைக்கப்போகாம லிருக்கை

தகூகூ தடுதெய்வ - சுடுவெழுமாயுவினெனொ வி
வகூயுதெ லெனெனொயுநா | மையுயுதெநாவி-
னாமெந ஸூதெவெழுமாயு ஶஷ்டயா || யசு- ணொ ஜா
நநிஷ்டஸு விநாமெவொஸூதிசு-கடு | ஸகூல-ஸூபா
ஜெயெடி ளகூலெனொவெழுமாயு ஶஷ்டயா || சுணீலா வரஜா
ண-தெவிலெனொவெழுமாயு ஶஷ்டயா || லவிஜாஸீ ஶு
வெயிகூம் லெகூடாவவெழுமாயு ஶஷ்டயா ஶஷ்டயாவவெழுமாயு ஶஷ்டயா

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கபுகள

நாஸ்யஹவெவெஹிப்யாஹிஃ | துநீபம் காயதஹி
 ல்வெஸ்யபுஹிஃ || ப்ராஹ்மணாஃ || வ
 னுயொயிநஃ கரணாஃ || கரணாஃ || உநவாஃ || வ
 ப்ராஹ்மணாஃ || ம்ரபஹிஃ ||
 க்ரபாஹிஃ || க்ரபாஹிஃ ||
 னா தக ப-வ-பா வெஸிதாஹி || வயீ க்ரகி வ-ஸி
 க்ரபாஹிஃ || உநவாஃ || உநவாஃ ||
 க்ரபாஹிஃ || உநவாஃ || உநவாஃ ||

இந்த ஐஸ்வரியமாவது பூலோகத்தகருமேலாகப் பிசாசு
 லோகமுக்கு * உத்தரோதகம் || துவிகுணமாய் அதுபு
 தநாஹி || அதுபு ||

* உத்தரோதகம் - மேனமேலம், || துவிகுணம் - இர
 ரட்டிபு

பிசாசுலோக வாசிகளுக்கான ருத்திர பிசாசு கணவர்களுக்கு
 ப் பிருத்தி புலகவகளை விபாபிதா அணிமாதி எட்டு குணககளு
 ண்டி

மஹாஷ்டரிஸி சிவபூசா காரணமிக்கையிலே ரெளகதி
 ர பிசாசுக்கணபத்தகர் உடைந்த போகளுக்கும் வவாஹி ||

ரகேஷா லோகவாசிகளுக்குப் பாரத்தி வாபப மிரண்டு பு
 வணங்கனையும் விபாபித துவிகுணமான ஐஸ்வரிமூண்டி.

யஸுலோக வாசிகளுக்குப் பாரத்தி வாபபிய கசஜசமா
 ன மூன்று தத்துவங்களுடைய புலகவகனையும் விபாபித தி
 குணமான ஐஸ்வரிமூண்டி பாரத்தி வாபபிய ப் பிருத்தி வி அப்பு

கத்தர்வலோக வாசிகளுக்குப் பாரத்தி வாபபிய கசஜச
 ௭0

கடுக அ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

வாயவியமான நாலுதவ புயனங்களையும் விபாபித்த ச
தாக்கு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

இதரவேக யாசிகளுக்குப் பாஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி.

சோசலோக யாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

பிரதாடதவ வேகவாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி.

பிரதேவா யாசிகளுக்குப் பஞ்சு பெளதிசமான புய
னங்கையும் விபாபித்த பஞ்சு னமான ஐஸ்வரியமுணதி

இவ் ஓர் அஷ்டபிரிவாயுதார தாரதமமிடங்-ளினு
நெகரக வேகத்தை மடைநத டோகளுக்கு பிவவாதே
ஐஸ்வரிய சித்திகளு டடாம்

தருகூ ஸிபயரெடா த ரெ - பொ ம ஸ்ர வெ
யவழி 3 ப்ருமலுயதவிலிசு | உவநிஷா னு
வொகாநா ஸ்ரபு பனா ப்ருகூலாசு || த சூ
ஷமண வெஸு ப்ரு வாக்ஷி யம் விஸிதாஸிநாடி |
தக்ஷா ப்ரு மதாபாநு நஸாணா தக்ஷமெஸு
சு || ஸக்ஷவா டொஷா ஸமணம் வாக்ஷி-வாபு
அதலிபா | னதநிஸயஸெஷெண யக்ஷஷ் நு
தெஜ்ய || மயவாணாநு வாயபுய யக்ஷாணா
வகாஸுசு | வானுமள கிகநிநு-வ வக்ஷா ஸி

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧0௯௯

சம்மணம் உமஸி || லொஸெயூநாநஸெடிவயம் யலா
யடுவொணுணகிகழ | ஸளஜெம் ப்ரஜாவதி ஸ்ராமப
ஹம்காந மணாயிகழ || உத-ஷ்ஷிமணம் ப்ராஹ்ம
வலெஸெயடி உசுதி |

மனுஷ்யர் பூஜயபணயின x தாரதம் உதைவினில பி
சாசாதி லோகங்களை உடைவாக னென்பதற்கு சம்மதி.

x தாரதமமிததை - டேறதததாடசி

ஸியயெஜொதிரெ - பெஉாநடுஸகஹடியா யஜம்
தீஸா ப்ரஸம்உத, | தெஷ்ஷிஷி டீராதி ஸ்ராம
ஹாவாநஸெடிவயம் || ததீராஅயுகி யெஸெடி
சுருராஸதி யுயொஅநா || ரகிஷா லொகெ
ஸியெஸெஷா உஹாவொயாது ப்ரயஹி | திரஉ
யுகி யெஸெடி உயுஜாஸாநாநரா || யஷ்ஷொ
கெஸியெஸெஷா உஹாவொயாது ப்ரயஹி | யெநீ
தநுதீ கவலுகி திரவதவொ யடி அயா | ஸி
வாமெய்விவ தெயாங்கி மயவடி ஹவநம் நரா ||
லொகெ வ்ராதி ஸெஷிஸு யனூயா ரணுஜெஸி
வடி | திஸெடிஹவநெ ருடி குஜாது டிவ்யா
துப்ரயஹி || காரிஸகெந விதெந யஸு ப்ராஹ்ம
யதெ ஸியடி | ப்ராஜாவதெஜாஸி உஸஸு லொகெ
லொயாது ப்ரயஹி || ஷ்ஷா அயுகி யாயகிரெ யெ

ஸியம் வெடிததூராஃ | தஜாவதஸ்ரீவ ஸேஷாஃ ஸ்ர
ஹ்வொகம் ப்ரயுக்தி ||

அகர்மபேதம் பதகாவஸீ நிஷித்த இம்சை - பரஸ்ரீவியா
பாரம் - அசுததீயரு சொல்லுகை குருபததிவி கமனம-தனக்
கு அபககரம் டண்ணினவனாகரு கானும திருமபப் பிரத்தியப
காரம் பண்ணுகை-கோபம்-நிதபகநமாதி ஸோபம்-ஆசரி - அ
சநதோஷம்-ஸ்யசுரதை-இவையிற்றுக்களிலே பிர விரத்திபண
ணை*

ஸ்யகாதை-கோணா.

தஜுகம் பாஷிரெ - ஹிஸாயாபிவி ஹொயெ-
வா தீய்யூக்யநவநயவ | மாய-மநாயிசஜிரெநவ
வஹாஸப்ரகிநுதள || கெயெயித்யூஷ் ஹொவெ
வா ஸாஹவா தொஷணயயா | சுநாஜ-வெ உஸ
தகம் ப்ரவ்யுத-தநுநுநுயு || சுயஜ-வ்யுதயஸ
தூஉஸஸஸ்யூஸ-வ்யுதவ்யுதகி |

இவ்வாறு அநாமத்திலே பிரவிநுத்தி பண்ணினவன் ஈஸ்
வராளுகையிலே அஞ்ஞானத்திலே பிரவாததிப்பண அநக
அஞ்ஞான மருசவிதமாம அவையபாவஸ? * தமசுமோஹம்
மஹாமோஹம் † தாமிசரம் + அநகதரமிசரம்

* கமசு-இரு-தி, † தாமிசரம்-அநகதாரம், + அநகதர
மிசரம்-காடாநகதாரம்

தஜுகம் ததெத்ரவ - தஜொஜொஹொ ஜஹொஜொ
ஹொ ஸாரிஸ்யம் ஹாயவ-ஹவ-கூ | தாதீஸ்ய தீகிஷம்
ஹெவம் ஜபாஜாநப்ரவ்யுதய ஹகி ||

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககரக

இதிலே சமசாவத அநாதமாவாகிற தேகாதிக்களை ஆன்
மாவென்று புத்திபண்ணுகை

அததான தாலுபூத ஸமடோகமே ஆன்மாவென்று சொ
ல்லுகிறதொன்று

ஆகாசந கூட அருகபூதமும ஆன்மாவென்கிற தொ
ன்று

ஞானேகதிரிபங்க ளருகமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று
பருசநன்மாதந்திராயே ஆன்மாவென்கிற தொன்று.

மணசே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

அமலகாரரே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

புத்திடே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

குணத்ததவமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

அவவிபக ததோபாகமாகிய சுகதமே ஞானமாவென்கிற
தொன்று

புருஷத்ததவமே ஆன்மாவென்கிற தொன்று

இவ்வாறுபத்த.

மோஹ மெட்டுவிடமா யிருக்கும். அணிமாதி சித்தியே
பரபிரபோசன மென்கிறது, எட்டினாலும் எட்டிவிட மென்று
சொல்லப்பட்டது

மஹ மோஹமாவது சததாதி அஞ்ச விஷயங்களும்; அ
திமானுஷ கருதயமாக தூரிரவணுதிக ஞான மாய, அஞ்சுசித்
தியிலும கேவலோக பரிபட்சம சபதாங்களை கரணிகளையினு
ணம்; இவ்வாறு பூலோகத்திலே தூரிரவணுதி சித்தி அஞ்சும
இந்த பத்ததே பரமடபிரபோசன மென்கை

‡ அநிமானுஷம-மனுஷனுக்கு மேற்பட்டது

தாயிசரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதமாகிய சப்தாதி
தச்சித்தியின் பொருட்டும் அணிமாதி யஷ்டசித்தியின்பொ

ருட்டிம் பண்ணும் சாதன ஶ்வைகல்யம் வந்தகாலத்திலும் சித்தியாய், இவைகளுக்கு நாசம்வந்த காலத்திலும் இக்கப்பதினெட்டிலும் வருந தாபம் யாதொனறுண்டு, அது தாயிசீரமென்று சொல்லப்படும.

ஶ்வைகல்யம் - குரைவு.

அந்த காமிசரமாவது திவ்வியா திவ்விய பேதத்திலே சப்தாதிபததும் அணிமதி சித்திக ஁ட்டும் பெற்று அதிலே அதிசியக் x தாயிவிவேசம பண்ணுதல்.

ஆக அஞானபேசம அறுபத்தராவ்.

x அயிவிவேச ம-மனப்பற்று

தடிநூல் தடுதெய்வ சுநாநீ நூதீ வாவிொ ய ஸு
 தலுவுராக்கிடுதல் | ஸுநூதாடி யுநு வயடுத னு கூ
 டுஸுநுநெடிதல் || டுஸுடா து உஜீஷ்டு ஁ொ ஹஸு ஷு
 வியொடிதல் | சுணீலாடிஷு ஁டுஷ்டு ஁ாஸு டு
 வகிடுதல் || டீயூடிவூ விஹெடிநு ஸுஸூடிஷு டுஸு
 ஸுவி வாஸூடிவஸூ யொடொ டுஹா ஁ொஹு டு
 க்கிடுதல் || ஸுஸூடிநா டுஸூநா஁டிவூடிவூ விஹெ
 டிதல் | சுணீலாடி டுஷு கஸூடி வி ஁ெவகலூசு ஁ா ய
 ஁ெயுவா | டுரா஁ுபாநா஁ நாஸுத ஁ா஁ொ ஁ா ய ஸூதி
 து ஁ு ஁ு க்கிடுதல் || ஸுஸூடிவா ஁ுணீலாடி ஁ு ஁ு ஁ு
 ஁ெ ஁ு ஁ு ஁ு | ஁ு து ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு
 தாடிஸு ஁ு ஁ு ஁ு || து து ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு
 ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு ஁ு |

ஞானக்கிரமையும் பேணிநிற்கும் - ஆன்மாவிலுடைய ஞானக்கிரமைக கதிஷ்டான பூகமாயிருக்குமென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசநூல வகுமாறு.

• சித்தத்தத்துவம் புத்தித்தத்துவம் பிரணடின துறப்பதி வியாபாரங்களே உரைக்கின்றா

சித்தமா மவ விடத்தெ சித்தனை யதுவுஞ்செய்யும் - குணத்தவாரத்திலே பிரகிருதி மனசை கவஸ்தாவியேஷமாசிய சித்தமாய், வித்தையினால் ஆர்த்திபுத்தவராதகா லகிருஷ்டமாயிருக்கின்ற போக்கடப்பொருள்கள் லொணைத்தனக்கி மனத்தககுத சவகற்பிக்கும்பொருட்டுக்கொடுக்கும் மனசு சங்கற்பித்து ஆவகாரத்தைக்கொண்டியாவிப்பித்ததுப் புத்தியைக்கொண்டி நிசயமடபண்ணிவிகருட ஆதவாற் பிரகிருதி குணத்தவாரத்தினுற் சித்தநாயப பரிணமித்து ஒருபொருள்தனக்கி சித்திக்கும் மனசு அக்கவகாரத்தினு லுண்டாகியதானு லுமகவகாரத்தின திரானத்தக்கும் புத்தியினது நிசயத்தக்கு முந்தவலி இன்னதாகவே னடுமென்று சவகற்பிக்கும் - புத்தியவப்பத்சிநேரூனி-புத்தித்தத்துவம் பிரகிருதியினுண்டானகுணத்தத்துவத்தினுண்டாய், - புண்ணிடபாவஞ்சார்த்த-பாவபண்ணியத்தக்கேற்ப, - வத்த நிச்சமும் பண்ணி - மாணசத்தனம் மகளி பாரபு முள்ளு நஞ்சுகிரவியமுதலிய பொருள்களை பகவகார விருத்திகீருப பிணைந்துகியிட்டு, - வகுஞ்சுதக்கமோகப பித்தினினைமயக்கி - அத்தப்போக்கியப் பொருள்களுக்கேற்ப வுண்டானு சகதக்க மோகநுபத்தினுலே பரிணமித்து, - ஞானக்கிரமையும் பேணிநிற்கும் - வித்தியா தத்துவத்

உ—சூத்திரம். அத்விதி இலக்கணம். ௧௬௦௮

தினல் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்தியினது ஞானநாபோகக் கிரி யானுபவத்தாகு விஷயமா உலுபவிக்கப்பட்டிருக்கும்.

சிவஞானயோகியருடைய வருமாறு.

குணத்தவதிறிடுக காரணெனச் சித்திககப்பட்ட மூலப்பரு, அக்குணத்தவதகைத கோற்றுத்தகலையனறி, விபரிதவுணாவுடையதாய அவிசைசயினையு கோற்றுவிசுரு ம. அநபின்பு புத்தித்தவம அநகுணத்தவதர்வினறு நதோன்றி, அவ-வயிரகா செய்க புணணிபாவங்களகன பாற் சாரப-நிலை, அவவிநுவினைகரிடாகவக வடபத்தை இஃகினனென் நிசயித்தலு, நிசயித்தபின் சுகதக்கமோ கவடிவாபபரிணமித்தலு, பரிணமித்தவழி உயிரினத்திவ்வொழிக்கு வியமாசலுமுடைகதாய் நிர்மலென்பதாம்

சுதமாவலிபத்தகு சிந்தனைபதவுஞ்செய்ய மென்பதனை சித்தத்தினமேல்வைத்துரைப்பாரமுள்

*சுந்தைநினைவையா வந்ததருமனொழிப வகுப்பொ ளுதே எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பிணைதா உதனை னடைநுரு சித்தத்தை ஈண்டிக கூறுதற்கோ ரினைபிணமைபானா, புடைநூலாசிரிபா அவவாரோகாரையா னா, சிவாகமகன்னோடு முரணுதலானா, அவ்வரை போலி மென மெழிக *சுவப்பிரகாசம் பொது-நக-செ

ஈண்டுச் சித்தனைமெனரது ஏற்புழிகோடலான விபரிதவுணர்வின்மேற்றாயிற்று.

உம்மை இறங்குது தழீஇயது

கண்மாவெனமுற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டு ருபேற்று வியத்திலென நினரது.

கக௦௬ விவநூணசித்தியார் சுபகூடம்.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டி.

பேண் பேணப்படடு.

பித்தபபொல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்
களைப் பிச்செனறா

மயங்குதல் ஈ னடுப டரி னபித்தல,

நிரம்பவழகிய நனா வ நமாறு.

அசுததமாயயி ல வித்திபாதததுவங்கனகோன்றிக கா
ரிப்பட்டமுனாமை யருளி செப்து, ில ஜனமகத்தயத்திற்
சீத்தமும் புத்தியு றிகோன்றிக கரிப்படுகமுனாமை யருளி
ச்செப்துறா

சீத்தமாமலவி பத்தரு சித்தனை உதுவுருசெய்யுற்-அவவி
உத்தலே பொழுநின்னயெழுநக வவதரநா?ன சீத்தமாய்கிற்
திப்பதரு செப்துநீர்குட, -புத்தி பவவி பத்தறறேறறி-அநக
அவவிபத்திலே புத்தித்த துவநீ றா லறி, -பு னணி பபாஉளுநா
ர்த்த - இநாயக்கவநியும் பொருநக, -யதுநிச்சமமுமபண
ணி-ஆனமாமகனாமத்தகசிடாகப் புத்தகத்தகக விடைபங்களை
யறுநிதிட்டுப புதிப்பகருசிசயது, -உருருசுகதுக்க மோகபய்த
தினிற் மயங்கி-ஆமாமவுசகுண் -ாகபபட்ட விணபத துணமோ
கப்பான பிரமி பிலே மபககதகையமுடைததாய், -ஞானக்கரி
டையுற் பேணநிறகு ம-கரிபபெனறு சொல்லுங் கலைக்கும் ஞா
னமெனறுசொல்லுற் வித்தகைக்கு கடுவவினறு கலைகாடுதத
விடயங்களைத் தான கவாநதுகொண்டி வித்தையினிடத்திலே
சொடுத்த, இவையிற்றையாசரி, ததுக்கொண்டி நிற்கும் புத்தி
தத்தயம்.

ள்ளதென்றே, நீவகாதே நிறகுந்தானு மூன்றதாய் சி
கமுமென்பார், பாங்கா பூ தாதிவைகா ரியநதைச தந்
தானனறே. (௫௬)

(இ-ள.) ஆங்கா புத்தியிற் றேனறிப வாங்கார தத்தவ
ரம புத்தியி நாணெனனு மகநகைக்குக காரணமாய்,
னக னுந்த
தகநகைக்கு வி
ததாய்

ஈங் காராதா அககாரிடஞ செய்த முடிசுகுமபோ திவ்
னெனனெடு டொ விடத்தி லுளளவாகளு னெனனை யொழிப
ப்பா றொவறியா யாவனறா விசனைச செய்த முடிசுரப் போ
னெனனனென க்ருனெனறம, யானே யியனை யிறததாரி
றே நீவகாதே நி உத்தி வினறு மெநிநகேனெனறம, பெண
ராகும் நிபிள்ள மறறு னடானவை பெனனதென்
னு மயிமானமும, நானசகி துகக் நானே க
டத்தை யறிக்கேன இதமுதலிய வகென
னும பிரததிபவேதவைப பண்ணி, ஆனமா
க்கொ யெப்போதம விடநிநீங்காமலிற்கும.

தானு மூன்ற அகக் வாங்காரகதானு சாத்தனீக மி
தாய் சிக முமெ ராசத தாமகேபேதகான மூன்றாய்ப் பிரியு
னபா மெனபாகள அவையாடுகெனவில்?

பாங்கார்பூகா காமககுண மிகுதிடைய பொருசுதிப பூ
திவைகா ரிபத் தாதி யாங்காரமெனவும், இராசதமிகுதியா
கைச தநதான லவைகாரி யாங்காரமெனவும், சாத்தவீதி
ன்றே. மிகுதிபார் றைசதவாங்காரமெனறும் சொ
ல்லுவார்கள. ஏ-று.

தைசதமெனனா த பூகாதிபெனறது தலைமாமாற்ற மென்
னுக் தகதிரவுத்தி யெனவறிக்

மென் றொன்றைச் சொல்லுவானேனெனினில்? புத்தியானது ஞான ஞாதமாவாய் இது இவ்வாறென்று பதார்த்தங்களினை பிரத்தி யேகம் பேதமாகப் பரிசேதமபண்ணுவது.

அகங்காரமானது அவனவன் காணநானென்பகாகவேயே கருபராயிருக்கும் இதனிது மகங்காரமகிரியாருமாக பாற்ற யவ்யயங்களை கீரணிப்பதாவிருக்கும் புத்தியானது புத்தியானுய கமாயிருக்குமாகையால் இரணியிமானென்று சொல்லப்போ காது

† நிர்ணயபகம் - நிச்சயிப்பது.

ஆகிய சாவானமாககளுக்கு சாகாரணமாக அறங்கார மென்பது ஒன்றேயமையாதோ! பிரக்புருஷநிபதமேன, அகங்காரமெனகற சங்கமொன்றே யாகையால் எனில்?

சாவபகாதங்களிலு மிதுவிதவெனகற ஞானமொன் றுசையாலும் அகதபதாதங்களெல்லா மொன்றாமல் பிர ததிடகூடேபதமாகக் காணையினாலும் மறறுமகேசவ குமபங் களினே குமபங்கு மமெனனும் ஞானமுண்டாயிருக்கவும் எஸ் லாககுமபமுமொன்றாகக் காணப்படவல்லே! அப்படியே அ ஹங்காரம் பிரதபாதம் நியங்கமாகையினால் ஒருவனநானபோ கிறேனெனனும் ஒருவனநானபாககிறேனெனனும் புத்தியுண் டாகையினால் பதமேயாகவண்ணும். அல்லது ரணியிபர்க்கும் போகிறேனெனனறவது பாககிறேனெனனறவது ஒருபுத்தியாக வேணியும். அப்படியாகாமலிருக்கையால் பிரதபாதம். நியக மேபாயிருக்கவேணும். இது சாவஜகங்களினாலு மறியப்படும்.

இன்ன மஹங்காரமொன்றேயாமாகில் ஒருவனநானதேவ தத்தெனகறபொழுது மற் றொருதேவகதகநாம மல்லாதவனு ம் நான்தேவதத்தனமா மென்று சொல்லவேணும். அப்படியாகாமலிருக்கையினால் அஹங்காரம் பிரதபாதம் நியதமே.

நானுமுன்றதாய் நிகழுமென்பர் - அகங்காரங்களை மூன்றுபேதமாமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்—

பாவகார வைகவகாரிபம் பூதாதீதானென்றே-இப்படிபடைய சாதவிககுறுதியெதனால் நைஜசுமனமும்-ராஜசகுறுதியெதனால் வைகாரிகமெனமும் தாமசகுறுதியெதனால் பூதாதியென்று மூன்றுபேதமாய்.

தடி—கூடு தடுதெய்வ - ஸவசூரிய உஷ்ணஃ ப்ரிய ஜஸ்துரெதஜஸு | வெவகாரிகாவிதீயஸூக தயாஹகு-தாஜகூபஸு || ஸடுகூடுதாசுகுஷ லாடியா யஸுரெதஜஸு ஹவொய்யுத | வெவகூடுதாராஜ லொசுகுஷுஹகு-தாஜஸூயிகூகி ||

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

ஆங்காரத தோற்றத தொழில்கள யறிவிக்கின்றார்

ஆங்காரம் புத்தியின்கணுகிதது - ஆங்காரத்தவஞ் சாத்தவிககுறுதியெதனால் யிருக்கின்ற புத்தியினையுமிராசகுறுதியெதனால் பவத்தது, — அகங்காரத்தவஞ் - விவகூபாரமரிச புத்திபாதத்தககு வேறுகிய ஆனம் பராமரிசுபேதகாரணமாய், — ஈங்கார்தானெனவேடொப்பா டென்றிபானெனனெதென்றே நீங்காதே நிற்கும் - (இந் நோககுசொல்லும் வியாபாரம்—பேதத்தக்குப் போகமாகிய வியாபாரம்) வித்தியாதத்தவம்பொருந்து யிருத்திரிபங்களினுலெவகூடு நிருவிகரப ஞானுலெகிதமாய் மணச்சங்கற்பிதமாய்ச் சந்தித்தமாலிருக்கின்ற வஸ்துவியல் காணிச்சிவம் பண்ணுவெனன்றும் கிரு

உ—குத்திரம்: அந்நிதி இலக்கணம். ௧௧௧௩

மப்பெனெனறுங் கர்வசங்ரம்ப ஞானக்கிரியா விடாபாரத்தை
ப் பண்ணிகிழ்கும்.—தானும் - அகவகவகாரமும், மனசோ
கூடிய ஞானேந்திரிய காரணக்கொத்தது, கணமேந்திரிய கார
ணக்கொத்தது, தன்மாத்திரா காரணக்கொத்தது எனறு,—மூ
ன்றதாய் நிகழுமென்பர் - கிரமத்திலே கொத்ததுகா.—டா
ங்கார பூகாதி வைகாரிகை கைச்சததானென்றே - அக்கிராத்
திலே தாமத மிராசதஞ் சாததவிக்கமென்று பெயாபெற்று
நிற்கும்

சிவஞானயோகிய ருணா வருமாறு.

—0—

அப்புத்தித்ததவத்தின்னறும அகங்காரத்ததவக தோ
ன்றி, எனலூடொப்பாரில்லையென அககளைப்படுதருக கா
ரணமாய்,வாயிறகாட்சிககு விடயமாய்த தோன்றியொன்ற
னை இஃதின்னதென்று புத்தித்ததவ நிச்சயிகருமபடி யாக யா
னென்று மெனதென்று மதனைகொருப்படடெழுத்த துணை
வோமும் வேற்றுமையினநிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமை
பற்றிப் பூகாதிமுதலிய வேறுபாட்டான முததிறப்படுமென
பதாம்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீ ழியிற்று.

நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்கா
ரகமென்று உபசரிககப்படுமென்பதாயிறறு.

நிரம்பவழகிய ருணா வருமாறு

—0—

அத்தக்கரணங்களில் சித்தமும்புத்தியுக்கேதோன்றிக் காரிய

ப்படுகிற முறை மயமுளிச் செயது, மேலாங்காரந்தோன்றுமுறைபுது காரியப்படுமுறைபுது மருளிச்செய்குருர்.

ஆங்காரம் புத்தியினசன னுதித தகநகைசகு வித்தாய்-
 ஆங்காரமானது புத்தித்த தவத்திலேதோன்றியானெனதென்
 னுருளை கருமுடும்பம், — ரங்காரகானெனனெ டொட்பாரெ
 டுது-இவ்விட சசிதுரளவாகளில் எனலோடொத்தவாகையா
 ராடுவனது, — பாடுவனனெனதே-யானெனது மபிறரென
 மயாடுவனனெனது மபிறரெனது, — ரீங்காதேநிரகும-ஆன
 மயாடுவனது மபிறரெனது — தானுமுறதகாய் நிகழு
 டொட்பாரெனனெனது, — பாங்காரபூராதி வைகாரிடந்
 தைச்சாரானெனது - முனெனனெனதுபகுதிடபொருத்தயிருக்
 கமடா நின்றபூராதிபாங்காரெனதுமவைகரிமாக்காரமெ
 னது மபிறரெனதுமசொல்லப்படும.

இக்கருசொல்லித டொடுவனெனனெனமமசெய்யுடை
 யவாடுவனனெனதுமபுத்தித்த தவத்திலே தோன்றினமுறை
 பைபுது காரியப்படுமுறைபுது மறிவத்தது.

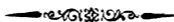
சுப்பரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

புத்தியினசன னுதித த - சுப்புக்கித்த தவத்தினிள்
 னுதித ஆங்காரத்த தவத்திலேதோன்றி, — ரங்காரகானெனனெ டொ
 ட்பாரெனது - இவ்விடத்த யவாகாரானெனனெ டொட்பயர்
 ஒருருமில்லெயன், — தகநகைசகுவித்தாய் - தகநகைசகு
 தகுசகாரணமாய், — பாடுவனனெனதே நீங்காதேநிரகும் - வர
 யிரகாடசிககு விடமாய்த்ததோன்றியனெனதனை யினனென
 தது புத்தித்த தவத்திலேச்சயிக்கும்படியாகயானென்று மெனலே.

ன்றும் அகன்ஊருப்பட்டுழந்த சூன்மாவோடு முதல்வருணையான வேற்றுமையினை நிர்கும்,—சானும் - சதவும்,—பாங்கார்பூதாதி-குணவேற்றுமைபற்றி டருபடீனயுடைய பூகாதி யாங்காரமும்,—வைகாரிகம - வைகாரிகாங்காரமுட, — தைச தந்தானெனலும் - கைசதாங்காரமுமெனலும் வேறுபாடசனல்,—மூனததாய்நிரமுமென்பா - முகல்வருணையான முகத்திரபடமிமென்பகார

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன மனத்தன ரோறாமுங் காரிப்பபாபிம் இகதிரி

யங்க னிருவகைத கோடாமுமு னாததிகிரா

மனமது தைசதத்தின வநதொரு பொருளை முந்தி, நிரவதகு செய்தங்கைய நிலைமையி னிறகுமாய்கே, யினமவி சோத்திராதி காமயிந் திரியமொலொ, மூனமுனா செயதவகா ரியநதரு மொபாமுந்ரணை.

(ஈ0)

(இ - ள) மனம் சொடுத்தப் பொந்த சாத்திகத்ததைப த கைசக பொருநதிய கைசசவாங்காரத்தின மனது தன வந கோனறி பொயொரு ல்டயககளிலே மு தொரு பொருள் தபடப பொருநதி யவைய்ரநிலேந்ந றை முத்தி நீனவது யப் படாநிரகும். ன்செய்தகைய நீனமயி வந் கும்

இத்தமனது சலமெனவு மசலமெனவு யிருவிதமாம்.

சுன்மாவ தள்ளே நீன்று சங்கற்ப விகற்பங்களிப் பண்

அசலமாவது புறம்பே யித்திரியத துவாரங்களினாலே பு
ரப்பட்டி நின்று நுட்கத்ததோடே யித்திரியங்களைச் சம்பந்தம்
பண்ணிநிறகு மெனயறிக.

ஆனமா வித்திரியங்களுடனே கூடிநிற்பினும முனதொருவி
டயத்திலே பொருகாத காலத துத்திரியங்கள் சேட்டிக்க மா
டடாவாதலான மனதே பிரதானமாயிற் றெனவறிக.

ஆங்கே யினம அந்தை வைசதவாங்காரத்தில் பொருக்
லி சோததிராதி திய ஞானேகத்திரியமாகிய சோததிராதிக
னைகதக தோனறூநிறகும

கன மவித்திரி அறிவாலுபர்ந்தோர் முன்னே யிராதத்
யமெல்லா முன திறறேனறினதென்று சொல்லப்பட்டவை
முனாசெய்கவை கரி யாவகாரத்தி வினறு வாககாதிளளாகி
காரிபக தருமெ யகனமேத்திரியங்க னைகதக தோனறமெ
னபாமுனனோர். னறு சொல்லுவாகள. ஏ-று.

இதற்குச் சுப்பிரபேத யிருக்கேதிரததம பெனஷகரத்த
மறிக (ஆ)

சிவாக்ரயோகியருனா வருமாறு.

மே றைககாரங்களிலே தத்தவங்கள் தோனறமா துண
ர்த்ததல்.

மனமது கைசதத்தினவக தொரு பெருனேமுத்தி நினைவ
துருசெய் தங்கைய நிலைமையி னிற்கும்-மனசானது கைசகா
வகாரத்திலே தோன்றி புத்தி யகங்காரங்களுக்கு முனசேகா
னொருவஸ்தவைப் பற்றி *சங்கற்ப* ளிதற்பும் பண்ணிகளோ
ண்டு சம்சயருபமாகி நிற்கும். புத்தி யகங்காரங்களென்று இர
ண்டுதத்தவ யிருக்க மனதென் றொரு தத்தவங்கைச் சேரல்

உ—சூத்திரம். அத்வீதஇலங்கைம். கககள

ஊவா னேனென்னில்? சங்கற்ப விகற்பமானது புத்தியினாலும் அகங்காரத்தினாலும் மாகாத. புத்தி ஸி நிச்சாயக மானையினாலும் அகங்காரங் கிராமமொடியினாலும் இரதச் சங்கற்பரூபமான ஞானம் + மானதமே! கண்ணிலே காணப்பட்டபகாதசகதைப்பற்றி புத்தி + கோசரமாகப் பண்ணுகிறத யாதொன்று அது மனசுபற்றின விஷயத்தை, புத்தி நிச்சயிப்பான நிரிதக்காகப் பண்ணாமல், மனசு கடத்தைப் பற்றினபொழுது புத்தி ப—ததை நிச்சயம் பண்ணவேண்டும். மற்றும் — சாஸ்காசிமததா யிருக்கற தேஹத்திலே கோசபாததகரு அாததமென்றிறத பலகாலம் பட்டுப்பட்டிருக்கற தேகத்தைக் கண—விடத்திலே இதுவும் கோசத்த ஶீ வாச்சியமென்கொத்துக் கு ஏதுவா யாதொன்று ஸ்மரிக்கிறது அது மனசு

* சங்கற்பம் - நினைவு, * விகற்பம் - பேதம், ஸி நிச்சாயக ர-நிச்சயிப்பது, + மானதம-மனத்தினு லுண்டானது, + கோசாம்-விஷயம், - சாஸ்காசிமத - அலகாடி முதலானவை யுள்ளது, ஶீ வாச்சியம் - பொருள்.

கஜ-ஊ பளஷ்டொ - யலாகு விகவா தீர ப்ர
 த்யொனாம-கொநுணாடி | ஸ நாஹம் காரிகொ
 நாவி வளய யூபார வெஉ த; || ஸத-ஜாநஸ
 ணவெஷ்டஸுதெவகஜ-நீ ஸாமொ | உஷ - ஷா
 ஹொகிதாஹ்யெ-கஜக-வ-ஷிமொவாடி || வி
 டயாஹிம யசிபூ ஸஉநஃவரிஷ்டி | சுந்யா
 ஹொலிதெ க-ஹெ வபொவி ஸ்யாசிஹ்யடி || கி
 ஹ ஸாஸாஹிஜுஸ விவமொஸஹ ஜந-யகுய யசு ||
 ஹகுயஸுஸ ஸடிஸெ டிஷ்டெ மொஸ ஹொ ஹி

மெத-கூடி | கஉநஃ கமுரெத தமெத் விஊஃபு
த யா-தீ கஊதி .

சிலபோகள ஓயவொணராக பகராத்தங்களை கிரபத்தீனே பற்றி அறிவையினாலே மனசு அணுவே! மறதநாகில் ஏசகாலக தினே பெல்லாதையும பற்றி உறிபவேணு மென்பாகள: அத ப்படியலல. காமம் குணமாகக ஈரமத்தினே ஞானமு ஊடாம், சிதநுபருகிய ஆன்மாவுசுருவ கரமத்தினே ஞானமு ஊடா மெ னடமெனையோடுவ வளி? அஞ்ஞானதகிருவே? அ-நுச ளு ளையினுலும சாமாக்கிரிப யடேனடி ளையினுலும பனசு அணு யேவெவனவி? அரடர கிரவி, தரை கிரஹிககுட. அநேனெனவி ல்? கனாலே விபாபநான மாதநீரமே கிரஹிககும. அநெவ வாரெனவி? தீபமானது பதாரநா - டிவி ருசக மான பொழுது அசுமுடை பிரகாச மெயவளயு | விபாபநத யவ வளவுமே கிரஹிடகப்படி: ஈடுதெவகர ரதநிலே யப்படிப ல்லவே! மறதநாகையினுலே ளுத பதாரநா கருகிரஹிக் கப்படிம. அப்படிபே மனசும மறதநாகையினுலே மறதபரா ளநவகரையுங கரஹிககும மறதநாயிருகது மறத பதாரநாசங களை கிரஹிககுமெனவி? அப்படுகை கிரஹியகையினுலே மர ச அணுவேவெவனவி? அப்படியன்று மறதநாகிய குரிடப ப்ர காசநகலே அல்பமுங கிரஹிகப பரிசையினுலும, அல்பமாகிய தீபபிரகாசதகிருலே மறதந கிரஹிககப்படாம விருககை யினுலும் மனசு மறதநதம் பிரதிபுருஷ ிபதா.

† அபிசுநன் - மறைகப்படடவன், - அபிவியஞ்சகம்-தெ ரிவிக்கதது, + விபாப்தம்-விபாடரிக்கப் படட, ஈ ஆதிததிடவ - சூரியன்.

தடி-கூடு தமெத், வ - கெவி நுநொண- தி ஊகி
சு மெரெணாகு விராஜநாசு || ழமெ-உஷஸவ-உகாஸு

தடி-தூ கதெய்வ - வ-ஃயி யாணிகய்யுடுகு
 ஸ்ரோத்ருகக் வகூ-ரொவவ | ஜீவா வ்யாணனு வ
 றெணுதெ ஸ-பு ஸிய தி தாமிவ || ப்ருத) கூ
 விஷயகெந தெஷா ஸிலெ மிபுய-தூய் | கய்யு
 தெதாநயுமொகாரா-பஜாதாமி ஸாஹிகாக் ||

சுநயூவாவி - ஸ்ரோத்ருகக் வகூ-ஷீ ஜீவா நா
 வாவ உநலாலவ | ப்ருகாஸாஸுபதஸகார றெஸ
 ஜவஸுஸவாஹிகாஹதி.

சுரோதிராதி பருசேந்திரிபங்களும் கைசகாங் காரத
 திலே தோனறுமெயாசேன? ஆகாசததிலே யுண்டான சந்த
 தகையறிவிக்கிற சுர ததிரம ஆகாசாதமகமெ! துவககு அச
 களு மடபடிபெ' ஆகையிலு பருபூதங்களிலும் பருசேநயி
 யகாஸு முண்டாகி பருசவஷபங்கயு மறிவிக்கு மெனனப்
 போகும் எனனி? பூசங்களிலே பருசேந்திரிபங்கு முண்டா
 சில் பருசேந்திரிபங்களும கடாதிக்காப் போல ஸ்ரூர்த்தி த்
 தாம. அவவாறாகில் அவ்வாற இத்திரியம் x தகயெந்திரிபங்க
 ளினிலே கிரஹிக்கவேண்டி. ஸ்ரூர்த்தி மதகாயை யல் +பிரத
 யேக மவஸ்காணமுத வேண்டு. ஸ்ரூர்த்தி யந்தரத்தினிலே
 யாவிரிககப்படுகையினிலே ஸ்ரூர்த்திமாணக் யிருக்கிற வஸ்தவு
 க்கு கிரஹணப வாராமல் ஸ்ரூர்த்தி காகசரிதராயிருக்கிற வஸ
 துவை சகூ-சுரஹிபாகே போகவேணும். சகூ-சாரணது த்
 ண்ஷீயூக் குள்ளே யிருக்கிற பதாராதததை கிரஹிக்கும் பொ
 முக ஜலத்திலே பிரவேசமான மாதிரத்திலே தேஜசக்கு ஜ
 ணம் விருத்ததிரவிய மாணகமால் சாகதமாய்ப் போய் பதார்த்
 தகரஹ ணக் கூடாதாகவேணும். தேஜோபூதத்திலே * உற்ப

உ—சூத்திரம். அறிவிதஇலக்கணம். ககஉந

கத, ++வியஞ்சகம-அறிவிக்கிறத, ● ரூபைக் கிராஹி - ரூப
மொரை, ○ சாஷாத்-நேரிட, 0 சிராப்தம்-சீடைதத, 1 ரூட்
டியாதி வியயநாகர்-சுவாமுதலா.அ மறைவு, ௮ அறுகத்தீத்த
ம்-சொல்லாம நோப ட ட த

தடி-கூ. பொஷுரெ - யுவி யுஜைக யஸுஜை
தீயம்விறவு தக | ஸ்வாவி யுஜைக ஸ்ரூத் தா
காஸாத் கரெயதக | சிதா , லுய உஹெயுஹ
ஜாஸிக்மா கம || ஸாதிசெநய 2-குத-சுக் 0 0 0
யாணா வடாடியக் | சூஹ 2 0 ஹெஜி மெப ர
நெயுரவஸூநாநானுக்ருவிசி சினு 2-குத-2-யுப
ரொமெந 2-குத-2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
ஹெத-த-வஸூ 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப || யாநீ
யாதம-த-வாவி தஸூ 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப | ய
ஜெயவஸதி கூயுத வி-2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப ||
முஹணம் ஸுஜை 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
கூத | தடிவ 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
யத | வும யுஜைகயாய 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
தடி || தடிப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
யகூத | ரூட் வெபக் ஷயநா 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
யரித || தயாகெக் கூதன் ஷாசு-2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
வவிஜி 2-யுப | நாஸூ 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
வய்யாநத || ஸூவ 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப
ஹாதிசுமயுஜை 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப 2-யுப

கணமவீர்திரியங்க னெல்லா முனமுணாசெய்த வைகாரிப நதருமென்பர் முனதேனார் - காமேகதிரிபங்குளான சொன்ன *வைகாரி காவகாரத்திலே தோனறுமென்று பெரிபேராகள சொல்லுவார்கள்.

தோனறுமெனகிற மாத்திரமன்றி தோனறுமெனறு பெ ரிபேராகள சொல்லுவார்க னெனறதனால் இந்நஞ்ச சங்கையு தகரங்குள பவமுவாகப் பெரியோராகள பண்ணியிருக்கையால வயறு விரிக்கு நூலிலே சங்குகொளக வென்று சருத்த

*வைக ரிகம-விகாரதகால்.

தடி-கூ-பொணீபொணீஹமஃபாய-ஃபாடிளவெகி றுஜொஹ்வாஃ | கடு-பூநயாடி-ஜொ ஹ-புயாஸி உணொ வெவகாரிகாடிதி .

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

—0—

அகங்காரத்தி னீன்று மனமுதலிய பதினாறு தத்தவக தோனறுமென்று சொல்வாராய், மனத்தோடு ஞானேந்திரிபங்க னேந்திரியத தோற்ற முகாக்கெனறார்.

மனநத கைசகத்தின வந்து-மனகத்தவரு சாததவீகா ங்காரத்தி னுண்டாய்,— ஒருபொருள்பற்றி கீனைவத செய தங்கைய நிகழையி நிற்கும் - வித்தியா கததுவததோடு சோ த்ந ஞானேந்திரிய மொணறினால் விளங்கிய சிற்சகத்திற் ச லித்த நிர்விசுற்ப ஞானவிஷயப் பொருள்களிலே பொருபொ ருள் சித்தமாய்ப் பொருத்தித் துக்க யிதினனதாக வேண்டு மென்று சங்கற்பித் ததிற் சந்தேசத்தநிற்கும் —ஆங்கே-அத்த சாததுவி காவ்காரத்திலே தானே;—இனமலி சேகத்திரி

உ—குத்திரம் அறிவித இலக்கணம். ௧௧௨௫

தி-வர்க்கயிருத்த ஞானேத்திரிய மைத்தத்தோணறிச் சிற்சத்தி வித்தியாததவத்தோடு கூடி யிராகதத்தவங் கலக்க மனச சங்கதபத்தக்கு முனபொருளைப் பாககும.—சனம வித்திரிய மெல்லாம-கனமோதிரியங்க ளாகையும,— முனமுரை செய் தவையாரி'க தருமெனபர் முனனோ - முநகச்சொல்லிய வி ராசதாயார முனடாககுமெனறு பெரியோர்கள சொல்லு வார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அம்முனறணு, கைசந வகங்காரத்தி வினறும் மனந நேரணி ஏதாப்பட்ட—தொரு விடயத்தை இஃதியாதாசந் பா ற்றெனச் சிதகர்பமாய நினறு சிந்தித நம, பின னநனக ணயு ற்று நிச்சயிதந் கண்ணதாகிய வேட்கையை வினேதறும நிற கும, மனத்தின பினனதாக ஞானேத்திரியங்களும் அந் கைச தவகங்காரத்தி வினறே தோனறும். ஏனை வைகரி டகவகார த்தி வினறறு கண்மேத்திரிய மைத்தக தோனறுமெனபதாம

சோததிராதி தோனறுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித துரைக்க.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

மெல் மனமும் ஞான வித்திரியங்களும் கைசதவாகாரத் திலே தோன்றிக காரியப்படுகிற முறைமையும் வைகரியாங்கார த்திலே கண்ட வித்திரியங்கள் தோனறுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

மனமது தைசகத்தின் வந்தொரு பொருளெழுந்தி நினைவ
 சஞ்செய்தகைய நிலையுநிற்கும் - முன்கொண்ட தைசக
 யாங்காரத்திலே மனமானது தோன்றி இறந்திரிபங்கள விடை
 யாகவாப புசிக்க வருவகைகளு அடையிறந்துசூக தானமுற்
 பட்டிச் சென்று பொருக்கி நினைப்பதஞ் சென்று பொருநகினை
 பபதஞ் செய்து ஐயப்படாநிற்கும் - ஆகவே யினமலி சொத
 திராதி-அவவிடத்தில் கூட்ட யிததெருசகித ஞானவிநிபங்
 களான சொததிராதிக லோகதுர சொன்றுர. - மனமலி சி
 ரியகூக ரெல்லா முனமுனா செத்த வைகாரிகந்தருவெனபர் மு
 னகேரோ - மனமலிநிதி யசளான வாக்காடிக லோகதுர முன
 சொல்லப் பட்ட வைகரி யாங்காரத்திலே தோன்றுமென்று
 சொல்லுபாகள அறிவாலுடாநத பெரிபொர்க்கு

இதனா சொல்லிபது, உட்கரணங்ளில் மனமும் தோ
 த்கிராதயுந தைசகநாகாரத்திலே தோன்றிக காரிடடடுமென
 றும், வைகரி யாங்காரத்திலே புநககாணமென்று சொல்லபப
 டட வாக்காதி தோன்றுமென்று முறைசையாறிவ்தகது.

சுப்ரமண்யதேசிகருனா வருமாறு.

—0—

தைசகத்தின் - அம்முனரனுள் தைசக காங்காரத்தினின்
 றும், - மனமது வருது - மனமானது தோன்றி, - ஒருபொரு
 னை முகதி நினைவதஞ் செய்த - ஏதொப்படட கொருவிடயத்
 தை யிலே யாதாகற்பாற்றென சித்தகருபமாய் நின்று சிகதித்த
 ம், - அங்கைய நிலையி னிற்கும் - யினனதன்க லையுற்று நி
 ச்சயித்தற் கண்ணதாகிய வேட்கையை முதல்வனுணையின் வி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௧௨௭

சேத்தநீற்கும் — இனமவி சோத்திராதி - மனத்தின பிணலு
 க வ்னமிசூகந ஞானேந்திரிபகசுளும்,— ஆயகே தோனமம-
 அத் தைச்சாங்காரத்தி வினதே முல்வலுணையாற் றேனறு
 ம்,—முலமுணாசெய்ச வைசாரிகர-முனனற சநிய வையகா
 ரி சாகங்காரத்தி னானமம்,—கனம வித்திரியமெல்லாம - கன
 மேக்கிரிப பைநனமம்— கருமெல பா முனலேரா - முதலவலு
 னையாற றேனறுமெலபா முனலேரா

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே விதத்தமுனையானே ஞானேந்திரி மு ம
 தன் விடமு முனாத்திரா

நாடுபரி துவகருககணய நானியந திரையுநல்
 லோர், புத்திபந திரியமெனறு புகனபன நிவைதன
 கசுச, சநதந பரிசுரூப பிரதகந் தகந்நாநதும், வைத்
 தனா விடயமாக வடைவினினை மருவுமனதே. (சூக)

(இ-ள்) சநசெ டெரியோ சோத்திர துவக்கு சகூ-
 வ் தயசு கு சிவகுணை கிரானமாக வைத்தினையும் புத்தி
 சகூச லு யித்திரிடெனறு சொல்லாநிதடாகள்.

நாசினை நினையு
 நல்லோர் புத்தி
 யித திரியமென
 று புனனரை

இவை தனக்கு இரதப் புத்தியித்திரியங்க னைநறுக்கும் வி
 டயமாவன?

சுத்த நற்பரிசு நனராண சந்தம் பரிசுற் ரூப பிரதந் கந்
 ரூப விநத கநத தயிவவைக்கையும் விடயமாகக் கந்தியர் நி

ககஉஅ சிவஞானசித்தியார் கபகீழம்.

ங்களைத்தம வை ற்பாகள்.

தத னர் வீடய

மாக

அடை விண்ண ஆகாசாதியான பூதங்க ளைத்தம அடை
மருவுமணமே. வே சோத்திரமான நேகத்திலாகாச மிட
மாக நின்று சதததை உறியாநிற்கும்.

துவக்கானது நேகத்தில் வாயுவிடமாக நின்று டரிசு
தை யறிபாநிரும்.

கண்ணுனது சரீரத்திலே யக்கினிடமாக நின்று ரூப
தைக காணும்.

நாககானது சரீரத்தி லப்புவிடமாக நின்று ரசத்தை ய
றியாநிற்கும்.

நாசியானது சரீரத்திலே பிருதிவி யிடமாக நின்று சகத
தைக கிரஹிக்கும்; ஆக விநாமுடையே பொருநதாநிற்கும்.எ-று.

துலகுகமமாதிப விரண்மி சததததையும புத்தி விசாத
மாகிய செவிடனறியிலே நல்ல செவி விடயமாகக கேடகையா
ல் நற்செவியெனச சிறப்பித்தாரா.

ஏனையவு யிவவாறு காண்க

இதற்குப் பார்க்கீமை யாகமத ததிக.

(கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய சம்பக்கங் கூறுகி
ன்றது.

நற்செவி துவக்குக்கண்ணு காசி பைத்தினையும் புத்திவித்
திரியமென்று வைத்தனர்-சுரோத்திரம்தவகரு சட்டச சிந்தனா
க்கிரண மஞ்சம் ஞானேந்திரியமென்று ஸ்தாபித்தனர்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககஉக

இவை நனசஞ்ச சதத நற்பரிச ரூப விரதகந்தங்களை நதம் விடயமாக வலையே மருமெவுன்று நல்வேர் புண்புணர்-இக ஞானேந்திரியங்காண சுரோததிராஜிக விரதகதம் அ ட'வ விஷ்பமாகச் சதத பரிச ரூப விரத கசகவக விரதம பரருததென்று பெரியோராகா சொன்னாரான

பெரியோ ருனாககனொன்றது முன்னோ விரிவாக யுரை தகதை யியவிடதத ஶீரான குறித்தக கூறினெனவபதகரு ததாசையால் இகன வினாதாரம வருமாறு —

ஶீ குசித்தம் - சருவகசொல்லல்.

சுரோததிரமாவது *காண சஷ்குலப வசசிக நாகாசமி டமாக நின்று சத்சகதைச கேடபத.

தவககானது xகேசகாம குசுஷமபூதவாய விடமாகந்ந று தன்னிப்பொருகதின பதிராததவஞான-ய சீதோஷகரு ஶீ துஷணஜிக கடின மருதககளை சிர்ஷிககரது

சகூசானது +கேதர கோளையி குசுஷமபூதகே ஜசி விடமாக நின்று ஶ்ரூபவத பதிராததவகளைப் போயகீர ஹிச்சுத.

ஜிண்வையானது ஶ்ரூசனையில் குசுஷமபூத சிப்புவிவிடா க நின்று தன்னிப்பொருகதின மதராதி ஷ்டரசகவகையுப கி ரகிகிறத.

கிராணமானது காசிகையில் குசுஷமபூத பருதவிமைய ஆ ச்ரயித்தத நின்று யாயுவசததினவே வநதடைகத கககத் தூர்க கதவகளை சிர்ஷிககரது.

*காணசஷ்குலப வசசிக-காதகருடபட, xகேசகணம ம் - சீரத்தோல், ஶீஅதுஷணஜிக - மிதமான சீகோஷணம், ஶ்ரேதரகோளகை-கண்குவகை, ஶ்ரூபவத - ரூ-முள்ள, ஶ்ரூச னி-கா.

உ—சூத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ககநக

டது, †திரமிட - சயிழன், ● ஆத்திர-தெலுங்கன், ○கில-எ
ள்ளு, 0பிரண்த - சொல்லப்பட்ட, 1 அறுசாரேண-உழியாய்,
஁+தயம-உணரை.

சபதத்தை சுரோத்திரம் போய்க் கிரஹிக்குமோ! தனனைவ
நகடைகை சப்ககதை சுரோத்திரம் கிரஹிக்குமோ! என ஞெ
ருவன கேட்க, அதற்கு கையாயிகன சப்கக திகுக்குகளிலே யி
ருதை *விசி ஸ்தரவக நிதாயமாக †பேரியாதி தேஜோற்பந
மான சப்கம ஶ்ஸ்வஜாதீயமாயிருக்கிற உத்தரோத்திர சததவக
னை உற்பாதித்த பூவாபூவசபதவகன் நசிகு, அகதியசப்கமா
னது சுரோத்திரத்தை சமபாதித்த பொழுது உத்த சப்கத்தை
சுரோத்திரம் கிரஹிக்கும். xஉநகதப் பிரதேசத்தில் சப்கமும்
இவ்வாறே +கமபமுஞா நியாயமாக †அக, சப்கமானது சு
ரோத்திர சம்பநகமானபொழுது கிரஹிக்குமென்பன.

* எசு-பெரிட அசி, ஸ் சாங்க சினைகலை, †பேரியாதேச
ம்-பேரிதை முதலானயிடம், ஶ்ஸ்வஜாதீயம-ஓரிமை, xஉநகதப்
பிரதேசம்-உதரகவிடம், +கதம்பமுஞாம்-சுடபடைபொக்கு,
†அகதயம-சடைசி

இது *அயுகதம். பூவாபூர்வ சபத முத்தரோத்த சத்த
த்தை ஜசிப்பிகதுமாகில், பேரியாதி சப்கததக கிவவளமென
று xஅவதிபில்லைபாம் ஆகையால் †கதாமுத்தபாணம் போ
ல †வேக சநகாநகதிலே தனை வசனை-கை சபதத்தை சு
ரோத்திரம் கிரஹிக்குர். சுரோத்திரமானது சப்கோற்பததிப்
பிரதேசத்தினே போய்க் கிரஹிபாதபொழுது இணைகிக்கிலே இ
ணைதினுடைய சப்கமென தெப்படி யறியுமெனினி?

*அயுகதம்-ககாந, xஅவதி-முடிவு, †கதாமுத்தபாணம்-
விநிவினறு விடுப்பட்ட பாணம், †வேகசந்தானம் - வேக
பகம்பன

பூர்வத்திலே *சுதுயுகமான பேரியாதி சப்சஜாதீயங்க
 னொன்று நிச்சயிக்கப்படும் சக்ஷுசும் இவ்வாறு குணனை வந்த
 ணடந்த பசார்த்தததை கரஹிக்குமோ! போய் கரஹிக்குமோ
 வென்னி? வகசடைத பசார்த்தததை கரஹிக்குமென்பது
 கூடாது. அதெவ்வாறென்னி? கடாதியானது சக்ஷுசுவ
 ற்து பொருநகாது. அக்னியும் x சஸ்திரமும் நேதந்திரதைப
 பொருநதல் பாதையரும். ஆகையால் அவய உறித வஸதுகக
 னை த்நயநத்திறுடைய பிரகாசங்கள ரூபவத் பசார்த்தததகளை
 வியாபிததே கரஹிக்கும். நின்ற துவகரு ஜிஃவா கிராணவக
 ளாகிற மூன்று இரதிரிபவகளுந தண்ணைப பொருந்தின த்உசிக
 விஷயங்களேபே கரஹிக்கும். சக்ஷுசு இதனே திரிபவகளைப்
 போல கோளகமாத்திரமே வியாபகமல்ல வென்னி? அது கூ
 டாது பெரிபதாயிருக்கிற பர்வதாதி வஸ்துகளை கரஹிசையி
 னாலே கோளகமல்ல ஆகில் சர்வவிபாபிபே விஷயப் பிரதேச
 தகிலே போய் கரஹிக்க வேணுமென்ன யேண்டா! ஸ்வருக்ஷா
 கரதையும் சந்திரனையும் ஏககாலத்திலே கரஹிசையினாலே
 யென்னி? அதுவுவ கூடாது விருக்ஷாகரையும் சந்திரனையும்
 ஏககால - கிலே கரஹிக்கவில்லை. ஏககாலமபோலே கொன்று
 கிறதது த்நயநத்திறுடைய சித்தமுறை ண்சியினாலே குத்தினபொழுதுகா
 லகுசுகுமந தெரியாமல் ஒருக்காலே குத்தினாலென்பதுபோ
 ல *சாகாககரதையும் சந்திரனையும் ஒருக்காலே கண்டோமெ
 ன்பது. ஆகையால் 2கோளகைக்கு அகையாய் பிரதிவிஷய
 ம வியாபிதத கரஹிப்பகாயுளளது சக்ஷுசு.

x சஸ்திரம்-ஆயுதம், அவயஉறிதம்-கட்டினது, த்நயகம்-
 நேதரம், த்உசிகம்-யோசயம், ஸ்வருக்ஷாககிரம்-மரத்தினுவி,
 *சாகாக-களை, 2கோளகை-குவிள, பிரதிவிஷயம்-விஷயக
 தோதம்.

தடின்துப் பொழிவொ - கிண்புகாடி நுத்கிரொ
 ஊமம்மெய் ப்ரஸஜ்யெத | ப்ராணாடிவயவொவெ
 தொ சுகாடி; ப்ரஸிடிப்யெத | நெத்யவசு ப்ரவ
 ணம்மகா நமநுஊகிபடி யந்மு | டிமெயொவஹித
 ப்ரஹ்; கபடிதொபமநுஹ்யெத || தடிவகெய்த ப்ர
 வஸகதயா ப்ரெத்யாடி; | மானாடி வாகிவ
 சஸபெயா டிமெயொநநொவயெசு || தடி ப்ரா ம
 நுஹ்யெதவ மெயொடிநுத்கிபா | த்யஹ்கி
 ப்ராப ரெவாடி-பெயாணி தடி தயிதடி || ந நு
 மொககரெவெஹ் அகாடி; கெபிசு வ மெத-
 கடி | வானாடி மஹாஹா அடி மொயொமவ
 ச்யிதடி || ஸ நொடி மஹா மெய தயா கிடி
 கிநெடியெத | மெகாடி; யமதம் ஸா ணாடி
 மஹ்யெதடி | வ ப்ராப ரெவம் ஹிமநுதயா மகொ
 டிபயநதடி | மொககஸ்யுதடிவ ப்ராப்யா அகாடி
 டிநா வாரிதடி || ப்ரயகடி மஹணம் யகிவ ப்ராப
 கெய்நய்யெத | மொவெசு மொககாடி; ஸ
 ஹவஸ்யுடி மஹணம்வெசு || வககா மெத-பா வெம்
 தொ மஹணம்வ ப்ராபகடி தடி; வஸ-ஹித ப்ராந-பா
 மெநெடி மஹணம்வெசு || ப்ரா-கெய்நாஹி

நககச சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

நடந்த ஹஸ்ய டிரைவெஹவழிதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஞானேந்திரியம் பார்த்தும் பொருளைப் பகர்கின்றார்.
கடடில் கூப்பிட்ட நெறவிடத்துச் சக லக்ஷணயினு
லே கடடிலிருக்கும் புருடனென்பதேபோலச் செவிமுதலிவ
தறிவிருக்கும் யிதிரியங்களை செவிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டன.
மற்றதெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவவிருவகை யிதிரிடங்களுள் ஞானேந்திரியங்க ளாவ
ன? சோததரமுதலிய ங்கைதமாம அவதறிந்கு விடயமாவன?
முறையே சததமுதலிய பூதகுண மைகதமாமென்பதாம்

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஞானேந்திரியங்கள் கரையப்படு முறைமை யருளிச்
செய்குறார்.

நற்செவி தவக்குக் கண்ணு காசி பைகதிசையுக் கல்லோர்
புத்தி யிதிரிடமென்று புக்கனனர் - நனறான சோததிரக் து
வக்கு சடச சிக்குவை யாககிராண மென்று சொல்லப்பட்ட
வைககையும் ஞானேந்திரியமென்று சொல்லாநிறபர் அறிவா
றுபுர்த்த பெரியோர்கள்.— இவைதனக்கு - இத்த விதிரியுக்க

உ—சூத்திரம். அத்திதிலுக்கணம். ககந்நி

னைத்தம்கும்,— சதத கற்பரிசு ரூப விரத ககதங்க னைத்தம்கவை
த்தனர் விடயமாக வடைவினிவ மருவுமனதே - சதகடரிசுரூப
விரதககதங்கனென்று சொல்லப்பட்டவைகையும விஷயமாக
வடைவிவே பொருத்தமென்று சொல்லாந்ற்பாகளபெரியோர்
கள்.

இதனற்சொல்லிபத, கோத்திராதிசுரூபதாரும் சதகா
திசுரூப விஷயமாக வடைவிவே பொருத்திற்று காரிடப்பட்டமெ
ன்று முறைபயு மறிவித்தத

சுப்ரமணயதேசிகரூபை வருமாறு.

—0—

கல்வேரா-அறிவிவயிசுகோ, — புத்திநிசுகிரிபம - ரூபே
த்திரிபவகளாவன?— கற்செவ் தவகருகணனு கசிடைக
ணையுமென்று புத்தநனா - கணமைபாக்ய ரிசாத்நிரமூக தவக
குருசுஷு-சுருசிவகுறையு ராக்கிராணமு மாக்ய வையத
மென்று ரொழிந்தனா,— அகையதமக்கு விடயமாக-அவாநிற்
கு விடயமாகவன?— அடைவினிவ-முறைபே— சதத கற்பரிசு
ரூப விடயககதங்க கோதம - சததமு ககநபாக்ய டரிசுமு
முருவுமு மிரதமு ககநமு மாக்ய பூ குண ககதா,— மருவு
மெனதே வையதகா - பொருத்தமென வைககனரொன்பதாம

மறைஞானதேசிகா உரை

—ॐ॥॥—

மே னிருகதமுறைபானே கணமேந்திரிமமத

னத கொழிவ முணாததசுரா

வாக்கொடு பாதம்பாணி பாயுவோ பிபத்தமை
ந்து, நீக்கினர் முன்னேகன்மேந் திரியங்க ளென்கினை

ககூக சிவஞானசித்தியார் கபகம்.

நதே, யாக்ஓய வசனகமன தானமு ம் விசர்க்கான
 நத, மூககமா னைநதுமைநதின் ரெழிலென வேதி
 னை (கஉ)

(இ - ள) உாக அறிவாலுயர்கதோர் வாக்குப் டாகம் பா
 கொரி பா ணி பாயந உபததமெனக கூறி: வைநதினை
 ம பாணி யுபகைமேநிபங்க னென்று பிரிததனர்,
 பாயவோ டிபதக இயநறிநுககுத தொழிலிடாதெனில்?
 னைநது நீக்கினா
 முனநினை சனமே
 ந சிரிபங்க டெ
 ன நினைகதே

ஆககூட வசன அளவயிற்றின ரெழிலைத திடமாக வுண்
 க ம ன தானமு டாக்ஓய வாககானது வசனததையும பாத்
 ம விசர்க்கானந மாணது கமனததையும பாணிபானது தா
 த் மூககமா னைந னததையும பாயருவானது விசர்க்கததையு
 துமைநதின் ரெ ப் உபததநான தானநததையும அடை
 ழிலென வேதி வே யிவையிற்றின ரெழிலென்று சொன
 னை னாகள் எ-று

ஆனமாவினி—தகிலே சிரிடாசததையும் ஞானசத்தியும் சம
 வேசமா யிருககையிலே, சதகிவியாடாரத தக்கு அபிவ்யஞ்ச
 கங்குளகையான ஞானேநதிரிபம் கனமேநிபமெனப் பெய
 ராபெறாத

இசுதகுப் பார்க்கிணையினும் பெளஷகரத்த மறித. (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.:

மேல் கர்மேநிபயங்களுடைய வியாபாரங் கூறுதல்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கௌள

வாசுதேவி பாசுர்பாணி பாயுவோ டிபத்தமைத்தும் நீக்
கீனார் முன்னே கணமேத்திரிடங்க னெனநினைந்தே-இத்த ஐந்து
விஷயக் கிராக்கால்லாமல் தொழிற் செய்தவ காசையாலேபெ
ரியோர்கள் வசாரிதத கண்டேந்திரிடமென்று பிரிந்தார்கள் —

ஆக்கிய உசாகானதானமும் விசாககாரகத மூக்கமே
ரைந்த னாரதினெழுழிலைன யேசுனாரே - சிடமபொருந்தி
ன உசநகமனதான டிவசாக நந்தங்க னாகையுமடையே மு
செரன்ன காமேந்திரிடங் ளினுடைய சிறிடைமென்று சொ
னனாரகன உவை வாராராறு

1வசாககார-விதிதல்

வாகசு பாதபாணி பாயுபளசங்கன அடைவே சுரோத்தி
ரமானது சப்தததைக கேட்கல் வாகசு சூகாசமி-மாய் நி
ன்று உசநிக்கும் தவககானது பரித்தை ய நிவில பாசம் வ
யுவிலிடமாய் நின்று கமனததைதபண்ணும் உசாகானத ரு
பதனாகரிசசசில் பாணியானது சேரூ சினிடம ய நின்று இடுத
லேற்றலைச் செய்து, திவ்வையானது ராசுதை க: நறிகில்
வாயுவானது அடபுவிவிடமாய நின்று, விசாககத்தைப் பண
னார கிரானமானது சரத சகை சி: நறிகில் உபஸகமானது பி
ராதியினிடமாய நின்று ஒருகததைத் பண்ணும் ஞானைநி
ரிடவக னேந்தம் கண்டேந்திரிடவா ளாரகு சகாயமாயிருக்கும் க
ண்டேந்திரிடங்க ளைந்தம ஞானைசரிட வசனாககு சகாயங்களில்
ல. இவ்வாறு ஞானைந்திரிடவசனாக கண்டேந்திரிடவசனாக மாண
மாந்நுடைய ஞானை சிரிபாசத்தி விடரபாரததுக்கு அபிவிய
ஞ்சகவகளாம்.

தடி-கூப்பளஷ்டிரா - கடுகெ-ஹி யாணி ஸாக்ஷ-ஹ
நி ய்ஹி மெடாவ கருதாநிது | சுஜாநெ காணாநெயா
மாநெந்வம் ஸ-ஹி யாணி த-ஹி || கடுகெ-ஹி யாணி

வாக் வாடிவாணிமஹம் மஹாநிவ | ஜானெ ஜியா
 ண்ஜாத ரூபவெத-கூகக் கருது பொமதஃ || சடி
 கபி-ஜெடிவாநீவ வனுகஜெ-ஜெயாணித- |

சுநதுவாவி - ஜாநகி யாத்ஸசிய-டா லாவ-ஹ
 லஸாஸி-தா || வெஸவஸம்-ஹ்ஷ-ஜெ-தஸகி-வ-பி-க
 ஜெ-ஜெயாத்-ஜெ-கரி-தி.

முடிவெ சுதமடையிலை வைகரிபாதி வாக்கான ததோ
 னறுமென்று சொல்லியிருசையிலை இவவிடத்த வாககென
 று ஒணகாச சொல்லுந்ரது கற்பனு தெராயமெனலி-ஃ அபப
 டியல்ல. அந்த வைகரி வாகக்குது அபிவிபஞ்சகஸதாரம்

அதெவவாறெனலி-ஃ அநாதிசிகதமான அகூரவகளைக்
 கையினுலே பெழுசினபொழுது அநநகையிலை உற்பத்தியா
 ணதல் அகூரவகள் அநாதிசிகதமாயினுலே ஃலேகனகசரி
 பை அந்த அகூரவகளினுடைய ஃசாங்கெதிசததருகு அபிவிப
 ஞ்சகா. அகூரவதருகு அபிவியருசக மெனலும்ல் அகூரவாங்
 கேதிததருக்கு அபிவிபருசக மெனலது, சாங்கெதி-ஃ ஃபி-தேச
 பாஷா பேதவகளினுலே அகூரவிக மானையினுல் அகூரமல்
 ல அகூரமெனபது அததரீஸ்போடகம ஆகிலீபஞ்சநமமா
 ததிராயில் சுதகந்தானே யாகாரிதாவெனலி-ஃ அது *அவவிய
 த்த சுதசம். அது கொலி-ஃ-ஃபிப அர்-ஃ ஃஸ்போடகம-ஃ
 ஹகையா லகத வைகரியாகக்குது அபிவியருசகஸ்காரமாக இ
 கதக கணமேதிரிப வாகரு சித்தமே. குக்கும-ஃ திவா-ஃ, ரப
 ததிரகு சப்ததனமாததிர விபஞ்சகமே காரணமல்ல, வி-ஃ
 வே காரண

ஃலேகனம்-எழுததல், ஃசாங்கெதிசம்-கட்டுப்பாடு, ஃலி

உ—ஞானம். அந்விதஇலக்கணம். ககங்க

யி-எழுத்த, ஈஸ்போடகம் - செரிவிக்கிறது, *அவவியத்தம்-
யிரிசை தெரியாதது

தடி-கூம்பள ஷரொ - நகா-சு-ஸூ-த-நா-சு-ஜெ
ஷா-ம்-ச-ய-ஜ-க-ய-ச-டி | ய-ய-ய-ஜ-க-ம்-ந-ச-ய-ய-ம்-ம-ய-ம்
ஸ-வ-வ-வி-வா-க-ய-ய-வி-டி-டி | தெ-ஷ-ா-ச-ய-க-க-ா-ர-ண-ம்
வி-ப-ர-ா-ஸ-வி-ந-ம்-ய-டி-ஹ-வ-ய-ச-க-ி-க-உ-க-ி .

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—o—

கனமேகதிரிய வியாபாரத்தை விளம்புகின்றனா

முனசொன்ன முறைமைகள் விருகரு ம்கதிரியங்கள்
வாக்காதிடாகச் சொல்லப்படடன மனச்சுவகற்பதாரத செ
லுததப்பட்டு ஞானேகதிரியம் ஞானசத்தியை விளக்கன்போ
து கனமேகதிரிய மகவகாரததோடு சோததக திரியாகத்தி
யை விளக்க, கிரியாசத்தி சமரமாததோ டகவகாரங் களமயி,
உதானாதி வாயுச சேட்டடைப் பணை, வசனாதித தொழிற்
வரும்.

மற்றதுவெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியஞான வருமாறு.

—o—

ஏனக் கனமேகதிரியங்களாவன? வாகருமுதலிய வைத்த
மாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவிடாகவின ஞானேக்திரி
யங்களின் வேறுக வைத்தக காணப்படும். இவற்றின் தொழி
லாவன? முறையே வசனமுதலிய வைத்தமாமென்பதாம்.

ககசு0 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அற்றேல், ஆனமாவின் ஞானகங்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இங்கிரிய மககககாணவ் கல சிபெனனும் முத்திரத்தன் ஒன் றே யமையு ராகலி ன, ஏனைய மிகைபாமபோலுமெனின ? அஃது ணர்தததற் கெழுததது வருளுசெடயுனென்பது.

நிரம்பவழகியுநா வருமாறு.

மேல் புரககரணத்தில் வாககாதியின் தொழில்க ளுள்ளி சசெச்சுரா

வாககொடு பாகாம்பாணி பாயுவோ பிபதகமைததும் நீக்கி னாமுன்னே கனமேக திரியங்க ளெனநினைதது - வாபொடு கர சாரண பாயு ருபகதமென்று சொல்லப்பட்ட வைநகையும் ஞா னேசுதிரிபங்களபோல் இவையிறறுககு அறிவிலலாதத தொ ணமீ கனமேக திரிபங்க்ளென்று அறிதது முன்னே பெரியோர்க ள் சொல்லி வைதகார்க்கள, - ஆககிய வசனகமனதானமும் விசர்சுகடானத மூசக காராாதது மைந்தின ரெழிலென வோ தினூரோ - அகையிறறினே யுளடாககப்பட்ட வசனகமன தான விசாகக ஆனந்தென்று சொல்லப்பட்ட உற்சாகதகை க யுளைய வைநதம அநகக கனமயிகதிரிபங்க ளைநதின் ரெழி லென்று ஓதியுணர்நத பெரிபோர்க ளுள்ளிசசெச்சாராகள்.

இகனூரசொல்லியது, கனமேகதிரியங்களின் ரெழில்க ளை அறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகுநா வருமாறு.

கன்மேந்திரிபங்கள் - ஏனக் கனமேந்திரிபங்க ளாவன, - வாககொடு பாதம்பாணி பாயுவோ பிபததமைத்தமென - வர்

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ககஷ

க்கும் பாதமும் பாணியும் பாயும் உபகரணமென,— முன்னே நினைந்த நீக்கனர் - முன்பேயிவை கொழிச்செய்யும் கருவியாகலின் ஞானேந்திரிபங்களின் வேறாக வையதனர்,— இவ்வைந்தின ரெழிச் - இவ்வைந்தின ரெழிவாவை?— ஆக்கிய வசனமென தானமும விசாககாணந்த மைந்தம - ஆக்கிய முறையே வசனமும கமனமும தானமும விசாசகமு மானந்த முமாகிய வையதம,— ஊர்காமென யோதினோ - வலிபாமென மெழிந்தன லென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருக்கிய—

புகருவியு முட்கருவியு மானராவிற்கு பந்த
என மனாத தகரா.

வாயாநி சோக்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகு,
மோயாதமனா திகாயத் துணருபு ட்கருவியாகு, மாயவா
ர்கட கராகமாகி யவறவிவினுட கருவியென்பா, மாயா
டன் வபிறவிவறறற னுடகருணடு வாபுமாவை. (கக)

(இ-ள்.) வாயா இவ்வணவ கூறிப் விருவையும் புரம்பே
தி சுரேத நின்று காறிட ததைச் சாதிசகையாற் புற
திராதி புற கருவிகளாகும்.

த்தவாழ் கருவி
யாகும்

ஓபாத மனாதி சரீரத்தை விட்டு நீங்காதிருக்கிற மனது
காயத் துணருபு முதலிய வந்தக்கரணவக ஞானகு மத்தற்குமு
ட்கருவியாகும் ட்கரணமாகும்.

ஆப்வார் கட் விசாரித்ததுப்பார்க்கி விராகமுதலிய வை
கராகமாகி யவ தது மனாதினாக குடகருவியாய் நிற்குமென

ந்றினுட் கருவி று சொல்லுவாகன
மெனபா

மாயாடன வ ஆகையா லாணமாவானவன் மாயாகாரி
யிற்றிவறறும் று யமாகிய கலைமுதற பூமி யீராக விவையிற்றி
டககு னடு வாழு னடுவே நின்று குசகுமதேகத்தாற் பத்தி
மாணமா ககப்பட புருவினைப் பயனகன் யநுபவியா
நிரகும ௭-மு. (கூங்)

இதற்குச் சிறிய விசுவந கிரணகத மறிக.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

— 0 —

மே லகக்கரண பகஷ்கரண சமபக்ரங் கூறுதல்.

வாயாதி சோததிராதி புறத்தவாழ கருவியாகும-வாக்
காதி டைநதம சுராததிராதி யைநதம பகஷ்கரணம — ஓ
யாத மாஸூதி காயத்தணரு முட்கரணமாகும் - ஒழிபாம லுன
ணகல செய்பும மனசுமுதலாகிய நானகும் அநகககணவகனா
ம்.—ஆய்வாகட கிராகமாதி யவறறி னுட்கருவிமெனபா-இது
நாணல் விதநானல்வென்று ஆனமஸ்வருபத்தை விசாரித
துபபாக்கும் அவாககு ராகம வித்தை கலைமுனறும மனசா
தியிலும் அநதரண்கமாண கரணங்களாம் — மாயாடான வயிற்
றிவறறும் றுடககு-னடு வாழுமாணமா - மாயையினிடத்தி லு
ண்டாகிய இகசத தத தவங்களிஹலே பந்திககப்பட்டு ஆன்மா
வானவன் மாயாமண்டல மதபஸ்தலஹி அசத்தியமான
போகத்தை சத்தியமென நெண்ணிப் புதப் னென நினைபெர
ருள்

கருவிகரண மெனப திரண்டும் பரியாயகாமம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசாந்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநகரவக பசிரங்க மறிவீச்சினரா
மனூதி-மனம் புதகிடகவசாரஞ் சிததம்,— இராகமாதி-
காலநியதிசு. ஒரு பிரகாரதராத சாததிரு காரக மாணுறு,
கரணகாரகராக்ய கருவியென்று சொல்லப்படா தாதலால் க
லை வதை பிராம
புறத்து யெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்விருடகை யிந்திரி வுளும் ஓசரனை விடயிக்க லுறு
வாக்கு உடம்பின புறத்தே நோன்றி விடயிக்கு புறகருவி
கள் மனமுதலாயின அவ்விந்திரி வுள்ளாற் தரப்பட்ட விட
யத்தை உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகள் ஏ
னைக் கலாதீதாவன? அவ்வகை கரணவகரான விடயிக்கப
பட்டு வகை பகனை ஆனமாவின் இச்சாஞானக சிரிடைகடகுப்
பொருத்தவனவாய் உள்ள அந்நக கரணவகனாம் இவை தம
முள யேறறுமையாக்வின இயமுத்திரககருவிஞ்ஞா ஒருநிலையா
ன வேண்டப்பட்டநி உயிரைப் பகதித்த நிர்க்குணென்பதாம்
மாயாளென்ப பெண்பாலாகக கூறிபது வடபொழி மத
மபரறி உருவகரு செய்த்பொருட் டெனினுமாம்.
ஒபாமை மனத்துக்கடை

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல்கத உடகரணம் புறகரண முதலான கருவிகளினு

ககசச சிவஞானசித்தியார் சுபசூழம்.

லே மாகடையினிடத்திலே ஆனமாக் கட்டுப்பட்டு நின்று புசிக்குமென்று அருளிச்செய்குறார்.

வாயாதி சோத்திராதி புறத்தவாழ கருவீபாகும் - வாக் குப பாதம பாணி பாயு ருபதா மென்று சொல்லப்பட்ட கைக தம சோத்திர துவக்கு சடசு சிவகுவை யாக்கிரணம என நு சொல்லப்பட்ட வைததம ஆக விவைபகதம புறக்கருவி க ளாகும் - ஓபாத மறாதி காபத்தணரு முடக்கருவியாகும் - மு னனேசொன்ன வந்திரியங்களைப் போல விடப்ப பற்றால் ஆ னமாவைப் பிழைநிதிக்ற அநக்கரணங்களை நாலும் தேகத துக் குள்ளே நின்று அறிக்கற உட்கரணமாகும் - ஆயவாக - கராகமாதி யவற்றினுட கருவியென்பர் - தற்போதமற்றத த ம்பிரானுருடைய திருவருளினாலே விசாரிப்பாக்ககு இராசமு ம விததையுங் கல்பு நீபதியுங் கால்மும அவையிற்றுக்கு உடக ருவி பாகுமென்று நாதாக்கள் சொல்லுயாராள், - மாயாட ன வயிற்றியற்றாறு துடக்கு னி வாழு ராணமா - மோகீனியெ னக்கற பெயையுடைய மாயாசத்தியி னு ரத்திலே கிடந்து இ வையிற்றாலே பந்திக்கப்பட்டி அனுபவியாந்தி தம ஆனமா.

இதனூறசொல்லி பத ஞானேந்திரிபமுங் கனமேந்திரிப மும் புறக்கரணமென்றும், அவையிற்றுக்கு உட்கரணம அந்தக் கரணமென்றும், அவையிற்றுக்கு உட்கரணம அராகாதியென றும், இவையிற்றுக் குட்கரண முபாதான மாயையென்றும், இ க்த மாயையிடமாக ஆசமாக கனமத்தக கீடாசத்ததைப் புசி க்குமென்னுமுறையையு மறிவிசுதது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

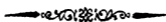
— 0 —

வாயாதி சோத்திராதி - கனமேந்திரிய ஞானேந்திரியக்க

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ககசடு

ளாகிய விருவகை யிரதிரியங்களும்—புறத்தவாழ் கருவியாகு
 ம்—ஒன்றனை விடயிக்க லுறுவராக்கு அவவுடம்பின புறத்தே
 தோன்றி விடயிக்கு⁰ புறக்கருவிகளாகும் — ஓபாத மனூதி-ஒ
 முவிலலாத மனமுதலாயின,— காயத்தனரு முட்கருவியாகு
 ம்—அவ்விகதிரியங்களுந் தரப்பட்ட விடயத்தை யுடம்பி என
 த்தே நின்று விடயிக்கு முட்கருவிகளாகும் — அராகமாதிரி-ஏ
 னை கலாடுகளாவன?—ஆய்வார்கட கவற்றிறுட கருவியென்ப
 ர்—ஆராய்கின்றவாக்கு அயவந்தக கரணங்களானவிடயிச்சுக்
 பட்டு வந்தபயனை யானமாவி னிச்சாரூணக கிரிபைகட்டுப்
 பொருத தவனவா யுள்ள அநந்தக்கரணங்களாம் இவை தமமு
 ள்வேற்றுமையாதலான,—மாயாள் தன்வயிற்றிசுரூல்—மாயை
 யினிடத் துண்டாகிய விமமு⁷ சிறக் கருவிசுரூ மொருகலையான
 வேண்டப்பட்டி,—ஆனமாத தொடக்குள்ளி வாழும்- உயிரைப்
 பத்தித்த நிர்குமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

பூகாதியிற்றேனறிய தன மாத்திரைகளைநது மவற்றின்
 காரியமும் புரியப்பட்டகமு மீதென்ப
 துணர்த்துகூரா.

ஓசைநற் பரிசுரூப விரதகந் தங்கனென்று, பேசு^{நூல்}
 மாத் திரைகளைந்தும் பிறக்கும்பு தாதிகத்தி, நேச^{சூழல்}
 வந் திரியங்கட்கு நிகழறி விதனூக்காண்டு, மாசைசே^{புயர்}
 ர் மனூதிதன்மாத் திரைபுரி யட்டகநதான். (கசு)

(இ-ள்.) ஓசைந பூகாதிரைங்காரத்தினின்றும் சத்தம் பரி
 ந் பரிசுரூப சம்ரூப பிரதக் கத்தமென்றுசொல்லிய த

விரத கக் ன்மாத்திரைகளைத் துத்தோன்றும்.
 தங்களைன்றுபே
 சுமாத் திரைகளை
 ந்தும் பிரககும்
 பூதாதிதததின்

நேசவந்திரிப இரதச் சந்தாதிரைத்தா லானமாககளி
 ங்கடகுநிகழறிவி டத்தினைசுந்சையுடைய ஞானேந்திரியங்க
 திரைகானமம னைநதுககும் விளங்கததகக வறிவுண்டாம்.
 ஆகலால் அஃதிலலாவிடத தறிவில்லையெ
 னறுங்குண்டோம். அதற்குக் காரணமயா
 டெனில்?

ஆசைசேர் ம ஆசையே வடிவாகநிற்கு மனது புத்தியா
 ஞாதிதனமாததி ங்காரம் இவ்வனமகூறி யதனமாததிரை
 ஞாபுரியட்டகக் களைந்து மானமாககளுக்கிவ்வெட்டும் புரிய
 தான. டடகசீரம் ஏ-று.

எண்ணெட்டென்று கூறிவிருக்கப் 'பூதஞ்சீரம்போனல்'
 என்னும் விருத்தத்தில் முப்பதெனறுகூறிவ அதமாமுகொ
 ளககூறுவ் குறறமெனினி? அஃதென்று அமமுப்பது மவ்வெட்
 டினுளடங்கும். அஃகெவ்வனமெனினி? பூதம்-நு, தனமாத்திரை-
 டி, ஞானேந்திரியம்-நு, கனயேந்திரியம்-நு, அந்தககரண
 க, குணம்-க, அதற்குக் காரணமாகிய பிரகிருதி-க, கலாதி-
 நு, இவ்வெட்டுக்கொத்த மவ்வெட்டினுளடங்குகையாற் குற்ற
 மில்லையெனவறிக. 'போறறுகனமஞானமுடன சந்தாதிரை பூதா
 தி, சாற்றுமன மூன்றுசத்துடமு—மேற்றருண, மொனறுடன
 மானகலாதிபைந்து முப்பானிவையு, மென்றபுரியட்டக மென
 ரென்'.

இதனுள் முப்பதங்காண்க.

(கசு)

ரசுண நான்குமுடையது இரசதன்மாத்தினா, சத்த பரிசு ரு
ப ரச கந்த குண மைந்த முடையது கந்ததன்மாததினாயென்
று சொல்லப்படும் டஞ்சதன்மாததினாகள் தாமதாங்காரத்
திலு ளடாம —

நேசவிந்நிரியங்கட்கு நிசுழிவிசுனூர்கா ன்நிம் - பற்றுற்ற
விருவமையிந்நிரி பகளுந் கிநசுப பருசுபுசுநோடு கூடிய ப
ருசதன்மாததினாகளால் ஞானசத்தி சிபிபாசத்திகளை விளக்
குமந்நென றுபரிசுக்கட்டும் சாமாத்திய முற்பத்தியாம். அ
யை வந்தாறு —

சத்த தன்மாததினாயு மாகாசமுங்கூடித் தேறிந் தேரா
ழிபால் முறைமையிந் சுரோதகிரேத்திரியத்தகும் வாககந
திரிபததசுமிடநாயிருக்கும் பரிசுதன்மாததினாயு வாயுவு
வகூடத் தொசுநேத்திரியத்தகும் பாதேநதிரியத்தககு முன்
சொல்லிய முறைமையி விடமாயிருக்கும். உருபதன்மாததி
னாயு மசகண்புவுசுடி நேத்திரேத்திரிபந்நதகும் பாணந்திரிய
த்தககு முன் சொன்ன முறைமையிவிடமாயிருக்கும் இரச த
ன் மாதத்தாயு மடபுவுவகூடி ஜிஃவேந்திரியத்தகும் பாயு
வேந்திரியத்தககு முன் சொன்ன முறைமையிவிடமாயிருக்கு
ம கந்த தன்மாதத்தாயு பிருதிவியு வகூடி ஆககிரானேந்நிரி
பத்தககு மு தநேந்நிரியத்தககு முன் சொன்ன முறைமையி
விடமாயிருக்கும் —

கூசசேர் மனூதி தன்மாத்தினா புரிப்பட்டகந்தான் - இச்
சை பொருந்நிப மனம் புத்தி யகங்காரந் தன் மாததினா யை
கந்ததான் புரிட்டகம்.

சூசுராதேகம் திருமபப் புரி சூக்கும் தேகத்தினே அஷ்
டகம் ஏட்டுக்கொத்தென்று பண்ணிப் பூசுகொத்து, கன்
மாததினாக்கொத்து, கனமேந்நிரிடக கொத்து, ஞானேந்நிரி

உ—சூகிரம். அந்விதஇலக்கணம். ககசக

யக்கொத்த, அந்தக்கரணக் கொத்த, குணக்கொத்த, பிரதி
 குதிகொத்த, கலாதிக்கொத்த இவைகளைத் தன்மாத்திரை
 அகதக்கரணங்களாகிய வெட்டினுடககி மூப்பத தத்தவம்
 புரிபட்டகம முன்னுங் காண்டத்தோம முன்சொல்லிய முறை
 மையில குணமுடைத திரவியங்களாய்ப் பூதகாரணங்களாய்ப்
 பிரதயகூலங்களா யிருக்கின்ற தன்மாத்திரைகளைப் பஞ்சேக
 திரியவிஷயப் பிரதயகூலகாரிய பூசுகுணங்களாகச் சிறிதரை
 சிறிது தத்துவக்கட்டளை முடிவியவற்றுட சொல்லிய சிறியா
 மையா வெனவறிக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அவவிருவகையித்திரிபங்களுக தோனறிபின் ஏனைப்பூ
 தாதி யகங்காரத்தினி ஶறுஞ சத்தமுதலிய தன்மாத்திரை
 யைநகர்த் தோனறி, அவவித்திரியங்கள் தத்தம விடயங்களை
 விடயிசுஞ்ஞாறு ஊககஞ செய்வித்து உடனிற்றும். இதனை
 மாத்திரைகளைநதம அகதக்கரணங்களா முன்று மாகிய எட்டுங்
 கூடிப புரிபட்டக வுடமபாமென ருநிகவெண்பதாம்.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்காதிக்கடகுந தன்மாத்திரை வடி
 வாகிய சத்காதிக்கடகுந தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதா
 ருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனாதிதன்மாத்திரை புரிபட்
 டகமெனபது உ முடனகூறினார்.

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு

—0—

மேல் பூகாதி யாங்காரத்திலே தன்மாத்திரைகளைத்துக்

தோஷமகிழ முறைமையும் காரியப்பட்டு முறைமையும் அருளிச் செய்கிறார்.

ஓசைநற்பரிசுரூப விரகநகங்கவகொன்று பேசுமாததிரைகளைத் தும் பிறகொழுகாதிசத்தின, - பூகாதி யாங்காரத்திலே சத்த பரிசுரூப ரச கந்தவகொன்று சொல்லப்பட்ட தனமாததிரைக லொத்துத தோனறம்—நேசவிநழிபங்கடகு நிகழறி விசுறந்தகாண்டும் - இரகச சத்தாதிச லொத்துவ் காரணனூ அனமாகாளுந்ரூப புசிப்பிலே சீனகத்தை யுண்டாககுநிர ஞான விக்ரிபங்க லொத்துக்கும் விளங்கத்தகக வறிவு னடாம. இப்படிபனறியும் இரகச சத்தாநிகா குககு நேகமுமாம். அதெவகனை பெனவி?—ஆசைசோ மருதிதனமாததினாபுரி யட்டகொன - இச்சைபொருத்தி இருகடப்படாநின்ற மணந மபுக்தியும் ஆங்காரமும் ஏனமாததிரைக லொகதும் ஆனமாக ஞாகுப புரிட்டக நேகமுமாம்.

இதனை சொல்லியது பூகாதி யாங்காரத்திலே பூகாதி கள் தோன்றுமென்று, இவையிறறினாலே ஞானேந்திரியங்க ளுக்க உறியு னடாநென்று, இவைதான் புரிட்டக நேகமு மாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகஞா வருமாறு.

—0—

பூகாதிசத்தின - அவவிருவகை யிக்ரிபங்களும தோன் றியின் ஏணப்பூகாதி யகங்காரத்தி னினறும்,—ஓசைநற்பரிசு ரூபவிரகநகங்கொன்று பேசுமாததிரைகளைத் தும் பிறகும்— சத்தமும் நனமையாகிய பரிசுமும் உருவமும் ரதமும் கத்தமு மென்கிற தனமாத்திரைகளைத்துத் தோன்றி,—நேசவிந்திரியங்

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். ககடுக

கட்டு விகழறிவிதனாற்காண்டும் - நேசமாகிய உவ்விற்கிரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிகருமா றாககருசெய்வித்த மு தல்வனானைடா னுடலிற்கும்,—தன்மீராதிரை யாசைசேர்மனா தி - இதனமாத்திரைகளைதரு இச்சார்பாசிய அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய வெட்டும் கூடி,—புரிபட்டகநாண - புரிபட்டக வுடம்பாடுண தறிக.

மறைஞானநேசிகா உரை.

மேற் பூதங்கடோற்றமு மதன தருணங்களு

மதுநிற்கு முறைபையு முணாதததிரா.

சாற்றிய பஞ்சதனமாத்திரைகளிற் சத்தாமுன்னுத், தோற்றும்வான் வளிநீர்மண் மிடகடியே யொன்றுக் கொன்றவ, கேற்றமா மோசையாது யிருவருண பிசைந் துநிற்கு,மாற்றவே விடயபூத மங்காவடி பாவத்தாமே.

(கடு)

(இ-ள்) சாற்றி இவ்வனரு சொல்லிய தனபாத்திரைக

ய பஞ்ச த னைதினம

னமாத தி

ணைகளின்

சத்த முனனா முதற்கட்சதத்தி லாகாசமும், பரிசத்தி த்தோற்றும்வா ல்வாயுவும், ரூபத்தி லகணியும், இரத்தில ன வளிநீர் ம ப்பும் கநதத்திற் பூமியும் இப்படியே தோ ண் னறும்.

தூடக்கியே ஆகாச முதலாக வோசை முகலாயுள்ள டொன்றுக் கொ குணங்க ளொன்றுக்கொண் றொரோவொரு

ககடுவ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ன்றங் கேற்றமா குணங்களேற்றமாகப் பதினைத்தம் பொரு
மோசையாதி யி ந்தாநிற்கும்.

ருவகுண மிசைந
துநிற்கும்.

அவை வருமாறு—ஆகாசத்துக்குச் சத்தமொன்றுமே கு
ணம், இநதச் சத்தம் பிரதிதொனி வனஞானமகமன்று.

வாயுவுக்குச் சத்தஞ் சாதாரணகுணம், பரிசு மசாதார
ண குணம்.

அககினிக்குச் சத்தமும் பரிசுமுஞ் சாதாரணகுணம், ரூப
மசாதாரணகுணம்.

அப்புலககுச் சத்தம் பரிசும் ரூபஞ் சாதாரணகுணம், இர
த மசாதாரணகுணம்

பூமிக்குச் சத்தம பரிசும் ரூப மிரதம் சாதாரணகுணம், க
ந்தம் அசாதாரண குணமாகும்.

ஆகாசமொன்றுக்குமே சத்தம், மற்ற நாலு பூதங்கட்குஞ்
சத்தபில்லைபெனின? இனி வைசேடிகளு சொல்லில் ஆகாசத்
துக்கு எதிரொலியும், வாயுவுககுச் சச சசவான வொலியும்,
அப்புலுக்குச் சலசலாதியான வொலியுர, தேயுவுககு தம தம
மான வொலியும், பிரதிவிக்குக கடகடாதிபான வொலியும்,
இப்படி பைந்துககுஞ் சத்தங் கேட்கப்படுகையாற் பஞ்சபூதங்
கட்குஞ் சத்த முண்டென வறிக.

ஐற்றவே விட குக்குமமாய்த் கோற்றப்பட்ட விடயங்
யபூதமங்காங்கி ளுந் தூலமாகிய பூதங்களின் முறைமை
பாவத்தாமே. யை விசாரிக்குமிடத்தத கேகமுந் தேக்ய
ம்போலச் சாவானமாக்களுக்கு யித்தப் பத்
துங்கூடியே காரியப்படும் எ-து.

2—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககடுஉ

இதில் நன்மாத்திரை கடம்போலவும் பூசமதில் பூசமன் போலவுமென் றுவயித்தங்கூறும்.

இதற்குப் பௌட்கரத்தவ காயிகத்த மதங்கத்தமறிக.கடு

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலாகாசாதி பூசங்கடோனறுமாறு மவற்றின்

குணங்களுங் கூறுதல்.

சாற்றிய பஞ்சதன மாத்திரைகளிற் சததமுனலாத் தோற்றம் யான வளி தீ ரீ மண - முன பூகாதியகங்காரததிலே தோனறுமென்ற பஞ்சதனமாத்திரையாடிய சததாதிகளிலே ஆகாசம வாயு சேஜச அப்பு பிருதிவி டைத்துகதோனறும.—

தடக்கடேயொனறும்கொனரவ கேற்றமா மோசையாதி யிருங்குணயிசைந்திற்கும - ஒன்றுகொன்று தடக்கடேயெனறது முதற் சூகதிரசதிலே 'வான வளியாதி பூசக தருவது' எனறதற்கு அவிரோதமாக ஒன்றையொன்று தவகதித்தத் தோனறுமென்று சொன்னது; ஆகா சாதிபான அஞ்சு பூசங்களும், சப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களையும் உததரோததரமாக ஒவ்வொருகுண மதிகமாக உடைத்தாயிருக்கும்.

அவை வருமாறு .—

பஞ்சதனமாத்திரைகளிலே பூசங்கள்தோனறும். தன் மாத்திரையெனறது பூதோற்பததிககே காரணமொழித்த வேறு வியாபார மில்லைபெனறது.

இதிலே முதற்சொன்ன * உற்பூசசப்த தன்மாத்திரையிலே ஆகாசகதோனறி † ப்ரதித்தொரி சபதத்தை குணமாயுடைத்தாய் அதிருச்சுருபமாய் வாயுவாதி காறு பூசங்களுக்கும் ‡ அவகாசத்தைக் கொடுக்கிறதமாயிருக்கும். இதிலுடைய கு

ககடுச விவருணசித்தியார் சுபகூடம்.

ணமானசுப்தம் சுரோத்திரோத்திரியத்தினாலே ஸ்ரீ கிராஹ்யமாயிருக்கும்.

* உற்பூசம்-காணப்படுவது. † ப்ரதித்திராநி-பெரியவோசை, ‡ அவகாசம்-இடம். § கிராஹியம்-அறியாதககத.

— அதுற்பூசுசத்த உற்பூச ஸ்பரிசாத் மகமாயிருக்கிற ஸ்பரிசதனமாததீனாயிலே ஆகாசத்தை தவநதித்த வாயுதனோனறி சகசக சப்ததகையும் அதுவுலு சீத ஸ்பரிசு † குண விசேஷதகையும் உடைததாய, ஆகாசமுள்ளனவும் சஞ்சரிப்பதமாயிருக்கும். இதனுடைய குணமான ஸ்பரிசம் தவககு இத்திரியத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

— அதுற்பூசம் -காணப்படாதது.

+ குணவிசேஷம் - குணமேனமை.

அதுற்பூச சத்த ஸ்பரிச உற்பூச ரூபாதமகமாயிருக்கிற ரூபதனமாததீனாயிலே வாயுவை + தவநதித்துசேஜை தோஷறிதகத சப்தத்தையும் உஷ்ணஸ்பரிசதகையும் ரூபகுணதகையும் ஶ்ரீ தாஹக † பாசகாதி சக்திடையும் உடைததாயிருக்கும் இதனுடைய குணமாகிய ரூபம் சக்ஷுரித்திரிடத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

+ த்வநதித்தல் - சேருதல். ஶ்ரீ தாஹக-கொளுத்தகிற. † பாசக-சமைக்கிற.

அதுற்பூச சத்தஸ்பரிசரூப உற்பூச ரசாத்மகமாயிருக்கிற ரசதனமாததீனாயிலே தேஜைச தவநதித்த அப்புத்தோனறி சலசல சத்த சீதஸ்பரிசரூபதகையும் மதுரச குணவிசேஷத்தகையும் உடைததாயிருக்கும். இதனுடையகுணமாகிய ரசம் ரசகேத்திரியத்தினாலே கிராக்யமாயிருக்கும்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௯௫௫

சூத்திரம் சத்த ஸபரிச ரூப ரச உற்பூத கந்தாத்தமகமாயி
 ருக்கிற கந்தனமாத்திரையிலே அப்புவை த்வநதித்த பிருத
 விதோன்றி கடகடசதத அறுஷ்ஸூசீக ஸ்பரிச மதராதி ஷட்
 ரசநவாயுவ கந்தவிசேஷ சூனதையமுடைதநாய் * தாரக
 மாயிருக்கும். இதிலுடைய குணமானகந்தம் ஆக்கிரானேநதி
 ரியத்தினாலே உராயமாயிருக்கும்.

இயவாறு பஞ்சுபுகள்சளுக ரோனறுர்,

சப்தம் ஆகாசத்துக்கேடுணம், நீண்ட நாலு பூவங்களுக்கு
 மல்ல.

வாயுவாசுரங்கும் ஸ்டரிசாரி யொவயொன்றே குணம்
 என்று வைசேஷிகா சொல்லுகிற வேறுவானத பிரததியுடச
 மாக பிருதவியாடியிலே சபதத்தைக காண்டையினாலு மிவவா
 று ஆகாததிலே சொல்லியிருக்கையினாலு பிரததியுடசாமே
 † பாதித விஷயமாகையினாலே ‡ காலாத யாபாதிஷ்ட ஏத
 வாபாசன

* காரகம்-ரிசீகிறத † பாதிதம்- பாதிக்கப்பட்டத.
 ‡ காலாதயாபாதிஷ்டன - வேறு பிரமாணத்தினாலே பாதிக்க
 கப்பட்ட சாததியுள்ள ஏத.

தஹுக்ம் ப்ளஷ்டிரெ - சுஹவஹுதநாத், ஸூ
 ஷூம்மெந்வொவஹுதிக | தநாத், ஸூஷா
 ஸூஷ்விநிவ்ரத்யுஷ்ஷுஷுதிக || சிதாநுஷ்ஷுஷு
 தநாத், கிஷ்ஷிஷ்ஷுஷுஷுதிக | ஸூஷ்வதநாத், ஸூ
 வெஷ்வம் ஸூஷ்ஷுஷுஷுஷுஷுதிக || ததொநுஷ்ஷு
 தநாத், ப்ராஷ்ஷுஷுஷுதிக | ஸூஷ்வதநாத்,
 ஷிஷ்ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுதிக || வெஷ்வம் ப்ராஷ்ஷுஷு

ககடுக சிவஞானசித்தியார் சபகம்.

ம₃ ஞ₃வை₃ஹ₃கு₃ஸி₃யா₃ ஹ₃ய₃த₃ வ₃ந்₃நு₃க₃ | ஸ₃ ஜ₃வா₃ நெ₃டு
 கொ₃த₃ ர₃ம₃ண₃ ல₃வ₃கா₃ஸா₃ஜி₃ வ₃ய₃ தி₃ ஜ₃க₃ || ய₃ கு₃ந₃ந₃ ஜ₃வ₃
 ந₃ப₃வ₃வ₃ந₃க₃வ₃ஜி₃ந₃நா₃ ம₃ண₃ || ஸ₃ ஜ₃வ₃ யா₃ ஜ₃
 டி₃வ₃ய₃ ஜி₃ ஸ₃வ₃ண₃ | வ₃ தி₃ ஸ₃ ஜ₃வ₃ || வ₃ லி₃ ஸ₃ ஜ₃வ₃
 ம₃ண₃ ஸ₃ ஜ₃வ₃ யா₃ ஜ₃வ₃ தி₃ ஸ₃ ஜ₃வ₃ || ஹ₃வ₃ த₃ வ₃ ஜ₃வ₃
 ஸ₃ ஜ₃வ₃ கொ₃ தொ₃ ய₃ ஹ₃வ₃ க₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஜ₃வ₃ || கா
 வ₃ க₃ ய₃ வ₃ ஜ₃வ₃ ஹ₃வ₃ த₃ ஜ₃வ₃ ஜ₃வ₃ ஜ₃வ₃ || வ₃ ஹ₃வ₃ ஜ₃வ₃
 வ₃ ஜ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஜ₃வ₃ ஜ₃வ₃ ஜ₃வ₃ || ய₃ க₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃
 ஹ₃வ₃ வ₃ ய₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ || ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃
 ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ || ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃
 ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ || ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃ ஹ₃வ₃

இவ்வாறு பஞ்சதன்மாததினாயிலே பஞ்ச பூதங்களுக்
 தோன்றித்தெனன வேண்டிவதிலலை, ஆகாசத்திலே வாயுவும்,
 வாயுவிலே அகனியும், அகனியிலே அப்புவும், அப்பிலே பிருத
 னியும் தோன்றித்தென்றே சொல்ல வேணும் வாயுவாதிக
 ளிலே சப்தாதி குணங்களிருக்கையினாலே காரணகுணமே
 காரிபததிலே யுண்டாகவேணும்மனனும் நியாயத்தினாலேயே
 ன்னிலி? ஆகாசத்திலே ஐந்தகுணமு முண்டென்று சொல்லவே
 ன்னடிவரும் அதில்லைபாணையால பஞ்சதன்மாததினாயே பஞ்
 சபூதங்களுக்காக காரணம்.

த₃ ஜ₃வ₃ த₃ ஜ₃வ₃ - நா₃கா₃ஸா₃ ஜ₃வ₃ வ₃ ய₃
 ந₃ ஜ₃வ₃ யா₃ ஜ₃வ₃ ஹ₃வ₃ || நா₃ ஜ₃வ₃ ரா₃வ₃ ஹ₃வ₃

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககரீர

ய்யஜ்ஜாஹிஸயடிஸ-நாஸ | காரணம் மூணலக்யூர
 கிய-காகாயெ-ஷ-நஸதஃ || வெயூஜிவனுமூண
 கூலஸ்யூஸ தயாஸுபி க்யூஜோயடி | தநாசு வ
 னு காரீராதம் ததொய்யூஜாடிவனுகதி.

ஆனமாவிலே ஆகாசரோணி ஆகாசத்திலே வாயுவாதி
 பூதங்களு மொன்றிலே யொன்றாயத தோனமமெனற வேத
 ஸ்ருதிககு, இவவீடத்த பஞ்சத-மாததினாயிலே தோன்று
 மெனறது விரோகமெனினி? காரியத-யேயுண்டான குணத
 தைக் காரணத்திலே யுண்டென்று அநுமிக்கவேணும்.

தடி-கூ - யூயூ யாடி-புரம் யாவசு காய-ஓ-கசு
 காரணமதயெயி.

ஆகையால் கந்தாதி ஐந்தருணமும் ஆகாசத்தக்கு உண்
 ண்டாகவேணும் உண்டாசில் பிருதவிககு ஆகாசத்தக்கும்
 விசேஷதேயில்லையாம். ஆகாசமானபாவிலே தோனமமென
 னில்? ஆனமாவும் ஆகாசம்போல சடமும் விகாரியுமாம் ஆகை
 யால் முன சொனன ஆனமசப்தத்தக்கு லடகூஷ்ணயாக * ஆ
 ன்மா வச்சேதகமாயிருக்கற அகவகாரமே அர்த்தம் அது அ
 ன்றியும் நிமித்த பஞ்சமிதாரும் ஆகாசாதி பொன்றிலேபொ
 ன்று தோனமமெனறது ஆகாசமுதலாக ஒன்றினிபினலெண்
 றுண்டாற் கிரமத்திலுலும பஞ்சீகரணத்திலுலும ஆகையா
 ல் சுருதிக்கு விகோதயில்லை

* ஆத்மசத்தி னஞ்சாவத வேற்றுமை ஆத்மா வச்சேதம்-
 ஆத்மாவின தாமம். † நிமித்த பஞ்சமி- நிமித்தார்த்தத்தி
 ல்வத்த.

பஞ்சீகரணச்சிரமமாவது ஒரு பூத ஸ்வரூபத்தை யிரண்
 டாக்கி பொரு பாதி யந்த பூதமாகவே யிருக்க, நினைப்பாதி

ககடுய சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நாலாகி நின்ற நாலு பூதங்களிலும் அக்யோக்யம் வியாபித்திருப்பது.

இத ஓன்றுக்கொன்று துடக்கியென்றதற்குப் பொருள.

இத சாதாரண மஹா பூதங்கள்.

லோகாயதனும் பௌத்தனும் பூதசதஷ்டயமேயல்லாத ஆகாசமெனடெனறில்லை, நீர் சொல்லுகிறது அசத்த எனபார்கள், அவர்கள் சொல்லுகிறதற்கு முததரமும் சம்மதியவ கூறுவாரம்.

பூதங்கள் பிருதுவி யப்பு தேஜோ வாயுவென்கிற நாலு பூதமொழுகிற ஆகாசமென்றொரு பூதமில்லை, உண்டென்கிறது பிரதகியட்சமு மல்ல அநுமானமு மில்லை எனில்? இதற்குப் பிரத்தியட்ச மதுமாக மாகாம மூன்றாலு யாகாசமுண்டென்று சிதநாதங் கூறுகின்றது

பிரானிகளுடைய போக்கு வரத்து யாதொன்றுண்டாலு லுண்டாம். அதற்கு ஏதுவாக ஆகாசமென்கிற பஞ்சபூதம்வேணும். இதனறியும் சப்தங் குணமாகையினாலே * தீவராதி + சப்தங்களுக்கு குணியாக ஒன்றுவேணும். அதற்குப் ப்ருஷி யாதி நாலு பூதங்களும் குணிசளாகாதபடியினாலே பாரிசேஷத்தினாலே சப்தத்தைக் குணமாகவுடையது ஆகாசமென்றொரு பூதமுண்டு. நாலு பூதங்களுடைய அபாவமே ஆகாசமென்னில்? அப்பொழுது கடாபாவம் படமாகவேணும், ஆகாசம் சத்தகுணமாகையினாலே திரவியம் அபாவமாகாதது.

* தீவரம்-உரத்த. + சத்தகுணகம்-சத்தத்தை குணமாகவுடையது.

தடிந்த உள்ளுடைய உச்சாயெடுவ நலகுதாதி ஹகுதலிபுலிவம்உலி | உலாடகாடிவா வாரொய

குணமும் சித்தாகிய வாந்மாவும் சம்பந்தித்த †பிரபாவத்தைச் சொல்லுகையிலும அப்படியே ராஜசகுணம் ஆத்மாவிலுடைய தருமாதிப் பிரவிருத்தியும், காட்சகுணம். *அநியம பரியாயமான அதன்மத துகமும், சாதவீககுணம் ஞானப்பிரகாசத்தகமும் ஏதுவாக சம்பந்திக்கையாலும்; பிரவிருத்தியிலே மோஹமும், அநியமத்திலே துகமும், ஞானத்திலே சுகமும் அநுபவிக்ஷறவன ஆத்மாவானகயாலும், அதாவே குணி; ஜடங்கள் குணங்களொழிய குணிகளல்ல ஆகிலும் ஜடங்களுக்கு குணகுணி விபவவாரங்கன ஆகமங்களிலே சொல்லியிருக்குதே யெனவி? மாயாசாததி பரிஞாம ஃவீசத்திரங்கனிலே † பூர்வோதித்த கததுவவ குணியென்றும், அதலிடத்திலே யுண்டானதரகு குணியென்றும், தகபேகையாக முனசொன்னதககே குணியென்றும் விபவகாரமாகையால்; குணந தனக்கே பூர்வாபேகையாக குணமென்றும், அபராபேகையாக குணியென்றும் விபவகரிசகபட்டும் ஆதலால் ஜடங்களெல்லாம குணமென்பகே † பாரமார்த்திகம் —

† பிரபாவம்-மேன்மை, * அநியம்-அநாசாரம், ஃவீசத்திரம்-ஆச்சரியம், † பூர்வோதித்த-முனசொல்லப்பட்ட, உண்டான, † பாரமார்த்திகம்-உண்மை.

தஜ-கூடம் பள்ளிவாசல் - ஸஹாஜீநாடம் உண்கெவநகரத்தொலு மண்ணிவெத-தா | நம-ணீ கபூரிடி யொலி ஜவொம-ணலிஸ்யா || ம-ணா வனவாந-வொய்வெ ம-ணிலு-ஜாஸலம்மதா || விஸயம-ணா தகம்ஸாணம் வெராணம் ஃவீசத்திரம் || தயாவ்யவ்ய

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். கககக

கீநியஜ ஸ்காஸாஸு-ஸுக் டெஹத-நா | ஜொ ஹஜ-ஹவ
ஸ-வா-ஸ்கூஹிநாஸ-ஹாஸாஸ்யதஃ || வெவ்வி-ஹ
ஸ்வரிணாஸிஸு ௨ ம-ணவனவ ம-னொ ம-னீ ஐ-கி.

ஆற்றேயுடையபூத மங்காங்க்பாவத சாமே - அசாநா
ரணமான பஞ்சபூதவாளிவேயுன-ராஸ காரியங்களை ஆனமாயு
ககு அங்கமும், ஆனமா அங்கயுராப் நிற்கு. அவைவரும)று --

அசாதாரண பிருதவியிலே எவ்வுபு சசை யியா நோல
ககம் பல் முதலான கடிநூங்கமெல்லா முண்டாம்

அப்பிலே முததிரம ரகசம சிலேஷமம் வேர்வு சுதலம்
முதலான ஸ்திரவருபமெல்லா முண்டாம்.

தேஜசிலே இருகயத்தில் உஷணம் அநபாநாதிசீப பா
கம்பண்ணுகை நயனததிலுஷணம சேகததில் காநதி பைததி
யம் தாபம இதசியாதி உஷணகுணருப முண்டாம்

வாயுவிலே பிராணபானோதாந வியாந சமாந நாக கூர்
ம கிரிகர தேவததத தநஞ்செயனெனணம் தசவாயுகசுரு முண
டாகி அகங்கார விருத்தியை அறுசரித்து தேகதகை ரஷித்த
க்கொண்டிருக்கும் இந்த வாயுககளுடைய கிரிபாவிஸ்தாரம்
யோகபாத விருததத்தில் வியாகக்யானததிலே கூறுவாம்.

ஆகாசம் இடைபிங்கலை,சுஷூர்ணை முதலான சமஸ்த நா
டிசனிலும் ஹிருதயாதி ஸ்தாநங்சளிலும் xஆசயாதி தவாரங்க
ளிலும் அகங்கா ஶிராதுஷங்கமாயிருக்கிற பிராணுதி வாயுக்க
ளுக்கும் †அவகாசப் பிரதமாயிருக்கும்.

- இத அசாதாரண பூதகாரியங்கள்.
- § திரவருபம்-பெருகுதத. x ஆசயம்-முகம்.
- ¶ அதுஷங்கம்-சம்டகம்,
- † அவகாசப் பிரதம்-இடங்கொடுப்பது.

ஜெமீன்ஜெ - ஜெவெஸூரிதா ஸகெஸக்பீ நவ
 ஜெனெஷ - ஊவமீ | ஜெஞ் ரக கவெஸெஜ ஸகூ
 ஜனவாரிஸெஸூரிதா || ஜெகிவத ள ஜெஸொஃவிதெ
 தெஜஸஜெஜஸகூநாக் ஜானாஜிவஜெ ஜெஜெந
 நளஸூந - ஜெவனவதெ || மணவஜெந - ஜெமெண
 பெஸஜெஸூரிவா - ஜாவிஜெ | ஜெயெஜெ ஜாஜெஜெஜெ
 ஜெஜெஜெ ஜெஸூரிவா || ஜெஜெ ஜெகியதெ ஜெ
 மஜெஜெஜெ ஜெவஸூரிதா.

முகதருகதிருத்தவே விரதமோகினி இந்த விரண் பிபா
 தரக காரணங்களிலே காரியோற்பத்தி யாஜிஞ்சுகுத காததா
 லாக சகாசிவனாயும் உந்தேசவரனாயுஞ் சொல்லியிருக்க, இ
 வவ்விதமுதகாரணங்களை பஹுவாகப பஞ்சபூதங்கள் ப
 ஞ்சதனமாத்ரிஸூரிவெ தோனறுமெனறும, பஞ்சதனமாத்ரி
 னுகள பூதாதி உகவகாரத்திலே தோனறுமெனறும, கனமே
 க்திரிட வ்ஜெதம வைகாரிகாங்காரத்திலே தோனறுமெனறு
 ம, ஞானேநதிரியங்க லைதம மனசும ஜெஜகாங்காரத்திலே
 தோனறுமெனறும, அகங்காரம் புகதியிலே தோனறுமெனறு
 ம, புத்தியும் சித்தமும அவயதத்திலே தோனறுமெனறும,
 அவயததங் கலையிலே தோனறுமெனறும, கலைமுத லைதம அ
 சத்தமாடையிலே தோனறுமெனறும, இவ்வைந்தினுகூடய சமு
 தாயத்திலே புருஷதத்வமாமென்றும், சத்தமாடையிலே நாதக்
 தோனறி நாதமுதலா யொனறிலேயொன்று தோனறுமெனறு
 ம, சொன்ன தெனையோ வெனவின? ஒருவித்திலே மரமான

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககக்ங்

து பலகொம்பு மிலையு பூவுங் காயமுண்டானதை அவஸ்தா பே ததகால் வித்திலே முளையுண்டாய் முளையிலே மரமுண்டாய் மரத்திலே கொம்புண்டாய் கொம்பிலே பலவிலையும பூவுமுண்டாய்ப் பூவிலே காயமுண்—ாசசுகென்று சொன்னது போல வேசர்வததுக்கு முபாநாதத் துவயமே முதற் காரணமாக வுண்டானது.

அந்தக்காரணமானது தன் காரியத்தை நீங்காமலே நிற்கும். இத்தக் காரணத்திலே காரியங்களே தோன்றுமபடியும் நீங்காம னிற்கும்படியு மெங்குனெனனில்? ஆகாசம நிற்கவீகாரமாய் நிற்க அசுனிடத்திலே வாயு சமுத்திரத்தைக் கலக்கத் தினாயுங் குமிழியும் துறையுந் திவலையு முளடானதுபோல, உபாதாத துவயததையும் சிவனது சத்திகேநூபம்பண்ணத ததுகரணபுலகுதிகளெல்லா முண்டாம். அந்த வாயு ஆகாசத்திலே யசைவறவொடுங்கநிற்கவே தினா துறா குமிழி திவலையெல்லா மொடுங்குவதுபோல ஈஸ்வரசத்தி ஈ பராக்முகமாகவே ததுவாதியாகிய பிரபஞ்சமும் தத்த காரணங்களினே யொடுங்கும். தினாமுசலானவைகளுடைய ரூபமும் பெயரும் வேற்றுமையாயும் சலமேயானதுபோல மாயாகாரியங்களு மாயையும் நின்றது இவ்வாறெனவறிக.

ஈ பராக்முகம் எதிர் நோக்காதது.

தஜ—கூ— உபாவஸ்தாயஜாபு ததொ டிவலிநா
 ரகுவிணீ | காய—ஆஊவாத—ஜாலீநா ஸாஜ்யாவஸ்தா
 ததெவவமீதி.

கககச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பூதங்களின் தற்பததி புகல்குணரார்.

சான்றிய பஞ்சநனமாததிசைளிற் சத்தமுன்னு - சத்தத
னமாத்திரைக் கிரமதநிலை, —வானவளி தீர் மண்தோற்றும்-
உண்டாம், —துடகுகியே ஒன்றுகொன்றங் கேற்றமாமோசை
பாதி யிருங்குண மிசைநதிற்கும் - ஆகாச மாதியாகததொட்
டொவ்வொன்றுக் கொவ்வொன் றவவிடததிகமாரு சத்த பரி
சருபரச கநசரு னங்கள பொருத்தியிருக்கும். அவைவருமாறு.-
ஆகாசத்துக்குச் சத்ருனம், வாயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிசுண
ம், தேயுவுக்குச் சத்தஸ்பரிச ருபருணம், அப்புவுக்கு சத்தஸ்
பரிச ருபரசுணம், பிருதுவிகுக்குச் சத்த ஸ்பரிச ருப ரசகரு
ணம் —ஆற்றவே விடயபூத மங்காவகி பாவத்தாமே-(சத்தா
தி விடயருணங்கட் காதாரமாசையால் ஆகுபெயர். விடயமெ
ன்றது பூதகாரணசத்தாதி தனமாததிசைகளை, ஞானேந்திரிய
விஷயமாகிய சத்தாதிபூத ருணங்களையன்று) கடமும் கட
த்தினது பூச்சுப்போலத் தனமாததிரையும் பூதமு மங்காவகி
பாவமாயிருக்கும்.

பூதங்கள் முறைமையிற் சூகமும் ஆகதரம் வாகியமெ
ன்று முன்னுபிரகாரமாம்

இவற்றுள், சூகமம சூகம தேகத்திருந்து இந்திரிய வர
தாரமாம்.

ஆகதரம் தூலதேகத்திருந்து சரீரத்தை வளர்த் தள்ளிட
ங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையற்றும்.

வாகியம் அண்டபுவன போககியப்பொரு ளாதாரமா யிட
ங்கொடுத்தல் முதலிய தொழிலையற்றும்.

—

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். சகசுநி

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அச்சத்தமுதலிய தனமாத்திரைக னோதினு நின்று முறையே ஆகாயமுதலிய ஊலபூத மைத்துந தோன்றி, அவற்றுடன் பிரிப்பினறி முறையே ஔநாககொன நேற்றமாகிய சததமுதலிய குணங்கள விபத்திருப்பதாக வுடையனவாய் நிறகும இவ்வையமபெறும் பூதங்கள் தனமாத்திரைபோலி கூடிநின்ற இரத்திரியங்களின் ரெழிற்பாட்டை யூத்குந்கு இவற்றின் சாரிப்பூதங்களாகிய காத தவிக்கங்களறுபதும் அவகாவகி முறைமையவாய் உடலிற்கு மென்பதாம்.

ஆற்றதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டிக் காரியமென்றோ துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானும் கதவுவங்க னொன்றி ளென்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் ரெழிற்பாடும் பயனும் தாத்துவிக்கங்கள தியல்புவ கூறப்பட்டன.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சதகாதிகளிலே பூகாதிகள தோன்றுமென்றும், இத்தப் பூகங்களுக்கு ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு குணமேறியிருக்குமென்றும், இந்த விஷயங்களும் பூகங்களுக்க தேகமும் தேகியுமாய் இருக்குமென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளில் - சொல்லப்பட்ட சத்தாதிகளைத்திலும்,—சத்தமுன்னுத தோற்றம்வான்வளி திரீர்மண் - மூன்சொன்ன சத்தத்திலே ஆகாசமும் பரிசத்திலேவா

யுவம் உருபத்திலே தேயுவும் இரதத்திலே அப்புயும் கந்தத்திலே பிருதீயும் ஆக ஐந்தந் தோனறும்,—தடக்கியேயொன்றுக்கொன்றவ கேற்றமாமோசையாதி யிருங்குணயிசைநதநிற்கும் - சததமுதலான பெரிய குணங்களைநதம் ஆகாசமுதலான பூகங்களைநதிலும் ஒன்றுக்கொன்றங் கேற்றமாய்த் தொத்திததுக்கொண்டு பொருநதநிற்கும். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விட்டு நீங்காமல் நிற்கும். அகெப்படியென்னில்?—ஆற்றவேவிடயபூத மங்காங்க்பாவத்தாமே - வலியையுடைய விஷயங்களும பூகங்களுந் தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கிற முறைமைபோல, விஷயங்கள் தேகியும் பூதங்கள் தேகமுமாம்.

இதனா சொல்லியது சத்தாதிடைநதிலும் ஆகாசமுதலான பூதங்களைநதந் தோன்றுமென்றும், இரதப் பூதங்களுக்கா ஆகாசமுதலாக ஒவ்வொரு குணமேறி யிருக்கமுமென்றும், இந்த விஷயங்களும பூதங்களுந் தேகமுந் தேகியுமாயிருக்கமுமென்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

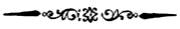
சத்தமுன்னா சாற்றிய பஞ்சதனமாத்திரைகளின் - அச்சத்தந்தைமுன்னாக்ககககககககககக தனமாதிரைகளைத்தினின்று,—வான்வளி தீநீராமண தோறும்- முறையே ஆகாமும் வாயுயும் தேயுவும் அப்புயும் பிரதியுமாகிய துலபூதம் ஐந்தந் தோன்றி,—தடக்கியே யொன்றுக்கொன்றுக் கேற்றமாய்- அவற்றுடன்பிரிப்பின்றி முறையே யொன்றுக்கொன்று விடத் தேற்றமாகிய,—ஒசையாதியிருங்குண யிசைத்தநிற்கும்-சததமுதலிய வேற்றமாகிய குணங்கள் முதல்வ னுணியால் வியத்திருப்பமாக

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். ககசுள

வுடையனவாய் நிற்கும்,—விடயபூகமாற்றவே - இவ்வையபெ
 ரும்பூகம் தனமாததையோடு கூடிநின்ற இத்திரியங்களின
 றொழிற்பாடடை யூககுதர்க்கு,—அங்காவகிபாவதகாரோ-இவற்
 தின காரியபூசுக்காரகிய தாததுவிகங்காறுபதம அங்காண
 கீமுறைமைபவா யுடனிற்கும்.

இவை-கசு-செய்யுளானுத தததுவங்க னொன்றிலென்று
 தோன்று முறைமையும் பயனூத தாததுவிகங்கா னியல்புங் கூ
 தப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

இதபபூகங் காரியப்படு முறைமை
 யுணாதகூறார்.

இரந்தர மாகிவானு னிடங்கொடுத் திடஞ்சலிக்
 தே, பரநகிவை திரட்டுங்காழீச் சுட்டொன்று யிததல்
 பணனு, திரந்தரங் குளிர்ந்துநி னறு பதஞ்செயு நீர்ம
 ண்டானு, முரந்தருங் கடினமாகித் தரித்திடு முணர்ந்
 துகொளளே. (ககசு)

(இ-ள.) இரந்தர ஆகாயக தனகுகுக் கீழ்ப்பட்ட பூகங்க
 ர மாக்வா னுலுகுகும் வெளிகொடுத்திருப்பதே யிதந்
 ன்ற னிட குசு சுவாயம.
 ங்கொடுத்திடும்

சலிததே பர வாயு வானது போக்கு வரவை யுடைத்
 ந்திவை திரட்டு தா யெங்கும் பரந்தவைகளையுந் திரட்டா
 ங்கால் நிற்கும்.

தீச் சுட்டொ வெம்மையே சுபரஸமாகிய வக்கினியான்

கககஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

என்று வித்தல் ப து சுட டொன்றுவித்தலைச்செய்யும்.

ண்ணும்

நிரகதரங் கு குளிர்ச்சித் தன்மையே சுபாவமாய நீரா
ளிர்ந்த நின்று னது திரவியங்களைப் பதஞ்செய்யும்.

பசுஞ்செயுநீர்

மண்டாரமு பூமியானது சுககென்று கடினத்தையு
ரக்கநங் கடின முடைத்தா பெல்லாததையு தரிபாநிற்கும்
மாசுத தரித்தி
தும்

உணர்ந்துகொ இப்படியிருக்கும் பூதங்களின் வியாபா
ளெ ரத்தை யறிவாயாக எ-று

உம்மை முற்றுபமை

இசற்குக் காமிகம்

(சுக)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

மேல் முன்று விருத்தம் மகா பூதங்களுடைய வடையா
ளமும் வரணமும கூறுகின்றது

இரகதரமாகி வாணமு னிடங்கொடுக்கிறீம் - ஆகாசமான
து வெளிபாய் நாலு பூதங்களுக்கு மிடங்கொடுக்கிறீருக்கும்,—
சலித்துப்பரந்தவை திரட்டுவகால் - வாயுவானது சலனத்தை
யுடைத்தாய் ஓரிடத்திற் கூடிவிருந்த திரண ஃ பர்ணதிகளை
ப்பிரித்தும் பிரித்தகிடகையைகளைக் கூட்டியுஞ் செய்யும்,—திச்
கூட்டொன்றுவித்தல் பண்ணும் - அகனியானது பஞ்சலோசக
களை யுருக்கி யொன்றுதலைப் பண்ணும்.—நிரகதரங்குளித்ததின்
று பசுஞ்செயுநீர் - அப்புவானது சைத்திய சுவபாவமாய் மண்
னாகிகளை யினகப்பண்ணும்,—மண்டாரநுரத்தருங் கடினமரசித்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கககக

தரித்திரி முணர்ந்தகொள்ளே - ஸ்ருதவியானது கடினமுமாய் தாரகமுமாய் இருக்கும்; இவ்வாற்றிவாயாக வெணறிதன் பொருள்

‡ பர்ணம - இலை

இது சாதாரண பூதவசருடைய செயல்.

அசாதாரண பூதவசருடைய செயலு மிவ்வாறே தேகத்திலே தர்ச்சிக்கப்படும்.

—
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆநதாமாகிய வாகாசமுதலிய பூதகாரணதிரகூத் தொழில், ஆகிருதி, வன்னம, ஸ்சாக்கரம, அடையாளம், தேவகை முதலியவற்றை முறைமையில் மூன்று திருவிருத்தத்தாலரைகின்றாரா

இதன உரையை - சுஅ - ஞ் செய்யுளிற் காண்க.

—
சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இகதத் தத்துவவகளைல்லாம அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும் அவற்றுள் பூதங்களினவைத்தப் புறப்பூதங்களித்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்

ஆகாயமுதலியவைம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளிவாசல் இடக்கொடுத்தன்முதலிய குணமும் தொழிலு முடையவைவென்பதாம்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பூசுங்கள் காரியப்படுகிற முறைமுறைய யருளிச்செய்கிரார்.

இரந்தரமாகிவான்றா விடங்கொடுத்திடும் - பூசுங்கள் சீவிக்கும்படி ஆகாசமானது எல்லாப் பூசுங்களுக்கொடுத்து வெளியாயிருக்கும்,—சலித்தபு பரந்தவை திரட்டுங்கால் - வாயுவானது சலிபடையுடைதகாய்ப்பரக தெல்லாதகையுந்திரட்டி நிற்கும்,—திசுசுட் டொனறிவித குல் பண்ணும் - அசுவி யானது கூடினததை வெப்பமாகிச் சுட்டொனறிவிகும்,— நிரந்தரங்குளிர்ந்துநின்று பதஞ்செயுநீர் - அப்புவானது எல்லாக்காலத்திலுங் குளிர்ந்துநின்று சர்வதகையு கெடும்சசியாக்கும்,—மணடானு முரந்தருங் கடினமாகித தரிததிடு முணர்ந்து கொள்ளே - பிருதிவிபானது சிக்கணவையுடைய கடினமாகி எல்லாத்தையுந் தரித்தநிற்கும் ; இப்படி யிவையிற்றை யறிவாயாக.

இதனொற்சொல்லியது பூசுங்கள் காரியப்படு முறைமைய நிவித்தது.

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வான்றான்-ஆகாயமானது —இரந்தரமாகி விடங்கொடுத்திடும் - வெளியாத விடங்கொடுத்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—கால் - வாயுவானது,—சலித்தபு பரந்தவைதிரட்டும்-சலித்தபு பரந்தவற்றைத் திரட்டுலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—தி - தேயுவானது,—சுட்டொன்றுவித்தல்பண்ணும்-சுட்டொன்றுவித்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—நீர் -

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககக

அப்புவானது,—நிரந்தரங்குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செய்யும் - இடைவிடாத குளிர்ந்து பதஞ்செய்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,—மண்டாளும் - பிருதிவி பாணது, —உரந்தரும் - வலி தருதற்கேதுவாகிய,— கடினமாகித் தரித்திடும் - கடினமாப்த் தரித்தலாகிய குணத்தொழிலையுடையது,— உணர்ந்துகொள்ளே - இவற்றினை யறிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

——

இப் பூதங்கட்கு வடிவு நிறமு மககரங்களிறகு முறைமையு முணாத தகூர்.

மண்புன லனலகால்வானபால் வடிவுநாற் கோணமாகுந், தனபிறை மூன்றுகோணந் தருமறு கோணம் வட்டம், வண்பொனமை வெணமைசெம்மை கறுபொடு தூமவணை, மெண்டரு மெழுத்துததாலும் லவரய வவ்வுமாமே. (கௌ)

(இ-ள்.) மண்பு பிருதிவி முதலிய வைதகசகும் வடிவான லனல் வண?

கால் வா
னபால் வடிவு
நாற்கோண நாற்கோணமாகும்
மாகும்

தனபிறை மூ பிருதிவி தத்தவகு சதரமாயும், அப்புச
னறுகோணந் த துவங் குளிர்ச்சிபையுடைய வர்த்தசகதி
ருமறு கோணம் ரவடிவாயும், தேயு முககோணமாயும், வாயு
வட்டம் வாணது தகுதிப்பாட்டிணையுடைய வறுகோ
ணமாயும், ஆகாசம் வட்டமாயு மிப்படியே
வடிவை யுடைத்தாயிருக்கும்.

ககளசு

சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ம்.

இதன்றியும், ம்ருகேந்த்ரம் சர்வ ஞானோத்தராதி யாகமங்களிலே ஆகாசம ஸ்படிகம்போலுமென்று சொல்லியிருக்கையில் தாம வர்ணமென்கிறது ஆகமவிரோதமெனினி? உததரம்.

ஆகாசம் † சுவச்சமாகியும் கறுப்பாகியும் வாயு சம்யோகத்தினாலே § ஜபாரசுமம் சமயோகத்தினாலே ரகந் ஸ்படிகமெனரதுபோல ஆகாசந் துகளு தாமவாணரு சொல்லப் பெறுமாணக்யால், ஆகாசந் துகளில் தாமவாணமுங் கூறப்பட்டது. ஆகையால் விரோகயில்லையென நினைபொருளா.

† சுவச்சம் - நீரமலம்

§ ஜபாரசுமம் - செம்பரத்தை புஷ்பம்.

ஞானப்பிரசாசருணா வருமாறு.

இதன உரை-சூடி- செய்யுளிற கண்டுகொள்க.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

கவை நிலமுசலாககொண்டு முறையே நாட்கோணமுதலிய ஐவகை வடிவும் பொருமைமுதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகரமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களாகிய இவையுமுடையனவெனபதாம்.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

மேல் பூசங்களினது வடிவும் நிரமும் இரகப் பூசங்கள்கு அக்கரங்கள் கின்ற முறைமையு மருளிச்செப்குறார்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ககளடு

மண்புன லனல்கால் வான பால் - பிரிதிவி அப்பு தே
யு வாயு ஆகாசம் ஐதககும்,—வடிவுநாற்கோணமாகுத தனி
றைமுனறுகோணத தகுமறுகோணவட்டம் - நிறைநிறை நாற்
கோணமாயும், குளிர்க்க அத்த சூதிரிணப்போனமும், திரிகோ
ணமாயும், தகுதீயையுடைததா யிருக்கபட்ட சட்கோணமாயு
ம், விருததமாயும்,—வண்பொணமை வெணமைசெமமை கறுப
பொடி தாமவணமை - இதுவும் நிறைநிறை. இவையிறறுகரு நி
றம் வளப்பதையுடைய பொணமையும் வெளியும் சிவப்பும்
கறுப்பும் தாமமுமாம்,—எண்டருமெழுத்துத்தானும் லவரயவ
வயுமாமே - இவையிறறுகருச சொல்லப்பட்ட அக்கரங்கள் ல
வரய அ

இஃகூற் சொல்லி பது புதறகளிறுடைய வடிவு நிறம் இ
வையிறறுகருள்ள வக்கரங்கள நின்ற முறைபயு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாயு.

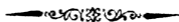
—0—

மண்வடிவு நாற்கோணமாகும் - பிரிதிவிதகு வடிவு நாற்
கோணமாகும்,—வணமைவண பொணமையாகும் - அதற்கு நி
றம் வளவிய பொணமையாகும்,—எழுத்து லவயுமாகும் - அத
ற்கு பீஜம்லகாரமாம்,—புணல்வடிவு கண்பிறையாகும் - அப்பு
க்கு வடிவு தண்ணிய பிரைபோலு மிருகோணமாம்,—வணமை
வெணமையாகும் - அதற்கு நிறம் வெண்மையாம், — எழுத்து
வவயுமாகும் - அதற்கு பீஜம் வகாரம்,—அணல்வடிவு மூன்று
கோணமாம் - தேயுவுக்கு வடிவு முக்கோணமாம்,—வணமை
செம்மையாகும் - அதற்கு நிறம் செமமையாம்,—எழுத்து ரவ்
யுமாகும் - அதற்குப் பீஜம் ரகாரமாம்,—கால்வடிவு தரும் அ
றுகோணமாகும் - வாயுவுக்குவடிவு தக்க அறுகோணமாம்,—

ககஎசு சிவஞானசித்திபார் சுபசூம்.

வணனங்கறுப்பாம் - அரற்கு நிறவ் சுறுப்பாம்,—எழுத்து யவ்
 வுமாகும் - அதற்குப் ிஜம யகாரமாம,—வாணபால்வடிவு வ
 டடமாகும் - ஆகாயத்திறகுப பரவியவடிவு வட்டமாம்,—வண
 னைந் துமமாகும் - அதற்கு நிறம் புகையாய,—எண்—ருமெழுத்
 துதகானு மவ்யுமாமே - எண்ணுததகேதுவாகிய ிஜம ஹகார
 மாசுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகள் உரை.

இப்பூதவசட் கடையாளமு மதிதேவதையு

மு னாத் திசூர்.

குறிகர்வச் சிரத்திலேறி கோகன தஞ்சுவததி,
 யறுபுளளி யமுதவநது வமிதிதயவ மயனமாலாதி,செ
 விபுக ிசீசுலேறி சதாசிவம் பூநதெய்வ, நெயிதரு க
 லையநதி,மகு நிகழ்த்துவ ாநநந்நாம. (சுஅ)

(இ-ள்) குறிகா இவையிறறுக கடையே வச்சிராயுதத
 வச்சிரகதி டன தாமனாட்டிவு மிருசலை மொழிபாகி
 லேறிகோ ய சுவததிகமு மறுபுளிபும அமுாதவிச்
 கனதரு சுவகதி துவாகிய வட்டமு மடையாளங்களாம்.

யறுபுளளி யமு
 தவிநது

அகிதெய்வ ம இவையிறறுக்கு முறையே பிரமண மால்
 யனமாலாதி செ உருததிரண ஈசுரண சகாசிவ விவ வைவரு
 திபுக ிசீசுலேறி மிகப் பூதவக்க்டு அதி—டாதாஹ விருப்
 சகாசிவம் பூத பர்கள்.

தெய்வம்

நெயிதரு கலை மந்திர முகலிய வத்துவாவைத் தன்னி
 யைத்திற்கு நிகழ டத்தி லடக்காநிற்கு முறைமையினைபுடை

உ—குத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ககளள

த்தவ ரிந்த நீர் ய பஞ்ச கலைஞகரு மித்த வதிதேவகைக
மை. னென்றே யறியாலுபாநதொர் சொல்லாநி
ற்பாகள. எ-று.

உம்மை - என்.

ஈ ண்டிக கலைமைக் கூறிய தொப்பின முக்கவெனருக த
த்திரவுத்தியாற் கூறினநெனவறிக.

இதற்குச் சூத்தியாகமத்தரு சாரதாதீவகத்த மெனவ
றிக.

பூதங்கட் கதிதெயவொழிப மற்ற விருவகை யிற்றுப
ங்களுகருவ கரணத்தகரு மதி - தி யில்லேயோயெனின? னூ
னெத்திரிபத்தகருச சவன யாயு ிரிபன வருண வ பிரகஸப
திபகவான ஆட - ி, கணமேத்திரிபத்தகருச சரவத்தி இதிர
ன் மால் திராதிதேவதை பிரசாபங் கிரிபாசத்திய ஆட - ி,
அந்தககரணங் கட்டு காலாரு குத்திரத்திற்கானக.

கூலகனறியும் மதவகத்தும் எப்பேகத்ததம சோமன
கேத்திரருருள உருத்திரன ஈசவென மனமுதலிய நானு
க்குவ கூறிககானக.

ஏனெனவ ம விரிகிற் பெருகுமெனவறிக. (கூக)

சிவாக்யோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் பிருதவியாதி தத்தவகளுக்கு x லாஞ்சனமுத்தே
வதைபு முணாத்ததல்.

பிருதவியானது † வச்சிராயுத லாஞ்சனமும் பிரமாணவ
யதிதேவகையுமாக வுடைத்தாயிருகரும்.

அப்புரி பத்மலாஞ்சனமும் விஷ்ணுவைத் தேவகையுமாக
வுடைத்தாயிருகரும்.

ககளஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

தேய்வு ஶ சுவஸ்திகலாஞ்சனமும் ருத்திரனைத் தேவகையாக வுடைநதநாயிருக்கும்.

வாயுடானது அதுபுள்ளி லாஞ்சனமும்மகேஸ்வரனைத் தேவையுமாக வுடைநதநாயிருக்கும்.

புராசரானது அமிரபிந்த லாஞ்சனமும் சதாசிவகே வனைத் தேவையுமாக வுடைநதநாயிருக்கும்.

இந்த உடைவே நிவிராசுடாதி உந்து கலைகளுக்கூடு சொ ல்டபட்டபொருள் வறிக வென நினைப்பொருள்.

x லாஞ்சனம் - அடையாளம் † வஜ்ராயுதம் - வஜ்ரம் போலொதர். ‡ பதமம் - தாமரை. ஶ சுவஸ்திசம் - இருதலை வேழிப்பொண்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாசுதியாதிசாசி பஞ்ச கலைகளுக்கும் பஞ்சபூகத்தககுப் போ லாக்ருதி முடலின வறிக.

பததைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

வசுசிரமுகலிய அடையாளமைந்தம் அயன்முதலாகிய வ திதெய்வ மைந்தமாகிய இவையும் அபபூகங்களை முறையேயு டையனவாம். இவை நிவிர்த்தி முதலிய கலைகடகு மிவவாரேறே கூறப்படுமென்பதாம்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககளக

இவை மூன்று செய்யுளானும் புறப்புகைகள் தியல்பு யே
மேடுதககொண்டு வருத்தக கூறப்பட்டன.

ஏனை யகப்புகைகள் தியல்பு 'நேசவிந்திரியங்கடகு நிகழ
றிவிதனாற் காணும்' எனவும், அகப்புறப் புகைகள் தியல்பு
'ஆசைசோ மனஞ்சினமாதநா புரிட்டகநான' எனவுரு
குடகும புகைமாய் தனமாத்திரைக கோதியவாறுபற்றி அறிய
கூடாதன.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

மேலிகதட பூசுகளிறுடைய அடையாளங்களையும் அதி
தேவகையையு மருளிசெய்கறா

குறிக்கவசுசிரத்தினுடு கோகனதருசுவத்தி யறுபுள்ளி
யமுதவிதது- இவையிறறுககு குறிக்கா பிருசிவி முதலாக வசு
சிரமுட தாமரைபபூயு சுவத்திகமும அறுபுள்ளியு அமுதவி
ததவுமாம இவையிறறுககு அதிதேவகை ளாரொன்னி?—அ
திதெயவமயனமாலாதி செறிபுகழீசினுடு சதாசிவம பூததெய
வம- பிரமா விட்டுணு உருத்திரன செறிதபுகழையுடைய யீசா
வரன சதாசிவன இவாகள இரதப் பூசுகைககு அதிதேவதை
கள் இரதப் பூசுகைககு கொழிந்தப் பஞ்சகலைககு மிப்படி
யென மருளிசெய்கறா —நெறிசருகலையைந்திரகு நிகழுகதுவ
ரிநகநீர்மை - இரதப்பூசுகைககு காதாரமாய் நிற்கு முறைமை
யுடைய பஞ்சகலைககு, இவையெல்லாம் நிற்குமுறைமை
யிப்படியென்று சொல்லாநிற்பர்கள் அறிவாலுயாதத பெரிடோ
ர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது பூசுக்களிறுடைய வடையாளங்க
ளும், இவையிறறுக்கு அதிதேவதைகள் பிரமா விட்டுணு உருந்

திரன் ஈஸ்வரன் சதாசிவனென்றும், இவையெல்லாம் பஞ்சகலைகளுக்கும் ஒருகுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

எழுமுடல் என்ற திருவிருதகமுதல் குறிகள் வச்சிரத்தினோடு என்ற திருவிருதகமீறாகப் பதினேழு திருவிருததமும் அசுத்தமாயா காரணகாரிபங்களும; அதிற் காரிய முப்பத்தொன்றும் காரியப்படு முறைமையு வ கண்டு கொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

வச்சிரத்தினோடு கோகணதஞ்சுவத்தி யறுபுள்ளியமுதவிந்த குறிகள்-முற்சூறிய பிருதிவிமுசுவியவற்றிற்கு முறையே வச்சிரத்தோடு கோகணதமுஞ் சுவதங்கமும் அறுபுள்ளியு உமுதவித்தவுவ குறியாய்,—அயனமாலாதி செறிபுகழீசனோடு சதாசிவம அதிதெய்வம் - அவற்றிற்கு முறையே யயனுமா ஹுமாதியாகிய ருத்தினு மிக்கபுகழ்சங்கிய மகேசனோடு சதாசிவமு மதிதெய்வங்களாம்.—நெறி நருகலைடைகதிற்கு ம - முத்தியகலை முதலிய அசுதுவாயைத் தனவி—த்திலே யடக்கி நிரகும்,—பஞ்சகலைகட்கும் - இநகநீரான பூததெய்வநிகழத்தவா,—இம் முறையே பூதகட கதிதெய்வமாகிய ஐயருமே அதிதெய்வமாகியொழிவர்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

—॥॥॥॥—

இங்ஙனங் கூறிப்போகும் தத்துவமுப்பத்தாறையுஞ் சுதநாதி யிருவிதமென்பதுஞ் சித்தசத்தினது விவேகம முணாத்தகூர்.

சுத்தகத் துவங்குகொன்று முன்னமே சொன்னவைந்து, மித்தகை மையினியம்பு மினவமுப்பத் தொ

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ககஅக

ன்றுமாகத், தத்துவ முப்பத்தாரூஞ் சைதன் னியங்
களைந்து, சித்தசித் தான்மாவொன்று முப்பது மசித்
தேசெப்பில். (சுக)

(இ-ள்.) சுத்தத 'விதையோ மசர்'என்னும் விருத்தத்தி
த துவங்க ல் முற்கூறிய சுத்த தத்துவமைகதம்,
ளென்றுமு
ன்னமே சொன்
னவைந்தம்

இத் தகைமை இத்தச் சூத்திரத்தின் மாபை முதற் பிரு
யினியம்பு மிவை திவியீரகக கூறிய முப்பத்தொரு தத்து
முப்பத் தொன வமும்

ஆகத் தத்துவ நாதமுகலைந்து மாபைமுதல் முப்பத்
முப்பத்தாரூம தொன்றுமாக முப்பத்தாரூப்பொருளு
ம். இவனை முடித்துக் கூறியவற்றுள்

சைநன னிய அவையிற்பை பிரிதகறியிடத்துச் சை
ங்களைந்து தனனியமாகிய சுத்த தத்துவங்களைந்து,
சித்தசித் தா சித்திது அசித்திதென்று பிரித்துணரப்
ன்மாவொன்று படாந்நற வானமாவை யுபசாரத்தாற் ற
த்துவமாக வெண்ணப்பட்டதொன்று,

முப்பதமசித நினற முப்பது தத்துவங்களையும் விசா
தேசெப்பில். ரிததுச்சொல்லில் அசித்தென ரறிவாயாக.
எ-று. (சுக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லெரு விருத்தத்திலே தத்துவங்களுடைய தொகை
புணர்த்ததல்.

சுத்தத்தத்துவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைகடும்-
முன்னே சுத்தமாயிலே தோன்றுமென்று சொன்ன வைக்
கத்தத்துவமும்,—இதற்கைமையினியபும் மிவைமுப்பத்தொன்
றும் - அசுத்த மாயிலே தோன்றுமென்று சொன்ன முப்ப
த்தொரு தத்துவமும்,—ஆகத்தத்துவ முப்பத்தாரும்—ஆகத் தத்
துவங்கள் முப்பதாரும்.—சைதனவியங்க னைந்துசித தசித
தானமாவொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில் - சொல்லப்பட்ட
முப்பதகாறுதத்துவங்களிற் சுத்தமாயியிற் றோன்று மரு
சு தத்துவமும் சாட்சாத்ஹைசத்தியினுலே அதிஷ்டிதமாகை
யால் சைசகையமென்று சொல்லப்பட்டிம். புஸ்தத்துவமானது
சடமாயிருந்தும் ஆனமாவுக்குக கஞ்சுகம்போல நீங்காமல்
நிற்பதாகையால் சித சிதாதமகமென்று சொல்லப்பட்டிம் புருட
தத்துவமொன்று, நின்ற முப்பதுதத்துவங்களும் சடமாமெ
ன்றிதனபொருள்.

(சுசு)

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

இப்படித் தத்துவங்களை முறைமை சொல்லித் தொகுக்
கின்றா

சைதனவியயினிந்தும் - சிருஷ்ட சிவத்தத்துவடைந்துஞ்
சிவசுத்தி ரூபமா லாற சாக்ஷாத் சைதனவியம், சிருச்சிய சி
வத்தத்துவ றைந்தும் மாயாரூப மாய சைதனய வியஞ்சுகோ
பகாரத்தினு லுப்பார சைதனயம் —சித் தசித தான்மா வொ
ன்றும் - புருஷத்தத்துவமொன்றுங் கலாதி பஞ்ச கஞ்சுகாவித்
தியாதி பஞ்சகங்கலேக கலுஷிதமாதலா லிபற்கையாற் சித்தா
யிருந்தாலுஞ் செயற்கையாற் சித்தசித்த.—முப்பது மசித்தே
செப்பில் - சொல்லுபிடத்துக கலாதி சித்தி சைதனயவியஞ்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககஅங்

சுகமாதலாற் சித்தசிததென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசபோ
கபோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே
மற்றைய வெளிப்பொருள்

சியஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இபையுபற்றி மேலேசூத்திரத்துட் கூறிப்போகாத சுகமாதலாற் சித்தசிததென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசபோகபோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே மற்றைய வெளிப்பொருள்

சுகமாதலாற் சித்தசிததென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசபோகபோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே மற்றைய வெளிப்பொருள்

இசுஞான மேற்கூறிப்போகாத சுகமாதலாற் சித்தசிததென்று செப்பப்பட்டாலும் மோசபோகபோதகமாதலா லியற்கையாற் கலாதி முப்பது மசித்தே மற்றைய வெளிப்பொருள்

நிரம்பவழிகியருநா வருமாறு

—0—

முன்னே முகந் சூத்திரத்திலே சொன்ன சிவத்தவங்களுக்கும் இப்பொழுது சொன்ன வித்தியா தத்தவம் ஆனமதத் தவங்களுக்கும் தொகையருளிச்செய்குரர்.

சுத்தத்தவங்களென்று முன்னமே சொன்னவைந்தம் - சுத்தமாடையில் தோன்றுமென்று முன்னே சொல்லப்பட்ட

கதாஅசு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிவ தத்துவங்க ளைநதும்,—இத்தகைமையினியம்பு மிவைமுப் பததொன்றும் - இந்த வசுத்தமாயையில் தோன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட இத்தத்துவங்கள் முப்பதொன்றும்,—ஆக தத்துவம் முப்பதனாரும்—ஆகயிரண்டும்கையிலுந் தத்துவமுப்ப தனாரும். இவையிற்றினுணமை சொல்லுமிடத்து,—சைசனனி யாகுளேநதும் - சுததமாயையில் தத்துவங்களைநதஞ் சேதன மாயிருக்கும்.—சுத்தசித் தானமாவொன்று - சுத்ததுடனேகூடி யறியாயும அசித்ததுடனேகூடி யறியாமலுமாய் நிற்கிற ஆனமா வென்றும் காணென்று மிரண்டற நிற்கையினாலே ஆன்மாவென சிற பெயரையுடைய புருடதத்துவமொன்றும்,—முப்பது மசித் கேசெடயில் - அசுநகமாயையில் தோற்றமாகையினாலே முப்ப து கத்துவமும் அசேதனமென்று சொல்லப்படும்.

இஊறற் சொல்லியது சத்தத்துவ மைநதஞ் சேதன மென்றும், அசுநத தத்துவமுப்பதும் அசேதனமென்றும், ஆன மாவும் புருடதத்துவமும் தன்னிற் பின்னமற்றிருக்காமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

முன்னமேசொன்ன - இயையுபற்றி மேலைச் சூத்திரத்துட ன கூறிப்போந்த,—சுத்தத்துவங்களென் றைந்து - சுத்தத் தத்துவங்க ளைநதுடன்,—இத்தகைமையி லியம்புமிவை முப்பத் தொன்றுமாக - ஈண்டுக் கூறிய தத்துவம் முப்பதொன்றுமு ளப்பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - தொகையான் முப்பத் தாறு தத்துவமாம்.—செப்பின் - சொல்லுமிடத்து,—ஐத்தசை த்னனியங்கள் - இவற்றுள் முன்னையவைந்துஞ் சடயாபினும்

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ககசிர

இற்சத்திக்குச் சதந்தரவடிவாகலின் சைதன்னிய மெனப்ப
கும்.—ஆனமா வொன்றுஞ் சித்தகிதது - ஏனை மூப்பத்தொன
நனா புருடதத்தவமொன்றுஞ் சார்சகன வண்ணமாய்ச் சி
த்சித்தெனப்பும்,—மூப்பதம சித்தே - அஃதொழிந்த மூ
ப்பத மசித்தெனப்பமெ.

இகளுனே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொ
சையும அவற்ற தியல்புங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அவை சததம் மிசரம அசததமென மூவகை
பென்பதுஉம், காண்ட மூவிதமென்பதுஉ
மு நாத்தகிரார்.

ஐந்துசுத் தத்தின்மீழே முசுத்தாசுத் தம்மசுத்தந்,
தந்திடும் புமான்மீழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீவாகு,
வந்திடும் பிரேரகாண்ட மற்றது போககாண்ட, மந்
தயி லனுக்களுக்குப் போக்யிங் காண்டமாமே.(எ0)

(இ-ள.) ஐந்தசு சிவதத்துவமூதலிய வைந்து மவ்விடங்க
த்தத்தின் ளிற் புவனங்களைச் சேர்ந்த வானமாக்கட்
குச் சர்வஞ்சுத்தவஞ் சர்வகிருத்திபங்களை
விளக்குதற்குச் சாதனங்களாகையால் ஐந்தையுஞ் சுத்தமெ
ன்று சொல்லப்படும்.

கீழேமுசுத்தா சுத்த மாயைக்குக்கீழ் மாயைமூதலிய
சுத்தம் வேமுஞ் சுத்தமாயு மசுத்தமாயுமிருக்கும்.

-அஃ தெக்காரணத்தாலெனின்? ஆன்மாவுக்குச் சித்திநி
ஸவ விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாற் சுத்தமென்றார்.

நீதி சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

குக்குமருபத் துவாரததாலே யானமாக்கடகுக் குணரூப
மாகிய சுக துகக மோகங்களை யுனடாகருவதற்குச் சாதனமா
கையால் அசுதநிமெனரூர்; ஆதலாற சுதநாகுதத மாயிற்று.

அசுதநதநதி பிரகிருதிக்குக கீழாகிய விருபத்தநாலுளு
மே புமானகிழெ சிறிதநிதையும விளக்கிச சிறிது காத்திருந
ணமுனரூய தந துவதகையுளு சுகாதிகைய முனடாகுகுக்க
துவம யால் அசுதநமாயிற்று

சுதநாதி முனறததுவாவீரகு மே னிதுத்த முறையே பெ
யருணாத நசுரூர்.

சீவர்சகு வநதி சுத்தமாபையிற சிவனெசாள் ளுந தீருமே
மே பிரேரகாண் னிககேதுவாக யநதகாய்ச சிவனுக்குளளகா
டம யிருக்குமாதலால் பிரேர காண்டமென்பபெ
தும.

அஃஹேச்சாரணதநாலெனி? சுத்ததததுவங்களி விரு
ப்பார்கள் சிமுனளாரசெய்த க-ஸமததக கிசைய நாலுவாக
காலு மவர்களவாக எறிவை விளக்குமபடி யாதெனில்? நாத
தததுவ மூலாதாரத்தை யதிட்டி ததுக்கொண்டு குக்கு உயினை
யும், விததுகத்துவ நாபியை யதிட்டி ததுக்கொண்டு பைசநதி
டையும், சாதாககிய மிது ததை யதிட்டி ததுக்கொண்டு மத்தி
மையையும்.

வைகரிவிருவிதமார். அஃநாவது? தனசெவிக்குக் கேட்
குமதாயும், பிறாவெவிககுக் கேட்குமதாயும்.

இதின முத்தினத்தை யீசுரதத்துவங் கண்டத்தைப் பொ
ருத்திப் பிரேரிக்கும்.

மற்றத்தைச் சுத்தவித்தை மூகத்தைப் பொருத்திப் பிரேரி
க்கும் எனவறிக.

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ககஅள்

இக்கருத்தைப்பற்றிச் சார்புதூலாரும் “இத்தகைமை யி
 நறையருளா லுயிரதியு மறிவுக் கீடாக வாடாதே யீரிரண்டி லு
 னாத் த, விததைமுத் தைவரால் விளங்கு ஞானம்” எனறனர்.

சுவப்பிரகாசம் - பொது - உள், செய்யுள்.

மற்றது போ மிச்சிராசுவாவாகிய வேழு தத்தவத்திற்
 ககாண்டம பொருநதப்பட வானமாக்க்குப் போக
 தரைக கொடுத்திப் புசுடிககையாற் போ
 ககாண்டமெனப் பெயராயிற்று. போகசயிசுதிரு காண்ட மெ
 னபாரு முளர்.

அந்நமி லணுக் அசுதநாத்தவாவாகிய விருபத்து நாலு
 கருக்குப் போக மளவிநந வானமாக்க்குப் போககிய
 கிய ககாண்டமா மாகிய வத்துககளைப் புசிப்பிக்கப் படுதலா
 மே. ற் போககியகாண்டமெனப் பெயராயிற்று
 ள-று.

அந்நமி லணுககட கெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டுக.

பிரோகம்-ஏவுதல், போகம்-போசனம்பண்ணு மது, போ
 க்கிழம் - புசிக்கப்படும் வத்துககளை, இவை வடமொழி.

இதற்குச் சிந்தியாகமத்தினதிக.

பஞ்சராத்திரி பிரகிருதி மடடமைபாதோ! மூப்பத்தாறுத
 த்தவம வேண்டுமோவென? காலநியதியினிப போகங்களை
 ப் புசிக்கப்படாநாகையாலும், அதனைப் புசிக்குமிடத்தப் புசிப்
 பதொன்றில்லாதபோது கணமபலம் புசிக்கப்படா நாதலால்
 அதனைப் புசித்தெதொலைநதாலொழிந்த முத்தி கூடாதுகாண்;
 ஆதலாற் ததவ மூப்பதாறுஞ் சைவாகமத்திலொழிய மற்
 றச் சாத்திரங்களி லில்லெனவறிக. (எய)

கக் ௮௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

மேல் தத்துவ முப்பத்தாறில் சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனறு மூன்று வகையும் பிரேரக போகஜயித்ரு போகய காண்ட மென்பது முணர்த்துகல்.

ஐந்துசுதகத்தின ழேழுசுத்தாசுத்தம் மசுத்தத் தந்திடும் புமாணகி ழெண்மூன்றாய தத்துவஞ் சீவர்க்கு வந்திடும் - சுத்த தத்துவ மைநதுக்ருவ் கீழாகசு சுத்த மாயாகாரிப நேகாதிசு ழையுடைய அநந்தேசுரராலே, அசுத்தமாயிடையிலே மாயை கா லம நியதி கலை வித்தை ராகம் புருடனெனறு மேழுசுத்தவமு ந்தோனி; சுத்த மாயாதத்துவங்குளினாலே பிரேரிககப்படு கையால் சுத்தாசுத்தமெனறு பெயராம். புருஷதத்துவத்துக் கீழாக விதினாலே வியாபிக்கப்பட்டதா யிருபத்தாறு தத் துவங்களுண்டாம். இவ்வாறிகுத முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஜீ வானமாவக் குண்டாம்.—

பிரேரகாண்ட மருவுபோக சயித்திரியத்தோ டத்தமி லணு க்களுக்குப் போக்கியங் காண்டமாகும் - இநது மூன்றுவகையு ம் சகலான்மாக்களுக்குச் சுத்த தத்துவ மஞ்சும் பிரேரகாண்ட மாம், சுத்தாசுத்த தத்துவமேமும் போகஜயித்ரு காண்டமா ம் போகசயித்ருவாவது புசிப்பிக்கிறது. ஆனம தத்துவ யிருப ததினாலும் போக்யகாண்டமாம்.

பிரேரகமாவது ஒரு மரப்பொம்மைக்குக் கயிறுகளைக்கட் டிச் சூத்திரிக ளுடமொப்போல் அசுத்த மாயாதத்துவங்களை சுத்தமாயா தத்துவங்குளினாலே துடக்கிச் சிவனுடைய சத்தி யானது சேஷ்டிப்பிக்கிறது.

போகஜயித்ரு காண்டமாவது ஆன்மாவுக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை யுண்டாக்குவது:

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககழ்சு

போக்கியமாவது புதிக்கப்படுவதாயிருப்பதுவே.

இவ்வாறு சகலர்க்குக் கண்டு கொள்க வென நிதன்பொருள்.

—
ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தத்தவங்களினது ஸவரூபஞ் சொல்லுகின்றார்

ஐந்த சூத்திரம் - சிவதத்தவ மைந்தம் தங்களிடத்திருப்போரக்கும், இங்கு மீயோகிகட்குமொரு பிரகாரம் சாவஞ்ஞாதவ சர்வ கர்த்திருநூப சிவதத்தவ விளக்காதலால் பவித்திரம்,—சூத்திரத்தினு கீழேழ - கலாதி பிரகிருதி அசுதம வித்தியாதத்தவ மேழுவ் கிருகிருஞாதவ கிஞ்சித கர்த்திருத்தவ மோக விளக்காதலால்,—சூதகாசூத்திரம் - பவித்திராபவித்திரம். (வித்தியாதத்தவத்தின் மாபையைக் கூட்டிப் பிரகிருதியைவிட்டுரைப்பாருமுளர், அப்படிச் சொல்லில் காரண தத்தவ காரியத்தவ சாங்கரியம் வரும.)— அசூத்திர தாதிரிம புமான கீழேன் முனரூப தத்தவம் - புருஷத்தவம பொருந்திய பிரகிருதி தத்தவத்துக்குக் கீழ் ஆன்மத்தவ மிருபத்திலுங்கிருசித் சிற்போதகமானாலும் வெகு மோகாதலால் அசூத்திரம். மூவாககத்தது சிவதத்தவ மைந்தம்,—சீவர்க்கு—ஆனமாவுக்கு,—பிரேரகாண்டம் வந்தமே - பிரணவ கலாபஞ்சக வாக்குபஞ்சக ஸ்வரூபமாயிருந்து, அசூத்திர தத்தவங்களின முஹமையிற் செலுத்தவ் கொதகாகப் பொருத்தம். (வித்தியாதத்தவமேழும் ஆன்ம தத்தவ மிருப்பதினாலும்),—மருவு போகசயித்திரியத்தோ டந்தயிலணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டமாமே - ஞாசமில் லானமாககளுக்கு முஹயிற் பொருத்தம் போகசயித்திருவென்று சொல்லப்பட்ட புதிப்பிக்கி

னற கொத்து, அதனோடு போக்கியமென்று சொல்லப்பட்ட
புசுககப்படுகின்ற கொத்தெனறத் தானேயாம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதத்தவ முப்பத்தாறனுள், முன்னேதம் நடுவனே
மும் பின்னிருபதது நானகும் முறையே சுதந்திரம் அசுத
தமெனவுட, பிரேரகாண்டம போகசயித்திருகாண்டம போக
கியகாண்டமெனவுட காரணக் குறிப்பெறறு, முதத்தப்படு மெ
னபதாம்.

முன்னைய வைத்துரு சுதந்திரமென மேற்கூறிப்போந்த
மையின னாண்டனுவித்தொழிந்தாரா

போகசயித்திருவெனனும் வடசொல்லிநு னுரமும அத
னோடென்பதனான அனசாரியையும் விகாரத்தாற ரெககன.

அது பகுதிப்பொருள விசுதி

இவை காரணக் குறிப்பாமாறு உப்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும முவினமாதல்
கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுந் தத்துவ முப்பத்தாறு முன்று காண்டமாயிருக்கு
மென நருளிச்செய்கிறார்.

ஐந்துசுத்தத்தின கீழே முசுத்தாசுத்தம் - சிவ தத்துவங்க
னென்று சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க னேரதுகரும் சுதந்த
வங்கனென்றுபெயர். இதற்குக் கீழாகச் சொல்லப்பட்ட விதநி
யாதத்துவங்க னேமுடி, அசுத்தாசுத்த தத்துவமென்றுசொல்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசுக

ஸ்ப்பம்,—அசுத்தந்தந்திரம் புமான்டி மென்முன்றாய ததது
 ழம் - இதத தததுவக ளேமுகுகழீழாக மூலப்பிரகிருகியி
 ளேநினறுத் தோனறாநினற ஆனமதந்தவ மிருபத்தநாலு அ
 சுதத தததுவமென்று சொல்லப்படும இவைதா னேதுகர்ர
 ணமாகத தோனறினனெனில்?—ஓவர்க்கு வந்திரும் - ஆன
 மாக்கள கணம் புசுககை காரணமாகத தோனறினநாம,—
 பிரேரகாண்டமருவு போகசயித்திரிபத்தோ டநதமீலனுநகளு
 க்குப் போக்கியகாண்டமாமே - இப்படி எண்ணிநகத வானமா
 ககளுக்குமே பொருகசுபபட விநநச சுதகதததுவம னித்தி
 யா தததுவகஸ்ப பிரேரிககையால் பிரேரகாண்டமென்றும்,
 சுதத தததுவககளாலே பிரேரிககபநிகையாலும் அசுதசுமா
 டையிற ரேறதமகையாலும் சுததாசுதகமென்று சொல்லப்ப
 புகிற வேழுகும போக சயித்திரிப காண்டமென்றும், பிரகிருகி
 யிற ரேறதமகையினுலுரு சகலகருத தனுகரண போகமா
 கையினுலும் அசுதத தததுவமென்று சொல்லப்படுகிற விருபத்
 துநாலுசுகும போக்கிய காண்டமென்றும் பேராம

இதனும் சொல்லியது, ஆனமாககள கணமததைப் புசு
 க்கைகருச் தததுவ முப்பதநாறுமாய், பிரேரகாண்டமென்றும்
 போக சயித்திரிப காண்டமென்றும் போகசய காரண்டமென்
 றும் மூன்று வகைப்பட டிருக்குமென்னு முறைமை யறிவித்
 தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஐத்த சுத்தத்த - இதசுத்தவ முப்பத்தாறணர் முன்னீ
 ித்துஞ் சுத்தமெனயும்,—அதனகிழே முசுத்தாசுத்தம் - அதன்

கீழாக நடுவணேழு மிச்சிரமெனவும்,—புமான்டீழ் எண்மூன்
 ருய்த் தந்திடுதத்தவ மசுத்கம் - புநடகததுவததின கீழா
 ட்ப்பின் னிருபத்தினுன்காகந் கரப்படுத தத்துவம் அசுத்தமெ
 னவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிரக ளனுப்பி
 த்தற்கேதுவாக முறையே பிரேரகாண்டமும்,—மருவுப்பாக
 சயித்திரத்தோடு - பொருநதினற போக சயித்திரகாண்டத்
 தோடு,—அச்சமி லணுகளுக்கு - என்னிலாக வுயிர்கட்கு,—
 போககியகாண்டமாமே,—போககிய காண்டமெனவும் காரண
 க்குறிபெற்று முததிறப்பிடம்.

இதனானே யம்முப்பத்தாறு கததுவமு மூவினமாதல்
 கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத் தத்துவசுததம் பதி முசலிப பொருளிடத்த
 முணடென் றுணாததுகூர்.

தத்துவ ரூபமாகுந் தருமரு வருவமெல்லார், த
 த்துவந் தூலசூகக பரங்களு மாடுநிற்குந், தத்துவந்
 தனனிற்சாரு மணுக்கள்சா தாககியத்திற, தத்துவளு
 சுத்தஞ்சாருளு சகலமுந் தத்துவங்காண். (எக)

(இ-ள்.) தத்துவ சிவன தாக்கண்பாற் றரப்படாநின்ற வ
 ரூபமாகுந் ருவமாகிய சிவஞ் சத்தி நாதம் கீத்துவும்,
 தருமரு வு உருவமாகிய ஈசுரண முசலாயினவெல்லாந்
 ருவமெல்லார் தத்துவமெனப் பெயர்பெறும்.

தத்துவத்துல தத்துவங்கட்குக காரணமாகிய பிரதிரு
 குக்க பரங்களு திமாஸை அசுத்தமாஸை சுத்தமாஸை மூதின்

சுந்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ககசூந

மாகிநிற்கும். ஹ மடையே துலமெனவுஞ் சூக்குமமென
வும் பரமெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும்.

இவற்றுட் டீலமாவது- புருடனுக்குப் புத்தியாகிய டோக்
கியதகைய னடாகருவது முககுணமே வடிவாயிருக்கிற பிர
கிருதியெனவறிக.

சூக்குமமாவது - ஆனமாககள் போகம் புரிக்கெதற் கேது
வாய் பிரிகசுப்படாத கலாதி தத்துவங்களுக்கும் பிரகிருதிய
குங் கீழுள்ள புயனத்திலிருக்கும் ஆனமாககளுக்கும், அதற்
குமேலுள்ள வானமாககளுகுங் காரணமாயிருக்கிற மாய
யெனவறிக.

பரமாவது - விதிகேசர் முகலாயினர்களுத தனுவை யுன்
டாகருததற்குக் காரணமாய் மந்திரங்களுக்கும் பிறப்பிடமாய்
நித்தியமாயிருக்குங் குண்டலியெனவறிக.

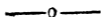
தத்துவந தன சிவமுதலிப தத்துவங்களுட பிரளயகால
ளிற் சாரும் மளவு மழிபாதிருததலால்கதருத தத்துவ
சததம் பொருததம்

அறுக்கள் சா மந்திரங்களி னிடத்துஞ் சதாசிவ மூ
தாககியத்திற் ற த்தியிடததூத தத்துவ சததம் பொருததம்.
தத்துவ சத்த கு
சாரும்.

சகலமுத தத் நிட்களமாகிய சிவமும், சகலா நிட்களமா
துவங்காண். கிய சதாசிவமூர்த்தியும், சகலமாகிய மகே
சுரமூர்த்தியும், ஆனமவர்க்கங்களும், பாசங்
களுமாக விலையெல்லா மழிபாம லுன்மையான வத்துவாயி
ருக்கையாற் றுதத்துவசதகஞ் சொல்லப்பெறும் ௭-று.

இதற்கு வரதுள சுததாக்கியையினு மதங்கத்த மிரத்தி
னத்திரயத்தமறிக. (௭௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதவுந் தத்தவங்களுடைய லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

தத்தவருபமாகுந் தருமுருவருவ மெல்லாம - உண்டாகக் பட்ட ரூபங்களு மருபங்களுந் தத்தவங்களினுடைய ஸ்வரூப மாம் அவையாவன? பிருதுவியாதி நாலுபூதங்களும் ரூபங்கள, லுகாசாதி தத்தவங்க ளெல்லா மருபம் அருபமெனறது § அஸ்மகாதி பாக்கீபேநதிரியா கோச்சமாயிருகையால் —

§ அஸ்மதாதி பாக்கீயேநதிரியா கோச்சம - நாடமுதலான வர்களுந் பாக்கீயேநதிரியத்தகு விஷய மாகாஹது

தத்தவந் தூலகூக பரங்களுமாகிநிற்கும் - புவநாதார மாகிய சாதாரண தத்தவங்கெல்லாம ஸதுலமாகவும் பிரதிபாக நியமமாகிய தத்தவங்களு குகருமாமையும் நிரகும் + சித் சமகலிதமெல்லாமல் ஜடத்துககு சேஷ்டையிலுந் தாகையா லிந் தத்தவாபிமாவிநளாய்த் தத்தவ நாமங்களுமா யிருக்கற தேவதைகளை பரமாகியு நிற்கும் —

+ சமகலிதம் - சூழப்பட்டது.

கத்தவங்கணநிற்சாரூ மணுகளை - இந் தத்தவங்களிலே ஜ்ஞனமாக்கள தங்களை தங்களை கணமததுக் கீடாகப் பொருந்தி ஜீவீப்பார்களை —

சாதாகியத்திற மத்தவ சதஜ்ஞசாரும் - ஜ்ஞனமாக்களுக் குப் பொருந்தும் தத்தவம் சாதாகிய மனவே. மேல் சத்தி சிவதத்தவங்க ளிரண்டும * பிராப்பியமொழிப + சோதகிய மல்லவோ வென்னில்? —

* பிராப்பியம் - அடையத்தக்கது + சோத்யம் - சோதிக்கத் தக்கது.

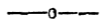
தவொரஜஸுக்ஷரஞ்வொ மண்ணாயிவி தவிசுமொ || ௪
 யொய்யுத்தொ ஹவெடிநடுசு யாவரணஸுஞ்சு கடு கௌ
 ளுநொடிக ஸுங்காஸு கௌஸுஹஜவஸுனிவ்யு || தசுர
 லெஹமவாநு ராமொ ஜவாகௌஸு ஸுனிஹ || ரு
 ஜநஸுவுதகூநாஜபு யெய ஸுடிசுரயு || ததெசு
 வவாஸுஹொஜெ யஸுஜடு மண்ணுஜித || சுதஉள
 யுஹவெடிநடுசு விடிவாணஸுஞ்சு || ஹசுரொகொ
 வகஸுங்காஸு கவிவாஜீகாஸு || தஸுஜெடுவிலி
 தாவிடிவா வுவிநீகிஸுரஞ்வீ || ஸுயா ஸுயெ
 சூஸா ரஹஸுவுடிநீ || ஜணொயாஸு ஹுரொம்
 யுநொயொயதெகூணா || ஸா ஸு ஸுரொ வ ஸுரொ
 லொ ஹயீகெஸுஸுயா | சுயொய்யுத்தொ ஹவெடி
 நடுசுக்கொவரணஸுஞ்சு || ஸுதவீதாஸுண்கு
 ளு கவிசு யாஜீஸு கௌஹ | தஸுஜெடுகொஜெ யா
 விசுயணுநொ ஹவீ || விசுரஹுண ருதாஜு
 விசுரஹுணுவிசுயா | சுதஉளயுஹவெடிநடுசு
 காலாடிவரணுமஹ | நீவநீவஸுரொகார நீலாஜ
 நஸுஜெடு || தஸுஜெடுவிலி துக்கொஸுடி ஸு
 வுஜநாந்தகுகு || ஹொவிகுடுவொராஸு || விம
 ஹுஸுஸுதாரக || சுயொய்யுத்தொ ஹவெடிநடுசு
 ஜாயாதகூல ஸுடிஸுர || ஜுணுகொஸுவவிடிஹ

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கககக்

ரிதாவஸிபுஹ || தஸுஜெயெயுவிதாபெவி ஜாடா
 துவஹாஸுவிணீ | யாபாவிஜாஹிதம் கருக்ஷம்
 ஜமக்ஷஸாவாஜம்மஜ || சுயொய்யுதஹவெடிநது சுவி
 டிஜாதகம் டிபாநந | பாபிதீவஹிஸங்காஸம் கிதூதி
 சுந்தீதம் ஸுநிஜுமஜ || ததூவிடிஜா விவீஜா வடி
 ராமஸிபுஹ | ஸுநீபாநிஜுமாவசுஷாவயுவி
 நீஸவஜுசொஜுவீ || விடிஜாயுதஹவெடிநது
 விடிஜுஸாயாஸண்பவநம் || தீபவாவகவணடாஹம் கி
 தூதிதூதஹநிஜுமஜ | சுயொய்யுதஹவெடிநது
 ஸுவிவெயுஸயுஜியம்ஸஹ || ஸடாஸிவாவாஸுதகம்
 ஸுஹஸுடிக்கிஜுமஜ | ததூரெஹஹவா தெவஸுஸ
 தகெஸு ரொஹரி || ஸடாஸிவாவிஹவயுஜுவீஜம்
 துஜிபுகிஜுமயவா || ஹதி.

மேல் பித்தநாதங்க ளிரண்டிற்கும் சந்தியும் சிவமுமென்
 பது சித்தம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

காரணப்பொருள் காரியப்பொரு ளிரண்டினுள் தத்துவச்
 சொல் நடகருமென்று சாந்துகின்றார்.

- அருவச் தருமுருவம் - காரியப்பொருள்,—
- கருவம் - காரணப்பொருள்,—
- எல்வாம் - இவைகளைவ்வாம்,—

தத்துவ ரூபமாகும் - ஸ்ரீமன் மதங்காடிகளிற் சொன்ன படி தத்துவ லக்ஷணத்தையுடையவாம்,—

தத்துவந தூல சூகசு பரங்களுமாகி நிற்கும் - அவற்றுள் பாசத்தத்துவந தூலம், பசு தத்துவந சூக்குமம்.

மகாமாயா பாசத்தத்துவநைக் குறித்துப் பசு தத்துவம் தூலம்.

பரமல வாசநூ மணப்புற்ற சினமாத்திர பசுத்தத்துவநைக் குறித்து மகாமாயா பாசத்தத்துவம் தூலம்.

பதிசுத்துவம் பரம்

மலம் பசுத்தத்துவந துட்படுததிப் பசுத்தத்துவமென்று பகரப்படும்.

கனமம பாசத்தத்துவந துட்படுத்திப் பாசத்தத்துவமென்று பசுரப்படும்.

திரோதான சத்தியு மப்படி படுததி உப்படிப் பகரப்படும்.

அனுகூரக சாதி பதிசுத்துவத்துட்படுத்திப் பதிசுத்துவமென்று பகரப்படும்

இந்நான்கும் சுவநநநிரத்தவங்களாய்ச் சொல்லப்படாது.

பின்னநதத் தத்துவங்களும் காரணகாரிய ரூபங்களாயிருக்கும்.

அவற்றுள், நிமித்தகாரண ரூபபதிபாகிய வநூதிமுக்க ஓதிமுத்த சிவத்தத்துவ விருமுப்பேத தத்துவத்துக்கு அநிகார சிவத்தத்துவம் தூலம், போக சிவத்தத்துவம் சூக்குமம், இய சிவத்தத்துவம் பரம்.

முதற்காரணமாகிய மகாமாயா தத்துவத்தினுள் தூல சூக்கும் பரங்க ளப்படியே அநிகார முதலி லயாதத பேதகாரியம்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௦௧

பிரகூதிப் பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திக்குறிக்க ளா லறிக.

திரும்ப முதற்காரண மூன்றினுள், பிரகூதி தத்துவம் னூ லம், மாயாதத்துவம் சூகசூமம், மாமாயாகதத்துவம் பரம்.

காரிய தத்துவங்களுக்கூள், ஆணம தத்துவம் னூலம், வி த்தியாதத்துவஞ் சூக்ரமம், சிவாதத்துவம் பரம்.

பசு தத்துவங்களுக்கூள், சகல பசு தத்துவம் னூலம், பிர ளயாகலா பசு தத்துவஞ் சூக்ரமம், விஞ்ஞான கலா பசு தத் துவம பரம்.

பதிகத்துவம் மூன்றினுள், அபர முதத பதி தத்துவம் னூ லம், ஆதி முதத பதி தத்துவம சூக்ரமம், அநாதி முத்த பதி தத்துவம் பரம்.

அநதரங்க விசாரத்தினு ளாதி முத்த பதிகத்துவமும் ப ரம் ஆகலால், அபரமுத்த பதி தத்துவத்துக்குள், மநதிரமகே ஸ்வர தத்துவம னூலம், அணுசகாசிவ தத்துவம சூகசூமம், அ நாதிமுத்த ஆதிமுத்த பதித்தத்துவ மிரண்டிம பரம்.

சரீரம் மூன்றினுள், பவுதிக சரீரம் னூலம், அசுத்தபுரி யட்டகசரீரம் சூக்ரமம், சுத்தபுரி யஷ்டகசரீரம் பரம் —

தத்துவந தனவிற்சாரூ மணுங்கள் சாதாக்கியத்திற் தத் துவஞ் சக்கஞ்சாரும் - தத்துவ முதலிய ஷ்டதத்துவாவைப் பொருந்தும் சகாசிவ தத்துவத்திலிருக்கு மீசானுதி மக்திரங்க ளும் தத்துவமென்று பெயர் பெறும்.

சகலமும் தத்துவங்காண் - இப்படி எல்லாப் பொருளும் தத்துவ தாத் துவிகங்களா யிருப்பது காண்பாயாக.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அருவு முருவு மருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்ச மனைத்து
ம் இதத்தத்துவ வடிவேயாம் இம்முப்பத்தாறுநூலத்தத்துவ
ஞாஞுக்கும தத்துவம் அதிஞுக்கும தத்துவமென ஒரோவொன
றுமூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞு சிறப்புமாய்
நிற்கும். இதனைமையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும அஹு
பக்க சம்புககத் ததிடுதய்வகளும் அவ்வத தத்துவப்பெயர்
பெறுமாகலான, எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின வைத்
துக காண்கவென்பதாம்.

எனவே, இத்தத்துவ முப்பத்தாறு முணாநநானுக்கு எல்
லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுளிற கூறிய பொருளனைத்தஞு சிவாகமஞ்சளின
விரித்தணாநதுகொள்க.

இஃசுநியாதார தத்தமக்கு வேண்டியவா நெல்லாமுரை
ப்ப.

இஃசுனை தத்துவங்க ளொருதலையா னுணரற்பாலவெ
ன்பது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழிகியருநா வருமாறு.

—0—

முன்சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறுமே சகலமு மெ
ன்றருளிக் செங்குறர்.

தத்துவருபமாகும் நருமுருவருவமெல்லாம் - டீரபஞ்சத்
தினுண்டாகப்பட்ட ருபா ருபங்களெல்லாம் தத்துவருபமாயி

ருக்கும்,—தத்துவந் தூலகுக்க பரங்களு மாகிநிற்கும் - தத்துவந்தான தூலாசாரமும் சூக்சமும் இவையிற்றினை மேலான பரமுமாயிருக்கும்,—தத்துவநதன்னிற்சாரா பணுக்கள் - மூலகைப்பட்ட வானமாக்களுந் தத்துவங்களிலே டொருந்தி நிற்கும்;—சாதாக்கியத்திற் தத்துவசதாஞ்சாரமும் - இந்த வானமாகளுக்குச் சாதாக்கியத்தினாலே டிரோகப்படுகிற புருடதத்துவம் பொருந்துவல் ஆன்மாவுக்கும் புருடனென்று பேராம்,—சகலமுந் தத்துவங்காண - அநுபம் உநுபம் அருபாருபம் ஆனவைபெல்லாம் தத்துவமெனறே சொல்லப்படுமே.

இதனாற் சொல்லி பது தத்துவம் உநுபம் அநுபம் தூல குக்க பரமாயிருக்குமென்றும், ஆனமாக்கள புருடதத்துவத்தைப் பொருந்தினால் புருடனென்று ஆன்மாவுக்குப் பெபருண்டாமென்றும், ஆகையால் சருவமும் தத்துவமெனனு முரைபையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருவா வருமாறு.

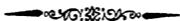
சருமருவருவமெல்லாந்-தரப்பட்ட அருவு முருவும் அருவு ருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சமனைத்தும்,—தத்துவ ருபமாகும் - இதத்தத்துவ வடிவேயாம,—தத்துவந் தூலகுக்க பரங்களு மாகிநிற்கும் - இம்முப்பத்தாறந் தூலதத்துவந் சூக்சமும் தத்துவம் உதிசூக்சமும் தத்துவமுமென வொரோவொன்று மூலகைப்பட்டிப் பொதுவும் சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமாய் நிற்கும்,— தத்துவந் தன்னிற்சாரமும் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும்,—பணுக்கள் சாதாக்கியத்திற்-பணுபுக்க சர்ப்புபுக்கத் திதிதெய்வங்களும்,—தத்துவந் சத்தஞ்சாரமும் - அவ்வு

தத்தவப் பெயர்பெறு மாகலான்.—சகலமுந் தத்தவங்காண் - எல்லாப்பொருளையும் தத்தவங்களின் வைத்துக்காண்க.

எனவே இதத்தவ முப்பத்தாறு முணாந்தானுக் கெல்லாப்பொருளு மினிது விளங்கு மென்பதாயிற்று.

இதளுனே தத்தவங்க ளொருதலைபான உணரற்பாலன வென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் தத்தவங்க ளொடுவகு முரைமை யுணாததுகூர்.

தத்துவ மெண்மூன்றுளுசென் றுன்மதத் துவத் தொடுவரும், வித்தையி லொடுவகுமாறுளு சிவத்தினி லொடுவகுமூன்று, நித்ததத் துவம்மூன்று மென்ப ர்க ளிரண்மிரின்ற, சத்தமாளு சிவத்தொடுவகுந் தோற்றமு மிதுபோலாகும். (௭௨)

(இ-எ.) தத்துவ ஆனம தத்துவமென்று சொல்லப்பட்ட மெண்மூன் விருபத்தாலுங் காரணமாகிய பிரகிருதி றுஞ்சென யிலே யொடுக்கும்.

முனம் தத்தவத் தொடுக்கும்

அஃகாவது? சந்தத்திலே யிருகியும், இரசத்திலே யப்புவும், ரூபத்திலே யக்கனியும், பரிசத்திலே வாயுவும், சத்தத்திலேயாகாசமும், இந்தத் தனமாத்தினாகள் தாமகாங்காரத்தம், வாக்காதிக னீந்தம் ராசதாங்காரத்திலும்,சோத்திராதிக னீந்த மனமுஞ் சாத்துவி தாங்காத்திலும், இம்மூலகூட யக

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௦௫

ங்காரம் புத்தியினும், புத்தியுஞ் சித்தமுங் குணவடிவானவைக
ளவ்வியத்தத்திலே யொடுங்கும்.

விததையிலொ வித்திபாதத்தவமென்று சொல்லப்பட
டுவருமாறும டவாறுதத்தவமு மாயையி லொடுங்கும்.

ஊஃதாவது-அராகம் விததையினும், அநகவிததை கலையி
னும், அககலையுற காலமு நியதியு மாயையிலு மொடுங்கும்.

சிவததினிலொ சுத்தவிததை யீசுரஞ் சாதாககியமாக
டுவருமுன்று மூன்றுதத்தவமுஞ் சிவதத்தவ மென்றம
பெயரையுடைய வந்தவிதிலே யொடுங்கும்.

நிதத தத்தவ இருதமுன்றுஞ் சிவனுக்குக காரிப்பபாட்
மிம்முன்று மென டா லதிட்டிககப்பட்டிருக்கிற விசகிரகந
பர்கள களாகையா விதனையு நித்தியமென்று சொ
ல்லுவர்கள்.

இரண்டு நின்று பாரிசேடத்தால் விநது நாதநக ளிரண்
சுத்தமாரு சிவத டுஞ் சுத்தமுமாய் நிததிமுமா யழிபாமலி
தொடுங்கும் ருக்கிற குண்டலியிலே யொடுங்கும்.

தோற்றமு மி இப்படிச் சங்காரப்பட்டிருந்த பின்னை
துபோலாகும். யுஞ் சிருட்டிகாலத்திற குடியிலே யினன்று
மொடுங்கின முறைமையே நாதமுதற் பிரு
திவி யீராகத் தோனறுகிற்கும். எ-று.

சுறிதாகமங்களிற் சுத்ததத்தவமென்ற வைத்து மொன்
றி லொனறுகத் தோன்றுமென்று சொல்லுமெனவழிக.

இதற்குச் சித்தியத்தம் பௌஷ்கரத்து மறிக. (௭௨)

சிவாக்ரயோகியநுரை வருமாறு.

மேல் தத்துவங்க ளொடுங்கு முறைமை தொகுத்தனர் த்துகூர்.

தத்துவ மென்முன்றுஞ்சென றுன்மதத் துவததொடுங் கும - பிருசிவியாதி சித்தமிருன ஆனமததவ மிருபததின ளுந தனசுகுக் காரணமான பிரகிருதியிலே முனகோனநினை வ டைவிலே பொடுங்கும்,— விததையி ளொடுங்குமாறு - புருஷ தத்துவம் தத்துவபஞ்சக சமுதாயமாகையால் அந்த அஞ்சுந தத்துவங்களுடைய வொடுக்கமே அசற்கு வொடுக்கமானபடியி லுலே தனிததுச் சொல்ல வேண்டியதில்லையானது கொண்டு ராகமுதலாகக் காரியமாயை யீராக ஆறுதத்துவங்களும் ஆண வமலததை நீக்கி ஆனமஞானததை பிரகாசிப்பீசுகும் கலாவித் தைகளை ஜநிப்பிக்கையினுலே உபசாரமலத்தை நடத்தம ற ஸ்வரசத்திக்கும் மலமென்று பேராணதுபோல, ஆனமாவின டைய வித்திபா பகவாசசிபமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசத்த சுகுக் காரணமாயிருக்கையினுலே உபகாரலட்சணமாக வித் தையென்று பேராயுடைய அசுததராயையிலேயொடுங்கும்,— சிவத்தினி ளொடுங்குமுன்று - சுததவத்ததை றஸ்வரம் சாதா ககியமெனனும் மூன்றுதத்துவமுஞ் சிவதத்துவத்திலே பொடு ங்கும்,—நித்த தத்துவமும்மூன்று மென்பர்கள் - வைஷ்ணவர் ளு அப்பிராகிருதலோகம் நித்தியம், அதிலே யிருக்கற பகவான டைய விக்ரஹமும் நித்தியம், சாயுச்சிய மோட்சமானது அந்த பகவானப்போல வந்தகல்யாணருண சக்திராய் மகாலட்சு மி § வியதிரித்தமான சர்வபோகங்களும் விஷ்ணு ததல்யமா க வுண்டாயிருப்பதே யென்பதுபோல; சைவ யேகதேசிகளு

ம் சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாஃகியமெனகிற மூன்றுத்தவ
வமும் நித்தியம், இந்நூத தத்துவேஸ்வரராகிய ருத்திர மகே
ஸ்வர சதாஃவரெனகிற மூன்றுமூர்த்திகளும் நித்தியம், சாயுச
கியமும் அவர்களைப்போல xஷாட்குண்ய பரிபூரணராய்த து
ல்லியராக விருப்பதே டெனபர்களா. அது சித்தாந்தமல்ல.—
நினைவிரண்டு சுததமாரு சிவததொடுங்கும் - முனனெடுக்கக்ஞ
சொல்லாமலிருந் 5 சுத்திசிவ தத்துவவடளிர்ணம சுததமாயை
யெனயும் சாட்சாத சிவாதிஷ்டித மாகையால் சிவமென்யும்
பெயரையுடைய பரவிநதுவிலே பொடுவரும்,— தோற்றமுயி
துபோலாகும் - பிரளயாநந 3 சிஷ்டியு மியவாதே யாமென நி
தனபொருளா.

¶ அப்பிராகிருகம் - பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாதது, § வ்ய
திரிததம-வேறுபட்ட, † துல்லயம்-ஒப்பு, xஷாட்குணணிய
ம்-அறுகுணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சைவபெளராணிக மதானுசாரியர் மகத்தினுந் சுத்தமா
பாயில் அசுததமாயை பொடுவருநென்று சொன்னதல்லாமல்,
மதரவை சுதத சைவசித்தாநதிகடகு மொத்திருசகும் தத்துவ
ங்களின தொடுக்கஞ சாற்றுக்கின்றார்.

தத்துவ மெனமூன்றுஞ்சென றுணமதத் துவத்தொடுங்கு
ம்-ஆன்மத்தத்துவ மிருபத்தினுணைகு ம புருஷதத்துவத்தோடு பு
ணரத்த பிரகிருதியெனு மானமதத்துவத்திற் பிரளயமாம்,—

வித்தைவி லொடுங்குமாறு-கலாதி புருஷதத்துவார்த்தவர
ன்மத்தத்துவ மாறு மாயையிற் பிரளயமாம்,—

கஉ௦௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

சிவத்தினி றொடுங்குமுன்று- சுதவிதை யீசுர சாதாக்
கிய மெனகினற தத்துவமுன்றுஞ் சுததமாயிற பிரளயமா
ம;—

நித்தத்தத்துயமிமூன்று மெனபர்க-ளிரண்டு நின்ற சுத்த
மாஞ் சிவத்தொடுங்குந-தோற்றமு மிதுபோலாகும-

சைவபெளரணிக மகானுசாரிபர் மத்தத்துப்பொருள் மு
தலுரைப்பாம.

பிரகிருசி அசுததமாயை சுத்தமாயை நித்தியமென்று சா
ககியனமுதலோர்க்கா சொல்லுவார்கள்; அது நமது மதமன்று.

இரண்டிம - பிரகிருகியும் அசுததமாயையும் முறைமையிற
சுத்தமாயையிற பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு றொடுக்கம்போல விநதுவின மாயைடாகி மா
யையி னவவியததம வந்திடுமென்று முனசொன்னபடியாம்.

சுதத சைவசிந்தான தாசாரிபா மத்தத்துப் பொரு ளினியு
ரைப்பாம்.

சுத்தவிதை யீசுரஞ் சாத்தாகிய மெனகினற தத்துவ
முன்றும் நித்தியமென்று சைவருட சிவபெயா சாந்துவார்கள்
அது நமது மதமன்று.

பின இம்முன்றும் இரண்டும்-சத்தித்தத்துவம் காரிப சிவசு
தத்துவம் ஆசுவைந்தும் காரணசுதத சிவத்தத்துவமென்று சொல்
லப்பட்ட சுத்தமாயையிற பிரளயமாம்.

உற்பத்தியு றொடுக்கம்போல

“ஞானமே யானபோது” சிவனென்பது முதல் முன்சொன்ன
படியாம்.

ஞக்கு மாயின வெண்பதுணர்த்துவார், அவனா யவ்வப்பெயரா
ற கூறினார்.

இனி, நவரதருபேதங் கூறுவான புருசநவாசிரியர், அதற்
குத தோற்றுவாயாக இச்செய்யுள் றாண்டு வைதகாராயினர்,
இயைபுபற்றி 'ஐத்தசுதததின' என மூவகைப்படுகதோதிய
செய்யுளி ற பின்னாக வைத்துக கண்கொளக.

இரண்டுனே அதததுவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் கா
ரணககடவுளா இவ்வொன்பது வகுத்துக கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றங் கூற்றிற் படுமுறைமை யெல்லாந்
தொகுத்துக கூறியவாறு.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

மூன்சொன்ன தத்துவ முப்பததாறும் ஒரீங்குமுறை யந்
ளிச்செய்குறா.

தத்துவ மென்மூன்றுஞ்சென றுண்மதத் துவத்தொடுங்
குப் - பிரதிவிமுகல சிததமீருண தத்துவ யிருபத்தினுலம ஆ
னமதத தவமென்று சொல்லப்பட்ட பிரகிருதிதத்துவத்திலே
சென்றெடுங்கும் - விதகையி லொடுங்குமாறும் - புருடதத்து
வ மொழிந்து வித்திபாதத்துவ மாறும் அசுத்தமாயையிலே
யொடுங்கும் - சிவத்தினி லொடுங்குமுன்று - சுத்தவித்தகையி
சுரம் சாதாககியம் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுதத்துவங்
களுந் சிவமென்று சொல்லப்பட்ட விதவிலே யொடுங்கு
ம். - நித்த தத்துவயிமமுன்று மென்பர்கள் - இரகமூன்று த
த்துவங்களும் சுத்தமாயையிற் றேன்றின வாகையாற் சுத்த
மாயர காரணகாரியங்களுக்குப் பின்னமற்றிருக்கையினுலே வி

த்திபதத்துவமென்றே டெரியோர்கள் சொல்லாநிற்பர்கள்.—இரண்டும் நின்ற சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுவதும்—இவ்விடத்துச் செவித்த விர்தநாதங்கள் இரண்டும் சுத்தமான குடிவையிலேயொடுங்கும்.—தோற்றமு மிதபோலாகும்—தோனறுகிற முறைமையிலும் இப்படி தோனறுநிற்கும்.

இஹைசொல்லியது, தத்துவ முபபத்தாறும் தோனறின கிரமத்திலே யொடுங்குமெனனு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—C—

(இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங்காரணங்களி னொடுங்கும்வழி) தத்துவ மெண்மூன்றுஞ்சென்று—நிழமுதன மூலப்பகுதி யீராகிய விருபத்தநானகு தத்துவங்களும,—சென்று ஆனமத்தத்துவத் தொடுங்கும்—சகலவர்க்கத் தானமாகக் கு அந்நெய்வமாகிய சீசண்டருத்திரனூ லொடுங்கும்,—ஆறும்—மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும்,—விதகையிலொடுங்கும்—விதகை யீசராகிய அநந்தராலொடுங்கும்,—மூன்றும்—அவற்றி ன மேலுள்ள சுத்தத்துவமுதலிய மூன்றுதத்துவமும்,—சிவத்தினி லொடுங்கும்—இயத்தினின்ற சிவனூலொடுங்கும்,—நின்றவிரண்டும் - ஏனைச் சுத்தித்தத்துவஞ் சிவத்தத்துவ மிரண்டும்,—சுத்தமாஞ் சிவத்தொடுங்கும் - சுத்தசிவனூ லொடுங்கும்,— தோற்றமு மிதபோலாகும்—இவை புணர்பவம் ஆங்காறும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்.—இம்மூன்று நித்தத்துவமென்பர்கள்—இவருள சுத்தசிவ னூருவனே நித்தியன், ஏனை மூவரையு மவ்வாறு நித்தியர் என்பாருமுனர்; அஃதே பசுரமென்பதாம்.

இதனானே யக்கத்துவங்களைத் தோற்றி யொடுக்குங் கா
ரணக்கடவு ளிவ்வொன்பதவகுத்துக் கூறப்பட்டது.

 உ-ரு, ஈ-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

புறச்சமயமாகப் வுேவாகாயதன முதலாயினுர்க்கு
முடச்சமயமாகிய பாசுபத முதலாயினாக்கு
மடையுந் தததுவமீதென்று வரையறுத
துணாததுகருர்.

மொயதரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப், பொ
ய்தரு சமயமெல்லாம் புகருநின் றிடும்புகன்று, மெய்
தரு சைவமாதி யிருமுன்று மவித்தையாதி, யெய்துத
த் துவங்களேயு மொன்றுமின் றெம்மீமைககே. (௭௩)

(இ-ள்) மொய்க செறிதலைப்பொருநீய பூதவகண் முதலா
ரு பூதமா கமோகினி பென்னும பெயரையுடைய மா
தி மோகி பையீராகப் பொய்பொருநதப்பட்டப புறச
னி யந்தமாகப் சமயங்களெல்லாம், அவரவர்கள் கொண்ட
பொய்தரு சமய கோட்பாட்டையே பரதததுவமெனக் கரு
மெல்லாம் புக்கு தி, இவைபொழிப வேறில்லையென்று சொல்
நின்றிடும் புகண் லிக்கொண்டு; அநதச சமயங்களிலே நின்றனு
று டடிததவாகளுக்க் கத் தநத முததியை யடை
விகரும்.

மெய்தரு சை சத்தியமாயுள்ள பொருளையுடைய சைவ
வமாதி யிருமுன் ம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிசந
துமவித்தை யா ம், காளாமுகம் எனக்கூறிய ஷுட்சமயமா

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கஉகூ

தி யெய்துகத்த றும்; சுத்தவித்தை முகலிய தத்துவங்களைப்
வங்களேயும் பொருத்தியிருப்பர்கள்.

ஒன்றுமின் றெ இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த சமயங்க
ம்மிறைககே னைபோலணி பெமது சிதகாநதத்தினி
நனுட்டித்தயாகள முப்பதகாறு தத்துவத்
துக்கு மேற்பட்டிருக்குஞ் சிவமாகையா விது சிறப்புடைத்
து. ஏ-அ.

வியாழபகவான் சொல்லிய வுலோகாயத சாத்திரஞ்
சொல்லும்படி, பிருதிவிமுத னுலுபூதங்கள் கூட்டரவா னுண்
டானவுடலே யானமாவெனனு ஞானத்தினாலே மேலான வா
யுபதத்தை யடைவது மோட்சமெனபர்கள்.

சோதிடாகள், அநதநாலுபூதத்துடனாகாச தத்துவமு முண்
டெனறும், புருடனுமனாதியே காரிய காரணங்களினாலே பிர
வாக மாயிருக்கிற சங்கார பத்தங்களு மனூதி. சரீரத்தினுடை
ய துக்கநிவிர்த்தியினாலும், விசிட்டமான கனமத்தினாலே நல்ல
சரீரத்தையெடுத்த தந்த தேகாநதத்திலே தாரகாபதத்தை யடை
கிறதுதானே மோட்சமெனபர்கள்.

சௌள யாமளாதி சாத்திரிகள், இங்ஙசை மைதனாதியே
புருடனுக் குய்தத பிரயோசனமெனப் புத்திபண்ணி, ஐந்தபூத
முஞ் சுத்தியமெனக் கருதி, அதவே யானமாவெனக் கருதிய
ஞானத்தினாலே யாகாசத்தில் பைசாச பதத்தை யடைவர்கள்.

சிலர், அக்னி சூரியன் இத்திரன் முதலாயினூடையே வழி
பட்டவர்கள் பதத்தை யடைந் தவர்களைப்போல விருக்கின்ற
துதானே மோட்சமெனபர்கள்.

இவர்களைல்லாரும் பூததத்துவ வாசிகளென வறிக.

மனுமுதலிய பதினூல்வரும் பண்ணின மிருகிவழிநின் தனு ட்டித்தவர்கள், பூதாண்ட காரணமான தனமாத்நிரைதானே பிரமமென்னு ஞானமுண்டாகையா லவர்க டனமாத்நிரையை யடைகறதே மோட்சம.

சைமிஸிபகவான சொன்ன கனமீமாஞ்சகர், ஆனமா நித்தியமென்றுஞ் சுருதிவிகிதமாயிருக்கிற கனமத்தினாலே ஸ்வ ர்க்காதி போகங்களைப் புசித்திருப்பர். அவர்கள் நித்திய நைமி த்திக கனமானுட்டானததாலே பரகதி யுண்டென்கையாற் தனமாத்நிரை யடைகறதே முத்தி.

இந்திரிய சைதனலியவாதிகள், சரீரத்தாகு வேறியருக் கிற விந்திரியமே யானமாவென்னு ஞானத்தினாலே டந்த விந் திரியத்தை யடைகறதே முத்தி

சிலர், அந்த விந்திரியத்துக்குக் காரணமான மனதுதானே யான்மாவென்னு ஞானத்தா லந்த மனதை யடைகறதே மோ ட்சமென்பர்கள்.

சிலர், வித்தை மிருகி ராகா துவேஷம் அபிநவேஷம் என டு சொல்லப்பட்ட பஞ்சகலேச தூடிதமான சித்தந்கானே சைதனலியங்களி விருபாதிபமாக, நானென்கிற பிரத்திரூப ஞானத்தினாலே சித்தத்தையறித ந் வகுக்கறதே மோட்சம்.

அகங்கார சைதனலிபவாதி, அகங்கார வியாபாரமாயி ருக்கிற பிராணாதிபான வாயுகளை யானமாவென்னு ஞானத்தி னாலே யதனையறிந்து அதத்தவத்தை யடைவதே மோட்சம்.

நியாயவைசேஷிகஞ் சொன்ன அக்ஷபாதர் கணுத ரிவர் கள், பிரமாணாதி பதினூ பதார்த்த விவேக ஞானத்தினாலு மகங்கார தத்துவத்தை யறிந்தடைகறதே மோட்சம்.

சுத்தாசொன்ன பௌத்தம், புத்தியினுடைய வியாபார சொருடமும் புத்தி நிச்சயமாயிருக்கிற ஞானத்தை ஜலப்பிர

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௧௮

வாகம்போல நித்தியமாக வலுபவிசகப்படாவின்ற ஞானசக்தி, சுகதக்கபதிரிச மின்றியே சுகத்திற் சந்ததியே யான்மாவென சநிகையால், இருபத்து மூன்றாக தத தவமாகிய புத்திகததுவமே பிரதானயெனக கருதியிருக்கிற ஞானசக்தி நசிக்கவே மோட்சம்.

அருகசாததிரஞ சொன்ன அருகதேவன, ஆதிசுதசூயிருப்பனென்று, சீவனென்பதொரு பகராதத மனதுபாகவுடையமோகம் அநசராடம் கோத்திரம் நாமம் சூயுஷ்யம் வேதநியம் சரிசூலுவர்ணியம் ஞானுவர்ணியம் என்று சொல்லப்பட படபேதங்க ளெட்டினுங் கூடியிருசகுனெனும்; இச்சகதோடங்கள சாரசின சிலாசபனுளிபான தபசுகளாற் போகப்பொன்னெயில்வட்டச ரெப்படியிருப்பனென? இருபுக் கூட்டுசகுளனே சுகாகருமிககை யிருந்தபோது நீருககுள்ளே மீழுகதும், உலீவில்லாதபோது மிசசகுமாறுபோல அப்பொழுது கருகளைப்போலப் பக்கங்களை விடப்படுவன இவ னனேகாசிகவாதியாகையால் இப்பொருள்களுண்டோ வில்லையோவென்று கேட்டால், உண்டெனவு மில்லையெனவு மாமென்று சொல்லப்படாதெனும், உண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாது இல்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாது உண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லப்படாதெனவுமாம் என்றுசொல்லும். இப்படியே பீத்தபநியாகிற வத்திரத்தையு முடையனாக குணசத்தவத்தககுமே லுண்டான போகமவனாக கில்லாதபடியாலே குணசத்தவத்தை உடைக்கவே மோட்சம்.

உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதமாகிய மூன்றும் வேதத்துக்குப் புறம்பாகையான முதற்கண் வைத்தார்

மீமங்குச்சகம் நியாடவைசேடிகம் சாங்கியம் பரதஞ்சலம்

பஞ்சராத்திரம் வேதாந்தம் இவ்வாறும் வேதசம்பந்த மா தலாற் பின்னற் கூறி ஓர்.

பஞ்சஸிபகவான சொன்ன பாதஞ்சல சாத்திரம், பிரகி ருதியும் பிராகிருதமும் ஆனமாக்களும் பந்தமோட்சமா யிருக் கும, இங்குநான தகாலு மாதிரிபோகமும யோகபரிபாகமு மெ னது மிருபதகாலுந தத்துவமாக லீசுரனெருவனுன. இவனுக் கானமாக்களிற் காட்டில் நினமலமான சித்தமென்று பெயரை யுடைசகாய், கேவலஞ சாததுவிகமான விசுகரகததை யுடை யராய், ஆனமாக்களாகு ஞானேபதேசகரா யிருக்குமென நறி ளையே முதலிடாதலால், புருடதத்துவப் பிராப்தியே பின்னற் கூறினொன வறிக

வாசுதேவா சொன்ன பஞ்சராத்திரம், குணத்தத்துவத்து க்குமே லிருபத்தஞ்சாக தத்துவம வாசுதேவனென்ப தொருப தார்த்தமே பரதத்துவம, அநகப் பரதத்துவத்தினின்றுங் கிருட் டிணை அனுருத்தன மகாதத்துவசன இளைக்கனெயன என்று நாலு கூட்டமாக ஜகதையுண்டாகுகிற நிமித்தமாகப் பிறக் கும. இந்த நால்வராலுஞ் ஜடமாயு மஜடமாயும் வருகிற விநத வத்தககெல்லாஞ் கிருட்டிப்பபிம். அந்தப் பிரகிருதியைச் சி ததுக்கு மசித்தகுகும வேறுகவறிக தந்தச் சாததிரகதினவழி திக்கையை ப்லபற்று காராயனைப் பூசைபண்ணி யநதச் சொ ருபத்தினே லயிக்கிறது மோட்சம்.

கபிலாசொன்ன சாங்கிய சாத்திரம், பிரகிருதி நித்தியம் அவ்வியாபகஞ் ஜடரூபமா பெல்லாததகுகுங் காரணமாய் சதத்துவாதி குணங்களின் சாம்யமான வவதர மூர்த்தமாயிரு க்கும் பிரகிருதியிற்காட்டி. லனனியராய் நித்தியராய் வியாபக ராய் மூர்தகரா யறிவானனி யறிவுமாத்திரமாயிருப்பார்கள். ஆனமாகக் களிவர்களை யிருபத்தஞ்சாக் தத்துவமென் நறிந்த

விவேகஞானத்தா விவனிடத்தண்டாய விவற்றைப் பெற்ற மோட்சமெனும், ஆன்மாவை காட்டி லணனிமாக விசுரென னொருவன்ல்லையெனும், சபிலர் பிராநதிகசத்தாற் காரிய த்தினிடத்திலே சொன்ன பரமகாரண புத்தினைப் பன்னூகையாலும், இவர்களுக்காக குறைத்தவத்தககு மேலுண்டான தத்தவ மில்லாதபடியாலும் புருடத்தவப் பிராப்தி.

வேதாநதிகள, பரமபிரகிருதியாகிய பிரமமே பரமசர்த்தக மாகவுள்ளது, இந்நப் பிரமத்தினிடத்திலே நின்றரு சேவானமா க்களும் பிரபஞ்சமுந் தோனும். மற்றுண்டானதெல்லா மசத்தியம, ஆஃதெனபொலவெனினில்? சுத்திகையினிடத் திரசத் புத்தி பன்னூமாறுபோல ஐகத்தக குபாதான மாயையென பத தான பிரமத்தைப்?பாலச சத்தி மூமனும், சசவிஷா ணம்போல வசத்தியமுமனும், இம்மாயைக் காட்டில் இலக்கண மான பிரமசொருபத்தை வேதாநத ஞானத்தினாலே டிறிகை யாற் புருடத்தவப் பிராப்தியை யடைவதே மோட்சம்.

வேதவியாசர் சொன்ன இதிகாச பாரத பௌராணியர் கள், இந்நப் புராணத்தி லிருபத்தகருசார் தத்துவமாக வான் மாவையும், இருபத்தாறாக வருத்திரனை, இருபத்தேழாந் தத்த வகு சிவனென்று சொல்லி, இப்படியே பதார்த்த விவேகம்பண் ணியநிகிறதேமுத்தி. இவர்களுக்கும் புருடத்தவப் பிராப்தி. இச்சைவ பௌராணிகர், பிரகிருதி முதலிய தத்துவ சமூகங் களைப் பிரகிருதி புருடராலே டுதிட்டிதாவாக வறிந்து, அதற் குமேற்பட்ட கீஸ்வரனைச் சாலோகாதியான கணேசுரபதப் பிராப்தியை யராகத்தத்துவத்தி லடைதிறுக்கிறதே மோட்சமெ ன்பர்கள்.

பாசுபத சூத்திரம், ஆன்மாக்கள் பஸராய, வியாபகருப மாய், நித்திய ரூபமாய், காரியகாரண யோகத்தாலே பித்த

ஞானத்தை யுடையராய், ஒருவர்க்கொருவர் பின்னமாயிருப்ப
 ள்கள். இவர்களுக்கே மாயாமலமனநி யானவமலமிக்கை. இந்த
 மாயா மலத்தாலுங் கனம பாசததாலுங் கட்டுப்பட்டதனாலே
 யிருவினைகளை யும் அனுபவித்த தவைராக்கியம்பிறத்த, இநதசமய
 சாத்திரம் பிரசாபத்திய முதலிய பதினாறுளே யொன்றினைவழி
 தீக்கையைப்பெற்ற வானமாக்களித்ததிலே சிவனுடைய ஞா
 னமானது சங்கிரமிக்கும். அஃகெனபோல வெனவில்? யாதா
 மொரு புடைவையிலே யோலைப் பூமுதலியவற்றைப் போட்டு
 வைத்தவிடத் தந்தவாசனை யதிலே பற்றி நுறபோலச் சிவனிட
 த்தண்டாய ஞானமுங் குணமுமுண்டாம். இவனிடத்திலே
 கொடுத்தா லவரொன்ன செய்வாரொன்னில்? புத்திரனிடத்தி
 லே குடும்ப பாரத்தை யைத்தத் தானசன்னியாசம் பண்ணு
 மாறுபோலச் சிவனுடைய ஞானுடைய கதிகாரஞ் செய்கிறத்திலே
 யுபாதிபிறக இருப்பன. இநத ஞானத்தினாலே மாயையைப்
 பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

மாணிரத சாத்திரம், ஆனமாக்களை முன்புபோலக் கொ
 ண்டி ஆனவங் கனம மாபை இம்முன்னையுங் கொண்டு ஆனமா
 க்களுக்கஞ்சுச் சங்காரதிசையில் ஞானசத்தி யுள்ளதாய்க் கிரியாச
 த்தி யிலலையன் நினை வைராக்கியம்பிறத்த, இநதச் சமபசாததி
 ரமாகிய லயாகுண முதலிய வொன்பதி லொன்றினைவழி தீக்கித
 ராய்; அதனைவழிநினை நனுட்டித்தவாறே சித்தாகிய சிவனிடத்தி
 ன மலத்தையுடைய வானமாந் தோன்றுமென மதியுண்டா
 னையால் வித்தியாதத்துவதவைகப் பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

காபாலசாத்திரம், முற்கூறினபடியே யான்மனிலக்கண
 மும் பந்த விலக்கணமு முண்டென்றும், அந்தக் காபாலர்க்
 குப் பஞ்சருசாத்கமுதலிய சாத்திரங்கள் பதினாறு ளென்றி
 ன்வழி தீக்கைபெற்ற தன்வழிநினை நனுட்டித்தவர்க்கும் ஒருவ

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். கூககூ

னைப் பேயானது பிடித்தவிடத் தெப்படி யவன் வசமின்றி யா வேசத்தின் வசமாக விருகதாற்போல, இந்ந வானமாவிடத் தே சிவனுக்குண்டான சர்வஞ்சுத்தவாதி குணங்களு டப்படி யாலேசிககு மறிவை யுடை ததாகையான, மாயையி னதோபுட த்தைப் பொருகதியிருப்பாகள்.

சுத்த வாமதந்திரம், இந்நச் சத்தி, தத்தவத்தில் நிவர்த்தி பிரதிட்டை விததை சரகதி இந்நகாலு புயனத்தடைவே, சதா சிவ நாதனருடைய வதோமுகத்திலே, சமுதகு முதலாகக் காரு டக தட்சினம வாமம் பூதநதிரானுட டாதாவாகச் சத்தி, தத் துவ நிர்வயமாதலால் சாதாககிய தத்தவத்தி லிருப்பர்களை வறிக.

சிவனதுமேலான முகத்திற் றேற்றிட சிதநாத மிருபத் தெட்டுத் திவன்யாகமங்கள, இம்முப்பததாறு தத்தவதையு மங்கிகரிக்கையால்; எமதுகாத்தா விவாகளைப்போ லனித தத் தவாதி, தமெனவறிக.

இதனை யாகமங்களிற் பேதித்துக் கூறும். அஃநாகமபே தத்தால் வந்ததெனவறிக. (௭௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலு நாலுபூகங்களுடைய கூட்டமாகியாக அர்யசமயி கள்நிற்குந் தத்தவங்களை யுணர்த்துதல்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யந்தமாகப் பொய்தரு சம யமெல்லாம் புகனறுநின்று புக்கிடும்-நாலுபூகக கூட்டங்களா தியாக மோகினியாகிய அசுத்தமாயா தத்தவங்களுக்குள்ளே அத்தத்திலே யுண்டான புகுஷத்தத்தவ பரியத்த மனவாக விவ் வளவே தத்தவமென்றும், இத்தத் தத்தவங்களி ன்நிஷ்டாக

தேவதையை பரதத்துவமென்றுஞ் சொல்லி, அதற்கேற்ற சாஸ்திரமார்த்கத்திலே நின்று; தேகாந்தத்திலே யந்தந்த தத்துவங்களை யடைவார்கள். அந்தந்த தத்துவங்களை யடைந்தபேர் காலாதரத்திலே திரும்ப ஜநிக்கையினாலே, அந்தமுத்தி பொய்யே ஆகையால்; பொய்தரு சமயமெனறது.

மோகினியகத மென்றதற்கு அசுத்தமாயாந்தமாக மூப்பத்தொரு கத்துவமு மென்னப்போதும், புருஷதத்வ மட்டென்று சொல்லவேண்டியதில்லை யென்னில்? புருஷதத்துவத்துக்கு மேல் சததிநிபாதத்தை யுடைத்தாய், அதனூற் சிவதிட்சையைப் பெற்று சர்வஞ்ஞததுவாதி † யபிவியத்திபான பேருக்கே பிராயமெனலும் ஆகமவசனத்தால் அசுத்தமாயாந்தமெனபது விருத்தம்.

† அபிவியத்தி-பிரகாசம்.

வளஷ்டிரௌ - நவ்வி விஜ்யாகவாஜீநாஃ ஐஸ-நஃஸஃ ஹவெவிஜாஃ | வ-ஸ-ஹொவரி யுத்க்ஸா சிவதஃ றெத்ரு கமொவாஸ்ய || வ-ஸ-ஸாஹ்ஷ்டதா நஸ்யூ அிஸொஷாந-ஸ-ஹொடிதெ | தஸூ ஐந-கூ ஜாஹகிஃ வகிதாஹொயயத்யுண-ருது || சிவஜீகஷாஜிநாஹி-ருதஜிஹ ஸவ-ஹொதாஜி-வஸ்ய | சிவகெவா நீவித ஂஜாநஃ சிவஸக்யூதீகஃ ஹவெஸ || ஸ்யூயஃ ப்ரகா ஸகஃ றெஸொவெ நத-ஸ-ஸ-ஹி-ப்ரகாஸிகெகி.

ஆகையால் புருஷதத்துவ மந்தமென்றமல் மோகினி யக் திமாகவென்று மூலபாடத்திலே சொன்னது, மோகினிகாரிய

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கவ்வக

ங்களுக்குள் அந்தமான புருஷத்தவப்ரியத்தமென்று ஆகுபெ யராகக் கூறியது.

பொய்தரு சமயிகளடையும் பதமு மகற்கேதுவான ஞா னபேதங்களுமாவன? புத்திப பிரகாச பேதத்தினாலே யுண்டா ம் ஞானம் பத்தவீதம். அவாகளுக்கு † பிராப்ய ஸ்தானமு ம்பத்தவீதம். அவையாவன?

† ப்ராப்யம் - அடைதல்.

சார்வாகா-பிருதிவி யப்பு தேஜோவாயு வித்த நாலுபூத மே யுடையதெனறும், இந்த நாலுபூதத்தினுடைய சம்யோகத தினாலே தேகமுண்டாம், அநதத தேகத்திலே போரறிவுண்டா ம்; அந்ததேகமே ஆன்மா எனபகாதி ஞானத்தினாலே தேகாக தத்திலே பூதத்தை யடைவாகா.

ஜ்யோதிஷர் - ஆகாசந கூட வைந்துபூதமே யுள்ளதென றும் ஞானத்தால் தேகாதத்திலே நட்சத்திர பத்ததை ய டைவர்கள்.

கௌளயாமளரும் வாமதக்ஷிண மார்க்கராகிய சாகத கா பாலிக காளாமுகரும் ஈஸ்வரனுண்டெனறும், வேத ஶ்விருத்தா சாரத்தினாலே பௌதீக ராகிய பிசாசுபத்ததை உடைவார்கள்.

ஶ்விருத்தாசாரம் - பெரியார்நடைக்கு விரோதநடை.

*பௌராணிக ஸ்மார்த்தர்-பூதாண்டத்துக்குக காரண மான பஞ்சதனமரத்தினாயே பிரமமெனணும் ஞானத்தினாலே தேகாதத்திலே தன்மாத்திரையி லுள்ள புலனத்தை யடை வர்கள்.

*பௌராணிகர் - புராணத்தை முக்கியமாகக் கொண் டவர்.

இத்திரியரண்மவாதிகள் - ஞானேந்திரியமே ஆன்மாவென்.

ஹம் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்த இந்திரிய பதத்தை யடையவர்கள்.

நயாயவாதிகள்-மனசு பரிபந்தமே தத்துவமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே மறஸ்தத்துவ புவனத்தை யடையவர்கள்.

வைசேஷிகள்-அகங்காரமே ஆனமாவென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அகங்காரபுவனத்தை யடையவர்கள்.

பௌத்தர்-ஞானவிருத்திபாகிய புத்தியே ஆனமாவென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புத்தித்தத்துவ புவனத்தை யடையவர்கள்.

ஆருகர்-குணமக ஞானத்திலே தேகாந்தத்திலே குணத்துவத்தை யடையவர்கள்.

பாஞ்சராத்திரிகள்-பிரகிருதிக்கு மேல் பரம்பதத்திலே அநிபிருப்பா, அவருடைய சர்வகுண சாமியபததை நித்திபமாகப் பெறறு அவருடைய சநநிகானத்திலே பிரப்பதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே பிரகிருதி தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

சாங்கியர்-பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி புருஷன பிரகிருதியை நீங்கிறபதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புருஷத்தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

மாயாவாதிகளும்-பிரதானத்திலே ஆகக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற தன்னை அந்த பிரதானத்தக கருமான புருஷனருனை நழிகிறதே மோக்ஷமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்த புருஷத்தத்துவத்தை யடையவர்கள்.

ஆகக்ரமித்தல் - அடக்கிக்கொள்ளுதல், பிரதானம்-பிரகிருதி.

உ—குத்திரம். அத்திதஇலக்கணம். ௧௨௨௫

விவிரிஷ்டெ || சூலிஸிவி விராஷாவிவி-ஷ்டெஷ்டெஸ
 விவியஃ | சிஷிஷாஸீ திஸஸ்யூதாஃ விவியவ்யாவஜா
 ஸதஹதி .

மெய்கருகு சைவமாதி யிருமுனறும் விதையாதி பெய்
 து தத்துவவகையும- (இதற்குப் பொருள கோள்) ஆதியிருமு
 ன்றும் விதையாதியும் பெய்துகத்தவங்கா மெய்கருகு சை
 வமெய்தம்-புருடதத தவததகருமே லிராகமுதலான யாறுத
 த்தவங்கையும, சுகத வித்யாதததவ முதலாகப் பொருள
 ம் அஞ்சுதத் துவவகையும, சதபமோகூததைப்பெறுகு சைவ
 ர் உண்டென்று சாதிததுநின்று, தேகாநததிலே பசுருவதது
 ககிடாக அபரமுததி ஸதாநமான விதததத்துவவகையுப பொ
 ருததுவர்கள்

x தீவரசததி நிபாதராய் குருவினலே நாரகசிரியா குண
 ரகிதமுமாய் ஆகாரமுமனறியிலே ஏகரீதசேரதிரியவகனிஷ்வ
 ம கிரஹிக்கப்படாததுமாய் - அதுமானா கம்பமுமாய் சர்வ
 தத்தவா தீதமுமா யிருப்பது யாதொன்று, அதிலே + யோசி
 க்கப்பட்டவன பரமுததனென்று சைவாகமசுததம்.

x தீவர-வேகம, - அதுமானா கமயம - அதுமானத்தினுள்
 அநிஷப்பாதத, + யோசிக்கப்பட்டவன-கூட்டப்பட்டவன

தது-கூடு நிஸாஸகாரிகாயாஃ - சுந்யாவெத-நிஸா
 லாவெ சுச்யாவெஷ்யூநவஜி-ஷ்டெ | நிஸுஷெய்யொ
 ஜிஷெதாஜி-ஹதி ஸாஸஸ்யூ நிஸுபஹதி .

சிவசத்தவம் சிவனுக்கே தததுவமொழிய ஆன்மாக்களு
 க்கு பிராப்பிமொழியச் சோத்தியமான தத்துவமல்லவென
 னில்?—

ஒன்றுமின நெய்மிறைககே-எம்முடைய பதியாகிய சிவனுக்கு ஒருத்தவங்களுமில்லை; அவன தத்துவாதீதனை நினைபொருள்.

சைவமாதி யிருமுன்றும் விதையாதி என்ற பதத்துக்கு, சைவம் பாசுபதம் வாமம் காளாமுகம் பைரவம் மகாவிருதம் என நித்தவாறு சமயங்களுள், சுத்தமாயைக்கு மேல் சுத்தவிதையாசியாக வைத்துத்தவத்தை யு மடைவார்களென்ன வாக! தோவெனினில்? ஆகாது. அப்படிச்சொல்லில் சிவாகமவிருத்தம். அதெவ்வாரெனினில்? வாமமாகிய சாகதநமும், தட்சிணமாகிய காளாமுகநமும், பிசாசுபத்ததை யடைவொன்றும்; பாசுபதிகள் அசுத்தமாயா தத்துவத்தை யடைவொன்றும் ஆகமவசன யிருக்கையால்

தஜ-கூபு பௌஷ்டிர - வாஜிஷ்டிண ஜாமுஸ்யாஃ விஸா வாஜிபுஷ்டிதாஃ || பொஸ-புஷ்டி - ஜாயாயாதி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

மறுசமயிகள் முதலிததானங்களை வகுத் துரைக்கின்றார்.

மொய்தரு பூதமாதி மோகினி யநதமாக - கூட்டமாயிருக்கின்ற பிரதிவ் முகலிப பூதங்கள் முதலாகக் காரிப லக்ஷண யிலுலே மோகினியென்று சொல்லப்பட்ட புருஷத்தத்துவ முடிவாக; பொய்தரு சமயங்கட்கு புருஷத்தத்துவத்துக்கு மேற்பிசுலேசமில்லாமையால், மாயைமட்டுடனறால் மாறுபடும் — பொய்தருஞ் சமயமெல்லாம் புக்குநினதிரும்-உலோகாயத மது முகந் விவர்த்த வேதாந்த மீறாகு முத்திப்போலி, புறச்சமய

மெல்லாம் பிரவேசித்திருக்கும்.—புகனற மெய்தருஞ் சைவமா
 தி யிருமூன்றும்-சிவனே தெய்வமென்று கொள்ளலாற் சத்திப
 மாகுஞ் சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் வாமம காளாமுகம் வ
 யிரவமென்கின்ற வுட்சமயங்காரும், அதிற் பேதங்களும்,—வித்
 தையாதி பெய்த தத்துவங்களேயும் - சுததவித்கைமுக லிரா
 க தததுவாகதம மததிரயதீபமாதலால், திருமபவெய்ததுச் சுத
 தவித்தையாதி சிவாந்தமாயிருக்கின்ற தததுவங்களிஸ்; மகா
 விரதி முகலாய்ப் பொருந் துவாகள் — ஒன்றுமின தெம்மிறை
 க்கே - எமது உர்ததாவினது சைவசித்தாகத மார்க்கத்துக்கு.

“சுநளே நிஷ்களேசைவ ஸர்வதரைவஸமாநதா

ஸாயுஜ்யமிதி ததபுராகதம ஸாநுப்ப மூாதகிதூல்பதா”

என்று சிந்திப விசுவ சாடாககிய வசனமிருக்கையால், ச
 கள சகளாகள நிஷ்கள நிஷ்களாதிச சிவமான ஸ்வரூப மொ
 னறுமே மோக்ஷமல்லாமல், சடதததுவங்களினது சமபநக
 மொனறுமில்லை யாமே! இப்படி முற்றொப்புச சிவசாயிபமாகி
 ல்,சிவ னிலய போக வதிகாராவஸ்தைகளை யடையுமபோது வ
 ராஜிகப படாதாகையால்,முததசிவானமாவு மடைய வேண்டு
 மாகலால், பஞ்சகாத்தியம பண்ணவேண்டும பண்ணுவனென்
 றுற் பண்ணுனென்றும் வெசுவசன விரோதம.சுததிரயநகானே
 ிசாற்றியது;விரோதமில்லாமல் விளம்புவோங்கேள். முத்தான
 ம சிவவிடத்திற் கிரமததிற் கர்தகிரு சத்தியில்லைபெனறல்.

“சித்வ்யகத்த்யா சர்வகாதர்த்வம் சித்தாகா மீச்வரோயதா
 அநயதாகர்த்ருகாகஸ்யா திஸ்வரஸ்யாபிஸித்தவத்”

இதி மோக்ஷகாரிகா வசநதகினாலே, கர்தகிருத்தவஞ் சி
 வனுக்குமில்லைபாய்,ஸ்வரூபாங்கக் குறைவருமாதலாற் கர்த்தி
 ரு சத்தியுண்டு. அது சர்வகர்த்திரு சத்தி யல்லவென்னி? சிவ
 னது கர்த்திரு சத்தியுஞ் சர்வகர்த்திரு சத்தியல்லவாமென்று

௧௨௨௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

சர்வகர்த்திய மில்லாதே போம். ஆகையால், முத்த சிவான்
 மாவிடத்திலுஞ் சாவகர்த்திரு சத்தியுண்டு. அப்படி நீருண்டெ
 னறு சொல்லில்? சிவனு லேவப்படா நெனறுகொண்டு, சிவ
 னுக்குச் சர்வகர்த்திருத தவ பங்கம்வரும். 'முத்தானூனபாதி'
 எனனும் வசனவிரோதமும் வரும். அதில்லை, ஏவயோக்கியனை
 யேயாதிருந்தாற் சர்வகர்த்திருத தவ பங்கம். மலயில்லாமையா
 ல் ஏவபோக்கிய னல்லாமையால், அது வில்லை. ஏவயோக்கியமல்
 லானே யேவினும் சிருட்டி முதற கிருத்திய மவனைக் குறித்த வ
 ருமெனறதனும் சிவனுக்குச் சர்வருகுத்தவ பங்கம் வரும். அத
 னும் சர்வகர்த்தருத்வ பவமுதானே வரும் "முத்தானூனபாதி"
 எனபதற்கும பொருள், அபரமுத்தர்களை ரக்ஷிப்பனென்று பொ
 ருளாதலால், வசனவிரோதமுயில்லை ஆகையால், முத்தசிவான
 மாவுக்குஞ் சாவகர்த்திருத தவ சத்தியுண்டு சிவனுக்குப்போல
 வுண்டாதினும் வியத்தமாகாடுனனில்? முததனாகும் பெத்த
 னுக்கும் விசேஷமில்லாதே போம் சத்தி நிரமசமாதலால் ஞா
 னபாகததி லட்வியத்தியும், கிரியாபாகததி லனட்வியத்தி யென்
 று சொல்லவும் படாது. ஆகிலும், முனசொன்ன விருவருக்கும்
 விசேடமில்லையாமாதலால், அபிவிடத்தி சர்வகர்த்திரு சத்தி சி
 வலிடத்திற்போல், முதத சிவானமாவிலிட துணடு. சர்வக
 ர்த்திரு சத்திக கபிவியத்தியும், சர்வகர்த்திரபத்திற் பண்ணுநலா
 கிய விழுதல். ஆதலால்விடத்தமானும், வியத்தமல்லாததுபோ
 லப் பண்ணாமற சம்மா விருக்குமெனபதடாது பண்ணுமெனரு
 ல் பிணசங்கற்பமில்லாமையால், அகேகேஸ்வர வாதம் வருவ
 துமின்று. பிணைப் பண்ணப்படுமெனறால், சிவத்ததுவாயிவிய
 த்திலகூண ஸ்வப்பிரயோசனஞ் சித்தித்தப் போதலால், தன
 க்குப்பிரயோசனத்தின பொருட்டுப் பிரவிர்த்திமானாகான். எ
 ககாலத்து மிளப்பற்றிருக்கும் சிவ னெங்கும் வியாபித்தி, எக்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௨௯

காலமு மிடைவிடாமற் பிறர் பிரயோசனம்பண்ணி வருதலால்; பிறர் பிரயோசனத்தினை பொருட்டுப் பிரவிர்த்தி மரலாகாள். சர்வ கர்த்திரு சத்திக் கபிவியததியஞ் சர்வகருததியத்திலுஞ் சங்கற்பமென்கின்ற விழுதலென்று முனசாற்றிலும். திருப்பவது சிவசங்கற்பத்தி வினையுங் குறைத்துச் சுருக்கப்பட்டாதாகையால், சிவனுக்குக் கிருபாசம்சுத்த பஞ்சகருத்தியம் முத்த சிவானமாவுகுப பிரிந்த பின்னகருத்திய பலமினறிப் பின்னபலர்ச்சநிய சஞ்சித்த பஞ்சகீர்த்தியமாகையால், விரோத வேற்றுமைகளினது. இதற்குச் சநிய விசுவசாதாககிய முதலாகமங்களில் வசனங் கேட்டறிக்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி ஏழுசெய்யுளான நாலாகசுற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார்.

சாருவாகமுதல் ஐங்கியவாத சைவமீறாகிய புறப்புறச்சமயமும புறச்சமயமும அகப்புறச்சமயமு மெனனும் முகசுற்றுச்சமயத் தெய்வங்களைல்லாட; பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்தவமீறாக, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி லிலைபெறும். சிவாகமங்களுட்கூரப்படும; 'ஏகனரேக லிருளகரும மாயையிரண்டு' என்னு மாறு பொருட்கும், உண்மைத்தனமை விளசுகுகின்ற சைவமெனப்படுக தலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகார போக லயசிவபேதங்கள்; சுததவித்தை முதலிய ஐந்ததத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றி லிலைபெறும். சித்தாந்தசைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம், இரும்புத்தாரையுங் கடந்து நிற்குமென்பதாம்.

அடிவகுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்க ணிலைபெறுக் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்திததான மென்பதூஉம் இதனாற் பெறுதம்.

அவ்வவற்றின மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்கு ஞானாச்சிசெல்லாமையின, அவ்வத்தத்துவத்தி னளவின்றி அவருக்கு மேற்சேறல் கூடாமை யறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென யுபசரித்தார்.

இருமூன்றுமெனறதமது.

ஆன்மலத்தூண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குசற்கு மெய்தரு சைவமெனறும், ஆதியிருமுனறெனறும், விசேடித்தாரா.

பாடானவாத சைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக்கிடநத வேழனுள், பாடானவாதத்திறகுந பேதவாதத்திற்குச் தம்முள் வேற்றுமை சிறிநாதல்பற்றி, அவையிரண்டனையு மொன்றாகவைத்து இருமூன்றுமெனத தொகைகூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமெனறெறழிக.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இறகத்தத்துவங்கள், புறச்சமயத்தக்கு இத்தனை உட்சமையததுக் கித்தனைபென றருளிச்செய்கிறார்.

மொய்தரு பூதமாகி மோகினி யகதமாகப் பொய்தருசமயமெல்லாம் புக்குநின்றிமும் புகனறு - ஆன்மாக்களைக் கண்மத்துக் கிடாகச் செறித்தநிற்கிற பூதங்கள் முகிலாக அசுத்தமாயையீறாக, அசத்தியத்தைச் சத்தியமாகச் சாதிக்கிறபுறச்சமய

யங்களெல்லாம், இவைபொழியவில்லை யெனறே சொல்லி, இவையிற்றிலே பொருத்திநிற்கும்.—மெய்கரு சைவமாதி யிருமூன்றும் வித்தையாதி பெய்து தத்தவங்களேயும் - சிவனே செய்வமென்னுஞ் சத்திபததை யுடைத்தான சைவமுதலான வுட்சமயங்க ளாறும், சுத்தவீததை முதலான சுத்த தத்தவங்க ளைந்தையும் பொருத்தம்.—ஒன்றுபின் நெமயிறைச்சே-அவன சத்தவாரீத னுகையாலே, இவைபொன்றமில்லை எமமுடைய கத்தாவுககு.

இதனாற்சொல்லியது, புறச்சமயங் கொள்ளப்பட்ட கத்தவ முப்பத்தொன்று மெனயும், உடச்சமயங் கொள்ளப்பட்ட தத்தவ முப்பத்தாறு மென்னு முறைமையு மறிவீதத்து.

“சுத்ததத்துவம்” “ஐந்தசுத்தம்” “தத்தவருபம்” “சுத்தவமென” “மொய்கரும” இவையருசு திருவிருத்தமுட ஆன மாக்கள் செய்த கணமசுதைப் புசுககைச்சுத்த தத்தவ முப்பத்தாறும் பலபிரகாரமாக நிற்குமென்று சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பொய்தரு சமயமெல்லாம் - சாருவாகன்முதல் ஐக்கியவாத சைவமீரூப புறப்புறச்சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்று முககூற்றுச் சமயத தெய்வங்க ளெல்லாம்,—மொய்தரு பூகமாதி மோகினி யகதாராக - நெருங்கிய பூகமுதல் அசுத்தமாயாதத்தவ மீரூக,—புக்குநினநிபிம் - ஒவ்வொரு தத்தவங்களி விலைபெறும்.—புகன்ற மெய்தரு சைவமாதி யிருமூன்று-சிவரகமங்களிற் கூறப்படும் “ஏகனைக விருள்கரும மாயை யிரண்டு”என்னு மாறு பொருட்டு முன்மைத்தனமை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் தலையாகிய ஆறுவகைச்சமயத்

கூடகூஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழ்ம்.

தெய்வமாய்நின்ற அநிகாரபோக லயசிவபேதங்கள்,— வித்தை யாழி யெய்து தத்தவங்களேயும் - சுத்தவிததை முதலிய ஐந்தத்தவங்சளி ளெவயொன்றி னிலைபெறும்.— எமயிரைக் கொணறுமினறே - சித்காநத சைவததெய்வமாகிய சுத்தசிவ யிமமுப்பத்தாறையுங் கடந்து நற்குமென்பதாம்.

இதளுனே யமலஞ்சுலைசு தெரித துணாததியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சுத்தவாழீசுஞ்சிய பரமசிவன றனது காருண்ணிபத்தாற்
முனே நவவிதமான திருமேலியைக் கொள்வ
னென றுணாததுகறா

சிவஞ்சுத்தி நாதமயிநதுச் சதாசிவந் திகழும்ச,
ஹவநதரு னுருத்திரன்றான மாலய னென்யினென்ற
ரப, பவநதரு மருவநாலிய குருவநா லுபயமொன்ற
ய், நவநதருபேதமேக நாதனேநடிப்பெனன்பர்.(எச)

(இ-ள்) (சிவஞ்சுத்தி நாதம்விநது—ஏகநாதனேநடிப்பன்)
நிரதிகாரியான சிவனறானே நீட்களம சகளம நீட்களசுகள
ரென வானமாகக எறிவுக்குப் புலப்படுகையின்பொருட டொ
னபது விதமான திருமேலியை யொன்றி னொன்றாகக் கொ
ண்டி, பஞ்சகிருத்தியமாகிய பரமானந்தத தாண்டவததை நடி
ப்பன். எ-று.

அநாதிமலமுத்தன் றனது சிற்சத்தி சன்னிதி மாத்திரத்
திலே சிவததையும், இந்தச் சிவததினாயிரத்தொன்றிலே சுத்தி
யையும், அந்தச் சுகதியி லாயிரத்தொன்றிலே நாதத்தையும்,
அந்த நாதத்தி லாயிரத்தொன்றிலே வித்தவையுங் தோற்றுவி

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௨௨௩

ப்பன. அந்த விநதவிற்பததினொன்றிலே சாதாக்கிய மூர்த்தி தோற்றுவிப்பன. அநகச சதாசிவமூர்த்தியிற்பத்திலொன்றிலே யீஸ்வரமூர்த்தியைத தோற்றுவிப்பன. அந்த வீஸ்வரமூர்த்தியிலாயிரத்தொன்றிலே யுருத்திரமூர்த்தியையும், அந்த வீஸ்வரனுடைய கோடியிலொரு கூற்றிலே மாயனையும், அந்த வீஸ்வரத்திற கோடியிலொரு கூற்றிலே பிரமாவையும்; இப்படியே யொன்பதினமராகிய சாதிகாரியர்களை யடையேயுண்டாக்குவன.

இங்ஙனங் கூறிய திருமேனிபைப் பிரித்தறியுமி—த் தருவநான் குருவநானகு உபயருபமொன்று

இப்படி மூவிதமாகத் திருமேனி கொண்டதனூ லானமாகக் குப் பிரயோசன மியாதெனில்? சிவமுதலிய நிக்களரூபநானூ சிவயோகிகள தியானித்தற் பொருடடெனவறிக. அந்த நிக்களமான திருமேனியை விவக டீடமாகப்பண்ணிப் பூசை செயடப்படாதபடியாலே நிக்களமூமாயிற்று. பரமமான நிக்களத்தகருக் கிலையில்லாதபடியாலே நிக்களமெனரூர்.

அவயவங்களுடனே கூடியிருக்கையாற் சகளமெனரூர்.

பரமாகிய நிக்களமு மபரமாகிய சகளமூங்கூடி மிசிரமாயிருசகையாற சகள நிக்களமெனரூர்.

ஒரு பொருளுக கிரண்டு தனமையுண்டாகி விததோதராசிரய மென்னுங் குற்ற முண்டாமென்னில்? அஃசனறு. மரம்போலச சகளம், அதினிழம்போல நிக்களம், அநக மரத்தண்டாகிய பூச் சகளம், அதனை விடமி நங்காதிருக்கிற மணம்போல நிக்களம்; இவைபோற் சகளமு மகளரூங் கூடிற் குற்றமில்லையெனவறிக.

இத்தச் சகள நிக்களத் தானே போதாதோ! சகள மூண்டாகவேண்டிமோ வென்னில்? அது தாயிராதியான லோகத்தி

ஊம், காட்டமுதலிய வற்றூஊம், திருமேனிகொண்டு பூசைசெய்து, உச்சவாதிக் கெழுந்தருளி, அங்கங்கே யான்மாககளை யனுக்கிரகஞ் செய்கற்பொருட்சி சுகளமாயிற்று. நிட்களத்தி விடத்தீர் சுகளமினமைபானுஞ் சுகளத்தினிடத்த நிட்களமின் மையானு மொன்றுகொண்டேயுளதாகையால், அந்தச் சுகள நிட்களத்தி விடத்தி லவவிரண்டு முண்டாசையால், அதவே சிறப்புடைதெனக் கருதித் தேவாகன முகலாயினர் சிவலிங் கத்தையே நாடித்துப் பூசைசெய்தமை யாசமத்தோஜினர்; ஆண்டு விரிவிற்காண்க.

ஏகநாதன் - எழுவாய், நடிப்பன்-பயனிலை

ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் மகுடாகமம் காலோத்தரத்த மறிக (எச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சுகத்தோ த்தியுத்ததப் பிரவர்த்தொன்று கர்க்கா வை திரிவிதமாகச் சொன்னதை, உபாதானோபாதி பேதங்களி னாலே யொன்பது பேதமாமென்று முறைமை கூறுகல்.

சிவமென்றுஞ் சத்தியென்று நாதமென்றும் விந்துவென் றும் சதாசிவமென்றும் விளங்கப்பட்ட ரூபத்தையுடைய மரிக ஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமாவென நிவர்க ளொன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றி, சிவம் சத்தி நாதம் விந்து நாலும் அரு பமும், மரிகஸ்வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்கள் கா லும் ரூபமும், சதாசிவன் ரூபாரூபமும், ஆக வொன்பது பேதத் தையும் சுகத் தேகநாயகஞ்சிய சிவஞ்ஞருத்தினே தனக்கு ரூபா திக ளில்லாதிருக்கவும், இந்த ரூபங்களை யறிஷ்டித்திருக்கொண்

உ—சூத்திரம் அந்விதஇலக்கணம். ௧௨௩௫

ஓ ரூபவான்போல நடனம் பண்ணுவொன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஒன்றாக நின்றே பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுது ஒன்பது பேதமாறொன்பது ஈற்பளு கெளரவமென்னில்? ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் இந்த மூன்றுவகைக்கு, சுத்தம் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் என்னும் அத்துவத் திரயங்களுக்கும், பிசுது மோகினி மகானென்னு முபாகாநத் திரயங்களு முண்டாகையால்; அநத பேதங்ளினிலே பேதமாகக் கூறப்பட்டது

ஆநி லநரபமென்ப தொன்றாயிருக்கையிலே நாலுபேத மெவ்வாறென்னில்? காலமும் திகரூம் ஆகாசமும் அநுபமாயிருக்கத்தத் காரிய பேதங்கனிநிலே பேசுமானதுபோல, கிருத்தியபேதங்ளினிலே பிசுநராகக் கூறப்பட்டது. ஆகிலு மருபத்தில் * தாரகம்மியதையுனடு.

* தாரதமயிபம் - ஏற்றக்குறைவு

ஆகில் அநத கிருத்தியபேதங்களுந தாரதம்மிடங்களு மெவ்வாறென்னில்? பரமசிவத்தி லாயிரததொரு + அம்சமாக பராசத்தியானது + ஆவிர்ப்பவித்த x அறுக்கிரகபரையா யிருக்கும் அந்தப் பராசத்தி சுத்தமாயையிலே பதிததபொழுது சாநதியாதீத கலையுண்டாம்; ஆகையா லந்தச் சாநதியா தீதத்தைப் பராசத்தி பரியாயமாகச சொல்லுவார்கள். அந்தப்பராசத்தியி லாயிரத்திலொரு அம்சமாக சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கு இச்சாநான ஸ்வரூபினியான அவிநாபாவ சத்தியுண்டாம். அந்தச் சத்தி சுத்தமாயையை க்ஷோபித்தபொழுது அந்தச் சத்தியின் சுகஸ்ராம்சமாக நாதமூர்த்தியுண்டாம். நாதத்திலே நின்றும் சுகஸ்ராம்சமாக விந்து மூர்த்தியுண்டாம். நாதவிந்து மூர்த்திகளைச் சிவனுஞ் சத்தியு மறுப்பிரவிந்துடார் யதிவ்

டித்த நின்று சூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை யுண்டாக்குவர்கள். மூர்த்தி மூர்த்திமானகளுடைய அபேதோபசாரத்தினாலே சிவனுக்கு நாதமென்றும், சக்திகளுக்கு விநதுவென்றும் பேராணது. அந்தச் சத்தியிற் பததிலொரு அம்சமாக சாதாக்கிய முண்டாம். சிவனாக மூர்த்திபை அதுப்பிரவிஷ்டராய் நின்று, சுத்தாததுவ கிருத்தியததைப் பண்ணுவர். அந்தச் சாதாக்கியததிற் பததிலொரு அம்சமாக மகேஸ்வரவரவேறெனறி, அசுத்தமாயா கிருத்திபததைப் பண்ணுவர். அவரிடத்திலாயிரத்திலொரு அம்சமாக ருத்திரதேவர் தோன்றிக் கலையிலே நின்று மூலப்பிரகிருத்திபை * யுதிப்பித்த, அதிலே நின்று ம் குணத்திரயாதியான சூக்கும கிருட்டிகளைப்பண்ணி, மகேஸ்வரருடைய கோடியம்சமாகத் தோன்றின பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் அசுத்தாததுவ கிருட்டி ஸ்திகிகளிலே † நித்யோகிததத் தாம் காலருத்திரனை யதிஷ்டித்த தகொகாணமி நின்று, அசுத்தாததுவப் பிரவிதததையும் பண்ணுவர்.

† அம்சம் - பங்கு, ‡ ஆவிர்ப்பவித்த-உண்டாம், X அதுக் கிரகபணா - அதுககிரகத்தை முக்கியமாகவுடையது, ¶ அவிகா பாவம்-நீக்காமை, § சகஸ்ரம்-ஆயிரம், * உதிப்பித்ததல்-உண்டாகுகதல், † நித்யோகிததல் - ஏவுதல்.

தடி-கூ வா-த-லெ - த லு-ரீ-ரூ சி-யா-ஜெ-யம் நிஷ்ட-ஂ-லக-லா-க-லெ- | லக-ல-ஂ-னூ த-யா-ஜெ-யம்-சி-வி-யம் த-வி-ஸ-ஷ-த- || நிஷ்ட-ஂ-னூ வ-த-லெ-ஷ-டி-ஂ-லக-ல-ஂ-வ-த-யா-ல-வ-ஷ- | லக-ல-ஂ-நிஷ்ட-ஂ-லெ-வ-ந-வ-யா-கி-தி-த-ா- || சி-வ-த-க-வ-ஸ-ஹ-ஸ-ர-ஂ-ஸா-ஷ-ஸா-ஂ-த-யா-கி-த-ா-ஸ-கி-ஂ-ஷ-வ-ா- | ஸா-ஂ-த-யா-கி-த-ா-வ-ஸ-ர-ஸ-கி-

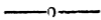
கஉ௬௮ சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்:

பாஜவண-ஸூ-ரகாஷ் ஸவ-உக்ர-யரொ-ஹரி||வீ
 தா-வர-யரொ-ஹி-வ-ஸ்ரீ-ஹ-நி-ஸ-ஹி-த-ஸூ-யா | ரா-
 பா-ஸ-ய-த-கொ-ட-ய-ஸ-க-ஸ்ரீ-ஹ-ண-ஸூ-ஸ-க-
 ஹ-வ- || வ-த-ஹ-ஹ-ஜ-ஸ-த-வ-கொ-ஜ-ட-க-ட-ய-ரா
 க- || க-ஜ-ண-ஹ-க-ஜ-ஹ-ய-ஸ்ரீ-வீ-த-வ-ண-ஸூ-ஹ-ய-ந-
 ஹ-வ-ஸ்ரீ-ஸ-ஹி-த-ஸூ-ய-ஸ்ரீ-ஹ-நி-ஸ-ஹி-த-ஸூ-ய-
 ஹ-கி .

இத ஓன்பது பேதமு மொன்றிலையொன்று தோன்றின
 தற்குச் சமமதி.

தததத் திருத்தியங்களுக்குச் சம்மதி பூர்வத்திலே சொன்
 ளோம்.

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞா வருமாறு.

சிவபேத மணுபேதமெனப் பிரமாதி நவபேதயிருபேதமா
 ம்; அதில் மணுபேதஞ் சத்திலோக முதற் புயனாதிபதிபாய்
 வாஸ்தவபேத தேகியாயிருக்கும். சிவபேத மணுபேதத்தை ய
 திஷ்டித்துக் காற்பனிகபேத தேகியாயிருக்கும் அதிற் சிவபே
 தத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.

- சிவம்-அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவம்,—
- சத்தி-அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தி,—
- நாதம்-பரநாதம்,—
- விந்து-பரவிந்து,—

பரநாதமென்பது, உன்மன்கலாதி சாந்தியதித் கலாந்தகர்
 ரிய சிவகலா சத்தியையும், சமநாதி அபரவிந்து நிவிர்த்தியுத்த

உ—சூத்திரம். அத்தியதி இலக்கணம். ௧௨௩௬

காரியசத்தி கலாசத்தியையும், சமாகாராத்மகமாயுள்ள காரண சாக்ரீயதீத கலாஞுப மகாமாபை.

பரவிந்த எனபது, உனமனா கலாதி காரிபப் பிரபஞ்ச மொரு பிரதேசததுண்டா யொடுங்கின மகாமாயையின தோரிடம.

ஆகையால், மகாமாடையினது பரநாதப் பிரதேசத்தை யதிஷ்டிகரூம் அனதிககிராந்த விந்தக பரசியம; நவபேத விருத்தத்தில் நாதமென்று சொல்லப்பட்டது.

பரவிந்தவை யதிஷ்டி கரூம் அனதிககிராந்த விந்தக பராசத்தி, விந்துவென்று சொல்லப்பட்டது.

மகாமாயா காரிப பரநாத பரவிந்தகளை, மகாமாயா காரிப அபரநாத அபர விந்துககள் காணபிக்கப் படாநினதன.

உனமனை -பராறபரநாதம், சமனை- பராற்பரவிந்தது.

வியாயினி,வியோமருபை, அநநதை, அநாதை, அநாசிருதை யெனகின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சககரூப அாதத ரூப சிவகலைகளும், அாததரூப மாத்திர பஞ்ச சிவகலா புவனங்களும், பரசிவ தத்துவமெனகின்ற பரநாதம்.

சூக்குமை, அதுசூசுருபை, அமிர்தை, அமிரதாயிர்தை, வியாயினி யெனகின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சககரூப அர்த்த ரூப சத்திகலைகளும், அர்த்த ரூப மாத்திர சத்திகலா புவனங்களும், பராசத்தி தத்துவ மெனகின்ற பரவிந்தது.

இவைகள், யோகினியினுடையவும் மகாவிராட் புருடனுடையவும் பிரமரந்திரத்திற்கு மேல், முறைமையில் சத்தக ரூப மாத்திரங்களாகவும், சத்த ரூப அாதத ரூபங்களாகவும் அறியப் படும்.

பிரம ரந்திரத்துக்குள் இத்திகை, தியிகை, ரோகை, மோகை, ஊர்த்துவகை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப

அர்த்த ரூப சிவகலைகளும்; அர்த்த ரூப மாத்திர சிவகலா புவனங்களும்; அபர சிவ தத்துவமென்கின்ற நாத, நாதாந்த, அபர காதமாக அறியப்படும்.

நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதிதை யென்கின்ற பஞ்சகலா கர்ப்ப சத்த ரூப அாதத ரூப சததி கலைகளும், அர்த்த ரூபமாத்திர சததி கலா புவனங்களும், அபர சத்தி தத்துவ மென்கின்ற அபரவிநதுவாக அறியப்படும்.

உன்மநாதி யபரவிநது, அநதம் கிரமத்திற் பரசிவ பராசத்தித தானமாக ஊகித்ததிக.

சத்த ரூப அர்த்தரூப பஞ்ச பஞ்சகலைகள், அர்த்த ரூபமாத்திர பஞ்ச பஞ்ச கலா புவனங்கள் பகுப்பாயிருக்கும்.

அர்த்த சுக்திரன நிரோதி யிரணம் அபரவிந்துவி லடங்கும்.

மகார உகார ஓளகாரங்கள், கிரமத்திற் சாதாக்கிய தத்துவ ஈஸ்வர தத்துவ சத்த வித்தியா தத்துவ மென்கின்ற அபரவிந்து கோடிகளுளாகும்.

அபரநாத அபரவிநது அபரநாதங்கள் சதாசிவ ஈஸ்வர வித்தியாதிபதி ருத்திராதிஷ்டானங்களாகவும் அறியப்படும்.

கீழே கீழே நிவிர்த்திபாதி கலாநுபமாக வியாபிதக ஓளகாராதி நாதாந்தம் பிரமாதி பஞ்சகேவதா ஸ்கானமுமாம —

சதாசிவன நிகழ மீச னுவந்தரு ஞருத்திரனரூன மாலய ஞெனறிஞென்றாய்ப் பவசதரும் - சனயிகரும்.

உணு?பதத்திற் சனம முபசாரமா யாரோபித்தசு?சம்பு பகூத்துக்குக் கற்பிக்கப்படும். இங்குச் சிவாதி பிரமாந்த நவ பேதத்தள்,—

அருவ நாலும் - காரண மகாமாயாவஸ்தா சாக்ஷா நிதிஷ்டான மாதலால், சிவாதி காண்கும் நிஷ்களம்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். கட்சக

உருவம் நாலும்-காரியாதிஷ்டான மாதலால், ஈசன முதலிய நான்கும் சுகளம்.—

உபயமொன்றும்-சதாசிவம காரணத்தை கொட்டு உன்மனாதி சாதாகியாகத் காரியாதிஷ்டான மானகமால், சுகளங்ஷிகளம் —

நவந்ருபேத மேகநாதனை நடிப்பனென்பா - சீவபேதமென்கின்ற நவபேதத்தை பொருப்பொருளாகிய சிவன, தானே அதிஷ்டேய பேதத்தை யொட்டி அபிசயித்தது நடனக கரபனையினாலே காண்பிப்பன.

அனுபேதமென்கின்ற நடிபேதத்தை அனுப்பிரமாதி அனுபரசிவாகத் அநேகேசுராகள சுவரூபத்தினூற காண்பிப்பா.

சிவம சதவி நாதம் விசது என்பதும், சாததி முதலாக நாகலை யென்பதும், ஒரு பொருளுரைத்திருப்பது எனாக

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—0—

அவ்வண மொன்றுவினநி நிரஞ்ஞெமமகிசைவன் ஒன்றினொன்றாகத் தோன்றி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களி வினநுகொண்டு, தத்தக தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுகல் அபவீரகிய முத்திரைதொனபத வாகக்கதினும் வேறநுமையினநி வினநு, அவ்வத தொழில்களைச் செய்வனென்பதாம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல் ஒருவனே யிராவணாதி பாவகமுற்றும் போல என்றனை ஈண்டு மறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார்.

செவ்வென்டெரகை விசாரத்தாற் றெடுக்கது.

இவ்வொன்பது பேசுத்தட சத்தி விநதுவென்னு மிரண்
மும் சத்தி பேசுமாயினும், ஏனை மனோமணி முதலிய பேசும்
போலன்றி ஒன்றிரென குகப் பவநதரு முறையிற் காரணமா
யிடை நின்றல்பற்றிச் சிவபேசுத்தடன லைததெண்ணி நவநத
ருபேசுமென்பட்டன

நவநதருபேசு மேக நாதனை நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை
நயம்பற்றிப் பொதுவாகையாற கூறியதென்பது

அவை முறையே சிவத்துக்கு ம நாகத்துக்குமுரிய சத்தி
பேசுமே யாதுலென்பது உருகுசெயுளிற காரணக.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் சுத்தமாஸையிலே பரமேஸ்வரன கொள்ளப்பட்ட
திருமேனிகள், ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்று முறைமை யரு
ளிச் செய்குறா

சிவஞானசித்தி நாகமவிரத சகாசிவன நிகழும்ச னுநவநரு
ளுநத்திரனஞ்சு மாலய னென்றிரென குகப் பவநதரும-சிவ
னுஞ் சத்தியும் நாகமும் விநதுவும் சகாசிவனும் விளங்கப்பட்ட
நாள்வரனும் சிருபையுடைய உருகிரனும் மாலும் அடனும்
என்னு மிவர்கள், ஒன்றிலே யொன்றாகத் தோன்றிநிற்பாகள் —
அருவநாலிவ குருவநா லுபயமொன்றும்- இதற்கு திருமேனிகள்
தான், இவ்விடத்து நிஷுகளம் நாலும், சுகளம் நாலும், சுகளநி
ஷுகள மொன்றுமாயிருக்கும். இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்ப
ட்ட திருமேனிகளுக்குப் பரமேஸ்வரனும் பலபேசுந்ஞாமாயி
ருப்பனோ வெண்ணில்?—நவநதருபேசு மேகநாதனை நடிப்ப
னென்பர் - இதற்கு ஒன்பது திருமேனியும் பரமேஸ்வர னெருவ
னுமேகொண்டு கடியாநித்பன.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௪௩

இதனாற் சொல்லியது, சுத்தமாயையிலே சிவன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிகள், சிவமுதலாகப் பிரமா வீராகு ஒன்பதுபேர்தமாயிருக்குமென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

ஏகநாதனே - அவ்வன ரொன்றுமின்றி நிற்கு மெமயிறைவன், —சிவஞ்சததி நாதமவிரது சதாசிவன நிகழும்பின் உவந்தருளுநுதிரனரூன் மாலயலொன்றி னொன்றாய்ப்பவநதரும-சிவமென்றுஞ் சததுமென்று நாதமென்றும் வந்ததுவென்றுஞ் சதாசிவமென்றும் விளங்குகின்ற மறைஸ்வரனென்றும் உவந்தருளுகின்ற உருத்திரனென்றும் மாலென்று மயனென்றும் இவைகள், ஒன்றிலொன்றாகத் தோன்றி, ஒவ்வொரு தத்துவங்களினின்றுகொண்டி கததந்தொழிக்களைச் செய்யும், —அருவநாலு - அருவமாகிய சிவம சததி நாசம விரதுவாகிய நானகு திருமேனியும், —உருவநாலு - உருவமாகிய மறைச னுநுத்திரன மாலயலாகிய நானகு திருமேனியும், —உபயமொன்றும் - சதாசிவமாகிய அருவருவத்திருமேனி பொன்றுமாகிய, —நவந்தருபேதக டிப்பெனபர் - முதலிறத் தொன்பது வாககத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்ற, அவ்வத்தொழிக்களைச் செய்வன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனைப்போலே சத்தியொன்றாயிருக்கக் காரியப்பாட்டாற் சத்தியினது பேதம் பலவென்றுணர்த்துகிறார்.

சத்தியாய் விந்துச்சத்தி யாய்மனென் மணிகரனாகி, பொத்தறு மகேசையாகி யுமைதிரு வாணியா

ஈ, வைத்துறுஞ் சிவாதிக்கிவ்வன் வருஞ்சத்தி யொரு
த்தியாகு, மெத்திற நின்றானீச னத்திற மவளுநிற்
பள. (எடு)

(இ-ள்) சத்தியா முற்கூறிய சிவத்துககுச் சத்தியும், நாத்த
ய் விநதுச் துககு விநதுச்சத்தியும், சகாசிவததுககு மி
சத்தியாய் ளென்மனியு ம, ஈசுரத்ததுககு விந்தவி ளயி
மலெனமனி தா ரத்திற் ளென்றிய மகேசையும், உருத்திரண
லுகி யொத்தறு க்கு மலெனமனியி லாயிரத்தி லொன்றிற
மகேசையாகி யு ளென்றிய கௌரியும், மாடலுககுக் திருவும்,
மைதிரூ வானி பிரமலுககுச சரஸ்வதியமாகி, தனித்தனியே
யாகி வைத்தறு சத்திகள் பொருநதநாநிற்கும்.
ஞ்சிவாறியகு

இவ்வன் வரு இப்படிச் சிவன முநிலிய வெழுவார்கு
ஞ்சத்தி யொரு ம், ஒருத்தி தானே பலவா டு திட்டித்தக
த்தியாகும் கொண்டுநிற்கும். இந்நகச் சத்திககுஞ் சத்த
னுகும் பேதமோவெனனிச்?

எத்திறநின்ற சிவ நிலியி யானபோது இலயசத்தி
னீச னத்திறமவ யெனவும், போகியானபோது போசசத்தி
னூநிற்பள். யெனவும், அதிகாரியானபோது அதிகாரச
த்தியெனவும், இப்படிப் பெயருற்றுநிற்கும்.
வணையவு மிவவாறுகாண்க. எ-று.

சிவாதிக்கு வைத்துறுமெனவும், ஈசனெத்திறநின்ற வை
ளுமத்திற கிற்பனென்ப பொருளுகாகக.

இதற்கு வாதனோத்தரத்தஞ் சுப்பிரபேதத்துஞ் சுத்தர
க்கிவினு மறிக. (எடு)

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ஊசுடி

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—ஊ—

மேல் சத்திபேத முணர்த்ததல்

சத்தியாய் - சத்தற்கு ஞானசத்தியாய் வித்து ஷோபத்
தைப் பண்ணி,— விந்துசசத்தி யாய்-சிவன நாதா ஷ்திஷ்டா
தாவானபொழுது விந்து ஷ்திஷ்டாத்திரியான சத்தியாய்,—
மனோமனி தானுகி - சதாஸ்வர்கு மனோமனி சத்தியா
ய்,—மகேசையாகி - மமேஸ்வரருக்கு மமேஸ்வரி யென்னு
சத்தியாய்,—உமை-உருத்திரதேவாசுரு உமையென்னுஞ் சத்தி
யாய்,—திரு-விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மியென்னுஞ் சத்தியாய்,—
வாணிபாகி - பிரமாவுக்கு சரஸ்வதியென்னுஞ் சத்தியாய்,—
ஐததறம்-இப்படியே யந்தத்தக் கிருத்தியங்களுக்கும் விகாரங்
களுக்கும் பொருத்தின ரூபத்தையும் கிருத்தியததையு முடைத்
தாய்ப் பொருந்தம்,— வைத்துறுஞ் சிவாதிககங்கனை வருஞ்ச
த்தி பொருத்தியாகும்-காரணேஸ்வர ரிடங்களிலே தனது சத்தி
காரசத்தியை வைத்துத் தானு மவ்விடத்து அபிவித்தியாய்
நிற்குஞ் சிவனை யாதியான வேமு பேதங்களுக்கு முனசொன்
னவாறு வரப்பட்ட சத்தியொனதே! அதெவவாறென்னி?—
எத்திற நினரூனிச னத்திற மவளுநிற்பன்-சிவனுக்கு அவிநாபூ
தை யாகையால் சிவனெவ்வாறு மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்தக்
கொண்டி நின்றான், அவ்வாறே யந்தத்த மூர்த்திகளுடைய சத்தி
களையும் அதிஷ்டித்துக்கொண்டி நின்றான் தானொன்றையென்
தன்பொருள்.

†அதிஷ்டாதா-அதிஷ்டிக்கிறவன், †அதிஷ்டாத்திரி-அதி
ஷ்டிக்கிறவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபேசமுணர்த்தி, அணுகுத்தி பேதமானது கொடுக்குஞ் சத்திபேத முணர்த்துவனாரா.

சத்தியாய்-அகிகிராந்த வித்துக பரசிவத்திற்கு அதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—விந்துச சத்தியாய்-நாதரூபியாயிருக்கின்ற அனதிக கிராந்த விந்துக பரசிவத்திற்கு அனதிக கிராந்த விந்துக பராசத்தியாய்,—மலேனமலி தாலுகி-சதா சிவத்திற்கு மலேனமலி தேவியாய்,—ஒத்தது மகேசையாகி-மகேஸ்வரனுக்கு இணையகிய மகேஸ்வரி தேவியாகி,—உமை திருவரணிபாகி-உருத்திரனுக்கு மாநேவியாகி, மாலுக்கு மகாலக்ஷ்மி தேவியாகி, பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதிதேவியாகி,—வைத்தது ஒரு சிவாதிக்கங்குண வருஞ்சத்தி ஒருத்தியாகும்-சிவமுதல் நவபேதத்துக்கு யிவவிடத்து நவபேதமாய்த் தோற்றமும் சத்தியொன்றாகும்,—எத்திற வினருனீச னத்திற மவஞ்சிறப்பன் - சிவன கற்பித்த நவபேதமா யாகொரு பிரகாரமிருந்தான, சத்தியுங் கற்பித்த நவபேதமாய் அந்தப் பிரகாரமிருக்கும்.

சத்திபேத மெழென்று சொல்லியிருக்கச் சிவபேத நவபேதமென்றது விரோதம சிவபேத நவபேதமென்று சொல்லியிருக்கச் சத்திபேத மேழுபேத மென்றது விரோதம். இப்படியாகில், விரோத பரிகாரமெப்படி? ஒருபிரகாரஞ் சொல்லுவோம்கேள்.

அநாசிருகை முதல் சிவகலா சாதிய வியாபினி யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்ச வடிவுற்றுச் சிவகலா சாதிய உணமகா கோக்கை தாக்கும பரநாதமென்றும், சத்திகலா சாதிய வியாபினி முதற் குருமை யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சத்தி

உ—சூத்திரம். அத்வித இலக்கணம். ௧௨௪௭

கலா சாதி ய சமநானோக்கம் தாக்கும் பரவித் துவெனறும், ஊர் த்தகைமுதல் இககை யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலா சாதி ய விபாபிநி நோக்கம் தாங்கும் அபரநாதமென்றும், சாதிய யுச்சைமுதல் நிவாதிய யீராகும் பஞ்சகலா புஞ்சவடிவுற்றுச் சிவகலா சாதி ய சூத்ருமை நோக்கம் தாங்கும் அபரவிதது எனறும் இருக்கும்

பராபர சிவசத்தவம் பராபர சத்திசத்தவ வர்சகம் நாண்னைபேர் மாறியும் மாறாதும் தனிச்சனி யிருக்கும் சாதியுத்தி தகலை; அககலை மணப்புற்று அககனைபெற்று அப்பெயர்பெறும உண்மலகலை யாகும் பரசிவ மூத்திபாம சிவகலையு மதி லடங்கும்

அப்படி நாண்டிறு யிருக்கும் விசதை பிரதிஷ்டை நிவிர் த்தியுள ளடங்கும் சாதிகலை, அககலை மணப்புற்று அத்தனை மைபெற்று அப்பெயாபெறுஞ் சமற்கலைபாகு மநாகத சிவமு ர்த்தியானு சத்திகலையு மதிலடங்கும்

ஆக காலிரண்டெட்டுச சடசிவகலை சடசத்திகலை; சற்காரிய காப்ப மகாமாயினது தாததுவிசப் பிரளயத்து எண்கலை பிரியாப பிரிவுசுத்தி தப பொறித தபசரிக்கும், பிரியாப்பிரிவுச சிற்சிவகலை சித்சத்திகலை சங்காரிய காப்ப வஸ்துக்களாம,

பரசிவம் பராசத்தி அனதிக கிராகச வித்தக பரசிவனெனும் பரநாதம் பரவித்த இவை நாண்கும், தனித்தனி சிவபேதம் சத்திபேதம் இந்நபேசமுற் றிருநான்கு பேசமாயிருத்தலால், சிவபேதம் நாண்கோடு சதாசிவமுதற் பிரமாயீராகுஞ் சிவபேத மைத்தற் கூட்டிச் சிவபேதம் கவபேதம்.

அச்சத்திபேதம் காண்கோடு மனோன்மனிமுதற் சரஸ்வதி னாராகும் சத்திபேத மைகதுவ் கூட்டிச் சத்திபேதம் கவபேத மெனனுவ் கருத்திற் கருதி, 'கவத்தருபேதமேக நாதனே கடிப்

பன்' எனறும், 'எத்திற நினருனிச னத்திற மவனும்நிற்பன்' எனறும்; ஆசாரியாசொல்லிய தேதென ரெருசொற் ரேஷமு மிலலை.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

மேதகூறிய சிவபேசு மேழரசுமுரிய சத்திபேதமும், முறையே சந்நிபுகுல் வாணியீரூசு வமுலகைப்படும. எம்மிறைவ ளுக்கூ பராமசிவன சிவபேசு மேழினு நின்று நடாததுமாறெல் லாம அஹேடு தாதானமிடமாய் நிற்கும் பராசத்தியும், இச் சத்திபேசு மேழினும அவனுக்குத் துணையாயநின்று நடாதது மென்பகாள்.

அந்நேல், மேலைச் சூ' திரத்திசு 'வரும்வடி வெல்லாஞ்சு ததி' என்கூறியீஸடுச சிவபேசுரு சத்திபேதமென வேறுவை தது, 'எத்திற நினருனிச னத்திற மவனும்நிற்பன்' எனரல் மலை வரம்போலுரென மடககாமைப்பொருடீ; அஃதுணாதததற் றொழுகது வருருசெய்யுளென்பது

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு

மேலிகத மூர்த்திகளுக்குச் சத்திக ளருளிச்செய்குரர் சத்திடாய் விக தச்சத்தியாய் மனோஃபனி தானாகி யொ த்தறு மகேசுசயாகி யுமை திரு வாணியாகி வைத்ததும்- சிவ ததககுச் சத்தியும், நாதத்தகரு விகதச்சத்தியும், சநாசிவத்த கரு மனோன்மனிசத்தியும், மகேஸ்வரனுக்கு மகேஸ்வரசத்தியு

உ—ரூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉசக

ம், உருத்திரனுக்கு உமாசத்தியும், விட்டுணுவுக் கிஸ்க்ரூமியும், பிரமாவுக்குச் சாஸ்வதியும், ஆகவாழிறிலே பொன்று தேவன நுமென்று சொல்லப்படும். இப்படிச் சத்திகள பலவாயிருக்கு மோவெனினில்— சிவாதிக்கவருவன வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - சிவமுதலான மூர்த்திகளுக்கு இப்படியே வருகிற சத்திகளெல்லாம் அநதப் பராசத்தி பொன்றுமேயா யிருக்கும்;—எத்திற நின்றுநீச னத்திற மவருநிற்பள - ஆகையால் பரமேஸ்வரன எப்படியே நின்றுன, அப்படியே அநதப் பரமேஸ்வரியும் அநத்குப் பொருநதிற்பள.

சிவம் ஒன்பதபேதமாயுஞ் சத்தி யேழுபேதமாயும் நின்றது, ஒன்பதபேதத்திற சொன்ன சத்தி, சிவத்துக்கருச் சத்தியாயும்; நாதத்துக்கு வித்துச்சத்தியாயம், சதாசிவமுதலான வருசுகளும் மனோனமனிமுதலான சத்திகள் அருசமாய் நிற்குமதுங்கண்டுகொள்க.

இஊருஞ்சொல்லியது, பரமேஸ்வரன கொண்ட கொண்ட மூர்த்தங்களுக கெல்லாம பரமேஸ்வரியும் அநதநத மூர்த்தங்களுக்குப் பொருத்தின சத்தியாய் நிற்பனென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

சிவாதிக்கு - மேற்கூறிய சிவபேத மேழிற்கும்;—இவ்வன் வருஞ்சத்தி யொருத்தியாகும் - இவ்விடத்துக குரிய சத்திபேதமுஞ் சிவசத்தியென்றே.— சத்தியாய் வித்துச்சத்தி மனோன்மவி தானாகி யொத்தது மகிசைசயாதி புணர திரு வானியா விவைத்துதும் - முறையே சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், சதாசி

வத்திற்கு மனோன்மனி சத்தியாகியும், மகேசனுக்குப் பொருத்திய மகேசை சக்திபாகியும், உருத்திரனுக்கு உமைசத்தியாகியும், மாலுக்குத் திருசத்தியாகியும், அயனுக்கு வாணிசத்தியாகியும், எழுவகைப்படுகிற — ஈசனென்றே திருஞான - எம்மிறைவனுடைய பரமசிவன சிவபேதோழி நின்ற நடாததமாறெல்லாம், — அவளு மதநிறுத்திப்பார் - அவனோடு காநானயியாய் நிற்கும் பராசக்தியு மிசைத்திபெய் மேழிறும் அவனுக்குத் துணையாகி நின்ற நடாத்தம்

மறைஞானநேசிகா உரை.

இந்நான்குநிறை சத திசகுருசிவனைக்கும் பேத மிலக்கியென ஆணாபுதுகிரா.

சத்தியுநா னுநமாநி தானானு சிவமுமந்தச், சத்திகா னுதியாருந தரும்வடி வானவெல்லானு, சத்தியுஞ் சிவமுமாகுந சத்திதான சததறுகருச், சத்தியானுச் சத்தன்வேல்லா ற் றெல்லாமானுசத்திதானே. (எசு)

(இ-ன்.) சத்திகா சிவனுடைய யானாந விற்கிற சமவாய னு சமாதி சத்திகானே, நாநமுல்லான திருமேனிகளெ தானாகும் ல்லாம், அகந்தத்தக்கேற்ற வடிவைப் பொருள் தாநிறுகும்.

சிவமுமக்கச் அநச சிவமுமச்சச் சத்தி நாநமென்று சத்திகானுதியா சொல்லப்பட்ட சத்தியினத பேதமே என் னாதகையுந் பொருத்தி நிற்குர்.

தரும்வடிவா துணையாற் பி, பஞ்சசகிற் றேற்றப்பட்ட னவெல்லானுச் ச பதார்த்தங்க ளெல்லானு சத்தியமுஞ்சி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௫௧

த் தியுஞ் சிவமு மமயமுமாகவே காணப்பட்டிருக்கும்.
மாகும்

சத்திதான் ச சத்தியினுடைய வீகற்பங்களெல்லாஞ் சி
த்தனுக்குச் சத வறே பொருகதுறொ யெனவி? அநகச் ச
தியாம் த்திதானே சகரூபிய சிவனுக்குச் சத்திபா

கைபாற் றனக்கொரு முகனமையிலீ
சத் தனவே சதசரூபிய சிவன யாசொன்றையுண்டா
ண்டிற் றெல்லா கருமனென்று திருவுராக கடைத்தான், அ
மாகு சத்திதா ப்பொருகநகச சத்திதானையவைகளை யது
னே. வாசுபுண்டாக்கா நிரகும். ௭-று.

இதற்கு வாதுறொதததததத சவுக் கரிபல்கிரியெனணக்
தோதிரத்திலுடிக (௭௬)

சிவாகரயோகியருணை வருமாறு.

—0—

மேல் பிரபஞ்சத்திலே சத்தி சிவ நிற்கு முகைமையுணர்த்
ததல்.

சத்திதானாகுமாதிரி காணும்- சத்தியான த நாதாதி பிர
தவியநக தததவங்களைபெல்லா றாருப்பிரவிஷ்டையா யிருக்
கும்,—சிவமுமந்தச் சத்திதானாகுமாதிரி— சிவமுமந்தச் சத்தி
யாதிபாக சாவவஸ்தககளையும் அதிஷ்டித்திருக்கும். ஆகையா
ல்,—தருவடிவானவெல்லாரு சத்தியுஞ் சிவமுமாகும் - அவாக
ளா லுண்டாகக்கப்பட்ட வெல்லா வுருபங்களுஞ் சத்தி சிவாத்
மகமாம—சத்திதான் சத்தனாகுச சத்தியான சத்தனவேண்
டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே-சத்தியான த சத்தாவஸ்தரா
ன சிவனுக்கும் பலமுமாம்; ஞானமு யிச்சையுங் கிரியையுமாடும
ன் நினைபொருள்.

கூட்டுவ சிவஞானசித்தியார் சுபகீர்த்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியாதி யென்பேகவகளுக்குப் பரசிவமூலம், நாதாதி
டெழுபேதங்களுக்குப் பராசத்தி மூலமென்பது பகர்சினாரர்.

சத்தன - பரசிவம், - சத்தி - பராசத்தி, - வேண்டிறறெ
ல்லாம் - நாதாதி பேகமனைத்தம.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மரமும் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவிபைந்து நின்றலின், எல்
லாத்திருமேனியுஞ் சத்திசிவ மிரண்டற்கும் பொதுவடிவே யா
மாயினுட, சத்தனுகருச சத்தி தேவியுமா மாகலான, அகற்சுரி
யவடிவு விசேடங் குணவிசேடம பற்றிச் சிவபேதரு சத்திபே
த மென றாயினவென்பதாம்.

ஆகலா னகற்சுரிய வடிவு விசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச்
சிவபேதரு சத்திபேதமென றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுககோர் சத்திபாமெனறது, வல்லவனுக்கு வல்லபை
யாய் நிற்குமெனச் சிவசத்திகட்கு காயகநாயகி பாவங்குறிய
வாறு.

காயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்தவார், சத்தனவே
ண்டிற் மெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறி
ளுர்

வேண்டிற் மெல்லாமென்றது ஒருரைப் பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் கீட்காது கிற்
றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம் கஉடுக.

அற்றேல், மேல் ஒன்றினொன்றாய் பலகதருமெனப்பட்ட சத்தி சிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனாக தலைவியுமாய் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி அதனை யுணர்த்ததற்கெழுந்தது வருடுசெய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

சிவசத்திகளை நாதமுதலான தத்துவங்களை ஸ்ல்லாந் தானேயாய் நிற்குமென்றும், சிவனுட திருவுள்ளத்திலே நிகழ்காதெல்லாஞ் சத்திகளானேயாய் நின்று நடத்தமுறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

சத்திதானானுதமாதிரி தானாகும்-நாதமுதலான தத்துவங்களெல்லாம் அத்தப் பராசத்தி தானேயாய்ப் பொருகி நிற்கும்,— சிவமுமகதச் சத்திதானாகியாகும் - சிவமு மகதச் சத்தியினுடைய வியாபாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய், விட்டு நீங்காமல் நிற்கும். அப்படியிருக்கையிலே,— தருமவடிவானவெல்லாரு சத்தியும் சிவமுமாகும் - பிரபஞ்சத்தி ஊண்டாகப்பட்டிருப்பவ்களெல்லாம் பரமேஸ்வரனும் பரவேஸ்வரியுமா யிருக்கூர். முன்னே நாதமுதலான தத்துவங்களெல்லாம் சத்தியாகியே நிற்குமென்று சொல்லி, இப்பொழுது சிவமுஞ் சத்தியுமாயிருக்குமென்பானேனெனினில்?—சத்திகளான சத்தனாகுச் சத்தியாயம் - அகதச் சத்தி தானாகச் சிவனுடைய கிருத்தியங்களுக்கெல்லாம் தானேயாய் நிற்கும். ஆகையால்,—சதகன் வேண்டித் தெல்லாமாஞ் சத்திதானே - சிவன யாகொன்று திருவுள்ளத்தடைத்தான, அத்தத்திருவுள்ளத்தடைத்தவதுதானே சத்திக்ஞ்ச் செயலாம்.

இதனாற் சொல்லியது, நாதமுதல் பிரதிவி யீருகவுண்டான தத்துவங்களெல்லாம் சத்திதானேயாய் நிற்குமென்றும், அ

ந்தச் சத்திக்கு முதல் சிவமேபென்றும், உண்டாகப்பட்ட வடிவுகளெல்லாம் சிவசத்திகளென்றும், சிவனுடைய திருவுள்ளத்திற் றிகழ்ந்ததே சத்தினுடைய இருத்தியமெல்லா மெனனு முறை மையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சத்திகா னுகமாதிகாடும் - நாதமுதற் பிருதிவியீரூன தத்துவங்களெல்லாங் கூடிநிற்கும்.—சிவமு மததசசத்திதானு திபாகும் -சிவமு மந்தச் சத்திமுதலியவரறையகூட்டித்தது நிற் குமாகலான்,மரமும் காழ்-பு மபோல வொப்ப இபைகது நின்ற லின்,—சத்திதான றரும் வடிவானவெல்லாம சத்தியு ம சிவ முமாகும்-சத்தியாற்றாரப்படு மெல்லாத திருமேனியு ம சத்திசிவ மிரண்டற்கும் பொதுவடிவே யாயினும்,—சத்தனாகு சத்தன வேண்டிற்றெல்லாமாந் சத்திதானே - சத்தனாகுத தானவே ண்டியவாறெல்லாம ஆகும் சத்தியே,—ஓசத்தியாம-ஒப்பற் றேவியுமா மாகலான,அகரகுரிய வடிவுவிசேடவ குணவிசேட ம் பரநிச சிவபேதரு சத்தப்பேதமென ருயினவென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் தாரதானமியமாய் நீங்காது நின்றலைத் தெரிவித்ததக் கூறிபவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருஜிவம்—

அந்தச் சிவசத்தியினது இருஷ்டி யுணர்த்துகூர்.

சிவஞ்சத்தி தன்னேபின்றுஞ் சத்திதான் சிவத் ததின் று,முவந்திரு வரும்புணர்ந்திங் குலகுயி ரொல்

உ—சூத்திரம். அத்யந்தஇலக்கணம். ௧௨௫௫

லாமீன்றும், பவன்பிரம சாரியாகும் பான்மொழி க
னனியாகும், தவந்தரு ஞானததோககித் தன்மைநா
ன் மெரியுமன்றே. (௭௭)

(இ-ள்) சிவஞ்ச அப்பிரமேய முசலிய விலக்கணத்தையு
த தி த ன ன ட ய சிவன், சவது காருண்ணிய ததாற்
ணையீனறும் திருபேணிகொண்ட சிவன தாயிரத்தொன்
றிலே பராசத்தியும், அநதச சத்தியாயிரத்
தொருகூற்றி லாதிசத்தியும், அநதச சத்திய லாயிரத்தொலைநி
லிச்சாசத்தியும், அநதச சத்தியாயிரத்தொலைநி ஞானசத
தியும், அநதச சத்தியாயிரத்தொலைநி கிரியாசத்தியும், இப்
படிப பஞ்ச சத்திகளையுந் தோற்றுவிப்பன

இது சிவசிருஷ்டி பெனவநிக.

ரேற் சத்தி சிருஷ்டி.

சத்திதான சி கிடகளமான பஞ்ச சத்திகளிடத்தினுஞ்
வதையீனறும் சர்வானாககளுகருந் தியானபூசை நிமித்
தாக்கவந் தப்பராசத்தியிற் டத்திலொன்றி
ற் சாதாககியத்தையும், ஆதிசத்தியிற பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாககியத்தையும், இச்சாசத்திப் பத்திலொன்றிலே மூர்
த்தி சாதாககியத்தையும், ஞானசத்திப் பத்திலொன்றிலே கர்த
திரு சாதாககியத்தையும், கிரியாசத்தியிற பத்திலொன்றிலே
கண்ம சாதாககியத்தையும், இங்ஙன மடைவே டஞ்ச சாதாககி
யத்தையுந் தோற்றுவிப்பா நிறபள்.

கர்ததிரு சாதாககிய முலைன நாலு சாதாககியமு மிலி
ங்கா காரமாயே யிருக்கும். மற்றக் கண்ம சாதாககிய மொன
றுமே சிவலிங்கமும் ட்டமுமாயிருக்கும். ஆதலா லான்மாக்
கள் சிவபூசாதி கண்மங்கள் இநதக கண்மசாதாககியத்தி லிட
த்திலே தானே செய்வர்கள்.

கஉருசு சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

இருதச் சிவலிங்கத்திற் றானே பூசிக்கவேணடுமோ வென
 னிஸ்? தண்டல முகலியவற்றிற் சிவனைப் பூசிக்க வகதப் பூசை
 யிலுனடான ஞானுதிக மிருந்த குற்றமாய் விடும். சிவலிங்கத்
 திற செய்தபூசை சமபூரண மல்லாவிடதது மந்திரங்கள் திர
 விய மில்லாவிடதது சமபூரணமாய் விடும் ஆதலாற், சிவ
 லிங்கத்தினிடத்திற் செய்யும பூசையே சிரப்பென றுகமத்திற்
 கூறியதென வறிக.

உவக திருவரு இலிங்கமயமாயிருக்கிறது லிங்கமும், பீட
 ம் புணர்ந்திவ் கு மயமாயிருக்கிறது யோனியுமாகியவி ருவருர்,
 லகுயி லல்லாமீ தமமிற் பிரியாமல ஆணமாககளை யீடேற்று
 னனும் கையின பொருடடுக கூட்டி வைகதவமா
 யா காரியமாகிய தனுவாதிகளை யானமாகக
 ளுக் குண்டாக்கி; இங்ஙனஞ் சத்தியு—னே கூடிப் பிரபஞ்சக
 ளைத தோற்றுவித்தானே யாயினும்,—

பவன் பிரம பவனாகிய சிவ னெப்பொழுது நித்திய பிர
 சாரியாகும் மசாரியாயே யிருப்பன —

பானமொழி அருகச் சத்தி யெப்பொழுதுய கணனிகை
 கண்ணியாகும் யாகவே யிருப்பன —

தவந்தரு ஞா முற்சன்னத்தி லார்ச்சித்த தபோபலத்
 னாததோர்க கித தான ஞானத்தைப்பெற்ற ஞானிகளுக் கீக்
 தன்மை கான் த முறைமை தெரியாநிற்கும். ஏ-று.
 நெரியுமன்றே.

உலகென்பது - புவனாகிகளை.

உயிரெல்லா மென்றது முப்பத்த முக்கோடி தேவர்களை
 புஞ் சிருஷ்டித்ததெனவறிக.

இது பலபெயரும் பல வெழுவாயுங் கொண்டது.

உ—சூத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧௨௫௭

இதற்கு வாதளோத்தர்த்தம் வாதள சததாக்கியினு ம
திக.

“மின்விடை யிமவான்” எனனும் திருவாசகம் திருப்
பொற்கண்ணத்தில் - ௪௩ - வது செய்யுளில் “மகடசூத, தன
னுடைக கேள்வன மகனறகப்பன றமையனெம்மையன ருள்
கள்பாடி” எனவும், “சிறநிடைகொல்கு னுட்வ்ருக திருவ
யிற் றுளொருததி, பெற்றெறிக்குகிறற பிரலோகண மூவரம்
மூவனாயுங், சுற்றிடச்சொன்ன பொழிநொருமுனறவ நிற் றடை
க்கால், செந்நிடச்சொன்ன பிரலோககவசோயமமைத தேவியு
மே” எனவும் இக்கருகதைமேபற்றி வரசுவாறு காண்க “பயி
லான யெலிசகை” எனபதனும், “மநேனமணிபைப் பெற்ற,
தரயிலான தமுவுமென னுவியே” எனவும் அதிக (௭௭)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிதவுமத

சிவஞ்சத்தி தன்னையினதும் - பரமசிவன ஆன்மாக்களு
க்குச் சாவ தத்துவங்களையு முலோகங்களையு முண்டாகருவகா
கவும், யோகிகளுகரு உபகாரார்த்தமாகவும், சுவயமேவ கரு
பையை நினைததப பராயாதி பஞ்ச சத்திகளையும் கிரமத்திலே
கோணற்பண்ணுவன, —சத்திகாண சிவரசையினதும் - அந
தப் பஞ்சசத்திகளு முததியுகத்தராகிற சகாசிவாகரு சிவசா
தாக்கியாதிகளைத் தவகன தள்ளிடத்திலே கோற்றுவிக்கும், —
உவந்திருவருப்பு னாகதக் குலகுயிலல்லாயினதும் - அநசச்சத்
திகளுடைய அம்சமான பஞ்சசாதாக்கியங்களிலும் சிவன பிரிவ
றப் புணர்த்தி நினறு எல்லாப் புவனங்களையும், புவனவர்த்தி
களான ஆன்மாக்களுடைய ததுகாணங்களையு முண்டாக்குவ

உ—குத்திரம். அந்விதிலக்கணம். உட்கு

வித்துக பராசத்தியைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அதிகிராந்த வித்துக பராசத்தி அனதிக்கிராந்த வித்துக பரசிவமென்னும் அபரநாதத்தைத் தோற்றுவித்தும், அந்த அபரநாதம் அனதிக்கிராக்க வித்துக பராசத்திமென்றும் அபரவிநதுவைத கோற்றுவித்தும், அந்த அபரவிநதுவாகிய பராசத்தி ஆதிசத்கிருதஸ் காலுசத்திகளைத் தோற்றுவித்த தந தவநேடு பஞ்சசத்கிரளிற் பஞ்ச சாதாக்கடையகீளையும் பஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்கடையகீளையும், -ஞ்ச மூர்த்திகளையும் தோற்றுவித்தும், பஞ்ச சாதாக்கடைய பஞ்சமூர்த்தி மூர்த்திகளப் பிரபஞ்சப் பிரமங்களையும் விட்டே சமட டு சகாசிவமாயத் தோற்றுவித்தும், சகாசிவன மனோனமலியைத் தோற்றுவித்தும், மனோனமலி மனோந்வரனைத் தோற்றுவித்தும், மனோஸ்வரன மனோஸ்வரினைத் தோற்றுவித்தும், மனோஸ்வரி உருத்திரனைத் தோற்றுவித்தும், உருத்திரன் உமையைத் தோற்றுவித்தும், உமை மாலீத் தோற்றுவித்தும், மால் மகாலட்சுமியைத் தோற்றுவித்தும், மகாலட்சுமி பிரமாவைத் தோற்றுவித்தும், பிரமா சரஸ்வதியைத் தோற்றுவித்தும்;

இப்படிச் சிவவபேதம் சத்திகவபேதமாகும் சிவஞ் சத்தியிருவரும் மகாமாயோபாதி புவினோபாதி மணந்த, பரவாகிஸ்வரி பரவாகிஸ்வரர்களாயும், அநநகேஸ்வரத் தவாரத்தினாலே மாயோபாதி புவினோபாதி மணந்த, அபரவாகிஸ்வரி அபரவாகிஸ்வரர்களாயும், கேவல மாயாதேகோபாதி மணந்த மாதாபிதாசுகளாயும்,—

உவந்த இருவரும் புணர்ந்து - மருகிமணந்த, அங்கு சத்தமார்ச்சத்தில்,—

இங்கு - அசுத்தமார்ச்சத்தில்,—

உணர்பி ரெல்லமீண்டும் - உணகரண புணபோகங்கள், அணுவசிவபேதம் அணுவசத்திபேதமாம். முத்தானம் சிவ

ன், மூத்தான்ம சத்தி, சிவமூர்த்தி, சத்திமூர்த்தி, ஈசான ஈசா
னி, முக்தர்கிரம சதாசிவ மனோன்மனி முகல் நிரஞ்சனப் பிர
மாசரஸ்வதி யீராவும், சாஞ்சனப் பிரமாதி ஸதம்ப பரிடந்த
மரகவுர், எண்ணிறந்த ஆனம வர்க்கமனைததம் தோற்றவித்
தம்,—

பவன பிரமசாரிடாகும் பாணமொழி கனனியாகும் - சம்
புபகூத நாரிவபேச, சதஜ்பகூ நவசதகிபேதத் தோற்ற மொடு
க்கங் சிரிபாசதநிப் பிரலாககி நிவிரததி வைசிகதிரியமாததிர
மாகலானம், உவாநத பு ளாநதென்பத-உததியோகித்தச் சங்
கற்பித்த எனறு பொருள போதித்தலானும், சிவன் நித்தியப்
பிரமசாரி, ரத்தி ரிதசிய கனனிகையாம —

இதகனரை - இதகரகசியம தான,—

கவநகரு ஞானத்தோர்க்கு - சமாதிக்கொடுக்ககு சாகூடா
தகாரவாணகருக்கு,—

தெரியுமனறே - காணப்படுக தானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சத்தியஞ் சிவமுஞ் செய்யு மிச்செயல்க னெல்லாம் நம்ம
னோர் பொருடடாக நடித்தக கரடமும் காடகமரத்தினாயேய
னறிப் பிறிசில்லை யென்பதாம்.

உம்மை - சிறப்பு.

“ பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்” என்ப
தமுதலாக மேலைச் சூத்திரத்தின விரிததக் கூறியவற்றை, ஈ
ன்நிருவகஞ் செய்ய முகத்தாற் றொருத்தணர்த்தி இவற்றின்ற
ன்மை தனக் கெய்தவினொருநிலைத் தெரித்துக் கூறியவரது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ஊகக

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சிவசத்திகளும் ஒன்றிலே பொன்றாகத் தோன்றுமோவெனவில்? அப்படித் தோற்றஞ் சொன்னாலும் சிவனுக்கு சத்திகளும் ஒருக்காலுந் தோற்றமில்லையென நாளிச்செய்கிறார்.

சிவஞ்சத்தி தன்னையின்றும் - சிவன சத்தியைத் தோற்றுவித்தது,—சத்திதான் சிவத்தையின்றும்—அந்தச் சத்திதான் சிவத்தைத் தோற்றுவித்தது,—உவகிருவரும் புனர்ந்தக் குலசூயொல்லாமீனும்—அவரக ளிருவரும் பிரிபட்டமிக் கூடினவிடத்திலே பிரபஞ்சத்தையும் ஆனமாககோயும் தோற்றுவித்தது,—பவனபிரமசாரியாகும்—இப்படிச் சத்தியுடனேகூடிப் பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் பெற்றானே யாயினும், பரமேஸ்வரன் எப்போதும் பிரமசாரியாயே யிராநிற்பன —பானமொழிக்கணனியாகும் - பால்போலந் தொழிடையுடைய பரமேஸ்வரியும் எப்போதும் கணனிகையாயே யிராநிற்பன. இந் உவகலகங்கோயெல்லா முண்டாககியும் இப்படி யிருக்குமுறைமை யறிகிறவர்களில் லேயோ வென்னில்?—தவந்தருளுனததோர்க் கிததன்மைகாண்றெரியுமன்றே—முற்சனணங்களிலேசெய்த தபோபலத்தாலே ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கே இந்த முறைமை தெரிவது

இதனாற் சொல்லியது சிவசத்திக ளிரண்டும் ஒன்றிலே பொன்றாகத் தோன்றியும், இவாகள தங்களிற் கூடிப் பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாககியும், பரமேஸ்வரன் பிரமசாரியாகும் பரமேஸ்வரி கணனிகையாயுயிருப்பார்களென்றும்; இந்த முறைமை ஞானவான்களுக் கொழியத் தெரியாதென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

‘சிவஞ் சத்தி’ ‘சத்தியாய்’ ‘சத்திதான்’ ‘சிவஞ்சத்தி’ ஆக காறு திருவருத்தமும் சுததமாயயிலே சிவசத்திகள சிருமேனிகொண்டு பிரபஞ்சத்தை நோற்றுவித்த கடத்தி நின்ற முறைமையைச் சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

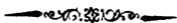

சிவஞ்சத்தி தனையீனறும் - சிவதத்துவத்தினின்றஞ் சத்தித்தத்துவந தோனறியும், - சந்திகாண சிவதசையீனறும் - சத்தித்தத்துவத்தினின்றஞ் சாகாங்கிய தத்துவந தோனறியும், - உவநதிருவரு புணர்ந்திங் குலுயிரொல்லா மீனறும் - உவபபுற்றிருவருகடி - இவவிடத்து சடப்பிரவஞ்சஞ் சேகனபிரபஞ்ச மெல்லாவுறையும் தோனறச் செயது, - பவனபிரமசாரியாரும் பானமொழிக கன்னியாரும் - இத்தத்துவமுதலிய அனைத்த ரூபிகளோ டியைவனவல்லவாகலின, பவனபிரமசாரியார தலும டானமொழிகளனியாதலு ராவிடவவயுணரை, - தவத்தருஞானதகோரகரு - முற்றவ விசேட ததால் முதல்வனருட் பெற்ற ஞானிபட்டு, - இத்தனைமைதான ரெரியுபனறே - சத்தியஞ் சிவமும்செய்யு மிசசெயல்களெல்லாம் கமரளோ, பொருடடாக கடித்தக் காட்டும் காடகமாத்தினாயே! பிற்றிலையென்பது வினங்கு மெவபதாம்.

‘பத்தமும் னீரிமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்’ என்பது முதலாக மேலைச் சூத்திரத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றையீன்கிறுவகஞ் செய்யு முகத்தாற் ரெருகதணர்த்தி; இவற்றின் தன்மை தனக கெய்தலின் முதலை தெரித்தக் கூறியவாறு.

உ—சூத்திரம். அத்தியதிலக்கணம். ௧௨௭

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தத்தவஞானியி லிலக்கண முணர்த்தவிரா.

தனுசுரண புவனபோகந் தம்பரம் பந்தம்வீடென், தனுசுரண டெல்லாமா யடைநதிரிந் தந்தவங்க, ளினிதநிந் திலவநிநிந் தி முதற்கலை யிடத்தீநீக்டி, நலிபர முணர்கீதானாதத் தத்துய ஞானியாவான். (எஅ)

(இ-எ.) கனுசுர ஆசனாபகருக தனுசுரண புவனமாகிய ண புவன விவைகளை மாபாபகத்துக்குக் காரண போசுந த மெனறு ம, ததரகு மேலான சுத்தமாயையே த்பரம பகதமலீ யானமாகுட்கு மேடசகதகருக காரண டென தனுவி மெனறு ம, இப்படி யானமாகுட்குப்பலவா னே டெல்லாமா கத தத்துவ முகலியவைகள் பொருநநாநி கியடைநதிரிந் த ற்கும. த்தவங்கள்

இனிதநிந் த இதக் கசுத்தமாயா பந்தமெனறும், இது வே சுத்தமாயா பந்தமெனறு ம, இரண்டினையு கணரக வறிநது;

இவை நிவிந் த மநிரமுகலிப வைந் தினையு மாசாரியனா திமுதந் கலையி னே நிவிந் திமுகலிய பஞ்சகலைகளி லவை டத்தேகீக்க கணிரகும் விபாக்தி விபாபகங்கையு மறி கத திக்கையிலுந் சோதிக்கப்பட்டி,

கலிபர முண அந்த ஞானசாரியராலே மேலான சிவ ர்த்தோ னத்தத் னுடைய சம்யிதஞானத்தை யறித்தவனே த

கூடகச

சிவஞானசித்தியார் சபகூடம்.

தத்துவஞானி தத்துவஞானியாவான். இஃகன்றி பிராகவ
யாவான். சத்தாலும் வாசஸூபல்தகாலு மதனவழி நி
னறவன தத்துவஞானியல்ல எ-ற.

இகற்குச சாவஞானோத்தரத்தகு சிந்திய விசுவத்த
மறிக (எஅ)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் தத்துவஞானியாவான் த லக்ஷண முணாத்ததல்.
தனுசுரண புவனபோகக தறபரம பதம்வீடென ஈணவி
ரேடு டெல்லாமாதி யடைநதிரிக தத்துவங்கள்-ஆனமாககருக்
குக் கனமான குனமான தனுவாகவுர் ஆகதரப்பகிஷு கர
ணகாளாகவும் x வாசஸ்தானமாகவுர போகவஸதுககளாக
வும பிருதுவியாதி சாதாககிய தத்துவபரிபகும் பொருதும்.
இகதச சாதாககிய தத்துவததகருமே லிராணி கத்தவமும் வி
ருநானுநத்தமய கோசமாணடால் பரமமான பதமும் தத்தி
விருத்தியே பரமமான மோகூமுமாம்.—இனிதறிக கிவை நிவி
ரத்திமுதற கலையிடத்தேநீக்கி நனிபரமுனாரந்தேர னகதத் தத்
துவ ஞானியாவான்-இகதத் தத்துவங்கள் முபபததாறினுடை
ய ஸ்வரூப சுவடாவங்களை நனருக வறிகது நிவிரத்தியாறிகளி
லே யககதத தத்துவங்க ணிவகக் கலைகளையுங்கூட நீக்கிச் சா
ந்தி யதீதத்துகரு மேலாய் ஆகந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவத்
தை அகந்திபமாக தரிசிததவன ஷடத்தவார்த்தத்தில் பரதத்
துவ ஞானியானவன. அவனே ஜகநமரண யில்லாதவனென்
றிகனபொருள்.

வாசஸ்தாகம் - இருப்பிடம்: புவனம்.

ஸ் = முறைமையிற் சமாதி ஞானவானாய்ப் பின்புபரோஷ சா
ஷூர்கார சிவசிய ததசிய ஞானவானுவன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தனுகரண புவனபோகந்தரும, உவை மூலமாயுள்ள பெ
த்தமுத்திகளும, அ -பெத்த முகசினிற்படும பெதவக ளனைத்
தம, மேறகூறிப்போக தத் தவங்கனா ளுயியவென்றும், அ
த்தத்தவங்ககா உயிரகோ டியையவன் வனி முகல்வகுற டி
பையவனவல்லவென்றும், னுல்காரானும பொருகதமற்றானு
தெளிபவுணாந்துஅகர தவங்ககா கழியுமுனைபிய வைய
த்தக கழித்தது, அவநிதிரகு மேலாய் நிறப நகானனை ஐபகதி
ரிவினறி யுணரப்பெற்றொ வயாவன் அவன்; பவன் பிரமசாரியு
ம் பாணமொழி கணவிபுமாமென்றும் அய்வணமை யறிவுகைய
லுவ வென்பதாம்

தவத்தரு ஞானத்தேநாக சித்தனைகாரான தெரியுமென்ற
தனைத் தெரித தனர்த்து மெலகனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்றும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரி
ய மென்பதனுறு மறிக.

நிரம்பவழகிபருரை வருமாறு.

—0—

முன்னே சொல்லிப்போக தத்தவங்கனெல்லாம் ழன்
மாக்களுக்குத் தனுகரணமுத வெல்லாமாகப் பெருக்தி நிற்கு
மென்றும்; இவையிற்றி ழுண்கையைய யறித்த கீக்திச் சிவநரி

உ—ருத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉகௌ

ணப் பட்டவர்களே ஞானவானக ளென்றும், அருளிச்செய்
கிறார்.

தனுகரண புவணபோகந தற்பரம் பந்தமலீடென தனூவி
னூ டெல்லாமாகி யடைந்திடும் - சரீரமுங் கரணங்களும் உ
லோகமும் புசிககதககக பொருள்கருமாகிய அகதகமாயையு
ம், அதற்குமேலான மாயையும் கணமததுசுருத கககக கட்டுப்பா
டுகளும் சாலோககியாசியான பகமுத்திராகு ௦ என்று ஆனமா
வுக்கு இப்படி பலவாகப் பொருநராபிறதம — தத்துவங்க ளி
வித்திறத - இசுதத தததவங் ளி னு ளமைபை கணறாக விசு
ரித துபபார்சதுப பொய்யென திறதறு—இவை நிவிர்த்திமுத
ற் கலையிடத்தேநீக்கி - இக்கத் தததவ முப்பதகாரையும் நிவி
ர்த்திமுதலான பஞ்சகலைசுருடனே நீக்கி, — கவிபர முணாந்
தோணகதத் தததவ ஞானிபாவான - மிககசிககனை யறிநகவன்
அநத உணமை ஞானிபாவான.

இதனூசொல்லியபத, ஆனமாக்களுக்கும் சர்வ வ்யாபார
முமாய்ப் பொருகதிநிற்கிறத தத்துவமெனறு, அவையிற்றி னு
ணமைபை யறிநத அவையிற்றைப் பஞ்சகலைசுருடனே நீக்கிச்
சிவனுடைய வுணமையைத் தரிசித்தவனே சிவஞானி யாகனெ
னனு முறைறையு யறிவித்தத.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தனுகரண புவணபோகந் தற்பரம் பந்தமலீடெனறு - த
னுகரண புவணபோகங்களும் அவை மூலமாயுள்ள பைத்தமுத்
திகளும், — எல்லாமாகி யடைந்திடுந் தத்துவங்களென்று - அ
ப்பெத்தமுத்திகளிற் பமும் பேதங்க ளனைத்தம் மேற் கூறிப்
போக்த தத்துவங்களையின வென்றும், — இவை உணூவினூ

கூடகம் சிவஞானசித்தியார் சுபசூகம்.

டினிதறிந்த - அத்தத்தவங்க ஞாயிர்களோ டிசையவனவன்றி
 முகல்வனோ டிசையவனவல்லவென்றும், தூல்களானும் பொருந்
 தமாற்றானும் தெளியவுணர்ந்து, — நிவிரத்திமுதல் கலைபிடத்
 தே நீக்கி - அதத்தவங்களை நிவிரத்திமுதலாகக் கழியமுறை
 மையின் வைத்துக்கழித்து, — நனிபர முணர்ந்தோன - அவற்றி
 ற்கு மேலாய் நிற்பொன்றினை பையகநிபிசிறி யுணரப்பெற்
 றோன யாவன அவன, — அந்தத்தத்தவ ஞானியாவான-பவ
 ன பிரமசாரியும் பானபொழி கன்னியுமாமெனனும் அவவுணமை
 யறிவுடையவனாவன.

தவகதரு ஞானத்தோர்க கித்தனமைதான மெரியுமென்ப
 தனைத் தெரித்தனாசுதி மேலகனை வலியுனாததியவரது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆன்மாகக் கீப்படித் தத்தவங்களைக் கூட்டிச் சா
 ரியப்படுத்தித் தம செக்காரணத்தா லெனவில் கன
 மகூயம் பிரகத மலம்போவது காரண
 மென துணாத்துகீரா.

எல்லாமாய் தத்தவங்க ளியைந்ததே னணுவுக்
 கென்னிற, ஞொல்லாய கன்மமெல்லாக துய்ப்பித்துத்
 துடைத்தமரும்பின், னில்லாமன் முற்றுவித்து நீக்கவு
 வுடையின்ற, பொல்லாத வாணவததைப் போக்கவும்
 புகுந்ததனறே. (எக)

(இ-ள்.) எல்லா ஆன்மாக்கட் கீப்படித் தத்தவங்களைச்
 மாய்த்தத் சிவன வெருவிதமாகப் பொருத்திய தேது
 தவங்க ளி காரணத்தாலெனவில்?
 பைத்ததே னணு
 வுக்கென்னில்

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். உடகக

தொல்லாயக எடுத்துஞ் சனனங்கடோறும் பழையநா
ன்மமெல்லாக து ய் வருகிற பிராரதத கனமங்குக் கொல்லாத்
ய்ப்பி ததுத து ளையு மாணமாகக் ளகளைப் புசித்துத் தொ
டைத்ததற்கும லைடாவிடத்தது சனனமரூ நாந்வால் அகளை
ப புசித்தது தொலைககை காரணமாகவும்,

பின வில்லாம சஞ்சிதகனம ரெடுசகு முட லினகடபொ
ன் முறறுவித்தது ருநத நிலலாசபடி தீககையினூலே சேரதித்
நீக்கவும் துப போககுகை காரணமாகவும்,

கூ டி நி ன் ற தாமிரத்துக்குக் காளிநஞ் சகசமா யிரு
பொல்லாத வா கருராறுபோல ஜனமாககடஞ்ச் சகசமா
ணவத்தைப்போ யக கூடிந்ரகும தொல்லாதெனக் கூறியவா
க்கவும் புஞ்சுத்த ணவத்தைப் போசுகுகை காரணமாகவு மா
ன்றே. தலால், சக்துவககளைக் கூடடிச சிவன கா
ரியப்படுத்துவன. எ-று.

உம்மை எண்ணுமமை.

இதவுஞ் சர்வஞாடுக்காரம்.

(எக)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் ஜன்மாக்களுக்கு தறுகரணத்தி பொருந்தவேண்டிய
காரண முணர்த்துதல்.

எல்லாமாய்த தத்துவங்க ளியைந்ததே ன்னுவுக்கென்னில்-
தத்துவங்க ளானவைகள் தறுகரண புவனபோகங்களாய் ஜன்
மாக்களுக்குக் கூடவேண்டிய தேனென்னில்?—தொல்லாய கன்
மமெல்லாக துய்ப்பித்தத் தடைத்ததற்கும்-ஜனமாக்களுக்குப்பி
ரவாகக் காலியாக வருகிற கர்மபலங்களைப் புசிப்பித்துத் தொ

௧௨௭௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

கூடக்கவும்,—பின்னில்லாமை முற்றுவிதது நீக்கவும்—மேலந்தக் கணமம் பொருத்தி நில்லாதவாறு இருவினை பொப்பாகிய பக்கு வததைப்பண்ணிச்சஞ்சிமமாகிய சர்வகாமத்தையும்ழிகவும்,—கூடிநின்ற பொல்லாத வாணவத்தைப் போக்கவும் புருந்ததன் தே-சொபுகருக களிப்புபோல ஆனமாவூடனே கூடிநிற்கிற அஞ்ஞானத்தை யொழிகவும், தறுகரண்திகள் பொருத்தினதென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

தறுகரண்திக ஞாயிரொடு சாரக காரண மேதென்னக காரணங் காண்பிக்கணரூர்.

எல்லாமாய்த கத்துவங்க ளிபைபுகதென னனூவுககென னில் - தத்துவங்களெல்லாம மாயையினுண்டா யுயிரை வந்து பொருத்திய தேதுக்கெனவில்?—கொல்லாய கணமமெல்லாக தய்ப்பித்தத் துடைததற்கும்-மலபரி பகருவததைப் பண்ணிச் சத்தி பதிவித்தத தீஷைசெய் வித்ததச் சஞ்சித கன்மமெல்லாம் புசிப்பித்தத் தளஞகற்கும்,—பின்னில்லாமை முற்றுவித்த நீக்கவும் - பிராரதகம புசிக்குமிடத்தத் தியானபூணாமுதல் அனுஷ்டானங்களால் ஆகாமியஞ் சேஷித்த நில்லாமற்கெடுத்தப் போக்கவும்,—கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புருந்தவனதே - சிவத்துவ விரோதியாகிய மூலமவத்தை முடிக்கவும் அமித்ததன்றே.

தறுகரண்திகள் மலபரிபாகத்தக்குக் காரணமாகில் விஞ்ஞானகலைக்குத் தறுகரண்தி யில்லாமையால் மலபரிபாகம் வரக் காரணயில்லை. சத்தியம் கீசாற்றியது; சகலராய் முன்னிரு

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடளக

க்கபோது த்துகரணிகளால் மலத்தில வைத்த வரசணியால்
மலபரிபாகம் வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்குசந சததுவங்கள் அணுவீடு டெல்லாமாநி உடை
ந்ததுஉம, இருவினைகளை நுகாவித்த நீகருதற்பொருடமும், அ
தனாற் பருவமெய்கிய வழி மேலேசுரு வித்தாகாதவாறு திகளை
யானவாறை முகிர்வித்தப் பற்றாக கழிகதற்பொருடமும், அ
வை உழியுழகததால் எல்லா வநக்கவகடரு மூலமாகிய வாண
வமலசதைப் போசருகர்பொருட்டுமா மென்பதாம்.

எனவே, சததுவங்களான நீககப்படுவனவாகிய மலகன்
மங்கள அணுவுக்கெயான நிச் சிவக்துககணமையான, அதததது
வக்களுந் அணுவீடுடன நிச் சிவத்தோ டிணைபிலவாயினவெ
ன அதனக ளுசவகை நீக்கியவாருயிற்று.

அணுவுக்கெயெனனும் பிரிவில் யேகாரமுந தொனமையெ
னனு மகரவைகார விருதியும விகாரதநாற் றெககண.

இவை ஏழுசெய்யுளானும் நாலாங்கூர்நிற பதும் முத்திற
ப்பொருளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

திரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிந்தத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவைப் பொருத்தினது யே
து காரணமென்ற மாணக்கினை கோக்கி யருளிச்செய்க்குந்.

எல்லாமாய்த் தத்துவங்க ளிசைந்ததே ன்ணுவுக்கெனனி ல்-ஆன்மாவுக்குத் தத்துவங்களிப்படி வெருவிதமாகப் பொருக் தினது ஏது காரணுவென்று நீகேட்கில்,— தொல்லாய கன்ம மெல்லாக் துய்ப்பித்துக் துடைதகற்கும்- பழைபதாய் வருகிற பிராரத்த கனமங்களை யெல்லாம புர்ப்பித்தது துலைப்பிக்கைக் கும,—பின்னில்லாமல் முற்றுவித்து நீக்கவும் - சஞ்சித கனம ம பின்பு நிலாமல்முகிவித துபபோகவும்—கூடிநின்றபொல் லாக வாணவத்தைப் போகவுடா புஞ்சுந்தனதே - ஆன்மாவுக கு அநாதியே சகசமாய் வி-நி நீ வகாமல்நிறகிற அஞ்ஞானமா ன வாணவமலத்தை நீக்குவது நிமித்தமாகவும் பரமேஸ்வரனு டைய வாக்கினையாலே இந்தத் தத்துவங்க ளியனைவகது பொ ருகநாநின்றது.

இதனூற்சொல்லிபது, இந்தத் தத்துவங்களா ஆன்மாவுக கு பலபிரகாரமாக வகது கூடினது எனமத்தைப் புசித்தத் தொலைக்கைசுகும், சகசமாய்நின்ற வாணவமலத்தைப் போக கவு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தத்துவங்க ள்ணுவுக்கு எல்லாமா யியைத்தெனனில் - அ ங்கனக் தத்துவங்க ள்ணுவிலே டெல்லாமாகி யடைத்தது யா தனபொருடடெனவில்?— தொல்லாய கன்மமெல்லாக் துய்ப் பித்துத் துடைதகற்கும்-பழைப இந்நினைகள் துகர்வித்து நீக் குகற்பொருட்டும்,—பின்னில்லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும்-அ ன்னூற் பருவமெய்திப்பவழி மேலைக்கு வித்தகாரகவாறு தீக்கை யா ளவற்றை முநிர்வித்து பற்றறக் கழித்ததன்பொருட்டும்,—

உ—குத்திரம். அத்வித இலக்கணம். கடஎக

கூடிநின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புருஷாதன
றே - அவைகழியு முகத்தால் விரவிரின்று எல்லா அநாதவ
கட்கு மூலமாகிய வாணவமலத்தைப் போககுதற் பொருட்டு
மாம.

இவை ஏழு செய்யுளானு காலாங்கூற்றிற்படு முததிரப்
பொருளும் வகுத்தக் கூறப்பட்டன.

உ-கு, ச-அதி, முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—வருகுவன—

அவ் வாணவ விலக்கண மீட்தென அணர்த்துகூர்.

ஒன்றதா யநேகசத்தி யுடையதா யுடனாயாதி, ய
ன்றதா யானமாவின்ற னறிவொடு தொழிலையார்த்து,
நின்றுபோத் திருத்துவத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற
களிம்பேய்ந், தென்றுமரு ஞானங்காட்டு மாணவ யி
யைந்துயின்றே.

(இ-ள்.) ஒன்றதா ஆணவமலஞ் சடமுமா யநேகமுமாகற
ய் கட படாதுகளைப்போல வறித்திபமாய்விடு
மாகையாற் பலவினறி யொன்றா யிருப்ப
தாய், அஃதொன்றாய் அநேக வானமாகளை யெப்படி மறைசு
மெனினில்?

அநேக சத்தி அநேககோடி காரியத்தை யுடைத்தாயெ
யுடையதாய் ன்றது, “அதிக மறைப்பன வாயிரகோடி
விருத்திகளே” என வறிக. மல பரிபாகம்
வந்த முத்தான்மாக்கட்கு மறைக்குத் தனது சத்திரீங்கிப் பெ
த்தான்மாக்களையே மறைப்பதாய்,

அக

உடனாய் விட்டு நீங்காதாய்,
 ஆதியனறதாய் ஆனமாககட கொருகாலத்தில் வந்து கூ
 டினதனறி யநாதி சமவாயுமாய்,

ஆனமாவின் இரதப் பூதவிருளானது பரபஞ்சத்திற்
 னறிவாங்கி ரொ பகார்த்தங்கனையுங் காணாதபடி மறைததத
 ழிலையாதது நி தனனையே காட்டாநிக்கும. இந்தவாணவமு
 னறு மதுபோலத தனனையுங் காட்டாமல் வே
 ருருபொருளையுங் காட்டாம லானமாகளின்
 ஞானக சரிடைகளை மறைத்தநின்று,

போசுதிருத்த புசுககத தகசுவைகளில் விருப்பத்தை
 வதனை நிகழ்த்தி வைத்து, சிவகாவது மாயாபோக மசுசுய
 மாய்ப் பொல்லாதிருக்கிலு மதனைப் பாக
 கவொட்டாமல் அதிக மோகமா உதிர்செல்லுகை

செயின்டிக செய்மினிற் களிமபையொத்து அநாதியே
 ளிம பேய்ந்து சகசமாப்

எனறுமருளு ஆணவமான தானமாககளைப் பொருத்தி
 னகாட்டு மா நின நெப்பொழுது மஞ்ஞானத்தை விளக்
 ணவமிடைத்து நி குமதே சுபாவம. ஏ-று.
 னறே.

இதற்கு மிருகேகதிரந்து மதிங்கத்துங் காண்க.

இரத மலஞ் சகலரென்னப்படட வானமார்க்குஞ்ச் சக
 லாவத்தையி லராகமுதலிய கருவிகளுடன கூடிநினறவிடத்து
 மோகமுதலிய வெழுவுகையினையுஞ் செய்விக்கும்.

மோகமாவது - சிவத்திரவிய மபகாரமுதலான ததிபாத
 கமென் றுசாரியனா லறிந்தாலும், அந்தவுணர்ச்சி சித்திதம் விள
 ங்காம லநிவை மயக்கி யதிபாதகாதினையச் செய்விப்பது.

உ—சூத்திரம். அத்வீதஇலக்கணம். ௧௨௭௫

மதமாவது - யாதாமொருவன ருன்மோகித்துப் புணர்ந்தபோது மடவாணாப்பார்த் திவள தேவர்கண மடவாரிற் சிறந்தான, இவளைப் பெறும்பேறுபோ லப்பே ரெமக் கில்லையென்று மதிப்பது.

அராகமாவது - அவளைப் பெறாதபோது மிகவும் வருகதியழும்படிக்க காசையைச் செய்விப்பது.

விஷாசமாவது - தான வாளுகித்துப் புணர்ந்த மாதர் பிரிந்தபொழுது மிகவு மனோதுகககு செய்வது.

சோஷமாவது - சுறறத்தைவிட டெப்படி நீங்குவோம். யாமரித்தாற் குடுமபத்தை யாதான ருபருவாரொன தந்தமனோதுககதகாலே யுடம் புருமபடி செய்விப்பது.

வைசிக்திரியமாவது- சிவ னமகருள்ள விருவினைப் பலங்களுக்கிடாகத் தெய்வீகமுதலிய மூவியத்ததால் வருவிப்பனென னுமுணாவை யழிப்பித் தவனெனைக் கெடுத்தா னெடுத்தான, நானுமெனை வணங்கினுரை வாழவித்தே னெனப்பிப்பது.

அரிசமாவது - புத்திர மீத்திராதிகளைக் கண்டுகளித்தினி யெமக் கொன்றுங் குறைவில்லையென்பிக்கை.

இப்படி யானவ காரிபத்தையறிக. (௮)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மாயை கணம பிரண்டனறியில் ஆன்மாவுக்கு உபாதியாக ஆணவமென ரொன்றுசொன்னது எவ்வாறுடைய தெனனினை? மேலாறு விருத்தத்தினாலே யகத ஆணவமல லட்சணபரிணைகளை சங்கையுத்தரங்களுடனே கூறுகின்றது.

ஆணவமொன்றகா யகேசத்தியுடையதா யிசைந்த ஆதி யன்றதா யுடனாய்ச் செய்பிற் களிம்பெய்ச் தான்மாவின்ற னறியி

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௭௭

இந்த ஆணவ முண்டென்கிறத்திலே பிரமாணமானது பிரத்யக்ஷமோ, அநுமாகமோ ஆகமமோ? † அதிந்திரியமாகையினாலே பிரத்யக்ஷமல்ல. பிரசித்தமான அகணினியையும் தாமததையும் பாகசாலாதிகளிலே கண்டு, பர்வதத்திலே x வியாபிய விங்கமாயிருக்கிற தாமததைக் கண்டு சாதியமாயிருக்கிற அக்ணியை நிச்சயிக்குமாப்போல ஆணவ † சகசரிதமாக வெருவியாப்பிய ஏதுவைக் காணாதபடியாலே, அநுமானமுக்கூடாது.

† அதிந்திரியம் - இகதிரியதத்கெட்டாதது. x வியாபிய விங்கம் - வியாபத்தியுள்ள ஏது ; வியாபத்தியாவது-சாத்திய சம்பந்தம், புனைக்கு அக்ணிசம்பந்தம்போல. † சகசரிதம் - கூட இருப்பது.

பிரத்யக்ஷானுமான விருத்தமாயிருக்கிற ஆகமமுக்கூடாதென்னில்? அநுமாகமும், அநுமாக சகசரிதமாயிருக்கிற ஆகமமுமுண்டு. அவையாவன? ஆனமாவானவன ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்தவததை யுடையவன, கிஞ்சிஞ்ஞகையினாலே. யாதோரானமா வென்றாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்தவ மில்லாமலிருக்கின்ற அவன கிஞ்சிஞ்ஞல்ல; சிவனைப்போல, ஆனமாக்களுடைய சர்வஞ்ஞத்தவத்திலே பிரமாணமுண்டானாலன்றே ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்டவனென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்? ஆனமாக்களுடைய ஞானசத்தியானது சர்வத்தை யு மறியும் ஞானசத்தியாகையினாலே, ஈஸ்வரசத்தி போல இந்த அநுமாகத்தினாலே ஆனமாக்களுக்கெல்லாமலும் மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞகையின்மேல் பதற்கு வானிவசும். கிஞ்சிஞ்ஞகைக்கு இந்த ஆணவம் ஏதுவல்ல. கிஞ்சிஞ்ஞகைக்கு விஷய நியமணம் பண்ணுகிற காரணமே ஏதுவென்னில்? ஆன்மஞானம் சர்வகேசரமாகவேண்டும். அதில்லாதபடியினாலே காமுன்னே சொன்ன வானியமே கிஞ்சிஞ்ஞகைக்கு ஏது.

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். ௧௨௭௬

யு_௨ வலகள ஸவ_௨கு_௨க_௨ம_௨ || கி_௨ன_௨ லொ_௨ம ப_௨வ_௨
 த_௨ள_௨த_௨ள வ_௨வ_௨ய_௨யெ_௨த_௨ க_௨ம_௨வ_௨த_௨ள | க_௨ந_௨ய_௨த_௨ர_௨
 வி_௨ப_௨வ_௨த_௨ ஸ_௨ய_௨ய_௨வ_௨ய_௨த_௨ர_௨வி ஹ_௨த_௨—த_௨ள || க_௨
 ம_௨க_௨த_௨க_௨ம_௨ ஸ_௨க_௨ள_௨வி_௨ க_௨ய_௨ய_௨யெ_௨த_௨வி_௨ஹ_௨த_௨யெ_௨த_௨ |
 த_௨ல_௨ள_௨க_௨ய_௨யெ_௨த_௨வி_௨ஹ_௨த_௨யெ_௨த_௨ || கி_௨
 ன_௨ல_௨வி_௨ய_௨யெ_௨த_௨வி_௨ஹ_௨த_௨யெ_௨த_௨ || கி_௨

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாயு.

மலத்தின திலக்கணம் வாசிக்கின்றார்.

ஒளததாய் - ஏகமாய் அனேகமாய் அசேதனமுமாயில், அபி
 த்தியமுமாய் மகாப்பிரளயத்திற் சகலான்மாககளுக்கூழ்முத
 தராகவே வேண்டிம.—அநேக சததிரிபுடையதாய் - மலமேகமா
 தலால், மலநதானே மறைத்து நீங்குமெனினில்? ஒருவனே
 முதநனுகாலத் தெல்லாரு முத்தராக வேண்டிமாதலால். அ
 வரவவா மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்குவம் வர நீங்கும் அந
 ந்த சாமர்த்திய முள்ளதாய்,—உடனா யாதியன்றதாய் - சகச
 நித்தியமாய்,—ஆனமாவின்ற னறியொடு கொழிலையார்த்த நி
 ன்று - ஆவாரகசத்தியினு லரன்மாவின்ற சாவந்ருத்தவ சர்
 வ சர்த்திருத்தவருப சிவதத்துவத்தை மறைத்திருத்த,—பா
 த்திருத்தவத்தை நிகழ்த்தி - அதோந்ரியாயிகா சததிரியினு
 போக்கியா சததிரிபுப்பண்ணி,—செர்பினிற் களிம்பேய்க தெ
 ன்று மஞ்ஞானங் காட்டு மாணவ யிசைத்து நின்றே - தாயிரத்
 திற் காளிதம்போல மூல மலம் பொருத்தி நின்றே யெக்காலமு
 மநியாமையைப் பண்ணும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அறநேல் ஈண்டெடுத்தக கொண்ட ஆணவமலம் யாத? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாத? அதனைப் போக்குமாறு யா ந்நனம்? எனபாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார்.

எண்ணிறக சத்திகளான் எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ் செம்மிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்ப தொனறாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியானுஞ் சகலததில் அநோநியாமிகா சத்தியானும அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகுக் காரணமாய் நிற்பது; மேறூநிப்போகந ஆணவமல மெனபதாம்.

போததிருத்தவம் போகறுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் றன்மை.

இதளுனே மலத்தின சொருபங் கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

'எழுமுடல் கரணமாகி' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'மாயை கொடுமொழிப்பன முனனேனை' என்ற பதத்துக்கு விடாக்கி யானம் இவ்வளவும்வகது முடிந்தது.

மாணையென்றது சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யீரண்டுமெனக் கொள்க.

முனனேனென்றது பரமேஸ்வரன் என்னுமதங் கண்டு கொள்க.

*இதவகா முன்-எக-செய்யுளின்முடிவு விடப்பட்டதால் இங்கு தலைப்பில் சேர்க்கப்பட்டது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கூடிக

முனசொன்ன ஆணவமலத்தி னிலக்கணம் எப்படியென்ற மாணுகளை நோக்கி யருள்செய்குரர்.

ஒன்றதாய் - ஏகமாயிருப்பதாய்,— அநேகசத்தி யுடைய தாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,—உடனாய் - சகச மராய்,—ஆதியன்றதாய் - ஆநாதியே யுள்ளதாய்,—ஆனமாவின் றிவொடுதொழில் யார்த்ததுநின்று - ஆனமாவினுடைய ஞானக் கிரியைகளை அகனியைக் காட்ட மறைத்தாற்போலச் சற்றுக் தோன்றாமல் மறைத்ததுநின்று,—போத் திருத்தவததை நிகழ ததி - புசிப்பிலே திருத்திபை மிகவுமுண்டாககி,—செம்பினிற் களிம்பேய்தது - செம்பிற் காளிததைப்போல ஆநாதியேயுள ளதாய்,—என்று மஞ்ஞானங்காடும் - எடபொழுது மஞ்ஞா னத்தை வினைப்பிரும்,—ஆணவ மியைக் துநினறே - ஆணவமல மானது சர்வானமாககையும் பொருத்திநின்று இவ்வனஞ் செ ய்யும்.

இதனாற் சொல்லியது ஆணவமலத்தின் காரண மொன றெனறும் காரியம் வெருவிதமெனறும் ஆனமாககள் ஞானககி ரியைகளை மறைக்குமெனறும் புசிப்பிலே திருத்திடையுண்டா ககுமென்றும் செம்பிற் காளிதம்போல அநாதியே யுள்ளதென றும் எப்பொழுது மறியாமையை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நிற்கு மெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அநேக சத்தி யுடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளான்,— ஆன்மாவினுடனாய்-எண்ணிறந்த வுயிர்களினுஞ்சேர்ந்தது,—செம் பிற்களிம்பேய்தது-செம்பிற்களிம்புபொல,—ஆதியன்றதாய்-ஆ

௧௨௮௨ சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

காதியே,—இயைத்த நின்றே ஒன்றதாய்-விரவிநிற்ப தொன்றாய்,—தன்னறிவொடு தொழிலையார்த்த நின்ற-கேவலத்தி ஞான மாவினறிவொடு தொழில்களை மறைதலாகிய ஆவாரக சத்தியானும்,—போத்திருத்தவததை நிகழ்த்தி-சகலத்திற் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற் றனமையாகிய அரோநியாமிக சத்தியானும்,—என்று மஞ்ஞானங்காட்டும்-என்று மஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளுக்காரணமாய் நிற்பது,—ஆணவம்-மேற்கூறிப்போகாத ஆணவமலமென்பதாம்.

இதளுனே மலத்தின சொரூபங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலைககவரதியும் பாசுபதியு மாணவ மலமென்ப

தொன்றில்லை, மாயையே யுள்ளதெனன,

அகனைக்குறித் துணர்த்துகிரார்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகா ரியமதென்னி, விலகுபிரக விச்சாஞானக் கிரியைக ளொழப்புமாயை, விலகி மலம்வற்றை வேறுமன் றதுவேறாகி, யுலகுடல்கரணமாதி யுதித்திடுமுணர்ந்து கொள்ளே. அக

(இ-ள்.) மலமெ ஆணவமல மென்றுசொல்ல வேறென்றி ன வேறெ ல்லை காணும்.

மாயாகாரியம் நீ சொல்லுகிற மாயையினுடைய காரிபத் தென்னில் கைக் காணுமென்னில்?

இலகுயிர்க்கிச் ஆன்மாக்கட்கு விளங்காநின்ற ஞானக்கி சா ஞானக கிரியைகளை மாயைதானே யுண்டாக்கி யதனை யைகளை முப்பு விளக்கும்.

மாயை

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௮௩

விலகி மலமி இந்த ஞானக்கிரமங்களை யானவமலி சத்
வற்றை தி தடுக்கும்.
வேறுமன்று இந்த வாணவ மலந்தா ஞன்மாக்கட்கு
வேறென நிச்சயமாயே யிருக்கும்.
அதவேறாக அந் மாயையான தானவ மலத்துக்
குப் பின்னமாய்,
உலகுடல் கர அந்த மாயைதா னிந்தப்பிரபஞ்சமுமா
ணமாத் தி யுதித்தி யானமாக்கட்குத் தனுசுரண புவனபோக
டு முணர்ந்து ங்களுமாய்த் தோன்றிவரும். இந்த வாண
கொள்ளே. வ மாயையாகிய விவையிற்றினை பகுதியை
யிப்படியெனநே யறிவாயாக. ௭-று.

இவை நாலுக்கு மதங்கமெனவறிக.

இதற்குக் காரண மேற்கவியிற காண்க (அக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் மாயாகாரியமே ஆனமா வாரகமென்பதை மறுத்
துணர்கதகல்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் -
ஆணவ மலமென ரென்றில்லை, மாயா காரியமாகிய அவைரா
க்கியமான ராகமே ஆன்மஞான வாரகமென்னில்? உள்ளது.
ராகமானது நின்மலனாயிருக்கிற ஆனமாவை யாவரிககமாட
டாத. ஆவரிக்குமென்னில்? முத்தான்மாக்களையும் ஆவரிகக
வேணும். முத்தான்மாக்களுள் சிவனும் ஏகப்பிரகாரமாகையா
ல், சிவனையும் ஆவரிக்குமென்று சொல்லவேணும். அப்படி முத்
தர்களுள் சிவனு மொருக்காலும் யோக ஸகதராகக் கண்ட
தில்லை. இதன்றியும் பிரகிருதி சன்யமாகிய புத்தி தர்மமானது

ராகமாகையால், அறித்தியம். அறித்திய வஸ்துவானது நித்தியவஸ்துவான சிற்சந்திபையாவரிகமரட்டாத.

¶ போகஸக்தர் - போகத்தில் பற்றினவா.

தடி-கூபு பள்ளி-ரொ - ராமொலிகாரணம்ஸகிரி
 கிரிவெசுகி-ரொ-நத- | ஸத-ராமொலிகாரணம்ஸகிரி
 நஸகிரி-கிரி-ரொ-ரொ- | ஸத-ரொ-லி-ஸத-ஸகிரி-ரொ-
 ஸ-ரொ-ந-கிரி-வி-ரொ- || நஸ-ரொ-ஸ-ரொ-
 வி-லொ-மொ-ஸ-கிரி-கிரி- | கிரி-ரொ-ப-த-ரொ-
 ரொ-ராமொலிகாரணம்ஸகிரி- || வ-ஸ-ரொ-
 ரொ-லிகாரணம்ஸகிரி-ரொ- | வி-ஸ-கிரி-
 லொ-ஸ-கிரி-ரொ- கிரி-கிரி-.

ஆகில் புத்திகராகமல்ல, மாயாகாரியமாகிய ராகாதியே யென்னில்? மேலதுவுவ் கூடாத-

இவருயி ரிச்சாஞானக் கிரியைக் கொழும்புமாயை விலகி மலமியற்றை வேறுமனது-ஆன்மாக்களுடைய விளங்கப்பட்ட இச்சாஞானக் கிரியைக், மாயாகாரியமானது ஆன்மமலத்தைச் சிறிதுநீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவீக்கும். ஆன்மமலமானது, இச்சாஞானக் கிரியைக் பிரகாசிக்க வொட்டாமல் வேறறவின்று தடுக்கும்.-

அது வேறுபுயல்குடல்கரணமாகிய புதித்திமுணர்ந்தகொள்ளே - அந்த மாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக்கு அத்தியந்தம் x பின்னமாக வசிக்கிற வுனோகங்களும் துலதேகங்களும் + அந்தர் *பாகிய கரணங்களுடாக இருட்டிகாலத்திலே புதித்தும் பிரளயகாலத்திலே லயத்தை யடைவதாகையால், மர

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கூடயுதி

யாகாரியம் ஆன்மஞான வாரகமல்ல; ஆன்மமலமே ஆன்மஞான வாரகமென் ரறித்து கொள்வாயாக வெணறிதன்பொருள்.

× பிணைமாவகசிக்கற - வேறாய் வாசஞ்செய்கிற. † அக்தர் - உள்; * பாகியம் - வெளி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

மாயாகாரிய விசேஷமே மலம், வேறில்லை யென்னும் பாசுபதி முதலோனாயும்; பிரகிருதி காரிய விசேஷமே மலம் வேறில்லை யென்னும் சாங்கியன முதலோனாயு மறுத்துரைக்கின்றார்.

மலமென வேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் இயகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளெழும்புமாயை - சித்தருபப் பிரகாசலகிய ஆனமாவின் திச்சாஞானக் கிரியைகளை மாயை காரியத்தவாரத்தினாலே விளக்கும்,—விலகி மலமிவற்றை - மாயாகாரிய கலாநியில்லாதபோது பிரளயகலாவத்தையி விச்சாஞானக் கிரியைகளைச் சிற்றறிவு யில்லாதபடி மறைக்கும்,—வேறுமன்று - அந்த மலம் அறிவொடு வேறின்றி முத்திபரிபந்தம் பிரிவின்றி நிற்கும்.—அது வேறாகி - அந்த மாயாகாரியம் பரிந்து கூடும் பந்தமாகி,—உலகுடல் கரணமாகி யுதித்திடும்- புலனானாதேக குக்குமதேக முதலிய பொருளா யற்பவிக்கும்,— உணர்த்துகொள்ளே.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

உயிரோ டொற்றித்து நின்ற அறிவிச்சை செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறுகின்ற அவற்றை விளக்குவ

கஉஅசு சிவஞானசித்தியார் சுபசிஷம்.

நாகிய மாயைக்குந் தம்முள வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதே நியாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலியென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

மேல் ஐக்கவாதி ஆணவ மலமென்ப தொன்றில்லை, மாண்பையே யுள்ளதென்று சொல்ல, அவனை மறுத தருளிச்செய்கிறாரா.

மலமெனவேறென்றில்லை மாயாகாரியம தென்னில் - அசுத்தமாண்பயிலு ன்டான காரியங்க ளானமபேதத்தை மறைக்குமதொழிந்து இவற்கு வேறாக நீர் சொல்லுகிற வாணவ மலமென்ப தொன்றில்லையென்று நீ சொல்லில்?—இலகுயிர்க்கிச்சாரூணக் கிரிபைகளுமுப்பு மாயை - விளங்காநின்ற வான்மாககளுககு இவர்களுடைய விச்சாரூணக் கிரியைகளை மாயை தோற்றுவிக்கும். ஆவகயால் மாயை மறையாது,—விலகி மலயிவற்றை -இந்த இச்சாரூணக் கிரியைகளை ஆணவமலந தடுக்கும்,—வேறுமன்று - இந்த வாணவ மலநதான ஆணமாக்களுக்குச் சகசமாயிருக்கும். மலமபோல் மாயை சகசமல்லவோ வெண்ணில்?—அதவேறாக-அநதமாயையானது சகலத்திற் கூடியும் கேவலத்திற் பிரிந்தும் நிற்கையால் வேறுமாய். இதுவன்றியும்,—உலகுடல் கரணமாக யுதித்திடு முணர்ந்தகொள்ளே - பிரயஞ்சமுறாய் ஆணமாக்களுக்குத் தனுக்கரண புவன போகங்களுமாய்த தோணறும் மலத்தின் மறப்பைப் போக்குகிறது மாயை யென்றறியாயாக.

இதனூற் சொல்லியது ஐக்கவாதி ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயையேயுள்ளது எனது சொல்ல, அவனை மறுத்து

உ—சூத்திரம். அத்தவிதிலக்கணம் கடுமுள

ஆணவ மலமெனப் தொன்றுண்டெனறும், ஆணமாக்களுக்கு அநாநியே சகசமாய் ஆண்டபேதத்தை மறைசகுமெனறும் மாயாகாரிய மக்கமறப்பை நீக்குமதொழிந்த மறையாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—c—

மலமென வேறெனறில்லை - மலமென ரெருபொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமதெனவில் - மாயாகாரியமே மறைகற் ரெழுதலைச் செய்யுடெனின்? அற்றனறு —இலகுயிர்க்கு-விளங்காநின்றவுயிர்க்கு,—இச்சாளுனக் கிரியைக ளெழுப்புமாயை - இச்சையறிவுசெயல்களை வேறுநின்று விளக்குவதாகிய மாயைககுத்,—வேறுமனறிவற்றை விலக்கிம்மலம் -உயிரோ டொற்றித்தநினைநிசசையறிவு செயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்திற்குத்தம்முள் வேற்றுமை டெரிசாகவின,அஃகறியாது,—உலகுடல் கரணமாகி-உலகு முடலுங் கரணமுமாகி,—அதுவேறுகியுதித்திமீ-உயிரககு வேறுகியுதிக்கு மாயையே மலமெனபார் மதம்போலியென்பதனை,—உணராத கொள்ளே - அறிவாயாக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உலகுடல்—

மேலதற்குத் திருட்டாகாத முணர்த்தகெறார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்துநிற்கும், தூயவிப் பருதிதன்னைத் தொடர்முமின் மறைத்தாற்போலப், போய்முதி லகலச்சோதி புரிந்திடும

கஉஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடா

துவேபோலக், காயமு மகலஞானத் தொழில்பிர காச
மாகும். (அக)

(இ-ள்.) மாயை அந்த மாயைதானே யான்மாவினது ஞா
யே யானம னக்கிரியைகளை மறைத்து நிற்கும். அஃதே
ஞானக் கிரி வ்வாறெனவில்?
யையை மறைத்
தநிற்கும்

துயவிப் பருதி களங்காதி குறறமற்ற வாழிக்கனுடைய
தண்ணைத் தொட கிரணங்களை யெப்படி க காளமேகமானது
ாமுகினை மறைத் அநகப் பிரகாசத்தைச் சற்றுக் தோளமும
தாற்போல ன மறைக்கு மாறுபோல.

போம்முகிலக உடனே தானேயந்த மேகத்தை யொ
லச்சோதி புரிந்தி ருவாயுவானது வகநடித்தவாறே யாழிக்க
டுமதுவேபோல னுடைய பிரகாசமானது விளங்கினுற்போ
ல,

காடமுமகல மாயாகாரியமரகிய சரீரத்துடனெவ்
ஞானத் தொழி வளவு கூடியிருந்தா னவவளவு மறைப்பே!
ல்பிரகாசமாமே. யதனை யெப்பொழுது விட்டு நீக்கினு னப்
பொழு திவனுடைய ஞானக்கிரியைகள் பிர
காசியா நிற்கும். எ-று.

ஏகாரக தேற்றம்.

(அக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் மாயையானது தன்னுடைய ஃ சூவரண சத்தியினு
லே சூன்மஞானத்தை யாகரித்துத் தனது காரியமாயிருக்கிற

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கஉஅசு

x விசேஷபசுததியினாலே விஷையோன் முகத்தைப் பண்ணுவி
சுரு மாணகயால் மாயையே ஆனமனூலு வாரகமொழிதது ஆ
ணவம வேண்டாமென்பவனை அறுவதித்தல்.

‡ ஆவரணம்-மறைதல் x விசேஷபம்-சுள்ளுதல், தோற்றுதல்.

ஆயபருதிசு சுடர்தனை முன்னமறைத தாற்போல ஆனம
னூனக கிரியையை மாயையே மறைத்து நிற்கும் முகின்போப
கலச சோதி புரித்திடு மதுவேபோலக் காயமு மகளுடைத
தொளி பிரகாசமாமே-சுததமான † ஆதிச தனுடைய பிரகாசத்
தை மேகமானது மறைததாற்போல, ஆனமாக்ஞுடைய ஞா
னக்கிரியைகளைக் காரணமாகப் மாயைதானே ஆவரண சததி
யினாலே மறைத்து நிற்கும் மேகமானது நீங்கினவளவில் சூரி
யகரணம் பிரகாசித்ததாற்போல மாயாதேகம் நீங்கவே, ஆனமா
க்ஞுடைய ஞானப்பிரகாசமானது விளங்குமென நினைப்பொ
ருள.

† ஆதிததன் - சூரியன்

இத பூர்வபட்சம்.

ஞானப்பிரகாசஞான வருமாறு.

—0—

பின் திருஷ்டாந்தபூரவமாய்ச்சொல்லிதிரஸ்சரிக்கின்றார்.

தொழில் - சிரியை

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

இத பூர்வபட்சம்.

சிவஞானயோகியஞான வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை-அக-செய்யுளிற் கரண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவு மானமபோதத்தை மாயை மறைக்குமென்றும், ஒரு திட்டாகதமிட்டு ஐக்கியவாகி சொல்லுகிற முறைமையு மருளிச் செய்கிறார்.

மாயையே யான்மஞானக் கிரியையை மறைத்தநிற்கும் - அநோமாயைதானே யானமாவீனாடைய விச்சாஞானக கிரியை கனாநறைததுநிற்கும் அசெனபோலவெனவிடீ?—து பவப்பரு திரைவீற் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல - சுதந்தமாயி நக்கப் பட்ட வாழ்த்தனது பிரகாசத்தை மேக மறைத்தாற்போல இது அவனபெத்த தன்மை மேல்தனனாடைய முகத்திதகனமை சொல்லுகின்றான்.—போய்முகி லகலசசோதி புரிநிடுமதவே போல - அந்த மேகமகனறுபோக விதித்த கிரணங்கள் பிரகாசத்தாற்போல,—காயமுடல ஞானசொழிப்பிரகாசமாமே- தேவமுநீங்கவே அநாதியிலுள்ள ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்.

இவ்ஞம் சொல்லிவது, ஐக்கியவாகி ஆதித்த கிரணத்தை நோக மறைத்தாற்போல வானமபோதத்தை மாயை மறைக்குமது பெத்தமென்றும், அதவிட்டு நீங்குகிறதே முக்தியென்று, தன்மதரு சொனனானென்ன முறைமை உறிவித்தது

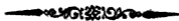
—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வுரை - அந்-வது செய்யுளிற் காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதஆமது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௨௬௧

பரிதியை முயின்மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கி
 னாற்போ, லுருவியிர் மறைககின்னானக் கிரியைக ளொ
 ளிகுமாசுறு, கருகிடு மிச்சாநானக் காரியங் காயம்
 பெற்றான், மருவிடு முயர்க்குக்காயம் வந்திடா விடின்
 மறைப்பே. (௮௩)

(இ-ள்) பரிதியை குரிபுனை மேகமானது மறைத்தாற்போ
 முகினைமறை லச் சூக்கும தூலசீரங்குளானவை ஆனம
 ப்பப் பாயொளி னானதகை மறைக்குமாகில், ஆன்மநானக்
 பதுங்கினாற்போ கிரியைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்
 லுருவியிர் மறைக் விடும்.
 கின னானக கிரி
 யைக ளொளிக்கு
 மாகும்

கருகிடு மிச்சா குக்கும தூல சீரமுண்டானாற் சிற்சத்தி
 னானக காரிபங் காரியமாக வறிப்பப்பி மிச்சாநானக்கிரியை
 காயம் பெற்றான கள் பிரகாசமாய் விடயங்களிலே பொருந
 மருவிடும் தும்.

உயிர்க்குக் கா மாயாகாரிய மாகத் தனுவுண்டாகார
 யம் வந்திடாவி கில் விடயதரிசனங் கூடாதென நினைபொ
 டின மறைப்பே. ருள்.

மாயாதேக முண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய விச்சாநான
 க் கிரியைகள் பிரகாசிகும்; மாயாதேக மில்லையாகில் இச்சாநா
 னக் கிரியைகள் பிரகாசியாவென்னு மன்னுவய வெதினோகங்களி
 னான, மாயை யானமாக்களுடைய விச்சாநானக் கிரியைகளைத்
 தடுப்பதல்ல.

இந்தப் பாட்டு மேற்படத்தி லில்லாததனாலே சிவாக்கி
 ரவுடையா ருணாபார்த் தெழுதினது. (௮௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சித்தாந்தம்.

பருதியை முகினை மறைப்பப் டாயொளி பதங்கினுற்றோ லுருயுயிர் மறைக்கில்லானக் கிரிபைகொளிய்ப்பதாசும் - சூரிய னைமேகமானது மறைத்ததுபோலச் சூகமும் ஸ்நூல சரீரங்க ளானவை ஆனமஞானத்தை மறைக்குமாகில் ஆனமஞானக் கிரி யைகள் பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்விடு. — இச்சாஞானக் காரியக் காயம்பெற்றான மருவிடும் - சூகமும் ஸ்நூல சரீரமு ன டானால் சிற்சத்தி காரியமாகப்படு மிச்சாஞானக் கிரியைகள் பிர காசமாய் விஷயங்களிலே பொருந்தும் — உயிர்க்குக் காயம வந்திடாவிடின் மறைப்பே - மாயாகாரியமாகிய ததுவுண்டா காதாகில் விஷயதரிசனக் கூடாதென நினைபொருள்.

மாயாதேக முண்டாகில் ஆனமாககளுடைய இச்சாஞா னக் கிரியைகள் பிரகாசிகும். மாயாதேக மில்லையாகில் இச் சாஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாதெனலும் அநறுவய விடதி ரோகங்களினுடைய மாபை ஆன்மாவினுடைய இச்சாஞானக் கிரி யைகளைத் தடுப்பதல்ல.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இனிச சித்தாந்தம் வருமாறு.

உள்ளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயை உருவத்தில் கரணமாய் வேறுகின்றே உயிரை மறை

உ—குத்திரம். அத்திதஇல்க்கணம். உகூஉ

த்தலமையென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும்' பரிதி முகி லுவமையினவைத் தறியப்படு மென்றது பொருத்தாத. மேகம்போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைக்கலானாகிய காரியம், பரிதியிற்போல உயிரின்க ணிகழதல் வேண்டும்; அஃதீண்டிலியென்பது உடம்பாட்டினு மெதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான, அவ்வுவமை யினை—க் கெலாதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஐக்கவாதிமதத்தை மறுத் தருளிச்செய்குரர்.

பருகிபை முகில்மறைப்பப் பாயொளி யொதுங்கினுற்போல் - ஆதித்தனை மேக மறைக்கவிட்டி விளங்காதினற கிரணங்க னொதுங்கினுற்போல,—உருவயிர் மறைக்கில் ஞானக் கிரியைக னொளிக் குமாகும்— ஆன்மாவைத் தேசமறைத்தபோது இவனுடைய விசாரஞானக கிரியைகளு மறையாநிற்குமென்று கீசொல்லில்?—கருதிடுமிச்சாரூனக் காரியங்காயம்பெற்றால் மருவிடு முயிர்க்கு—ஒன்றைச்சுட்டி யறியப்பட்ட இச்சையும் ஞானமுங் கிரியையு மானமாத் தேகத்துடனே கூடினபோ துண்டாகா கிற்கும்.—காயம்வந்திடாவிடில் மறைப்பே - ஆன்மா தேகத் தோடேகூடி நில்லாதபோது இச்சாரூனக் கிரியைகள் நோன்றாமல் மறையும்.

இதனாற் சொல்லியது; ஆதித்தனை மேகம் மறைக்காற் போல வானமாககளுக்குஞ் சரீரம்பொருத்தினால், ஆன்மபோத த்தை மறைக்குமென்றது அத்தமாகாதென்றும்; மாயாதேகம் பொருத்தினு லான்மாவி விச்சாரூனக் கிரியைகள் சிவிக்குமெ ன்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாய அப்பருதிதன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற்போல -
 நாயதாகிய பருதியை மின்னலையுடைய மேகம் வேறுநின்ற ம
 றைத்தாற்போல,—மாயையே யான்மஞானக் கிரியைபை ம
 றைத்து நிற்கும் - மாயையே யுலகுடல் காரணமாய் வேறுநி
 ன்று ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகளை மறைத்த லமையுமென
 வுடம்பாட்டானும்,—முகில்போ யகலச் சோதி புரிந்திடுமதவே
 போல - அம்மேகம் நீக்கப் பருதிவெளிப்பட்டுத் தோன்றுமா
 றுபோல,—காயமுமகல ஞானதொழில் பிரகாசமாமே - கா
 யமாகிய மாயை நீங்க ஆனமாவின்சாரூணக்கிரியை பிரகா
 சித்த லமையுமென எதிராமறையானும், இவ்வுவமையினவைத் த
 றியப்படு றென்றது பொருந்தாது.—பருதியை முகினமறைப்ப
 ப் பாயொளி பதுக்கினற்போல்-பருதியை மேகமறைப்பப் ப
 ரவிய வொளிமழுங்கினற்போல.—உயிருரு மறைக்கின ஞானக்
 கிரியைக ளொழிக்குமாகும் - உயிரை யுருவாகிய மாயை மறை
 ப்ப ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகளை ஒழித்தலாகிய வுடம்
 பாட்டானும்,—கருதிடுமிச்சாரூணக் காரியம் காயமபெற்றால்-
 கருதினற ஆனமாவின்சாரூணக் கிரியைகள் மாயாதறு
 வைப்பெற்றால்,—மருவிடு முயிரக்குக்காயம் வகதிடாவிடின
 மறைப்பே - விளக்கு மானமாவிற்கு மாயாதறு வினறென ம
 றைத்தலாகிய வெதிர்மறையானும் வைத்தறியப்படுதலான; அவ்
 வுவமையீண்டைக் கேலாதென்பதாம்.

 மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இதமுத.

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கஉசுடு

போதகா ரியமறைத்து நின்றது புகன்மலங்கா,
 னோகலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் விவலாலே, காந
 லா லவித்தைசிந்தத் தநுங்கலை யாதிமாயை, யாதலா
 லிரண்டுஞ்சோதி யிருளொன வேறாமன்றே. (அச)

(இ-ள்.) போத இந்நவீரணிய கூடியிருக்கையிலே ஈ
 காரிய மறை ரீரமுண்டாம். அஃதுண்டாகவே யகநவான
 தது நின்ற மாவ்நுடைய ஞானசகிரிபைகளை மறைந்து
 து புகன் மலங் நிற்கிற தகத வாணவ மலங்காண
 காண

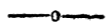
ஆதலாங் குண அந்ந மறைப்பான வாணவ மானமாவுக
 முமாக வுயிரினு குச சகசமாய் நிற்றையால், அவனுக்கித கு
 ள் விவலாலே ணங்காணு றென்றுநிசால்லி? அதருணமா
 கில் அகனிசகு யொரைபோலவுரு ஜஸ்ததுக்
 குத் தட்பம்போலவு றிபிக்கப்படா திருக்கவேண்டி ம. அஃகண
 நிக குணமுழிவிற் குணயுமுழியு மாகையால் இதுகுணமனமு.

காநலா லவி மாயையானது தனது காரிபமாகிய கலை
 த்தைசிந்தத் தநு முதலி பவறாறல் ஆனமாககளுர்கு மலநகை
 ங்கலை யாதிமா நீக்கிப் போகங்களைப் புசிப்பிக்கக கண
 யை டோடே!

ஆதலாலிரண் ஆகையா வித்தமாயை யான்மாக்கட்குத்
 திஞ்சோதியிரு தீபம்போலவு மல பகநகாரம்போலவு நிறகி
 னொன வேறாமன த திரளெஞ்சு சபாவமாயிருக்கையாற பேத
 றே மாக வங்குகிரிக்கப் பட்டத. ஏ-று.

உம்மை முந்தும்மை. (அச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதவு மதற்கே புநகடை.

போதகாரிப மறைத்துநின்றது புநனமலங்காண் - ஸ்வரூபஞான காரிபமாகிய இச்சாஞானக் கிரிபைகளைத் தடுத்தினை நது நாமுன்னே சொல்லப்பட்ட வாணவ மலங்காண்,—ஒந் லாங் குணமூமாக வுயிரினுள் வீரவலாலே - அநாதியே ஆனமாக்களுககு விட்டுப் பற்றனறிபே பொருந்தி யிருக்கையால், சாத் துவிகாதி குணங்கா காமாறு குணமாக யொருதகனையொருகுணம் பொருந்தின காலத்தி லவனுக்க தநயமாயிருக்கவும், அது அவனுடைய குணமென்று சொல்லுவதுபோல; இந்தவாணவந் தையு மானபாவுடகுக் குணமென்று உபசாரமாகவுகு சொல்ல லாம் —காதலாலவிததைசுந்த மாபைகலையாதி கருமாதலாலிர ண்டிரு சோதியிருனென வேறாமன்றே - ஈஸ்வரனுடைய இசு த் சாறு விசாயிந் யாக மாயையானது ஆனமா வாரகமாகிய வாணவம ந் நகுமபடிக்குக் கலைபாதி சத்தவங்களைத் தனவிட த்திரில யுதிப்பிகுே மாணயினாலே, ஆனம ஞானவாரகமான வாணவமு மாயை யு மிரஞர் வெளியுர்போலே பேசுநே யாகை யால், ஆவரண நிவிரத்தி யாதத்தமாகக கலாதினை யுதிப்பிக்கிற மாயை யு மாவரண நிவிரத்தி பண்ணுவதே யொழிந்த ஆவர ணமாகாத. அதெப்படியெனினி? காரணத்தினுடைய குணங் களே காரிபத்தி லுண்டரம; தீபத்துக்குக் காரணமான அசனி அத்தகார மாகாததபோல ஆகில் மாயையே சிற்சத்தி அபிவி யஞ்சமாகப்போகும;கலாதி சிருட்டியேனெனி? மிருதபிண்ட யானது கடருமாயே சலாகரணக் கிரியைகளைப் பண்ணு மாய் போலவும், தந்தவானது படருமாயே+ சீதநிவாரணம பண் ணுவதுபோலவும், மாயையுந் கலாதிருமாய்ச் சைதந்ய அபிவி யத்தையைப்பண்ணும். ஆகையால் மாயையும் மாயாகாரிபமா ன குககும ஸ்தலசாரமும் சைதந்ய ரீ நிரோதகமல்ல; ஆன வமே சைதந்ய நிரோதகமென்று சித்தம்.

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கடகூள்

‡ அதுவிதாயிதீ - அதுரிககிறத. + சிதநிவாரணம் - கு
ளிணாப்போக்குதல். ¶ நிரோதகம்-மரைக்கணமதது.

தடி-கூம் தடுதெய்வ - நலயாயாலும் தலூலு-கும்
காய-கூள் புகாஸிகா | காய-கூள் புகாஸிகம் ய-தூ-
வூ-தூ நா லூ-நூ-தூ-கூ || யயூ-புகாஸிகெள டு-
ஷூ-வ லூ-ஹி-ஹி-வ-வ-வ-வ | நஹி-வகரணம்-வ-வ-ஹி-
ஹி-வ-புகாஸிகம் | த-வ லூ-யூ-ஸூ-ர-ஹி-வ-
ஸூ-காய-கூ-கூ-ஹி-தா || காரெய-ஹி-ரண-ஹி-வ காய-
கூ-வ-ஹி-ய-ஹி-வ-ஹி-நா | ய-யூ-த-ஹி-ஸூ-காரெய-
ஹி-வ-ஹி-ஹி-ந-வ-ந-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி.

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

மலம் அனுமானததா லறி பப்படுமென்ப தரைக்கனரா.

பேரதகாரியம் - அறிசர்ஹிழில்

இச்சை கிரியையிலடங்குமாறுபோலக் கிரியை ஞானத்தி
லடங்கும்.

மலக் திரவியமானாலும் பிரிப்பின்றி நிறலால் குணமாக
உபசரிக்கப்படும்.

ஆதலால், அஞ்ஞானநதானே மலமென்னும்வேதாந்தியும்
சைவரினொருவருந் தள்ளப்பட்டனர்.

மலநதிரவியம் இது பிரதிநிதானு.

அநேகசத்திமத்தாதலால் இது ஏது.

மல முண்டென்பதற்குப் பிரமாண முண்டோ? பிரத்ய

கடகூழி சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ட்சமணம். ஆதலால் உண்டில்லையென்று சந்தேகமிருந்தலால் ஆகமசித்தமாறும் அனுமானமே பிரமாணம்.

ஆன்மா மலவசிகிருத சத்திமான் இது பிரகிருஞ்ஞை.

சிவனபோல் சர்வஞ்ஞையிருந்தாலும் கிருஞ்ஞையுட்க் காணப்படுதலால் இது உது.

யாவனெருவன் மலவசிகிருத சத்திமானல்லன் அவன் கிருஞ்ஞைல்லன் சிவன்போல இது திருட்டாந்தம்.

இது கேவல வெதினோகி அனுமானமாதலால்—

அவித்தை சித்தக் தருங்கலைபாதி மாயை - மாயைபாணது மலமொரு பிரதேசத்திற் சித்தக கலைமுதலிய தத்துவங்களைத் தோற்றுவிக்கும்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அல்லனும், மலத்தாலாகிய அருஞானம் முகிலாகிய மறைவுபோலனறி உயிரோடு விபாபகமாய் விரவிக குணமபோலத்தோன்றி நிற்பதொன் றுகலானும், தொழிற்பாடண்கண் ஒளிபுருள்போல மாண்பயோடு இகலி நிற்பதாகலானும்; அப்பற்றித்தாகிய வாணவமலமே உயிருணர்வின் காரிப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

குணமுமென்று மும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவைநான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுயித்து, ஆணவ மலத்தின துண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். கஉசூத்ர

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் மாயை மறையாது, மலமே மறைக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்காண்-ஆனமாவிலுடைய ஞானககிரியைகளை மறைத்துக்கொண்டு நின்றது நீயிலையென்றுசொன்ன வாணவமலங்காண். அந்தமலத்தை,—ஒதலாககுணமுமாக வுயிரினுள் விரவலாலே - செம்பிற களிம்புபோலச சகசமாய் நின்றலாலே, ஆனமாவுக்கு ஆணவமலத்தைக் குணமென்றுஞ் சொல்லலாம். மலத்துக்குச் சபாவ மான மபோதத்தை மறைகர்த்து,மாபைக்குச் சபாவ மறைப்பை நீக்குகிறது,அப்படியிருக்கையால்,—காதலா லவிதகைகிந்தத்தருகுவகையாதி மாயை - ஆனமாச்களா கனமத்தைப் புழிகைக்குண்டான ஆதரவுகிடாக, ஆணவமலத்தா லுண்டாகிய வழியாமபை நீக்குமபடி, கலை முதல் பிருதிவி யீறான தத்தவங்களை மாயை தனவிடத்திலே நின்றாக கோற்றுவிபா நிற்கும்.—ஆதலாலாவிருஞ்சோதி யிருளை யேறாமனறே - ஆகையா லிவை யிரண்டு மலமும் ஒளிபு மிருளும்போல ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு நிற்கும்.

இதனை சொல்லியது,ஆனமாவும் ஆணவமும் வேறாநிற்கையாலே, இதை யானமாவுக்குக் குணமாகவுஞ் சொல்லலாமென்றுமீ, இதன மலத்தின மறைப்பை மாயாகாரியங்கள் நீக்குமென்றும், இதன மலமு மாயையு மிருளு மொளியும்போல மாறுபட்டு நிற்குமென்று முறைமையு மறிக்கத்தது.

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிரினுள்விரவலாலே குணமுமாக வோதலாம் - அல்ல

அஃ மலததானாகிய அஞ்ஞானம் முகிலானாகிய மரைவுபோல
 னறி உயிரொடுவியாபகமாய் விரவிக்ருணம்போலததோனறி நி
 ற்ப்பெதானரூகலானும்,—மாயை கரதலா லவித்தைகித்த - மா
 பையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள்கெட,—தரு
 ங்கலையாதுபாதலால் - தீபம்போலத தரப்பட்ட கலைமுதலிப
 தத்தவங்களுடைய தாதலால்,—இர ண்டிஞ் சோகியிருனொன
 வேருமன்றே - தொழிற்பாட்டினக ணிரண்டு மொளியிருள
 போல மாபைபோ டிகவிநிற்ப தாகலானும்,—புகனமலம போ
 தகாரிபமதைத் து நின்றதுகா ண் - சொல்லுகின்ற அப்பெற்றித்
 தாகிய ஆணவமலமே யுயிருணர்வின காரிப்பாடடைத தடுக்க
 வல்லுகைத் தெற்றென வுணர்கவென்பதாம்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐக்கியவாதி பாசுபதி முத
 ளீயார் மதம்பற்றி யாசங்கித தப் பரிகரித்து; ஆணவமலத்தி
 ன துணமை சாதிககப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதவுமது.

புருடன்மன் குணமவித்தை யென்றசடம் புருட
 னாகுங், குருடன்மன் கண்ணின்குறறங் கண்ணின்மன்
 குணமோகூறாய், மருடன்மன் குணமதாகி மலமசித்
 தாகிநிற்குந், தெருடன்மன் குணமதாகிச் சித்தென நி
 ற்குஞ்சீவன். (அரு)

(இ-ள்) புருடன் அத்தமல மான்மாவுக்குக் குணமெனது
 மன குண நீ சொல்லிள்?

ம வி த்தை
 யெனில்

சடம்புருடனா குண தத்துவத்தை யங்கீகரிக்கில் ஆன்
கும மாச் சடமாய்விடுவன். இகண யோழிக் த
தானாக வொன்றைப் புசிக்கைககுக் கருத்தா
வு மாகமாட்டான

குருடனறன ஒருவன் சாநியந்தகனா யிருக்கிற சூற்ற
கண்ணிற்குற்றங் மெல்லாருடைய கண்ணுகரு மது சுபாவமா
கண்ணினறன கு ன குணமல்லவே! அதுபோல வீரதமறைபு
ணமோகூறாய் மாணமாககளுககுக் குணமா யிருப்பதல்ல
வே! சொல்லாய். இந் தவான்மாவுககு மா
ணவத்தினர் குணம் வெவ்வேறு யிருக்குங்காண், அஃதெநுங்
மெனனில்?

மருடனறன ஆணவமலத்தக கெப்போது மறிபாமை
குணமகாகி மல பே குணமாகையா லசேதனமாகி யெப்
மசித்தாக நிறகு பொழுத நிறகும சித்தாகில் விபுவுமா யா
ம் நமாவைப்போனறுவிடு மாதலா லது கூ
டாகென வறிக.

தெருடன்றன ஆணமாவுக கியாகாமொன்றையு மறிசிற
குணமதாக்ச சி தே குணமாகையாற் சேதனமாயே யிருப
தென நிறகுரு பன காண். ௭-௨. (அரு)
சிவன்.

ஓகார மெதிர்மறை.

“உயிர்க்குக் குணமன றுயிர்ச்சத்திபால-வுயிர்க்கொடுங்
காதே நிற்குமோ” எனவறிக.

சிவாக்ரயோகியுருநா வருமாறு.

ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தைக் குணமென்று உபசாரமா

ய்ச் சொல்லுவா றென்பானேன்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமே எனபவனை நிராகரித்தல்.

புருடன்றன குணமவிகளை யெனிற்குடம் புருடனாகான் - ஆணவமலம் ஞானத்தை தடுக்குமென வேண்டா, ஆன்ம குணமே அஞ்ஞான மெனனிச்? அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமாகில், ஆன்மா ஜடமாம். அப்படியாகில் போக மோகும் ஆருக்கு? ஆகையால் ஆன்மா ஜடனாகான். ஷசுக்ஷய ஸவருபனேயாகில், பதி சர்வஞ்ஞானே! பாசஞ் ஜடமே! அஞ்ஞானம் கிரவியமல் லாமல் குணமே! ஆகையால் * பரிசேஷாத் அஞ்ஞானம் ஆன் மாவுககே குணமெனனிச்?—

குருடன்றன கண்ணிசகுற்றங் கண்ணினறன குணமோ கூறாய் - புருஷநுடைய கண்ணிச காசகாமலாதி தோஷம் கண்ணுக்குக் குணமோசொல்லு கண்ணுக்குக் குணமானது காண்கிறது, காணாமல் மறைக்கிறது காசகாமலாதி. அதுபோ ல ஆன்மாவுக்கு ஞானேச்சாப் பிரயத்தினம் குணம், அதை மறைக்கிறது ஆணவமலமே!—

மருடன்றன குணமதாகி மலமசித்தாகி நிற்குக் றெருடன் றன குணமதாகிச் சித்தெனநிற்குஞ் சீயன.-அஞ்ஞானம் தனக் குக் குணமாய் ஆணவ மலமானது ஜடத்திரவியமாய், ஆன்ம ஞானத்தைத் தடுத்த நிற்கும். ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்கள் குணமாய்தனால் ஆன்மா சித்தென்று பேராய் நிற்குமென்றித னபொருள்.

இதனால் ஆணவ மலமென் றென்றுவேண்டா! அஞ்ஞான மான்மகுண மென்பதற்கு விகற்பம். அதை அஞ்ஞானமென்ற து † ஞானவிரோதியோ, ‡ ஞானாபாயமோ, || அக்யநாஞ்ஞானமோ, ¶ ஞானவிரோதகமோ?

ஞானவிரோதியெனினில் ஞானமே யில்லையாம். ஞானமு ண்டென்னில் அஞ்ஞானமே யில்லையாம். தேசஸ் தீ திரயங்கள்

பேரல ஞானாபாவமென்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒரு கிரியையும் செய்யமாட்டாது. கடாபாவம்பேரல சூகுதம்.

அநத அபாவந்தான் * பிராகபாவமோ. † பிரதி த்தவம்சாபாவமோ, ‡ அதயந்தா பாவமோ, § அர்யோர்யா பாவமோ?

பிராகபாவமென்னில்? பூர்வம் ஞானமில்லாமல் காவரந்தரத்திலே ஞானமுண்டாகவேணும். பிரதி த்வம்சா பாவமென்னில்? முன்னுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்த மேல் ஞானமில்லாதேபோகவேணும் அதயந்தா பாவமென்னில்? ஆனமாவுகு ஒருககாலும் ஞானமில்லாமல் கடகுட்யம் போலேயாம். அஹோர்யா பாவமென்னில் § பிரத்யோகிக் கிரகணமில்லாத படியினாலே யுச்சி ஹீனம் அர்யதா ஞானமென்னில் தோஷமில்லாமல் விபரிதஞான முண்டாகாது, சூகுதம்.

அதுதான † ஆகத்துகமோ - ஸ்வாபாவிக்கமோ?

ஆகத்துகமாகில், நித்திய சைதநயத்தை பாதிக்கமாட்டாது. ஸ்வாபாவிக்கமென்னில், ஒருககாலும் ஆனமாககளுக்கு யதார்த்த ஞானமில்லாமற்போம்.

கிளிஞ்சிலே வெள்ளியென் ரறியும் அர்யதா ஞானமானது ஸ்வபாவ ரஜிதஞானத்தை பாதிக்கமாட்டாது. ஞானதிரோதகமென்னில் காம் சொன்ன ஆணயமென்று சித்தம். இநதமலம் திரவியமே! அநேகசத்தி யுடைந்காகையினாலே அணியைப்போலே இநதமலங் குண குணியாய் நிற்குமென்றதற்கு குணம் உவன? மோகம் மதம் ராகம் ● விஷாதம் தாபம் ○ சோஷம் x வைசித்திரியம் இவையேமுடி.

* பரிசேஷாத் - பரிசேஷாறுமானத்தால், † ஞானவிரோதி - ஞானத்துக்கு எதிரா. ‡ ஞானாபாவம் - ஞானமில்லாமை. § அந்நியதா ஞானம் - வேறுவிதஞானம். § ஞானதிரோதகம்-

ஞானத்தைமறைக்கிறத. § திரிமம் - இருள். * பிராகபாவ
ம - காரியம் பிறக்கிறத்தகரு முன்னபாவம். † பிரதி த்வம
சாபாவம் - காரியமழிற்கபின னபாவம். ‡ அத்தயநதா பாவம்-
த்ரிதாலத்தமின்மை. ¶ அநயோந்யாபாவம் - அபேதம். § பிர
த்யோகி-அபாவத்தக்கு எதிர்வஸ்து. + ஆகந்தகம் - நடுவே
வந்தத. - ஸ்வாடீகம் - ஏப்போதமிருக்கிறது. ● விஷா
தம் - வியசநம். ○ சோஷம் - சோஷித்தல். x யைசித்தி
ரியம்-ஆச்சரியம் அநேகபேதம்.

தடிஊ தடுவெதுவ - தடிஹாஜாநஜாத்ரு வெசு
ஜாநாஹாவஃ கிஜிதா | சுநயா ப்ரகிஹாவொவா
மகிரநா நவிஜிதெ || ஜாநாஹாவொ நஹஜாநம்
தஸுகினிசுகாசுதஃ | நஹஹாவொ வடிஸெ
ஹஜஹஹாஹாஹி கவிசு || ஜாநஸு ப்ராமஹாவஸு
ஜாநொஹிஃ ப்ரஸஜிதெ | நாவெத டநயா
ஜாநம் தஸுாவ டநஹயாசு வதஃ || ஸுகிகா ரஜ
தஜாநம் நஹவெசு வடலாவிநா | கிரெணுத டநய
யாஜாந ஜாமாதஹெயதாசு || சூமஹுக றெணுவி
வகிஹாயகம் நகஹாவந | யடிதாமாதஹுக தஹி
நாநயாஜாநஹவதசு | சுமிதஹெவ தசுஹெயா
ஜதஜாநவசுஅஜாஃ || கிரெணுதடநயாஜாநம் நஸு
ஜிஹி ஜாநவாயகஸு | நடிஹம் ஸுகிகா ஜாநம் ஸு
தஜாநவாயகஸு || கிணுஹெவ ஜஹெஹெநக ஸுகி
சுஹடிபாநஹஃ | ஜஹெஹிஹெஹெயா ஜெயொ ஜஹ

ஸாவி ஜலஸ்யா || ராமொநயஸு விஷாஜாவு த்வாவ
 ஸோஷஸுஸபஜ | வெவித்ருஜவி ஸவெஷாஜ
 விநாநாம் ப்ரக்சித்கு || ரொமொ நாஜஜம் வ-
 ஸாம் ஸஹம்ஜாநாஜிநாநிஹ | தொகிஷண ஜஜாநிநாம்
 ப்ரயாநகவாக் திரஜாத்ஜா || யஸூக் ஸ த்ரூக்
 நொரொமொ ஜாநதொ வ்யம்நாஜிஷம் | ஸஜொ
 ஹக்சிவிவ்யாதொ வஜ-வஜ-விஜாமதம் || ப்ராஷா
 ஜவ்ஸிம் யெந ஸௌக்சிநாஸ்யாஜ வராம்நா | தி
 வ்யாம்நெயஜெவக்சி ஸதெஜ வரிவ்யு தெ || தடி
 ஜாவெவ்ஷணக்ஷம் வொஷிதொவநதா யதம் | ஸவிஷா
 ஜொஜொநாஜி ப்ராணநா ஜகிஷம்ஷம் || த த ஸா
 வெஹவெஷணம் ப்ரவாடாத்ரூக்சி வ்ஸூரம் | ஸகா
 வக்சிவிவ்யாதொ ஜஸொஷா ஹவத் தம் || ஸ
 ஸாத்ரூக்தம் யஜாயஸூ ந்தொதீவஸ-ஷ-ஸூரம் | ஸ
 ஷஸ்யம்-ஸரியம் ஜாய-ஜா ஜுஷ்டேஷ்டிஷ்டிநகஜிஹி || க்ரு
 தாரிய-ஷாஹஜிதொ யதா கஸூதா ஜாஜகஸு வ | க-
 டு-ஷவெஸ்யு வ ஜாஜூஹம் விஜயெ ந ந்ருணாம் ஹ
 வெக் | நாநாஜிக்ருஷ்யாயம் ஜொவெவித்ருஸம்
 ஜுதம் || ஸவெஷதா ஸஹஜாஜ் ப்ராஷா ஜொஜிவ
 தாம் ந்ருணாம் | ஜக்சி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஜடமாகிய மலஞ் சிததாகிய புருடனுக்குக் குணமென்று சொல்லிற் புருஷனுரு ஜடமாவனென்று செப்புகினார்.

அவதகையென்பது - அஞ்ஞானமல்ல — கண்ணற் குற்றம்- காருமை, படலகுணம்.—மருள் - அஞ்ஞானம்.—தெருள்- ஞானம்

மதறவை வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிரினுள் விரவிநிற்பதனை உயிரின குண விசேடமென்றல் பொருத்த முடைத்தெனின்? அறியாது கூறியும். ஒருபொருளினகட குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடனவிரவி நிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக்கண்ணற் காணப்படுதலின், விரவிநிற்பதலேபற்றிக் குற்றமும் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் ஜடமாவகனற்ச் சிததாகாமையானும், உயிர் அறிதற்செழுழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரினகட் குற்றமாய்க் காணப்படு மறியாமையுக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டென்பகாம்.

இதனுணே, அறிபாமை உயிர்க்குக் குணமெனனும் பாடாணவாடுகண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிசுரித்து; மலத்தினுணையை சாதிக்கப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

மீளவும் ஐக்கியவாதி, இரக அநியாமை ஆன்மாவைக் குள்ள துரணுவென்று சொல்ல; அவனை மறுத் கருளிச்செய்கிறார்.

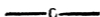
புருடனறன் குணமவித்தை பெனிற்சடம் புருடனாகும் - ஆன்மாவைக்குக் குணம் அநியாமையென்று நீசொல்லில்? ஆன்மாவை ஜடமாய்ப் புரிக்கைக்குக் கார்த்தனாகான். ஆன்மாவைக்கு அநியாமை யுள்ளதாயிருக்கவில்லை யென்ற கெப்படி யெனினில்?—புருடனறன் கண்ணின்குற்றம் கண்ணினறன் குணமேயா கூறாய் - அரககனது கயனத்தினுடைய படலம் கயனத்தக்குள்ள தனமையல்லவோ அப்படி பாயினும் அரக மறைப்பு ஆன்மாவைக்கல்லவோ குணமாயிருப்பது சொல்லாய். ஆன்மாவைக்குள்ள குணம் அநியாமையல்லகாண. அதெப்படி யென்னில்?—மருடனறன் குணமதாகி மலமசிக தாநிற்கும் - எப்பொழுதும் தனக்கநியாமையே குணமாகிய ஆன்மாவை மசேதனமாகியே நிற்கும்—புருடனறன் குணமதாகச சித்தெனநிற்குஞ் சேவன் - அநிவே தனக்குக் குணமாகிய வான்மா எப்பொழுதும் சேவன்மாயே நிற்கும்.

இதனும் சொல்லிபது ஐக்கியவாதி ஆன்மாவைக்குக் குணமநியாமையென்று சொல்ல, அவனை மறுத்து அநியாமை யானவமலத்தக் குள்ளகெனறும், அநிவு ஆன்மாவைக் குள்ளதென்று மருளிச்செய்த முறைமை உறிவித்தது.

‘மலமே’ ‘மாயையே’ ‘பருதியை’ ‘போதகாரிபம்’ ‘புருடனறன்’ ஆக இவையையும் ஐக்கியவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் அவன் மதம் “உலகத்-தாயவ னுயிர்க்கு மரபையினருளா- விருவினைத்தகையி லுருவினைத் தருமால்-கருமுசி லடர விசிதருகதிப்போன்-நறிவாழியிந் டிரியா

தேயும்" எனறும், அவன்மறுப்பு "பொறிபுலனாதி குறைவற
நிறைந்த- காட்சியதளிக்கு மூட்சியினமுன்னாக்- கொடுத்தோ
ராழி விடுத்தவாநாடிக் - கொளவோர்காணு தளங்கீண் பிழி
த்- தந்தவர்கண் டாங்கு" எனஹுமதுங்கணிக்கொள்க.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

அவித்தை புருடன் ரனகுணமெனில் - உயிரினுள் விரவிநிற்
பதாகிய அவித்தையினை உயிரின குணவிசேடமெனமுல் பொரு
ததமுடைதெ, னின்?—புருடன்சடமாகும் - சித்தாகிய புருட
ன் ஜடமாமென்ப்படு வழுவாமாதலின், அறியாத கூறினா
ய்.—குருடன்ரன் கண்ணினகுற்றம் கண்ணினறன் குணமோ
கூறாய - ஒருபொருளினகண் குணத்தோடொப்பக் குற்றமுமு
டன் விரவிநிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டிக்கண்ணிற் காணப்
படுதலின், விரவிநின்றவேபற்றிக் குற்றமுங்குணமாதல் செல்லா
மையானும்,—மூலமருடன்ரன் குணமதாகி உசித்தாகி நிரகுட-
அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள ஜடமாவதன்றிச் சித்ததா
காமையானும்,—ஈவன் ரெருடன்ரன் குணமதாகிச் சித்தென
நிற்கும்-உயிரி நிறொழியுடைய சித்தே யாகலானும், உயிரின்
கண் குற்றமாய்ச் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணப்பொருள்
மலமென வேறுண்டென்பதாம்.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமெனஹும பாடா
னவாறிகள மதம்பற்றி டரிகரித்த ,மாத்நினுண்வம சாதிககப்
பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஹன் மும்மலங்களின முறையுணர்ந்தி, மேற்

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௦௯

பஞ்சமலங்களுக்கு மிரண்டு விருத்தகார
லவையிற்றின் காரியப்பாடு தொகுத்
தணாத்தகரூர்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடுமிப்
போன,மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை மறை
த்திருக்கும், பொய்மைசெய போகபந்தம் போத்திரு
த் துவகங்கள்பண்ணு, மும்மல மூன்றினுடு ம்ருமல மி
சைப்பாமின்னும். (அசு)

(இ-ள) மும்மல நெல்லுக்குண்டாகிய முளையோல வாண
நெல்லினு வமும், தவிடுபோல மாயுயர், உயிபோலக்
கு முளை காமியமுர், ஐகியமூன்று மலங்களு மடை
யொடு தவிடுமிப் வேபொருகதி நிற்கும்.

போல்

மம்மர்செய்த அவையிற்று ளாணவமலமான தான்மாக்
னுவினுண்மை வ கட்டு மயக்கததைச்செய் தவர்களுடைய
டிவினை மறைத ஞானக்கிரியைகள் விளங்கிக் காரியப்படாத
திருக்கும் படி மறைத்த நிற்கும்.

இது மாயைமைப்போலன்றி யசுசியான பதார்த்தத்தை
யசுசுபெணக் கருகாமல் அதனைச் சுகியெணக்கருதியும், அதிலே
மோகிப்பித ததில் விழவிடுத்தகை.

பொய்மைசெ மாயையானது பொய்யையுண்டாக்குகிற
ய் போகபந்தம் போகத்தைப்பண்ணுவதாகும்.

அசுத்தியத்தை மெய்யெணப்பண்ணி, மாயையானது கன்
னுடைய பின்னாகளாகிய தனுவாசுகளாகியவையிற்றி னிடத்
தி னுண்டாகிய குணதோடங்களைக் காட்டாமல், அசுசியை யசு
சுபெணனாத மறைத்தநின்று மினுக்கியும்; இப்படி யிலைகள்
தோன்றாமன் மயக்குகை.

போத்திருத் கன்ம மலமாவது ஆன்மாக்க ளிருவினை துவங்கள் பண் யா லியற்றுஞ் சுகதக்கமாகிய போகங்க ணும் னைப் புசிப்பித்தத் திருத்திகளைப் பண்ணு நிற்கும்.

இம்மல மூன்றி இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போகந மும்மலங் ளோடு மிருமல மி களுடனே மேலுமிரண்டு மலங்களைச் சொ சைப்பாமினனும் ல்லப் புகாநினறேம். எ-று.

உம்மை யெதிர ததழீஇய வெச்சம்.

இதற்குச் சுவாயப்புவத்தம் பார்க்கியையினு மறிக.(அஈ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கீழ்ச்சொன்ன வாணவ மாயை கனம மிந்த மூன்று மல க்களும ஆன்மாவை யடைந்து நிற்கு மியல்புரைத்தல்.

மும்மல நெல்லினுக்கு முனையொடு தவிடுமிப்போல் - ஆண வ மாயை கனமமெனனு மூன்று மலமும் ஆன்மாவுக்கு அரிசிக் குத் தவிடு முயியு முளையும்போலப் பிரகா * சாச்சா,தனமும் ஆவாரகமும் உற்பத்தி ஏதுவுமாய் நிற்கும்.—அணுவினுண்மை வடிவின்மறைத்த நின்று மம்மர்செய்த போத்திருத்தவத் தைப் பண்ணும் - முனசொன்ன மலத்திரயங்களுக குளளே யாணவமலமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானேச்சாக் கிரிபாநு பங்களைத் தடுத்தின்று † மமத்தவரா கங்காரங்களைப் பண் ணி விஷயங்களைப் புசிக்கிறவளுகப்பண்ணும்—பொய்மெய் செய் - மாயாமலமானது பொய்யாகிய தேகாதிகளை மெய்யெ ன்ணும்படி மடக்கறிவைப் பண்ணும்.—போகபந்தம்-கன்மமான த விஷயபோகங்களிலே தவத்தவத்தைப்பண்ணும். சகலாக கீத மூன்று மலமு மிய்வாறு செய்துநிற்கும்.—இம்மலமூன்றி

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ௧௩௧௧

னோடு மிருமல மிசைப்பனின்னும் - இந்த மூன்று மலங்களையுஞ்
செலுத்துவ தாதலால் உபசாராத் மலமெனனு காமதகையுடைய
திரோதாயியையும் மகாமாயையுமாக விரண்டு மலத்தையு
மேற் கூறுவாமென நிகனப்பொருளா.

* ஆச்சாதனம் - மறைவு. † மமத்துவாகங்காரம்-எனது
யானென்பது

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

கனம மாயை மலங்களை நிரைநிறை நிற்கும் முறைமையும்,
அப்படியே செய்யும் பிரதான கிருத்தியங்களுக்கும், சேஷபாச
ங்களையும் செப்புகின்றோமென்று செப்புக்கின்றார்.

மம்மர் - மயககம், —உண்மைவடிவு - சாவஞ்சூத்தவ சர்
வகர்த்திருத்தவ ரூப சியத்தவம். மாடையும் கனமமும் கிரு
கிருத்தவ கிருத்தகாததிருத்தவப் பிரதமானாவும் நிரதீசய
சர்வஞ்சூத்தவ சர்வகாததிருத்தவ விரோதிகொன்பது சாற்
றப்பட்டது, கனமகாரியம்.—போகம்- போகவேதன விடபசு
கதககமோகம, மாயாகாரியம்.— பந்தம் - கலாதி, மலகாரி
யம்.— போததிருத்தவம் - போகக கிரியாகர்த்த திருத்தவம்,
போகாசத்தி கர்த்திருத்தவமும்மாம்.

மற்றவை வெளிப்பொருளா.

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலே தன்மமோ டதனமமாகியெனக் கூறப்பட்ட கண்
மமலமும் அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட

மாயாமலமும் ஈனமிக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமு மாகியவிம்மூ
 னறு மலங்களும், நெல்லுக்கு முளை தவி மிமிபோல் உயிரைப்
 பந்தித்த நின்று மூறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்த
 வழம் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கண் மூன்றனோடுங் கூடி நின்
 று பங்கிப்பை வேறுமிருமலங்க ளானவென்பதாம்.

இது நிரனிதை.

கனமமலம போகம் பண்ணுகலாவது, நெல்லிண்கணுளதா
 கிபமுளைததற் சததி முளைபைத தோற்றுவிக்ககு மாறுபோல,
 உயிரினகட சுகதுககங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்று
 வித்தகல்.

மாயாமலம பகம் பண்ணுகலாவது, முளைத்தற்கு அணு
 கூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிமிபோல, அச்சுகதுக்கங்களை
 னு, தோனறுதற்குக் துணைக்காரணமாய்த தனகாரிமமாகிய த
 றுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்த நிற்றல்.

ஆணவமலம் போத்திருத்தவம் பண்ணுதலாவது, அம்மு
 னை ஆனமிக் தோனறுதற்கு நிமித்தக்காரணமாகிய உயிபோல,
 அததோற்றத்திற்கு நிமித்தக்காரணமாயவாறை முறுகுவித்து
 நின்ற; அச்சுக துககங்களை உயிர றுகருமாறு நிலைபெறுத்தத
 லென்கொள்க.

“பந்தமபோகம்போனிறுத்தலும்-உகத்தமாயை வினைம
 லத்த” எனஞர் ஞானமிர்த தூலுடையாரும்

முளை ஆகுபெயர்.

முளைதவி மியிகள் பந்தத்திற்கும் காரணமாகல் மாத்தி
 னாக்கும் உவமையாயின.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன மூன்று மலங்களும் அகாதிபென்றும், ஆன்

மபோதத்தை மறைக்குமென்னு மாணுக்களை நோக்கித் தோன்ற வருளிச்செய்குறார்.

மும்மலகெல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல் மம்மர் செய் தணுவினுண்மை வடிவினை மறைத்ததின்மறு - மும்மலங் களுடெல்லுக்குண்டான முளையுக் தவிடு முடியும்போல் மயக்க தகையுஞ்செய்து, ஆன்மாவும் குணமையான சொரூபத்தை யொருசுதமுக தோன்றாமல் மறைத்ததின்மறு, —பொய்மைசெய்போக பகதம் போத்திருத்தவங்களைபண்ணும் - பொய்யை மெய்யென்று மயக்காதிர போததகையும் அகளுடன கட்டுப்பட்டு நிற்கிற புசிப்பையு மகதப புசிப்பிலே திருத்திகளையு முண்டாககாரிற் கும் இவைவடனறியும், —இம்மல மூன்றிலே மிருமலமிசைப்பனிக்கும் - இதை மும்மலத்தடனே மேலும் இரண்டிலங்கூட்டிச் சொல்லப் புகாநின்றேன.

இதனால் சொல்லியது, ஆணவம் மாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களுடெ மடக்கதகைச் செய்து ஆன்மரூபத்தை மறைக்குமென்று, இதை மும்மலத்தடனே மேலுமிரண்டு மலங்கூட்டிச் சொல்லுகிறேமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மும்மலம் - மேலே தன்மமோ டதன்மமெனக் கூறப்பட்ட கன்மலமும், அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட - மாயாமலமும், ஈனிக் கூறப்பட்ட ஆணவமலமும் மாய மூன்று மலங்களும், —கெல்லினுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல் - கெல்லுக்கு முளையோடு தவிடுமிப்போல், —அணுவினுண்மைவடிவினை - உயிரின் சொரூபத்தை, — மம்மர் செய்த ம

றைத்துநின்று - மயக்கத்திற் கேதவாகப் பகதித்து நின்று,—
பொய்மைசெய் போகபந்த போத்திருத்தவங்கள் பண்ணும்-
முறையே பொய்மைசெய்யாநின்ற போகமும் பந்தமும் போத்
திருத்தவமும் பண்ணுவனவாம்.—இம்மலமுன்றினே டினனு
மிருமல மிசைப்பன் - இம்மலங்கள் மூன்றினேயிங் கூடிநின்று
பகதிப்பன வேறுமலங்க ஞானவென்பகாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றொகுத்தப் போந்த மாபேய மலத்தையுந்
திரோதாயியினையு முணர்த்தகிரூ.

மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமதென்
று, மேயுமும்மலங்க டத்தந் தொழிலினை யியற்றவே
வுந், தூயவன் தனதோர்சத்தி திரோதான கரியதென்
று, மாய்வரிம் மலங்களைந்து மணுககளை யனைநதுநிற்
கும். (௮௭)

(இ-ள்.) மாயை மாயையின் காரியமாகிய கலைமுதலிய த
யின காரிய த்தவ சமூகங்களை மாபேய மலமெனனும்
தை மா பெயரைப் பொருத்தகூறியும்,
யேய மலமதென
றும்

ஏயு மும்மலங் ஆன்மாக்களிடத்திற் பொருநதிநின் றுண
ச டத்தந் தொழி வமுதலிய மூன்று மலங்களுந் தத்தக் தொ
லினை யியற் ற ழிலினைச் செய்யும்படி செலுத்தப்பட்ட சுத
வேவுந் தூயவன் தனான சிவனுடையசத்தி யானமாவினுடை
றனதோர் சத்தி யவுஞ் சிவனுடையவுந் தரிசனத்தை யா
திரோதானகரிய கவெரட்டாமன் மறைக்கையால், இதற்கு

உ—ரூத்திரம். அத்தியதிஸக்கணம். க௩கடு

தென்றுமாய்வர் த்திரோதாயி மலமென்றும், பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இம்மலங்களை இத்தப் பஞ்சமலங்களு மான்மாக்களைப் பந்த மணுக்களை பொருத்திரிணறு தத்தக தொழில்களைச் செயணைத்திரிற்கும். ய்த நிற்கும். எ-று.

சிவசத்தியைப் பதிபதார்த்தமாகக் கூறியிருக்கப் பாசமெனறேதிய தென்னெவின? அந்தச் சத்தியினுண்மையை விசாரிக்கச் சிவனுடனே சமவேதமாயிருக்கிற பதிபதார்த்தமேயாயினும் அச்சத்தி பாசத்தைப் பினசென்று பரிபகருவம்பண்ணிச் செலுத்துகையாற் பாசமெனறுபசாரமாகக்காரணப்பெயராக்கிக் கூறப்பட்டது.

“திரோதருசிற்சத்தி சிறியார்ச் சுவறறால் விரோதஞ்செய்தார்க்கும்பின் லி” “ஈசனது சத்க்ரமல மூன்றினையு மேவுதலாற்-பாசமெனுமபேரதற்குப் பாங்கு.” “சினமருவுகிரோதாயி கருணையாகத் திருத்திய சதநின்பாதஞ்சேருமனறே” எனவறிக.

இதற்குச் சுவாயம்புவம் பார்க்கியை யிருக்கெதிரத்த மறிக.

“ஈதிருகாழி மன் கட்டுமப்பாசங்கண் மூன்றவைதான” “விருகதிகளேபிணைந் துளதேபிணைநதவப்பாச - மோதவறே” யோதியவிவ்வினை-யொடுங்கயதே” எனவறிக. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மாபையின் காரிபத்தை மாயேய மலமதென்றும் - அசுத்தமாயா காரியமாகிய பிரவிருத்திப் பிரகாசா * யதார்த்த ரூ

கங்களைச் செலுத்தும் சம்பந்தத்தை யுடைத்தாகையால் மகா மாயை யொரு மலமெனவும்,—

ஏயுமும்மலங்க டத்தகதொழிலினை யியற்றவேயுந் தூயவ ன்றனைதோர்சத்தி தீரோதாயி கரிபதென்றும் - ஆனமாககளை ப்பொருந்தின ஆணவமாபைகாணமிக மூன்று மலங்களும் தங் கள தங்கள சரிபைகளைப் புரியும்படிக்கு அதிஷ்டித்து நீநட தாகையால் நினைமல சிவ ஸமவேத தீரோதான சததியை யொ ருமலமெனவும்,—

ஆய்வர்-விசாரிப்பர்கள்.

விசாரிப்பதாவது ஆகிசத்தி மலமல்லாமலிருக்கவும் கிரா தருடைய ஆசாரிபரைக் கிராதாசாரிப னொறதபோல மலத் தைப்பதிஷ்டித்த நிற்றையான மலமெமென்று குறிசகனாமென பது.—

தடி-கூடு ஜிமெம்மெடி - தாலாஃ ஜாமெஸூரீ யுகி ஸுவ-நா-ந-ம-ராஹிகா ஸிவாஃ | யஜ-நா-ந-வ-த-நா டெவ வொஸஹ-த-ய-வ-வ-ய-தெ || ஐகி.

இம்மலங்களைநது மணுக்களை யடைத்தநிற்கும்-இந்த மல ங்களைநதும் சகலராகிய ஆனமாக்களைப் பொருத்தி நிரகுமென் றிதனபொருள.

* ஆயதார்த்தம் - பொய்.

தடி-கூடு காசிகெ - ஸுவவணுவியு வொஸொ ஜொ லிபு-விஹாமதஃ | ஜமுகஜ-உ ஜாயா வ ஸ கி ஸூ த நி றொயிகா || விஜ-ஸூவடிவெடிநயெயெஹிவ-நா ய-தெவ-ஸ-ஃ | ஐகி.

த-பாமஜி - ஜமுகஜ-ஜஹாஜாயா ஜாயொக்ய ஜிவிமம்,

உருத் திரம். அத்திவித இலக்கணம். ௧௩௧௭

ஐமக் | திராயா நகரீஸகி: வாஸகெ நாகய-பெ
குகிதி.

செவ்விரகாசத்திலும், பொது-உ-வது. செ. “மோகமித
வுயிர்கடொறு முடனாய்நிர்கு மூலவாணவமொன்று முயங்கி
ன்று, பாகமித வுதவுநிரோ தாயியொன்று டகர்மாயை டொன
றுபடர் கன்மமொன்று, தேகமுறு கரணமொடு புவனபோகச்
செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்றென, ருமல மைத்தெ
னபர்.”

ஆகில் ஆனமருணததைத் தடுக்கிறதற்கு நீர்சொன்ன தி
ரோதான சத்தியே போதும், ஆணவமல மென்ப தொன்று
வேண்டா! ஜடமானது சித்தாயிருக்கிற ஆன்மாவை டெப்படி
தடுக்கும். இதன்றியும் வியாபசூயிருக்கிற ஆன்மவுக்கு ஆவர
ணமும் கூடாதென்னில்? ஆன்மாவுக்கும் ஆணவமலத்தககுள்
அகாதி சம்போகமாகையால், அந்த மலத்தினுடைய சதநியா
னது ஞானத்தககு பிரதிபக்தமாயிருக்கும். இதன்றியும் அசட
மானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப் படுகிறதொழிய அஜடத்தி
னாலே பாதிக்கப்படாத ஈஸ்வரனெப்படி யான்மாக்களுககு
ப்பாதகமல்ல; அப்படியே ஈஸ்வர சமவேகையான ஆதிசத்தி
யும் ஆன்மாவுக்கு பாதகமல்ல. ஆகையால் சித்தானது ஜடத்
தினாலே பாதிக்கப்படாதபொழுது பின்னை டெதினாலே பாதி
க்கப்படும்.

ஜடம் அஜடமென் நிரண்டிவஸ்தவல்லோ வுள்ளது, அஜ
டமாயிருக்கிற ஆன்மாவை அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாதகரம்
பாதிக்குமென்னில்? அப்பொழுது பாதகமாயிருக்கிற ஆன்மா
வுக்கு காசம்வரும். அதேனைனவில்? ஆன்மாவுக்கு யாதொன்
று பாதகமாம், அதினுடைய காசமே முத்தி; அக்கப் பாதகநா
மல்லாதபொழுது முத்தியேயிடுகில். ஆகையால் ஆன்ம சித்தி

தி பாதகம் ஜடமாகிய ஆணவ சத்தியேயென்று அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ஆகில் ஆனமாவக்கும் ஆணவ மலத்திற்கும் அநாதிசம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது, ஆணவ மலத்தினாலே ஆனமசத்தி ஆவரிக்கப்பட்டுதோ, அப்பிரகாசமாகப் பண்ணப்பட்டதோ! ஆனமாவும் ஆனமசிற்சத்தியும் அபின்னரூபமானபடியால் ஆனமசிற்சத்தி ஆவரிக்கப்பட்டனென்ப போகாது.

விபுவாகையால் அப்பிரகாசம் பண்ணுமெனவில்? பிரகாசத்திக்கு அப்பிரகாசமாகிறபொழுது நாசமேயாம்.

ஆகையா விரண்டுங் கூடாது.

பின்னை யாணவமலம் ஆனம சிற்சத்தியை பேதுபண்ணித் தெனவில்? சிற்சத்தி விபுவாகையினாலே ஆவரணமுங் கூடாது, நித்திபப் பிரகாசமாகையினாலே அப்பிரகாசமுங்கூடாது; அக்னிசத்தியானது மணி மந்திர அஷ்டகங்களினாலே தடுக்கப்பட்டுப் பிரகாசமாக ஜ்வலியாநிற்கவும், ஸ்போடகாதி கிரியைகளைப் பண்ணமாட்டா ததுபோல், ஆனம சிற்சத்தியும் ஆணவமல சத்தியினாலே தடுக்கப்பட்டு நித்திபப் பிரகாசபாயிருந்தும் ஸவநிஷ்டையா யிருப்பதொழிய இச்சாளுனக்கிரைகளாகிற காரியப் பிரவீர்த்தியைப் பண்ணமாட்டாமலிற்கும். ஆகையாலானவமல சத்தியானதே ஆனம சிற்சத்தியை இச்சாளுனக்கிரியா காரியப் பிரவீர்த்திகளைப்பண்ணாமல் தடுக்கும்.

இதற்குமேற் சங்கை.

திருக்கிரியாரூபம், ஆனம சிற்சத்தியென்று முகலேவொல்லப்பட்டது. அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப்படுகிறதில் லாதபொழு தில்லை. இத்த ரூபிரு கர்த்திருத்தவ ரூபத்தக்கு அன்னியமாகக் காரியமேயில்லை. ஆகையால் சிற்சத்திக்குகாரியத்தில் பிரவீர்த்திவாராமல் ஆணவமலம் தடுக்குமென்றது என

ஜயம் தலூகி வாபுரிஹ்ருவமஜிபுதாடி || சுநாஜி ர
 விஸம்ஸ்யஃ ப்ரொக்தாயஜிஷொத்நொஃ | ஶொக்ஷிப
 க்ரீயமெத தத்ர ஸகிராவரணம் தவா || சுபு கா
 ஶிக்ரகிவடாவி தத்ராஜிஸுந ஶொஹதெ | த
 ஶுபுஸாஹ்நுரஹ்வக்யா ஜாஹ்நொவிபுஸம்மதஃ ||
 நாவபுபு காஸிகரணம்விநாஸிக்ஷுபு ஶம்மதஃ | ப்ர
 காஸஸுபுபு காஸொவி நநாஸா ஹாவஸிஷிபுதெ ||
 தக்ஷயம் கரெயஸாந ஶநெஜிஹொஸூகதீஸாந | ந
 ஶாபுக்ஷிஷிஷெநெஷா விஶுதெவபு வகக்ஷதஃ ||
 நாவபுபு காஸிகரணம் கிண்காயடாவபு வதந்நு
 க்ரீயமெதநிமதா ஶகிஷிஷுஶகி கிரொஹி தா ||
 நெநவஸொடகரீஸஜிபு ஜமதவி பாவகெ |
 சுக்ஷிரொஹிதஹாவொவிஷெநெநவ ஶுஸகிஹி || கி
 ரொஹிதொஹி காயெஷுஷுநஶாணஸுபு வதந்
 தெ | ஶுக்ஷிபுயாஸஹ்விணீஸகிஃ கயிதாவரஜெஸ
 ர || தெஶவிஷுயகதபுவி ரெஹந கஜாஶந | ந
 ஶிபுஸூகபஸம் காயம் ஜாத்ர கதபுக்ஷ ரஹ்வ
 தஃ || ஶுக்ஷு காயடா கிரொயாநம்ஷெநெந கயிதாக
 ஶு || ஶகிநடாஸடாஹ்நுயஸூக காயடாத்ஷிஸம்க
 ர || நஸகி ரெஶகதபுபுஸகிஷுக்ஷிபுயொயபுதஃ |
 சுஶிஹாஶஸுபு ஶாஹொக்ஷுஷிஶிஹாம ஶுஶாயதஃ ||

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ௧௩௨௩

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இருமல முண்டென்ப திசைக்கின்றார்.

மாயையின்காரியத்தை -மாயாகாரியக் கூட்டத்தை, —மாயேய மலமதெனறும் - மாயேயமலமதெனறு போபெற்ற மலமொன்றென்றும், —ஏய மும்மலங்க டதகத்தொழிலினை யியற்றவேவுந னாயவனறனதோசத்தி திரோதானகரியதெனறும், —பாசங்களைத் ததறங் கிருத்தியங்களிற் செலுத்தக திரோதானசத்திபென்று பேர்பெற்ற சிவனது சத்தியாகிய மலமொன்றென்றும், —ஆய்வர் - விசாரிப்பார்கள். —மாயாகாரியக் கூட்டத்தை மாயையினடக்கி மகாமாயையைக் கூட்டிப் பஞ்சமலமென்றும் வெருவசனமுண்டு; அது வறிக. — இம்மலங்களை அம்அணுக்களை - ஆனமாக்களை, —அணுத்த நிற்கும்-பொருத்தியிருக்கும்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேறு மிருமல மெனப்படுவன, அச்சகதக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று, விபாபகமாயிவான்மாவின அந்விச்சை செயல்களை ஏகநேசப் படுத்துவதென மேற்குறிப்போகத மாயாகாரியமும், அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப்பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயாகாரியம் மாயையி ளடங்குமாயினும், பந்துத்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத் தெண்ணப்படும். அம்மலங்கட்க ணுகூலமாய் நின்றுசெய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியினடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தாற் தி

ரோதாயியெனவேறுவைத் தென்னப்பமும், இவ்வாறில்வை
கதமலமும் உயிர்தோறுநின்று செய்யுமபந்தவேறுபாடு கண்
டுகொள்க வென்பதாம்.

திரோதான கரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதெ
ன்னும் பொருட்டாய வடசொல்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த மூன்று மலமுமொழிய மற்றையிரண்டுமலமு மருளி
ச்செய்குறர்.

மாயையின் காரியத்தை மாயீய மலமெனறும் - அசுதக
மாயையின்காரியத்தை மாயீயமலமெனறும், அசுகாரியப்படுத்
துகிறது,—ஏயுமும்மலங்கள் சத்தக் தொழிலினை யியற்றவேவுந
துபவன்றனகோர்சத்தி திரோதானகரியதெனறுமாய்வர்-ஆன
மாயையகாதியேபொருத்திற்கிற மூன்றுமலங்களின்காரியமா
ன ஆண்டவத்துக்குள்ள வஞ்ஞானத்தையும், மாயைக்குள்ளபொ
ய்யையெய்யெனகையும், கன்மத்தக்குள்ள புண்ணியபாவத்தை
யும், ஆகவிப்படியே அந்தகததொழில்களைச்செய்யும்படி செலு
த்துகிற சத்தான பரமேசுரனுடைய சத்திகளில் ஒருசத்தி
யை திரோதாயியென்றும், திருவருளினாலே ஆராய்கது சொ
ல்லுவர்கள் அறிவாலுபர்க்க பெரியோர்கள்.—இம்மலங்களைக்
து மணுக்கையணக்கு நிற்கும் - மூன்சொன்ன மூன்று மலங்க
ளும் இந்தவிரண்டு மலங்களும் ஆகப்பஞ்சமலங்களு மான்மாக்
களை யநாதியே பொருத்திற்கும்.

இதனூட்சொல்லியது அசுத்தமாயையின்காரியத்தை காரி
யமாயீயமல மென்றும், எல்லாமலங்களையுங் காரியப்படுத்த

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௨௫

கையினாலே சிவனுடையசத்திவீசே ஒருசத்திபை மலமென்ற
ம் சொல்லுவார்க ளென்றும், இந்த ஐந்தமலங்களு மான்மாவை
ப்பொருத்திற்குமென்னு முறமையு மறிவித்த த.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(வேறுமிருமலமெனப்படுவன) மாயையின் காரியத்தை மா
யேயமலமெனதும்- அச் சுகதகக விளைவுகட்கெல்லா மி—மா
ய்நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவி னறிவிசகைசெயல்களை யே
கதேசப்படுத்திவதென மேற்கூறிப்போந்தமாயாகாரியமும், —
ஏயுமும்மலங்கள் தக்கம் தொழிவினை யியற்றவேவும்—பொருத்தி
ய அவ்வமலங்களை யவ்வத்தொழிவிந் படுத்திப் பாகம்வருவிக்கு
ம், — திரோதானகரியது துயவனறனதோர் சாதியென்றுமாய்
வர் - மறைதலைச்செய்வதாகிய சிவசத்தியுமாமெனது கூறுவர்,
அவற்றுண் மாயாகாரிய மாயையி னடங்குமாயினும் பத்தித்தற்
கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்
ணப்படும் அம்மலக்கட் கனுஉலமாய் நின்றுஞ் செய்யுஞ் சிவச
த்தி பராசத்திவி னடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி
புபசாரத்தாற்றி ரோகமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும். —
இம்மலங்களைத்தம் அணுக்களையினைத்த நிற்கும் - இவ்வா நிங்
கவத்த மலமு முயிர்த்தொழிந்து செய்யும், அத்த வேறுபாடு க
ண்டு கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ்சொல்லிய பஞ்சமலங்களுட னுன்
 மாபொருநதிச் சகலாவத்தை யுறுமா
 றுணர்த்துகிரார்.

மலமாயை கன்ம மாயேயந்திரோ தாயிமன்னிச்,
 சலமாரும் பிறபிறப்பிற் றங்கியித் தனாகீழ்மேலும் நி
 லையாத கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்கணல
 மாரு மிறைவனானையாலுயிர் நடகருமன்றே. (அஅ)

(இ-ள்.) மலமா ஆனமாவை யனுசமபநதாகிய வான
 யை கனம வ மலமமுடி, ஆனமாக்க ளறிவையிபக்குமா
 மாயே யக யையும், ஆனமாக்கடொழி லைசெய்கையி லு
 திரோதாயிமன் ண்டாய கனமமும், மாபையின காரியமாகி
 னி ய மாயேயமலமுடி, ஆனமாகக் ளறிவைய மய
 க்குந திரோதாயியும், ஆகப் பஞ்சமலத்தை
 யும் பொருந்தினறு;

சலமாரும்பிற போக்குவரவையுடைத்தா யிருக்கப்படா
 ப்பிறப்பிற் றங்கி நின்ற சனன மரணங்கலையடைத் திகதப் பூ
 யித்தனை கீழ் மிமுதலிய மூன்று லோகத்தின்க ணினறுமு
 மேலு நிலையாத னறு, அஃதெனபோலவெனநிற் றனககொ
 கொள்ளி வட்ட ரு நிலைமையின்றி யிருக்குங் கொள்ளி வட்ட
 ங் கறங்கென நி ங் காற்றாடி யொரு நிமிடத்தி னகேகம்பிரகா
 மிடத்தின்க ண ரஞ் சமுலாநிற்கும். அதபோலஆன்மாவு நன
 லமாரு மிறைவ னைம பொருநதிய கர்த்தாவினாடைய திருவா
 னானையா லுயிர் னையாற் கன்மானு குணமாக மேல்கீழ் கடு
 கடக்கு மன்றே. விற் பொருந்தாநிற்கும்.

இதற்குச் சித்தியத்திக. (அஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்சொல்லிப்போத்த மலங்களைத் தொகுத் துணர்த்தல்.
 மலமாயைகனம மரமாயேத்திரோதாயி மனனி யுயிர்சல
 மாரும-ஆணவமலம் அசுத்தமாயை கனமம் சூத்தமாயை திரோ
 தானசத்தி இவ்வைத்து மலமும் பத்திக்கையினாலே விபுவாய்ப்
 போக்கு வரத தில்லரம விருக்கிற ஆனமா வேகதேசதகைய
 டைகத போக்கு வரவுண்டாம். போக்குவர வுண்டாகவே,—
 இறைவ னுணையாற பிறப் பிறப்பிற் தங்கி யித்தகா கீழ் மே
 லும நிலையாக கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத்தினக னி
 யல் பாரும் கடக்குமனறே - சிவாக்ரையினாலே கனமானு
 குணமாக சன்ன மரணங்களைப் பொருகதிப் புண்ணிய பாபத்
 துவய பரிபாகத்தினாலே பூயியிலுர், கேவல பாபத்தினாலே ரக
 த்திலும், கேவல புண்ணியத்தினாலே சுவர்க்கததிலும் பொருக்தி;
 சுகதுககங்களையும் சுகதகையும் துக்கத்தையும் புசிக்கும். புசிக்
 குமிடத்த பஞ்சேகதிரியங்களிலும் கொள்ளிவட்டம் போ
 லும் காலிதழககாற்றாடி போலும் நிமிஷத்திலே எல்லாவிந்
 திரியங்களிலும் ஒக்கநிறைகது நின்றது பேரலச் சமுதைய செல்
 லுமென நிசன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யான்மர பஞ்சமலத்தோடு பொருத்திச் சம்சர
 தத்திற் பிரமிப்பென்று பேசுகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த பிரப்பிறப்புக்களெல்லாவற்றிற்குங்காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுநாடுமென்பகாம்.

மணியலமாருமென்பது மழைபெய்த குளநிறைந்த தெனறூற்போலக காரணகாரிப் பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டுமவழிகீட்டல்.

இறைவனுணையா லுயிர்கடக்குமென ஈண்டும் கூறியது அவவல்லமரலை நீசும் வாயிலுணர்த்துதற்பொருட்டு.

அது முன்னர் வகுத்தக கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், மலங்க ளித்துணைய வென்பது உம, அவை பத்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான ஆணவ மலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

—0—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—

முன் சொல்லிப்போந்த பஞ்சமலக்களுடனே ஆன்மா கூடி சன்னமரணப்பட்டுத் தீரிகிறமுறைமை யருளிச்செய்குறார்.

மலமாயை கனம மாயீயக் திரோதாயிமணனி - ஆணவமரணமாயீயத்திரோதாயிபென்று - சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலமாய்ப்பொருத்தி, - அலமாரும் பிரப்பிறப்பிற் றங்கியித்தகாழீழ்மேலும் - சலிப்பை யுடைத்தாயிருக்கப்படாநின்ற சன்னமரணங்களை யடைந்து இத்தப்பூமிபிலும் பாதாளத்திலும் சுவர்க்கலேரகத்திலும், - நிலையாத கொள்ளிவட்டங் சுற்றுகளை - நிலையல்லாத கொள்ளிவட்ட மெனக் காற்றாடி யென, - நிமிடத்தின்

உ—குத்திரம். அத்திதிலுக்கணம். ௧௩.௨௧

கண் - இபைத்து, விழிக்கறமாத்திரத்திலே, —கலமாருமி
 றைவ ஞானையா லுயிர்கடக்கும் - கலம்பொருத்தி யிருக்க
 ப்படாநின்ற கருத்தாவினுடைய வாக்கினையாலே யான்மாக்கள்
 செல்லாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் நீத்தல்விண்ணப்பம்-௨௧-செ. “மல
 ங்களைககாற்சமுலவன றயிரிற் பொருமத்துறவே என்றும்” திரு
 த்தெளளேணம்-௮-செ. “கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்
 பிறப்போ டிறப்பென்னும்” என்னுமதங் கண்டுகொள்க.

இதனற் சொல்லியது ஆனமா பஞ்சமலங்களையும் பொரு
 ந்தி சன்னமரணப்பட்டுப் பூலோகத்திலும் பாதாள லோகத்
 திலும் சுவாக்கலோகத்திலும் கர்த்தாவினுடைய வாக்கினையா
 லே கொளளியட்டம்போலவும் காற்றாடிபோலவும் இமைத்து
 விழிக்கற மாத்திரத்திலே சுத்திவருமென்னு முரையை மறி
 வித்தது.

‘மும்மல’ ‘மாயையின்’ ‘மலமாயை’ இம்மூன்றும் பஞ்சம
 லத்தின தொகை சொல்லியது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

உயிர் - ஆன்மாவின் கண்,—மலமாயை கண்ம மாயேயக்
 திரோ தாயிமணி-ஆனவமலம் மாயாமலம் கண்மமலம் மா
 யேயமலம் திரோதானமலமாயிவ விவ் வவவகை மலங்களும்
 காரணமாகி கின்பெறுதலால்,—இறைவஞானையாற்சலமாறும்-
 மூகல்வ ஞானியினாலே போக்குரை வுடைத்தாறற் கெதவா
 க,—பிறப்பிறப்பிறங்கி -மேற்கூறிப் போக்கபிறப்பிறப்பிற் ப
 ட்டி,—இத்தரை கீழ்மேலும் * இவ்வுலக நிராயக்களிற் சென்

௧௩௩௦ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

று—நிலையாத கொள்ளிவட்டங்கறங்கென - நிலையுதலிலவாகிய
கொள்ளி வட்டமும் காற்றாடியும் போல,—நிமிடத்தினகணல
மாரு கடக்குமனறே - நிமிடத்திற் சுமுனறு செல்லும்.

இவை மூன்று செய்யுளானு மலங்க வித்துணைய வென்ப
னம் அவை பதக்கு மாறங் கூறமுகத தாவரண மலத்தாலா
கிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேலெழுவகை யோனியுட்பட்ட நால்
வகையின ரேற்றக தொகுத
தணாத்தகிரார்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க னுற்பீசஞ் சராயுசத்தோ,
டெண்டரு நாவெண்பத்து நானகுநா ருயிரத்தா,யுண்டு
பங் யோனியெல்லா மொழித்து மானுடத்துகித்கல், க
ண்டிடிற் கடலைக்கையா னீந்தினன் காரியங்காண் (அக)
(இ-ள்.) அண்ட முட்டையிற் ரேற்றுவன
சம்

அஃதாவது பரவை பரம்பு கமடம் முதலை மச்சிய முத
லான.

சுவேதசம் வேர்வையிற்றேற்றுவன

அஃதாவது கிருமி கீடம் பதங்க முதலாயின.

உற்பீசம் கீரு நிலனும் வித்தடன் கூடிப் பூயிடைப்
பிணத்து தோற்றுவன

அஃதாவது புல்லு இறுபூடு தாவரமுதலாயின.

சராயுசத்தோ னையிற்றேற்றுவன
டு.

அஃதாவது கரர் மிருக பசுமுதலாயின

எண்டரு கா அண்டச முதலான கால்வகையினு முன்
 லெண்பத்து கா டாகப்பட்ட வெண்பத்து காண்கு னூரூயி
 னகு னூரூயிரத் ரமாகிய பேசுக்களைப்பொருநதி யெழுவகை
 தா யுண்டு பல் போனிடையு மடைகது
 யோனி

எல்லா மொழி முதற்கட் டாபர யோனிவினுண்டாய் வ
 த்து ருவினைகளையும் புசித்துத் தொலைந்தவாதே
 யதனைவிட்டுக் கிருமியோனியை யெடுத்த தா
 ண்டிள்ள தனுபவித் ததனையும் விட்டுப் பறவையுருவையெடுத்த
 தனையும் விட்டு மிருகயோனியை யெடுத்த ததனையும்விட்டுப் பசு
 யோனியெடுத்த ததனையும்விட டிப்படி யெல்லாப்பிறப்பினும் பி
 றகதினை தது.

மானுடத் துதி காலாந்தர வசத்தினாலே புண்ணியமேலீ
 த்தல் கண்டிடி ட்டினாலே மானுடப்பிறப்பிற் றேற்றி மோ
 ட்சத்தை யடையக் கருதாமதனை விசாரிக்கி
 ல், அஃதெத்தன்மைக் கொக்குமெனில்?

கடலைக கையா இலக்கியோசனை யகலந்தையுடைய லவ
 னீத்தினன கரிய னசமுத்திரத்தைக் கைடாணீந்திக் கணா யே
 ங்காண் தினவன் காரியத்தக் கொக்கும். ௭-று.

இதற்குச் சுப்பிரபேசஞ் சிவதருமோத்தரத்து மெனவதிக.

“தோற்றியிடு மண்டசங்கள் எண்பத்துகாண்கு னூரூயிர
 மென்றெடுத்தே” எனச் சார்புநூலினுமதிக. (௮௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல்மனுஷ்ய கேகம் வருமருமை யுணர்ந்ததல்.
 மூட்டையிலே தோற்றவனவும் கசிவிலே தோற்றவன
 வும் வித்திலே தோற்றவனவும் டையிலே தோற்றவனவு மா
 கத தொகை யெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேகமுள்
 டி இவ்வாறுள்ள யோனிகளுக்களுளே இகரயோனிக லொல்லா
 களையும் போகத்தினாலேயும் பிராயச்சித்தாதிசுளாலேயு நீக்கி
 மனுஷ்ய சன்மத்தில்வரு மருமை விசாரித்துப் பார்க்கில்,சமுத்
 திரத்தகைக கைநீத்தாக நீத்துக் கரையேறினத்தை யொக்குமெ
 ணவறிக வென நினைப்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சூக்குமதேகத்திற் றூல தேக மூண்டாமென்று சொல்
 லுஞ்சைவ பெளராணிக மதானுசாரியர்கள் மதம் பூர்வபக்ஷமா
 க மறுத்து சாதாரணபுலன விகாரத்திற் சூக்குமதேக நிபி
 த்தமாக வுண்டாச் சூலதேகமென்னுஞ் சந்தசைவ சித்தாக
 தாசாரியர் மதம் உத்தர பக்ஷமாக வுசுகரிக்கின்றார்.

அண்டசம் - மூட்டையிலுண்டாகும் பகிமுதலியன,—சு
 வேதசம் - வேர்வையி லுண்டாகும் பின்யினிமுதலியன,—உற்
 டிசம் - விசைகளை மேற்பிளக் துண்டாகும் மா முதலியன,—
 சராயுசம் - கருப்பையிலுண்டாகும் மானுடர்முதலியன,—நீக்
 தினனகாரியங்காண் - கடத்தவன் செய்திபோல்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௬௩.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கால்வகைத்தோற்றத் தெழுமகைப்பிறப்பி செண்பத்த
கான்கு ஹூயிரம் போனிபேதத்தினிணமம் விரித்த பேதங்க
ள் அளவினறியுள்ளன. அவற்றுள் மானுடப்பிறவியே அவய
லமரகை நீக்குகற்கு வாயிலென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிகை மானுடசனனத்திலே சனிக்கிற வருமை யருளி
ச்செய்கொர்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்றீசஞ் சாரயுசத்தோடு-முட்
டையிலே தோற்றுவன வேர்வையிலே தோற்றுவன வித்திலே
தோற்றுவன பையிலே தோற்றுவன ஆகக்கூட்டி,—எண்-ரு
காலு-இப்படி எண்ணப்பட்டகாலுவகையாலும்,—எண்பத்தகா
ன்கு ஹூயிரத்தாய் பல்யோனி - அண்டச மிருபத்தஞ்
சு சுவேதசம்பத்த உற்றீசம்பதொன்பத சாரயுச முப்பத ஆ
க எண்பத்த கான்கு ஹூயிரமாய் வெருவித மாயிருக்கத்தக்
க யோவிக ளெல்லாம் ஆனமாக்கள் கன்மத்துக் கிடாக வுண்
டாயிருக்கும்,—எல்லாமொழித்த - மானுடயோனி ஒழித்த மற்
றுள்ள யோனிகளை யெல்லா நீக்கி,—மானுடத் துதித்தல்-மானு
டசனனத்திலே சனிக்கிறது,—கண்டிடிற் கடலைக் கையால் நீர்
திணன் காரியக்காண் - விசாரித்தப்பார்க்கில் சமுத்திரத்தைக்
கையாலே நீத்தினவன் காரியத்துக்கொக்கும்.

இதனார் சொல்லியத கால்வகைத் தோற்றத்தினு ழுண்
டான எண்பத்த கான்கு ஹூயிரம் போனிக்குள்ளு மாறு

டயோனியஸே வந்துதோன்றின வருமையை பார்க்கில் சமுத் திரததைக் கைநீச்சாக நீந்திக கரையேறினவனுக் கொக்குமெ னனுமுறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அண்டசஞ் சுவேகசங்க னுந்திசஞ் சராயுசத்தோடு-முட் டை வேர்வை வித்த பையுடனே,—எண்டரு நாண்பதது நானகு நூரூயிரத்தா யுண்டு-நால்வகைத் தோற்றத் தெழுவுகை ப்பிறப்பி னென்பத்த நான்கு நூரூயிரம யோனிபேதத்தினி ன்னும் விரிகக பேதங்க ளளவினறி யுளளன,—பல்யோனி யெ ல்லாமொழித்த - அவற்றுட் பலவகைப்பட்ட யோனி பேதங்க ளொழிகது,—மானுடத் துதித்தல் கண்டிடில் - அவ வலமரலை நீக்குதற் கேதுவாகிய மானுடப்பிறவி யெய்கப் பெற்றிடின,— கடலைக் கையானீகதினன் காரிபங்காண் - சமுததிரதைக கை யானீகதிக கரையேறினவன் காரிபத்தோடு—எகும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலதவிற சிறப்புவிதி யுணர்த்துகிரார்.

நார்பயி மேயந்தன்னி னுன்மறை பயிலநாட்டி ல், யிரவுத லொழிந்துதோன்றன் மிக்கபுண் ணியந்தா னாகுந், தனாயினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செயசா திவி னில்வந்து, பரசம யங்கட்கெல்லாப் பாக்கியம் பண் டெணுதே. (௬௦)

(இ-ள்) நார்பயி கவதீவை யுடைத்தாயிருக்கிற பாரதக தேயந் தன் ண்டத்தி லித்திரத்திவுமுதலியவெட்டு யிலே

உ—குத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். ௧௩௩௫

னி னான்ம ச்சர் சஞ்சரிக்குத் தேசமாகையால் அந்தப்
 றை பயிலாகாட் பூமியினகண் வந்துதோன்றாமல், வேதாகம
 டில் வி ர வு த புராணங்கள் யாகாதிகள்வழங்கும்பூமி கும
 னொழிந்த தோ ரித்தீவாதலின் அதிற்சனிக்கப்பெறின் அவ
 னதனமிகக புன ர்கள் மிருந்த புண்ணியபலத்தால் வக்கவ
 ணியநதா னாகு ர்க ளெனவறிக. இவனிலுஞ்சிறப் பியாதோ
 ம வெனிஸ்?

தனாயினிற் றி இந்தப் பூமியினகண்வந்த அதோசாசுதியி
 னைவ—டுத தவ ற்பிறவாம லுத்தமமான பிராமணர்முத னு
 குசெய்சா சூயி லுயருணத்திற் சனனதையெயித்தது, சதக
 னில் வந்து பரச னமத்தத யனுட்டிததற குரித்தல்லாத உ
 மயங்கட் கெ ல் லோகாயதன முதலிய புரசமயங்களிற பு
 லாப் பாகியம் காம லிருக்கில் அவர்களே புண்ணியவானக
 பண்ணுணாதே. ள. ௭-று.

ஏகார மீற்றசை

இதற்குச் சுப்பிரபேதத்துஞ் சிவதருமோத்தரத்த மறிக.
 (௧௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேற் பரசமயங்களிற் செல்லாமற் சைவமெறியில் வருவ
 தருமையெனப தணர்த்துதல்.

மனுஷ்யசனமததில் வந்த மலையிலும் வந்ததிலும் குறவ
 ரிருளரைப்போ லாகாமல், பிராமணுதி நானு சாசுத்யர்களும் றி
 னைத்திருக்கும் தேசத்திற் பிறப்பதுபுண்ணியம். அதிலும் வே
 தோகதாசாரம் நடவாத மிஸேச்ச தேசமொழிந்த புண்ணிய
 தேசத்தில் ஜனிப்பது மிருந்த புண்ணியம். அதிலும் பூமியிலே
 ஈனசாசுத்யாக ஜனியாமல் பிராமணுதி சமயத்திற் வருவது.

௧௩௩௧ சிவஞானசித்தியார் சீபகூடம்.

* அதியுத்தமான புண்ணியம். அதிலும் பரசமடங்களிலே போகாமல் சிவனைப் பரதத்துவமென் றறித் தடையும் சைவ சமயமாவதற்குப் புண்ணிய மிவ்வளவேன்று சொல்லப்போகா தென் றிகண்பொருள்.

* அதியுத்தம்-மிருதியாகச் சொல்லப்பட்டது.

—
ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—
மனுடர் சன்மிக்கும் ஸ்ரீயில்வந்து பிறத்தாலும் வேதாகம மார்க்கமில்லாத தேசத்துப் பிறவாத உள்ளதேசத்த உற்பவி ப்பது மிருகை அறம். அதிலும் தாழ்த்த ஜாதியைவிட்டு வேதா தி மார்க்கிகளாய்ப் பிறகுத பாஷண்ட மதங்களிற் பரிசயம் பண்ணு புண்ணியம் பண்ணுதல் அறிதென்று பாஷிக்கின்றார். வெளிப்பொருள்.

—
சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—
மானுடப் பிறவியினும் உத்தம சமயத்தக் குரித்தாய் உத் தம காட்டிற் பிறக்கு முத்தம ஜாதியே அதற்கு வாயிலெசுப தாம்.

—
நிரம்பவழகியருணா வருமாறு

—o—
மூன் சொல்லப்பட்ட மானுடசன்ன மெடுத்தாலுக் தவ ன்செய் சாதியிலெவத் தோன்றுதற்கு அறிதென்று முறை ளும் யருளிச்செய்கிறார்.

உ—சூத்திரம். அந்விதஇலக்கணம். ௧௩௩௭

சுரர்பயில் தேசத்தன்னில் - மாணுடர்செருங்கெ தேசத்திலுள்,—காண்மறைப் பயிலாகாட்டில் விரவுதலொழிந்த தோன்றல் மிகவுண்ணியத்தானாகும் - வேதாசம புராண சாத்திரங்கள் வழங்காத காட்டிலே சென்று பொருத்தாமல், இவை வழங்குகிற தேசங்களிலே வந்து ஜனிக்கிரது மிகுந்த புண்ணியங்களாலே புண்டாகாநிற்கும். இதுவன்றியும்,—கையினிற் கெழவிட்டுத் தவஞ்செய்சாதுயினில் வந்து—இந்தப் பூமியிலே அடிகாஜாதியில் செல்லாமல் தவத்தக் குறித்தான கல்ல ஜாதியிலே வந்து தோன்றி; இப்படி வந்து தோன்றினாலும்,—பரசமயங்கட்கெல்லாம் பாகசியம் பண்ணுணைதே- சிவனைக் கர்த்தாவாகக்கொள்ளாத புறச்சமயங்களிலே செல்லாத சிவபுண்ணியம் பண்ணுதற்கு அரிதாம்.

இதனாற் சொல்லியது, வேதாசம புராண சாத்திரங்கள் வழங்குகிற தேசத்திலேவந்தபிறக்குகைக்கும், அதோஜாதியை விட்டுத் தவஞ்செய் ஜாதியிலேவந்தபிறக்குகைக்கும், அப்படிப் பிறக்க விடத்தம் சிவனே தெய்வமென நறியாத பரசமயங்களிலே செல்லாதிருக்குகைக்கும், சிவபுண்ணியம் பண்ணுதற்கு அரிதென்ன முகாரமை உறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சுரர்பயில் தேசத்தன்னில் - அம்மாறுடப் பிரவியினு மாறுடர் வாழ்கின்ற விவிலகத்தன்,—காண்மறை பயிலாகாட்டில் விரவுதலொழிந்த தோன்றல் - வேதாசம வழங்கு மிக்குடைய வுத்தமகாட்டில் தோன்றுதல்,—மிகவுண்ணியத்தானாகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தானாகும்,—கையினிற் கெழவிட்டுத்

தவஞ்செய் சாதியினில்வந்து- அவ்வுத்தம காட்டில் தோன்றி
 னுங் கீழாய் குலத்தத் தோனறாது உத்தம குலத்திற் றேனறு
 தல் செய்தும்,—பரசமயங்கட் கெல்லாப் பாக்கியம டண்னொ
 ணுதே - அவ்வுத்தம குலத்திற் றேனறிடும் புறச்சமயங்களி
 ன் செல்லா தலமரொழிதற்கு வாயிலாகிய வுத்தமசமயத்திற்
 றீரித்தாதலாகிய நன்மை யொருவனுக் குண்டாத லரிவெனக்
 தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதனினுஞ் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

வாழ்வெனு மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறு
 மைதப்பித், தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாளு
 சமயஞ்சாரு, மூழ்பெற லரிதுசால வுயர்சிவ ஞானத்
 தாலே, போழிள மகியினுளைப் போற்றுவா ரருள
 பெற்றாரே. (கூக)

(இ - ள்.) வாழ் துல குக்குமமாகிய விருவகைச் சீரங்க
 வெனு மைய னிற் செல்லாமற் தன்மீகுதியா லுண்டா
 ல்விட்டு வ கிய மயக்கத்தையும் விட்டு, தாரித்திரமாகி
 ய சிறுமைச் சமுத்திரத்தினும் கீழாமற் சா
 துமையாஞ் சிறு த்தவிதத்தா லுண்டாகிய வெண்வகைப் ப
 மைதப்பித் தாழ் த்திபுடனே பொருத்தி சன்மார்த்தர தபோ
 வெனுக் கன்மை த் தலத்தா லுண்டாவதாய சன்மார்த்தர
 யோடுஞ் சைவ பலத்தா லுண்டாவதாய சன்மார்த்தர
 மாஞ் சமயஞ்சா தமாணமான சைவ சமயத்தின் கண் வந்து
 கு மூழ்பெற லரி பொருத்தி நிற்கப் பெறுவது மரிது.

௨—குத்திரம். அத்தியதஇலக்கணம். ௧௩௩௧

சால வுயர்சிவ அச்சமயத்தின்கண் வந்தவரோ மிகவு மே
 ஞானத்தாலே லான ஞானத்திலே யர்த்தசத்திரனைபுடை
 போழி ளமதியி யசிவன தருளைப்பெற் றனவரதமு மவனை
 ஞானப் போற்று யனுசந்தானம் பண்ணி யிருப்பர்கள் எ-று.
 வார றுள்பெற்ற
 ரோ.

இதற்குச் சித்திய விசுவ மெனவறிக. (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதவும் சிவனையே வழிபடுமவர்கள் மோகத்ததை
 டடைவாகளென்ப துணர்த்துகில்.

வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி வாழ்வெனு மையல்லிட்டு-தரி
 த்திரமானது மிகவுங் கஷ்டமென்னு மிகைச் சிறுமையினாலே
 ஐஸ்வரிய மதிசமென்று அபேஷித்தும் ஐஸ்வரியம்வந்த காலத்
 த அந்த ஐஸ்வரிய + பரவசனாயிருந்தானாகில் அதிலு டுள்ளு
 னுக்கிராகதமா யிருக்கிற ஞானத்தை யுடையனாவன. அஞ்ஞா
 னத்தினாலே ஞானம் † திரோஷித மாகிறபொழுது சாதகீ
 க ராஜசகுணங்கள் கீழ்ப்பட்டித் தாமச மேலிட்டிக காமமோ
 கினையுப்ப பதிவருதா ஸீக ளிடங்களிலும் அபிநாஷையுட
 யவனும் பரஸ்ரீ பரத் திரவ்யாதி ஶ்ரீ ஶோலுபாதிய தருமப்பி
 ரவர்த்தன யதினாலே காகத்தை யடைவன். ஆகையால் தரி
 த்திரம் வந்தகாலத்த சிறுமைமென்று துக்கப்பட்டு ஐஸ்வரிய
 த்தை யபிபட்சிபாமல், ஐஸ்வரியம் வந்தகாலத்தினும் அதி ஶத்
 யக் 'x' தாயி நியேசம் பண்ணும் விருக்கத்தினும்.—

+ புரவசன் - ஒன்றுக்கு வசப்பட்டவன். † அஞ்ஞானக்
 கிராக்த - அஞ்ஞானமேலிட்ட. † திரோஷிதம் - மறைக்கப்ப

ட்டத. ஈ லோலுப - ஐசையுள்ள. x அபிவிவேசம் - மனது கன்றாய்ப் பற்றுதல்.

தடி-கூம் பராவெயு - ஊடுநெயு ய-பாஜிகம் கஷ்டம் வெளியாயும் உறவுதெய்வாழி | தவிரியுலக வரலாறு டெடிவிடிபுராசூனாவிடி-ணை || ரஜஸகூ திர லாரா ரடிபுரா தஸெயூகூடம் தஜ | தரா லகீஷம் லகீடு பொருவாமிகம் காஜதொலுயுஜிகி ||

தாழ்வெணுத் தன்மையோடும் சைவமாஞ் சமயஞ்சாரு மூழ் பெறலரிது சால வுயர்சிவஞானத்தாலே போழிளமதியினுணைப் போற்றுவா ரருள்பெற்றாரே-சிவன ஸ்வதத்தரன் + காம்பர தத்தர், . சிவனகொடுக்க காம்புசிப்பவர், சிவனுக்குத் சிவப க்தர்களுக்கும் காமடிமையெணு மியல்புடனே சைவசமயத தில் சார்வதற்குப் புண்ணியம் பெறுகிறத மெத்தவரிது. சிவ ஞானத்தாலே சிவனை வழிபடுமவர்கள் சிவனருளாலே சிவசா யுச்சியத்தை யடைவர்களென் றிகனபொருள்.

ஸ்வதத்தரன் - சுவாதீனன். + பரதத்தர்-பராதினர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வேதவிரோக மதங்களைத் தபி வேதாதிக்கருகமாய் வத் து பிறத்தாலும் வேதசார சைவசமயஞ்சாருகலெரிதெனது சா த்றி, சார்த்தவர்களுக்குட் சிவசமாதிஞான பூசையினுலே சிவ னைப் பூசிப்போர் சதர்த்த சிவதிகூலாவான்களென்று சான்று கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

உ—சூத்திரம். அத்விதி இலக்கணம். ௬௩௪௧

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயர்த்த சாதியினும் உயர்த்த சூழ்ப்பிறப்பே யதற்கு வாயி
லாம். அவ்வுயர்த்த சூடியிற் பிறந்து சைவத்தினொத்திச் சித்
தாக்க நெறியுனர்த்த சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவா ருளரா
யின், அவர் மலத்தானாகிய வவ் வலமரலை நீங்கி கீடுபேயெய்து
வ றொண்பதாம்.

வாழ்வாவன? குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகார
மென்னு யிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெனு மையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவு
ம், காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபத்தத்தைப் போக்
குதற்குரிய வாயில் இவையெனபது கூறப்பட்டது.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

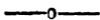
முற் சன்னங்களிலே சிவபுண்ணியங்களைப் பண்ணிவந்து
சைவசமயங்களிலே வருகைக்கு அறிவுகன் றருளிச்செய்குரர்

வாழ்வெனு மையல்விட்டு - ஐய்வரியமென்கிற மயக்கத்
தைவிட்டு,—வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பி - ஒன்றுமற் திருக்கிற
தாரித்திரமென்கிற வியாதிக்குப் பிழைத்தா—நாழ்வெனுந் த
ன்மையோடு-பத்தியென்று சொல்லப்பட்ட வுண்மையுடனே,—
சைவமாஞ் சமயஞ்சாரா முழ்பெறலரிது - சைவசமயமென்று
சொல்லப்பட்ட சமயத்தினே வந்து பொருத்தத்தக்க சிவபுண்

ணியத்தின் முறைமை யாவார்க்கும் பெறுதற் கறிது ஆனால்ந்த வுண்மைபைப் பெறுவ தெப்படி யெனனிச்?—சால வுபர்சிவ ஞானத்தாலே போழிளமதியினுணைப் போற்றுவா ரருள பெற் றாரோ - அதிலே மிகவு மேலான சிவஞானத்தாலே திரு விளம் பிறையைச்சாத்தி எழுந்தருளியிருக்கிற பரமேஸ்வரனை வழிபடு கிறவாகள அவனதருள்ப் பெற்றவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது வாழ்வென்கிற மயக்கத்தையும் வ றுமையென்றஞ் சிறுமையையும் விட்டுப் பததியுடனே கூடிச சைவசமயத்திலே வந்து பொருந்தத்தக்க சிவபு ள்ணியத்தைப பண்ணுகைககு அறிதென்றும், மேலான சிவஞானத்தாலே பர மேஸ்வரனை வழிபடுகிறவர்களே அவனுடைய திருவருளைப் பெ ற்றவர்களெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

வாழ்வெனு மையல்விட்டு- குலமினமை கல்வி செல்வ மதி காரமெனனு மிவைகளினு லுண்டாகிய செருக்கொழிந்தது,—வறு மையாளு சிறுமைதப்பி - இவைகட் கெகிர்மறையாலுளவாகிய சிறுமைகளினின்று நிவ்வி யுபர்க்கஜாதியினு முயாந்த குடிப்பிற ப்பெய்தற்கு வாயிலா மவ்வயர்ந்த குடியிற்பிறத்தது,—தாழ்வு னுக் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும், — சைவமாஞ்சமயஞ் சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தி னெய்தம் புணையப் பே று,—சாலவரிது - மிகவுமரிதாம்.—உயர்சிவ ஞானத்தாலே - அதினுமுயர்ந்த சித்தகாந்த நெறியுணர்ந்தது,—போழிள மதியினு னை - பிளவுபட்ட விளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்று வார் - வழிப்படப்பெறுவா ருளராயின,—அருள்பெற்றாரே-அ

வர் மலத்தாளுகிய அவ் வலமரலை நீங்கி விடுபேறு எய்தவரெனபத.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம் மலபத்தத்தைப் போக்தற்சூரியவாவி லிவையென்பது கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் நன்மத்தாற சரீரமெடுககுஞ்சிறப்பும், இதற்
ரேன்றியும் பயன கொள்ளாதார் சிறப்
பினமையு முணர்த்துகணரா.

மாணுடப் பிறவிதானும் வருத்தது மனவாக்காய
மானிடத்தைந்துமாடு மரணபணிக் காகவன்றே, வானி
டத் தவருமணமேல் வந்தரன் றனையாச்சிபப, ருனெ
டுத் துழலுமூம சொன்றையு முணராரந்தேதா. (௬௨)

(இ-ள) மாணுட சிவ ஞான மாக்கட்குப் பெறுகற்கரிய மா
ப் பிறவிதானும் னுட வாகையைக் கண்மூலத்தால் எரிப்
வருத்தது மன பித்த தேதுகாரணத்தாலென்னி? திரிவித
வாக்காய மானி கரணங்களாற் பசுவினக ணுண்டாகாநின்ற
டத்தைந்துமாடு பஞ்சகவ்வியாதிகளை யாட்டிகுகொள்ளுஞ்சி
மரணபணிக் கா வன றனைவழி-டுகற் பொருட்டனரே! அ
கவன்றே ித்தேக்காரணத்தாலென்னி?

வானிடத்தவ சுவர்க்கபோகம் பூயியாதலா லீ.வடுகினதி
ருமன்மேல்வந்த க்கண்ம பூயிவின்க ணிழித்தவத்த பிரம்மா பி
ரண றனையர்ச்சி ராமபுரத்தினும், மால் திருமாத்பேற்றினும், இ
ப்பர் த்திரன் கண்ணூர்கோயிலினும், இப்படிமற்று
முள்ள கர மிருகாதிகளெல்லாய் கண்மகாண்
டத்தின் வழிநின்ற சிவனைப் பூசியாநின்பர்கள்.

உளனெடுத்தழ வயலிற் பயிரிட்டவன் போகத்தை யா
 ழும ரொன ண்மிப்புசியாமல் வேறொரு தலத்திற் புசிக்கு
 றையு முணராரர் மாதுபோலத தேவர்களு மிகனம பூமியிற்
 தோ. வந்து வழிபட்டுத தங்களுக்குவேண்டும் ப

லங்களைப் பெறக்கண்டிருந்தும் ஐயோ! இந்
 தவானாக்க ணல்லசரீரத்தை யெடுத்த விருதாவிலே திரிந்து
 காலங்கழிக்கு மறிவில்லாதவர்கள், ஓனறையு மறிக்கிராக ளிலலை.
 அந்தோ வெண்ப திறக்கக குறிப்பு.

இசைகுக் காலோ தகரத்தமறிக

(௧௨)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் மனுஷ்யதேகத்தில் வந்தும் சிவனைப் பூசைபண்ணு
 தவன சனமம நிஷ்பலமென்ப துணர்த்துதல்.

மனுஷ்ய ஜனமதகை யுண்டாக்கினது, பசுவிவிடத்தில்
 பால் தயிர் நெய் * கோசல + கோமய மெனஹமஞ்சையுமுயவந்
 தாடிடருளி யவவாரூட்டினபெயாக் சஞ்சு மலதசையு நீக்கு
 மரீன மனசினுலே நினைக்கவும் வாசகினுலே தோததிரம்பண்
 ணவும் கைகளிலே பூசைபண்ணவும் கால்களினுலே பிரதட்ச
 னம் பண்ணவும் சிரசினுலே வணங்கவும் செவியினுலே சிவனு
 டைய புசுழைக கேட்கவும் கண்ணினுலே யவருடையதிருமே
 லிபைச் சேவிக்கவும் எனபது மறியார்கள்.—தேவலோகத்தினு
 ண்டான பிரமாதிகளும் பூமியினகண்ணே வந்து சிவனைப்பூ
 சிப்பார்களாகையால் இத்தமனுஷ்ய தேகக் கிடைத்தற் கரிது.
 இத்ததேகத்திலே யிருக்கையிலே சிவபூசையைப்பண்ணி மோ
 டசத்தைப் பெறுகிருக்கில் பிணைமோட்சங் கிடைப்ப தறிதெ
 ண்பகை விசாரிக்கருர்களில்லையென் றிகனபொருள்.

*கோசலம்-பசுமூதரம், +கோமயம்-பசுமலம், சாணி.

உ—சூத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௩௪௫

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மானுடசன்ம மெடுத்தம் சிவனைப் பூசைபண்ணுதிருந்தால் நிஷ்டலமென்று நிகழ்த்துகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ வலாரால் நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படு மரன் பணி ஏனைப்பிறவிகளிற் கூடாமையாற்பிறவிவிசேடம வேண்டப்படும். அவ வரணபணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிடம் வேண்டப்படும், இவையுலகை ஏனை யோரறியமாட்டாமையிற் சாதவிசேடம் சூடிப்பிரப்பு விசேடம வேண்டப்படுமென்பதாம்.

இதளுனே அவை வாயிலாகற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாககாயமெனனுக் தொகைசொல் வடநூனமுடிபு.

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மானுடசனனந்நைவக் தெடுத்தது மனவாக்குக்காயங்களினாலே சிவனை வழிபடுதற்கென நருளிச்செய்கிறார்.

மானுடப்பிறவிதானும் வருத்தது - மானுடமான சனனத்தைக் கற்பித்தது, —மனவாக்காய மானிடத் தஞ்சுமாமேரன் பணிக்காகவன்றோ - பசுவினிடத்தி லுண்டாகப்பட்ட பஞ்சு

கௌவ்வியங்களை யு மாடியருளுகிற பரமேசுரனுக்குத் திருப் பணிசெய்ய வென்றல்லவோ மனவாக்குக் காயங்க ளுண்டான து,—வானிடத்தவரு மண்ணில்வந் தரனறனை யர்ச்சிப்பர்-தெ ய்வலோகத்திலுள்ள பிரமாவின்னுடிகதிரன் முகலாயுள்ள தே வாகளும் பூமியிலேவந்த பரமேசுரனைப் பூசியா நிற்பர்கள்,— ணுனெடுத்த தழலுமூம் ரொன்றையு முணராராதோ- தோலிரத த மிறைச்சிமுதலான தேகத்தை யெடுத்ததுக் கனமத்துக்கிடாக சனன மரணங்களிலே சுழன்று திரிகிற மூகராயுள்ளவர்க ளி வை பொன்றையு மறிகுறர்களில்லே! அப்போ !

இதனாற் சொல்லியது, தெய்வலோகத்திலே யுள்ளவாகளும் பூ மியிலேவந்த சிவனை யர்ச்சியா நிற்க, இகதப் பூமியிலே வந்த மாணுட சனனத்தை எடுத்த மனவாகளுக்குக் காயங்களிலுலே சிவனை வழிபட்டுப் பிழைத்துப் போகமாட்டாமல், இவையிற றைபறியாமல் பிழைப்பட்டுப் போகிறார்களே மூாககரர யுள்ள வாக ளென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மனவாக்காயம் - சிவனை மனத்தானினைத் துந், வாச்சால்வ முத்தியும், மகதிரஞ் சொல்லியும், காயததாற்பணிந்துஞ் செ ய்யப்படுமும்—ஆனிடத் தைததமாடுமரண பணிககாகவனரே-ப ஞ்ச கௌவ்வியத்தினை யாடியருள்ளினற வரண பணி யேனைப் பி றவிசுளிற் கூடாமையால்,—மாணுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது- பிறவிவிசேடமாகிய மாணுடப்பிறவி வேண்டப்பட்டது.—வா னிடத்தவரும் - மேலுலகத்துள்ள மாபோன் முதலிய தேவர்க ளும்,—மண்மேல்வந்தரன் றனை யர்ச்சிப்பர் - அவ்வரண்பணிபய

உ—சூத்திரம். அதிவீதஇலக்கணம். ௧௩௪௭

ன்படுதல் ஏனையுலகத்திற் கைகூடாமையால் தேசவிசேடமாகி ய விமமண்ணுலகத்தில் வந்து அரன்றனை யர்ச்சிப்பர்—ஊடுனெடு த்தழலுமூமர் அகதோ னுணரையுமுணரார் - இவ்வுலகத் திச் சரீரம் பெற்றும் இவவுண்மையேனையோரறிய மாட்டாமையா ற் சாதிகிசேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படும்.

இதனானே யவை வாயிலாதற சூரிமைகூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யருமைப்பட்ட டாக்கை யெடுத்த

தாலு மதற்கு நிலையில்லையென்

அனாததுகூறார்.

கருவினு ளழிவதாயுந் கழிந்திடா ளழிவதாயும், பரிணம்த் தழிவதாயும் பாலனா யழிவதாயுந், தருணா னு யழிவதாயுந் தானனாத் தழிவதாயு, முருவவே யழி வேயானா ளுள்ளபோ தேபாருய்ய. (௬௩)

(இ-ள.) கருவினு	கருப்பாசயத்தி ளழிவதாயும்,
ளழிவதாயு	அதமுவிதமாம்:சிராவசம்,பாதர்,அவப்பி
ம்	ரசவம்என்பது காலுமாதத்திலழிவது சிரா
	வம்,ஐத்திலுள்ளாறிலுமழிவது பாதம், அதற்கு
	மேற்பட்ட மாதத்திலழிவதுஅவப்பிரசவம்.
கழிந்திடாவ	பத்தாமாதத்திற் பிறந்தவுடனே மரிப்ப
ழிவதாயும்.	தாயும்.
பரிணமித்தழி	மூன்று வயதிற்குத் தவத்தராதரத்தை ய
வதாயும்	டைத்தழிவதாயும்,
பாலனாழிவ	அதற்குமேல் பதினாறு வயதிலுமாயும்,
தாயும்	

தருணவாயுழி அகற்குமேலே காற்பதினளவுத் தருணவ
வதராயும த்தையின் மரிப்பதாயும்,

காணகாத்த அகற்கு மேற்பட்ட விருத்தாவத்தையின்
ழிவதாயும் மரிப்பதாயும்,

உருவவேயுழி இப்படிக கருப்பாசயக் கொடுததச்சீர்
வேயாளு ளுள ர நிலையின்றி முடிய வழியக் காண்கையாற்
ளபோதே பாரு நேகமுள்ள போதே நிலையாமையை யறிந்த
யய சிவ தன்மங்களைச் செய்து மோட்சத்தை ய
டை. ௭-று.

ஏகாரத் தேற்றம்.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்த மறிக.

(௧௩)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மே லாக்கை நிலையல்ல வாதலாற் சடிதியிற் சிவனை வழி
பட வேண்டிமென்ப துணர்ச்சுத்தல்.

மாதாவினுடைய கர்ப்பத்திலே யிருக்கையிலே கருவழிக்
த போவதாயும் உதரத்திலும் பூமியிலே விழுந்தவுடனே சாவ
தமுண்டு, சிந்திதமாளிருந்த வளர்ந்து சாவதமுண்டு, வித்பா
ப்யாச வயசாய் சாவதமுண்டு, * உன்மத்த பஞ்சவம்சதி வ
யசுற் சாவதமுண்டு, கரை திராவத்து சாவதமுண்டு, ஆதலா
ல் மனுஷ்யர்க்கு னூறுவயசுண்டென்று சொன்னதற் குள்ளே
இன்னகாலம் சாவென்பதைத் தெரியாதென்றறித்து; கரசரண
தி த்ருடமா யிருந்தள்ளபொழுதே சிவனைப் பூஜித்தய்யும் வ
கைபைச் செய்யென் றிதன்பொருள்.

* உன்மத்த - மௌவகத்தில் மனோவிகாரமுள்ள.

உ—குத்திரம். அத்விதிலக்கணம். ௧௩௪௬

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

சீரம் நிலையன்றென்று சாற்றுகின்றார்.

சுழிகதிடா தழிவதாயும் - ஜனமிசகு மவதரத்தில் செந்துப் பிரக்கனததாயும்,—உசுவமேயழிவேயானால் - சீரமப்படிச் சாவதானால் —உள்ளபோதேபாருய்ய - சீரமிருககுங் காலத்திலே பிழைக்கும் வகை தேடு.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மானுடயாககை அத்தனைப் பெருமைததாயினும் இத்தனைப்பொழுது நிற்குமென தறியவாராத நீர்க்குயிழிபால் எப்பொழுது மழிதன மாலைத்தாகலின, இவ்வாககை நிலைபாமையினமை நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றினுடைய மையலை விடுதல் கூடுமென்பதாம்.

—

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

மீளவு யிகத மாணுட சனைததானும் நிலைநிற்ப நொன்றல்ல, சீரம்விட்டுப் போவதற்கு முன்னே சடுதியிலே பரமேஸ்வரனை வழிபடவேணுமெனது அருளிச்செய்க்குறார்.

கருவினுழிவதாயும் - மாதாவினுடைய கர்ப்பத்துக்குள்ளேதா னுழிவதாயும்,—சுழிகதிடா வழிவதாயும் - சனித்தமாத் திரத்திலே மரிப்பதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - சிறிது வள

நாத மரிப்பதாயும்,—பாலஞாயழிவதாயும்—வாலாவதீகையிலே மரிப்பதாயும்,—தருணஞாயழிவதாயும் - தருணவதீகையிலே மரிப்பதாயும்,—தானநாததழிவதாயும் - விருககருய் மரிப்பதாயும்,—உருவமே உழிவேயானால் - இப்படி முடிய மரணமேயானால்,—உள்ளபோதே பாருய்ய-ஆகையா லிந்தச சரீரமவிட்டுப் போகாம லிருக்கிறபொழுதே பிழைக்கத்தக்க உபாயங்களை விசாரியார்.

இகளுற் சொல்லியது மாதாவினுடைய வுதரத்திலே யிருக்கிற வயதரத்திலும் பிறதவவயதரத்திலும் பால தருண விருத்தாவததையிலும் எப்பொழுதும் மிகதச சரீரம் பொய்யா யழிந்தபோம் ஆகையினால் இநதசசரீரமிருககையிலே பரமேஸ்வரனை வழிபட்டுப் பிழைக்கவேண்டுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமானு.

(மானுடயாககைய தத துண்ப்பெருமைத்தாயினும்) கருவி னுளழிவதாயும்—மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்குணே யழிவதாயும்,—கழிந்திடாதழிவதாயும்—பிறத் துடனே யழிவதாயும்,—பரிணமித்தழிவதாயும் - பிறத்து கிறிது கால மிருகது அழிவதாயும்,—பாலஞாயழிவதாயும் - பால்யன உழிவதாயும்,— தருண ஞாயழிவதாயும்—தருணஞாயழிவதாயும்,—தானநாத தழிவதாயும் - நாயுண்டாகி விருத்ததசைலி லழிவதாயும்,—உருவவேயழிவேயானால் - இது துண்ப்போது நிற்குமென்று அறிபவாராது நிற்குமிழிபோ லெப்பொழுதும் அழிதன் மானித்தாகவின,— உள்ளபோதே பாருய்ய - இய்யாக்கை நிலைபாமை இளமை நிலையாமகளை யுணரவல்லார்க்கே யவற்றூஞ்சிய மையலை விடுத்தல் கூடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் கருவி காணுகின்ற நிலையல்லவென்பதற்
குதாரணமிட்டுணர்த்துகறா.

ஒருபுல னுகரும்போதங் கொன்றிலை யொன்றி
ன்பாலும், வருபயன் மாய்மாயி வநதிடு மெல்லாமா
று, மொருபொழுது துணரினுண்டா மல்லதில் வல்லல்
வாழ்க்கை, மருள்கன வதுவும்போல மாயும்பின் மாயு
மனதே. (௧௩௫)

(இ - ள்) ஒருபுல னுன்மா வோரித்திரியத்திலேநினை நதற்
ஐகருமபோ கேற்ற விடயங்களைப் பொருத்திப் புசிக
தங் கொண குமி—தது நின்ற விநதிரியங்க ளொன்றிலு
றிலை பொன்றின் மிவனாக கொருபிரயோசனமு மில்லை. ஆ
பாலும் கி விதனாற் பிரயோசன மில்லையோ வெ
னனிச் ?

வருபயன் மா இப்படி வருகிற பிரயோசனங்க டானாற்
நிர்மாறி வகதிரிம சததஞ் சோத்திரமிடமாக நின்று விடயத
தை க்ரகித ததனைவிட்டுணையவு மிவ்வா
று பொருத்திச் சீவியாகிற்கும்.

எல்லா மாறு நித்தினா யவதரத்தி விவக ளெல்லாற்
மொரு பொழுது சேரச சீவியாதொழுகது நிற்கும்.

உணரினுண்டாம் விழித்த வவதரத்தி விவைபெல்லா முண்
டாய் மீளவுக் காரியப்படா நிற்கும்.

அல்லதில் வல் (அல்லது மிவ்வாழ்க்கை யல்லவென்ப பத
ல்ல வாழ்க்கை மாறியும்மை கொடுத்தகொள்க.) அஃகாவ
து, அதிதமன்றியிலே தானவாழ்த்தானுகிது

கசடுஉ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மிகதவாழ்க்கை துக்கவாழ்க்கையே யாம். அப்படித் தான் வாழும் வாழவுகானு நிலைக்குநின்றதோ! அல்ல

மருளகன வது மயககததைப் பொருநதரிய கனவுபோல வும்போல மாயும் தனைபயிபு விசாரிததுப்பார்க்கில் அநதக பின மாயுமனறே கனவு மழிந்த பொய்யாய்ப் போகிறதா யிருக்குமென்று கருதி யாதொருவன சிவ னை வழியடுக்கு எனவனே பரமான பதத்தையடைவன. எ-று.
இதற்குச் சிவசூரியாகமம் (கசு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமத.

பஞ்சேசத்திரிபங்களிலே ஒன்றிலே ஆன்மாபொருத்திப் புசிக்குமி—தது நின்ற காலுமில்லை. இப்படி எல்லா விசத்திரிபங்களிலு மாறிப் புசிகும சமுத்ததியிலே ஐந்த இத்திரிபங்களு ம் சீவிப்பதில்லைபாம். இவ்வாறு அல்லலையுடைய விந்த தேகேந்திரிபமெல்லா மயககத்தைப் பொருநதின் கனவுபோலக கெடுகிறது பொய்யல்லவே! உள்ளபொழுதே மோகூததைப் பெறு முபாயம் விசாரிக்கி லுண்டாமல்லது பயனில்லையென்றிதன்பொருள.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேலிதுவுமத.

ஒருபுணுகரும்போகல் கொன்றிலை - சத்த ஸ்டரிசு சூப ரச கதற்களுக்கூள் ஓரிசத்திரியத்தால் ஒரு விஷயத்தை புசிப

உ—சூத்திரம். அத்தியதி இலக்கணம். ௧௪௫௩

உருவாலாத யேரே ரிக்ரீரியம யேரேரிக்ரீரிபத்தினும் புசி
 ககப்படாத,—ஒன்றின்பாலும் வருயண - ஒன்றித்திரிபத்தி விட
 மாகச சததாது விஷயங்களி லொணரைப் பொருத்தயிடத்தது
 விருப்பு யெதட்டிகளினால் வருரு ககதகக கோகங்கள,—ரா
 நிமாநிவகத்திம- தேயவத்தில் எல்லாமாறு,—இயயல் வல்வா
 முகை -இகச சமுசாரம,—உணரிஸ் - விசாரிகல,—ஒருபொ
 மு துணாம ஒருபோது இலத,—மருள்கள வதது உபா
 ல - உருவெளி சொப்பணவகாபோல, —மாயும் - கெடும பின
 பு,—மாயுணதே - அசத்தியமபோலத தோரறி அந்நதியமாம.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

அய்வாகையின் கண்ணதாகிய வறிவு, விடாம்களை ஒரு
 வவொன்றா யறியதனந் ஒருகடே யறிமமாட்டாத ஒருவிட
 யகதின கண்ணம விட்டுவிட்டறியதனறி இடையீடுணறி யறி
 யமாட்டாத. அதுவும் உறக்கம ஞர்சசை முசலிவதறி, தெரி
 த யில்லைடாய்விடும். அஃதனறி இய்வாககையின் பொருட்கி
 எதாஃப செல்வத் தழவியு மூறைய மயககப்பொருளுங் க
 ளுப்போருளும்போலத தோன்றிப்பொழுதே மாய்வதமாம்
 இடையே மாய்வதமா மாகலான இயவறிவுங்லைபாமை செல
 வநிலைபாமைகளை உணரவல்லாராகரு அவதறளுகிய மையகை
 விடுதல்குடுமென்பாதம்.

உணரினுடா மென்பதனை இறுதிக்கண் லைத் தரைக்கீ.

பயன அதிகற்பயன.

அல்லதென்பது அன்றிமெனனும் வாய்பாட்டு வினைபெச்
 சக்குறிப்பு.

மருள்போல அணதேமாயும்-கணவுபோலப் பிணனும் மா
யுமென நுரைத்துக்கொள்க

மருளும் கணவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கை யென புழியும் பிணனை புழியும் இரகததாழ்இ
யவெச்சவுமமை விகாரததாற் றெககண

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவு மிக்தச் சரீரதகாலுண்டான புகனகொல்லாம் பொ
ம்மாப்ப போமென நு ஒரு கட்டாக்கமிட டருளிச்செய்கறா.

ஒருபுல னுகருமபோ சுகுகொளறியை சொனறினடாலும் -
ஆன்மா வேரிகுகிரிபத்திலே நினை அநந்கேரற விஷயத்
தைப புரிகுடபொழுது கிணர விநநியங்க ளொனறினும் இவ
னுக்கு ஒருபிரயோசனமு மிலலை - வருபயனமாறி மாறி உகதி
ம - இப்படி வருகிற பிரயோசனங்களதான் ஒன்றுக்கொ
ன்று மாறிவாரா நிறகும்.—எல்லாமாறு மொருபொழுத-ஒரு
வயதாததிலே இவ னவத்தைப்பட்டபொழுது எல்லாப் பிர
யோசனங்களுகு சேர மாறிப் பொய்யாப் பேகாநிற்கும் -
உணரிலுண்டாம் - இவன கணவைவிட்டு கணவிலே வந்தபொ
ழுது இகநப் பிரயோசனங்களெல்லா மியவு முனடாகா நற்
கும்.—அல்ல த்வவல்லல்வாடகை-இப்படியுண்டான துக்கங்க
ளை விளக்கிற இகநத தேகவாதனையாலுள்ள பிரயோசனங்
கள் தானும் நிலைநற்பதில்லை. அதெங்கனெ யெனவிரி?—மருள்
கண வதுவுமபோல மாயுப்பின - மயக்கத்தைப் பொருந்தின க
ணவுகண்டவன விழித்தவிடத்தது அவைபெல்லாம் பொய்யான
முறைஊமபோல, இவையிற்றினுண்மை யறிந்தபோதே இப்படி
ச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சேர வழித்துபோகா நிற்கு

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கசடுடு

ம்,—மாயமனதே - காணசொல்லுகரவிது பொய்யல்ல, உண்மையெயாம்.

இகளுற சொல்லியது ஆனமா யோரிதிரிபுக்காலே ஒரு விஷயத்தைப் புசிகருமபொழுது நின்ற விசுதிரிபுகளால் இவனைக் கொரு பிரயோசனங்களு மில்லையெனறும், இப்படி வருகிற பிரயோசனங்குக்கானு மாறி மாறி வருமெனறும், இவனைத்தைப்பட்ட பொழுது எல்லாப் பிரயோசனங்களுஞ்சேர மாறி மாறிப் போமெனறும், இவனுரைததவிடத்து எல்லா விஷயங்களு மீனவு ஊடாமெனறும், ஆகையா விவகாரஞ் சொல்லப்பட்ட துககத்தைப் பொருத்தின வாட்சையின் முறைமை கணவிற் காரியத்தை நனவிலே பார்த்தவிடத்துப் பொய்யான தனமைபொலப் பொய்யேயாமெனனுமுறைமையு மறிவீததிது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஒருபுலன் - அவவாக்கையின கண்ணதாகிய அறிவும்,—
 துகருமபொ தக்கொன்றிலே - உறுபவிக்குக்கால் விடயங்களை
 யொய்வொன்றை யறிவதன்றி யொருங்கே யறிபமாட்டாத.—
 ஒன்றின்பாலும் - ஒருவிடயத்தின கண்ணுள்,—வருபயன் மாறி
 மாறிவந்திரும்-வரப்பட்டதை விட்டுவிட்டு அறிவதன்றி யீகிட
 யீடின்றி யறியமாட்டாத.—ஒருபொழு தெல்லாமாறும்-அது
 யு முறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிந்தி யில்லையாய்விடு
 ம்.—அல்லதுவ வல்லல்லாழ்க்கை - அஃதன்றி யிய்யாக்கொண்டி
 வைபொருட் டிளதாகிய செவ்வத்துழுவியும்,— மருள்கணவதுவு
 ட்பொல - முறையே மயக்கப்பொருளும் கணப்பொருளும்பே

கசடுசு சிவஞானசித்தியார் சுபசூத்ம்.

ல,—மாயு பிஷமாயுமனறே - தோணறியபொழுதே மாய்வத
மிடைபே மாய்வதமா மாகலான,—உணரினு ணடாம் - இவ்வறி
வு நீலையாகை செவ்வ நீலையாகைகளை யுணரவல்லார்க கவற்றா
ருகிய றையலை விநிதல் கூடுமென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—❧—

போகதுடன முணாததகினறது

அரிசனம் பூசிமாலே யணிந்துபொன் னுடைசாந்
திப், பரிசன முனபுசெல்லப பாரகா பரிககககொட்ட,
வருசினனமுதததொங்கல் வந்திட வுணர்வுமானிடு, பெ
சீய்வர் பேச்சுமீனறிக் கிடததலாற பிணததோ டொ
பபா. (கடு)

(இ-ள) (அரிசனம் பூசி மாலே யணிகதபொன் னுடை . பி
ணத்தோடொபபா)

தொங்கல் - சேராடி.

“வெளிப்படை மெல்லாங் கிளத்தல் வெண்டா - வெளி
ப்படாச் சொல்லே கிளத்தல் வேண்டும.” எனபதஞு விதவெ
ளிப்படை.

இதற்குச் சுபாஷித்தத்தில் முகரிதராகில், வாசகடிபாரம்ப
ரமென்னுஞ் சுலோகத்திற் காண்க. (கடு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—❧—

மெல் ராஜபோகம் உஞ்ஞானவேதவென்பதை யுணர்த்த
நீறது.

உ—சூத்திரம். அத்விதஇலக்கணம். கசருள

மஞ்சடபூசி புடபமர்கீலை யழகியதாய வத்திராபரணங்களை யுத தரித்ததத் தனகருச் சாதியிலேபெரிபவர்களுந் வயசிலேபெரியவர்களுந் சேவித்ததப் பிணசெல்லத தான சிவிகையாதிகளிலேவிருந்த வாதய கோஷங்களுடனே சதராசாமரந் கொடி சூழவர வறிவற்றுப் பேசுகமினறிப பெரிபோகளுடைய வகணமுமினறிக கிடக்கையாற்பிணமுமறிவற்ற ராசாவும் சமானமென நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருண வருமாறு.

இராசபோக மஞ்ஞான காரணமென் றதைகென்றார்.
வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

அதிகாரஞ்செய்த செருக்குறுவார்க்கெதாரின் வேறல்ல
ரென்பத ஆண்டு நிமூ நிகழ்ச்சிபற்றி யறிபவல்லவார்க்கு அதனு
னாகிய மையகீ வந்திதல் உடுமென்பதாம்.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுத் தந்தரைக்க.

பெரிபவரென்றது இழித்தற்கண் வகத குறிப்புமொழி.

பெருமை அதிகாரத்தினானாயது.

இவைமுன்னதுசெய்புளாளும் வாழ்வெனுமையல்வந்திதற்கு உ
பாயக் கூறினவாறு.

கசடு௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட பொய்யை மெய்யென்று மயங்குகிற பெதகான்மாக்கள உயிர்போனவுடலுக் கொப்பானவர்களென்று அருளிச் செய்கிறார்.

அரிசனம்பூசி மாலையணிந்து பொன் ளுடைசாத்தி - மஞ்சள்பூசிப் பூமாலேசூடி ஆபரணமபூண்டு புடவையுடுத்தது, —பரிசனம் பின்புச்செல்ல - பரிசுணங்கள் பிணை சேவித்தது செல்ல, —பாரகர்பரிக்கவென்றது - சிவிகையார் சுமந்துகொண்டு, —கொட்ட - பலவாததியங்களுங் கொட்ட, —வருசினனமூத-வங்கிசு பரமாதவருகிற விருதகளைச் சொல்லி சினன முதலானவைகளை ஊத, — சொககல்வந்திட-சேராடிமுதலானவை நிழற்ற, —உணர்வுமாண்டு - ஒரு பிறகுளுயுற்று, —டெரியவர் பேச்சுமாண்டு கிடத்தலாற் பிணங்களைப்பா - இவையிற்றுலே பெரியோரானவர்கள் நினைத்தபடியே வார்த்தை சொல்லாமற் கிடக்கையாலே பிணங்களை யொப்பர்.

இதனாற் சொல்லியதுபிரபஞ்ச வியாபாரமொழிந்த ஒரு கர்த்தாவுண்டு புண்ணியபாவ முன்டென்று பகுதகறிபத்தக்க பிரஞ்ஞையில்லாதவர்களைப் பிணங்களுக் கொப்பார்களென்று முறைமை யறிவித்தது.

—

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரிசனம்பூசி - சந்தனமுதலிய வரகளைத் திரவியங்களைப் பூசியும், —மாலையணிந்த - வாசந்தோஷிகூடிய பூமாலையணிகதம், —பொன்னுடைசாத்தி - பீதாம்பரம் போர்த்ததம், —பரி

உ—சூத்திரம் அத்விதிலக்கணம். கசடுக

சனம் பின்பு செல்ல்தனபரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் டரிக்க - சிவிகையா சமக்கவும்,—கொட்ட - வரத்தியங்கள முழக்கவும்,—வரிசின்னமுத - வரிபொருத்திய சின்னங்களுதவும்,—தொங்கல்வந்திட - சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—அறிவுமாணு டெரிபவர் பேச்சுமினறிகக்டததலால் - அறிவற்ற திகாரஞ்செய்து செருகுறுவ ராதலால்,—பிணத்தோ டொப்பா - செதநாரின வேறல்லொன்பத.—உணரினுண்டாம-இந்நிகழ்ச்சிபற்றி யறியவல்லார்க்கு அதனாகிய மையலை விதிதல கூடாதென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் வாழ்வெனு மையல் விதிதற்குபாயம கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருவம்—

ஆகையா விடாற டயனிலை, கீங்கள சிவியே

வழிபடடுப பிழையுங்கனென றுபதேச

முணாததகரா.

பிணத்தினை யொத்துவாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள்போல, வுணக்கியேயுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்வுமெலலாய, கணத்திடைத் தோன்றிமாயுங் காயமென்றறிந்தொருககால், வணக்குறீ ரரணையென்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன். (கசு)

(இ-ள்) (பிணத்தினை...வைப்பன்.) இப்படிப் பிணத்துக்கொத்துவாழ்வர்கள் பின்னே கையாடுபிணம்பிரஸயியருடனே சரீரத்தைப் போற்றுக்கொண்டு திரிகரவர்களே வாரங்கல், உங்கட் கொன்று சொல்லுவாம். உங்களுடைய சரீரம்

மதற் காதாரமாகிய வானமாவு மீவைக னெல்லாங் கணமானு
குணமாக “நீரகருமிழி பு னகட்டி யற்றே நிலையிற் றா - வா
கணைககுசு செய்த வரண”. எனபதனால் இப்படியாயிருக்குமெ
ன்று, நீங்கள் சிவதீகையு மத்திரமு மிணறி பொருக்காலானா
லுஞ் சிவனை யாராதனை செய்கீராகிஸ், அப்பொழு தவ னங்
களைத் தனனுடைய புரமாகிய சிவலோகத்திலே வைத்தத தே
வர்களெல்லாரும் வணங்கும்படி கற்பிப்பணகாண்; ஆதலா லவ
னையே வழிபடுக.

இதரகுச் சுவச்சந்த வவரவத்தங் காலோத்தரத்தம
றிக. (கூ)

இரண்டாஞ் சூத்திரமுற்றிற்று.

பதியிலககண முற்றிற்று.

சிவாக்ரயோகியருவா வருமாறு.

—0—

மேல் ராஜசேவை பண்ணுவதற் பயலிங்கி, சிவனையே வ
ழிபடவேண்டு மெனப தணர்த்துதல்.

பிணததுககுச் சரியாக வாழுகிற விராசாக்களைச் சேவித்
தத்தேகதையும் மனகையும் சேஷிப்பித் தழுகிற ரடைப்பி
ணங்களாகிய வறிகின்றோ! உங்கள் தேகமும் பிராணவாயுவும்
கரணமும் ஊணமாத்திரத்திலே கித்தப் பேரமென்பத
யறித்த சிவனை யொருக்கால் வணங்கவே, தேவாக ளுங்களை வ
ணங்கும்படி பத்ததிலே சிவன வைப்பன்; ஆகையால் சிவனை
யே வழிபடுங்கோனென்று இதனபொருள்

ஸ்ரீமத் ததிவரணஸ்ரமர சாரியு வரிய சைவபரிபாலக்
சிவாக்ரயோகி செய்தருவின

சிவஞானசித்தியார் இரண்டாம்சூத்திர

வியாககிடானம் சமரீர்த்தம்

உ—குத்திரம். அத்திதிலக்கணம். கசுகக

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—o—

இராசசேவகமு யிமரியாதியென நினைக்கின்றார்

பிணத்தினை யொத்தவாழ்வார் பிண - முண சொன்னபி
ணத்தககொத்த பிரபுகள பிரகே,—கடைப்பிணங்களை போ
ல - செல்லும் பிரேதங்களொப்ப,— உடல் - துலசீரம,— உ
ணர்வுயிர் எல்லாம் - கருவிக்கருப்பாகிய கண செவி நாக்கு
முககு முதலிய காண மிகைகளைல்லாம்,— உணக்கியேயுமுள்ளி
ர் - வரட்டியே திரிவீர், இதிகொண்டொருபுலுமில்லை,—கண
ததிடைத் தோற்றிமாயுங் காயமென ரறிகொருககால் - சிமி
டததிலுண்டாய் மடியுஞ் சீராமெனறு சுகதித் தொருபோதாதி
லும்,— உணக்குறரண - சிவனை வகுக்கக்கடவீர். சிவனோக
ங்கொரித்த,— என்றும் வானவர் வணங்கவைப்பன - எகலா
லததம தேவர்கள வந்திக்கத்தாபிப்பன.

இந்த விருத்தத்திரகக் கணத்திடைத்தோன்றின்று க
ழியுமென்றதிகத எனமபாடபேதமுண்டு.

—

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—o—

சிவபிரனை வழிப்பட்டுப்பெறும் இரவாச்செல்வத்தை
நோக்கக கணத்தி னழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட
டு வறத்தியீட்டப்படுகின்ற செல்வஞ் செல்வமனரெனப தணர
வல்லார்க்கு, இச்செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செ
ருக்குடையார் பின்பென்று நின் நேக்கறஞ் சிறுமையி னீங்குத
ல் கூடுமென்பதாம்.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணககியெனவியையும்.

இதனானே வறுமையானுசிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

ஒனாதாய் எனபது முதல் இகதுணையு மொழிபு கூறிய செனககொளக.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

இப்படி பிரஞ்ஞையு மற்று அசுத்தியத்தைப் பொருளென நிருககிறவர்கள் வழிப்பட்டவாகளுக்கு ஒருபடி மில்லையா சையால பரமேஸ்வரனை வழிபடுகிறதே பயனென தறிந்து வழிபடுகொள்ளென்று அருளிச்செய்க்கூர்.

பிணத்தினை பொத்த வாழுவோர்பின் - இப்படிப் பிணத்தைப்போல ஒன்றுமறியாமலவாழுவதே தானே பொருளாகத் திரிகிறவர்களிடிகே.—நடைபிணங்கள்போல வுணககிதே புழல்வீர - நடந்து திரிகிற சுவங்கள் பொலச சரீரத்தை வாட்டிக் கொண்டு திரிகிறவாகனே,—உங்களுடலுயிருணாவுமெல்லாக கணத்திடைத் தோன்றாமாயுங் காயமெனதறிந்து - உங்களசரீரங்களும் பிராணவாயுவு முக்களுடைய வறிவுகளுஞ் சர்வமுற கணமாத்திரையிலே யாவது மழிவது மாகாநிற்கும், சரீரத்தினுடைய தன்மை யிப்படியாயிருக்குமென்று ஆராட்க் கறிந்தது?— ஒருக்கால் வணக்குநீரனை யென்றும் வானவர் வணங்கையைப் பன - ஆகையாலே ஒருகணப் பொழுதாக்கிலும் பரமேஸ்வரனை வழிபாடு செய்வீராமாநி லவ்வரதமு முங்களை டிரிபிரமர் இகநிரன்முதலாயுள்ளவர்கள் வழிபடும்படி கற்பிப்பன பரமேஸ்வரன

உ—சூத்திரம். அத்தவிதஇலக்கணம். கசுகக

அண்டசமனந திருவிருத்தமுதல் பிணத்தினை என்றதி
ருவிருத்த மீருக எட்டுருமபிரமாணமசிவஞானபோதம உ-ம
கு, ௪௦-செ. “எகருமுள்ளெனநளையை பொன்னநிரண்டெ
னணி, லெகருமுள்ளென நெவற்றவனு-மங்க, னவையவன்னநி
லலைப் பொன்னெளிபொலீச, னவையுடமை யாளாகா மா
கரு, எனலுமதவ கணபிசொளக.

இஃலும் சொல்லியது, ஒன்றுமறியாமல் வாழுகிறவர்களை
வழிப்பட்டால் ஒருபிரயோசனமில்லை யென்றறிதது பரமே
ஸ்வரனை வழிப்பட்டால் மிகுந்தபாசுகிடங்களிலே வைப்பன,
உதவியால் பரமேஸ்வரனை யறிதது வழிபடுகோ னெனனு மு
வந்தம யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

ரணையொருக்கால் உண்கருநீர - சிவணையொருக்கால் வ
முடிபெய்க்கணநிலை! செய்மபபெநின,—வானவர் வணங்க
கென்றம வைப்பன - தேவர்களும் உணவதும் உண்ண மிறவா
க்தெவ்வத்தினை யளிப்பலுதலின,—கணத்திடைத தோனநிமா
யு. காமெனதும்,—அகனை கோக்கக கணத்தனைகட்டோனநி
யறிதனமலைத்தாகிய உடம்பினபொருட்டு,—உய்களஉலுயிர
வணர்வுமெல்லாம-உங்களினஉலுயிர வுணர்வுமுதலிய வெல்
வகவணற்றையும்,—உணக்கடேயுமுழக்கீரறிந்து-வருத்தமுதும்படி
வருத்தியீட்டிப்படும சிறுசெல்வம் செவ்வமனநென்ப துணரவ
ல்கள்க்கு,— பிணத்தினை யொத்தவாழ்வாரா பிணனைடப்பி
ணக்களபொலாம்-இச்சிறுசெல்வத்தினை வேண்டிப் பிணத்தினை

கசுகச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

பொத்தவரமும் சிதிகாரசு செருக்குடையார் பிணசென்று
டபிணங்காபோல் நின்ற ஏகசுருகு சிறுமையி வீறுகுதல்
என்பகாம

இதஞ்சின வறுமையாந் சிறுமைசுபுதற் குபாயம்
யவாறு.

ஒன்றதாமஎன்பதமுத லித்தனைபு மொழிபு கூறிட
உகொள்த.

உ—ரு, ஒழிபு மு+ந,தது.

—0—

இரண்டாஞ் சூதகிரம் முத்திதது.

—0—

“பிணசெண்ணூர்முது”

என்ற இரண்டாடாரு சூதகிரம்

தொண்ணூதமுது

முடிநதது.

—

பாயிர முட்பட செய்யு - கசுகச.

ஐய்விரண்டி சூதகிரமும் பதியிலக வறென மன்ற
சேசிகர் முதலியார கூறியதை முடியுரைபிற் கூறாமல்
கணம தெளிக.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

பெரியகாணகாயர் கால் நிலையம்

